

R M K I.

1572

RMK. I.

1572.

(2. péld.)

Csonka. A kiegészítő fény-
képekkel teljes.

I. 1572.

Hírvia: K, és 9 FFFFF

4. -tól a negyedik sorig leve.

Leve. (FFFFF - 999999)

Csonka. a dny.

L E L K I PARADICSOM,

M E L T
SOK-FÉLE LELKI KERTEK-
BŐL, ÖSZVE-SZEDETTETETT TAPLALO
GYŰMÖLS-FAKKAL, GYÖNYÖRKÖDTETŐ
VIRAGOKKAL, ELEVENITŐ
ORVOSSAGOKKAL.

Az-az:

KÜLÖMB-KÜLÖMB-FELE ÁJTATOSSAGOKKAL,
IMADSÁGOKKAL, LITANIÁKKAL, INTE-
SEKKEL, ES OKTATÁSOKKAL
bő-ülletetett.

Es most leg-előszőr, a' Keresztyének lelki vigasztalá-
sokra, gyönyörűségekre, táplálásokra, és
orvoslásokra,

A' GYŰLÁ-FEJERVARI PATEREK-által
ki-nyittatott.

ES A MELTOSÁGOS GROFF
Z A B O L A I

MIKES MIHALY U R N A K,

Ő NAGYSÁGANAK, ISTENES KÖLTSEGEVEL
a' Keresztyén Lelkeknek elejekbe-téttetett:
1700. esztendőben. Boldog-Afzszony
Havának 25-dik napján.

Nyomtattott M. DCC. Esztendőben.

PARADICSOM SOMMAJA.

1. **AZ** első Részben tettük a' Tellyes Szent Háromságának, egy való-
ságos igaz Istennek tisztelétit, ki a' gyönyörűségnek Kertét, a' Paradicsom-
tot, sőt az eget, és földet, és mindeneket, a' mik azokban vannak, kezdetben
teremtette, az ember kedvéért. Vigyázz-ra azért, mely nagy alázatossággal,
aitatossággal, bálá-adással, tisztellett, kellesek illy nagy, hatalmas, bölcs, jó,
igaz, és irgalmas Akkótódat, Istenedet, és Uradat dicsérned.

2. A' mi első szüléinknek, a' paradicsomban- való ártatlansága, példája vőle
annak a' bődögságnak, és dicsőségnek, melyet most birnak a' dicsőült Szentek,
melybe ártatlan magok- viselések- által jutottak. Mi azért, kik a' földi paradi-
csomból ki-űzettünk, és szám-ki- vetésre jutottunk, a' Szentek példája, és sege-
delme- által, a' mennyei paradicsomba kívánczozunk, ohajtsunk, és sieszünk.

3. Adám Anyánk az Isten parancsolatját által- hágván, barlangot keres,
kiben magát el- rejtse. De ő nyavalyás! hová futcz? hová szaladcz, az Isten-
nek mindeneket látó szemei- elől? Halljad az ő szavát: Adám hol vagy?
mely bűneidnek meg- ismérése, és igaz penitencia- tartásra serkenget,
nem csak tégedet, hanem minket- is maradékidat. De távul légyen tőlünk a' bű-
nökben- való melegség melegsége: Az aszszony- állat, melyet társul adtál
nékem, adott nékem a' láról, és ettem &c.

4. Az Istenből Adámuak, és Evának készítettett öltözetek jelentik a' Jósá-
gos- cselekedeteket. mert valamin a' testet, a' köntösök, így ékesítik a' lelket
a' jóságos- cselekedetek. A' testnek melegét a' köntösök tartják, a' lélekét a' jóságos-
cselekedetek. Azért hogy mi- is meztelen, és köntös- nélkül ne- járállyunk az Isten
eleibe, ékesítsük- fel magunkat jóságos- cselekedetekkel. Hogy ne- szunnyadozzunk
a' jóban, a' szeretetnek, és igazságnak ruhájába öltözzünk.

5. A' paradicsom közepiben helyhez tetett az Eletnek Fája, kinek gyümöl-
se balbatatlanságot ad vala azoknak, kik eszik vala. Minékünk az Anya- szent-
egyház közepiben tetetett a' Mennyei Elő Kenyér, kéből a' ki eszik, meg-
nem hal örökké.

6. Az álnok kigyó, incselkedésével halálra vitte az embert. Krisztus, kiben
sejű álnokság nem találtatott, mi- érettünk szenvedén, és meg- halván, életet adott.
O nagy szeretetnek lángoló tüze! ki méltó, hogy mindenkor semmünk- előtt viseljük.

Hetedik nap meg- nyugodott az Isten munkájától. Az ember- is a' halál-
nyugóságot faradságitól. Hogy pedig keserű a' halál, Evától vagyón; hogy
és örök életünk ajtójává lett, Mariától lett. Eva a' kigyóval, Ma-
riával hangyallal beszélget. O mely külömböző beszélgetés! amonnan halá-
s- innen életünk ki- csirázott. Tiszteljük MARIA-t, és
banem a' ki az életbe viszen, Amen!

A J A N L O L E V E L
M E L T O S A G O S, E S N A G Y S A G O S
G R O F F U R N A K,
Z A B O L A I

M I K E S
M I H A L Y N A K,

N E M E S H A R O M- S Z E K F Ő- K A P I
T A N N Y A N A K, E S N E M E S E R D E L Y
O r s z á g a, T ö r v é n y e s K i r á l y i T á b l á j á n a k e g y i k
é r d e m e s A S S E S S O R A N A K, ő N a g y s á g á n a k,
I s t e n t ő l m i n d e n t e s t i, s- l e l k i j ó k a t,
E S B Ő L D O G E L E T E T.

Elménkben forgatván, a' pokolbéli kigyónak fzi-
nes családságától meg- csalattatott (a) és az Isten
parancsolatjának által- hágása- után, a' gyönyörű-
ségnek Paradicsomából ki-űzetterett első Embernek véletlen szo-
morú életét (b) nem kevesé meg- háborodván, nem kü-
lőmben, mint a' szél- veseztől meg- háborodott tengernek,
nagy zúgásokkal, egy- másra tolyongó, és zúr- zavaros ziva-
tarokkal, hegyek módgyára, egy- másra omló habjai, ide,
s- tova hanyattunk; miképpen mérészellyük mi a' gyö-
nyörűség Paradicsoma kapujának meg- nyitására, kezeinket
ki- nyújtani, holott a' mindeneken uralkodó, hatalmas Isten-
nek, igaz bőszerű- álló kezei azt bé- zárták? Miképpen mé-
a 2
részel-

a Genesis
3. §. 4.

b Genesis
3. §. 24.

részellyünk, anbak kívánatos bé-lépésére másokat édesgetni, holott az Isteni Igazság, igaz serpenyőben, az emberi nemzetet meg-fontolván, mint országának pártos lakosát, ki-üzte, és szám-ki-vetéssel büntette! Míképpen mérészellyünk annak erőszakos, köröm-fzakasztó, és iszanyú vér-ontást szomjúhozó ostromára, elől-járó Kalauzokká lenni, holott a' meg-bántatott Isteni Méltóság Táborának őr-állója, és fegyverkeztetett mennyei Seregeknek Fő Strásája, ki-vont, két-élű, s-tűzzel villámó pallossal, a' kaput állja? (c)

c Genesis
3. v. 24.

De imé, mikor a' boszszú-állásra, fegyverben öltözött Isteni Igazságnak, kéz-ijától, a' félelemnek ki-öntött zúgó árijától el-borittatnánk; akkor ugyan az Isteni Irgalmasságnak kegyességgel tündöklő orczájától meg-vigasztaltattunk, és bátorítottunk. Mert imé, az Isteni Irgalmasság, és Igazság füzemben találkozáván, és nagy szeretettel meg-ölelvén egymást, csendes békeséget kötének, egy-mázt, nagyobb szeretetnek ki-nyilatkoztatására, meg-csokolák. Az Igazság, és Békeség meg-csokolák egy-mázt. (d)

d Psalmo
84. v. 11.

A' mitől azért az Isteni Igazságnak, boszszú-állásra, felvont karja rettentett; arra, az Isteni Irgalmasságnak kegyességgel ragyogó orczája bátorított, és édesgetett. Mert ugyan-is bé-zárták vala, az Isteni Igazságnak boszszú-állással forró kezei, a' gyönyörűség Paradisomának kapuit, a' bűnöknek méltó büntetésére; de az Isteni Irgalmasság nagy kegyességgel azokat meg-nyitá, hogy a' bűnöknek feneketlen örvényéből, ki-úsznánk, és azon bűnöknek úndokságába, többé ne-keverednénk. Ki-üzettetett, és a' halálnak kemény sententziája-alá vettettetett a' bűnös ember, az Igazság-által, hogy az Elet-fájának gyümölcse-által, halhatatlan ne-lenne.

e Genesis
3. v. 22.

f Joannis
6. v. 52.

(e) de az Irgalmasság-által, vízszontag vízszá-térítettett, hogy az Elet-fájának gyümölcse-vel táplálván magát, örök életet ne-lenne. (f) Rettentő tűzzel-villámó fegyverrel állitá eleibe, az Igazság a' Cherubim Angyalt, hogy a' pártos ember többé hozzá ne-férne; de az Irgalmasság meg-eggyezvén az Igazsággal, a' Békeséget állitá eleibe, hogy mindennek (a' kinek kedve volna reá) szabados úttya lenne.

Annak-

Annak-okáért, minden rettentő félelmet ki-rekesztvén, nagy bátorsággal, ezen Lelki Paradisomnak kapuját meg-nyittyuk, ki nem csak gyönyörködtesítő virágokkal vagyón bé-plántálva; nem csak elevenítő orvosságokkal vagyón meg-rakva; hanem tápláló, és életető gyümölcs-fákkal-is bé-vagyón ültetve. De annál-is nagyobb bátorsággal nyújtjuk-ki kezünket, ezen Lelki Paradisom kapujának ki-nyitására, hogy NAGYSAGODAT, Méltóságos G R O F F U R, állittyuk eleibe. Tűzzel-villámó, két-élű pallossal állította vólt, a' meg-háborodott Isteni Igazság, a' Cherubim Angyalt, a' gyönyörűség Paradisomának eleibe, hogy a' pártos ember, többé hozzá ne-férne, és az Elet-fájában ne-rézsúlne; Mi ugyan az Isteni Irgalmasságnak fegyverével (a' szent Kereszt jelével, ki a' NAGYSAGOD Czimerében, dicsőségesen sennlik) kin az örök Eletnek meg-beecsülhetetlen Gyümölcse függött (g) állittyuk NAGYSAGODAT, ezen Lelki Paradisom eleibe. Amaz azért állitattott, hogy a' pártos ember hozzá ne-férkezne; NAGYSAGODAT azért állittyuk, hogy mindennek abba kegyessen hitegetne.

g Matthai
27. v. 35.

Nem-is kivált-képpen-való ok-nélkül, helyheztettyük NAGYSAGODAT, ezen Lelki Paradisom-eleibe; mert, NAGYSAGOD amaz dicsőséges Angyali Seregek Fejedelmének, szent MIHALY Arkangyalnak nevét viseli, ki a' pártos Angyalok fel-zendült tábora-ellen álván, a' feneketlen mélységre le-vetette, és az Istennek méltó dicsőségét megtartotta, nevével hozván: Kicsoda olyan mint az Isten? (h) Nem a' mi elménkhez-való, s-nem-is illendő, hogy az Isteni Igazságból, a' gyönyörűség Paradisoma-eleibe állitattott Cherubint, MIHALY-nak mondgyuk; mind-azon-által, hogy ha talám annak neveznénk, nem vétenénk benne; mert ugyan-is, azért neveztetik szent MIHALY, ezen a' néven, hogy a' pártos Angyaloknak, az Isteni Méltóságot nem engedte, kik az Istenhez hasonlókka akartak lenni. Hasonlóvá leszek a' Magaság-bélibez. (i) De ugyan ezen okra-nézve helyheztetett a' gyönyörűség Paradisoma-eleibe, a' Cherubim Angyal, hogy a' pártos embernek ne-engedné az Isteni

h Psalmo
112. v. 5.

i Isaie 14.
v. 14.

k Genesis
3. §. 5.

Méltóságot, ki hozzá hasonlóvá akart lenni. *Ollyanok lesztek, mint az Istenek.* (k) NAGYSAGOD-is méltán viseli a' MIHALY nevet, ki ezekben, a' zúr-zavaros időknek zivatariban, és villangó változásiban, Nemes Erdély Országának (ki mint egy ékes *Paradisom* kerte, bé-vagyon kerítve) ör-állójává, és őltalmazójává, iffiúságának zféngéjében, Nemes Erdély Országától, és amaz böl dog emlékezetű, vitéz GENERALTÓL, Gróff VETERANITÓL tétetett, és azután, ugyan ezen Nemes Országban-lévő Fő-GENERALTÓL, Gróff RABUTINTÓL confirmáltatott, és helyben-hagyatott; hogy azt a' pártos fursant, és nyughatatlan elméjű emberek-ellen (kik hasonlók ká akartak Urokhöz, és koronás Királyokhoz lenni) őltalmazza. Ezt jelentette, a' NAGYSAGOD Czimerében, meztelen pallossal vigyázó Vitéz, ki, midőn mások édesdeden nyugodnának, szemektől meg-szakasztva az álmát. Ide czélozott, ugyan a' NAGYSAGOD Czimerében, nyilakkal fel-fegyverkeztetett vigyázó Oroszlyán, ki még mikor aluszik-is, nyitva tartva szemekt, amaz Poëta mondása-ként:

1 Alciatus
embl. 15.

Est Leo, sed custos, oculis quia dormit apertis. (l)

Nyugszik az Oroszlyán, de szemekt nyitva

Tartva, s-még akkor-is vagyon ő vigyázva.

Méltán viseli azért NAGYSAGOD, mind a' meztelen fegyverrel vigyázó Vitézt, s-mind nyitva-álló szemekkel aluvó Oroszlyánt; mert NAGYSAGOD-is, Nemes Erdély Országát, midőn mások édesdeden nyugodnának, fok nyughatatlan vigyázásával, és fáradsággal őrzötte. Mely NAGYSAGOD hívséges forgolódását, és fáradságát, kegyelmessen megtekin tvén Kegyelmes Urunk, és Felséges Királyunk, HÁROM-SZEKI Fő-KAPITANYSAGGAL tisztelte NAGYSAGODAT, és Királyi törvényes TABLA JANAK ASSESSORAVA tette.

De nem csak Nemes Erdély Országának volt NAGYSAGOD szemes ör-állója, hanem a' Krisztus igaz Anya-szent-egyházának-is (kit a' Szent Lélek Isten, nem külömben, mint a' *Paradisomot*, bé-kerítettett kertnek nevez, (m) őltalmazója,

m Cantic.
4. §. 12.

zója, és minden igyében előbb-mozdítója volt; melyet meg-tapasztalván NAGYSAGOD-ban, Nemes Erdély Országában-lévő, s-eddig le-tapodtatott CATHOLICUS STATUS, NAGYSAGODRA, mint Krisztus Ecclesiájának igaz fiára, minden igyét bizta, és a' Felséges Udvarhoz bocsátotta; holott-is NAGYSAGOD, minden emberi te kén tetet felre-téven, és hívsége ssen forgolódván; ő Felségetől, olly kívánatos Refolútiókat hozott, melyekkel sok időktől-fogva nyomó súllyos terhét meg-könnyebbitette; és meg-mutatta, hogy amaz böl dog emlékezetű, még most is emlékezetben élő, Méltóságos Uraknak igaz Maradványa volna. tudni-illik: a' Néhaj Méltóságos Erdélyi Fejedelem, BETHLEN GABOR, Fő Lovász-Mesterének, és Tanács-Urának, Méltóságos MIKES SIGMONDNAK, öreg Atyádnak. és a' Méltóságos Urnak, MIKES MIHALYNAK, ki ugyan ezen Nemes Ország Fejedelmének, Második RAKOCZI GYÖRGYNEK, Tanács-Ura, Cancelláriussa, és a' Nemes Orzágnak Generállya vala. Es amaz hirrel, s-nével tündöklő Méltóságos Urnak, édes Atyádnak, MIKES KELEMENNEK, ki a' jó emlékezetű Fejedelemnek, A P A F I MIHALYNAK, Belső Tanács-Ur hive, Fejér-Vármegyének Fő-Ispánnya, Három-Széknek Fő-Kapitánnya, az egész Székelységnek Fő-Generállya, és a' Nemes Orzágnak Prototáriussa-nevét híven, és igazán viseli vala. Kik-is mely nagy vigyázással voltak, a' Krisztus bé-kerítettett kerte-kőről, nyilván ki-tet czik a' fok akkori veszedelmes zenebonák-ból, kik a' szél-veszeketől fel-háborodott habok-módgyára, ide, s-tova hánták, s-vetették a' Krisztus Hajócskáját. De mind ezekben híven, és erő ssen kormányozták a' meg-nevezett Méltóságos Urak; úgy, hogy noha ide, s-tova hanyattatnék a' fene, s-agyarkodó dühölségtől, de semmi-képpen el-merülni nem engedték. Mely-alá méltán írhat tyuk:

*Niteris incassum navem submergere Christi,
Fluctuat, at nunquam mergitur ista ratis.*

Csak

Csak hejában dűlő, s-fűsz dűhőtség szél-vészszel,
Nagy zúgó habokkal, s-mélyeséges tengerrel;
Mert el-nem állíeszted ez hajócskát vízzel,
Am-bár ide, s-tova hánnyad feneséggel.

De mind ezeket, mint régieket félre-téven, csak a' mi időnkben lett zúr-zavarokról emlékezzünk, a' mellyekben, ezen bé-kerített Krisztus Kertét gyökereztől, az ellenkezők ki-akarták vágni; midőn Gyula-Fejérvárról, Kolosvárról, és más helyekről-is ezen Krisztus Kertének Miveit, a' Catholicus Papokat ki-akarták űzni. De itt-is meg-mutatta, mint a' Czimerében fel-tett vigyázó Oroszlyán, az ő vigyázását, édes Atyád, Méltóságos Ur MIKES KELEMEN, ki nem csak mi-előttünk (kik az akkori szél-vészben forgottunk, azért élő bizonyságok vagyunk) hanem az egész Ország, és Fejedelem-előtt, bátran meg-mondotta, hogy készebb életét le-tenni, hogy-sem a' Krisztus Anya-szent-egyházában, illy csorbát szenvedni, és a' Lelki Pásztoroknak szám-ki-vetését látni: Mely Oroszlyáni erősségével, valamint az Oroszlyán a' több állatokat, csak tekintetével is meg-rettentí, minden gyűlölésséggel, és fene agyarkodásokkal forró szándékokat meg-fojtotta; azért méltán állítottuk, egy alkalmatossággal, az Isten bé-kerített Kerte, és háza-eleibe, az ő segyverbe öltözött Oroszlyánnyát, ezen versekkel:

*Numinis alma Domus, nullos vereare tumultus,
Excubijs MIKES protegit, ense Leo.
Ne-félly Isten Kerte, s-bé-kerített Háza
Semmi szél-veszeztől; nem árthat fűlánkja;
Mert előttd vigyáz MIKES Oroszlyánnya,
Ki ellenségidnek haragját meg-rontya.*

Mind ezekre-nézve, azért méltán állítottuk NAGYSAGODAT ezen Lelki Paradicsom kapuja-eleibe, hogy az agya-fűrt gonoszok-ellen óltalmazza, az igazakat pedig bele-édesgeffe; hogy mind gyönyörködttető virágokkal vidámitsák magokat, mind elevenítő orvosságokkal, s-mind pedig

pedig tápláló gyümölcsökkel, és lelki eledelével, az örök-ké-való Paradicsomba táplállyák, és segítsék magokat: Mellyet mind NAGYSAGODNAK, mind szerelmes Házastársának, mind virágzó magzatának, s-mind pedig mindeneknek, kik ebben a' Lelki Paradicsomban foglalatossak lesznek, tellyes szívből kívánunk. Gyula-Fejérvárra, M. DCC. Esztendőben. Bódog-Afiszony Havának 25-dik napján.

Nagyságodnak köteles Káplánnyi

a' GYULA-FEJÉRVÁRI PATEREK.

Eszten. szám.	Vasár. böjtök.	Septuagesima.	Hamvazó Szereda.	Húsvét.
1701.	b.	23. Januar.	9. Februarij.	27. Martij.
1702.	A.	12. Februa.	1. Martij.	16. Aprilis.
1703.	g.	4. Februa.	21. Februarij.	8. Aprilis.
1704.	f. e.	20. Januar.	6. Februarij.	23. Martij.
1705.	d.	8. Februa.	25. Februarij.	12. Aprilis.
1706.	c.	31. Januar.	17. Februarij.	4. Aprilis.
1707.	b.	20. Februa.	9. Martij.	24. Aprilis.
1708.	A. g.	5. Februa.	22. Februarij.	8. Aprilis.
1709.	f.	27. Januar.	13. Februarij.	31. Martij.
1710.	e.	16. Februa.	5. Martij.	20. Aprilis.
1711.	d.	1. Februa.	18. Februarij.	5. Aprilis.
1712.	c. b.	24. Januar.	10. Februarij.	27. Martij.
1713.	A.	12. Februa.	1. Martij.	16. Aprilis.
1714.	g.	28. Januar.	14. Februarij.	1. Aprilis.
1715.	f.	17. Februa.	6. Martij.	21. Aprilis.
1716.	e. d.	9. Februa.	26. Februarij.	12. Aprilis.
1717.	c.	24. Januar.	10. Februarij.	28. Martij.
1718.	b.	13. Februa.	2. Martij.	17. Aprilis.
1719.	A.	5. Februa.	22. Februarij.	9. Aprilis.
1720.	g. f.	28. Januar.	14. Februarij.	31. Martij.
1721.	e.	9. Februa.	26. Februarij.	13. Aprilis.
1722.	d.	1. Februa.	18. Februarij.	5. Aprilis.
1723.	c.	24. Januar.	10. Februarij.	24. Martij.
1724.	b. A.	13. Februa.	1. Martij.	16. Aprilis.
1725.	g.	28. Januar.	14. Februarij.	1. Aprilis.
1726.	f.	17. Februa.	6. Martij.	21. Aprilis.
1727.	e.	9. Februa.	26. Februarij.	13. Aprilis.
1728.	d. c.	25. Januar.	11. Februarij.	28. Martij.
1729.	b.	13. Februa.	2. Martij.	17. Aprilis.
1730.	A.	5. Februa.	22. Februarij.	9. Aprilis.
1731.	g.	21. Januar.	7. Februarij.	25. Martij.
1732.	f. e.	10. Februa.	27. Februarij.	13. Aprilis.
1733.	d.	1. Februa.	18. Februarij.	5. Aprilis.
1734.	c.	21. Februa.	10. Martij.	25. Aprilis.
1735.	b.	6. Februa.	23. Februarij.	10. Aprilis.

Kriszt ^{us} meny. men.	Pünkösd.	Ur napja.	Pünkösd-után Vas.	Advent 1. Vas.
5. Maji.	15. Maji.	26. Maji.	27.	27. Novemb.
25. Maji.	4. Junij.	15. Junij.	25.	3. Decemb.
17. Maji.	27. Maji.	7. Junij.	26.	2. Decemb.
1. Maji.	11. Maji.	22. Maji.	28.	30. Novemb.
21. Maji.	31. Maji.	11. Junij.	25.	29. Novemb.
13. Maji.	23. Maji.	3. Junij.	26.	28. Novemb.
2. Junij.	12. Junij.	23. Junij.	23.	27. Novemb.
17. Maji.	27. Maji.	7. Junij.	26.	2. Decemb.
9. Maji.	19. Maji.	30. Maji.	27.	1. Decemb.
29. Maji.	8. Junij.	19. Junij.	24.	30. Novemb.
14. Maji.	24. Maji.	4. Junij.	26.	29. Novemb.
5. Maji.	15. Maji.	26. Maji.	27.	27. Novemb.
25. Maji.	4. Junij.	15. Junij.	25.	3. Decemb.
10. Maji.	20. Maji.	31. Maji.	27.	2. Decemb.
30. Maji.	9. Junij.	20. Junij.	24.	1. Decemb.
21. Maji.	31. Maji.	11. Junij.	25.	29. Novemb.
6. Maji.	16. Maji.	27. Maji.	27.	28. Novemb.
26. Maji.	5. Junij.	16. Junij.	24.	27. Novemb.
18. Maji.	28. Maji.	8. Junij.	26.	3. Decemb.
9. Maji.	19. Maji.	30. Maji.	27.	1. Decemb.
22. Maji.	1. Junij.	12. Junij.	25.	30. Novemb.
14. Maji.	24. Maji.	4. Junij.	26.	29. Novemb.
6. Maji.	16. Maji.	27. Maji.	27.	28. Novemb.
25. Maji.	4. Junij.	15. Junij.	24.	3. Decemb.
10. Maji.	20. Maji.	31. Maji.	27.	2. Decemb.
30. Maji.	9. Junij.	20. Junij.	24.	1. Decemb.
22. Maji.	1. Junij.	12. Junij.	25.	30. Novemb.
6. Maji.	16. Maji.	27. Maji.	27.	28. Novemb.
26. Maji.	5. Junij.	16. Junij.	24.	27. Novemb.
18. Maji.	28. Maji.	8. Junij.	26.	3. Decemb.
3. Maji.	13. Maji.	24. Maji.	28.	2. Decemb.
22. Maji.	1. Junij.	12. Junij.	25.	30. Novemb.
14. Maji.	24. Maji.	4. Junij.	26.	29. Novemb.
3. Junij.	13. Junij.	24. Junij.	23.	28. Novemb.
19. Maji.	29. Maji.	9. Junij.	26.	27. Novemb.

**KALENDARIOM, melyben a' Szenteknek Innepei,
Jóságos-cselekedetek, Hivatal-
BOLDOG-A SZ SZONY**

Nap Sám	Szentek nevei.	Halálok, és nevezetesbb cselekedetek.	Helyek.
1	Krist ^{us} környél.	Hivattatik az ő neve JESUS-nak.	Jerusal ^é bé.
2	Makárius.	Csendesen ki-adta lelkét az Istennek.	Thebásban
3	Genovefa.	Sok üldözések-között, múlt-ki e' világból.	Párisban.
4	Titus.	Halálakor menyéi fényességgel féltett az orczája.	Crétában.
5	Simon Stylit.	Húsz esztendeig álván egy oszlopon, meg-holt Istenesen.	Alexan- driában.
6	Vizkereszt.	A' három Királyok, a' Királyok Királyának ajándékokat visznek.	Bethlehem ben.
7	Lucianus.	Sok kínzások-után, ki-múlt e' világból.	Helenopol.
8	Laur. Justinia.	A' földön kívánczozott meg-halni, mivel Krisztus kereszten holt-meg.	Velenczében.
9	Lucianus.	Mártýromságot szenvedett Krisztusért.	Antiochiá.
10	Agathon.	Az Anya-szent-egyházért fokát munkálkodván, meg-holt.	Romában.
11	Theodosius.	Meg-jelentetvén halála, csendesen meg-hal.	Cappadocza.
12	Arcadius.	Diribról darabra vagdaltatott.	o.
13	Godefridus.	Halála-előtt idvessége meg-jelentetik néki.	Westfaliá.
14	Felix Nolanus	Az eretnekektől-való üldözések-után meg-holt.	Nolában.
15	Reme. sz. Pál.	Térden-álva múlt-ki a' világból.	Thebásbá.
16	Marcellus.	Az igaz hitért, fogságban múlt-ki e' világból.	Romában.
17	Antal. (Rom.	Csuda-tételekkel nevezetesen holt-meg.	Thebásbá.
18	Sz. Pét. széke	Első szentséges Romai Pápa volt Krisztus-után.	Romában.
19	Canutus.	Az igazságért meg-köveztetik, és nyilakkal febesíttetik.	Daniábá.
20	Sebestyén.	Karóhoz kötöztetvén, nyilakkal által-lövet-tetik.	Romában.
21	Agnes.	Tizen-három esztendő korában feje vétetik.	Romában.
22	Vincze.	Tűzcs vasakkal sütögtetett.	Valentiáb.
23	Alam. sz. Ján.	Istenes maga-viselése-után, bódgól ki-múlt.	Alexandriában.
24	Timotheus.	Kövel verettett agyon.	Efesumbá.
25	Sz. Pál fordúl.	Az üldözöböl, Az Anya-szent-egyház általmazója lett.	Damascusnál.
26	Polycarpus.	Az igaz hitért meg-égettetett.	Smyrnábá.
27	Ar. sz. Ján.	Sokszori szám-ki-vetések-után, meg-hal.	Armeniá.
28	Penitē. Jakab.	Maga bé-menvén koporsójába, meg-hal.	Palestiná.
29	Salefi. Ferencz.	A' sz. Misét el-vegezvén, ki-múlik e' világból.	Lugdunú.
30	Martina.	Menyéi szózáttal szöllittatott-ki e' világból.	Romában.
31	Nolafco Péter.	A' Zsoltárokat énekelvén, holt-meg.	Spazio. or.

halálok, cselekedetei, helyei, esztendei, nevezetesbb lyok, és Nemeik foglaltatnak.

H A V A.

Esztend.	Nevezetesbb Jóságos-cselekedetek.	Hivatal-lyok.	Nemeik.
8 nap	Kifded korában vérét ontotta idvességünkért.	1/3. s Emb	Szent. Szenté.
272	Hét esztendő-alatt semmi föttet nem ett.	Apátur.	Confessor.
484	Hetedfzaka csak kétfzer evett.	Apácza.	Szüz.
94	Egész életében a' lelkek idvességéért fáradozott.	Püspök.	Confessor.
460	Nem evett, hanem csak Vasárnapokon.	Barát.	Confessor.
1	A' Királyok-közzül leg-első, kik Krisztust meg-ismérték.	Királyok.	Confessorok.
331	Sok könyveket irt.	Pap.	Mártýr.
1440	A' szegényeken-való könyörületeségért, szegények attyának hivattatott.	Patriárka.	Confessor.
309	A' házasságban, szűzen élt.	Világi.	Mártýr.
682	Örökségit egy nap, mind a' szegényeknek adta.	Pápa.	Confessor.
527	Kevés kenyérrel sokakat meg-elégitett.	Apátur.	Confessor.
o.	Felebaráttyáért, magát rabságra adta.	Világi.	Mártýr.
1126	Idvességéért, minden világi hiúságot meg-útált.	Szerzetes.	Confessor.
310	Hogy az igaz hitért szenvedhetne, fel-nem vette a' Püspökséget.	Pap.	Confessor.
314	15. esztendő korábá remetévé lett, 113. esz. élt.	Rem. apja.	Confessor.
309	Holtig czilicziumot viselt.	Pápa.	Mártýr.
358	Mindenét a' szegényeknek ki-osztotta.	Apátur.	Confessor.
44	A' Romai igaz hitet, ki mind eddig fen-maradott, fundálta.	Apostol.	Az Apostolok
1134	Az igazságnak erős őltalmazója volt.	Király.	Fejedelme.
286	Sokakat a' Mártýromságra biztatott.	Vit. Vezére	Mártýr.
304	Szüzességét a' gonoszoktól meg-tartotta.	Krist. Jegy.	Szüz.
303	Az Evangéliomot, nagy buzgósággal hirdette.	Pap.	Mártýr.
620	Az alamimálkodásért, alam. sz. Ján. hivattatott.	Püspök.	Confessor.
109	Tízta tüköre volt a' Püspököknek.	Püspök.	Mártýr.
35	A' Romai hitet, és magát, egynek vallotta.	Apostol.	Mártýr.
169	Maga elejekbe-ment a' hóhérokknak.	Püspök.	Mártýr.
407	Az eretnekeket mind ki-űzte városából.	Püspök.	Confessor.
o.	Tíz esztendeig, a' halottak csontai-közt lakott.	Remete.	Confessor.
1622	Hetven ezer eretnekeket meg-térített.	Püspök.	Confessor.
225	Örökségit a' szegényeknek osztotta.	Nagy Nem	Szüz. Mártýr.
1258	Magát a' keresztyén rabokért adta.	Szer. Attya	Confessor.

Nap szám.	Szentek nevei.	Halálok, és nevezetesebb cselekedetek.	Helyek.
1	Ignác.	Az Oroszlyánok-közzé vettetett.	Romában.
2	Gyer. sen. B. A.	A' tisztlúlnak napjai-után, a' templomba me- gyen.	Jerusalémbé. Sebastiában
3	Balás.	Feje vétetik az igaz hitért, sok kinzások-után.	Fesulisbē. Catanábū.
4	Corfin. András	Sanyarú élete-után, meg-hal.	Casareábū.
5	Agatha.	Sok kinzások-után a' tömlőczben meg-hal.	Fabijában
6	Dorottya.	Feje vétetik sok kinzások-után.	Passiában
7	Romualdus.	Száz hűz esztendőskorában múlt-ki e' világból.	Alexandriá.
8	Juventius.	Halála meg-jelentvén, ki-múlik e' világból.	
9	Apollonia.	Fogai őszve-törtetvén, meg-égettetik.	
10	Scholastica.	A' lelke, galamb képében láttatott az égbe menni.	Cass. heggy. Drinapol.
11	Lucius.	A' fogságban holt-meg.	Barcinon.
12	Eulalia.	Fel-feszítettetett.	
13	Fusca.	Hegyes-törrel által-verettetett.	Ravennáb.
14	Bálint.	Sok verések-után, feje vétetik.	Romában.
15	Faustinus.	Sok kinok-után, Mátyromságot szenved.	Brixianában
16	Onesimus.	Meg-kőveztetett a' Kristus hitért.	Romában.
17	Julianus.	Meg-égettetett.	Casareábū.
18	Simeon.	Száz hűz esztendőskorában fel-feszítettetett.	Jerusalémbé.
19	Placé. Conrād.	Térden-álva adta lelkét az Istennek.	Placētiábū
20	Eucherius.	Szentül végezte pálya-futását.	Aureliábū.
21	Felix.	Isteneben múlt-ki e' világból.	Metisben.
22	űző. sz. Péter.	Az Antiochiai Ecclésiát fundállya.	Antiochiá.
23	Romana.	A' barlangokban lakván, végzi életét.	Tudertben
24	Mátyás.	Fejzével ölettetik-meg.	Judában.
25	Toradius.	Polgár-mesterből Fejedelemmé, Fejedelemből Püspökké lett.	Constanti- nápolybā.
26	Nestor.	Keresztre feszítettetett.	Pamfiliáb.
27	Leander.	Sok Arriánusok meg-térítése-után, szentül meg-hal.	Hispalisbā
28	Romanus.	Isteneben élete-után, Isteneben múlt-ki e' világból.	Lugdunū.

Esz- tend.	Nevezetesebb Jóságos-cselekedetek.	Hivatal- lyok.	Nemek.
110	Semmi szenvedéstől nem irtózott Krisztusért.	Püspök.	Mártyr.
1	Az ő egyetlen-egy Fiát, az Atyának bé-mu- tatta.	Szűz Anya	Minden Szen- tek Királynéja
300	Sem igirettel, se fenyegetéssel el-nem szakaz- tatott Krisztustól.	Püspök.	Mártyr.
1373	Méltán viselte a' jó Pásztor nevet.	Püspök.	Confessor.
253	A' keresztyéni szolgálatot nagyobra becsülte a' Királyi méltóságnál.	Nagynem.	Szűz. Mátyr.
304	Nevetve ment a' kinokra, és halálra.	Nagynem.	Szűz. Mátyr.
1027	Száz egész esztendeig sanyarú életet élt.	Camal. At.	Confessor.
0.	Szorgalmatos volt az Evangéliom hirdetésében.	Püspök.	Confessor.
252	Maga bé-ugrott a' tűzbe, kit a' hohérok ké- szitettek.	Nagynem.	Szűz. Mátyr.
532	A' szentségben követte a' bátyát, szent Be- nedeket.	Apáca.	Szűz.
346	Sok üldözéseket szenvedett az Arriánusoktól.	Püspök.	Mártyr.
304	Sem igirettekkel, se fenyegetésekkel, el-nem vonhatták Krisztustól.	Apáca.	Szűz. Mátyr.
254	Angyali jelenéseket látott.	Kri. Jegy.	Szűz. Mátyr.
271	Kinzási-között hálát adott az Istennek.	Pap.	Mártyr.
127	Az Angyaloktól kommunikáltatott.	Nemes.	Mártyr.
60	Az Apostolokat, az Evangéliom hirdetésében segítette.	Püspök.	Mártyr.
308	A' szent tetemeknek nagy becsüllője volt.	Világi.	Mártyr.
109	Test-szerint, Kristus atyafia, lélek-szerint követője.	Püspök.	Mártyr.
1351	Negyven esztendeig csak a' száraz földön feküdt.	Nemes.	Confessor.
731	A' szám-ki-vetést örömmel szenvedte.	Püspök.	Confessor.
100	A' nevét, a' Metisi Apostolok-közzé arany be- rűkkel írta az Angyal.	Püspök.	Confessor.
29	Az ő prédikálása-által, az Antiochiaiak mon- dattak leg-elsőször keresztyéneknek.	Apostol.	Apost. Fejedel.
335	Még tizen-egy esztendőskorában lévén, az udvar- ból, a' barlangba ment.	Nagy nem	Szűz. Bőjt.
60	Júdás helyett, az Apostolságra választatik.	Apostol.	Mártyr.
784	A' szegényeknek Pásztor, és segítője volt.	Patriárka	Confessor.
284	A' keresztről-is hirdette az Evangéliomot.	Püspök.	Mártyr.
608	Vifigothusok Apostolának hivatott, és volt-is.	Püspök.	Confessor.
656	Sok csuda-tételekkel fénylett.	Apátúr.	Confessor.

Nap szám.	Szentek nevei.	Haláluk, és nevezetesebb cselekedetek.	Helyek.
1	Swibertus.	Az Anya-szent-egyházért való fok munkái- után, bődögül ki-múlt.	Werdán.
2	Simplicius.	Sok fáradsági-után, szentül holt-meg.	Romában.
3	Cunegundis.	Szent élete-után, szentül múlt-ki.	Bamberg.
4	Casimirus.	Inkább akart iffúságában tisztán meg-halni, hogy-sem tisztátalan vénségeig élni,	Vilnán.
5	Hadrianus.	A' Krisztus hitiért, feje vétetett.	Casareabá.
6	Evagrius.	Az igaz hitért, szám-ki-vettetett.	Cőstátnap.
7	Aqui. Tamás.	Halála-után csillagos testel jelent-meg.	Uj Fősfábá
8	Philemon.	Nyilakkal ölettetett-meg.	Egyiptom.
9	Francisca.	Halálakor az Angyalok jelen voltak.	Romában.
10	Victor.	Mátyromságot szenvedett.	Africában
11	Eulogius.	Az igaz hitért meg-ölettetett.	Cordubábá
12	Gergely.	Sok csuda-tételek-után, meg-hal.	Romában.
13	Nicephorus.	Az igazsáért, 14. éftend. volt számkivetésbé.	Cőstátnap.
14	Mathildis.	Nag' dicsőséggel láttatott lelke menybe vitetni.	Halbersta.
15	Longinus.	Krisztusért, kinek oldalát meg-nyitotta, feje vétetik.	Casareabá.
16	Hiribertus.	Istenesen múlt-ki e' világból.	Coloniábá.
17	Patritius.	Mind életében, s-mind halála-után, fok esu- dákat tett.	Arverniá.
18	Cyrellus.	Szent életét szentül végzte.	Jerusalem.
19	Jóseff.	JESUS, és MARIA kezek-között adta-ki lelkét.	Názáretbē
20	Joachim.	A' Leányának, Böldog Afzónynak jelen-léte- kor holt-meg.	Judeában.
21	Benedek.	Jegyes-ként ment a' lelke mennyékbe.	Cassi. hegy.
22	Euphroditus.	Apostolok tanítványa lévén, szentül holt-meg.	Tarracin.
23	Victorianus.	Az Arriánusoktól, nagy kinok-után meg-ölett.	Africában
24	Gabriel.	Az Ige meg-tesztelését, a' Böldogságos Szűz- nek meg-jelentette.	Názáretbē
25	Gyámdics-öltő B. Afzóny.	Az IGE TESTE LETT.	Názáretbē
26	Ludgerus.	Ki-múlásaig mind imádkozott, és prédikáltott.	Westfaliá.
27	Rupertus.	Halálakor, az Angyalok Alleluját éneklettek.	Salisburg.
28	Sándor.	A' vadaknak vettetett az igaz hitért.	Casareabá.
29	Barachifius.	Főrrő szurokkal fojtatott-meg.	Perfiában.
30	Quirinus.	Sok kinzáfok-után, feje vétetik.	Romában.
31	Amós.	A' vak-szeménél által-verettetvén, meg-holt.	Palestiná.

HAVA.

Esz- tend.	Nevezetesebb Jóságos-cselekedetek.	Hivatal- lyok.	Nemeik.
717	Batavusokat, és más Német Nemzeteket meg- térített.	Püspök.	Confessor.
483	Az egész Ecclesiát meg-világosította írással.	49. Pápa.	Confessor.
1040	Szűzen maradt a' házasságban.	Császárné.	Szűz.
1473	Kézszebb volt meg-halni, hogy-sem szűzessé- gét el-vesztetni.	Király.	Confessor.
309	Bátran vallotta a' Krisztus halálakor-is.	Vitéz.	Mátyr.
371	A' szentségért, Püspökök világozságának hivatt.	Püspök.	Confessor.
1274	Tűzes úszóggel úzte-el magától a' feslett aszont.	Barát.	Conf. Doct.
310	A' keresztyének red-tartását csúfolván, meg-tér	Világi.	Mátyr.
1033	Gyakorta látott Angyali jelenéseket.	Főrend.	özvegy.
0.	Sz. Agostó nagy dicfíretet tett felőle, a' nép-előtt.	Vitéz.	Mátyr.
898	Sokakat a' Mátyromságra biztatott.	Pap.	Mátyr.
604	Minden-nap afztalához hitta a' Szarándokokat.	66. Pápa.	Conf. Doct.
827	Az igazságnak erős őltalmazója volt.	Püspök.	Confessor.
873	Az Isteni dicfíretbē, északais szorgalmatos volt.	Királyné.	özvegy.
34	Hóhérit örömmel fogadta házában.	Vitéz.	Mátyr.
1023	Halálakor a' szegényeket hagyta örökösöknek.	Püspök.	Confessor.
429	Hibernia Apostola, kit Krisztus hitre térített.	Püspök.	Confessor.
386	Az Arriánusoktól fok üldözéseket szenvedett.	Püspök.	Confessor.
28	Krisztusnak gond-visező Attya volt.	Acs.	Confessor.
Krist	Két részét jövedelmének, esztendőnként, Isten	Böld. Szűz	
előtt.	tíztesésére adta.	Attya.	Confessor.
542	Hogy a' testi késérteteket el-öltaná, mezite- len forgott a' tövisék-közt.	Szerzetesek	
46	Sokakat a' Krisztus hitre térített.	Attya.	Confessor.
441	Az Eretnekekkel az igaz hitért halálíg harczott.	Püspök.	Confessor.
Krist	Követséget vifelt a' Böldogságos Szűzhöz.	Pölgár me	Mátyr.
előtt.		Isten Kö-	Arkangyal.
Krist	Közföntetvén a' Böldogságos Szűz, az Ur szol- gálójának mondgya magát.	vettye.	Böjt.
előtt.		Szent Lélek	Szűz, és Isten
809	A' Szászokat az Evangéliomra tanította, kit most nem követnek.	Jeg yefe.	Anyja.
703	A' Bavarusoknál, és Szerviusoknál az Evangé- liomot hirdette.	Püspök.	Confessor.
758	Maga mutatta-bé magát a' Mátyromságra.	Püspök.	Confessor.
344	A' Krisztus hititől, a' kinok-között sem állott-el.	Világi.	Mátyr.
131	A' keresztyének leg-nagyobb üldözésében veszi- fel egész házával a' keresztséget.	Vitézek Ve-	Mátyr.
Krist	Halálíg álhatatos volt az Isten szolgálattýában.	zére.	Mátyr.
előtt.		Prófeta.	Mátyr.

SZENT

Nap szám.	Szentek nevei.	Halálok, és nevezetesebb cselekedetek.	Helyek.
1	Hugo.	Sok csuda-tételek-után ki-múlt e' világból.	Gratiomop.
2	Paulai Ferencz	91. efsztendős korában, bődögül végzette életét.	Turonium
3	Richardus.	A' fészületet meg-ölelvén, adta-ki lelkét.	Angliábá.
4	Isidorus.	Minek-utánna a' népet meg-áldotta, a' tem- plomba holt-meg.	Hispalisbá
5	Ferrer. Vincze.	Az Evangéliom hirdetésében múlt-ki.	Britaniá.
6	Sixtus.	Kristusért életét le-tette.	Romában.
7	Hegellippus.	Sok munka-után, az Ecclesiáért meg-holt.	Romában.
8	Dienes.	Szent életét szentül végzette.	Corinthus.
9	Procorus.	Sok csudák-után, életét le-tette Kristusért.	Antiochiá.
10	Macarius.	Sok csuda-tételek-után, bődögül ki-múlt.	Antiochiá.
11	Leo.	Minek-utánna húsz efsztendeig birta a' Papsá- got, meg-holt.	Romában.
12	Julius.	Szentül végzette pálya-futását.	Romában.
13	Hermenegild.	Arriánus lévén az atya, fejét véteti az igaz hitért.	Hispalisbá
14	Lydvina.	Halálakor meg-jelent Kristus a' Ból. Szűzzel.	Belgiombá
15	Anasztasia.	A' nyelve, és lábai el-vágtván, feje vétetik.	Romában.
16	Lambertus.	Mátyromságot szenvedett Kristusért.	Cesar Au- gustábá.
17	Anicetus.	Eletét le-tette Kristusért.	Romában.
18	Eleutherius.	A' forró szurok nem ártván neki, feje vétetik.	Messianáb.
19	Wernerus.	Keresztre feszítettetett.	Vesaliábá.
20	Sulpitius.	Feje vétetett Kristusért.	Romában.
21	Anselmus.	Szentül végzette életét.	Catuariáb.
22	Soter.	Le-tette életét juháiért.	Romában.
23	Albert.	A' szent Miske szolgálatában, dárdákkal ál- tal-veretik.	Prussiában
24	György.	Kristusért, feje vétetik.	Perfiában.
25	Márk.	Meg-fojtatott Kristusért.	Alexandri.
26	Cletus.	Diocletianus idejében, mátyromságot szenved.	Romában.
27	Anasztasius.	Szentül végzette életét.	Romában.
28	Vitalis.	Meg-köveztetett Kristusért.	Ravenná.
29	Péter.	Az eretnekektől meg-öletik Kristusért.	Mediolán.
30	Sénási Kata.	Szent életét szentül végzette.	Romában.

HAVA.

Efsz- tend.	Nevezetesebb Jóságos-cselekedetek.	Hivat-al- lyok.	Nemeik.
1080	Sok késértetekben mindenkor győzedelmes völt.	Püspök.	Confessor.
1507	Alázatoságban, és testi lanyargatásban élt.	Paul. atja	Confessor.
1217	Az ezüst edényeket, a' szegényekre költvén, csértp edényekkel élt.	Püspök.	Confessor.
636	Bölcseséggel, könyvekkel, alaminálkodással, csudákkal fénylett.	Püspök.	Confessor.
1419	Soha húst nem evett, és inget nem viselt.	Donnica.	Confessor.
142	Dicliretesen viselte magát a' Pápaságban.	8. Pápa.	Mátyr.
167	A' Szenteket, kiknek életeket írta, követte.	Historicm.	Confessor.
194	Sok tudós levelei-által, meg-világosította az Ecclesiát.	Püspök.	Confessor.
44	A' hét első Diaconusok-közzül volt.	Ap. Tanit.	Mátyr.
1092	A' dög-halálban, magát adta hiviért.	Püspök.	Confessor.
461	Az eretnekeket ki-irtotta.	47. Pápa.	Conf. Doctor.
353	Az Arriánusok-ellen harczolt.	36. Pápa.	Confessor.
584	Nagyobra becsülte az igaz hitet, a' Király- ságnál.	Király.	Mátyr.
1433	38. efszt. való betegségét békével tűrte, és sok esztéd. egyebet nem vett a' Sacramentomnál.	Nagy Nem	Szűz.
69	Az Apostolok Tanitványa volt.	Nagy Nem	Mátyr.
306	Sem igirettel, se fenyegetéssel el-nem szakasz- tatott Kristustól.	Paraszt szolga.	Mátyr.
175	Szentül viselte magát a' Pápaságban.	12. Pápa.	Mátyr.
140	Csuda-tételekkel fénylett.	Püspök.	Mátyr.
1287	Harmad-napig kioztatott a' Zsidóktól, a' Kristus hitiért.	Alá- való szolga.	Mátyr.
100	Se kinok, se fenyegetések el-nem választot- ták Kristustól.	Fő-rend.	Mátyr.
1097	Mindenkor az Istenhez volt emelve a' szíve.	Püspök.	Confessor.
179	Az Ecclesiá javára, sok rendet szabott.	13. Pápa.	Mátyr.
997	Magyar-Országot, a' Catholica hitre térítette.	Erfek.	Mátyr.
295	Mindenét a' szegényeknek adta.	Vitéz.	Mátyr.
64	Az Evangéliomot írta.	Evangélist.	Mátyr.
93	Második Pápa volt szent Péter-után.	3. Pápa.	Mátyr.
402	Szorgalmatos munkát viselt az Ecclesiáért.	41. Pápa.	Confessor.
160	Sokakat biztatott a' Mátyromságra.	Vitéz.	Mátyr.
1252	Az igaz hitet gyarapította.	Dominica.	Mátyr.
1380	A' Kristustól tövis koronát vett.	Dő. Apác.	Szűz.

Nap szám	Szentek nevei.	Halálok, és nevezetesebb cselekedetek.	Helyek.
1	Filep, és Jakab.	Az első fel-feszítettetett, a' másik a' templom tetejéről le-vetettetett.	Scythiában. Jerusaléb.
2	Athanasius.	Sok üldözések-után, ki-adta lelkét.	Alexandriában.
3	Sz. Kereszt megtalálása.	A' szent kereszt 180. esztendő-k-után megtaláltatott szent Helenától.	Jerusaléb.
4	Monica.	Halálakor, szent Miséket kívánt magáért.	Tiberisnél.
5	S. Pius.	A' Szentségeket fel-vévén, meg-hal.	Romában.
6	Sz. Ján. ol. főz.	A' forró olaj nem ártott neki.	Romában.
7	Staniszló.	Mise-mondásakor a' Királytól me-ölettetett.	Crakkóban.
8	Sz. Mihály jel.	Ezen a' napon jelent-meg a' Sipontinombéli-eknek.	Apuliában.
9	Naziá. Gergely	Vénségében bódogul ki-múlt.	Naziázom.
10	Gordianus.	Feje vétetik Krisztusért.	Romában.
11	Mamertus.	A' Szentek, kiket tisztelt, halálakor vigasztalták.	Francziában.
12	Nereus.	Sütögetések-után, feje vétetik.	Romában.
13	Servatius.	Az ő bódog ki-múlását csudák jelentették-ki.	Trajectiában.
14	Bonifácus.	A' forró olajban-való főzése-után, feje vétetik.	Tarsumban.
15	Isidorus.	Kutba vettetvén a' pogányoktól, mártýrom-ságot szenved.	Chio szigetben.
16	Ubaldu.	Szent életét szentül végezte.	Eugubii-ban.
17	Torpes.	Néró udvarában, mártýromságot szenved.	Tusciában.
18	Ericus.	Az igazságért életét le-tette.	Upsaliában.
19	Ivo.	A' feszületet meg-ölelvén, holt-meg.	Britaniában.
20	Bernardinus.	A' teste-felett, fényes Csillag láttatott.	Aquileiában.
21	Hospitius.	Kemény börtölés-után, ki-múlt a' világból.	Niceában.
22	Basiliscus.	Feje vétetik, sok kínzások-után.	Cománában.
23	Desiderius.	üldözdiért imádkozván, feje vétetik.	Francziában.
24	Joanna.	Szentül végezte életét.	Judeában.
25	Orbán.	Eletét le-tette az igaz hitért.	Romában.
26	Nereus Filep.	Nyolczvan esztendő-korában szentül meg-holt.	Romában.
27	János.	A' tömlöczben holt-meg, Krisztusért.	Ravenában.
28	Germanus.	Meg-jelentette neki az Isten halálát.	Párisban.
29	Theodosia.	Feje vétetett, az igaz hitért.	Cesareában.
30	Felix.	Az igaz hitért meg-öletik.	Romában.
31	Petronella.	A' Krisztus sz. testét magához-vévén, meg-hal.	Romában.

Esz- tend.	Nevezetesebb Jóságos-cselekedetek.	Hivatal- lyok.	Nemeik.
54	Filep a' Scythákat meg-térítette. Jakab húst nem ett, bort, sert nem ivott.	Apostolok.	Mártýrok.
63	Sokkáig firokban, és kútaiban lappangot, az üldözések-miatt.	Püspök.	Confessor.
372	8-rajta áldoztatott mi-érettünk az Isten Fia.		
392	Imádsággal, és köny-húllatással térítette-meg a' fiát Agostont.	Sz. Agoston Anyja.	özvegy.
1572	Nem csak nével, hanem valósággal Pius volt.	Pápa.	Confessor.
92	A' Krisztusól kivált-keppen szerettetett.	Ap. Ev. Pr.	Szűz. Confess.
1079	Az Ecclesia őltalmára, a' holtat fel-támasztotta.	Püspök.	Mártýr.
494	Hogy ő-benne, és a' több Angyalokban dicfíjék az Isten, meg-mondotta.	Arkangyal	Az Ecclesia ör-zője.
389	A' néptől-való kövezést, örömmel vette.	Püspök.	Conf. Doctor.
362	A' feleségével, és 3. cselédgyével meg-kerefzt.	Rom. Pólg.	Mártýr.
468	Krisztus menybe menetele-előtt a' három-napi processiót rendelte.	Püspök.	Confessor.
98	Szám-ki-vetést szenvedett Krisztusért.	β. Pét. Tan	Mártýr.
370	Sz. Pétertől meg-intetett, halálára készületiről.	Püspök.	Confessor.
365	Penitentziául, a' Mártýrok testeiket temette.	Rö. f. d. r. d.	Mártýr.
305	Annak a' kútnak vizétől, kibén vettetett, a' betegek meg-gyógyultak.	Alá-való szolga.	Mártýr.
1142	Ellenségét boszszu-állás-helyett, meg-csókolta.	Püspök.	Confessor.
69	Szentül élt Néró Udvarában.	Udvari.	Mártýr.
1151	Testi kívánságának tűzét jeges vízzel öltotta-el.	Király.	Mártýr.
1060	Ajándékon vállalta-fel a' szegényeknek, árvák-nak, özvegyeknek ügyét.	Prókátor.	Confessor.
1444	Iffiu korában sem mertek előtte trágárkodni.	Barát.	Confessor.
581	Egész életéb, a' menyieket forgatta elméjében.	Köz-rend.	Confessor.
238	Szégnyellette, hogy a' világnak fokát, Isten-nek keveset szolgált.	Vitéz.	Mártýr.
612	Emberi tekintet-nélkül, meg-feddette a' Fejedelmek gonoltságát.	Püspök.	Mártýr.
35	Szent Lukácstól dicfirtetik.	Chruza fele- (sége).	
233	Sokakat az igaz hitre térített, és mártýrom-ságra biztatott.	18. Pápa.	Mártýr.
1592	Gyermekegétől-fogva szűzességét meg-tartotta	Szer. Artya	Confessor.
526	Sokkáig tömlöczöztetett, az igaz hitért.	23. Pápa.	Mártýr.
578	Mindenkor a' halált, fő-keppen mikor le-fe-kütt, előtte-viselte.	Püspök.	Confessor.
305	Szent Procopius Mártýr Anyja.	özvegy.	Mártýr.
275	Szentül igazgatta az Ecclesiát.	27. Pápa.	Mártýr.
69	Súlyos nyavalyaiban, hálát adott az Istennek.	β. Pé. leán.	Szűz.

Nap Sám.	Szentek nevei.	Halálok, és nevezetesebb cselekedetek.	Helyek.
1	Simcon.	Halála meg-jelentetvén, szentül ki-múlik.	Trevirisbē
2	Erafinus.	Az Angyaloktól láttatott menybe vitetni lelke.	Campaniá.
3	Clotildis.	A' férjének Clodoneusnak meg-térése-után, ki-múlt.	Párisban.
4	Quirinus.	Kő köttetvén a' nyakára, a' vízbe vettetett.	Illyricum.
5	Bonifacius.	A' Frisonoktól meg-ölettetett az Evangéliom hirdetéséért.	Frísiában.
6	Norbertus.	Szentül végzette életét.	Magdebur
7	Robertus.	Az Angyaloktól láttatott menybe vitetni.	Angliában
8	Medardus.	Halálakor, meg-nyilni láttatott az ég.	Franciábū
9	Prim ^o és Felic.	A' vadaknak vettek, az-után fejek vétettek.	Romában.
10	Margit.	Alamifnák-által készitette magát a' halálra.	Scotiában.
11	Barnabas.	Meg-köveztetett, és a' tűzbe vettetett.	Cyprusban
12	Onuphrius.	Halálakor, Angyal éneklés hallatott.	Ægyptiábā
13	Antal.	Halálakor meg-jelen Krístus, a' B. Szűzzel.	Padnában.
14	Bafilus.	Szűzen múlt-ki e' világból.	Casareábā.
15	Vid.	Meg-veszűszöztetvén, mártýromságot szenved.	Lucaniábā
16	Ludgardis.	Halálakor jelen volt Krístus, és a' B. Szűz.	Brabatiáb
17	Rejnerius.	Szentül múlt-ki e' világból.	Pisibén.
18	Marc ^o és Marc	Dárdakkal verettettek-által.	Tusciábā.
19	Gerv. és Prot.	Mártýromságot szenvedtek.	Romában.
20	Silverius.	Szám-ki-vetésben végzette életét.	Mediolán.
21	Aloyfius.	Örömmel múlt-ki e' világból.	Pontusban
22	Paulinus.	Szentül múlt-ki e' világból.	Romában.
23	Aggripina.	Szűzességében szenvedett mártýromságot.	Nolában.
24	Keresztelő Szent János.	Az anyja méhében meg-szenteltetett. Feje vétetett.	Romában.
25	Gallicanus.	Feje vétetik Krístusért.	Judzában.
26	János, és Pál	Fejek vétetett.	Alexandr.
27	László Király.	Eletében, és holtá-után csudákkal fénylett.	Romában.
28	Leo.	Szentül múlt-ki e' világból.	Váradon.
29	Péter, és Pál.	Ennek feje vétetett, s-amaz fel-feszítettetett.	Romában.
30	Pál emlékeze.	Feje vétetvén, téj folyt a' nyakából, és három-fszor ugordván a' feje, három kút fakadott.	Romában.

HAVA.

Esz- tend.	Nevezetesebb Jóságos-cselekedetek.	Hivatal- lyok.	Nemeik.
1035	Az ördög incselkedéfit, imádsággal, és bõj-tel meg-gyõzte.	Remete.	Confessor.
303	Krístus ezt a' titulust adta néki: Jó szolgál.	Püspök.	Confessor.
553	A' férjét, a' Királyt könyörgés-által térítette az igaz hitre.	Királyné.	özvegy.
306	Sokakat térített a' Krístus hitre.	Püspök.	Mártýr.
754	Német-Országot meg-térítette Krístushoz.	Ersek.	Mártýr.
1134	Magát, és alatta-valóit, a' B. Szűznek ajánlotta.	Ersek.	Confessor.
1159	Küldús képében az Angyalnak alamifnát adott.	Apátúr.	Confessor.
558	Gyermekek korában a' küldúsnak adta köntösét.	Püspök.	Confessor.
303	Az Angyaltól meg-szabadítottak a' tömlöczből.	Rom. Pölg.	Mártýrok.
1093	Minden-nap a' szegényeknek térdén-álva adott ennnek.	Királyné.	özvegy.
62	Szent Lélekkel, és hittel tellyes volt.	Aposzol.	Mártýr.
380	Hatvan esztendeig lakott a' barlangban.	Remete.	Confessor.
1231	Sokakat a' gonofszágból ki-térített.	Barát.	Confessor.
368	Kivált-képpen-való szentségéért, Nagynak nevezetett.	Szerzetesek	
303	A' Saffól tápláltatott.	attya.	Conf. Doctor.
1246	Krístus szeretett, e' világnál nagyobra becsülte.	Gyermekek.	Mártýr.
1161	A' köny-húllatások-miatt meg-vakult, de ísmét meg-gyógyult.	Kríst. Jegy.	Szűz.
284	A' kinzások-közt, énekekkel dicfirték az Istent.	Szolga.	Confessor.
169	Minden örökségeket a' szegényeknek osztották.	Attyafiai.	Mártýrok.
540	Semmi nyomorúság el-né szakaszthatta Krístustól.	Attyafiai.	Mártýrok.
1591	Egész életében, halálos vétekekkel meg-nem bántotta az Istent.	69. Pápa.	Mártýr.
451	Rabságra adta magát, a' keresztýén rabokért.	Jesuita.	Confessor.
253	Sok csudák történtek a' sirjánál.	Püspök.	Confessor.
Kríst előtt.	Gyermekegétől-fogva, a' pusztaban lakott.	Nagynem.	Szűz. Már. Bõj.
362	Szegényeknek, és Szarándokoknak attya volt.	Próf. Krístus elől já.	Mártýr.
362	Minden javaikat a' szegényeknek osztották.	Rõ. Pölgár.	Mártýr.
1095	A' szent földnek vízfűz-vételére, fogadást tett Istennek.	Rõ. fõrén.	Mártýr.
684	Szegényeknek, árváknak, és özvegyeknek attya volt.	Magyarok	
69	Ezek tanították a' világot az Ur törvényére.	Királya.	Confessor.
69	Isten választott Edénye volt, és az Evangéliom hirdetője.	81. Pápa.	Confess. Bõj.
		Aposzto.	Mártýrok.
		Nemzetek	
		Aposzola.	Márt. Doctor.

SZENT

Nap szám.	Szentei nevei.	Haláluk, és nevezetesebb cselekedetek.	Helyek.
1	Romualdus.	Meg-vetvén a' világi uraságot, mártýromságot szenved.	Macbliniában.
2	B. Afzfony látozása.	A' B. Afzfony Ersébetet látogattya.	Judeában.
3	Heliodorus.	Szentül múlt-ki e' világból.	Altinóban
4	Udalricus.	Tiszta élete-után, szentül holt-meg.	Augustábá
5	Numerianus.	Szentül múlt-ki e' világból.	Trevirisbē
6	Isaiás.	Két-felē fűrésztetett.	Judeában.
7	Willibaldus.	Sok szarándoksági-után, menyeyi hazájába jutott	Eisfadiób.
8	Kilianus.	Méreggel étettetett-meg az igaz hitért.	Herbipolis.
9	Cyrellus.	Feje vétetett az igaz hitért.	Gortinábá
10	Felicitas.	Hét fiaí mártýromsága-után, maga-is megöletik.	Romában.
11	Pius.	Mártýromságot szenved, sok munkái-után.	Romában.
12	Gualbertus.	Az Angyalok jelen vóltak halálakor.	Pastiniábá
13	Anacletus.	Mártýromságot szenved.	Romában.
14	Bonaventura.	Sok csuda-tételek-után, ki-múlt e' világból.	Lugdanū.
15	Antiochus.	Feje vétetett Krístusért.	Sebastábá.
16	Fauftus.	Öt nap élvén a' keresztfán, mártýroságot szenved.	Romában.
17	Alexius.	Halála-után a' teste, mennyeyi világossággal fénylett.	Romában.
18	Fridericus.	Maga a' sírjába bé-ment.	Traiectúbá
19	Arsenius.	Mindenkor előtte viselte halála óráját.	Egyptöbá.
20	Margith.	Mártýromságot szenvedett.	Antiochiá.
21	Praxedis.	Szentül ki-múlik e' világból.	Romában.
22	Maria Magdo.	Krístus szeretetiben múlt-ki.	Massilián.
23	Apollinaris.	Nagy kínzások-után holt-meg,	Ravenábá.
24	Christina.	Nyilakkal lövettetett-által.	Tyrusban.
25	Jakab.	Feje vétetett Krístusért.	Tusciábá.
26	Anna.	A' Böldog Afzfony jelen-létében múlt-ki e' világból.	Jerusalem.
27	Panthaleon.	Le-vágattatik az igaz hitért.	Názaretbē
28	Nazarius.	Előszőr meg-vefűződtetvén, feje vétetik.	Nicomedi.
29	Mártha.	Sok csuda-rételek-után, szentül múlt-ki.	Mediolan.
30	Abdon.	A' feje el-űtetett.	Tarassub.
31	Ignác.	Sok munkái-után az Ecclesiáért, és csuda-tételek-után, szentül múlt-ki.	Romában.

HAVA.

Esz- tend.	Nevezetesebb Jóságos-cselekedetek.	Hivatal- lyok.	Nemeik.
725	Mindenben az Angyal tanácsát követte.	Püspök.	Mártýr.
Kr. el. 348	A' Böldog Afzfony nagy alázatossággal szolgál Ersébetnek.	Isten An- nya.	Menynek Ki- rálynéja.
973	Az Arriánusok-ellen harczolt.	Püspök.	Confessor.
640	A' tűzbe tévén az úját, öltötte-el a' testi kívánságot.	Püspök.	Confessor.
Kr. el. 726	Szentül igazgatta az Ecclesiát.	Püspök.	Confessor.
689	Csudálatos vólt az ő jóvendőlésében.	Kir. Nem.	Prófeta.
251	Sok nemzeteket az igaz hitre térített.	Püspök.	Confessor.
171	A' Fejedelmeket-is meg-feddette gonofságokról.	Püspök.	Mártýr.
167	A' lelkek idvésegekért fáradott.	Püspök.	Mártýr.
1073	Hét fiait nem csak nem síratta, hanem biztatta a' mártýromságra.	özvegy.	Mártýr.
112	Kiváltképpen-való tisztelője vólt a' sz. Misenek	11. Pápa.	Mártýr.
1274	Ellenségeinek meg-engedvén, nagy szenté lett.	Apátúr.	Confessor.
10.	Szentül igazgatta az Ecclesiát.	5. Pápa.	Mártýr.
252	A' fezület vólt, minden könyve.	Barát.	Conf. Doctor.
410	A' nyakából téj folyván, meg-tér a' hóhéra, és mártýromságot szenved.	Orvos.	Mártýr.
338	Sok üldözéseket szenvedett az igaz hitért.	Rom. Pöl.	Mártýr.
440	Az Attya házában tizen-hét esztendeig szarándok képében lakott.	Romai Pa- tritus.	Confess. Szüz.
250	A' Királyok véteit-is bátran meg-feddette.	Püspök.	Vö-legény.
164	A' Királyi Udvarból, a' barlangba ment lakni.	Remete.	Confessor.
84	Az ördögöt, ki Sárkány képében meg-jelent, keresztel őzi-el.	Krístus Je- gyese.	Szüz. Mártýr.
75	Szüntelen foglaltos vólt az aítatossággan.	Nagynem.	Szüz.
300	Majd 33. esztendeig kemény penitēciát tartott.	Nagynem.	
44	A' bálványokban az ördögöket meg-némitotta imádsággal.	Püspök.	Mártýr.
Kr. el. 311	Az attya arany bálványit őszve-törvén, a' szegényeknek adta.	Nagy Nem	Szüz. Mártýr.
346	Előszőr ő építettett téplomot a' B. A. tisztességére	Apostol.	Bőjt.
84	A' Böldogságos Szüz Anya.	Krístó őreg Anyja.	Mártýr.
254	Sok betegeket meg-gyógyított csudálatossan.	Orvos.	özvegy.
1556	Minden jószágát a' szegényeknek osztotta.	Cels? Meß	Mártýr.
	Krístust sokszor házába fogadta.	Nagy Nem	Szüz.
	A' Mártýrok el-temetésekért sokat szenvedett.	Nem. Perfa	Mártýr.
	A' J e s u s Társaságát, az Ecclesiának nagy jávára fundálta.	1. General.	Confessor.

K 15.

Nap Sám.	Szentei nevei.	Halálok, és nevezetesebb cselekedetek.	Helyek.
1	Vasas sz. Péter	Szent Péter vasba verése emlékezete.	Romában.
2	István.	Miséte elvégezvén, feje vétetik.	Romában.
3	István találása.	Csudálatos-képpen találtatott-meg a' teste.	Jerusalémb.
4	Domokos.	Halálakor jelen volt a' B. Szűz.	Bononiábá
5	Havi B. Afész.	Ezen a' napon csudálatosan hó esett.	Romában.
6	Ur színe változ.	Ezen a' napon változott-el színében Krisztus.	A' Tábor b.
7	Cajetánas.	Czilicziomban, és hamuval meg-hintetvén, holt-meg.	Neápolisbá
8	Cyriacus.	Sok munkák-után, feje vétetik.	Romában.
9	Romanus.	Mártýromságot szenvedett Krisztusért.	Romában.
10	Lőrincz.	Róflélyon süttetve, holt-meg.	Romában.
11	Susánna.	A' szűzesség őltalmáért feje vétetik.	Romában.
12	Clára.	A' Krisztus sz. testét magához vévén, múlt-ki.	Ajissiombá
13	Hyppolitus.	Ló-farkon hordoztatott Krisztusért.	Romában.
14	Eusebius.	Hét hólnapi imádsága-után, szentül holt-meg.	Romában.
15	Nagy B. Afész.	E' máj-nap vitetett menybe testeköl.	Jerusalem.
16	Rochus.	Mirigyben holt-meg.	Velenzébé
17	Mamantes.	Mártýromságot szenvedett.	Cesareábá.
18	Helena.	Constantinus Császár anyja.	Romában.
19	Julius.	Dorongokkal verettetett agyon.	Romában.
20	István Király.	Szentül múlt-ki e' világból.	Székes-Fejervárat.
21	Bernárd.	Sok munkái, és csuda-tételi-után, meg-hal.	Clarevallé.
22	Timotheus.	A' feje el-üttetik.	Romában.
23	Zachæus.	Apostoli munkái-után, szentül holt-meg.	Jerusalémb.
24	Bertalan.	Elevenen meg-nyúzattatott Krisztusért.	Judaában.
25	Lajos.	Szentül végzette életét.	Párisban.
26	Zepherinus.	Mártýromságot szenvedett.	Romában.
27	Margit.	Sok csuda-tételek-után, szentül holt-meg.	Picénumb.
28	Agoston.	A' hét penitencia-tartó Zsoltárt el-mondván, meg-holt.	Hypponébá
29	János nyakavágása.	A' gonoszság feddéséért feje vétetik.	Jerusalem.
30	Felix.	Az igaz hitért feje vétetik.	Romában.
31	Rajm. Noñat.	Az Angyaloktól communicáltatott halálakor.	Cardonán.

Esz- tend.	Nevezetesebb Jóságos-cselekedetek.	Hivatal- lyok.	Nemeik.
444	A' mely lánczal szent Péter meg-kötöttetett, fok nyavalyákat gyógyit.	Krisztus Vi- cáriusf.	Apostol.
260	Sokakat meg-terített az igaz hitre.	24. Pápa.	Mártýr.
412	Az ő testét illetvén a' virágok, a' vakok meg- gyógyittattak.	Diaconus.	Mártýr.
1221	Négy Püspökséget, kiket mások keresnek, fel- nem vett.	Dominicá- nus. Attya.	Confessor.
367	Azon a' helyen kívánt a' B. Szűz templomot éppíttetni tisztességére.	Csudálatos Any.	Szűzeknek Szűze.
32	A' mi dicsőségünket példázta el-változásával.	Világ Idve.	Szent. Szenté.
1530	A' szegényeknek, kiket táplált, szolgált.	Theatinu- sók Attya.	Confessor.
298	A' Persák Királya leányát, az ördögtől meg- szabadította.	Diaconus.	Mártýr.
261	Szánt-szándékkal ment a' mártýromságra.	Vitéz.	Mártýr. Böjt.
261	Az Ecclesia kincsét a' szegényeknek osztotta.	Archidiac.	Mártýr.
295	Sokakat az igaz hitre terített.	Nagy nem	Szűz. Mártýr.
1254	Imádságával nyavalyákat, és ördögöket űzött.	Apác.	Szűz.
265	Bátran keresztyéneknek vallotta magát a' pogá- nyok-elött.	Romai Fő- rend.	Mártýr.
358	Az igaz hitnek őltalmazója volt.	Pap.	Confess. Böjt.
57	Menynek Királynéjává koronáztatott.	Idvez. Any.	Meny. Király.
1327	A' mirigybe-fekvőknek szolgált Isten kedvéért.	Szarándok.	Confessor.
273	A' tömlöczben születtetvén, hosszú mártý- romságot szenvedett.	Köz-rend.	Mártýr.
340	A' Krisztus keresztét nagy szorgalmatossággal kereste, és meg-találta.	Császárné.	Özvegy.
192	Alhatatos volt az üldözésekben.	Tanács rda	Mártýr.
1032	Halálakor a' Boldogságos Szűznek ajánlotta Magyar-Országot.	Király.	Confessor.
1153	A' gonosz kívánságok tűzét jeges vízzel oltotta.	Apátur.	Confessor.
311	Sokakat az igaz hitre terített.	Püspök.	Mártýr.
112	4-dik Püspök volt sz. Jakab-után Jerusalemben.	Püspök.	Confess. Böjt.
73	Örmény-országot az igaz hitre terítette.	Apostol.	Mártýr.
1270	A' szent földért hadakozott.	Király.	Confessor.
222	Sok szép rendeket szabott az Ecclesiában.	16. Pápa.	Mártýr.
1395	A' szegények táplálására küldött.	Köz-rend.	Özvegy.
433	Szent írással meg-világosította az Ecclesiát.	Püspök.	Conf. Doctor.
33	Nem született nagyobb nálánál. Nagyobb a' Profétánál.	Urunk első járója.	Mártýr.
300	A' bálványokat őzve-rontotta.	Pap.	Mártýr.
1240	Zálogban adta magát a' rabokért.	Szerzetes.	Confessor.

Nap szám.	Szentei nevei.	Haláluk, és nevezetesebb cselekedetük.	Helyek.
1	Ægidius.	A' világot meg-utálván, menyeeibe költözött.	Narbonáb.
2	Maxima.	Dorongokkal verettetett agyon.	Romában.
3	Serapia.	Sütőgetések-után feje vétetik.	Romában.
4	Móyses.	Száz húsz éfztendő korában meg-hal Isten pa- rancsolattjából.	Nabó be- gyén.
5	Victorinus.	Fővel függőfűtetett-le a' kénköves vízbe.	Romában.
6	Zachariás.	A' Káldai fogság-után, vénségében hal-meg.	Palestiná.
7	Regina.	Feje vétetik Krisztusért.	Augustodū.
8	Kis Afzsony.	Ezen a' napon születetett a' B. Szűz.	Judeában.
9	Gorgonius.	Mátyrómságot szenvedett fok kinzások-után.	Nicomedi.
10	Tolen. Miklós	Halálakor mennyei éneket hallott.	Tolentinū.
11	Prothus, és Hyacinth.	Fejek vétetett.	Romában.
12	Leontius.	A' tengerbe vettetett Krisztusért.	Alexandr.
13	Mauritius.	Halálakor a' jelen-valókat a' bűnök el-távoztá- tására intette.	Andeganū- ban.
14	Kereszt fel-ma- gasztalása.	Mái-napon tette helyre a' szent keresztet He- raclius Császár.	Jerusalēbē.
15	Meletina.	Feje vétetett Krisztusért.	Martiano.
16	Edita.	Igye-fogyottak reménségének hivattatott; Szentül holt-meg.	Angliában
17	Krisztus bélye- gē sz. Ferenczē	Ezen a' napon részeltette Krisztus sebeiében szent Ferenczet.	Alvernia begyén.
18	Villai Tamás.	Mindenét szegényeknek adván, szentül ki-múlt	Valencia.
19	Januarius.	Feje vétetik Krisztusért.	Puteolisbā
20	Eustachius.	Tűzes réz ökörben meg-égettetik.	Romában.
21	Mátthé.	Az Evangéliom prédikálásában meg-ölettetik a' Szerecsenektől.	Æthiopiá- ban.
22	Mauritius.	6666-tod magával meg-öletik Krisztusért.	Sedunūban
23	Linus.	Krisztusért feje vétetik.	Romában.
24	Gellérd.	A' pogányok dardákkal verik-által.	Budánál.
25	Gleophas.	Azon házban ölettetett-meg, melyben Krisztus a' vég-vacforát szerzte.	Emausban
26	Cyprianus.	Forró szurokba vettetett.	Nicomediá
27	Cosma, Démi.	Nyilakkal lövöldöztetnek-meg.	Ægeában.
28	Wenczel.	A' templomban imádkozván, a' bátyjától meg- ölettetik.	Prágában.
29	Mihály.	Mái-napra rendeltetett Innepe az Ecclesiától.	Gargā begy
30	Hieronymus.	Nagy foházkodásokkal múlt-ki e' világból.	Bethlehēbē

Esz- tend.	Nevezetesebb Jóságos-cselekedetük.	Hivatal- lyok.	Nemeik.
490	A' puztában a' szarvas táplálta.	Kir. Nem.	Confessor.
303	Bátran vallotta Krisztust, az üldözések-közt.	Rő. fű. Aß.	Mártyr.
121	Az Angyal őltalmazta szűzességét.	Rő. Szűz.	Mártyr.
Krist	Szelidsegnek tüköre.	Izraeliták	
előtt.		Vezére.	Profeta.
200	Az igaz hitnek buzgó őltalmazója.	Püspök.	Mártyr.
Kr. el	Az Izrael fiainak oktatója.	Izr. Meste.	Profeta.
244	Sok kinzásokat szenvedett Krisztusért.	Szűz.	Mártyr.
Kr. el	Szent Joáchim, és Anna Leánya.	Nyő. vigas	Angy. Király.
302	Kézfőbb volt Krisztusért meg-halni, hogy-sem e' világon uralkodni.	Antiochiai	
366	Minden héten háromszor börtölt gyermekség- től-fogva.	Polgár.	Mártyr.
206	Sem igiretekkel, se fenyegetésekkel el-nem szakadtak Krisztustól.	Augustini- anus.	Confessor.
238	Minden kinokat meg-győzött Krisztusért.	Test-vér a- tyafiak.	Mártýrok.
394	Alázatosság tüköre.	Köz-rend.	Mártýr.
628	Azon helyen, a' mellyen az előtt volt.	Püspök.	Confessor.
145	Jelen-létére a' bálványok le-dültek.	Elet Fája.	Ez-által minde- nek győzedel.
980	Czilicziomot viselt egész életében.	Köz-rend.	Mártýr.
1224	A' Krisztus sebeit viselte a' testén.	Király leá- nya.	Szűz.
1506	Minden jövedelmit a' szegényeknek osztotta.	Franciscá- nus. Attya	Confessor.
300	A' tűzben az Angyalokkal éneklott.	Püspök.	Confessor.
120	A' vadászásban, a' mennyei vadászásra hivat- tatik Krisztustól.	Püspök.	Mártýr.
90	Leg-először ő irta a' Krisztus Evangéliomát.	Hadi Fő- Vezér.	Mártýr. Bőj.
297	A' hadban-is Istenessen élt.	Apostol.	Evangé. Márt.
80	Szent Péter-után, első Romai Pápa volt.	Hadi Fő Ve	Mártýr.
1042	A' magyarokat Krisztus, és a' Böldogságos szűz tiszteletire tanította.	Pápa.	Mártýr.
34	A' Krisztus hetven két Tanítványi-közzül volt.	Püspök.	Mártýr.
250	A' bűbájosságból Krisztushoz tért.	KrisztusTa- nitóánya.	Mártýr.
285	A' szegényeket ajándékon gyógyították.	Bűbá. bent	Mártýr.
939	Mezit-láb látogatta télben a' templomokat.	Orvosok.	Mártýrok.
496	Lucifert társaival együtt pokolra vetette az égből	Király.	Mártýr.
402	Mindenkor elméjében forgatta az itéletet.	Arkangyal	Paradi. Tízte.
		Pap.	Conf. Doctor.

Nap Bám.	Szentek nevei.	Halálok, és nevezetesebb cselekedetek.	Helyek.
1	Remigius.	Halála-után a' testét másuvá vitték az Angyalok	Rhemisbē.
2	Leodegarius.	Mátyromságot szenvedett.	Atrébatūb.
3	Fauftus.	Sok kinok-után meg-öletik az igaz hitért.	Romában.
4	Sz. Ferencz.	Lelki szegénysége-után, gazdagon megyen mennyékbe.	Affisomabā.
5	Placidus.	Az Evangéliom prédikálásában meg-öletik.	Messanáb.
6	Bruno.	Szentül múlt-ki e' világból.	Calabriáb.
7	Márk.	Szentül végzette életét.	Romában.
8	Brigitta.	Meg-jövendőlvén halálát, szentül múlik-ki.	Romában.
9	Dienes.	Száz esztendőskorában feje vétetik.	Párisban.
10	Borgia Ferencz	Minden órában kéfen várta a' halált.	Romában.
11	Tharacius.	Sok szenvedési-után a' tömlőczben meg-hölt.	Tarfisban.
12	Maximilianus	Feje vétetik az igaz hitért.	Cileában.
13	Edvardus.	Halála meg-jelentetvén, szentül meg-hal.	Angliábā.
14	Calixtus.	Kútba vettetett, és kövekkel verettetett agyon.	Romában.
15	Therefia.	Galamb képébē láttatott a' lelke méybe vitetni.	Albában.
16	Saturianus.	A' tövisfeken hurczoltatván, meg-öletik.	Africában.
17	Heron.	Mátyromságot szenved.	Antiochiā.
18	Lukács.	Szentül ki-múlt e' világból.	Bitiniábā.
19	Alkant. Péter.	A' Szentek vigasztalták halálakor.	Spany.orf.
20	Irenes.	Mátyromságot szenvedett.	Lusitaniá- ban.
21	Orfolya.	Nyilakkal lövöldöztetik-meg.	Coloniábā.
22	Cordula.	Mátyromságot szenved.	Coloniábā.
23	Severinus.	Szentül múlt-ki.	Burdegala- ban.
24	Felix.	Sok szenvedési-után a' tömlőczben, feje vétetik.	Apuliában.
25	Chrysanthus.	Elevenen a' földbe ásatott.	Romában.
26	Demeter.	A' tömlőczben dárdákkal verettetik-által.	Görög orf.
27	Sabina.	Mátyromságot szenved.	Abulában.
28	Simon, és Jádás	Az Evangéliom prédikálásáért, halált szenvednek.	Pérsiában.
29	Narcissus.	Szentül múlt-ki e' világból.	Jerusalēbē.
30	Marcellus.	El-üttetik a' feje Krisztusért.	Tingiben.
31	Wolfgangus.	Szentül végzette pályafutását.	Ratisbon.

Esz- tend.	Nevezetesebb Jóságos-cselekedetek.	Hivatal- lyok.	Nemeik.
499	A' Francusokat a' Krisztus hitére térítette.	Püspök.	Confessor.
585	Mindenkor az Istenről beszéll vala.	Püspök.	Mátyr.
160	Tizen-két esztendeig volt tömlőczben Krisztusért.	Világi rend	Mátyr.
1226	Semmie nem lévén, mindeneket birt Krisztusbā.	Franciscá- nus. Attya	Confessor.
539	Szent Benedeknek első Tanítványi-közzül volt.	Barát.	Mátyr.
1101	Carthusianusokat fundálta.	Bar. Attya	Confessor.
336	Szentül igazgatta az Ecclesiát.	35. Pápa.	Confessor.
1373	Gyakorta köny-hullatásokkal emlékezett Kri- stus szenvedéséről.	Nagynem.	özvegy.
119	Leg-első volt, ki Francziában, az Evangéliomot hirdette.	Püspök.	Mátyr.
1572	A' testét felettébb fanyargatta, és alázatossá- gal fénylett.	3. Generál. a' Jesuiták.	Confessor.
290	A' maga, s-társai testét Csillagok jelentették-ki.	Világi rend	Mátyr.
264	Mindenit a' szegényeknek adta.	Püspök.	Mátyr.
1066	Az alamisnázkodásért, szegények attyának hi- vattatott.	Király.	Confessor.
226	A' Kántor-bőjtöket, kik az Apostoli traditióból vétettek, rendelte.	17. Pápa.	Mátyr.
1582	Szorgalmatos volt a' tekkéletességben.	Cárm. Ref.	Szüz.
456	Szám-ki-vetésben fok pogányokat meg-térített az igaz hitre.	Szolga.	Mátyr.
116	Szent Ignác igaz Tanítványa.	Püspök.	Mátyr.
58	Leg-először ő írta-le a' Böldög. Szüz képét.	Orvos.	Evangélista.
1580	Nagy fanyarúságban tartotta testét.	Barát.	Confessor.
653	Kézszebb volt életét le-tenni, hogy sem szüze- ségét meg-fergettetni.	Szüz.	Mátyr.
383	11. ezered magával mátyromságot szenved.	Király. nem	Szüz. Mátyr.
383	Szent Orfolya társai-közzül.	Nagynem.	Szüz. Mátyr.
400	Távul-létében, Szent Márton halálakor Angya- li éneklést hallott.	Püspök.	Confessor.
286	Felettébb fanyargatta testét.	Püspök.	Mátyr.
284	Szüzen élt házastársával.	Fő-rend.	Mátyr.
302	Szorgalmatos volt az igaz hit gyarapításában.	Polgár me.	Mátyr.
303	Attyafiaival-együtt szenved.	Szüz.	Mátyr. Bőjt.
78	Simon Egyiptomot, Júdás Mesopotámiát meg- téríti.	Apostolok.	Mátyrok.
300	A' mértékletesség, és bőjtölés-által, 116. esz- tendeig élt.	Püspök.	Confessor.
198	Nagyobra becsülte a' Krisztus vitézségét, a' világénál.	Százados.	Mátyr.
999	Egész élete bőjt, és imádság volt.	Püspök.	Confessor.

Nap szám.	Szentei nevei.	Halálok, és nevezetesebb cselekedetek.	Helyek.
1	Minden Szentek.	Pantheon, a' bálványok temploma, minden szenteknek tiszteltetire dedicáltak, 4. Bonifacius Pápától.	Romában.
2	Lelkek emlékezete.	Az egész Ecclesiában meg-tartatik, kit sz. Odilo rendelt.	Cluniacba.
3	Malachias.	Meg-jöendőlvén halálát, szentül ki-múlik.	Hiberniá.
4	Borró. Cároly.	Cziliziomot vífelvén, ki-múlik.	Mediolan.
5	Imre.	Menybe-menni láttatott a' lelke.	Szék. Fejér.
6	Leonardus.	Szentül múlt ki e' világból.	Aquitaniá
7	Engelbertus.	Az Ecclesia szabadságaért, le-tette életét.	Coloniában
8	Négy koronások.	Martyromságot szenvedtek.	Romában.
9	Theodorus.	Meg-égettetik az igaz hitért.	Amascabá
10	Iustus.	Szentül végzette pályá futását.	Angliában
11	Márton.	Angyali énekléssel vitetett menybe a' lelke.	Turonban.
12	Márton.	Szám-ki-vetésben holt-meg.	Cherfonef.
13	Stanisl. Koftka	JESU S-t, és MARIA-t nevezvén, hal-meg.	Romában.
14	Serapion.	A' ház-tetejéről vettetik-le.	Alexandr.
15	Leopold.	40. éltendeig vífelvén Fejedelemséget, szentül meg-hal.	Ausriabá.
16	Edmundus.	A' szent Sacramentomokkal meg-erősítettvén, meg-hal.	Cantuáriában.
17	Gergely.	Sok csuda-tétemények-után, szentül ki-múlik.	Neo-Casareában.
18	Maximus.	Sok üldözések-után, szentül holt-meg.	Moguntiá.
19	Ersébetb.	Angyali éneklések hallattak halálakor.	Marpurg.
20	Benignus.	Sok üldözések-után, szentül végzi életét.	Mediolán.
21	B. Afz. tép. vit.	Három éltendő korában Istennek szenteltetik.	Jerusalébé.
22	Cæcilia.	Feje vétetik Krisztusért.	Romában.
23	Kelemen.	A' tengerbe vettetik.	Cherfonebá
24	Chryzogonus.	El-üttetik a' feje az igaz hitért.	Aquileiab.
25	Katalin.	Feje vétetik Krisztusért.	Alexandr.
26	Péter.	El-üttetik a' feje Krisztusért.	Alexandr.
27	Facundus.	Feje vétetvén, téj folyt belőle.	Galaciabá
28	Rufus.	Minden cselédével, martyromságot szenved.	Romában.
29	Saturninus.	A' Capitolium vára tetejéről le-vettetett.	Tolosában.
30	András.	Fel-sefiztetett.	Achajában

HAVA.

Esz-tend	Nevezetesebb Jóságos-cselekedetek.	Hivatal-lyok.	Nemeik.
609	Sok inségek-után jutottanak a' dicsőségben.	Minden nemzetség.	Márt. Confess. Szűzek, &c.
1048	ők idvezülnek, így mind-az-által, mint tűz-által.		
1148	Jóságos-cselekedetek tüköre volt.	Püspök.	Confessor.
1184	A' lelki dolgokban szorgalmatos volt.	Cardinál.	Confessor.
1031	Házastársával-együtt szűzességét meg-tartotta	Herczeg.	Szűz. Confess.
559	Igen hathatós volt imádságiban.	Nagy nem.	Confessor.
1225	Minden pénteken szorosan böjtölt.	Ersek.	Mártyr.
290	Egy test-vér atyafiak, egymást a' martyromságra biztatták.	Rom. Pólg.	Mártýrok.
304	A' tömlöczben Kristus biztatta őtet.	Vitéz.	Mártyr.
632	Angliának első Apostoli-közzül-való.	Püspök.	Confessor.
402	A' szegénynek adta palásztja részét, egyebe nem lévén.	Püspök.	Confessor.
654	Békével szenvedte az üldözéseket.	Pápa.	Mártyr.
1568	Az Angyaloktól Communicáltak.	Jesuita.	Confessor.
252	örvendezett a' kinok-közt.	Alex. Pólg.	Mártyr.
1136	A' szegényeknek alamisnázkodott.	Marchio.	Confessor.
1246	A' Boldogságos szűzet kivált-képpen tisztelte.	Püspök.	Confessor.
282	Mikor Püspökké lett, csak 17. hiveket talált, s-annyi eretnek maradt halálakor.	Püspök.	Confessor.
378	Hétszer üzetetett számkivetésbe, az igaz hitért.	Püspök.	Confessor.
1391	Szorgalmatos volt az Isteni szolgálatban.	Kir. leány.	özvegy.
460	Szentül igazgatta az Ecclesiát, sok üldözési-közt.	Püspök.	Confessor.
Kr. el	Az Isteni szolgálatban hiven meg-maradott.	Király. nem.	Szűz. Király.
224	Az Angyal őrzötte szűzességét.	Nagy nem.	Szűz. Mátyr.
102	A' szám-ki-vetésben fokakat igaz hitre térít.	4. Pápa.	Mártyr.
303	Sokáig szenvedett a' tömlöczben.	Nagy nem.	Mártyr.
807	A' pogány Filozófusokat meg-gyözte.	Nagy nem.	Szűz. Mátyr.
340	Külömb-külömb-féle jóságos-cselekedetekkel fénylett.	Püspök.	Mártyr.
304	Szent Marcellinus Mátyr fia, és szent Primitivus Mátyr atyafia.	Vitéz.	Mártyr.
303	A' kinzások-közt alhatatosan meg-tartotta az igaz hitet.	Rő. Pólgár.	Mártyr.
263	Az igaz hitért fokot munkálkodott.	Püspök.	Mártyr. Böjt.
69	Scythiában, és Tráciában hirdette az Evangéliomot.	Apostol.	Mártyr.

KARA.

Nap szám.	Szentei nevei.	Halálok, és nevezetesebb cselekedetek.	Helyek.
1	Eligius.	Sok csudák történtek halálakor.	Noviodunū
2	Bibiána.	Mátyróságot szenvedett.	Romában.
3	Xaver. Ferencz.	Sok ezereket meg-térítvén, szentül ki-műlik.	Sanc. szig.
4	Borbála.	Maga az édes atya vette fejét, az igaz hitért.	Nicomédiá
5	Saba.	Halála meg-jelentetvén, szentül múlt-ki.	Cappadocza.
6	Miklós.	Örömmel várta a' halált.	Mirában.
7	Ambrús.	Nagy bátorsággal várta halálának óráját.	Mediolán.
8	B. Ász. fogant.	Csak egyedül fogantatik erendendő bűn-nélkül.	Nazáretbē
9	Leocadia.	Térden-álva adta lelkét az Istennek.	Tolētumbā
10	Eulalia.	Halálakor fejér galamb láttatott szájából ki-menni.	Emeritábā
11	Damasus.	Szentül végzette életét.	Romában.
12	Synelius.	Feje vétetik.	Romában.
13	Lucia.	Sok kínzások-után, mátyróságot szenved.	Siracusab.
14	Nicásius.	A' pogányoktól meg-öltetett az igaz hitért.	Rbémisbē.
15	Valerianus.	Szám-ki-vetésben holt-meg az igaz hitért.	Africában
16	Adelaidis.	Szentül végzette pálya-futását.	Selsában.
17	Lázár.	Fel-támasztatván Krisztustól, az-után szentül hal-meg.	Massiliáb.
18	Gratiánus.	Sok csudák-után, ki-múlt e' világból.	Turonisbā
19	Nemesius.	Sok kínzások-után, életét le-teszi Krisztusért.	Alexandri.
20	Eugénus.	Feje vétetik sok kínzások-után.	Arabiábā.
21	Tamás.	Nyilakkal, és dárdákkal verettetett-által.	Calaminā.
22	Zénon.	Fogai ki-veretvén, feje vétetik.	Nicomédiában.
23	Viiktória.	Hegyes-törrel veretik-által.	Romában.
24	Irmína.	Szentül végzette életét.	Trevirisbē
25	Karácson.	Igaz Isten, és Ember születetik a' Bóldogságos Szűztől e' mai-nap.	Bethlehēbē
26	István.	Leg-előszőr ő ontotta vérért Krisztusért.	Jerusalem.
27	János.	Sok üldözések, és szám-ki-vetések-után, szentül múlt-ki.	Efesumbā.
28	Apró Szentei.	Krisztusért meg-öltetettek.	Bethlehem
29	Tamás.	Az Anya-szent-egyházért szám-ki-vetést, és halált szenvedett.	Cantuáriában.
30	Dávid.	Szentül holt-meg vénségében.	Jerusalēbē.
31	Sylvester.	Szentül múlt-ki.	Romában.

Esz- tend.	Nevezetesebb Jóságos-cselekedetek.	Hivatal- lyok.	Nemeik.
665	Alamifnalkodott a' szegényeknek.	Püspök.	Confessor.
362	Mindenétől meg-fosztatott az igaz hitért.	Nagy nem.	Szűz. Mátyr.
1552	Sokat fáradozott a' lelkek idveiségéért.	Indi. Apost.	Confessor.
273	Az ő tisztelői gyónás-nélkül meg-nem halnak.	Nagy nem.	Szűz. Mátyr.
581	Gyakorta jelent-meg néki az Angyal.	Apátur.	Confessor.
326	Etczaka a' szegényeknek pénzt vetett-bé, hogy a' gonoszástól meg-mentse.	Püspök.	Confessor.
397	Tudományával, és szentségével ékeftette az Anya-szent-egyházat.	Püspök.	Conf. Doctor.
Kr. el.	Makula-nélkül-való Isten Jegyese.	Ádám leán	Csudála. Szűz.
305	Sok esztéideig-való tömlőczét örömmel szenvedte.	Várofi rend	Szűz. Mátyr.
303	Tizen-két esztendő korában mátyróságot szenvedett.	Várofi rend	Szűz. Mátyr.
275	Szentségével, és tudományával ékeftette az Anya-szent-egyházat.	29. Pápa.	Confessor.
275	Sokakat az igaz hitre térített.	Leclor.	Mátyr.
300	Mindenét a' szegényeknek adta.	Nagy nem	Szűz. Mátyr.
451	Jövedelmekkel híres volt.	Püspök.	Mátyr.
465	Szám-ki-vetésben, gyakorta a' mezőn lappangott.	Püspök.	Confessor.
999	Sok templomokat, és klastromokat fundált.	Császárné.	Özvegy.
80	Krisztus barátjának nevezte.	Püspök.	Confessor.
280	Sokakat az igaz hitre térített.	Püspök.	Confessor.
253	Mint Urunk, a' tolvajok-között öltetett-meg.	Püspök.	Mátyr.
362	Örömmel ment a' szám-ki-vetésbe.	Pap.	Mátyr. Bőjt.
73	Párthufoknak, Médusoknak, Persáknak &c. hirdette az Evangéliomot.	Apostol.	Mátyr.
296	A' Krisztus vitézségét nagyobra becsülte a' világnál.	Vitéz.	Mátyr.
253	Sok csudákat tett.	Rom. Szűz	Mátyr.
710	Nagyobra becsülte a' Klastromot a' Királyi Udvarnál.	Király leánya.	Szűz. Bőjt.
1	Az emberi nemzet idveiségéért e' világra jött az Isten Fia.	Istenn. egy szűz Fia	Isten és Ember
34	Teljes vala hittel, és Szent Lélekkel.	Diaconus.	Első Mátyr.
101	A' több Tanítványok-között inkább szerette Krisztus, és szent Annját néki ajánlotta.	Apostol. Evangélizta.	Mátyr. Szűz.
2	Martyrok Zfengéi.	Kisdedek.	Mátyrok.
1171	Az Anya-szent-egyház szabadságát őltalmazta.	Püspök.	Mátyr.
Kr. el.	Az Isten szive-szerént-való férfi.	Király.	Prófeta.
335	Az Anya-szent-egyházat szentül igazgatta.	14. Pápa.	Confessor.

I N T E S,
A' KERESZTYEN OLVASÓHOZ.

KERESZTYEN OLVASÓ, imé meg-nyitottuk ezen *Lelki Paradisomnak* kapuját, de minek-előtte bé-lépnél, vedd eszedbe ezeket.

Sokan meg-csallják magokat, kik a' könyvekben helyeztetik aitatóságot, melyet nem a' könyvekben, hanem a' léleknek belső rejtekiben kell keresni. Sokan abban helyeztetik aitatóságot, ha minden-nap, nagy, és hoszfsas imádságokat, a' könyvekből el-olvasnak.

Ezt mi nem csak nem kárhoztattyuk, hanem helyesnek-is valljuk: De ha életeket meg-nem jobbítják, a' külső, és belső indulatokat meg-nem zabolázzák, a' jóságos-cselekedeteket nem gyakorolják, gyanós lehet az ő aitatóságok; mert nincsen gyökerek, és nedvességek, mellyek az aitatóságot éleltenék.

Mert az aitatóság, és buzgó imádság, az Istenes életből tetszik ki. Innét mondgya szent Agoston: *Jól tud az élni, a' ki jól tud imádkozni.* Ugy-is vagy; a' valóságos aitatóság, és imádság segiti az Istenes életet, s-vízfzontag, az Istenes élet segiti a' valóságos aitatóságot, és imádságot: és egyik, a' másik-nélkül meg-nem állhat.

Ki kell tehát valósággal aitatofnak tartanunk? Azt, a' ki a' menyieiekhez, és az imádsághoz nagy buzgósággal, és készséggel viseltetik, és keresztyénhez méltó életben igyekezik magát viselni. Aitatos akariz azért lenni? az nem szép, és ékes szókkal, hanem keresztyéni cselekedetekkel megyen-végbe. Mikor azért a' könyvekből, aitatós imádságokat mondasz, életeredet-is hozzájok igyekezd alkalmaztatni.

Mert a' szent, és aitatos imádságokat, a' gonoszok-is el-tudgyák a' könyvekből olvasni; de szentül, és aitafoffan (úgy hogy az életek-is egyezzen imádságokkal) mondani, csak a' valóságos aitafoffakhoz tartozandó. Azért a' mit a' nyelveddel forgatsz, azont forgasd a' szívedben-is. né-talántán az mondafék néked: *Ez az nép, az ajakival tisztel engem, a' szíve pedig távul vagyon én-tőlem.* Avagy amaz: *Miért beszélled te az én igazságotat.* &c.

Mert nem egyéb az imádság, hanem elménknek az Istenhez-való fel-eme-

fel-emelése. De ő miképpen emellyük-fel elménket az Istenhez menyékbe, ha erkölcsstelenségünkkel a' bűnöknek úndokságában heverünk?

Vedd eszedbe azt-is, hogy az imádság két részre osztatik. Egyik *Elmélkedésből*, s-másik *Szóból-álló* imádságnak mondatik. Mind-az-által, ne-úgy gondolkodgyál, hogy a' szóból-való imádság tellyeséggel csak szóból álljon, mert itt-is az elmének jelen-léte kívántatik.

Mert mifoda az imádság az elmének jelen-léte-nélkül? Nem más, hanem búza-nélkül-való polyva, bél-nélkül-való héj, olaj-nélkül-való lámpás, gyümölcs-nélkül-való virág, lélek-nélkül-való test. Meg-csallják azért magokat, kik az Istent szép, és ékes szók-által akarják magokhoz vonni; mert az Isten Lélek, azért lélekben kell imádni.

De azt mondd: Mire valók tehát az ékes szók, ceremóniák, és más szokások? Nem egyébre, hanem az ember szívének, és lelkének fel-gerjesztésére, kire csak egyedül tekint az Isten. Imé Cain, és Abel egy test-vér atyafiak valának, s-mind kettőnek áldozattyát látta az Isten; de csak Abelét vette kedvesen, Cainét meg-vetvén, mind kettőnek tudni-illik szívek indulatit, és szándékát vizsgálván.

A' szóból-álló imádságnak, három rendbéli figyelmeteségeről, hogy itt hoszfsasan szölyünk (tudni-illik, az Istenhez-való figyelmeteségeről, a' szókra-való figyelmeteségeről, és a' szóknak értelméről-való figyelmeteségeről) sem az idő, sem a' könyvnek mi-volta nem engedi, és azon-kivül-is már az közönséges. Mind-azon-által, a' mik ehez szükségesebbek, meg-talállya a' Kegyes Olvasó, az első Résznek, a' Krisztus, és Ember-közt-való beszélgetésben.

Két-fele a' szóból-álló imádság: *Közönséges*, és *Magános*. A' közönségeshez-valók az Anya-szent-egyház Solóimái, kik órákra rendeltettek. A' magánoshoz tartozandók, kiket az ember maga választ, és avagy maga szerzi, avagy más könyvekből mondgya. Mi itt a' magánosról szölyünk, és regulákat-is adunk, hogy hafznossabban, és idvességebben mennyen végbe. Noha a' közönségeshez-is alkalmaztatni.

A' többi-között, két mód vagy, mely szerént tekélettebben vihetni végbe, a' szóból-álló imádságot.

1. Mikor figyelmetesen mondasz minden szót, hogy értesd-is a' mit mondasz, mind-az-által, csak folytában mégy, és nem elmélkedel rólok.

Ez ugyan közönséges módgya az imádságnak, de kevesé gyulafztya-

Íásztja-fel a' fíívet, mert midőn egyík szóról a' máfikra által-megyen, csak hamar el-enyészik, ha szintén valamire fel-gerjedett-is, valamely szóból, avagy sententziából.

Azért hasonló az ilyen imádság a' zápor esőhöz, ki noha bőven esik, de nem igen hatja-meg a' földet, mert minek-előtte a' föld bé-inná, hamarsággal el-foly. Így az ilyen siető imádság! noha valamen-nyire fel-gerjeszti ugyan az ember fíívet, de meg-nem erőíti annyira a' jóban, mivel egyikről a' máfikra által-megyen.

2. Mód. Mikor imádkozol, nem csak a' szókat érted, hanem minden szóban, vagy leg-alább minden sententziákban meg-állasz, és azokról elmékedel, és azokban mulatozol.

Példának-okáért; Mikor a' *Mi-Atyánkot*, vagy *Zsoltárokat* mon-dod, minden szókra, avagy sentenciákra meg-állasz, meg-vísgálván micsoda mennyei édeséget, és tudományt értesz benne. tudnia-illik, a' Hitnek, Reménségnek, és Szeretetnek gerjedezését. &c.

Ez hasonló, a' láfű esőhöz, ki noha lassan, és csöppenként esik, de felettébb meg-hatja a' földet, és gyümölcsőssé teszi. Így az ilyen imádság inkább meg-hatja az embernek a' fíívet, és a' jó indulato-kat inkább meg-gyökereztetí benne.

Ezt a' módot bőven elődbe-adtuk, mindenik részben, Urunk imádságát, a' *Mi-Atyánkat* magyarázván.

Ezt a' módot előnkbe-adgya szent *Ignác Pátriárka*, amaz mennyei könyvében, melyet nevez: *Exercitia Spiritualia*, melyet utánna sok szent életű, minden renden-lévő emberek követtek, és gyakorlottak, s-ma-is követnek, és gyakorlanak, el-hitetvén azt magokkal, hogy hasznosabb így, egyszer a' *Mi-Atyánkat*, avagy más imádságot mon-dani, hogy-fem százszor futva, és haba-hurgyán. Azért imé egy-né-hány *Intésket-is* adunk, melyek minden imádságban igen hasznosak.

1. Előszőr *készítsd-el a' lelkedet* az imádság-előtt. *Az imádság-előtt készítsd-el a' lelkedet, és ne légy olyan, mint a' ki kísérti az Istent.* úgy-mond *Siracides. Eccli. 18. §. 23.* Tudnia-illik, gondold-meg jól, mit fogsz cselekedni; mert a' te Teremtő Isteneddel, menynek, és földnek Urával fogsz beszélni, őtet fogod dicírní, ő-eleibe terjeszted fűksé-gidet, ő-tőle kérsz segítséget, és áldást. Vedd észedbe azért, mely nagy alázatosságot, buzgóságot, és tiszteletet kíván, az Istennek méltósága.

2. Bocskáfd-elől az imádságban, a' bűnőkről-való *Tőredelmességet*. Mert *Az Isten meg-nem halgattya a' bűnőskét.* *Joan. 9. §. 31.* Sőt gyű-lőli,

lőli, kik bűnőkből ki-térni nem akarnak. Ugyan-is hogy mér a' bű-nős, az Itillő Biró-eleibe állani?

3. Imádságod-előtt tégy jó *intentiót*, vagy *szándékot*, nem csak egyet, hanem többet-is. Tudni-illik, hogy a' te imádságodat az Istennek dicsőségére, magadnak, és felebarátodnak idvétségére inté-zed. Ez, vagy amaz jóságos-cselekedetet akarod meg-nyerní. Et-ről, vagy amaz vétektől akarsz meg-menekedni. De erről bőveb-ben irtunk, a' könyvnek részeiben.

4. *Kérj malasztot*, hogy aitatossan, és hasznosan vihesd-végbe imá-dságodat. Azonban tekéld-el, hogy minden idegen, és tétovázó gon-dolatoknak ellene-mondasz. Annak-okáért a' fíímeid, és fííleidet zabolázd-meg. mert ő mely hamar, olly gondolatok férkeznek-bé ezek-által az ajtók-által, kik lelkednek csendességét meg-háboríttják! Helyt ollyat válassz, ki alkalmasabb az imádságra, és távulabb va-gyon a' tétovázó gondolatoktól. Magadat olly formában helyhez-tesd, ki az aitatosságra alkalmasabb.

5. Az imádság-közt, *elméidet gyakorta hozd helyre.* Az Istennek jelen-létét tedd elődbe. Elegyítsd az imádság-közzé, a' Hítről, Re-ménségről, Szeretetről-való bizonyság-tételt, a' bűnőkről-való Tőre-delmességet, Hálá-adást, Alázatosságot, és többet e'-félét.

6. Végtere, nagy *alázatossággal*, és *tisztelességgel* *fejezd-bé imádságodat.* Ha valamely Fejedelemhez mennél, s-fűkségedet eleibe terjesztenéd, s-ottan mindgyárt minden tisztelet-nélkül el-fordúlnál tőle, s-ott hagy-nád, nem-de-nem nagy parafztság, és illetlen dolog vólná-e? mentől inkább tehát, ha így bánnál az Istennel.

Annak-utánna *visgáld-meg imádságodat*, és abban esett fogyatkozá-fokról kövesd-meg az Istent, és mutásd-bé a' Krisztusnak, Bóldogságos Szűznek, és Minden Szenteknek érdemi-által, ugyan azon végre, mel-lyet az imádság elején fel-tettél vólt. Ennek formáját a' Részekben helyel-hellyel, fel-tettük.

Ez a' hasznos imádságnak módgya, melyet ezen Lelki Paradi-csomban kívánunk. Ha pedig ezeket nem követed, hasznát, és gyű-mölcsét ne-várd imádságodnak. Es a' Proféta mondása rajtad tellye-fedik-bé: *Sokat vetettél, keveset arattál; ettél, és meg-nem elégítettél; ittal, és meg-nem részegítettél, bé-fedezted magadat, és meg-nem melegítettél.* *Aggai 1. §. 6.*

Gyakorta történik, hogy az imádságok, melyek, a' könyvekből mondatnak (de nem csúda, ha ezekkel a' Módokkal nem élnek) nem szolgál-

szolgálnak hasznára, és lelki vigasztalására az embernek; úgy hogy mikor az imádság az Istennek, vagy felebarattjának szeretetéről szól, vagy a' bűnöknek meg-útállásáról &c. (Példának-okaért, a' mint ezek: *Uram nem fualkodott-fel az én szívem, sem az én szemeim fel-nem magasztaltattak. Uram miképpen szerettem a' te törvényedet, egész nap elmélkedtem róla. Hajtsd a' te parancsolatodra, az én szívemet &c.*) Semmi izit nem érzi, sőt ellenkező indulatokat érez magában. Nem különben, mint a' ki mástól meg-rágott étket veszen szájába, kevés izit érzi az éteknek, és kevés hasznát-is veszi.

Mit kell tehát cselekedni? Azt, hogy a' könyvekben-való fohászkodásokat, és belső lelki indulatokat magáévá tegye az ember, és az ő szíve indulatit alkalmaztassa hozzájuk; és ha valami ellenkező indulatokat érezne magában, ellenek-mondgyon azoknak, és azokat meggyőzni igyekezze.

Erre leg-alkalmasabb *Uram imádsága*, ki minden rend, és állapot-béli embereknek alkalmas, és ki-kí ez-által az ő szükségét Isten eleibe terjesztheti. Azért ne-csudáld, hogy minden részeiben, ezen *Lelki Paradicsomnak*, annak magyarázatját, külömb-külobmb-féle-képpen leírtuk. Sőt azt csudáld velem-együtt, hogy ez az imádság, minden-féle fohászkodásokkal, buzgóságokkal, és lelki indulatokkal rakva vagyon.

De inkább ezt mit csudálljuk, holott önnön-maga a' *Mennyei Szószólló*, és *Közben-járó*, adta előnkbe? Ennek méltóságát, és dicsíretét meg-találod szent Cypriánusnál, és szent Agostonnál, kiknek szavait elé-hozni, ez könyvnek kicsinsége nem engedi.

Sok új Litániákat hozunk itt elé, de azért meg-ne útközzél bennük, hogy úják, mert mind a' szent írás szavaiból szedettek-össze, kik lelki fohászkodásokkal, és ohajtásokkal telyesek.

Annak-okaért, ezen *Lelki Paradicsomnak* részeiben, bővséges matériát találsz mind a' lelki fohászkodásokra, mind indulatokra, s-mind pedig elmélfedésekre. Hogy-ha valakinek, a' hofzfasága unalmat szerezne, azt igyekezze meg-győzni; ha pedig nem, szabad részenként, más időre rendelni. Mi itt azt követtük, a' mit azok, kik külömb-külobmb-féle étkekkel meg-rakják gazdag asztalokat, hogy ki-kí válaszfza azt, a' mi szája izint-való.

Válaszfz azért ezekből Kegyes Olvasó, a' miket Istennek dicsőségére, lelkednek, és felebarátodnak idveségére, szükségidneek meg-orvoslására alkalmasbagnak itilfz lenni. Amen.

Minde-

Mindeneknek
ÖRÖKKE-VALO TEREMTŐJENEK, IGAZ-
GATOJANAK, és BIROJANAK
A' tellyes

SZENT HAROMSAG EGY ISTENNEK.

IGAZSAG MELYSEGENEK,
IRGALMASSAG ATTYANAK,

Ki az eget DICSŐSEGEDDEL,
A' tengert HATALMADDAL,
A' földet BÖLCSESEGEDDEL,

Mindeneket JÓ SAGODDAL, sőt MAGADDAL bé-töltesz.

Mindenek-felett LEG-FELLYEBB-VALONAK.

Kinek szemei fényesebbek a' napnál, minden útait által-látván,
és vizsgálván az embernek.

Minden ISTENNEK-felett, leg-nagyobb
ISTENNEK.

Ki csak egyedül vagy halhatatlan, és hozzá-mehetetlen
világosságban lakol.

Ki mindent mértékben, és számban állítottál.

Kiben élünk, mozgunk, és vagyunk.

Ki meg-nyitod a' te kezedet, és bé-töltesz minden állatokat áldásíddal.

Ki mindeneknek KEZDETE, és VEGE vagy.

Es LEG-NAGYOBB JAVÁ az okossággal fel-
ékesítettett teremtetett-állatnak.

Tiéd vagyok EN, és MINDENEK.

KIBŐL, KITŐL, és KIBEN vannak MINDENEK.

Ugyan-is mit kívánhatok te-tőled-kivül, az égen, és földön?

EN URAM, és EN ISTENEM!

és MINDENEM!

A

I. RESZ.

ELSŐ RÉSZ.

VASARNAPRA.

Ebben a' Réfzben külömb-külob-mb-féle Litániák, Imádságok, Hálá-adások, Elmékedések, és a' Mi-Atyánknek magyarázattya, más áitatoságokkal együtt, a' Szent Háromság egy örök Istenhez foglaltnak. Mind-azon-által, mindenek előtt, elől bocsáttatik a' *Kristus*, és ember-közt-való beszélgetés, melyben az imádságnak módgya, haszna, és szükségé elé hozattatik, és az embernek szíve az Istenhez-való buzgólagra fel-gerjesztetik.

ELSŐ CZIKKEL.

§. I. *Kristus*, és Ember-közt-való beszélgetés, az Imádságnak módgyáról, hasznáról, és szükségéről.

Kristus.

AZ Afzszony-állattól született Ember, keyés ideig élven, fok nyomorúságokkal bé-töltetik, és terhel-tetik: de ez leg-nagyobb nyomorúsága, hogy a' nyomorúságoknak árjától környül-vétetvén, nem vészí-észre magát, hogy nyomorúlt, szegény, mezítelen, és erőtlen; azért ezeknek el-távoztatására-való elfközökről, és orvos-ságokról sem gondolkodik, sem az Istenhez nem folyamodik. Ha azért ezeket nem érted, ó ember! járully hozzám, kövess engem, fok hejába-való gondolatoknak tolyongó seregéből. és félre vislek téged, s-ott szöllok a' te szívednek, hogy meg-isméred a' te boldogtalan állapotodnak nyomorúságit.

Annak-okáért emlékezzél-meg ó ember, hogy én terem-tettelek téged, s-nem magad; és nem akár-mi-képpen, hanem magam képemre semmiből teremtettelek: mikor pedig képe-det bé-mocskoltad, és az ördögnek fogságában estél volna, én

meg-

meg-váltottalak, nem mulandó arannyal, ezüstel, vagy drága kövekkel, hanem életemnek meg-fosztásával, szent véremnek ki-ontásával. De vallyon miért alkottalak képemre? miért váltottalak-meg drágalátos véremnek ki-ontásával? azért-é, hogy az én, s-te ellenségednek, az ördögnek úndok útaira in-dúilly? azért-é, hogy a' világnak mulandó, és szem-fény vesztő hamiságait horgáld? azért-é, hogy a' rothadandó testnek ártalmas kívánságin kapdós? Oh ember! nem azért, nem azért, hanem hogy tellyes szívedből engemet áldgy, tiszta lel-kedből magasztaly, tellyes tehetségéből nékem szolgálj ez életben, és velem együtt uralkodgyál az örök dicsőségben..

Lásd azért, mely nagy veszedelmektől ostromoltatol ezen az úton, a' mellyen jársz míg célodhoz el-érkezel. Nem-de nem *setétségben*, és a' *halálnak árnyékában* állsz-é? nem-de nem minden felől környül-vétettél-é töröktől, és lefektől? akár-mely-felé fordúly, akár jobbra, s-akár balra, minden felől ellen-ségek, és kelepczék, *kívül harczok, belől felelmek*. Az ördög, mint a' *sívó-rívó Oroszlyán környül jár, keresvén kit nyeljen-el*. A' világ, egészen a' gonoszságban helybezettvén, hiteget, hogy meg-csál-lyon. A' test, házi, és minden-napi, s-leg-gonoszabb ellensé-ged incfelkedik, hogy mocskokban ejtsen. Sőt az egész te-remtett-állatok, kiknek lajtorja-gyanánt kell vala lenniük, a' Teremtőnek ismételre, és dicséretre, kelepce-gyanánt van-nak, az oktalanok lábainak. Egy szóval a' te érzékenségid ka-ku, és ablak-gyanánt vannak, kiken az halál a' te lelkednek rejtékibe bé-lépik.

Oh Uram! valóságosoknak tapasztaltam magamban, a' *Az ember miket mondaz; úgy-annyira, hogy nem csuda, ha én-is fel-kiáltok: ó én nyomorúlt, s-boldogtalan ember! ki szabadít-meg engem ennek a' halálnak testéből?* avagy hová hajtsam fejemet, ennyi ve-szedelmektől környül-vétetvén? Mit cselekedgyem, hogy az én lábaim a' békeségnek, és idveségnek útaira igazgattassa-nak? hogy a' veszedelem el ne borítson, hanem az én egyedül fel-tett tárgyomhoz, az az, te-hozzád, én Istenem! én minden jóm! bátorságoson juthassak? Ah! minden felől szorongat-tatom! mivel-hogy pedig nem tudom mit kellesték cseleked-nem, te-hozzád a' dicsőségben fel-emelem szemeimet, a' *bonnan segítségem érkezik*.

A 2

Ugyan-

Krisztus.

Ugyan-is ezt akarom tudtadra adni, hogy értsd-meg, mely szükséges legyen néked a' szüntelen-való gyakor imádság. *Annak-okáért a' te inszagednek napján, hij segítségül engemet, és tégedet meg-szabadítalak, és engem tiszteltsz.* Mert *hájába vettedik a' háló a' szárnyas állatok szemeik előtt, azoknak tudni-illik, kik az égen raknak fészket, kik a' földnek gonoltságát meg-útálván, az égig röpülnek elmélkedésekkel.* Mert *a' kik a' Magasság-bélinek segedelmében laknak, azoknak az egek Istenének óltalmában bátor-ságos mulatások vagyon.* Véled-é magadat bátor-ságosnak lenni, midőn a' magad okos-ságodban, és a' testi erőnek karjában bízol? vigyázz, az embernek gondolati félelmek, és bizontalanok indulati. *En nálam-nélkül semmit sem művelhettek, mert én adom az akaratot, erőt, és segedelmet.*

A' kik az imádság-nélkül nagy dologhoz fogtak, avagy sziveknek fel-tett szándékát véghez akarták vinni, semmivé lévén, meg-szégyenítették, és minden munkájok mint a' pók-háló; olyanokká lettek, mint a' víz nélküli-való kert, és minden erő-ségek, mint a' poszdorjának, avagy szőlőnek lán-gja. De ellenben tekintsd-meg, a' szüntelen imádságnak lán-gjával buzgó embert, *ez olyan, mint a' szép zúgó folyó-vizek menti-ben plántáltatott fa, kinek minden cselekedeti boldogittatnak.* Vigáld-meg az írástokat, kik bizonságot téstnek, világ kezdetitől-fog-vált, az imádság ereje-által lett csudálatos dolgokrol, melyek-ke a' természetnek ereje nem érkezett. Ugyan-is az Urnak nevének segítségül hívásával, ki egyedül téfzi a' csudákat.

Az Em-ber.

Ah! könyörűly rajtam Uram! mert szegény igye-fogyott vagyok, és valamin a' csecsemős gyermek nem tudván bémenetelét, s-ki-jövetelét, kinek noha kezei, s-lábai vannak, mind-azon-által sem ide, sem amoda nem indulhat, ha az Anyától, vagy dajkájától nem segítettik. Hájában igyekezem én, hájában fáradozom véres-veritekemmel, hájában fogok nagy, avagy kicsiny dologhoz nálád-nélkül, kiben élünk minnyáján, mozgunk, és vagyunk. Nem-is vagyunk magunktól valaminek gondolatnyára, mint magunktól, elégsegek, hanem a' mi elégse-günk az Isten-től vagyon.

Krisztus.

Fiam azért, ha bölcsesség, és tudomány-nélkül szűkölködöl, kéri én-tőllem, és adatik néked. En-bennem vannak minden bölcses-ségnek, és tudomány-nak kincsei el-rejtve. Meg-csalatkozol, ha imádság-nélkül,

nélkül, világi szorgalmatossággal, és igyekezettel, azt el akarod érni. Nem-de nem hallottad-é, hogy sokan az én szolgaim-közzül, fellyebb mentek az imádsággal, hogy sem tanulással, és olvasással? Ha méltóságot, és gazdagságot kívánsz, nem-de enyim-é a' földnek kerek-sége? enyim a' tanács, enyim az okos-ság, enyim az erő-ség. *En-általam uralkodnak a' Királyok, én-velem vagyon a' gazdagság, dicsőség, és igaz-ság.* En a' perből fel-emelem az igye-fogyottat. Könnyű nékem a' szegényt bőcsül-letre emelnem, könnyű az alázott, a' népeknek Fejedelmi-közzé ültetnem. Erőre, s-egészségre, avagy életre vágyó-dol? tudgyad, hogy a' földön semmi sem lesz ok-nélkül, és a' földből nem származik a' fájdalom. En a' tengernek, s-szeleknek, és minden elementomoknak parancsolok, és mindgyárt engednek nékem. En ölk, s-én életet adok; sújtolok, s-gyógyítok. Az én kezeimben vannak a' föld kerek-ségének végei, és az én hatalmamban vannak mindenek, Jó, és gonosz, élet, és halál, és a' mik kívántathatnak. Azért hájában keresed ezeket má-sutt én-kivülem.

S. 2. Az imádságra-való készület, penitentiá-tartás, és töredelmesség-által.

Bizonyára minden jó adomány, és minden tökéletes ajándék on-nan fellyül vagyon, te-tőlled ő kegyes Atya, ki mindenekre bőv-ségesen osztod áldá-sídat, sőt olly kész vagy ajándékidnak re-ánk árasztására, hogy magad kívánod, sőt parancsolod, hogy hozzád folyamodgyunk, s-tőlled kérjünk.

Kész Uram Istenem, kész az én szívem, veled-való gyakor be-szélgetésre, és imádságomnak elődbe terjesztésére.

De ő Uram! *mic-soda az ember, hogy annyira fel-magaszta-lod?* az imádságra, és veled való be-szélgetésre oly szerel-messen hitegeted? én-járulok-é te elődbe, és szollok az én Uram-hoz, holott por, és hamu vagyok? de a' mi nagyobb, én háládatlan bűnös, ki száma-nélkül meg bántottam-szent-Felségedet? Jaj nekem! ha az igaz beszédének kezdésén magát vadollya, s-te elődbe nem méri járulni, mi képpen én gonoltságokkal meg-terhelhetett bűnös? nem-csuda azért, ha az én szívem fel-há-borodik, és szorongatattik, midőn egy-felől az imádságnak szükségét, más-felől magam méltatlanságát hányom, s' vetem.

Az Em-ber.

De hová megyek a' te lelked elöl, és hová futok a' szemed elöl? a' te szolgád vagyok én Uram, adgy énnékem értelmet, és taníts-meg engem a' te akaratodnak véghez-vitelére!

Kristus. En vagyok, a' ki téged az imádságra, és velem-való beszélgetésre hilk, azért járúly elé, s'-ne fély. Mind-azon-által meg láld, hogy készületlen ne jőj. Tekints Mojsésre, ki minek-előtte az én beszélgetésemre jőne, meg-hagyatik néki, hogy czipellőset lé-vetné lábairól, te-is hasonló-kép-pen cselekedgyél. Vess-le először a' földi kívánságoknak porától meg-mocskolt szándékodat. Mert lokan találatnak, kik avagy nem hívén az én jelen-létemet, avagy meg-vet-vén, vak merőül, és habahurgyán rohannak az én beszélge-tésemre. Így járult a' fogoly a' bíróhoz, a' szolga Urához, a' jobbágy Fejedelméhez, a' küldűs a' gázdaghoz? Sőt egyik ember, más hozzá hasonló emberhez? Te azért, ha én kedvemben akar sz lenni, avagy az én haragomnak ostorát el-akard kerülni, nagy-buzgósággal készítsd magadat az imádságra. Mert átkozott, a' ki az Isten munkáját tünnyán viszi végbe.

Annak oká-ért, az imádság előtt készítsd-el lelkedet, és ne légy olyan, mint a' ki kísérti az Istent. azt cselekefszi pedig, a' ki rendetlen módok, és eszközök által kívánnya az én aján-dékimat; a' ki az imádságnak gyümölcsét várja tőlem, ho-lott minden készület, és buzgóság-nélkül fogott hozzá. Ez ilyenek tudnia illik azok, az az ajakokkal dicfirnek engem, de az ő szívek távul jár én tőlem. Ertsd meg azért, mit ki-ván az imádságra való készület.

Először tellyes szivedből, nagy töredelmességgel, szánd-meg vétkeidet, melyekkel számtalanul meg-bántottál engem. Mert nem ékes a' bűnösnek szájában az én dicfíretem. Mikképpen be-szélled te az én igazságomat, és a' szádban vesszed az én testamentom-mat, holott gyűlölted az én törvényemet, és az én beszédimet bát-mege vetetted? ugyan-is kire tékentek kegyesebben, mint az aláz-atos lelkűre, töredelmes szívűre, és az én beszédimet félbre? azoknak akarattjokat, kik engem félnek, be töltöm, és az ő könyörgéseket meg halgatom. O hány-szor hitalak én tegedet, s' nem halgattal, és az én tanácsomat meg vetetted! mit csudálsd tehát, ha en-is néha kesőre, avagy éppen meg-nem halgatom kéréseidet?

Ohány-

O hány-szor dugtad te be füleidet a' szegények kérésére, s' csudálsd, ha én meg-nem halgatom kiáltásodat?

Bizonyára tudom Uram, hogy úgy vagyok; és hogy **Az Em-ber.** meg nem igazúlhat az ember, őszve-vettetvén az Istennel: Ha te-ve-tesd akarok versengeni, ezerre sem felelhetek egyget. Ha magamat ig-a-zítani akarom, a' magam szám kárboztat. Vétkeztem az ég ellen, és te-ellened, és már nem vagyok méltó, hogy az égre emellyem szemeimet. O ha az én szívem nem feddene engemet! nagy bizodalomom volna az én Istenemhez. Ha gonofságot néztem az én szívemben, meg-nem halgat az Ur. De ki mondhattya, tisztá az én szívem? én bizonyára meg-fergettetett szívű, és ajakú vagyok: én vagyok, a' ki vétkeztem, és te-előttem gonofságot cselekedtem. De ki térsi tisztá-vá, a' tisztátalan magból fogontatottat, hanem te Uram, ki minket, a' te drágalátos szent vérednek ferdőjében meg-mostál? Tisz-títsd-meg azért Uram az én szívemet, és ajakimat. Még-is to-vább mosogass-ki engem az én undokságimból, és tisztíts-meg engem az én vétkeimből. Ah! egyedül hozzád-való szeretetemről visel-tetvén, szánom s-bánom bűneimet tellyes szívemből, mivel-hogy tegedet, Istenemet, Idvezítőmet, és minden jómat meg-bántottalak! Imé mostantól-fogva, el-tökéllettem magam-ban, a' te szent malasztod-által, a' te igazságod itiletinek meg-tartását, kiváltképpen pedig ezekben NN. Azért kérlek én Uram, s-én Istenem, az alázatos, és töredelmes szívet ne utáld-meg! és a' te szolgád könyörgésére ne haragudgy-meg!

§. 3. Az imádsághoz-való készülvéhez, szükséges annak fel-tett czéllya, és tárgyja.

Mivel-hogy nagy alázatossággal meg-isméred bűneidet, **Kristus.** én-is örömezt meg-engedek. Mert amaz vaknak a' monda-sát: Az Isten meg-nem halgattya a' bűnösöket; azokra kell érteni, kik meg-általkottak a' gonofságban, és poenitentziát nem-akarnak tartani. Mert a' ki a' törvénynek ballásától el-fordította füleit, annak könyörgése utálatos lézen. Annak-okáért a' te vét-keid téged kétségbe ne-ejtsenek, hanem alázatos szívű te-gyenek. Mert kedves áldozat én-előttem, az alázatos lélek, és tö-re-delmes szív.

Először azért, bűneidért magadat meg-alázván, ved elzed-be másodszor, mi-végre járúlsz én-hozzám imádságodban. **Mers**

Mert tudod azt, minek-előtte valaki valamely Fejedelemehez járúlna könyörögni, először fel-télzi, a' mit akar kérni. Így te-is meg-émlékeztvén a' te nyavalyás, és szegény állapotodról, vizsgál-meg először, miért akarsz én-velem beszélgetni imádságodban, és mit akarsz kérni? tudnia-illik, miben szűkölködöl leg-inkább az én malasztom, és ajándékim-nélkül, micfoda ellenséget akarsz leg-inkább imádságoddal meg-győzni, az-az, micfoda vétet akarsz leg-inkább, szived hajlékából ki-űzni, s-micfoda jóságos-cselekedetet helyébe szállítani. Minek-előtte azért, az imádsághoz fogj, bizonyos czélt, és tárgyat tégy-fel, és ezt forgasd elmédben, imádságod idején. No-ha ugyan tudom én (ki minden szíveknek titkait vizsgálom) mire vólna néked szükséged, de azt kívánom, hogy te-is ímérd-meg; hogy annál inkább buzgó, és áitatos légy imádságodban. Más-képpen csak olyan lélsz, mint a' ki a' levegő-egyet veri, avagy semmi czélt fel-nem tévén, bizontalanul nyilat el-lővi. Ezekre kell vigyáznod minden imádságidban, kikben, vagy engem akarsz dicfírni, vagy jó-téteményimért hálákat adni.

Az Em-ber. *Oh Uram! mely édesek a' te beszédd az én ajakimnak, édesebbek a' méznél, mellyekkel olly édesdeden tanítasz engem az imádságra. De ah! meg-vallom ellenem, az én tudatlanságomat az Urnak, és az én nyomorúságomat eleibe terjesztem. Mert ugyan-is, ő én bódogtalan ember, mi haszna, hogy előtted titkolom az én nyavalyámat, holott az én szívemnek titkait is látod, és az én vétkeim te-előtted nincsenek el-rejtve? Szintén azon siránkozom, mert ritkán talállya a' te szolgád helyén a' szívet, hogy tellyes tisztá imádságát elődbe terjeszse, annyira el-ragadgyák e' világnak szorgalmatossági. Oh hányszor járulok az imádsághoz buzgóság, és értelem-nélkül, és nem tudom mit imádkozom. A' nyelvem mint-egy szokásból mozog, az elmém széllyel bújdosik, meg sem emlékeztvén a' fel-tett czélről, az-az, a' te dicsőségdről, s-magam idveségemről. Arról sem gondolkodván, miképpen könyörögjek a' vétkeknek ki-gyomlálásáért, s-jóságos-cselekedeteknek gyarapodásáért. Ne vész-el azért Uram, engem, hanem légy kegyelmes nekem, ki egyedül Fő Pap lévén szánakodo a' mi gyarlóságunkon, mert te által láttad a' mi romlandóságinkat.*

Va-

Valamint eleitől-fogva, úgy most-is látod, Uram, ah! hogy az ember szívének érzékensége, és gondolati, iffúságától-fogva, hajlandók a' gonoszságra. Mert ez a' rothadandó test terbeli a' lelket, és a' földi lakás le-vonnya az elmét, hogy a' mennyiekről nem gondolkodhatik, s-nem keresheti azokat. Sőt a' mi nehezebb, leg-inkább akkor ostromoltatom ezektől, mikor nyomorúságimnak orvosságát akarom nálad keresni, az-az, imádság-nak idején. Mert akkor ezer gondolatok, világi szorgalmatosságek ostrommal rohannak reám, és az én gondolatim el-széllyetek, győtvén szívemet. Ah! hát belől mennyit szenvedek? midőn a' mennyieket forgatom, ottan mindgyárt a' testi kívánságoknak serege áll előmbe! egészen a' mennyiekhöz akarok ragaszkodni, de a' földiek le-vonnak. Így hányattatom, ennek az álhatatlan világ tengerinek háborgó habjai-között, és magam magamnak únalmas vagyok, midőn a' lélek fel-kivánczik, s-a' test pedig alá siet. *Ah én Istenem, ne távozz-el én-tőlem! és a' te haragodban ne kerüld-el a' te szolgádat. Parancsolly a' szeleknek, és tengernek, hogy csendesség legyen az én szívemben! Imé Uram előtted vannak kívánságim, és az én obajtásim te-előtted el nem rejtettek!*

§. 4. *Az imádságban való elme-bújdosás-ellen, orvosság, a' figyelemtelenség.*

A' mit az ember erő-szakkal szenved, az néki bűn-gyánánt nem tulajdonittatik. Te azért tehetséged-szerint, igyekezzél az illyen legyeket, kik az imádságnak áldozattját meg-akarják mocskolni, el-űzni. Ha el-nem űzhedd, békeséggel tűrd, semmi hibája, sőt haszna léssen imádságodnak. Mert gyönyörködöm azoknak tufakodásokon, kik imádságoknak idején illy buzgósággal tufakodnak, és gyakorta akkor vagyok leg-közelebb, mikor leg-távolabb láttatom lenni. Te pedig fő-képpen az imádságnak kezdésén, tedd-fel azt, hogy figyelemtesen, és áitatosán akarsz imádkozni: ha szintén az-után történnék-is, hogy ide-s-tova tétováz imádságodban az elméd, mind-azon-által, a' fel-tett jó szándéknak ereje meg-marad, és hasznosá téfzi imádságodat, valamig ellenkező akarat-tal azt el-nem rontod. Mert ugyan-is, nem kívánok én Fiam

Kristus.

B

egye-

egyebet, hanem a' te szivedet, ha ez áitatos, ha buzgó, ha tisztá, ha jó, mindenek helyén vannak.

Hogy pedig fiam a' te szivedet, annál-is inkább meg-erősítsd az imádságban, emlékezzél-meg, kivel beszélgetsz, ki előtt állasz, mikor imádkozol. Mert kicsoda az, a' ki valósággal meg-gondollya, hogy én-előttem, Teremtője, Ura, Istene, Királlya, és Itéllő-Birája-előtt áll, ottan mindgyárt meg-nem rémül, nem figyelmez, s-engem nem fél? Ki merne hozzám háttal fordulni, s-azonban elméjében hijába-való gondolatokat forgatni? szemeit ocsmányságokra vetni? szájjával, s-nyelvével trágárságokat szólni? Tekints-meg, mely nagy szorgalmatossággal, és félelemmel forgottak én-előttem, az én kedves szolgaim, Abrahám, Mójses, Dávid, az én Elöl-járom János, Péter, a' Publikánus, és mások? Nem-de nem én az égnek, és földnek hatalmas Ura, ki előtt rettegve álnak a' Kerubimok, és Serafimok, és az egész Angyali Seregek? *a' ki az Istenhez járúl, szükséges binnie, hogy Isten legyen, így szól az én Apostolom.* Ugy látom, hogy a' ti gyenge hitetek, és vakságtok, aluszékonyokká téstén titeket én-előttem, ki előtt reszketnek, kik a' földet hordozzák.

Az Emb.

Meg-pirúlok Uram, midőn meg-gondolom, ki vagy te, s-ki én. Hogy merjen a' földnek el-vetett fergecskéje, az Isten dicsőségének Királyi-székihez mászni, és a' mennyei Udvarba menni? abba az udvarba, a' melyben a' Királyok Királlya, csillagokkal ragyagó székben ül, környül-vétetvén a' dicsőült Lelkeknek seregektől? Így-é bé-megyek én a' csudállatos hajlékuk helyére, egész az Isten házáig? tehát az Angyalok-előtt éneklek néked, imádlak a' te szent templomodban, és vallom a' te szent nevedet? Ugyan-is ezt forgatták eleven hittel a' Szentek, és te kedvesfid, azért vífeltek olly buzgóan, és áitatóssan előtted magokat az ő imádságokban. De ő, az ő buzgóságok távul van én-tőllem, innét én-is megszű esem tölled, úgy-annyira, hogy gyakorta nem vagyok ott, a' hol láttatom lenni, az én imádságomnak idején. Innét vagyok, hogy midőn nyomorúságimat kiffebbíteni akarom, nevelem; és midőn borszú-állásodat enyhíteni kívánom, fel-gyulasztom.

§. 5. Az

§. 5. Az imádságnak gyakorlásáról.

Nem csuda, *mert a' hol kincsed vagy, ott vagy a' szived-is,* Krists. a' hol kívánságod, ott fáradoz elméd-is. Földből vagy, s-nem-is igen igyekezel, hogy a' te mulatásod mennyekben legyen, hanem földieket forgatsz elmédben, s-azokat kedvelled, innen származnak azok a' tövissék, kik annyira szaggattyák a' te szivedet, és a' jó magot meg-fojtyák, hogy gyümölcsöt ne hozzon. Immár magad-iletedre hagyom, mely gyűlölséges legyen az, én előttem, midőn látom, hogy egészen a' testieknek, és földieknek adták magokat az emberek, s- az imádsággal, kitől függ az ő üdvösségek, és az én dicsőségem, semmit sem gondolnak. Nézd-el a' világ fiait, esznek, isznak, jádzanak, és nyájasságban töltik idejeiket, minden únalom nélkül. Majorok, s-barmok körül fáradoznak, számtalan nyughatatlanságot szenvednek, mindenkor foglalatossak, de gonoszúl, mert ritkán, avagy soha sem fáradoznak abban, hogy meg-ismérjék, hogy én Isten vagyok. Avagy ha imádkoznak-is néha, azt utolsó órára, alkalmatlan időre halasztják, vagy imigy amúgy futnak által rajta. Miképpen szenvedné ezt a' világi Fejedelem, ha akkor eresztenéd őtet beszélgetésre, mikor már a' csél-csap kősséggel, el-úntad a' csácfogáit, a' mi nagyobb, talám trágárkodást?

Nem így cselekedett amaz én szívem-szerént-való férfi, az én kedves emberem, David. Ez Király vala, az országnak foglalatossági közt torkig vala, *mind-azon-által meg-előzték az ő szemei az hajnalt, és bétser-is dicsíretet mondott nékem napjában,* és éjféltkor-is fel-költ az én dicsíretemre. Nem így cselekedtek sok ezernyezek, kik inkább keresték az én kedvemet, hogy sem az emberekét, kik nagyobra bősülték a' lelket, hogy sem az ételt, s-italt, vagy öltözetet, sőt *mindeneket kárban ejtettek, s-ollyanokká alították, mint a' gányt, hogy engem nyereségül vegyenek.* A' világiaktól el-vonnyák magokat, avagy dolgaikat úgy rendelik, hogy a' lelkieknek-is időt nyerjenek. Innét bizonyos órákban, bé-zárván magokat szobájokban, a' rejtkekben könyörögnek nékem, sziveknek titkait előmbe terjesztvén, sőt napkelet előtt fel-kelvén, hogy a' napnak jobb részét, melyben tisztább, és alkalmatosbb az elme, az imádságnak szentellyék, és

ezek világosíttatnak-meg én-töllem, hogy akadály-nélkül jár-
hassanak az ő úton, ezek kőstollyák bővön meg, mely édes
az Ur, és hogy az ő vele-való nyájasságban nincsen únalom.

Te-is azt cselekedgyed fiam, vizsgál-meg mi vagyon hasz-
nodra, s-mi vagyon károdra. Mi hasznod benne, ha az
egész világot magadévá teszed-is, ha lelkedre gondot nem vi-
felsz. Azért magad itiletedre hagyom. *Először keresd az*
Isten országát, és igazságát, az után a többi-is meg-adatik. Mi hasz-
na, hogy annyira szorgalmatoskodván emészted magadot?
könyörűly lelkeden, mert kinek lélszel jó, ha magadnak gonosz
vagy?

Mit epezted annyira magadat, a' világi dolgoknak vég-
hez vitelében, hogy időt ne-találj az imádságra? azt el-hidd,
hogy az áitatos imádság többet használ dolgaiddnak véghez vi-
telére, hogy sem az emberi okosság. *En bennem vesd reménségedet,*
mert gondom vagyok reád, és annál nagyobb, mennél inkább re-
ám bízod dolgaiddat. Bizonyára *ha én nem épitem a' házát,* mások
beába munkálkodnak rajta. Hiszedé-ezt? Bóldog a' ki érti. Mert
sokan nem értik ez igét. Azok tudnia-illik kik magok erejek-
ben biznak, és világi szorgalmatosságok közt ide-s-tova há-
nyattatnak, de ő boldogtalanok! úgy járnak, mint a' pók,
midőn magokat meg emészti, mert nem folyamodnak Mőj-
fesszel az Ur hajlékába, hogy tanácsot kérjenek az Uról. Hé-
jába, héjába, ő emberek fia, héjába, ha a' napot az éjjél egyé
teszitek-is. Akkor keltek jól világi munkákra, mikor elő-
szőr az Igazság Napja, segítségül hivattatván, fenlik néktek.

Az Em-
ber,

O Uram öltsd-bé szivembe, a' mire illy üdvözséggessen
tanítál! meg-értettem tanításodat, meg-értettem akarato-
dat, tanits-meg azért akaratomnak véghez-vitelére-is, hogy
imádságomban ne akadályoztassam, és áldom az Urat min-
den időben, és az ő dicfirta az én számból soha ki nem szakad.
Légyen az én akaratom a' te törvényed szerént, hogy mind
éjjel, s-mind nappal rólad elmélkednem, gyönyörűségem
légyen. Egy szem-pillantás fins, kiben jó teteményiddel
nem élünk, egy szem-pillantás se légyen tehát, kiben téged
ne dicfírnánk. Innét az Apostol-is szüntelen-való imádságra
int, sőt néked-is ő örökké-való Bölcseségnek az igé: *Min-
denkor imádkozni kell, és soha meg-nem szűnni.*

§. 6.

§. 6. Szükséges az imádságban, a' Reménség, és akara-
tunknak Isten akaratyához szabásu.

Kristus.

O ember, tehát meg-értetted ezeket? bóldog lélszel ha
cselekedsz. Ne-légy olyan szolga, ki tudgya az Ura aka-
rattyat, s- nem cselekszi. Jusson eszedbe, mennyi őszto-
nóskel, intésekkkel, példákkal, és példa beszédekkel éltem,
hogy az imádságnak gyakorlását, áitatoságát, reménségét,
buzgóságát, és álhatatosságát szivetekbe ölthetném, kétség-
nélkül kész az, az adományra, a' ki ennyire ősztonőz a' ké-
résre. Emlékezzél meg, amaz álhatatos imádságú Kánánai
aszony-állatról, ki sok idő múlván meg-halgattatott. Ha-
sonló-képpen arról, ki étfzaka mind addig zörgette baráttya-
nak ajtaját, míg meg-nem halgattatott. Ísmét amaz özvegy
aszonyról, ki a' gonosz birónál (ki sem Istentől, sem em-
berek-től nem fél vala) mind addig esedezett, míg akarattyá-
ra hajlott.

Ha pedig néhányszor kérétek meg-nem adatik, maga-
toknak tulajdonítsátok, nem rövidítettet meg az én kezem,
de ti nem vattok méltók, mert nem úgy kérték, a' mint kelle-
ne. Mert noha könyörgőtok némelykor, de csak immel-ám-
mal, túnyán, mint-ha nem-is akarnátok meg-adattatni, a' mit
kérték, s-nem-is olyan hittel, kivel kívántatik, és hogy-ha
mindgyárt a' mit kérték, meg-nem adom, kétségbe-estek, az
imádságot el-hadgyátok, zúgolódtok, és rólam rosz itélettel
vattok, mint-ha én az egeknek minden szegeletit el járván,
rólatok el feletkeztem volna, de *az én szemeim mindenkor az én*
bíveimen vannak, és az én füleim az ő könyörgésekre figyelme-
tesek, és alkalmas időben el-sem hagyom őket.

Ha néha késem, a' ti jótokra cselekszem, hogy annál buz-
góbbak legyetek, mert a' mihez az ember hamar, s-könnyen
jút, hamar meg-veri; a' mihez pedig nehezen jút, azt inkább
bőcsüll. Annak-okaért, ha hamar meg-nem adatik a' mit
kérsz, kétségbe ne esél, hanem álhatatosan zörgecs, és meg-
nyittatik. ha pedig ugyan csak meg-nem adom, a' mit kérsz,
úgy-is hálá-adással légy, tudván, hogy nem jódra vagyon ké-
résed. Mert sokszor nem tudgya az ember mit kér, (a' mint
a' Zebedeus fia) avagy mi légyen néki javára. En pedig tu-
dom,

B 3

dom, kinek-kinek mi legyen javára, mind-azon-által, néha azt-is meg-adom, a' mi ártalmas, az embereknek balgatagságokért. Azt bizonynyal tudgyad, hogy ha szintén akaratod-szerént meg-nem halgattatol-is, de meg-halgattatol idvességedre-nézve. Így halgattatott-meg az én Apostolom, a' testnek ösztönétől akarván meg-szabadulni. Sőt én-magam így halgattattam-meg szent Atyámtól, kérvén a' szenvedésnek pohárát által-vitetni. Nagyobb-é a' szolga az Urnál? Legjobb lézen a' te imádságod, ha hasonló lézen az enyimhez, mellyel könyörgöttem az Atyámnak, egészen magamat az Atyám akarattyához szabván. erre a' végre tanítottam Tanítványimat, s-titeket-is így imádkozni: *Légyen a' te akaratod, &c.*

§. 7. Istennek segítségül hívása.

Az Em-
ber.

O véghetetlen szeretet! ő ki-mondhatatlan kegyesség! annyi rendbéli módokkal, s-utakkal intesz, s-hitegetsz engem a' te beszélgetésedre, holott az én javaim-nélkül nem szűkölködöl. Honnan vagy, hogy gyönyörködöl az ember fiai társaságában? O vajha, úgy ohajtana az én igye-fogott lelkem te-bozzád, a' mint a' szomjú szarvas a' hideg forrásra! ő tellyen-meg az én szám a' te dicsőretteddel! O bár olly kéz vólnék én a' te ajándékidnak el-vételére, mely kész vagy te azoknak meg-adására! a' te irgalmaságodnak olaja bővségeffen foly, csak a' mi szívünk edénnye készzen legyen! Imé az én szívemnek edénnye, de világi és testi kívánságoknak seprejével halmazva vagy, de te Uram üresítsd, és tisztítsd-meg. sőt terítsd-ki az én szívemet, és töltsd-bé ajándékiddal! a' te szeretetednek tűzével gyulafsz-fel engem, hogy úgy lángadozzon az én imádságom, mint a' jó illatú fűszőlő te-előtted. ne terjedgyen-el a' földön a' testnek, és bűnnek terhétől le-nyomva, hanem hasson-fel te-elődbe, és szálljon-le én-re-ám a' te irgalmaságod.

MASODIK CZIKKEL.

A' Mi-Atyánknak, avagy Urunk Imádságának külb-
külb-féle magyarázattya.

A' Mi-Atyánk minden imádságoknak fundamentoma, regulája, és feje. azért annál nagyobra kell becsülni, mennél inkább fellyül-haladgya a' többit.

Először

Először, fellyül-haladgya a' több imádságokat méltóságával, mert Krisztustól szereztetett, és az ő szent szájával adattatott-ki.

Másodszor, rövid, s-könnyű, mind-azon-által el-rejtett titkokkal tellyes, úgy-annyira, hogy valamit kérhetni rendesen Istentől, ebben fel-találhatik.

Harmadszor, annyira foganatos, hogy könnyen a' mi kérésünkre hajtya az Istent. mert hogy-ne halgatna-meg bennünket a' mennyei Atya, midőn az ő szerelmes szent Fia parancsolattya-szerint hallja a' mi könyörgésünket?

Egy-fővel, a' tökéletes imádságnak minden tulajdonságát magában foglalja. annak-okáért, ha áitatósan, és figyelmetesen mondatik, fel-gerjeszti az ember szívét az Isteni szeretetre.

Mivel-hogy azért, ez az imádság Idvezítőknek szentséges szájából származott az Apostoloknak, minden keresztyén embernél nagy becsületben kell lenni, annak-okáért, a' hiveknek nagyobb lelki vizsgálására, egy-néhány punctumokban meg-magyaráztatik.

Ugyan-is innen történik, hogy sem ebből, sem más imádságokból semmi lelki vizsgálást nem érzünk, mert csak kívül a' héja-kőről rágódunk, a' velejére, és belire nem jutunk.

Mi-Atyánk, ki vagy mennyeekben.

Ezek az igék, a' Mi-Atyánknak elől-járó beszédi, mellyel az Istennek kedvét, kegyességét, jó-akarattját el-foglalljuk, és ugyan ezek az Istennek szeretetire, tiszteltetire, és félelmére fel-gerjesztenek. Mert ha Atya, nem-de nem méltó-é szeretetre? De gondold-meg minéműre, mert az ő véghetetlen jósága, a' szeretetnek mértéke.

De minémű az örök Atya Istennek jósága? magában Isten, minden ki-gondolható, és ki-gondolhatatlan. boldogsággal tellyes, menynek, és földnek Alkotója, minden Uraknak Ura, és Királyoknak Királya; mind-azon-által mi Atyánk akar lenni, s-hivattatni, és minket, a' földnek el-vetett férgesckéit, sőt bűnösöket, kik nem vagyunk érdemefek, hogy szolgáknak hivattassunk, fiaknak akar híni, s-hivattatni. O minémű szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak hivattassunk, és legyünk! O véghetetlen jóságú Atya! de hol a' fiaknak hasonló szeretete?

Azon-kívül, ő mely nagy félelemmel kell ezt az Atyát félni! ki az égben, mint egy Királyi-székiben ül, mind-azon-által, mindenütt jelen vagy, minden el-rejtett titkokat lát, és tud, sőt az eget, és földet, s-azokon mindenekeket igazgat. Bizonyára nagy, és dicsőrendő az Ur, a' ki hatalmának, és nagyságának

nincsen

A' Mi-Atyánk elől-járó beszédi.

mintsen vége, ki-elött a' Kérubimok, és Serafimok rettegve állnak. Lásd-meg azért, minémű szeretettel, reménsséggel, alázatossággal, és tisztességgel kell imádkoznod.

Következnek hét kérések, kiknek első részében négy jót kívánunk meg-adatni; másban három gonosztól meg-oltalmaztatni. Mert mint-hogy az imádság a' mi kívánságunknak ki-nyilatkoztatója, és mint-egy tolmácsa, olyanokat kérünk a' Mi-Atyánkban, a' melyeket szabad kérnünk; leg-első pedig azok-között, a' miket szabadon kérhetünk, a' mi leg-főbb Jónk, tudni-illik, utolsó Végünk. Az-után a' mik alkalmatosok ennek el-nyerésére. Végére, hogy azok el-távoztassanak, a' mik akadályozzák a' mi utolsó végünk el-nyerését. De mielőtt a' mi leg-főbb Jónk, és utolsó végünk a' mi édes Teremtő Istenünk, kinek dicsőségét teljes szívünk-ből, buzgó szeretetből kívánnuk, mondván:

Szenteltesék a' te Neved.

Első kérés, az Isten dicsősége.

Az-az, valamint a' te neved fölöttébb szent, és csudálatos magában, olyanak tartásék az emberektől, és másoktól-is ismértessék-meg az igaz hit által, dicírtessék az erős reménység által, és áldassék a' buzgó szereter által. Nem szűkölködik ugyan ezek-nélkül, hogy szent légyen a' te neved, de mivel hogy szent, és dicsőséges, és minden szentségnek kút-seje, illendő hogy a' mi magunk jó vífelésünk-ből ki-jelentessék, úgy rendeltessék a' mi cselekedetünk, hogy a' kik látják, dicsőítsenek teged örök Atya Isten, ki-menyékben vagy. Ez légyen szívünkben bé-meczve, ez forogjon szánkban, és ragyogjon cselekedetinkben. Szenteltesék a' te neved.

Imé a' jó, és tiszta igyekezetnek, avagy intentionak módgya, mellyet gyakorta meg újíthatsz napjában.

Ez-után következik az Isten dicsőségének kívánsága. mi-reánk nézve, hogy mi-is abban részesüllyünk, mint leg-főbb Jónkban, és ez a' kívánság származik az Isteni szeretettől, mellyel magunkat szerettük Istenben, azért mondgyuk:

Jőjön-el a' te országod.

Második kérés, melyünk idősége.

Kérünk téged ó Uram! mert itt szám-ki-vetettek, és szarándokok távul vagyunk a' mi hazánktól, és ki rekesztetvén a' mi édes Atyánk orcájától, a' világ fejedelme igája alatt nyögünk: kérünk azért téged, ónts belénk szent malasztodat, hogy teljes szívünk-ből te hozzád ohajtsunk menyékbe. Ne engedd meg, hogy a' világot, és a' világiakat szerel-

szerefsük, hanem azokat, a' mik oda-fel valók. Midőn pedig a' mi szarándokságunknak vége el-érkezik, adgyad, hogy ezt a' világot, minden pompáival meg-útállyuk, és azt az országot ohajván keressük, és nagy örömmel meg-talállyuk, a' ki világ kezdetitől fogva nekünk készítettett, a' hol az örök dicsőséget, sőt magadat nekünk adod.

De hogy ezt a' leg-főbb jót, s-utolsó végünket el-nyérhesük, ehhez szükséges eszközökről-is gondot visellyünk. Első az Isten parancsolatinak meg-tartása. Mert nem méltó az Isten országára, ki az ő akarattát nem cseleksi, és nem érdemli-meg az életre bemeni, a' ki az ő parancsolatit meg-nem tartja. De miképpen tartjuk-meg, hanem-ha Az, a' ki parancsolja, együtt segitséggel-is lélezen annak-okáért, nem ok-nélkül mondgyuk:

Légyen a' te akaratod.

Mert te tudod ó Uram! noha kész ugyan a' lélek, a' te akaratodnak bé-töltésére, mind-azon-által, nem tudgya, miképpen vigye végbe, mert a' test erőden, sőt hajlandó a' gonoszságra, és a' lélekkel tufakodik. Mert a' romlandó test, terbeli a' lelkot. Innét hajlandóbbak a' gonoszságra, hogy sem a' jóra az embernek érzenek-ségi iffúságától-fogva. Innét történik gyakorta, hogy mit, és mint imádkozunk, mit kérünk, és mire van szükségünk, nem tudgyuk. Te pedig ki mindeneket tudsz, leg-főbb tudod. Taníts-meg azért minket a' te szent akaratodra, és a' te hathatós malasztodat ónts belénk, hogy a' te akaratodnak öfvényin járjunk, hogy a' mit te akarsz, mi-is akarjuk, és a' te parancsolatidat serénységgel bé-töltsük. Parancsolj a' mit akarsz, de segély annak bé-töltésére-is!

Hogy pedig könnyebben járjunk az Isten parancsolatinak öfvényin, kívántatik, hogy életünk minden-napi táplálása ki-szolgáltassék, mert valamig ennek a' romlandó testnek sátorát visellyük, mind addig külsőbb-külsőbb-féle szükségek, és fogyatkozások alá vagyunk vetetve. Méltán mondgyuk azért:

A' mi minden-napi kenyerünket add-meg nekünk ma.

Tőled kérjük, édes Atyánk, ki meg-nyitod a' te kezeidet, és bé-töltesz minden állatot áldásiddal. az égi madarak fiait táplá-lod; ő mentől inkább az embert, kit a' te képedre teremtetél, és drágalatos szent véreddel meg-váltottál, és az örökké-való ország-

Harmadik kérés, melyünk idősége-re-való.

A' Negyedik kérés, melyünk idősége-re-való.

országának örökösévé tettel, mentől-inkább tápláld? Nem kívánunk felettébb-valót, édes Atyánk, hanem kivel minden-napi szükségünknek eleget tegyünk, né-talámtán a' te szolgálatodtól el-vonnyanak, Hogy pedig mind lelkünket, s-mind testünket inkább szolgálatodra fordíthassuk, vigyázz lelkünk-re-is a' te igédnek eledelével, és tápláld; sőt azzal a' menyei, és Angyali kenyérrel-is erősíts-meg bennünket, hogy ennek a' világnak pusztáján, el-ne lankadgyunk az úton, mellyen te-hozzád czélozunk, a' hol te-veled vendégkedgyünk a' te országodban. *Imé micsoda rendel, s-mi végre, és kitől kell a' világiakat kérnünk.*

A' következő kérésekben pedig azt kérjük, hogy meg-óltalmaztassunk azoktól a' gonoszoktól, mellyek akadályt tennének, a' mi utolsó végünknek el-nyerésében. Ezek pedig közönségesen három rend-béliek: Az első, a' bűn, mellyet cselekedtünk; (mert minnyájan főkakban vétkeztünk) szükséges azért, hogy gyakorta nagy alázatossággal kérjük: *Bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket.* Héjába kéri pedig az Isten irgalmaságát, a' ki, midőn lehet, felebaráttján nem könyörül. Erről azért meg-emlékezzén, méltán mondgyuk:

Es bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket, miképpen mi is meg-bocsátunk ellenünk vétetteknek.

A' Mi-A-
tyánk har-
madik ré-
szében, elő-
ször kérjük
a' bűnöktől
való meg-
szabadulást

O mennyifer meg-bántottunk téged kegyes Atya! elborít minket a' veszedelem, ha te, a' te nagy irgalmaságod-szerint meg-nem tartasz Uram minket! De azt-is tudgyuk, hogy ha mi meg-nem bocsátunk felebaráttunknak, héjába-kérünk te-tőled bocsánatot. Annak-okáért minden ellen-ségimnek tellyes szivemből, s-hozzád-való szeretetemből meg-bocsátok. szánom s-bánom tellyes szivemből, hogy tégedet meg-bántottalak, ó kegyes Atyám! engedd-meg azért nekem az én gonofságimat! *Imé előtted a' bűnökről-való bá-natnak módgya, s-regulája.*

Második akadály, a' késértet, ki minket az Isten akarattjától el-akar fordítani, és a' bűnre vonni. a' ki azért az előbbeni bűneinek mocskából ki-tisztult, a' következőektől szorgalmatosan óltalmazza magát. De ki óltalmazhattya Isten-nélkül? Látván azért gyarlóságinkat, és ellenséginknek hatalmokat, azért mondgyuk:

Es ne-vigy minket késértetbe.

Meg-vallyuk ó Uram! hogy nálad-nélkül semmit sem cselekedhetünk, hanem a' mi elégségünk te-tőled-vagyon, nagy

Második
gonosz, kitől
kívánunk
óltalmaz-
tatni, a' ké-
sértet.

nagy alázatossan kérünk azért, hogy a' te szent malasztod ne távozzon-el tőlünk, hogy né-talámtán a' világnak, vagy test-nek, avagy ördögnek incselkedésétől meg-győzettefsünk! Látoz Uram a' mi erőtlenségünket, és mely erőssen ostromo-latik, olly drága-árron meg-váltott te teremtet-állatod. Tudgyuk bizonyosan, hogy mindenek a' te gond-vifeleléstől fügnek, és nem a' késértet, hanem a' késértetnek engedni előtted utállatos, s-nékünk kárhozatos. Ne engedd-meg, hog' erőnk-felett késértetsünk, és meg-győzettefsünk, hanem adgy erőt a' győzedelemre! Könnyű ott a' győzedelem, a' hol szent malasztod forgódik.

A' vétkektől meg-szabadulván, más akadályba, tudni-illik, a' bű-nöktől-való büntetésbe botlunk: tudnia-illik, külömb-külobb-félc nyomorúságokba, éhségbe, üldözésbe, betegségbe, kár-vallásba, becsületünk, és életünk veszedelmébe, kik az Istenfélő lelket-is meg-tántorították. Innen nem ok-nélkül mondgyuk:

De szabadíts-meg minket a' gonosztól.

Mi ugyan, a' mit gonosznak itilünk lenni, magában nem gonosz, ha a' mi gonofságunk gonoszsza nem teszi. Mert Uram te-tőled vagyon az élet, és halál; gazdagság, és sze-génység; egészség, és betegség, és mindenek. miképpen le-hetnének tehát gonoszak, holott tőled minden jó-ság forrásá-tól származnak? mind-azon-által gyakorta gonoszokká vál-nak ezek, a' mi kicsiny hitűnk-től, és túrhetetlenségűnk-től. Annak-okáért erősíts-meg bennünket, a' te szent malasztod-dal, és adgyad, hogy a' téged szeretőknak mindenek javokra fordúlyanak. Itt súfs, itt égés, itt mész, valamint az orvos a' beteget, kit ilyen eszközök-által térít vízfá előbbeni egé-fségre. Itt dorgálly, itt fanyargás, mint édes Atya a' fiát, ki-nek tartya örökségét. Itt próbálly, késérts, itt tisztíts-meg, valamint az orvos az aranyat a' tűzben. Itt égés, itt szárazsz, valamint a' fazakas edénnyét a' tűzes kemenczében, hogy az örök életre-való edény legyenek!

Ezekkel, és ezekhez hasonló elmélkedésekkel, kell néha a' Mi-Atyánkot elegyíteni, hogy édesebb ízű, és hasznosabb legyen; mert ugyan-is, ez ilyenek-nélkül nem csuda, hogy némelyeknek olly gy-a-korta forog szájokban, de semmi ízt nem érzik szíveikben.

Harmadik
gonosz, kit
távoztatni
kérünk, a'
bűnöktől
meg-érdem-
lett bünte-
tések.

Más Elmélkedés, a' Mi-Atyánkról, mely Sz. Pál Apostol-
nak leveleiből szedtetett-össze.

Mi-Atyánk, ki vagy mennyékben.

Aldott Isten, a' mi Urunk JESUS Krisztusnak, és Irgalma-
ságnak Attya, és minden vigasztalásnak Istene, (a) ki
el-választottál minket a' te fogadott fiad-közzé, a' JESUS
Krisztus-által, (b) ki egyedül vagy halhatatlan, és hozzá-me-
heretlen világosságban lakol (c). Nagy örömmel hálákat
adunk néked, ki minket méltókká tettél, világossággoddal a'
Szentek sorsára, (d) mert nem vettük ismét félelemben, a'
szolgálatnak lelkét, hanem a' választott fiaknak lelkét, mely-
ben kiáltjuk Abba Atyánk. mert az a' lélek bizonságot té-
szen a' mi lelkünknek, hogy Isten fiai vagyunk, hogy-ha fiai,
örökös-i is: örökös-i ugyan az Atya Istennek, örökös társai pe-
dig a' Krisztusnak. (e)

1. Szenteltesék a' te neved.

Adgyad édes Atyánk, hogy te követőid lehessünk, mint
szerelmes fiad, (a) és úgy viseljük magunkat, a' mint il-
lendő a' világosság fiaihoz, minden jóságban, és igazságban,
meg-próbálván, mi légyen a' te kedves akaratom, és hogy
magunkat ne elegyítsük a' setétségnek haszontalan cseleke-
detiben, (b) és a' te neved ne szidalmaztassék mi-általunk
a' nemzetek-között, (c) hanem a' Krisztus Evangelioma-sze-
rint viseljük magunkat, (d) hogy panasz-nélkül legyünk,
és együgyű fiad, és minden feddés-nélkül az el-vetemedett
nemzetek között, valamint az égő-lámpások, az életnek igé-
jét tartván, a' te dicsőségedre, a' Krisztus napján, (e) hogy
méltán járjunk az Isten előtt, mindenekben kedvesek lévén,
minden jó-cselekedetekben gyümölcsözvén, és nevededvén
az Istennek tudományában. (f). Engedd édes Atyánk, hogy
akár együnk, akár igyunk, akár-mit mást cselekedgyünk,
mindeneket a' te dicsőségedre cselekedgyük. (g)

2. Jöjjen te országod.

Mert a' test, és a' vér, az Isten országát nem birhattya, (a)
azért te-előtted, a' mi Urunk JESUS Krisztus szent Attya.
előtt,

előtt, meg-hajtyuk térdünket, hogy a' te nagy gazdagságod-
szerint, erősítsd-meg a' jóban, a' mi belső emberünket, a' te
lelked-által, és a' Krisztus lakjon a' mi szívünkben a' hit-által,
(b) hogy a' bűn ne uralkodgyék a' mi romlandó testünkben.
mert te ragadtál-ki minket, a' setétség hatalmából, és által-
vittél a' te szent Fiadnak, és szeretetednek országába. (c)
Tudgyuk pedig, hogy ha ez a' földi lakásunk háza le-omlik,
nem kéztől csínáltatott, hanem az Istentől építettett örök há-
zunk vagyon mennyékben. Midőn pedig a' testben va-
gyunk, az Urtól szárandokoskodunk, (d) azért kívánnjuk
el-múlását testünknek, és a' Krisztussal lenni. (e) Azért meg-
nem szűnünk, hanem noha a' külső ember el-enyészik, mind-
azon-által a' belső, napról-napra meg-újúl. mert ez jelen-va-
ló kis nyomorúságunk, felettébb örökké-való dicsőséget sze-
rez mi-nékünk, nem vigyázván azokra, a' mik láttatnak, ha-
nem a' mik nem láttatnak. mert a' mik láttatnak, világiak,
s-mulandók, a' mik pedig nem láttatnak, örökké-valók, s-
meg-maradandók. (f)

3. Légyen te akaratom.

Mert te vagy Uram, a' ki munkálkodik bennünk, hogy
jót akarjunk, és véghez-is vigyük, a' te akaratom-szerint. (a)
azért alázatosan könyörgünk Uram, segély minket, a' te aka-
ratodnak ismételten, egész értelemmel, és bölcseséggel, hogy
mindenben kedved-szerint járjunk, (b) mert a' mi meg-
szentelésünk, a' te akaratom. (c) Nem akarjuk magunkat a'
világhoz szabni, hanem hogy meg-újíttassunk a' mi érzéken-
séginknek újságában, meg-próbálván mi légyen az Istennek
kedves jó-akarattya. (d) mert a' mi akaratom magától a'
jóra elégségtelen, mert nem vagyunk magunktól elégsége-
sek valamit gondolni, mint magunktól, hanem a' mi elégsé-
günk az Istentől vagyon. (e) Légy segítségül szent malaz-
toddal, hogy szent akaratomat tellyes szívből bé-töltsük, a'
mint bé-töltek a' dicsőült szolgáló lelkek, kik azoknak szolgál-
tattyokra küldettenek, kik az idvességnek örökségét el-vé-
szik. (f)

4. Mi kenyerünket minden-napiat adgyad nekünk ma.

Nagy, és elégséges kérést az áitatosság. Mert semmit
erre

erre a' világra nem hoztunk, kétség-kivül el-sem vihetünk semmit-is. légyen pedig éledelelünk, és ruházatunk, ezzel meg-
 g 1. Tim. elégedgyünk. (g) azért minden fősvénység-nélkül legyünk,
 4. a' jelen-valókkal meg-elégedvén. mert te mondtad, el nem hagylak téged, úgy hogy bizvást mondhattuk: az Ur az én
 h Heb. 13. segítségem. (b) Közél vagy Uram, ne szorgalmatoskod-
 i Philip. 4. gyunk, (i) hanem mindenütt, és mindenekben meg-tanít-
 k Phil. 4. tatván, tudgyunk meg-elégedni, és éhezni, bővölködni, és
 11. Tim. 4. szűkölködni. (k) Mindenek-felett pedig az áitatoságban le-
 gyünk foglalatossak, ki mindenekben hasznos, és igirete va-
 gyon mind erről, s-mind a' következő életről. (l) Ad-
 gyad, hogy ezekben a' mulandó gazdagságokban, ne-veűk
 reménségünket, hanem te-benned, mi Istenünkben, ki min-
 deneket bővön adcz éledelelünkre, segély a' jó-cselekedetre, és
 m 1. Tim. hogy abban legyünk gazdagok, másoknak örömet adgyunk,
 6. és hogy jó kíncset gyűjtsünk, és az örök-életet el-nyerjük.
 n 2. Cor. 9. (m) Hatalmas vagy pedig Uram Isten, hogy a' te malasztod-
 dat meg-bővits bennünk, hogy mindenekben elégségesek lé-
 vén, bővölködjünk minden jóval. mert a' ki magot adcz a'
 vetőnek, kenyeret-is adcz éledeleire. (n)

5. Es bocásd meg nekünk a' mi vétkeinket.

Mivel-hogy a' mi testünkben jó nem lakik, úgy annyi-
 ra, hogy nem azt a' jót cselekezzük, a' kit akarunk, hanem
 a Rom. 7. a' gonoszt, kit nem akarunk, mivellyük; (a) és a' mi rom-
 b Rom. 6. landó testünkben uralkodván a' bűn, az ő kívánságainak en-
 c Ibidem. gedtünk. (b) O menyiszer engedték a' mi testünket a' bűn-
 nek a' gonofság fegyveréül! (c) és a' te jóságodnak, tűré-
 sednek, és szenvédésednek gazdagságit meg-vétettük! nem
 gondolván véle, hogy a' te kegyeséged a' poenitenciára ve-
 zérel; a' mi szívünknek keménységével, és meg általkodásá-
 val pedig, a' haragnak napján haragot gyűjtöttünk magunk-
 nak, és a' te igaz itéletednek ki-nyilatkoztatásán, ki minde-
 d Rom. 2. neknek az ő érdemek szerént meg-fizetsz. (d) De szálljon re-
 ánk, ő kegyes Atyánk, a' te irgalmaságod, és meg mutat-
 ván a' te dicsőségednek gazdagságit, tégy minket a' te irgal-
 maságod edényivé, és a' te dicsőségedre készítették (e) és
 e Rom. 9. a' hol meg-áradott volt a' gonofság, a' te malasztod-is árad-
 gyon -

gyon-meg. (f) Imé meg engedünk a' mi ellenünk vétők-
 nek, hogy te mi édes Urunk, légy mi-nékünk engedelmes
 az égben, (g) öltöztess-fel Uram minket-is, mint választot-
 takat az irgalmasággal, kegyességgel, alázatossággal, sze-
 mérmertességgel, és békeséges-tűréssel, hogy egymáshoz ke-
 gyesek, irgalmasak legyünk, meg-engedvén egymásnak,
 valamint te-is meg engedtel nekünk Krisztusban, (b) senki-
 nek ne-fizessünk gonofsággal gonofért, sőt tellyes tehetsé-
 günket azon legyünk, hogy mindenekkel békeségben ély-
 lyünk, és boszút ne-álljunk, hanem helyt adgyunk a' harag-
 nak, reád bizván a' boszú-állást, ne engedgyük magunkat
 meg-győzöttetni a' gonofztól, hanem a' gonofzt a' jóban meg-
 győzzük. (i) segély a' békeségnek követésére, és annak meg-
 tartására, a' mi egy-más épületire vagyunk. (k)

6. Es ne-vigy minket kísértetben.

Meg-emlékezvén gyarlóságunkról, kérünk tegedet
 kegyes Atyánk, hogy emberi kísértetnél egyéb rajtunk ne
 essen, (a) ne talántán valamint a' kígyó Evát az ő álnokságá-
 val meg-csalta, úgy a' mi érzékenségek el-vetemedgyenek,
 és az együgyűségből ki-essenek, a' ki Krisztus Jeshuá vagyunk.
 (b) Hű vagy édes Istenünk, és nem engeded-meg, hogy
 erőnk-felett kísértessünk, hanem határt vetst a' kísértetnek,
 hogy ellene álhasunk. (c)

7. De szabadíts-meg a' gonofztól.

Erősíts, és őrizz-meg minket a' gonofztól. (a) Rontsd-
 őssze hamarsággal a' Sátánt a' mi lábaink-alatt, (b) hogy
 környül ne-vétessünk tőle, mert tudgyuk az ő gonofz szán-
 dékát. (c) Engedd mi-nékünk, hogy fel-fegyverkezzünk a'
 te fegyvereddel, és az őrdög incfelkedésinek ellene-álhasunk
 a' gonofz napon, mindenben tökéletesen álván: öltözzünk
 a' hitnek, és szeretnek pánczéllába, és a' reménségnek, s-
 idvességnek sisakjába. (d) Ne magunkban, hanem te-ben-
 ned vessük bizodalmunkat, én Istenem! (e) Ugyan-is abban
 vagyunk bizodalmunk, mert a' ki el-kezdett bennünk a' jót,
 véghez-is viszed a' Jeshu Krisztus napjáig. (f) Hűnek, és
 igaznak hiszünk tégedet lenni, a' te igiretidben, mert minden
 igiretidet bé-töltöd. (g) úgy légyen, Amen.

Külömb-

Külömb-külömb-féle szép elmés, és az elmélkedésre
hasznos *conceptus*okkal meg-világosítatik
a' MI-ATYÁNK.

SOk okokra-nézve Atyánk a' mi édes Istenünk. 1. *A' Teremtésre-nézve, mert ő teremtett minket az ő képére.*

2. Arra-nézve, hogy minket *fiává fogadott* szent malasztya-által, mellyel *örökkévaló, és az ő egyetlen-egy Fia örökös-társaivá is tett.* O mely igazán Atyánk! ki annyiszor meg-bántatván tollunk, még-is kész azon malasztyába, s-kedvébe befogadni, és azt a' dicsőséget meg-adni, mely az Isten fiainak öröksége. Ez pedig az Atyaság fokban tölt az Isten Fianak, ki a' Keresztnek halálával, és szent vérének ki-ontásával szerzette mi-nékünk.

3. Atyánk, *Gondviselésére-nézve*, testünket táplálván, annyi teremtettt-állatokat adván eledelül: lelkünkre vigyázván, bőséges malasztyát, és ajándékot reánk árasztván, melyekre-nézve, csak egyedül érdemli az Atya nevet. Azért mondgya Ildvezitőnk: *Ne-híjátok atyát magatoknak a' földön, mert egy a' ti Atyátok, ki mennyékben vagyon.* Méltán-is, mert *az én atyám, és anyám el-battak engem,* (mert mit használnak a' kincsek a' léleknek, vagy a' testnek-is Isten-nélkül?) *az Isten pedig fel-fogott engem,* és soha el-sem hágy, hanem-ha először el-hagyattatik.

4. *Atyai intésére, és feddésére nézve.* Mert az *atyja a' mely fiát szereti, azt feddi, és szanyargattya.*

5. *Szeretetre, és kegyességére nézve.* Valamint az *atyja könnyű az ő magzatán, úgy könnyű azokon, kik őtet félik.* Ha azért ő Atya, kétség-kívül, én fia vagyok. O mely nagy méltóság ez! bizonyára méltó hogy én-is igaz fiúi szeretettel, tisztelettel, és engedelmességgel viseljem hozzá magamat. Ugyan-is mely nagy gonoltság volna, ha én elvetett szolgálatból, és rabságból, fiúi méltóságra fel emeltetvén, ilyen jó Atya-ellen pártot-ütnék, és őtet meg-bántanám? Erre nézve akarta, hogy ezt az imádságot ezen az igén kezdgyük, hogy nagyobb bizodalommal járuljunk az Istenhez, mint szerelmes Atyánkhoz, azoknak megadásáért, a' miket kérünk; és mivel gyönyörködik ebben
a' név-

a' névben, dicsekedik benne, ha Atyának hívjuk. Annak-
oká-ért, nagy fiúi szeretettel járuljunk hozzá, és azon-
igyekezzünk, hogy kedvében legyünk, és olyat kérjünk,
a' mi illendő ehez az Atyához.

Mi.

Miénknek (az-az Mi-Atyánknek) mondatik, nem *E-nyimnek.* 1. Mert mivel csak egy természet-szerént-való Fia
vagyon, másokat bőségesen, mind az Angyalok, s-mind
az emberek között fiainak fogadott, úgy pedig, hogy ki-ki
fogyatkozás-nélkül-való örökséget birjon, mint-ha más fen-
ki nem volna. Mert az Istennek öröksége a' fokakra-való
osztással meg-nem kissebbedik, se meg-nem csönkül.

2. Mivel-hogy, úgy minnyájunknak Atya, hogy egész-
zen kinek-kinek magánoffan-is Atya legyen, mind-azon-
által azt kívánja, hogy *Mi-Atyánk*nak mondgyuk, hogy
minket, minden személy-válogatas-nélkül, az atya-fiúi sze-
retetre tanítana, és hogy mindenekért imádkozni igyekez-
zünk, senkit ki nem rekesztvén, innét mondgya Malachiás
Prófétája: *Nemde-nem egy Atyánk van-e minnyájunknak? nemde-nem
egy Isten teremtett-e bennünket? miért utállja tehát meg, ki-ki az ő
atyáját?* Mind-azon-által, nem tiltja, hogy néha úgy szól-
ítsa ki-ki egyedül atyának, mint ha csak övé, és másé fen-
kié nem volna.

Ki vagy mennyékben.

Noha mindenütt vagyon, mind-azon-által az eget em-
littyük. 1. Hogy midőn az égben, mint Királyi székében
ülni szemlélljük, annál-nagyobb tisztességgel, és aitatósá-
gal járulunk hozzá.

2. Hogy a' mi elménket emellyük-fel az égre, a' hol az
Isten fiainak hazája, és öröksége vagyon.

3. Hogy ércsük-meg, hogy ebben az életben szám-
ki-vetettek, és szarándokok vagyunk, azért úgy éllünk,
mint-ha mennyékben volna társalkodásunk.

4. Hogy meg-intessünk, hogy oda emellyük szemein-
ket, és elménket, a' honnan jön segítségünk.

Ezen-kívül, a' Szenteknek lelkei-is eggek, és az Istennek
lakó-helyei, kikben lakik az Isten, az ő malasztya-által, és az

D

ő-ismé-

ő ismertetével meg-világosította őket. Eddig az elő-járó beszéd, már következnek a kérések.

I. Szenteltesék a te Neved.

Az-az, olyannak tartásál az emberektől, a' minémű vagy, szentnek, igaznak, &c. Semmit nem becsűll az Isten nagyobra, mint-ha szentnek mondatik, és hirdettetik. Ehez-képest mondgya sokszor: *Szentek legyetek, mert én szent vagyok.* Ez-okáért haragudott-meg Mójsesre, és Aronra, hogy nem szentelték őtet, az Izraél fiai-előtt, az ellen-mondás vizénél. a' dicsőült Szentek-is ezt éneklik: *Szent, Szent, Szent, &c.*

2. Nem mondgya, szenteltesék a' te hatalmad, méltóságod, hanem a' te neved, hogy meg-mutassa, hogy minden tulajdonsági az Istennek szentek. Ezek pedig azok: Mindenhatóság, Bölcsesség, &c.

3. Te neved, mert csak egyedül a' te neved magában szent; a' honnan az igazak mint-egy csöppönként vésznek. Tehát nem a' miénk, hanem a' te neved szenteltesék. Az örökké-valóság halhatatlan, és láthatatlan Királyának, az egy Istennek tisztesség, és dicsőség mind örökkön örökké; nekünk pedig orcza-pirulás. Miért keressük tehát oly nagy szorgalmatossággal a' mi dicsőségünket, és nevünknek ki-terjedését, holott meg-alázásunkat kellene keresnünk?

4. Altalában mondgya: *szenteltesék a' te neved*, és bizonyos számú személyekre nem határozza; mert ugyan-is azt kell kívánnunk, hogy minden teremtetett-állatoktól, mennyiektől, földiektől, és a' föld-alatt lévőktől szenteltesék. bizonyos időre sem szabta: mert méltó, hogy minden időben dicsírtessék, és áldassék az Ur neve.

5. Azon-kivül szenteltesék az Ur neve, ha az emberek hiszik mind azokat, a' miket vagy maga-által, vagy a' Szentek-által, vagy az Anya-szent-egyház-által nekünk meg-jelentett; ha azokat erős reménységgel reménlik, a' miket nekik ígért; ha azokat cselekszik, a' miket parancsolt; ha úgy tisztelik az Istent, a' mint parancsolja; ha telyes szivekből szeretik, és azt cselekedetekkel-is meg-bizonyítják, úgy-annyira, hogy mások látván jó-cselekedeteket, dicsőítsék a' mi Atyánkat, ki menyékben vagyon. a' jó, és igaz fiú imádságának,

nak, másuvá nem kell czélozni, hanem az Attya dicsőségére. *Nem nekünk Uram! nem nekünk, hanem szent nevednek legyen dicsőség! Aldott legyen az Ur neve mostantól-fogva, mind örökké!*

II. Jöjjön te országod.

Az égen, és földön, a' tengeren, és mindenütt uralkodik; és akár akarják, akár-ne, mindenk az ő szolgálattya, és hatalma-alá vannak vetteté, azért kérjük:

1. Az az ország, kivel most uralkodik az igazakon szent malasztya által, a' kik tellyességgel alája vannak vetteté.

2. Az az ország, mellyel uralkodik a' dicsőült Szenteken, dicsőségével. Ez az ország el-jön bizonyly, ha az elsőben meg-maradunk. Erre-nézve mondgya: *Jöjjön*, mint-egy magától. Ezt az országot minnyájan kívánnák, de nem annyira az első, mert az munkával jár, mert az igazulás, avagy igazság a' testnek, és az ő kívánságinak sanyargatásával szereztetik, ki a' mi tagjainkban uralkodik.

3. Az az véghez-vitetetett tökéletes ország, midőn az Isten mindeneknek mindene lészen, az halottaknak fel-támadásakor, mellyet várnak a' dicsőült lelkek.

4. Te országod. Tied mondgya, nem a' világnak országa, kiért fáradoztak a' világ fiai, ki mulandó jókkal, és számtalan sok veszedelmekkel vagyon rakva. Annál inkább nem mondgya, a' bűnnek országa, kit egész-szen el-akar vészteni. A' jó fiaknak tulajdonsága az, hogy szüntelen hazájókba, és attyok örökségébe kíváncsoznak. *Jaj nekem, mely távul vagyon tőlem, az én lakó-belyem! Kívánom romlandó testemtől fel-szabadulásomat, hogy mentől hamarább Krisztussal legyek! valamint a' szonjű szarvas a' hideg forrásra, úgy kívánkozik te-bozzád, a' te országodba, az én lelkem, én Istenem!*

III. Légyen te akaratod, miképpen menyben, azonképpen e' földön-is.

1. Légyen te akaratod, ki mindenekben jó, szent, és tökéletes; a' kit nekünk parancsolatokkal, és belső sugarlásokkal előnkbe-adcz, és a' mi Előttünk-járóknak vigyázókkal. Hogy a' te akaratodnak bétöltésére hajollyunk, nem szükséges más ok, hanem elég az, hogy te akard,

és parancsolod, úgy-annyira pedig, hogy ha akarotodat cselekszem, az örök-eletet el-nyerem, ha pedig meg-vetem, örök kárhozat büntetésem.

2. *Te akarotod, nem enyim, a' ki gonofságra vete-medett; se nem a' testé, ki a' lélekkel ellenkezik; se nem a' világe, ki mint buborék mulandó, és hiúságos; se nem az ördögé, a' ki kárhozatos: hanem a' Te akarotod légyen Uram! ki minden jóságnak, szentségnek, és tökéletességnek regulája. Mert ugyan-is nem egyéb a' te akarotod, hanem a' mi meg-szenteltetésünk; azért nem-is kívánsz mást tőlünk, hanem a' mi nekünk, s-nem néked, jönkra vagyón, mert a' mi javaink-nélkül nem szűkölködöl.*

3. Előnkbe adatik módgya-is, miképpen légyen nálunk a' te akarotod. úgy tudnia-illik, a' mint mennyekben, az Angyaloknál, a' hol semmi helye nincs a' gonosz pártos akarotnak, azért oly tellyessen, és igazán, szerénnyen, és tökéletességgel légyen a' földön-is; azért a' szeretetnek köteleivel húzsz minket, szent akarotodnak be-telleyesítésére, és nem a' kintelenségnek ősztőnével, barom-módra. Taníts-meg azért Uram engem, a' te akarotodnak be-telleyesítésére, mert te vagy az én Istenem! Imé Uram a' te szolgád vagyok én! Mit kívánsz Uram, hogy cselekedgyem? Szólly Uram ennekem, szólly, mert meg-balgattya a' te szolgád!

IV. Mi kenyerünket minden-napiat adgyad nekünk

ma.

1. A' te szent malasztodnak, és igédnek kenyerét adgyad nekünk. Mert nem csak kenyérrel él az ember, hanem a' te igéddel-is. Mert valamint-hogy két élete vagyón az embernek, testi, és lelki, azért két-féle eledellel-is tápláltatik.

2. Fő-képpen az Elő-kenyeret adgyad nekünk, ki mennyekből szállott-le, ki meg-erősít az ember szívét, és meg-vastagítja lelkét.

3. Adgyad nekünk a' mi testünk táplálására-való kenyerünket; mind-azon-által te parancsolod, hogy felettébb ezért ne szorgalmatoskodgyunk, hanem a' te áldásodtól várjuk.

4. Mi kenyerünket, nem enyimet, mert a' te áldásodat, nem csak egyre, hanem mindenekre árasztod, ki minnyájunknak édes Attya vagy.

5. Min-

5. Minden-napit. Először, a' lelki kenyeret, kivél mindeneknek lelkét táplálad. Másodszor, testi kenyerünket, kivél testünket tengefsük. Nem kívánom Uram tobzódásra, avagy fok esztendőkre, hanem minden-napi szükségünkre.

6. Adgyad nekünk, nem csak nekem. Mindeneknek mint atyánk-fiainak kell kérnünk, még az ellenségeinknek-is, mert meg-vagyon parancsolva: *Imádkozzatok a' ti üldözöttekért, és szidalmazóitekért.* És ha látod ellenségednek éhségét, adgy eledelt neki!

7. Ma adgy. mert azt kívánod, hogy minden-nap tölled kérjünk, és a' te gondviseletedtől függünk. azonban tiltod a' felettébb-való szorgalmatosságot, a' hólnapi napról, a' Manának minden-napi adásával. Mindeneknek szemei te-benned bíznak Uram, adgy azért nekik eledelt alkalmas időben, nyisd-fel a' te kezedet, és tölts-bé minden állatot áldásiddal.

V. Bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket, miképpen mi-is meg-bocsátunk ellenünk vétetteknék.

1. Sokkal tartozunk az Istennek, mert minnyájan sokban vétettünk, mind a' bűnnek el-követésével; mind a' jónak el-hagyásával, melyre kötelesek voltunk. Ha az Isten az ő irgalmasága-szerint meg-nem bocsátta, ki álhata meg? ha az ő igazsága-szerint bánik velünk, ki felelhet ezerre-is egyet? Azért egyedül csak az Isten irgalmaságához kell folyamodnunk.

2. De héjába könyörgünk, ha mi felebarátunknak esétit meg-nem engedgyük, ki ha őszve-vettetik azokkal, kikkel meg-bántottuk a' mi édes Istenünket, semminek láttatik. O Istennek nagy jó-volta! kész ő minékünk tíz ezeret meg-engedni, ha mi felebarátunknak ezeret meg-engedünk.

3. Vigyázz azért, mert úgy enged-meg néked, a' mint te felebarátodnak; mert ezt a' conditiót teszed-fel imádságodban. Ha azért későre, avagy nem igazán enged-meg felebarátodnak, úgy engettetik meg néked-is. Valaki azért tisztá szűből meg-nem enged felebarátjának, magára mondgya a' kárhozatnak fentencziáját, midőn így könyörög: *Ha a' mi gonofságinkat sen-tartod Uram, ki álbattya-el?*

D3

VI. Es

VI. Es ne-vigy minket a' késértetbe.

Nem kérjük azt, hogy ne késértetűnk, mert az gyakor-
ta hasznunkra vagy, hanem hogy meg-ne győzetteűnk
a' késértetűl; avagy a' mely alkalmatosságban láttya, hogy
meg-győzetteűnk, akkor ne-eresztze reánk a' késértet.
Sokszor a' késértet alkalmatóságot ad a' jószágos-cseleked-
tekre: azért azt kérjük, hogy határozza-meg az Isten a' ké-
sérteteket, hogy el-ne esűnk. *Próbálly, és kísértis engem Uram!*
égesd Uram az én veséimet, és szívemet, és lásd-meg, ha van-e bennem
a' gonofságnak úttya.

VII. De szabadits a' gonofsztól.

Minden-féle gonofsztól, a' mint az Anya-szent-egyház
könyörög: *Szabadits-meg Uram minket minden-féle gonofsztól, el-
múltaktól, jelen-valóktól, és következendóktól. Örökké-valóktól, és
mulandóktól, lelkiektől, és testiektől. Azon-kivül a' gonofs-
ztól, az-az, a' gonofs őrdógtól, hogy az ő incselkedésével ne-árt-
hasson nekűnk. A' gonofszon, nem csak azok értetnek, kik a'
léleknek ártalmak, hanem azok-is, kik a' testnek, jó hir-
nek, s-névnek olly bántódására vannak, hogy a' lélek-is ve-
szedelembe forogjon miattok. Ha a' balál árnyékának közepin
járak-is, nem félek a' gonofsztól, mert te velem vagy. Világosítsd-meg
az én szemeimet, hogy soha el-ne aludgyam az balálban, hogy ne-
mondgya az én ellenségem, erőt vettem rajta.*

Amen.

Ugy légyen, úgy légyen. Nagy sohaitással mondatik, mert
a' szegényeknek kívánságit, és sohajtásit meg-halgattya az
Ur. De nagy bizodalommal-is mondatik, mert ollyat ké-
rűnk, a' mit Urunk maga parancsolt. így szól szent János:
*Illyen bizodalommal vagyunk a' mi Istenűnkhez, mert valamit kérűnk,
az ő akarattya-szerint, meg-halgat minket.*

HARMADIK CZIKKEL.

*A Szent írásból őszve-szedett Litániák, a' Szent Háromság
egy örök Istenről.*

URAM irgalmazz nekűnk. Krisztus kegyelmezz nekűnk.
Uram irgalmazz nekűnk. Krisztus halgafs-meg minket.
Krisztus halgafs-meg minket.

Meny-

Menybéli ATYA ISTEEN, Irgalmazz mi-nékűnk.

Meg-váltó FIU ISTEEN,

SZENT-LELEK Ur ISTEEN,

SZENT-HÁROMSÁG egy ISTEEN,

Ur ISTEEN, kiből, ki-által, és kiben mindenek vannak,

Ur Isten, ki csak egyedül vagy ISTEEN,

Ur Isten, ki Mójsének, ezek-által az igék-által: *En vagyok, a'
ki vagyok, a' te nevedet ki-nyilatkoztattad,*

Ur Isten, Isteneknek Ur A,

Ur Isten, kiben élűnk, mozgunk, és vagyunk,

Erős, és buzgó Ur Isten, ki az Atyáknak vétkeit, a' fiakon-is
ki-keresd,

Ur Isten, kit egyedül illet minden dicsőséges tisztelet,

Ur Isten, kinek méltóságával bé-tölt a' föld.

Ur Isten, ki egyedül nagy csúdákat téstel,

Ur Isten, ki minden földet fellyál-haladcz,

Ur Isten, ki egyedül vagy jó,

Ur Isten, a' ki haragjának fenki ellene nem állhat,

Ur Isten, ki vagy, voltál, és jövendő vagy,

Ur Isten, Abrahánnak, Isáknak, és Jákóbnak Istene,

Ur Isten, Királyoknak Királya, és Uraknak Ura,

Ur Isten, ki a' Királyoknak övét meg-öldod, és fel-övedzed
az ő veséjeiket,

Ur Isten, ki egyedül vagy halhatatlan, és hozzá-járulhatatlan
fenyelségben lakol,

Ur Isten, Seregeknak Ura, és Izraélnek Istene,

Ur Isten, ki erős Istene vagy minden testnek,

Ur Isten, ki teremtetted az eget, és földet, a' tengert, és
mind a' kik. azokban vannak,

Ur Isten, ki igazságot téstsz a' boszszúság-szenvedőknek, és
az éhezőknek eledelt adcz,

Kegyes, és nagy tűrő, nagy irgalmú, és igaz Isten,

Ur Isten, ki igaz, erős, és tűrő Bíró vagy,

Ur Isten, kinek kezében vagy minden élűnek a' lelke, és
minden testnek a' lehellete,

Ur Isten, mi Istenűnk, ki meg-eméztő tűz vagy,

Ur Isten, ki hív, igaz, és tökéletes, minden gonofság-nél-
kül-való Isten vagy,

Ur Isten, a' szíveknek vizsgálója, és veséknak próbálója,

Ur Isten, ki meg-nyitod a' te kezedet, és minden állatot bé-
töltesz áldásfaddal,

Nagy tanácsú, és meg-foghatatlan gondolatú Ur Isten,

Ur Isten, ki száma-nélkül-való nagy, és meg-foghatatlan csu-
dákat cselektel,

Ur Isten, ki az árváknak Atyja, és az özvegyeknek Birája vagy,

Ur Isten,

Rom. 11.

Psal. 89.

Exod. 3.

Psal. 49.

Act. 17.

Exod. 20.

1. Tim. 1.

Psal. 71.

Psal. 135.

Psal. 96.

Luca 18.

Job. 9.

Apocal. 1.

Exod. 3.

1. Tim. 6.

Job. 12.

1. Tim. 6.

Isaia 37.

Num. 16.

Psal. 145.

Psal. 145.

Num. 14.

Psal. 7.

Job. 12.

Hebr. 12.

Deut. 35.

Jerem. 17.

Psal. 144.

Jerem. 32.

Job. 5. & 9

Psal. 67.

Irgalmazz mi-nékűnk.

Ur Isten, ki a' foglyokat meg-öldözd, és a' vakokat meg-
világosítod,
Nagy Ur Isten, a' ki bölcseségének nincsen száma,
Ur Isten, ki a' szelideket magadhoz fogadod, és a' bűnösöket
földig meg-alázod,
Ur Isten, kinek szeméi nyitva vannak, az Adám fiait úttyaira,
Ur Isten, ki egyedül törvény-szerző, és Bíró vagy, ki el-vezet-
hetfz, és meg-szabadíthatfz,
Ur Isten, ki a' töredelmes szívűeket meg-grógyítod, és az ő
töréseket bé-kötőzöd,
Ur Isten, ki meg-élsz, és meg-elevenítefz, le-vízfz a' poklok-
ra, és vízfzá-hozfz,
Ur Isten, ki a' gonofságot nem akarod,
Ur Isten, kinek hatalma vagyon, testünket, és lelkünket a'
gyehennára küldeni,
Ur Isten, ki a' világosságot formáld, és a' sötétséget terem-
ted, a' békéséget szerzed, és a' gonofzt adod,
Ur Isten, ki a' Nemzeteket meg-száporítod, és el-fogyatod, és
az fogyottakat ifmét helybe-állítod,
Ur Isten, kinek szeméi fényesebbek a' Napnál, és az emberek-
nek minden útait vizsgálják,
Ur Isten, ki a' mélységet a' sötétségből ki-jelented, és az ha-
lálnak árnyékát világosságra hozod,
Ur Isten, a' kinél személy-válogatás nincsen,
Ur Isten, ki a' bölcséket, az ő álnokságokon éred, és a' go-
nofzoknak tanácsokat el-ozlatod,
Ur Isten, ki meg-elevenited az holtakat, és a' mŕle nincsenek,
úgy hívod, mint ha vólnának,
Ur Isten, ki minden testnek Istene vagy, kinél semmi ige
nem nehéz,
Ur Isten, ki a' földet alkottad, a' te erősségedben, és el-ké-
szítetted a' világ kerektségét a' te bölcseségedben,
Ur Isten, ki esőt adcz a' föld-fzinére, és mindeneket meg-
öntözsz a' vízzel,
Ur Isten, ki minden testnek edelt adcz,
Ur Isten, ki mindeneket magadért cselekedtél,
Ur Isten, ki örökkön-örökké élz,
Ur Isten, ki mindeneket mértékbe, és számba állítottál,
Ur Isten, ki mindeneket, a' te akaratod tanácsából cselekedsz,
Ur Isten, ki marokkal meg-méred a' vizeket, és az egeket
araszfal,
Ur Isten, ki a' tengernek birodalmán uralkodol, és a' habok-
nak mozgásit meg-enyhited,
Ur Isten, ki három újjal a' földet fel-függesztet, és mér-
tékbe veszed a' hegyeket,
Ur Isten, ki nagy Ur, és nagy Király vagy, minden Istenek-selett,

Ur Isten,

Pfal. 145.
Pfal. 146.
Pfal. 146.
Jerem. 32.
Jerem. 4.
Pfal. 146.
r. Reg. 2.
Pfal. 5.
Luc. 12.
Isaia 45.
Job. 12.
Ecc. 23.
Job. 12.
Rom. 2.
Job. 5.
Rom. 4.
Jerem. 32.
Jerem. 51.
Job. 5.
Pfal. 136.
Bro. 16.
Apoc. 10.
Sapient. 11.
Ephes. 1.
Isai. 40.
Pfal. 86.
Isai. 40.
Pfal. 94.

Irgalmazz mi-nékünk.

Ur Isten, ki az örökké-valóságnak halhatatlan, láthatatlan,
bölcs Királya vagy,
Ur Isten, ki Szent, Szent, Szent vagy,
Ur Isten, mi őltalmunk, és nagy jutalmunk,
Ur Isten, ki egy Isten vagy, és mindeneknek Attya, ki minde-
nek-selett, mindenek-által, és minnyájunkban vagy,
Szent Háromság egy Isten, Irgalmazz mi-nékünk.
Szent Háromság egy Isten, Kegyelmezz mi-nékünk.
Szent Háromság egy Isten, Irgalmazz mi-nékünk.
Szent Háromság egy Isten, Halgass-meg minket.
Minden gonosztól,
Minden kevélységtől,
A' torkosságtól, és tobzódástól,
A' haragtól, irigységtől, és minden gonosz akarattól,
A' fajtálanságtól, és tisztátalanságtól,
A' jóra-való restségtől, és rendetlen-való szomorúságtól.
A' te meg-mérhetetlen hatalmad-által,
A' te véghetetlen bölcseséged-által,
A' te bővséges jóságod-által,
A' te örökké-való dicsőséged, és méltóságod-által,
A' te felséges tudományod, és gond-vifeléled-által,
A' te ki-mondhatatlan szereteted, és irgalmaságod-által,
A' te igazságod, és itéleted mélysége-által,
Itéletnek napján,

Mi bűnösök, Kérünk halgass-meg minket, Szent Háromság egy Isten.

Hogy néked szentül, és igazán szolgáljunk életünknek min-
den napjaiban,
Hogy tégedet mi Urunkat, és Istenünket imádjunk, és csak
egyedül néked szolgáljunk,
Hogy a' te szent nevedet héjába ne-vegyük,
Hogy az Innep-napokat áitatossággal meg-üllyük,
Hogy Szüléinket, és Elöttünk-járóinkat, és a' kik Szüléink-
helyett vannak, méltó becsülettel tiszteljük,
Hogy senki életének, jó hírének, s-nevének, haragból, gyű-
lölségből, vagy irigységből ne-ártfünk,
Hogy senkit, se loppa, se álnoksággal, se másképpen meg-
ne károsítfünk,
Hogy a' testnek gonosz kívánságitól a' mi szívünket meg-
őltalmazzuk,
Hogy a' mi felebarátunk-ellen hamis tanú-bizonságot, és
hazugságot ne-mondgyunk.
Hogy a' mi felebarátunknak javait hamissan ne-kivánnjuk,
Hogy téged, mi Istenünket, tellyes szívünk-ből, és tellyes
lelkünk-ből, és tellyes erőnk-ből szeressünk,

E

Irgalmazz mi-nékünk.

Ments-meg minket Szent Háromság egy Isten.

Kérünk halgass-meg minket, Szent Háromság egy Isten.

Hogy

1. Tim. 6.
Isaia 6.
Genes. 15.
Ephes. 4.

Hogy tégedet mindenek-felett, és felebarátunkat te-éretted, mint magunkat szerezsük,

Hogy a' mit kívánunk, hogy mások nekünk ne-cselekedjenek, mi se cselekedjünk másoknak,

Hogy a' te szent malasztodat, mi-bennünk meg-bővítse,

Hogy a' te jószágodnak, hofszú-tűrésednek, és irgalmaságodnak gazdagságát meg-ne veisük,

Hogy a' mi testünket, élő, szent, és kedves áldozatul az Istennek bé-mutassuk,

Hogy minket abba az országba, melyet világ kezdetitől-fogva nekünk készítettél, bé-vinni méltóztass,

Isten Báránnya, ki el-vélszed e' világ bűneit, Engeszteld-meg nekünk az Atyát.

Isten Báránnya, ki el-vélszed e' világ bűneit. Légy irgalmas nekünk bűnösöknek.

Isten Báránnya, ki el-vélszed e' világ bűneit. Adgy nekünk szent Lelket.

O áldott Szent Háromság, Halgass-meg minket.

O imálandó Szent Háromság, Halgass-meg minket.

Uram irgalmaz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk. Uram irgalmaz nekünk.

Mi-Atyánk, &c. Idvez-légy, &c.

✠. Aldott vagy Uram, a' mi Atyáinknak Istene. R. Dicsőretek, és dicsőséges mind örökké.

✠. Aldott vagy Uram, az egeknek erősségében. R. Dicsőretek, dicsőséges, és fel-magasztaltatott mind örökké.

✠. Aldgyanak téged a' te szent Angyalid, és Szentéid. R. Dicsőretek, és dicsőítsenek téged mind örökké.

✠. Aldgyanak téged az egek, föld, tenger, és a' mik azokban vannak. R. Aldgyanak, és dicsőítsenek téged mind örökké.

✠. Aldgyuk, és magasztaljuk az Atyát, a' Fiúval, és Szent Lélekkel. R. Dicsőítsük, és fel-magasztaljuk őtet mind örökké.

✠. Uram halgass-meg az én könyörgésemet. R. Et az én kiáltásom jussón te-hozzád,

I M A D S A G.

O Rök mindenható Ur Isten, ki az egy igaz hitnek vallásában, meg-ismértetted a' te szolgáladdal, az örökkévaló szent Háromságnak dicsőségét, és a' te méltóságodnak hatalmában, imádtattad Eggyeségét: Kérjük alázatosan szent Felségedet, hogy azon hitnek eggyeségében, minden ellenségektől meg-óltalmaztassunk.

Ur Isten, ki a' te mindenható erődöt, leg-inkább az irgalmaság, és kegyesség-által jelented-ki. Arazd mi-re-
ánk

Kérünk halgass-meg minket, Szent Háromság egy Isten.

ánk a' te irgalmaságodat, hogy a' te igiretidre sietvén, a' mennyei jókban részesüljünk.

örök mindenható Ur Isten, ki a' te kegyelmednek bővségével, a' mi érdemünket, és kívánságinkat selyűlhaladod, önts reánk a' te irgalmaságodnak folyamit, hogy azokat, a' miktől lelki-isméretünk retteg, meg-engedd, és add-meg, a' mit a' mi könyörgésünk nem érdemel. A' mi Urunk Jesus Krisztusnak általa. Amen.

NEGYEDIK CZIKKEL.

A Szent Háromságról-való Korona, más több aitatofságokkal együtt.

A' Szent Háromságról, a' Koronát így mondgyad: Előszőr a' kereszten mond-el a' Hízek egy Istenben, menynek, és földnek Teremtőjében, &c. az-után ugyan a' kereszten mondgyad:

Menybeli Atya Isten, Irgalmaz mi-nekünk.

Meg-váltó Fiú Isten, Irgalmaz mi-nekünk.

Szent Lélek Ur Isten, Irgalmaz mi-nekünk.

Szent Háromság egy Isten, Irgalmaz mi-nekünk.

Az-után a' három nagy szemre (mert csak három Décásból áll ez a' Korona, avagy Olvasó, a' Szent Háromság Isten tiszteletire) mond-el a' Mi-Atyánkat, az-után, ugyan azon nagy szemeken mond ezt az Angyal dicsőretek:

Aldás, tisztesség, bölcsesség, hálá-adás, dicsőség, és hatalom a' mi Istenünknek, mind örökkön örökké, Amen. *Apocal. 7.*

A' három Décásban-lévő apró szemekre pedig, az-az, háromszorta-való tíz-tíz apró szemekre, mondgyad a' következő Seráfimok énekét:

Szent, Szent, Szent a' Seregeknek Ura, és Istene, teljes az egész föld az ő dicsőségével. Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Lélek Istennek; a' mint vólt eleitől-fogva, most, és mind örökké, Amen. *Isaia 6.*

Ez a' Korona felettébb kedves Istennél.

I. *Mert vallást tészünk a' Szent Háromság egy Istenről, az Ariánusok (kik most szépíteni akarván, setéségben botorkázó apjoktól származott mocskos neveket, Unitáriusoknak hívják magokat) és más Eretnekek-ellen.*

2. Mert ebben a Koronában foglaltatott ígék, magokban foglalják az eleven hitet, az erős reménységet, a buzgó szeretetet, és bálá-
adást, más jóságos-cselekedetekkel együtt.

3. Mert kívált-képpen való aitatosság, és lelki vigaság foglal-
tatik benne, mellyel a világi kísérteteket, és inségeket vigan, és jó kedvel
el-visszelyük, úgy hogy a Királyi Profétával mondhattunk: Minden
időben áldom az Urat.

4. Mert némi-némű-képpen, azokkal a dicfirettekkel élven, az
Angyaloknak tisztibez közelgetünk, mivel az Angyalok szüntelen di-
csírik mennyekben a Szent Háromság egy Istent, s-mi-is vele-együtt,
ott-dicsírni fogjuk. Mert bizonyára Angyali élet, és tiszt, szüntelen
az Istent dicsírni, sőt már a földön-is ezzel kezdetik boldogságunk, és
a mi foglalatosságunk mennyekben vagyon, mert félre-téven a vilá-
giakat, az Isten dicfiretiben vagyunk foglalatofok.

Azon-kívül így szokunk a tiszta intentióra, hogy mindeneket
Istennek nagyobb dicsőségére mivellyünk, és magunk dicsőségét semmi-
ben se keressük, hanem egyedül az Istenét, kinek minden tisztelettel,
és dicfirettel tartozunk. azért méltán mondjuk:

Dicsőség az Atyának, ki engem, midőn nem vólnék, az
ő hatalmával, maga képeré semmiből teremtett.

Dicsőség a Fiúnak, ki engem, midőn el-vefzttem, és az
ördög fogságába estem vólna, az ő bölcsességével, drágalatos
szent vérét ki-ontván, meg-szabadított.

Dicsőség a Szent Lélek Istennek, ki engem, haragnak
fiát, mind a kerefztségben, s-mind az-után, gyakor esetim-
után, szent malaszttyával, az ő jóságából, az igazak-közzé ál-
litott. Azon, és olyan dicsőség legyen, a minémű vólt elei-
ről-fogva, minden teremtett-állatok előtt. Azon, és olyan di-
csőség legyen most, a mi életünk folyásában. Azon, és olyan
dicsőség legyen mindenkor, világ végéig, és örökkön örökké,
Amen. Azon, és olyan dicsőség legyen vég-nélkül az örök-
ké-valóságban, minden Szentektől, az örök hazában, a hol
minden unalom-nélkül, szünése nem lesz az Isten dicfireti-
nek. Azon, és olyan dicfiretet, most, ebben az órában, és
szem-pillantásban, kiben ezen dicfiretetek mondom, kívá-
nok a tellyes Szent Háromság egy Istennek, Amen.

Ki-tetszik azért ezekből, mely kedves legyen Istennél, hasznos mi-
nekünk, ez fel-jegyzett Korona, avagy Olvasó a Szent Háromságról.

Végére,

Végére, hogy nagyobb aitatossággal, buzgósággal, és haszonnal
mondhasd ezen Koronát, vedd eszedbe Előszőr: hogy mi-végre mon-
dod ez Koronát. 1. Azért, hogy dicírd a Szent Háromság egy
Istent. 2. Hogy bálákat adgy a Szent Háromságnak. 3. Hogy
a mire szükséged van, kérj a Szent Háromságtól. Minek-előtte pe-
dig hozzá-fogj, gondold-meg, ha mind a bármat fel-teszed-e, vagy
csak egyiket, avagy, a három Décáfra mindeniket fel-osztván.

Másodszor: Minek-előtte az imádsághoz fogsz, tedd-fel szán-
deködat, miért akarod az Istent dicírni, miért akarsz neki bálákat ad-
ni, s-mit akarsz tőlle kérni. Példának-okáért: Az Istent dicírni
akarom, s-bálákat akarok neki adni, a Kristus Jesusnak meg-tesztel-
léért, születéséért, szenvedéséért, szent báláláért, &c. Vagy, azért
akarom dicírni, s-bálákat neki adni, mert az igaz Hitbe hívott, mert
fok teszi, s-lelki ellenségimől meg-mentett, mert ezt, vagy amá jót tette
velem, vagy Országunkal, s-hazánkcal, atyánk-fiatval, avagy cseledink-
kel, s-kedvesinkel. Hasonló-képpen tedd-fel azt-is, mit akarsz kér-
ni, ha valami jóságos-cselekedetet-e, vagy Isten ajándékát, s-malaszttyát,
vagy valami késértetektől meg-szabadulásodat, világi, vagy lelki dolgot.
mert akár-mit kérj így, (mivel-hogy rendesen kéred) az Istennek
dicsőségét keresed.

MINDEN-NAPI AITATOSSAGOK, A' TEL- LYES SZENT HAROMSÁGHOZ.

Irgalmas, és kegyelmes Ur Isten, Atya, Fiú, és szent Lé-
lek, ki engem semmiből, magad képedre, magadért te-
remtettél, kinek számtalan okokra-nézve, magamat bé-
áldozni tartozom. Annak-okáért tellyesféggel szent Felsé-
gednek bé-áldozom minden gondolatimat, szavaimat, és
cselekedetimet, de fő-képpen ez máj-napon; őszve-foglal-
ván azokat, a mi Meg-váltó Jesus Kristusnak, a Boldog-
ságos Szűznek, édes Anyámnak, és kegyes szófzóllómnak,
a szent Angyaloknak, és dicsóult Szenteknek érdemivel, a
kik eddig voltak, s-vannak, és léendők.

O, ha ezen-kívül, száma-nélkül több szívém volna!
kivel egyedül csak te-reád néznék, te-rólad gondolkod-
nám, egyedül téged Istenemet, s-Uramat szeretnélek!

Annak-okáért, te-előttem, és a mennyei Seregek előtt,
el-tökéllem, hogy tellyes tehetségemmel minden gondola-
tim-

timban, szállásimban, és cselekederimben, fohászzkodásimban, és lehelletimben azon lélek, hogy azok őszve-kapcsolatassanak a' mi Meg-váltónknak, a' Bölcsőságos Szűznek, és minden Szenteknek érdemivel. Ezekre pedig tehetségem-zerént kötelezem magamat, nem valami más jutalomért, hanem egyedül te-éretted, ki nékem, és mindeneknek leg-főbb java vagy. De fő-képpen e' négy *titulus*-ra-nézve.

1. Hogy vallást tegyek, a' te méltóságodról, dicsőségdről, felségedről, azért az én szívemet őszve akarom ved kapcsolni.

2. Hogy néked hálá-adással legyek külömb-külömb-féle fok jó-teteményidért.

3. Hogy az én vétkeimért valamennyire eleget-tegyek, és tégedet most, és halálom óráján meg-engesztelylek.

4. Hogy te-tőled végső malasztot nyerjek, és szent színed látására méltó legyek.

Annak-okáért nagy alázatoosan fohászksodom hozzád, én Uram, s-én Istenem! hogy a' te nagy kegyesféged-zerént, méltóztasd be-fogadni ezen jó szándékomat, őrizz-meg engem minden bűntől, légy segítségemmel, hogy az én szívemnek leg-kissebb részében se légyen része semmi-féle teremtettségnek, hanem tellyeséggel te-hozzád ragaszkodgyam.

I M A D S A G.

Mellyel az Istennek bé-mutatya magát az ember, azokra a' *titulus*okra-nézve, mellyekre-nézve, mindenek Alkotója.

O Véghetetlen, és meg-foghatatlan, s-örökké imálandó, dicsírendő, és tisztelendő Szent Háromság egy Isten, imé néked szentelem lelkemet, kit semmiből teremtetél, néked ajánlom testemet, kit földből formáltál, néked adom elmémet, emlékezetemet, akaratomat, és szívemet, és azoknak minden érzékenségit, gondolatit, és kívánságit &c.

Vedd jó néven én Uram, s-én Istenem, minden érzékenségit, és azoktól származandó indulatokat, testemnek

nek minden ereit, csontaimnak minden izeit, mellyeket szent Felségednek kedves áldozatúl bé-mutatok. Vedd kedvesen azért jó-illatú áldozatúl, Amen.

M A S I M A D S A G.

Mellyel az ember, bé-szenteli, s-ajánlja magát az Istennek, azokra a' *titulus*okra-nézve, mellyekre-nézve, minden mennyei jóknak, ajándékoknak, és malasztoknak Ősztoatója.

O Mindenható, irgalmas, és imálandó, meg-foghatatlan szent Háromság, Atya, Fiú, és szent Lélek egy Isten, imé szent Felségednek ajánlom az én lelkemet, s-annak minden érzékenségit, emlékezetemet szent Felségedről-való gondolatokra, elmémet ísméretedre, magam meg-alázásomra, és szent neved dicsőségére, akaratomat vég-nélkül-való szertettedre.

Vedd jó-néven, lelkemnek minden indulatit, és hajlandóságit, szent akaratodnak bé-töltésére, és szent malasztodnak együtt-való munkálkodásra. *Uram te-előttem vagyok az én kívánságom, és az én ohajtásom nincsen el-reitve előtted!* Vedd kedvesen, az én akaratomnak minden tehetségét, szent nevednek dicsíretire, és szolgálattára!

Még-is szent Felségednek szentelem minden indulatimat, szándékimat, gondolatimat, szavaimat, és cselekedetimet, életemet, időmet, a' melyben élek, sőt az örökkévalóságot, kiben örökké meg-maradok. egy szóval egész-szen magamat, örökké-való áldozatúl bé-szentelem.

Ö T Ö D I K C Z I K K E L.

Külömb-külömb-féle módok, mellyekkel az ember, a' belső jó indulatok-által, némi-némi-képpen, az Istennel egyesül, avagy olly szívbéli buzgó aitatóságot, kikkel az Istennek tisztelítit, és szeretetit, s-magának tökéletességét az ember el-éri.

E L Ö L - J A R O B E S Z E D.

Ha a' Keresztény ember, hivataljának, és tisztinek meg-akar felelni, szüntelen azon kell neki igyekezni, hogy az utolsó Végével, azaz, az Istennel meg-egyezzzen, és némi-némi-képpen egyé-tegye vele lelkét.

lelkét. Ehez pedig leg-könnyebben juthat, a' gyakor fobászkodások, és elméjének az Istenhez fel-emelése-által, mellyekkel mint-egy beszélget, és a' földön lévén, az égben nyájaskodik az Istennek.

Ez-ilyen gyakor fobászkodások, s-ohajtások, és az elmének az égben-való foglalatosságai, minden jóságos-cselekedeteknek, tökéletességnek, az Isten, és felebarátunk szeretetinek fundamentomi, kiket ide-alább, imádságok-módgyára fel-jegyzünk.

Mind-azon-által, vigyázz reá, hogy fogadást ne-tégy ezeknek véghez-vitelére, hanem a' mikor érkezel, aitatóságból gyakorold, bizonyos lévén benne, hogy mennél inkább gyakorlod, annál bővebb lelki gyümölcsöt veszed, és annál inkább meg-útálsd a' világiakat, és a' te minden jóddal, s-boldogságoddal, tudni-illik, az Istennek meg-eggyezel.

Mivel-hogy pedig minden dolgaink a' fel-tett czéltól, és végtől veszik érdemeiket, annak-okáért hogy ezek érdemeifek, és Istennek kedvesebbek legyenek, leg-elsőször-is protestációt, és bizonyos-tételt teszünk-fel, hogy mindenben, egyedül csak az Isten dicsőségét keressük, és ahoz czélozunk.

I. T I S Z T A I N T E N T I O,

Mellyel mindenben az Isten dicsőségét keressük.

Mindeneket, valamiket cselekesztek beszéddel, vagy cselekedettel, a' mi Urunk J E S U S K r i s t u s nevében cselekedjétek.

Colossens. 3. §. 17.

1. **O** Meg-foghatatlan, dicsőséges szent Háromság, Atya, Fiú, és szent Lélek egy Isten, imé én nyomorult teremtettségű állatod, szent Felséged-előtt álván, szánt-szándékkal, el-tökéltetem, hogy mindenekben, a' te szent akaratodat teszem tárgyúl, s-ahoz czélozok; magam akarattját egészen el-öltvén, és semmit egyebet nem akarok keresni, hanem csak egyedül tégedet, minden más haszon-nélkül.

Arra kötelezem magamat, hogy ez-után, csak egyedül szent Felségednek szolgáljak, és tégedet szeretlek, nem azért, hogy a' pokolnak keserves kinnyaitól meg-menekedgyem, se nem azért, hogy az örök boldogságban részesüljek, avagy valami világi jót tőled vegyek, hanem csak egyedül, téged minden jómat szeresselek; és bizonyára eléendő vagy te, ki minden jóknak sommája vagy.

Azért örökösön néked adom magamat, és olly el-tökéltett

lett szándékkal, hogy ha ezer-szerte-való ezer esztendőig élnék-is, egyedül csak téged kívánnalak szeretni. ez az én meg-máfolthatatlan el-végzett szándékom.

2. Ha Uram, lelki vigasztalásokkal akar sz látogatni, nagy kegyeségedből, hálákat adok néked; ha azokat meg-akarod tőlem vonni, azokért-is hálá-adással lélek. sőt ha nyavalyákat, szidalmakat, és boszszúságokat eresztesz-is reám, a' hálá-adástól meg-nem szünöm.

3. Ezen el-végzett szándékomnak nagyobb bizonyosságára, bizonságúl hívom a' mennyeknek Királynéját, a' Boldogságos szűz Mariát, a' szent Angyalokat, és dicsőült Szenteket; alázatosan kérem-is, hogy esedezzenek szent Felséged-előtt, hogy napról-napra nevededvén ez el-végzett szándékomban, véghez-is vigyem.

Annak-okáért, ismét hozzád folyamodom, ó kegyelmes Ur Isten, és alázatosan kérlek, hogy ezen szándékomat vedd kedves áldozatul, és adgy erőt, s-malasztot, kikkel véghez-vigyem, mert te-nálad-nélkül semmit sem cselekedhetem. És mivel-hogy elégtelenségemet meg-ismerem, azért szent Felségedhez folyamodom, néked magamat ajánlom, és irgalmasságodnak mélységében el-rejtem. Fogadgy-bé azért engem, én Istenem! ölelly-meg engem, én Reménységem! és egész-szen tégy magadévá.

4. Ugyan ezen fel-tett szándékból, igyekezem ez alább következendő jóságos cselekedeteknek gyakorlását, mellyet ha talám számmal eléggé ki nem mondhatnék, most szívemben fel-tésem, és a' szerént akarok minden órában, sőt szempillantásban és halálom óráján cselekedni: azért alázatosan könyörgök Uram, hogy azokat a' te véghetetlen jószágod, és irgalmasságod-szerint, méltóztass bé-fogadni. Amen.

I I.

A' Hit-Vallásának formája.

A' Hit-nélkül pedig lehetetlen az Istennek tetszeni.

Hebrae. 11. §. 6.

A' Hit, a' több jóságos-cselekedeteknek fundamentuma, és az Istennek olly ajándéka, mellyel az ember meg-világosítván, erősen ragaszkodik mind azokhoz, a' miket Isten meg-jelentett, és minézünk.

nékünk az Anya-szentegyház-által előnkbe adott, hogy bídgyunk, akár legyenek azok meg-írva, akár ne- legyenek.

1. **O** Meg-csalhatatlan igazságu, és meg-máfolhatatlan hűségű igaz Isten, imé le-borúlván előtted, imádlak tégedet földön, és mennyen; és tellyes szívemmel hiszem, s-számmal vallom mind azokat, a' miket nekünk meg jelentet-tél, és az Anya-szent-egyház-által előnkbe adtál, fő-képpen azokat, a' mik az Apostoloktól a' hitnek tizenkét ágazatiban meg irattattak, mindeneket meg-csalhatatlan igazságnak is-mérek, és vallok.

2. Annak-okáért, szent Felséged, és az egész mennyei Seregek-előtt fogadom, hogy ennek az igazságnak vallásában akarok élni, és halni. Ah mennyire kívánom, hogy az egész világ erős hittel meg-ismérne, és vallana téged! ez nagyon nagy győtrelemnemre, hogy sokan téged meg-nem ismernek, nem imádnak, és tisztelnék.

3. Kérlek azért, a' mi meg-váltó Jésus Krisztusunknak szent vére ki-ontásáért, és szent halála érdeméért, a' Bóldog-ságos Szűznek, és szent Apostoloknak, MártYROknak, Con-fessoroknak, Szűzeknek, és minden Szenteknek esedezéské-ért, hogy mind bennem, s-mind másokban gerjezd-fel, és ne-veld ezt az igaz hitnek ajándékát, és világosságát, hogy min-nyájan téged meg-ismérjenek, meg-ismérvén vallyanak, val-ván imádgyanak, amaz te Próféta-d kívánsága-ként: *Minden nemzetek vallyanak téged Ur Isten, minden nemzetek vallyanak, az egész föld kéréksége imádgyon téged, és énekellyen néked.* Dicsírijétek az Urat, minden nemzetek.

4. Kélsz vagyok, ha a' szükség úgy hozza, életemmel bé-pecsételetni ezt az igaz hitnek vallását. O vajha Szent Három-ság, Atya, Fiú, és Szent Lélek Isten, ezt a' malasztot adnád nekem, hogy vérem ki-ontásával, és életemnek le-tételével tehetnék bizonyosságot; nem-csak nagy örömmel (a' te szent malasztodtól meg-erősítettvén) mennék erre, hanem nagy ajándéknak-is tartanám! Halgass-meg Uram engem! Amen.

III.

A' Reménségről-való Vallás-tétel.

Ne-vefsétek azért el a' ti bizodalmatokat, kinek nagy ajándékozása vagyon. Hebr. 10. §. 35.

1. A

1. **A' Reménség Isten ajándéka, mellyel az örök bóldogságot, a' mi meg-váltó Jésus Krisztusunk érdeme-által, és egygütt a' mi jóságos-cselekedetink-által-is bizonyoson várjuk.**

EN mindenható Uram, s-Istenem, imé le-borúlván áldlak, és imádlak téged, kinél semmi nem lehetetlen, amaz igazság-szerint: *Az Istennél semmi ige nem lehetetlen.* Es mivel-hogy azon hatalmaddal meg-igirted nekem az örök bóldog-ságot, azért, ő véghetetlen jóság, a' te szent malasztod, és ugyan azzal őszve-kötött jóságos-cselekedetek-által remén-lem azt, és csak tölled várom, hogy meg-add.

2. O örök mindenható Ur Isten, bizonyosan által-lát-tam, hogy noha meg-igirted ugyan az örök bóldogságot, mind-azon-által, ahoz nem juthatok, hanem te-általad, és te kélsz vagy annak meg-adására, mert azért attad a' te sze-relmes szent Fiadat halálra.

3. Örülök rajta édes Jésum, hogy csak te-általad nyer-hetem-el az örökké-való bóldogságot: mert nem adatott, más név az ég-alatt, a' mely-által idvezüllyünk. Annak-okáért semmire-valónak tartanám azt a' bóldogságot, ha te-általad nem venném, mert te-benned vagyon minden re-ménségem, és bizodalmam, te-benned-is akarom végig meg-tartani édes Jésum! Es ez az oka, hogy olly nagy lelki vi-gasággal, és bizodalommal örvend az én lelkem, én Istenem! mert úgy láttatik, mint-ha már birnám-is, mert tudom, a' mi meg-váltónkat illy nagy dologban hiv szó-szöllónak lenni.

4. Annak-okáért kegyes, mindenható Atyám, tellyes szívemből, erős reménséggel bizom, hogy mind azokat az eszközöket, mellyek szükségeselek az én idveségemre, meg-adod nekem; leg-először-is pedig, hogy az én sok úndok bú-neimet meg-bocsátod, és erőt adsz ebben az életben, minden késérteteknek meg-győzésére; és az-után reá-segítesz a' te szent színednek örökké-való látására. Es noha az ég, és föld, és minden teremtetett-állatok reám támadnak-is, és a' po-kol-kapuihoz közelgetek-is, mind-azon-által kegyes Atyám, te-benned bizom, azt mondván a' Királyi Próféta-dal: *Te-benned biztam Uram, és soba meg-nem szégyenítettetem! Az Urbax bizván, meg-nem nyomorodom, Amen.*

F 2

IV.

Az Istenhez, és felebarátunkhoz - való szeretetnek módgya.

Szeressed a' te Uradat, Istenedet, tellyes szivedből.

Lucæ 10. §. 27.

1. *Az Isteni szeretet oly nagy méltóságú: hogy sem az Angyali Seregek, sem a' még-dicsőült Szentek, sem az egész teremtetett-állatok, nagyobb dolgot, és az Istennél kedvesebbet nem cselekedhetnek, az Isteni szeretetnél. A' szeretet abban áll, hogy a' ki mit szeret, annak javát kívánja, és a' mi javon van, azon örülvén, és ha mi még hátra van, azt néki kívánja.*

Hogy azért hozzád meg-mutassam szeretetemet, szerelmes Istenem, felettébb örülök a' te tökéletességeden, hogy egyedül te vagy, a' ki vagy, te vagy véghetetlen jó, te vagy meg-foghatatlan, véghetetlen, és mélységes Isten, kit semmi-féle teremtetett-állat meg-nem foghat.

2. Örvendezek rajta, hogy mindenek-felett, nagy hatalmad, dicsőséged, és uraságod vagy magadtól. Sőt ha lehetséges volna, hogy nékem valamim volna, a' mi néked nem volna, azt nagy örömmel néked ajándékoznám.

3. Tellyes szivemből kívánom édes Istenem, hogy minden teremtetett-állatok, kik mennyen, földön, tengeren, és másutt valahol vannak, hogy ismérjék-meg, hogy mindenek-tőled vették; tégedet áldgyanak, és magasztaljanak; dicsírijenek, és tiszteljenek, nem egyébért, hanem a' te véghetetlen jóságodért, mert csak te vagy egyedül minden szeretetre-méltó. De ez kíváltképpen öröömre vagy, hogy valamit a' teremtetett-állatok szeretetedért cselekszenek, mind alább-valók méltóságodnál.

4. Es mivel-hogy, magadtól vagy minden szeretetnek eredete, oly tökéletesen akarlak téged szeretni, a' mint szerettek, szeretnek, és szeretni fognak a' dicsőült Szentek. Ezen szívbéli indulattal mutatom-bé néked, azt a' véghetetlen szeretetet, mellyel szeretted, szereted, és szeretni fogod magadat.

5. Örvendezek azon-is, hogy te a' teremtetett-állatoknak fogyatkozását, magad szeretetedben véghez-viszed. Es ugyan ezen

ezen szeretetet ajánlom néked, hálákat adván minden dicsőségedért, tisztelkedért, és boldogságodért, mely magadtól vagy, és azokért is, mellyekkel dicsőítnek, tisztelnek, és magasztalnak egyenlő akarattal a' mennyei Seregek, és a' földön-lévő Szentek. Egy szóval, hogy te vagy, a' te dicsőség vagy, és minden tökéletesség benned találatik, azon örvendezek egyedül csak te kedvedért.

6. Ebben pedig bizonyos légy, én Uram, s-én Istenem, és én szerelmem, hogy oly szándékkal végeztem ezt-el, hogy ha soha, sem a' más világon, sem ezen, semmi jóval nem-volnál-is hozzám, sőt ha ezen a' világon minden inséget reám bocsátanál, a' másikon pedig az örök kinokra vetnél-is, mindazon-által, még-is téged szeretnélek, és tellyes szivemből néked szolgálni igyekezném, és egy szem-pillantásig (a' te szent malasztod velem lévén) sem szünném-meg a' te szeretetedtől. mely el-tökélt szándékomat, hogy kedvesen vedd, alázatosan kérlek.

7. Hálákat adok én Uram, s-Istenem, azért-is, hogy felebarátomnak szeretetet parancsolod, annak-okáért, tellyes tehetségemből szeretni igyekezem felebarátomot-is, és te-tőled minden jót kívánok néki, hogy kedvesebb legyen nálad. De főképpen, ezeket, s-ezeket N. N. kiknek szeretetektől valamenyire irtózik az én pártos akaratom. alázatosan könyörgök, hogy bocsásd-meg nekik az ő vétkeiket, és segítsd őket az örök életre; ha pedig látod én Istenem, hogy én valami ajándékod-nélkül el-lehetek, add azt az én felebarátomnak, mert ez nékem nagy örömemre vagy.

8. Hogy-ha pedig, te engedelmedből történnék, hogy valaki bántódásomra akarna lenni, már most kérlek Uram, hogy minek-előtte az lenne, bocsásd-meg néki az ő vétkeit, és add-meg az örök életet; és ezt azért, mert te szereted őtet, és én a' te akaratodhoz akarom az enyimet szabni, úgy-annyira, hogy a' mit akarsz, én-is akarom, a' mit nem akarsz, én sem akarom, én Uram, s-én Istenem! Amen.

V.

A' Szent Háromságnak imádása.

A' te Uradat, s-Istenedet imádgad. Luc. 4. §. 8.

1. *Az Isteni tisztet, a' belső, és külső cselekedetinknek bizony-
ság-tételében áll, mellyel az okos lélekkel fel-ékesített teremtet-
állat (az ember) meg-alázván magát, az Istent imádgya, és
Istennek vályya. O ki-mondhatatlan méltóságú, Atya, Fiú, és
Szent Lélek Isten!*

EN Uram, s-én Istenem! imé Sz. Felséged-előtt meg-aláz-
ván magamat, te teremtet-állatodnak, és a' te kezeid
munkájának ísmérem, és vallom magamat, téged pedig min-
denek Urának; le-borúlván azért, nagy alázatosan előtted
tellyes tehetségemből, imádom szent Felségedet, és minden
tisztetlettel illetem.

2. Aban-is gyönyörködöm, hogy magamtól semmi va-
gyok, és semmit nem mivelhetek, hanem te segítségedtől; sőt
ha valamit cselekedhetném-is, nem akarnék cselekedni, ha-
nem te segítségedből.

3. Annak-okáért, imé most, a' Boldogságos Szűzet, a'
mennyei Seregeket, és dicsőült Szenteket, az egész teremtet-
állatokkal együtt, szent Felségednek ísméretire, és imádá-
sára hívom; sőt mind azokat az imádásokat, mellyekkel ed-
dig imádtattál, és ez-után imádtatol, most egy csomóban
kötven, néked bé-mutatom.

4. Végére ő én Uram, s-Istenem, mindeneket néked szent-
telek, ki mindenek Ura, s-Istene vagy, kíváltképpen pedig
minden gondolatimat, szavaimat, és belső, s-külső cseleke-
detimet, és indulatimat, egyedül azon könyörögvén, hogy
a' te szent akararatod én-rajtam bé-telylefedgyen, a' ki en-
gem teremtetél, és szent szolgálatodra hittál. Amen.

V I.

**Az Isteni dicfirtnek, és az Isten tökéletességén-
való örömnék módgya.**

Dicfirtetek az Urat, minden nemzetek. Psa. 116. 7. 1.

1. *Az Isteni dicfirt magában foglallyá mind azoknak a' jósa-
gos-cselekedeteknek neveit, mellyekkel (akár szívünk gondolat-
tyával, akár szóval, akár külső cselekedettel legyen az) az Isteni
méltóságnak hatalmas erejét ki-nyilatkoztattyuk, és hirdetttyük.
Az Isten tökéletességén-való öröm pedig nem más, hanem oly lelki vi-
gaság, mely az Isten tökéletességéről-való elmélkedésből származik.*

Most

Most azért Uram, s-Istenem, a' te segítségedből, tellyes
szívemből mondom: Uram Isten, ki minden dicfirtre,
és tisztetletre méltó vagy! ő ha az egész világ-eleibe terjeszt-
hetném a' te méltóságodat, felségedet, és jószágodat! mert te
véghetetlen, változhatalan, örökké-való, mindenható, min-
dent-tudó, minden tökéletességnek tár-háza vagy; minde-
neknek teremője, kezdete, és vége vagy; mindenekre szor-
galmatos gondot viselsz. mind ezekre-nézve áldalak, és di-
cífirtlek téged.

2. O vaj-ha! vég-nélkül úgy dicfirtethnélek, a' mint di-
cífirték, dicfirtnek, és dicfirtni fognak minden teremtet-állá-
tok, világ kezdetitől-fogva, világ végéig

3. Sőt annyira kívánnálak téged dicfirtni, mennyire di-
cífirt a' Boldogságos Szűz, a' menyei Seregek, és dicsőült Szent-
tek; sőt ezeknél-is inkább, ha lehetséges volna. De mivel-
hogy az én gyarlóságom ennyire nem érkezik, valamit tehet-
ségemmel fel-érek, a' te dicfirtetdől meg-nem szűnöm.

4. Örvezdek rajta, hogy olly nagy méltóságú, és
dicfirtendő vagy, hogy sem az égi, sem a' földi teremtet-állá-
tok nem elégségesek a' te dicfirtedre; és ez az örömnémnek
fommája, hogy te mind ezeket, egyedül véghez-víszed.

V I I.

H A L A - A D A S.

Mindenekben hálákat adgyatok. 1. Thessal. 5. 18.

1. *A' Hálá-adás ollyan jószágos-cselekedet, mellyel vallást tē-
szünk az el-vett jó-téteményekről, és azt némi-némi-képpen
visz szá akarjuk adni.*

MEg-vallom, én Istenem, a' te mindenható erőder, és ki-
mondhatatlan kegyeliségedet, kitől minden jó szár-
mazik, és én-reám kíváltképpen-való áldásid, és jó-téte-
ményid áradtak, s-ma-is áradnak, fogontatásomtól-fogva
mind eddig. Mert noha méltatlan voltam, s-vagyok-is a te
jó-téteményidre, mind-azon-által te teremtetted a' te ké-
pedre, te váltottál-meg az ördög fogságából, te hittál engem a'
te Anya-szent-egyházadba, és szent gyülekezetedbe, te szent-
tetted-meg a' szent Lélek-által, mind eddig te viseltél gondot
reám, de fő-képpen te adtad ezeket a' jókat N.N. ennékem,
mellyekért tellyes tehetséggel hálákat adok néked.

2. Meg-

2. Meg-ismérvén azért, ő véghetetlen jóság, az én kötelességemet, egyszer-s-mind tehetetlenségemet! ah hová fordúlyak tehát? mi-formán legyek néked hála-adással? tudom mit cselekszem, a' mi meg-váltó Jéhus Kristusunkhoz, az ő szerelmes szent Annyához, az Angyali Seregekhez, és a' dicsőült Szentekhez, sőt minden teremtettt-állatokhoz folyamodom, s-azoknak hála-adásunkhoz vékony hála-adásomat töldom, s-kötelességemet meg-mutatom.

3. Mind-azon-által, nem olyan formában mutatom ezeket bé néked, mint-ha magamé volnának, hanem mint tiéd, azért valamikor tetszik szent Felségednek, és valamikor szent nevednek nagyobb dicsőségére léfzen, örömeft meg-fosztom magamat ezektől.

4. Hálaikat adok azért-is szent Felségednek, hogy ezt meg-ismértetted velem, hogy te vagy, a' ki vagy, és mind azokért a' jőkért, mellyek te-benned találtnak. Azon-kivül hálaikat adok mind azokért a' jó-téteményidért, mellyeket nékem, és másoknak adtál, és adandó vagy, de kiváltképpen azokért, kiket az Angyali-Karoknak, a' dicsőült Szenteknek, a' Bóldogságos Szűznek, a' mi meg-váltó Jéhus Kristusunk Emberségének adtál, és olyan módon, a' mint néked leg-inkább kellemetes.

5. De ezzel sem elégfzem-meg, én Istenem! hanem nagyobb hála-adásnak bizonyására, imé magamat, és akaratomat, örökké-való szolgálatra bé-áldozom. De mivel én méltatlan vagyok, alázatosfán könyörgők szent Felségednek, hogy ne-nézd az én csekély-voltomat, hanem vedd kegyesfén ezen el-végzett szándékomat, Amen.

V I I I.

Az embernek maga bé-áldozása, és mutatása.

A' meg-szentelésnek áldozatját vidd-bé az Urnak.

Eccli. 7. 35.

1. **O** Felséges Arya, Fiú, és Szent Lélek Ur Isten, egészfzen mindenemet, sőt magamat tiédnek valloim lenni, mert (hogy a' több jó-téteményidről ne-emelekezsem, kikért ha minden órában áldanálak-is, még-is elégtelen volnék) te teremtetted, és meg-váltottál engem. Annak-okáért, imé minde-

mindenemet, sőt magamat, testemet, s-lelkemet, tellyességgel szent Felségednek ajánlom, és áldozom, és olyan módon, és formán, a' mint szent akaratom kívánja. Mivel-hogy pedig tellyességgel magamat néked szenteltem, viselly gondot Uram reám, hogy ez-után szent akaratomtól el-ne távozzam, és az én romlott akaratomnak viszsa ne-adassam, hanem a' mit akarsz, én-is akarjam, és a' mit nem akarasz, én se akarjam!

2. Azon-kivül, minden teremtettt-állatoknak belső, és külső, lelki, és testi gazdagságokat, szent Felségednek ajánlom, úgy-annyira, hogy ha mind azok tulajdonim volnának, másképpen nem akarnék vélek élni, hanem szent Felséged dicfiretíre, és tisztetítire.

3. Mind azokat a' jóságos-cselekedeteket (akár gondolat, akár szóval, akár cselekedettel lettek) mellyeket világ kezdetitől-fogva cselekedtek, és világ végéig cselekefznek, a' világon-lévő, és a' dicsőségben uralkodó Szentek, szent Felségednek bé-mutatom; úgy-annyira, ha képes volna, mind azokat olly formán, a' mint néked tetszenek, magam véghez igyekez-m vinni.

4. Hasonló-képpen mind azokat a' fájalmokat, és kínokat, kiket szenvedtek, szenvednek, és szenvedni fognak, testekben, és lelkekben, világ kezdetitől-fogva, világ végéig léendő emberek, akár e' világon, akár Purgatóriomban, akár az örök kínokban, szent Felségednek nagyobb dicsőségére bé-mutatom, és ha lehetséges volna, mind azoknak, szent Felséged dicsőségére, el-viselésére kész volnék.

5. De fő-képpen, a' mi meg-váltó Jéhus Kristusunknak keserves kin-fzenvedését, és érdemét, a' Bóldogságos Szűzével, és minden Szentekével együtt; és ugyan azokkal minden gondolatimat, szavaimat, és cselekedetimet, és minden munkámat, szent Felségednek bé-szentelem, Amen.

I X.

Miképpen bizza magát az ember, egészfzen az Istenre. Minden szorgalmatosfágot az Istenben vesfétek. 1. Pet. 5. 7.

1. **S**zerelmes Istenem! imé meg-fosztom magamat, az én akaratomtól, és egészfzen a' te szent akaratra bízom magam.

G

magamat, és oly-formán, a' mint te kívánod, mert egyedül csak ebben vagyon nyugodalmam. Annak-okaért, úgy báný én-velem, és mindenemmel, valamint kedves akaratom tartya, szent nevednek dicsőségére. Kész azért, az én szívem Uram, kész szent akaratomnak bé-töltésére, valamit szent Felséged reám bocsát.

2. Ha azért akarsz, hogy éljek, kedvesen veszem az életet; ha akarsz, halálomat, hálá-adással szenvedem a' halált; ha egészséggel meg-áldasz, az egészséghez nyúlok; ha betegséget erefsztesz reám, nem futok attól-is; ha gazdagságot nyújtasz, nem állok-el mellőle; ha szegénységgel látogatcz, nem irtódom tőle; ha tiszteliséget, s-becsületet adcz, két-kézzel fogom; ha bűsteleniséggel illettetem, azt-is oly jó kedvel fogadom; belső vigasztalásokkal gazdagítasz, örvendek benne; meg-vonod azokat tőlem, nem búsulok rajta; kedvesé tével az embereknel, vigadok rajta; meg-útáltatcz vélek, nem törődöm semmit-is, hanem imádkozom ellenségimért, és üldözőimért, és szent nevedet áldom.

3. Azért én Istenem, nem akarom szememnek világát, hanem látásodra; füleimnek hallását, hanem hallásodra; nyelvemnek mozgását, hanem rólad-való szólásra; szívemnek indulatját, hanem szeretetedre; emlékezetemnek tartását, hanem édeséged emlékezetire; elmémnek terjedését, hanem szent Felséged ismeretire; egy-szóval, nem akarom kezeim mozdulását, hanem szolgálatodra; lábaimnak lépését, hanem tiszteliségedre, nem akarom életemet, hanem áldozatodra.

4. Egy-szóval, mindenektől magamat meg-fosztván, a' te szent akaratomra bizom tellyességgel magamat, gondolatimat, szavaimat, és külső, belső cselekedetimet, és valamiket szent Felséged nékem méltóztatott adni. Egy által-lyában nem akarok semmit, a' mit nem akarsz; akarom tellyes szívemből, a' mit akarasz, oly formán, oly módon, minden időben, a' mint te; és a' te akaratomnak bé-töltése, léfzen szívemnek leg-főbb öröme. Könyörgők azért, szent Felségednek, kegyelmes Istenem, erősíts, segits a' te szent malasztoddal (ki-nélkül haszontalan, és tehetetlen vagyok) hogy mind ezek legyenek szent nevednek dicsőségére, és szent akaratomnak bé-telleyítésére. Amen.

X. Az

X.

Az Istenben-való gyönyörködés.

Gyönyörködgyél az Urban, és meg-adgya néked, a' te szívvednek kérését. Pfálmo 36. v. 4.

Az Istenben-való gyönyörködés, az Isten tökéletességében-való örömben, és vigaságban áll.

1. **O** Mennyire hitegetcz engem én Istenem, hogy benned gyönyörködgyem! mert te vagy az az Isten, kinek véghetetlen hatalma, bölcsesége, jósága, szépsége, irgalmasága, igazsága, hivsége, és számlálhatatlan tökéletességi vannak; noha pedig ennyi véghetetlen tökéletesség találtatik benned, mind-azon-által, annyira fel-magasztaltad az emberi természetet, hogy bizonnal mondathassék az Isten Embernek, és az Ember Istennek: Istennek, természetire; Embernek, maga meg-alázására-nézve. De még azon-kivül nekem igírted az örök bődögságot, és azt sok jelekkel, mind az ő, s-mind az új Testámentomban meg-bizonyítottad. O ki-mondhatatlan jóságú Isten!

2. Annak-okaért, ő minden jóságnak kút-feje! ez-után nem másban, hanem egyedül csak te-benned léfzen az én gyönyörűségem, a' mint nem ok-nélkül mondotta valaki: *En Istenem, és mindenem!* mert egyedül csak te vagy kincse, paradicsoma, bődögsága, és minden java az embernek, mind ezen, s-mind a' más világon.

3. Ellenben pedig, utállom ez világot, és nem különben tartom, mint valami meg-poshatt, úndokságból-gyúlt bűdös szeméttet. mivel-hogy Uram kívülled mindeneket ganéjnak alítok.

4. Egyedül Uram, csak a' te édeségedben akarok gyönyörködni, és azokat, a' mik tőled el-akarnak vonni, gyűlölöm, és utállom. Légy azért segedelemmel kegyelmes Istenem, hogy ebben az életben, nagy gyönyörűséggel, és örömmel szolgálván néked, az örökké-valóságban-is benned gyönyörködgyem! Amen.

X I.

Az Isteni tisztelgetnek, és telebarátunk idvességének buzgósága.

G 2

d te

A te házadhoz-váló buzgóság meg-émsztett engem, és azoknak gyaláztatok, kik téged gyaláznak, rajtam esék. Pál. 68. v. 10.

Buzgó szeretettel égő Istenem, ki a te dicsőségedet másnak nem engeded, ehhez-képest, a többi-közt, *buzgó Urnak, és bőséggel-álló Istennek* neveztetel; azért igen bánom, és szomorkodom azoknak balgatagságokon, kik téged elhagyván, a világiakat teszik magoknak tárgyúl, s-azokban verik boldogságokat, és hanyatt-homlok rohanván a gonofságra, az ördögnek igája-alá vetik magokat, melyről még csak nem-is gondolkodhatom, szivemnek meg-epedése-nélkül.

2. Azért én Istenem, imé én bűnökkel meg-terheltetett nyavalyás bűnös, szent nevednek dicsőségére elé-hozom, mind azoknak a kik voltak, mind a kik vannak, és lesznek Szentek, érdemeket, az egész világnak bűneiért. És ha lehetséges volna, hogy mind azokat a kinokat, és fájdalmaikat el-viselhetném, mellyeket el-vífeltek a te Szenteid, tellyes szivemből el-vífelném, csak te meg-ne bántódnál. És ha valami jókat cselekedtem, kikben kedve tölt szent Felségednek, azokat-is szent Felséged eleibe hozom, a mi meg-váltónk érdemivel együtt, az egész világ meg-téréséért, hogy a földön-is úgy dicírtessél, a mint mennyekben. És ha mind azokat a büntetésekét én-magamra vállalhatnám, mellyeket érdemlenek a gonoszok, az ő bűnökért, nagy örömmel magamra vállalnám; és vállalom-is, csak légyen idvességekre, és szent nevednek dicsőségére, és hogy ez-után téged meg-ne bántsanak, hanem örökké dicírtjenek, valamint az Angyalok, és dicsőült Seregek a dicsőségben.

3. Végtevére, annyira kívánom a te dicsőségedet, hogy kézszebb vagyok a pokolbéli kinokban gyótródnai, hogy sem te csak egy szem-pillantásig-is meg-folztatsál dicsőségedtől; mert téged illet minden dicsőség, engem pedig bocsstelenség. Ha ez nem elég Uram dicsőségedre, imé bocsásf reám (de nem vétkemért) Uram minden ki-gondolhatatlan nyomorúságokat, és inségeket, akár lelkemben, akár testemben, csak a te dicsőséged álljon helyben. De te ő szerelmes Istenem, ne felekezzeél-el rólam, hanem adgy erőt, és malasztot, azoknak el-nyerésére, a mint én-is kész vagyok a szenvedésre, Amen.

X I I.

X I I.

Az Isteni Félelemnek módgya.

Bóldogok minnyájan, kik az Urat félik. Pál. 127. v. 1.

Az Isteni félelem, az ember szívének szorgalmatosságában áll, mely az embert zabolán tartja, hogy vagy belső, vagy külső cselekedete-által, az Istentől el-ne szakadgyon, és az ő gyönyörűségét (megvetvén az Istent) valamely teremtet-állatban ne helybeztessé.

1. **M**eg-fontolván én Uram, s-Istenem, a te méltóságodat, és Felségedet, ki-előtt a' mennyei, földi, és pokolbéli lelkek rettegnek; és az én méltatlanságomnak feneketlen mélységét, rettegve állok előtted, né-talámtán megbántván bűnimmel, el-pártollyak tőled, a' mint sokan cselekedtek, nem járván a' te ösvényiden.

2. Annak-okáért mikor meg-gondolom, hogy bűnimmel el-távozhatom tőled, minden tagaim reszketnek, főképpen ha erőtlenségemet, és gyarlóságomat tekintem, és hogy nálad-nélkül semmi jót nem cselekedhetem.

3. Altal-látván pedig én Istenem, mely szükséges, és hasznos nékem ez a' szent félelem, azért könyörgök szent Felségednek, öntsd-bé az én szivemben, hogy a' te kedves Próféta-dal mondhaszam: *Verd-által az én lelkemet, a' te félelmeddel, mert a' te itiletedtől féltém, Amen.*

KEGYES OLVASÓ

Ezekhez hasonló jószágos-cselekedeteknek neveit, lásd alább, a' negyedik Résznek negyedik Cikkében.

HATODIK CZIKKEL.

Az Isten tulajdonságiról, és tökéletességről-váló elmélkedések.

ELŐL-JARO BESZED.

Noha az Istennek tulajdonsági, és tökéletességi mind egy mértékben vannak, és egyik a' másiknál nem nagyobb, sem az Istennek állat-tyától nem különböznek, mind-azon-által, mivel a' mi meg-batározott elnénk, azoknak valóságos meg-fogására nem érkezik; ez-okáért, hogy még-is valamennyire, mit-egy tükörben szemlélünk, különb-különb-féle conceptusokban azokat meg-magyarázzuk; mellyeknek az értelme, noha olly mélységes, hogy nagyobb nem lehet, mind-azon-által, a' kik ezt gyakorolják, minden jószágos-cselekedetekre utat találunk;

G 3

mint.

mert az Istennek ismérte, a' mi tökéletességünk; valamint ellenben, az Istennek nem ismérte, minden gonofságnak, és bűnnek eredete. mert a' szent Lélek Isten mondása az: A' te ismérte, tökéletes igazság, és a' te igazságnak, és hatalmadnak ismérte, az halhatatlanságnak gyökere.

Annak-okaért, a' fellyül meg-irt jószágos-cselekedetek formájára, az Isten tulajdonságiból, és tökéletességiből-is fel-jegyeztünk egy-néhányat, hogy ezek-által az Istennek ismérte, és tökéletes életre könnyebben jusszon a' kereszttyén lélek, jó reménységben lévén, hogy az Istennek tellyességgel-való látására, és tökéletes igazságra-is el-jut, ki az Istennek örökké-való látásában áll.

I.

Az Isten Allatnyáról.

Ez az örök-élet, hogy meg-ismerjenek téged egy örök Istent, és a' ki küldöttél a' Jesus Kristust. Joan. 17. v. 3.

1. **U**Ram Isten, ki tökéletes vagy a' te állatodban, és vég-hetetlen minden tulajdonságidban, úgy-annyira, hogy se hozzá nem adhatni, se belőle el-nem vehetni. Meg-foghatatlan vagy, minden helyekre, időkre, értelmekre, és akaratokra-nézve, fellyül-haladod az embereknek, és Angyaloknak elméjeket; innen vagy, hogy csak te-magad foghatod-meg, és méltán szeretheted magadat.

2. Meg-mérhetetlen vagy, ki mindeneket bé-töltesz, által-hatcz; minden állatokat, kik teremtetek, és terem-tendnek fellyül-haladcz: meg-mozdithatatlan, határozot-hatlan vagy, ki minden ki-gondolhatatlan helyeket bé-töltesz, azért természetedben, gondolatodban, cselekedetedben, és indulatidban változhatatlan vagy, mert még csak az ár-nyéka sem fér ennek te-hozzád.

3. Kezdet, és vég-nélkül-való örök Isten vagy, és a' te idődnék folyási, az örökké-valóságban foglaltatnak, és az örökké-valóságnak csak te vagy egyedül meg-mérhetetlen mértéke.

4. Mivel-hogy tellyességgel el hittem, én Istenem, hogy felettébb-való nagy a' te méltóságod, azért nagy alázatossággal le-borulván imádlak tégedet, és a' mennyei Seregekkel, és a' földön-lévő Szentekkel, annak vallak lenni, a' ki vagy; és mi-

és mivel-hogy minden ki-gondolható szeretetre méltó vagy, tellyességgel szeretlek, és szeretni kívánlak. Azon-kivül minden tehetséggel azt kívánom, hogy minden terem-tett-állatok áldgyanak, és imádgyanak; dicshíjenek, és tiszteljenek.

5. De kíváltképpen gyönyörködöm abban, hogy te vég-hetetlen, meg-foghatatlan, meg-mérhetetlen, változhatatlan, örökké-való Isten vagy, és minden tökéletességek ben-ned találatnak.

6. Örvezdek rajta, hogy olly nagy méltóságú, dicső-ségű, és boldogságú Isten vagy, azért minden teremtettt-állatokat dicsíretedre inditok, mondván: Az Urnak minden mün-kái áldgyátok az Urat, dicsíjétek, és fel-magasztaljátok őtet mind örökké.

7. Midőn a' te boldogságodról emlékezem, két-féle örömmel töltözöm; először, hogy azt te öröktől-fogva bírod, s-örökké birni fogod; másodszor, hogy én-is örökké birni fogom, mert meg-igírted, a' mi meg-váltó Jesus Kristusunk meg-nyerte, hogy veled, és vele örökké éllyek, ha a' te szeretettedben meg-maradok. Es akkor meg-elégszem, mikor a' te dicsőséged meg-mutattatik, Amen.

II.

Az Isten Hatalmáról.

Az Istennél mindenek meg-lehetnek. Matth. 19. v. 26.

1. **O**Rök mindenható Ur Isten, ki mindent, a' mit akarsz meg-cselekedhez, minden fogyatkozás, és fáradtság-nélkül; valamint mindeneket semmiből teremtel, úgy semmivé tehered, ha akarod, és semmi a' te hatalmadnak eleibe nem-álhat. O dicsírendő, és imálandó mindenható Erő! Te vagy, az örökké-valóságnak Királya, csak egyedül te vagy magadtól-mindenható, te tőled függ minden hatalom, és erőség, mindeneket te teremtetttel semmiből, és hogy ismét semmivé ne-legyenek, a' te hatalmas mindenható karjaid tartják. Nem-csak annyira terjed a' te hatalmad, és mindenható erőd, a' mennyire az emberek, és Angyalok elméje, hanem a' mennyire a' te vég-hetetlen bölcseséged; mert ezek egyenlő pontban vannak.

2. Gyönyörködöm Uram, a' te nagy méltóságodban, hatalmadban, és mindenható erődben, kihez-képest, adgy malasztot nékem, hogy illendő alázatossággal tisztellek mind ezekért. A' te jó kedved szerent bány velem, és minden teremtettt-állatokkal, mert senki nem mondhattya néked, *Miért cselekedszel így?* mindenek tiéd, és a' te kezeid munkái.

3. Engedd Uram, hogy mindenütt, és mindenkor szemem előtt vífellyem azt: hogy te mindenkor, és mindenütt jelen vagy, és a' te mindenható kezeid az örökké-való kárhozattal fenyegetnek, ha a' te parancsolatidnak nem engedek, és így soha meg-ne báncsalak. Fegyverkeztesd-fel erős bizodalommal az én szívemet, hogy kívüled senkitől ne féljek, és semmi féle teremtettt-állat el-ne szakadjon a' te szeretetedtől, mert ugyan-is micodák a' teremtettt-állatok hozzád képest? csak semmik. avagy a' te engedelmed-nélkül mit árthatnak nékem? ha pedig te engedelmedből valaki nyomorgat, az-is hasznomra, és az örök élet el-nyerésére vezérel. Annak-okáért minden reménségemet csak te-benned helyezettetem én Uram Istenem. Amen.

I I 7.

Az Isten Bölcseségéről.

Az Istenből származott a' bölcsesség. Eccli. 15. 7. 10.

1. **U**R Isten bölcseségnek tár-háza, kiben semmi része nincsen a' tudatlanságnak, hanem mindeneket, valamik ki-gondoltathatnak, te által-értesz, és mind az el-múlt, jelen-való, és következendő dolgok előtted jelen vannak, és a' te bölcseségedben foglaltatnak.

2. Te vagy mindeneknek első *regulája*, te mindeneket (jelen-lévén bennük) bölcsen igazgatsz, és noha mind ezekre egyszer-s-mind vigyász, mindazonáltal semmi fogyatkozás, és öszve-háborodás nem találtatik benned, hanem a' te tisztaságod bölcseségedben meg-maradcz.

3. Te vagy mindeneknek alkotója, mértéke, kezdete, és vége; nem csak azoknak, a' kik már vannak, hanem azoknak-is, kik a' te hatalmad-által lehetnek.

4. O csudálatos bölcsesség! ki az egész örökké-valósá-

got

got bé-keriti, az egész meg-mérhetetlenséget fontba veti, az egész véghetetlenléget meg-fogja: egy-szóval, kezdet, és vég-nélkül-való, és meg-másolhatatlan.

5. Örvendek rajta Uram, hogy olly mély bölcseséged vagy, ki az embereknek gondolatit-is vizsgálja, ha azt meg-cselekedhetném-is, hogy valamennyire meg-homályosíthatnám a' te bölcseségedet, hogy az én gonofságimat ne-látnád, nem cselekedném Uram; sőt inkább kívánnék semmivé lenni, hogy-sem leg-kissebnyire-is a' te bölcseségedet meg-csorbítani. O Istenem, bölcseségnek tár-háza, csak leg-kissebb sugárit bölcseségednek erezd az én elmémbe, hogy a' jóságos-cselekedeteknek szépségét, s-a' bűnöknek rúttságát meg-ismérhessem, ezt el-távoztassam, amazz-kövessem, a' te szent Felségednek dicsőségére. Amen.

I V.

Az Istennek Jóságáról.

Jó vagy te Uram, és a' te jósággoddal, taníts-meg engem a' te igazságra. Pálmo 119. 7. 68.

1. **E**N Istenem! minden jóságnak kút-feje! jó vagy te, és a' te jóságodnak nincsen se-határa, se fogyatkozása, hanem véghetetlen tökéletességgel tellyes. Te vagy minden jóságnak tellyesége, kitől mindenekre származott a' jóság.

2. Te-tőled vették az édessek édeségeket; a' szépek szépségeket; a' világosak világosságokat; az élők életeteket; az értelmessék értelmeket; a' tökéletessek tökéletességeket; egy-szóval, minden jók jóságokat.

3. Nagy vagy te, mennyiség-nélkül; jó vagy, minőség-nélkül; véghetetlen vagy szám-nélkül; szép vagy, képzés-nélkül; örökké-való vagy, idő-nélkül; meg-mérhetetlen vagy, hely-nélkül; tökéletes vagy, sokasodás-nélkül.

4. Te vagy mindeneknek *centruma*, és tárdgya, kihez természet-szerint sietnek, kiben mindenek meg-nyugszanak; te-benned van minden szeretetnek gyönyörűsége, kívánság-nak bé-töltése, és izlelésnek meg-elégítése. O mely nagy ereje van a' te jóságodnak, kinek édeségére siet minden teremtettt-állat, midőn tudnia-illik, ki-ki a maga javát sürgeti, a'

H

mely

mely jó nem más, hanem a' te véghetetlen jóságodnak belyege; ezért fárad az egész teremtetett-állatok sokasága, mert valami mozog, és munkálkodik, mind a' jóra-nézve cselekszi azt; ha a' kis szellős-árnyék annyira magához hiteget, mentől inkább maga az igaz jó? az az igaz jó, ki minden mértéknélkül vagyon, tudni-illik, te-magad én Uram, s-Istenem, és minden Jóm!

5. Vond magadhoz az én szívemet, ó véghetetlen Jóság! és minden teremtetett-állatok-felett, az örökké-való fzetettnek meg-öldhatatlan kötelével szorítsd hozzád! mert ugyan is mit kívánok mást kívüled, ki minden jónak tellyesége, forrása, és gyökere vagy? búcsút veszek azért minden teremtetett-állatoktól, és mindenkor egyedül te-rólad gondolkodom, téged szeretek, te-hozzá ragaszkodom, téged dicshílek, néked szolgállok, és te-benned nyugszom. ha mit szeretek, te-érted szeretem; ha mit meg-gyűlölök, te-érted gyűlölöm. Erősíts-meg engem, a' te kedves akaratod-szerint, a' te szeretettedben, hogy ez-után nem magamnak, hanem néked éllyek, Amen.

V.

Az Istennek Szentségéről.

Nincsen olyan szent, mint az Ur. 1. Reg. 2. 11. 2.

1. **U**Ram Isten, fok-képpen mondatol te Szentnek: 1. Mert a' te állatod, első gyökere, és forrása minden szentségnek, és tisztaságnak. 2. Mert czéllya, és mértéke minden szentségnek. Egy-szóval, te vagy kezdete, adója, formája, és vége, minden szentségnek, ki a' teremtetett-állatokban találhatik. Magad-által-olyan szentséggel vagy Szent, ki minden szentségnek fundamentoma, kiből sem el-nem vehetni, sem hozzá nem adhatni.

2. Nagy vigaságom vagyon Uram rajta, hogy néked oly nagy szentséged vagyon, kitől vészik szentségeket az okossággal-bíró teremtetett-állatok. Ezt a' szentséget adtad előnkbe, hogy kövessük, és nem mindenható hatalmadat, és erődöt, nem a' véghetetlen bölcségedet, és méltóságodat, midőn azt mondottad: *Szentek legyetek, mert én szent vagyok.* mind-az-által-nem kívánod oly nagy mértékben, a' minéműben

ben a' tiéd vagyon, hanem sokkal alább-valóban, a' menyire a' mi erőtlenségünk, a' te segítségedből érkezik.

3. Magasztalom azért a' te szentségedet, mert méltó a' magasztalásra; a' te szentségedtől vették mindenek az ő szentségeket, azért valahová tekintek, mindenütt jelen-létedet szemlélvén, áldlak, és magasztallak, de kívált-képpen, lakozván az én lelkemben, szent nevedet dicshírem minden rejtekben.

4. Azon léfzek ez-után Uram, hogy minden úndok, és tisztátalan indulatoktól meg-örzöm az én lelkemet, mert te lakó-helyednek, és templomodnak szentelted, mert valamin szerezted a' te tiszta szentségedet, úgy gyűlölöd a' bűnt, és tisztátalanságot, és azt-is, a' miben ezeknek helyek vagyon.

5. Mivel-hogy tőled származik, és árad mindenekre, mind e' földön, mind az égen a' szentség, azért dicsőség, áldás, és hála-adás legyen néked mennyen, és földön, Amen.

V I.

Az Istennek Kegyetségéről.

Ez (az Ur) kegyes. Luca 6. 11. 35.

1. **T**ermészet-szerint, Jó, Szent, és Kegyes vagy Uram, melyet abban mutatcz-meg, hogy a' te teremtetett-állatiddal, örömeft közlöd. O bizonyára nagy kegyességű Isten vagy, mert midőn semmi-nélkül nem szűkölködnél, mindeneket semmiből teremtel, külömb-külobb-féle tulajdonságokat-is adván nekik, a' többi-közt, a' jónak kívánását, a' gonosznak el-távozását, az ő rendek-szerint, és ezeket nem magad javára, és hasznára, hanem az ővékre cselekedted, hogy meg-köszölnék a' te kegyességedet, azért mindenek áldnak, s-magasztalnak téged, a' te kegyességedért. *Az egek beszélik az Isten dicsőségét, és az erősség hirdeti az ő kezei munkáit.*

2. De az emberi nemzetben, leg-inkább ki-nyilatkozik a' te kegyességed, mert a' te magad képedre alkottál, és hasonlatosságodra teremtetél minket, elmét, emlékezetet, és akaratot adtál nekünk, hogy a' te ajándékidat érdemlenénk. Azon-kivül az Angyalokat őrzésünkre rendelted, és a' világot (külömb-külobb-féle jókkal fel-ékesítvén) lakásunkra, és táplálásunkra adtad. O édes kegyes Istenünk, mit csele-

Kedhettél többet velünk? és mind ezeket azért rendelted így, hogy az örökké-való boldogságnak örökösi legyünk.

Daniel. 3. 37. 3. Annak-okaért, telyes tehetséggel halálat adok Uram néked, a' te nagy kegyeségedért, és minden teremtetett állatokat a' te dicsőítettedre serkengetek, mondván: *Az Urnak minden alkotmányi áldgyátok az Urat, dicsőjétek, és fel-magasztaljátok őtet mind örökké.*

4. Aldott légy Uram, a' te nagy kegyeségedért, hogy minket el-vetettek, annyira fel-magasztalt, és a' hol nagyobb szükségünket látod, ott bővebben áldásodat osztod.

5. Ah szánom, bánom Uram, hogy nem követtem a' te kegyeségedet, mert gyakorta kemény voltam az én felebarátomhoz, és semmi-némű javaimmal nem segitettem. Annak-okaért alázatosan bocsánatot kérek tőled, és meg-akárom magamat jobbitani, és kegyeségemet felebarátomhoz mutatni, és ezt azért, hogy követhessem a' te kegyeségedet. Mivel pedig a' te kegyeségedtől származik az a' szeretet, melytől víveltetvén, a' te teremtetett-állatidra árasztod a' te ajándékidat: gerjezd-fel azért ennek a' szeretnek tűzével az én szívemet, hogy kegyeségemet mutassam felebarátomhoz, Amen.

V I I.

Az Istennek Gondviseleséről.

Imé Uram, te meg-isnérted mind az újakat, mind a' régieket. Psálmo 138. 5.

A' Te gondviseled igazgat Uram mindeneket, az égtől-fogva, a' föld gyomráig; a' leg-nemesebb lélektől-fogva, a' leg-alább-való férgekéig. Mindeneket öröktől-fogva, rendbe állított a' te gondviseled, és a' nélkül semminek sem adatik se kezdete, se vége, se járása, se kelése, se pedig nyugalma. A' te gondviseledtől vagy, hogy azok, a' mik okos lélekkel nem birnak, természet-szerint vonattatnak az ő czéllýokhoz; de ő! az ember szabad-akarattyára bízattatván, fokszor el-tántorodik, a' te gondviseled renditől, ellenkező czélokra téven-fel, a' te gondviseledtől fel-téetett czélnek. Mind-az-által, nem vonhatta-ki magát a' te gondviseledből, mert a' bűnökért-való igaz büntetésekért el-nem kerül-

kerülheti; fenn-vagy, azért, még a' gonoszokon-is a' te gondviseled.

2. Jaj nekem! ki száma-nélkül el-akartam magamat vonni, a' te gondviseled-alól, és az én goromba itiletem-szerint akartam járni. ah! meg-vetvén a' te gondviselednek útját, ki engem az életre vezérel vala, menyi gonoszságok útaira akattam, kik nyakra-s-főre taszítanak vala a' veszedelmre, és mind ezek-után, a' te gondviseledtől rendeltetett büntetések jöttek nyakamra. O én esze-veszett! a' te könnyű terhedet el-vetettem, és az ördögnek kemény igája-alá vetettem nyakamat! és midőn az örökké-való koronát meg-útáltam, örök büntetést fejemre hárintottam. Ah balgatagság! szánom, bánom Uram! és alázatosan bocsánatot kérek!

3. Alázatosan kérek Uram, a' te csudálatos gondviseledért, vedd-el az én balgatagságomnak homályát az én elmémről, adgyad, hogy mindenkor szemem-előtt vísellyem, a' te gondviseledet, hogy akár boldog, akár boldogtalan esetekek érjenek, a' te gondviselednek ajándékinak ismérjem lenni. Ez legyen minden inségimben vigasztalásom, ez legyen a' rettegek-közt bizodalomom, ez legyen a' veszedelmek-közt bátorlágom, ez legyen a' nehéz dolgok-közt erősségem, ez legyen az ellenkezések-közt békéséges-tűrésom, ez legyen a' fel-háborodások-közt csendességem, ez legyen az örök-életnek reménségében nyugodalomom. ez irta-ki vízből a' felettébb-való szorgalmatosságot, hogy a' te kegyeségedtől függjön. egy szóval, minden dolgaimat ez igazgassa, a' mint idvességébe nek láttya. Akár azért boldog állapot, akár boldogtalanul látogasson; akár becsülettel, akár becstelenséggel; akár bővességgel, akár szűkséggel; akár egészséggel, akár betegséggel; akár étellel, akár halállal; kedvesen víszem tőle. Egyedül csak azt kívánom én Istenem, hogy azt gondollyam, szólyam, és cselekedgyem, a' mit a' te gondviseled kíván tőlem, szent neved dicsőségére, és lelkesemnek idvességére, és az egész örökké-valóságban téged áldgyalak, magasztalgyalak, dicsőjjelek, és szerezselek, Amen.

V I I I.

Az Istennek Irgalmasságáról.

Az Ur irgalmasságával teli a' föld. Psál. 32. 5.

H 3

I. Irgal-

1. **I**rgalmas Ur Isten, te vagy az a' meg-mérhetetlen irgal-
mafság, ki a' mi gonofzságinkat félyül-haladod: mert
leg-először-is femmiből teremtetél engem a' magad képedre,
és külömb-külob-m-féle ajándékid dal fel-ékesítettél, értelmet,
emlekezetet, és akaratot adván nekem. Azon-kivül, a' te
szent malasztodat belém öntötted, és fiaddá fogadtál. Vég-
tére az örök dicsőséget-is el készítetted ennékem. Azért ő
én lelkem! azon légy tellyes tehetségeddel, hogy abba a' di-
csőségbe juthass, fő-képpen erre a' végre néked hagyván, a'
mi Idvőzítőnk a' szent Sacramentumokat, s-a' többi-között,
az ő szent Testének, és Vérének Etelét, és Itálát.

2. O Uram világosítsd-meg az én szívemet, hogy meg-
ismérjem a' te meg-mérhetetlen irgalmafságodat; meg-
ismérvén, mindenkör szemem-előtt viseljem, a' mig
ennek a' testnek tömlőczében lesz az én lelkem, és tellyes te-
hetségéből téged szeressen. Adgy malasztot Uram, hogy
tellyes életemben mást czélul ne-tegyek, hanem a' te dicsősé-
gedet, és mindenben a' te szent akaratodat kövessék. O
vajha! csak leg-kisfebb részről meg-felelhetnék a' te véghe-
tetlen szeretednek, hogy ezzel meg-hálálnám a' te irgal-
mafságodnak reám áradott fok gyümölcsét.

*Pfal. 102.
8. 1.*

3. Aldgyad én lelkem az Urat, és minden belső részeim az ő
szent nevére. Aldgyad én lelkem az Urat, és semmi jó-téteményiről
el-ne felelkezéssel. Ki minden bűneidnek meg-kegyelmezz, ki meg-
gyógyította minden betegségidet. Ki meg-szabadította a' veszedelem-
ből a' te életedet, ki meg-koronáz téged kegyelmességével, és irgal-
mafságával. Ki minden jóval meg-elégíti a' te kívánságodat, és
meg-újította a' te ifjúságodat, mint a' Sas-kefelyűt.

Ti-is áldgyátok velem-eggyütt az Urat, Angyalok, és
Arkangyalok; Fejedelemségek, és Hatalmafságok; Örök, és
Uraságok; Kerubimok, és Serafimok. Ki mi-velünk, nem a'
mi gonofzságunk, hanem az ő nagy irgalmafsága-szerint cse-
lekedett. Dicsíjétek őtet meny, föld, és tenger, és minde-
nek, a' mik ezekben vannak, áldgyák, és örökké fel-magasz-
tallyák őtet. egy-szóval, minden teremtetett állatt dicsíjje
őtet mind örökké, Amen.

I X.

Az Isten Igazságáról.

Tele van a' te jobb-kezed Igazsággal. Pfal. 47. 8. 11.

*Ki ismérte a' te haragodnak balmát, és a' félelem-miatt, hi vette
számba a' te haragodat? Pfal. 39. 8. 11.*

1. **O** Uram! nincsen az az elme, ki meg-foghassa, az a'
nyelv, ki ki-mondhassa fokaságát, és rettenetessé-
gét azoknak a' kinoknak, mellyeket rendelt a' te Igazságod
a' bűnöknek büntetésére. Valamint véghetetlen a' te Irgal-
mafságod, úgy véghetetlen Igazságod; mely nem csak a'
más világon, hanem ezen-is ki terjed a' bűnösökre, hogy,
ha kegyes Attyoknak szeretetből nem viseltetnek, a' kemény
tilló Birónak haragjától meg-rettennyenek, ki valamint a'
jóságos-cselekedeteknek jutalmazását el-nem mulatod, úgy
a' gonofzoknak büntetéseket el-nem felejtod, mert nincsen
te-nálad személy-válogatás, mert igaz Biró vagy.

2. Annyira kedvellem Uram a' te igazságodat, hogy
ha valamennyire meg-csonkithatnám, hogy érdeme-sze-
rint ne-büntetd az én vétkeimet, nem csekedném. Sőt:
Uram, ha meg-keményiteném az én szívemet, és a' gonofz-
ságban annyira meg-általkodnám, hogy femmi-képpen hoz-
zád nem akarnék térni, (O Uram őrizz, s-őltalmaz illy
nagy gonofztól!) mind-az-által azt kívánnám, hogy a' te
igazságod én rajtam bé-telleyesedne, hogy leg-alább a' kinok-
ban dicsírném a' te igazságodat.

3. De ő Uram! tudom azt, mig ebben, a' romlandó
testben vagyok, szabadon (a' mint teczczik) igazságod,
és irgalmafságod széki eleibe járulhatok. Annak-oká-
ért, imé ez órában, nagy bizadalommal járulok a' te irgal-
mafságodhoz, és alázatosan kérlek, a' mi meg-váltó Jé-
sus Krisztusunkért, hogy bocsásd-meg az én vétkeimet, hogy
az-előtt a' rettenetes itilló szék-előtt, örökké-való kárhozatra
ne sentenciáztassam! Bizonyosságot tézek, hogy ez-után
(Sz. malasztod segedelméből) meg-jobbítom az én életemet,
hogy mind a' te igazságodat, s- mind irgalmafságodat örök-
ké dicsírhessék! Amen.

IX. 4

X. 42

Az Isten a' mi utolsó czélunk, és végünk.

*En vagyok az Alpha, és az Oméga, kezdet, és végezet, azt mond-
gya az Ur Isten. Apocal. 1. v. 8.*

1. **V**Alamint Uram, mindeneknek te vagy teremője, és kezdete, úgy ugyan azoknak, de főképpen az okossággal bíró teremtettt-állatnak, te vagy a' vége. Azért, szükséges, hogy a' teremtettt-állatoktól el-távoztván, azokban ne-helyheztessem reménségemet, mert attól a' végtől, melyre engem teremtetttél, tudni-illik, te-tőled én minden Jóm, el-vonnak, és meg-akadályoztatnak.

2. Azért leg-nagyobb gondomnak kell arra lenni, hogy a' te látásoddal, és szeretetteddel, melyben áll az én boldogságom, hozzád rakaszkodgyam. Ehez képest, minden gyönyörűségeket ganéjnak állok, és minden gondolatimmal, és cselekedetimmal ehez-czélozom, addig meg-fem szánom, míg benne meg-nem nyugfzom.

3. De mivel magamtól erre elégségtelen vagyok Uram, hozzád folyamodom, hogy a' te véghetetlen jóságod-által, mellyel a' világot teremtetted, és a' több véghetetlen jó-téteményid-által kérlek, noha én háládatlan vagyok, ne vond meg tőlem, a' te jó-téteményidnek forrást, hanem inkább reám árasztván, segélly ezen jóknak végbe vitelére. Emlekezzél-meg róla, hogy engem öröktől-fogva, a' te dicsőségdre rendeltél.

4. Világosítsd-meg Uram, a' szent Lélek sugárival az én elmémet, hogy igazán meg-ismérjem e' világnak hiúságát, és benne-lévő veszedelmeket; azon-képpen, értem meg azokat a' jókat-is, mellyeket nékem kezítettél a' boldogságban; mellyekért, meg-utálván a' világiakat, tellyes-szívemből hálákat adok néked.

5. Adgyad Uram, hogy az én elmém mást ne-forgasson, hanem az én utolsó végemet, és czéломat, ezt kívánnya, s-ehez kapcsollja magát az én akaratom. Egy szóval, soha meg-ne szűnnyön az én kívánságom, ohajtásom, és fohászkodásom ebbe a' boldogságba, soha meg-ne szűnnyön ez-ért való harczolásom, hogy benne, a' mennyei Seregekkel legyen nyugovásom. Amen.

Mind

Mind ezeknek bé-fejezése.

Az Istennel-való szerződés, avagy szövetség.

MEg-ismérvén azért én Uram, s-Istenem! hogy egyedül csak te vagy az én Jóm, és utolsó boldogságom, tellyes tehetségemmel azon léfzek, hogy te-tőled, el-ne vályak, hanem inkább hozzád ragaszkodgyam. Azért azon léfzek, hogy csak egy szem-pillantás se-múllyon-el, a' melyben azokat cselekedettel meg ne bizonyítsam, a' miket fellyebb fel-fogattam. Most azért fel-fogadom, és vallást téfzek, hogy valahányszor lélekzetet vészek, mind-annyiszor, tégedet hiszlek, te-benned és néked hiszlek, téged szeretlek, téged dicsírlék, te-néked hálákat adok, magamat néked áldozom; te-benned bízom, és örvendezem, a' világot meg-vetem, a' te dicsőségedet, és felebarátomnak idvességét keresem; téged félvén, magamat meg-alázom, pœnitentiát tartok, felebarátomat szeretni igyekezem. Azon-kivül, téged akarlak csak ismérni, imádni, téged Véghetetlen, Meg-mérhetetlen, Változhatatlan, örök, Mindenható, Bölcs, Jó, Szent, Kegyes, Irgalmas, Igaz Istennek, és végső Tárgyomnak vályak, és ez fel-tett szándékomat egészén véghez akarom vinni, melyről bizonytságot téfzek szent Felséged, és az egész mennyei Seregek-elött, és mind annyiszor, valamennyifér lélekzetett vészek. Vedd kedvessen azért, én Uram, én Istennem, ezen el-végzett szándékomat, és légy segítségül szent malasztoddal, Amen.

H E T E D I K C Z I K K E L.

A' Szent Háromságról-való Solosma, más áitatos Imádságokkal, és Hymnussokkal-eggyütt következík.

OSzentséges, és dicsőséges Szent Háromság egy Isten, imé én a' földnek el-vetett pora, nagy alázatosan leborulván szent Felséged-elött, könyörgök, igazgass engem a' te szent malasztoddal, hogy mindenekben, tellyességgel a' te dicsőségedet keressm: de fő-képpen ez következendő könyörgésemben, Amen.

▲MA-

A' MATUTINUMRA.

Aldott legyen a' tellyes Szent Háromság, Atya, Fiú, és Szent Lélek, egy Isten, most, és mind örökké, Amen.

✠. Uram nyisd-fel az én ajakimat. R. Es az én szám hirdeti a' te dicfiredet.

✠. Uram figyelmezz az én segedelmemre. R. Uram siess, az én segítségemre. Dicsőség az Atyának, és Fiúnak, és Szent Lélek Istennek; valamint kezdetben vala, most, és mind örökké, Amen. Alleluja. *De a' Septuagesima Vasárnaptól-fogva, az Alleluja helyett mondatik: Dicsőség néked Uram, örök dicsőség Királya.*

H T M N U S.

Örök, s-aldott Szent Háromság, Mi-is téged vélek áldunk,
Egy, és Három nagy Méltóság, Tellyes íziből magasztalunk,
Egen, s-földön vagy Uraság, Kegyelmes Urunknak vallunk,
Atya, Fiú, Szent Lélek, Meg-ne vess minket, kérünk.
A' mennyei Seregektől, Esedezünk Szent Háromság,
Dicfirtésél, és Szentektől, Vigyázz ránk, hogy a' gonoszság,
Mennyen, s-földön mindenektől, Ne-férjen hozzánk hamiság,
Szent Háromság egy Isten, Ne-ártson ördög nekünk. Am.

✠. Aldgyuk az Atyát, a' Fiúval, és Szent Lélekkel-eggyütt. R. Dicfírjék, és fel-magasztaljuk mind örökké.

Antiphona. *Aldott legyen, mindenknek Teremtő, és Gondviselő Isten, a' tellyes Szent Háromság, mostantól-fogva mind örökké.*

✠. Uram halgassd-meg könyörgésem. R. Es az én imádságom jussön elődbe.

I M A D S A G.

Örök mindenható Ur Isten, ki az egy igaz hitnek vallásában, meg-ismértetted a' te szolgálattal, az örökké-való Szent Háromságnak dicsőségét, és a' te méltóságodnak hatalmában, imádtattad Eggyelségét; kérjük alázatosan szent Felségedet, hogy azon hitnek erősségében, minden ellenségektől meg-óltalmaztassunk. A' mi Urunk Jesus Krisztusnak általa, Amen.

✠. Uram halgassd-meg könyörgésem. R. Es az én imádságom jussön elődbe.

✠. Aldgyuk az Urat. R. Hálát adgyunk az Istennek.

✠. A' hitek lelkei, az Isten irgalmából, békeségben nyugodgyanak. R. Amen.

A' LAUDESRE.

Aldott legyen a' tellyes &c. a' mint fellyebb a' Matutinumban.

✠. Uram figyelmezz az én segedelmemre. R. Uram siess az én segítségemre. Dicsőség &c.

HTM

H T M N U S.

A' Z Atyától csak egyedül Kiben vagyon külömbsege
Van a' Fiú; s-mind kettőtől Szent Háromság Istennek.
A' Szent Lélek: szeretettül Aldott Szent Háromság Isten,
Mi-közinkbe származik. Valami lakozik mennyen,
Mind háromnak természeté Téged énekkal dicfírjen,
Egy van, de három személlye, Mert te vagy Ur egyedül, Am.

✠. Aldgyuk az Atyát, &c. lásd fellyebb.

Antiphona. *Dicsőség legyen néked a' három személyben, egy örök Isten, a' mint kezdetben, most és mind örökké.*

✠. Uram halgassd-meg &c.

Imádság. Örök mindenható Ur Isten, &c. a' mint fellyebb van.

A' PRIMARA.

Aldott legyen a' tellyes &c. lásd a' Matutinum elején.

✠. Uram figyelmezz az én segedelmemre. R. Uram siess az én segítségemre. Dicsőség Atyának, &c.

H T M N U S.

T E vagy mindennek kezdete, A' Nap, és a' Hold szépségek
Te vagy csak egyedül vége, Enekkal dicfírnek.
Benned-hívők reménsége, Aldott Szent Háromság Isten,
Dicfíroldnak bére. Meg-ne szűnnyék soha itten
Téged a' mennyei Szentek, Dicfíreted, de fő-képpen
Téged a' Csillagok-fények, Az embertől áldassál, Amen.

✠. Aldgyuk az Atyát, &c. lásd a' Matutinumban.

Antiphona. *Mindenek szájában zengjen, a' tellyes Szent Háromságnak, Atya, Fiú, és Szent Lélek Istennek dicfírete.*

✠. Uram halgassd-meg &c.

Imádság. Örök mindenható Ur Isten, &c. lásd fellyebb.

A' TERTIARA.

Aldott legyen a' tellyes &c. a' mint fellyebb.

✠. Uram figyelmezz az én segedelmemre. R. Uram siess az én segítségemre. Dicsőség &c.

H T M N U S.

T E csudálatos Isten vagy, Kitől veszi nyugodalmát
De kedves, és kegyes, s-jó Minden állat dicfíri.
vagy, Aldott Szent Háromság Isten,
Mindenben véghetetlen vagy, Kihez hasonló más nincsen,
Hozzád hasonló nincsen. Hatalmában véghetetlen,
A' te kezeid hatalmát, Dicfirtésél örökké, Amen.
Kegyelségednek irgalmát

✠. Aldgyuk az Atyát, &c. a' mint fellyebb.

12

Anti-

Antiphona. Örök dicfret, s-dicsőség legyen az Atyának, Fiúnak, és Szent Lélek Istennek, most, és mind örökké.

✠. Uram halgassd-meg &c.

Imádság. Örök mindenható Ur Isten, &c. a' mint fellyebb.

A' SEXTARA.

Aldott legyen a' tellyes Szent Háromság, &c.

✠. Uram figyelmezz az én segedelmemre. *R.* Uram fiefs az én segítségemre. Dicsőség &c.

H T M N U S.

V Alamint-hogy Teremtője, Téged mi Urunknak valnunk.
Ugy vagy Meg-elégítője, Akaratodon járnunk.
Mindennek, és Eltője, Aldott Szent Háromság Isten.
Menyben bővséges bére. Zengjen mindenütt szüntelen
Mélto azért hálát adunk, Dicfreted, és végetlen
Es tégedet magasztalnunk, Mind égen, s-mind e' földön.
✠. Aldgyuk az Atyát, &c.

Antiphona. Hárman vannak az égben, a' kik bizonyosságot téstnek az Atya, a' Fiú, és Szent Lélek: és ezek bárman egyek.

✠. Uram halgassd-meg &c.

Imádság. Örök mindenható Ur Isten, &c. mint fellyebb.

A' NONARA.

Aldott legyen a' tellyes Szent Háromság, &c.

✠. Uram figyelmezz az én segedelmemre. *R.* Uram fiefs az én segítségemre. Dicsőség &c.

H T M N U S.

M inket képedre teremtél, Tőled ifinét meg-váltattunk,
Malasztoddal ékesítél, Igazságra jutottunk.
Hogy mennyékbe bé-vihetnél, Aldott Szent Háromság Isten,
Örökké velünk lennél. Ne-légy mi-hozzánk kedvetlen;
Midőn pedig meg-csálattunk, Tudod, az ember erőtlen,
Az ördögtől, s-csábítottunk; Dicfirni elégtelen, Amen.

✠. Aldgyuk az Atyát, &c. a' mint fellyebb.

Antiphona. Téged segítségül hívunk, téged dicfirunk, téged imádkunk, ó Szent Háromság egy Isten, szabadíts, idvezíts, eleve-níts minket, ó véghetetlen Jóság.

✠. Uram halgassd-meg &c.

Imádság. Örök mindenható Ur Isten, &c. lásd fellyebb.

A' VECSENYERE.

Aldott legyen a' tellyes Szent Háromság, &c.

✠. Uram figyelmezz az én segedelmemre. *R.* Uram fiefs az én segítségemre. Dicsőség Atyának, &c.

H T M

H T M N U S.

Dicsőségnek szép Nap-fénye, Gerjesz-fel, kérünk, bennünket.
Minden jónak bőv edénye, Szereteted tűzével.
Kiben homálynak nincs helye, Aldott Szent Háromság Isten,
Tekints reánk szemeddel. Kiben semmi része nincsen
Világositd-meg szívünket, Az halálnak; a' véletlen
Tisztítd-meg büntől lelkünket, Haláltól ments-meg minket.
✠. Aldgyuk az Atyát, &c.

Antiphona. Téged Teremtő Atya, téged Meg-váltó Fiú, téged Vigasztaló Szent Lélek, egy természetben, s-három személyben, egy örök Isten, tellyes szívből vallunk, áldunk, és magasztalunk: legyen dicsőség néked mind örökké.

✠. Uram halgassd-meg &c.

Imádság. Örök mindenható Ur Isten, &c. a' mint fellyebb.

A' COMPLETORIOMRA.

Aldott legyen a' tellyes Szent Háromság, &c. a' mint fellyebb.

✠. Téríts-meg minket idvezítő Istenünk. *R.* Es a' te haragodas vedd-el rólunk.

✠. Uram figyelmezz az én segedelmemre. *R.* Uram fiefs az én segítségemre. Dicsőség Atyának, &c.

H T M N U S.

K i az eget dicsőséggel, Es mind örökké áldhassunk
Es a' földet nagy erőddel, Szent Háromság egy Isten.
Bé-töltöd; szereteteddel, Aldott szent Háromság Isten.
Tölts-bé kérünk minket-is, Ki csak egy vagy természetben,
Itt a' földön úgy szolgállyunk, De három vagy személyedben,
Hogy mennyékbe bé-juthassunk, Dicfirtessél örökké, Amen.
✠. Aldgyuk az Atyát, &c.

Antiphona. Aldgyon-meg minket az Atya Isten, ki mindent semmi-ből teremtett. Aldgyon-meg minket a' Fiú Isten, ki az el-veszett embert, drágalatos szent vérével meg-váltotta. Aldgyon-meg a' Szent Lélek Isten, ki minket mocskainkból ki-tisztítván, meg-szentelt, Amen.

✠. Uram halgassd-meg &c.

Imádság. Örök mindenható Ur Isten, &c. a' mint fellyebb.

A J A N I A S.

V edd jó-neven imádságunk, Bocssádd-meg, hogy-ha vétettünk,
Jusson hozzád ohajtásunk, Imádságinkban el-estünk.
szíveissen bé-mutatunk, Halálunkor fel-vitéssünk
szent neved áldására, Tőled a' dicsőségbe, Amen.

13

ALDA

A L D A S O K.

Örökké-való áldással áldgyon - meg minket, az örök Atya Ur Isten, Amen.

Az Atya Istennek egyetlen-egy Fia áldgyon-meg, és eggyesé tegyen bennünket, Amen.

A' Szent Lélek Istennek malasztja világositja-meg a' mi szívünket, és érzékességinket, Amen.

Áldgyon-meg, és óltalmazzon minket a' mindenható, irgalmas Atya, Fiú, Szent Lélek Ur Isten, Amen.

H Y M N U S

A' Szent Háromság ISTENRŐL.

H Arom személyt egy állatban,	Se nem nagyobb, se nem kisebb,
Egy állatot a' háromban	Erőtlenebb, sem erősebb,
Vallunk, s-hisznünk; az írásban	Tudatlanabb, se nem bölcsőbb
Ez titokra oktatván,	Eggyik személy a' másnál.
Egy az Atya, a' Fiúval,	De mint vann, ki mondhatta-
Es Szent Lélek, mi Urunkat	meg?
Allattában, s-hatalommal	Mint egy, s-három, foghatta-
Mind a' három eggyezvén,	meg?
De valamint az Atyától	Égészízen ki írhatta-meg?
A' Szent Lélek, s-a' Fiútól,	Nincs olly ember, sem An-
Ez a' kettő meg úgy attól	gyal.
Személyében különböz.	Héjába itt versengeni.
Mind Háromnak egy hatalma,	Nagy mély szókkal vetekedni,
Mennyen, s-földön birodalma,	Mert nem lehet, tudd, meg-fogni
Ellenségén diadalma	Ez el-rejtett mély tirkot.
Mind egy mértékbe vagyon.	Nem lehet itt tovább menni,
Bölcsesége, és szentsége,	Avagy máshoz folyamodni,
Dicsősége, és Felsége,	A' hitnél, vagy ragaszkodni,
Erőssége, és szépsége	Ki utad kormányozza.
Ugyan csak mind egy vagyó.	Mondgyuk azért nagy fel-szóval,
örök Isten, Atya Isten,	Atya Isten, szent Fiával,
örök Isten, Fiú Isten,	Es Szent Lélek, mi Urunkat
örök a' Szent Lélek Isten	Aldott légyen örökké.
Mind állatban, személyben.	Amen.

M A S H Y M N U S

A' Szent Háromság szeretetiről.

O Szívünknek első czélya!
O lelkünknek végső tárgya!
 Szent Háromság egy Isten?
 Te vagy szeretetnek tüze,
 Minden édesfűnek íze,
 Gyönyörűségünk méze.

Immár csak te szeretetted
 Langal szívemben; s-élteted
 Azzal meg-éltél lelkem.
 A' világ keserű borát
 Meg-útaltam, s-úndokságát,
 Szeretetedtől égvén.

Hozzad

Hozzad czélezők hitemmel,
 Egészízen reménységemmel
 Szeretetemmel együtt.
 Mert ugyan-is minden jónak
 Kút-feje vagy, s-böldságnak;
 Es szeretetnek tárgya.
 Azért te bírd én szívemet,
 Foglald magadnak lelkemet;
 Hogy más hozzá ne-ferjen.
 Örizz-meg azért a' bűntől,
 Minden gonoszba-eséstől;
 Es tőled el-válástól!
 Mert nem lakik a' vétkekkel,
 Te szerelmed, s-rút sérgekkel
 Egy szívben, és lélekben.
 El-távozik szerelmedtől,
 Ki vitetik a' vétkektől
 Velzelem úttyára.
 Ah! gonoszságoknak úttya!
 Ki velzelemünknek nyittya
 Gonosz, s-tágas kapuját!

El-tévedtem vala tőled
 En-is Uram! s-te-kivüled
 Böldságom kerestem!
 Szánom Uram! vétkem szánom!
 Magamat hogy meg-jobbitom,
 Te-előttem fogadom!
 Bűcsút vészek a' világtól,
 Testől, ördögtől, s-gonosztól;
 Lelkem árulótól!
 Csak egyedül, csak egyedül!
 Hozzad járul mindenestül
 El-faratt, s-bágyatt szívem!
 Fogadd hozzád! fogadd hozzád!
 Kapcsold hozzád! kapcsold hoz-
 zád!
 En szívem Szent Háromság!
 Téged szeretvén meg-nyugszik,
 Benned nyugodván, élődik
 Immár ez-után lelkem!
 Amen.

KÖVETKEZNEK SZEP AITATOS IMADSA-
 gok, a' Szent Háromság egy Istenhez.

Szent Agoston Püspök Imádsága, a' Szent Háromság
 egy Istenhez.

O Rök mindenható szent Háromság egy Isten, imé én
 a' te szolgáidnak leg-kisfebbike, és Anya-szent-egy-há-
 zadnak méltatlan tagja, tellyes szívvel, és lélekkel hiszlek,
 és vallak, és tellyes tehetségemből imádlak, és magasztallak.
 Hiszem azért egeknek, és földnek hatalmas Királya, hiszem
 tellyes szívemmel, és számmal vallom, hogy egy vagy ter-
 mészetedben, s-három személyedben, Atya, Fiú, és Szent Lé-
 lek. Hiszem, hogy véghetetlen vagy nagyságodban, erőd-
 ben mindenható, joságodban felettébb-való, bölcseségedben
 meg-foghatalan, tanácsodban rettenetes, írtettedben igaz,
 gondolatidban titkos, szavaidban igaz, cselekedetidben szent,
 irgalmaságodban bővséges, a' bűnösökhöz nagy túró, a' meg-
 térőkhöz kegyes, hiszem minden tulajdonságidban-való vég-
 hetetlen tökéletességedet, ki öröktől-fogva éltél, élsz, és élni
 fogsz. Aldott légy azért mind örökkön örökké. Amen.

Ugyan

*Ugyan azon Szent Agostonnak más Imádsága,
a Szent Háromsághoz.*

O Dicsőséges Szent Háromság egy Isten, kinek ismerete élet, kinek szolgálattya uralkodás, kinek dicshirete, a' léleknek üdvössége, és öröme. Téged azért számmal, nyelvemmel, szívemmel, és egész erőmmel, dicshirek, áldlak, magasztallak, és imádlak, és hálaikat adok, a' reám árasztott sok jó-téteményidért, a' te dicsőségednek énekét zengedezvén: Szent, Szent, Szent a' Seregeknek Ura, és Istene. Alázatosan könyörgök néked, ó dicsőséges Szent Háromság egy Isten, hogy szállj-bé az én szívemnek hajlékába, és tedd azt a' te dicsőségednek méltó hajlékává, ki-tisztítván belőle minden vétkeknek gazzát, és szemetét, és helyében öltvén minden jóságos-cselekedeteknek csemetétjét. O meg-mérhetetlen Istenség! kitől, ki-által, és kiben vannak mindenek, láthatatlanok, és láthatók, ki a' te alkotmányodat kívül környülvész, belől bé-töltöd, fellyül igazgatód, és alól hordozod; vigyazz reám Uram! vigyazz reám, benned-bizó, és a' te irgalmaságodban, reménségét helyheztető alkotmányodra! vigyázz reám itt, és mindenütt, most, és mindenkor, kívül, és belől, elől, és hátul, fellyül és alól, környős-körül, hogy semmi-képpen hozzam ne-férjenek az én ellenségimnek incselkedései. Te mindenható Isten vagy, és benned-bizóknak óltalmazója, ki-nélkül senki sem bátorságos az ő ellenségitől. Te vagy egyedül, és más kívül, sem fenn az égen, sem alatt a' földön Isten nincsen, ki egyedül csudálatos, és vizsgálhatatlan dolgokat cselekszel, kiknek száma nincsen. Téged illet Uram a' dicshiret, téged illet a' tisztetés, téged illet a' dicsőség! néked énekelnek az Angyali Seregek, néked zengenek az egek, és minden hatalmaságok: tudnia-illik, mint teremtetett-állatok Teremtőjöknek, mint szolgák Uroknak, mint vitézek Királyoknak; téged, ó Szent Háromság egy Isten! minden teremtetett-állat magasztál, minden lélek dicshire, mind örökkön örökké, Amen.

Más Imádság a' Sz. Háromsághoz, ugyan azon Sz. Agostoné.

O Egyenlő, és egy mértékben-lévő Sz. Háromság, Atya, Fiú, és Szent Lélek, egy Isten, ki csak egyedül vagy örök-

tanítvánnya legyek, magamnak, és a' világnak meg-halljak, és egyedül csak tenéked éllyek az Apostollal. Te azért (ki mindent véghez-vihet) újítsd-meg az én lelkemet, világosítsd-meg elmémet, szenteld-meg emlékezetemet, ösztönözd akaratomat, hogy egészízen csak tőled függjek, tégedet fellyek, és szeresselek, és mindenben, a' te szent akarodat cselekedgyem. Azon-kivül alázatosan könyörgök szent Felségednek, hogy vedd gondviseled, és igazgatósd szárnyalá, az előtttem-járókat, jó-akaróimat, velem jót-tévőket, atyámfiait &c. N.N. és a' te szent áldásiddal vedd-környülőket. Tekints Uram kegyelmes szemeiddel, a' mi Országunkra, várasinkra, és minden-némű gyülekezetinkre, és őrizz-meg szent nevednek káromlásától, és minden-féle bűnöknek üdökságától; a' te Anya-szent-egy-házadban vitézkedő hiveket, a' hitnek egygyeiségében erősítsd, a' te Anya-szent-egy-házadnak, és igaz tudományodnak ellenségit szelleyzd-el, avagy térítsd szent neved tisztetire, az igye-fogyottakat vigasztald; ez fen-forgó háborúságos zurzavart csilapítsd; adgy csendes békeiséget, az élőknek áldásiddat, az holtaknak add-meg kívánt nyugodalmokat, hogy tőlők, és tőlünk mind örökké dicshiretsél Szent Háromság egy Isten. Amen.

Szent Bernárd Apátúr Imádsága, a' Sz. Háromsághoz.

O Aldott, és boldogságos Szent Háromság egy Isten; te-hozzád soházkodik az én nyavalyás háromságom, mivel-hogy (ő én boldogtalan!) szám-ki-vetésben vagyom tőled! el-távozván tőled (ő dicsőséges Szent Háromság!) mely sok tévelygések, fájdalomak, és rettegések-közzé keveredett? Jaj nekem! micfoda háromságot választottunk helyedbe? Az én szívem meg-háborodott, és innen fájdalom; el-hagyott engem az én erőm, és innen rettegés; és az én szemeim világossági nincsenek velem, és innen a' tévelygés. O szám-ki-vetett háromság, mely különböző háromságba ejtetted az én lelkemet! Mind-azon-által, miért borítottat-el a' háborúságnak, és keferűségnek árjától, ő én lelkem? bizál az Istenben, mert még vallást tészek néki, mikor tudnia-illik, a' tévelygés az elmémtől, a' fájdalom akaratomtól, és a'

rettegés az emlékezetemtől el-távozik, és helyébe állittatik (a' kit reménlünk) a' felyhő-nélkül-való fényesség, keferűség-nélkül-való édeség, és vég-nélkül-való örök bátorság. Az első meg-adgya az Isteni Igazság; a' másodikat, az Isteni Szeretet; és a' harmadikat az Isteni Hatalom; hogy az Isten mindenekben minden légyen, midőn az én elmém el-ólthatatlan fényességgel meg-világosittatik, az én akaratom felbontathatatlan békeségben meg-nyugszik, az én emlékezetem véghetetlen forráshoz ragaszkodik mind örökké, Amen.

Más Imádság a' Szent Háromsághoz,

VASARNAPRA-VALÓ.

EN, N. N. (noha bűneimnek fokasági-miatt, méltatlan vagyok, a' keresztyén névre) tégedet Teremtő Atya, tégedet Meg-váltó Fiú, tégedet Vigasztaló Szent Lélek, Háromságban egy örök Istent, tellyes szívemből vallak, áldalak, magasztallak, és imádlak. Tégedet egy igaz, mindenható, mindeneket Alkotó, és Tápláló Istennek vallak, és imádlak. a' Te meg-mérhetetlen hatalmadat, a' te örök bölcseségedet, a' te meg-foghatatlan jóságodat ismèrem, és hirdetem. Tudom Uram nincsen náladnál nagyobb, nincsen hatalmasbb, nincsen bölcsèbb, nincsen jobb. a' Te méltóságodat, és dicsőségedet az egek, és az Angyali Seregek; a' föld, és az elemmentek, és ezekben-lévő teremtettt-állatok hirdetik, és dicsőítik. O mennyire meg-mutattad a' te hatalmadat, bölcseségedet, és kegyeségedet, midőn az embert teremtetted; és midőn el-esett volna, vízszontag helybe-állítottad! O mennyivel tartozunk a' te véghetetlen szeretetednek! a' te képedre, és hasonlatosságodra teremtetvén, drága árron meg-váltatván, annyi ajándékiddal gazdagittatván, az örökké-való boldogságra igazgattatván! O mivel hálállyuk-meg ezeket néked ő dicsőséges Szent Háromság? a' te véghetetlen szeretetedtől viseltetvén, minek-előtte a' világot teremtenéd, minket szerettél? Mindenek-felètt azért, hálákat adok szent Felségednek, hogy ezt a' napot (mellyet méltán Ur napjának nevezünk) külömb-külob-féle Isteni munkáddal meg-szentelted. Mert ezen a' napon (ki leg-első a' napok-között) a' te véghetetlen hatalmadnak keze az eget, és földet semmiből

terem-

teremtette. ezen a' napon, a' Sátánt, és halált diadalmaflan meg-kötözvén a' mi Meg-váltónk, és dicsőségefen fel-támadván, az örök-életnek kapuját fel-nyitotta. ezen a' napon a' Szent Lélek, az Apostolokra, tüzés nyelvekben le-fzálván, az ő tár-házának kincseit, az Anya-szent-egyházra árasztotta. Aldgyuk azért az Atyát, a' Fiút, a' Szent Lélekkel egyetemben, dicírójuk, és fel-magasztaljuk mind örökké. Kitől, ki-által, és kiből vannak mindenek, örök dicsőség légyen neki, Amen.

Más Imádság a' Szent Háromsághoz.

ÖRök mindenható Atya Isten, ki engem, midőn nem volnék, semmiből teremtetted; és midőn el-veszttem volna, a' te Fiad-által meg-szabadítottál; és a' vigasztaló Szent Lélek által igazgatsz kicsínységemtől-fogva, és az örök dicsőségnek útára vezérlsz. De ő! mivel hálállyam-meg ezt a' te nagy szeretetedet? Igazgassd ő kegyes Atya az én szívemet, hogy téged tellyességgel szereffelek; a' te véghetetlen tökéletességeden örvendezzen az én lelkem, tudnia-illik, Felségeden, Jóságodon, Bölcseségeden, Igazságodon, Irgalmafságodon, és örök Boldogságodon, kitől származik, tartatik, és véghez-vitetődik minden teremtettt-állatnak tökéletessége. Szüntelen abban fáradozzon az én lelkem, hogy a' te dicsőséged, és tiszteleted mindenütt nevededgyen, és az egész földre ki-terjedgyen. Foglald magadnak Uram, az én szívemet, mely fok okokra-nézve, hozzád köteles, hogy tellyes tehetségemből szereffelek téged, és másokat csak te kedvedért. Engedd Uram, hogy mindenekben kedvedet keresssem, és nem-csak egész életemet, hanem minden cselekedetimet néked szenteljem. O én Meg-váltó JESUS Krisztusom! nem-de nem méltó vagy-é az én szeretetemre, nem-csak azért, hogy én-nékem őltalmazom, Idvezitöm, erősítöm, gyámolítöm, boldogságom, és minden jóm vagy, hanem hogy magadban fellettébb-való Jó vagy, és minden szeretetre méltó, ki engem elèbb szerettél? Köteles vagyok a' te szeretetedre-is ő Vigasztaló Szent Lélek. Világosítsd-meg azért elmémet, gerjezd-fel lelkemet szeretetedre, hogy veled egy lélek legyek, és mindenben a' te akarodat kövesssem, és a' magamét meg-

K 3

vefsem

vefsem, ki az Atyával, és Fiúval élz, és uralkodol mind örökké, Amen.

Szent Athanásiusnak vallás-tétele, a' Szent Háromság, egy Istenről.

V Alaki idvezülni akar, mindenek-előtt szükséges, hogy a' közönséges Hitet tartsa.

Mellyet valaki éppen, és meg-másolhatatlanúl nem tart, kétség-nélkül, örökké el-vész.

Ez pedig a' közönséges Hit, hogy Egy Istent, a' Szent Háromságban tiszteljük; és az Eggyesésgben, a' Szent Háromságot.

Sem a' személyeket egybe nem elegyítvén, sem a' természet el-nem választván.

Mert más az Atyának személye, más a' Fiúé, más a' Szent Léleké.

De az Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek, egy Istensége, egyenlő dicsősége, egyenlőképpen örökké-való Felsége.

Minémű az Atya, olyan a' Fiú, olyan a' Szent Lélek.

Nem teremtetett az Atya, nem teremtetett a' Fiú, nem teremtetett a' Szent Lélek.

Mérhetetlen az Atya, mérhetetlen a' Fiú, mérhetetlen a' Szent Lélek.

örökké-való az Atya, örökké-való a' Fiú, örökké-való a' Szent Lélek.

Es mind-azon-által, nem három örökké-valók, hanem egy örökké-való.

Valamint nem három, a' nem-teremtetett, sem három a' mérhetetlen, hanem egy a' nem-teremtetett, és egy a' mérhetetlen.

Hasonló-képpen, mindenható az Atya, mindenható a' Fiú, mindenható a' Szent Lélek.

Es mind-azon-által nem hárman mindenhatók, hanem egy mindenható.

Azon-képpen Isten az Atya, Isten a' Fiú, Isten a' Szent Lélek.

Es mind-azon-által, nem harman Istenek, hanem egy az Isten.

Azon-képpen Ur az Atya, Ur a' Fiú, Ur a' Szent Lélek.

Es mind-azon-által, nem hárman Urak, hanem egy az Ur.

Mert

Mert valamint a' keresztyéni igaságtól kényszerítettünk, külön mindenik személyt, Istennek, és Urnak vallani; úgy tiltatunk a' közönséges Isteni tudománytól, hogy három Isteneket, vagy három Urakat mondgyunk.

Az Atya senkitől nem alkottatott, sem teremtetett, sem születetett.

A' Fiú csak az Atyától vagyon, nem alkottatott, sem teremtetett, hanem születetett.

A' Szent Lélek az Atyától, és Fiútól; nem alkottatott, sem teremtetett, sem születetett, hanem származott.

Egy azért az Atya, és nem hárman vannak az Atyák; egy a' Fiú, nem hárman vannak a' Fiak; egy a' Szent Lélek, nem hárman vannak a' Szent Lélek.

Es ebben a' Szent Háromságban, semmi nincs előbb, vagy utóbb; semmi nagyobb, vagy kisebb nincsen; hanem éppen a' három személyek, egyenlő-képpen örökké-valók, és egymáshoz egy-arányúak.

Ugy hogy, a' mint előbb mondók, mindenekben, az Egység a' Háromságban, és a' Háromság az Egységben tisztelendő legyen.

A' ki azért idvezülni akar, ilyen értelemben legyen a' Szent Háromságról.

De szükség az örök idvességre, hogy a' mi Urunk J e s u s Krisztusnak Testesülését-is tökéletesen higgye.

Ez azért az igaz Hit, hogy higgyük, és valljuk, hogy a' mi Urunk J e s u s Krisztus, Istennek Fia, Isten, és Ember.

Isten időknél-előtte, az Atyának állatryából születetett; Ember idő-szerint Anyjának állatryából születetett.

Tökéletes Isten, tökéletes Ember; okos lélekből, és emberi testből állapotván.

Egyenlő az Atyához, Istensége-szerint; kisebb az Atyánál, Embersége-szerint.

Ki noha Isten, és Ember; mind-azon-által, nem kettő, hanem csak egy a' Krisztus.

Egy pedig nem az Istenségnek testé-változásával, hanem az emberi természetnek Istenhez-való fel-vételével.

Egy ugyan, nem a' természetnek egybe-elegyítése-által, hanem a' személynek eggyesége-által.

Mert

Mert miképpen, az okos lélek, és a' test, egy ember; úgy az Isten, és Ember, egy Krisztus.

Ki a' mi idvességünkért szenvedett, poklokra le-szállott, harmad-napon halottaiból fel-támadott.

Fel-ment mennyékbe, ül az Atya mindenható Istennek jobbjára; onnan leszen el-jövendő, itilni eleveneket, és holtakat.

Kinek el-jövetelére, minden embereknek fel-kell támadniok testekkel együtt, és számot kell adniok, tulajdon cselekedeteikről.

Es a' kik jöt cselekedtek, örök-életre mennek, a' kik pedig gonoszt, örök tűzre.

Ez a' közönséges Hit, mellyet valaki híven, és álhataratoffan nem hiend, idvességre nem juthat.

NYOLCZADIK CZIKKEL.

Minden-napi aitatosságok az Atya Istenhez,

Melleyekkel az ember, minden cselekedetét, a' mi Urunk JESUS Krisztusnak érdemi-által bé-mutatja, az Atya Istennek.

Bizonyos dolog, nagy érdemét veszik a' mi cselekedetünk, az imádság, avagy akár-mely dolog-előtt fel-tett jó intentziótól, avagy czéltől; mind-azon-által sokkal érdemesbek, hogy-ba a' mi Urunk JESUS Krisztus érdemivel öszve-kapcsoljuk, és az Atya Istennek úgy bé-mutatjuk. Erre oktat bennünket Szent Pál Apostol, mondván: Akár egyetek, akár igyatok, akár valamit mást cselekedgyetek, mindeneket az Isten dicsőségére cselekedgyetek. *Ismét másutt azon Apostol: Mindeneket, valamiket cselekedztek szóval, vagy cselekedettel, mindeneket a' mi Urunk JESUS Krisztus nevében cselekedgyetek.*

1. Cor. 10.

Colossen. 3.

Igy minden leg-kisebb cselekedetünk, inségünk, nyomorúságunk, szorongatásunk, és fájdalomunk, sőt minden lépésünk, pihenésünk, és lélegzetünk nagy érdeműek lesznek, ha a' JESUS Krisztus érdemivel öszve-foglaltatnak, és az Atya Istennek bé-mutatattatnak.

Mert valamint a' réz, és ón szépséget vesz az aranytól, valamint a' gyűrű a' drága kövektől, úgy a' mi cselekedetünk, a' mi Urunk JESUS Krisztus érdemétől. Mert ugyan-is mi baragnak fiai, miképpen lehetünk inkább kedvében a' mi kegyes Atyánkknak, mint az ő Első Szülöt-

Szülöt-

Szülötte-által, kiben neki kedve tölt? mert ő a' mi Fejünk, kitől életet és medveséget veszünk. Es miképpen utálhatna-meg minket, a' mi kegyes Atyánk, ha az ő Krisztusa orczájára tekint? Es imé ennek módja:

Ajánlás az Atya Istennek.

O Irgalmafságnak kegyes Atya, és minden vigasztalásnak Isten, noha én méltatlan, és csekély teremtettségű vagyok, mind-azon-által nagy alázatossággal hozzád járulok, nem magam, hanem a' te szerelmes szent Fiad érdemiben bizván, a' te kegyességében, és irgalmafságodban részesülni kívánván, hogy minden gondolatimat, szavaimat, és cselekedetimet a' te szent akaratod-szerint rendellyem, hogy kellemetes és kedves légyen szent Felséged-előtt.

Neked azért, ő kegyes Atyám, ki mindeneknek adója, és táplálója vagy, magamat, és mindenemet, a' te szolgálatodra bé-mutatom, ezt pedig a' te szerelmes szent Fiadnak, a' mi meg-váltó JESUS Krisztusunknak áldozattyával öszve-foglalom, ki leg-először-is kisdéd-korában, a' templomban, az után a' Getsemáni kertben imádkozván, végtére, a' keresztfának oltárán, halála-előtt, magát néked bé-áldozta.

Légy irgalmas, s-kegyelmes nékem szegény bűnösnek, ő kegyes Atyám, és a' te kezeid alkotmányát ne utáld meg; hanem tekints a' te Krisztusodnak orczájára, kit nekünk Szó-szönlönknak, és Közben-járónknak adtál. Az ő méltósága az én méltatlanságomat födözze, és a' mire, az én cselekedetim nem érnek, az ő érdemi-által segítessenek. Vedd kedvessen azért, ő kegyes Atyám, a' te véghetetlen jóságod-szerint, az én méltatlan szolgálatomat, szent nevednek nagyobb dicsőségére, és lelkemnek idvességére, Amen.

Más rövidebb Imádság azon formára, mellyel magát az ember az Atya Istennek bé-mutatja.

EN kegyes Atyám! irgalmafságnak Atya, és minden vigasztalásnak Isten; imé én a' földnek méltatlan fergecskéje, ki nem vagyok méltó, hogy fiadnak hivattassam; mind-azon-által, a' te egyetlen-egy Fiadnak, a' mi Urunk JESUS Krisztusnak véghetetlen érdemiben bizván, szent Felségednek,

L

gednek, mint Teremtőmnek, és Urámnak, testemet, és lelkemet, és mindenemet (mellyeket te ajándékidnak vallok lenni) örökké-való áldozatúl bé-mutatom, és szentelem. Vedd kedvesfen azért, ó édes Atyám, a' te egyetlen-egy Fiadnak, áldozattya érdemeért, midőn magát néked fel áldozta a' keresztfának oltárán, ezt az én áldozatomat. Tekints a' te Krisztusodnak orczájára, és a' te képedet (ki szent Fiád hasonlatosságára alkotott) én-bennem ismérd-meg. ennek a' méltósága ékesítse az én méltatlanságomat, enuek a' szentsége tisztítsa az én gonofságimat, és a' te szeretetteddel öszve-kapcsolván, szent nevednek dicsőségére légyen életem, és halálom, Amen.

Más ajánlás azon formára, az Atya Istenhez.

En kegyes Atyám, és Istenem! az én vétkeimnek, és az egész világ vétkeinek úndoksáigiért, a' keresztfán függő egyetlen-egy Fiadat, s- az ő szenvedését, fájdalmát, szorongatást, kínait, éretünk ki-ontatott szent vérét, és halálát szent Felségednek bé-mutatom; és azon szeretettel, és tellyességgel, mellyel magát a' te szent Fiad, a' keresztfán bé-áldozta, bé-áldozom. Ugyan ezen bé-áldozásnak érdeme-által, néked ajánlom magamat, hogy minden gondolatim, szavaim, cselekedetim, pihenésim, és lehellésim, életem, és halálom légyen szent nevednek dicsőségére, Amen.

Ebren-létünknek, és aluvásunknak ajánlása.

O Minden jósággal bővelkedő édes Atya! a' te szent Fiadnak vigyázásával, és aluvásával öszve-foglaltván minden vigyázásimat, és aluvásimat néked ajánlom; hasonlóképpen ugyan azon mi Még-váltó Jéhus Krisztusunknak dicsőséges fel-támadását-is hozzá-kötvén, mellyel harmadnap-múlva, a' halálból, mint-egy álomból fel serkent, és maga hatalmából új életet vett-fel. Igazgass azért édes Atyám a' te szent malasztoddal, hogy életem táplálására szükséges aluvásomat, és ébren-voltomat úgy rendellyem, hogy szent Felségednek dicsőségére, és lelkemnek üdvességére légyen, Amen.

Gondo-

Gondolatinknak, szóllásinknak, és cselekedetinknek ajánlása.

O En szerelmes Atyám, és Istenem! szent Felségednek ajánlom minden gondolatimat, szóllásimat, és cselekedetimet, és munkáimat, mellyeket e' mái-napon, sőt egész életemben cselekedendek, mind azokkal-együtt, mellyeket cselekedett a' te szerelmes szent Fiad, a' mi váltságunkért. Mind ezeket szent Felségednek bé-mutatom, hogy kötelelségemet meg-mutassam, és azokért a' jó-téteményekért, mellyekkel látogattál születéfeimtől-fogva, hálá-adással legyek. Alázatos szível könyörgök azért szerelmes Atyám, hogy úgy igazgass engem, hogy mindenekben a' te akaratodon járjak, és mindeneket a' te tetszésed-szerint cselekedgyem, szent nevednek nagyobb dicsőségére, s-lelkemnek üdvességére, Amen.

Etelünknek, és italunknak ajánlása.

O En kegelmes Atyám, és Istenem! néked ajánlom az én minden-napi testem táplálására-való szükséges eledelemet, annak a' vacsorának érdeme-által, mellyet szenvedése-előtt, Tanítványival együtt-lévén, szerzett a' mi édes Idyőzítőnk. Légy segítséggel azért kegyelmes Atyám, hogy az én testemet nem bűjául, hanem csak szükség-képpen tápláljam, szent Felségednek szolgálattýára, szent nevednek dicsőségére, és lelkemnek üdvőségére, Amen.

Imádságinknak, és más aiatofságinknak ajánlása.

O En irgalmas Atyám, és Istenem! néked ajánlom, ez mái-napi, sőt tellyes életemben léendő imádságimat, aiatatóságimat, és jóságos-cselekedetimet, a' mi Urunk Jéhus Krisztusnak, az olaj-fák hegyén, sőt másutt-is lett imádsági érdemi-által. Adgyad azért én irgalmas Atyám, hogy az én imádságimnak kérésű üdvösségeffek legyenek, szent nevednek dicsőségére, és lelkemnek üdvességére, Amen.

Inségünk ajánlása.

O En dicsőséges Atyám, és Istenem! néked ajánlom minden inségimet, nyomorúságimat, szorongatásimat,

mat, és fájdalmit, kiket eddig szenvedtem, szenvedek, és ez-után szenvedendek, a' te egyetlen-egy Fiadnak, a' mi Idvezítő Jésus Kristusunknak, keserves szenvedési, fájdalmai (kiket az emberi-nemzetért, és én-érettem fel-vállalt) érdemi-által. Erősíts-meg azért ő kegyes Atyám, a' te szent malasztoddal, hogy akár tőled, akár másoktól reámeresztett nyomorúságokat békeséges-tűréssel viseljem, és a' te dicsőségedet, és üdvösségemet keressém, Amen.

Más magad-ajánlása.

O En szerelmes Atyám, és Istenem! néked ajánlom egész-szen magamat; de mivel-hogy egész-szen tiéd vagyok, semmit nem adhatok néked, a' mi tiéd nem volna; mert az én testem, a' te kezeid alkotmánya, az én lelkem, a' te lehelletednek lehellete, és valami jót cselekszem, azt nálad-nélkül nem mivelem; ha pedig valami gonoszt cselekszem, az egész-szen nekem tulajdonittatik. De mivel az én akaratomat hatalmam-alá vetetted, ezt egész-szen néked vízfűz ajándékozom, hogy magamtól éppen meg-fosztatván, te-benned lakjam. A' te szent akaratom-szerént cselekedgy azért én-velem én szerelmes Atyám, mellyen kívül, ha lehetséges volna-is nem akarok bújdosni, és tétovázni, mert te a' mi meg-szentelésünket, a' mi üdvösségünket kívánod, és nem akarod a' mi veszedelmünket, kik a' te egyetlen-egy Fiadban hiszünk, hanem örök életünket. Igazgasd azért, ő szerelmes Atyám, a' mi lábainknak nyomdokit, a' te parancsolatidnak ósványire, és minket vony magadhoz. Imé Uram kész vagyok az oltorozásra, csak én-bennem tellyesfedgyék-bé a' te szent akaratom. Töröld-el az én számtalan gonofságimnak mocskait, kész vagyok testemnek fanyargatására, kész vagyok a' kerest-viselésre, a' minéműt te akarsz; minden tagjaimnak részecskéit sújtold kedved szerént, csak engem jobbulásra fordíts, hogy tégedet soha meg-ne bántsalak. Vedd kedvessen azért ő kegyes Atyám, az én ajándékomat, mellyet tiszta szívből néked be-mutatok, és engedd, hogy mindenkor benned maradgyak, mert a' mi kívüled vagyok, utállod, Amen.

Szép

Szép Hála-adás az Atya Istennek, hogy a' mi váltságunkra el-küldötte az ő egyetlen-egy Fiát.

Felséges, hatalmas, és irgalmas Atya! az emberi-nemzetnek Teremtő, és szerető Istene! véghetetlen hálákat adok szent Felségednek, hogy mi-reánk, az haragnak fiaira, a' párt-ütő Sátánnak szolgaira, és az örökké-való kárhozatnak rabjaira, a' te irgalmaságodnak szemeivel rekintettél, a' mi undok vétkeinknek sekélyéből meg-gyógyítottál, és a' nyakunkon meg-nehezedett bűneinknek kötélből ki-öldöztél, és szabadítottál. Hálákat adok mindenható Atya Isten, ki a' te ki-mondhatatlan szeretetedből, a' te egyetlen-egy Fiadat, a' te kebeledből e' földre küldötted, és a' világnak (érdemén-kivül) váltságára adtad. Hálákat adok irgalmaság-nak Atya, és Istene, a' te szent Fiadnak meg-teszteléséért, és születéséért, ki valamint-hogy tőled igaz Isten, igaz Istentől származott, és öröktől-fogva veled-eggyütt örökké-való igaz Isten volt, úgy igaz Ember, a' Bölcsőséges Szűztől született, és hasonló tettet vett magára. Hálákat adok az ő fáradságiért, nyomorúságiért, inségiért, és fájdalmiért, kiket mi-érettünk szenvedett. Hálákat adok az ő szenvedéséért, szent haláláért, mellyet, mint ártatlan Bárány, ingyen-való szeretetiből fel-vett. Hálákat adok, az ő véghetetlen szeretetiért, kitől vífeltetvén, a' mi váltságunkért, szent vérét ki-ontotta. Hálákat adok poklokra le-szállásáért, és halottaiból fel-támasztásáért, hogy a' halottakat mind testekre, s-mind lelkekre nézve fel-támasztaná. Hálákat adok az ő csüdalatos menybe-meneteliért, dicsőséges Királyi-székiért, melyben jobboldra ült, és Szent Lelket el-küldötte, a' te fogadott fiadnak igazgatására, és meg-szentelésére. Hálákat adok, hogy a' te ingyen-való kegyelmességéből minket meg-váltottál, a' te egyetlen-egy Fiadat, mi-érettünk adtad, és az ő szentséges vérével a' mi vétkeinknek mocskát le-mostad, és a' felett az ő szent Testével táplálsz bennünket. Hálákat adok kegyes Atyám, hogy a' te nagy irgalmaságod-szerint, minket javiddal látogatcz, és ehez a' gonofságban el-merült világhoz mutatod szeretettedet, és váltságára a' te egyetlen-egy Fiadat el-küldötted, ki mind lélek, s-mind test-szerint eleveni-

L 3

tene

tene bennünket. Annak-okaért örökké-való dicsőség, dicsőret, és tisztesség legyen néked irgalmaságnak Attya, és minden vigasztalásnak Istene, ki ennyi ajándékodat mutattad minékünk, és a' te szent Fiád-által az örökké-való boldogságnak örökköfivé tettél bennünket, Amen.

*Szent Cyprianus Imádsága az Atya Istenhez,
bűnünk-bocsánatjáért.*

O Rók mindenható Ur Isten, a' mi Meg-váltónknak Attya, Pátriárkák, Próféta, Apostolok, Mátyrok, Confessorok, Szűzek, és benned-hivóknak Istene: alázatosan könyörgök szent Felségednek, ki az időnek végén könyörülvén rajtunk, el-küldvén a' te egyetlen-egy Fiadat, a' mi Meg-váltó JESUS Krisztusunkat, ki Gábiel Arkangyal-által meg-izentetett, a' Szent Lélektől fogontatott, és a' Szűz MARIA-tól születtetett, és minket az örök halálnak átkától meg-mentett; könyörgök szent Felségednek, hogy az én cselekedetimet szerint, ne-ítélly engemet, mert nem engettem a' te törvényednek; azért alázatosan meg-vallom az én gonoszságimat, szent Felséged-előtt, könyörülly rajtam; és valamint a' penitencia-tartó Dávid könyörgött: *Uram a' te szent nevedért töröld-el az én vétkeimet*; én-is úgy könyörgök szent Felségednek: töröld-el Uram minden gonoszságomat. Légy segítséggel azért irgalmas Isten, hogy eleven hittel, erős reménységgel, tökéletes szeretettel, a' te szent gyülekezetedben végig meg-maradgyak, és ments-meg engem az örök kárhozatnak tűzétől, és a' gonoszoknak készített gyötrelmektől, az áldott Jესusnak érdemiért, ki-által mindenektől dicsőretesél, dicsőítetesél mind örökkön örökké, Amen.

*A' Szent írásból öszve-szedett LITANIA, az
Atya Istenhez.*

Uram irgalmazz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk.
Uram irgalmazz nekünk. Krisztus halgass-meg minket.
Krisztus halgass-meg minket.
Menybéli Atya Isten, Irgalmazz mi-nékünk,
Meg-váltó Fiú Isten, Irgalmazz mi-nékünk.
Szent Lélek Ur Isten, Irgalmazz mi-nékünk.
Szent Háromság egy Isten, Irgalmazz mi-nékünk.

Mi-A-

Mi-Atyánk, ki vagy mennyékben,
A' mi Urunk Jესus Krisztusnak Attya, áldott Isten,
Irgalmaságnak Attya, és minden vigasztalásnak Istene,
Mi-Atyánk, ki minden inségünkben vigasztalsz miáket,
örökké-való áldott Atya Isten,
Atya Isten, ki lélekből, és igazságból-való imádókat keresz,
Atya Isten, kitől mindenek vannak,
Dicsőségnek Attya, és menynek, s-földnek Ura,
Atya Isten, ki a' te egyetlen-egy Fiadat a' világra küldötted,
hogy ő-általa élénk.
Krisztusnak Attya, ki mind eddig munkálkodol,
A' mi Urunk Jესus Krisztusnak Attya, kitől neveztetik minden
atyaság mind mennyen, s-mind földön,
Atya Isten, ki minket a' te Fiadban, világ kezdete-előtt el-választottál,
Atya Isten, ki minket a' Jესus Krisztus-által, a' te fogadott-fiaid
közze választottál,
Atya Isten, ki a' titkokat a' világ Bölcséi-előtt el-rejted, és a'
kisdédeknek ki-jelented,
Atya Isten, ki minket minden lelki áldásfiddal meg-áldottál,
Atya Isten, ki meg-bocsátod nekünk a' mi vétkeinket,
Atya Isten, ki el-választottál minket, hogy szentek, és ma-
kula-nélkül lennénk előtted,
Atya Isten, ki jó lelket adcz a' töled-kérőknek,
Atya Isten, világosságnak Attya, kitől minden jó-adomány,
és minden tökéletes ajándék származik,
Atya Isten, ki élteted, és fel-támasztod a' holtakat,
Atya Isten, ki mindent látcz a' rejtekben-is,
Atya Isten, kinek élete magában vagyon,
Atya Isten, ki mind eddig munkálkodol,
Atya Isten, ki a' te napodat fel-költöd a' jókra, és gonoszokra,
Atya Isten, ki esőt adcz a' jókra, és gonoszokra,
Atya Isten, ki a' mi fejünk haj-szálaikat mind meg-olvasztad,
Atya Isten, ki a' te tulajdon Fiadnak meg-nem engedél, hanem
mi-érettünk minnyájunkért adad,
Atya Isten, ki minket a' te Fiadnak társaságába hittál,
Atya Isten, ki minket kedvesé tettél a' te szerelmes Szent
Fiadban,
Atya Isten, kinek szent Fia, szolgálai személyt vett magára,
hogy a' szolgálakat meg-váltaná.
Atya Isten, ki által-vittél minket a' te Fiad országába,
Atya Isten, ki minket méltókká tettél a' Szentek sorsá részire,
Atya Isten, ki minket a' te szent Fiadnak menyegzőjére hittál,
Atya Isten, ki minket szeretettel, és örök vigasztalást adtal nekünk,
Atya Isten, ki úgy szeretted a' világot, hogy a' te egyetlen-
egy Fiadat adnád,

Atya

*Matth. 6.
1. Petr. 1.
2. Cor. 1.
Ibidem.
Roman. 9.
Joann. 4.
1. Cor. 8.
Ephes. 1.

1. Joann. 4.
Joann. 5.

Ephes. 3.

Ephes. 1.

Ibidem.

Matt. 11.
Ephes. 1.
Matth. 6.

Ephes. 1.
Luca 11.

Jacobi 1.
Joann. 5.
Matth. 6.
Joann. 5.
Joann. 15.
Matth. 5.
Ibidem.
Matt. 10.

Rom. 8.
1. Cor. 1.

Ephes. 1.

Philip. 2.
Coteff. 1.
Ibidem.
Matt. 22.
2. Theff. 2.

Joann. 3.*

Atya Isten, ki az égből adatott szóval, és felséges dicsőséggel
 meg-dicsőített a' te szent Fiadat,
 Atya Isten, kinek kedve-tőlt az ő szent Fiában,
 Atya Isten, ki kedvelled, az országunk nekünk-adását,
 Atya Isten, kinek az orszáját, mindenkor láttyák mennyékben
 az Angyalok,
 Atya Isten, ki olyan szeretetet adtál minékünk, hogy a' te
 fiadnak hivattassunk, és legyünk,
 Atya Isten, ki a' te szent Fiadnak képéhez hasonlónak akartál
 minket tenni,
 Atya Isten, ki a' világ kezdetitől-fogva el-készítetted a' te vá-
 lasztottidnak az örök országot,
 Atya Isten, ki személy-válogatás-nélkül, mindeneket az ő cse-
 lekedetek-szerint ítélsz,
 Atya Isten, kinek a' házában sok lakó-helyek vannak,
 Atya Isten, kinek mindenek lehetségek,
 Atya Isten, ki szeretted a' te szent Fiadat, és mindeneket az ő
 kezébe bízál,
 Atya Isten, ki-nélkül senki nem jut a' Fiúhoz, hanem a' kit
 te vezetsz,
 Örök mindenható Atya Isten, Kegyelmezz minékünk.
 Örök mindenható Atya Isten, Halgass-meg minket.
 Minden gonosztól,
 A' Sátánnak hatalmától,
 A' haragtól, gyűlöléstől, és minden gonosz akarattól,
 A' bűnöknek következendő veszedelmétől,
 Az örök haláltól,
 A' te felséges bölcseséged-által, mellyel a' mélységeket által-
 látod,
 A' te meg-mérhetetlen erő-d-által, kivel mindeneket semmiből
 teremtetted,
 A' te kegyes gondviselésed-által, mellyel mindeneknek gond-
 gyokat viseled,
 A' te buzgó szereteted-által, mellyel örökké szeretted e' világot,
 A' te véghetetlen jószágod-által, kivel mindeneket bé-töltesz,
 Irtlethez napján,
 Mi bűnösök,
 Hogy a' te neved mindenkor, és mindenütt meg-szenteltesék,
 Hogy a' te országodnak el-jövetelit nekünk meg-engedd,
 Hogy a' te akaratod mi-bennünk úgy bé-teljesedgyék, a' mint
 mennyékben,
 Hogy a' mi mindennapi kenyerünket add-meg mi-nékünk,
 Hogy a' mi vétkeinket mi-nékünk meg-bocsásd,
 Hogy minket a' te szárnyad-alatt őrizd, és minden gonosz
 kísértettől őltalmazd,
 Hogy miinket minden gonosztól meg-szabadíts,

2. Petr. 1.
 Ibid. 17.
 Luca 12.

Luca 18.

1. Joan. 3.

Roma. 8.

Matt. 28.

Ibidem. A

Joan. 14.

Joan. 3.

Ibid. 3.

Joan. 6.

Irgalmazz mi-nékünk.

Ments-meg minket Atya Isten.

Kérünk halgass-meg Atya Isten.

Hogy

Hogy a' néked cseledezőknek Szent Lelket adgy,
 Hogy a' mit tőled hiven kérünk, bizonyossan } Kérünk halgass-meg
 meg-nyerjük, } Atya Isten.
 Atya Isten, a' te szent Fiadnak nevében,
 Isten Báránya, ki el-vészted e' világ bűneit; Engeszteld-meg
 nekünk az Atyát,
 Isten Báránya, ki el-vészted e' világ bűneit; Légy szó-szóllónk
 az Atyánál.
 Isten Báránya, ki el-vészted e' világ bűneit, Légy Közben-já-
 rónk az Atyánál.
 Krisztus halgass-meg minket. Krisztus halgass-meg minket.
 Uram irgalmazz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk.
 Uram irgalmazz nekünk.
 ✕. Mi őltalmazó Istenünk nézz reánk. R. Es tekints a' te Kri-
 stusodnak orszájára.
 ✕. Emlékezzél-meg Uram rólunk, a' te tetszésed-szerint. R. Es
 a' te kegyelmeddel látogass-meg minket.
 ✕. Mutass-meg nekünk Uram a' te irgalmaságot. R. Es az
 idvességet add-meg minékünk.
 ✕. Minden jóknak Ura, és Istene, téríts-meg minket. R. Mu-
 tass-meg a' te orzádat, és idvezöljünk.
 ✕. Uram halgass-meg az én könyörgésem. R. Es az én kiál-
 tásom jussón elődbe.

I M A D S A G.

Örök mindenható Atya Ur Isten, a' te tetszésed-szerint
 igazgass a' mi cselekedetünket, hogy a' te szerelmes
 szent Fiadnak nevében, jószágos-cselekedetekkel bővölköd-
 gyünk.

Örök Atya Isten, az alázatosoknak fel-magasztalója, az
 igaznak meg-erősítője, ki a' te egyetlen-egy Fiad-által,
 úgy oktattad a' világot, mivel-hogy neki minden cselekedete,
 mi oktatásunk volt. gerjezd-fel mi-bennünk a' te lelke-
 nek buzgó tűzét, hogy a' mire a' te szent Fiad minket szó-
 val, és cselekedettel tanított, mi-is azont kövessük csele-
 kedetinkel.

Kegyelmes Atya Ur Isten, kitől származnak minden jók,
 halgass-meg alázatos könyörgésünket, hogy a' miket te fugal-
 lásiadból jóknak ismérünk lenni, ugyan azokat a' te igazgató-
 sodból, és segítségedből véghez-vigyú. a' mi Urunk J E S U S
 Krisztusnak-általa, Amen.

M

A Z

AZ ATYA ISTENNEK SOLOSMAJA.

A' MATUTINOMRA.

Téged Atya Isten dicősrünk, téged menynek, s-földnek Teremtőjének vallunk.

†. Uram nyisd-fel az én ajakimat. R. Es az én szám hirdeti a' te dicősfiretedet.

†. Uram figyelmezz az én fegedelmemre. R. Uram fiels, az én segítségemre. Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Lélek Istennek; valamint kezdetben vala, most, és mind örökké, Amen. Alleluja. De a' Septuagesima Vasárnaptól-fogva, az Alleluja helyett mondatik: Dicsőség néked Uram, örök dicsőség Királya.

H T M N U S.

O Egeknek, s-kerék földnek
Hatalmas Teremtője.
Mindeneknek, s-az embernek
Kegyes meg-szentelője.
Hogy minékünk, minden igyünk
Rendes, és jeles lenne,
Fényességünk, ismét éjjünk
El-végzéd, szerrel lenne.
El-választád, s-külön monád
A' nap az éjtől légyen.
Vigasztalád, és oktatád
Az embert, hogy mint-éllyen.
Aldádra, és munkára
A'napot hogy szenteltye,
Nyugovásra, és jóságra
Az éjjel hogy rendeltye.
†. Áldgyuk az Atya Ur Istent. R. Dicősrünk, és fel-magasztaljuk mind örökké őtet.

Antiphona. Aldás, tisztesség, bölcsesség, hálá-adás, dicsőség, hatalom az Atya Istennek mind örökkön örökké, Amen.

†. Uram halgasd-meg könyörgésemet. R. Es az én imádságom jusson elődbe.

I M A D S A G.

O Rök mindenható Atya Ur Isten, halgasd-meg a' mi aláza-
tos könyörgésünket, hogy a' kik teged igaz Istennek,
menynek, s-földnek, és mindennek, Teremtőjének hiszünk,
a' te szent akaratodon, és parancsolatidon járván, kedvedben
legyünk. A' mi Urunk Jéhus Kristusnak-általa, ki te-veled, és
a' Szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökké, Amen.

A' PRI-

A' PRIMARA.

Téged Atya Isten &c. lásd a' Matutinomban.

H T M N U S.

Hogy teremted, s-ékefítéd
Az eget, s-földet szépen;
Meg-tekintéd, s-el-rendeléd
Mind ezeket ékeffen.
Az egeknek szépségének
Felső határt rendelél,
De a' földnek, és tengernek
Alatt lakást intézél.

Nagy mélységgel, s-mefszeség-
gel

Egy-mástól el-választád,
Bölcsésséggel, s-nagy erőddel
Mind jó karban állítád.

A' Csillagok, mint gyémántok
Az égen, hogy fénylenek,
A' virágok, mint rubintok
A' földön tündökljenek.

A' vizeknek, s-mély tengernek
Bölcsen határt rendelél,

†. Áldgyuk az Atya Ur Istent. R. Dicősrünk, és fel-magasztaljuk mind örökké őtet.

*Antiphona. Aldott az Izraélnek Ura, és Istene, ki egyedül té-
fzen csudákat, és áldott az ő neve mind örökké, Amen.*

Imádság. Lásd fellyebb a' Matutinomban.

A' TERTIARA.

Téged Atya Isten &c. a' mint fellyebb.

H T M N U S.

EL-végezvé, és teremtvén
Bölcsen a' kerék földet;
Meg-szentelvén, és dicőrvén
Uram meg-áldád őtet.

Hogy a' földnek, és a' víznek
Eggyütt-való lakása,

Az embernek életének
Hogy ne-lenne ártása;

Parancsolád, és meg-hagyád,
Egy-mástól el-vállanak;

A' mint monád, s-parancsolád,
ők két-felé állának.

(nek
(Hogy a' földnek, s-szigetek-
Partyok-közt légyen) s-tévé.
Hogy ne esünk, s-el ne veszfzünk
ördög késértetiben;
Téged kérünk, légy minékünk
Oltalmuák ez életben.

Igaz hitet, s-remenséget
Gyarapítsd mi szívünkben,

A' szent Lelket, s-szeretetet
Gerjezd-fel mi lelkünkben.

Mindenható, s-mindent-tudó
Hatalmas Atya Isten,

O Meg-váltó, s-szabadító
Mi Urunk Fiú Isten;

Vigasztaló, és oktató
Szent Lélek mind ezeket,

Gonoszt rontó, s-jót plántáló
Add-meg; s-idvességünket.

Amen,
R. Dicősrünk, és fel-magasztaljuk

*Antiphona. Aldott az Izraélnek Ura, és Istene, ki egyedül té-
fzen csudákat, és áldott az ő neve mind örökké, Amen.*

Imádság. Lásd fellyebb a' Matutinomban.

Antiphona. Aldás, tisztesség, bölcsesség, hálá-adás, dicsőség, hatalom az Atya Istennek mind örökkön örökké, Amen.

†. Uram halgasd-meg könyörgésemet. R. Es az én imádságom jusson elődbe.

Antiphona. Aldás, tisztesség, bölcsesség, hálá-adás, dicsőség, hatalom az Atya Istennek mind örökkön örökké, Amen.

†. Uram halgasd-meg könyörgésemet. R. Es az én imádságom jusson elődbe.

Antiphona. Aldás, tisztesség, bölcsesség, hálá-adás, dicsőség, hatalom az Atya Istennek mind örökkön örökké, Amen.

†. Uram halgasd-meg könyörgésemet. R. Es az én imádságom jusson elődbe.

Antiphona. Aldás, tisztesség, bölcsesség, hálá-adás, dicsőség, hatalom az Atya Istennek mind örökkön örökké, Amen.

†. Uram halgasd-meg könyörgésemet. R. Es az én imádságom jusson elődbe.

Antiphona. Aldás, tisztesség, bölcsesség, hálá-adás, dicsőség, hatalom az Atya Istennek mind örökkön örökké, Amen.

†. Uram halgasd-meg könyörgésemet. R. Es az én imádságom jusson elődbe.

Antiphona. Aldás, tisztesség, bölcsesség, hálá-adás, dicsőség, hatalom az Atya Istennek mind örökkön örökké, Amen.

†. Uram halgasd-meg könyörgésemet. R. Es az én imádságom jusson elődbe.

Antiphona. Aldás, tisztesség, bölcsesség, hálá-adás, dicsőség, hatalom az Atya Istennek mind örökkön örökké, Amen.

Es az-után, meg-útálván
Bűnöknek üdokságát.
Veled méltán együtt járván
Kövelsük szentség úttját.

℟. Aldgyuk az Atya Ur Istent. ℞. Dicſirjük &c.

Antiphona. Aldott vagy örök Atya Isten az égnek erősségében, dicſiretes, dicsőséges, és fel-magasztaltatott mind örökké, Amen.

A' Vers, és Imádság, a' mint fellyebb.

A' S E X T A R A.

Téged Atya Isten &c. Lásd fellyebb.

H T M N U S.

O Hatalmas, és irgalmas
Mennyeknek Teremtője,
Bizodalmas, s-diadalmas
Néped gondviselője.
Fejünk-felett, földellé lett
Az egek kereksege,
De honnan lett, s-miképpé lett,
Ki érkezhetik erre?
Te alkottad, és fundáltad
Az eget ilyenképpen,
Te nyújtottad, s-hozfſzítottad
Felettünk ilyen szépen.
Fényes Nappal, s-teli Hóddal
Ekesítéd az eget.
Mint fáklyákkal, Csillagokkal
Meg-rakád szépen ötöt.
Hogy fenlene, s-tündöklene
A' Nap nappal, meg-hagyád,
℟. Aldgyuk az Atya Ur Istent. ℞. Dicſirjük &c.

Antiphona. Dicſiret, és dicsőség az örök Atya Istennek, a' mint kezdettől volt, most, és mind örökké, Amen.

Lásd fellyebb a' Verſet, és Imádságot.

A' N O N A R A.

Téged Atya Isten &c. lásd fellyebb.

H T M N U S.

Nagy hatalmú, s-birodalmú
Felsőges Atya Isten,
Nagy irgalmú, s-igazságú,
Az emberekhez itten.
Szárnyon-járó, s-ékes szöllő
Madarak szépen zengnek.

Mind ezekre (szent nevedre)
(Segély Atya) könyörgünk,
Idvelségre, s-az életre
Sz. Lélek, s-Fiú, kérünk, Am.

℟. Dicſirjük &c.

Antiphona. Aldott vagy örök Atya Isten az égnek erősségében, dicſiretes, dicsőséges, és fel-magasztaltatott mind örökké, Amen.

A' Vers, és Imádság, a' mint fellyebb.

A' S E X T A R A.

Téged Atya Isten &c. Lásd fellyebb.

H T M N U S.

Alább lenne fényessége
A' Hóddnak éjjel, mondád.
Sok járással, és forgással
Ezek téged dicſírnék,
Villámással, s-ragyogással
Teremtőnek hirdetnek.
Mind ezekkel kegyességgel
Akarál hozzánk lenni.
Eſztendőkkel, s-hódd, hetekkel
Minket rendben állatni.
Azért kérünk, s-efedezünk,
Uilágosíts-meg minket,
Hogy mi-köztünk, ellenségünk
Homályt ne hintſen, s-vétet.
Atya Isten, s-Fiú Isten
Kérünk halgass-meg minket
Szent Lélekben egyetemben
Helyheztetsük igyunket, A.
℟. Aldgyuk az Atya Ur Istent. ℞. Dicſirjük &c.

Antiphona. Dicſiret, és dicsőség az örök Atya Istennek, a' mint kezdettől volt, most, és mind örökké, Amen.

Lásd fellyebb a' Verſet, és Imádságot.

A' N O N A R A.

Téged Atya Isten &c. lásd fellyebb.

H T M N U S.

Mindent tudó, és alkotó
Istennek énekelnek.
A' vizeknek, és tengernek
Fenekin-járó halak,
Mindeneknek Istenének
Téged lenni mutatnak.
Kik ak-

Kik aklodnak, s-nyájaidnak
Közibe bé-irattunk
Malasztodnak, s-jó-voltodnak
Kedvébe bé-jutottunk.
Szent Fiadnak, s-mi Urunknak
Vérével meg-moſattunk;
Kárhozatnak, s-örök kinnek
Atkából ki-hozattunk.
Se kevésység, se irigység
Mi-hozzánk ne-férkezzen,
℟. Aldgyuk az Atya Ur Istent. ℞. Dicſirjük &c.

Antiphona. Az Atya Istennek dicsősége, és dicſirete zengjen mindeneknek szájában, Amen.

A' Vers, és Imádság ugyan az, a' ki fellyebb.

A' V E C S E R N Y E R E.

Téged Atya Isten &c. a' mint fellyebb.

H T M N U S.

O Szentséges. és Felsőges
Adámnak Alkotója.
O ſzépséges, s-dicsőséges
Embernek formálója.
Csúszó, máfzó, s-földön-járó
Allatok Alkotója,
Sívó, rívó, és ordító
Vadak Teremtő Ura.
Mint rabokat, s-jobbágyokat
Az emberre rá-bizád,
Nagy vadakat, s-állatokat,
Előtte meg-alázád.
Adgyad azért, érdeméért
Szerelmes szent Fiadnak,
Szent véreért, s-haláláért
Mi Meg-váltó Urunknak.
℟. Aldgyuk az Atya Ur Istent. ℞. Dicſirjük &c.

Antiphona. Aldott légyen az Atya Ur Isten, ki mindeneknek Alkotója, és Igazgatója, most, és mind örökké.

A' Vers, és Imádság a' fellyebb-való

A' C O M P L E T A R A.

Téged Atya Isten dicſirünk, téged menynek, s-földnek Teremtőjének vallunk.

℟. Téríts-meg minket Idvezítő Atya Isten, ℞. Es fordítsd-el ró-lunk a' te haragodat.

℟. Atya Isten figyelmezz az én segedelmemre. ℞. Atya Isten ſieſs az én segítségemre. Dicsőség &c. M 3 H T-

Veghez-vívén, meg-tekintvén
 Hat-napi munkáidat,
 Meg-dicsírven, és szentelvén
 Ki-ösztrád áldásidat.
 Mindeneknek, kinek-kinek
 Bizonyos rendet szabál,
 Elténnek, és tisztinek
 Bölcsen szép módot adál.
 De mind ezzel, mint eszközzel
 Hogy hozzád célozzanak,
 Dicsírettel, s-énekekkel
 Hogy minnyájan áldgyanak.
 A' repdeső, és éneklő
 Sok égi-madarakat,
 Erdőn-lévő, s-mezőn élő
 Nagy iszonyú vadakat.
 Hatalmára, mint Urára
 Biztad az embereknek,
 Bölgságra, s-vigaságra
 Hogy hozzád fiessenek.

Ű. Áldgyuk az Atya Ur Istent. R. Dicsírjük &c.

Antiphona. Téged Atya Isten dicsírünk, téged Urnak vallunk.
 Téged örök Atya Isten minden föld tisztel.

Azon Vers, és Imádság mondátik, a' ki a' Matutinomban.

Imádság az Atya Istenhez, a' gonoszoknak el-távoztatásáért, és jó életéért.

Orák mindenható Atya Ur Isten, ki a' te Anyaszentegyházadnak, és belé-gyúlt hivednek, a' te szerelmes Sz. Fiad-által, ki-jelentetted magadat jó magok-vetőjenek, és választott szálló-vefszők Mivefsének lenni. Engedd azért minékünk kegyes Atya Isten, kik a' jó mag, és választott szálló-vefszők-által értetünk, hogy a' gonoszságnak konkolyát, és tövisét ki irtván, jó gyümölcselel bővelkedgyünk.

Meg-változhatatlan erejű Atya Ur Isten, tekints irgalmas szemeiddel, az egész Anya-szent-egy-háznak tagjaira, és őket az örök-életnek ősvényire igazgafd, hogy az egész világ meg-tapasztallja, az el-tevélyedetteknek meg-térését, az igazaknak meg-szentelését ugyan azon-által, a' kitől vették eredeteket.

Kegyelmes Atya Ur Isten, ki a' te hivednek sziveket

egy

Mély vizeknek, s-örvényeknek
 Ősvényit-járó halak,
 Tengereknek, s-mélységeknek
 Völgyében rá bizattak.
 Azért kérünk, hogy jól éllünk
 Ezekkel, fegély minket,
 Dicsőítsunk, és tiszteljük,
 Ugy igazgafs bennünket.
 Ez életből, sok inségből
 A' mikor ki-költözünk,
 Kegyelmedből, s-jó kedvedből
 Add, mennyékbe vitefsünk.
 Hogy ott áldgyuk, s-magafiztal-lyuk
 Szent Fiad, veled-eggyütt,
 Es imádkyuk, Szentnek mond-
 gyuk
 A' Szent Lelket-is eggyütt,
 Amen.

egy akarattal őszve-kötözöd, adgyad mi-nékünk azt szeret-nünk a' mit parancsollz, azt kívánnunk, a' mit' igirsz, hogy ennek az álhatatlan világnak, sok zúrzavaros változási-közt, oda célozzék és ragaszkodgyék a' mi szivünk, a'-hol a' meg-változhatatlan igaz öröm vagyon. A' mi Urunk Jesus Krisztusnak, a' te szent Fiadnak-általa, Amen.

Ű. Uram halgafd-meg az én imádságomat. R. Es az én könyörgésem jussón elődbe.

Ű. Áldgyuk az Urat. R. Hálákat adgyunk az Istennek.

Ű. A' hivek lelkei, az Isten irgalmából, békeségben nyugodgya-nak. R. Amen.

*Szent Ambrus, és Agoston Püspököknek hálá-adó éneke
 AZ ATYA ISTENHEZ.*

Téged Isten dicsírünk; Téged Urnak vallunk.

Téged örök Atya Istent, minden földi állat tisztel.

Néked minnyájan az Angyalok; néked az Egek, és minden Hatalmságok.

Néked a' Kerubim, és Serafim Angyalok, szüntelen szóval énekelnek: Szent, Szent, Szent a' Seregeknek Ura, s-Istene.

Tellyesek a' föld, és az egek, Felségednek dicsőségevel.

Téged az Apostolok dicsőséges Karok.

Téged a' Profétáknak dicfíretes számok.

Téged a' Mártiroknak fényes Seregi dicsírnek.

Téged széles e' világon, vall, és dicsír az Anya-szent-egyház.

Véghetetlen Felségű Atya Istent.

A' te tiszteletes, igaz, és egyetlen-egy Fiadat.

A' vigasztaló Szent Lelket-is.

Te dicsőségnek Királlya Krisztus.

Te az Atya Istennek örökké-való Fia vagy.

Te a' meg-fzabadításért, fel-véven az emberi természet, nem iszanyodál a' Szűznek méhétől.

Te meg-győzvé a' halál fülankját; meg-nyitád hivednek menyországot.

Te az Istennek jobján ülsz; Atyádnak dicsőségében.

E' világra jövendő Birónak hiszünk lenni.

Téged

Téged azért kérünk, légy segítséggel a' te szolgaidnak,
kiket véreddel meg-váltottál.

Engedd, hogy az örök boldogságban, a' te-Szenteiddel
együtt meg-ajándékoztassunk.

Idvezítsd Uram a' te népedet; és áld-meg a' te örök-
ségedet.

Igazgasd őket, és fel-magasztallyad, most, és mind
örökké.

Minden napon, áldunk tégedet.

Es dicirjük a' te nevedet örökké; és mind örökkön
örökké.

Méltóztassál Uram, e' máj-napon, minden bűntől min-
ket meg-örözni.

Könyörülly rajtunk Ur Isten, könyörülly mi-rajtunk.
Légyen a' te irgalmad Uram mi-rajtunk, a' mint te-
benned bízunk.

Te-benned bízam Uram, örökké meg-nem szégye-
nülök, Amen.

KILENCZEDIK CZIKKEL.

Következnek szép aítatosságok a' Fiú Istenhez.

A' J E S U S Nevének tiszteletire.

Nagy méltóságú ennek a' szentséges Névnek dicshire, és tisztelete, és
nagy ajándékokat foglal magában, úgy-annyira, hogy a' ki igaz
Keresztén-nével akar dicsekedni, azt a' szentséges Nevet nagy
szeretettel, és tisztességgel illesse. Mert ez-által a' szent Né-
v-által könyörögünk az Atyának, s-ez-által nyerjük-meg a' mit ké-
rünk. Valamit kértek az Atyától az én nevemben, meg-
adgya néktek. De halljuk tovább szent Bernárd Apáturtól
ezen mézzel-folyó szentséges Névnek dicshireit.

Joann. 16.

A' J E S U S Név (igy szól a' szent Doctor) édes méz a' szánk-
ban; ékes ének fülünkben; vigaságos tapsolás, és or-
vosság szívünkben. Szomorkodik valaki közzülünk,
szállyon a' mi szívünkben a' J e s u s, és onnan a' szánkban;
és imé ennek a' névnek fel te czésére, fel-jön a' világof-
ság, és el-öfzik a' homály, és sötétség.

A' bűnőknek hajjaitól el-borított valaki, és kétségben-
esvén,

esvén, az halálnak sötét árnyékába siet? nem-de nem
ha ezt az Eletnek szentséges Nevét segítségül hja, vízf-
sza-tér-é az Eltre?

Kicsoda az, a' ki előtte-viselte ezt a' szent Nevet, és meg-
nem menekedett a' szívének meg-keményedésétől, és
általkodástól, lelki vakságtól, és jóra-való reftségtől?
Kicsoda az, a' kinek szemej bé-zárattattak a' bűnökért-
való siráfra, forgatván ezt a' szent Nevet, köny-hulláfra
nem árad?

Semmi a' haragnak dühöségét úgy meg-nem engeszteli, a'
kevélységnek fel-fuvalkodását úgy meg-nem csillapít-
tya, az irigységnek sebét úgy meg-nem gyógyította, a'
bujasagnak tüzeit, úgy meg-nem oltya, a' tösvénységnek
szomjúságát úgy meg-nem enyhíti, és akár-minémű
gonofságnak konkolyát, úgy ki-nem irtya, mint ez a'
szentséges Név.

Mert mikor a' Jesust említem, szelid, alázatos szívű, kegyes,
józan, tiszta, irgalmas és minden tökéletességgel em-
berről emlékezem, ki mi-nékünk kész segítségünkre.

Mind-ezek zengenek az én fülemben, midőn J e s u s nevez-
tetik elmémben. innen vészek azért minden igyem-
ben, és minden inségemben orvosságot, kihez hasonlót
semmi orvos nem készít.

Minden mérgek-ellen azért ő én lelkem, ebben a' szent Né-
vben találod orvosságodat, mely az ő ártalmas-voltát el-
oltya. Mindenkor azért elmédben, szivedben, és nyel-
veden légyen ez a' szent Név J e s u s.

S. Bernar.
Serm. 15.
in Cantic.

A' szüntelen-való imádságnak, és a' J E S U S Neve
dicshireinek könnyű módgya.

Mivel a' Kristustól intetünk, hogy mindenkor imádkozzunk,
és soha meg-ne szűnnyünk. A' Kristusnak Választott-
Edénnyétől pedig oktatunk, hogy valamit cselekedzünk akár-
szóval, akár cselekedettel, mindeneiket a' J e s u s Kristus
nevében cselekedgyünk; imé annak módgyát alább meg
mutattuk. Tudnia illik, a' Királyi Profétának buzgó fohász-
kodásból ki-szedegedett obajtását, melyek-által, nem-csak kedve-
sekké, hanem tökéletesekké-is tehettyük minden munkáinkat.

N

Orán.

A' Te Nevedért idvezíts engem Uram, és a' te erődben
itilly-meg engem.
Es a' te Nevednek dicsőségéért szabadíts-meg engem Uram,
és a' te szent Nevedért légy irgalmas, s-kegyelmes né-
kem bűnösnek.
A' kik a' te szent Nevedet ismérték, te-benned bizzanak,
mert a' te keresőidet el-nem hadtad Uram.
Szánt-szándékból áldozom néked Uram, és vallom a' te szent
Nevedet, mert jó.
Aldott legyen az Ur Neve, mostantól-fogva, mind örökké.

Midőn reggel fel-kélsz.

Világosítsd-meg Uram az én szemeimet, hogy soha el-ne
aludgyam az halálban, hogy ne-mondgya az én ellen-
ségem, erőt vettem rajta.
En aluttam, és nyugodtam, fel-serkentem, mert az Ur magá-
hoz vett engem.
Ha meg-emlékeztem rólad, az én ágyamon, reggel elmélke-
dem rólad, mert az én segedelmem voltál.
O vajha! e' mái-napon, igazgattassanak az én útaim, a' te
igazságodnak meg-tartására!
A' te szolgád vagyok én Uram, adgy nékem értelmet, hogy
tudgyam a' te parancsolatidat!

Midőn házadból ki-megy.

A' Te parancsolatidnak útain gyönyörködtem, mint va-
lami gazdagságokban.
Uram légy nékem óltalmazó Istenem, és bátorságos helyem,
hogy engem idvezíts.
Ha a' halál árnyéka közepiben járok-is, nem félek a' gonosz-
tól, mert te velem vagy.
Mutasd-meg Uram nékem a' te útaidat, és a' te ösvényidre
taníts-meg engem.
Meg-tartottam a' te parancsolatidat, és törvényidet, mert
minden útaim a' te színed-előtt.

Vizszo-

Vizszo-térvén házadba.

Itilly-meg engem Uram, mert az én ártatlanságomban jöt-
tem-bé, és az Urban reménlvén, meg-nem erőtlenedem.
Légy nékem Uram óltalmazó Istenem, és mentiségemnek há-
za, hogy engem idvezíts.
Ha mondom vala: meg-tántorodott az én lábam, Uram a'
te irgalmaságod meg-segit vala engem.
A' gonofzságnak útát távoztasd-el tőlem, és a' te törvényed-
szerint, könyörülly rajtam.
A' te jó Lelked bé-víszén engem a' jó földre, a' te szent ne-
vedért meg-elevenítesz engem Uram, a' te igazságodban.

Midőn a' Templomba megy.

A' Te nagy irgalmadnak sokaságában, bé-megyek a' te
házadba, és Imádlak a' te szent Templomodban fele-
lemmel.
Halgasd-meg Uram, az én könyörgésimnek szavait, midőn
néked imádkozom, midőn fel-emelem az én kezeimet
a' te szent Templomodban.
Igy áldalak tégedet az én életemben, és a' te nevedben fel-
emelem az én kezeimet.
Hadd lássam az Urnak gyönyörűségét, és meg-látogassam
az ő Templomát.
Valamint a' szarvas kívánczik a' hideg forrásra, úgy kíván-
kozik az én lelkem, Uram te-hozzád.

Az Imádság-előtt.

Jússon elődbe Uram, az én imádságom, hajtsd-le füleidet
az én könyörgésimre.
Halgasd-meg Ur Isten, az én imádságomat, és ne-útáld-meg
az én könyörgésemet, vigyázz reám, és halgass-meg
engem.
Valamint a' szolgálonak szemei az ő aszfzonya kezében, úgy
a' mi szemeink a' mi Urunkhoz Istenünkhöz, mig kö-
nyörül rajtunk.
Halgasd-meg Uram az én szómat, a' te irgalmaságod-szerint,
és a' te itiletédszerint eleveníts-meg engem.

Fogadgy-bé engem, a' te beszéded-szerint, és élek, és ne szégyenits-meg engem, az én várakozásomban.

Az Imádság-után.

Jússon színed-eleibe az én kérésem, a' te beszéded-szerint, mentis-meg engem.

Halgass-meg engem Uram, mert kegyes a' te irgalmaságod, a' te kegyeliséged fokasága-szerint, tekints én-reám.

A' te irgalmaságod-szerint, és jóságodért, emlekezzél-meg Uram rólam.

Eggyet kértem az Urtól, s-ezt keresem, hogy tellyes életemnek minden napjaiban, az Ur házában lakjam.

Bizott az én lelkem, az ő szavában, reménlett az én lelkem az Urban.

Az Officium, Solosma, avagy Zóltárok mondása-ele t.

AZ Angyalok színe-előtt éneklek néked, a' te szent Templomodban imádlak, és vallást téfzek szent nevednek. Fel-magasztallak tégedet én Istenem, és Királyom, és áldom a' te nevedet mind örökkön örökké.

Igy mondok éneket a' te Nevednek mind örökké, és az én fogadásimat bé-mutatom néked naponként.

Hogy hállyam a' te dicfiretednek szavát, és a' te csuda-téteményidet elé-befzéllem.

A' te Neved-szerint, a' te dicfireted, a' te jobb-kezéd teli igazsággal.

A' Zóltárok, vagy Solosma-után.

Örvendgyetek az Istennek minden földiek, éneket mondgyatok az ő szent nevének, adgyatok dicsőséget az ő dicfiretinek.

Halgasd-meg Uram az én szómat, mellyel hozzád kiáltottam, irgalmazz nékem, és halgass-meg engem.

Hétszer napjában dicfiretet mondtam néked, a' te igazságod itelete-felett.

Az én számnak akarattyát cselekedd Uram, és tanits-meg engem a' te itéletedre.

Aldott légyen az Ur neve, mostantól-fogva, mind örökké.

Mise-

Mise-előtt.

BE-mégyek a' te házadba, áldozatokkal, bé-töltöm az én fogadásimat, kikét az én ajakim fogadtak.

Bé-mégyek az Isten óltárához, az Istenhez, ki meg-vigasztallya az én iffúságomat.

A' te Papjaid óltóztessenek-fel igazsággal, és a' te szentid örvendezzenek.

Szánt-szándékból áldozom néked, és vallást téfzek a' te nevedről Uram, mert jó.

Mint a' hájjal, és kövérséggel tellyék-meg az én lelkem, és az én örvendezésemnek ajakival dicfir az én szám.

Mise-után:

Világosítsd-meg a' te orczádat, a' te szolgád-felett, idvezits engem Uram, a' te irgalmaságodban, meg-ne szégyenüllyek, mert téged segítségül hittalak.

Ki-terjesztettem az én kezeimet hozzád, az én lelkem ollyan nálad-nélkül, minémű a' föld viz-nélkül.

Tégedet szomjúhozott az én lelkem, és az én testem fok-selekképpen.

Hogy a' te kedvesid meg-szabadíttassanak; szabadíts-meg engem a' te jobb-kezéddel, és halgass-meg engem.

A' töredelmes szív áldozatul van az Isten-előtt, a' töredelmes, és alázatos szívet meg-nem veted Isten.

Minek előtte másokért imádkozsz.

Világosítsd-meg ezeket, a' kik a' fetétségben, és a' halálnak árnyékában ülnek, és a' mi lábainkat igazgassd a' békeségnek úttjára.

Serkeny-fel Uram, segíts, és szabadíts-meg minket a' te szent nevedért.

Idvezítsd Uram a' te népedet, és áld-meg a' re örökségedet, igazgassd őket, és magasztald-fel mind örökké.

Hogy az Istenben helyheztesék az ő reménségeket, és az Istennek cselekedetiről el-ne felejtkezzenek, és az ő parancsolatit keressék.

Idvezítsd, a' te-benned bizó szolgaidat, én Istenem!

Adgy értelmet nékem Uram, és a' te törvényedet vizsgálom, és azt tellyes szívemből meg-tartom.

Ragadgy-ki engem Uram, az én ellenségim-közzül, te-hozzád folyamodtam, taníts-meg engem a' te akaratodnak betöltésére, mert te vagy az én Istenem.

A' te szolgád vagyok én, adgy nékem értelmet, hogy tudgyam a' te parancsolatidat.

A' te igazságodnak úttára taníts-meg engem, és a' te csudateteményiden elmélkedem.

Szent, és rettenetes az ő neve, a' bölcséségnak kezdete, az Ur félelme.

Minek-előtte az emberek-közzé társalkodni, vagy nyájaskodni meny.

ITily-meg engem Uram, és az én dolgaimat válassz-meg a' gonosz nemzetségtől, a' gonosz, és álnok embertől ments-meg engem.

Ragadgy-ki engem az idegenek-fiai kezéből, kiknek a' szája hiúságot szóllott, és az ő jobb-kezek, gonosz lágának keze. Fogadd-bé jóra a' te szolgádat, hogy engem ne-becstelenítsenek a' kevélyek.

Tekintsd-meg Uram, hogy a' te parancsolatidat szerettem, a' te irgalmaságodban éltes engem.

Idvezits engem Uram, mert el-fogyott a' szent, mert meg-kissébbítették az igazságok az emberek fiaiban.

Ebéd, vagy vacsora-előtt.

Mindeneknek szemei te-benned biznak Uram, és te adsz eledelt nekik alkalmas időben.

Egyenek a' szegények, és meg-elégittenek, és dicírik az Urat, és keresik őtet, és él az szívek mind örökkön örökké.

Téged szomjúhozott az én lelkem, és sokképpen az én testem. Hogy kenyeret hozz a' földből, és a' bor meg-vigasztallja az ember szívét.

A' kevély szemével, és telhetetlen szívével nem ettem.

A' JE-

URam a' te kezében ajánlom az én lelkemet, meg-váltottál Uram igazságnak Istené.

Szerkeny-fel Uram, itild-meg a' te igyedet, emlékezzél-meg, a' te becstelenítéfedről, mely egész nap vagy az oktanokról.

El-vettük Uram a' te irgalmaságodat, a' te templomodnak közepiben.

Meg-látogattad a' földet, és meg-részegítetted azt, és az ő gazdagságit meg-fokasítottad.

Mert minket meg-fzabadítottál, a' mi nyomorgatóinktól, és a' mi gyűlölőinket meg-szégyenítetted.

Inségünk, és nyomorúságunk idején fohászkodások.

URam te-benned biztam, soha meg-nem szégyenítettetem, a' te igazságodban szabadíts-meg engem.

Vidd-ki az inségek-ből az én lelkemet, és a' te irgalmaságod-szerint szálljezd-el az én ellenségimet.

Az én szívem fájdalomnak fokasága-szerint, meg-vigasztaltad az én lelkemet.

Miért távoztál-el Uram annyira tőlem? miért utálsz-meg az inségekben, és nyomorúságokban?

Ha az inségeknek közepin járok-is, meg-elevenítesz engem, és az én ellenségim dühösége-ellen ki-terjesztetted a' te kezedet, és meg-fzabadított engem a' te jobb-kezed.

Késértetek idején.

Vlgyázz az én lelkemre, és szabadítsd-meg őtet, és az én ellenségim-közzül ragadgy-ki engem.

Vond-ki a' te fegyveredet, és vedd-környül azokat, kik engem üldöznek, és mond az én lelkemnek, én vagyok a' te idveiséged.

Ha az el-rendeltetett táborok ellenem-állanak-is, nem fél az én szívem.

Meddig magasztaltatik én-rajtam fel, az én ellenségem? tekints reám, és halgass-meg engem én Uram Istenem!

A' te szárnyaidnak árnyékában óltalmaz-meg engem, az Istenteleneknek szinitől, kik engem szorongattak.

Akár-

HAjtsd-le Uram a' te fűleidet, és halgass-meg engem, mert én szegény, és szűkölködő vagyok.

En pedig te-benned bízam, mondtam: az én Istenem vagy te, a' te kezeidben vádnak az én forsaím.

A' te irgalmaságod-szerint éltes engemet, és meg-örzöm a' te szádnak parancsolatit.

A' te igazságodnak utaira tanits-meg engem, és a' te parancsolatidról elmélkedem.

Valamint a' szolgálonak szemei az afszonya kezében, úgy a' mi szemeink a' mi Urunkhoz Istenünkhez, miglen könyörül rajtunk.

Estve midőn le-fekszel.

Világosítsd-meg Uram, az én szemeimet, hogy soha a' halálban el-ne aludgyam, hogy az én ellenségem ne-mondhassa, meg-győztem őtet.

Légy nékem óltalmazó Istenem, és mentségemnek háza, hogy engem idvezits.

Ha az én szemeimnek álmot engedek, és az én szemöldökimnek nyugodalmat.

El az én lelkem, és dicfir tégedet, és a' te itéletid meg-segit nek engem.

A' te szárnyadnak árnyékában óltalmaz engem, az Isten-telenektől, kik engem háborgattak.

Isteni szeretet, és a' bánókról-való töredelmesség.

TEllyes szivemből szeretlek Uram tégedet, én erősségem; az Ur az én erősségem, segítségem, és meg-szabadítóm. Meg-ismérem Uram az én gonofságomat, és az én vétkem mindenkor ellenem.

Aldozat a' töredelmes szív az Isten-előtt, a' töredelmes, és alá-zatos szívet Uram Isten meg-nem utállod.

O igazgattassanak az én útaim, a' te igazságodnak meg-tartására.

A' te irgalmaságod-szerint éltes engemet, és meg-tartom a' te szádnak parancsolatit.

Orán

Világosítsd-meg az én szemeimet, hogy soha a' halálban el-ne aludgyam, hogy ne-mondgya az én ellenségem, erőt vettem rajta.

Légy nékem óltalmazó Istenem, és szabadító házam, hogy engem meg-ments.

Szomjúhozott az én lelkem, az élő forrára, mikor megyek az én Istenem színe-eleibe?

Egyet kértem az Urtól, s-ezt keresem, hogy az Ur házában lakjam életemnek minden napjaiban.

A' te igaz lelked bé-vísz engem a' jó földre, a' te nevedért Uram meg-elevenítesz engem, a' te igazságodban.

I M A D S A G,

Melylet az ember magát a' Fiú Istennek ajánlja.

O En édes JESUS-om, e' világnak kegyes Meg-váltója, imé én, noha méltatlan, sok gonofságim-miatt, mind-azon-által szentséges véreddel meg-váltatván, te-hozzád mint Idvezítőmhöz, alá-zatos szível, és lélekkel folyamodom.

Es mivel-hogy te, az én váltságomért, a' kereszt-fának óltárán magadat bé-áldoztad az Atyának; én-is ő szerelmes Jესusom, egészízen magamat, és mindenemet szent Felségednek bé-szentelem.

Vedd kedvesen azért, én szerelmes JESUS-om, a' te ki-mondhatatlan irgalmaságodnak kezével, az én testemet, lelkemet, érzékenségit, beszédimet, és cselekedetimet. Mindenekben úgy igazgass engem, édes Idvezítő JESUS-om, hogy a' gonofságra-való alkalmatosságokat el-távoztassam, és a' gonof léleknek törébe ne-essim; hanem mindenkor, édes Meg-váltóm, a' te parancsolatodhoz ragaszkodgyam, úgy-annyira, hogy te-tőled sem halál, sem élet, egy-szóval semmi el-ne válasszon.

Könyörgök szent Felségednek én szerelmes JESUS-om, tekints arra a' szeretetedre, melvtől meg-győzettervén, a' mi idvességünkért, az Atyád kebeléből, a' Boldogságos Szűznek, szentséges Anyádnak méhébe le-szállottál, az én cseleked-

O

timnek

timnek fogyatkozást, a' te véghetetlen érdemid-által töröld-
el, és szenteld-meg azokat.

Foglald-őszve az én méltatlan cselekedetimet, mind
azokkal, a' kik te-tőled a' te ki-mondhatatlan szeretettedtől,
és engedelmségedtől származtak, és a' te elég-rétélednek,
és érdemidnek gazdagságival, szent Atyádnak mutasd-bé,
hogy a' te bővségedből, az én szűkölködésem gazdagodgyon,
és a' mely malasztira méltó nem vagyok, magam érdemem-
ből, te-általad meg-nyerjem.

Arra-is alázatosan kérlek édes JESUS-om, a' te meg-
testesülésed, szenvedésed, és halálodért, és mind azokért, a'
miket a' mi idvességünkért cselekedtél, és szenvedtél, légy
irgalmas, s-kegyelmes az én Apámnak, Anyámnak, Atyám-
fiainak, Rokonomnak, Jó-akaróimnak, és velem Jó-révök-
nek, mind a' kik ez életben vannak, mind a' kik a' halál-által
már által-költöztek; részesítsd őket, a' te drágalatos szent
vérednek, és szenvedésednek érdemiben, hogy a' kik még
az élők-közzé számláltatnak, úgy rendellyék életüket, hogy
azokkal, a' kik már a' világból ki-múltak, az örök életnek
örökösü legyenek, Amen.

LITANIA a' Fiú Istenhez, mely a' JESUS-nak

kálomb-kálomb-féle Titulusit beza-élé

a' Szent Írásból.

U ram irgalmazz nekünk.	Kristus kegyelmezz nekünk.
Uram irgalmazz nekünk.	Kristus halgass-meg minket.
Kristus halgass-meg minket.	
Menybeli Atya Isten,	
Meg-váltó Fiú Isten,	
Szent Lélek Ur Isten,	
Szent Háromság egy Isten,	
Testé-lett Ige,	
Malasztal, és igazsággal telyes Ige,	
Az Urnak Igéje,	
Ur Isten, ki-által mindenek lettek,	
Izraélnek áldott Ura, s-Istene,	
Istennek egyetlen-egy Fia,	
Istennek szerelmes Fia,	
Idvezítő Ur Kristus,	
Nagy, és a' Felségsnek Fia,	

Irgalmazz mi-nékünk.

Az Elő

Az Elő Istennek Fia,
Emmanuel, az-az Velünk az Isten,
Eggyetlen-egy Fiú, ki az Atya kebelében vagy,
Istennek egy Fia, kiben kedve tölt az Atyának,
Az Urnak mindenható Beszéde,
Öröktől-fogva el-rendeltetett Bölcsesség,
Aldott (JESUS,) ki az Ur nevében jött,
Az Urnak Karja,
A' mi Istenünkől származott Idvesség,
A' láthatatlan Istennek Képe,

(J E S U S)
Kinek' olly Név adatott, ki minden nevek-selelt-való,
Ki mindeneket, a' te erődnek Igéje-által hordozsz,
Az Isten teremtetett-állatinak kezdete,
Minden teremtetett-állatoknak első szülőtte,
A' sok atyafiak-közt első szülőtt,
Mindeneknek örökköffe,
A' mezők virágja, és Gyöngy-virágja,
Az Urnak igaz magva,
A' Nemzetségek várása,
Ki csudálatos, Tanács-adó, és erős Isten vagy,
Az Urnak Angyala,
A' testamentomnak Angyala,
A' földön láttatott, és az emberekkel társalkodó Isten,
Abrahámnak magva,
Jákóbtól fel-tetezett Csillag,
A' Júda Nemzetségéből-való Oroszlán,
Jeséaek Gyökere,
Dávidnak Fia,
Embernek Fia,
Názáretbéli JESUS,

(J E S U S)
Az Aszfony-állattól környül-véttetett Férfi,
A' Bölcsőságos Szűztől született Szent,
A' Bölcsőságos Szűz MARIA-nak első-szülőtt Fia,
A' Bölcsőságos Szűz méhének Gyümölcse,
A' Názáretbéli Jófef Fia,
A' földből származott Igazság,
A' kinek nevében minden térd meg-hajol, a' mennyeieké,
a' földieké, és a' föld-alatt-valóké,
A' kiben minden bölcsőségnek, és tudománynak kincsei
el-vannak rejtve,
A' ki-által mindenek lettek, és a' ki-nélkül semmi nem lett,
A' kiben minden Istenségnek tellyesége lakik,
Melkifedegek rendin-való Fő-Pap,
A' következő jöknak Fő-Papja,
Szent, ártatlan, tiszta, a' bűnösöktől el-választatott Fő-Pap,
és az egeknél fellyebb-való,

Matt. 16.
Matth. 1.
Joann. 1.
Matth. 3.
Sapien. 18.
Prover. 8.
Luce 19.
Ijaia 53.
Ijaia 52.
Coloff. 1.
Philip. 2.
Hebr. 1.
Apocal. 3.
Coloff. 1.
Rom. 8.
Hebr. 1.
Cantic. 2.
Ijaia 4.
Genes. 49.
Ijaia 9.
Psal. 33.
Malav. 3.
Baruch. 3.
Galat. 3.
Num. 14.
Apocal. 5.
Ijaia 11.
Matth. 1.
Matth. 3.
Joann. 19.
Jerem. 31.
Luce 1.
Matth. 1.
Luce 1.
Joann. 1.
Psal. 84.
Philip. 2.
Coloff. 2.
Joann. 1.
Coloff. 2.
Psal. 109.
Hebr. 9.
Ibidem.

Irgalmazz mi-nékünk.

(JESUS) Nagy Fő-Pap, ki az eget által-hatottad, Irgalmazz minékünk.
 Szelid, és alázatos-fizvű (JESUS) Irgalmazz mi-nékünk.
 Ezerek-közzül ki-választott (lelkünk) szerelmes, fejéres,
 és vereffes Vő-legénye,
 Az Anya-szent-egyház tagjainak Feje,
 Minden Fejedelemségnek, és Hatalmasságnak Feje,
 Jó Pásztor, ki a te lelket, a' te Juhaidért adtad.
 A' mi lelkeinknek Pásztor, és Püspöke,
 Szenteknek Szenté,
 A' Pásztorok Ejedelme,
 Hiv, és igaz Bizonyság.
 Nagy Próféta,
 Próféta, Férfi, az Isten, és mind nép-előtt, cselekedettel,
 és beszéddel hatalmas.
 Bizonnyal Próféta, ki e világra el-jövendő,
 Minden Nemzetektől kívántatott Messiás,
 Ki a' szegényeknek jó hirt mondani, a' töredelmes-fizvüket
 meg-gyógyítani, és a' foglyoknak bocsánatot prédikálni küldetével,
 Ki meg-kenetettél az Urtól, és Szent Lélektől,
 Ki az Istentől, a' vigaságnak olajával, mások-felett meg-kenetél,
 Ki gyönyörűséges vagy az emberek fiai-felett,
 Ki az egész földön, nagy Király vagy.
 A' Sidók Királya,
 Izraelnek Királya,
 Ki a' földi Királyokat fellyül-haladod,
 Ki törvény-adó Urunk vagy,
 Az Istentől el-választatott, és meg-tiszteltetett Kő-fzál.
 Az éppittöktől meg-vetterett, és a' szeglet-fejévé tétetett Kő-fzál,
 A' hegyről, kéz-nélkül el-vágattatott Kő,
 Sionban helyheztetett, felséges, szeglet, és el-választatott drága Kő,
 Ki Izraelben sokaknak veszedelmére, és sokaknak fel-támadására tétetél,
 A' világnak Fényessége,
 Igaz Világosság, ki e világra-jövő embereket meg-világosítod,
 Hajnali fényes Csillag,
 Igazságnak Napja,
 A' ki Ut, Igazság, és Elet vagy,
 Ki igaz Szőlő-tő vagy, és mi szőlő-vefzfzűd vagyunk,
 Dávidnak Kükfá,
 A' Juhoknak Ajtaja,
 Az Isten testamentomának Szektrénye,
 El-rejtetett Manna,

Hebr. 4.
 Matt. 11.
 Cantic. 5.
 Coloss. 1.
 Coloss. 2.
 Joann. 10.
 1. Petri 3.
 Daniel. 9.
 1. Petri 5.
 Apocal. 3.
 Luca 7.
 Luca 24.
 Joann. 6.
 Joann. 4.
 Isaia 61.
 Act. 13.
 Psal. 44.
 Ibidem.
 Psal. 46.
 Matth. 2.
 Joann. 1.
 Psal. 83.
 Isaia 53.
 1. Petri 1.
 Psal. 117.
 Daniel. 2.
 Ephes. 2.
 1. Petri 2.
 Luca 2.
 Joann. 8.
 Joann. 1.
 Apoca. 12.
 Malac. 4.
 Joann. 14.
 Joann. 15.
 Apocal. 3.
 Joann. 20.
 Apoca. 11.
 Apocal. 2.

Az égből

Az égből le-szállott, élő, és igaz Kenyér,
 Eletnek, és értelemnek Kenyere,
 A' világnak életet-adó Isten Kenyere,
 Mi minden-napi Kenyerünk,
 Az emberek fizvét erősítő Kenyér,
 Kővér Kenyér, ki gyönyörűséget adcz a' Királyoknak,
 Az Istentől származott Mester,
 A' földi Királyok Fejedelme,
 Békesség Istene, és Fejedelme,
 Mi békességünk, ki kertőt egyé-tettél,
 Mi Mesterünk, és Urunk.
 Uraknak Ura, és Királyoknak Királya,
 Fájdalomnak Férfia, a' nyavalyákat viselvén,
 A' ki bizonnyal a' mi nyavalyáinkat viselted,
 A' kinek sebeitől meg-gyógyultunk,
 A' ki minket szeretél, és meg-moált miiket a' mi bűneinkből a' te véreddel,
 A' kire rakta az Isten, minnyájunknak gonofságait,
 A' ki, mint a' bárány a' halálra vitetél,
 A' ki, mint a' bárány az ő nyirói-előtt meg-némúltál,
 Makula-nélkül-való Bárány,
 Világ kezdetitől-fogva meg-ölettetett Bárány,
 A' ki meg-sebefittetél a' mi gonofságinkért, és meg-töret-tetél a' mi vétkeinkért,
 A' ki a' te népedet, az ő vétkeitől meg-szabadítottad,
 Mi Fejedelmünk, és Idvezitőnk,
 A' Nemzeteknek, az Istentől küldetet Idvezítő,
 A' mi bűneinkért-való Engesztelő,
 A' ki m-nékünk, az Istentől bölcsességünk, Igazságunk, meg-szentelésünk, és Válságunk lettél,
 A' mi Vallásunknak Apostola, és Fő-Papja,
 Ki nem az igazaknak, hanem a' bűnösöknek hívására jöttél,
 Ki az el-vezeteket keresni, és idvezíteni jöttél,
 A' ki magadat semmifé tévén, szolgálai-személyé vettél magadra,
 A' ki érettünk szent Lelkedet le-tetted,
 A' ki véreddel szerzetted az Anya-szent-egyházat,
 A' ki szolgálatra jöttél,
 A' ki a' kereftnek haláláig engedelmes lettél,
 Ki az Isten, és emberek-között Közben-járó, Ember JESUS Kristus vagy,
 Az új Testamentomnak Közben-járója,
 A' Hitnek kezdője, és véghez-vivője,
 A' ki minket a' következendő haragból ki-vettél,
 En Urunk, és én Istenem,
 Erős Ur, és hatalmas a' hatzon,

03

Joann. 6.
 Eccli. 15.
 Joann. 6.
 Matth. 6.
 Psal. 103.
 Genes. 49.
 Joann. 4.
 Apocal. 1.
 1. Theff. 5.
 Ephes. 2.
 Joann. 13.
 Apoca. 17.
 Isaia 53.
 Ugyan ott.
 Ugyan ott.
 Apocal. 1.
 Isaia 53.
 Act. 8.
 Isaia 53.
 Exod. 11.
 Apocal. 5.
 Isaia 53.
 Matt. 11.
 Act. 2.
 Act. 28.
 1. Joan. 2.
 1. Cor. 1.
 Hebr. 3.
 Matth. 9.
 Luca 19.
 Philip. 2.
 1. Joan. 3.
 Act. 10.
 Matt. 20.
 Philip. 2.
 1. Tim. 2.
 1. Cor. 1.
 Hebr. 3.
 Hebr. 12.
 1. Theff. 1.
 Joann. 20.
 Psal. 24.

Serg-

Seregeknek Ura,
 A' holtaknak Első-szülötte,
 Fel-támadásunk, és életünk,
 A' ki meg-holtál volt, és élsz,
 A' ki el-adattál a' mi gonofságinkért, és fel-támadtál a'
 mi meg-igazulásunkért,
 A' ki minket az Atya Istennek országivá, és Papjaivá tettél,
 Ki fel-áldoztattál, mert magad akartad,
 Mi Hűfvétünk,
 A' kinél vagy a' halálnak, és pokolnak külső,
 Kinek adatott minden hatalom az égen. és a' földön,
 Ki minden egek-felibe mentél,
 Ki a' magasságban, a' Méltóságnak Jobb-kezénél ülsz,
 Mi Szó-szóllónk az Atyánál,
 Ki által járulunk az Atyához,
 A' ki vagy, vala', és jövendő vagy,
 Ki mindenekben Fejedelemséget tartasz,
 Ki örökkön örökké élsz,
 A' következő időknek Atya,
 A' szent Városnak, Temploma, és égő Lämpása,
 Krisztus, mi békeségünk, ki kettőt egyé-tettél,
 Mi Reménységünk,
 Dicsőségnek Királya,
 Az örökké-való világosságnak Fényessége,
 Dicsőségnek Fényessége, és az Istenállatyanak Képe,
 Az Isteni Méltóságnak makula-nélkül-való Tüköre,
 Eletnek Faja,
 Eletnek Világossága,
 Eletnek Kút-seje,
 Eletnek Adója,
 Alpha, és Oméga,
 Kezdet, és Végezet,
 Első, és Utolsó,
 Ki az eleveneknek, és holtaknak Birójává tettél az Istentől,
 Ki mindenek-felett örökké-való áldott Isten vagy,
 Meg-válto Fiú Isten, Kegyelmezz mi-nékünk,
 Meg-válto Fiú Isten, Halgafs-meg minket.
 Minden gonosztól,
 Az Atyától örökké-való származásod-által,
 Az Anyától, az időben lett születésed-által,
 A' te szentséges életed, és az emberekkel-való társaságod-
 által,
 A' te keférvés szenvedésed, és halálod-által,
 A' te dicsőséges fel-támadásod, és menybe-meneteled-által,
 A' te itéletre jöveteled-által,
 Az Atyád dicsőségével egyenlő dicsőséged-által,

Zachar. 2.
 Apocal. 1.
 Joann. 11.
 Apocal. 2.
 Rom. 4.
 Apocal. 1.
 Isaia 53.
 1. Cor. 5.
 Apocal. 1.
 Matt. 28.
 Ephef. 4.
 Hebr. 1.
 1. Joann. 2.
 Ephef. 2.
 Apocal. 1.
 Coloss. 1.
 Apocal. 1.
 Isaia 9.
 Apoc. 21.
 Ephef. 2.
 1. Tim. 1.
 Psal. 23.
 Sapient. 7.
 Hebr. 1.
 Sapient. 7.
 Apocal. 2.
 Joann. 8.
 Psal. 35.
 Actor. 3.
 Apocal. 1.
 Apoc. 18.
 Apoc. 12.
 Actor. 10.
 1. Tim. 4.

Irgalmazz mi-nékünk.

Ments-meg minket JESUS.

Mi bü-

Mi bűnösök,
 Hogy mindenek-előtt az Isten országát, és az ő igazságát keressük,
 Hogy te-tőled tanuljunk, mert szelid, és alázatos szívű vagy,
 Hogy a' mi ellenségünket szerezsz, és jót tegyünk azokkal,
 kik minket gyűlölnék,
 Hogy magunkat meg-tagadgyuk, és a' mi kerestünk fel-vé-
 vén, tégedet kövessünk.
 Hogy okosak legyünk, mint a' kigyók; és együgyűek, mint
 a' galambok,
 Hogy úgy világoskodgyanak a' mi cselekedetink az emberek-
 előtt, hogy dicsőítsék a' mi Atyánkat, ki mennyék-
 ben vagy,
 Hogy a' mi lelkünket ezen a' világon gyűlölvén, az örök-élet-
 re meg-tartsuk,
 Hogy ne-sélljünk azoktól, a' kik a' testet meg-ölik, hanem
 attól, ki a' lelket, és testet gehennára vetheti,
 Hogy nem a' földön, hanem mennyekben gyűjtsünk magunk-
 nak kincset,
 Hogy felebarátunkat vakmerőül meg-ne itillyük,
 Hogy a' te nevedben, az Atyának könyörögven, a' te igetted-
 szerint, meg-halgattassunk,
 Hogy a' mit kívánunk, hogy mások nekünk cselekedgyenek,
 mi-is azt cselekedgyük másoknak,
 Hogy a' mi szívünk a' rézségségtől, és e' világi gondoktól el-
 ne nyomattassék,
 Hogy a' tágas-utat, ki a' veszedelemre viszen meg-útálván, a'
 szoros-úton, ki az életre viszen, járjunk,
 Hogy a' te kedves igád, és könnyű terhedet örömeit viseljük,
 Hogy a' tőled-vett ajándékokkal, és talentomokkal jól éljünk,
 és usorával visza-adgyuk,
 Hogy a' te igédet jó-szível fogadván, békeséges-tűréssel gyű-
 möcsöt hozzunk,
 Hogy halálunk-bráját, és a' te véletlen el-jöveteledet minden-
 kor készen várjuk,
 Hogy Sáfárságunkról-való szám-adásra idején készüljünk,
 Hogy a' te malasztod-által, végig meg-maradván idvezüljünk,
 Isten Báránnya, ki el-véssz e' világ bűneit; Irgalmazz mi-
 nekünk.
 Isten Báránnya, ki el-véssz e' világ bűneit; Halgafs-meg
 minket.
 Isten Báránnya, ki el-véssz e' világ bűneit, Adgy békeséget
 nekünk.
 Jesus Krisztus halgafs-meg minket. Jesus Krisztus halgafs-meg minket.
 Uram Jesus Krisztus irgalmazz nekünk. Uram Jesus Krisztus kegyel-
 mezz nekünk. Uram Jesus Krisztus irgalmazz nekünk.
 Mi-Atyánk &c. Idvez-ldgy &c.

Matth. 6.
 Matt. 11.
 Matth. 5.
 Matt. 16.
 Matt. 10.
 Matth. 5.
 Joann. 12.
 v. 25.
 Matt. 10.
 Matth. 7.
 Matth. 7.
 Joann. 16.
 Ibidem.
 Luca 21.
 Matth. 7.
 Matt. 12.
 Matt. 25.
 Luca 8.
 Matt. 25.
 Luca 16.
 Matt. 10.

Kérünk halgafs-meg minket JESUS.

Minden

*Midőn a Templomba bé megy, avagy a JESUS képe
látod, ezzel az Imádsággal köszöntsd a te Idve-
zítő JESUS-odat.*

Idvez-légy szerelmes JESUS-om, élő Istennek szent Fia,
az örök dicsőségnek Királlya, én szívemnek édesége, és
lelkemnek élete; ki én-érettem, emberi testben öltöztél, ke-
serves kínokat szenvedtél, és gyalázatos halálon által-mentél:
áldott légy azért mind örökkön örökké. áldott légyen a' te
szerelmes szent Anyád-is, kinek szeplőtelen méhéből szent
testet vettél. Mofogasd-meg kegyelmes JESUS-om, az én
gonofzságimnak úndokságát, szent vérednek forrásával, és
a' jóságos-cselekedeteknek gyümölcsevel ékeíts-meg engem,
hogy mindenkor kedvedben legyek, Amen.

Más köszöntése az Idvezítő JESUS-nak.

Idvez-légy szarándokságunknak Ulti-költsége; Idvez-légy
várakozásunknak Vigasztalása; Idvez-légy váltáságunk-
nak drága Arra; Idvez-légy idveségünknek Reménsége;
igargasd a' mi napjainkat szent nevednek dicsőségére, s-lel-
künknek idveségére, és a' te választottaid-közzé számlálly
minket, Amen.

A' JESUS NEVERŐL-VALO SOLOSMA,
mely Szent Bernád Apátúr szive öröme
tapfólásával, e' rendbe állított.

A' MATUTINOMRA.

*Philip. 2. A' JESUS Nevében minden térd meg-bajoljon, a' mennyieiké, föl-
d. 10. dié, és a' poklok-on-lévőké.*

*✠. Uram nyisd-fel az én ajakimat. R. Es az én szám hirdeti a' te
dicsíretedet.*
*✠. Uram figyelmezz az én segedelmemre. R. Uram híes, az én
segítségemre. Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Lé-
lek Istennek; valamint kezdetben vala, most, és mind örökké,
Amen, Alleluja.*

H T M N U S.

JESUS édes emlékezet, adván szívnek nagy örömet,
De mézet, és minden izet jelen-volta meg-jelenthet.
Nincsen ékeisebb ének, nincsen kedvesebb kíl-zengés,
Nincsen édesebb szív-érzés, mint édes JESUS nevezés.

JESUS

JESUS meg-térők reménye, hozzád kiáltóknak szive,
Téged keresőknek kincse; meg-találókknak mindene.

JESUS szívnek édesége, élő-küta, s-fényessége;
Minden kincsenek szekerénye, kívánságának jó vége.
Sem nyelv azt meg-nem mondhattya, sem bőti fel-nem írhattya;
Csak ki próbálta, tudhattya, mi légyen JESUS-nak lánja.
JESUS-t ágyamban keresem, foia el-nem felejtethem;
Szívemből ki-nem vethetem, hozzá-vonfzon szeretetem.

✠. Áldott légyen az Ur Neve. R. Mostantól-fogva, mind örökké.

Antiphona. Hivattatott az ő Neve JESUS-nak, kinek ne-
veztetett az Angyaltól, minek-előtte méhében fogon-
tatnék (a) szent, és rettenetes az ő Neve. (b)

*✠. Uram halgasd-meg az én imádságomat. R. Es az én könyör-
gém jussom elődbe.*

I M A D S A G.

EN szerelmes JESUS-om, a' te szent szeretetednek félel-
mét, és szeretetét öltö-bé a' mi szívünkbe, mert a' te ke-
gyes gondviféléseddől mindenkor tápláltatnak, kik a' te sze-
retetedről meg-erősödvén, mindenkor lángalnak. Ki az
Atyával, és Szent Lélekkel élsz, és uralkodol miad örökké,
Amen.

A' PRIMARA.

A' JESUS Nevében &c. a' mint a' Matutinomban vagy.

H T M N U S.

Mariákkal jó hajnalban,
Keresem a' koporsóban,
Keserves óhajtatásban,
Kedvel, nem szemmel sir-
tomban.

*A' Sirt könyvemmel áfztatom,
Zokogásimmal áfztatom,
JESUS-om lábát csókolom,
Magam hozzája-kapcsolom.*

*JESUS csüda Király-széked,
Diadalmas te szent kezéd;
Meg-mondhatatlán jó kedved;
Tökélletes minden ügyed.*

*Uram JESUS maradj nálunk,
Légy lelkünkben fényes Na-
punk,*

✠. Áldott légyen az Ur Neve. R. Mostantól-fogva, mind örökké.

Antiphona. Nap-kelettől-fogva, nap-nyugotig dicsírendő az
Ur Neve.

A' Vers, és Imádság ugyan az, a' ki a' Matutinomban.

P

A' TER-

Psal. 112.

✠. 2.

(a) Luc. 2.

✠. 21.

(b) Psalm.

110. ✠. 9.

A' T E R T I A R A.

A' JESUS Nevében minden térd &c. lád fellyebb.

H T M N U S.

JESUS-hoz hát szívünk hajtsuk, Méltán rólad nem szólhatok,
Szent szeretetét óhajtsuk; De még-is nem halgathatok;
Gerjedezéssel keressük, Mert szerelmedtől gyuladok,
Es keresvén gerjedezzünk. Csak te-benned vigadhatok.
Igy szeretőnk szerelsük, JESUS a' te szereteted,
Szeretetit így fizessük, Mellyel elmém legelteted,
Illattya-után siessünk, Sem bé-töltvén nem émelyle-
Kedvéért kedvet tértünk. get;
JESUS malasztanak kezdője, Sem éhezettvén nem gyötret.
Örömmel fel-gerjesztője; Kik téged esznek, éheznek,
Uj kegyelemnek reménnye, Mert szeretetteddel égnék;
Minden jóknak meg-szerzője. Szent tűziddel gerjedezenek,
Kegyes JESUS add ézenem, Jelen-léteddel örülnek.
Szerelmednek lángját ben- A' kik isznak, szomjúhozna,
nem; Hozzád JESUS kívánczokna;
Engedd nyilván szemlélhet- Semmit kívánni nem tud-
nem nak,
Szent színed, s-veled egy Hanem JESUS-t, kit sohajt-
lennem. nak.

†. Aldott legyen az Ur Neve. R. Mostantól-fogva, mind örökké.

Antiphona. 4.
†. 13.

Antiphona. Mert nem adatott más Név, az ég-alatt, az embe-
reknek, a' ki-által idvezüllyünk.

Lásd a' Versét, és Imádságot a' Matutinomban.

A' S E X T A R A.

A' JESUS Nevében minden térd &c. a' mint fellyebb.

H T M N U S

Szerelmed kit meg-elégít, Méznél edesebb értelmet,
Az tudgya javaid izit; Örök életre kegyelmet.
Bóldog a' kit meg-rézzegit, JESUS felséges kegyesség,
Edes borával rézzegit. Szívbeli nagy gyönyörűség,
JESUS Angyali ékesség, Meg-foghatatlan kedveség,
Fülben zengő nagy kedveség, Vony-hozzád mennyei szép-
Szájban méz-izű edesség, ség.
Szívben vig örömdetesség. Jó nekem JESUS-t szeretnem.
JESUS ezerszer kívánlak, Kivüle mást nem kedvelnem;
S-mikor leszen, hogy lássalak; Magamtól fottig el-esnem,
Mikor mondod, hogy im Véle éppen egyé-lennem.
hijlak, O én szerelmes JESUS-om,
Kebelemben meg-nyugotlak; Minden ügyemben óltalmó;
A' te szüntelen szerelmed, Téged sok köny-hullatásom
Hoz nekem kedves gyötrel- Ohajt; s-minden kívánsá-
met, gom.

†. Aldott

†. Aldott legyen az Ur Neve. R. Mostantól-fogva, mind örökké.

Antiphona. En az Urban vigadok, és az én Istenemben, JE-
SUS-omban örvendek. Habac. 3.
†. 13.

A' Matutinomban-lévő Vers, és Imádság.

A' N O N A R A.

A' JESUS Nevében minden térd &c. lád a' Matutinomban.

H T M N U S.

A' Kár-hol legyek, óhajtlak, Siesd hozzám drága kincsem,
JESUS mellettem kívánlak, Szerelmeddel gerjedezem,
Bóldog leszek, ha meg-fog- O JESUS én reménségem.
lak, JESUS-t mikor így szerettyük,
S-bóldogabb, ha meg-tarta- Lelki kincsünket nevellyük,
lak. Szívünk házát ékeztettyük,
Ott a' lelki ólletgetés, Szép aranyba öltöztettyük.
Méznél edesebb befélgetés, Illy álhatatos szeretet,
Mely bóldog az illy eggyezés, Szerez szívben csuda izet,
De rövid ez kedveskedés. Nemz csuda gyönyörűséget,
Már látom, a' kit kedveltem, Es bóldogságos örömet.
Meg-leltem, a' mit kerestem; Ez szeretet menyből szállott,
JESUS tőled fel-gerjedtem, Csontom-velejében katott,
Szerelmedtől meg-győztem Követésére indított,
Immár vigan botod-alá, Szeretettire gyulasztott.
Hóldolok szép zárlód-alá; O bóldogságos gyuladás,
Minden búmban szárnyad-alá, Szívbeli kedves langozás;
Sietek óltalmad-alá. O nyugodalmas fáradás,
O JESUS edes szerelmem, JESUS-fal-való maradás.
†. Aldott legyen az Ur Neve. R. Mostantól-fogva, mind örökké.

Antiphona. Meg-émlékeznek a' te Nevedről Uram, Nemzet-
ségről Nemzetségre. Psal. 44.
†. 13.

A' fellyebb-való Vers, Imádsággal-eggyütt.

A' V E C S E R N Y E R E.

A' JESUS Nevében minden térd &c. a' mint fellyebb.

H T M N U S.

JESUS szűz Anya virága, Balsám-illatnál kedvesebb;
Szerelmünknek első tárdgya, Méz-edességnél edesebb,
Menybéli dicliret áldgya, Mindennél szerelmetesebb.
Neved; Idvesség Birája. Kinek szerelme úgy meg-hatt,
Jő-el ő Szentek Királya, Tüze bennem, úgy meg-
Dicsőségnék Koronája; gyulatt;
Derülly-sel ő lelkünk Napja, Hogy szívem éppen el-lan-
Már néped fényedet várja, katt,
JESUS Nap-fényénél fényef- Erő bennem alig maradt.
sebb, O szívnek gyönyörűsége!

P 2

Szerel.

Szerelmnek tellyesége!
 Lelkemnek oh dicsősége!
 JESUS világ Idvesége.
 No már szerelmem meny haza,
 Atya Isten jobb-karjára;
 Meg-holdúlt kezéd-bajnokja,

✠. *Aldott legyen az Ur Neve.*

Antiphona. Nagyt cselekedett nékem, a' ki hatalmas, és
 Szent az ő Neve.

A' Matutinomban-lévő Vers, és Imádság.

A' COMPLETARA.

A' JESUS Nevében &c. a' mint a' Matutinomban vagyon.

✠. Téríts-meg minket Idvezítő Fiú Isten. *R.* Es fordítsd-el ró-
 lunk a' te haragodat.

✠. Fiú Isten figyelmezz az én segedelmemre. *R.* Fiú Isten sies az
 én segítségemre. Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

H Y M N U S.

Eleiben szent Angyalok,
 Emeltessék-fel kaputok;
 Nyertes Királyt fogadgyátok,
 Idvezlyétek, mert Uratok.
 Dicsőségnek vagy Királlya,
 Erős harcznak nagy bajnoka;
 JESUS malasztanak adója,
 Örök jónak alkotója.

Te vagy bizony hazánk-fénye,
 Te érdemünknek szekrénye;
 Te bánatunk enyhítője,
 Te boldogságnak szerzője.
 Tégedet áldnak mennyékben,
 Magasztalnak dicsőségben;
 JESUS vigasztaly éltünkben,
 Jutás Atyádnak kedvében.

✠. *Aldott legyen az Ur Neve.*

Antiphona. Valamit cselekeztek, ízóval, vagy cselekedettel,
 mindeneket a' mi Urunk JESUS Krisztus Nevében cse-
 lekedgyétek, hálákat adván az Atya Istennek ő-általa.

A' Matutinomi Verset, és Imádságot mondgyad.

A J A N L A S.

Idvez-légy Istennek Fia,
 Szűz MARIA-nak Magzat-
 tyá;

Légy Országodnak Királlya.
 Immár követlek tégedet,
 Senki tőled el-nem vehet;
 Ha nálad tartod ízivetmet,
 JESUS el-nem hadcz enge-
 met.

✠. *Mostantól-fogva, mind örökké.*

Gyógyíts-meg, és meg-gyógyú-
 lok,
 Meg-gyógyítasz, beíned bizok;
 Es hogy hozzád menybe ju-
 tok,
 A' Szentekkel vigadozok,
 Mert meg-váltál, tudá,
 arra?

Kérlek azért, könyörgésem
 Légyen kedves, s-köszönté-
 sem;
 E' világban mig életem
 Léfzen; néked bé-szentelem,
 Hogy jusssak boldogság-
 ra, Amen.

Más rövidebb LITANIA, az Idveséges JESUS Nevéről.

Uram irgalmazz nekünk.
 Uram irgalmazz nekünk.
 Krisztus halgass-meg minket.

Menybéli Atya Isten,
 Meg-váltó Fiú Isten,
 Szent Lélek Ur Isten,
 Szent Háromság egy Isten,
 JESUS élő Istennek Fia,
 JESUS Szűz MARIA-nak Fia,
 JESUS Dávidnak Fia,
 Szentséges JESUS,
 Hatalmaságos JESUS,
 Erőseges JESUS,
 Tökélletes JESUS,
 Dicsőséges JESUS,
 Csuda-tévő JESUS,
 Kedveséges JESUS,
 Szerelmetes JESUS,
 JESUS tisztább a' Verő-fény-
 nél,

JESUS fényesebb a' Csillagok-
 nál,
 Csudálatos JESUS,
 Gyönyörűséges JESUS,
 Becsülendő JESUS,
 Alázatosságos JESUS,
 Nagy szegénységű JESUS,
 Szelidséges JESUS,
 Bölcseséges JESUS,
 Engedelmeséges JESUS,
 Tisztaságos JESUS,
 JESUS tisztaságnak szeretője,
 JESUS békeségnek szeretője,
 JESUS mi-szerelmünk,

Krisztus kegyelmezz nekünk.
 Krisztus halgass-meg minket.

Eletnek tüköre,
 Lelki jószágok példája,
 Jó erkölcsök ékecsége,
 Lelkünk buzgó szeretője,
 Mi bátorságos gyámo-
 lunk,
 Mi óltalmunk,
 Szegények Atya,
 Nyomorodtak vigasztal-
 lása,
 Hívek kincsek,
 Drágálatos gyöngy,
 Tökélletesség tár-háza,
 Juhaidnak jó Pásztorja,
 Tengeren evezők fényes-
 Csillaga,

Igaz világosság,
 Örök bölcsesség,
 Véghetetlen jószág,
 Világ Meg-váltója,
 Isten, és emberek-közt
 Közben-járó,
 Angyalok öröme,
 Pátriárkák Királlya,
 Próféta világosítója,
 Apostolok Mestere,
 Evangélisták Tanítója,
 Mátyrok erősege,
 Confessorok világa,
 Szűzek Vő-legényne,
 Mindé Szentek Koronája,

ISTEN irgalmazz nekünk. **JESUS** kegyelmezz nekünk.
ISTEN irgalmazz nekünk. **JESUS** halgass-meg minket.
 Minden gonosztól, Sok fáradságit, és éhezé-
 Minden bűntől, által,
 A' te haragodtól, A' te fájdalom-által,
 Az ördögnek incselkedésétől, Ostorozásid-által,
 Dög-haláltól, éhségtől, és Szent halálod-által,
 hadaktól, Fel-támadásod-által,
 A' te parancsolatid meg-szegé- Menybe-meneteled-által,
 sétől, A' te örömid-által,
 Minden-némű gonosztól, Dicsőséged-által,
 Meg-tesztelésed-által, Edeséges Szűz szent Anyád-
 E' világra jövedeled-által, által,
 Születésed-által, Minden Szentek esedezése-
 Környül-metélkedésed-által, által,
 Istén Báránnya, ki el-véled e' világ bűneit. **JESUS** halgass-
 meg minket.
 Istén Báránnya, ki el-véled e' világ bűneit, **JESUS** kegyel-
 mezz nekünk.
 Istén Báránnya, ki el-véled e' világ bűneit. **JESUS** irgal-
 mazz nekünk.
 Jesus Krisztus halgass-meg minket. Jesus Krisztus halgass-meg minket.
 Uram irgalmazz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk.
 Uram irgalmazz nekünk.

Mi-Atyánk, &c.

✠. Es ne-vigy minket kísértetbe. R. De szabadits minket a'
 gonosztól.
 ✠. Aldgyad én lelkem az Urat. R. Es mindenek, a' mik én-
 bennem vannak az ő szent Nevét.
 ✠. Aldott légyen az Ur Neve. R. Mostantól-fogva, mind örökké.
 ✠. A' mi segítségünk az Ur Nevében. R. Ki mennyet, és földet
 teremtetted.
 ✠. Uram halgass-meg az én könyörgésemet. R. Es az én kiál-
 tásom jussön elődbe.

I M A D S A G,

Örök mindenható Ur Isten, a' te tetszésed szerént igaz-
 gald a' mi cselekedetinket, hogy a' te szerelmes szent
 Fiadnak, a' mi Idvezítő Jesus Krisztusunknak nevében
 jóságos cselekedetekkel bővelkedgyünk.

En szerelmes Jesus-om, &c. lásd a' Matutinomban.

Ur Isten minden jóknak kút-seje, kitől származik min-
 den jóság, öltsd-bé a' mi szívünkbe a' te szent Nevednek sze-
 retetét, és neveld mi bennünk az igaz hitet, és a' mi jó vagyon
 bennünk gyarapítsd, és a' mit gyarapítasz végig meg-is őrizd.

Ur Isten

Ur Isten, ki a' te szent Fiadnak, a' mi Urunk Jesus Kri-
 stusnak dicsőséges szent Nevét, hived szívében ily szerelme-
 tesse, és gyönyörűségessé; a' gonosz lelkeknek pedig ily
 izanyúvá, és rettenetessé tótted. Engedd kegyelmeffen,
 hogy valakik ezt a' Jesus Nevét aitatoflan tisztelik e' földön,
 vigasztalásidnak édeségét érezzék mennyekben. Ugyan
 azon mi Urunk Jesus Krisztusnak érdeméért, ki veled, és
 szent Lélekkel egyetemben él, és uralkodik mind örökkön
 örökké, Amen.

M A S I M A D S A G.

EN kegyes Jesus-om, a' te szeht Nevedért, légy énné-
 kem Idvezítő Jesus-om, és a' te választottaidnak
 buzgó lelkét add nekem. alázatosán könyörgök, plántáld-bé
 az én szívembe, ezt a' te szerelmes nevedet, hogy az ő édesé-
 gétől légeltessem, az ő szeretetétől úgy lángadozzam, hogy
 te-benned éllyek, és halljak, édes Jesus! gyönyörűséges
 Jesus! szerelmes Jesus! és ez a' gyönyörűséges, mézzel
 folyó, és üdvösséges Név Jesus! Jesus! Jesus! min-
 denkor a' számban, és szívemben légyen, Amen.

Más Szent Gergely Pápa Imádsága.

O Edes Jesus! Atya Istennek szent Igéje, és dicsősége-
 nek Fényessége, kire kíváncznak nézni az Angyalok;
 tanits meg engem, a' te szent akaratodnak követésére, hogy
 a' te szent lelkedtől vezéreltetvén, abba a' dicsőséges városba
 bé-jussak, kiben egy örökké-való nap, egy szív, s-lelek; ki-
 ben igaz bátorság, és bátorságos örökké valóság; kiben örök-
 ké való csendesség, és csendes boldogság; kiben boldog
 édeség, és édes öröm vagyon. a' hol te örök Isten, az Atyá-
 val, és Fiúval élsz, és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

Szent Bernárd Apátúr Könyörgése, bűnünk-

bocsánattjáért.

O Aldott Jesus, ő kegyes Jesus, ő gyönyörűséges
 Jesus, ő Jesus Boldog Afiszonynak szent Fia, ki
 tellyes vagy irgalmassággal, és kegyességgel. O én édes
 Jesus-om, a' te nagy irgalmasságod-szerint, irgalmazz
 nekem.

O ke-

○ Kegyelmes J E S U S, kérlek téged, amaz te drágalátos szent véredért, melyet a' bűnösökért, ki-ontottál, most-él bűneimnek minden ocsmányosságát, és légy irgalmas nekem, szegény méltatlan bűnösnek, ki a' te szent Nevedet segítségül hívom.

○ J E S U S, gyönyörűséges Név. O J E S U S, édes Név. ○ J E S U S, erősítő Név. Ugyan-is micfoda a' J E S U S, hanem Idvezítő? Azért J E S U S, a' te szent Nevedért, légy nekem J E S U S-om, és idvezíts engem, ne engedd, hogy el-kárhozzam, kit te semmiből teremtetél.

○ J E S U S, ne-veszeffen-el engem, az én gonofságom, kit a' te mindenható jó-vóltod teremtet. O J E S U S, ísmérd meg bennem, a' mi tiéd, és töröld-el az idegen ábrázatot belőlem.

○ Kegyelmes J E S U S, könyörűly rajtam, mig az irgalmaságnak helye vagyon, és el-ne kárhoztatsz engem, az itéletnek idején. mi haszon Uram, az én életemben, ha az örök kárhozatra vettetem? Nem a' holtak dicősrnek téged, sem azok, kik pokolra vettek.

○ Szerelmes J E S U S, ő én kívánságom J E S U S, ő szelid J E S U S, ő J E S U S, J E S U S, J E S U S, engedd, hogy én a' te választottid-közibe számláltassam.

○ J E S U S, te benned hívőknek idvessége, ő J E S U S, hozzád folyamóknak vigasztalása, ő J E S U S, minden bűneinknek bocsánattya. O J E S U S, szűz M A R I A-nak szent Fia, őncsd-belém a' te malasztodat, bölcseségedet, szeretetedet, tisztaságodat, alázatosságodat; hogy téged tökéletesen szeresselek, téged dicőrjelek, te-benned örvendezzek, néked szolgáljak, benned dicsekedgyem, és velem egyetemben azok-is, kik ezt a' te Nevedet, a' J E S U S-t segítségül hívják, Amen.

Szent Agoston Püspök Imádsága.

Szerelmes J E S U S-om hald-meg kérésemet: Ismérjem-meg magam, nyíld-fel szemeimet, Téged-is J E S U S-om; fényesítsd elmémet. Semmit se kívánnyak, hanem csak Tégedet. Gyűlöllyem magamat, szeretvén Tégedet.

Ha mit

Ha mit szeretek-is; ott-is úgy Tégedet.
Alázzam-meg magam, tekintvén Tégedet;
Fel-magasztallyalak, mint Istent Tégedet.
Semmit ne-gondoljak, hanem csak Tégedet.
Örök-életemnek tartfalak Tégedet.
Minden inségimben áldgyalak Tégedet.
Magamat üldözzem, követvén Tégedet.
Hozzád kívánkozzam, ohajtván Tégedet.
Magamtól távozzam, keresvén Tégedet.
Mindenben örömmnek ismervén Tégedet.
Magamra vigyázván, féltvelek Tégedet.
Add választottid-közt, áldgyalak Tégedet.
En reménségemnek tartfalak Tégedet.
Engedelmes legyek, követvén Tégedet.
Szerelmem tárgyának tegyelek Tégedet.
Tekints reám, hogy szeresselek Tégedet.
Vég magadhoz ménybe, lássalak Tégedet;
S-örök boldogságban birjalak Tégedet.

T E H A T

En szerelmes J E S U S Krisztusom, kérlek tégedet azért a' tökéletes szeretetedért, mellyel oly nagy buzgósággal kerestél a' mi idvességünket, adgy ennékem mindenben igaz, és tiszta fel-tett szándékot, hogy minden gondolatimban, szavaimban, és cselekedetimből; életemben, és halálomban, mást ne keressék hanem tisztán a' te dicsőségedet, és a' mik azzal nem ellenkeznek. Segély reá erre, engemet szerető J E S U S-om, hogy tégedet teljes szívemből ohajtsalak, szeresselek, és keresselek, mind most, s-mind az egész örökké-valóságban, egészíszén a' magam szeretetét el-oltván, Amen.

A' mi Urunk J E S U S Krisztus harmincz-három esztendeinek száma-szerint-való, szép aítatos harmincz-három sobázkodások, mellyek a' szent Írásból szedegettetek-íszve.

A' J E S U S igaz Isten.

O J E S U S, igaz Istentől való igaz Isten! légy nekem oltalmazó Istenem, és oltalmamnak háza, hogy engem idvőzits.

Psalmus 30. v. 3.

O J E-

- JESUS, Atya Istennek ékes képe! újítsd-meg az én lelkemnek képét, és valamint a' földi embernek képét hordoztam, úgy hordozzam a' menyecjét-is. *1. Corint. 15.*
- JESUS, örökké-való Bölcsesség! minden hiúságos tudományt távoztass-el én tőlem, most semmit nem akarok tudni, hanem tégedet meg-feszítettett JESUS Krisztusomat. *1. Corint. 2.*

A' Jesus igaz Ember.

- JESUS testé lett Ige! ki mi bennünk lakozol. tégy részesé engem, a' te Isteni természeteden. *2. Petri 1. v. 4.*
- JESUS Embernek Fia! a' ki mikor Isteni ábrázatban volnál, szolgai személyt vettél magadra. Engedd, hogy a' kevélység soha se uralkodgyék én-bennem. *Tobia 4.*
- JESUS fok Atyafiak közt Első szülött! adgy nékem helyt, a' mint igírted, a' te Atyád országában, hogy a' hol te vagy, én-is ott legyek. *Joannis 14.*

A' Jesus Meg-váltónk.

- JESUS, én meg-valtom! tiéd vagyok én fogadgy hozzád engem, mert a' te drágalátos szent, véreddel (bizonyára nagy árron!) vettél engem. *1. Cor. 6. v. 20.*
- JESUS, én Idvezítőm! idvezíts engem. mert nem adatott az ég alatt más Név az embereknek, ki által idvezüllyünk. *Actorum 4.*
- JESUS én életemnek Adója! néked ellyen az én lelkem. mert te vagy nékem mind életemben, s-mind halálomban nyereségem. *Philip. 1. v. 21.*

A' Jesus Urunk.

- JESUS, én Uram, és én Istenem! uralkodgy én rajtam, mert én a' te szolgád, én a' te szolgád, és a' te szolgálodnak Fia. *Psalmo 115. v. 16.*
- JESUS, én Királyom! parancsoly nékem. mert a' te igádat gyönyörűségnek, és a' terhedet könnyűnek ísmérem lenni. *Matthai 11. v. 30.*
- JESUS, én Oltalmam! a' te szérnyaid árnyéka alatt oltalmaz engem, végy magad mellé engem, és fenkinek reám törésétől nem felek. *Job. 12. v. 3.*

A' JE-

A' Jesus Vö-legényünk.

- JESUS, véreknek Völegénye vagy te ennékem! légy Völegényem énnékem a' te irgalmafságod, és kegyelmefséged szerént mind örökké. *Oze. 2. v. 19.*
- JESUS, az emberek-felett, én drágalátos szerelmem! te vagy énnékem mind mennyen, s-mind e' földön gyönyörűségem. *Psalmo 72. v. 25.*
- JESUS, én Vigasztalásom, és örömem! vigy-bé engem a' te pinczéidbe, örvendezem, és vigadozom te-benned. *Canticorum 1. v. 3.*

A' Jesus Pásztorunk.

- JESUS, én jó Pásztorom! ki le-tetted a' te lelkedet juhaidért, a' te szent Nevedért vezérlel, és táplálsz engem. *Psalmo 30.*
- JESUS, Elő Kenyér, ki az égből le-szállottál, egyedül csak te vagy, ki bé-töltöd jókkal az én kívánságomat. *Psalmo 103. v. 5.*
- JESUS, Eletnek Forrása! te-hozzád szomjúhozott én lelkem, hogy az Idvőzítő forrásból vigasággal igyam vizet. *Isaia 12. v. 3.*

A' Jesus Mesterünk.

- JESUS, az Istentől küldetett Mesterünk! jóságra, okoságra, és tudományra taníts meg engem, mert a' te parancsolatidnak hittem. *Psalmo 118. v. 66.*
- JESUS, én Doctorem, és Tanítóm! vezérelj engem a' te parancsolatidnak ósvényire, mert azokat kívántam. *Psalmo 118. v. 35.*
- JESUS, e' világnak Világossága! bocsásd-ki a' te világosságot, és igazságot, és ók engem a' te szent hegyedre, és hajlékodbba be-vezetnek. *Psalmo 42.*

A' Jesus Szó-szóllónk.

- JESUS, mi szó-szóllónk az Atyánál! légy Engesztelő nem csak az én bűneimért, hanem az egész világe-ért-is. *1. Joannis 2. v. 2.*
- JESUS, én Közben-járom! vigy vizsgálj engem, a' te Atyádnak kedvébe. mert csak te vagy egyedül az Isten, és emberek-közt Közben-járom. *1. Timoth. 2. v. 6.*

Q 2

○ JE-

O JESUS, én fejedelmem! a' te sebeidben rejts-el engem. hogy itt békességben aludgyam, és nyugodgyam. *Psalmo 4. v. 10.*

A' JESUS Orvosunk.

O JESUS, én testemnek, és lelkemnek Orvosa! ki a' mi fájalminkat magad vifelted, és a' te sebeiddal meg gyógyítottunk. *Isaia 53.*

O JESUS, igaz Samaritanus! töltsbort, és olajt az én sebéimbe; és gyógyítsd-meg az én lelkemet, mert vétkezem ellened. *Psalmo 40. v. 5.*

O JESUS, én érettem a' halálra vitetett ártatlán Bárány! tisztítsd-meg az én szívemet; mert te törlöd-ele' világnak vétkeit. *Joannis 1. v. 29.*

A' JESUS Biránk.

O JESUS, én Itilló Biróm! ki el-jöendő vagy itilni eleveneket, és holtakat; ne-szály porbe a' te szolgál-dal. *Psalmo 142. v. 2.*

O JESUS, én Igazságom! felely meg én érettem; mert én ezerre sem felelhetek egyet. *Job 9. v. 3.*

O JESUS, én Reménségem! állíts jobb kézre engem, a' te juhaid közé, és a' gonosz hallástól nem félek. *Psal. III. v. 7.*

A' JESUS Dícsőitők.

O JESUS, az én örökségemnek része, és az Elők földén örökségem! Az én örökségemet add-meg én-nékem. *Psalmo 15. v. 5.*

O JESUS, nekem nagy Jutalmam! erefsz-bé engem az Ur jó-szágába, melyet a' te szenteidnek készítettél. *1. Cor. 2. v. 9.*

O JESUS, én Életem, Idvelségem, és Fel-támadásom! ki kívánczom innen, és veled lenni; mert jó ennékem az Urhoz ragaszkodnom. *Psalmo 72. v. 28.*

Az Isteni Szeretethek Hét nyilai.

1. **S**zerelmes JESUS-om, mikor öllelek meg téged, az én lelkemnek karjaival? ne-utály meg-engem az én bü-neimért, kiket, a' te szeretetedből gyuladozván, szá-nom, és bánom.

2. Csak egyedül te-benned akarok gazdag lenni, és mások-ban, mindenekben szegény! meg utáltam e' világnak

Minden

minden jóait, és egyedül csak te-szeretetedről gerjede-zem.

3. Mely bődögédes JESUS-om, a' ki e' világi szorgalmatofsá-goktól meg szabadulván, csak egyedül veled nyájasko-dik, és meg tapasztallya, mely gyönyörűséges legyen a' te lelked.

4. Mindenek felett tégedet szeretlek gyönyörűséges JESU-som! az ég, a' föld-felett, és a' mik azokban vannak. Csak egyedül te-benned nyúkszik meg az én lelkem.

5. O édes Jegyessem! imé én az ajtón állok, és zörgetek, bocsáts-bé engem! a' világnak minden gyönyörűségi-től szánt-szándékból búcsút veszek.

6. O szerelmes JESUS-om, engedd meg, hogy a' te kebeled-ben nyugodgyék az én szívem, hogy ott fel-gyuladván, mindenkor szereteteddel lángadozzon.

7. O én életemnek Elete! ki-áltsd élek, a' ki-nélkül meg ha-llok, engedd, hogy egyefsüllyek, és a' te szeretetedben hallyak meg!

A' JESUS Szeretetről lángadozó léleknek

öt Fohászkodási.

1. **O** JESUS, én Istenem, és mindenem! ah miért bán-tottalak meg tégedet az én bűneimmel, ki egész halá-lig szeretted engem? tehát nem szeretlek-e tégedet? A' ki a' mi Urunk JESUS Krisztust nem szereti, azok lé-gyen. *1. Corinb. 16. v. 23.*

2. Edes JESUS-om, bocsátsd ki a' te fényeségedet, és igazsá-godat; ók a' te szent hegyedre, és hajlékodba bé-visznek engemet. ott bátorságozzon örvendek te-benned, és Istenemben, és JESUS-omban! *Hebra. 3. v. 19.*

3. Idvez-légy, ó Atya Istennek képe! ó gyönyörűségesbb az emberek faj-felett! kinek látására kívánczoknak az An-gyalok. ó én-szívemnek kívánsága! mutasd-meg né-kem a' te orczádat, és idvezülök. *Psalmo 79. v. 4.*

4. O véghetetlen jószág, ki az én szeretetemért fel-áldoztat-tál. ó ha én-is, a' te szeretetedről fel-áldoztatnám: meg feleztettem nekem a' világ, s-én-is a' világnak. *Galatas 6.*

5. O gyönyörűséges JESUS-om, fohsz meg engem az én lelkem-

Q 3

lelkemtől, és a' te lelkedet önts-belém, hogy a' te lelkedtől
éleztetvén mondhattam: Elek én, de már nem én; ha-
nem a' Krisztus el én bennem. Galatas 2. §. 20.

Szent Gertrúd Könyörgése.

URam JESUS Krisztus, én szerelmem! kicsoda olyan, a'
minémű te vagy? Felsőges vagy, meg mérhetetlen
vagy, véghetetlen vagy, és a' földnek el-vetett férgetskéjét
meg tekinted. kicsoda olyan, a' minémű te-vagy, ki az eget,
és földet fundáltad, kinek szolgálnak a' hatalomságok, és
Uraságok, meg-is gyönyörűségnek tartod, az emberekkel
való nyájaskodást? mely nagy vagy te Királyoknak királlya,
és Uraknak Ura, ki az egeknek parancsolz, meg-is az em-
berre ki terjeszted a' te szivedet? mely hatalmas vagy te,
kinek jobb keze felől, gazdagság, és dicsőség? te mennyei
Völegény rakva vagy mennyei gazdagsággal, meg-is földből
való Jegyest kereszsz? ő szeretnek ereje! mire viszed az
Isteni Méltóságot? ő szeretnek égő tüze! hová fordítod
a' bölcsességnek kút fejét? bizonyára a' nyomorúságnak mély-
ségéig! ő szeretnek lobogó lángja! egyedül csak te vagy
az a' jó izű, erős bor, a' kitől meg részegedik, és győzetettik
az Isteni Felsőgesnek szive! Amen.

TIZEDIK CZIKKEL.

*Kövekezőnek szép aitaros Könyörgések a' Szent
Lélek Istenhez.*

*Valamint, kiváltképpen az Atyának tulajdonittatik a' mi terem-
tesünk, s-a' Fiúnak meg-váltásunk: (noba mindenik személynek
közöniségek ezek) így a' Szent Lélek Istennek, a' mi meg-szentelé-
sünk, oktatásunk, és igazgatásunk; a' mint maga bizonyosságot tészon
felőle Idvezítőnk: A' Vigasztaló Szent Lélek pedig, a' kit az Atya el-
küld, az én novembem, ő mindenekre meg-tanít titeket. Es valamint
S. Basilium. (ugy-mond Szent Basilus) a' Napnak sugári minden homályt el-űz-
nek, és a' sötét ködöt el-szellyesztik, és a' levegő-egyet meg-világosítják;
így a' Szent Lélek, az ember szivéből minden gonosz ságnak homályát
ki-kergeti, és fényességével meg-világosítván, mennyei ajándékokkal
fel-ékesíti. Ha azért valakinek szüksége van bölcseségre, ha tudo-
mányt kíván; ha jószág cselekedetek-nélkül szűkölködik, a' Szent
Lélek*

*Lélek Istenhez folyamodgyék, Szent Pál Apostol tanítása-ként, és meg-
nyeri. melyet már régen lelkében által-látván meg-jövendőlt Isaiás
Prófeta, midőn azt mondotta: Es meg-nyugszik ő-raja az Urnak
lelke; bölcsességnek, és értelemnek lelke; tanácsnak, és erősségnek lel-
ke; tudománynak, és aitarosságnak lelke. Ugyan-is Szent Gergely
Papa-ként: A' ki a' Szent Lélek lángjától fel-gyuladott, nyughatat-
lan a' jónak gyakorlásában.* 1. Cor. 12.
Isaia 11.
§. 2.
S. Gregorius
us Papa.

*Imádság, mellyel a' Szent Lélek Istennek maga-
dat be-ajánlyad.*

OVigasztaló Szent Lélek Ur Isten, ki az Atyával, és Fiú-
val, egy örök Isten vagy, ki-nélkül semmi jó nem talál-
tatik az emberben. Mert újonnan-születtetvén a' viz, és
a' Szent Lélek-által, tagjai lettünk a' mi meg-váltó JESUS
Krisztusunknak, és az ő Anya-szent-egyháza fiai-közzé bé-
irattunk, a' kit te, a' te szent malasztodnak, és jóságodnak
áradásával igazgatsz, óltalmazsz, gyümölcsössé télsz, és
meg-szentelsz.

Annak-okáért néked szentelem az én szivemet, sőt
egész szén magamat, gondolatimat, szavaimat, és cselekedete-
timet, egy-szóval mindenemet. Alázatosan könyörgök
azért, a' te mennyei ajándékidnak forrásival, tisztítsd ki az én
elmémet, és szivemet, hogy mindenkor tiszta szível, és lé-
lekkel szolgáljak néked.

Es mivel te-nálad-nélkül, nem hogy valami jót véghez-
vihetnénk, de még nem-is gondolhatunk, a' te szent malasz-
tod meg-előzőn engem, és mindenkor velem maradgyon,
és a' jóságos-cselekedetekre igazgasson: mivel-hogy pedig
azok magoktól elégtelenek arra, hogy néked tessenek, vedd
kegyessen, a' mi Idvezítő JESUS Krisztusunk érdemivel egy-
gyütt; hogy valamint ő, te-tőled fogontatott a' tiszta Szűztől,
és mi Idvezítőnk lett, úgy a' mi méltatlanságunk, az ő mélt-
tósága, a' mi elégtelenségünk, az ő érdemi-által, kellemeref-
lek legyenek. Világosítsd meg a' mi elménket fényességed-
del, önts-bé a' te szeretetedet szivünkbe, és a' mi gyarló te-
stünk erőtítsd meg szent Nevednek tisztességére, és lel-
künknek idvességére, Amen.

Más

Más magad-ajánlása a' Szent Lélek Istennek.

En meg-szentelöm, Szent Lélek Ur Isten, kinek egy természetű vagy az Atyáéval, és Fiúéval, kinek egyenlő dicsősége, egy örök Felsége, és hatalma; ki a' mi lelkünknek szentsége, és vigasztalása vagy. Imé én NN. (noha valamim vagyok, valami vagyok, mind tiéd) ez jelen-lévő órától fogva kívált-képpen szolgálatodra szentelem magamat; alázatosan könyörögvén, hogy te én kegyes vigasztaló Istenem, vedd kedvesen a' te szolgádnak áldozatját, a' te hatalmas kezeidnek erejével óltalmazd, és szeretetned tűzzel gerjeld-fel, és ne-engedd, hogy valaha tőled el-szakadjon. Ki az Atyával, és Fiúval élsz, és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

A' Szent írásból öszve-szedett LITANIA, A'

SZENT LÉLEK ISTENRŐL.

Uram irgalmaz nekünk. **K**ristus kegyelmezz nekünk.
 Uram irgalmaz nekünk. **K**ristus halgass-meg minket.
Kristus halgass-meg minket.
 Menybéli Atya Isten,
 Meg-váltó Fiú Isten,
 Szent Lélek Ur Isten,
 Szent Háromság egy Isten,
 Szent Lélek Ur Isten, ki az Atyától, és Fiútól származol,
 Szent Lélek Ur Isten, ki a' Kristustól bizonyosságot tettél,
 Igazságnak Szent Lelke, ki nekünk mindeneket meg-jelentesz,
 Szent Lélek Ur Isten, ki minket minden igazságra meg-tanítasz,
 Szent Lélek Ur Isten, ki a' Boldogságos Szűzre le-szállottál,
 Szent Lélek Ur Isten; kinek csudálatos ereje által, az Igének meg-tesztelése, a' Boldogságos Szűznek méhében véghez ment,
 Az Urnak szent Lelke, ki a' földnek kerekességét be-töltötted,
 Istennek szent Lelke, ki mi-bennünk lakol,
 Bölcsésgnek, és értelemnek szent Lelke,
 Tanácsnak, és erősségnek szent Lelke,
 Tudománynak, és áttatóságnak szent Lelke,
 Az Ur félelmének szent Lelke,
 Isteni malasztának, és irgalmasságnak szent Lelke,
 Meg-szentelésnek szent Lelke,
 A' jószágos-cselekedetnek, szeretetnek, és józanságnak Sz. Lelke,
 Isteni malasztának, és könyörgésnek szent Lelke,
 A' hitnek, békeségnek, és szeretetnek szent Lelke,

*Joann. 15.
 Joann. 14.
 Joann. 16.
 Luca 2.
 Luca 2.
 Sapient. 1.
 2. Tim. 1.
 Isa. 11. v. 2.
 Ibidem.
 Ibidem.
 Ibidem.
 Hebr. 10.
 Rom. 1.
 2. Tim. 1.
 Zacha. 12.
 Rom. 8.*

Aláza-

Alázatoságnak, és tisztaságnak szent Lelke,
 A' szeretetnek, kegyességnek, és szelidségnek szent Lelke,
 A' békeség-tűrésnek, szemérmetségnek, és meg-tartozkodásnak szent Lelke,
 Töredelmességnek szent Lelke,
 Külömb-külömb-féle malasztoknak szent Lelke,
 Az Urnak szent Lelke, ki a' teremtethek kezdetin a' vizek-felett lebegvén, azokat gyümölcsösökké tette,
 Szent Lélek Ur Isten, kinek sugarlásából szállottak az Istennek szent emberei,
 Szent Lélek Ur Isten, kinek meg-kenése, mindenekre meg-tanít minket,
 Szent Lélek Ur Isten, ki mindeneket meg-vizsgál, még az Istennek mélységét-is,
 Szent Lélek Ur Isten, ki mi-érettünk esedezel ki-mondhatatlan fohászkodásokkal,
 Szent Lélek Ur Isten, ki Kristusra, midőn meg-kerefteltetnék galamb képében le-szállottál,
 Szent Lélek Ur Isten, a' ki-által újonnan születettünk,
 Szent Lélek Ur Isten, ki-által el-terjedett az Istennek szeretete a' mi szívünkben,
 Az Urnak szent Lelke, ki a' Kristus-felett meg-nyugottál,
 Az Isten fogadott-fiainak szent Lelke,
 A' mi nyavalyáinkat könnyebítő szent Lélek,
 Gyönyörűséges, kegyes, és a' méznél édesebb szent Lélek,
 Minket meg-erősítő Felséges szent Lélek,
 Szent Lélek Ur Isten, ki Fünkösd-napján, az Ur Tanítványi-felett tűzes nyelvek képében látczottál,
 Szent Lélek Ur Isten, kivel meg-telvén az Apostolok, bátran vallást tettek a' Kristustól,
 Szent Lélek Ur Isten, ki meg-fedded a' világot a' bűnről, az igazságról, és az iteletről,
 Szent Lélek Ur Isten, ki a' hit-által meg-tisztítod a' mi szívünket,
 Szent Lélek Ur Isten, ki meg-elevenítesz minket,
 Szent Lélek Ur Isten, ki a' te malasztodat, és ajándékodat, külömb-külömb-féle-képpen osztod-ki,
 Szent Lélek Ur Isten, ki a' te jó kedved-szerint osztod kinek-kinek a' te ajándékodat,
 Szent Lélek Ur Isten, ki vizsgálod a' gondolatokat, és a' szívnek indulatit,
 Vigasztaló Szent Lélek Ur Isten, ki örökké mi-velünk meg-maradcz,
 Szent Lélek Ur Isten, ki el-távozol a' bűnösöktől, és a' bűnök-alá vetetett testben nem lakol,
 Isten irgalmaz nekünk. **S**zent Lélek Isten kegyelmezz nekünk.
 Isten irgalmaz nekünk. **S**zent Lélek Isten halgass-meg minket.

R

Minden

*Gal. 5. 22.
 Ibidem.*

*Ibidem.
 Rom. 11.
 1. Petr. 4.*

Genes. 1.

2. Petr. 1.

1. Joán. 2.

1. Cor. 2.

Rom. 8.

*Matth. 3.
 Joann. 3.*

*Rom. 8.
 Isai. 11.
 Rom. 8.*

*Rom. 8.
 Eccli. 24.
 Psal. 50.*

Aclor. 2.

Aclor. 4.

*Joann. 16.
 Aclor. 15.
 Joann. 6.*

1. Cor. 12.

Ibidem.

Hebr. 4.

Joann. 14.

*Sapient. 1.
 7. 4.*

Irgalmaz mi-nékünk.

Minden gonosztól,
Minden bűntől,
Az ördögnek késértetítől, és csalárdságitól,
A' fel-fuakodástól, és kétségben-eséstől,
A' meg-ismért igazság-ellen-való tufakodástól,
A' felebarátunk irigységétől,
A' bűnökben-való meg-áltkodástól,
Minden testi, és lelki fertelmességtől,
A' haragtól, és vízfíza-vonástól,
A' tisztátalan lélektől,
Minden gonosz lélektől,
Az Atyától, és Fiától örökké-való származásod-által,
Az Isten Fiának csudálatos fogantatása-által, mely te-általad lett,
A' Krisztus meg-keresztelésékor lett le-jövedeled-által,
A' te meg-jelenéfed-által, Krisztus színe el-változásákor,
A' Krisztus Tanítványira el-jövedeled-által,
Az Itéletnek napján,

Mi bűnösök,
Hogy nekünk légy irgalmas,
Hogy valamint lélekből élünk, úgy lélek-szerint járjunk,
Hogy a' lélek-szerint, a' testnek cselekedetét fanyargassuk,
Hogy az Istennek szent Lelkét meg-ne szomorítsuk,
Hogy a' malasztanak Lelkét bűstelenességgel ne-illeltsük,
Hogy szorgalmatozván meg-tartsuk a' léleknek eggyeségét, a'
békeféségnek kötelében,
Hogy a' lélek-szerint járván, a' testnek kívánságát ne-kövefsük,
Hogy minden léleknek ne-hidgyünk, hanem meg-visgáljuk,
ha Istentől vannak-e,
Hogy meg-emlékezvén róla, hogy mi a' Szent Léleknek tem-
plomi vagyunk, meg-ne ferteztessük,
Hogy az el-tévelyedteket, kegyes, és szelid lélekkel oktassuk,
Hogy a' lélek-szerint vessünk, és a' lélek-szerint arassuk az
örök életet,
Hogy a' lelki szegénységet mi-bennünk fel-gerjezd, és gyarapítsd,
Hogy mi szelidek, és kegyesek legyünk,
Hogy az aitatozónak, és köny-hüllőnek malasztját mi-
nekünk meg-adni méltóztass,
Hogy az igazságnak éhségét, és szomjúságát mi-bennünk fel-
gyulazd,
Hogy az irgalmaságot, és szeretetet mi-belénk önteni mél-
tóztass,
Hogy az igaz lelket meg-újítsd, és tiszta szívet szerezz mi-beünk,
Hogy békeséges-tűrők legyünk, és Isten Fiának hivattassunk,
Hogy az üldözéseket az igazságért, erőssen, és áthatatozván
szenvedgyük,

Ments-meg minket Sz. Lélek Isten.

Galat. 5.
Rom. 8.
Ephes. 4.
Hebr. 10.

Ephes. 4.
Ephes. 5.

1. Joan. 4.

1. Cor. 6.
Galat. 6.

Ibidem.
Matth. 5.
Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

Hogy

Hogy minket a' Szent Lélek-ellen-való átoktól, ki sem ezen a' vilá-
gon, sem a' másikon meg-nem bocsáttatik, meg-öltalmaz, *Matt. 12.*
Kérünk téged halgass-meg minket.
Hogy meg-ne szomorítsuk az Istennek szent Lelkét, a' kiből meg-
jegyeztettünk, Kérünk téged halgass-meg minket, *Ephes. 4.*
Hogy minket az igaz hitben, reménységben, és szeretetben meg-
tarts, Kérünk téged halgass-meg minket.
Isten Bárányá, ki el-vészted e' világ bűneit. Önts-ki mi-reánk a'
Szent Lelket.

Isten Bárányá, ki el-vészted e' világ bűneit. Küld-el mi-nékünk
az Atyának meg-igírtetett lelkét.

Isten Bárányá, ki el-vészted e' világ bűneit. Adgy nekünk bé-
keféségnek lelkét.

Krisztus halgass-meg minket. Krisztus halgass-meg minket. Uram
irgalmaz nekünk. Krisztus kegyelmez nekünk. Uram
irgalmaz nekünk.

Mi-Atyánk, &c. Idvez-ügy Maria, &c.

✠. Uram szerezz én-bennem tiszta szívet. R. Es az igaz lelket
újítsd-meg az én szívemben.

✠. Uram ne vess-el engem, a' te orczád-elől. R. Es a' te szent
Lelkedet ne vedd-el én-tőlem.

✠. Add-meg énnékem az idveféségnek örömet. R. Es a' fő Lé-
lekkel erősíts-meg engem.

✠. A' Szent Léleknek malasztja. R. Világosítsa-meg a' mi el-
münket, és szívünket.

✠. Uram halgass-meg az én könyörgésem. R. Es az én kiál-
tásom jusszon te-hozzád.

I M A D S A G.

UR Isten, kinek előtte minden szív, és kinek szöll minden
akarat, és a' ki-előtt semmi titok el-nem rejtettethetik,
tisztítsd-meg a' Szent Léleknek folyamával, a' mi sziveinknek
gondolatit, hogy tégedet tökéletesen szeressünk, és dicfir-
jünk.

Légyen mi-velünk Uram a' Szent Léleknek ereje, a' ki
kegyessen ki-is tisztítsa a' mi sziveinket, és minden gonosz-
tól meg-is őrizze.

örök mindenható Ur Isten, kinek lelkétől igazgattatik,
és meg-szenteltetik az egész Anya-szent-egyház, halgass-
meg minden Rendekért-való könyörgésinket, hogy a' te
szent malasztodtól igazgattatván, minden rendbéliek igazán,
és hiven szolgállyanak néked. A' mi Urunk J E S U S Kri-
stusnak-általa, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel él, és ural-
kodik mind örökkön örökké, Amen.

R 2

A' SZENT

A' SZENT LELEKNEK SOLOSMAJA.

A' MATUTINOMRA.

- ✠. A' Szent Léleknek malasztja világosítsa-meg a' mi elménket,
és szívünket. *ry.* Amen.
- ✠. Uram nyisd-fel az én ajakimat. *ry.* Es az én szám hirdeti a' te
dicsfiredet.
- ✠. Uram figyelmezz az én segedelmemre. *ry.* Uram fies, az én
segítségemre. Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Lé-
lek Istennek; miképpen kezdetben, most, és mind örökké,
Amen. Alleluja.

H T M N U S.

MI-nékünk adattásék Szent Lélek malasztja,
Melytől árnyékoztaték a' szűzek virága;
Midőn ötet Gábiél, idvezléssel áldgya,
S-tesztbe-öltözött Igét méhében fogadgya.

Antiphona. *Jőj-el Szent Lélek Ur Isten, tölts-bé lelki ajándékiddal
a' te hivednek szíveket, és a' te szeretetednek tűzét gerjesd-
fel ő-bennük.*

- ✠. Bocssájd-ki a' te Lelkedet, és teremtetnek. *ry.* Es meg-úji-
tod a' földnek színét.

I M A D S A G,

LEgyen velünk Uram a' Szent Léleknek ereje, a' ki ke-
gyessen ki-is tisztítsa a' mi szíveinket, és minden gonosz-
tól meg-is őrizze. Ugyan azon mi Urunk JESUS Krisztus-
nak-általa, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel él, és uralko-
dik mind örökkön örökké, Amen.

A' PRIMARA.

- ✠. A' Szent Léleknek malasztja. *Lásd a' Matutinomban.*

H T M N U S.

SZűz Anyától születék Krisztus istállóban,
Kint, és halált szenvedén, fekvék koporsóban,
Es magát meg-jelentvén fel-támadásában,
Tanítványi láttára méne menyországban.

Az Antiphona, Vers, és Imádság ugyan azon, a' ki a' Matutinomban.

A' TERTIARA.

- ✠. A' Szent Léleknek malasztja &c. *a' mint fellyebb vagyon.*

H T M N U S.

Pünköső-napján Szent Lelkét Isten el-küldötte,
Az Apostolok szívét meg-erősítette,
Tűzes nyelvekkel őket fel-is gerjesztette,
Hogy árván maradgyanak, azt meg-nem engedte.

Lásd az Antiphonát, Verset, és Imádságot fellyebb.

A' SEX-

A' SEXTARA.

- ✠. A' Szent Léleknek malasztja &c. *mint a' Matutinomban vagyon.*

H T M N U S.

HEt-féle ajándékot akkoron vévénék,
Azért minden nyelveket által-értheténék,
Világnak külömb-külobb részére menénék,
S-egy közönséges hitet akkor hirdetének.

A' Matutinombéli Antiphona, Vers, és Imádság mondatik.

A' NONARA.

- ✠. A' Szent Léleknek malasztja &c. *a' mint fellyebb.*

H T M N U S.

Hivatott Vigasztaló, s-dicső Szent Léleknek,
Isten ajándékának, kút-fő, s-szeretetnek,
Drága lelki kenetnek, meg-gyuladott tűznek,
Hétízeres adománynak, s-tisztá szerelemnek.
Ugyan a' fellyebb-való Antiphona, Vers, és Imádság mondatik.

A' VECSEERNYERE.

- ✠. A' Szent Léleknek malasztja &c. *a' mint a' Matutinomban.*

H T M N U S.

Isten jobb-keze Ujja ereje segítlen,
Minden-némű gonosztól kegyessen meg-mentsen,
Hogy a' kegyetlen ördög minket meg-ne sértsen,
Táplállyon, őltalmazzon, s-szárnnya-alá rejtlen.

A' Matutinomban-való Antiphona, Vers, és Imádság.

A' COMPLETARA.

- ✠. A' Szent Lélek malasztja világosítsa-meg a' mi elménket, és szí-
vünket. *ry.* Amen.
- ✠. Téríts-meg minket Idvezítő Istenünk. *ry.* Es fordítsd-el ró-
lunk a' te haragodat.
- ✠. Uram figyelmezz &c.

H T M N U S.

Vigasztaló Szent Lélek minket gyámolitsón,
Utunkat vezérellye, s-meg-világosítsón,
Hogy minket illetkor az Isten meg-szánnya.
Es az ő jobba-felé kedvesen szöllitsón.

A' fellyebb-való Antiphonát, Verset, és Imádságot mondgyad.

A J A N L A S.

EZ el-rendelt órákat aiatatósággal,
Néked mondgyuk Szent Lélek lelki buzgósággal;
Hogy minket meg-látogass lelki fugarlással,
S-mind örökké élhessünk menyben vigasággal, Amen.

Szép idvességes Hymnus a' Szent Lélek Istenhez.

Jőj-el Szent Lélek Istenünk
Látogasd-meg sérült lelkünk
Malasztoddal tölts-bé szívünk,
Kiket teremtetél; s-légy ben-
nünk.

Te vagy mi vigasztalásunk,
Isteni nagy ajándékunk;
Szeretet, jó, s-élő kútunk.
Lelkünk sebére flastromunk.

Te hét-féle adománya,
Isten Jobb-kezének úja.
Atyától meg-igirt javunk,
Vagy, s-torkunkban ékes sza-
vunk.

Setét érzékességünket,
Világosítsd-meg szívünket;

Gerjezd-fel szeretetünket,
Erősítsd gyengeségünket,
űzd megfázó ellenségünket,
Es add-meg békeségünket;
Hogy te lévén mi Vezérünk,
Minden bűntől távul legyünk.

Te-általad a' szent Atyát
Ísmérhessük, s-ő szent Fiát;
Téged, azok Lehellését
Hidgyünk, s-menyből el-kül-
dését.

Dicsírtessél Atya Isten,
Fel-támadott Fiú Isten;
Te-is Szent Lélek Ur Isten.
Most, és mind örökké Amen.

Más foganatos Hymnus.

Jőj-el Szent Lélek Isten,
S-erezd reánk tellyessen
Menyből fényességedet.

Jőj-el árvák gyámola,
Jőj-el szívünk orvosa,
Ozd-ki égi kincsedet.

O kegyes Vigasztalónk,
Testi, s-lelki táplálónk,
Erezzük bővségedet.

Fáradtságban nyugalomunk,
Hévségünkben árnyékunk;
Sirásunkban vigaságunk.

O dicső Nap lelkeit,
S-hiveidnek sziveit
Világosítsd, s-légy velünk.

Nincsen az Isten-nélkül,
Semmi jó ember-körül;
Mert vétkezten vétkezünk.

Bűnünk mocskát tisztogasd,
Szárazságunk mosogasd,
Gyógyítsd a' febhetteket.

Ronts kemény nyakunk agyát,
Lágyítsd-meg szívünk fagyát,
S-térítsd a' tévelygőket.

Engedd hiv szolgálidnak,
Kik csak téged óhajtnak,
Hétszeres kegyelmedet.

Add jó-tétünk érdemét,
Böldogítsd eltünk végét;
Add az örök életet, Amen.

Más hasznos Hymnus.

Ki származol az Atyától,
S-az ő áldott szent Fiától
Dicsőséges Szent Lélek.

Igazgasd a' mi nyelvünket,
Gerjezd-fel a' mi szívünket
Szereteted tűzével.

Noha ugyan mind kettőtől
Származol, de csak egyiktől
Sem vagy külömb Isteniség.

Noha külömb személyed van,
De azon Isteniséged van;
Mely Atyának, s-Fiúnak.

Egyenlő van birodalmad,
Es egyenlő van hatalmad;
Bölcsesség, s-szentséged.

Az eget dicsőségeddel,
S-a' földet bölcségeddel;
Bé-töltöd nagy erőddel.

Az ör-

Az ördög incselkedését
Te rontod-meg, s-feslettségét,
Dühösségének mérgét.

Szép világot adcz a' szívnek,
Tisztaságot a' léleknek,
El-öltvén ördög tűzét.

Te-benned nagy békeféléssel
örvend szívünk, s-csendeség-
gel

Nyugszik meg-búsult lel-
künk.

El-enyészik minden homály
Mi szívünkbelől, s-dölyfős da-
gály

Te-előtted el-ofzlik.
Te oktatz bennünket jóra,
Te tanítasz igazságra;

Aldott harmadik személy.
Te szóltál a' Prófétáknak,
S-a régi Pátriárkáknak;

Igaz Isten Szent Lélek.
Apostolok mindent tőled
Tanúltak, és együtt veled

Nemzeteket oktattak.
Mészé a' tévelygés tőled,
Semmi gonosz nem jár veled;

Minden jönak kút-seje,
Ölve-gyűjtöd a' népeket,
S-eggyé-tészed ő sziveket

Sok-féle Nemzeteknek.

Mert ugyan-is szeretetnek,
Olátoja vagy, s-eggyeségnek
Dicsőséges Iltene.

Nem lakol a' háborgóknál,
Es egymással czivodóknál;
Békefélének Iltene.

Hanem kik a' békefélést
Szeretik, és eggyeséget;
Azoknál van lakásod.

Azért siesz áldott Isten,
Mert kíváled senki nincsen,
Lelkünk vidámitója.

Világosítsd-meg elménket,
Igazgass jóra bennünket;
Légy lelkünk hajlékában.

Adgy mi-köztünk eggyeséget,
S-egymás-között békefélést;
Hogy együtt dicsírhessünk.

Minden mocskot mi szívünkbelől,
Egész-ki, s-dagályt elménkből,
Tisztaságnak tűköre.

Olcs-bé szívünk rejtekében
Minden jót, hogy ez életben
Téged méltán dicsírjünk.

Ez-után vigy az életbe,
Es az örök dicsőségbe;
A' hol téged áldhassunk.

Veled-eggyütt, s-az Atyával;
Az ő áldott szent Fiával
örökké vigadhassunk, Am.

*Szép aitatós Imádság, a' Szent Léleknek
hét ajándékáért.*

Jőj-el szent Lélek Ur Isten, reszegits-meg engem bölcseség-
nek ajándékával, világosíts-meg értelemnek ajándéká-
val, igazgass engem jó tanácsnak ajándékával, erősíts-meg
engem erőfélének ajándékával, taníts-meg engem tudo-
mánynak ajándékával, sebesíts-meg engem aitatóságnak
ajándékával, és verd-által az én szívemet szent felelmednek
ajándékával, Amen.

Más ugyan azon hét ajándékok el-nyeréséért.

O Minden joknak örökké-valo Forrása, a' kik a' mi Idve-
zitő JES US Kristufunk-által ajándékozotnak mi-né-
künk,

künk, a' világosság Attyától, Jőj-el az én szegény, és nyavalyás lelkemhez, a' ki te Istenéged nélkül, nincsen vétek nélkül; a' ki a' te lehelleled-nélkül, halzontalan, és gyümölcstelen, nem külbmben, mint a' száraz föld nedvesség-nélkül. Jőj-el, jőj-el szent Lélek Ur Isten, önts-belém a' te szent ajándékodat. a' kik engem az én Uram malaszttyában, és egyesülésében meg tartcsanak, és oltalmazzanak. Mindenek-előtt azért, add meg nekem az *Isteni félelmet*, mint eredetét, és gyűkerét, a' mennyei bölcseségnek, és szüntelen-való (nem annyira tekéntvén a' kárhozatra, hanem hogy az én jó Istenemet meg ne bánksam) szorgalmatosságot, az én idvességem kerésésében. Kapcsold-hozzá az Isteni félelemhez, az *Aitatoságnak* ajándékát, hogy az én elmélkedésimben, imádságimban, és más jó-cselekedetimbekben az Elő kút-fejét, az én Istenemet szomjúhozzám, és ötet mindenek-félett szerezsem, kívánnyam, keressém, és meg találjam. De miképpen juthatok ahoz, ő dicsőséges szent Lélek Isten, a' *Tudománynak* ajándéka-nélkül? alázatosan könyörgök azért, hogy az által, a' jóknak követésére, és a' gonofznak el-távoztatására igazgass. De mivel magamtól gyarló, a' bűnre hajlando, és erőtlen vagyok, erősíts-meg engem, az *Erősségnek* ajándékával, hogy a' joban ferény, és álhatatos, a' néhez, és ellenkező dolgokban bátor, a' késértetek meggyőzésében győzedelmes legyek. Közöld-velem a' te *Tanácsodat*, és sugarlásodat-is, hogy a' nélkül semmihez ne-fogjak, és hogy-ha valami jóra ferkengetz, azt késedelem-nélkül kövessem. Meg-ne vond tőlem a' ferény *Ertelmet-is*, hogy az én elmém meg világosittatván, ismérjem meg, mik legyenek Istennek dicsőségére, és lelkemnek üdvösségére, és mik nem. Végtere, tégy részessé a' te szent *Bölcségednek* ajándékában, hogy csak te az Atyával, és Fiúval légy nekem szám ize-szerént, a' világiakat egészíszzen meg úrálván, Amen.

Más idvességes fohász-kodások, azon hét ajándékokért.

I.

Jőj-el szent Lélek Isten,
Erezd reánk tellyessen
Menyből fényességedet.

Jőj-el

Jőj-el szent Lélek Isten, *Bölcségednek Isten!* Tanítsd-meg az én szívemet, hogy tudgyam böcsülni, és szeretni a' mennyei jókat, és a' földieket azokhoz képest semminek alitfam. Azon-kivül mutass út-at-is, a' mellyen oda juthassak, és örökké birhassam, Amen.

Mond-el ez-után a' Mi-Atyáknak.

II.

Jőj-el szent Lélek Isten. *a' mint fellyebb.*

Jőj-el szent Lélek Isten, *Ertelemnek Isten!* világosítsd-meg az én elmém, hogy a' mik Istennek dicsőségére, és lelkemnek idvösségére hasznosnak, és szükségesnek, értsem, és tartsam-meg: végtere, hogy a' te világosságod-által, az örökké-való világosságot láthassam, és a' te világosságos isméréstedre, s-egyetemben az Atyáéra, és Fiúéra juthassak, Amen.

Mi-Atyánk ki vagy mennyékben &c.

III.

Jőj-el szent Lélek Isten. *Íssd fellyebb.*

Jőj-el szent Lélek Isten, jó *Tanácsnak Isten!* Légy velem (míg ebben a' számki-vetésnek völgyében szarándokodok) minden dolgaimban; háitd-jóra az én elmém, és vond vízfűza a' gonofztúl, és a' te parancsolatidnak uttyain, az örök-életnek nyúgodalmára vezérelj, Amen.

Mi-Atyánk, &c.

IV.

Jőj-el szent Lélek Isten. *Íssd a' többit.*

Jőj-el szent Lélek Isten, *Erősségnek Isten!* Adgy erőt az én szívemnek, és minden háborúságban, és ellenkező dolgokban bátorítsd, az én fene ellenségim incselkedesi ellen, adgy diadalmat, hogy ne-talántán meggyőzetvén, te-tőléd, oh én Istenem! minden jőmtől el-válljak, Amen. *Mi-Atyánk.*

V.

Jőj-el szent Lélek Isten. *tekintsd-meg fellyebb.*

Jőj-el szent Lélek Isten, *Tudománynak Isten!* engedd, hogy e' világi mulandó jóknak hiúságit meg ismérjem, és meg útálljam. Ne-is élljek más-képpen vélek, hanem a' te szent Nevednek dicsőségére, és lelkemnek üdvösségére; és a' te örökké-való jutalmadat, az egész világi jóknál nagyobra becsüllyem. Amen.

Mi-Atyánk &c.

S

V I.

Jőj-el Szent Lélek Isten. *ugyan úgy a' mint fellyebb.*

Jőj-el Szent Lélek Isten, *Aitatoságnak Istene!* gerjeld-fel az én szívemet az igaz aitatoságra, őltőnőzd az én Uramnak, s-Istenemnek szeretetére, hogy minden aitatoságimban, imádságimban, és elmélkedésimben őt keressim, és az igaz, s-tiszta szeretet által meg-is találjam, Amen.

Mi-Atyánk &c.

Jőj-el Szent Lélek Isten. *a' mint fellyebb.*

Jőj-el Szent Lélek Isten, *Isteni félelemnek Istene!* Járd-által a' te félelmeddel az én testemet, hogy mindenkor tégedet, Istenemet szemem előtt hordozzalak, és szorgalmatoslan őijam mind azoktól magamat, a' mik szent Felségednek tisztaságos szemeit meg bántanák, Amen.

Mi-Atyánk &c.

Antiphona. *Jőj-el Szent Lélek Ur Isten, tölts-bé a' te biveidnek szívét mennyei ajándékkiddal, és a' te szeretetednek tűzét gerjeld-fel ő-bennek; a' ki kálomb-kálomb-féle nyelven lévő nemzeteket, az egy igaz hitnek eggyeségében összve-gyűjtöttél. Alleluja.*

Ű. Bocsájd-ki a' te lelkedet, és teremtetnek. R. Es meg-újítod a' földnek szinét.

Ű. Uram halgájd-meg az én könyörgésemet. R. Es az én kiáltásom jussón hozzád.

I M A D S Á G.

O Rók Mindenható Ur Isten, önts-bé a' te szent Lelkedet a' mi szívünkbe, kinek bölcseségével teremtetünk, és gondviselésével igazgattatunk. a' mi Urunk JESUS Krisztusnak általa, ki te-veled, és azon szent Lélekkel él, és uralodik mind örökkön örökké, Amen.

Ű. Az Ur Istennek mennyei áldása maradgyon mindenkor rajtunk. R. Amen.

Szép idvességes Könyörgés bűnünk-bocsánatjáért, és a' mennyei ajándékoknak meg-nyeréséért.

Irgalmas, kegyelmes, és kegyes Isten, minden inségünkben vigasztalónk, és midőn tőled el-pártolnánk-is, szeretünk; bocsájd-

bocsájd-meg nekünk a' mi vétkeinket. Egeffen ki minden gonofságot belőlünk, világosítsd, és gerjeld-fel minket a' te látogatásodnak világossága, hogy minden bűnöktől tiszták legyünk. Tölts-bé, és erősíts-meg minket a' te hét ajándékkiddal, és a' te el-olthatlan malasztodnak tűzével gerjeld-fel minket; Es ugyan aztat vidd végbé most a' mi szívünkben, a' mit végbe vittél a' te választott Edényidben, a' Krisztusnak Apostoliban Pünkösdi napján, hogy valami tőled idegen vagygon mi-bennünk, ki-törültsék, és a' te szent és tiszta szereteted minket meg reszegítsen, és éppen magáévá tegyen, Amen.

Szen Agoston Imádsága a' Szent Lélek Istenhez.

O Atyának, és Fiúnak egyenlő Szeretete, szomorúaknak hatalmas Vigasztaló Istene! Szály-bé a' te hatalmas erőddel az én szívemnek rejtekébe, és annak minden szegletinek homályát el-oltsatván, és dicsőséges fényességeddel meg világosítván, vigasztald-meg, és a' te mennyei harmatodnak bővségével tedd gyümölcsössé! Járd által szívemnek belső részeit, szereteted nyílával, és idvességes lángjával gyulazd-fel. Itafs engem, a' te gyönyörűségednek patakából, hogy ez-után, csak meg-se kóltoljam e' világnak mérges, és keferű edességét. Itily-meg engem Uram, és vedd-ki az én igyemet a' gonosz nemzet-közzül. taníts-meg engem a' te akaratodnak bé-töltésére, mert te az én Istenem vagy. el-hiszem azért, valakiben te lakol, lakó-helye vagyon abban az Atyának, és Fiúnak-is. bóldog az, a' kinek te vendége vagy, mert az Atya, és Fiú-is annál szállást készítnek. Jőj-el azért, jőj-el kegyelmes Istenem, fájdalmas lelkemnek vigasztalója, bóldog állapottyában óltalmazója, inségében segítője. Jőj-el gonofságinknak ki-irtója, sebeinknek gyógyítója. Jőj-el erőtleneknek erőssége, el-eseteknek fel-emelője. Jőj-el alázatosoknak tanítója, és fel-magasztalója, kevélyeknek el-rontója, és meg-alázója. Jőj-el árváknak kegyes Atya, özvegyeknek igyét-fogó bírója. Jőj-el szegényeknek reménsége, el-fogytaknak meg-élesztője. Jőj-el, a' tengeren-evezőknek fényes Csillaga, a' hajó-törést szenved-

élőknek bátorságos partya. Jőj-el az élőknek kiváltkép-
pen-való gyönyörűsége; a' holtaknak idveisége. Jőj-el,
jől-el Szent Lélek Ur Isten, és légy irgalmas, s-kegyelmes
énnékem! és a' te teczéfed-szerint igazgadj tellyes élete-
met. az én Idvezítő JESUS Krisztusomnak-általa,

ki az Atyával, és te-veled él, és ural-
kodik mind örökkön örökké.

A M E N.

MASO-

M A S O D I K R E S Z

A' Mennyei bódogságban

URALKODO ANYASZENT-

E G Y H A Z

választott, és dicsőséges PÓLGARINAK.

Az Isten háza LAKOSINAK, dicsőült SZENTEKNEK

Kik a' siralomnak völgyéből, és szem-fény-vesztő világnak
szám-ki-vetéséből vízfőz-térvén, már

HAZATOKAT BIRJATOK.

Kik a' jóságos-cselekedeteknek diadalmas pályá-futása után,
JUTALMATOKAT EL-VETTETEK.

KIK ERŐSZAKKAL, MENNYEKNEK ORSZA-
GAT MEG-VETTETEK,

Es már nyertessen járván örvendeztek.

Kik fejr Stólával fel-öltöztetvén, mindenütt a'

BARANYT követitek.

Altal-mentetek a' T Ű Z Ő N, és V I Z E N;

Es már bé-vitettetek a' NYUGODALOMBA.

SIRANKOZVAN VETETTETEK hajdan a' ti MAGOTOKAT,

Most ÖRVENDEZVE, őszve-gyűjtitek a' ti KEVEITEKET.

EHEZTETEK, és SZOMJÚHOZTATOK régenté az IGAZSAGOT;

Most az ISTEN HAZANAK BÖVSEGEVEL MEGELEGITTEK.

Mindeneteket el-hagyván, LELKI-SZEGENYEKKE lettetek;

Most nagy usorával, SZAZ-ANNYIT NYERTETEK.

HIV SZÓLGA, és SAFAROK hajdan e' FÖLDÖN;

Most az Urnak MINDEN JÓSZAGI-reátok bizattattak az ÉLŐKNEK FÖLDEN.

Hajdan KISDEDEK a' ti szemeitek előtt, és MEGVETTETEK a' VILAG előtt

Most igen MEG-TISZTELTETETTETEK, és meg-erősítettet a' ti FEIEDELEMSEGTEN.

Altal-EVEZTETEK, ennek, a' zúr-zavarognak habjaival háborgó

VILAGNAK TENGEREN;

Most az örök BÓLDOGSAGNAK bátorságos PARTYAN nyugodtok.

Magatok-felől BATORSAGOSSAK; mi-rólunk SZORGALMATOSSAK.

Igy biztat minket a' SZERETETNEK KÖTELE,

Ki a' Krisztusban, a' VITEZKEDŐ, és URALKODÓ ANYA-

SZENTEGYHAZNAK fiait őszve-köti.

Te azért ő szerelmes JESUSOM minden Szenteknek

KIRALLYA, és KORONAJA.

Add-meg ezeket!

O mely bódogok Uram, kik a' te HAZADBAN laknak!

Mind örökkön örökké dicűnek tégedet.

MÁSODIK RÉSZ.

A' DICSÓULT SZENTEKNEK

TISZTELETIRŐL.

H E T F Ő R E.

ELSŐ CZIKKEL.

A' Krisztus, és ember-kőzt-váló beszélgetés, mellyel megmutattatik, miképpen kellesek a' dicsóult Szenteket tisztelnünk.

Az Ember szól.

Mely gyönyörűségesek Uram a' te hajlékid! a' te pitvarodba kívánczik az én lelkem. mert midőn emlékezem a' te válsztottaidnak boldogságokról, a' kik most teveled, a' te országodban vendégeskednek, és meg-részegednek, a' te házadnak bővségéből, és a' te gyönyörűségednek patakából itattatnak; az én lelkem-is, én Istenem! tégedet, Elő kút-forrást szomjúhozik, mikor jutok az én Istenemnek színe eleibe? meg-úntam számtalan nyomorúságokkal, és fájdalomokkal meg-terhelt életemet. Ki ad énnékem szárnyakat, mint a' galambnak, és el-repülök, és meg-nyugszom? mert ő Uram! jobb a' te pitvarodban, egy nap, éze-reknél. Jaj nekem, mert az én életem meg-hozzászított! O én boldogtalan ember, ki szabadit-meg engem ennek a' halálnak testéből? Kivánom ez életből ki-költözésemet, és veled-léteemet, édes JESUIS-om! O mely boldogok, a' kik a' te házadban laknak Uram! mind örökkön örökké dicshetnek tégedet.

A' Krisztus szól.

Még egy-kevesé békefességgel légy Keresztyén lélek, és hogy oda bátorságosban juss, előszőr tanuld-meg, micfoda úton jutottak abba a' dicsőségbe az én barátim, és Szenteim; kövesd azoknak nyomdokokat, ha azon tárgyat el-akarod érni.

érni. a' kiknek meg-jutalmazása, és dicsősége gyönyörköd-tet, meg-lásd, hogy az ő munkájoktól, fáradságoktól, és harczoktól ne-fuss. Senki meg-nem koronáztatik, hanem a' ki végig hiven harczol. Nem-de nem kellett-é nékik, sőt nekem-is munkálkodnom, és szenvednem, és úgy kellett a' dicsőségbe mennünk? Imé ezek az én válsztottaim-is, a' testnek sok nyomorúsági-között sokat szenvedtek, és a' halált kívánták, de az én beszédimből, és példámból meg-tanulták, hogy a' mennyeknek országa erőszakot szenved, és az erőszak-tévők ragadgyák azt el. nagy jók azok, a' mellyeket készítettem azoknak, kik engem szeretnek; nem csuda tehát, ha csak azoknak adom, kik végig hiven harczolnak.

Te sem fosztatol ettől meg, ha úgy jársz, a' mint ők jártak ártatlanságban, és a' te szívedet fel-emeled menybe, ebből a' firaomnak völgyéből, mellyet szerzett néked első Atyádnak vétkeivel, tennen-magad véikek. De ne-fély, én a' te őltalmazód veled vagyok, én te-előtted megyek, és a' földnek dicsőségesít meg-alázom. a' ki a' Szenteknek segítség-voltam, néked-is azzal léflek, és malasztomot adom néked, hogy egy jóról másra meny, míg meg-lásd az én válsztottaimmal az Istenek Istenét Sionban, és meg-részegedgy az én házamnak bővségétől.

Boldog ember az Uram, a' kit te oktatsz, és a' te törvényedre tanítasz. taníts-meg kérlek Uram engem, a' te akaratodnak bé-töltésére, mert én-is azok-közzül akarok lenni, kik tégedet félnek, és a' te parancsolaridat őrzik.

A' te meg-szenteléd az én akaratom, szenté légy, mert én szent vagyok, kitől vették a' Szentek minden szentségeket. Ugy vagyom, hogy én magamat adhatnám néked például, ki minden jónak, és tökéletességnek kút-feje vagyok; mert én vagyok az *Ut, Igazság, és Elet*. En vagyok az *Ajtó*, a' ki én-általam bé-mégyen, idvezül. Mind-azon-által, ha szinos léfzen néked, az én válsztottaimat, atyádfiait, és a' testnek meg-romlott állapottyában hozzád-hasonlókat, kik mind-az-által, az én malasztom segítségéből, a' világot, a' testet, és ördögöt meg-győzték, elődbe-tenned, mert talám nem nagy dolognak látczik, ha az én cselekedetemben valami kiváltképpen-váló tökéletesség találtatik, mivel én-bennem az Isten-

Az Ember szól.

A' Krisztus szól.

az Istenségnek tellyesége lakik test-szerint-is. az pedig méltó csudálkozásra, midőn a' Szenteket látod, hogy a' testben lévén, test-szerint nem éltek, hanem idveséges gyűlöléssel el-vesztvén ebben az életben lelkeket, az örök-életnek örökösivé tették.

I. A' Szenteknek dicfired.

Leg-először, gyakorta halgasd, és olvasd a' Szenteknek cselekedetét, és rajtok csudálkozván elmélkedgyél rólok; dicfird az ő jóságos cselekedeteket, úgy-mint Alhatóságokat, Békeséges türelmeket, Erősségeket; magasztald tisztaságokat, és mértékletességeket; hirdesd engedelmeségeket, lelki szegénységeket, a' világnak meg-útállását; és a' mennyi jóságos cselekedeteknek neveit benne szemlélsz, annyi csudálatos munkáit hirdeted az én hatalmamnak, és jó-voltomnak.

Ha azért a' dicsőségben velem együtt uralkodó Szenteket avagy azok közül valakit kiváltképpen akarsz tisztelni. Dicfird az Istent, hálákat adván néki, hogy azt a' szentet N. öröktől-fogva, maga baráttjának választotta, hogy őt hit-ta, meg szentelte, és dicsőítette; hogy az ő malasztvát, és a' jóságos cselekedetekre-való hajlandóságot öntő-belé; hogy külömb-külobb-fele alkalmatosságokat adott néki a' jónak követésére; hogy annyi késértetek, és veszedelmek-között meg-őrzötte, hogy a' jóban végig-való álhatatos meg-maradást adott néki, és most a' dicsőségben őtet meg-jutalmazta, és koronázta. Egy-szóval, hogy titeket a' Szenteknek példájával int, és serkenget a' jónak gyakorlására, a' gonoltnak el-távoztatására, és az örökké-való jutalomra.

Azért ne-gondold, hogy a' Szentek dicfiredivel, az én dicfiredem meg-csorbúl. mert nem dicfired az ő jóságos cselekedeteket az én dicfiredem-nélkül, ki malasztot adtam nekik; mert én-nálam-nélkül semmit sem cselekedhettek volna, én adtam nekik az akaratot, én adtam a' segítséget. Annak-okáért a' Szenteknek minden dicfiredet én-hozzá-mezőlnak, mint eredetekhez. En szóló-tő voltam, ők szóló-vesztők voltak, semmi gyümölcsöt nem hozhattak volna maguktól, ha a' szóló-tőben nem maradtak volna.

Magunk-

Magok-is meg-ismérték, és vallották azt, hogy semmiel nem volt, a' mit tőlem nem vettek volna, és noha minden jókkal bővölködnének, mind-az-által haszontalan szolgáknak vallották magokat; azért fel-nem sualkodtak, hanem az én nevemnek adták a' dicsőséget. Te azért tanúld-meg ezt, és kövesd, és így méltán dicfired a' Szenteket, és az Istent-is ő-bennek.

En Istenem! igen meg tiszteltettek én nálam a' te barátid, és igen meg erősítettet az ő Fejedelemségek. ki dicfiredi méltán a' te szenteidet? el-veszi az ő dicsőségek az én szemeim fényét, kik te-előtted ragyognak, mint az erősségnek fénye, és a' mennyi csillagokkal az ég, annyi jóságos cselekedetekkel villognak. Bizonyára csudálatos vagy te Uram, a' te szenteidben! áldlak, és magasztalak téged, a' te nagy jó-voltodért, ki oly bőven meg előztetted őket, a' te édeségednek áldásával, és az ő fejekbe, drága kövekből rakott koronát tettél; dicsőségél, és tisztelettel meg koronáztad Uram őket!

II. A' Szenteknek segítségül-hívása,

Az-is öregbiti a' szenteknek dicfiredit, és dicsőségét, ha valamely szükségbe segítségül hivattnak. Ugy vagyon ugyan, hogy minden igyeden én-tőlem vagyon segítséged, és az én nevemen kívül, másban nincsen üdvösség; mindazáltal kegyessen engedtem az én szenteimnek, kik énnékem tellyes szivekből, hiven szolgáltak, hogy azoknak hamarabb hajolyak kéresekre, kiknek pártokat fogják, és igyeket sürgetik az én Szenteim, és kedves barátim. Mert a' Mennyei dicsőségben uralkodó Anya-szent-egy-ház, e' földön vitézkedő Anya-szent-egy-bázzál, a' szeretetnek köteleivel ösze köttetik; és az hitnek ágazattya, melyet naponként, az Apostoli Credoban, avagy Híszek-egy-Istenben, gyakorlottak, oktat titeket, mely hasznossan tisztelitek a' dicsőült Szenteket, és segítségül híjátok, a' kiket én annyira búcsúltem, és magasztaltam. Gondold-meg, hány-szor vontam vízfűz, az én fel-gerjedet haragomnak ostorát? hány-szor engettem meg, nem csak városoknak, hanem tartományoknak, országoknak, és egész nemzeteknek, az én Szenteimnek esedezésekért? Hogy-ha ily hathatós volt

Az ember
szól.

A' Krisztus
szól.

rős volt az én Szenteimnek esedezések, midőn még, bűnre hajlandó testben volnának, mentül inkább már, a' testnek mocskaitól meg tisztulván velem együtt, mint kedves barátim, az én országomban uralkodnak? Annál hajlandóbbak az irgalomságra, mentül közelebb vannak az irgalomság kút-fejéhez, és mentül inkább által-értették a' ti nya valyaitokat. Mert a' dicsőséges haza, nem kissebbítette, hanem öregbítette az ő szereteteiket. A' bátorságos parton vannak ugyan ők, de látták, hogy ti veszedelmessen ide, s-tova hanyattattok, e' világ tengerén a' szélvészről. ha azért tőletek segítségül hivattatnak, ottan mindgyárt hozzám folyamadnak, hogy segítségül legyek, s-nem-is lehet, hogy az ő kérésüket meg ne halgassam.

*Az ember
szól.*

O mely édesflek Uram, ezek a' te beszédid! mert én méltatlan bűnös gyakorta szűkölködöm segítség-nélkül, de nem tudom hová forduljak, mert számtalan vétkeknek úndokságival meg-mocskoltatván, nem merek színed-eleibe menni. De ez-után bizvasbb járulok hozzád, a' te kedvesfidek árnyékában vonván magamat, és a' mi magam erőmből nem lehet, azok által, véghez viszem. O adgyad, hogy részes legyek mind-azoknak jó-cselekedetükben, kik tégedet félnek, és a' te parancsolatidat őrzik.

III. A' Szenteknek követése.

*A' Krisztus
szól.*

Mind-azon által, azt tudgyad Keresztyén lélek, hogy héjába dicfiri, és hja az segítségül a' Szenteket, a' ki követni nem akarja őket. Mert a' Szenteknek életek, néked, és minden Keresztyénnek például adatik, hogy mint éllyenek. azon tárgyra akartok jutni, miért nem jártok tehát azon úton? olyan életet kedvelletek, olyan úton jártok, kinek a' vége a' halálra viszen. O mely sokan vannak a' keresztyének-között, a' kik az én nevemmel dicfikednek, kik a' dús-gazdaggal biborban, és bársonyban öltöznek, minden- nap tobzódznak, és e' világi gyönyörűségekben töltik el életüket, mind-azon által nagy mérészen, a' Lázár-halálát igirik magoknak? a' kik az istentelen Balaámmal gonoszul élnek, meg-is bolondul a' Szentek sorsára vágyodnak? Mi-lehet ennél nagyobb bolondság? Mi-képpen merik azt vár-

ni, a'

ni, a' mit nem érdemlenek? mi-képpen akarnak ott aratni, a' hol semmit sem vetettek? Mit? tehát az én mivefim-mel együtt, kik a' napnak terhit, és melegét vívelték, jutalmat várnak azok, a' kik hivalkodva, tobzódással, és más gonofzságokkal töltvén életeket, a' világi gyönyörűségekben töltik napjokat? A' világnak, testnek, és ördögnek szolgálnak, és én-tőlem várják jutalmokat? Ó balgatagok! mi-lehet ennél nagyobb kábaság? úgy vagy on, reám biztatott az Atyától a' jutalomnak ki-szolgáltatása, de csak a' mivefeknek; mert a' mit vét az ember, azt arattya, a' ki a' test-szerént vét, a' test-szerént arat rothadást; a' ki pedig a' lélek szerént vét, a' lélek szerént arat örök életet.

Te pedig Keresztyén lélek, tekints az én hiv mivefimre, a' kikben a' tökéletesség fénlett. ők nagy éhségben, és szomjúságban; hidegben, és meztelenségben; munkában, és fáradságban; vigyázásban, és bőjtölésben; imádságban, és elmélkedésben; üldözésben, és háborúságban szolgáltak nékem. Mely ferények, és buzgók voltak ők a' jóságos-cselekedetekben, mert az ő lelkek soha meg-nem szűnik vala az imádságtól. mely kemény bőjtöl fanyargatták vala az ő testeiket! mely szorgalmatos vigyázással őrzik vala magokat a' testnek késérteti-ellen! Gondold-meg ezeket Keresztyén lélek, és tekintsd-meg, mely kicsiny, sőt semmi, a' mit te cselekszel; micfoda a' te életed, azokéhoz-képest, a' kikkel meg-akarsz koronáztatni?

En Uram Istenem, meg-pirúl az orcám, mikor meg-gondolom, mennyire különbözöm az én atyámfiától, és mennyire el-távoztam az én Anyámnak (Anyá-szent-egyháznak) fiától. O miképpen járulok elődbe, az igazak se-regében, kik annyira lángadoznak szeretetedtől? ők nagy félelemmel, és rettegéssel keresik vala az ő idvefiségeket. Némellyik minden dolgában retteg vala, tudván hogy engedelmes lennél a' bűnösnek. Más fanyargattya vala az ő testét, és szolgálat-alá veti vala, né-talántán, mikor másnak prédikálna, maga meg-vettetnék. Némellyik, noha még az Anya méhében meg-szenteltetett volna, mind-azon által a' pusztában külön szállott, hogy ártatlanságában bátorságosabban meg-maradhatna. Nem öltözik vala púhán, hanem te-

*Az ember
szól.*

ve-szörrel fedezi vala magát, és nem-is mással, hanem erdei vad-mézzel, és sáskákkal táplállyal vala magát. Más tellyes életében böjtölésekkel, és imádságokkal szolgál vala az Istennek. Minden akarattyok, és gyönyörűségek az Ur törvényében vala, tellyes életekben, vagy az Istenrel, vagy az Istenről szólnak vala. O mely buzgók voltak a' Szentek! o mely serények az Isteni szolgálatban! O mely csudálatos voltál Uram, a' te Szenteidben!

A' Krisztus
szóll.

Nem ok-nélkül csudálkozol te Keresztyén lélek az én erőmnek csuda-tételin, és a' Szenteknek dicsőséges győzedelmét magasztalod; de nem-de nem pirúlsz-é, látván az o dicsőségeket? Imé az én Szenteim, hasonló emberek voltak hozzád, hasonlóképpen szenvedés, mulandóság, és romlott állapot-alá voltak vettelve, nem-is kőből, avagy vashból volt az o testek, hanem azon sárból, azon testnek erőtlenségétől vétettek-környül, a' melytől te. érzették ok-is a' testnek tusakodását a' lélek-ellen. a' világ üldözte őket, a' Sátán inkább agyarkodott-ellenek, hogy-sem te-ellened, még-is tekintsd-meg, mely diadalmaffán állottak a' harczon. O mely igen ösztönöztettek az én szeretetemtől! nem engedtek nyugodalmat testeknek, el-távozott az álom, az o szemektől, nagy félelemmel, és rettegéssel keretik vala idvességeket, szorgalmatos vigyázással járnak vala előttem, hogy kedvemben lehessenek. úgy mennek vala jóról jóra; és nő vala az o ösvények, mint a' ragyogó fényesség, a' tellyes napig. Imé ezek azok, a' kik nagy inségből jöttek ide. Ezek böcstelenséget, és veréseket szenvedtek, azon-fellyül meg-kőöztettek, tömlőczbe vettettek, meg-kőveztettek, öfve-vagdaltattak, késeztettek, fegyverrel meg-ölettettek, juh, és kecske-bőrben járnak vala, szűkölködtek, fanyargattattak, &c. és mind ezekre méltónak ítéltek az örök életet, kire ily nagy munkával, és viaskodással igyekeznek vala; néked azonban, egy kevesé hoszszabb imádság, egy kis éhség, egy kis fanyarúság igen nehéznek látczik.

De kérdezd-meg most az én Apostolomtól, szent Páltól, sajnállyal-é azt a' munkát, a' kit én-érettém cselekedett? hogy az o testét fanyargatta, és szolgálat-alá vetette? hogy annyi-szor meg-veszszőztetett, és ostoroztatott? hogy annyi vesze-

delme-

delmeket, inségeket szárazon, és vizen szenvedett? hogy mindeneknél többet munkálkodott, és fáradott? hogy a' Sátánnak Angyalát, tudni-illik, a' testnek ösztönét (én engedelmemből, az o dicsóságára) érzette? Sőt még akkor-is cselekedik vala az o erőtlenségében, el-öltvén a' jövőd dicsőségnek reménsége, a' jelen-való nyomorúságoknak súlyát; tudgya vala, hogy ez mostani inségek semmik a' következendő dicsőséghez-képest. mert egy kevesé-tartó inségünk, örökké-való dicsőséget szerez minékünk. azért sem éhség, sem szomjúság, se meztelenség, se halál, se semminémű teremtettség el-nem választhatta őket az én szeretetemtől; hanem jól harczoltak, a' hitet meg-tartották, pállyá-futásokat el-végzették, és úgy várták a' nekik el-téretett igazság Koronáját.

Kérdezkedgyél szent István első Mátyrtól, vallyon bányája-é, hogy egy kevés ideig a' kőveknek zápor-elsőjétől öfve-törtöttetek csontai, szaggatott teste? Imé már több ezer esztendőnél, hogy egy napi szenvedésével az örök dicsőséget meg-vette, és abban uralkodik, s-hány ezerszerre-való ezer esztendőnek vannak még, a' kikben, azon dicsőséget fogja birni? hasonlóképpen fordítsd a' több Szentekre szemeidet, és meg-rapasztalod, hogy senki harcz-nélkül meg-nem koronáztatott. és senki nincs, a' ki banná munkáját, fáradságát, és viaskodását. Minnyájan keferves köny-húllatással vettettek, és már nagy vigassággal aratnak. egy kevesé munkálkottak, és örök nyugodalmat nyertek. által-mentek a' vizen, és tűzön, és bé-jurottak a' nyugodalomba. Minden köny-húllatásokat le-töröltem én az o szemeikről, és már se sirás, se rivás, se kiáltás, se semmi fájdalom nem éri őket, mert el-múltak az élébbeniek. Ha azért ok így dicsőítették az Istent, az o testekben, és az idvességnek pohárát el-vették, mivel fizetcz te az Urnak, mind azokért, a' mikkel téged meg-áldott? Azon képemre teremtettelek tégedet; azon véremmel váltottalak-meg, azon mennyei örökségbe hittalak. miképpen nem ihadd tehát meg ezekkel a' Szentekkel az én poháromat? mind-azon-által azokkal részesülni akarsz az én országomban? meg-akarsz ezekkel koronáztatni, és a' nyereséget egy-aránt osztani, s-vélek nem akarsz harczolni?

T 3

O én

*Az ember
szól.*

O én nyomorúlt ember, csak távúl sohász kodom! meg-
vallom, ösztönöz engemet a Szenteknek baj-vivások, gyö-
nyörködtet a jutalmok, serkenget követésekre példájok.
meg-van ugyan az akarát, de nem látom módgyát a vég-
hez-vitelnek. Emlékezzél-meg Uram, az én állapotomról,
nem-de nem szél-é az én életem? mit tehetek én nyavalyás,
ha te nem segítesz? te vagy a Szenteknek erejek, és koroná-
jok. azért előzz-meg engem-is malasztoddal, és légy velem
segedelmeddel. mindeneket meg-cselekedhetem te-veled,
ki engem meg-erősítesz. Vezérelj engem Uram a te paran-
csolatidnak ösvényire, a mellyen a te Szenteid oly hiven jár-
tak, mert te gyulasztottad-fel az ő sziveket, hogy az ő nyom-
dokokon járulják te-hozzád, és vélek-együtt dicshírelek
tégedet, és hozzád ragaszkodgyam mind örökké.

*Krisztus
szól.*

Bizzál Keresztyén lélek. én erős baj-vivást adtam az én
Szenteimnek, hogy győzedelmek legyenek, és tanúllák-
meg, hogy mindenneknél erősebb a békeséges-tűrés. te-veled
pedig most könnyebben bánom. ne-is véld, hogy erre üldö-
zésnek idejét várjuk. a ki Istenessen, és áitatatosan akar élni,
nem léfzen üldözés-nélkül. próbáld-meg magadat az apró-
lék dolgokban, hogy miképpen álhatcz-meg az erős baj-vi-
vásban.

Imé az én Apostolim mindeneket el-hagyták, és enge-
met követtek. te leg-alább, ha bővölköddöl e világi jókkal,
ne-engedd, hogy a szivedet el-ragadgyák, és birják. A Már-
tyrok én-érettem véreket ki-ontották, és keserves kinokkal
meg-ólettettek; tőled pedig nem kívánom, hogy érettem
véredet ki-ontsd, hogy életedet le-tedd, hogy a tyrannusokkal
szembe-szállj; hanem sanyargasd a te tagjaidat. a testnek ki-
vanságit zabolázd-meg. tagadd-meg magadat. légy alázatos,
békeséges-tűró, szelid. gonoszért gonoszszal ne-fizess. a te
nyelvedet kösd-meg; dugd-bé füleidet. fordítsd-el szemei-
det, hogy a hiúságot ne-nézzék. békély-meg felebarátod-
dal. könyörűly a szűkölköddön. El-viselhetetlenek lesznek-é
ezek, és ezekhez hasonlók néked? Nem mehetcz a halálra?
békével szenvedd, ha egy kis becstelenséggel illettetel. mind
eddig sem harczoltál véred ki-ontásáig, a mint sok ezernyi
ezer Mátyrok. imé a nevedékeny, és gyenge szűzek, a vi-
lágot

lágot meg-tapodván, a testet meg-zabolázván, az ördögöt
meg-győzván, a kegyetlen tyrannusokat meg-szégyenítván,
makula-nélkül-való szível, és testtel, a Keresztnak zafslója-alá
repülnek. s-te nem sanyargathatod, és szolgálat-alá nem
vetheted testedet? hanem gyengén, és gyönyörűségesen él-
vén, hizlalod szolgádat, az-az, testedet, és ily puha, és széles
úton, akarsz igyeneffen menybe menni? Nem ez a Sze-
tek úttya, nem ez az enyim. Kely-fel, a ki aluszol, és én
meg-világosítlak. nem rövidítettet meg az én kezem. én
valamint a Szenteknek segítséggel voltam, úgy segítséggel
léfzek néked-is, ha akarod. Annak-okáért nagy buzgósá-
gal dicshird a Szenteket, gyakorta hid segítségül, és serénnyen
kövesd őket. En, valamint nekik, nagy jutalmad léfzek
néked-is.

MASODIK CZKIKEL.

*A Szent Angyaloknak, de fő-képpen az őrző An-
gyalnak tiszteletiről.*

I N T E S.

Kiváltsképpen-való tiszteletre méltók az Angyalok, akár az ő ter-
mészeteknek méltóságára, akár hozzánk-való szeretetekre, és
jó-téteményekre-nézve. mert ők nemes tiszta lelkek, az Istennek
Udvar-népei, és mindenkor láttyák az Atyának orczáját, ki men-
nyekben vagyon. Az ő szolgálatyokat meg-nem vonnyák; no-
ha mennyékben laknak, mind-az-által a földet meg-nem
úrállyák. mert minnyájan szolgáló lelkek, azoknak szolgál-
lattyokra küldettek, kik el-vészik az idveségnek örökségét,
igy szól szent Bernárd Apátúr.

Kedvellik, úgy-mond szent Agoston, az ő póljár-társait, kik
által várják, a gonosz Angyalok helye bé-töltését; annak-
okáért nagy szorgalmatossággal vigyáznak reánk, minde-
nütt, és minden-nap a mi szükségünkre vigyázván. mert
velünk járnak minden útainkon, bé-bennek, s-ki-jünek ve-
lünk vigyázván, mely tiszteletsegesen, és szentül visellyük ma-
gunkat, a gonosz népek-között.

Munkánkban segítnek, nyugodalmunkban őriznek, vi-
askodásunkban biztatnak, győzedelmünkben meg-koronáz-
nak, vigaságunkban vigadnak, nyomorúságunkban szána-
kod-

*S. Bernar-
dus Sermo-
ne 2. de S.
Vitiors.*

*S. Augus-
tinus in So-
liloq. cap.
27.*

kodnak. Valahányszor jól cselekedszünk, örvendeznek az Angyalok, szomorkodnak az ördögök. Valahányszor a' jótól el-tántorodunk, az ördögöt vigasztalljuk, az Angyalokat örömsöktől meg-fosztyuk.

Kiváltképpen-való tisztelettel kell pedig a' mi őrző Angyalinkat illetnünk, kiknek meg-parancsolta az Isten, hogy minket minden útan-
 inkban őrizzenek. gyakorta dicősrnünk kell az Istennek kegyelmét & érettek, hogy oly brv, és erős őltalmazókra bízott bennünket, számtalan sok incselkedésiben ellenséginknek, és életünknek ennyi veszedelemiben.

A' többi-között leg kedvessebb tiszteletet téfzen az Angyaloknak, magúknak pedig leg hasznosbb, ha mindenkor, és mindenütt az ő jelenléteket, szemünk előtt viseljük. Erről szól Sz. Bernárd: Minden szegletben, a' te Angyalodnak tisztelettel légy, és olyat ne-cselekedgy az ő jelenlétében, a' mit az én szemem láttára nem mérnét cselekedni.

Azon kívül igen hasznos, a' gonosz indulatoknak-ellen-ne állásra, mint-ha valaki, valamely méltóságos embernek személyét előtte viselje. De ha valaki szégyenli, hogy a' pogány bölcs szavaival ösztönözöm, inkább szégyenlye, hogy alább-való a' pogány bölcsnél. Vedd, ugymond, ezt a' hasznos, és idvességes tanúságot. Valamely jó embert (olyan a' mi őrző Angyalunk) válasszunk magúknak, és mindenkor szemünk előtt viseljük, hogy úgy éllünk, és mindeneket úgy cselekedgyünk, mint-ha ő látna bennünket. Sok vétekek el-távoztatnak, ha a' bűnre menendő ember, mindenkor gonofságának bizonyosságát előtte viseli. mindenkor szemünk előtt legyen valaki, a' kitől mint-egy irtózzunk, kinek méltóságára nézve, a' rejtek helyben lévő dolgainkat-is, szentül vizsgáljuk végbe. O mely boldog az olyan ember, ki nem csak a' cselekedet, hanem gondolatit-is így igazgattya!

Annak-okáért meg emlékezővén erről az intésről, a' te őrző Angyalodnak sugarlására vigyázz, és serényen kövesd. napjában gyakorta, veszedelemnek, vagy kísértetnek idején, segítségül bíd, hogy tégedet meg őltalmazzon, minden lépésidet igazgassa, cselekedetidet szerencsétlenség, a' veszedelmes alkalmatosságokat el-távoztassa, ellenségednek incselkedését el-fordítsa.

Szokásuk volt sok Szenteknek, hogy minden dolgaikban az őrző Angyal-

Angyalhoz folyamodtak; sőt nem csak azokhoz, hanem még a' kikre országoknak, tartományoknak, és városoknak gondgya biztattatott-is. Például lehet ebben (hogy többekről ne-emlékezzem) Xaverius Sz. Ferencz, Turfcking I. 6. vitæ, c. 5. Szent Aloysius, Ceparius I. 2. vitæ, c. 3. Seraphicus Szent Ferencz mennyire folyamodott Szent Mihály Arkangyalhoz, meg-mutattya Szent Bonaventura, életének 9. részében. Kövesd ezeket, és meg-tapasztalod, mely hathatós legyen minden dolgoknak végbe-vitelére, és sok veszedelmeknek el-távoztatására.

A' Szent írásból öszve-szedett LITANIA, a' Szent Angyalokról.

Uram irgalmazz nekünk.	Kristus kegyelmezz nekünk.
Uram irgalmazz nekünk.	Kristus halgass-meg minket.
Kristus halgass-meg minket.	
Menybéli Atya Isten,	
Meg-váltó Fiú Isten,	} Irgalmazz mi-nékünk.
Szent Lélek Ur Isten,	
Szent Háromság egy Isten,	
Szent Mihály Arkangyal, mennyei Seregeknek Fejedelme,	
Szent Mihály Arkangyal, ki nagy harczot indítottál az égben, a' Sárkánnyal,	
Szent Mihály Arkangyal, ki a' Sárkányt; a' pártos Angyalokkal együtt az égből le-vetetted,	
Szent Mihály Arkangyal, ki az ördöggel disputálván, a' Móyses testéért vetekedtél,	
Szent Gábiél Arkangyal, ki Isteni látást mutattál Danielnek,	
Szent Gábiél Arkangyal, ki Azariással, és tárfaival, az égő-kemenczébe menvén, a' lángot ki-cfaptad,	
Szent Gábiél Arkangyal, ki Zakariásnak meg-jelentetted Jánosnak születését, és tiszteit,	
Szent Gábiél Arkangyal, ki az Istentől Názaretbe küldettél Szűz MARIA-hoz, és az Isten Igéje meg-tesztelését meg-jelentetted,	
Szent Rafaél Arkangyal, ki egyik vagy a' hét lelkek-közzül; kik az Isten-előtt állnak,	
Szent Rafaél Arkangyal, ki az iffiú Tóbiást bátorságoosan hordoztad,	
Szent Rafaél Arkangyal, ki az ördögöt Sárától el-űzted,	
Szent Rafaél Arkangyal, ki az öreg Tóbiásnak szemeit meg-gyógyítottad,	
Szent Sérafim Angyal, ki Isaiásnak a' száját tűzes-szénnel megtisztítottad,	
Szent Kérubim Angyal, ki az élet-szájának őrzésére rendeltetted,	

Dani. 10.
 Apoca. 12.
 Apoca. 12.
 Jude Epist.
 Daniel. 9.
 Daniel. 3.
 Luca 1.
 Luca 1.
 Tobia 12.
 Tobia 5.
 Tobia 8.
 Tobia 12.
 Isaia 6.
 Genesis 3.

Könyörgő életünk.

S. Bernar.
 in Psalm.
 Qui habi-
 tat. Serm.
 3.

Istennek szent Angyali, kik az Isten széke-felett állotok,
 Istennek szent Angyali, kik szüntelen, Szent, Szent, Szent
 éneklitek,
 Istennek szent Angyali, kiket szarándok képében, Abrahám
 házába fogadott,
 Istennek szent Angyali, kik a' Sodomitákat meg-vakítottátok,
 Istennek szent Angyali, kik Lóthot, a' gonoszok-közzül ki-
 vittétek,
 Istennek szent Angyala, ki látván Abrahámnak engedelmes-
 ségét, Isáknak fel-áldozásától meg-tartóztatad,
 Istennek szent Angyali, kik Jákób lajtorján fel, s-alá jártatok,
 Istennek szent Angyala, ki Jákóbbal tufakodván, a' temporát
 meg-sértetted,
 Istennek szent Angyala, ki Jákóbot minden gonosztól meg-
 szabadítottad,
 Istennek szent Angyala, ki az Izraéliták házait el-kenülvén,
 az Egyptombélieknek első-szüllöttüket meg-ölted,
 Istennek szent Angyala, ki Egyptomból, a' veres-tengeren, és
 a' pufztán, az Izraél-fiait, az igiet-földére által-vitted,
 Istennek szent Angyala, ki Móysesnek az Isten törvényét adtad,
 Istennek szent Angyala, ki Bálaámot, midőn az Izraélitákat ár-
 kozni menne, meg-akadályoztad,
 Istennek szent Angyala, és az Ur Seregének Fejedelme, ki Josué-
 nak segítségére küldettél,
 Istennek szent Angyala, ki Dávid vétkéért, hetven-ezer férfiat
 dög-halállal meg-öltél,
 Istennek szent Angyala, ki az Orofzlyánok barlangjában, Da-
 niélnek eledelt szerzettél,
 Istennek szent Angyala, ki egy éjjel, az Assýriusok táborán,
 nyolczvan-öt ezer embert meg-öltél,
 Istennek szent Angyala, ki Heliodorust, midőn a' Templom
 kincseit el-akarná prédálni meg-csaptad,
 Istennek szent Angyala, ki Jófeset, midőn a' Böldogságos Szűz
 házasságától irtózna, meg-bátorítád,
 Istennek szent Angyala, ki a' Krisztus születését a' Pásztoroknak
 hirdetted,
 Istennek szent Angyali, kik a' mi Idvezítőnk születésekor, nagy
 örömmel békeséget hirdettetek az embereknek,
 Istennek szent Angyala, ki Jófeset meg-intetted, hogy JESUS-
 sal, és az Annával Egyptomba szaladna,
 Istennek szent Angyali, kik Krisztusnak a' pufztában, a' késérte-
 tek meg-győzése-után szolgáltatok,
 Istennek szent Angyala, ki Krisztust, a' halállal-való tufakodása-
 kor meg-erősítetted,
 Istennek szent Angyala, ki Krisztus sírjáról a' követ el-hengeri-
 tetted,

Isten-

Isaie 6.
 Ibidem.
 Genes. 18.
 Genes. 19.
 Ibidem.
 Genes. 22.
 Genes. 28.
 Genes. 32.
 Genes. 48.
 Exodi 12.
 Exod. 14.
 Actor. 7.
 Num. 22.
 Josue 5.
 2. Reg. 24.
 Danie. 14.
 4. Reg. 19.
 2. Mac. 3.
 Matth. 1.
 Luce 1.
 Ibidem.
 Matth. 2.
 Matth. 4.
 Luce 22.
 Matt. 28.

Könyörőgi éretünk.

angy

Könyörőgi éretünk.

Istennek szent Angyali, kik Krisztus sírjában, feje-ruhában ül-
 vén, Krisztus fel-támadását az aszfzonyi-állatoknak
 meg-jelentettétek,
 Istennek szent Angyali, kik Krisztus menybe-menetelekor, a'
 Tanítványoknak meg-jelentetek,
 Istennek szent Angyala, ki az Apostolokat a' tömlőczből ki-
 vivén, a' templomba vitted,
 Istennek szent Angyala, ki Pétert a' fogságból, és Heródes ke-
 zéből csudálatosképpen meg-szabadítottad,
 Istennek szent Angyala, ki Heródest, hogy Isteni tisztelettel
 élne, meg-csaptad,
 Istennek szent Angyali, kik Lázárt Abrahám kebelébe vittétek,
 Istennek szent Angyali, kikre bizta az Isten, az emberek gond-
 vífelését,
 Istennek szent Angyali, kik az Atyának orczáját, ki mennyék-
 ben vagyon, mindenkor láttyátok,
 Istennek szent Angyali, kik egy meg-térő bűnösön örvendeztek,
 Istennek szent Angyali, szolgáló Lelkek, kik az idveség örö-
 kösinek szolgálattokra küldettetek,
 Istennek szent Angyali, Istennek szolgai, kik az ő akarattját
 cselekszitek,
 Istennek szent Angyala, ki Cornelius Századosnak, Péter-által,
 az idveséget ki-nyilatkoztattad,
 Istennek szent Angyali, kik a' mi imádságinkat az Istennek
 fel-vizitek,
 Istennek szent Angyali, kik Krisztussal, az iteleire el-jövendetek,
 Istennek szent Angyali, kik az egész világot, trombita harfo-
 gásokkal az iteleire öfíszé-híjátok,
 Istennek szent Angyali, kik világ végezetin a' választottakat
 öfíszé-gyűjtitek,
 Istennek szent Angyali, kik a' Krisztus országából minden bo-
 tránkozást öfíszé-szettek,
 Istennek szent Angyali, kik a' gonoszokat az igazak-közzül
 ki-választjátok,
 Minnyájan meg-dicsőült Angyalok,
 A' te szent Angyalid-által, minden veszede-
 lemtől,
 A' te szent Angyalid-által, az ördögnek incfel-
 kedésétől,
 A' te szent Angyalid-által, dög-haláltól, éhség-
 től, és hadaktól,
 A' te szent Angyalid-által, a' véletlen, és hir-
 telen haláltól,
 Mi bűnösök, Kérünk, halgass-meg minket.
 A' te szent Angyalid-által, Kérünk halgass-meg minket.

Joann. 20.
 Actor. 1.
 Actor. 5.
 Actor. 12.
 Ibidem.
 Luce 16.
 Psal. 90.
 Matt. 13.
 Luce 15.
 Hebrae. 1.
 Psal. 102.
 Actor. 10.
 Tobie 14.
 Matt. 25.
 1. Thef. 4.
 Matt. 24.
 Ibidem.
 Matt. 13.

Könyörőgi éretünk.

angy

Könyörőgi éretünk.

Ments-meg Uram
 minket.

Hogy légy irgalmas nekünk, Kérünk, halgass-meg minket.
Hogy a' te Anya-szent-egyházadat igazgatni, és óltalmazni méltóztasd, Kérünk, halgass-meg minket.
Hogy a' Keresztyén Fejedelmek-között csendeséget, egyetiséget, és békeséget adni méltóztass, Kérünk, halgass-meg minket.
Hogy a' meg-holt hiveknek örök nyugodalmat adni méltóztass, Kérünk, halgass-meg minket.
Isten Báránnya, ki el-vészted e' világ bűneit; Halgass-meg minket.
Isten Báránnya, ki el-vészted e' világ bűneit; Kegyelmezz mi-nekünk.
Isten Báránnya, ki el-vészted e' világ bűneit; Irgalmazz mi-nekünk.
Krisztus halgass-meg minket. Krisztus halgass-meg minket.
Uram irgalmazz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk.
Uram irgalmazz nekünk.

Mi-Atyánk, &c.

Külömb-külömb-féle Zsoltárokból össze-szedett Zsoltár.

- D**icsídjétek az Urat mennyékben, dicsídjétek őtet a' magasságban.
- Psal.* 148. Dicsídjétek őtet minden ő Angyali, dicsídjétek őtet minden ő erei.
- Psal.* 102. Aldgyátok az Urat minden ő Angyali, erővel hatalmasok, az ő igéjének cselekedői, az ő befzéde szavának halgatására.
- Psal.* 102. Aldgyátok az Urat minden ő erei, ő szolgálai, kik az ő akaratyát cselekeztitek.
- Psal.* 102. Aldgyad lelkem az Urat, és mindenek, a' mik bennem vannak, az ő szent Nevét.
- Psal.* 22. Aldgyad lelkem az Urat, és el-ne felejtőd semmi adományit.
- Psal.* 3. Ki meg-kegyelmez minden hamisságnak, ki meg-gyógyítja minden betegségidet.
- Psal.* 4. Ki meg-szabadította veszedelemtől életeredet, ki tégedet irgalmasággal, és könyörületességgel koronáz.
- Psal.* 90. Mert az ő Angyalinak parancsolt felőled, hogy meg-őrizzenek téged, minden útaidban.
- Psal.* 12. Kezekben hordoznak téged, hogy né-talántán kőbe ne-űsöd a' lábadat.
- Psal.* 13. Az áspison, és basiliscuson jársz, és az Oroszlyánt, s-a' Sárkányt meg-tapodod.
- Psal.* 33. Az Ur Angyala az őtet-felők-körül lakozik, és meg-menti őket.

Dicső-

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek, valamint kezdetben vala, most, és mind örökké, Amen.

✠. Az Angyalok-előtt éneklek néked én Istenem. R. A' te szent templomodban imádlak téged, és a' te szent nevedet vallom.
✠. Uram halgass-meg az én imádságomat. R. Es az én kiáltásom jusson hozzád.

I M A D S A G,

Ur Isten, ki csuda-képpen, az Angyaloknak, és embereknek szolgáltyokat rendeled; engedd kegyelmelesen, hogy a' kik mindenkor mennyékben előtted álván, néked szolgálnak, azok e' földön minket óltalmazzanak. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, Amen.

Hymnus az Angyalokról.

O Aldott Angyali Karok,	Ti meg-rontottátok,
Kik Istent menyben kattyátok;	S-pokolra hánytátok,
A' mi életünkre,	Össze-törvén kéz-iját.
Es idvességünkre	Azért ránk-is vigyázzatok,
Mennyékből vigyázzatok.	Ellenségtől meg-tartátok;
Az Istennek Udvarában,	A' világ ostromol,
El-ösztatván kilencz Karban,	Test, s-ördög ránk omol,
Vigan énekletek,	Azért pártunk fogjátok.
Szépen zengedeztek,	Dicsőség legyen Atyának,
Egy-más társaságában.	S-az ő áldott szent Fiának,
A' Sárkány mérges fulánkját,	Es a' Szent Léleknek,
Fel-lobbant dühös haragját	Mi meg-szentelőknek;
	Teljes szent Háromságnak.

Más Hymnus ugyan a' szent Angyalokról.

Ur Isten téged dicsírünk,

S-hálát adván dicsőítünk;

Te szentséges Angyalidért,

Széked-előtt udvarlokért.

Tündöklenek, és félenek,

Te szent személyedre néznek;

Mindenben szódat halgattyák,

s-Fel ségedet magasztallják.

Nem nyugosznak, sem alusznak,

Hanem mind arra vigyáznak;

Hogy tenéked szolgállyanak,

Es a' te kicsiny nyájadnak.

A' régi dühös ellenség

Dúl, s-fúl, és irigységgel ég,

Hogy nyájadat el-veszthesse,

S-örök veszélybe ejthesse.

Nem hever azért, sem nyugszik;

Sij, rij mint crocodilus, s-gyik,

Kereng, forog, tört, s-hálót vét,

Hogy rontsa Krisztus seregét.

De az Angyalok vigyáznak,

Ellenségtől óltalmaznak;

Te népedet takargattyák,

S-ördög álnokságát rontják.

Szent Daniél példánk ebben,

Oroszlyánok-közt veremben;

E-képpen a' nagy jámbor Lót,

Angyal-által szabadult volt.

V 3

Az égő-

Az égő-kemenceze tüze
Nem árthata, sőt kedveze
Három iffiaknak a' lángban,
Az Angyal meg-tartá abban.
E' máj-nap-is Ur Isten
Igy őrizz, sok veszély-ellen,
Altala szent Angyalidnak,
A' kik őrzőül adatnak.

Azért Ur Isten dicshünk,
S-hálát adván dicsőitünk
Eggyütt te szent Angyaliddal,
S-mi kegyes párt-fogóinkal.
Kérünk-is Uram tégedet,
Mindenkor készen tarts őket,
Hogy őltalmazák népedet,
Kik becsülik szent nevedet.

HARMADIK CZIKKEL.

Az Őrző Angyalról.

AZ ŐRZŐ ANGYALNAK SOLOSMAJA.

Előljáró Imádság.

UR Isten, kinek kegyes gondviselése, az emberi-nemzetnek őltalmára rendelte a' mennyei lelkeket; engedd, hogy az én őrzésemre rendeltetett Angyalt, e' következendő átitatóságokkal, úgy tiszteljem, hogy mindenkor, és mindenütt méltó legyek az ő őltalmazására. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, Amen.

A' MATUTINOMRA.

Istennek ő szent Angyala, a' kinek őrzése-alá, Istennek rendeléséből, bizattam anyám méhéből, őrizz, vezérely, s-őltalmazz, és minden jóra igazgass, Amen.

†. Uram nyisd-fel az én ajakimat. R. Es az én szám hirdeti a' te dicshiretedet.

†. Uram figyelmezz az én segedelmemre. R. Uram siess, az én segítségemre. Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Lélek Istennek; miképpen kezdetben, most, és mind örökké, Amen. Alleluja. vagy Dickret néked Uram, örök dicsőség Királlyá.

H T M N U S.

R E g g e l fel-ébredésemben, Széllyezd-el szívem homályát,
Kérlek, légy velem mindenbél Rontsd-el lelkemnek dagályát;
Istennek Angyala, Add szép világodat,
Lelkemnek gyámola; Ne-szánd jó-voltodat;
Légy vezérem éltemben. Kövessem Isten úttját.

Antiphona. Imé én el-küldöm az én Angyalomat, ki előtted mennyeen, és meg-őrizzen az úton, és bé-vigyen a' helyre, melyet készítetttem. Meg-becsüld őtet, és halgassd az ő szavát, &c.

†. Az Angyalok színe-előtt éneklek néked én Istenem. R. Es a' te szent templomodban imádlak, és a' te nevedet valloim Uram. *IMAD.*

I M A D S Á G.

UR Isten, ki a' te ki-mondhatatlan Atyai gondviseléséből, a' te szent Angyalidat, a' mi őltalmunkra küldeni méltóztatol; engedd minékünk, hogy mindenkor, és mindenütt ő-általok őltalmaztassunk, és az ő társaságokba bétutván, az örök dicsőségbe vigadgyunk. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

A' PRIMARA.

Istennek ő szent Angyala, &c. Lásd a' Matutinomban.

†. Uram figyelmezz az én segedelmemre. R. Uram siess az én segítségemre. Dicsőség Atyának, &c.

H T M N U S.

M E l t a t l a n könyörgésimet Bűneimért fel-vont karját
Vidd Istenhez, s-kérésimét; Enyhitse-meg, s-nagy haragját;
Hogy vegye kedvesen, Légy nála szó-fzöllöm,
Tekintle kegyessen; Es kegyes párt-fogóm;
Ne vessen-meg engemet. Terjesztse rám áldását.

Antiphona. Es adatanak annak, sok jó-illatok, hogy adna mindem Szentek imádságiból, az arany őltárra, mely az Istennek Királyi-széke-előtt vagyon. Es fel-méne a' jó-illatok fűstje, a' Szentek imádságiból, az Angyal keze-által, az Isten-eleibe.

A' Matutinomban-való Vers, és Imádság mondatik itt-is.

A' TERTIARA.

Istennek ő szent &c. a' mint a' Matutinomban. a' Vers-is azon.

H T M N U S.

V I g a s z t a l o m inségemben, Ősztöndözz engem a' jóra,
Bátoritóm légy igyemben; Ha látod, hogy gonoszságra
Ne-ártson a' világ, Indulnak útaim,
Se semmi hamisság; Erednek lábaim,
Lakozzál én szívemben. Téríts viszont a' jóra.

Antiphona. Es meg-tére az Angyal, a' ki én-bennem szől vala, Zachar. 4.
és fel-költe engem, mint egy férfit, a' ki álmából fel-költetik. 7. 1.

A' Verset, és Imádságot lásd a' Matutinomban.

A' SEXTARA.

Istennek ő szent &c. a' mint fellyebb a' Matutinom elein.

H T M N U S.

N E - e n g e d a' gonoszságban, Hogy-ha félre tántorodom,
Az én szívem, s-hamisságba Idvesség úttját el-hagyom;
Hogy meg-általkodgyon, Idvesség úttjára,
Es végig maradjon; Isten áldására
Hanem éljen jóságban. Téríts-viszont, kívánom.

Psal. 90.
7. 11.

Antiphona. Az ő Angyalinak parancsolt felőled, hogy meg-öriz-
zenek téged minden útaidban, kezekben bitoroznak téged, hogy
ne-talám kőbe ne-űssed a lábadat.

Következik a Matutinomban-lévő Vers, és Imádság.

A' NONARA.

Istennek ő szent Angyala, &c. a' mint fellyebb.

H T M N U S

AZ ördögnek csalárdságát. Hogy a' te hiv őltalmadban,
A' világnak álnokságát. Győzedelmes harczaimbán
Rontsd-meg, és a' testnek, Legyek, Koronámat,
Fene-ellenségnek. Végző jutalmamat
Mindenben kívánságát. Vegyem a' boldogságban.

Daniel. 6. Antiphona. Aldott az én Istenem, ki el-küldötte az ő Angyalát, és
7. 22. bé-zárta az Oroszlánoknak szájokat, és nem ártottak énnekem.
Ugyan azon Vers, és imádság, a' ki a' Matutinomban.

A' VECSENYERE.

Istennek ő szent Angyala, &c. lásd tovább a' Matutinomban.

H T M N U S

Hogy-ha jóra tünnyá léflek. Eletemnek vég-órját,
Intésidnek nem engedek; s-tilletnek végző napját,
Serkengés, akarom. Pokolnak kinnyait,
Ösztönöz, kívánom. Mennyeeknek örömit
Most szívem, s-lelkem kéflek. Forgassam, s-élet üttját.

2 Mac. 15. Antiphona. Es most Uram, mennyeknek Ura, küld-el a' te jó Angya-
7. 23. lodat előttünk, a' te nagy karodnak félelmével, és rettegésével.
Lásd a' verset, és imádságot fellyebb.

A' COMPLETARA.

Istennek ő szent Angyala, &c. a' mint a' Matutinomban van.

7. Téríts-meg minket Idvezítő Istenünk, &c. Es fordítsd-el ró-
lunk a' te haragodat.

7. Uram figyelmezz &c. a' mint fellyebb vagyon.

H T M N U S

Eletemnek vég-órján. Az-után vigy az életbe,
Légy őltalmam, hogy a' Sátán. A' mennyei dicsőségbe;
Vétekre ne-vigyen, Ott veled örvendgyek,
Kétségbe ne-ejtlen; A' Szentekkel legyek,
Diadalmasan járván. Véghetetlen örömben. Amen.

Antiphona. El az Ur, hogy meg-örzött engem, az ő Angyala, mind
jűnet el-mentemben, mind ott mulattomban, s-mind onnan meg-
tértemben, és nem hagyott az Ur engem, az ő szolgalóját meg-fer-
tezett ni. A' fellyebb-való vers, és imádság.

AJAN-

Judith 13.
7. 20.

A J A N L A S.

V Edd kedvesen, én JESUS-om Légyen boldog ki-múlásom,
Imádságom, én Krisztusom; Küldessék-el én Angyalom,
Tekints Angyalodra, Téled örömömre,
En őltalmazómra, Vég ki-kelesemre,
Légy énnékem gyámolom. Veled légyen lakásom.

Hymnus az őrző Angyalhoz.

Istennek hiv szolgája, őriző szent Angyal,
Kérlek könyörgésemet hald-meg, hamarsággal;
Elmémet tellyesítsd-bé a' szent orvossággal,
Tölts-bé reád bízott égi tudománnyal.
Fiúi szeretetre gerjezd-fel elmémet,
Es öntd belém tellyeslen, Isteni felelmet;
Mellettem légy szent Angyal, s-vefflek bűnnek véget,
Kit rád-biztak, oktafád, szárnyad-alatt élhet.
Ez a' harmadik kérés, kit néked jelentek,
Hogy a' hitben igazgass, s-tanits jóra kérlek;
Kivül, s-belől jósággal fel-ékesülheffek,
Siefs, segits, s-őltalmaz, hogy bűnt ne-teheffek.
A' sívó, éh Oroszlánt megszűzve kergefd-el,
Rontd-meg őtet, ne-ártson nekem hamis kézzel;
Törd-meg incselkedését, víj mint ellenséggel,
Ha meg-esem, emely-fel, irgalmas kezddel.
Kilenczedik rendi már munkádnak az léfzen,
Hogy elmémet fel-serkentsd, a' reftség el-vefiszzen;
Ha test viszfát-vonna-is, jóra vezettessen,
Igy igazits életre, a' ki várja kéfzen.
Te tudod bizonyossan, estvéli időben,
Mi van hátra, azt nekem add-meg fietségben;
Velem lévén boldogits, ne-hadgy az inségben,
Mert Isten azért küldött, hogy ezt vigyed végben.
Utólszor, midőn léfzen életem múlása,
Lelkem te őltalmadat halálakor lássa;
Edes Bajnok, elörted ellenség hullása
Légyen, midőn időmnek lesz végző bomlása.
No tehát szerelmelem tekintsd vidám szemmel
Ezt, kit néked ajánlok igen buzgó szível;
Engedgyed, hogy élheffek örökké békével,
Ott, a' hol öröm vagyon, vig gyönyörűséggel. Amen.

Imádság az Atya Istenhez, az őrző Angyal
gond-vifelésért.

Ö Rök mindenható, s-kegyelmes Ur Isten, Ki az embert a' te
képedre alkottad, és a' te Angyalodat, tetti, s-lelki ve-
Izede-

szedelmektől való oltalmazására adtad; engedd-kegyessen, hogy az én őrzésemre rendeltetett Angyalomat úgy tisztel-lyem, hogy a' te kegyelmeddel éltesse, és az őrdögnek minden incselkedésitől meg-örizzen, mind ébrentem, s-mind álmodtam; mind imádságomban, s-mind a' te szolgálatodban, minden órában, és szempillantásban; és az én ki-múlásomnak idején, a' gonosz Angyalokat megszűzve tőlem el-széllyeszve, s-a' jókat hozzám-gyűjtve, és az én lelkemet te-hozzád (ki igaz paradicsom vagy) szerencsésen bé-vigye. A' mi Urunk J e s u s-nak általa, ki te-veled, és a' szent lélekkel él, és ualkodik mind örökkön örökké, Amen.

Más Imádság ugyan arról.

Ö Rök mindenható Ur Isten, ki a' te ki-mondhatatlan jósa-godnak tanácsából, a' te hivednek, az annyok méhé-től-fogva, testekre, és lelkekre vigyázó, őrző Angyalt ren-deltél: Adgyad én kegyelmes Atyám, hogy a' kit én őrzé-semre rendeltél, úgy tiszteljem, és szeressem, hogy a' te ma-lasztod, és az ő őrzése-által, az örökké-való boldogságba bé-jutván, tégedet ő véle, és a' több Szent Angyalokkal-együtt szinről szinre láthassalak. A' mi Urunk J e s u s Krisztusnak-általa, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel él &c.

Röggeli magad ajánlása, az őrző Angyalnak.

EN dicsőséges őrző Angyalom, noha méltatlan vagyok a' te oltalmazásodra, mind-azon-által, a' te hozzám-való szeretetedtől, és buzgóságodtól, mellyel viseltetel az én lelkemhez, fel-gerjesztetvén; az egész mennyi seregek előtt, kiváltképpen való gondviselőmnek, és szó-szólómnak válassz talak, és tellyeséggel fogadom, hogy holtomig mindenben hiven engedelmes léfzek néked. Alázatossan kér-lek azért, a' te dicsőséged által, mellyel már a' mennyi sere-gek közt élsz, hogy vedd kedvessen ezt az én el-tekellett szándékomat; légy-velem azért minden gondolatimban, szó-lásimban, és cselekedetimben, hogy a' te tiszta szemeidet soha meg ne-bántsam, és az Istennek, a' gonoszakra fel-gyu-ladott haragját magamra ne-gerjesztsem. Légy-velem min-denkor, mindenütt, és mindenben, és ne-hagy el engem halálomnak óráján, Amen.

Más

Más mindennapi Imádság az őrző Angyalhoz.

A Lázatossan könyörgök néked, én dicsőséges Angya-lom, kinek én méltatlan bűnös gondviselése alá bizat-tam, hogy szüntelen őrizz, és oltalmaz engem az őrdögnek incselkedésitől, émettem, és álmodtam, mindenkor, és min-denütt. Űzd-meszűzve én tőlem, a' szent keresztnak ereje-által, a' Sáránnak minden késértet, és a' mit az én méltatlan vóltom nem érdemel, a' te esedezésid által vidd vegbe, a' Felséges Birónál, hogy én-bennem semmi része ne-legyen. Es ha látod, hogy a' gonoszságra ki tántorodom, az igazság-nak utára térítvén, vigy-vízfűz az én üdvözítőmhöz. És akár-minémű inségben lévén, a' te gondviselésed által, érezem a' mindenható Istennek segítségét. Alázatossan kérlek szerelmes őrző Angyalom, ha-lehetséges, jelents-meg nékem, az én ki-múlásomnak napját; és midőn a' test-ből ki költözöm, ne-engedd, hogy a' gonosz lélek engem rémitsen, és ketségbe ejtsen. Ne-hagy mind addig engem, ő dicsőséges Lélek, valameddig az én Teremtőmnek színe eleibe nem vízel, a' hol együtt a' Boldogságos Szűzzel, és Szentekkel örvendezzünk, Amen.

Más Imádság az őrző Angyalhoz.

IDvez-légy Istennek Szent Angyala, idvez-legy én Feje-delmem: örvendezek rajta, hogy annyi áldását terjesz-tette reád az Isten, és annyira meg szentelt, és erősített az ő malasztásával, hogy hiven végig meg maradván, az örök dicsőséget el-nyerted. Hálákat adok a' mindenható Isten-nek, mind azokért a' jókért, mellyekkel téged fel-ékesített, néked pedig azokért, kikkel látogatsz, és szorgalmatossan re-ám vigyázt. Néked ajánlom má-tól-fogva, az én testemet, szí-ve-met és lelkemet; emlekezetemet, értelmemet, és akarato-mat; minden kívánságimat, indulatimat, és érzékenségimet; hogy engem-örizz, oltalmaz, vezérelly, és igazgass, hasonló képpen tisztits meg, és világosíts meg, hogy te-általad min-den jóval fel-ékesítettvén, végig meg maradjak az Isten malasztában, és az után a' dicsőségbe-jutván, örökké látha-s-sam veled az Isten orcáját, Amen.

X 2

Az őrző

*Az őrző Angyalnak Rosariomját, avagy Olvasóját
ilyen-képpen mondgyad:*

A' Kereszten mond a' Hízek egy Istent. A' nagy szemeken mindenütt Mi-Atyánkat. Az apró szemeken pedig a' következendő Imádságot:

Istennek ő szent Angyala, a' kinek őrzése-alá, Istennek rendeléséből, bizattam anyám méhéből; ma, és halálom óráján, őrizz, vezérelly, s-őltalmaz, és minden jóra igazgals, Amen.

Szép idveséges minden-napi öt Tudomány-tétel az őrző Angyalhoz, a' bődög ki-múlásért.

Első Tudomány-tétel.

A' Tellyes Szent Háromság, Egy Istennek, Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek nevében. én bődögtalem nyavalyás bűnös N. te-előttem, az élő Istentől, énnékem születésem-től-fogva Kalaúzuł adatott, ő drága őrző Angyalom, tudományt tézlek, hogy abban az egy igaz, és Catholica hitben akarok, s-kivánok élni, és meg-halni, a' kit a' Szent Romaj, és Apostoli Anya-szent-egyház hiszen, és vall, és a' mely hitben holtak-meg mind az egész Szentek, valakik, s-valahol voltak. Nem-is kivánom életemet tovább hoszszabbirani, hanem a' meddig Istennek kedves akaráttya, kihez szabom egészízen az én akaratomat.

Második Tudomány-tétel.

A' Ról-is tudományt tézlek, én dicsőséges őrző Angyalom, hogy a' te őrzéled, és gondviselésed alatt, kívánok, és akarok e' világból ki-múlni; minden této-vázás nélkül a' hitben, nagy reménségem lévén az Istennek irgalmaságában, noha ifzanyú vétkeknek üdokságával meg-terheltettem; tellyességgel erős hittel el-hívén azt, hogy csak egy csöpp vére-is a' mi meg-váltó JESUS Krisztusunknak elég lett-volna, nem csak az én vétkeimnek le-törlésére, és lel-kemnek idveségére, hanem az egész emberi nemzetnek, sőt ezer világnak-is, ha ő Szent Felségének úgy tezett-volna.

Harma-

Harmadik Tudomány-tétel.

Hasonló-képpen tudományt tézlek, ő édes őrző Angyalom, hogy az én meg-váltó Jesus Krisztusomnak irgalmaságában részesülni akarok, és minden bűneimnek bocsánattyát meg-nyerni; tudván azt, hogy senkitől meg-nem vonnya kegyelmét, és meg-nem tagadgya bűne-bocsánattyát, ám-bár akár-minémű nagy bűnös legyen-is, ha töredelmes szível, és igaz penitencia-tartással járul-hozzá; azt pedig a' maga Szentséges szenvedése-ért, Keserves haláláért, és a' Kereszt-fán ki-ontott Szent vére-ért, az ő szerelmes szent Anyja, a' hivségben meg-maradott szent Angyalok, és a' dicsőült szentek érdeme-ért, és efedézése-ért cselektízi.

Negyedik Tudomány-tétel.

Ismét tudományt tézlek, szerelmes őrző Angyalom, hogy azon efedezem az én kegyelmes Istenemnek, hogy engem azok közzé fogadgyon-bé, kiket öröktől-fogva, el-választott az ő dicsőségebe; kész-vagyok, ám-bár itilet napjáig a' purgatorium tűzében szenvedni bűnejmért, csak az ő irgalmaságából az örök életet el-nyerjem.

Ötödik Tudomány-tétel.

Meg-is tudományt tézlek, ő én szorgalmatos gondommat viselő őrző Angyalom, hogy tégedet teszlek testamentomom, és utolsó akaratom Bizonyosságának, hogy három malasztot nyerjek az én Idvezítő Jesus-omtól. Első az, hogy bár csak azok-közzül a' száma nélkül-való keserves főházkodások közzül, egyet adgyon énnékem, mellyeket tett a' Kereszt-fán, három óráig élven rajta, kinek ereje-által' enyhitteffenek meg, halálom óráján az én főházkodásim, csuklásim, és szívemnek szorongatásai. Es hogy az ő szerelmes szent Anyja, olyan tekintésekkel, a' mellyekkel, a' Kereszt-fánál álván, nézte az ő egyetlen egy-fiát, csak egyszer tekintsen-én reám, azok számába bé-fogadván, kik az ő efedézése-által, itilet napján, az örök életet meg-nyerik. Második malaszt az, hogy te, ő én hivséges őrző Angyalom, kívánok-képpen azon az órán légy segítség-gel, a' melyben az én lelkem el-válik testemtől, hogy az én meg-váltóm, az által a' szeretet által, mellyel gerjedezet az ő szíve a' Kereszt-fán a' bűnös-

X 3

bűnösökhöz, legyen nékem kegyes Biróm. Végtére ezt a' malasztot kívánom, hogy te én szerelmes őrző Angyalom, kiváltképpen viseld gondgyát az én lelkemnek, és midőn ki-költözik ennek a' romlandó testnek tömlőczéből, a' te hatalmas kezedd, az én meg Váltómnak mutasd-be, hogy a' mennyei örömben, veled, és a' Szentekkel együtt ötet színről-színre lássam, tökéletesen szerezsem, kinek legyen dicfiet, tisztesség, és dicsőség mind örökkön örökké, Amen.

NEGYEDIK CZIKKE L.

Szent MIHÁLY Arkangyalról, és más nevezetesbokről-is.

LITANIA Szent Mihály Arkangyalról.

Uram irgalmazz nekünk.	Kristus kegyelmezz nekünk.
Uram irgalmazz nekünk.	Kristus halgass-meg minket.
Kristus halgass-meg minket.	
Menybéli Atya Isten,	} Irgalmazz mi-nékünk.
Meg-váltó Fiú Isten,	
Szent Lélek Ur Isten,	
Szent Háromság egy Isten,	
Szentséges Szűz MARIA, Angyaloknak Királynéja,	
Szent MIHÁLY Arkangyal,	
Szent Mihály Arkangyal, dicsőséges Fejedelem,	
Szent Mihály Arkangyal, ki egyik vagy azok-közzül a' Fejedelmek-közzül, kik az Ur-előtt állnak,	
Szent Mihály Arkangyal Paradicsomnak Elöl-járója,	
Szent Mihály Arkangyal, a' mennyei Seregeknek Fejedelme,	
Szent Mihály Arkangyal, ki diadalmas voltál a' harczon,	
Szent Mihály Arkangyal, ki a' Sárkányt, a' pártos Angyalokkal együtt az égből le-hántad,	
Szent Mihály Arkangyal, ki a' kevély Lucifert, tárfaival-együtt pokolra taszítottad,	
Szent Mihály Arkangyal, ki a' mi atyánkfiat vadolóját a' pokolnak mélységére vetetted,	
Szent Mihály Arkangyal, ki az Istennek követe vagy az igaz lelkekért,	
Szent Mihály Arkangyal, ki az Ur színe-előtt, dicsőségesen létezottál,	
Szent Mihály Arkangyal, ki az Urtól ékesféleggel fel-öltöztetted,	
Szent Mihály Arkangyal, ki az Isten fia-mellett állasz,	
Szent Mihály Arkangyal, ki a' lelkeknek bé-fogadására Fejedelmé tétetted,	

Könyörgő életünk.

Szent

Szent Mihály Arkangyal, ki meg-segited az igaz lelkeket,
 Szent Mihály Arkangyal, ki segítségére küldetted az Isten népének,
 Szent Mihály Arkangyal, kinek adattak a' Szentek lelkei,
 Szent Mihály Arkangyal, ki az igazaknak lelkeit az örömnök paradicsomába bé-viszed,
 Szent Mihály Arkangyal, ki mindenkor az Isten népének oltalmazója voltál,
 Szent Mihály Arkangyal, ki az Isten népének ellenségét sokszor meg-verted, és el-széllyesztetted,
 Szent Mihály Arkangyal, ki a' szent Atyáknak gyakorta meg-jelentél,
 Szent Mihály Arkangyal, ki a' Prófétáknak a' titkokat meg-jelentetted,
 Szent Mihály Arkangyal, ki az Isten népéért csudállatos dolgokat cselekedtetted,
 Szent Mihály Arkangyal, ki a' templom oltáránál állasz, arany-füstölő lévén kezdedben,
 Szent Mihály Arkangyal, kinek sok füstölő adatott kezében, az arany oltár-előtt,
 Szent Mihály Arkangyal, kinek a' kezéből, a' jó-illatoknak füstje fel-hatott az Isten-eleibe,
 Szent Mihály Arkangyal, kinek tisztelte, a' népekre áldást áraszt,
 Szent Mihály Arkangyal, kinek imádsága mennyeknek országa-ba bé-viszen,
 Isten Báránnya, ki el-vészed e' világ bűneit, Kegyelmezz mi-nékünk.
 Isten Báránnya, ki el-vészed e' világ bűneit; Halgass-meg minket.
 Isten Báránnya, ki el-vészed e' világ bűneit; Irgalmazz mi-nékünk.
 Kristus halgass-meg minket. Kristus halgass-meg minket.
 Uram irgalmazz nekünk. Kristus kegyelmezz nekünk.
 Uram irgalmazz nekünk.

Mi-Atyánk, &c.

✠. Szent Mihály Arkangyal oltalmaz-meg minket, e' világi harczokban. ✠. Hogy el-ne vesszünk itéletnek napján.
 ✠. Uram halgass-meg az én imádságomat. ✠. Es az én kiáltásom jusszon hozzád.

IMADSÁG,

Szent Mihály Arkangyalnak könyörgése, Uram mindenkor, és mindenütt minket oltalmazzon minden gonosztól, és az örök életre be-vigyen.

Szent Mihály Arkangyalnak emlékezetével vigasztaltatván, alázatosan könyörgünk Uram, hogy a' mit a' mi érdemünkkel fel-nem érünk, az ő esedezése által meg nyerjünk.

Könyörgő életünk.

jók. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak általa, ki te veled él,
és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

M A S I M A D S A G.

Szent Mihály, a' mi Urunk JESUS Krisztusnak Arkan-
gyala, ki az Isten népének segítségére jöttél, esedezzél
érettem a' Felséges Birónál, hogy az ő nagy irgalmassága
szerént, bocsássa meg-nékem minden bűneimet. halgald-
meg az én kiáltásomat, és légy segítségemmel, a' Felséges Isten
széki előtt esedezésemben, és tisztíts meg engem minden
bűneimből. Alázatosan könyörgök azért-is ő dicsőséges
Szent Mihály Arkangyal, hogy halálomkor, vedd-hozzád
kegyessen az én lelkemet, és a' békeségnek, és nyugalom-
nak helyére, a' hol a' Szenteknek lelkei ki-mondhatatlan
örömmel várják az iteltre el-jövendő Birót, és a' boldog fel-
támadást, Amen.

M A S I M A D S A G.

O dicsőséges Szent Mihály Arkangyal, a' mennyei Se-
regeknek Fejedelme, ki dicsőségesen diadalmat vettél
ellenségiden, és az Istennek Anya-szent-egyházát mind ed-
dig győzedelmessen oltalmazod; ki-által az Istennek ereje
fok csudákat tett, s-ma-is télsen; sies segítségére az Isten
népének, és a' vitézkedő Anya-szent-egyháznak szerezze
győzedelmet ellenségi-ellen, és minket a' Sátánnak incselke-
désétől mind ezéletben, mind halálunkor őrizze meg. Ne-
felejtkezzél el-rólunk, ő dicsőséges Szent Mihály Arkan-
gyal, hanem mindenkor az Istennek színe-előtt légy szó-
zóllónk.

Magad ajánlása Szent Mihály Arkangyalnak.

O Felséges Isten Udváranak dicsőséges Tiszte, mennyei
Seregeknek hatalmas Fejedelme, Szent Mihály Arkan-
gyal, tenéked ajánlom testemet, s-lelkemet; te-read (Isten,
és a' Boldogságos szűz után) bizom életemet, és halálomat.
Tégedet, a' mennyei seregek-előtt, kiváltképpen szó-szóllom-
nak választlak. A' te mennyei dicsőségedre kérlek azért,
hogy ez el-tekélt szándékomat vedd kedvesen. O Felsé-
ges Istennek kedves szolgája Szent Mihály Arkangyal, légy
nékem

nékem egész életemben segedelmem, de kiváltképpen halá-
lomnak óráján, akkor engem vigasztaly, erősíts, és oltalmazz.
Nyerd-meg nékem minden bűneimnek bocsánatját, hogy
ez életben, jóságos-cselekedetekkel bővelkedvén, szentül, és
tisztán éljek, és szentül múlylak-ki ez világból. Kérlek az-
ért, hogy azon a' napon vífeld gondgyát az én lelkemnek,
és az én őrző Angyalommal, s-más Angyal társaidal-egy-
gyütt mutasd-bé a' mennyei boldogságban, Amen.

*Szent Mihály, Szent Gábiél, és Szent Rafaél
Arkangyalokhoz.*

Kristus Szenteknek, s-Angyaloknak Ura,
Mennynek, és földnek Teremtő Királya;
Te népeidnek légy oltalmazója,
Menyország úttya.

Mihály Arkangyalt el-küldgyed mi-nékünk,
Engedelmedből látogasson bennünk;
Es békeséget szerezzen közöttünk,
Hogy el-ne vesszünk.

Gábiél Angyalt, erősség Angyalát
Bocsásd-el nekünk ellenség rontóját;
Hogy látogassa Istennek szent házát,
Drága templomát.

Rafaél Angyalt, idvesség orvosát
Küld-el mi-hozzánk, lelkünk gyógyítóját;
Hogy betegeknek hallya imádságát,
Fohászkodását.

Ezekkel-eggyütt dicső Szűz MARIA,
Es Angyaloknak fokaságú száma,
Mellettünk legyen; Szentek társasága,
Es szent oltalma.

Adgyad ezt nekünk Felséges Istenség,
Három személyben, ki vagy egy szent Felség;
Tégedet illet menyben a' tisztesség,
Őrök dicsőség, Amen.

Imádság Szent Gábiél Arkangyalhoz.

Istennek erőssége, szent Gábiél Arkangyal, ki az Isten
egyetlen-egy Fiának meg-tesztelését, a' Boldogságos
Szűznek meg-vitted, és a' Getsemáni kertében, a' mi Idve-
zitőnket szomorúságában vigasztaltad, és meg-erősítetted.
áldlak, és dicírllek téged, ő mennyei dicsóult szép lélek, és
Y könyör-

könyörgök néked, hogy az én Idvezítő JESUS-omnál légy nékem szó-szóllóm, és minden inségimben légy nékem vigasztalóm, és erősítőm, hogy semmi-féle kélértetektől meg-ne győzettefsem, és az én Teremtő Istenemet meg-ne bántsam, Amen.

Imádság sent Rafaél Arkangyalhoz.

O Mennyei Orvos, és e' világ pusztájában szarándokoskodóknak hiv Uti-tárfa, és Vezére, sent Rafaél Arkangyal, ki a' vén Tobiásnak elébbeni szeme-világát helybe-állítottad, és az iffiú Tobiást minden útiban meg-őrzötted, és hiven hordoztad; légy nékem lelki, és testi nyavalyáimban orvosom, világosítsd-meg az én elmémet, és légy nékem hiv Vezérem e' világnak szarándokságában, és vezefs-bé az örökké-való hazába, a' hol veled-együtt, az Istennek szinét láthassam mind örökké, Amen.

Ó T Ó D I K C Z I K K E L.

Válasz magadnak bizonyos Szenteket Pátronusidnak, kiket napónként kiváltképpen tisztely.

Bizonyos Szenteket választván magadnak, Pátronusidnak, ezeket nem-csak akár-minémű-képpen tisztellyed, hanem cselekedetekben igyekezzél követni, és azoknak kezek-által mutatd-bé Istennek cselekedetidet. Előre, s-reggel, veszedelmeknek, és kísérteteknek idején, nékik ajánlyad magadat.

Ha pedig valamellyiknek innepét őrli az Anya-szent-egyház, azt te-is kiváltképpen-való aitatossággal tisztellyed az nap. tunia-illik eslin-való bűntel, alamisnává, szokott imádságidnak szaporitásával, tested sanyargatásával, &c. így ők sem vonnyák-meg magokat jó-téteményekkel.

Éz következő mód-szerint ajánlyad magadat az Istennek, és választott Pátronusidnak:

Menyébli Atya Isten,
Meg-váltó Fiú Isten,
Vigasztaló Szent Lélek Ur Isten,
Szent Háromság egy Isten,

} Légy irgalmas nékem.

Szent-

Szentséges Szűz MARIA, Magyar-ország Pátrónája,
Istennek sent Annya,
Szent Mihály Arkangyal,
En őrző sent Angyalom,

} Könyörgj érettem.

Annak-utánna a' több Pátronusidat vedd rendbe. Az-után ilyen-formán könyörgj, és magadat az Istennek mutatd-bé.

En szerelmes JESUS-om, a' te lángadozó szeretetednek egyesülésében, mellyel a' keresztlának oltárán, a' te sent Atyádnak magadat fel-áldoztad, a' mi idvességünkért; én-is méltatlan bűnös, a' három sent Királyok példájára, kik születéfedkor három titkos ajándékokat mutattak-bé néked, három ajándékot szentelek sent Felségednek, tudni-illik: *Emlekezetemet, Ertelmemet, és Akaratomat.* Néked áldozom *testemet, s-lelkemet, és állapotomat*, melyre hittál engem. Minden *gondolatimat, szóllásimat, és cselekedetimet*, sent Felségednek nagyobb dicsőségére, lelkemnek idvességére, és felebarátomnak lelki éppületire.

Alázatosan kérlek azért, én kegyelmes JESUS-om, a' te véghetetlen jószágodért, és azért a' szeretetért, mellyel meghalgattattál a' te sent Atyádtól, azért a' kegyességedért, mellyel kedvesfien vetted, a' három sent Királyoknak ajándékokat. A' te véghetetlen jószágodért, és irgalmaságo-dért, mellyet világ kezdetitől-fogva, mind eddig az óráig mutattál a' nyavalyás romlott bűnösökhöz, hogy tekints kegyes szemmel én-reám-is nyavalyás bűnösre, és vedd kedves áldozatúl az én ajándékimat-is. Es ez-után úgy igazgafs engem sent malasztoddal, hogy mindeneket sent nevednek dicsőségére, lelkemnek idvességére, és felebarátomnak lelki éppületire rendelylek. mert egyedül hozzád akar ragaszkodni, néked akar kedvedben lenni az én lelkem, most, és mind örökké, Amen.

Magad-ajánlása a' Bóldogságos Szűznek.

Szentséges szűz MARIA, Istennek sent Annya, noha én méltatlan vagyok szolgálatodra, mind-azon-által a' te kegyességedben bizván, az egész mennyei Seregek-előtt, kiváltképpen-való Afiszonyomnak, szó-szóllómnak, és Pátrónám-

námnak fogadlak, és ez-után tellyeséggel a' te szent Fiadnak, és néked szolgálók.

Alázatosan könyörgök azért, ő irgalmaságnak szent Anyja, a' te szerelmes szent Fiadnak szeretetiért, mellyel a' kereft-fának óltárán szent Attyának magát bé-áldozta, teged pedig a' Tanítványnak, a' Tanítványt pedig néked ajánlotta, hogy legyenek rajtam kegyes szemeid, és minden testi, s-lelki veszedelmektől, és késértetektől őrizz, és őltalmaz meg engem, de főképpen halálomnak óráján, Amen.

Illyen-képpen ajánlad magadat szent Pátrónusidnak.

O Istennek választott, s-dicsőséges Szentei, nékem kegyes Pátrónusim, legyetek nékem Párt-fogóim, és Gondviselőim, a' mi Urunk JESUS Krisztusnak szeretetiért, és az Istennek véghetetlen Jóságáért, ki titeket öröktől-fogva Barátivá választott, és az ő országának, és dicsőségének örökösévé tett, ki titeket az ő foganatos, és hatható malasztásával meg-erősített, és a' dicsőségre vezetett.

Mert noha Ti, ez szám-ki-vetésnek völgyében, és gonoszságra vágyódó testnek tömlőczében voltatok, mind azon-által, fel-öltöztetvén erővel a' magoságból, minden ellenségeknek dühösködése-ellen álhatatosan állottatok. Sem a' világnak hijúságitól, sem a' testnek gyönyörűségítől, sem az ördögnek incselkedésitől meg-nem-csalattatok, és a' JESUS Krisztus szeretetitől el-nem szakadtatok, hanem álhatatosan hozzá ragaszkodtatok, azért mint diadalmas bajnokok most együtt vele a' dicsőségben uralkodtok.

Aldott légyen a' mindenható, s-kegyelmes Isten, ki titeket el-választott; de azonban, ez szám-ki-vetésnek völgyében hozzátok fohászkodik, és ohajt az én lelkem, szám-talan ellenségektől, és veszedelmektől környül-vétetvén. azért kérek, a' ti nagy örömetekért, melyben vattok, hogy esedezetek érettem a' Felséges Istennél, adgyon nékem hathatós malasztot, hogy én-is kövessém a' ti nyomdokitokat, és győzedelmessen ellenek-álljak az én ellenségimnek, tudni-illik, a' világnak, testnek, és ördögnek, és soha meg-ne csalattassam az ő mesterkedésekről, hanem a' ti példátokra, az én Idvezítő

Krisztu-

Krisztusomhoz ragaszkodgyam mind halálig. úgy igazgassam életemnek minden napjait, hogy ez élet-után veletek-egyűrt az én kegyelmes Istenemet áldgyam a' dicsőségben, Amen.

Akár-mely Apostolhoz alkalmaztatandó Imádság.

Aldott légy Uram, minden jónak kút-feje, ki a' szent Apostolokat, a' te szerelmes szent Fiadnak első-szülöttit, és az Evangéliomnak hirdetőit, az Anya-szent-egyháznak fundamentomit, és oszlopit mások-felett választottad, hogy az ő idvességes tanítások, és csudállatos cselekedetek-által, az igaz Keresztyén hit, mind a' Zsidók, s-mind a' Pogányok-közt ki-terjedne.

Annak-okáért alázatosan kérem Felségedet, hogy valamin az Apostoli igaz hitnek Kö-szikláján éppítettünk, és azon Apostoli hitnek egyességében gyűjtettünk, úgy nem csak az ő tanításokat tartjuk, hanem az ő Istenes magok-viseleket-is kövessük. azért valamint ők a' te buzgó szeretettel lángadoztak, úgy mi-is lángadozzunk, a' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa.

Efedezzel éretünk dicsőséges szent N. Krisztusnak kedves Apostola, igazságnak Prédikátora, és nyerd-meg, hogy minden tévelygések, és idegen találmányok ki-irtatván, az igaz Közönséges Keresztyén Anya-szent-egyháznak tiszta tudományja folyjon, melynek én nem-csak hallója, hanem követője, és cselekedője-is legyek. Ugyan azon mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, Amen.

Akár-mely Mátyrról-való Imádság.

Aldom, és magasztalom az Urat, ki olly dicsőséges, hatalmas, és csudállatos az ő Szentiben, szent N. ki annyira fényeskedik mind a' vitézkedő, s-mind az uralkodó Anya-szent-egyházban. O mely kellemetes volt az ő élete e' földön, kellemetes az ő halála, de kellemetesebb az ő dicsősége mennyékben, mellyel az örökké-valóságnak Királya, a' hitért, és igazságért-való harczáért meg-koronázta őtet, mert ő az erős Kö-sziklán vala éppitve, és mint a' tiszta arany a' késértetek kemenczéjében fénlett.

Y 3

O Kri-

O Krisztusnak győzhetetlen Vitéze, kit sem e' világi életnek édesége, sem az ellenségeknek fene dúhósága, sem a' kinoknak rettenetessége, sem élet, sem halál, avagy valamely teremtettség állat a' Krisztus szeretetétől el-nem szakaszthatott. O dicsőséges szent N. Mátyás, könyörögi érettünk, hogy magunkat, minden inségeket, és a' halált-is az Isteni szeretettel meg-győzzük, és bátran a' Krisztusnak pohárát, a' te példára meg-igyuk, hogy veled-eggyütt, azon mi Urunk JESUS Krisztustól meg-koronáztassunk, Amen.

Alkalmas akár-mely Confessorhoz.

URam JESUS Krisztus, örök dicsőségnek Királlya, és Szenteknek fényessége, hálákat adunk szent Felségednek, ki a' te Szenteidet, mint-egy égő-lámpásokat, a' te Anyaszent-egyházadban helyheztetted, hogy a' kik a' te házadban vannak, és világosság-nélkül szűkölködnek, a' te Szenteidnek intésivel, példáival, és jóságos-cselekedetivel meg-világossittassanak.

A' több szent Confessorid-között pedig, ő menyire meg-dicsőítetted a' te Szentedet szent N. hogy nekünk példánk, és Pátrónusunk lenne, vedd kedvesen azért az ő érettünk-való esedezését, hogy az igaz Közönséges Keresztényen hitet nem csak szível, és szájjal, hanem életünkkel, és cselekedetünkkel-is tökéletesen vallyuk. Hogy a' te szent akaraton járván, a' te házadban mint égő-gyertyák tündököljünk, és a' te szent nevedet mindenkor áldgyuk, ki mind örökké él, és uralkodik, Amen.

Szent Szűzeknek, és más szent Aszszony-állatoknak Imádsága.

Dicsírjuk a' mi Urunkat, s-Istenünket, ki az ő hatalmának munkái-között, a' gyenge Szűzeket annyira meg-erősítette, hogy az agyarkodó fene tyrannusokat meg-győzvén, minden kinokra, sőt a' halálra-is, mint-egy gyönyörűségre, és vendégségre bátran mennének. Ezt tapasztalom te-benned, ő Krisztusnak kedves Jegyefse, szent N. azért kérlek téged, hogy nyerj nekem annyi malasztot, hogy az Isten kedvéből

véből ki-ne essem, hanem az én hivatalom-szerint méltán járjak. De főképpen, hogy én-bennem az igaz hit virágozzon, a' reménség gyarapodgyon, az Isten, és felebarátom szeretete lángadozzon, a' világnak hiúságit, és a' testnek gyönyörűségét le-tapodgyam, és itt szentül élvén, veled-eggyütt lássam, és szeressem az én Istenemet mind örökké, Amen.

Akár-mely Szenthez.

Dvez-légy mennyei paradicsomnak tündöklő virága, és dicsőséges Polgára, szent N. hálákat adok az irgalmas Ur Istennek mind azokért a' jókért, mellyekkel téged fel-ékesített: de mivel nem kellemetes a' bűnösnek szájából származott dicsőret, te ő én kegyes Pátrónusom, könyörögi én-éretttem nyavalyás bűnösért, és nyerd bocsánatnyát minden bűneimnek, és az Istennek hathatós malasztját, hogy az én Istenemmel tellyességgel meg-eggyezvén, mindenkor kedvébe legyek, és soha az ő szeretetétől meg-ne szűnnyek. Légy velem most, és halálomnak óráján, akkor engem kegyessen vigasztaly, erősíts, és oltalmaz. Vidd-végbe a' te érdemiddel, hogy az én lelkem itt meg-tisztulván, az örök életre bé-jussom, Amen.

Imádság ahoz a' Szenthez, a' kinek nevére víseled.

O Istennek dicsőséges Szenté, szent N. ki énnékem a' szent kereszttségben Pátrónusomnak rendeltettél, és adattál, te-benned kíváltképpen helyheztetem az én reménségemet. Igazgató kérlek az én lábaimat a' jóságos-cselekedeteknek ösvényire, hogy a' mint Te, én-is méltán járjak hivatalomomban. Oltalmaz engem minden testi, és lelki veszedelemtől; de főképpen e' világból ki-költözésemnek idején légy nekem segítségem; hogy veled, és a' több mennyei Szentekkel-eggyütt, az én Uramat Istenemet örökké áldgyam, Amen.

A' szent Pátriárkákhoz, és Próféta'khöz.

Istennek szent Pátriárkái, és Próféta'i, kiknek világ-kezdettől-fogva, a' kegyelmes Isten, az ő Istenségét ki-nyilatkoztat-

koztatta, esedezzeret az én bűneimnek bocsánatjáért. minden tévelygésnek homályát rekeszfizetek ki az én szivemből, és világosítsátok meg az igaz hitnek fényességével, hogy itélet-napján a' gonoszok, és hitlenek-közzé ne számláltassam, kik hinní, és poenitenciát tartani nem akartak; hanem azon a' napon, a' ti érdemitek-által, minden bűneimnek köteleiből fel-öldoztassam, hogy veletek, és a' több Szentekkel együtt jobbra állittassam, és a' kegyes Itillő-Bíróval-együtt az ő dicsőségébe bé-juthassak, Amen.

Imádság Minden Szentekhez.

O Istennek gyönyörűsége lakó-helye, és háza! téged ohajt, te-beléd kívánczik ebből a' firalomnak völgyéből az én lelkem! O dicsóult mennyei Szentek! kik ennek a' dicsőségnek gyönyörűségével már meg-elégítettetek. Nem a' magam, hanem az én Idvezítő JESUS Krisztusom érdemi-által biztattatom ennek a' dicsőségnek, és ti társaságotoknak el-nyerésére magamat, melyre ti-is segéllyetek a' ti érdemitek-által. Vétkeztem! meg-vallom vétkeztem! és mint a' tévelygő juh el-tévelyedtem! mind-azon-által az én jó Pásztoromnak irgalmaságáról kétségbe nem esem, ő a' vállára veszen engem, és az ő dicsőséges aklába ti-hozzátok bé-vízen, hogy azon dicsőségben örvendgyen az én lelkem, a' melyben már ti örvendeztek.

O dicsőséges szent Pátriárkák, és az Isten fényességével meg-világosított Proféták! O győzedelmes szent Császárok, Királyok, és Fejedelmek, diadalmas szent Mátyrok, bölcseséggel tündöklő szent Doctörök, alázatossággal fénylő szent Confessorok, tisztasággal ragyogó szent Szűzek, házasok, és özvegyek, és minden Szentek, esedezzeret érettem, hogy ennek a' világnak háborgó veszedelmes tengeréből, az örökké-való nyugalomnak partyára, a' hol már ti megnyugodtatok, bátorságossan jusssak.

Ti-is ő mennyei Szent Lelkek, Istennek választott Angyali, és erős győzedelmes Seregi, oltalmaztatok meg engem a' Sátánnak minden incselkedésitől; őrizzetek meg engem ennek a' világnak veszedelmes tengere hajó-törésétől, és az örök nyugalomnak partyára segéllyeték, a' hol veletek örökké meg-nyugodgyam, Amen.

Min-

Minden Szentek LITANIA-ja, ki a' Szent Irásból szedetterett-össze.

Uram irgalmazz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk.
Uram irgalmazz nekünk. Krisztus halgass-meg minket.

Krisztus halgass-meg minket.
Menybéli Atya Isten,
Meg-váltó Fiú Isten,
Szent Lélek Ur Isten,
Szent Háromság egy Isten,

Irgalmazz mi-nékünk.

Szentséges Szűz MARIA, ki Isten Annájává választattál, és áldott vagy az Afiszony-állatok-közzé, és áldottnak mondatál minden Nemzetségektől, Könyörögi érettnék.

Minnyájan szent Angyalok, kik mindenkor készen állotok az Isten-elött parancsolatjára, és az emberek szolgálattjára.

Minnyájan szent Pátriárkák, és Proféták, kik a' Messiás el-jövetelét, nagy óhajttal vártatok, és sok példakkal meg-jövendöltetek, Genesis 49. Isaia 7. és másutt sok helyeken.

Minnyájan szent Apostolok, és Tanítványok,

Kik mindeneteket el-hagyttatok, és Krisztust követtetek, Kik a' Pátriárkák, és Proféták fiai születtetvén, az egész földnek Fejedelmié tétettetek,

Kik az egész földön az Evangéliomot hirdettetek,

Kik az el-veszett Izraél juhaihoz küldettetek,

Kik gyűlölségeket szenvedtetek az emberektől Krisztusért,

Kik örültetek, hogy Krisztusért szidalmakat szenvedtetek,

Kik mint a' juhok, a' farkasok-közzé küldettetek,

Kik Krisztussal a' késértetek-közt meg-maradtatok,

Kik Krisztusnak bizonyági, és minden titkainak értői voltatok,

Kik test-szerint erőtlének, és meg-útaltatottak voltatok, de

Krisztustól el-választatván, a' világ pompáját, és bölcsességét meg-tapodttatok,

Kik a' magasságból, erővel fel-öltöztettetek, és a' szent Lélektől meg-erősítettetek, és a' Krisztust bátran vallottatok,

Kik inkább engedtetek az Istennek, hogy-fem az embereknek,

Kik nagy hatalommal hirdettetek a' Krisztus Jssus fel-tamadását,

Kik tudatlanok lévén, a' Zsidók gyülekezetit meg-győztetek,

Kik tizenkét székekben ülven, az Izraélnek tizenkét Nemzetségét itilni fogjátok,

Minnyájan szent Mátyrok,

Kik Istenessén élven e' világon, üldözéseket szenvedtetek,

Kik a' Krisztus Keresztében dicsékedtetek,

Kik a' békeséges-tűrésben birtatok lelketeket,

Kik ezen a' világon, gyűlölvén lelketeket, az örök életre megtartottatok,

Z

Kik a'

Luc. 1.
Isaia 6.
Hebra. 1.

Matth. 4.

Psal. 44.

Psal. 118.

Matth. 10.

Ibidem.

Aclor. 5.

Matth. 10.

Luc. 22.

Aclor. 2.

1. Cor. 1.

Luc. 24.

Aclor. 5.

Aclor. 4.

Ibidem.

Matth. 19.

2. Tim. 3.

Galat. 6.

Luc. 21.

Joann. 12.

Könyörgőjetei érettnék.

Kik a' hit-által, az Országokat meg-győztették, és igazságot cse-
lekedvén, el-vették az igéreteket,
Kik becselenségeket, és veréseket szenvedtetek, meg-kötöz-
tettek, és tömlőczbe vettettek, meg-kőveztetet-
tek, diribról-darabra vágattatok, és külömb-külob-
féle-képpen késértettek,
Kik nagy inségből jöttetek, és a' ti Stólatokat a' Bárány véreben
meg-mosátok,
Kik az igazságért üldözéft szenvedtetek, és már mennyeknek
országát birjátok,
Kik nagy álhatatossággal állotok azok-ellen, kik titeket szo-
rongattak,
Kik a' Krisztus szeretetétől, se erő, se álnokság, se halál-által
el-nem váltatok,
Minnyájan szent *Confessorok*,
Kik az Ur szőlőjében Pásztorokká tétettek,
Kik azt a' tiszteletet, nem magatoktól vették, hanem az
Istentől hivattatok mint Aron,
Kik az Istennek vitézkedvén, nem ártottatok magatok a' világi
dolgokban,
Kik a' Szent Lélektől az Anya-szent-egyház igazgatására tétet-
tek,
Kik mint hiv, és okos szolgák, az Ur cselédi-felibe tétettek,
Kik az Ur szőlőjében, a' Napnak terhét, és melegét viseltetek,
Kik, mint Lelki Atyák, a' tévelygőket szeliden meg-feddettetek,
Kik, mint igaz Pásztorok, le-tették a' nyájatokért lelketeket,
Kik nem magatokat, hanem az Ur nyáját hiven legeltették,
Kik vigyáztatok a' juhokért, kikért számot adandók voltatok,
Kik szemérmetséggel, szorgalmatossággal, és szentséggel meg-
tiszttették hivatalotokat,
Kik az Ur-tól-vett talentomokat nyereséggel adtátok viszfá,
Kik mindeneknek mindenek lettetek, hogy őket az Istennek
meg-nyernétek,
Kik ellenbőljöttetek-fel, és az Isten házáért, mint kő-falt, úgy
tették magatokat,
Kik a' Krisztusnak hiv szolgái, és az Isten titkainak osztogatói
voltatok,
Kik meg-tanítottatok, és az igazságra sokakat tanítottatok, és
már úgy fényletek, mint az erősségnek fényessége, és
mint a' Csillagok mind örökkön örökké,
Minnyájan szent *Szerzetesek, és Remetek*,
Kik az Urnak édes igáját, és könnyű terhét vígan hordoztátok,
Kik fel-vén, keresztteteket, a' Krisztust követtek,
Kik a' Krisztus kereszte-fanyargatását testeteken hordoztátok,
Kik a' ti resteteket, a' bűnökkel, és gonosz kívánságokkal meg-
feszítettetek,

Kik a'

Hebr. 11.

Ibidem.

Apocal. 7.

Matth. 5.

Sapient. 5.

Rom. 8.

Cantic. 1.

Hebra. 5.

2. Tim. 2.

Astor. 20.

Matth. 24.

Matth. 20.

Galatas 6.

Joann. 10.

Ezech. 34.

Hebra. 13.

Rom. 11.

Matth. 25.

1. Cor. 9.

Ezech. 13.

1. Cor. 4.

Dani. 12.

Matth. 11.

Matth. 16.

2. Cor. 4.

Galatas 5.

Kik a' világnak meg-feszítettettek,
Kik magatokat a' testi kívánságoktól meg-fosztottatok meny-
országért,
Kik egyfzer az ekére tévén kezeiteket, viszfá nem tértetek,
Kik Isteni fegyverben öltözvén, erősen ellene-állottatok az ör-
dőg incselkedésnek,
Kik bővölködni, és szűkölködni tudtatok,
Kik a' ti hivatalotokban hiven el-jártatok,
Kik szorgalmatosfan, a' békeségnek kötelében, az eggyességet
meg-tartottatok,
Kik meg-halván a' világnak, el-rejtett életet viseltetek Krisztus-
sal az Istenben,
Minnyájan *Istennek Szentei*,
Kik meg-nem elégedvén azzal, a' mit el-értetek, mind tovább
igyekeztetek,
Kik mindeneket kárban hagyatok, hogy Krisztust el-nyerjétek,
Kik az oda-fel-valókat, s-nem a' földieket kerestétek,
Kik a' Krisztusnak jó-illati voltatok,
Kik az Isten malasztját héjában nem vették,
Kik a' világon meg-aláztatok magatokat, és azért mennyékben
fel-magasztaltattatok,
Az örök Atya Istennek áldottai, kik az öröktől-fogva el-készít-
tetett országot birjátok,
Kik fanyargattatok testeteket, és szolgálat-alá vetettetek,
Kik félelemmel, és rettegéssel kerestétek idvésegtetek,
Kik úgy éltetek a' világgal, mint-ha nem éltetek volna,
Kik testeitekben meg-dicsőítettetek, és hordoztátok az Istent,
Kik szerették ellenségeket, és jól tettetek azokkal, kik gyű-
löttek titeket,
Kik mindent végbe-vihettetek abban, a' ki titeket meg-erősített,
Kik nem a' földön, hanem mennyékben gyűjtöttetek kincset,
Kik előfiször az Isten országát, és igazságot kerestétek,
Kik a' szoros-úton, ki az életre visz, jártatok,
Kik a' tizta szív-által, az Isten látására jutottatok,
Kik a' békeséget fzeztvén, Isten fiai, és örökkösi lettetek,
Kik a' segényekhez irgalmasok lévén, irgalmaságot nyertetek,
Kik már se nem éheztek, se nem szomjúhoztok, se a' Nap,
vagy meleg nem sűt benneteket,
Kik végig álhatatosflak voltatok, és idvésegtetek el-nyertétek,
Kik pálya-futásfokat, úgy futottatok, hogy már jutalmatokat
el-vettétek,
Kik nagy inségek-által jutottatok mennyeknek országába,
Kik által-mentetek a' tűzön, és vizen, és a' nyugalomba vi-
tettetek,
Kik erőszakkal mennyeknek országát el-ragadtatok,
Kik lelki szegények lévén, menyországot birjátok,

Z 2

Galatas 6.

Matth. 19.

Lucá 9.

Ephes. 6.

Philip. 4.

Ephes. 4.

Ibidem.

Coloffen. 3.

Philip. 3.

Ibidem.

Coloffen. 3.

2. Cor. 2.

2. Cor. 6.

Lucá 18.

Matth. 25.

1. Cor. 9.

Philip. 2.

1. Cor. 7.

1. Cor. 6.

Matth. 5.

Philip. 4.

Matth. 6.

Ibidem.

Matth. 7.

Matth. 5.

Ibidem.

Ibidem.

Apocal. 7.

Matth. 10.

2. Cor. 24.

1. Cor. 9.

Astor. 14.

Psalms. 65.

Matth. 11.

Matth. 5.

Könyörögjének éretünk.

Kik szo-

Kik szomorúak voltak e' világon, s-már meg-vigasztaltattok,
Kik szelidek, és békeséges-tűrők voltak, és már az Elők földét bírjátok,

Kik az igazságot éheztek, és szomjúhoztatok, s-már az egek édeségével meg-elégítettetek,

Kik meg-részegettetek az Isten háza bővségével, és a' gyönyörűségnek patakjával itattatok,

Kik mint a' palma-fák virágoztok, és mint a' Libanus Cedrus-fai meg-fokasodtok az Ur házában,

Kik az Ur-előtt örvendeztek, valamint a' szántók aratáskor, és a' viaskodók, a' diadalom-után, mikor a' prédát el-osztyák,

Kik firván vetették magotokat, s-most örömmel aratván, öszve-szeditek kévéiteket,

Kik örvendeztek a' dicsőségben, és vigadoztok hajlékaitokban,
Kik az Ur házában látkok, és örökkön örökké dicíritek őtet,

Isten irgalmaz nekünk. Uram kegyelmezz nekünk.

Isten irgalmaz nekünk. Uram halgass-meg minket.

Minden gonosztól, Ments-meg Uram minket.

A' te Szenteid, és választottaidért,

A' te kedves szolgálidért, kik előtted állanak,

A' te szerelmefidért, és kedves barátidért, kik

Ments-meg Uram minket.

veled mennyeiben uralkodnak,

A' te választottaidnak esedezéfiért,

A' te Szenteidnek dicsőséges haláláért,

Mi bűnösök. Kérünk halgass-med minket.

Hogy minket tégy részese azoknak érdemiben, kik téged feltek, és parancsolatodat meg-örzötték,

Hogy a' Szentek példájára, a' mi nyájaságunk mennyégben legyen,

Hogy valamint menyben a' választottak, úgy mi-is a' te akaratodon járjunk,

Hogy az Isten akarattyának ísméretivel bé-töltsünk, értelmünkben, és bölcsességünkben,

Hogy okosok legyünk mint a' kigyók, és együgyűek mint a' galambok,

Hogy mindenkor az Urban örvendezzünk, de azonban a' szemérmetségről el-ne felelkezzünk,

Hogy mindeneket meg-próbáljunk, és a' mi jó meg-tartsuk,

Hogy a' bizonytalan gazdagságokban ne-bizzunk, hanem az élő Istenben,

Hogy mi mint választottaid, irgalmasággal fel-öltöztessünk,

Hogy a' Szenteknek magok-viseléseket látván, mi-is hiteket, és békeséges-tűréseket kövessük,

Hogy tégedet mi Urunkat, szüntelen a' Szentekben dicíriünk,

Hogy mi-is a' te Szentekkel, a' szoros-úton járjunk,

Hogy a'

Matth. 4.

Ibidem.

Ibidem.

Psal. 35.

Psal. 91.

Isaia 9.

Psal. 125.

Psal. 149.

Psal. 83.

Psal. 115.

Psal. 119.

Philip 3.

Matth. 6.

Colossen. 1.

Matt. 10.

Philip. 4.

1. Thess. 5.

1. Tim. 6.

Colossen. 3.

Hebr. 13.

Psal. 150.

Luc. 13.

Hogy a' te békeséged, ki minden érzékenséget fellyül-halad, a' mi szívünket, és testünket óltalmazza,

Hogy mint Isten szolgálai, a' békeséges-tűrésben foglallyuk magunkat,

Hogy az igazán, és Istenesen igazgató Fejedelmek, és Királyok-alatt, békeségben, aiatatóságban, és tisztaságban éllyünk,

Hogy minket méltókká tégy a' Szentek sorsában,

Hogy nagy bizodalommal járullyunk, a' te irgalmaságod Királyi-székihez, és alkalmas időben irgalmaságot nyerjünk,

Hogy tégedet a' mennyei dicsőségben, a' te Szentekkel, mind örökké áldgunk, és fel-magasztallyunk,

Isten Báránya, ki el-vészed e' világ bűneit, Kegyelmezz mi-nékünk.

Isten Báránya, ki el-vészed e' világ bűneit; Halgass-meg minket.

Isten Báránya, ki el-vészed e' világ bűneit; Irgalmaz mi-nékünk.

Kristus halgass-meg minket. Kristus halgass-meg minket.

Uram irgalmaz nekünk. Kristus kegyelmezz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk. Kristus kegyelmezz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

I M A D S A G,

O Dicsőséges Istennek Angyali, ó dicsóult mennyei Szentek, áldottak legyetek, kik öröktől-fogva, a' dicsőségre; és élőknek földére el-választattatok, és az Isten malasztyában meg-erősítettetek, és már pallya-futástokat el-vegezvén, s-jutalmatokat el-vévén, az örök dicsőségben örvendeztek. Már a' Szent Háromság egy örök Isten színről-színre látjátok, és vég-nélkül nagy örömmel dicíritek.

Aldott légy én dicsőséges szent Afzonymom, a' mi Urunk JESUS Kristusnak szent Anyja, menynek, és földnek hatalmas Királynéja, mi szó-szóllunk, és párt-fogóink, dicsőséges Szűz MARIA,

Idvez-légy te-is én őrző szent Angyalom, kinek gondviselére bizattattam az én kegyelmes Istenemtől.

Aldottak legyetek én dicsőséges Patrónusim, főképpen ti N. N. kiknek gondviselések-alá ma, és mindenkor, magamat ajánlom.

En méltatlan bűnös, áldalak, s-dicírlék, és segítségül híllak titeket, és a' ti nagyobb dicsőségtekre, és örömetekre, nek ek bé-muratom, a' mi Urunk JESUS Kristusnak szerezettől lángadozó szent szívét.

Halálat adok a' mindenható Istennek, hogy titeket az ő

Philip. 4.

2. Cor. 6.

1. Tim. 2.

Colossen. 1.

Hebr. 4.

Daniel. 3.

szent malasztya-által meg-szentelt, ki meg-előzött titeket, az ő áldásával, ki titeket az úton minden veszedelmektől meg-örzött, és a' dicsőségben meg-koronázott. Hálákat adok az Istennek, mind azokért a' jókért, melyeket adott néktek e' földön, és adandó mind örökké mennyekben.

O dicsőséges Istennek baráti, nyerjétek-meg nékem bü-neimnek-bocsánattját, és életemnek meg-jobbitását, hogy a' szoros-úton kövessék a' ti nyomdokitokat: nyerjétek bé-keséget, és csendességet az én szívemnek; nyerjétek Isteni félelmet, és szeretet, mivel ti fel-gyuladván, a' világnak hiú-ságát, a' testnek gyönyörűségét, és ördögnek incselkedését láb-alá tapodtatok.

Efedeztetek érettem most, és halálomnak óráján, és mi-kor az igaz Birónak Itilló-széke-eleibe vitetem, hogy engem ne-ittilyen érdemem-szerint, hanem az ő véghetetlen irgal-massága-szerint, hogy a' ti boldog társaságotokba jussak, a' mennyei Jerusálemben, a' hol veletek áldgyam, és magasztal-lyam a' szent Háromság egy örök Istent, mind örökkön örök-ké, Amen.

Szent József LITANIA-ja.

Uram irgalmazz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk.
Uram irgalmazz nekünk. Krisztus halgass-meg minket.
Krisztus halgass-meg minket.

Menybeli Atya Isten,
Meg-váltó Fiú Isten,
Szent Lélek Ur Isten,
Szent Háromság egy Isten,

Irgalmazz mi-nékünk.

Szentséges Szűz MARIA, e' világnak Királynéja,
Szent József, a' Boldogságos Szűznek Jegyese,
Szent József, ki az Anyád méhében meg-tisztattál, és iga-zítottál,

Szent József, ki a' halálos-vétektől meg-tartattál,
Szent József, Pátriárkák Nap-fénye,
Szent József, ki mindenek-felett a' Boldogságos Szűznek férjévé választattál,

Szent József, ki kiváltképpen-való áldásokkal meg-áldattál,
Szent József, kinek szolgált az egek Királyné-Atyazonja,
Szent József, ki a' Krisztus Attyának hivattattál,
Szent József, a' Krisztusnak szerelmes Tútora,
Szent József, a' Krisztusnak hívséges Nevelője,

Könyörőgi éretünk.

Szent

Szent József, ki a' Boldogságos Szűz-után, a' kised Krisztusnak első imádoja voltál,
Szent József, ki a' Krisztust Heródes haragjától meg-mentetted,
Szent József, ki a' Boldogságos Szűzet el-akarád ereztetni,
Szent József, ki a' Szent Lélek ajándékival tellyes valál,
Szent József, ki mint-egy Angyal valál,
Szent József, ki az őrző Angyal intéséből, a' Krisztusnak gondgyát viselted,
Szent József, ki mint valami Angyal a' mennyei titkokat ki-jelentetted,
Szent József, ki mint valami Fejedelemség, a' Krisztust, nagy Ta-nácsnak Angyalát igazgattad,
Szent József, ki mint valami Erőtség, a' Krisztusnak Fő Tanácsa voltál,
Szent József, nagyobb a' Hatalmasságoknál, kinek szolgál az egek Királya, és Királynéja,
Szent József, kinek a' karjain, mint Királyi-székekben ült a' Krisztus,
Szent József, ki mint a' Kérubim a' Paradicsomnak, a' Boldogsá-gos Szűznek gondgyát-viselted,
Szent József, ki mint Sáraim vagy,
Szent József, a' mennyeieknek Elmélkedője,
Szent József, ki a' Krisztusnak karjai-között múltál-ki e' világból,
Szent József, az Angyali éneklések halgatója,
Szent József, ki a' Limbusban a' Krisztusnak Elől-járója voltál,
Szent József, ki több Szentekkel-eggyütt a' Krisztussal fel-támadtál,
Szent József, ki testestől, és lelkestől meg-dicsőítettél,
Szent József, én kegyes Pátrónusom, és hiv Oltalmazóm,

A' te szerelmes szent Fiadnak érdeme-által, Halgassd-meg Uram a' te népedet.

A' te szerelmes szent Fiadnak, édes Anyja szűzessége-által, Szabadíts-meg Uram a' te népedet.

Szent Józsefnek, a' te szerelmes szent Fiad Tútórának hívsége-által, Oltalmazd-meg Uram a' te népedet.

Krisztus halgass-meg minket. Krisztus halgass-meg minket.

Uram irgalmazz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk.

Uram irgalmazz nekünk.

Mi-Atyánk, &c.

¶. Könyörőgi éretünk dicsőséges szent József. R. Hogy mel-sökká legyünk a' Krisztus igiretire.

I M A D S A G.

SZűzeknek Atya, és Gondviselője szent József, kinek hiv-gondviselése-alá bizattatott a' földön, minden ártatlan-ságnak tükére a' Krisztus JESUS, és a' szűzeknek szűze a' Boldogságos Szűz; kérlek téged mind a' két drága kincsed-ért,

Könyörőgi éretünk.

ért, Krisztus JESUS-ért, és Bóldogságos Szűzért, hogy engem őrizz, s-őltalmaz-meg minden tisztátalanságtól, hogy tiszta szível, és lélekkel szolgáljak, az én tisztaságos JESUS-omnak, és az ő szent Annyának, Amen.

Más Imádság, szívrünknek, és testünknek tisztaságá-ért.

O Bóldogságos szent József, a' mi Urunk JESUS Krisztusnak hiveséges Nevelője, reád bizom kiváltképpen az én szívemnek, és testemnek tisztaságát. a' te Atyai hiv gondvileléledért, és tisztaságodért kérlek, hogy engem a' te szent Fiadnak, az ártatlan Báránynak, és az ő szent Annyának ajánly-bé, és a' halálos vétektől őrizz-meg. Ne-engedd, hogy valaha a' tisztátalanságnak utállatóságával bé-mockoltassam, hanem mihelyt látod körülöttem a' késérteteket, és a' bűnre-való alkalmatosságokat, rekezd-ki mindgyárt az én szívemből a' tisztátalan gondolatokat, és juttasd-elzembe az örökké-valóságot, az én Meg-váltó JESUS Krisztusomnak kinnyait, és gerjezd-fel bennem az Istennek félelmét, és szerelmét, Amen.

Igen foganatos őt Imádság szent Józsefhez.

I. IMADSÁG.

Mellyel szent József Pátrónusá választatik.

O Dicsőséges szent József, a' mi Meg-váltó JESUS Krisztusunknak hiveséges Tútora, és Nevelője, és a' Krisztus szent Annyának tisztaságos Jegyessé. Imé én N. téged Pátrónusomnak, és kiváltképpen-való Szó-szóllómnak választalak, és fogadlak; fel-fogadom azt-is, hogy az én alattam-valóktól semmit tiszteleted-ellen meg-nem engedek. alázatosan kérlek azért, hogy engem a' te hived-közzé fogadni, a' kétséges dolgokban igazgatni, a' veszedelmekben vigasztalni, és halálomnak óráján őltalmazni méltóztass, Amen.

II. IMADSÁG.

Hogy szent József esedezése-által, aittatóságot nyerjünk a' szent Communiában.

Bóldogságos szent József, mely nagy áldását árasztotta reád a' mindenható Atya Isten, mikor az ő egygyetlen-egy Fiát

Fiát (a' kit sok Királyok kívántak látni, s-nem látták) nem csak láttad szemeiddel, de apólgattad-is kezeiddel! O vajha! a' te példádát követvén, én-is olly nagy lángadozó buzgósággal fogadnám őtet a' szent Sacramentomban, hogy ő-is engem bé-fogadna az ő örökké-való hajlékában!

III. IMADSÁG.

Hogy szent József ennek az életnek szarándokságában legyen Vezérünk, és Kalauzunk.

O Dicsőséges szent József, ki a' mi Meg-váltó JESUS Krisztusunkat, minden szarándokságiban, mint hiv Kalauz, gyermekségétől-fogva, hiven hordoztad; vigyázz én-reám nyavalyás bűnösre, és minden szarándokságimnak légy hiv Uti-társá, hogy az Isten parancsolatinak ősvényiről soha ki ne tántorodgyam. Légy őltalmam a' veszedelmekben, vigasztalom a' nyomorúságokban, gyámolom inségimben, és az-után az Előknek földére bé-jutván, veled, és a' te tisztaságos Jegyesséddel, és minden Szentekkel-eggyütt örökkön örökké örvendgyek, Amen.

IV. IMADSÁG.

Akár-mely jónak el-nyerésére, szent József esedezése-által.

O Dicsőséges szent József, kinek hatalma-alatt engedelmes vala, a' mi kegyes Meg-váltónk, és tégedet kiváltképpen-való tisztelettel illetett a' földön. Miben szeghetné most meg kedvedet mennyékben, a' hol téged meg-jutalmazott? Könyörögj érettem bóldogságos szent József, hogy minden bűnt meg-útállyak, de főképpen ezeket N. N. N. és meg-jobbitván életemet, álhatatossan gyakorollyam a' jóságos - cselekedeteket, de kivált - képpen ezeket N. N. N. Ezekről a' késértetektől N. N. N. és a' bűnre-való alkalmatóságoktól, mellyekben, az örök kárhozatra vitetne lelkem, őltalmaz-meg. Ettől a' testi, vagy lelki nyomorúságtól N. ha Istennek dicsőségére, és lelkemnek idvességére szolgál, szabadits-meg. Mind-azon-által mind ezekben, Istennek szent akarattyára, és a' te vigyázádra bizom magamat, ő dicsőséges szent József, Amen.

Aa

V. IMAD-

V. IMADSAG.

A' boldog ki-méltasért.

O Dicsőséges szent József, ki a' Krisztus JESUS-nak, és a' Boldogságos Szűznek kezei-között adtad-ki szent lelkedet. azért alázatosan könyörgök, hogy azon JESUS Krisztussal, és a' Boldogságos Szűzzel, légy mellettem, e' világból ki-költözésemkor, és én-is a' JESUS, és MARIA szentséges kezei-között adgyam-ki lelkemet. Mind életemben, s-mind halálomban, a' ti szent kezeitekben ajánlom az én lelkemet JESUS, MARIA, JÓSEF, Amen.

Hymnus szent Józsefről.

Idvezitőnknek Tútora,
Krisztusnak válaszott Attya.
Szent József idvez-légy,
Mi-hozzánk kegyes légy;
Légy lelkünknek gyámola.
Boldogságos szűz Jegyesté,
Krisztus JESUS-nak kedvesté.
Vedd köszöntésünket,
s-Mi idvezlésünket;
Szivem utad kövesté.
Te rengtetted bűcsőjében,
Apolgattad a' kebledben.
Az Istennek Fiát,
Világnak Váltóját;
Nevelvén ez életben.
Méltóságos Isten-előtt,
Csudállatos ember-előtt
A' te állapotod,
s-A' földön lakásod;
Krisztus midőn Fiad lőtt.
JESUS-t szemeiddel láttad,
Es kezeidben hordoztad.
O nagy gyönyörűség!
s-Mennyei édeség!
Másoknak-is mutattad.
Apolgattad mint Fiadat,
Imádtad mint Meg-váltodat,
O égi gazdagság!
s-Mennyei boldogság!
Imérted Alkotodat.

Hol Istennek őt nevezted,
Hol Királynak említettéd;
Szived örömében,
Lelked vig kedvében;
Másoknak úgy hirdetted.
Sokszor Teremtődnek monád,
Némelykor Fiadnak hívád;
Taposván szivedben,
Tombolván lelkedben,
Vid kedved ki-mutatád.
Krisztust az ölében fogni,
Es kezeiben hordozni,
O mely nagy gazdagság!
Mennyei boldogság!
Igy velle nyájaskodni.
Szűz MARIA társasága,
Minden méznél édesbb szava.
Szived vigasztalta,
Lelked újította;
s-örömré indította.
O ki ne kívánná látni,
Krisztus JESUS-t apolgatni?
Egek fényességét,
s-A' föld ékességét.
Ki ne kívánná birni?
Kedves volna istállója,
Kellemetes a' jázola
A' kiben tétetted,
A' kisedet fektetted;
Es drága kis polyába.

Egye-

Egyedül te választattál,
Es Krisztus-mellé adattál,
Szent József Tútornak,
Vezér, s-Kalauzsnak;
Méltóságra jutottál.
Nagy van néked gazdagságod,
Felséges van méltóságod;
Mert az egek kincse,
s-A' földnek gyümölcse
Rád bízott Váltásod.
Boldog ember a' kit Isten,
Rád bízott e' földön itten;
Semmi ellenségtől
Ne-féllyen, s-eséstől;
Erő ellened nincsen.

Boldog kinek Szó-szóllója
Vagy, e' földön Párt-fogója;
Mert mennyei jókkal,
s-Egi malasztokkal
Gazdag élte-folyása.
JESUS egek dicsősége,
Es földiek reménsége,
Te szent Anyád-által,
s-József Atyád-által,
Légy lelkünk fényessége.
Vigy-bé minket az életbe,
Es az örök dicsőségbe;
Hol téged láthassunk,
s-örökké áldhassunk
A' mennyei örömben, Amen.

Hymnus Keresztelő szent Jánosról.

Örvendezzünk szent Jánosnak,
Ki méhében az Anyának
Örvendezett Krisztusnak.
Hirdetője volt Krisztusnak,
Elő-járója Urunknak,
Mi kegyes Meg-váltónknak.
Az emberek társaságát
Meg-vetette, s-nyájasságát;
Helyül vévén a' pusztát.
Fa-héj volt az öltözte,
Fü-gyűkér volt eledete,
Bőjt volt egész élete.
Nem ivott mást ő a' viznél,
De edesbb volt az a' méznél,
Akár-minémű isnél.
Mások csak meg prófétáltak
A' Messiást, s-távul látták
Csak árnyékban mutatták.
Antiphona. Minek-előtte formálnálak téged az Anyád-méhében,
ismértelek tégedet; és minek-előtte ki-jőnél az Anyád-méből,
meg-szenteltelek tégedet. Jeremia 1. 5.
Nagy ez a' gyermek az Urnál.

De ő újával mutatta,
A' Jordánban meg-is mosta,
Isten Bárányát látta.
Nem volt Istennél kedvesebb
Senki, ő-nála, vagy szentebb;
Minden jóval telyesebb.
Nyerd-meg azért, ez világos
Meg-vefűk, és ez hiúságot;
Arnyék mulandóságot.
A' testünket fanyargassuk,
Kivánságát le-tapodgyuk;
Mint ganéjt meg-utálljuk.
Es a' kit itt hittél látunk, (lunk,
Csak homályban hiszünk, s-val
Hozzá mennybe bé-jussunk.
Es ott velle örvendezzünk,
Veled-eggyütt menyben legyünk
Elszedezz értünk, kérünk. A.
Mert az ő keze vele vagyon.

I M A D S A G.

Irgalmas, és kegyelmes Ur Isten, ki keresztelő szent Jánost,
még az anyja méhében meg tisztítád az eredendő bűntől:
kérünk alázatosan, hogy minket-is, kiket már a' szent ke-

Aa 2

restség

refztség által meg mosogattál, a' mi minden-napi bűneink febeiből-is gyógyíts-meg, Amen.

Hymnus szent Péter, és szent Pál Apostolokról.

A Postolok Fejedelmét,
Méltóságos első Fejét;
Dicsőjük mint Tükörét.
Ő vala első ofzlopa,
Ecclesia fő támasza;
Krisztusnak Tanítványa.
Ő vala erős Kő-izikla,
Kin igaz hit fundáltata
Pokol-ellen fel-állta.
Noha egyszer el-esett vőlt,
De az-után erősebb vőlt,
Es ördög-ellen harczolt.
Néki adatott ég kültfa,
Mikor akarja fel-nyiffa,
Avagy pedig bé-zárja.
Krisztusért fokát fáradott,
Szüntelenül prédikállott,
Végre keresttre jutott.
Es úgy ment a' boldogságba,
Krisztusnak az országába,
Szentek társaságába.
Néked azért esedezőnk,
Szent Péter, és arra kérünk,
Halgaft-meg könyörgésünk.
Hogy mi-is álhatatoslak
A' hitben legyünk, s-józanak;
Eletünkben igazak.
Hogy a' pokolnak kapuja
Meg-ne győzzön, s-csalárdsága
Légy életünk oltalma.
Hozzád-téstem dicső szent Pált,
Ki téled végig el-nem vált,
Ily hiv hozzád más nem vált.

Antiphona. *Szent Péter Apostol, és szent Pál a' Nemzetek Dokto-
ra tanítottak minket Uram a' te törvényedre.*

✱. Ne hadd-el örökké-való Pásztor a' te nyájaidat. *℟. Hanem
a' te szent Apostolid-által szüntelen oltalmazd.*

I M A D S A G.

UR Isten, kinek hatalmas keze szent Pétert, a' habok
között járván, hogy el ne merülne, meg tartá; és az ő
Apo-

Noha ő-is üldözője
Vőlt Krisztusnak, de védője
Lett az-után, s-ő hive.
Krisztus válaszfrott-edénye,
Idvez-ké világ Nap-sénye;
Sok Nemzetek reménye.
Harmad égbe fel-vitettél,
Ott mély titkokat értettél,
Kiket meg-is jelentél.
A' világot majd bé-jártad,
A' Krisztust úgy prédikáltad.
Es Istennek mutattad.
Sok-féle üldözéseket
Szenvedtél, és veréseket,
Es nagy veszedelmeket.
De Krisztus szíretetítől
El-nem váltál, s-igaz hittől
Annak hirdetésétől.
Végtére fejed-vétetvén,
E' világból ki-költözvén,
Krisztushoz jutcz, örvend-
vén.

Mi-is Krisztust prédikállyuk
Eletünkkel, s-add hogy vallyuk.
Istenünknek mutassuk.
Es soha szíretetétől
El-ne vallyunk, s-kegyelmétől;
Ki ne esünk kedvéből.
Es ez életnek utánna,
Mennünk mennekbe, utánna.
A' hol a' jók jutalma.
Amen.

Apostól-társát, szent Pált háromszori hajó-törésben, a' ten-
gernek fenekéről ki-hozta; halgaft-meg kegyessen minket,
hogy mind a' kettőnek esedezése által, az örök dicsőséget el-
nyerjük.

Ur Isten, ki Szent Pál által, nemzeteknek fokaságát
tanítottad az igazságra, engedd mi nekünk, kik őtet tisztel-
lyük, hogy az ő segítségét magunkban érezzük. A' mi
Urunk Jesus Krisztusnak általa, ki te veled, és a' szent Lélek-
kel el, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

Hymnus szent János Apostolról, és Evangélistáról.

Kristus kedves Tanítványa
Szent János, a' fejét hajtya
Kebeleben, s-ott nyugottya;
Mély titkait ott tanullya.

Kéreszt-alatt M A R I A -nak
Ajánlatik, mint Annának;
Ő viszont mint a' Fiának,
Ajánlatik szent Jánosnak.
Szám-ki-vetésre ázettél,
Pachmosban fokát szenvedtél,
De azzal meg-nem győzettél.
Hanem inkább erősödtél.

Antiphona. *Ez az, a' János, ki a' vég-vacsorán, Urunk ölébe haj-
totta a' fejét; ő mely boldog Apostol, kinek a' menyei titkok
meg-jelentettek.*

✱. Ez az, a' Tanítványa, a' ki bizonyosságot téfzen ezekről. *℟. Es
tudgyuk, hogy igaz az ő bizonyossága.*

I M A D S A G,

A Te Anya-szent-egyházadat Uram, szüntelen való vi-
gyázásoddal világosítsd, és oltalmazd, mellyet dicsősé-
ges Szent János Apostol, és Evangélista, az ő tanításával meg
világosított, hogy a' menyei ajándékok el-vételére méltó le-
gyen. A' mi Urunk Jesus Krisztusnak általa, Amen.

Szent Júdás Apostolhoz-való aítatossá-g.

Intés a' kegyes Olvasóhoz.

Mivel hogy dicsőséges szent Júdás Apostolnak közönséges neve
vagyon, Urunk árulója nevével, azért ritkábban forog az emberek
olmájében, és tisztelőiben, holott ő bizodalmas, és hatalmas Pátronus
az utól-

az utolsó veszedelmekben, és az tisztátalan gondolatoknak kiirtásában. Nem-is csuda, mert azon-kivül, hogy mind atya, s-mind anyja, három-attyafia, és két nénnye Krisztusnak kedves társaságában voltak, maga-is nem csak vér-szerént-való attyafia volt Krisztusnak, hanem kedves Tanítványa-is.

Hymnus szent Júdás Apostolról.

Ellenem fel-fegyverkeznek
Ellenségim, s-reám törnek
Hogy törjökbe ejtsenek.
Világ mutogatya magát,
Fitogatya gazdagságát;
Arnyék mulandóságát.
A' test-is kívánsággal
Utánnam jár, s-halójával,
Hogy meg-ejtsen nyilával.
Mérget okád mint a' Sárkány
Pokolbéli gyilkos Sátány
Ordít mint az Oroslány.

Ezek-ellen légy óltalmom,
O szent Júdás diadalmom;
Erősségem, s-gyámolom.
Mert ugyan-is meg-útáltad
A' világot, s-sanyargattad
A' testedet, s-rontottad.
Meg-némitád csak egy szóval
Az ördögöt, s-hatalmával
Meg-alázád azonnal.
Oltalmaz azért ezekről,
Hogy a' földön éllyek szentül;
Es mennyékben vég-nélkül.

I M A D S A G.

Dicsőséges Szent Júdás Apóstol, Krisztusnak kedves Attyafia, Apostola, és Mátyra, ki Mesopotamiában, Perfiában, és más roppant országokban, fene vad embereknek hirdetted az igaz hitet, és sokakat az evangéliom által újonnan szültél. be-vivén Abaganus Király szobájába Krisztus képét, azt nagy fényességgel bé-töltéd, és nem csak lelki sebeiből, hanem testiből a' Királyt meg-gyógyítád; vastagitsd meg erős reménységgel az én lelkemet, hogy mind életemben, s-mind halálomban azt mondhaszam, a' mit arany börtökkel a' Krisztus képére irt a' Király: *Meg nem csalatik az, valaké Krisztusban helyhez-terti reménységét.*

✠. Dicsőséges szent Júdás könyörögi érettem. x. Es mind azokért, kik téged tisztelnek.

I M A D S A G.

Odicsőséges Szent Júdás Apóstol, kérlek téged a' te Mesteredért, ki téged az ő Apostoli közzé bé-vett, hogy engem a' bűnőknek szokásától tartóztass-meg, és fordítsd el rólam a' bűnőkért meg érdemlett büntetések, a' tisztátalan gondolatoktól tisztítsd-meg szívemet, és légy segítségem
utolsó

utolsó veszedelmimben, végtére vigybe az örök dicsőségbe, ahol az Atya, Fiú, és Szent Lélek imádtatik a' tellyes szent Háromságban, Amen.

Hymnus szent István első Mátyrról.

Idvez-légy első Zfengéje
Mátyroknak, s-csüteméje;
Krisztus kereszt-vifelője,
s-Halálig követője.
Szent Lélekkel tellyes valál,
Hitlenekkel szembe-szállál,
Győzedelmessen meg-vivál
Krisztusért átkot hallál.
De a' gonoszoknak szíve
Meg-nem szűnők, sem a' nyelve;
A' várasból ki-vettete,
Es ott meg-kövezetete.
Ellenségidért könyörgél,
Néik bocsánatot kérél;

Hogy igaz Tanítvány lennél,
s-kegyelmet néik nyernél.
Az ég ott mindgyárt meg-nyílék,
Krisztus J E S U S meg-jelenék,
Attya jobján álai látezék,
Néked öröm adaték.
Azért téged szívöböl kérünk,
Hald kérésünk, efedezünk,
Hogy mikor mi ellenségünk
Zaklat, téged kövessünk.
Hogy mi-is menybe meg-lássuk
Mi Urunkat, s-ott imádgjuk,
Veled-eggyütt magasztallyuk,
Es mind örökké áldgjuk.

Antiphona. *István pedig tellyes lévén malasztal, és erősséggel, nagy csudákat, és jeleket téstzen vala a' nép-között.* Actor. 6. v. 8.
✠. El-temeték Istvánt az Isten-föld férfiak. x. Es igen siratták őtet.

I M A D S A G.

Engedgyed Ur Isten, hogy valamin annak az emlékezerit üllyük, ki az ő ellenségiért-is könyörgött, úgy mi-is őtet követvén, a' mi ellenséginket szeressük, és érettek könyörögjünk, hogy a' szeretetnek helyét, az örök dicsőséget el-nyerjük, Amen.

A' jó Latornak, szent Dismásnak, a' halálra-váltak

Pátrónusának tiszteletiről-való

I N T E S.

Vilamin Szent Júdás Apóstol ritkábban vagyon az emberek emlékezetében, és tiszteletében azért, hogy a' Krisztus árulójával közönséges neve vagyon; úgy szent Dismás azért, hogy a' gonosz latorral együtt, gonosz cselekedetiért, méltó-sentenciáját el-vette, és azért Latornak-is nevezetik, de jónak. Mind-azon-által csudálatos volt az Isten ő benne, kit oly nagy szentségre vitt, hogy nem csak Confessor, és Krisztusnak Védője, hanem Mátyra-is lett, szent Agoston-ként. Prófeta Arany szájú szent János szerént. szent
Atha-

Athanasius-ként pedig Evangelista. Es hogy szent Ambrússal befejezzük: A' Krisztus keresztének Zsengéje, és a' paradicsomnak Vendége. *kinek kiváltképpen adta Isten azt a' malasztot, hogy a' balátra váltaknak Pátrónusa lenne. Erre nézve, sokan szent Dismást, Böjtmás havának 25 napján kivált-képpen-való aitatossággal tisztelik. Mások minden Pénteken, a' mellyen meg-tért, és paradicsom néki ígertetett. Mi semire nem kötelezzünk, hanem a' mint hasznosbna itilled, szent Dismást az örökké-valóságra magadnak kalaúzául válaszd, és bizonyosan el-vezet, mivel hogy néki ígertetett, leg-elsőször-is Krisztustól a' paradicsom.*

A' szent Atyák, és mások itilete szent Dismásról,

Szent Gergely Pápa azért dicfiri szent Dismást, hogy a' kereszt-fán kiváltképpen a' Hitet, Reménséget, és Szeretetet megmutatta Krisztushoz. (a) Szent Agoston pedig, hogy akkor hitt Krisztusban, mikor a' Tanítványok el-futottak, mikor Péter meg-tagadta; azért Krisztus Confessorának, Mátyrának, és Krisztus Mátyromsága-társának bija, ki a' maga vérében meg-kereszteltetett, és Krisztust követte paradicsomba. (b) Szent Ambrus Krisztus Keresztjének, és a' hívek Zsengéjének nevezi. (c) Arany-szájú szent János Prófétának, a' Kereszt-fán Krisztus Prédikátorának, Párt-fogójának, és Ministerének az ő áldozatgyáiban. (d) Szent Athanasius Evangelistának. (e) Eucherius Krisztus jámbor Tanítványának. (f) Arnoldus Apátúr jó Prédikátornak, Krisztus Bizonyosságának, ki a' más káromkodó Latornak a' száját bédugta. (g) Stephanus Binet, a' meg-feszítettett Krisztus elsőszülöttének, és Paradicsom Arkangyalának mondgya. (h)

Ezekhez hasonlók, többeket-is találsz szent Dismás dicfiritiről, Monachiomban 1691. esztendőben nyomtatott Könyvben, kinek ez a' Titulus: Comes vitæ in longam æternitatem. az-az: Elerünk úti-társa, az örökké-valóságba. a' hol szent Dismásnak Officiomja, Litaniája, és tiszteteltire-való Intés *vagyon, a' szent Atyák bizonyosságival-eggyütt.*

(a) Lib. 18. moral. cap. 13. (b) Tom. 3. enarrat. in Psalm. 69. lib. 2. de Symb. ad Catech. ca. 6. de orig. anim. tom. 7. & lib. 1. cap. 9. tom. 1. hom. 55. in cap. Genes. 29. tom. 5. hom. 31. (c) Epist. 22. (d) Serm. 2. & 3. in paras. de loco tom. 6. Græcolat. hom. 2. in Psal. 50. (e) Serm. in paras. (f) lib. de tunn. c. 4. (g) Tract. de 2. & ultimo verbo Dñi. (h) lib. de bono Latone.

Hymnus

Hymnus a' jó Latorról, szent Dismásról.

O Istennek nagy kegyelme!
Az emberhez nagy szerelme!
Kit meg-nem fog az elme.

Keresed a' bűnösöket,
Nem akarod el-veszteket;
Hanem inkább élteket.
Ki-tetczik ez a' Latorból,
Ki ki-térvén a' rossz útból
Kegyelmet nyer Urától.
Engem-is téríts a' jóra,
s-Ne-erefsz a' gonofságra;
A' kárhozat úttyára.

Szent Dismás könyörögi értem,
Ha gyarlóságból el-estem,
Imé Uramhoz tértem.
Mikor mások szidalmazták
Mi Urunkat, és káromlyák,
Es a' halálra adgyák.
Akkor te ötet imádod,
Es Isten Fiának vallod;
Idveséged találod.
Midőn azért végső napom
El-közelget, s-a' halálom,
Légy mellettem, kívánom.
Akkoron légy bátoritóm,
Es mennyékbe Kalaúzom;

Szent s-Veled légyen lakásom, A.

Antiphona. Boldogok a' holtak, kik az Urban halnak-meg, úgy vagygon bizonyára a' Lélek mondgya: mert meg-nyagofznak az ő munkájoktól, és az ő cselekedeteknek jutalma követi őket. Apocalypsis 14. v. 13.

I M A D S A G.

O Dicsőséges szent Dismás, ki az Istennek véghetetlen irgalmasságából, az igaz pœnitencia-tartásnak fényes tüköre lettél, és keves idő alatt, örök boldogságot nyertél, tekints reánk kik e' siralomnak völgyében nyomorgunk, a' te dicsőségedből. Emlékezzél-meg ő dicsőséges szent Dismás az embernek romlott állapotjáról, és gonofságra hajlandóságáról, emlékezzél-meg, és esedezz mi-érettünk, hogy valamint téged az irgalmas Ur Isten az ő foganatos malasztja által, az igaz pœnitencia-tartásra, és az után a' paradicsomnak dicsőségébe bé-vitt, úgy minket-is méltatlan szolgait, azon foganatos malasztával, térítsen vízfzra bűneinkből az igaz pœnitencia tartás által, hogy bűneinket meg-útván, a' mint Te, mi-is Istenessen müllyünk ki e' világból, és örökké a' mi Idvezítő Jესusunkkal örvendezzünk, Amen.

Szent Brigittának rövid Imádsága.

Aldott légy örökké Uram Jესus Krisztus, ki halálod óráján lévén minden bűnösnek, az ő bűnei meg-bocsá-

Bb

nattyá-

nattyáról reménséget adtál, mikor a' meg-tért latornak a' dicsőségnék paradicsomát irgalmaflan meg-igírted, Amen.

Hymnus szent Sebestyén Mátyrrol, pestisnek idején.

Dicsőséges szent Sebestyén,
Kinek sok feb esett testén,
Vére földre öntentvén.
Az ellenségnék nyilai
Tested liggattyák, s-dárdái
Es fok kinzó-szerfzami.
De a' szeretetnek nyila
Szived inkább hasogatta,
Hogy-sem ellenség nyila.
Mert az nem-csak a' nyilakat
Gyözte-meg, ha a' kinokat;
s-Kinzó tyrannusokat.

Azért Isten a' pestisben
Téged tett orvosfá, s-ebben
Testünknek sérelmében.
Mikor azért ez nyavalya
Országunkat háborgattya,
Légy segítség ohajtya.
Hogy itt az Istent dicsírvén,
Hálát adván, dicsőítvén,
Ez nyavalyát el-űzvén.
Es az-után az életben,
Veled-eggyütt a' mennyékben,
A' mi lelkünk örvendgyen.

Antiphona. O nagy hitű szent Sebestyén, boldogságos Vitéz, kinek esedezése-által egész Lombardia, a' pestistől meg-szabadított, esedezzel mi-értettünk, a' mi Urunk JESUS Krisztusnak, hogy a' te esedezésed-által a' pestistől, a' hirtelen haláltól, és minden testi, s-lelki veszedelemtől meg-óltalmazzon, és adgyon minékünk annyi időt, hogy a' mi bűneinkért igaz penitencziát tartunk, életünket meg-jobbítsuk, és az-után a' Krisztussal eggyütt örvendezzünk.

¶. Esedezzel értünk szent Sebestyén Mátyr. R. Hogy a' pestis nyavalyájától meg-öriztefsünk, és a' Krisztus igiretit el-vegyük.

I M A D S A G.

O Rók mindenható Ur Isten engedd mi nekünk, hogy szent Sebestyén esedezése által, minden veszedelmektől öriztefsünk meg testünkben, és a' tisztátalan gondolatoktól tisztíttassunk meg-elménkben, Amen.

Hymnus szent Rochus Confessorról, pestis idején.

Szent Rochus itt ez életben
Szarándok lévén, testében
Pestis támad hirtelen.
De orvosfágot ád Isten,
Hamar néki, csuda-képpen
Meg-gyógyította hirtelen.
Az oldalán kereszt-jelét
Krisztus le-írván, s-fegyverét;
Ki rontá kigyó fejét.

Ez lón néki orvosfága
Pestis-ellen, s-vigassága;
El-ozlék nyavalyája.
Kérünk szent Rochus tégedet,
Hajts-le hozzánk füleidet,
s-Mutasd kegyességedet.
Örizz-meg minket pestistől,
Hogy itt jól éllyünk, és szentül;
Az életben vég-nélkül, Am

Anti-

Antiphona. O mely dicsőséges a' te neved, boldogságos szent Rochus, ki a' te esedezésed-által sokakat a' pestis dögleletességéből élébbeni egészségére vissz-a-boztál: Jöj-el azért a' mi segítségünk-re-is, a' dög-halálnak mérgétől szabadíts-meg minket, és a' levegő-eget tisztítsd-meg.

¶. Könyörögj érettünk szent Rochus. R. Hogy a' dög-halálnak mérgétől öriztefsünk-meg.

I M A D S A G.

Ur Isten, ki szent Rochus esedezése-által, kivált-képpen való irgalmadat igírted, a' dög-halál ereje-ellen; engeddd azért Uram minékünk, kik az ő emlekezetit aitatossan üllyük, hogy mind testi, s-mind lelki nyavalyáinktól, az ő esedezése-által meg-óltalmaztassunk. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, Amen.

Hymnus szent István első Királyról.

O Magyaroknak Nap-fénye,
Krisztus választott edénnye;
Szent István jok reménnye,
Te-általad ki-csírázék
Az igaz hit, és virágzék;
s-Bőven meg-gyümölcsözék.
Ki-hozád néped vakságból,
Az okatlan pogányságból;
Es Istennek átkából.
Igazságnak szép világát
Gyűjtád néki, s-fényes Napját,
Es ragyogó sugárát.

Kérünk azért Országodra,
Vigyázz reá, s-Magyaridra,
Kik indultanak balra.
A' kik még veled marattunk,
Szent hitedben gyarapodtunk
Add, hogy hozzád juthassunk.
A' kik tölled el-pártoltak,
Szent hitedtől el-fajultak;
Add, hogy vissz-a-jussanak.
Menyben veled mi Atyánkat,
Es a' Fiút, mi Urunkat
Aldgyuk, s-Vigasztalónkat.

Antiphona. Ez az ember véghez-vitte azokat, a' miiket szözlött az Isten néki, és mondotta néki: jöj-bé az én nyugalomomba, mert igaz voltál én-elöttem, minden Nemzetek-között.

¶. Kedvellette őtet az Ur, és meg-ékesítette. R. A' dicsőség Stóljával fel-öltöztette őtet.

I M A D S A G.

Engedd örök Ur Isten a' te Anyaszentegyházadnak, hogy valamint ezen a' világon gyarapítója volt szent István, úgy szó-szöllője legyen mennyékben. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

Bb 2

Hymnus

Hymnus szent László Királyról.

O Szentséges László Király,
Jóságoddal közinkbe szállj;
Mi-tőlünk megszűz ne-álly.
Buzgón mikor könyörgöttél,
A' földtől fel-emeltettél,
Fényességben tétettél.
Add, hogy mi szívünk menyékbé
Emeltessék, s-földiekben
Ne-bizzék, mint veszélyben.
Mint Móyses a' kő-sziklából
Vizet adcz, s-táplálad abból
Népedet, szép forrásból.
Antiphona. *Dicsőségsé tette őtet az Ur, és meg-oltalmazta őtet az elenségektől, és az álnok ámitóktól meg-örzötte őtet. Sapientiae 10. v. 11.*
✠. Az igazat igyenes-úton hordozta az Ur. **rx.** Es meg-mutatta néki az Isten országát.

I M A D S A G.

UR Isten, ki szent László Királyt külömb-külobb félecsuda-tételekkel fel-ékesítetted, engedd mi-nékünk, hogy az ő esedezésé által, minden gonosztól meg-oltamazzunk, és az örök életre bé-jussunk. A' mi Urunk Jesus Krisztusnak általa, &c. Amen.

Hymnus szűz szent Imre Hercegről.

Szüzségnek Liliomja,
Szeretet piros Rósája,
Kegyesség Violája.
Idvez-légy dicső szent Imre,
Tekints reánk-is e' földre,
E' kis Magyar-nemzetre.
Az Isteni szeretetben
Add, kövessünk ez életben.
Hogy jussunk az örömben.
Antiphona. *Imé az én választott gyermekem, a' kit el-választottam, és felibe tettem az én lelkemet.*
✠. Az ő fejébe tettel Uram. **rx.** Drága kövekből-való Koronát.

I M A D S A G.

UR Isten, ki az iffiúságnak virágával tündöklő szent Imrét a' te szenteid társaságában fel-magasztaltad; engedd mi-né-

mi-nékünk, hogy a' ki tenéked annyira kedvedben vólt, mi-is az ő segítségét mindenben érezzük. A' mi Urunk Jesus Krisztusunknak általa &c. Amen.

Hymnus szent Ignác Pátriárkáról.

Midőn a' bűn a' világon
Uralkodnék, mindé módon,
Akkor az Ur Isten,
Csúdtállatos-képpen
Szent Ignácot választá,
A' bűn-ellen támasztá.
Mindgyárt regulákat ira,
Kikkel igazgata jóra.
Mindent Istenessén,
Es idvességessén;
Hogy a' bűn ki-irtatnék,
s-Eppen ki-gyomláltatnék.
Az eretnység metyelye,
Hamis tudomány fekélye.
Majd éppen el-fogta,
Es majd meg-fojtotta.
A' v lágnak határit,
Es majd minden részeit.
De itt-is hamar fel-állá,
Szent Ignác, és szembe-szálla.
Hamis tudománnyal,
s-Alnok csalárdsággal.
Doctort meg-tompitá,
Hamiságit meg-fojtá.
Mindenütt Istent kereséd,
Egyedül tárgyul őt tévéd;
Az ő dicsősége
Es szent tisztelte.
Forr vala a' szivedben,
Forog vala elmédben.
Azért néked esedezzünk,
s-Alázatosan könyörgünk,
A' jóban vastagits
Bennünket, s-erősíts;
A' bűntől el-távozzunk,
Gonoszságtól irtózzunk.
Ez életben taníts minket
Minden jóra, s-életünket
Szentül el-végezven
Innen ki-költözven,
Hozzád jussunk mennyékbe,
A' Szentek Seregébe,
Amen.

Antiphona. *Imé én ma tégedet (Profétává) tettelek, a' nemzeteken, és országokon, hogy gyomlály, ronts, veszess, törj, építs, és plántály.* Jeremia I. v. 10.
✠. Találtam a' Jesse fiát, az én szívem-szerint-való fiát. **rx.** Ki mindenben az én akaratomat cselektízi.

I M A D S A G.

UR Isten, ki a' te szent Nevednek nagyobb dicsőségére, a' Vitezkedő Anya-szent-egyházadat, szent Ignác által új segítséggel meg-erősítettéd; engedd, hogy az ő segítségével, kövessük őtet e' földön vitézkedvén, és vele-eggyütt mennyékben meg-koronáztassunk. A' mi Urunk Jesus Krisztusnak általa, ki te-veled, és a' szent Lélekkel-él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

Bb ;

Szent

*Szent Ignác Képe előtt mond-ez hasznos
Imádságot.*

Idvez-légy szent Ignác Patriárka Krisztus JESUS-nak követője, szent Léleknek temploma, és a szent Háromságnak szerelmes szolgája. Idvez-légy Martyroknak követője, Apostoloknak képe, Istennek választott edénye. Idvez-légy a véteknek ki-gyomlálója, jóságos cselekedeteknek summája, tekkéletességnek formája. Idvez-légy békeséges tűrésnek ábrázattya, tisztaságnak liloma, szemérmetségnek tüköre. Idvez-légy engedelmeségnek csudája, szívetnek egő tüze, szegényeknek segédme. Idvez-légy mértékletességnek példája, alázatosságnak formája, nyomorútnak vigasztalása. Légy segítségnek nekünk, tudatlanok Mestere, pönitenczia-tártók vezére, a Keresztyéneknek előbbeni jóra vizsgáló térítője. Világosítsd meg az én elmémet, pogányoknak világossága. Igazgasd az én szívemet, iadulátidnak mértékben tartója. nyerj bocsánatot nekem szerencsés békeség szerző. nyerj alhatatosságot nekem a jóban, Anya-szent-egyháznak erős oszlopa. Efedezzel én-érettem, atyámfiáért, rokonimért, jóakaróimért, barátimért, velem jót tévőkért, te tisztelőidnek oltalmazója. Légy nekem a veszedelmekben, és inségekben paísom, őrizz-meg engem minden késértetektől és gonosztól, és ne hadgy-el halálomnak óráján, hanem légy-velem, Amen.

Antiphona. En az Ur hittalak téged igazságban, és a te keze-det fogtam, és meg-őrzöttelek tégedet, és tettelek téged a népnek szövetségévé, és a pogány népeknek világosságává, hogy a vakoknak szemeket meg-nyitnád, és ki hoznád a foglyot a tömlőczből, és a fog-báz-ból, a fétéséghen ülőket. Isaia 42. v. 6.

✠. Hirdecsétek a Nemzetek-között az ő dicsőségét. ✠. Es minden népek-között az ő csuda-téteményit.

I M A D S A G.

UR Isten, ki a te szolgádat szent Ignácot, a világi táborból, a lelki vitézségnek győzedelmére választottad; engedd kérünk, hogy őtet erkölcsünknek vezérlőjét kövessük, és oltalmazónknak meg-nyerjük. A mi Urunk JESUS Krisztusnak általa, &c. Amen.

Anti-

Antiphona. Azért tettelek tégedet, hogy meg-mutassam te-benned az én erősségemet, és beszéltessek az én Nevem minden földön. Exodi 9. v. 16. Rom. 9. v. 17.

✠. Könyörögi éretünk szent Ignác Atyánk. ✠. Hogy a' Krisztus igiretire méltók legyünk.

I M A D S A G.

Odicsőséges szent Ignác Patriárka, ki a széles földön különb-külömb-féle csuda-téteményekkel fénlész, tekintis mi-reánk-is, hogy a' mit a' mi gyarlóságunk véghez nem vihet, a' te efedezéfed-által, ez jelen-való veszedelmektől N. N. szabadittassunk-meg, és végig az Isten malasztjában meg-maradgyunk. A' mi Urunk JESUS Krisztus-által, ki te-veled, &c. Amen.

✠. Oltalmaz-meg minket ellenséginktől szent Ignác Patriárka. ✠. Es a' csalárdoktól őrizz-meg minket.

Imádság lelki veszedelmekben.

Odicsőséges szent Ignác Patriárka, kinek fok jó-téteményi a' Krisztus Anya-szent-egyházára ki-áradtak, tekintis mi-reánk-is nyavalyásokra, kik a' te segítséged-nélkül szűkölködünk, kiket a' lelki szorongatások, és veszedelmek, és a' gonofságnak ostromlái környül-vettek. efedezzel éretünk, és szabadits-meg bennünket. a' mi Urunk JESUS Krisztusnak általa, &c. Amen.

Más igen foganatos Imádság.

Boldogságos szent Ignác Patriárka, kit az Isten kiváltképpen az ő buzgó szívetével, és a' lelkek údvösségének lángadozó kivanságával fel-gyulasztott, alázatosan könyörgök néked, hogy kivált-képpen viseld gondomat, és az Istentől (kit már színről-színre látz a' dicsőségben) nyerj nekem annyi malasztot, hogy tellyességgel ismérjem-meg magamat, bűneimről töredelmes pönitencziát tartsak, tellyes szívemből Istennek szolgályak, a' világiaktól magamat el-vonnyam, és a' mennyeiekhez ragaszkodgyam, és szüntelen a' jóságos cselekedetekben foglalatos legyek, úgy hogy a' te nyomdokodat követvén, Istennek irgalmaságából, a' te efedezéfed által, Isten malasztjában müllyak ki e' világ-

világból, és méltó legyek, hogy veled színről-színre lássam,
és mind örökké szerezsem az én Istenemet, és Uramat!
Amen.

Hymnus Szent Xavérius Ferenczről.

E urópának az határi	El-rontá a' bálványokat,
Kicsinyek lőnek, s-Országi	s-ördögi találmányokat;
Szent Ferencz szívének,	A' földre tapodta,
s-Igyekezetinek,	s-Mérgét meg-fojtotta,
Buzgó szívetetinek,	Pogányság vakságának,
Lángadozó lelkének,	s-ördög tudományának.
A' világnak más részére	Isteni szeretet tüze
Altal-megyen, s-pogány földre,	Lángolt benne, s-égő szíve
A' hol az Istennek,	Akarván fáradni,
A' mi Teremtőknek	s-Többet munkálkodni
Hirdeti dicsőségét,	Isten dicsőségéért,
s-Igaz ismerettségét.	s-Lelkek idvességéért.
Meg-térít fok Királyokat,	Szent Ferencz néked könyörgünk
Országokat, s-Városokat;	Add, hogy tégedet kövessünk,
Kristus szent hitire,	Szentül mind ezekben,
s-Annak értelmére;	Ebben az életben,
Es a' jóra oktattya,	Az-után menyben lássunk,
Es szüntelen igazgattya.	s-Veled legyen lakásunk, A.

Antiphona. *Imé világságul adtalak én tégedet, a' nemzeteknek,*
hogy légy az én Idvezítőm, a' földnek minden útolsó határáig.
Isaia 46. v. 6.

✠. Mindeneknek mindene lettem. **✠.** Hogy mindeneket id-
vezítslek.

I M A D S A G.

UR Isten, ki a' te országodnak evangeliomát, a' pogány,
és el-rejtett nemzetek közt, szent Xaverius Ferencz
prädikállása által ki terjesztetted, és az ő szentségét, az ő
tisztaságos testének meg-rothatatlanságával ki nyilatkoz-
tattad; engedd kérünk, hogy a' kik az ő emlékezetit üllyük,
szent erkölcsében-is kövessük. A' mi Urunk Jesus Kristus-
nak általa, ki te veled, és a' szent Lélekkel el, és uralkodik
mind örökkön örökké, Amen.

Antiphona. *A' kik az igazságra tanítanak sokakat, fényleni*
fognak mint a' Csillagok, mind örökkön örökké. Danielis 12. v. 3.
✠. Efedezzel éteztünk szent Xaverius Ferencz. **✠.** Hogy a'
Kristus igiretíre méltók legyünk.

IMAD-

I M A D S A G.

UR Isten, ki azokat meg-dicsőíted, kik tégedet dicsőít-
nek, és a' te Szenteidnek tiszteletiben tiszteltetel; en-
gedd mi-nékünk kegyelmessen, kik szent Xavérius Ferencz-
nek érdemiről emlékezünk, hogy az ő segítségét magunkban
érezzük. A' mi Urunk JESUS Kristusnak &c. Amen.

Uram JESUS Kristus, a' te őt mélységes sebed-ért,
mellyeket a' mi szeretetünkől víveltetvén, a' keresztfán fel-
vettél, szent Xavérius Ferencz efedezése-által, könyörülj a'
te szolgaidon, kiket a' te drágalátos szent véreddel meg-vál-
tottál, hogy az ő vétkeiknek úndoklágiból, és a' tévelygésnek
tágas úttjáról, te-hozzád, ki igaz Ut, Igazság, és Elet vagy,
vissza-térjenek. Ki az Atyával, és a' Szent Lélekkel mind
örökké élj, és uralkodol, Amen.

M A S I M A D S A G.

O Dicsőséges, és boldogságos szent Xavérius Ferencz,
örvendezek a' te dicsőségeden, melyben már vagy, a'
te jóságos-cselekedetid után. Bé-mutatom áldozatúl, nem
csak a' magam (a' kik igen kicsinyek, és sok fogyatkozással
vannak meg-térheltetve) jó-cselekedetimet, hanem az egész
vitézkedő Anya-szent-egyházét, mellyekkel a' te emlékeze-
tidet üllyük. O vajha azon jóságos-cselekedetekben követ-
hetnélek, kiket benned szemlélek! O az én fogyatkozási-
mat, a' te jóságos-cselekedetiddel állítsd-helybe, és nyerj én-
nékem, az én kegyelmes Istenemtől, buzgó aitatóságot,
azon-kivül ezeket a' jóságos-cselekedeteket N. N. hogy eb-
ben az életben, a' te cselekedetidnek követője, a' másokban
pedig dicsőségednek részes-társa legyek. A' mi Urunk JE-
SUS Kristusnak &c. Amen.

Más Imádság minden testi, és lelki nyavalyánkban.

IStennek kedves szolgája szent Xavérius Ferencz, a' ki a' te
dicsíretedet az ártatlan kisdetek szája-által ki-nyilatkoz-
tatod, bizván a' te foganatos efedezésedben, töredelmes szí-
vel kérlek tégedet, hogy az én Meg-váltó JESUS Kristusom
szent vére, és szeplőtelen Szűz M A R I A-nak szent fogonta-
tása-által; ha lelkem idvességére vagy, hogy ez jelen-va-
ló nya-

Cc

Íő nyavalyámban meg-maradgyak, nyerd-meg, hogy azt az Isten ő szent Felsege kezéből vévén. békeséges-tűréssel, a' keresztfán én-érettem kinokat szenvedő Meg-váltóm tisztességére el-szenvedgyem; ha pedig úgy tetszik az én Teremtőmnnek, hogy meg-menekedgyem nyavalyámtól, kérlek tégedet, nagy csuda-tévő szent Xavérius Ferencz, ébrezd-fel a' te hatalmasságodat, és a' te erős kezeiddel szabadíts-meg engem, hogy semmi emberi segítségnek, hanem az én Meg-váltómnál, és szeplőtelen Szűz MARIA-nál, csak egyedül a' te esedezésednek tulajdonítsam. Imé én kegyes Atyám te-előtted vagyok az én kívánságom, és az én köny-hullatásim te-előtted nincsenek el-rejtve, Amen.

Hymnus Seráficus Szent FERENCZ-ről.

B ecsút vészen a' világtól	Alázatosság, s-tisztaság.
Szent Ferencz, s-családságítól	Mértékletesség, s-józanág.
Istenhez közelget,	Benne tündöklötték,
Csak mennyet emleget,	Mint Nap úgy fénylettek,
A' kivel nyájaszkodik,	Mások jó példájára,
Mindenkor mulatozik.	Es szent oktatására.
Ellene-mond a' világnak,	Engedelmesség, s-szegénység.
Es az ördög országának;	Es minden téklletesség
Tisztét fanyargattya,	ő-benne lakozott,
Mint latrot, úgy tartya,	s-Végig meg-maradott,
De lelket vigasztallya,	Lángalló szeretettel,
A' jóra bátorittya,	Reménységgel, és hittel.
Meg-vetett a' világ-előtt,	Nyerd-meg nekünk-is ezeket,
De nagy, s-böcsös Isten-előtt;	O szent FERENCZ! életünket
Kinek itilete	Itt szentül végezvén,
Igaz, s-tekéntete	Tégedet követvén,
Csalhatatlan magában,	Veled éllyünk mennyékben.
Fedhetetlen titkában,	Az örök dicsőségben, Amen.

Antiphona. Idvez-légy boldogságos szent FERENCZ, hazánk-nak világossága, kisdéd fiaidnak teklletes Atyja, jószág-cselekedeteknek tüköre, igazságnak útja, és jó erkölcsnek regulája; a' testnek szám-ki-vetéséből, vigy minket a' mennyei dicsőségnek országába.

¶. Meg-jegyzéd Uram a' te szolgádat Ferenczet; R. A' mi váltás-gunknak bélégyével.

IMAD-

I M A D S A G.

UR Isten, ki a' te Anya-szent-egy-házadat, szent FERENCZ-nek érdemi-által, új magzatokkal terjeszted, adgyad mi-nékünk, hogy az ő követéséből, a' földieket meg-utálván, a' mennyei ajándékoknak részesülésében szüntelen örvendezzünk. A' mi Urunk JESUS Kristus-által, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

Antiphona. Jövel dicsőséges szent FERENCZ, siefs szent Atya a' néphez, mely szorongattatik, és rongáltatik az Egyiptomi homokok-közt, a' polyvának, sárnak, és téglának terhét viselve; szabadíts-meg minket, érdemed, és esedezésid-által, ki-oltván belől-ünk a' testnek bűnre gyuladózó taplóját.

¶. Imádgj Istent érettünk Seráficus szent FERENCZ. R. Hogy méltókká legyünk a' Kristus igiretre.

I M A D S A G.

URam JESUS Kristus, a' ki látván ez világnak, a' te szerelmedtől-való meg-húlását, hogy a' mi szívünket szeretetédnek tűzével fel-gerjesztenéd, boldogságos szent FERENCZ-nek testében, szenvedésednek bélégyét meg-újítád; engedd kegyelmessen, hogy az ő érdemi, és esedezési-által, a' te keresztedet szüntelen hordozhassuk, és pönitencia-tartásunknak méltó gyümölcset vehessük; ki élz, és uralkodik szent Atyáddal, és a' Sz. Lélekkel örökkön örökké, Amen.

Más szép hasznos Imádság.

IDvez-légy dicsőséges szent FERENCZ, a' Keresztyén. Anya-szent-egyháznak Csillaga, kinek cselekedeti fénylenek mi-nékünk, e' szerétséges világban, mint a' világos szövénekek. Te vagy az élő Istennek pecsété, kit az ő szent-séges bélégyével, csudállatos-képpen fel-ékesített. Emlékezzél-meg rólam nyomorult bűnősről, és kérjed Istent, hogy az ő kezes szentvédése, és halála, én-bennem ne-légyen hasonlatlan. Te vagy a' mi Idvezítő JESUS-unk kiváltképpen-való igaz szeretője, és imádója, s-az ő Keresztének becsüllője, ki a' Kristus szentvédésének emlékezetit, aitarósságát, cselekedetteddel, és példáddal csudállatos-képpen fokak-

Cc 2

nak

nak szivekben iltottad; Kérlek én nyomorúlt teremtet-
 lat; érettem efedezzel, hogy azon Idvezítő JESUS szenvé-
 désének, s-halálának, és keresztnének emlekezerit, úgy messe
 szívemre, hogy tellyes aitatósággal, és minden kívánságim-
 nak igyekezerivel mindenkor hozzá-ragafzkodgyam, és soha
 ő-tőle szívemmel el-ne válylak. Nyerd-meg azt-is szentsé-
 ges szent FERENCZ, hogy most, és halálomnak-előtte lé-
 gyen tekelletes töredelmességem, es gyónálom bűneim-ért,
 hogy tellyes bocsánatot nyerjek, és bátorságos jó ki-múlait,
 mely-által az Isten dicsőíttessék, és az én lelkem a' mennyei
 paradicsomnak örömébe vitesék, Amen.

Hymnus Pádvai szent ANTAL-ról.

O Dicsőséges szent ANTAL, Veszett-marhát vízfőz-adtál,
 Sok csüdák lettek, ki-által, Kit tengerből-is ki-hoztál;
 Mind földön, s-tengeren, Ily nagy hatalommal,
 Es levegő-égen, Egi ajándékkal,
 Isten dicsőségére, Az Isten ékesített.
 s-Lelkek idvességére. Es dicsőségesé tett.
 Sok betegeket gyógyítál, Mi-is tegyünk az ördögön
 Sokakat meg-vigasztaltál, Csüdákat, és a' testünkön;
 Az ő inségekben, Hogy szolgálat-alá,
 s-Nyomorúlt igyekben. Es hatalmunk-alá
 Halottakat támasztál, A' mi testünket vésűk,
 s-Eletre vízfőz-hozál. Amazt pedig meg-vészűk.
 A' Sátánt-is meg-kötözted, Így végezvén itt harcunkat,
 Erejét mind őzfőz-törted, s-Világi baj-vivásunkat;
 El-öltvén a' mérgét, Vegyűk koronánkat,
 Meg-fojtván mételetét, Igirt jutalmunkat,
 Sokak vigasztására, A' mennyei örömben,
 Es lelkeknek hasznára. Az örök dicsőségben, Amen.

Antiphona. O Spanyór-országnek Csillaga, s-szegénységnek gyön-
 gye, Scithiának gyémántja, és tisztaságnak formája, s-hason-
 latossága szent ANTAL; te vagy Olasz-országnek világossá-
 ga, s-igazságának Doctora, ragyogván mint a' Nap Pádvaiban,
 fényeségednek sugárral, terjedj kérünk mi-reánk, s-Orsá-
 gunkra-is szentségednek jelét, Amen.

✠. Kedvelte, és fel-ékesítette őtet az Ur.
 Stóliájával fel-öltöztette őtet.

✠. A' dicsőségnek

IMAD.

IMAD S A G.

LEgyen segítségé Uram, a' te népednek kérünk, a' te tekel-
 letes Confessorodnak, szent ANTAL-nak szüntelen-
 való aitato buzgó könyörgése, mely e' jelen-való életben,
 minket a' te kegyelmedre méltókká tegyen, és jövendőben
 örökké-való örömet nyerjen. A' mi Urunk JESUS Kri-
 stusnak-általa, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel él, és uralko-
 dik mind örökkön örökké, Amen.

RESPONSORIUM.

Szent ANTAL dicőitiről, és tisztetiről, melyet Seraphin
 szent Bonaventura Doctör szerzett, ki sok csüdákkal
 meg-próbáltatott, és meg-erősített.

HA csüdákat keresz: halál, vétek, inségek, ördög, és
 bel-poklofság szaladnak, s-a' betegek egészségben fel-
 kelnek.

Engednek a' tenger, és fogságok, romlott-tagjokat, és el-ve-
 szett marhájokat, kéri, és meg-nyerik iffiak, és vének.

El-tűnnek a' veszedelmek, s-meg-szűnik a' szükség, beszél-
 lyék azok, a' kik érzik, s-mondgyák-meg a' Pádvaiaik.

Engednek a' tenger, és fogságok, romlott tagjokat, és el-ve-
 szett marhájokat kéri, és meg-nyerik iffiak, és vének.

El-tűnnek a' veszedelmek, s-meg-szűnik a' szükség, beszél-
 lyék azok, a' kik érzik, s-mondgyák-meg a' Pádvaiaik.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Lélek Istennek.
 Miképpen kezdetben vala, és most, és mindenkoron, és
 mind örökkön örökké, Amen.

Engednek a' tenger, és fogságok, romlott tagjokat, és el-ve-
 szett marhájokat kéri, és meg-nyerik iffiak, és vének.

Hymnus szent Maria Magdolnáról.

Bűnösöknek reménsége
 Setétségből fel-tettzik,
 Azok kétségbe-esése
 Eppen el-töröltetik;
 Midőn Maria Magdolna
 Bűneiből ki-tisztul,
 Es az ördög rabja volna,
 Kristus JESUS-hoz járul.

Hét ördögnek lakó-helye
 Kristus házává válik,
 Minden gonofság mű-helye
 Jóságává változik.
 Itt Istennek nagy kegyelmét
 Minnyájan szemlélhettyük,
 Az emberhez nagy szerelmét
 Almélkodván nézhettyük.

Cc 3

De te-

De tekintsd-meg Máriát-is
Mint ég a' szeretettől,
Tekintd-meg a' Magdolnát-is
Mint forr az élő hittől.

Kristus lábaihoz borul,
Meg-alázván ő-magát;
Idvesség útyához indul,
Bánván sok gonofságát.
Sűrű köny-húllatásával
Mofogattya lábait,
Le-eresztett haj-szállival
Törölgeti szarait.
Drága kenetét sem szánja
Orvosátul Kristusúl,
Bűneit annyira bánja,
Es rajtok igen búsul.

Antiphona. *Sok bűnei meg-bocsáttatnak neki, mert felettébb szeretett.* Lucæ 7. v. 47.

✠. El-szállodott a' te ajákidon a' malaszt. R. Azért az Ur örök-ké meg-áldott tégedet.

I M A D S A G.

ALázatosan könyörgünk Uram, hogy szent Maria Magdolna efedezése-által meg-segíttessünk, kinek a' kérésére negyed-nap-után, halottaiból fel-támasztottad az ötszét Lázárt. Ki élz, és uralkodol az Atyával, és a' Szent Lélekkel mind örökkön örökké, Amen.

Hymnus szent Katalin Szűzről, és Mátyrőről.

Idvez-légy szent Katarina
Köszöntlek tellyes szivből,
A' kit meg-világosíta
Az Isten az egekől.

Meg-győztet a' Doktorokat
Bölcs, s-tudós kérdésséddel,
Es a' Filozofusokat
Helyes feleletiddel.

Es a' Kristus szent hitére
Őket meg-téritetted,
Az idvesség ösvényére
Mint Kalauz vezetted.

Jegyzet-is a' Királynak
Azon útra vezetted;

Mi-reánk-is kegyes szemmel
Tekints edes JESUS-unk,
Forduly hozzánk kegyelmeddel
Edes meg-voltó Urunk.

Magdolnával bűneinket
Ez életben meg-bánnuk,
Gonosz cselekedetinket
Ő-vele meg-utálljuk.

Hogy az-után szentül élvén,
Véle te-hozzád jussunk,
Es mennyékben örvendezvén
Vig éneket mondassunk,

A M E N.

Setéségét pogányságnak
Véle meg-vettettetted.
A' kinzó-kerék őszfe-tört
A' te könyörgésedre.

Az ellenség semmivé lőtt
Nagy buzgó kérésedre.
Végtére fejed-vétetvén,
Sina hegyén temetnek,

Ez életből ki-költöztvén
Téged sokan dicśirnek.
Efedezzel már mennyékben,
Hogy mi-is mást oktassunk

Igazságra ez életben;
Az-után hozzád jussunk.

Anti-

Antiphona. *Ez a' bölcs szűz, és egy az őkösszak közül, kit az Ur vigyázva talált.*

✠. Imádjy Istent érettünk, szent Katalin Szűz. R. Hogy méltokká legyünk a' Kristus igéretire.

I M A D S A G.

UR Isten, ki Moysesnek a' sina hegyén adtad a' törvénynek tábláit, és ugyan azon hegyen, a' te szent Angyalid által, szent Katalin szűzet, és Mátyrt csudállatos-képpen el-temettetted, engedd mi nekünk, hogy az ő efedezése-által, az örök hegyre, ki Kristus, fel-vitessünk. légyen azon mi Urunk JESUS Kristusnak általa, Amen.

M A S I M A D S A G.

Örök mindenható Ur Isten, a' te ki-mondhatatlan irgalmaságodat alázatosan kérjük, hogy valamin szent Katalin szűz, és Mátyr, sok féle nyavalyákban lévő testeknek orvossága volt, úgy az ő efedezése minden gonofságot ki-űzzen belőlünk, az ördögnek késértetít, és incselkedésit el-oltsa, minden gonoszt távoztasson el-tőlünk, a' jóban vagtagitson, baj-vivásunkban bátoritson, és szerencsésen e' világból ki-költöztvén, szent Felségednek bé-mutasson az örök dicsőségben. A' mi Urunk JESUS Kristus &c. Amen.

Más, tanulásnak, avagy valami Istenes könyvnek olvasása-előtt.

Odicsóseges szent szűz Katalin, a' Kristus JESUS-nak hivséges Mátkája! kérlek tégedet azok-által a' malasztok, és mennyei ajándékok által, mellyekkel fel-ruházott téged, a' te kegyes Vő-legényed a' Kristus JESUS, hogy meg-győztvén az agyarkodó tyranusnak mind álnok hitegetésit, s-mind dühös-fényezetésit, ötven bölcs Filozofusokat-is meg-győztél, és az igaz-hitnek világosságára térítettél: nyerj nekem a' mennyei bölcseséggel-eggyütt világi bölcseséget-is, hogy a' pokolbéli-tyranusnak incselkedésit, a' világnak hamiságait, és a' testnek hizelkedésit meg-győztvén, az Isten dicsőségének, és az igaz Keresztényen hitnek gyarapítására alkalmas legyek, s-végtére veled-eggyütt a' tellyes szent Háromság egy Istent vég-nélkül áldgyuk, és magasztaljuk az örök dicsőségben, Amen.

Hymnus

Hymnus szent Borbála Szűzről, és Mátyrőről.

A' pogányoknak vakságát
Szent Borbála meg-veti,
Azoknak romlott bálván-
nyát
Mint semmit, csak neveti.
Szent Borbála keménnyen áll
Krisztustól meg-nem mozdul
Krisztustól meg-nem indul.
Végre vérét ki-ontotta
Az Attya kegyetlenül;
Igy végzette szent Borbála
Eletét igen szentül.
Adgyad, azért esedezünk
Mi-is szentül végezzük
Eletünket, s-azon kérünk
Hogy a' menyét meg-nyer-
jük. Amen.

Antiphona. *O mely szép a' tiszta nemzetség fenyességgel, mert halhatatlan az ő emlékezete; mert Isten, és emberek-előtt isméretben-vagyon.* Sapientia 4. v. 1.

v. Esedezéssel érettünk késedelem-nélkül, szent Borbála Szűz.

g. Hogy ez órától-fogva mindenkor méltók legyünk az Isten ma-lasztására.

I M A D S A G.

Mutasd-meg-Uram nekünk a' te irgalmaságodat, mel-lyet szent Borbála szűzben meg-mutattál, hogy az ő esedezése-által, a' hirtelen, és véletlen haláltól meg-óltalmaz-tassunk, és halálunk órája-előtt igaz töredelmes pœniten-cziát tartván, a' te szent Testedet, és szent Véredet magunk-hoz vegyük, és az utolsó kenetnek szent Sacramentomával meg-erősítettünk, és szent Borbála esedezése-által, a' mi el-lenségünknek minden csalárdságától meg-öriztessünk, és sze-rencsessen te-hozzád bé-vitessünk. ki élz, és uralkodol az Atyával, és szent Lélekkel, mind örökké, Amen.

Más Imádság a' bódog ki-múlásért.

Alázatosán könyörgök néked, dicsőséges szent szűz Borbála, hogy légy segítségem nékem minden nyomo-rúságimban, és inségimben; te-hozzád ohajtók, te-hozzád cmelem fel-szemeimet, te-hozzád süggeszttem szívemet, téged szó-szóllómnak választalak, a' te gondviselested-alá ajánlom teste-

testemet, és lelkemet. Te azért ő kegyes szűz, légy-nékem minden inségimben vigasztalóm, minden nyavalyámban párt-fogom. Végy környül engem a' te-óltalmaznak erős kő-falával, látható, és láthatatlan ellenségim-ellen, és mind testi, s-mind lelki veszedelmek-ellen, és légy nékem kivált-képpen szó-szóllom az irgalmas Istennél, hogy az én érde-mem szerént ne-büntessen engem, hanem a' te-esedezesed-által, a' mennyei örömben részes légyek, Amen.

O szentséges szűz, szent Borbála, valamit a' te szerelmes Jegyesednél véghez vihetz, azt halálomnak óráján vidd véghez. Légy segítséggel nékem nyavalyás bűnősnék, hogy bűnben ne-halyak meg. Légyen fogantatos akkor, a' Krisztustól néked tett igiret, mikor az ő szent hitét véreddel bi-zonyitanád. jöjjön emlékezetben a' te szűzességes nyakad-ból folyó vér, jöjjön emlékezetben a' te buzgó szereteted; és minek-előtte töredelmes pœniten-cziát-tartanék, és igaz gyónást, s-vallást tennék, és a' Kristus JESUS szent Testé-vel, és Vérével az én lelkemet meg-erősiteném, ne-engedgye, hogy az én lelkem, ki mennyen testemből. A' mi Urunk JESUS Kristus-által &c. Amen.

Hymnus szent Rosália Szűzről, pestis-ellen.

I dvez-légy szent Rosália, Pestis-ellen orvosság, Szűzességnek szép rósa Egész élted tisztság. Krisztus példáját követted, Meg-vetvén ez világot, Egyedül csak őt szeretted, Véle szived lángallott. Emberök társaságától Magad éppen el-vontad, Ez világnak hívságától Mészízre távozattad. Egyedül csak nagy hegyeken Beszélgetz Krisztussal, Nagy erdőkn, és völgyeken Lakol a' te Uraddal.	Kő-szikláknak barlangjában Az Angyalokkal-eggyütt Van lakásod, s-mély likakban Ily szent társokkal-eggyütt. A' barlang néked mint ég volt, Kiben láttad a' Krisztust, Szent Annával ott jelen volt, Igy szemléléd a' JESUS-t. Légy mi-nékünk orvosságunk, Alázatosán kérünk, Pestis-ellen; és óltalmunk Néked szívből könyörgünk. Ez életből ki-költözvén (sunk, Add, hogy hozzád juthaf- Lelkünk testünkkel ki-kelvén Mennyeikben vigadhassunk.
--	---

Antiphona. *Jőj-el Krisztusnak Jegyessé, vedd-el a' Koronát, mellyet az Ur néked örökké készített.*

✱. Imádjy Isten' érettünk Szűz szent Rosália.
ká legyünk a' Krisztus igiretíre.

✱. Hogy méltók-

I M A D S A G.

UR Isten, ki Szűz szent Rosália testét, ki egy-nehány száz
esztendő-k után találtatott-meg a' hegyek-közzött, a' pe-
stis-ellen, kivált-képpen orvosságul adtad a' te hivednek,
engedd mi-nékünk, kik az ő emlékezetit tiszteljük, hogy a'
jelen-való veszedelmektől, és a' dög-halálnak mérgétől meg-
szabadíttassunk. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak &c. Amen.

Hymnus szent Apollónia Szűzről, fog-fájás-ellen.

Elled fel-fegyverkezik
O szent Apollónia
Kegyetlenség, s-igyekezik
Krisztustól el-vonnia.
De midőn mint Kő-szál vólnál,
Dühösségét nevetvén.
Krisztustól el-nem pártolnál,
Inkább meg-erősödvén,
Szádból fogadat ki-vonnya,
Ha talám meg-ejthetne,
Es így szived ostromollya,
Ha gonoszra vihetné.

De Krisztussal meg-maradál,
Végig mint igaz Jegyes.
Ellenségtől nem irtózál;
Légy hozzánk kérünk ke-
gyes.
Fog-fájás-ellen orvosunk
Légy világi éltünkben.
Az-után légy Kaláuzunk
A' mennyei örömben.

Amen.

Antiphona. Ez felettébb ékes az Izrael Leányzói-közzött.

✱. Esedezzel érettünk szent Apollónia. ✱. Hogy méltók
legyünk a' Krisztus igiretíre.

I M A D S A G.

UR Isten, kinek szent Neve dicsőségéért, szent Apollóniá-
nak a' pogányok kegyetlenül, ki-verték fogait; engedd
mi-nékünk, kik az ő emlékezetit ülljük, hogy az ízfzanyú
fog-fájástól meg-óltalmaztassunk, és ennek a' nyomorúlt
életnek el-végezése-után, az örök életnek örömébe bé-jus-
tunk. A' mi Urunk JESUS Krisztus &c. Amen.

Hymnus szent Lucia Szűzhöz, szem-fájás-ellen.

Artatlan, és gyenge Szűznek
Ellene agyarkodik,
Krisztus kedves Jegyesének
Fejére dühösködik

Irigység, és kegyetlenség.
Hogy gonoszra vihesse,
Méregtől-forró ellenség,
Lelkét hogy el-vesze.

De Kr -

De Krisztustól el-nem válik,
Végig véle maradván,
Benne a' szíve meg-nyugszik,
Ő-véle mulatozván.

A' szemei ki-toltnak
Végre szent Luciának,

Antiphona. Meg-mozdúlhatatlan erős Oszlop vagy szent Lucia,
Krisztusnak szerelmes Jegyesse, azért mindenek várják, hogy el-
vedd az életnek Koronáját.

✱. El-osztott a' te ajakidon a' malaszt.

A' tagjai kinoztatnak
A' Krisztus Mátkájának.
Igy életed el-végezvé
Légy szemünk orvossága.
Lelkünk mennyékbe vitetvén
Légy szép világossága, Am.

✱. Azért meg-áldott
téged az Isten mind örökké.

I M A D S A G.

Halgass-meg minket Idvezítő Istenünk, hogy a' kik szent
Luciának emlékezetin örvendezünk, a' szem-fájásnak
ártalmas nyavalyájától meg-menekedgyünk. Ki éliz, és
uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

*Hymnus szent Ersébeth Aszszonyról, Magyar-Or-
szági második András Király Leányáról.*

Özvegyeknek szép tüköre
Szent Ersébeth idvez-légy!
Nemzedetnek nemes vére
Szent Ersébeth áldott légy!
Szent életnek szép példája
Magyarok-közt tündölesz,
Szenvedésnek szép formája
Mindenek-előtt fénylesz.
Nem gondolsz a' Királysággal
Alázatoság fénye,
Sem a' Királyi pompával
Szelidség drága színe.
Szegénységet gazdagsággért
Választasz te-magadnak,
Kicsínységet, nagy pompáért;
Ezzel tetszel Uradnak.
A' szegények gyámolának
Mindenütt hirdettetel,

Es betegek orvosságának
Mindentől dicfirtetel.
De hogy éppen a' világot
Lábad-alá tapodnád,
Es ez mulandó hivatást
Egészízen meg-útálnád;
Királyi szép köntösöd
El-cseréled a' Zsákért,
Es ékes öltözetidet
Máznak adod darócért.
Add, hogy mi-is e' világot
Labunk-alá tapodgyuk,
Ez árnyék mulandóságot
Mint ganéjt meg-útállyuk.
Csak Istenhez ragaszkodgyunk,
E' firalom völgyében,
Ostán benne vigadozzunk
Az örök dicsőségben; Amē.

Antiphona. Adgyatok neki az ő kezei gyémántokból, és dicfírték
étet a' kapukban az ő cselekedeti. Proverb. 31, ✱. 31.

I M A D S A G.

Világosítsd-meg kegyelmes Ur Isten, a' te hivednek szíve-
ket, és dicsőséges szent Ersébethnek esedezése-által,
Dd 2 adgyad,

adgyad, hogy ez világot meg-útállyuk, és mindenkor mennyei vigasztalásokkal örvendezzünk. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

A' Szentek Innepének szenteléséről, szent Bernárd Apátúrnak basznos intése.

Három dolgot kell a' Szentek Innepin eszünkben vennünk: Először, a' Szentnek Segítségét. Másodszor, a' Szentnek Példáját. Harmadszor, a' magunk meg-pirulásunkat. A' mi a' Szentnek segítségét illeti, vedd eszedbe, hogy a' ki e' földön hatalmas volt, most hatalmassabb mennyekben, az ő Ura, és Istene színe-előtt. Mert ha midőn e' világon volt, könnyőült a' bűnösökön, és imádkozott érteket, most annál inkább, mennél inkább tudgya a' mi nyomorúságunkat, könnyörög érettünk az Atyánál, mert az a' boldogság az ő szeretetét nem kisebbítette-meg, hanem inkább meg-nagyobbitotta.

Másodszor, vigyázzunk az ő Példájára-is, mert a' míg a' földön láttatott, és az emberekkel társalkodott, se jobbra, se balra nem tért, hanem a' parancsolatoknak ösvényin ment, valamíg aboz nem érkezett, a' ki azt mondgya: En. vagyok az Ut, Igazság, és Elet. Tekintsák-meg az ő szavait, és beszédit, kikben semmi ki-vető nem találtatott; tekintsák-meg cselekedetét, kik különb-külömb-féle jószágos-cselekedetekkel ragyogtak: Hittel, Reménységgel, Szeretettel, Alázatossággal, Tisztasággal, &c. és nekünk meg-mutatták, mi-csoda úton kellesék járnunk.

Harmadszor, ezeket meg-tekintvén Pirúllunk-meg, és alázuk-meg magunkat, mert ő hasonló ember volt hozzánk, azon nyomorúságok-alá vettetett, azon sárból formáltatott, a' kiből mi. Mi tehát az oka, hogy még-is irtózzunk az ő útától, és az ő nyomdokai nem csak neheznek, hanem majd lehetetleneknek láttának mi-nekünk? Pirúllunk-meg erre, és alázuk-meg magunkat, hogy mi-is malasztot nyerjünk ez-által a' szent Félelem-által. Emberek voltak ezek, a' kik olly csudállatossan jártak az életnek után, hogy majd nem-is embereknek láttatnának.

Igy kell azért a' Szenteknek Innepin örvendeznünk, és meg-pirúlnunk. Örvendeznünk, mert elől el-mentek a' mi Szó-szóllóink. Pirúlnunk, mert őket követni nem akarjuk. S. Bernardus Sermone in Vigil. SS. Petri & Pauli.

HATO-

HATODIK CZIKKEL.

M Ó D

Mely-szerint mondgyad a' Mi-Atyánkat, a' Szentek tisztességével-eggyütt.

Mi-Atyánk, ki vagy mennyekben.

O Mi édes örökké-való Atyánk! kinek a' házában sok lako helyek vannak, a' hol a' te választottidnak helyt készített a' te eggyetlen-egy Fiad; melybe már sokan, az ő nyomdokát követvén, be-is jutottak, és már tégedet édes Atyyokat színről-szinre-látnak. Mi pedig imé Evának számkivetetett fiai, a' szám-ki-vetésből hazánkba, sőt Te-hozzád szerelmes Atyánkhoz, keserves sohász-kodásokkal ohajtunk! de annál bizodalmassabban, tudván a' mi Atyánk-fiait, kik azon testnek romlott állapottya-alá voltak vala vetterve, hogy már elől be-jutottak; a' hová mi-is a' te malasztodból, az ő nyomdokokon, esedezések-által, reméllyük, hogy be-jutunk. Mert a' ki oly bőven, be-töltötte az ő kívánságokat, nem de nem mi-nekünk-is, mint fiainak, vagy egy áldását meg-nem tartotta é? A' mi érdemünkben ugyan, és igazságunkban (a' kik majd semmik) nem bizunk, de mivel-hogy bővséges a' te szent Fiadnak meg-váltása, nem hágy minket-is semmisé, azért leg-először ezt mutattuk neked édes Atyánk. O szerelmes szent Atyánk! tekints a' te Krisztusodnak orcájára, kiben neked kedved tölt!

Es imé esedezvén mi-érettünk, a' te Királyi székedhez járúlnak a' te választottid, mi-Atyánk-fiaj (mert egy Atyánk vagy mindnyájúnknak mennyekben) már bátorságosak a' magok idvességekről, szorgalmatosak mi-rólunk, mert azt kívánnák, hogy mi-is örökös társaj legyünk, és az ő esedezések-által, a' boldogságnak partyára igyekeznek vinni.

Ezekre nézve-is azért, ő kegyelmes Atyánk! halgass meg-minket, ki a' te kedvesidért, Abraháért, Isákért, Jákóért, Davidért &c. sokszor kegyelmességedet igérted másoknak. Annak-okáért leg-először-is kérünk, hogy:

Dd 3

I. Szem-

I. Szenteltesék a' te Neved.

IMádunk tégedet áldott Isten, mert egyedül csak tégedet illet minden tisztelet, és dicsőség; azért kérünk, hogy a' te szent nevednek dicsőségét, és szeretetét, mi-általunk mindenkor, és mindenütt terjezd-ki. Valamit gondolunk, szólunk, mind a' te szent nevednek dicsőségére akarjuk, hogy czélozzanak.

Erre serkengettetünk a' Bóldogságos szűznek példájával, a' ki az Isten Fiának Annyává válaftaván, nem magát, hanem az Urat magafztallya vala, a' ki meg-tekintette vala az ő szolgálójának alázatosságát; és nagyot cselekedett néki, a' ki hatalmas, és szent az ő neve.

Erre ősztonóznak a' szent Angyalok, kiknek egyedül csak az a' tisztek, hogy áldgyák, és magafztallyák az Ur nevét. azért szüntelen azt éneklék néked, *Szent, Szent, Szent*. Mikor pedig Idvezítőnk szűlettetett, azt éneklék: *Dicsőség menyben Istennek*, sőt soha meg-nem szűnnek az Istennek dicsíretitől, melyre minket-is az ő példájokkal mind-úntalan ébresztenek. Ugy világoskodgyék azért a' mi világosságunk, úgy ragyogjanak a' mi cselekedetink, hogy azokból az Isten dicsíretésék.

II. Jöjjön te országod.

IMádunk téged Uram, mert te-vagy a' dicsőségnek Királya, és a' te szent Fiad-által, örökkévaló tettel-minket a' te országodnak. A' szent Patriárkák, és Próféták oktatási, és könyv-húllatási-által kérünk, hogy valamint ők, az örökkévaló új Királynak, a' Messiásnak tudnia-illik, és a' te szent Fiadnak, a' testben el-jövetelét, sok ohajtásokkal, és soházkodásokkal kívánták, és várták, hogy immár valaha, az a' szelid, békeséges, dicsőségnek Királya, a' hadakozásban győzedelmes, kívánatos sok nemzeteknek, ki az atyának Davidnak székében ülendő, és Izraelt meg-váltandó (mert nem mehetnek-va elébb az Isten országába, minek-előtte bé-menne a' dicsőségnek Királya, és fel-nyitná kapujt) úgy mi-is, immár meg-nyittatván a' mennyei dicsőségnek kapuj, kívánczozunk ennek az életnek szarándokságából, a' te Felségednek országába hamarabb bé-vitetetni, a' hol jobb egy nap

egy-nap, hogy sem ezer a' bűnösök hajlékában. **O** mely bóldogok Uram, kik a' te házában laknak! **O** Uram, a' te országod, örökké-valóságnak országa! **O** mikor érkezik mi-hozzánk az Isten országa!

III. Légyen te akaratod, miképpen menyben, azonképpen itt a' földön-is.

IMádunk tégedet szerelmes Atyánk, ki nem akar sz, s-nem is akarhatcz egyebet, hanem a' mi igazság, szent, és idvefséges; azért alázatosan kérünk, a' szent Apostoloknak érdemi, és cselezési-által, hogy valamint ők hivattatván, szerénnyen engedtek a' te akaratodnak, kik a' te szerelmes szent Fiadnak egy szavára, mindeneket el-hatták, és téged követtek; s-az-után küldetvén az egész világra, az Evangéliom prédikálására, semmi őket meg-nem tartóztathatta, hanem a' reájok-bizott dologban hiven, és kéfedelem-nélkül el-jártak; és tellyes tehetségekkel azon voltak, hogy az embereket az Isten akarattyára, és parancsolatinak meg-tartására oktatták, mellyeknek meg-tartása, csak egyedül az életrevaló út; úgy adgyad mi-nékünk-is, hogy a' te kedves, szent akaratodat meg-ismérjük, meg-ismervén bé-is töltsük; nelegyünk azok-közzül, kik tudván az Istennek akarattyát, s-nem cselekedvén, nagy büntetésre tartatnak. Segélly kegyes Atyám a' te parancsolatidra, és parancsoly, a' mi néked tetszik.

IV. Mi kenyerünket minden-napiat adgyad nekünk ma.

IMádunk tégedet kegyes Atyánk, ki minket iffiúságunktól-fogva táplál sz, és mind testi, s-lelki eledelünkre gondot viselsz. Azért kérünk tégedet a' szent Mátyrok érdeme, és cselezési-által, hogy valamint őket sok inségek, és szorongatások, és báj-vivások között, mérték szerint étetted őket a' könyv-húllatásnak kenyerével; de gyakorta éhségben-is tápláltad őket; vagy inkább (mert nem csak kenyérel-él az ember) a' fiak kenyerével, az az békeséges táfének, reménségnek, te szent igédnek, és vigasztalásodnak kenyerével, az életnek, és ertelemnek kenyerével meg-erősítetted az ő sziveket; most pedig mint győzedelmeknek, az életnek fájából adcz enniek, a' ki a' paradicsom közepén vagy. Igy

Igy nekünk-is, ennek az életnek fok inségi, szorongatási, és nyomorúsági-közzött; adgy testi, és lelki eledelt, az ő alkalmas idejében; hogy az-úton, a' mellyen tégedet követünk, és halgatunk, el-ne fodgyunk. O mikor jutunk, és mikor elégítettünk-meg mi-is ő-vélek, az Isten házának bővségével!

V. *Es bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket, miképpen mi-is meg-bocsátunk ellenünk-vétetteknek.*

IMádunk tégedet irgalmas szent Atyánk, mert felettébb kész vagy az engedelemre, és nagyobb a' te irgalmaságod a' mi gonofzságunknál. Annak-okáért alázatosan könyörgünk, a' szent Confessorok érdeme, és esedezése-által, hogy valamint ők felebaráttjokhoz soha bé-zárva nem tartották az ő szereteteiket, és irgalmaságokat; sőt minden ellenek-tett bűzfűkat őrmest meg-engedtek ellenségeknék, imádkoztak üldözőjökért, jóval voltak azokhoz, kik gyűlölték őket; úgy mi-is készek legyünk ellenünk-tett bűzfűknék meg-engedésére te-éretted; hogy te-is inkább meg-engedgy minékünk, és a' mi gonofzságink-szerint minékünk ne fizess.

VI. *Es ne-vigy minket kísértetbe.*

IMádunk tégedet szerelmes Atyánk, ki fenkit nem kísértesz, és nem vagy a' gonofzra kísértő. Annak-okáért alázatosan kérünk a' szent Szűzeknek érdeme, és könyörgése-által, hogy valamint ők, noha gyenge állapotban lévén, minden kísérteteket meg-győztek a' te szent malasztod-által, tudni-illik, a' világnak hiúságát, a' testnek gyönyörűségét, és az ördögnek incselkedését, úgy mi-is a' te szent malasztod, és az ő esedezések-által, minden kísérteteket lábaink-alá tapodgyunk, a' kik te-tőled el-vonnának, kihez ragaszkodni jó most, és mind örökké. Mind-azon-által próbálly-meg Uram bennünk a' kísértetek-által, hogy-ha igazán szertetünk-é tégedet. De mind-az-által, ő ne-engedd Uram, hogy erőnk-felett kísértetessünk, hanem vés határt a' kísértetnek; mert ha a' te malasztodat meg-nem vonod tőlünk, és a' mi hitünket meg-erősíted, mindeneket el-viselhetünk, és véghez-vihetünk annak erejével, a' ki minket meg-erősít.

VII. De

VII. *De szabadíts a' gonofztól.*

IMádunk tégedet édes Atyánk, mert csak te vagy egyedül jó, és az embernek leg-több java. Azért kérünk tégedet, minden Szenteidnek, és választottidnak érdeme, és könyörgése-által, kik már veled a' dicsőségben uralkodnak, hogy valamint őket, ennek a' romlandó testnek Sátorából, kiből minden gonofzságnak *taplója* vala, és ebből a' csalárd világból, ki egészsen el-merült volt a' gonofzságban; és a' Sátántól, ki minden gonofzságnak *eredete* vala, meg-szabadítottál, és oda vitted őket, a' hol semmi gonofzság hozzájuk nem érkezvén, már a' boldogságban, minden jóval, a' ki te vagy egyedül, bé-töltenek; úgy mi-is minden gonofztól, és inségtől meg-szabadítottván, a' te választottid-közzé számláltassunk, a' hol tégedet minden jónkat, vélek-eggyütt dicsőíthessünk.

Amen. Ugy legyen.

AMen, úgy legyen Uram, szabadíts-meg minket minden gonofztól, el-múltaktól, jelen-valóktól, és kőverkezendőktől; és a' Boldogságos Szűznek, a' szent Apostoloknak, szent Péternek, szent Pálnak, és szent Andrásnak, és minden Szenteknek esedezések-által, adgy békeséget kegyelmeffen a' mi napjainkban, hogy a' te irgalmaságoddal környül-vetvén, minden bűnőktől meg-legyünk általmazva, és minden háborúságtól bátorságosan őrizve. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, Amen.

MINDEN SZENTEK LITANIAJA.

A' Litániákról-való oktatást, lásd Pázmány Péter Imádságos Könyvének Tizedik Részében.

U ram irgalmazz nekünk.	Krisztus kegyelmezz nekünk.
Uram irgalmazz nekünk.	Krisztus halgass-meg minket.

Krisztus halgass-meg minket.

Menyéli Atya Isten,	} Irgalmazz mi-nékünk.
Meg-váltó Fiú Isten,	
Szent Lélek Ur Isten,	
Szent Háromság egy Isten,	

Szentséges Szűz MARIA,	} Könyörögj érettünk.
Istennek szent Annya,	
Szűzeknek szent Szűze,	
Szent Mihály Arkangyal,	

Ec

Szent

Szent Gábiel Arkangyal,
Szent Rafaél Arkangyal,
Szent őrző Angyal,
Minnyájan szent Angyalok,
és Arkangyalok,
Minnyájan a' dicsőültek szent
lelkei,
Keresztelő szent János,
Szent József Confessor,
Minnyájan szent Patriárkák,
és Proféták,
Szent Péter Apostol,
Szent Pál Apostol,
Szent András Apostol,
Szent Jakab Apostol,
Szent János Apostol,
Szent Tamás Apostol,
Szent Jakab Apostol,
Szent Filep Apostol,
Szent Bertalan Apostol,
Szent Máté Apostol,
Szent Simon Apostol,
Szent Thadeus Apostol,
Szent Mátyás Apostol,
Szent Barnabás Apostol,
Szent Lukács Evangélista,
Szent Márk Evangélista,
Minnyájan szent Apostolok,
és Evangélisták,
Minnyájan Krisztusnak szent
Tanítványi,
Minnyájan Apró Szentek,
Szent István Mátyr,
Szent Lőrincz Mátyr,
Szent Vincze Mátyr,
Szent Fábán, és Sebestyén,
Szent János, és szent Pál,
Szent Kozma, és Démién,
Szent Gervási, és Protási,
Minnyájan szent Mátyrok,
Szent Silvester Pápa,
Szent Gergely Pápa,
Szent Ambrus Püspök,
Szent Agoston Püspök,
Szent Hierónyme,
Szent Márton Püspök,

Könyörőgi éretünk.

avagy

Könyörőgi éretünk.

Szent Miklós Püspök,
Szent István Király,
Szent László Király,
Szent Imre Herceg,
Minnyájan szent Püspökök,
és Confessorok,
Minnyájan szent Doktorok,
Szent Benedek Apátúr,
Szent Antal Apátúr,
Szent Bernárd Apátúr,
Szent Domokos Confessor,
Serafin Szent Ferencz,
Szent Ignác Confessor,
Szent Xavérius Ferencz,
Minnyájan szent Papok, és
Lévíták,
Minnyájan szent Barátok, és
Remeték,
Szent Maria Magdolna,
Szent Ersébet Asszony,
Szent Margit szűz,
Szent Agota szűz,
Szent Lucza szűz,
Szent Apnes szűz,
Szent Cziczelle szűz,
Szent Katalin szűz,
Szent Borbála szűz,
Szent Nefte szűz,
Minnyájan szent Szűzek, és
őzvegyek,
Istennek minden Szentei, Efe-
dezzetek éretünk.
Isten irgalmazz nekünk, Uram.
Isten irgalmazz nekünk, Uram
halgass-meg minket.
Minden gonosztól,
Minden bűntől,
A' te haragodtól,
Hirtelen, és véletlen ha-
láltól,
Az ördög csalárdságitól,
Haragtól, gyűlöléstől, és
minden gonosz aka-
rattól,
Fajtalan lélektől,

Könyörőgi éretünk.

avagy

Könyörőgi éretünk.

Ments-meg Uram
minket.

Meny-

Meny-kőtől, és égi-hábo-
rútól,
Az örök haláltól,
A' te csudállatos meg-teszte-
süléted-által,
A' te el-jövedeled-által,
A' te születésed-által,
A' te keresztséged, és szent
bőjtölésed-által,
A' te kereszted, és szenvedé-
sed-által,
A' te halálod, és temetésed-
által,
Szentséges fel-támadásod-ál-
tal,
Csudállatos menybe-menete-
led-által,
A' vigasztaló Szent Lélek el-
jövetele-által,
Az Itelet-napján, Ments-meg
Uram minket.
Mi bűnösök, Kérünk halgass-
meg minket.
Hogy nekünk irgalmazz,
Hogy bűneinket meg-bo-
csásd,
Hogy minket az igaz peniten-
tia-tartásra vezérelj,
Hogy a' te Anya-szent-egyhá-
zadat őrizzed, és őltal-
mazzad,
Hogy a' Római Pápát, és az
Egyházi-rendeket tekéllé-
tes életben meg-tartsd,
Hogy az Anya-szent-egy-ház
ellenségét meg-alázzad,
Hogy a' Keresztyén Királyok-
nak, és Fejedelmeknek
békeséget, és egygésé-
get engedj,

Ments-meg Uram minket.

Kérünk halgass-meg minket.

Hogy az egész Keresztyénsé-
get békeségben, és egy-
gységben tartsd,
Hogy minket szent szolgál-
toddan meg-erősíts, és
meg-tarts,
Hogy elménket mennyei ki-
vágásokra fel-indítsd,
Hogy minden velünk jöt-te-
vőknek örökké-való ju-
talmat adgy,
Hogy a' mi felebarátunk, a-
tyánk-fiai, és velünk jö-
tévők lelkét, az örök kár-
hozattól meg-mentsed,
Hogy a' földnek bőv gyümöl-
csét adgyad, és meg-tar-
tsd,
Hogy a' meg-holt hiveknek
örök nyugodalmat en-
gedgy,
Hogy minket meg-halgass,
Istennek Fia, Kérünk halgass-
meg minket.
Isten Báránya, ki el-vérszed e'
világ bűneit, Kegyelmezz
mi-nékünk.
Isten Báránya, ki el-vérszed e'
világ bűneit, Halgass-meg
minket.
Isten Báránya, ki el-vérszed e'
világ bűneit, Irgalmazz mi-
nekünk.
Krisztus halgass-meg minket.
Krisztus halgass-meg minket.
Uram irgalmazz nekünk.
Krisztus kegyelmezz nekünk,
Uram irgalmazz nekünk.
Mi-Atyánk &c.

Kérünk halgass-meg minket.

LXIX. ZSOLTAR.

Vigyázz Isten az én szabadításomra, siesd Uram az én se-
gítségemre.
Szégyenüllyenek-meg, és rettennyenek-meg, a' kik az én
lelkemet keresik.

Ee 2

Térje-

Térjenek hátra, és meg-szegyenüllyenek, a' kik nekem gonosz akarnak.

Mindgyárt visfza-térjenek, pironkodván, a' kik engem csúfolnak.

Vigadgyanak, és örvendezzenek te-benned mindenek, valakik téged keresnek, és szüntelen mondgyák, a' kik a' te idvességedet keresik: Fel-magasztalatsék az Ur.

En pedig szűkölködő, és szegény vagyok, Isten segélly engem. Te vagy az én segítségem, és szabadítóm, Uram el-ne késsél. Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Lélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most, és mindenkor, és örökkön-örökké. Ugy légyen.

✠. Szabadíts-meg a' te szolgaidat. R. En Istenem a' benned-bizókat.

✠. Légy nekünk Uram erősségnek tornya. R. Ellenségünk színe-előtt.

✠. Semmi előtt ne-vegyen az ellenség rajtunk. R. Es a' hamiságnak fia ne-árthasson nekünk.

✠. Uram nem a' mi vétkeink-szerint cselekedgyél velünk. R. Alnokságunk-szerint se fizess mi-nekünk.

✠. Könyörögiünk a' Római Pápá-ért. R. Az Ur óltalmazza-meg őtet, éltesse, boldoggá tegye őtet e' földön, és ne-adgya őtet ellenségi kezébe.

✠. Könyörögiünk a' velünk jó-tévőkért. R. Fizess-meg Uram a' te szent nevedért, minden velünk jót-tévőknek örök boldogsággal.

✠. Könyörögiünk a' meg-holt hivekért. R. Örök nyugodalmat adgy Uram nekik, és az örök világosság fényeskedgyék nekik.

✠. Nyugodgyanak békeségben. R. Amen.

✠. Könyörögiünk a' távul-lévő Atyánk-fiai-ért. R. Szabadítsd-meg a' te szolgaidat, én Istenem a' benned-bizókat.

✠. Uram küldgy segítséget nekik a' te szent helyedből. R. Es Sionból óltalmazza-d őket.

✠. Uram halgasd-meg könyörgésemet. R. Es az én kiáltásom jusson elődbe.

K Ö N Y Ö R Ö G J É N K.

UR Isten, kinek tulajdona mindenkor az irgalmazás, és engedelem, fogadd kegyelmessen könyörgésünket; hogy minket, és minden szolgaidat, kiket a' bűnnek lánczai meg-kötöztek, a' te kegyelmségednek irgalmassága kegyelmessen meg-öldozza.

Halgasd-

Halgasd-meg Uram, kérünk, a' meg-alázottak könyörgését, és a' vallás-tévők bűneit bocsásd-meg; hogy a' bűnnek-bocsánattyával egyetemben, kegyelmessen békeséget-is engedgy nekünk.

Mutasd-meg nekünk irgalmassan Uram, a' te meg-mondhatatlan kegyelmességedet, hogy minket mind vétünk-ből ki-tisztíts, mind a' büntetésektől, mellyeket ezekkel érdemlettünk, ki-szabadíts.

UR Isten, ki a' bűnnel meg-bántódot, a' penitentiával meg-engeszteltetel; hald-meg kegyessen a' te népednek könyörgését: és a' te haragodnak ostorit, mellyeket bűneinkel érdemlettünk, távoztasd-el.

Örök mindenható Ur Isten, könyörülly a' te szolgádon N. a' mi Pápáinkon, és igazgasd őtet kegyelmességed-szerint, az örök boldogságnak útyára: hogy a' te ajándékból, azt kívánnya, a' mi kedves előttd, és azt tellyes szível bé tellyesítse.

UR Isten, a' kitől vannak a' szent kívánságok, igaz tanácsok, és tökéletes cselekedetek: add a' te szolgaidnak azt a' békeséget, mellyet a' világ nem adhat; hogy szívünket parancsolaidban foglallyuk, és ellenségünk félelmétől meg-menekedvén, a' te óltalmad-alatt csendességben éllyünk.

Egsd Uram Szent Lélek tüzével, vesénket, és szívünket, hogy néked tiszta testtel szolgálljunk, és tiszta szível kedveskedgyünk.

Minden hiveknek Teremtő, és Meg-váltó Istene, a' te szolgaid, és szolgálóid lelkének, bocsásd-meg minden vétkeket, hogy a' te engedelmedet, kit mindenkor kívántak, aitas könyörgés-által meg-nyerjék.

Kerünk téged Ur Isten, hogy cselekedetünket igazgatásiddal meg-előzzed, segítő malasztoddal késérjed, hogy

minden imádságunk, és cselekedetünk te-tőled kezdésé, és az el-kezdet dolgok te-általad vitéssenek végbe.

O Rők mindenható Ur Isten, ki az eleveneken, és holtakon uralkodol, és irgalmazsz mindeneknek, a' kiket hit, és cselekedet-által tiédnek ímérj; alázatosan kérünk téged, hogy a' kikért előtted könyörögni akarunk, kiket vagy még e' világ-tesztben tartóztat, vagy testből kimúlván, a' más világra jutottak, minden Szenteidnek efedezési-által, kegyes irgalmaságodból, minden bűnöknek bocsánattját nyerjék. A' te szent Fiad, a' mi Urunk JESUS Krisztus-által, ki te-veled, és a' Szent Lélek Istennel egyetemben él, és uralkodik, mind örökkön örökké, Amen.

✠. Uram halgassd-meg könyörgésemet. R. Es az én kiáltásom jussón elődbe.

✠. Halgasson-meg minket a' mindenható irgalmas Isten. R. Amen.

✠. Es a' hives lelkei, Isten irgalmaságából, békefésében nyugodgyanak. R. Amen,

HAR-

HARMADIK RÉSZ.

AZ ISTENI MALASZT

zengő szóval hirdető

PREDIKATORINAK,

Az igaz PENITENCIA-TARTAS

ELEVEN TUKÓRINEK,

A' BŰNÖSÖK PATRONUSINAK, PART-FOGOINAK,
és SZO-SZOLLOINAK.

Te-néked leg-előszőr-is Királyi-Prófétának

DAVIDNAK,

Az Isten szive-szerint-való Férfiúnak.

Mind-az-által Embernek; ki el-estél vólt, hogy minket
a' te esetteddel vigyázóbbakká tennél.

Kinek (ő Istennek nagy kegyessége!) egy szava, de szivednek
belső gyűkeréből származott, irgalmaságot nyert!

Néked-is az APOSTOLI GYŰLEKEZET Nemes
FEJENEK, s-FEJEDELMENEK

BAR-JONA PETERNEK,

A' MENNYEI TARHAZ KULCSARANAK,
AZ ANYA-SZENT-EGYHAZ FUNDAMENTOMANAK,
A' JUHOK JÓ PASZTORANAK.

De te-is el-estél, hogy az el-esteken tudnál szánakodni, és könyörölni.

Ki el-felejtkezvén igiretedről, s-magadról, sőt Uradról,
meg-tagadtad, és el-hattad ötet,

De vissza-térvén, keserveessen sírál,

Es az-után Mestered szeretetétől soha el-nem válál.

Illy nagy ereje vagyon, csak egy tekintetűnek-is

KRISTUSNAK.

NEKID-

NEKED-IS
MARIA MAGDOLNANAK,

Hajdan

HIRES BŰNÖS ASZSZONY-ALLATNAK

A' VARASBAN.

De most a' KRISTUS JESUS választott ékes,
és gyönyörű

MATKAJANAK,

Kinek sok vérkei meg-bocsáttattak,
Mert felettébb-való SZERETET VOLT benned.

O foganatos

SZEMEKNÉK ARJA!

O hathatós

KÖNY-HULLATASOK!

Idvezítőnk LABAIT öntözöd,

LELKEDNEK MOCSKAIT le-mosod,
s-le-törölöd.

Ide számlállak téged-is szerencsés

JÓ LATOR,

SZENT DISMAS;

Kinek a' KERESZT rövid UT, és LAJTORJA
VALA PARADICSOMBA.

O szerencsés Szent DISMAS!

Ki a' dicsőség KIRALLYANAK isméri, és
vallod lenni, a' ki veled gyalázatosan
függ a' kereszten.

Es imé azon nap, ORSZAGANAK, és DICSŐSE-
GENEK részese, és örökösse
lészel.

O IGAZ PENITENCZIA-TARTASNAK PELDAI,

ES TÁKÓRI!

O MEG-TERŐ BŰNÖSÖKNEK BATORITOI,

ES VIGASZ TALOI!

A' kik a' BŰNÖKBEN követünk titeket,

Ah! kövessünk a' PENITENCZIA-TARTASBAN-IS!

Hogy örökké veletek a' dicsőségben

örvendezzünk!

HAR-

HARMADIK RÉSZ.

A' PENITENCZIAROL, AVAGY A' MEG-
térő bűnősről, és ahhoz tartozandó szük-
séges dolgokról.

K E D R E.

ELSŐ CZIKKEL.

A' Kristus, és ember-közt-való beszélgetés, a' peni-
tencia-tartás módgyáról.

I. §. A' bűnös embernek nyomorúlt állapotján-
való siránkozás.

O En bódogtalan ember, ki szabadit meg engem ennek
a' halálnak testétől? mire élek még tovább? mire fog-
lalom a' földet, én gyümölcsstelen, héjába-való száraz-fa? én
háládatlan az Istennek, midőn a' bűnt bűnnel halmozom, és
igy haragot gyűjtök magamnak, a' haragnak, és az igaz
ítéletű Istennek napjára? Ah! jól tudom, jól tudom, mert
nem lakik az én testemben jó, és a' rothadandó test meg-
nehézteti, és terheli a' lelket! gonoszt cselekszem azért min-
den-nap, de a' mi nagyobb, soha sem, avagy ritkán gondol-
kodom róla, mely nagy iszonyúság, és veszedelem legyen
vétkезnem, és nem-is igyekezem méltó könyv-hullatások-
kal, az én Teremtő Istenemet engesztelni, kit száma-nélkül
haragra indítottam.

Ah! mennyi okom vagyon a' sirásra, midőn semmi
módot nem látok a' meg-térére! mert szívemnek fétetsége,
lelkem ismérétének keménysége, a' bűnőkre gyakor viszta-
térés, a' malasztanak el-veszteglése, szám-nélkül-való törők, és
a' bűnre-való veszedelmes alkalmatosságok egyébre nem in-
dithatnak, hanem keferves sirásra! Ki ad az én fejemnek
vizet,

Az ember
szóll.

Ff

vizet, és az én szemeimnek könyvek forrását? éjél, s-nappal
 fratom az el-múlt időnek el-veszteglését, és a' következőnek
 veszedelemben forgását, és az én lelkemnek terhit, ki felet-
 tébb meg-fokasodott. Ah én Uram! én Istenem mire jutottam!
 minden-nap alább-szálok, és a' te meg-bántásodtól meg-
 nem szűnöm! mikor gyógyúlok meg ebből a' nyavalyából?
 mikor kelek fel, ki a' mélységnek sárában tapodtattam?
 véled-é, hogy még-reménségem legyen a' fel-kelésre? vé-
 led-é? hogy a' meg-holt ember ismét vizsgálja térjen életre?

Imé a' mélységből kiáltok Uram hozzád, halgald-meg
 az én könyörgésemet. nincsen magamban reménségem! O
 vajha erősebb volna te-benned! a' kétségbe esés tántor-
 gat, mert az én nyavalyám naponként újjul gonofságim-
 ból. és ha mondom, most el-kezdem, most vagyok ideje,
 hogy az álomból fel-keljek; mert most az idő kellemetes,
 most vagyok az idveségnek napja; mindgyárt az ajtómon
 terem a' bűn mint egy nehéz iga, avagy ön, le-nyomván az
 én nyakamat, és ellenem támad az én ellenségem, és a' roz-
 szokás, mint egy kötőzve viszen, és huzcol engem.

Tekinsd-meg Uram az én nyavalyámat, és szabadics
 meg engem környül-vévé ellenségimtől, mert az ő félelmek
 igen meg erősödött én rajam. mert oda vagyok a' tanács én
 tölem, és az én erősségem el-fogyott. el-tőrtetett az én
 karom, és az én fegyverem meg-nem szabadithat engem.
 Te vagy egyedül, ki nekem segítségemre maradtál, de ah!
 a' kit én sokszor el-hattam, azért méltán félek, hogy én-is
 tőled el-ne hagyattassam, és színed elől el-ne vettettefsem.
 Mert a' te színed a' gonosz tévőkön, hogy el-veszezd az ő-
 emlékezeteket a' földről. Uram előtted vagyok az én ki-
 vánságom, és az én ohajtásom nincsen te előtted el-rejtve.

2. §. A' bűnösnek meg-feddése, és pirúlása.

A' Krisztus
 szól.

Meg-halgattam ő ember a' te ohajtásodat, és a' te
 szivednek kiáltási az én füleimben hatottak; mert közel
 vagyok azokhoz, kik szíveknek szorongatásiban vannak,
 és az alázatos szíveknek segítségére készen vagyok.
 Mind-az-által, halgald-meg te-is egy kevesé az én panaszzi-
 mat. En ugyan a' romlott nádat őszíre nem töröm, sem a'
 fűszőlő-

fűstőlgo szőlő el-nem oltom; mert nem illendő, hogy csak
 egyet-is el-veszeffek azok közül, kiket nekem adott az én
 Atyám. De vedd eszedbe magadat, mely méltán fel-gyu-
 ladna mint a' tűz ellened az én haragom. En alkottalak
 tégedet az én képemre, és hasonlatosságomra, én váltottalak
 meg-téged a' sárannak fogságából, hogy nekem szolgálnál.
 Mind-azon-által, te-kényszerítettél-engem szolgálatodra bű-
 neidben, dolgot adtál ennékem a' te gonofságidban. Vedd
 eszedbe, és itiltefsűnk meg-eggyütt. Beszéld-elé, ha mid
 vagyon, hogy meg igazúly.

Nem-de-nem én vagyok-é a' te Atyád, a' ki téged bir-
 talak, és teremtettelek? te pedig a' te Atyádat, a' ki téged
 nemzett, el-hattad, és el-feletkeztél a' te teremő Istenedről.
 Ha én Atyád vagyok, hol-vagyon tehát az én tisztetelem?
 ha pedig én Ur vagyok, hol-vagyon az én félelmem? imé
 én tégedet mint fiamat fel-neveltelek, és magasztaltalak,
 te pedig meg-utáltál engem. a' te Atyád házában kedvedre
 neveltehetél, és öltözhettél volna, miért mentél tehát mez-
 sze-tartományra, és az idegenekhez csatlottad magadat, a'
 ganéit ölelgetted, és mezitelen éhséggel, és szomjúsággal
 meg-epedtél, és a' hidegtől meg-dermettel? mit cseleked-
 tem néked, avagy miben háborgattalak, hogy engem el-
 hagytl? miért hagytl-el engem elő-kút-forrást, és zava-
 ros, bűdös tótsát választottál magadnak?

A' te lelkedet, én Jegyefemnek választottam volt, te
 pedig másokhoz adtad magadat. én igyenes, és tiszta utat
 mutattam néked, mert én vagyok az Ut, Igazság, és Elet.
 miért fáradtl-el tehát az gonofságnak uttyán, és nehéz
 utakon jártal, kiben egyéb nincsen romlásnál, és boldogta-
 lanságnál, és a' békeségnek útát nem akartad meg-ismérni?

En az életnek útát adtam vala néked, hogy meg-tart-
 ván az én parancsolatimat, meg-mutatnád, hogy engemet
 szerez, és életed vagyon; te pedig gyűlölted az én tudo-
 mányomat, és az én beszédimet hát-megé vetetted. O
 hányszor hittalak, s-te nem-akartál! hányszor nyújtottam
 ki kezeimet, s-te nem-is néztél; és minden tanácsomat
 meg-vetetted! Nemde-nem édes az én igam, és az én ter-
 hem könnyű? még-is te őt iga ókrót venni, a' te szivednek

kivánsági-után, kik az örök veszedelembé nyakra, s-főre-
vetnek, indúltál? ô ember fia, meddig, meddig ily nehéz
szíved? miért szereted a' hivságot, és hazugságot keresz?

*Az ember
szól.*

Tudom bizonyára hogy úgy vagyok, és hogy meg-nem
igazul az ember ôszfe-vettetvén az istennel. Ha én maga-
mat igazítani akarom, meg-itill engem az igazság; ha maga-
mat ártatlannak mondom, engem gonofznak próbálz. Ha
veled akarok vetekedni, ezerre-fem felelhetek csak egyet-is.
Vétkeztem! ah vétkeztem! mit cselekedgyem ô emberek
örzöje? imé meg-ismérem az én gonofzságomat, és magam
magamnak nehézségére-vagyok. mi-ért nem töröld-el az
én gonofzságomat? mert miként a' néhez terh meg-nehé-
zettek én rajtam az én gonofzságim. Meg-vallom harago-
dat, nem kegyelmedet érdemlettem. azért ha el-vetz en-
gem színed-elől, igazán cselekszed. de ha engem méltatlan
nyomorult bűnöst csak a' bérefek közé fogadcz-is irgalmasan
cselekszed. O vajha, ha fellyúl-haladná az irgalmaság az
itiletet, mert ô-minden cselekedetid-felett.

Imé én nyavalyás, a' mennyei Jerusalemből számki-vé-
tett, és szarándok le-jövéen tolvajok közzé-akadtam, és a'
halhatatlanságnak kőntösétől-meg-fosztattam, és igen meg-
sebesítettvén holt-számban hagyattattam, és már az én seb-
helyeim meg-rothattak az én gorombaságom miatt, és nin-
csen épség az én testemben, ha te mellettem, meg-vetvén,
által-mégy, ki szánakodik rajtam, avagy ki kőti-bé az én
sebeimet? ha te nem töltesz-belé vigasztalásnak borát, és ir-
galmaságnak olaját, ki ád alkalmas, és fogados orvofsá-
got? egy-szóval, ha te a' pénzt, az az, az én idvességemnek
arrátt meg-nem fizeted, ki lézen erre elégséges?

3. §. *A' penitencia-tartásnak szükségé, és a'
bűnös embernek serkengetése.*

*A' Krisztus
szól.*

Jó reménységben légy ô ember, és ne fély. a' te vesze-
delmed tőled vala ugyan, de a' te segítséged en-tőlem. En
vagyok a' Samaritanus, az igaz orvos, ki azért jöttem a' vi-
lágra, hogy a' töredelmes szívűeket meg-gyógyítsam. En
vagyok, ki a' te erőtlenségedet hordoztam, sőt, a' ki a' te
sebeidnek az én véreimből orvofságot csináltam. mert nem
akarom

akarom a' bűnösnek halálát, hanem hogy meg-térjen, és
éllyen; azért a' ki el-vezett volt, azt jöttem keresni, és id-
vezíteni. Nem jöttem az igazakat hini, hanem az bűnő-
söket. Nem-kell az egészségeleknek, hanem a' betegeknek
az orvos. Emlékezzél-meg-az én szavamról, mellyel min-
den bűnösöket hittam, mondván: Jőjjetek én-hozzám min-
nyájan, a' kik munkálkodtok, és meg-terhelgettetek, és én
meg-fegitlek titeket.

Jőj-el azért te-is, és térj-vizsza más úton, mennyek-
nek tartományába, a' mellyet mutattam a' bűnösöknek,
hogy azon járnának. Ez az út pedig nem más, hanem a'
penitencia-tartásnak útja. Ha azért élni akarz, a' go-
nofzságot távoztasd-el, és cselekedgyél-jót, meg-emlékez-
vén, honnan estél-ki, és penitenciát tartván, fogj az első
jó-cselekedetekhez. szálly szivedbe, és lásd-meg, hogy keferű
néked, el-hagynod a' te Teremtő Uradat, istenedet. öltöz-
zél-ki minden gonofzságból, hadd-el a' setétségnek cseleke-
detit, tedd gyűmölcsösé a' penitenciát, útald-meg a' gonofz-
ságot, és világi kivánságokat. Es ennek-utánna, józanon,
igazán, és istenesen ely ezen a' világon. Ez az út, a' ki az
életre visz, és más nem-is találhatik.

O mely édesflek Uram ezek a' te igéj az én számban, *Az ember
szól.*
édesflek az édes lépes méznél! már érzem, hogy az én
szívem lájdalminak foksága-szerént, meg-vigasztalták a' te
vigasztalásid az én lelkemet. O hiveséges beszéd, és minden
hitelre méltó! mert Krisztus a' bűnösöknek idvességére jött
e' világra, kik közzül én első vagyok! Emlékezzél-meg azért
Uram a' te igédrol, mellyel nekem reménységet adtál. Fo-
gadd-vizsza a' te-tékozló, és tőled el-bűjdosó fiadat, ki most
hozzád édes Attyához vizsza-tér, a' te szeretetednek karjá-
val öleld-meg. Ne vess-el engem a' te színed elől, és bocsásd
meg minden gonofzságát a' te szolgádnak, és ne töröld-le az
én nevemet az előknek könyvéből!

4. §. *A' bűnösnek serkengetése, a' késedelem-nél-
kül-való penitencia-tartásra.*

En vagyok, én vagyok, a' ki magam-ért el-törölöm a' *A' Krisztus
szól.*
te gonofzságidat, és tovább meg-nem emlékezem a' te bű-
neid-
E f 3;

neidről. En vagyok, ki meg-igazitom az Istentelent, meg-engedvén néki minden gonofságát az én nevem-ért; mert inkább választom a' könyörületességet, hogy sem a' bűzfű-állást, és büntetést. mit rettegsz tehát? mit félsz a' kegyelemnek kebeléhez járulni? kézsőbb vagyok én az irgalmaságra, hogy sem te a' penitencia-tartásra.

De jól meg-látd, ne-kétsél az Urhoz meg-térni, és ne-hallogasd napról-napra. mert a' kéfedelemnek, és hallogatásnak sok káraj vannak. Nemde-nem mikor testedben nyavalyás vagy, sietsz-e? orvost hivatssz-e? és a' nyavalyát meg-akarod előzni? hogy ne-talántán el-hatalmazván, a' kéfedelem, és hallogatás miatt, az után haszontalan légyen minden orvosság?

Okosfán. De miért nem miveled azt, mikor beteg a' lelked! bizonyára veszedelmesbb állapotod vagy akkor, hogy sem mint-ha, minden-féle méreg, és pestis el-fogta volna testednek tagjait. mit szunnyadozol tehát? mit késeled? kely-fel, fies a' te Idvezítő Istenedhez, ne-talántán mint az orofzlyan meg-ragadgya a' te lelkedet, és senki ne-találta-sék, a' ki-ki váltta, és idvezítse. Emlékezzél-meg a' te iffiúságodnak napjaiban a' te Tremtődről, és vigyázz, hogy szokásá ne-vedd a' bünt. Mert semmi erősebben meg-nem kötözi az embert, mint a' gonosz szokás. Valamint nehéz a' természetből ki-öltözni, úgy a' gonosz szokásból, mert az természetté válik. úgy-e tehát, a' világnak, testnek, és ördögnek adod életednek zféngéjét, és virágát, nékem pedig csak seprőjét, és körőjét, holott én néked mindeneket, és jókat adtam, és te éretted iffiúságomtól-fogva munkában voltam?

Az ember
szól.

Kemény beszéd ez Uram sokaknak, azért meg-nem foghatyák, vagy meg-fogni sem akarják. Erre nézve kiáltják: Jertek élylünk a' jókkal, a' kik vannak, és hamarsággal élylünk a' teremtetett állatokkal, mint iffiúságunkban. Nemüllyon-el az időnek virága. Koronázzuk-meg magunkat rósákkal, minek-előtte meg-hervadgyanak. Vannak kö-zöttök máfok, kik hoszfű életet igrnek magoknak, és vi-gan töltik az ő napjaikat, mint-ha elég idején volna még az el-múlt elztendőket siratniok, és tégedet kérniok, hogy iffiúságok-

ságoknak vétkeiről, és tudatlanságiról meg-ne emlékezzél. mint-ha tartoznál vele, hogy a' hol meg-fokafodot a' gonofság, a' malaszt-is bővüllyön-meg. és ezeket mondgyák a' balgatagok az ő szivekben; melyről bizonyyságot télsznek az ő életek, és cselekedetek.

§. §. A' penitencia-tartást nem kel halogatni,
hoszfű életet reménlvén.

Tudom hogy véghetetlen a' bolondoknak száma, de te a' gonoszokkal verset ne-vony, és ha tégedet hitegetnek a' bűnösök, ne-engedgy nekik. ne-követd az ő nyomdokokat. mert midőn reájok rohan a' hirtelen-való nyomorúság, és veszedelem, mint-egy sebes szélvész, akkor kiáltani fognak én-hozzám, de meg-nem halgatom; mert ők az én tanácsimat meg-verették, és az én feddésimet semmi-ben hajtották. Figyelmezz-reá, valaki hoszfű életnek reménségével csalogatván magadat, a' meg-térést hallogatod. Ah balgatag! hát-ha az éjjel ez jelen-lévő órában ki kérem a' lelkedet, mit vélsz, hogy hová mégyen a' te boldogtalan lelked? O hány ezernyi ezereket csalt-meg ez a' csalárd, és hamis bizodalom! de most pokolban vannak, és a' halál emészti őket; és ez győtri leg-inkább őket, hogy midőn idejek volt, jót nem cselekedtek, tudnia-illik, a' bizonytalan reménség-miatt, idveségeknél bizonyos idejét, és eszközt el-mulatták; s-nem akarták ugyan éppen el-mulatni, hanem csak hallasztani, de ez az a' hallasztás, el-mulatás és vesztés volt, mert valamint a' szövdőnek fonala, úgy el-met-czettetett az ő-életek, midőn még-kezdeni látczának; meg-holtak, minek-előtte észre vennék, hogy meg-halnak, és micfodás volt akkor az ő penitencia-tartások, magad iteledre hagyom. azt siratták ő leg-inkább, s-ma-is siratják, hogy a' penitencia-tartást az ő idejében el-mulatták, és az örök kárhozatnak kényait, kevés idő alatt, a' mine meg-lehetett volna, meg-nem váltották.

O vajha! te tanúlnál másnak a' kárán, és vigyázóbb lennél ily veszedelmes dologban. Ugy vagy on, bocsánatot igrtem ugyan én a' meg-térő bűnösnek, de a' holnap- napot nem igrtem, hogy hallogassa. Ma azért, ha az én szómat hallo-d,

A' Krisztus
szól.

hallod, ne keményísd meg szivedet; mert nem tudod mikor jövök el, hát-ha éjjel mint a' lopó, és oly órában, melyben ingyen sem gondolnád? Vigyázz azért, és minden órában készen légy.

Imé micfoda a' te életed, nemde-nem egy kevés ideig tartó pára-é? mit? a' test ezer esetek, és veszedelmek-alá vagon vettetve. néha egy kis szél, hideg vagy meleg, egy esés, egy kis hideglelés meg-rontya, meg-is te ily romlandó edényben bízol?

Nem-de-nem, ezt a' bolond bizodalmat minden-napi példák meg-czúfolják-é? a' hol minden válogatás-nélkül, férfiak, és aszfzonyok, kisdedek, és nagyok, iffiak, és vének ki-ragadtatnak e' világból szemed-láttára? hogy tanulnád meg, hogy héjába-valók az emberek bizodalmi, és hamissák gondolati. Azért gondold-meg, hogy azon történhetik rajtad, a' mi máson. boldog az, a' ki más esetin tanulván, a' magáét el-kerüli.

Az Ember
szól.

Igaz vagy Uram, és igaz a' te itéleted. De engedd-meg nekem, ha én por; és hamu szólok az én Uramhoz. Vallyon a' te akaratod-é az Istentelennek halála? nem-de-nem a' te irgalmaságod minden cselekedetid felett? és mikor meg-haragszol, meg-émlékezzel irgalmaságodról? Nem-de-nem te mondtad; Nem akarom halálat a' bűnösnek? és az Istentelennek nem léfzen ártalmára gonofzsága, valamely-nap ki tér az ő gonofzságából? Nem-de-nem tehát egész életünk folyása, penitencia-tartásnak ideje-é?

6. §. Nem kell a' penitencia-tartást halasztani,
az Isten irgalmaságára-nézve.

A' Krisztus
szól.

O ember felettébb balgatag vagy, valaki az Isten irgalmaságával hizelkedel magadnak, és igazságomról el-felejtkezel. tehát azért leszel te gonofz, hogy én jó vagyok?

Azért hivattatom-é én irgalmasnak, hogy bátrabban vétkezz, és bizvasbb engem harágra gerjelsz, s-az-után megis az én kegyelmemben bizzál? Ugy-vagyon, nagy az én irgalmaságom a' bűnösökhöz, de mikor ideje vagyon; de te, hány-szor én tőlem belső sugarlások, hány-szor az én ígém hirdetőj-által-meg-intettél, de mindenkor ellenne állottál az én lel-

én lel-

én lelkemnek, és valamint a' siket, és sület bé-dugó aspis, nem halgattad az én szómat, és mi-képpen reménlheted tehát életednek végén az én irgalmaságomat, a' ki a' te keménységed, és meg-általkodott szived-szerént, haragot gyűjtet magadnak, a' haragnak napján.

Sőt inkább félned kell, ne-talántán az én irgalmaságomnak száma nélkül-való meg-verése miatt, el-hagyattasál, és ez után hanyat-homlok rohany a' te kívánságid után, és így midőn a' mélyire jössz, semmiben tartad; végtére méltatlan lévén az én irgalmaságomra, igazságomra tartasál. ezzel a' boszszú állással, méltán büntettetik a' bűnös, hogy halála idején el-felejtkezzen magáról, a' ki életében, s-jó-egészségében el-felejtkezett én rólam.

Ne mondgyad azért, de nagy az Istennek kegyelmessége, kegyelmes lesz az én sok gonofzságimnak; mert valamint a' kegyelem ő-tőle, úgy a' harag-is hamar származik, és a' bűnösökre néz az ő-haragja. Te inkább mig világosság vagyon, a' világosságban járj, ne talántán a' fétéség elfogjon. valamit fel-érez kezeddél, álhatatosan munkálkodgyál. Nem tudod, ha cselekedendesze valami jót jövendőben, vagy nem. Most iffiúságodban, jobbitsd-meg a' te útadat. az én beszédimnek meg tartásában. imé most vagyon alkalmas idő, most vannak az idveségnek napjai, ha ezeket el vesztetted, igen vakmerőn igírsz más időt a' penitencia-tartásra. a' késő penitencia-tartás ritkán fogadatos; mert majd nem mi hadgyuk el a' bűnöket, hanem a' bűnök minket, midőn a' bűnre való tehetség el-fogy; ez csudálatos dolog, hogy oly bizonytalan dologra mered bizni idveségedet, holott más dolgokban, leg bizonyosabbakat keresz. Most imé kegyelmessen nyújtom az én malasztomat, mellyet hogy ha most meg vetz, talám soha meg nem adattatik.

O ha tudnád, mely veszedelmes, és ártalmas légyen héjába venni az én malasztomat, és az én híváomat megvetni, hozzám ohajtanál, mint a' szomjú szarvas a' hideg forrásra, azon erőlködnél, hogy a' te jó-cselekedetted által bizonyossá tennéd a' te hivatalodat; most azért cselekedd azt, a' mit akkor akarnál, hogy cselekedtetél volna, mert akkor

Gg

már

már semmit nem cselekedhetz, és bänni fogod, hogy nem cselekedtél; de héjába léfzen akkor a' bánat. a' mit vét az ember, azt arattya. ez az élet, vétésnek ideje, a' halál pedig aratásnak ideje; ha a' testedben rothadást vetz, rothadást aratz. azért most könyv-húllatásokkal vész, hogy akkor örömmel arasz.

Ertsétek meg ezt, értsétek-meg, a' kik el-felejtkeztek az úrról; ne talántán meg-ragadgyon, és ne talátsfésék, a' ki kezéből ki vegyen.

Ime én a' mezőben hattam kilenczven-kilencz juhott, s-tégedet bújdosó juhott kereftetek; és készen vagyok mint jó pásztor vállamra venni, hogy örömmel vizsgálva vigyelek az én aklomba, ne-csáld-meg az én kívánságomat, és az Angyalok örömet, kik csak egy meg-térő bűnösön-is örülnek.

Az Ember szoll.

Bizonyára mint a' tébolygó juh, el-tévedtem, de te keress fel Uram a' te szolgádat, ki az el-veszteket jöttél keresni, és idvezíteni. Vétkeztem ellened, és gonofságot cselekedtem előtted; de imé a' te dicsőségednek ki nyilatkoztatására az alkalmatofság, ha a' te igireted-szerént, hozzám nyavalyáshoz, a' te irgalmaságodat meg mutatod, és meg szégyenited az embereknek bal itileteket, kik nem jó itileten vannak felőled, hanem igen keménynek, és irgalmatlannak mondanak a' bocsfzú-állásban. En pedig tudván a' te kegyeliségedet, és jószágodat, mint tékozló fiú az Attyához, vizsgálva-térek hozzád irgalmaságnak Attyához. Ne vész-el engem a' te színed elől!

7. §. A' lelki szám-vétel, első út a' töredelmességre, és gyónásra.

A' Krisztus szoll.

Térj-vizsgál fiam, térj-vizsgál, miért töltöd magadat dicsfók moslékjával, holott én nálam, a' fiaknak gyónfórú-ségével tarthatod magadat? Térj-vizsgál tellyeszfivedből, és én vizsgál-fogadlak kedvembe. De értsd-meg a' módgyát: Végy számot magadtól, vizsgál-meg a' te lelked ismérétit, és rázogasd-meg a' bűnökben el töltött esztendőket, lelkednek keferűségében. De vigyázz reá, mert ha csak immel ámmal fogsz hozzá, keves jut eszedbe; mert gonofs, és álnok az ember szíve, ki fejtegetheti azt meg? Nincs nehezebb dolog, mint magát meg-ismérni az embernek; de hasznosabb sincs:

hivás-

hivásos dolog mindent egyebet tudni, s-magadat nem. a' nyavalyának meg-értése, kezdete a' gyógyulásnak.

Mindnyájan sokakban vétkezünk! és te meg próbál-tál, és ismértél Uram engem, és minden lépésfimet meg ol-vastad; mert mindenek ki vannak előtted nyilatkoztatva, te jól tudod, mi vagyon az emberben, és érted meszfíró az én gondolatimat, de ki érti közzülünk a' gonofságot? tisz-tits-meg Uram, az el rejtettektől. mert minden cselekedeti-mtől félek, tudván, hogy büntetlen nem hagyod a' gonofs-ságot. meg szaporodtak az én gonofságim, az én fejem-haj-fzálai-felett, és nem láthattam. De te, ó igaz Világofság, ki minden embert, ki e' világra jön, meg világosítasz, világosít-d-meg az én elmémnek homályát, hogy hadd lássam, hol térültem el a' te parancsolatidtól, és ismét az igaz útra vezet-tessem. Felelly-meg nekem, mennyi gonofságim, és vét-keim vannak.

Az ember szoll.

8. §. A' Töredelmesség, első része a' penitenczia-tartásnak.

Könnyen meg-felel a' te lelked-ismérete, ha meg nem általkodott. kérdezkedgyél csak tőle, semmit el nem halgat. Nem-de-nem gyakorta (az igazságot ne tagadd) a' hol nem kérted-is, furdalt, nyukhatatlanított, dorgált, és némimű-képpen belől ostorozott, elődbe rakván bűneidet? mind-azon-által, ha valamely vétek, az igaz szám vétel után sem jut eszedbe, bizd az én irgalmaságomra azt, és ne fárazd magadat, mert én a' penitenczia-tartásnak sacramentomat nem gyötrelmedre, hanem vigasztalásodra szerzettem. Mind-az-által a' maga szeretete sokszor meg csállja az embert, és imide amoda hálózván, mentegeti az ő-gonofságait. Te pedig magad légy magad előtt vétkes, magad légy vádló, és bíró, minden kedvezés nélkül, és ha miben vétkefnek találod magadat, ne kedvez magadnak, hanem keményen dorgáld-meg magadat, és tellyes zfivedből szánd-meg, s-bánd-meg, hogy engemet Teremtő, s-Meg-Váltó Istenedet meg-útáltál, és bántottál, a' kinek szeretetre mindenek-felett tartozol vala.

A' Krisztus szoll.

Gondold-meg, némelykor egy semmire kellő csekély marhácskát el-vefztvén, mennyire búsulsz, és siráncozol, és nem búsulsz, hogy kárt tettél lelkednek, hogy engem mindenek felett-váló jót el-vefztettél? Uradnak vallasz engem, hol vagyon tehát az én félelmem? Atyádnak tartasz engem, hol vagyon tehát az én szeretetemet? hány-szor szólottam én titkon a' te szívednek, és mondtottam, sőt a' lelked ismérte-is mondtotta: gonosz, és veszedelmes úton jársz, nem ezen mennek a' dicsőségbe, ez igen tágas út, ki a' kárhozára viszen, nem ezen mentek az Istennek kedvesi, nem ezen mentek a' szentek, kik már a' dicsőségben örven-deznek. Meddig, meddig kedvelled hát te a' hívságot, és a' hazugságot keresed? mind-azon-által te az én beszédimet hát megé vetetted; még-is imé én az ajton állok, és zörgetek, és alig eresztetem-bé.

Az ember szoll. Ne szállj pörbe Uram a' te szolgáladdal, mert senki meg-nem igazúlhat te előtted. kérek emlékezzél meg Uram, hogy mint a' sárt, úgy alkottál engem, és porrá tefzel engem, és mivel mind azok közzül, a' miket alkottál, semmit nem útalasz, hamar előzzön meg engem a' te irgalomságod, mert igen szegényyé lettem.

9. §. *A' Töredelmességnek, és a' bűnökért-való*

bánatnak módgya.

A' Krisztus szoll. O ember emlékezzél-meg róla, mit cselekedtem veled, mert mid vagyon, a' mit tőlem nem vettél? és vizsgál-meg, hogy veszedelmes, és káros néked, hogy el hagyta a' te Teremtő Uradat, s-Istenedet, és hogy ily háládatlan voltál, a' te jó tévődnek.

En téremtettelek téged az én képemre, és hasonlatoságomra, és meg jegyzettelek téged az én világságommal, hogy meg ismérnél, és dicfírnél engem te Teremtődöt, és az én kezeim alkotmánnyi feliben helyezettettelek téged. De te midőn becsülsz volnál, nem értetted, és hasonlítottál az oktalán állatokhoz, és olyan lettél mint a' ló, és őszvér, kiknek értelmek nincsen.

Azon fellyül ily atyai-képpen, én reád vigyáztam, és gondodat viseltem, mint a' fas rebdesvén fiai-felett, és a' repül-lésre

relésre izgatván őket: én adtam néked erőt, és egészséget, én őrzöttelek meg annyi veszedelmek között, én tápláltalak minden-napi eledellel, és ruházattal, én külömb-külobb-féle áldásimat árasztottam reád; te pedig azon én ajándékimmal gonoszszabb lettél, és az én becselenségemre éltél, midőn meg vastagodván, és híván, el-hagytad a' te alkotó Istenedet.

Es ha ezek kicsinyeknek lánczanak, jussanak ezeknél sokkal nagyobbak eszedbe. Midőn te az őrdögnek, és örök halálnak rabja volnál, én te-éretted menyből le-szállottam, és emberré lettem, én te-éretted szolgálai személyt vállaltam magamra, holott mideneknek Ura volnék; számtalan sok munkát, és fájdalmat szenvedtem értetted, és drága árron, nem rothadandó aranyon, vagy ezüstön, hanem az én szent véremmel meg-váltottalak téged, hogy engem dicsőítenél, és szíved rejtekében hordoznál; és mit mivelhettem az én szőlőmmel, és nem miveltem?

De mivel fizettél mind ezek-ért a' jók-ért énnékem? nem-de-nem gonoszszal-é a' jó-ért, és gyűlöléggel a' szeretet-ért? vártam hogy jó szőlőt teremnél, te pedig vad-szőlőt termettél. el-adta a' lelkedet ár-nélkül, kinek árra vala az én vérem. mert micfodák ezek, kikért te könnyen el-adod lelkedet, és semminek tartod az én véretem, micfodák ezek, hanem csak lüst, és árnyék? hiúság? avagy gonosz nyereségnek kívánsága? Mind ezeket az én kedves Apostolom, és több barátim csak ganéjnak alították, hogy engem meg-nyernének. te pedig annyira becsüllöd azokat, hogy gyakorta, inkább meg-bántasz engem, hogy-sem az embereket, inkább akarod az örökké-való jókat el-vefzteni, hogy-sem a' mulandókat; inkább sárba tapodod az én parancsolatimat, hogy-sem az emberek itéletit. Es mit használ néked, ha az egész világot el-nyered-is, ha lelkedet el-vefzted? ezzel fizet-e nékem o' balgatag ember?

Ki áll-szembe te-veled, avagy csak egyet-is felél ezerre? *Az ember szoll.* által-láttam, hogy te nagy tűrő, és irgalmas Isten vagy, ki mindeneken könyörülsz, és el-titkolod az emberek bűneit, várván a' penitencia-tartást. O ki ad az én fejemnek vizet, és az én szemeimnek köny-hűllatások csorgóját? mert

nem őrzöttem a' te törvényedet, hűjába vettem lelkemet, ki-
ért te, szent lelkedet halálra adtad. mit felellyek néked, ő
ki-mondhatatlan jóság? vétkeztem, de engedgy-meg né-
kem, és el-ne kárhoztas engem!

*A' Krisztus
szól.*

En örökké-való szeretettel szerettelek téged, és téged-is
az én szeretetemre nagy jutalmokkal édesgettelek; te pedig
mint-egy házasság-törő mások-után vetetted magadat; és
hogy a' világnak baráttya lennél, semmibe hajtottad, hogy az
én ellenségem lettél. El-hattál engem Elő kút-fejét, és férges
mocsárokat választottál helyembe, holott örömmel ihatnál
az Idvezítőnek forrásiból. Inkább akartad követni ellensé-
gedet, ki kevés ideig-tartó gyönyörűségért, örök kinnal fi-
zet, hogy-sem engem, ki az én követőimet dicsőséggel, és
tisztességgel meg-koronázom.

10. §. *A' bűnökért-való bánat, és azoknak meg-bo-
csátásáról-való reménység.*

*Az ember
szól.*

Vétkeztem Uram, és gonofzt cselekettem előtted! De
távúl légyen, hogy az Istentelennel azt mondgyam: nagyobb
az én gonofzságom, hogy-sem bocsánatot érdemellyek. Sőt
tudom, hogy a' bocsánatra kézf vagy, és noha felettébb meg-
fokafodtak az én bűneim, mind-az-által a' te irgalmasságod-
nak fines száma. bizonyára kétségben esném, ha az Ur irgal-
masságát nem tudnám. Nem aluszik ugyan a' késértő, de
ellene-támasztom édes JESUS, a' te kegyelmességednek fo-
kaságát, mellyet murattál az el-esett Dávidnak, a' házasság-
törésben esett Aszfzony-állatnak, a' bűnös Magdolnának,
Péternek, a' Kánánai aszfzonymnak, a' meg-térő Latornak,
sőt a' te hóhéridnak. Bizzanak azért benned, kik ísmérik a'
te nevedet, mert a' téged keresőket el-nem hagyod Uram,
sőt még a' tőled-távozókat-is kegyessen hívod.

El-tévedtem mint a' tévelygő juh! szánom bánom tel-
lyes szivemből, én szerelmes Meg-váltóm, hogy meg-bántot-
talak, semminek tartottalak, s-meg-útáltalak! O bár soha
meg-ne bántottalak volna! bár soha ez-után meg-ne bánta-
nálak! O ki adgya azt nékem, hogy a' régi napok-ként le-
gyek, kikben a' te Atyai színednek édeségével éltem! mind-
az-által tekints reám most-is, és kegyelmezz nékem, mert
igye-

igye-fogyott vagyok én, fogadgy-hozzád engem szolgádat,
mert hová rejtezem a' te színed-elől? minek-utánna tőled el-
távoztam, sohílt nem volt nékem jól állapotom. Ne vés-el
engem, a' te orczád-elől, és ne-adgy a' kárhozatra engem a'
bűnösökkel. Kedves áldozat néked a' töredelmes lélek, a'
töredelmes, és alázatos szívet ne vésd-meg. Te ísmérted (a'
ki a' veséket, és szívek titkait vizsgálod) az én kívánságomat,
és az én ohajtásim nincsenek el-rejtve előtted.

Vallyon el-felejtkezhetik-e az anya az ő gyermekéről, *A' Krisztus
szól.*
hogy ne-könyörüllyön az ő magzattyán? és ha ő el-felejtke-
zik-is, én el-nem felejtkezem te-rólad; mert éretted adtam
az én lelkemet, és meg-mostalak az én véremben; ha ollya-
nok léfznek-is a' te bűneid, mint a' veres-szin, mint a' hó
meg-fejérittetnek, és ha olyan pirostak léfznek-is, mint a' pi-
ros-szin, mint a' gypjú fejérek léfznek.

O mely jó, és édes Uram a' te lelked mindenekben! Al- *Az Ember
szól.*
gyad az Urat én lelkem, és az ő fok jó-téteményiről el-ne fe-
lejtkezzél; a' ki kegyelmes léfysz minden gonofzságidnak,
ki meg-gyógyittya minden nyavalyáidat, ki ki-hozza min-
den veszedelemből a' te életedet, ki meg-koronáz téged az ő
irgalmasságában, ki jókkal bé-tölti a' te kívánságodat, meg-
újjúl mint a' Salsnak a' te iffiúságod. Hálákat adok Uram
néked tellyes tehetségemből, mert mind eddig életer adtál
énnekem, a' te irgalmasságodat reám terjesztetted, és az én
bűneimben, a' mint meg-cselekedhetted volna, engem el-
nem vésztettél, hogy tudni-illik a' te jóságod engem peni-
tenciára vinne.

11. §. *A' penitenciának második része, az
igaz gyónás, s-vallás.*

De hogy annál inkább én kedvembe juss, minek-után- *A' Krisztus
szól.*
na a' te gonofzságodat titkon én-előmbé terjesztetted, meñ-
el, és mutasd magadat a' Papnak-is, kinek hatalmat adtam a'
bűnöknek meg-kötésére, és oldására. mert a' ki el-rejti go-
nofzságát, nem igazgattatik, a' ki pedig meg-gyónnya, és el-
hadgya, kegyelmet nyer. Fiam a' lelkedért, ne-szégyelly
igazat mondani. mert vagyon olyan szemérmetség, ki
bűnt nemez, vagyon olyan, a' ki dicsőséget. Nyíld-meg
azért

azért igazán az én hely-tartómnak, a' te lelkednek rejtekit, és terjed eleibe lelked-isméretit, és az eget (kit bűneiddel bé-zártál volt) meg-nyitotta. mert arra adattak neki menyeknek külsői.

Mit szégyenled, egy hozzád hasonló bűnös ember-előtt azt ki-vallani, a' mit nem szégyenlettél én-előttem cselekedni? mert akár-hol légy, mindenütt az én szemeim-előtt vagy, kik mindenütt, és mindenkor a' jókat, és gonoszokat látják. távul légyen azért az ilyen szemérmetség, akkor ő hasznos, mikor vétkezni akar, ártalmas mikor penitencziát akar tartani. mert ugyan-is nem egyéb a' bűnöket el-rejteni, hanem a' sebeket bé-fedni, és az orvosnak kezét meg-vetni, mind addig, meddig meg-rothadnak. Ugy-e tehát becsüf-febb nálad a' becsület, hogy-sem az idvesség? szégyenled egy hozzád hasonló ember-előtt ki-nyilatkoztatni, holott az-után, az egész világ-előtt ki-nyilatkoznak, a' hol érettek kárhozatra vettettel?

Mit fogsz ő nyomorúlt ember azon a' rettenetes napon cselekedni, mikor ki-nyilatkoztatom a' fetétségnek rejtekit, és a' sziveknek titkait ki-mutatom? és nem leszen olly el-rej-tett titok, a' ki ki-ne tudógyék? és a' mi a' fetétségben lett, az egész világ-előtt világosságra ne-hozógyék? ne-szégyen-lyed azért azt ki-nyilatkoztatni, a' mit nem szégyenlettél cselekedni.

O mely fokoknak a' sacramentumok, az én malasztim-nak és idvességnek edényei, fok botlásnak kövei, és botrán-kozásnak eszközei lettek, a' balgatag szemérmetség-miatt? hanem te győzd-meg ezt az ártalmas szemérmetséget, és alázd-meg magadat a' Pap előtt, a' kit én magam helyett mint orvost, és tanács adót küldöttem néked. Vald-ki gonoszságodat, hogy meg igazúly.

Az ember
szól.

Meg vallom ellenem az én gonoszságimat az Urnak. Sőt az embernek-is, a' kit hely-tartódnak ísmérek lenni. Bocsásd-meg Uram, az én bűneimnek undokságát. ember vagyok, és nem lakik az én testemben jó, és ha azt mon-dom, hogy nincsen vétkem, hazug vagyok, és meg csalom magamat. az el-révelyedés, el-esés, tudatlanság, meg csalat-kozás tulajdonim nékem, miért ragadnám, miért tettet-ném

ném magamat ártatlannak lenni az ember előtt, holott te ísmérsz engem, a' ki a' szivemnek titkait-is ártalláttad? meg mutatom azért néki igazán minden sebeimet, hogy hama-rább meg gyógyúlljak az által, a' kit nékem orvosomnak rendeltél.

12. §. A' bűnre-való alkalmatosságnak el-távoztatása, és kerülése.

Fiam vétkeztél, ne szaporítsd ísmét új vétkekkel; ha-nem könyörögy az elébbeniekért-is, hogy meg bocsáttassanak. Vízfsza-térvén azért a' gonosztól, a' Jordánban, az az, én véremnek földjében már meg mosattál, és tisztit-tattál bűneidnek pokloságától; meg-lásd, hogy vízfsza ne térj, mint a' díznő a' válúra, vagy az éb, az okádásra. Imé már meg gyógyúltál, ne vétkezzél ez után, hogy roszszabúl ne légyen dolgod. a' bűnökre gyakor vízfsza-térés, jele a' kép-mutató penitencziának.

A' Krisztus
szól.

Tökélléld el azért valósággal, hogy kézszebb lésszel akár mit-is el-szenvedni, hogy sem ísmét engem meg bántani. Erre pedig igen hasznos meg ísmérned, hogy miéoda bűnre vagy hajlandóbb. Ísmét miéoda alkalmatosságokban essel el ha-marább, és gyakortább, hogy a' hol leg erőtlenebnek ísmé-red magadat, ott vigyázz leg inkább magadra.

Jól meg-vizgáld pedig, és nem csak immel ámmal a' gyökerét, a' kitől származnak azok a' tövisék, bojtortjánok, és ártalmas bűnjánok a' te lelkedben. azt kell azért vagy ép-pen ki vágni, vagy leg alább irtogatni, és már azzal nagyra mentél.

De ezt valóságosan kevesen cselekszik, innét vagyon, hogy mindenkor azon sárban hevernek, vádollyák lelki ís-méretiket, s-meg nem gyógyították. Le-rakják az ő-bű-neiket, s-jobbúlásokat igirik, de mindgyárt vízfsza-térnek az okádásra. most sirattyák vétkeiket, s-ottan mindgyárt többet cselekeznek; és majd egész életekben velem így jágyzanak, a' míg a' halál véletlen őket el-ragadja, és a' mély-ségre süllyeszte, és a' pokol reájok tácsa száját.

Vigyázz reá azért ő ember, ne kövesd azokat, kik ily gonoszúl élnek az én türefemmel, és száma-nélkül héjába veszik az én malasztomat, ísmét meg feszítvén magoknak

Há

az ísten

az Isten Fiát, és csúffá tévén. Mondom néked, néhez azoknak viszont a' penitenciára térniek. Mert az a' föld veszi el az áldást az Istentől, a' ki gyakorta öntöztetvén gyümölcsöt hoz, ha pedig tövifet, és bojtortjánt hoz, meg átkoztatik. Nem-de-nem az ember-is, mikor gyakorta máltól meg bántatik, azt barátságából, és jó-akarattyaából ki rekeszti?

Az ember szól. Ah Uram! örvendeztem vala elébb azokban, a' miket mondottál-va vigasztalásomra. De most ísmét félelemmel, és rettegéssel telyes szokat hozsz elé. mit mondgyak én Uram? Izégyenlem az orozámat hozzád fel emelni, mert az én gonofzságim az én fejem-felett meg-fokafódtak. mert én alávalóá, és útálatos ebbé lettem a' te szemeid előtt, annyiszor viszsza-térvén az okádásra. Hová megyek a' te lelked-elől, és háová futok a' te szined-elől?

A' Krisztus szól. Hová mennél ő ember, hanem annak irgalmaságához, kinek hatalmát meg-vetted. Senki jól én tőlem nem szalad, hanem ha én hozzá, az az, az én haragomtól szaladván, járul jóságomhoz. mert micloda helyre szalacz, a' hol én jelen nem vagyok? &c. ezeket mondván, ha meg szomorítottalak, s-penitenciára indítottalak, jól-vagyon. mert a' mely szomorúság Isten szerént vagyon, idvesség penitenciát munkálkodik. Arra intlek tégedet, hogy tanúly-másoknak a' kárán, a' kik szájjakkal meg vallyák ugyan bűneiket, de a' szívek az Istennel nem igyenes, sőt mindenkor azont hozzák-elé, és így el-vesznek.

O mely könnyű-volna fokaknak a' bűnt el-távoztatni, ha el-távoztatnák az alkalmatóságot, és veszedelmet. igen hajlandók az embernek érzékenségi a' gonofzra iffiúságától fogva, s-te a' bűnöknek alkalmatósága között szárazon által mégy? Vallyon el-rejtheti-é az ember a' tűzet a' kebelében, hogy a' kőntőse meg-ne gyuladgyon? avagy járhat-é a' tűzön mezit-láb, hogy a' talpa meg-ne égjen? imé Dávid, Salamon, Péter, és mások száma-nélkül, bölcseséggel, és szentséggel felvalának ékesítve, mind-az-által az alkalmatóság ezeket-is el-ejtette; azért például adatnak néked, hogy az emberi gyarlóságot vedd efzedbe, és vigyázóbb légy. mert ők az ő esetekkel meg-mutatják, hogy te-is el-eshetel, s-még-is te bízott magadat a' veszedelmek, és fok alkalmatóságok-közt? Búldog ember az, a' ki mindenkor fél.

13. §.

13. §. Jó el-tékélt szándék.

Meg-esküttem, és fel-tettem, hogy meg-tartom a' te törvényednek igazságát. De mit tehetek én nálad-nélkül? hájába teszem én fel szándékomat, ha te nem segítesz malasztoddal, és a' te jobb-kezedet nem nyújtod. Néked akarok ugyan én szolgálni, de nálad-nélkül nem lehet, azért ha jó akaratot adtál, adgy erőt-is. Erősítsd-meg Uram, a' mit én bennem kezdettél, és ne vess-el engem a' te szined-elől, és a' te szent lelkedet, ne vedd-el én-tőlem. Verd-által a' te félelmeddel az én testemet, és a' te szeretetteddel sebesítsd-meg az én szívemet, hogy ezekkel, mint két lábokkal serényen járjak a' te parancsolatidnak ösvényin.

Az ember szól.

14. §. A' penitenciának harmadik része, az Elég-tétel.

Járj én-előttem, és én minden útaidban veled lézlek, és a' te lépésidet igazgatom. De nem tudod-é, hogy a' mennyire fel-magasztalta magát, és a' mennyire gyönyörűségben volt a' bűnös, annyira nevededik az ő győtreleme? nem-de-nem igazság-é az, hogy a' bűnnek mértéke-szerint légyen a' büntetés mértéke? ha efzed van, előzd-meg a' Bíró sentenciáját, és magad büntesd magadat, né-talántán az-után a' tömlőczbe küldesél, és valamig a' leg-utolsó fertálig meg-nem fizetcz, onnan ki-ne jőj. Könnyebb most az Isten igazságának eleget-tenni, míg az irgalmaságnak, és idvességnek ideje vagyon. könnyebb itt a' fizetést le-tenni, hogy-sem arra az időre hagyni, a' hol én az igazságot-is meg-itillem.

A' Krisztus szól.

Annak-okáért téj hozzád telyes szivedből, bőjtőléssel, sirással, és zokogással. úgy vagyon, hogy a' testnek gyönyörűségi-után indulván, sokszor meg-bántottál engem, nem-de-nem méltó-é, hogy fanyargasd testedet, és szolgálat-alá vedd, hogy valamint téged a' vidám test a' gonofzságra vitt, úgy a' fanyargattatott viszfá-vigyen a' kegyelembe?

De az alázatosoknak, és szelideknek imádsága-is mindenkor kellemetes volt én-nálam, és engemet meg-engesztelt, hogy az ő vétkeiket meg-engedném. te-is azért buzgósággal könyörödj, hogy én mint igaz Fő Pap, és Szó-főző, Hh 2 az A-

az Atyám jobbján te-éretted közbe-egyelem magamat, és az én véremnek árrát, és szenvedésimnek érdemit, kikkel eleget-tettem az egész világ bűneiért.

Alamifnával is váltod-meg a' te bűneidet, semmi nem hajt engem annyira a' kegyelemre, mint ha látom, hogy a' szegényeken, és igye-fogyottakon könyörülök. ha pedig az ő kiáltásokat meg-nem halgattátok, meg-lásátok, hogy ti is né-talántán kiáltatok, és meg-ne halgattassatok. Eleget akarok azért tenni vétkeidért? Imé jó az imádság a' bűjtől-féssel, és alamifnával.

Azon-kivül leg-jobb, leg-hafznofsabb, és leg-kedvessebb *Élég-tétel*, a' bűnök, és azoknak gyökere-ellen fegyverkezni. annak-okáért a' jóságos-cselekedeteknek gyakorlását azok-ellen a' bűnök-ellen fordítod, mellyek inkább sarkalnak, mert ugyan-is mi hafzna, ha lábadat bé-kötöd irrel, mikor a' fejed febes? valamint minden nyavalya-ellen tulajdon orvosság van, így a' vétkek-ellen-is tulajdon orvosságok vannak. a' penitencziát bizonyosá nem-tézi semmi, hanem a' bűnöknek meg-útállása, mikor úgy tartasz penitencziát, hogy az izetlen legyen a' szivedben, a' mi az-előtt édes volt a' testedben, akkor igaz penitencziát tartasz, és engem meg-engesztelsz.

De talám nehezeknek látczanak ezek néked, de nehezebbek azok, a' miktől téged meg-akarlak tartani. Mind-azáltal, vald-meg igazán, nem-de főkkal nehezebbeket szenvedtél eddig a' testért, és világért? a' mi nékik tetszett, a' mit a' Sátán sugarlott, örömeft véghez-vitted, a' mit én parancsoltam, kívántam az én véremért, hogy az én fanyargatásomat viselnéd testeden, meg-vetted. talám én meg-csalakozom?

Imé én tégedet meg-dorgállak, és magaddal szembe-szállítalak. Nem-de-nem, ha egy kis nyereségecske, tisztecske, és méltóságocska mutogatta volna magát, nagy vészedelemekre, munkákra, és fáradságokra vetetted volna magadat földön, és tengeren? ha valami nyavalya háborgatott volna, semmidet nem-szántad volna az orvosoktól, minden ideigvaló fájdalomtól örömeft el-szenvedtél volna, csak a' haláltól magadat meg-menthetted volna, és elébbeni egészségedre

vízíza-

vízíza-térhettél volna. ha valakitől hitedben, nevedben kifebbítettél volna, becstelenséget, s-kárt szenvedtél volna; ah mit nem-cselekedtél volna, hirednek, nevednek, s-becsülletednek, és károdnak meg-fordításáért? de hogy nékem kedvemben légy, hogy lelkednek örök kárát el-kerüllyed, mit mivelte? ő balgatadság! bizonyára ha egy keveset munkálkodtál volna, nagy nyugodalmat nyertél volna, és ha század részét cselekedtetted volna annak menyországért, a' mit cselekedtél a' világért, boldog volnál, mert az én igám édes, és az én terem könnyű.

De ezeket te nem-hihetted; s-nem-is csüda, mert nem kóftoltad mely édes legyen az Ur, és nem kedvelled vala az oda-fel-valókat, tudnia-illik a' világiaktól el-csábítatván. De micfoda gyümölcsét vettél azoknak, a' kikért most pirúlsz, kiknek a' vége halál? meg-szabadulván pedig a' bűntől, az igazságnak szolgálója lettél; valamint tehát a' te tagjaidat az utállatóságnak, és gonofságnak szolgálattára ádtad, úgy most add az igazságnak, és szentségnek szolgálattára, és akkor meg-isméred, mely jó, és édes legyenek én azoknak, a' kik igyenes szívűek.

Bizonyára Uram, mikor szemeimet fordítom azokra, a' kikben eddig héjába fáradoztam, s-izzattam, semmit nem találok benne, hanem hiúságot, és a' léleknek gyötrelmét, és hogy semmi nem állandó az ég-alatt. Te pedig Uram örökké meg-maradcz. Mit tehát? ő Uram te-hozzád ragaszkodom ez-után, és egyedül te-benned helyeztetnem az én bizodalomomat. és mi válasszthat-e a' te szeretetedtől? Ah! se élet, se halál, se semmi teremtetten állat azt ne-cselekedhesse! De miképpen járulok hozzád, és miképpen egyezem-meg veled, ha te a' szeretetnek kötelével nem vonszasz? Vony hozzád engem kérlek, hogy úgy siessek hozzád, mint a' szarvas a' hideg forráshoz! segély-meg engem, a' te nevednek dicsőségeért, mert te vagy az én idvezítő Istenem!

Szándékunk-felett tovább terjedett ez a' beszélgetés; de a' dolog magával hozta, kinek gyakorlása szükséges, és minden-napinak kellene lennie, mert minden-nap vétkezünk. Es ha valaki gyakorolja ezeket, talám használni fog neki, hogy ritkábban, avagy úndok halálos vétkeket nem-cselekszik.

Hh 3

MASO

Az ember
szól.

MASODIK CZKIKEL.

*A szent írásból öszsze-fűdett penitenczia-tarók LITANIA-já,
melynek gyakorlásával a' bűnös lélek bűne-bocsánattyának
remétségére, és az igaz buzgó penitenczia-
tartásra fel-indittatik.*

Uram irgalmazz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk.
Uram irgalmazz nekünk. Krisztus halgass-meg minket.
Krisztus halgass-meg minket.
Menybeli Atya Isten,
Meg-váltó Fiú Isten,
Szent Lélek Ur Isten,
Szent Háromság egy Isten,

Irgalmazz mi-nékünk.

ELSD RESZE.

Ur Isten, ki nem akarod a' bűnösnek halálát, hanem inkább
hogyan meg-térjen, és ilyen,
Ur Isten, ki a' bűnös Angyaloknak meg-nem engedtel, hanem
a' pokol kinnyára hántad őket,
Ur Isten, ki Adámtól esete-után, bűnének meg-ismérésére, és
penitenciájára indítád,
Ur Isten, ki a' kétségben-esett gonosz Káint színed-elől el-
vetetted,
Ur Isten, ki Nőét a' víz-özöntől, és a' gonoszoknak veszedel-
mektől, a' bárkában kegyelmeffen meg-tartottad,
Ur Isten, ki Lóthot, az Istenetlenek-közzül ki-hoztad,
Ur Isten, ki a' meg-keményedett szívű Faraót el-sillyesztetted,
Ur Isten, ki a' hozzád-kiáltó Izraél népét, Faraónak kemény
szolgálatyából ki-szabadítottad,
Ur Isten, ki Móysesnek, negyven-napi bójte-után, a' hegyen a'
törvényt adtad,
Ur Isten, ki Móyses könyörgésére, a' bűnös népnek bűnét
meg-engedted,
Ur Isten, ki a' hozzád-kiáltó Jónást a' Czet-hal gyomrából meg-
szabadítottad,
Ur Isten, ki a' Ninivítáknak, kik zsákban, hamuban, és czili-
ziomban tartottak penitenciát, meg-engedtel,

MASODIK RESZE.

Ur Isten, ki Dávidot, Náthán Próféta-által, bűneinek meg-
ismérésére hoztad,
Ur Isten, ki a' meg-térő Dávidnak vétkeit által-vitted,
Ur Isten, ki ugyan Dávidnak, a' nép meg-számlálása vétkéért,
három csapátnak választását adtad,
Ur Isten, ki a' meg-térő Acháznak meg-engedtel,

Ur Isten,

Ezech. 33.

2. Petr. 2.

Genes. 3.

Genes. 4.

Genes. 7.

Genes. 19.

Exodi 14.

Ibidem.

Exodi 34.

Exodi 32.

Jona 2.

Jona 3.

2. Reg. 12.

Ibidem.

2. Reg. 24.

3. Reg. 21.

Irgalmazz mi-nékünk.

Ur Isten, ki cziliezomban, és hamuban öltözött, a' nép szaba-
dulásáért könyörgő Judithot meg-halgattad,
Ur Isten, ki Ezékiás Királyt, ki népeftől zsákban, hamuban öltö-
zvéen bójtolt, meg-halgattad, és az Assyriusok táborá-
tól meg-szabadítottad,
Ur Isten, ki a' meg-térő Manasses Királyt meg-halgattad, és
országába visszavitted,
Ur Isten, ki Esthert bójtölése-után, Assverus Királynak kedvé-
be juttattad,
Ur Isten, ki Mardocheust, zsákban, és hamuban hozzád kiált-
ván, az akasztó-fától meg-mentetted,
Ur Isten, ki a' Machabeusokat, kik zsákban, és hamuban öltö-
zvéen, bójtoltak, meg-segítetted,
Ur Isten, ki meg-parancsoltad, hogy a' Papok, a' kőtség vét-
kéért könyörögjenek, áldozzanak, és siránkozzanak,

HARMADIK RESZE.

Ur Isten, ki a' bűnösöknek idvetségére jöttél e' világra,
Ur Isten, ki meg-váltandván e' világot, Jánost a' penitenczia
prédikálására első-küldötted,
Ur Isten, ki azon Jánost, fanyarú életére, es ruházattyára-néz-
vén, a' penitenczia tükrévé tetted,
Ur Isten, ki negyven-nap, és negyven éjjel bójtöltél,
Ur Isten, ki gazdag vagy irgalmasággal, a' te nagy szereteted-
ből, mellyel szeretted minket, midőn a' bűnben meg-
holtunk volna, meg-elevenítettél bennünket a' Krisztusban,
Ur Isten, ki a' vámon-ülő Máthét a' te malasztoddal meg-
előszted,
Ur Isten, ki a' Publikánust, ki nagy bánattal, és alázatossá-
gal a' mellét verte, meg-igazultnak mondottad,
Ur Isten, ki az Ina-szakattal, elsőszőr meg-bocsátván vétke-
it, nyavalyájából meg-gyógyítottad,
Ur Isten, ki az atyához-térő tékozló-fiúnak példájával, a' meg-
térő bűnösöknek, bűnöknek meg-bocsánattyáról-való
remétséget adtál,
Ur Isten, ki a' Samaritána aszfizonynak az élő-kút forrás-vizét
meg-mutatad,
Ur Isten, ki a' meg-térő Zacheus házának, ki a' másoktól-vett
ragadományokat visszavittad, idveiséget adtál,
Ur Isten, ki a' Kána-béli aszfizonyt álhatatos imádságában ke-
gyessen meg-halgattad,
Ur Isten, ki a' házasság-törésben esett aszfizony-állatot kegyel-
meffen meg-szabadítottad,
Ur Isten, ki a' publikánusokat, és bűnösöket bé-sogattad, és
ő-vélek-eggyütt ettél,

Juaith 9.

4. Reg. 19.

2. Par. 33.

Esther 14.

Esther 16.

1. Mac. 3.

Joelis 2.

Alibi.

Irgalmazz mi-nékünk.

1. Tim. 1.

Matth. 3.

Ibidem.

Matth. 4.

Ephes. 2.

Matth. 9.

Lucas 18.

Lucas 5.

Lucas 15.

Joann. 4.

Lucas 19.

Matth. 15.

Joann. 8.

Lucas 5.

Alibi.

Irgalmazz mi-nékünk.

Ur Isten,

Ur Isten, ki a' szeretet lángjától felettébb buzgó Maria Magdolnának fok vétkeit meg-bocsátottad,
 Ur Isten, ki Pétert, a' háromszori meg-tagadás után kegyessen meg-tekintetted, és vétkenek ísméretire, és penitenciára vitted,
 Ur Isten, ki a' meg-térő latornak paradicsomot igérted,
 Ur Isten, ki vétket nem cselekedtél, és a' mi vétünköt a' te testedben a' fán hordoztad,
 Ur Isten, ki meg-rontattál a' mi gonofságinkért,

NEGYEDIK RESZE.

Ur Isten, ki mind azokat a' mik vannak, szereted, és semmit nem utáltál azok-közzül, a' miket alkottál,
 Ur Isten, ki mint az aranyat a' kemenczében, meg-próbálad a' te választottaidat,
 Ur Isten, ki helyt, és időt adcz a' bűnökért-való penitenciára.
 Ur Isten, ki a' mely fiadot bé-fogadod, és szereted, azt ostromozod,
 Ur Isten, ki azokat, kiket szeretcz, fedded, és fanyargatod,
 Ur Isten, ki senkinek nem akarod el-vefztit, hanem hogy penitenciára térjen,
 Ur Isten, ki az el-vefzteket keresni, és idvezíteni jöttél,
 Ur Isten, ki mindeneken könyörülsz, és az emberek bűneit eltűröd a' penitenciáért,
 Ur Isten, ki engesztelő lettél a' mi vétkeinkért,
 Ur Isten, ki irgalmas vagy azoknak, kik az ő bűnökből bőjtöléssel, árással, és zokogással meg-térnek,
 Ur Isten, ki irgalmaságot, és nem áldozatot akarsz,
 Ur Isten, ki nem az igazakat, hanem a' bűnösök hijni jöttél a' penitenciára,
 Ur Isten, ki a' te kegyeségeddel minket a' penitenciára viszel,
 Ur Isten, ki a' te Anya-szent-egyházadat pusztitó Saulust kegyelmessen meg-térítetted,
 Ur Isten, ki azon Saulust, harmad-napi bőjtölése, és imádsága után meg-világosítottad,
 Ur Isten, ki az igaz penitencia-tartás után, többé a' mi vétkeinkről meg-nem emlékezel,
 Ur Isten, ki kegyes, irgalmas, tűrő, és az emberek gonofsága-felett nagy irgalmú vagy,

ÖTÖDIK RESZE.

Isten irgalmazz nekünk. Uram kegyelmezz nekünk.
 Isten irgalmazz nekünk. Uram halgass-meg minket.
 Minden gonosztól, Ments-meg Uram minket.
 Minden bűntől, Ments-meg Uram minket.
 A' hirtelen, véletlen, és gonosz haláltól, Ments-meg Uram minket.
 A' te meg-keresztelésed, és bőjtölésed-által, Ments-meg Uram minket.

A' te

Irgalmazz mi-
nekünk.

Irgalmazz mi-
nekünk.

Lucas 7.

Lucas 22.

Lucas 23.

1. Petri 2.

Isaia 53.

Sapien. 13.

Sapien. 3.

Sapien. 12.

Hebr. 12.

Apocal. 3.

2. Pet. 3.

Lucas 19.

Sapien. 11.

1. Joan. 2.

Joëlis 2.

Lucas 5.

Ibidem.

Roman. 2.

Astör. 9.

Ibidem.

Ezech. 18.

Joëlis 2.

A' te munkád, és fáradságid-által, Ments-meg Uram minket.
 A' te szent véred-által, kit a' bűnösökért ki-öntöttél, Ments-meg Uram minket.
 Az inségnek, és szorongatásnak, és a' rettenetes itélet-napián, Ments-meg Uram minket.

HATODIK RESZE.

Mi bűnösök, Kérünk halgass-meg minket.
 Hogy minket igaz penitenciára vinni méltóztass,
 Hogy mi-magunkat meg-itillyük, és a' te itiletedtől meg-menedgyünk,
 Hogy idején a' penitenciát méltó gyümölcsösé tegyük,
 Hogy valamint a' mi testünket az üdökságnak, és gonofságnak szolgálattára adtuk, úgy most az igazságnak szolgálattára adgyuk,
 Hogy többé az ördögnek helyt ne-adgyunk, és a' mi haragunkon a' nap el-ne mennyen,
 Hogy meg-tagadván a' gonofságot, és világi kívánságokat, józanon, igazán, és aitatoflan éllünk,
 Hogy a' mi testünket fanyargassuk, és szolgálat-alá vessük,
 Hogy a' bűn a' mi romlandó testünkben ne-uralkodgyék,
 Hogy a' mi testünket a' gonofságnak fegyverül ne-adgyuk,
 Hogy a' világot, sem a' mik a' világon vannak ne-szeressük,

HETEDIK RESZE.

Hogy ez világhoz ne-alkalmaztassuk magunkat, hanem meg-újullyunk a' mi érzékenségek új-ságában,
 Hogy magunkat fellyebb ne-tartsuk annál, a' mint kell, hanem józanon tartfuk,
 Hogy a' bortól meg-ne részegedgyünk, kiben bújaság vagyon,
 Hogy mint Krisztusnak igaz tagjai, a' mi testünket a' bűnökkel, és a' gonosz kívánságokkal meg-feszítsük,
 Hogy semmi gonosz szó a' mi száinkból ki-ne jöjjön, hanem jó a' hitnek épületire,
 Hogy minden keferűség, harag, és boszszonkodás távozzon-el tőlünk,
 Hogy a' hiúságos dicsőségen ne-kapjunk,
 Hogy ki-öltözzünk a' régi emberből, az ő cselekedetivel, és új emberben öltözzünk igazságban, és szentségben,
 Hogy test-szerint ne-éllünk, hanem lélek-szerint a' testi cselekedeteket fanyargassuk,
 Hogy a' te jóságodnak, és hoszfú tűrésednek gazdagságát meg-ne vessük,
 Hogy nagy bizodalommal járulván a' malasztanak Királyi-széki-hez, irgalmaságot nyertünk, és malasztot talállyunk alkalmas időben,

Kérünk halgass-meg minket.

Kérünk halgass-meg minket.

1. Cor. 11.

Matth. 3.

Rom. 13.

Ephes. 4.

Titum 2.

1. Cor. 9.

Rom. 6.

Ibidem.

1. Joan. 2.

Rom. 12.

Ibidem.

Ephes. 4.

Galat. 5.

Ephes. 4.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

Rom. 8.

Rom. 2.

Hebr. 4.

li

Hogy

Hogy az Isteni fegyverrel fel-fegyverkezzén, az ördög incselkedésének ellene-álhassunk,

Hogy félelemmel, és rettegéssel keressük a' mi idvességünket,

Hogy mindeneget semminek tartfünk a' Krisztusért,

Hogy a' bűnöknek meg-halván, az igazságnak éllyünk,

Hogy ennek a' világnak sok inségi-után, az Isten országába bé-jussunk,

Hogy minket itt süs, itt égefs, itt tisztits, hogy az örök-ké-valóságban meg-engedgy,

Hogy minket meg-halgatni méltóztats,

Istennek szent Fia,

Isten Báránnya, ki el-vészed e' világ bűneit, Kegyelmezz mi-nékünk.

Isten Báránnya, ki el-vészed e' világ bűneit; Halgass-meg minket.

Isten Báránnya, ki el-vészed e' világ bűneit; Irgalmaz mi-nékünk.

Kristus halgass-meg minket. Kristus halgass-meg minket.

Uram irgalmaz nekünk. Kristus kegyelmezz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Mi-Atyánk, &c.

*. Es ne-vigy minket késértetben. *R.* De szabadits a' gonoszról.

*. Uram ne-cselekedgy mi-velünk a' mi vétünk-szerint. *R.* Es a' mi gonofságunk-szerint ne-fizess mi-nékünk.

*. Uram ne emlékezzél-meg a' mi régi gonofságinkról. *R.* Hamar előzzön-meg minket a' te irgalmaságod, mert igen szegényekké lettünk.

*. Segélly minket Idvezítő Istenünk. *R.* Es a' te nevednek dic-sőségeért, szabadits-meg minket Uram, és a' te nevedért légy irgalmas a' mi bűneinknek.

*. Az el-rejtetett titkos vétkeimtől tisztits-meg engem Uram. *R.* Es a' másokét ne-tulajdonítsd nekem.

*. Ne emlékezzél-meg Uram a' mi vétkeinkről, és a' mi szűléinkéről. *R.* Se bocsásd ne-álly a' mi bűneinken.

*. Ne-add Uram a' fene-bestiáknak, a' te-benned hívőknek lelkét. *R.* Es ne felejtkezzél-el végig a' te szegényid lelkéről.

*. Fordítsd-el Uram a' te orzádat a' mi bűneinkről. *R.* Es minden gonofságinkat töröld-el.

*. Add-meg mi-nékünk a' te idvességednek vigaságát. *R.* Es fő lélekkel erősíts-meg minket.

*. Uram halgass-meg az én könyörgésemet. *R.* Es az én kiáltásom jusson hozzád.

I M A D S A G.

UR Isten, ki senkit meg-nem utálsz, hanem a' meg-térő bűnösöktől meg-engeszteltetel, és irgalmaságra inditatol: tekints kérünk a' mi alázatos könyörgésinkre, hogy a' te parancsolatidat bé-tölthessük.

Ur Isten

Kérünk halgass-meg minket.
Ephef. 6.
Philip. 2.
Philip. 3.
1. Petri 3.
Actor. 14.

Ur Isten, ki a' gonoszt meg-igazítod, és nem akard a' bűnösnek halálát; alázatosan könyörgünk szent Felségednek, hogy minket a' te irgalmaságodban-bizó szolgádat, mennyei gond-viselésseddel oltalmaz, és szüntelen-való vigyázással tarts-meg, hogy néked hiven, és álhatatosan szolgáljunk, és semmi-féle késértetek-által te-tőled el-ne idegenedgyünk.

Ur Isten, ki nem halálát, hanem meg-térését kívánod a' bűnösöknek: tekints-meg kegyessen az emberi gyarlóságot, és a' mi igyekezetünket szenteld-meg, hogy a' te véghetetlen irgalmaságodból, bűneinknek bocsánattát, a' te szolgálatodban álhatatóságot, s-végtére az álhatatóságnak ígertett jutalmát el-nyerjük. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön-örökké, Amen.

H A R M A D I K C Z I K K E L.

Külömb-külömb-féle aítatos penitencia-tartó

I M A D S A G O K.

A' hét fő bűnök-ellen-való Imádságok, kik egyen-egyen, egy-egy penitencia-tartó Zsoltár-után hasznossan mondatnak.

Első Imádság a' Kevélység-ellen, kit az első Zsoltár-után mondgy.

SZelid, és alázatos-szívű Uram JESUS Krisztus, ki magad példával tanítottál minket az alázatosságra; mert midőn Isteni formában egyenlő volnál az Atyához, szolgai személyt vévén magadra, meg-aláztad magadat, engedelmes lévén mind halálig, a' keresztnak haláláig pedig.

Ronts-el mi-bennünk minden kevélységet, és szívünknek dagállát, hogy kívülled semmiben ne-dicsékedgyünk, és senkit szívünkben meg-ne vessünk, hanem tégedet alázatosságban dicsírvünk. Es ha mi jó találunk bennünk, ne magunknak, hanem néked, minden jók véghetetlen kút-fejének tulajdonítsuk. Nem magunknak, hanem a' te szent nevednek adgyunk dicsőséget, Amen.

li 2

Máso-

*Második Imádság a Fősvénység-ellen, melyet mondgy
a második Zsoltár-után.*

Bővséges adakozó-kezü Ur Isten, ki a mi javaink-nélkül nem szűkölködöl, és ily bőven osztod reánk a te javaidat, meg-parancsolván, hogy mi-is adakozók legyünk a szegényeknek; hajtsd-le a mi szívünket a te parancsolatidra, és nem a fősvénységre, és adgyad, hogy a szegény igye-fogyottakkal, nekünk adatott javainkat szeretettel közöllyük.

A világiaknak gonosz kívánságát pedig, ki minden gonoszságnak gyökere, irtsd-ki a mi szívünkből; hogy a máfen ne-kapjunk, a magunkéval nem-csak meg-elégedgyünk, hanem jó szível, nem kételenségből a szegénynek ki-adgyuk, hogy mint jó-kedvel adakozók te kedvedben legyünk, és az adakozóknak öröktől-fogva készített orízást elnyerjük, Amen.

*Harmadik Imádság a Torkosság-ellen, a harmadik
Zsoltár-után való.*

Uram JESUS Krisztus, mértékletességnek tüköre, ki hogy minket szóval, és cselekedetével, az idvességes mértékletességre oktató, a mi halandó testünket fel-véven, negyven-nap, és negyven éjelt börtöntől, és meg-mutattad, hogy nem csak a kenyérrel, hanem minden igével él az ember, mely az Isten szájából származik.

Adgyad Uram mi-nékünk, a te mézzel-folyó beszédnek édes-izét, kik a lépes-méznél édesbbek, és hogy minket a torkosság le-ne nyomjon, hanem józanon, és Istenesszen éllyünk ezen a világon, és ruházatban te keressük a' czífráságot, hanem rendünk-szerént-valóval meg-elégedvén, a te ajándékodat hálá-adással vegyük, nem a bálvány Istennek, a hasznak, hanem néked igaz elő Istennek, ki minket így táplál, kedvessen szolgállyunk, Amen.

*Negyedik Imádság a Bujáság-ellen, mond negye-
dik Zsoltár-után.*

Uram JESUS Krisztus tiszta szíveknek őrzője, és szertője, ki hogy meg-mutatnád, mennyire gyönyörködöt a tiszta

a tiszta szívben, a tisztaságos Szűznek méhében vettél magadnak testet.

Tekints kegyes szemmel Uram, a mi gyarlóságunkra! tiszta szívet teremts mi-bennünk, és jó lelket újíts a mi belső részeinkben. Es adgyad, hogy a testi gonosz kívánságokat meg-zabolázzuk, minden, bújáságra-indító fizikákat el-olesunk, és a mi testünket a te felelmeddel által-verjük, hogy ezt a házi elenséget meg-győzven, tiszta szível, és tisztelettel szolgállyunk néked, Amen.

Ötödik Imádság az Irigység-ellen, az ötödik Zsoltár-után alkalmatos.

Szerelmes JESUS-om, az igaz szeretetnek példája, ki minden parancsolatokat az Isteni, és felebarátunk szeretetiben foglaltál; engedd mi-nékünk, hogy tégedet mint Istenünket, és Meg-Váltónkat, tellyes szívünkből, tellyes lelkünkből, tellyes elménkből, és tellyes tehetségünkből szeressük, mivel te minket előbb annyira szeretted, hogy lelkedet adnád érettünk.

Engedd azt-is, hogy felebarátunkat tellyes tehetségünkből szeressük, és csak azt gyűlöllyük, kinek irigységéből e világra be-jött a halál; hogy felebarátunknak jó szerencsében örülvén, gonosz esetén bánkodván, minden irigységet ki-gyomlálván, te-hozzád, ki igaz szeretet vagy, szerencsésen juthassunk, Amen.

Hatodik Imádság a Harag-ellen, tedd ezt a hatodik Zsoltár-után.

Kegyes, és szelid szívű JESUS, ki mint a szilid bárány, ki az áldozatra, és a mint az ártatlan juh, ki a mézfárfékba viterik, fel-nem tátottad a szád, hanem ide, s-tova hurezoltattál, csúfoltattál, pökdöftettél, verettettél, s-vég-tére, a keresztre feszítettét, nem csak gonoszzal nem fizettél a gonoszáért, hanem még imádkoztál-is a te hóhéridért.

Oltsd-bé a mi szívünkben-is a szilidségnek, és békeséges-tűrésnek csömöritését, hogy meg-zabolázzván a haragot, szelid szível a gonoszt a jobban meg-győzzük, és a mi ellenséginket

ginket szeressük, hogy a' mi jó-akarattunkkal, mint égő lánggal fel-lobbanván ök-is a' mi szeretetünkre, egy szível, lélekkel, egy szájjal, és szeretettel téged áldgyünk e' földön, s-örökké fel-magasztallyunk menyékben, Amen.

Hetedik Imádság a' Jóra-való restség-ellen, a' hetedik Zsoltár-után.

URam JESUS Kristus, ki mi-érettünk semmi dolgot nem szántál, szokszor fáradtál, éhezteél, szomjúhoztál, és sok alkalmatlanságot szenvedteél; sőt egész éczakákat az imádságban töltöttél. Űzz-ki azért mi-belőlünk minden restséget, hogy éjeli, és nappali vigyázásban, böjtölésben, és imádságban, ferények legyünk a' te szolgálatodban, és egész-szen a' te dicsőséged, és felebarátunk idvessége keresésében szorgalmatosflak legyünk, hogy ne-szunnyadozzon a' mi lelkünk, hanem a' te parancsolatidnak úttján, unalom-nélkül járjon, né-talántán a' mi túnyaságunk unalomra indítsón, és minket ki-okádgy a' szádból.

Gerjezd-fel azért beinnünk a' te szerelmed tűzét, és a' mi erőtlenségünket vastagítsd, hogy te-benned, és te-általad meg-erősítetvén, a' jóságos-cselekedetek által, a' mi hivatalunkat bizonyossá tegyük, és valamit a' mi kezünk fel-ér, álhatatosan cselekedgyük, hogy néked kédvédben legyünk, és az-után te légy a' mi örökké-való nagy jutalmunk, Amen.

Más igen foganatos hét Imádság, azon hét fő bűnök-ellen, kik-is azon-képpen a' penitencia-tartó hét Zsoltárok-után mondassanak.

Első Imádság a' Kevélység-ellen, az első Zsoltár-után.

MEg-alázta magát a' mi Urunk JESUS Kristus engedelmes lévén mind haláláig, a' keresztnék haláláig, pedig; s-még-is én a' földnek el-vertt sérgecskéje, én a' földnek pora, és hamva, én bűnösök-közt leg-nagyobb, én a' ki a' pokolnak kinnyait ezer-szer meg-érdemletem, fel-merek fualkodni, és szívemben dagályt forralni? Ah! légy irgalmas,

s-kegyelmes Uram én-nékem! meg-vallom, az én undok kevélységimet. Alázatosan könyörgök azért, hogy a' fel-fuvalkodott kevély Luciferrel, és az ő-követőivel ne-vefs engem a' gehennának kárhozattyára; fordúly hozzám, és szabadítsd-meg az én lelkemet; segély, és gyógyíts-meg engem a' te irgalmafságodért. Ennek-utánna inkább akarok el-vertett lenni az én Uram házában, hogy-sem a' bűnösöknek hajlekában lakni. *Psalmo 88. v. 11.*

Második Imádság a' Főnyénység-ellen, a' második Zsoltár-után.

Mit akartam az égen, és földön te-tőled, én szívemnek Istene, és örökké én részem, Istenem! nem elégedik-meg a' szem látással, sem a' fül hallással, meg-elégfzem, mikor meg-láttzik a' te dicsőséged. ah! mi-halzná hogy eddig a' világi gazdagságoknak keresésében fáradoztam! mert mit használ, ha az egész világot el-nyerem-is, ha a' lelkemet el-vefztém? az ő álmokat aluttrák minnyájan a' gazdagságnak férfiai, és semmit nem találtak az ő-kezékben. Meg-vallom magam-ellen, az én igazságtalanságomat az Urnak, és te (bizom) meg-engeded az én bűneimnek gonofságait. Ez-után könyörülők a' szegényeken, a' gonofzúl keresett jókat viszfza-adom; és a' te szolgálatodban buzgóbb léfzek. Azért Uram légy segítség-gel nékem, ki bé-töltöd jóval az én kívánságomat. *Psalmo 102. v. 5.*

Harmadik Imádság a' Torkofság-ellen, a' harmadik Zsoltár-ellen.

OEn nyomorúlt ember! ki téged én Uram, s-én Istenem! Elő kút-fejét el-hagytalak, és e' világi gyönyörűségeknek kútyát álltam magamnak, ki meg-nem tarthattya a' vizet! Ah! bizonyára el-felejtettem az én kenyere-met en-nem, a' kiben minden gyönyörűség, és jó iz vagyon, és az én hasamat dífznók moslékjával töltöttem-meg! régenten-még az étkek az Izraél fiai szájokban voltak, mikor az Isten haragja reájok szállott; még-is nékem meg-engedteél ő irgalmas Isten! ki a' felettébb-való tobzódással, a' te képedet száma-

száma-nélkül az oktan-állatokhoz hasonlóvá tettem. O
ez-után, bár kenyeremet mint az hamvat egyem, és az én
italomat sárral elegyítsem! és az én ételem legyen a' te aka-
ratodnak bé-töltése, a' ki gyönyörűségednek folyásával
itacz minket. *Psalmo 35. 8. 9.*

*Negyedik Imádság a' Bújaság-ellen, a' negye-
dik Zsoltár-után.*

A Tyám vétkeztem, az ég-ellen, és te-előtted, már nem
vagyok méltó, hogy fiadnak hivattassam. Ah nyava-
lás mit cselekedgyem? mert a' te lelked meg-nem marad
az emberben, mert test. Ah! könyörűly rajtam Uram! kö-
nyörűly! hogy ezernyi-ezer kárhozzattakkal, kik az ocsmány
bújasáért kinlodnak, a' gehenna tűzére nem vettettem, ki-
nek tulajdonítam, hanem a' te végzetetlen jóságodnak? O
tehát ismét vétkezem-é? ismét a' te drágalatos szent vére-
det, ó kegyes JESUS! kit az én vétkeimnek le-mosására
ontottál-ki, a' testi gyönyörűségekért le-tapodom? Ah! tá-
vul legyen édes JESUS! távul legyen! Alázatosan kér-
lek azért ó tisztaságos JESUS, szeplőtelen Szűz MARIA-
nak szent Fia, őrizz-meg engem a' tisztátalan lélektől. Még-
is, még-is tisztíts-meg engem az én gonoszságimból, és mo-
sogass-ki engem az én bűneimből. Ne vess-el engem a' te
orczád-elől, és a' te szent lelkedet ne vedd-el én-tőlem. *Pf. 50.*

*Ötödik Imádság az Irigység-ellen, ötödik
Zsoltár-után.*

U Gy szeretted én Istenem a' világot, hogy egyyetlen-egy
fiadat adnád, hogy minden, a' ki benned hiszen, el-ne
veszszon, hanem örök-élete legyen. Te a' te napodat fel-
költöd a' jókra, és gonoszokra, esőt adsz a' jóknak, és gono-
szoknak; s-mégis én felebarátomnak javát irigylem? min-
deneket magamnak kedvem-szerint kívánok lenni, s-még-
is felebarátomnak egy kis jó szerencséjén szomorkodom? ó
balgatag embertelenség! ó pokolbéli méreg! bocsásd-meg
kegyes Atyám, hogy eddig illy oktanul meg-bántottalak!
kegyes a' te irgalmaságod; jengedd, hogy én-is ez-után,
mint

mint Istennek választotta kegyeliséggel, és szeretettel ründö-
kölyék, ki minden tevéletiségnak kötele. *Coloss. 3. 8. 14.*

*Harodik Imádság a' Harag-ellen, harodik
Zsoltár-után.*

A Z ember, az emberre haragot tart, s-még-is az Istentől bo-
csánatot kér? a' hasonló embernek meg-nem enged,
s-még-is könyörög maga vétkeiért? ki nyer kegyelmet en-
nek vétkeinek? illyen szókkal szóllasz Uram Isten, a' te szol-
gád-által Jesus Sirák-fia-által: s-még-is én ez-után haragot,
és gyűlölséget tartfak felebarátom-ellen? Engedgy-meg
Uram! engedgy-meg az én gonoszságomnak, a' kiből eddig
hevertem! most tellyes szivemből meg-bocsátok minden-
nek, valaki én-ellenem vétett, és alázatosan kérlek Uram,
hogy a' te haragodban meg-ne fedgy engemet. O bár ez-
után, mint a' siket, ne halljak, és mint a' néma, fel-ne tát-
csam a' számat, mikor az én ellenségim ellenem támadnak,
és erőszakot téstnek, a' kik az én lelkemet keresik! Ne
hagy-el engem én Uram Istenem, és ne távozz-el én-tőlem,
mert te vagy az én tőrősem! *Psalmo 70. 5.*

*Hetedik Imádság a' Jóra-való restég-ellen, hete-
dik Zsoltár-után.*

A H! én Uram, s-Istenem! immár mikor kezdek tő-
gedet tellyes szivemből, tellyes lelkemből, és minden
tehetségemből szeretni, és dicősrni, a' mint illendő, ki engem
örökké-való szeretettel szerettél, és magadnak örökké el-
jegyzettél? Ah! szunnyadozott az én lelkem, az unalom
miatt; jaj nekem, ki mind eddig a' te szolgálatodban an-
nyira túnya voltam! úgy-annyira, hogy méltán felek, hogy
engem ki ne okádj a' te szádból. De ó Uram légy irgal-
mas, s-kegyelmes, és ne szálj pörbe a' te szolgáddal, mert
meg nem igazul senki előtted az élők között. ki terjesztem
hozzád az én kezeimet, az én lelkem olyan nálad nélkül,
mint a' föld víz-nélkül. halgass-meg engem Uram fiádsággal,
el-fogyott az én lelkem. A' te jó lelked pedig bé-víszem

Kk

engem

engem a' jó földre, és a' te nevedért Uram, meg elevenítesz engem.

Ezen Imádságokat, a' gyónás-előtt-is hasznossin mondhatt, főképpen azokat, a' kik-ellen inkább vétkefűnek ísméred magadat.

Bűnünk-bocsánattj'áért, és életünknek meg-jobbításáért igen fogadatos bárom rövid Imádság.

ELSŐ IMADSÁG.

OH édeslégyes Uram JESUS Krisztus, arra kérlek tégedet én méltatlan bűnös, hogy jussanak eszedbe a' te szent gondolatid, mellyek öröktől-fogva voltak mind eddig; de főképpen az, mellyel Te ő örökké-való Ige Emberré akartál lenni. Jussanak eszedbe hasonló-képpen a' dicsőült lelkeknek, és e' világon lévő szenteknek el-múlt, mostani, és következendő szent gondolati. Mellyekre-nézve, alázatosan könyörgők szent Felségednek, hogy engedd-meg nekem, minden hiúságos kevély, irigy, bűzfű-álló, bal-ítéletű undok fajtalan, fertelmes, és gonosz gondolatimat, mellyek eddig voltak, a' te szent akaratod, és parancsolatod-ellen; avagy ha okot adtam másoknak-is, hogy olyan gondolati legyenek.

Mi-Atyánk &c. Ildvez-légy Maria &c.

MASODIK IMADSÁG.

OKeyeslégyes Uram JESUS Krisztus, emlékezzél-meg, a' te szent szavaidról, mellyeket szóllottál e' földön; és a' mellyeket mások a' te szent nevedben szóllottak, szollanak, és szolni fognak. Kikre-nézve, alázatosan könyörgők szent Felségednek, hogy bocsájd-meg nekem, minden hiúságos, kevély, irigy, bűzfű-álló, rágalmozó, káromkodo, átkozó-do, undok, fajtalan, fertelmes, és trágár-beszédimet, kiket szent Felséged akarattja-ellen szóllottam, vagy másoknak oka voltam, hogy olyakat szólljanak.

Mi-Atyánk &c. Ildvez-légy Maria &c.

HARMADIK IMADSÁG.

OSzelidlégyes Uram JESUS Krisztus, alázatos szível könyörgők szent Felségednek, én méltatlan bűnös, de meg-váltatott a' te drágalatos szent véreddel, hogy emlékezzél-

zél-meg, a' te szent cselekedetidről, mellyeket cselekedtél a' mi idvességünkért a' földön, avagy a' mellyeket mások cselekedtek a' te szent nevedben, most-is cselekedsznek, és cselekedni fognak. Mellyekre-nézve alázatosan könyörgők szent Felségednek, hogy bocsájd-meg nekem minden cselekedetimet, mellyeket szent akaratod-ellen cselekedtem, vagy másoknak oka voltam, hogy cselekedgyenek.

Azon-kivül alázatos szível könyörgők szent Felségednek, hogy ez-után minden gondolatimat, szóllásimat, és cselekedetimet igazgassd a' te szent akaratod-szerént, szent nevednek dicsőségére. Tied vagyok én, és tied léfzek ő Uram életemben, és halálomban! a' te szent kezeidben ajánlom magamat, és mindenemet!

Mi-Atyánk &c. Ildvez-légy Maria &c.

Más aítatos Imádság bűnünk-bocsánattj'áért.

URam JESUS Krisztus, e' világnak Meg-váltója, ki a' bűnösöket kegyessen hívod magadhoz, és a' ki te-hozád járul, azt ki-nem üzöd, hanem kegyessen fogadod, és apolgatod; emlékezzél-meg a' te véghetetlen szeretetedről, mellyel jó-kedvedből, a' kerefsztnék óltárán mi-érettünk magadat fel-áldoztad, és a' te drágalatos szent vérednek ki-ontásával a' mi idvességünknek árrát meg-fizetted, és bűneinket le-töröltted.

A' te szentséges szenvédésed, és ártatlan halálodért alázatosan kérlek, hogy bocsájd-meg nekem minden bűnemet, a' mint a' meg-terő latornak meg-bocsátottad, és nekem paradicsomot meg-ígírted.

Minden gonoszságimat a' te szent sebeidben rejtem, és az én töredelmességemnek, és bűneimért-való bánatimnak fogyatkozást, a' te elég-tételedek, és érdemidnek tár-házából állítsd-helybe.

Es valamint Te minden kegyességnek kút-feje, ingyen-való szeretetedből ellenségidért könyörgöttél, sőt érettek véredet ki-ontottad; úgy engem-is méltatlan bűnőft tégy részessé a' te szent életedben, és szenvédésedben, hogy hasonlatlan ne-légyen én-beñem, hanem minden bűneimből kitisztittatván, és azokért-való büntetésektől meg-meneked-

vén, egészzen néked, és a' te tiszteletedre szentellyem magamat.

Engedd én-nékem, ó én Idvezítő JESUS Krítségem, hogy soha ez-után tégedet bűneim-által meg-ne feszítselek, hanem az el-múltakról penitenciát tartsak, a' jelen-való késérteteket meg-győzzem a' te szent kerészted ereje-által, és ez-után a' jóban végig meg-maradgyak. Mert te-benned akarok élni, és te-benned akarok halni!

Néked ajánlom testemet, s-lelkemet, és mindenemet, jó-akaróimat, velem jót-tévőket, mind a' kik még ez életben vannak, s-mind a' kik már ez életből ki múltak. O JESUS Davidnak Fia irgalmazz mi-nékünk, és adgyad hogy minnyájan a' bűnt-útállyuk, és kerűlyük, és a' te szent akaratodat bé-töltsük szent nevednek nagyobb dicsőségére, és lelkünknek idvességére, Amen.

Szent Bernárd Imádsága, bűnünk-bocsánattáért.

A Te fájdalmidnak egyességében, melyekkel az én fájdalmimat magadra vállaltad, és a' meg-térőknek bocsánatot ígértél, én Meg-váltó JESUS Krítségem; az egész meg-térő bűnösökkel, és tégedet keresőkkel meg-vallom néked az én bűneimet, a' tett gonofságimat, az el-mulatott jókat, a' mint te azokat számban, és mértékben tudod, az elvesztetett napokat, a' melyekben téged meg-bántottalak, a' te dicsőségedet meg-csonkítottam, s-tőled egyedül minden jömtől el-pártoltam, és felebarátomat a' gonofságra vezettem.

Vedd kedvessén azért én-Uram! s-én Istenem! az én nyomorúlt életemnek hátra-maradott napjait; azokért pedig, kiket gonószul-élvén el-vesztetgettem, a' töredelmes, és alázatos szívet meg-ne vedd. el-hanyatlottak az én napjaim, és gyümölcstelenül el-enyésztek, mert lehetetlen már azokat vissza-hoznom, hanem az én lelkemnek keferőségében gondolkodom rólok.

Az én nyomorúságomnak mélysége, a' te irgalmaságodnak mélységét kiáltja! Ne vond-meg a' te haragodban kegyelmességedet, a' te véghetetlen irgalmaságodnak forrását, az én bűneimre-nézve, ne szárazd-ki, ki mindeneken könyörülj, és semmit nem gyűlölsz azok között, a' miket terem-

teremtettél, el-tűrvén az embereknek vétkeit a' penitenciáért.

A' te hatalmadban vagyon Uram, a' bűnőknek bocsánattya, azért könyörűlly én-rajtam, mert már ideje vagyon a' könyörűletességnek és malasztának, és midőn ideje vagyon a' jobbulásnak, terjezd reám malasztját az áldásnak, hogy a' végső napon, reám ne-szálljon sentenciája az átoknak.

Engedd Uram, hogy a' meg-szokott gonofságot meg-útállyam, és a' mint serény, és szorgalmatos voltam eddig a' gonofságnak véghez-vitelében, úgy serény, és szorgalmatos legyek a' te szent akaratodnak bé-töltésében, és a' mint az én gonofságom ki-áradott, úgy a' te malasztod reám áradgyon.

Azért alázatosán kérlek tégedet, magad-által, a' te szentelmés szent Anyad szerelme-által, a' te szenteidnek, és választottidnak esedezése-által, hogy bocsásd-meg nékem minden bűneimet, és tudatlanságimat; és ne-kárhoztas-el engem az én gonofságimmal, és ne-tard őket utolsó haragodra.

Uram JESUS Krítségem, emlékezzel-meg róla, hogy nem illendő az hozzád, hogy azokat el-vezesd, kiket a' te Atyád néked adott; hanem inkább hogy meg engedgy nekik, és idvezítsd; mert nem azért küldött az Atyád e' világra, hogy meg-itillyed, hanem hogy élete legyen általad; hogy mi-mellettünk légy, és nem ellenünk. mert a' mivel tartoztunk, te meg-fizetted, a' mit vétettünk, te érte bűnhőttél, a' mit mi el-mulatunk, te helybe vitted.

Légyen azért Uram idvesség nékem most, és halálomnak óráján, a' te bővséges elég-téted, keserves halálod, és drágalatos szent vérednek ki-ontása; a' te elég-tétednek meg-újítása, szent Testednek, és Vérednek mélységes utka, ki minden-nap, a' hivek idvességeért, a' templomban áldoztatik; a' hol te magad vagy Pap, és áldozat. Te vagy, a' ki áldozik, Te vagy, a' kinek az áldozat mutattatik, Te vagy, a' mi áldoztatik, most malasztanak el-nyerésére, s-az-után az örök nyugalomnak, és dicsőségnek el-vételére.

Látták Uram, látták a' te szemeid az én fogyatkozásomat, de te ne tulajdonítsd nékem örök kárhozatomra, ki mindeneket bölcsen el-rendeltél, és ne törőly-le engem az

életnek könyvéből, hanem add-meg nékem az én részemet, melyet szerzettél szenvedésseddel, az előknek földén.

Annak-okaért az emberi gyarlóság indíttson téged Uram az irgalmaságra, mert ismerted, mi legyen az embernek állapotja, és hogy nem héjába tessed az embert a' földre. vigyázz reám kezidnek munkájára, hoyy a' te munkád héjába ne- legyen körülöttem, és haszontalan ne- legyen szent vérednek ki-ontása.

Te Uram, ki a' bűnöket el-töröld, tisztíts-meg engem az én gonofzságimnak úndokságitól, és világosítsd-meg az én elmémet, hogy tégedet meg-ismérjelek, s-meg-ismérvén hozzád célozzam, és ez-után boldogul ki-múlván e' világból, hozzád jussak, édes idvezítő JESUS Krisztusom, ki az Atyával, és szent Lélekkel együtt élsz, és ualkodol mind örökkön örökké, Amen.

Manessének Júda Királyának buzgó penitencia-tartó Imádsága, midőn fogva tartatnék Babilóniában.

Ez az Imádság tellyes lévén lelki töredelmeséggel, és alázatos penitencia-tartó fohászkodásokkal, bűneiből minden meg-térő töredelmes léleknek tükörré lehet; kiből minden Istennek ő szent Felségének Atyai jó-vóltát, mindenható erejét, méltóságát, a' meg-térő bűnösökhöz való irgalmaságát, és kegyelmeiségét, és igazságát-is; s-mind pedig a' bűnös embernek romlott állapotját, töredelmeséjét, igaz szívbeli maga meg-alázását, és buzgó meg-térését szemlélteti. Annak-okaért minden meg-térő bűnösnek javallom gyakorlását.

Mindenható Uram, a' mi atyáknak Ábrahámnak, és Isáknak, és Jákóbnak, és az ő igaz magvoknak Istene, ki az eget, és a' földet teremtetted minden ékekségekkel, ki meg-köszöztetted a' tengert a' te parancsolatod igéjével, ki bé-rekesztetted a' mélységet, és azt bé-pecsétletted a' te rettentet, és dicsíretes neveddel, kitől mindenek félnek, és rettegnek, a' te erődnek színe-előtt, mert el-vifelhetetlen a' te dicsőségednek nagysága, és el-szenvedhetetlen a' te fenyegetésednek haragja, a' bűnösök-ellen; végzetetlen pedig, és meg-világíthatatlan a' te igiretednek irgalmasága, mert te Felsé-

Felséges Ur vagy, kegyes, hofzszü-tűrő, és igen irgalmas, és szánakodó az emberek gonofzságin. Te Uram a' te jó-vóltodnak fokasága-szeriat, penitenciát, és bocsánatot igírtél azoknak, a' kik ellened vétkeztek, és könyörületességidnek fokaságából penitenciát rendeltél a' bűnösöknek idveségekre. Te azért Uram, az igazak Istene, nem szerzettetted a' penitenciát az igazaknak, Ábrahámnak, és Isáknak, és Jákóbnak, azoknak, kik ellened nem vétkeztek, hanem én-érettem bűnösért szerzettetted a' penitenciát: mert vétkeztem a' tenger fővenyének száma-felett: meg-fokasodtak Uram az én hamiságim, és nem vagyok méltó, hogy tekintsem, és nézzem az égnek magasságát, az én hamiságimnak fokasága-miatt. meg-görbettem a' fok vas láncz-miatt! úgy hogy fejemet fel-nem emelhetem, és nincs lélegzetem, mert fel-indítottam a' te haragodat, és gonofzt cselekedtem előtted: nem cselekedtem akaratomat, és parancsolatodat meg-nem őriztem. útállatoságokat rendelttem, és meg-fokasítottam a' bűnöket; és most meg-hajtom a' szívem térdét, kegyelmet kérvén tőled. Vétkeztem Uram, vétkeztem, és ismértem hamiságimat! Az-okaért könyörögven, kérlek tégedet, bocsásd-meg Uram nékem, bocsásd-meg nékem, és ne vels-el engem, az én hamiságimmal-együtt, se örökké megharaguán, ne-tarts engem a' nyavalyákban, se ne-kárhoztass engem a' földnek leg-alsó részeire; mert te vagy az Isten, mondom a' penitencia-tartók Istene, és én-rajtam meg-mutatod minden jó-vóltodat, mert engem méltatlant meg-szabadítasz, a' te nagy irgalmaságod-szerint, és dicsírek téged mindenkor, életemnek minden napjaiban; mert téged dicsírok az égnek minden ereje, és tiéd a' dicsőség örökkön örökké, Amen.

Szép buzgó penitencia-tartó Imádság.

Uram szemed-előtt, mint nagy látó-előtt,
Hordozzuk vétkeinket,
Mellyekkel akarva, vagy nem jól vigyázva,
Bántottuk Felségedet:
Kikért érdemlettük, s-nagy sokszor éreztük
Méltó büntetésedet.

De ha

De ha csapásidat, s-gyenge sújtásidat,
 Bűnünkkel ölfűszetvettük;
 Kissebb a' büntetés, kisebb a' szenvedés,
 Hogy sem-mint érdemellyük:
 Súlyosban vétkezünk, hogy sem verettünk,
 Noha sirva viseljük.

De nézd a' túnyaság, vagy inkább roszszaság
 Mire hozott bennünket?
 A' bűn büntetését érezzük, s-gyűlöletét;
 De vakmerőségünket,
 Im ugyan nem hadgyuk, de sőt szaporítottuk,
 Neheztvén igyunket.

Ostoid-közt romol, s-majd ugyan le-omol
 A' mi erőtlenségünk.
 De meg-nem változik, hanem nehezedik
 Rút istentelenségünk.

Beteg elménk hevül, de nyakunk keményül,
 s-Nem hajol fesletségünk.

Eltűnk a' bánatban, s-súlyos fájdalomban
 Sirván nyög, s-fohászkodik:
 De cselekedetben, s-fzokott erkölcsökben
 Jobbúl ni nem láttatik.

Ha vár sz roszszabbulunk, ha büntetv el-romlunk
 s-létünk meg-fogyatkozik.

Látogatásodban, s-ostorozásodban
 Meg-vallyunk bűneinket,
 De mihelyt le-vonzod vesztésedet, s-el-rontod,
 Fel-emellyük fejünket;
 Mindgyárt el-selejtjük, a' min kefergettünk,
 s-Meg-vettyük félelmedet.

Vízont, ha ki-nyújtod, s-fejünk-felett tartod
 Fenyegető kezedet;
 Jobbúlást igitünk, s-ismet reménykedünk,
 Hogy le-redd segyveredet;
 De ha le-ereszted, s-hűvelyedbe teszed,
 Meg el-hagyunk tégedet.

Illyen a' mi dolgunk, s-ha megint nyomorgunk,
 Kiáltunk, hogy meg-engedgy:
 Szerelmes Fiadért, s-egy reménségünkért,
 Szintén veszni ne-fzenvedgy.

Itt-is ha meg-engedv, s-magadtól el-nem vetv,
 Ingerlünk, hogy ismét fedgy.

Im vallás-tévőd, mi bűnös fiad
 Előrted le-borúlunk:
 Magunkat itilvén, s-téged dicsőítvén,
 Fejűnkre áldást várunk;

Mert

Mert ha meg-nem engedv, bűnünkben el-vesztetv,
 s-Méltán pokolra szállunk.

Azért édes Atyánk, szerelmes hív dajkánk
 O engedgy kérésünknek!
 Adgy helyt szerelmedből, nem mi érdemünkéből
 Hideg könyörgésünknek.

Ne-nézd sok roszságit, vastag nyakasságit
 Romlandó életünknek.

Nám semmiből szerzél minket, s-emberré tév,
 Csak mi idvességünkért,
 Kiért vesztünk szánod, s-e'-szerint kívánod
 Kérésünket éstünkért.

Légy azért irgalmas, s-illy kérést meg-halgass
 Urunk JESUS Krisztusért, Amen.

Szent Dávid Királynak hét penitencia-tartó
 Z S O L T A R I.

Lásd fellyebb, a' Zsoltárok-után-való Imádságokat.
 Antiphona. *Meg-ne emlékezzél Uram a' mi vétkeinkről, sem a' mi*
atyáinkéról: és bocsásd ne-álly rajtunk, a' mi bűneinkért.

VI. Z S O L T A R.

MEg-ne fedgy engemet Uram, fel-gerjedv
 Haragodnak tűzében:
 Es meg-ne ostorozv, bűneimnek gonosz
 Erdemiért mérgebben.

De könyörülly rajtam: mert meg-nyomorodtam
 Meg-bűszött sebeimben.

Meg-rekedett folyta, fel-dagadott habja,
 Lelkem csendes vizének.

Meddig halgatv Uram, s-nem könyörül sz rajtam
 Helyt nem adv kérésemnek?

Fordúlly-hozzámm immár, mert lelkem téged vár:
 Adgy erőt betegednek.

Mert a' föld-gyomrában, pokolnak torkában
 Nem említnek tégedet.

Nints ott a' ki vallya, nincs ki magasztallja
 Dicsírvén szent nevedet.

Mert vóltak, s-meg-hóltak, világból ki-múltak:
 Erzik itiletedet.

Meg-száradott bennem, ohajtástól szivem,
 Szemem köny-húllatástól.

Mert éjen-ként ágyam, nyugodalmas házam,
 Azik sok sirásomtól.

Tőled el-vettettem, s-csak bé-nem nyelettem
 Ellenségim torkától.

LI

De más

De már gonosz-tévők, ártatlan vér-öntők
Fussátok távul tőlem:
Mert a' magas menyben, Isten eleiben
Hatott firalmas Versem.
Meg-halगतott engem: pirúlly ellenségem,
Es távozzál-el tőlem.

Dicsőség Atyának, s-az ő szent Fiának,
Dicsőség Szent Léleknek:
A' három személyben, és egy természetben,
Egy igaz Istenségnek.
Miképpen kezdetben, most, és jövőendőben,
Dicsőség az Istennek, Amen.

XXXI. Z S O L T A R.

BOldogok, a' kiknek úndok vétkeinek
Sebét az Úr bé-fedte:
Mint idegen bűnnek, tulajdon vétkének
Büntetését nem vette.
De sőt kegyelméből, bűneit lelkéből
Az Isten le-törölte.
En pedig vétkeimet, fedezvén sebemet
Bánatban el-száradtam.
Mert éjjel, és nappal, szent kezéd ostonnal,
Súlyos terhet hágy rajtam.
Azért sok kinomban, tövis-közt jártomban
Már csak meg-nem fonnyadtam.
De te-hozzád térek, bocsánatot kérek,
Előtted vallást tészek:
Sebeim rútsága, bűnöm úndoksága
Vádloja magam léfzek.
A' te jó-vóltodból, tudom irgalmadból
Bocsánatot hogy véfzek.
Valaki te-hozzád, bűnből hogy ki-hozád,
Sirván imádkozhatik:
Még a' viz-özönnek, fel-indult tengernek,
Habja-közt-is bizhatik:
Látván sok inségből, ellenség kezéből
Dávid hogy ki-hozatik.
Azért számarokhoz, bűnösök, s-lovakhoz
Hasonlók ne-legyetek:
Mert ha szép intésnek, Isten kérésének
Nem enged keménségtek:
Hám, fék, zabla, s-ostor lovat meg-tör olykor:
Bűnötökben el-veftek.
Ostori azoknak soha el-nem fogynak,
Kik hevernek a' bűnben:

Kik pe-

Kik pedig az Urban biznak, bátorságban
Léfznek tellyes öltekben.
Azért örüllyetek, és dicfeketgyetek
Igazak az Istenben.
Dicsőség Atyának, &c. a' mint az első Zsoltárban vagyon.

XXXVII. Z S O L T A R.

Meg-ne fedgy engemet Uram, fel-gerjedett
Haragodnak tüzeiben.
Es meg-ne verj engem, kér nyomorúlt igyem,
Boszíúság úzéfedben.
Mert meg-febesítnek nyilai mérgednek
Szomorodott szivemben.
Nincs épség testemben, olly nagy rettenésben
Haragod-miatt estem.
Csontaim velejét, ki-vonták erejét
Bűneim, jól érzettem.
Mert fejemen selymül-hatott, sok vétektől
Igen meg-terheltettem.
Meg-nyilatkoztatnak, ísmét meg-újultak
Bé-forradott sebeim.
Ugyan ki-rothattak, és ki-fakadoztak,
Elz-nélkül nyert fekéllyim.
Fejemet le-sútván, kiért gyászban állván,
Könyben úfznak szemeim.
Agyékom genyetség, testem sok betegség
Kinyaival úgy meg-tölt:
Hogy vad Oroszlyán-ként ordit, és a' nagy kint
Vifelvén, csak meg-nem holt:
Szemeid jól láttyák, szivemet mint rágyák:
Nincs testemben egy épp folt.
Meg-hervatt bús szivem, meg-változott színem,
Homály fogta szememet:
Mert mind ellenségim, mind régi barátim
Szidnak, s-pöknek engemet.
Szemben szépen szólnak; hátam-megett rágnak:
Törbe csallják fejemet.
De én néma voltam, fulemet bé-dugtam,
Békeséggel szenvedtem.
Csak te-tőled vártam Uram: benned biztam:
Erteed mindent fel-vettem.
Ne-szenvedd, hogy láfsák, örömmel kik várják
Vefztemet, mert el-estem.
Ostort, pálczát, méltán szenved bűnös hátán
Gonosz szolgád, meg-vallom.

Ll 2

Jó-té-

jó-tétért, haragját, rágalmazó szavát
Ellenségimnek hallom.
De te jó-vóltodból, lelkemet sok kinből
Vedd-ki, bűnben ne-hallyon.
Dicsőség Atyának, &c. *a' mint fellyebb,*

L. Z S O L T A R.

VEgetlen irgalmú, ő te nagy hatalmú
Isten, légy már kegyelmes.
Öntsd-ki midenestől jódat rám kedvedből,
Mert lám mely veszedelmes,
Bűnöm-miatt lelkem, ki titkon rág engem,
Mert nagy sebbel sérelmes.
Mofd-el rólam immár, kit lelkem alig vár,
Mofd-el bűnöm rútságát.
Eggyütt a' rút hirrel, mint rút bűzt enyhítst-él
Fertelmem bűdös szagát.
Ismérem vétkeket, kiért nap engemet
Rettent, mutatván magát.
Csak néked vétkeztem, bűnt előttem tettem,
O kegyelmes Ur Isten.
Kit semmi ravaszság nem csálhat, s-álnokság,
Rejtve előttem nincsen.
Mert a' nagy kék égből, mint Királyi-fzékből,
Látod mit mivel minden.
Ha érdemem-szerint, reám eresztész kint,
Veszek, s-jaj hová legyek?
Ha tellyes éltemben, estem sok vétkekben,
Bizony pokolba megyek.
Mert még létem-előtt, lelkem meg-förtöztött:
O Istenem már medgyek?
Még anyám méhében, esém nagy vétkekben,
Erdemlém haragodat.
De te, ki vétket bánász, igazt szeretesz, kívánsz,
Mutatván jó-vóltodat:
Hogy életre adál, azonnal oktatál,
Mint érteném titkodat.
En rút háládatlan, azért foghatatlan
Isten hozzád kiáltok:
Tiszttics isópoddal, irgalmaságoddal:
Mert la ki nagy kint vallok:
Hogy úndok vétkeimből, meg-tisztulván belőt,
Legyek szebb, hogy-fém vagyok.
Legyek féjérből, s-öröm mondásoddal
Töltsd-bé az én fületem.

Vigaszt.

Vigasztald lelkemet, küldvén örömedet;
Ne szárazd-ki velömet
Csontomból, bánattal, ne-nézz rám haraggal:
Mofd-el inkább vétkeket.
Teremts ismét bennem, Teremtő Istenem
Tiszta szívet kegyessen.
Fűjd belém ismegint, hogy nagy szívem-szerint
Lelkem igazt szeressen.
Engem romlott szegényt, rosz érdemem-szerént
Haragod el-ne vessen.
Ne foszsz-meg lelkedről, sőt idvefégyemtől
Mondgy örömet már nékem.
Szentelő lelkeddel hadd éppüllyön még fel,
Mint az-előtt, bús lelkem:
Hogy sok tévelyedtek, te-hozzád térjenek,
Követvén bizvást engem.
A' kövér áldozat, jó kedvet nem hozhat,
Jól tudom Uram néked:
Mert ha az kellene, örömeft tisztelne
Bús fejem azzal téged,
Töredelmességgel, s-buzgó könyörgéssel
Szóllok azért te-néked.
Imé ki-öldöztam, s-te-elődbe hoztam
Fene-ette sebemet.
Kit csak te gyógyithatsz, s-életre fordithatsz:
Szánd kezesves fejemet.
Bűneim kinnyával, testem fájdalomával,
Ne-gyötröd életemet.
Ha előbb nem hattad, sőt hozzád-fogattad,
Tehát mostan se hadd-el
Jó-vóltodból szegényt. Jó szokásod-szerént
Sion falát támaszd-fel:
Hogy mint áldozatot, adgyak úgy hálakot:
Ki néked leg-inkább kell.
Dicsőség Atyának, &c. *a' mint fellyebb.*

CL. Z S O L T A R.

URam hald-meg szomat, nézd' nagy firalmimat;
Adgy helyt imádságimnak.
Orczád el-ne fordítsd, haragodat enyhítsd;
Hald-meg szavát szolgádnak.
Eltem el-múlt, mint füst, őszfe-fonnyat, s-el-sült,
Csontim el-száradtanak.
Mint le-kaszált zöld fű, a' meg-epett bús szű
El-hervatt bánattyában.

Ll 3.

Ereje

Ereje tagomnak, veleje csontomnak
El-száratt kiáltásban.
Mint Pellikán madár, mely csak vad-helyen jár,
Bújdosom a' pusztaban.
Mint éjjeli Varjú, farkasok-közt a' já
Nap-sényt bátran nem látom.
Mert sokan kergetnek, fejemre esküsznek:
Kiért kedvetlen voltom.
Ízít kenyeremnek érzi, mint hamunak:
Könnyel elegy italom.
De méltán ostromozs, haragodban, mert roszsz
Eltemmel érdemlettem.
Engem fel-emelél, vízontag le-vetél:
Mert ellened vétkeztem.
Kiért éltem fogyott mint árnyék, meg-aggott
Mint kákszalt fű, bús testem.
Te ki örökké élz, és senkitől nem félsz,
Nézz kegyessen Sionra.
El-romlott kő-falát rakd-meg, szép bátyját;
Téritsd ismét úadra:
Mert most puszta-sága, indittya rútsága
Szolgaidat siráfra.
Akkor meg-rémülnek, tőled félni kezdenek
Uram minden nemzettek.
Pogányok áldoznak, tiszteliséget adnak
Sionban Felségednek:
Látván könyörgését, s-meg-alázott szívét
Hogy kedvelted népednek.
Ezek meg-iratnak, kiért jó-vóltodnak
Hiveid hálát adnak;
Mert meg-nem útáltad, de égből meg-láttad
Siralmát foglyaidnak.
Kik meg-szabadulván, szent nevedet áldván
Sok népet hozzád vonfsznak.
Nagy irgalmú Isten, kinek vége nincsen,
Kitől most büntettettem.
Erőm jobb-korában van, fogyatkozásban
Meg-rövidült életem.
Ha vízfsza-fzöllitalz engem, ki most tartasz,
Félbe szakad életem.
A' földet kezdetben te teremtd, s-menyben
Csillagidat fundáltad.
Ezek mind el-kopnak: az idők nem ártnak
Néked, mert nagy hatalmad.
A' te szolgaidnak fiai maradnak
Bátorságban alattad.
Dicsőség Atyának, &c. *lásd feljebb.*

CXXIX.

CXXIX. ZSOLTAR.

Sok háborúságban, szivem nagy bánatban
El-merült siralmában.
Kiált szent nevedhez; kér erezd füledhez
Könyörgését bújában.
Halgasz kérésemre, ne-nézz bűneimre.
Uram végy malasztodban.
Ha gonofságinkat, fok álnokságinkat,
Erdem-szerint büntered:
Nincs olly, ki el-túrje haragodat, nyerje
Idveségét előttd.
De a' bűnöst hozzád, hogy könnyebben vonnád,
Biztattyá igireted.
Azért benned bizom, mert te vagy óltalmom,
Uram nagy jó-vóltodból.
En szabadulásom, bővséges váltságom
Te vagy, ördög torkából.
Izraelt vétkeből, úndok életéből,
Te mentéd-ki fogságból.
Dicsőség Atyának, &c. *lásd feljebb.*

CXLII. ZSOLTAR.

Hajtsd-meg füleidet, kérem Felségedet,
Hald-meg könyörgésemet.
Kemény itéletre ne-vidd, s-nagy veszélyre
Szegény bűnös fejemet.
Mert nincs senki olly szent, kit bűnnel bé-nem ken
Gyarlóság, s-meg-nem ejtett,
Látod ellenségem, földre nyomott engem,
Szomjúhozza véretem.
Setét barlangokban, mint elevent sirban
Szoritottak engemet.
Csak régi jó-vóltod, Atyánkhoz irgalmod
Bátorította szivemet.
Ki-terjesztett kezem, el-száradt szivem,
Mennyei harmatot kér.
Hald-meg kiáltását, óltsd-meg szomjúságát:
Mert nincs már testemben vér.
Mint-egy száraz kútban, kegyetlen barlangban,
Irgalmat csak tőled kér.
Uram irgalmadat, mutasd jó-vóltodat
Benned-bizó szolgádhoz.
Igazgasd útamat, s-minden szándékmat
Téritsd akaratomhoz.

Biztatd

Biztad szent Lelkessel, és vidd nagy erőddel
 Lelkemet Felségedhez
 Bizom jö-vőltodhoz, nyavalyámból ki-hozsz
 Bűnőmből ki-tisztulok.
 Verd-meg kemény szivét, ellenségim vétkeit,
 Kik-miatt én bűt vallok.
 Noha bűnös vagyok, ugyan tiéd vagyok
 Uram, s-néked szolgállok.
 Dicsőség Atyának, &c. *a' mint az első Zsoltárban vagyon.*
Azon Antiphona, ki a' Zsoltárok-előtt, itt-is mondassék-el.

NEGYEDIK CZIKKEL.

A' Mi-Atyánk, sok-képpen alkalmaztatik a' meg-térő bűnösök idvességes hasznára, fő-képpen elménkben forgatván, a' tékozló fiúnak példáját.

Mi-Atyánk, ki vagy mennyégben.

O Szerelmes Atyám, ki nagyobb szorgalmatossággal, és gond-viseléssel vagy (noha méltatlanok vagyunk) a' te fiaidhoz, és leányidhoz, hogy-sém akár-mely atya, vagy anya az ő magzatihoz; ah! de hová vetemedtem az én gonofságimmal, tőled édes Atyámtól! szánt-szándékkal el-pártoltam, és bővségeffen reám-árasztott javaidat el-pazérlottam! ah! az-előtt mint édes Atyámnak kebelében ápolgattattam, az ő házában neveltettem, az ő asztalában részesültettem, és semmi-nélkül nem szűkölködtem! most megszé tartományban, idegenek, és ismérletlenek-közt jövevény szarándok, szám-ki-vetett éhezem, szomjúhozom, és meztelen vagyok!

1. Szenteltesék a' te neved.

AH! mennyi okokra-nézve köteles voltam, az én menyeyi Atyámnak szeretetire, tisztetire, és dicsőítésére, a' ki annyi ajándékot terjesztette reám! szánom, s-bánom édes Atyám, hogy eddig nem cselekedtem; mostantól-fogva ez-után, tellyes tehetséggel tégedet tévlek szeretetemnek tisztetemnek, és dicsőitésemnek tárgyul.

2. Jöjjon te országod.

O Mely balgatagúl választottam a' világnak, testnek, és ördögnek kemény szolgáltyát, a' te könnyű igádat meg-

meg-vetvén, édes Atyám! már el-fáradván a' gonofságnak, és veszedelemnek úttyán, ő mely buzgósággal kívánkozom ismét a' te országodba, a' malasztanak, és dicsőségnek országába, a' hol békeség, és öröm vagyon a' szent Lélekben!

3. Légyen te akaratod, &c.

O Mennyi gonofságok származtak az én gonosz akaratomtól, kivel a' te szentséges akaratodra támadtam, és a' kivel malasztot, és dicsőséget kellet volna gyűjtenem, azzal haragot, és veszedelmet gyűjtöttem magamnak! Ah! ez-után édes Atyám nem az én akaratom, hanem a' tiéd légyen mindenebben, valamint mennyékben, úgy e' földön-is.

4. Mi kenyerünket &c.

O Bővséges-kezű édes Atyám, ki a' te választottidat a' te háznak bővségével meg-élegítesz, a' kiktől én ok-talanul el-váltam; ah! a' bérefek mennyire bővelkednek az én Atyám házában kenyérral, s-én itt éhel halok-meg! ah az-előtt a' fiak kenyérével tápláltatom vala, most a' disznók moslékjával töltöm a' hasamat. ah! ha szabad lenne még egyszer, hanem úgy mint fiúnak, bár-csak mint bérefnek, a' te malasztod kenyérével élnem!

5. Es bocsásd meg nekünk &c.

IMé lé-borulván előtted, hozzád kiáltok édes Atyám: Atyám vétkeztem az ég-ellen, és te-előtted, már nem vagyok méltó, hogy fiadnak hivattassam, bár-csak a' bérefid-közzé fogadgy-bé. szánom bánom, hogy téged megbántottalak, bocsásd-meg nekem az én gonofságimat, a' mint én másoknak meg-bocsátok te-éretted.

6. Es ne-vigy minket a' kísértetbe.

Viszfia-fogadtál ugyan most engem, kegyes Atyám a' te kegyelmedbe, a' te szeretetteddel ölelgetz engem; de tudod az én gyarlóságomat, alázatosan kérlek, hogy ne-engedd ez-után, hogy tőled el-vállyak, és az én szivemnek gonosz kívánsági-után csavarogjak.

Mm

De szar

7. De szabadíts a' gonosztól.

O Rizz, és oltalmaz-meg szerelmes Atyám, mind ebben, s-mind más életben, minden gonosztól, a' mennyire dicsőséggel, és az én idvéseggemmel ellenkezik, hogy minden akadály-nélkül, e' földön néked szolgállyak, és bened élyek a' dicsőségben, a' honnan minden gonosz ki-rekesztetvén, te mindeneknek mindene léssel, és minden java azoknak kik téged örökké szeretnek! Amen.

A' Mi Atyánk, a' hét fő bűnök-ellen el-rendeltetvén.

A' Mi Atyánk, avagy Urunk Imádsága különb-külömb aítatóságokkal telyes, és minden vétkek-ellen, mint-egy különb-külömb-féle fegyverekkel meg-rakott ház, mely vétkek, mind a' hét fő bűnök gyökereiből csiráznak-ki. mellyek-ellen igen hasznos a' Mi Atyánk.

Innét ez a' hét rendbéli gonoszság, szent Jánosnak titkos látásában, a' hét-fejű fene bestia képiben irattatik-le, ki joba nem szánik hol egy, hol más fejével az embereket ostromlani, és mardosni, és az ő gonoszságának mérget okádni, úgy-annyira, hogy ha egyik fejét meg-töröd, mást emel-fel, és így egyik a' másik-után támad.

Sőt gyakorta mint-egy Sereggel rohannak az emberre, a' mint némelylek, kiknek kevés gondgyok vagyon idvésegekre, magok példájával meg-tapasztalták.

Erre-nézve, a' mi édes Idvezítőnk, meg-engedvén ez ilyen el-lenségeket, hogy nagyobb érdemiünk leuue, oltalmat-is hagyott az ő imádságában, mellyet hét kérésekkel, mint-egy fegyverekkel meg-rakván nekünk adott, kinek egyikével, egyikével, azon fene bestianak egyik-együk fejét meg-törjük. Azért mondván:

Mi Atyánk, ki vagy mennyékben.

E Meld-fel az Istenhez, a' te Atyádhoz szemeidet, ki mennyékben lakik, és mindeneket lát; sőt közel vagyon azokhoz, kik őtet segítségül hívják, és a' kik távul háborodott szível vannak. Gondold-meg azért, ki, és minémű legyen mennyékben a' te segedelmed, mely hatalmas, mely jó, tudnia-illik, az Isten, a' te kegyes Atyád. Ne-fely azért ez-ellen a' hét fejű fene bestia ellen-való viaskodásodban,

ban, bizván a' te Atyádnak segítségében, mondván a' Királyi Profétával: Az Ur az én életemnek oltalmazója, kitől félek, s-kitől rettegek? leg először-is pedig mondván:

1. Szenteltessék a' te neved.

A Fene bestianak első feje-ellen, az az, a' *kevéltség-ellen* vond-ki fegyveredet. mert mivel-hogy a' kevéltség, ki minden gonoságnak eredete, ősztonöz minket a' nagy hirre, s-névre, magunk tiszteletire, és dicsíresére, ezt azért az ellenséget győzedelmessen meg-verjük, ha annak tulajdonitunk minden dicsíretet, és dicsőséget, a' ki csak egyedül magátúl szent, és nagy. Mondgyuk azért szívbeli buzgósággal: *O mi mennyei szerelmes szent Atyánk, szenteltessék a' te neved; nem a' miénk, hanem a' te neved mindenektől áldassék, dicsírtessék, és fel-magasztaltassék.*

Ugyan-is édes Atyánk méltó vagy te arra, hogy a' te neved szenteltessék; ellenben pedig nincsen úndokabb dolog, mint mikor a' porból, hamuból, rothadandó féreg, a' bűnös ember az Istennek tiszteletit, dicsíretit, és szentelést magának tulajdonítja, holott az Apostol mondgya: *Egyedül az Istennek legyen tisztelet, és dicsőség.* a' Királyi Proféta pedig szörnyen irtózik a' világi dicsírettől. *Nem nekünk Uram, nem nekünk, hanem a' te nevednek adgy dicsőséget.*

Tehát mi-is hasonló-képpen mondgyuk, *szenteltessék a' te neved.* mert ha mi a' mi dicsőségünket nem keressük, léssen a' ki keresse. ha az Istent mindenekben, és mindenek-felett tiszteljük, ő-is meg-tisztel minket, a' kik pedig őtet meg-vertik, becstelenekké teszi. a' kik az Isteni dicsőséget magoknak tulajdonítják, meg-szégyeníti őket.

2. Meg-törvén a' *Kevéltségnek* fejét, a' *Főbűnységet* emel-fel az ördög, fel-gyulasztván az embernek szívét e' világi jóknak kívánságára, és tellyességgel azon vagyon, hogy az ember a' világi jóknak keresésében, meg-tartásában idejét, és életét fogyassa, azokban vesse reménségét, és a' gazdagságokban helyheztesse minden boldogságát.

Mi pedig ellenben vizsgáljuk-meg, mind ezek mely hiúságoffak, mely mulandók, és elégtelenek az ember szívének meg-elégítésére; mind-azon-által meg-igirtettek, a' mik éle-

tünk táplálására szükségesek, ha először Isten országát, és igazságát keressük: bizonyára hasznosabb, ha a világiakat meg-utálván, a mi szemeinket a' mennyei boldogságra emeljük, arra az örökségre, melyet azok nyernek-el, kik az ő sziveket a' világi gazdagsághoz nem kapcsolják, hanem a' mennyeit ohajtyák, mondván:

Jöjjen te országod.

A' Te örökké-való országod édes Atyám, a' hol jókkal bé-töltetünk, és meg-elégítettünk, midőn a' te dicsőséged meg-mutattatik. mert hiszszük, hogy meg-láttuk az élőknek földén az Urnak javait. O micfoda jók azok! sem a' fzem nem látta, sem a' fül nem hallotta, sem az ember szive nem gondolhatta, a' miket készített az Isten azoknak, kik őtet szeretik.

Azonban, a' te igazságod, és malasztod *országod jöjjen* mi-hozzánk, ki minket (noha világi-képpen szegények) lelki-képpen, jóságos-cselekedetekkel gazdagítson-meg, mert szegény életünk nagyon ugyan, de fok gazdagságunk lészén, ha Istent féltjük. mert bizonyára a' világi jók nem téznek gazdaggá, hanem a' jóságos-cselekedetek, és a' mennyei malasztanak ajándéki.

3. De vigyazz, mikor az Isten országát kéred, a' restség, és túnyaság el-ne nyomjon, mert *nem minden, a' ki mondja, Uram, Uram, meg-ye-n-bé mennyeknek országába; hanem a' ki a' mennyei Atyának akarattját cselekszi.* Földhöz-vervén azért a' *Éfszévséget*, fegyverkezzél-fel a' Jóna-való restség-ellen, ilyen-képpen:

Légyen te akaratod, miképpen menyben, itt a' földön-is.

AZ-az, valamint a' mennyei Seregek, úgy mi-is a' te akaratodon járunk, kik még e' földnek lakói vagyunk. Mennyekben nagy vigassággal dicsirik a' dicsőült lelkek az Istent. mennyekben minden kéfedelem-nélkül készen állanak az Angyali Seregek az Isten szolgálattjára. O vajha, ha mi-is ezt cselekedhetnénk a' földön! de kedves a' jó-akaratunk-is, ha más-képpen elégségesek nem vagyunk, mert a' jó-akaratot-is láttya az Isten.

4. De

4. De mivel a' mi romlandó testünknek szükséges az étel, és ital, ide-is bé-fúrja magát a' gyönyörűség, és ez alkal-matossággal, a' *Torkosságnak* töribe igyekezik bennünket az ördög ejteni, hogy avagy az étkekben válogassunk, avagy kelletnél többet együnk. Azért kérjük az Istent, ki a' mi romlandó természetünket ez-alá a' szükség-alá vetette, mondván:

A' mi minden-napi kenyerünket adgyad nekünk ma.

O Mi kegyes Atyánk, a' mi testünknek táplálására-va-leledt adgy mi-nékünk, és úgy igazgass minket, hogy a' szükség palástya-alatt gyönyörűséget ne-keressünk, és nem a' torkosságra, hanem életünk táplálására fordítsuk azo-kat, a' miket nekünk kegyessen adnál. Adgyad mi-nékünk, a' mennyei bölcseségnek kenyerét-is, hogy meg-köszölvén, mely édes legyen az Ur, a' tobzódást meg-utálljuk, és úgy tartfuk, mint a' dísznók moslékját.

5. Midőn a' *Torkosság* meg-zaboláztatik, a' *Haragot* gyu-lasztja-fel az ördög, hogy attól meg-győzettetvén, a' magunk meg-tartóztatásának gyümölcsétől meg-fosztattassunk, és útálatosfak legyünk az Isten-előtt, még bűjtölésünknek ide-jén-is, valamint azok Isaiáfnál: *kik vissza-vonásra, és vesze-gedésre bűjtölnek vala.*

Ezzel a' vér-szopó fene-bestia fejével, győzedelmessen szembe-száll az, a' ki igazán mongya:

Bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket, miképpen mi-is meg-bocsátunk ellenünk-vétetteknak.

SZükséges, hogy minden-nap kérjük bűneinknek-bocsá-nattyát; mert minnyájan sokat vétettünk. Ha pedig az Isten, a' mi gonofságinkat meg-nem bocsátta, ki álhat-tya-el? ezt pedig más-képpen meg-nem nyerjük, hanem ha nem haragszunk azokra, a' kik minket meg-sértettek, ha-nem tellyes szívből meg-bocsátjuk nekik az ő vétkeket. akkor mondhatjuk bizvást: *bocsásd-meg nekünk a' mi vétkei-nket, miképpen mi-is meg-bocsátunk ellenünk-vétetteknak.*

A' mely kérésnek a' bé-fejező szavai, méltán meg-ret-

Mm 3

cent-

tenhetnek minket. mert mit kérsz, ha meg-nem bocsátod felebarátodnak vétékét? mit kérsz, ha csak kép-mutató-képpen bocsátasz-meg, s-azonban forr a' szivedben a' harag, és borsfű-állás? bizonyára magad-ellen imádkozol, és nem Atyád, hanem Biród lésszen, és azt fogod hallani tőle: Gonosz szolga, a' magad szádból itillek, úgy kívánod, hogy meg-bocsássam bűniedet, a' mint te meg-bocsátod felebarátodét: ám-bár légyen. mint lesz akkor dolgod! mit gondolsz?

Mi pedig kövessük Urunk intését: *Mikor az imádságban kezdetek, bocsássatok-meg felebarátotoknak, ha valamitek nagyon elletek.* Más-képpen, ha az ember, az ember-ellen a' haragot meg-tartya, miképpen vár az Istentől bocsánatot?

6. Hogy-ha az *Haragnak* langját el-oltottuk, vigyáznunk kell, hogy felettebb lágyak ne-legyünk, és észre sem vévén, *Bűjaságban* ne-keverjen az ördög.

Látván azért az úndok gonofságát, hogy az egész világra el-áradott, és nem külföldben most, mint régenten, minden test az ő útait meg-fergette, nagy szorgalmatossággal őrizzük magunkat ettől az álnok fene-bestiának sejtől, mert a' mint a' Bölcs mondgya: *Sokakat meg-sebesítvén levert, és meg-tapodott, és a' felettebb-való erőssék-is meg-öletettek ő-tőle.* annak-okáért alázatosan kérjük a' mi édes Atyánkat, mondván:

Es ne-vigy minket kísértetbe.

AZ-az, ne-vigy minket olyan kísértetbe, kinek ellene nem alhatnánk, hanem adgy nekünk erőt, hogy minden kísérteteket meg-győzhessünk, mert magunk erőnkről arra elégtelenek vagyunk, annyira hajlando az ember a' gonofságra.

De ám-bár mind ezeket diadalmaosan földhöz-verjük, s-le-tapodgyuk-is, mind-az-által az *Irgységnek* mérgével (mert az ördög irgységből jött a' világra a' halál) igyekezik az ördög az ember lelkét meg-olni, midőn tudni-illik felebarátunknak szerencsés állapotja győtri, és faggattya a' mi szívünket.

Innét következik, hogy jó-szemmel nem nézünk felebarátunkra, bánkodván az ő szerencsés elő-menetelin, vigadván

ván pedig szerencsétlen eseten. a' mely ördögi gonofságtól végtére kérjük szabadulásunkat, és óltalmazásunkat, mondván:

De szabadíts-meg minket a' gonosztól.

AZ *Irgységnek* gonofságától tudnia-illik, ki az embert gonoszszá tést, mert mi lehet nagyobb gonofság, mint másnak a' javát, magunk gonoszszává tenni? ha felebarátunk javán örültünk volna, némi-némű-képpen magunkévá tettük volna, és így ez-által jobbak-is lettünk volna, és közelebbek a' minden jóknak kút-fejéhez, a' Mi-Atyánkhoz, Amen.

Az Atya Istenhez alkalmaztatik a' Mi-Atyánk, hogy az ő szerelmes szent Fia érdemi-által a' mi bűneink, és fogyatkozásink le-töröltesse.

Mi-Atyánk, ki vagy mennyekben.

O Mi szerelmes Atyánk, alázatosan kérlek téged azért a' szeretetért, mellyel azt vitted-végbe, hogy a' te fiadnak hivattasunk, és legyünk, hogy engedd-meg nekem, hogy eddig illendő tisztelettel és fiúi szeretettel nem-szerettek, hanem inkább számtalan vétkeimmel meg-bántottalak, és az én szivemből, kiben lakni akarsz vala, sokszor a' gonofságim-által ki-vetettek.

O kegyes Atyánk, tekints a' te szerelmes szent Fiadnak orcájára, és légy irgalmas nekem! kérlek téged azért a' szeretetért, mellyel öröktől-fogva hozzád egyenlő Fiadat nemzted, és hogy idő-jártában érettünk Ember lenne, el-végzted. könyörgök még-is azon szerelmes szent Fiadnak elég-tételért, hogy az ő szeretetét, s-abból származott tiszteletét, és dicsíretét vedd kegyessen az én bűneimnek, és fogyatkozásimnak el-törölésére.

1. Szenteltesék a' te neved.

O Edes Atyánk, alázatosan könyörgök, bocsásd-meg nekem, hogy eddig úgy nem becsültem, tiszteltem, és szenteltem a' te nevedet, a' mint kellett, sőt gyakorta becs telenséggel illetem; és keresztyén nevet, kit a' te jó-voltodból

todból viselek, ocsmány cselekedetimmal meg-ferteztettem.

O édes Atyánk, vedd kedvesen az én bűneimnek eltörlésére, a' te szerelmes szent Fiadnak egész életét, kiből ő harmincz-három esztendeig a' te nevedet szüntelen áldotta, dicſirte, és magasztalta.

2. Jőjjön te országod.

O Irgalmaſſággal bővséges Atyánk, kérlek tégedet engedd-meg énnékem, hogy tégedet menynek, s-földnek Királyát, és a' te örök országodat, kiből csak egyedül vagyon az igaz békeség, nyugalom, és öröm, úgy nem kerestelek, a' mint illendő volt-volna. Kérlek tellyes szivemből, hogy a' te egyetlen-egy Fiadnak minden munkáit, mellyekkel minket az ő-országában örökös tárfaivá tett, az én vétkejmért, és fogyatkozásimért fogadd-bé, mert a' menyieket csak álmadozva, s-a' földieket pedig nagy szorgalmatossággal kerestem.

3. Légyen te akaratom &c.

O Kegyelmes Atyánk, bocsáſd-meg nékem a' te véghetetlen jószágodért, hogy sokszor az én gonosz akaratomat nagyobbra becsültem a' te szent akaratodnál, és szent akaratod-ellen gyakorta zúgolódtam.

Kérlek tégedet ő kegyelmes Atyánk, hogy a' te szent Fiadnak kész akarattját, és engedelmességét, kivel engedelmes lett néked a' keresztnék haláig, vedd kedvesen az én engedetlenségemért, és ellenkező akaratomért.

4. Mi kenyerünket minden-napiat &c.

O Bővséges-kezű édes Atyánk, ki meg-nyitod a' te kezidet, és bé töltesz minden állatokat áldásfiddal, s-engemet-is méltatlant táplálz iffiúságomtól-fogva, gondot víselvén mind testemre, s-mind lelkemre. Kérlek téged, légy irgalmas, s-kegyelmes nékem, hogy a' te áldásfiddal, kiket mind testemre, s-lelkemre adtál nékem, gonoszúl a' te boszúdra, és magam káromra éltem, és érettek illendő halá-adással nem voltam.

Kérlek

Kérlek téged édes Atyánk, a' te szent Fiadnak szeretete-által, hogy éhsége, szomjúsága, és bőjtölése, és halá-adása, mellyel szokott élni étele előtt, és uránna a' te szent Fiad, legyenek az én fogyatkozásimnak, mellyek ételemben, s-italomban estek el-törlői.

5. Es bocsáſd-meg nekünk a' mi vétkeinket, &c.

O Véghetetlen jóságú édes Atyánk, ha a' mi gonoszságunk-szerént fizecz, ki álhattya-el? mert minnyájan sokakban vétettünk. Kérlek azért, a' te örökké-való szeretetedért, hogy bocsáſd-meg nékem, ha felebarátomnak esetét meg-nem bocsátottam, avagy ellenségimtellyes szivemből nem-szerettem.

Kérem alázatosan szent Felségedet, vedd elég-tétellel a' te egyetlen-egy Fiadnak, szent vére ki-ontását, és buzgó imádságát, midőn a' keresztnék függén ellenségi-ért könyörgött.

6. Es ne-vigy minket késértetbe.

O Kegyelmes Atyánk, légy irgalmas, s-kegyelmes nékem, a' te véghetetlen szeretetedért, hogy gonosz kívánságimnak ellenek nem-állottam, hanem inkább a' világnak, testnek, és ördögnek sugarlásinak engedtem Innét sok-féle nyomorúságok-alá vettettem.

Kérlek édes Atyám, ha úgy tetszik szent Felségednek, hogy külömb-féle késértetekkel próbáltassam, őrizz, oltalmaz-meg, hogy tőlök meg-ne győzetteſsem; és a' te szent Fiadnak dicsőséges győzedelme-által, mellyel a' világot, testet, és ördögöt meg-rontotta, és a' ő munkái, fáradsági, és fájdalmi-által, az én gyarlóságimat, és életimet töröld-le.

7. De szabadíts a' gonosztól.

Szabadíts-meg azért engem édes Atyám minden gonosztól, és minden jóhoz vigy engem, ki-is nem más, hanem te vagy egyedül, én Istenem, és mindenem! Amen.

Nn

ÓTÓ.

ÖTÖDIK CZIKKEL.

Külömb-külömb-féle oktatások a Gyónásról.

Miképpen kellesek hasznosan végbe-
vinni a gyónást.

A' Lelki idveséghez tartozandó dolgok-közt nem utolsó a gyónás, de sokakban, vagy kevés, vagy semmi haszna nincsen, mert nem azért gyakorolják, hogy életüket meg-jobbítsák, hanem csak szokásból immel-ámmal élnek vele.

Először azért gondold-meg, hogy a' szívbéli buzgóságtól származott gyónás rövid, és könnyű utat mutat az Istenes életre. Mert ő-által először a' bűnök, és a' bűnökre-való vágyódások ki-irtatnak. Másodszor, a' jószágos-cselekedetekre ösztönöztetik az ember. Harmadszor, az imádság, és Isteni szeretet neveledik. Negyedszer, lelkünk-ismérgetinek tisztasága, nyugodalma, és békesége származik belőle, a' halálnak félelme kisebbedik.

Másodszor, gerjeszsz-fel magadban buzgó kívánságokat, hogy illendő készüllettel, és aiatatossággal akarod végbe-vinni. Először-is meg-tekintvén ennek a' Sacramentomnak a' végét, ki is nem egyéb, hanem bűnünknek bocsánattya, lelkünk nyavalyájának orvossága, életünknek meg-újítása, az Isteni malasztnak gyarapítása. Másodszor, hogy ez-által a' Sacramentom-által, a' Krisztus érdemi nekünk tulajdonítottatnak, és az Isteni malasztnak kincsei. Harmadszor, ez az Isten akarattya, hogy ezzel a' Sacramentommal éllyünk, ki kívánnya a' mi meg-szentelésünket. ezt kívánnya az Isteni ajándékoknak sokasága, bűneinknek temérdeksége, életünk rövid-volta, az időnek bizonytalansága, a' kemény itéletnek félelme, az örökké-valóságának rettegetése, az örök kínoknak rettenetesege.

Harmadszor, kérj foganatos malasztot az Istenről, mellyel meg-ismérjed, meg-útállyad, meg-vállyad, a' te vétkeidet, és magadat meg-jobbítsad, az Istennek véghetetlen irgalmaságáért, ki tégedet eddig várt, és fel-indított a' penitencziára.

Negyedszer, ragd-elődbe minden bűneidet, mellyekkel Isten-ellen, magad-ellen, és felebarátod-ellen vétettél, gondolatiddal, szóllá-fiddal, és cselekedetiddal. Erre pedig leg-nagyobb segedelem, ha életednek minden napjait, esztendőn-ként pontokra osztod. példának-okáért: ebben, vagy amaz esztendőben hol laktál, hol jártál, kikkel társalkodtál, a' bűnöknek mic-foda alkalmatosságiban forgottál, &c. és így
ezek-

ezekben, mint-egy tákörben szemlélvén bűneidet, s-az-után Rövide-den vedd számba őket, félre-tévén a' féléket, kikkel inkább mentegetni, hogy-sem vádolni magadat láttatol. Az-után Egészszén, minden bűneidnek, kik terbelik lelked-ismérgetit, minden neveit, és számát vedd-elé. Végtere Világossan, minden bűmezés hámozás-nélkül, a' bizonyos bűnöket a' bizonytalanoktól, a' nagy vétkeket a' kisebbektől, az akartván-tett bűnöket, azoktól, kiket nem-akartván cselekedtél, külömböztetvén.

Ötödször, leg-inkább azon erőlködgyél, hogy igaz szívbéli töredelmességgel szánnyad, s-bánnyad a' te vétkeidet, kiket egész életedben cselekedtél, azt pedig tiszta Isteni szeretetből, hogy a' te Istenedet, Atyádat, és minden jódat meg-bántottad, &c.

Hatodszor, tellyes szívedből tékéllel-el magadban, hogy ez-után, szánt-szándékból meg-nem bántod a' te Uradat, Istenedet, és jó Atyádat; és hogy el-kerüld a' bűnre-való alkalmatosságokat, és veszedelmeket. mert a' ki a' veszedelmet szereti, el-vész benne. és hogy ez-után buzgóbb lésszel az Isteni szolgálatban. Mind ezeket fiú bi-zodalommal cselekedgyed, bizván az Istennek irgalmaságában. Azon-kivül igen hasznos a' töredelmességnek gyakorlása, tudni-illik, imádság-előt, a' bűnre-való alkalmatosságban, a' bűnben-esés után, késér-ternek idején, estve mikor le-fekszel, &c. az pedig csak egy fohászko-dással-is meg-lehet. Ah! én Uram! én Istenem! én édes Atyám! szánom bánom tiszta szivemből, hogy tégedet meg-bántottalak! &c.

A' bűnök-ellen-való orvosságok.

I. Gyakorta újítsd-meg az el-tekéltt jó szándékokat, hogy min-den bűnket el-távoztatsz magadtól, fő-képpen a' kikre hajlandó vagy.

II. Reggel tégy bizonytságot az Isten-előt, a' késértetek-ellen, hogy akár-mizéműek, és akár-mikor ostromollyanak, akaratom-ellen késznek.

III. Minek-előtte valamely cselekedethez fogj, vizsgál-meg ele-gét, közepit, és végit. újítsd meg szándékokat, czélodat, kérj malasztot az Istenről. ezek pedig csak egy vagy két fohászzkodások-által meg-lehetnek.

IV. Minden dolgaidnak vigyázz a' czéllára, és tárgyára. vi-gyázz arra-is, hogy a' szokott fogyatkozásokat el-kerüld.

Nn 2

V. Az

V. Az Istennek jelen-létit mindenkor szemed-előtt viseld, és gyakran fohászkodásokkal hozzá emeld szívedet.

VI. Tedd elődbe a' Krisztust, mint minden teljességnek példáját, és tükörét, és azon légy, hogy kövessed, kire köteles-is vagy, viselven a' keresztyén nevet.

VII. A' kísértetekben mindigart járjál Krisztushoz, és az ő szent seibe rejtsd magadat. Ismét a' Boldogságos Szűzből. Ujítsd-meg a' reggel el-végzett szándékodat. idején jelentsd-meg lelki Atyádnak, és az ő tanácsán járj.

VIII. Végezd-el nagy buzgósággal, hogy ez N. vagy amaz N. bűnöknek gyökerét ki-irtod lelki szám-vétel, és más jóknak gyakorlás-áttal. Egy-szóval, a' négy Utolsó dolgokat, Halált, Itéletet, Poklot, és Mennyei dicsőséget viseld előtted. Emlékezzél-meg a' te utolsó dolgaidról, és soha nem vétkezel, úgy-mond a' Bölcs.

Gyónásra készülő Imádság.

Mennynek, és földnek hatalmas Teremtő Istene, Királynaknak Királya, és Uraknak Ura; ki engem semmiből a' te képedre, és hasonlatosságodra teremtetél, és a' te drágalátos szent véreddel meg-váltottál; kinek csak a' nevét (ő bűnösöknek nyomorúlt állapotja!) nevzeni, sem vagyok méltó!

Alázatosan könyörgök szent Felségednek, hogy kegyes szemeddel tekints reám bűnös szolgádra, és légy irgalmas, kegyelmes nékem, ki irgalmas voltál a' kánánai aszszony-állatnak, és Maria Magdolnának; ki kegyelmedet mutattad a' Publikánushoz, és a' kereszten-függő latorhoz.

Meg-vallom néked kegyes Atyám, az én vétkeimet, kiket ha el-akárom-is előtted rejteni, nem lehet. Engedgy-meg nékem én Idvezítő JESUS Krisztusom, kit en gondolatimmal, szóllásimmal, és cselekedetimmal, ah! felettébb meg-bántottam! ah! én vétkem! én vétkem! én igen nagy vétkem!

Nagy alázatossággal kérlek azért Uram, ki az én idvességemért menyből alá-szállottál, ki Dávidot a' bűnöknek mélységéből ki-vontad; engedgy-meg Uram nékem! engedgy-meg édes JESUS-om, ki meg-engedtél Péternek, a' meg-

a' meg-tagadás után. Te vagy az én alkotóm, és Meg-Váltóm; az én Uram, és Idvezítőm; az én Királyom, és Istennem!

Te vagy az én reménységem, és bizodalomom; igazgatóm, és segítségem; vigasztalásom, és erősségem; óltalmom, és szabadságom; életem, idvességem, és fel-támadásom; világosságom; és kívánságom; ségedelmem, és pártfogom.

Kérlek tégedet, segély engem, és meg-gyógyulok; igazgass, és óltalmaz; erősíts, és vigasztaly; váltagits, és vigasztaly; világosíts, és latogass; támaszsz-fel engem halottaiból, mert a' te kezeid alkotmányom vagyok.

Ne úrály-meg Uram engem, mert noha méltatlan, és bűnös, de te szolgád vagyok; de akár jó, akár gonosz legyek, ugyan csak tiéd vagyok. Kihez folyamodgyam tehát, hanem te-hozzád? ha te el-vetz szened elől, ki fogad-bé? ha te meg-utálsz, ki néz reám?

Ísmérj-meg azért engem, hozzád-folyamodó méltatlan szolgádat; ha undok tisztátalan vagyok, te meg-tisztithatsz engem; ha vak vagyok, meg-világosithatsz; ha beteg vagyok, meg-gyógyithatsz; ha meg-holtam, fel-támaszthatsz; mert nagyobb a' te irgalmaságod, az én gonofságimnál; nagyobb a' te kegyességed, az én Istentelenségemnél; többet meg-bocsáthatsz te, hogy sem én vétkezherem.

Ne úrály-meg azért Uram, és ne-tekintsd az én gonofságimnak fokaságát, hanem a' te nagy irgalmaságod-szerént, légy irgalmas nékem, és bocsásd-meg fok gonofságimat.

Mondgyad az én Istenemnek, én vagyok a' te idvességed. te mondottad: Nem akárom halálát a' bűnösnek, hanem inkább hogy meg térjen, és éljen. Teríts-hozzád Uram engem, és ne-haragudgy reám szegény bűnös fiadra.

Nagy szívbeli töredelmességgel kérlek téged szerelmes Atyám, a' te véghetetlen irgalmaságodért, adgy nékem jó véget, és igaz penitenczi-tartást, töredelmes gyónást, s-valást, és bűncímért-való elég-tételt, Amen.

EN kegyelmes Uram, és Istenem, ki mindeneket a' te fényeségeddel meg világosítasz, alázatosan könyörgök szent Felségednek, világosítsd-meg a' te malasztodnak fényeségével az én szívemet, hogy meg-ismérjem az én vétkeimet, és szívbéli töredelmességgel gyonázt, s-vallást tegyek rólok, a' mint te-előttem, és a' te hely-tartód, a' Pap-előtt illendő, és eleget-tegyek érettek, és magamat meg jobbitván, szent Felségednek dicsőségére, s-lelkemnek idvességére rendellyem életemet, Amen.

Más Imádság a' gyónás-előtt.

URam JESUS Kríztus, én idvességemnek reménye, vedd kedvesen az én gyónásomat, és adgy nekem igaz szívbéli töredelmességet, és könyhúllatást, hogy az én bűneimet éjel, és nappal hasznossan sirathassam.

Bocsájd elődbe Uram, az én könyörgésimet! mert ha te haragszol reám, kihez folyamodgyam? ki könyörül az én gonofságimon? emlékezzél-meg Uram rólam, ki a' Kánánai-aszfzony-állatot, és Publikánust a' penitencziára hittad, és Pétert meg-téritetted. meg-ne vedd Uram, meg-ne vedd az én könyörgésimet.

O kegyes JESUS, e' világnak Meg-Váltója, ki a' keresztre adtad magadat, hogy a' bűnösöket idvezitenéd, te-kints reám, hozzád-kiáltó nyavalyás bűnösre; nagyobb a' te jóságod, az én gonofságomnál, és ha én ki-estem-is malasztodból, te vízfíza-téríthet engem.

Légy irgalmas, s-kegyelmes azért, mert te vagy az én idvezítóm, oldozd-meg az én lelkemnek köteleit, gyógyítsd-meg sebeit. egyedül csak tégedet óhajtlak, tégedet kívánlak, tégedet kereslek édes JESUS. mutasd-meg nekem a' te orczádat, és meg-gyógyúlok.

Bocsájd reám azért, a' te szerelmes szent Anyádnak, és minden Szenteknek esedezése-által a' te világosságidnak sugárit, mellyek minden gonofságimat, és fogyatkozásimat szemem-eleibe terjeszték, és igaz gyonázt, s-vallást tegyek rólok. Ki élz, és uralkodol az Atyával, és a' Szent Lélekkel mind örökké, Amen.

Gyónás

HAlákat adok Uram néked, hogy énnékem méltatlan bűnőnek időt adtál a' penitencziára, és bűneimnek köteleiből fel-oldozni méltóztattál. Vedd kedvesen azért ez mostani gyónásomat, és ha mi fogyatkozás esett benne, avagy a' bűnőknek elé-számlálására, vagy a' töredelmességre-nézve, a' te véghetetlen irgalmafságodnak forrásából, és szenvedésednek tár-házából vidd-helybe, és engem bűneimnek minden mocskából mosogass-ki. Add szent malasztodat, hogy ez-után, a' bűnőktől meg-óván magamat, hivebben szolgáljak néked, a' te szentséges szent Anyádnak, és minden Szenteknek esedezése-által. Mert meg-esküttem, hogy ez-után, a' te segedelmedből, a' te parancsolatidnak ósvényin járok. Ki élz, és uralkodol az Atyával, és a' Szent Lélekkel mind örökké, Amen.

A' bűnők-bocsánattárára hasznos-volta, a' szívbéli töredelmességek, mely könyörgés-módgára rendeltetett, kihez ezek szükségsek:

1. Eleven Hit.
2. A' bűnőknek meg-szánása, s-bánása.
3. Mindenek-felett az Isteni szeretet.
4. Az el-tekélt jó szándék, hogy ez-után minden bűnt el-akarj kerülni, és a' te édes Istenedet nem akarod meg-bántani.
5. Mutasd-bé magadat az Atya Istennek Kríztus-által.
6. Nagy bizodalmad legyen, hogy bűneid meg-bocsáttatnak Kríztus-által.
7. Kérj malasztot, és az Istennek segítségét, hogy ez-után a' gonózt eltávoztathasd, és jót cselekedhess.

URam JESUS Kríztus, igaz Isten, és Ember, én Teremtóm, és Meg-váltóm.

2. Szánom, bánom tellyes szívemből, hogy tégedet én Uramat, és Istenemet meg-bántottalak.

3. Tégedet szeretlek én Uram, és Istenem tellyes szívemből mindenek-felett.

4. Fogadom, hogy ennek-utánna, minden bűnt, és bűnre-való alkalmatosságot el-kerülök, és ha gyarlóságból valami bűnbe esem, igaz gyonázt, s-vallást teszek róla, a' hagyott penitenciát egészen bé-töltöm.

5. Es bűneimért-való elég-tételül, be-mutatom a' te életre-

életedet, szenvedésedet, szent haláloedat, és éretrünk ki-ontatott drágalatos szent vérednek érdemit; azon-kivül a' Bóldogságos Száznek, és minden Szenteknek érdemit, és éppen életemet minden cselekedetimmal-együtt.

6. Es bizodalom-is vagyok a' te ki-mondhatatlan jó-ságodban, és véghetetlen irgalmafságodban, hogy én-érettem ki-ontatott szent véredért, meg-bócsátod nekem minden bűneimet.

7. Es bővséges malasztot adcz, mellyel szentül rendelkezsem végig egész életemet. Ki az Atyával, és Szent Lélekkel élz, és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

Intés, a' szívbeli Töredelmességről.

A' Szívbeli töredelmesség olly hasznos, és fogatos, hogy, ha ezernyi halálos vétékben volt-is valaki, egy szem-pillantásban (ha a' gyanúra alkalmatosság, vagy idő nem adatik) a' bűnöket el-törli, az embert az Isten kedvébe vízfűz-állítja, és az örök életet, kit a' bűn-által el-vesztett volt, meg-nyeri, ha a' világból kitalál az ember műlni: mert a' Szent Lélek ígérte: *A' töredelmes, és alázatos szívvel meg-nem veti, és látállyá az Isten.* Ez a' szívbeli töredelmesség pedig leg-inkább fundáltatik a' mindenek-selett-való Isteni szereteten, melynek három része vagyok.

I. A' szívbeli fájdalom, és bánat az Istennek meg-bántásáért, az-az, hogy az ember tellyes szívéből, és lelkéből szánnya, s-bánnya, hogy az ő Teremtő, és Meg-váltó édes Istenét meg-bántotta, ki mindenek-selett-való szeretetre, és tiszteletre méltó.

Az a' jó, mellyet csak egy halálos vétékkel-is el-vesztünk, véghetetlen, azért minden világi jóknál nagyobb. hasonló-képpen az a' gonosz, melybe esünk, csak egy halálos vétékért-is, véghetetlen, tehát e' világon-lévő minden gonosznál nagyobb. Annak-okaért méltó, hogy olly nagy jónak el-vesztése, és olly nagy gonoszba-esés, nagyobb szívbeli fájdalmat, és bánatot indítson bennünk, hogy-sem-mint ha mind e' világi jókat el-vesztettük volna, egészségünkötől, jó hírünkötől, s-nevünkötől, és életünkötől meg-fosztattunk volna. Ezerszer (ha lehetséges volna) el-veszni, csak játékok az örökké-való kínokhoz-képest, mellyeknek rabjaivá leszünk csak egy halálos véték-által-is.

II. Az el-tökéltett jó szándék, és fogadás, hogy ez-után semminémű bűnökkel meg-nem bántjuk a' mi édes Istenünket, és hogy a' bűnökre-való alkalmatosságoktól inkább futunk, hogy-sem a' mérges kigyótól. Es hogy-ha valakinek valamiét hamissan el-vetjük, vagy más-képpen hamissan bírjuk, azt vízfűz-adgyuk.

Ebből a' jó szándékból, és fogadásból a' származik, hogy nagy szívbe-

szívbeli buzgósággal az Isten parancsolatinak meg-tartására készen vagyok az ember, azt mondván: *Azt fogadám, meg-örzöm Uram a' te törvényedet, és valamiket parancsolsz Uram, nagy örömmel, és szeretettel véghez-víszem.*

III. A' bűnöknek meg-bocsátásáról-való reménység, és az Isteni malasztért-való könyörgés, hogy meg-jobbithassuk életünket.

Gyakorta az embernek magát vádolni, s-meg-nem jobbitani, bolondság, sőt az Isten késértése. Semmit sem használ bűneinknek bocsánattját kérnünk, ha a' bűn-tételtől meg-nem szűnünk. Azért mivel a' mi édes Idvezítőnk szent vére, és halála biztat bennünket, nagy reménységgel kérjünk malasztot életünknek meg-jobbitására, kik száma-nélkül-való bűnökben keveredtünk.

Magad vádolása, minek-utánna fogadásod-után, ísmét valamely vétékbe estél.

EN kegyelmes Istenem, imé ísmét én háládatlan szolgád hozzád járulok, minek-utánna a' gonofság-után csavargottam volna. most kívánom, hogy barátom légy, kit el-lenségemmé tettem. Ísmét mind annyi fogadásom után-is el-estem. ah! Uram Isten, ísmét ugyan azon okádásra tértem, ki előtted utállatos, magamnak igen káros.

Tudtam, hogy ezeket kerülnöm kellene, s-még sem kerültem! ah! mennyire meg-bántottam szent Felségedet! azonban malasztodat semmivé tettem, az örök életet el-vesztettem, magamat a' kárhozatra vettem! de miért? egy kis hiúsáért, sőt semmiért. mert micfoda az a' gyönyörűség, ki-után annyira sietek vala?

Tudom Uram, tudom, hogy te mindenek-selett-való szeretetre méltó vagy, tudom, hogy a' te törvényednek, tiszteletednek, és dicsőségednek nagyobnak kellene lenni nálam, az egész teremtettség-állatoknál, s-még-is olly bolondúl szerettem magamat, (sőt gyűlölttem) hogy az én becsülete-met, nyereségecskémet, és kevés ideig-tartó gyönyörűséget nagyobra becsültem, hogy-sem a' te törvényedet, tiszteleségedet, és dicsőségedet.

Ah! még-is mely testi vagyok! és ha én tagadnám-is, meg-vallyák cselekedetimet. mert nem csak meg-nem felszítottam én-bennem a' világ, hanem éppen él, teli vagyok gonosz kívánságokkal, és indulatokkal, s-még sem alázom-meg magam!

Oo

Az én

Az én életem merő tenger, merő álhatatlanság; külső érzékességim a' mint akarják, úgy járnak; ő mely ocsmány képek tűnnek néhánykor elmémbe! ő mely kemény köszikla-szívű vagyok, mikor a' penitencziáról kellene gondolkodni! a' hebe-hurgya szóllásra mely kész vagyok! a' jónak hallására fíket, a' fabulákra, és bolondságokra figyelmetes vagyok; a' mik Istenhez, és idvességemhez tartozandók, azok unalmasok, a' földieket, és testieket két kézzel kapom!

Az imádságra unalmas vagyok, a' tobzódásra eleven; az Isteni szolgálatra rest, a' játékra, és tréfára serény; az irigységre és másokról való bal-ítlekre kész, mások fogyatkozásá mentegetésére nehéz. magamnak lágy, másoknak kemény vagyok; alig illettetem, mindgyárt haragszom, és ha kezemmel nem lehet, nyelvemmel mást meg-sértek. nincsen, a' ki nekem ártson, hogy bőszerűval ne-fenyegessem.

A' gonosz kívánságnak tűze mennyire égjen bennem, te tudod Uram; én ugyan fedezem, de te-előtted nyilván vagyon, mert a' szívnek semmi titka el-nem rejtethetik te-előtted. O mennyiszér, s-mennyi jókat fogadok, de csak hamar gonoszúl el-felejtkezem rólok!

Méltán siránkozhatom azért ennyi nyomorúságban keveredvén; sőt leg-inkább azért, hogy nyomorúságimat meg-nem ismerem, és rajtok nem bánkodom.

De noha mind eddig az aitatóságra rest, a' gonofságra serény voltam, már ez-után más lézek, és nem az, a' ki eddig voltam. most kezdek a' mennyei úthoz, kit senki jól véghez nem viszen, hanem ha minden-nap újonnan kezdi.

Azért fogadom, hogy tellyes tehetségemmel ez-után az elébbeni bűnöket, és azokra-való alkalmatosságot el-kerülöm. O légyen ez a' munkája én-bennem a' Felséges Istennek!

En Uram, és én Istenem, adgy tiszta, és makula-nélkül való szívet nekem, újítsd-meg én-bennem a' tiszta lelket, hogy immár egyszer az én életemet meg-jobbitfam, és holtig a' te szeretettedben meg-maradgyak.

Töre-

Töredelmességnek, és hálá-adásnak módgya, mind előtte, s-mind utánna a' gyónásnak.

URam JESUS Kristus, ki véghetetlen irgalmaságú, és hofszű-tűrő Isten vagy, miképpen árasztod én-reám, az Atyával, és Szent Lélekkel, a' több választottid-között, a' te meg-becsülhetetlen irgalmaságodnak, és szeretettednek gazdagságit, száma-nélkül reám tekintvén, mint Péterre; a' tévelygésnek úttýából, viszsza-térítvén, mint Magdolnát; kedvedbe viszsza-fogadván, mint a' tékozló-fiat.

Bizonyára irgalmas, és kegyelmes, és hofszű-tűrő az Ur, bizonyára kegyes, és az ő könyörületességi minden cselekedeti-felett. Dicírijenek téged minden cselekedetid, de főképpen a' te nagy irgalmaságodnak, és szeretettednek cselekedeti. Dicírijenek a' Szentek, kik a' te irgalmaságodnak bővségét érzették.

Ísmérem, becsüllöm, és dicírem mind hozzám, s-mind a' te választottidhoz-való irgalmaságodat, és mind azoknak képében hálát adok szent Felségednek ennyi reám terjedt irgalmaságodért, és szeretettedért, hogy engem nem csak kitisztítottál elébbeni bűneimből, de kegyessen meg-is tartottál foktól; hogy belé ne-keveredgyem. Azon-kivül, a' te szent malasztoddal meg-erősítettél engem, hogy ez-után szentül él-vén, néked szolgállyak, néked szolgálván, az örök dicsőségnek örökköffe legyek.

Mind ezekért, ah! méltó vóltál, hogy egyedül téged dicírtetek, és szerettetek volna! méltó vóltál, hogy meg-ne bántottalak volna! Légy segítségem én Meg-váltom, hogy ez-után, téged tegyelek szeretetemnek tárgyul, és minden bűnt el-kerüllyek! mert mind eddig, ő véghetetlen Jóság! mely túnya vóltam a' te szeretettedben, és dicírettedben, mennyiszér haragra indítottalak az én fok gonofságimmal. fánom, s-bánom azért mind ezeket, s-mind egész életemben tett bűnemet, nem a' pokol kinnyainak félelméért, avagy a' dicsőségnek el-vesztéséért, hanem egyedül a' te szeretettedért.

Fogadom azért, hogy meg-jobbitom magamat, és minden bűnöket, de főképpen ezeket N. N. el-kerülöm, a' te

szent malasztodnak segítségéből, és tellyeséggel a' te szolgál-
latodra kötelezem magamat.

Azon véghetetlen kegyelmesség, és szereteted-által,
mellyel, az Atyával, és a' Szent Lélekkel-eggyütt, édes JE-
SUS, engem nyavalyás bűnöst, és más meg-térő bűnösöket-
is irgalmas szemeiddel tekintetted, meg-téréseket hoszfú tű-
réssel vártad, szent véred ferdőjében meg-mohtad; sőt még
most sem szűn meg mind ezektől, vigyázz irgalmas szeme-
iddel a' te Anya-szent-egy-házadra, annak fejére, és min-
den tagjaira.

O menynek, és földnek hatalmas Királynéja, Bóldog-
ságos Szűz MARIA, én dicsőséges őrző Angyalom, és szent
Pátrónusim N. és Istennek minden Szentí áldgyátok, dic-
sírjétek, és fel-magasztaljátok velem-eggyütt az Urat, én-éret-
tem, nekem, és néktek adatott ajándékokért, és azokért-is,
kiket ez-után adandó; nyerjétek nekem malasztot, hogy
itt mig az úton vagyok tellyeséggel dicírijem, s-az-után ve-
letek-eggyütt örökké a' mennyei hazánkban, azt énekellyük
néki örökké a' Kérubimokkal, és Sérafimokkal: Szent,
Szent, Szent a' Seregeknek Ura, és Istene!

Más mód a' töredelmességről, és hála-adáfról.

O Szerelmes JESUS-om, honnan vagy az, hogy én-
hozzám a' földnek el-vetett férgecskéjéhez, illy háladat-
lan bűnőshöz, illy tékozló-fiúhoz ennyi könyörületességet, és
kegyelmségedet mutattad; hogy engem, sok párt-ütésem-
után-is kegyes szemmél néztél, a' tévelygésből meg-térítet-
tél, vakságomban meg-világosítottál, el-estemben fel-emel-
tél, és a' te malasztodra kegyessen hittál. Szent, szent, szent
a' menynek, és földnek Istene!

Ah! ismérjenek; szeressenek, és dicsőítsenek téged vég-
nélkül mindenek, mindenben, és mindenek-felett, nem más-
ért, hanem magadért! Ah! miképpen terjesztetted eddig,
s-ma-is terjeszted én-reám méltatlan bűnőse a' te irgalma-
ságodat, szeretetedet, és jószágodat! hálát adok azért szent
Felségednek tellyes szivemből, és ha lehetne, minden terem-
tett-állatoknak képében.

Ah! de

Ah! de eddig mely hideg voltam a' te szeretetedben!
sőt azon-fellyül, ah! hanyzszor meg-bántottalak ezekkel a'
vétekkel N. N. Ismértem gonofságimat, és háladatlansá-
gomat, szánom, s-bánom, és jobbításomat igirem. Ez szem-
pillantástól-fogva, a' te szent akaratodhoz kapcsolom maga-
mat, életemben, és halálomban.

Edes JESUS-om add szent malasztodat, hogy minden
bűnőket, de fő-képpen ezeket N. N. el-távoztassam, és ezek-
ben a' jószágos-cselekedetekben N. N. elé-mennye, és vé-
gig meg-maradgyak az igaz hitben. Adgyad édes Jesus-om,
hogy te-benned éllyek, te-bennéd hallyak, te-benned örökkö-
fen maradgyak; én egészen legyek tiéd, s-te az enyim
örökkön örökké édes JESUS! Amen.

*Itt a' hagyott penitenciát vidd-végbe,
az-után mondgyad:*

Hasonló malasztot, bocsánatot, és irgalmaságot méltóz-
tass édes JESUS azoknak adni, kikért szent véredet
ki-ontottad, és a' kikért én tartozom imádkózni, a' te véghe-
tetlen szeretetedért, köny-húllatásidért, véres-veritékedért,
szent véred ki-ontásáért, a' Bóldogságos Szűznek, és min-
den Szenteknek érdemiért.

Adgy az Istenben ki-múlt hiveknek csendes nyugodal-
mat, és a' kik még a' meg-tisztulásnak helyén vannak, vidd-
által a' dicsőségben, hogy én-érettem háladatlan bűnőseért té-
ged tekéltetessen szeressenek, dicírijenek, és dicsőítsenek.

Az igazakat pedig tartsd-meg igazságokban, ártatlan-
ságokban, és szentségekben, hogy életnek minden napjai-
ban, igazságban, és szentségben szolgálván néked, eggyik jó-
ságos-cselekedetről a' másikra mennyenek, mind adig, mig
hozzád a' mennyei Jerusálem várafsába bé-jutnak.

A' bűnösökre pedig tekints irgalmas szemeiddel, add né-
kik malasztodat, hogy meg-ismérjék bűneiket, meg-ismér-
vén töredelmes szível sirassák, és hozzád térjenek, hozzád
térvén, tellyes szivből álhatatossan szeressenek, és mind eb-
ben, s-mind az örökké-való életben a' te irgalmaságodat
énekellyék, Amen.

Oo 3

HA-

HATODIK CZIKKEL.

A' gyónás előtt-való Imádságok, más rövidebb formában foglaltatnak - őszre.

Imádság a' gyónás-előtt.

MEg-csalhatatlan igaz Bíró, ki valamint semmi jóságos-cselekedetet jutalom-nélkül nem hagysz, úgy ellenben, semmi gonosz-cselekedetet sem hagysz büntetlen; ki a' te irgalmaságodból, ezen a' világon-lévő sanyarúságokat bé-fogadod, a' más világon következő büntetéséért, adgyad nékem, hogy hasznosná, és gyümölcössé tegyem a' penitencia tartást; hogy a' mint mérték-nélkül eddig tégedet meg bántottalak, azon mérték-nélkül büntessém magamat, és valamint eddig illetlen dolgokban ártottam magamat, úgy ez-után, az illendőtől-is meg-tartóztassam magamat.

Más Imádság a' töredelmességért.

JAj nékem nyavalyás bűnösnek! ah! mely kemény, és érzékenység-nélkül-való az én lelkem, hogy meg-nem fakad bánatnyában, midőn száma-nélkül-való gonofságimat láttya, kikkel magát bé-mocskolta, és utálatossá tőtte, úgyannyira, hogy távul vagy on az ő Jegyessé szerelmével tőle, mert utálya az Istentelent, és az ő Istentelenséget. ah! miképpen keményedett így meg az én szívem, hogy az én szemeim könny-hullatásokkal ki-nem áradsanak? De tudom Uram, a' te ajándékos az, te gazdag vagy irgalmasággal, és könyörületeséggel, ki nem akarod a' bűnösnek halálát, hanem hogy meg-térjen, és éllyen. Lágysítsd-meg Uram, az én kemény, és köziklához hasonló szívemet, hogy éjel, s-nappal siránkozzék, hogy téged véghetetlen jót, haragra, és bosszú-állásra indított, mert más-képpen, meg-nem engesztelhetlek téged, hanem töredelmes, és alázatos szível, kit te meg-nem vetesz. kegyessen bány azért Uram én velem, a' te jó-akaratoddal, hogy én-bennem építtessenek a' jóságos-cselekedeteknek falai. mert akkor fogadod kedvesen a' penitenciát, és magamat-is a' szeretetnek áldozattául bémutatatom, csak te nyírsd-meg a' te kegyelmességednek, és malasztodnak ajtaját, midőn az én töredelmességem, és alázatosságom zörget, Amen.

A' bű-

A' bűnösért-való töredelmesség.

URam JESUS Kríztus, igaz Isten, és Ember, én Teremtőm, és Meg-Váltóm; szánom bánom tellyes szívemből, hogy tégedet meg-bántottalak, mert te vagy, a' ki vagy; és mindenek-felett szeretlek tégedet. Es fogadom; hogy ez-után minden bűnösnek, és a' bűnösre-való alkalmatosságokat el-kerülöm, igazán gyónást, s-vallást teszek, és a' hagyott penitenciát bé-töltem. egész életemet, és minden cselekedetimet elégtételül néked ajánlom, és bizodalomom vagyon, hogy a' te szenvedésednek, szent haláloednek, és drágalatos szent véred ki-ontásának erdemi-által meg-bocsátod az én vétkeimet, Amen.

Szép aitas Imádságok a' gyónás-előtt.

ELSŐ IMÁDSÁG.

Szent Péter Apóstol példájára, mikor valaki azon bűnbe esik, kit fogadott volt, hogy el-kerüli.

URam JESUS Kríztus, ismét nagy alázatossággal hozzád térek, ki bűneimnek fokasága-által gyakorta el-tértem volt tőled; mert ugyan-is hová folyamodgyam te-tőled-kivül? ha te engemet el vetesz, ki fogad-bé? ha te meg utálsz, kitől várjak bocsánatot? erőssen fel-fogadram vala ugyan, hogy minden bűnösnek, de főképpen ezeket N. N. hogy el-kerülöm. de jaj! mint féltől ingadozó nád-szál álhatalan lettem, és a' gonosz kívánságoktól meg győztetvén ismét el-hagytalak téged. vétkeztem! ah vétkeztem! mit cselekedgyem? hová fordítsam magam, hanem ismét te-hozzád, kibem vagyon idvességünk, életünk, és fel-támadásunk? Tekincs reám édes JESUS-om, ki Péterre kegyes-fizemmel tekintettél. O vajha, oly szívbeli töredelmességgel siratnám az én vétkeimet, a' mint ő! mind-azon-által, édes JESUS, a' te irgalmaságodban, ki nagyobb az én gonofságomnál, bizom; ne vész-el engem színed-elől, hanem mondgyad az én lelkemnek: *En vagytok a' te idvességed.*

Psalmo 34. v. 3.

MASÓ-

MASODIK IMADSÁG.

Szent Maria Magdolna példájára. Lucæ 7.

Kiad az én fejemnek vizet, és az én szemeimnek könnyű hűllatásoknak árját, hogy éjel, s-nappal sirassam az én bűneimet, kikkel tégedet édes JESUS-om száma-nélkül haragra gerjesztettelek? a' te szent lábaidhoz borúlok Magdolnával, s-azokat ölelgetem, és csókolgatom, nagy alázatosságon könyörögvén a' te véghetetlen irgalmaságotnak. Bocsásd-meg Uram, bocsásd-meg az én gonofzságomat, melyeket ah! vajha Magdolnával oly bőv könnyű hűllatásokkal sirarnék, mint ő! de az én fogyatkozásimat, a' te piros szent vérddel vidd-véghez édes JESUS. El-nem válok semmikeppen a' te szent lábaidtól mind idvefégemnek erős istábjától, s-el-fem bocsátlak, valamig engem meg-nem áldasz, és amaz örvendetes szókat nem hallom: *Meg-bocsáttatnak neked a' te bűneid.* *Mathei 9. v. 2.*

HARMADIK IMADSÁG.

A' tékozló-fü példája-szerint. Lucæ 15.

ATyám vétkeztem az ég-ellen, és te-előttem, immár nem vagyok méltó, hogy fiadnak hivattassam; gonofz kívánságimnak engedtem, meg-vetvén tégedet kegyes atyámat. a' világi hívságoknak kútát ástam magamnak, kik meg nem tarthatták a' vizet, meg-vetvén téged élő kút-forrást. a' mely vigaság csak egyedül benned találtatik, azt a' világjakban kerestem. Bizonyára nincsen békeségek az Isten-teleneknek? Annak okáért hozzád térek ő irgalmaságnak Attya, a' ki kegyeségének nincsen száma, és véghetetlen jószágának a' kincse. Ismét fel-kiáltok: Atyám vétkeztem az ég-ellen, és te-előttem! add-vizfza nekem, noha a' fiúi névre méltatlan vagyok, a' te malasztodnak ruháját, melyet bűneimmel el vesztettem; add-vizfza a' te szeretetednek gyűrűjét, kit a' teremtetett-állatoknak kedvéért el-vesztettem, hogy ilyen ékefiséggel a' te vacsorádra mehessek, és veled örökké ösztöze-foglaltassam. *Mert jó nekem az Urhoz ragaszkodnom.* *Psalmo 72. v. 11.*

NEGYE-

NEGYEDIK IMADSÁG.

Zakheus példája-szerint, más hírének, s-nevének, vagy jószágának visszafizetéséről.

Meg-vallom Uram ellenem gonofzságimat, nem csak szent Felségednek tisztelte-ellen cselekedtem, hanem felebarátomnak szeretete-ellen-is, kit hogy annyira szeretnék, mint magamat, meg-parancsoltad. Sokszor meg-vallom vétettem ez-ellen a' parancsolatod-ellen, másoknak jószágokat, nagy károkat-is kívánván, magamnak dicsőségemet horgászván, másoknak becstelenségekkel-is. de mi-hafznomra vannak mind ezek, ha a' lelkemet el-veztem? mi-hafzná van a' világi dicsiretnék, és dicsőségnek, ha pokolra vettem? mit várhatok mind égtől, s-mind földtől, tégedet megbántván? Ismérem Uram, ismérem, hogy eddig gonofzul cselekedtem, és felebarátomnak sok kárára voltam, de a' te nagy irgalmaságot-szerént bocsás-meg énnékem. Imé fogadom, hogy mindeneknek eleget-teszek, és akár becsülletiben, hírében, s-nevében mást meg-bántottam, akár jószágban meg-károstitottam, mindenekről eleget-teszek, sőt még azon-sellyül, tehetségem-szerint, alamisnát-is adok. Vedd-el én-tőlem a' kemény, és irigy szívet, és adgy csendest, és szelidet, hogy én-is az Abrahám választott fiai-közzé számláltassam. *mert te annak idvefégére jöttél, a' ki el-veszett vala. Matth. 18.*

ÖTÖDIK IMADSÁG.

A' keresztfán függő, meg-térő Latornak példája-szerint, ha a' penitencia-tartást sokkára halasztottad.

Kesőre térek hozzád én meg-feszítettett JESUS Krisztusom! ideje vagy! ah! ideje vagy Uram, hogy hozzád térjek! hány iffiakat, és véneket ragadot azomban el a' halál, miolta én a' bűnöknek sárában heverek? nem-de-nem én-is azokkal el-ragadtathattam, és az örök kínokra vetterhettem volna-é? ah! mi vitt téged arra édes JESUS-om, hogy a' többek-közt nekem kedveznél, hanem ha a' te véghetetlen jószágod! ne vész-el azért most engem színed-elől, mert senki meg-nem csalattatott, valaki igazán te-hozzád meg-tért. a' latort, életének utolsó óráján magadhoz fogadtad, és egész életében-tett bűneit meg-bocsátottad, és azon

Pp

órában

órában paradicsomban vitted. Ezért a' te nagy irgalmaságodért, azon latorral alázatosan kérlek (ő vajha olly buzgó szívetettel!) alázatosan kérlek, úgy-mond, ő Názáretbéli JESUS kegyelmezz nekem, és fogadgy-vizszá a' te kedvedbe. Meg-vallom, hogy a' te kegyves kin-szenvedésidnek, az én bűneim voltak okai, kikért most kegyelmet kérek, és fogadom, hogy ez-után azokat nem cselekszem. Könyörülly rajtam! könyörülly rajtam édes JESUS-om! *kí a' penitencia-tartásért mindeneken könyörülj. Sapient. II. 7. 24.*

HATODIK IMADSÁG.

Az el-veszett Juh példája-szerint. Lucæ 15.

O En jó Pásztorom! édes JESUS-om! el-tévedtem mint a' juh! keresz, és vigy-vizszá engem a' te parancsolatidnak ösvényére. mert te mondtad: meg-látogatom az én juhaimat, és a' ki el-veszett, meg-keresem; és a' ki el-vetett volt, vizszá-hozom; a' ki meg-sebefedett, bé-kötözöm; és a' ki erőtlén, meg-erősitem. Tekintsd-meg az én sebeimet, kiknek száma nincsen, és gyógyítsd-meg. noha méltatlan vagyok, mind-az-által végy vállaidra, és vigy a' te választott nyájaid-közzé. *Ott az Urnak irgalmaságát örökké énekelem!* *Psálmó 88. 7. 2.*

HETEDIK IMADSÁG.

A' tolvajok kezében-esett nyavalyásnak példája-szerint. Luc. 10.

AH! én nyomorúlt ember! ki Jerusalemet el-hagyván, Jerikóba mentem! ki az igaz békeséget meg-ünvén, a' világnak, és testnek mulandó, s-csalárd gyönyörűségit horgászta, és a' pokolbéli latrok kezébe estem, kik-által az ártatlanság köntösétől meg-fosztattam, és halálos sebekbe estem. De ő tekints reám kegyes szemeiddel kegyes Samaritanus, és könyörülly rajtam, ki gonoszságimnak, ki-áradott vérében úszkállok. Mert nincsen más kivűled, ki segítséget adhatna, édes JESUS-om, egyedül csak te-benned vagyok az én életemnek orvosága, tölts azért az én lelki sebeimbe, a' te szeretetednek borát, és irgalmaságodnak olaját, és vigy-bé a' te oldalodnak sebébe. *Ez leszen az én örökké-való nyugodalom, itt lakom, mert el-választottam őtet.* *Psálmó 131. 7. 14.*

Bűnök-

Bűnökért-való töredelmesség.

O En Uram! s-én Istenem! ő vajha tellyes szívemből, tellyes lelkemből, és tellyes tehetségemből szeretnék téged! ő vajha a' Sérafinok szeretetivel szeretnék! és abban végig meg-maradnék! Te tudod Uram, hogy szeretlek tégedet, és hogy ezerszer kézsőbb vagyok a' kalálra, hogy-sem ezen vétkekre N. N. vizszá-térni. O mennyire bánom, hogy tégedet, minden jómat meg-bántottalak! fogadom, hogy ez-után meg-nem bántalak, a' te segítségedből! mert te minden tiszteletre, dicsőretre, dicsőségre, és szeretetre méltó vagy, kinek ez-után akarattyan akarok járni, Amen.

A' töredelmességnek három rövid módgya.

I. Mindenek-felett tégedet szeretlek én Istenem, mert véghetetlen jó, szent, hatalmas, és szeretetre méltó vagy, és a' te szeretetedből szánom, s-bánom ellened-tett vétkeimet. nem másért, hanem egyedül csak azért, hogy tégedet meg-bántanak, és előtted utállatosfak. és fogadom, hogy ez-után meg-nem bántalak.

II. En Uram! s-én Istenem! öröktől-fogva szeretttél engem, s-idő-jártatva teremttél engem. Es midőn az örök kárhozatnak rabja volnék, meg-váltottál engem. számtalan ajándékkal meg-áldottál engem, és kész vagy többel meg-áldani mind ebben, s-mind az örök életben. szánom, s-bánom, hogy illy jó-tévőmet téged meg-bántottalak, és nem másért, hanem hogy te utállod, és te méltó vagy minden tiszteletre, dicsőretre, és szeretetre. fogadom, hogy ez bűneimmel ellened nem támadok.

III. O Istennek egyetlen-egy Fia, annyira szeretttél engem, hogy érettem Emberré lettél. te-hozzád-való szeretetemből szánom, s-bánom bűneimet, és jobbúlásomat igirem. Annyira szeretttél engem, hogy hideg istállóban születtettél, nyolczad-napra környül-meteltettél, sokat fáradoztál, véres veritékkel veríteztél, meg-ostoroztattál, tövissel koronáztat-tál, fel-feszítettél, szent véredet ki-ontottad, és a' keresztfán lelkedet ki-adtad, hogy engem idvezitenél. szánom, bánom, hogy tégedet, én Istenemet, Uramat, Teremtőmet, Meg-vál-

tómat, és Idvezítőmet meg-bántottalak. Örök mindenható Atya Ur Isten, tekints a' JESUS Krisztusnak, a' te szerelmes szent Fiadnak orcájára, tekints az én bűnös lelkemre, kiért a' gonoszok kezében adta magát a' te szent Fiad, és a' keresztfán szent lélkét-is ki-adta. Légy irgalmas, s-kegyelmes azért Uram nékem, a' te nagy irgalmaságod-szerint! Meg-jobbítom magamat, segély a' te szent malasztoddal!

Mikor a' Gyóntató Atyához megy, mondgyad:

UR Isten, ki a' veséket, és a' szíveknek titkait vizsgálod, légy irgalmas, s-kegyelmes az én bűnös lelkemnek, oldozd meg az ő köteleit, és gyógyítsd meg sebeit: adgy töredelmességet az én szívemnek, könny-hűllatást szemeimnek, hogy alázatossággal, és szívbeli tisztasággal minden gonoszágimat, és fogyatkozásimat meg-sírássam, és a' te szenvedéssé gyümölcset az én lelkemben érezzem. Világosítsd meg édes JESUS az én elmémet, segítsd emlékezetemet, hogy minden bűneimet nagy alázatossággal, és töredelmességgel meg-valljam, és a' Pap-által lett oldozásnak vigasztalásával, és édeségével töltsd-bé az én lelkemet, Amen.

Még-is más rövidebb formában rendeltetett Imádságok
a' gyónás-előtt.

A' gyónásra-való készület.

FEL-kelek, és az Atyámhoz megyek, és azt mondom: Atyám-vétkeztem az ég-ellen, és te-előtted, már nem vagyok méltó, hogy fiadnak hivattassam, adgyad, hogy én-is egyike legyek a' te penitencia-tartóidnak, és bár csak egy morfalekot adgy a' te irgalmaságodnak asztaláról, hogy az én bűneimet meg-ismérjem, sírássam, és méltó penitenciát tartfak érettek.

H A L A - A D A S.

DE mivel felellyek-meg én kegyelmes Istenem azokért a' jókért, mellyekkel engem látogattál? Öröktől-fogva szerettél engem, és (a' mint reménységem ván) az örök dicsőségre rendeltél. Mikor nem volnék, teremtettél engem, és minék-utánna el-vestem volna, a' te egyetlen-egy Fiad, Emberré lett érettelem, és drágalatos szent vérével meg-vál-

tott,

tott, ki nek érdemit nékem tulajdonítottad. Az őrző Angyalnak vigyázása-felett, olyan alkalmatosságokban állítottál, a' hol a' te isméreredre, és felelmedre, az igaz közönséges Anya-szent-egyházban taníttatnám. Mivel hálállyam-meg ezeken-kivül szántalan sok jó-téteményidet? és Atyai jó-voltodat? Ismértem, félelem, dicsírem, dicsőítem, áldom, és magasztalom a' te nagy jó-voltodat ő kegyes Atyám! Es mivel az én hálá-adásom elégtelen, a' te szent Fiadnak, a' Bóldogságos Szűznek, az én őrző Angyalomnak, és minden Szeneteknek érdemit, hálá-adásul néked ajánlom.

Imádság a' lelki meg-világosításért.

UGyan azon véghetetlen szeretetedre kérlek kegyes Atyám, hogy a' több jó-téteményid-között, szelleyezd-el az én elmémnek homályát, és a' te malasztodnak látogatásával világosítsd meg, gerjezd-fel akaratomat, hogy ismérjem meg, valamivel vagy gondolatomban, vagy szóllásomban, vagy cselkedetemben, vagy el-veszteglélésben Tégedet, felebarátomat, nálamnal nagyobbakat, és kissebeket meg-bántottam.

Lelki számvétel.

OVeséknek, és szívek titkainak vizsgáló Istene, ki meg-vísgáltad minden ösvényimet, és minden lépésimet meg-olvasztad, mivel háláltam-meg a' te véghetetlen jó-voltodat, és száma-nélkül-való jó-téteményidet?

Gondolattal, és szándékkal.

AH! a' sok száma-nélkül-való, héjába-való, hívságos, kevély, rendetlen, ocsmány, fajtalan, torkos, irigy, harag-tartó, boszszú-álló, bal-ítleltű, álnok, kétséges, gonosz gondolatimmal-é?

Szóllásokkal, mellyeket vagy magad szóllottál,
vagy másoktól hallottál.

EZekkel háláltam-é-meg a' te sok jó-téteményidet? tudnia-illik: héjába-való, hívságos, fajtalan, botránkoz-tató, háragos, boszszú-álló, rágalmozó, boszszúságos, hazug, hamis,

hamis, álnok, hízeltkedő, átkozódó, és szitkozódó szókkal-é?

Cselekedetekkel, és a' jónak el-mulatásával.

A Te, parancsolatid, és az Anya-szent-egyház parancsolati-ellen-való cselekedetimmal voltam-é hálá-adó? azokkal-é mellyeket gonosz végre, gonosz móddal, felebarátomnak kárával cselekedtem? azokkal-é, mellyeket lelkem ismérte-ellen vittem-végbe? &c.

A' bűnökért-való bánat.

O Irgalmasságnak szent Attya! mivel háláltam-meg a' te szeretetedet? nem mással, hanem bűnökkel, és háládatlansággal. O vajha meg-nem bántottalak volna, és ezután sem bántanálak-meg! Te-ellened vétkeztem, és előtted gonofzságot cselekedtem! szánom, s-bánom minden bűneimet, de kivált-képpen ezeket N. N. egyedül csak te-értted, ki véghetetlen szeretetre méltó vagy. En kegyelmes Istenem! ne-vefs engem a' kárhozatra, kit semmiből teremtetél. En kegyes Attyám, ismérd-meg, a' mi tied vagyon bennem, és töröld-el, a' mi idegen, ne kárhoztasson-el engem az én gonofságom, kit a' te jószágod alkotott. O minden szeretetre méltó Isten, tellyes szivemből szeretlek, és mivel szeretlek, szánom, s-bánom hogy meg-bántottalak.

Eleted meg-jobbitásának igirete.

Szent Felséged-előtt fogadom Uram, hogy meg-jobbitom magamat, és ezekkel N. N. fő-képpen a' bűnökkel meg-nem-bántlak. Ne-vond azért meg-tőlem, Sz. malasztodnak fegedelmét. az én bűneimért, és Sz. malasztodnak meg-nyeréséért, a' te eggyetlen-egy Sz. Fiadnak szenvédsit, és halálát, a' Boldogságos Szűznek, és minden Szenteknek érdemivel együtt bé-mutatom szent Felségednek, és az én életemet-is, s-ollyan reménységben-is vagyok, hogy az én bűneimet ezekért meg-bocsátod és bővséges malasztodat adod, mellyel ez-után szentül rendellyem életemet, és néked mind végig híven szolgállyak, Amen.

Bűnök-

Bűnökért-való töredelmesség.

O Kegyelmes Isten! ő édes JESUS, én szerelmem! szánom, s-bánom tellyes szivemből, hogy szent Felségedet meg-bántottam, kinek szerelmére köteles vagyok, s-fodadom-is, hogy ez-után szeretlek, mert te véghetetlen jó Isten vagy, szent, hatalmas, bölcs, és mindent tudó Isten vagy, ki-előtt úrálatosfak a' bűnök. O vajha téged soha meg-nem bántottalak volna! most a' menyire tőlem lehet, elrontom, és semmivé tészem, valamit vétettem ellened gondolatimmal, szómmal, és cselekedetimmal, és azt akarnám, hogy soha azokat ne-cselekedtem volna!

Ah! el-fogta szivemet a' bánat! sőt meg-sem szűnik tellyes életemben, és noha semmi büntetés, vagy pokol nem volna; semmi jutalom, vagy menyország nem volna-is, ah! elég az a' sirásra, hogy szent Felségedet semmiben hajtottam!

Annak-okáért a' te szeretetedtől víszeltetvén, tellyeséggel fogadom, hogy többbe meg-nem bántalak, a' bűnök-re-való alkalmatosfákat el-kérülöm, igaz gyónást, s-vallást tészek, a' hagyott penitencziát bé-töltöm, és a' mire köteles vagyok, végbé-víszem. Sőt hogy annál-is inkább eleget tegyek, mindeneknek meg-engedek, kik bosszúsággal illettek, a' mint téged-is arra kérlek, hogy nekem-is engedgy-meg, és az én bűneimért, minden cselekedetimet néked ajánlom. Nagy bizodalom-is vagyon, hogy a' te szenvédsit, és érdemid-által meg-bocsátod az én gonofságimat, és malasztot adcz, hogy végig meg-maradgyak a' te szeretetedben.

Tekints reám azért édes JESUS, a' te kegyes szemeiddel, a' mint meg-tekintetted Pétert a' Papi Fejedelem pitvarában, Magdolnát a' vendégségben, és a' meg-térő latort a' kereszt-fán, és engedd, hogy Péterrel méltán sirassam bűneimet, Maria Magdolnával tekéltetessen szeressélek, és a' latorral mind örökké lássalak a' paradicsomban, Amen.

Mikor a' Gyónató Arya eleibe akarsz menni, lásd fellyebb az akkora-való Imádságot, az-után mond-el a' köz-gyónást.

GYónom a' mindenható Istennek, mindenkor szeplőtelen szűz Máriának, szent Mihály Arkangyalnak, kereszte-

resztelő szent Jánosnak, szent Péter, és szent Pál Apostolnak, és Istennek minden szentinek; mert felette vétkeztem, gonosz gondolatimmal, szómmal, és cselekedetimmal. *De főképpen az utolsó gyónásomtól fogva, melyet végben-vittem volt, ez előtt egy héttel, vagy egy hónappal, vagy fel esztendővel &c. vagy ezen, vagy amaz ünnepen, ezekkel a bűnökkel bántottam meg az én Uramat, s-Istenemet. Itt immár számláld elé bűneidet, melyeket cselekedtet gondolatiddal, szóllásiddal, cselekedetiddal, és a' jónak, melyre köteles voltál, el-hagyásával. Ismét a' mit vétettél a' tiz parancsolat, s-az Anya-szent-egyház parancsolati-ellen. Bűneidet elé-számlálván, így fejezd-bé gyónásodat.*

Mind ezekről, és tellyes életemben lett bűneimről, melyeket gondolatimmal, szóllásimmal, cselekedetimmal, a' jónak el-mulatásával cselekedtem, és a' kik soha talám eszembe nem jutottak, s-most sem jutnak, bűnössé hagyom magamat. Szánom, s-bánom tellyes szivemből, egyedül csak az Istenhez-való szeretetemből; meg-jobbitom magamat; és kérlek téged-is Léleki Atyám, hogy az Istentől neked adatott hatalommal oldozd-meg az én bűnemet.

H E T E D I K C Z I K K E L.

A' bűnöknek ki-irtására, életünknek meg-jobbitására, bűneinknek bocsánatnyára, és bennünk az Isteni szeretetnek, és félelemnek gyarapodására, igen foganatos, és hasznos Elmélkedések, kik betedszaka, minden-napra el-relteltettek.

ELSŐ ELMELKEDES. VASARNAPRA.

A' Bűn az Istennek becselensége.

I. **A'** Bűn, az Istennek valóságos meg-bántása, utállása, és becselensége. Ez nem csak a' Rhetoroknak *definitiója*: hanem a' Atyáknak, és Doktoroknak tanításából, a' Szent Léleknek fugarlásából meg-mutatott világos igazság. a' bűnös meg-tapodgya az Istennek Felségét, kordénak tartya Méltóságát, játéknak Istenségét. De azt mondgya valaki, hogy ő a' bűnben, csak a' maga gyönyörűségét keresi, az Istennek becselenségéről nem-is gondolkodik. Ugy-e? nem veti-e-meg az atyát az a' Fiú, ki a' parancsolattal semmit sem gondol? nem becselennittetik-e az az Ur szolgájától, kinek parancsolattal neveti a' szolga? nem újratitkék-meg az a' férfi, kinek a' felesége másokkal czimborál? mint-ha nem volna az párt-útó, ki az ő Fejedelme törvényének nem engedne? *A' tör-*

vény-

vénynek által-bágásával, az Istent becselennittetik. azt mondgya a' Krisztusnak választott Edénnye. (a) a' mit csak meg-gondolni-is, avagy ki-mondani ifzonyú, azt valósággal cselekszi a' bűnös. Nem gondold, mikor bűnt teszel, hogy az Istent becselennitted? úgy de cselekedettel végbe-víszed? mert akarattyan nem jársz, itéletitől nem félsz, szeretetit nem becsüllöd, mindenható erejét semminék tartod, jelen-létével nem gondolsz, szomorúságán, és halálán örülsz, mert a' bűn az ő halálának oka, és a' bűnnel némi-némű-képpen, újonnan fel-felzited az Istennek Fiát. Ismét meg-felzítván magoknak az Istennek Fiát, és becselenségek tartván. (b) hallod ezeket? érted? még-is csak magad gyönyörűségedet keresed? tagadod, hogy az Istent becselennitted? O vakság! ő balgatagság!

a Rom. 2.
§. 23.

b Hebr. 6.
§. 6.

Kicsoda az, a' ki a' bűn-által meg-bántodik?

II. Melynél nagyobb az, a' ki a' bűn-által meg-bántodik, annál nagyobb a' bűnösnek gonofsága. tekints-meg ő bűnös ember annak szépségét, kit a' bűn-által meg-bántasz, és annak csak egy szem-pillantásig-való látása többet térszen, az egész világon-lévő szépségeknek örökké-való látásánál. gondold-meg méltóságát, kihez-képest az egész világ Fejedelmének, Királyinak, és Császárrinak méltósága csak árnyék, árnyék a' meg-bántása-is. Visgáld-meg a' szeretetre-méltó voltát, kinek csak egy leg-kissebb el-mulatása-is károsabb az egész világ káránál. gondold-meg tekkéletességét, melyet soha semmiképpen számba nem vehetcz, akár az égnek Csillagait, akár a' levegő-égnek apró porocskáit, akár a' tengernek fővenyit vedd számba. Mond-meg kérlek, mit vélsz? mit térszen ez a' név, ISTEN? érted-e mit térszen ezek a' szók: *mindenkor élni, mindenkor lenni, mindeneket tudni, mindeneket meg-cselekedhetni, mindeneket látni?* mind-az-által annál a' véghetetlen szépségnél nagyobbra becsüllöd a' rothadandó szépséget? annál a' méltóságnál inkább szereted a' hiúságos titulust? azt a' minden jószágok tekkéletességét alább-valónak tartod, egy darab földnél? azt a' jót láb-alá tapodod, kinél jobb, s-hasznosabb néked nem lehet? még sem rettegsz, s-még sem félsz?

Kicsoda az, a' ki a' bűn-által az Istent meg-bántja?

III. Gondold-meg ember, kicsoda vagy te, a' ki az Istent meg-mered bántani: tekints-meg testedet, por vagy, s-porrá lészel. ha ugyan valaminek alitod magadat, jussón eszedbe, egy-néhány esztendővel ez-előtt mi voltál, egy-néhány múlva mi lészel? Tekintsd-meg lelkedet-is, ő nagy gyalázat! eredendő bűnben fogottattál, minek-előtte születetnél, az Isten ellensége lettél; az égből szám-ki-vettettél, pokolnak foglya lettél, kicsodák lelkedre szállott örökséged? az értelmeknek tudatlansága, akaratodnak a' gonofságra hajlandósága, emlékezetednek rút képzelé, &c. melyek-

Qq

ből

ből származtak gonosz szokásid, meg-fizethetetlen adósságid, az Isten malasztjának meg-vonása. De még-is világosabban elődbe-
teszem a' te szegénységedet, és semmi-voltodat. Vessd-őszfe ma-
gadát mind azokkal az emberekkel, kik világ kezdetitől-fogva vol-
tak, s-világ végéig léfznek, ő mely becsstelen vagy hozzájok-ké-
pest! vessd-őszfe az Angyalokkal, ő mely kicsiny vagy! vessd-ősz-
fe az egész teremtettt-állatokkal, kik már teremtettek, s-kik még
teremtendők, ő csak semmi vagy hozzájok-képest! már tehát vessd-
őszfe magadat az Istennel, a' kit te gonofzságid-által becssteleni-
tesz, lásd-meg mi vagy hozzá-képest, magad itiletedre hagyom.
holott minden nemzetek úgy vannak ő-előtte, mint-ha nem volnának,
és mint a' semmi ellyanoknak tartatnak. (c)

c *Isaie 40.*
§. 17.

I M A D S A G.

AH! én Uram, és én Istenem! a' te hozzám-való irgalmafs-
ságodat, és hoszfzu-tűrésedet csudállyam-é, vagy az én
háládatlanságomat, és gonofzságimat? imé a' te méltóságod
szine-előtt, számtalan Angyaloknak, és Szenteknek Seregi,
nagy rettegéssel éneklik: Szent, Szent, Szent! a' te nagy
Felséged-miatt bé-fedezik orcájokat, és nagy álmélkodással
le-borúlnak előtted. én pedig útállatos férgecske, midőn
ezektől tiszteltetel, becsstelenséggel illelek, és kordénak tart-
lak! a' te irgalmafságod sem terjedhet már tovább, az én go-
nofzságim el-tűrésében, s-az én meg-veszett akaratom sem
mehet tovább a' bűnöknek fertelmességében! meg-vallom,
meg-érdemlettem, hogy a' föld el-nyelt volna, hogy az ele-
mentumok meg-vonták volna magokat tőlem, hogy az ég
világosságát ne-adta volna, hanem inkább a' mennyi sugári
a' Napnak, annyi meny-követ bocsátott volna reám. meg-
érdemlettem! meg-vallom! meg-érdemlettem! hogy az én
kinzásomra újabb, újabb pokolnak kellett volna lennie!
De ő végghetetlen jóság! ő Istenhez méltó irgalmafság! és
hoszfzu-tűrés! te a' kinok, és büntetések-helyett, békeség-
gel kínálsz. Annak-okáért az én fogadásomnak bizonyosá-
gára hijlak benneteket mennyei Seregek, hogy valamennyi-
re meg-felellyek az én kegyelmes Istenem szeretetinek; arra
igirem azért magamat, hogy ha semmi büntetés, semmi kin,
semmi pokol nem volna-is, még-is készebb vagyok minden
nyomorúságot, sőt halált-is el-fzenvedni, hogy-sem a' ti, és
az én édes Uramat meg-bántani. annak-okáért olly becsül-
letben

letben lesz ez-után én-nálam az Isten, a' minéműt a' véghe-
tetlen, meg-mérhetetlen, és becsülhetetlen jó kíván, és érde-
mel, és a' ki az én gonofzságimnak mélységét, az ő irgalmafs-
ságának mélységével fellyül-haladgya, és az én szemeim, ke-
zeim, lábaim, nyelvem, testem a' mint eszközi voltak a' go-
nofzságnak, úgy eszközi léfznek a' penitencia-tartásnak.
Engedgye azért szent Felséged, szent nevednek dicsőségére,
hogy valamint ennek-előtte gondolatimmal, szóllásimmal,
és cselekedetimmal pártos voltam, annál hivebb legyek ez-
után! a' mint hogy most kezdem-el, és soha ez-után hivsé-
gemet meg-nem másolom, Amen.

MASODIK ELMELKEDES. HETFÖRE.

A' bűn-tételben-lévő dolgok, mellyek
meg-súlyosították a' bűnt.

A' bűnnek a' helye.

I. SEmmi a' te bűneidnek úndokságát úgy ki-nem jelenti, mint
annak szemei, ki minden helyen jelen vagyom, és mindene-
ket lát. Mikor te a' törvényt lábad-alá tapodnád, nézte a' törvény-
szerző, mindenütt jelen-lévő Ur Isten; mikor nevetnéd senyegetélt,
reád vigyázott a' Bíró; mikor a' mi váltságunknak árát (a' Kristus
JESUS-nak drágalátos szent vérét) sárba tapodnád, látta a' Meg-
váltó; mikor az Istennek barátságát, és békeségét meg-vetnéd, és
a' pokollal szövetséget vetnél, reád fordította szemeit szeretőd;
mikor a' te verrel ferteztetett kezeidet fel-emelnéd, hogy az Isteni
Felségnek Koronáját le-vonnád, rajtad tartotta szemeit a' végghet-
len Felség. egy-szóval vétkezélt. *Gonofzt cselekedéttől, és cselekedet-
től. (d)* mit tehát? ám-bár, szabadon vétkezz, csak-hogy olly rej-
teket keress magadnak, a' kiből az Isten nem lát. mert ugyan-is,
mersz-é az Isten-előtt, ki minden cselekedetidet láttya, olly dolgot
cselekedni, mellyet én-előttem nem mernél? tehát inkább irtózol
én-előttem, vagy más, akár-ki előtt, gonofzt cselekedni, hogy-sem
az Isten-előtt? O vakság! szállj szivedbe.

d *Jerem. 3.*
§. 8.

A' bűnnek ideje.

II. Te mérészed-é az Istent meg-bántani, minek-utánna már
a' keresztség-által, a' bűnnek mocskából meg-mosáttattál volna, a'
kárhozatnak fogságából ki-hozattattál volna, az Isten fia-i-közzé
számáltattál volna, az örök életnek örökösé lettél volna? minek-
utánna a' szent Sacramentumokkal élteél volna? minek-utánna lát-
tad, hogy éretted az Isten Fia meg-hólt? minek-utánna ő annyira
fze etett volna, hogy te-is szeretettel fizetnél, azonban becsstelen-
séggel

séggel feleltél? Ő semmiből teremtett tégedet, ő hit tégedet az igaz hitbe, mind eddig ő táplált téged, és nem-csak e földön-lévő állatokat rendelte hasznodra, de az Angyali lelkeket-is őltalmazta. ő cseleltette, hogy a' jobban fel-neveltetnél, és taníttatnál, hogy az ő szent testével éltetnéd lelkedet, egy-íszóval, az ő ajándéka, hogy az örök életnek örökköfe lennél. De ah! mikor ő, mint édes Atya, ajándékot reád árasztaná, te akkor őtet mint ellenség szidalmaztad, s-átkoztad, és minden ajándékival láb-alá tapodtad. Nem-de-nem még az okatlan-állatok-is irtóznak illy nagy háládatlanságtól?

A' bűnnek eszközei.

De még finos vége üdokságidnak, mert nem-hogy az Isten-szemei, kik mindeneket látnak, avagy kezei, kik mindeneket tartanak, a' bűntől meg-rettentettek volna, de az Istennek ajándékot, kikkel dicsőségét, s-lelked idveségét kell vala keresned, az Isten-ellen támasztottad, a' külső érzékenységedet, melyek a' léleknek segitségére rendeltettek volt, mire fordítottad? mire fordítottad szemidet, s-kezeidet, (ő ocsmány bűnöknek eszközei!) sőt egész testedet (ki a' Krisztus jelen-létével annyiszor meg-szenteltetett) mire fordítottad? akaratomat, és értelmemet, melyek véghetetlen jóra rendeltettek volt, a' bűnök ocsmány meg-poshatt sárában keverted, és mind újabb-újabb gonofságnak mesterségében fászfutod, úgy-an-nyira, hogy immár az emberi gonofság tovább nem mehet. O nagy ifizonyúság! nem-csak a' teremtett-állatokat fordítottad az Istennek becselenségére, hanem (ő nagy rettenetesség!) magát az Isten, az ő segítő kezét! *Szolgálni kényszerítettél engem bűneidben, dolgot adtál nekem Istenelenségidben.* (e) Azt mondod vala: De jó az Isten, hofzfű-tűrő, irgalmas, bocsánatot igir, el-vár a' penitencziára, tehát most szabadon vétkezem, ideje lesz még a' gyónásnak, kiben meg-oldoztatnak gonofságim, hadd bántódgyék-meg az Isteni Felség, hogy legyen, a' mit meg-engedgyen a' kegyesség! O kegyetlenség! ő fene-vadság! nem elég, hogy a' teremtett-állatokat az Istenre támasztottad, hanem magával az Isteni jósággal gonofsúl élsz! *szolgálni kényszerítetted őtet bűneidben, dolgot adcz neki istenelenségidben!*

I M A D S A G.

O Minden jóságnak, és szentségnek ki-merithetetlen tengere! most nagy orca-pirulással, és alázatossággal, a' minéművel még eddig nem; az én gonosz háládatlanságomért, szent lábaidhoz borúlok. ah! kicsinynek tartottam, szent Felségedet szemtől-szemben szidalmazni, és káromlani, hanem a' te ajándékodat, és malasztidat-is, velelke roszszúl-élvén, ellened-támasztottam! én! én! ő balgatagság!

ság! a' te irgalmaságodból, kit a' hitnek világossága-által meg-ismertem, a' penitencia-tartásnak földjéből, ki a' te drágálatos szent véredből készítettett, ellened-hadakozó fegyvereket készítetttem! én csak azért-is, hogy te jó vóltál, gonofszá lettem; hogy a' bűnök-ellen orvosságot készítettél, szabadossabban vétkeztem! és ifzanyú dolog ugyan, így gondolkodom vala, a' mindenható, mindent-látó, s-tűdőt Isten meg-bántani, de hiszem, idő adatik a' penitenciára, és gyónásra. semmi módomban nincs azért a' menetségre. mert ugyan-is micfoda erőszak? micfoda szükség vitt engem arra, sőt micfoda képzett jónak villámása, hogy az Isten-ellen fegyvert fognék? talám a' késértő e' világnak minden javait nekem igirte? ah! egy szem-pillantásig-való gyönyörűséget, egy kevés ideig-tartó örömet, hogy az örökké-való örömmek tengerét meg-vetnem! *Miért becselenitette az Isten-ellen az Isten! miért becselenitette!* (f) ah! kicsiny, sőt semmi volt, a' mit a' te ajándékidnál nagyobra becsültem, kinek szeretetiért téged meg-útáltalak! De mit mivel itt a' te irgalmaságod? ki-nyújtván kezeit, nagy kegyessen vár, hogy vízfű-térjek. O én kegyelmes Istenem! azon szeretetteddel, melyet én sokszor láb-alá tapodtam, fogadgy-vízfű engemet! imé minden gonofságnál inkább utállom bűneimet, de mivel meg-nem jobbithatom magamat, hanem a' te segítő malasztod által, annak-okáért, a' te melységes sebeidért, kérlek téged, hogy ennek-utánna a' te ajándékodat nem gonofzra, hanem jóra fordítsam, hanem inkább azok legyenek ősztonim a' te szeretettedre, és hívséges szolgálatodra, Amen.

HARMADIK ELMELKEDES. KEDRE.

Az Isten utállja a' bűnt.

I. **N**Em lehet nagyobb gyűlölsége a' bűnnek, mint a' kivel az Isten gyűlöli, mert az feneketlen. Valamint az Isten véghetetlen szeretettel szereti a' maga jóságát, úgy véghetetlen gyűlöléssel gyűlöli a' bűnt, ki csak egyedül ellenkezik az ő jóságával. Vessd-őszfűze ezzel a' gyűlöléssel, az egész világon-lévő, s-léendő embereknek gyűlölségeket; vessd-őszfűze azt a' gyűlölséget-is, mellyel a' kárhozott lelkek az Isten gyűlölik, mind árnyékok ezek ahoz a' gyűlölséghez, mellyel gyűlöli az Isten a' bűnt; s-még-is te illy nagy utálatos üdokságot napon-ként, heten-ként, hólnapon-ként, sőt, ő nagy kábaság! esztendőn-ként tartasz kebeledben?

II. Nem alább-való gyűlölséggel gyűlöli az Isten a' bűn-tévőt, mint a' bűnt. *Hasonló-képpen utálja az Isten az Isten-telent, és istentelenséget.* (g) mert ugyan-is a' gonosz-tévővel, halálos ellenségséggel barátságot tartani, ajándékokkal gazdagítani, örök kinokra nem vetni, az Isten sem cselekedzi. gondoly-el akár-mely Szentet, hogyha halálos vétet cselekedne, ez-előtt-való minden jóságos-cselekedeti héjába-valók lennének, és annyira utálná az Isten, valamenynyire a' több kárhoztakat, és azon kárhozatra vetné. az elme sem foghatta azt meg, nem-hogy a' nyelv ki-mondaná, minémű gyűlölséggel gyűlöli az Isten a' bűnös embert. O mely rettenetes iszfonyúság! csak egy halálos vétikkel nagyobb okot adcz az Istennek a' gyűlölségre, hogy-sem az egész Szentek fokasága az ő jó-cselekedetekkel a' gyönyörűségre. Eredgy tehát, hanyatt, s-homlok rohanj előbbeni gonoszságidra, a' bűnt bűnnel szaporítsd! de megemlékezzél róla, hogy olly gyűlölségre indítod az Istent, mellyet sem a' Pátriárkák, és Próféta; sem az Apostolok, és Mátyrok; sem a' Confessorok, és Szűzek érdemi le-nem törölhetnek. ha azért a' bűntől nem irtózol, mitől irtózol? jobb holt ebbé, avagy mérges basziliscusá, vagy Sárkányá lenni. hogy-sem vétkezni.

A' fellyúl meg-mag yarázott dolgokból ki-hozott bé-fejezésésk.

III. Itt immár magaddal, így okoskodgy: hogy-hogy lehet tehát az, hogy én azt a' lelkemnél-is inkább szerezsem, a' mit az Isten véghetetlen gyűlölséggel gyűöl? miképpen lehet az, hogy én azt annyira kedvellyem, a' mi nagyobb gyűlölségre, és szomorúságra (ha lehetne) indította az Istent, hogy-sem az egész Szenteknek jóságos-cselekedeti öröme? tehát olly el-vetemedet ember léfizek-é én, hogy nem-csak ne-szégelyem a' bűnt cselekedni, hanem még kérkedgyem véle? nem volt elég az Istennek, hogy mennyen, s-földön olly kemény bocsfű-állással büntetné a' bűnösöket, nem volt elég, hogy ezernyi-ezereket az örök dicsőségéből ki-rekesztene, hanem számtalanokat, csak egy halálos vétékért-is, az örök kárhozatnak mélységébe sillyesztett. Még-is én-nékem minden gonoszság, nevetség; lelkem-ismérete furdalása, álom; az Istennek mindenütt reám vigyázó jelen-volta, tréfa? mit vélsz? ki hibáz itt? ki csálatkozik-meg? az Isten-é, ki annyira szörnyiti a' bűnt? te-é, ki csak tréfának tartod? ő ki-mondhatatlan vakág! torkig heversz a' sárban, még-is ékesnek tartod magadat; ellensége vagy az Istennek, még-is bódognak alitod magadat; utálatosabb vagy a' dög-nél, még-is dicsőségesnek itilled magadat; nyomorultabb vagy az ördög-nél, még-is mindenek-felett szerencsésebbnek gondold magadat! O minden nyomorúságnak örvénye! Egy közszületek ör-

h. Joann. 6. dög. (b)

8. 71.

O Irgalmafságnak Ura, és Istene, Királyoknak Királlya, és Uraknak Ura! imé nagy töredelmességgel járulok hozzád, kegyelmet, és békeséget kérvén. mert ugyan-is más-képpen, mire nézve merne hozzád járulni hitét szegő árulód, halálos ellenséged? tudom, hogy egyedül csak a' bűn az, kit véghetetlen gyűlölséggel gyűöl, ki egyedül ellenkezik a' te szent akaratoddal; de midőn az én cselekedetemet utállod, utállod-é a' magadét-is? midőn látod, hogy a' te képed én bennem bé-mocskoltatott, nem-de-nem viszsza-téritéd-é előbbeni szépségére? imé én nyomorult bűnös, Sz. Felségednek Királyi széke-előtt le-borulván, nagy alázatofsággal bocsánatot kérek, és tellyes szivemből utállom azokat, mellyekkel te-előttem utálatosá lettem. a' te szereteted Uram, a' te gyűlölséged, mellyel gyűölöd a' bűnt, az én könyhullatásimnak eredeti. De mivel nem oly bővek, a' mint kívánnám, az én bánatim helyett, légyen az a' gyűlölség, mellyel a' bűnt gyűölöd. Ah! légyen-meg tehát én kegyelmes Istenem! a' te véghetetlen jóságod és irgalmafságodért légyen meg ma közöttünk oly békeség, kit semmi-némű inségekben, vagy szerencsés állapotban fel-ne boncsúnk! ez-után a' te parancsolatidnak engedek, a' te malasztodat becsüllöm. a' te törvényedet meg-becsüllöm. alázatosan könyörgök azért, hogy midőn kékertetem, légy velem, a' bűnőkre-való alkalmatofságokat távoztasd-el tőlem, az el-múlt vétkeimről felejtkezzél-el, hogy ebben az életben, parancsolatidnak engedelmes lévén, tisztá szivből szerezselek, és az örök életben színről színre látván, örökké szerezselek, Amen.

NEGYEDIK ELMELKEDES. SZERDARA.

A' bűnőknek büntetési.

Az Angyalok büntetési.

I. M Enyben volt első párt-ütés az Isten-ellen, menyben volt az Isteni bocsfű-állásnak haragja a' gonoszokon, menyben volt a' bűnnek méltó büntetése. Semmiből alig teremtetvén, a' természetnek, és Isteni malasztnak drága ajándékival alig ékesítettettek fel, alig helyhezettek a' mennyi ékeségnek országában, ottan mindgyárt pártot-ütöttek a' gonosz lelkek. de ottan mindgyárt a' bocsfű-

hoszfű-álló Isten, ki az ő dicsőségét másnak nem adja, (i) meg-má-
folthatatlanul a' kárhozat tűzére le-veti. De ő mit csinál sz igazság-
nak Istene? nem-de ládd-e, hogy ha mind azt miveled, többen
mennek a' kárhozatra, a' tenger fővenyénél? ám-bár, úgy-mond?
nem gondol ezzel, az én igazságom; valamint számtalan a' gonofz-
ság, úgy számtalanon mennyenek a' kárhozatra. De ő mindenek-
nek Ura, s-Istene! a' te bölcs kezeidnek munkai-közt, nincs ne-
mesebb az Angyaloknál? úgy legyen bár; de upyan örök tűzzel fi-
zesék gonofzságokat. Tehát csak egy bűnért? egy bűnért; ki csak
gondolattal lett; oly keménnyen bünteted őket? Csak egy bűn-
ért; de halálosért, ki véghetetlen gyűlölséggel gyűlöltetik én-tőlem.
egy-fővel, semmit sem használ az, hogy ők első teremtetett-állatok,
hogy eddig példa nem volt elettek, hogy a' gyehennával nem fe-
nyegtetettek, hogy-ha idejek volna, meg-térnének. Semmit sem
használ ez, semmit sem használ; így felel a' meg-fedhetetlen igazsá-
gú Birő; semmit sem használ! mert véghetetlen gyűlölségre méltó
a' gonofzságok, méltók magok-is. Ah! még-is az emberek, nyak-
ra, s-főre rohannak a' gonofzságra! s-még sem félnek, nem retteg-
nek az igaz ítélő Birőtől! a' mennyei Udvarnak első tisztjei, első
fzemélyi, a' kárhozatnak tűzére vettetnek, s-még se féllyen a' bű-
nöknek úndokságával meg-terheltezt nyomorult ember?

A mi első Atyáink bűnének büntetése.

II. Az első bűnről a' másodikra, a' mennyeiről a' földire, az
Angyalokról az Emberekre fordítsuk szemeinket, kikből származ-
tak minden nyomorúságok e' világra. Vedd egy csomóba, az egész
emberi-nemzetnek fájdalmát, szegénységet, szükségét, nyavalyát,
ellenkezést, dög-halált, hadakozásokat, éhséget, szomjúságot, az
egész holtaknak meg-száradott csontjait, és valami gonofsz e' vilá-
gon ki-gondolhat, vedd mind egy csomóba; meg-óhatod-e, hogy
keserveffen fel-ne kiált: úgy-e? tehát mind ezek a' gonofszok, mind
ezek a' változások, egy bűnnek büntetése? tehát ennyi nyomorúsá-
goknak áradását, egy parancsolatnak által-hágása szerette? ah! ha
a' bűn nem lett volna, minden békeségnek, természetnek, és ma-
lásztnak kincsével örökké bővelkedtünk volna! O bűnnek gonofz-
sága! minden nyomorúságnak reánk-áradott patakja! ah! bár mind
azokat a' köny-húllatásokat, azokat a' zokogásokat, azokat a' fo-
házkodásokat, melyek e' világi kár-vallásokért lettek, s-lésznek,
te-reád forditanánk, de a' mi még köny-húllatásra méltó, meg-va-
kittyta lelki szemeinket, hogy az ő úndokságát ne-láthassuk.

Magánossan, kinek-kinek az ő bűnének büntetése.

III. De ez, az egész világnak, a' bűn-által lett romlása, ha csak
egy léleknek örökké-való kinnyával őszíre-venetetik-is, semminek
látzik. Meny-le, kérlek, pokolnak kapujáig, halgassd ott a' nagy
kiál-

kiáltást, sikoltást, nézd a' ki-mondhatatlan vég-nélkül égő tüzet,
fzemléld a' rettenetes halál- nélkül- való halált, és magaddal így
okoskodgyál: Tehát egy kis ideig-való, egy fzempillantásig-tartó
testi gyönyörűségnek örökké-való a' büntetése? igen-is örökké-való!
ah! őt ezer esztendő el-múlt immár, mi-olta, első atyáknak böl-
dogtalan maradéka Kain, ebben a' tűzes tengerben úszkál, még sem
érkezett a' partra! még csak egy fertályát sem fizette-meg adófsá-
gának! ezernyi, s-meg ezernyi-ezer esztendő, még csak kezdeti
sem lehetnek az örökké-valóságnak. de a' mi nagyobb, mind eze-
ket (ki mindeneket lát) a' magasságból nézi az Isten, láttya, hogy
az ő képe ott ég, még sem indul könyörületességre; hallya az ő
magzattyának óhajását, sikoltását, még sem könyörül; hallya a'
nyomorult kárhozott léleknek kiáltását, sívalkodását, még sem
gondolkodik a' kinoknak enyhítéséről. ah! boldog Isten! micsoda
méreg keserítette annyira meg, az édes mézzel-folyó irgalmaságnak
forrását? ah! minden méregnél keserűbb métely, a' bűn! *Veszzen-
el Samaria, ki keserűsége indította az ő Istenét.* (k) Csudálkozol
ezeken? inkább csudálkozzál azon, hogy a' bűn soha eléggé nem
büntethetik, a' pokolnak minden kinnyai sem érik-fel, csak egy
bűnnek a' gonofzságát-is. Előtted vagyom azért a' bűnnek mind a'
gonofzsága, s-mind a' büntetése. Lássd ha még-is kedved vagyom
a' bűnre, kedved legyen az örökké-való büntetésre-is.

I M A D S A G.

AH! mind eddig sem értettem a' bűnnek gonofzságát! ah!
méltán azok-közzé számláltatom, a' kik *nem tudgyák mit
csélekesznek*, mikor téged meg-bántanak! Nem tudtam vala,
hogy pokol a' bűnnek készitett. Nem tudtam vala, hogy az
örök tűznek kinnya fel-nem éri a' bűnnek gonofzságát, hogy
az eléggé nem fizethet csak egy bűnért-is. mért ugyan-is
ha tudtam volna, hogy merem volna bünt csélekedni? nem
fok héja vala, hogy azt az örökké-valóságnak meg-nem ta-
nultam, a' mit itt érteni nem akartam. Véghetetlen hálá-
adással tartozom azért én Istenem, hogy engem abba az átok-
ba nem vetettél, melybe sokakat taszítottál. ah! hogy hogy
lehetne már, hogy mind ennyi irgalmaságod után-is, meg-
bántanalak? ah! őrizz-meg, s-oltalmaz-meg Uram Isten,
hogy ennek-utánna, semmi-képpen meg-ne bántsalak. Vesz-
zen-el, s-veszzen-el a' bűn, mind néked, s-mind nékem ha-
lalos ellenségem! hogy mind a' büntől, s-mind a' bűnért-való
büntetéstől meg-menekedvén, néked éllyek, és néked
hallyak! Amen.

A' bűn Krisztusban büntettetik.

A' bűnnek adófsága.

I. Nagy adófságba ejted magadat, mikor halálos vétkekkel megbántod Istenedet, s-Uradat. mert mindgyárt az Istennek igazsága azt kialtya: *Fizeld-meg a' mivel tartozol.* azonban nincsen senki, a' ki meg-fizessen; nincsen, a' ki eleget-tegyen. ha a' dicsőült Szenteknek könyörgését, a' Mátyroknak szívenedését, az Angyaloknak szolgáltyát, a' Bölcsőségek Szűznek érdemét kéred-is kölcsön, meg-nem fizethedd, csak egy halálos bűnért-való adófságodat-is. Sőt a' mennyi a' tenger fővenye, annyi világot teremtsen az Isten, töltse-meg azokat száma-nélkül-való Szentekkel, kik az eddig-való Szenteket, s-a' Bölcsőségek Szűzét-is fellyül-haladgyák szentségekkel. vedd-kölcsön ezektől-is az ő érdemeiket, meg-is csak egy halálos vétékért-való adófságodat sem éred-fel. mert vég-hetetlen méltóságú. kit meg-bántottál, az Isten, kinek méltóságát fel-nem éri az egész teremtetett-állatok fömmája, annak-okáért, eleget sem tehet.

Krisztus fizette-meg, a' bűnökért-való adófságát.

II. Meg-nem fizethetvén senki a' bűnnek adófságát, maga vállalta magára az Isten-Ember, a' Krisztus JESUS, tudván, hogy vég-hetetlen kincseknek kellene lenni, annak ki-fizetésére. meg-fizethetne volna ugyan csak egy fohászkodással-is, de bővséges árrát adta, hogy abból ki-tetizenek a' bűnnek nagysága. annyira volt pedig a' Krisztusnak (kit a' bűnért szívenedett) fájdalma, hogy a' senketlen tengerhez hasonlítja a' Prófeta. mert ugyan-is nem volt egy tagja, nem volt egy érzéksége, ki kivált-képpen-való fájdalommal nem kinoztatott volna. úgy-annyira, hogy *tetétől-fogva, talpig nem volna benne épség.* Mely nagy fájdalmat szívenedett legyen lelkében, senki se ki-nem mondhattya, se meg-nem foghattya; maga-is csak így jelenti-ki, hogy *szomorú, és meg-epedett az ő lelke mind halálig.*

A' fellyül meg-irt dolgokból, ki-bozott okoskodások.

III. Itt már azt kérdem tőled; helyessen, s-okosán cselekedt-e a' Krisztus, hogy életét le-tette, szent vérért ki-ontotta, a' bűnöknek el-törléséért? ha a' bűn, a' mint te véled, csak tréfa, az Isten parancsolattyának által-hágása, csak játék. Vald-meg igazán, ha nyilvánban, ki-nyilatkoztathatott volna-é ennél a' bűnnek gonofsága? ha az Isten az elementomokat semmivé tette volna, ha a' Csillagokat meg-eméltette volna, ha az egész emberi-nemzetet, és az Angyalokat az örök tűzre vetette volna, mit gondolsz? nem-de-nem nagynak mondanád-é a' bűnnek gonofságát? az Istennek meg-

meg-bántását, és becstelenítését? de-nagyobb ennél, csak egy csapása-is Krisztusnak, ki a' bűnnek el-törlésére kívántatott. hát mit mondasz annyi kinnyairól Krisztusnak?

Innen két idvéseges tanúságot végy magadnak. *Először,* hogy nem csak egyszeri a' Krisztus halála, hanem mind annyiszori, valamennyi a' bűn. mert olly nagy gonofságú a' bűn, mellyel Istenedet meg-bántod, hogy ha eléggé kellene ismét érette fizetni, szükséges volna viszontag Krisztusnak meg-hálnia. Valahányszor tehát halálos-képpen vétkezel, mind-anyszor arczúl, s-pofon-vered, tövissel koronázod, csúfolod, ostorozod, halálra sentenciázod, szent verét ki-ontod Krisztusnak. *Másodszor,* azt vedd-eszedbe, hogy valamennyiszor nagy vétkeket cselekszel, annyiszor a' Krisztus kínszenvedését, és érdemét láb-alá tapodod, mindenkor benned házontalanná teszed. erre-nézve siránkozott Idvezítőnk: *Mi haszna van az én véremmek!*

Psalmo 29. v. 10.

I M A D S A G.

HA valaha irgalmaságodat mutattad, most van egyszer ideje édes JESUS! most van mondám ideje, hogy irgalmaságodat mutasd hozzám. hogy én élnek, te meghaltál a' keresztfán. ha a' te Isteni hatalmadat, s-országodat kellett volna vened, vallyon nagyobb árron vetted volna-é azt, az én idvésegemnél? Ah! mit gondoltatok akkor Scaffimok, mikor két lator-között láttatok az Isten-Emberr? mit gondoltatok, mikor a' sok fájdalmok árjától le-nyomattatván, a' ti Uratok halálát szemléltétek? de imé majd hasonló csuda, mind ezzel a' költséggel sem lehetett meg-venni az én szívemet. Sőt mikor meg-holt volna, el-fordultam tőle, sebeit meg-újítottam, szent véreért meg-tapodtam. Ah! ki ad énnékem hasonló köny-húllatásokat háládatlanságomhoz? hogy szeretetének fájdalommal, szent vére forrásának köny-húllatásával fizessék? de ezek-is kegyes Atyám, a' te ajándékid, mellyekért hozzád emelem szívemet. magam erőm-áttal, el-tudok esni, de nem tudok fel-kelni. tőled el-távoznom könnyű, de viszsa-térnem, néhez. bűnt cselekedni elégséges vagyok, de meg-bánni, és meg-fizetni elégtelen. alázatosán kérlek azért, hogy ezt-is, a' több hozzám-mutatott ajándékidhoz méltostasd adni. En azonban a' te szeretetedtől meg-győzöttetvén, valamint minden jóknál fellyebb becsüllek, úgy a' te szívenedésednek okát, tudni-illik,

Rr 2

Ék, a' bünt, minden gonofznál inkább gyűlölöm, bizván azért a' te szentséges sebeidben, melyeket az én idveségemért szenvedtél. és a' kik ez-után-is párt-fogóim léznek, oly reménységben vagyok, hogy a' te kegyelmedből, a' halál ér elébb, hogy-sem valami nagy bűn, Amen.

HATODIK ELMELKEDES. PENTEKRE.

A' HALÁL RÓL.

Micfoda a' Halál.

I. **A** Kár-minémű erős kötéllel kapcsoljon téged magához a' világ szeretete, de leg-első ostromán a' halál el-fzakalítja. atyádtól, anyádtól, fiádtól, leányidtól, rokonidtól, jó barátidtól, jó-fizagódtól, és kincsedtől, csak hamar véletlenül el-ragad a' halál. ah! vallyon mellyik része, mellyik tartománnya rejt-el a' halál-előtt a' világnak? ő mely igen ellenkezik ő e' világi örömmel! el-jön! el-jön! a' mikor nem-is vélnéd, el-jön az a' nap-kelet, ki-után nem látez nap-nyugotot; vagy el-jön! el-jön! az a' nap-nyugot, ki-után ne-várj nap-keletet! az ágyadról koporsóba, és a' koporsóval a' földnek, s-örök feledékenségeknek adatol. Akkor a' mulandó gyönyörűségért rothadás; a' czifra öltözetért, egy darab gyöles, vagy vászon; a' nyájas-társakért, a' kigyóknak, békáknak, és férgeknek seregi vesznek-környűl. úgy hizlallyuk tudnia-illik testünket, hogy kényesebben vendégeskedheffenek belőle a' férgek! mellyeket, ő! ha úgy elménkbe vennénk, a' mint szemeinkel láttuk! én azt a' tanácsot adom, hogy föha elébb el-ne aludgy, hanem a' halált ábrázold-le elmédben.

A' Halál mindeneknél bizonyosabb, és leg-bizontalanabb.

II. A' többi-között, nem kevésbé szörnyíti az, az halálnak félelmét, hogy valamint mindenek-felett leg-bizonyosabb az, hogy a' halált el-nem kerüllyük, úgy leg-bizontalanbb, hogy mikor, mellyik esztendőben, hólnapban, héten, vagy napon, mellyik órában jön reánk. Azt kérdem tőled, tudod-e, ha nappal, vagy éjjel lesz-e ki-múlásod? tudod-e micfoda nyavalyában? micfoda helyen? mellyik esztendőben? adatik-e időd penitencia-tartásra? adatik-e lelki Atyád? ezekre nem tudsz felelni, hogy mindenkor készen lennél az halálra. hogy-ha az Isten meg-jelentené, hogy ebben az esztendőben a' halottak-közzé számláltatol, ő mit nem mivelnél! miért nem miveled tehát azt, holott nem csak ebben az esztendőben, hanem ebben a' hólnapban, ebben a' hétben, sőt ezen a' napon, ebben az órában el-válhatik lelked testedtől, és a' sirba tétethet. De nevedet ezeket; és a' világi kincseknek hamis, Isten törvénye-ellen-való gyűjtésben üzd magadat, a' testi fertelmes gyönyörűségek-után lappangasz, a' haragnak, s-boszszú-állásnak mér-

ge forr szivedben. De ő! ő! balgatag! nagy fietséggel közelget hozzád a' halál, és ezeket a' fővenyen, és jégen épített bálványokat őszsze-töri, és semmié tézi.

A' Halál csak egyszer történik.

III. Nem volna annyira rettenetes, és félelmes, ha nem csak egyszer, hanem többször-is történnék az halál. ez a' mi nagy boldogtalanságunk, hogy minden rettenetes dolgok-felett leg-rettegetesebben, csak egyszer kell által-esnünk a' halálon. azért örökké elveszett, valakinek ez roszszúl esett. akár délre, akár északra dűllyön a' fű, a' hová dűl, ott marad. Előtted van mind a' jobb, s-mind a' bal-kéz; ha azt akarod, hogy haláloddkor balra ne-dűl, életedben balra ne-térj. O vaj-ki meg-csallyuk magunkat, hogy-ha gonosz élet-után, idveséges halált igirünk! Valamint a' gyöcsnek a' vége hasonlő elejéhez, és közepéhez, úgy az embernek halála közönségesen hasonlő életének kezdetéhez, és közepéhez. szükséges azért, hogy-nagy szorgalmatozással vigyázz-reá, mert ha ez egyszer roszszúl esik, örökké abban marad. még-is te, ő? átkon, szitkon, trágárságon, fajtalanyságon, &c. kezdéd a' napot, s-azon végzed-is el, az esztendő napjainak, és óráinak számát, gonofzságidnak számával meg-dűlod, a' meg-fenyvedet nyűves dögök-között hevervén, a' hollókkal tartasz, hogy talám paradicsomban hamarabb ragadtaszál. O balgatagság! jobb volna most azt cselekedned, a' mit akarnál halálodd óráján cselekedni. mert a' mit vét az ember, azt arattya.

I M A D S A G.

Nem adhatok eléggé hálát, ő minden gonofzságimnak bölcs Orvossa, hogy az én halálomnak óráját el-titkoljad tőlem, és hogy mindenkor fegyverben készen lennék, az halált hollatorhoz, hol lopóhoz hasonlítottad. ezt adod gyakorta előmbbe, mikor atyámat, anyámat, fiamat, leányimat, jó-akaroimat el-ragadod előlem. de mit használtál ezzel, ő kegyelmes Isten! tudom, hogy a' halál közelget, mind-azon-által mint-egy oktalan-állat, az halál kelepcezésében-is nevettek. a' szentek-is félelemmel készülnek az halálra, én tréfálkodom; így kell-e annak a' terhnek el-viselésére készülnöm, ki-alatt még az ofzlopok-is, hajladoznak? így kell-e arra a' meszsze tartományra a' jóságos cselekedeteknek, kincseit elől el-küldeni, a' hol ki-ki a' maga gyűjteményéből él? így kell-e, ez világi romlandó házat meg-vetvén, az örökké meg-maradandót keresni? mikor el-méggyen az ember az örök-

Rr 3

ké-való

Eccles. 11.
§. 3.

Galat. 6.
§. 8.

Eccles. 12.
§. 5.

ké-való házába. De legyen elég immár az eddig-való balgaragság, legyen elég azoknak szeretetek, kik hamarabb elhagynak, hogy-fem el-hagyaſſanak. Moſt tehát mivel-hogy azért hoſzſzabítottam életem, hogy valamint a' vitéz az utolsó órára kéſzítſem magamat, alkalmas fegyvereket ſzerezvén; azért nem-is engedem, hogy haſzontalanul múltlyék-el tőlem az idő. annak okáért alázatoſſan könyörgök irgalmas Iſten, hogy az eddig-való gonofzſágimat töröld-le, és add a' te foganatos malafztodat, hogy ez-után ſzentül élyek, és ne-mondásék az rólam: *Időt, és helyt adott az Iſten neki penitencziára, és ő gonofzſúl élt vele kevélyſégre.*

Job. 24. v.
23.

HETEDIK ELMELKEDES. SZOMBATRA.

A' magánofon-való ITILET,

A' bűnös.

I. HA a' magánofon-való rettenetes Itiletnek képét akarod látni, máſtól ne-kérdezkedgyél, hanem csak magadtól. ah! mit gondolok (azt forgaſd elmédben) mit gondolok akkor, mikor életemnek utolsó ſzem-pillantásában, erre a' rettenetes itiletre vitétem, mindenektől el-hagyattatván, egyedül csak az őrző Angyalom- és a' gonofz lélek lévén mellettem, ez gonofz cſelekedetimnek, s-amaz a' jóknak laiſtromát tartván. Senki azok-közzül nem ſegit, kiknek kedvékért gyakorta meg-bántottam az Iſtent. csak magam egyedül ſzámtalan vétkeimnek terhe-alatt meg-görbedvén, az ég, és pokol-között, nem tudván jutalom, vagy büntetés ſzáll reám, az igaz Birónak meg-máſolhatatlan ſentenciáját várom reám! és talám ezen ſzoba, kiben moſt vagyok, talám azon rejtek-helyek, mellyeket vétkeimmel meg-ſerteztettem, az én ſzám-adáſomnak helyei léſznek. Ah! hát ha moſt ſzóllitana a' Biró, mit cſelekedném? s-hová fordúlnék?

A' Biró.

II. Héjába ſolyamodol akkor a' ſzelíd Bárányhoz, ki már rettenetes Oroſzlyánná vált, és az-eleibe kell menned, ki minden vétkeidet tudgya, és látgya. Elődbe-rakja azért, a' miket gyermekſégben, iſſüſágodban, emberi-korodban cſelekedtél, mellyeket előbb el-fem hattál, minek-előtte ők el-nem hagytak. Elődbe-rakja még a' jóſágos-cſelekedetekben-is a' kép-mutató ſzint, a' bal feltett czélt, a' Sacramentumokkal-való gonofz éléſt, az időnek el-veſztegléſét; héjába-való költséget, az alamihálkodáſnak el-hagyáſát. Elődbe-rakja a' máſok vétkeit-is, mellyeket midőn meg-lehetett volna gátolnod, avagy tartóztatnod, meg-nem gátoltad.

Elé-

Elé-hozza a' Tűtoroknak álnokságát, a' ſzüléknek lágyſágokat, a' Papoknak reſtségeket, egy-ſzóval, ha mi gonofzt cſelekedtél, avagy valami jót el-mulattál, meg-itilli. *Eheztem, és nem adtatok ennem &c.* Matt. 23.

A' Sentenczia.

III. De ő! az Itillő Birónak, minden meny-kőnél rettenetſebb Sentenciája! *Távozzál-el tőlem átkozott az őrdk tőzre!* merülly-el láng-között, kitől nem félſz vala; légy tárfa az őrdögöknek, kiknek tanácsán járſz vala; az én vérem legyen kárhozatod, kit láb-alá tapodcz vala! az őrdögnek prédájává lévén azért a' bődogtalan lélek, el-hagyattatik az őrző Angyaltól, és maga terhetől húzattatván, egy ſzem-pillantásban pokolra ſzáll. Látgya, hogy ſoha többé onnan nem léſzen ſzabaduláſa, hallgya az őrdögöknek átkokat, s-ſzítkokat; érzi a' febes tűznek kinzáſt. Es ah! (jajgat, ſiránkozik) ah! imé minémű bődogságot veſztettem-el, minémű nyomorúságban hoztam magamat! ah! meg-lehetett volna a' mi-nap, meg-lehetett volna, a' mindenekért ki-ontatott Krifus vére-által a' mennyei örökséget nyernem! meg-lehetett volna! de én ah! bődogtalan! egy ſzem-pillantáſig-való gyönyörűségért el-pazorlot-tam! átkozottak legyenek a' gyönyörűségek, mellyekkel vétkeztem! átkozottak legyenek az őrdögök, a' kiktől meg-cfalattattam! átkozott a' nap, a' kiben fogontattam! átkozott! átkozott a' kiben ſzülettettem! átkozott az a' ſzem-pillantás, melyben meg-itiltettem, s-kárhozatra vettettem! ezek a' kárhozott léleknek ſzavai, mellyekkel gonofzſágát ſirattya, de késő! nem látgya tudnia-illik a' hal a' leſt, míg a' vízben vagy a' varſa, vagy horog, hanem mikor ki-húzat-tatik, akkor veſzi eſzébe veſzedelmét, de héjába, mert későn. mi haſzna már azt akarnod, a' mi tőled nem lehet? Ellenben, mely nagy öröme legyen az igaz léleknek, mely a' mennyei dicsőségre hivat-tatik, nem-hogy a' nyelv ki-mondhaſſa, de az elme ſem foghattya-meg. Előtted vagy azért *Kegyes Olvaſóm*, s-tőled függ, ha akarod-é, hogy kegyes Sentenciát, avagy keménnyet mondgyon reád az Itillő Biró.

Matt. 23.

I M A D S A G.

O Veséknek, és ſzivek titkainak viſgáló Iſtene! meg-vallom, ha rajtam állana a' Birónak válaſztáſa, más Itillő Birót nem válaſztanék, hanem téged, ki *örökké-való ſzeretettel ſzeretted engem.* mind-azon-által itt-is vagy, a' mi rettent amaz Iſtenfelő Job Patriárkával: *Mit cſelekedgyem, mikor fel-kél az Iſten itiletre!* látom a' te ſzeretetedet, de igazſágodról nem-is gondokodom. De ah! mikor itiletre fel-kélſz, mit cſelekedgyem? akkor ki-tet-czik, mely méltó volt a' Szenteknek-

Jerem. 33.
v. 3.

Job. 31.

teknek-is e' földön félniek, mely esztelen pedig az én vak-
merő bizodalomom. akkor meg-tapasztalom, hogy véghetet-
len szeretettel szeretél engem, de azt-is meg-látom, hogy a'
bűnt-is véghetetlen gyűlöléssel gyűlölted. Ah! de mint
lészem nékem akkor dolgom? azt bizonyosan tudom, hogy
nem egyszer, vagy kétszer meg-érdemlettem a' te igazságod-
nak büntető haragját, tudom, hogy méltó voltam a' kárho-
zatnak tűzére, meg-menekedtem-e pedig onnan, vagy
nem, semmi bizonyos nem mondhatok. bizonyos pedig
az, hogy ha most számot kellene adnom, igen süllyosán
vólna dolgom. ah! hová lehet nagyobb, az én bolondsá-
gomnál? eddig-való órák, napok, hetek, hónapok, és esz-
tendőik arra a' végre engedtetek, hogy most számot vetvén
magammal eddigvaló adósságomat meg-fizetném, s-én a-
zonban többet rakok-fel? most azért fel-serkenek mély ál-
mamból, és meg-hányom, s-vetem, mi légyen azon a' na-
pon bátorságomra, s-mi légyen rettegetsemre. annak-oká-
ért ez órától-fogva, minden bűnököt meg-útállok, és egye-
dül csak azért, ő minden jónak eredete, én Istenem. csak
azért mondtam, hogy veled ellenkezik, hogy véghetetlen
gyűlöléssel gyűlölted. a' jóban pedig foglalatoss lélek, hogy
kedvem szerént-való Birám légy énnékem! akkor Birám
lészel, most édes Atyám vagy, azért kegyelmessen ki-von-
ván a' bűnök meg-poshadt és bűszódott sárából, mosogafs-
meg engem, és minden adósságimat, az-előtt a' rettenetes
nap-előtt, bocsásd-meg nékem!

NYOLCZADIK ELMELKEDES. VASARNAPRA.

A' POKOLRÓL.

Micsoda a' Pokol?

I. DE még-is hogy jobban meg-érted a' bűnös embernek vesze-
delmes állapotját, tekintsd-meg a' tárgyát, tudni-illik a' ki-
noknak mű-helyét, minden nyomorúságnak ár-vizét, tekints-meg
mondám, sőt száll-alá belé. ott nézd-el a' kárhozott lelkeket,
kiknek minden részei, és tagjai külön-külön kinoztatnak. O fe-
lellyetek-meg szemek, felellyetek-meg, a' kik itt fertelmes tekin-
tetekben gyönyörködtek, nem-de-nem annak a' rettenetes töm-
töznek setétsége, égő tűznek rettenetessége, setét füstnek keserű-
sége, a' kinzó ördögöknek ocsmánysága kinoz-e? ah! kinok! Fe-
lellye-

lellyetek-meg fülek, kik itt fajtalan énekekkel bújálkodtatok, fe-
lellyetek-meg. nem-de-nem, a' rettenetes sírásban, rivásban, jajga-
tásban, átkozódásban, és fogok csikorgatásában el-fáradtatok-e?
ah! el-fáradtunk! Felellyetek-meg, felellyetek-meg orrak, kik
drága illatokkal töltöztetek, nem-de-nem minden-féle mosléknak
bűdösségével, meg-senyvedett nyűves-dögnek szagával töltöztök-e?
ah! úgy vagyon azzal töltöztünk! Felellyetek-meg, felellyetek-meg
nyelvek, kik a' jó izekben válogattatok, felellyetek-meg. nem-de-
nem, a' pokolbéli Sárkánynak epéjével, mérges basiliscusnak mér-
gével, minden ocsmányság genyetségével étettettek-e? ah! azzal!
azzal étettünk! Felellyetek-meg, felellyetek-meg ocsmány ille-
tésekben meg-ferteztetett tagok, felellyetek-meg. nem-de-nem,
minden-féle fájdalmoktól, és kinoktól szaggattatok-e? ah! szag-
gattatunk! Erre vízen az az út, kit még most-is talám a' te lába-
id tapodnak. de meg-lásd. most van ideje.

A' Pokol örökké-való.

II. De mind ez a' fájdalmoknak, és kinoknak csomója-is sem-
mi vólna, ha valaha vége lenne. a' pokolnak leg-nagyobb kinnya
az örökké-valóság. mind ezek a' kinok ezernyi-ezer esztendőik után-
is, nem vólnának süllyosábbak, mint-ha valakinek örökké, kén-
nyére vetett-ágyon kellene fekünnie, mert ugyan-is a' minnek vége
vagyon, nem vettethetik-őszíze a' véghetetlennel. ez az örökké-
valóságnak természete, hogy ha csak egy kis alkalmatlanság lé-
gyen-is benne, mindgyárt el-szenvedhetetlenné válik, hát ha ki-
mondhatatlan alkalmatlansággal köttetik-őszíze? egy kis hősízas
várakozás, ő mely unalmas, hát az örökké-való tűz? O örökké-
valóság! nem félnék tőled, mert nem ismérnek. O örökké-való-
ság! tehát meg-másolhatatlan az, hogy a' ki egyszer beléd lépik,
csak egy szem-pillantásig sem enyhítettik gyötrelme, ám-bár egész
tengerek legyenek köny-hűllatásiból? tehát meg-fedhetetlen igaz-
ság az, hogy ha a' levegő-égnek apró porocskáit, a' tengernek főve-
nyit, a' vizeknek cseppeit, a' fáknek leveleit, az egeknek Csillagait,
száz-száz esztendőik-után, eggyen-ként számba veszed-is, még-is
csak el-sem kezdődnek a' kárhozott léleknek esztendei, és kinnyai!
O örökké-valóság! semmi nincsen náladnál rettenetesebb, semmi
nincsen a' bűnösnél bolondabb, kitől csak neveltetel, és csúfoltatol
még mikor már útdon vagyon-is. O mi lehet ennél nagyobb csu-
da? hiszszük az örökké-valóságot, a' mint hinnünk kell, s-úgy
nem élünk, a' mint élnünk kell.

Meg-érdemletted a' Poklot.

III. Midőn ezeket forgatod elmédben, gondold-meg, hogy
ezt a' boldogtalan örökké-valóságot régen meg-érdemletted. O
mennyin égne ebben a' véghetetlen tűzben! kik-közzé hogy még

te eddig nem estél, az Istennek véghetetlen irgalmaságának tulajdonítsd. hogy-ha a' te gonofzságod-szerint bánt volna veled, ah! most hol vólnál? ebben az órában (mi haszna az igazságot tagadnunk?) abban az órában, az örök tűzben, az ördögök-között, minden szabadulás-nélkül, finál, rinál, fíköltanál, jajgatnál, átkoznád testedet, lelkedet, érzékenségedet, gazdagságodat, kincseidet, gyönyörűségidet. Ah! mely kis alkalmatlanságot (így firánkoznál) kellett volna szenvednem, s-az örökké-valóságnak alkalmatlanságától meg-menekedtem volna! egy kis nyereségecskétől kellett volna meg-válnom, s-az Istent el-nyertem volna! egy kis békeséget tennem felebarátommal, most az Isten gyűlölségében nem vólnék! egy kevesé, ha a' testi kívánságimat meg-zaboláztam volna, most nem égne örök tűzzel a' testem! ezeket kiáltanád firánkozva, de haszontalanul, mert el-költ az irgalmaságnak ideje. Végezd-el azért magadban, hogy ez-után tellyes életedben gonofzságodat fíratod, igaz penitenciát tartasz, és a' jóságos-cselekedetekben szorgalmatos léfzel, mert ha penitenciát nem tartotok, minnyájan el-veztek, mert noha eddig halasztatott a' te sentenciád, mind-az-által el-nem változtatik, ha te életedet el-nem változtatod.

I M A D S A G.

AH! vallyon meg-lehet-é én kegyelmes Istenem, hogy az örökké-való kinoknak illy rettenetes fenyegetésével-is, az én meg-keményedett szívemet félelmedre ne-indítsd? meg-lehet-é, hogy az örök tűznek égéséből, még se tanuljam-meg azt a' nagy gyűlölséget, mellyel gyűlölöd a' bűnt? meg-lehet-é, hogy azoknak a' kinoknak véghetetlen fen-maradásából, még se érezem meg az én háládatlanságomat? Nagy efsztelenség csak egy szem-pillantásig-is a' te el-lenségeddé lenni, hát hetekig? hónapokig? és efsztendő-kig? sőt még dicsekedtem bene, hogy tégedet ellenségem-mé tettelek. Ha azért a' te meg-mérhetetlen irgalmaságod, és hoszfú tűréfed nem vólt volna körülöttem, régén eddig a' kárhozatnak tűze el-nyelt volna, ezt pedig azért hallasztottad, hogy életemet meg-jobbitván hozzád térjek. O azért ennek utánna-is én Idvezítő Istenem, legyenek rajtam a' te kegyelmes szemeid, ki egézfízen a' te irgalmas kezeidre bizom magamat; Ne vesd-el előled az én lelkemet, kit drága árón vettél, nagy fáradsággal kerestél, és most imé szent lábaidhoz le-borúlt. Add szent malasztodat, hogy minden bűnt el-kerüllyek, gyarapítsd bennem félelmedet, hogy

hogy a' pokolbéli kinoktól, kik tőled el-választanak, megmenekedgyem; mosd-le szent vérednek földjével minden gonofzságimat. *Es én a' te irgalmaságodat örökké éneklek!* *Psal. 88.*
7. 2.
 Amen.

K I L E N C Z E D I K E L M E L K E D E S.

A' Penitenciára-való készület.

Mik kívántatnak a' Gyónás-előtt.

I. NEm tartom én azt igaz Birónak, ki a' nyilván-való latrokat, tolvajokat, és gyilkosokat meg-érdemlett méltó halállal nem bünteti, hanem egy kevesé a' tömlőczben tartván, el-erefszti. hasonlóképpen nem hiszem én, hogy te igaz penitenciát tartottál volna, ha lelki szám-vetés-után, még ismérven bűneidet, még-is megengeded, hogy benned éllyenek. A' bánatnak kezébe kell őket adni, ki az igaz penitencia-tartásnak, és gyónásnak, s-vallásnak veleje, az Isten, és ember-közt békeséget-szerző követ. Ezt pedig a' bűnökért-való bánatot, alázatos könyörgésekkel, bugó fohászkodásokkal, (közben-vetvén a' mi Közben-járónknak drágaltos szent vérét) és lelki szám-vetéssel nyerjük-el. a' bűnökért-való bánathoz, és töredelmességhez pedig az kívántatik, hogy egyedül az Isteni szeretetből származzék. (noha a' másik bánat-is hasznos ugyan a' penitencia-tartás Sacramentomában, mely származik a' gyehennának félelmétől, a' bűnnek szégyenétől, menyországnak el-veztésétől) De olly foganatos bánat kívántatik, hogy azt fogadd, hogy ez-után semmi-némű világi jóknak kedvéért, és semmi-némű gonofznak el-távoztatásáért, halálos bűnnel meg-nem bántod a' te Uradat, s-Istenedet. Nem tudom fíralomra-é, vagy nevetségre méltók legyenek azok, kik nagy fohajtással mondgyák: *Meg-akarom magamat jobbitani!* de soha foganatossan oda nem érkeznek, hogy azt mondgyák: *Mest akarom magamat meg-jobbitani, most jobbitom-meg magamat, ez órától, és szem-pillantástól-fogva.* és így az ő fohászkodásokkal, és akarattyokkal, s-nem-akarattyokkal bé-töltik poklot, egy szóval, ha igaz penitenciát akariz tartani, s-igaz gyónást, s-vallást tenni, a' bűnökre-való alkalmatosságot el-kerüld, tudni-illik, im ennek, vagy amaznak társaságát, &c. de elég, azt mondod, a' jó szándék, elég a' fogadás, miért kellene a' régi társaságokat el-kerülni? De ő idvességéről feledékeny ember! tehát az Isten beszédénél, a' szent írás szavainál, a' Doktorok tanításánál nagyobra becsülöd a' te elméd vélekedését? meg-kell bizonyára vallanod, hogy a' sérgek eledelét, rothadandó testedet nagyobra becsüllöd, hogy-fem örökké meg-maradandó lelkedet, hogy-fem a' mennyei dicsőséget, hogy-fem az Istennek malasztját, és barátságát.

II. A' gyónásban a' szemérmetségre, és alázatosságra vigyázz. Innét az a' jó származik, hogy sem álnokul nem fedezgeted, és rejteted; sem hazugsággal nem mentegeted bűneidet; sem tudatlan, és gyenge Orvost nem keresz, hanem inkább melynél tudósabbat, és keményebbet találz. Nem akarja az a' beteg gyógyulását, a' ki szája izint-valo orvoságot kíván. tudatlan Orvost keresz? nem érzed tehát lelkednek sérelmét. Néma Birót kívánz? reád kiáltatnak amaz rettenetes szók: *Nem nyilatkoztatták vala ki néked a' te Istentelenségedet, hogy tégedet penitenciára híjának.*

Mik kívántatnak a' gyónás-után.

III. Minek-utánna azért nagy szemérmetséggel, nagy alázatossággal, nagy töredelmességgel minden bűneidet lelki Atyádnak előszámláltad; leg-elsőször adgy bálát Istennek, hogy ez-által a' gyónásod-által, az örök kárhozatnak fentenciájából ki-vett, hogy elébbeni malaszttyába, és gráciájába viszlaza-fogadott. másodszor tégy fogadást, hogy meg-maradcz az Istennek hívségében, alázatosan könyörögvén, hogy szent malaszttyát terjessze reád, mellyel diadalmassan ellene-álhatsz lelki ellenségednek. Azon-kivül, ha felebarátodat hírében, s-nevében kiísebbítetted, kövesd-meg őtet; ha hamissan valami jószágát, vagy marháját el-vetted, s-meg-károfitottad, elégitd-meg őtet. El-végezvé nagyott Penitenciádat, azon mesterkedgyél, mi-módon, és mi-úton irthasd-ki belőled a' gonofságokat. Erre három módot adok. *Először*, nagy alázatos könyörögéssel kérj segítséget, hogy fogadásodat, és jó szándékodat meg-tarthasd, a' gonofságot meg-útáld, a' jóban végig meg-maradhatsz. *Másodszor*, tellyes tehetségeddel a' bűnökre-valo alkalmatosságokat el-kerüld. *Harmadszor*, gyakorta járully a' gyónáshoz, és communiohoz. Mihelyt vétkebe esel, ottan mindgyárt minden halogatás-nélkül tarts penitenciát. Ne-kövesd ama' gonofsokat, kit csak halani-is iszonyúság! kik ha valamely nagy vétkebe esnek, bolondul így okoskodnak: azon-kivül-is meg-kell már gyónnom, tehát már addig szabadon vétkezem! ah! oktalan! mi lehet már ennél Istennek nagyobb bectelenségre? mi lehet magadnak nagyobb veszedelmekre? hogy a' haragra fel-ind ttatott Isten meg-engejtselődgyön, újonnan haragra indittyuk. De még a' gyónástól sem vagy bizonyos, mit esztelenkedel tehát? vagy ám-bár a' gyónás-által töröld-el bűneidet, nem-de-nem fen-marad-e a' gonofs szokás? Mikor a' hideg-lelés meg-szűnik, nem mindgyárt menekedel-meg minden nyavalyától. egy gonofs szokásból, ő mennyi akadályi származnak idvefégednek! csak egy nagy bűn-után, az elméd meg-homályosodik, az akaratod meg-keményedik, az Istennek malaszttya, és segítsége meg-szűnik, az ördög erősebb ellened, te erőtlenebb vagy ellene. *Damasust három vétkéért, és négyért meg-nem-tértem.*

LMAD.

O Ismérem Uram! ismérem! kinek kezeiben vannak a' mi forraink, ő életnek, és halálnak igaz itillője! ismérem! hogy az én gonofságimnak méltó büntetés, elmémnek vaksága, hogy meg-ne ismérhessem vétkeimet, fel-ne indithassá magamat töredelmességre, és bocsánatot se nyerhessek. Mind-az-által, ha ezeket érdemlettük gonofságinkért, könyörűl rajtunk szent nevedért. ha én méltatlan vagyok a' penitencia Sacramentomára, méltó ő hogy nagy buzgósággal járullyak hozzá. ha én nem vagyok méltó szolgálatra, méltó vagy te, hogy mindenek néked szolgállyanak. Annak-okáért azokért a' könyhullatásokért, mellyekkel az én gonofságimat firattad kérlek, a' te szent véredért, mellyel az én gonofságimat meg-mofogattad, könyörgök, hogy adgy énnékem bűneimért-valo igaz töredelmességet, és könyhullatást, adgy erőt szent malasztoddal-együtt, hogy minden alkalmatosságokat, mellyek a' bűnre vonnának, állhathatossan el-kerűlyem. Fordúly hozzám Uram, én-is hozzád fordúlok; gyógyíts-meg engem, és meg-gyógyulok; idvezits engem, és idvezűlök! az én gonofságimnak mélysége, a' te irgalmaságod mélységének. véghetetlen az ényim! de véghetetlen a' tiéd-is! azért teménségem vagyok, hogy meg-nem szégyenűlök! hanem a' te szent vérednek veres tengerében, és a' penitencia-tartásnak könyhullatásiban el-temeted az én vétkeimet, s-te ellenségedet, és engem bé-viszel az igiretnek örök földére, a' hol tégedet örökké szinről-szinre latni, és szeretni foglak! ah! úgy legyen! úgy legyen! úgy legyen! Amen! Amen! Amen!

Intések az igaz penitencia-tartásra, mind a' szent irásból, s-mind a' szent Atyákból.

Neked (Péternek) adom a' menyországnak kulcsait, és valamit meg-kötendesz e' földön, meg-lészen kötve mennyékben-is; és valamit meg-öldandasz e' földön, meg-lészen oldozva mennyékben-is. Bizony mondom nék tek (az Apostoloknak) valamiket meg-kötendek e' földön, meg-lésznek kötve mennyékben-is; és valamiket meg-öldondotok e' földön, meg-lésznek oldozva mennyékben-is. Vegyétek (az Apostolok) a' szent Lelket, valakiknek meg-bocsátandgyátok vétkeket, meg-bocsátatnak nekik; és valakiknek meg-tartandgyátok, meg-tartatnak.

Ss 3

A' ki

Proce. 18.

Ű. 13.

A' ki el-rejti vétkei, nem igazgattatik; a' ki pedig meg-val-
lya, és el-hadgya azokat, irgalmaságot nyer.

A' véteknek orvossága a' gyónás, és vallás. *S. Ambros. lib. de
inſti. Vir. cap. 4.*

S. Chryſoſt.

hom. 5. 2.

12. ad pop.

A' világi törvényekben, a' vádolás, és a' bűnöknek meg-vallá-
sa-után, büntetés következik; de az Isten itelete-előtt, a' vádolás,
és vallás-után, korona adattatik.

S. Hiero-

nymus.

Lajtorja volt Dávidnak a' gyónás, hasonló-képpen lajtorja min-
denek, a' kik igazán meg-gyónnak; bünt téven, pokolra száll a' bű-
nös, meg-térvén, és gyónván, mint valami lajtorján, fel-mégyen
mennyebe.

Meg-látsátok micfodásnak kell lenni a' penitencziának; mert
gyakorta fokban bűnösöknek mondgyák magokat, de ugyan gyö-
nyörködnek a' bűn-tételben. vallás-tétel ez, nem jobbulás. vádol-
tatik a' lélek, de meg-nem gyógyittatik; ki-mondatik a' bűn, de
el-nem töröltetik. a' penitencziát bizonyossá semmi nem téfzi, ha-
nem az Istennek szeretete, és a' bűnnek gyűlölsége. mikor ugy tar-
tasz penitencziát, hogy keferű légyen az a' lelkednek, a' mi az-előtt
édes volt életedben; és a' mi az-előtt gyönyörködtetett a' testedben,
az most gyötör elmédben; akkor valóságossan térsz az istenhez, és
méltán mondhatt: Egyedül te-ellened vétkeztem, és gonofságot
cselekedtem előtted.

S. Auguſt.

ſerm. 7. de

tempore.

A' valóságos penitencia azt teszi, hogy a' tett gonofságokat
firassuk, és vízszontag firásra-valókat ne-cselekedgyünk. mert a' ki
úgy firattya az el-múlt bűneit, hogy ismét újabbakat cselekszik, az
avagy csak tetteti a' penitencia-tartást, avagy nem tudja mi lé-
gyen a' penitencia-tartás.

S. Gregor,

homil. 34.

in Evang.

Mit halogatod (a' penitencziát) hólnapra? a' mái napot-is meg-
nyerhedd. mert felő, hogy az se légyen a' tiéd, s-ezt-is el-veszed.
nem kicsiny kár, csak egy órának el-vesztése-is; és egy óra gya-
korta egész életünk része.

S. Ambros.

epiſt. 82.

S. Aug. ſer.

10. de om-

nib. Sanct.

S. Auguſt.

in pſalm.

144.

Ezzel büntettetik a' bűnös, hogy halálakor el-felejrkezzék ma-
gáról, a' ki életében el-felejtkezett az Istenről.

Az Isten, a' te meg-téréfednek kegyelmet ígért, de halogatá-
sodnak, a' hólnapi napot nem ígerte.

NEGYE-

NEGYEDIK RÉSZ.

A' mindenható egy örök

UR ISTENNEK,

Ennek a' nagy

TENGERNEK FŐ KORMANYOS-MESTERENEK:

Kinek a' szelek, és a' tenger engednek.

Kinek birodalma, és zászlója-alatt,

Az Örökké-valóságnak PARTYARA,

E' világnak feneketlen TENGAREN,

Sok szél-veszek-között,

Az ANYA-SZENT-EGYHAZNAK nagy HAJÓJABAN,

A' Keresztyén nemzetek eveznek,

Es szerencsésen vitetnek.

Leg-elsőszőr-is:

A' HITNEK CSILLAGAVAL,

A' REMENSEGNEK KAPCSAVAL,

A' SZERETETNEK EVEZŐJEVEL.

Az ESZESSEGNEK KORMANYSEGE a' hajót igazgattya;
Az IGAZSAGNAK ARBOCZ-FAJA azon hajót igyenessen tartya;
Az ERŐSSEGNEK KÖTELEI pedig erősítik;
A' MERTEKLETESSEGNEK VIZ-MERŐ KÖTELE a' vesze-
delmeket el-kerüli;

Az OKOSSAG a' VARTAN ülven,

A' Csillagokra, Szél-veszekre, és Ellenségekre vigyáz;

Az ALAZATOSSAG a' veszedelmes KÖSZIKLAKAT, és
ISZAPOKAT el-kerüli.

A' SZEGENYSEG el-szalad a' TENGERRI-TOLVAJOK-előtt;
A' TISZTASAG a' hitegető csalárd SZERENCSEKET meg-veti;
Az ENGEDELMESSEG vig ENEK-SZÓVAL mégyen.

Es azon-

Es azonban a' PENITENCZIA-TARTAS VEDRE a' hajó
fenekéből a' moslékot ki-meríti.

Egy-szóval, az AITATOSSAG, IMADSAG, BÓJTÓLES, ALA-
MISNALKODAS, a' több Jóságos-cselekedetek Seregivel-
együtt, az ő VITORLAIOKAT ki-terjesztik.

De mind ezek mire mehetnek?

Semmire, ha alkalmas szél nem fúj.

A' te malasztodnak szele, tudnia-illik,

○ SZENT LELEK ISTEN!

Ki-nélkül semmit nem cselekedhetünk;

Kitől vagyon minden tehetségünk.

Es imé nagy indulat lón a' tengeren,

Es erőssen ide, s-tova hánnya a' hajót.

URAM SZABADITS-MEG MINKET,
MERT ELVESZÜNK!

Csüdálatos fel-indulási a' tengernek,

De csüdálatosabb a' magasságban az Ur.

O hatalmas Igazgatója e' világnak,

Mikor parancsolsz a' szeleknek, és tengernek, hogy
csendesség legyen?

Mikor adod azt a' csendes békeséget,

Kiben vigan ALLELUIAT énekelvén,
modhassuk:

Altal-mentünk a' tűzön, és vízen,

Es nyugodalomra vittél minket?

NE-

NEG YEDIK RÉSZ.

KÜLÖMB-KÜLÖMB-FELE JOSAGOS-CSE-
lekedetekre, és a' Keresztyéni tekéltetéségre
vezető módok.

SZ E R E D A R A.

*Imádságra, vagy lelki Könyvek olvasására
készülő Imádság.*

BOldog ember az, a' kit te oktatsz Uram, és a' te törvényedre tani-
tasz. úgy vagyon Uram, boldog ember az, mert te lévén Vezé-
re, el-nem tévelyedhetik, mert Ut vagy. *Se, te lévén Doktora, meg-
nem csalattatbatik, mert Igazság vagy. Se, te lévén Oltalma, el-
nem veszhet, mert Elet vagy. Annak-okaért, Jóságra, Tudomány-
ra, és Bölcseségre tanits engem. mert sok oktatást hallok az aitatóság,
és jóságos-cselekedetek felől, sokat olvasok, miképpen nyerjem-el a' te
malasztodat, miképpen járjak a' te akaratodon, és parancsolatidon,
de miképpen értem, ha te meg-nem világosítod elmémet? miképpen
viszem végbe, ha te fel-nem gerjeszted akaratomat? az akarat
ugyan meg-lehet én-tőlem, de a' tehetség semmiképpen nem. azért
semmit nem cselekedhetem nálad-nélkül, veled pedig mindent, mert
te vagy az én tehetségem.*

*Azért mikor én valamely szent dolgot olvasok, te azokat a' te
újoddal ird-le az én szívemben, mert a' szép szók gyönyörködtesik
ugyan a' füléimet, de te-nálad-nélkül, fel-nem indították a' lelkemet.
bájába beszéll azért nekem, a' hozzám hasonló ember, ám-bár aitatof-
san, bölcsen, és okosan beszélljen, ha te belől nem szóllasz Uram a'
szívemnek. szóllj tehát Uram, szóllj, mert halgattya a' te szolgád;
avagy ha nem akarnál-is szóllani, cselekedd azt, hogy hallja, ki a' si-
keteknek-is hallást adoz, és szóllást a' némáknak.*

*Azon-kívül cselekedd azt, midőn nekem szóllasz, hogy éljen ben-
nem a'*

Tt

nem a'

nem a' szívem. taníts-meg engem a' te akaratodnak bé-töltésére, hogy nagyobb itéletemre ne- legyen akaratodnak értése, s- végbe nem-vitele. mert a' mely szolga tudgya az ő Ura akaratját, s-nem cselekszi, felettébb meg-bűntettetik. De én a' te szolgád vagyok. adgy értelmet azért nekem, hogy a' te parancsolatodat meg-tanuljam; add szent malasztodat, hogy meg-tartsam azokat teljes szívemből. mert egyedül csak neked szolgálni, te kedvedben lenni, és örökké te-bozzád akar ragaszkodni az én lelkem! O én szívemnek Istene! és én részem mind örökké.

EL S Ó C Z I K K E L.

Az aítatos, és Istenes életéről-va^o tudomány meg-mutattatik, a' Kristus, és Ember-közt-való beszélgetésből.

1. §. Az idvesség úttyára-való fohászkodás.

Az ember
szóll.

Ó Rök Bölcsesség, én Uram, s-én Isténem, mely csudálatos a' te neved az egész földön! mind ezeket te semmiből teremtetted, s-engemet-is a' te meg-mérhetetlen jóságodból magad képedre alkottál; midőn pedig el-veszttem volna, a' te drágalátos szent véreddel meg-váltottál, és a' te szentséges lelkedet adtad érettem, hogy én élnek.

Meg-pecsételtél azon-fellyül, a' te színednek világosságával, hogy téged minden jómat meg-ismérnélek. Innét valamint a' szarvas a' hideg forráfra, úgy kívánczik te-hozzád az én lelkem! O mikor, és miképpen jelenek-meg az Isten színe-előtt? mert ezen a' puszta, út-nélkül-való, és vi-zetlen földön, ezen a' rettenetességnek helyén, bizonyos utat nem találok.

Te azért igazságnak Világossága, ki mindeneket meg-világosítasz, világosíts-meg engem, ki fétéségben, és az halálnak árnyékában vagyok, és igazgald az én lábajmat a' bé-keségnek, és idvességnek úttyára. mutasd-meg miképpen birhatom az örök életet. ki az Isten úttyát igazságban ta-nítod, mutasd-meg nekem az utat, a' mellyen járjak, hogy te-hozzád juszak, o én Eletem, és Idvességem!

A' Kristus
szóll.

Méltán keresed az utat, mely az idvességre viszen; mert vagyon oly út, ki jónak lázik az embereknek, de vég-tére,

tére, halálra viszen. szoros út pedig az, ki az idvességre viszen, és kevesen találják azt meg. ellenben pedig tágas, ki az örök halálra viszen, és ah! mely sokan járnak rajta! tudnia-illik az olyanok ennyi sok utak-között, nem keresik az igyenes utat, nem keresnek tudós Kalaúzókat.

Innét vagyon, hogy az Istentelenek ide, s-tova kerengenek, és meg-nem találván az igazságnak, és békeségnek úttyát, nyomorultul vesznek-el. meg-mutatom azért néked o ember, mi legyen a' jó, és én Úr lévén, mit kíván-nyak tőled, hogy tudni-illik, szorgalmatoosan járj a' te U-raddal, s-Isteneddel.

Tudom Uram, hogy nem az emberen áll az ő úttya. Nem tudgya bizonyly az ő végét, nem tudgya bé-jöve-telét, és ki-menetelét. Te nálad-nélkül, csak olyak va-gyunk, mint az el-tévelyedett johok pásztor-nélkül. O jó Pásztor keresd-fel a' te szolgádat! Igazgals engem a' te igaz-ságodban, és taníts engem, mert te vagy az én Idvezítő Iste-nem. Es lásd-meg, ha ván-é én-bennem gonofzságnak úttya, és vigy engem az Igazság úttyára!

Az ember
szóll.

2. §. A' Kristus Ut, és Elet, az ő parancsola-tinak meg-tartása-által.

Akarod az utat tudni? Imé én Ut, Igazság, és Elet va-gyok. Ut példa-adásban; Igazság igiretemben; Elet a' ju-tálomban. A' ki engem követ, nem jár fétéségben, ha-nem az élet világossága lészén nála. En példát adtam nek-tek, hogy az én nyomdokimat kövessétek, és a' mint én cselekedtem, ti-is úgy cselekedgyetek. tekintsd-meg azért az én életemet, és cselekedgy a' szerént, a' mint neked a' he-gyen meg-mutattott, tudnia-illik, tanúly én-tőlem, mert szelid, és alázatos szívű vagyok; mert nem jöttem, hogy a' magam akaratját cselekedgyem, hanem azért, a' ki engem küldött; sőt engedelmes lettem az Atya Istennek, mind halálig.

A' Kristus
szóll.

Menny-el azért te-is, cselekedgy hasonló-képpen. légy alázatos, és engedelmes, és ha az életre bé-akarsz menni, tartsd-meg a' parancsolatokat. Leg-első, és leg-nagyobb parancsolat pedig az, szeressd a' te Uradat, s-Istenedet tel-

Iyes szivedből &c. és felebarátodat, mint tennen-magadat. A' kinél az én parancsolatim vannak, és azokat meg-tarttya, az szeret engemet. mert a' szeretetet a' cselekedet mutattya-meg.

Az Ember
szóll.

Segély azért én Teremtőm, hogy a' te parancsolatidtól el-ne térjek. ah! igazgattassanak az én útaim a' te igazságodnak őrzésére! mert az Ur törvényében vagyok az én akaratom. De ah! én boldogtalan ember, gyönyörködöm ugyan a' belső emberre-nézve a' törvényben, de más törvényt érzek az én tagjaimban, ki tusakodik az én élmém törvényével, hogy nem a' jót, mellyet akarok, cselekedgyem, hanem a' gonoszt, mellyet nem akarok! annyira hajlandók az ember érzékenységi iffiúságától-fogva, a' gonoszra, és a' test, mely el-rothad, terheli a' lelket. Miképpen szeresselek tehát úgy, a' mint kívánod, és kellene?

A' Krisztus
szóll.

Az én parancsolatim nem nehezek, s-annál inkább nem lehetetlenek; mert az én igám kellemetes, és az én terhem könnyű. Ha nékem nem hiszel, meg bizonyították ezt ezernyi ezeren, kik tellyes szivekből hozzám ragaszkodtak. Sőt még a' kisdéd gyermekek, és gyenge szűzek-is meg-mutatták ezt. Imé miképpen számláltattak az Isten fiai-közzé, és a' Szentek-között vagyok az ő források. az ő testeket a' bűnökkel és gonosz kívánságokkal meg-feszítették; a' világot minden hiúsággal láb-alá tapodták, a' fenyegetéseket, és kínzásokot semminek tartották; a' sátánt hízeltetésével leverték, és így az én igám-alá adván magokat, tellyes szivekből engem követtek Meg-Váltójokat, s-te azt nem vied-végbe a' mit azok?

Az Ember
szóll.

Ah! azok Uram mint a' felyhők, úgy repültek! én pedig erőtlén, bénna, csak a' földön mászkálok! meg-erősített az ő erejek, s-nem érkezhetem én annyira:

A' Krisztus
szóll.

Tekintsd-meg ő ember azokat, kik bölcsék a' gonoszságra, és vigadnak mikor gonoszságot cselekefsznek; de az Ephraim borjait-is, kik tudósok a' nyomtatásban; a' világnak fiait tekintsd-meg: imé éjel, s-nappal mennyit fáradoznak, hideget, meleget, esőt, és égi-háborúkat szenvednek, tolvajoknak, és tengernek veszedelmében forognak, török, faggattyák elméjeket, hogy avagy egy kis mulandó kincset,

kincset, vagy jószágot kapjanak, vagy méltóságot szerezzenek, vagy bűja kívánságokat be-tölthessék! miért? s-honnan ők erősebbek a' világosság fainál? miért nem fordít-hadd te a' te testedet az igazság szolgálattára szentségben, a' mint ők a' gonoszság szolgálattára a' gonoszságban? próbáld-meg csak, és csak egy kevelsé tégy magadon erőszakot, nagy nyugalmat találz magadnak. meg-látod, hogy könnyebb az eget el-nyerned, hogy-sem a' földet; könnyebb nékem, hogy sem a' világnak szolgálnod. meg-tapasztalod azoknak a' nyomorúságokat, kik oly nehéz úton járnak, mert munka, törődés, és boldogtalanság vagyok az ő útyokon, kik az békeségnek útját meg-nem ismérték; az én útaim pedig tiszták, szépek, könnyűk. miért szeretitek tehát a' hiúságot, és keressitek a' hazugságot? mit fáradoztok a' gonoszságnak útján? meddig? meddig nehéz szívű emberek fia a' ti hazug mértéktekben? mi hasznát veszitek, ha az egész világot el-nyeritek-is, ha lelketeket el-vesztitek?

Hová megyek Uram tőled, az örök életnek igei vannak nálad? a' te beszédid igen hitelesékké lettek. boldog ember az Uram, a' kit te oktat, és a' te törvényedre tanítod őtet. a' te útadat mutasd-meg nékem, és a' te ősvényidre taníts-meg engem. Vigy engem a' te parancsolatidnak ősvényére, mert azt kívántam, a' gonoszságnak útját pedig távoztasd-el tőlem.

Hald-meg az én igéimet, mert lélek, és élet. Boldog ember, a' ki engem halgat, és meg-őrzi az én beszédimet. de hiúságosak azok, kikben nincsen az Isten bölcsesége. Imé rövideden meg-tanítalak, miképpen járj ezen az úton, az igazság útjára viszlek téged, mellyen midőn jár, nem törnek-fel labaid, és nem lézzen akadályod. azért szorgalmatosan halgass beszédimre, és rejtő szived rejtekiben. mert ha az én parancsolatimat meg-tartod, ők-is meg-tartanak téged.

Szóllj Uram, szóllj, mert halgattya a' te szolgád, de adgy nékem elmét-is, hogy meg-tanúlyam a' te parancsolatidat, és meg-tartsam tellyes szivemből. Taníts-meg engem parancsolatidnak meg-tartására, mert az én Istenem vagy te. hogy né-talántán tudván a' te akarodat, és nem cselekedvén, meg-büntettessem.

Tt 3

3. §.

Az ember
szóll.

A' Krisztus
szóll.

Az ember
szóll.

3. §. Elmélkedés a' mi teremtetésünk végéről.

A' Krisztus
szól.

Leg-elsőszőr-is mindenek-felett, arról a' Végről gondolkodgyál, a' melyre teremtetél. mert tudnod kell azt, hogy a' Tárgy, és Vég-nélkül, az eszközökkel jól nem élhetz. Gondold-meg azért, miért teremtetél emberré? miért alkottattál az én képemre? miért ékíttetted-fel, minden állatok-felett, okos lélekkel? miért tétetted erre a' világra? egy szóval, miért váltattál-meg annyi fáradsággal, és szent véremnek ki-ontásával? miért rendeltettek annyi Sacramentumok, és mennyei ajándékok néked? nem-de-nem azért-é, hogy engem dicírsz, és tisztely, és nékem szolgálván, örök életed legyen?

Gondolod-é, hogy csak héjába, s-hivalkodni teremtettem az embert? mire terjesztettem volna reá annyi testi, és lelki ajándékokat? azért-é, hogy éjel, s-nappal a' kincseknek, és gazdagságoknak gyűjtésében fáradozzon? azért-é, hogy nagy hirt, s-nevet, és méltóságot horgálsz-on? azért-é, hogy itt építsen magának maradandó lakást? hogy itt minden-nap topzódgyék? hogy a' testi gyönyörűségekben, hivalkodásban, ocsinány tréfában töltse idejét? ah! Istentelen! és pokolra-való gondolat! nem arra, nem arra teremtettem én az embert, hanem fokkal nemessébb végre.

Az ember
szól.

Dicírsz ő én lelkem az Urat! Dicírsz Uram tégedet egész életemben! mert mi-foda az ember, hogy meg-emlékezzel róla? avagy miért ragasztottad annyira hozzá szívedet, ki senki-nélkül nem szűkölködöl? szűkölködtél-é, a' mi javaink-nélkül, hogy minket teremtetted? de ő mink vagy-on, a' mit tőled nem vettünk? tiéd az egész föld ke-reksége. hogy a' te jó-voltodat meg-mutatnád teremtetted minket, mert mivel-hogy minden jönak kút-seje vagy, ab-ban gyönyörködöl, ha a' te jóságodat közölheted másokkal. ki mondhattya-meg Uram, a' te jóságodnak, hatalmadnak, és bölcseségednek csuda-tételit? Mind ezeket ő mivel há-lállyam-meg Uram néked? Aldgyad én lelkem az Urat, és ne-felejtkezze-el az ő jó-téteményiről. Az én inyemhez száradgyon az én nyelvem, ha az én Teremtőmről meg-nem emlékezem.

O ha

O ha értenéd, és a' mint kellene becsülnéd a' teremtetésnek jó-téteményét, és azt a' czélt, a' melyre teremtetted! Figyelmezz-reá, s-meg-tanítlak: értelmet adtam néked, hogy ne-légy olyan, mint a' ló, és őszvér, kiknek nincsen értelmek, hogy meg-ismérjék az ő Teremtő Isteneiket. Tenéked pedig *Ertelem* adtam, hogy engemet Uradat, s-Istenedet meg-ismérnél. *Akaratot* adtam, hogy engem mindenek-felett szeretnél, és a' mennyeieket ohajtanád. *Emlékezetet* adtam, hogy mindenkor én-rólam, és az én jó-téteményimről meg-emlékezzél. *Nyelvet* adtam, hogy engem áldanál, magasztalnál, és dicírsz. Egy szóval, külső, s-belső érzéken-ségedet arra a' végre adtam, hogy az én nevemnek dicsősé-gére fordítanád. és midőn mind ezeket hiven véghez-víszed, én, én magam lélek, a' te jutalmad. En, kivel minden ki-vánságid meg-elégítettnek. mert én-kivülem, semmi meg-nem elégitheti a' te lelketet.

O ember, imé ez a' te véged, a' kire teremtetted. azért tétetted erre a' világra mint szarándok, és jövevény, hogy az örökké-való hazát keresséd. azért tétetted itt a' pallya-futás-nak mezejére, hogy diadalmasan harczolván, az igazság koronáját el-nyerd.

De ő vak, és bódogtalan emberek, ki ezeket nem ért-vén, semmit sem gondolnak azzal a' véggel, melyre terem-tettek volt, és héjába vették az ő lelkeket; olyan szorgal-matossak a' világiak-körül, kiket a' pogányok keresnek, kik az Istent nem ismerik, sőt a' mit a' barmok keresnek, kiknek nincsen értelmek. azért mint az oktalan barmok meg-feny-vednek az ő ganéjokban, olly útlatatossákká lettek, az ő go-nofzságokban, mint-ha Isten nem volna; és mint-ha egy forsban volna az ember a' barmokkal, olly ritkán, avagy so-ha sem gondolkodnak mennyekről.

Bizonyára Uram, a' te szívednek világosságával meg-jegyztetted minket, és az okofságnak világával bé-öntötted a' mi szívünkbe, a' te jó-voltodnak, és szeretetednek jegyét, és innen nagy örömet adtál az én szívemnek meg-gondolván azokat a' jókat, mellyeket készítettél azoknak, kik téged szeretnek. Te adod-meg nékem az én örökségemet. mert mi hasznomra vagy-on mind az ég, s-mind a' föld nálad-nél-kül én szívemnek Istene, és én örökségem!

4. §.

A' Krisztus
szól.

Az ember
szól.

4. §. Cselekedetinknek tárgya, és czélja.

A' Krisztus
szól.

Meg-ismérvén tehát azt a' czélt, a' melyre teremtetél, érfd-meg, mi legyen az én dicsőségem, és arra vigyázz, hogy minden cselekedetiddel az én dicsőségemre czélozz; az az, hogy minden cselekedetid legyenek az én Nevemnek nagyobb dicsőségére. mert ez ilyen czél minden aitatóság-nak, és tekkeltetéségnek sommája. Ha a' te szemed (fel-tett szándékod, és czéled) egy ügyű, és jó léfzen, az egész tested világos léfzen. Akár egyél azért, s-akár igyál, akár valamit mást cselekedgyél, mindeneket az én dicsőségemre, cselekedgyél.

Imé kicsiny a' munka, de nagy a' gyümölcs. kicsiny a' mag, de bővséges aratást hoz. néha a' mesterség kicsiny, de az el-vetett érczből tizta aranyat hoz-ki; az az, leg-kissebb dologból-is az Istennek szeretetését, és malasztját gyümölcsös-sé tehedd.

Mert a' jó szándéknak ereje-áttal, a' mely cselekedetek se jók, se gonoszak nem vólnának, és magánossan, semmit nem érdemlenének-is, a' jó szándék-áttal érdemesekké léfzenek, és az Isten malasztját meg-nyerik. és így néked hasznosok léfzenek, nékem pedig kedvesek cselekedetid.

O mennyin el-vesztik munkájoknak gyümölcsét, jó szándékot, és czélt fel-nem tévén! kik mind-az-áttal, mint Szentek, hizelkednek magoknak, és dicsekednek cselekedeteknek sokaságában, kikben az én dicsőségemre semmit sem vigyáznak, hanem inkább, hogy láttassanak az emberektől; avagy hogy ezen, nem a' más világon vegyék jutalmokat. De el-jön az ideje, a' hol én az igazságokat meg-itilem, tudni-illik, ama' nagy napon, mikor Jerusalemet lámpással meg-vizsgálom; akkor én a' fetétségnek rejtekit meg-világosítom, és a' sziveknek titkait ki-nyilatkoztatom.

O mely sok cselekedet, a' ki most zöldellik, akkor meg-aszik! a' ki most fénylik, akkor meg-homályosodik! mert fokban mit hoztok én-előmbé, a' ki kinek-kinek az ő cselekedete-szerint fizetek, és előszzör-is az ő fel-tett szándékok-szerint; mit hoztok, mondám előmbé, a' mi jutalomra, és dicfiretre méltó vólna? Bizony mondom, már el-vették az ő jutalmokat,

tudni-illik, a' világ dicsőségét, nagy hirt, s-nevet, a' testnek kedvezését, kincset, becsületet, méltóságot. mi van tehát hátra? mit jutalmazok én meg? mert a' kik a' lelki dolgokban-is, nem az én dicsőségemet, hanem a' magok hasznokat, dicsőségeket, becsületeket, és tisztességeket keresik, nem nékem, hanem magoknak, a' világnak, és testnek szolgálnak; miképpen kívánnak tehát én-tőlem jutalmat?

Tekintsd-meg az embereknek hiúságokat, kik bolond, és haszontalan fáradsággal emészti magokat. sokat vetnek, s-keveset aratnak; esznek, és meg-nem elégednek; isznak, és meg-nem részegednek; és a' kik jutalmat szednek, azt feneketlen zsákba töltik. Nem úgy kell cselekedned, né-talántán sokat munkálkodván, semmit-se mivel, és a' te fáradságodnak gyümölcsét el-veszed. mire függesztetted-fel a' te aranyadat, és nem kenyerekben; és a' te ezüstödöt, és nem a' meg-elégedésben? meddig sántikálsz két-felé? Ha én a' te Urad, s-Istened vagyok, kövess engem tellyes szivedből. Ha pedig mást szeretesz én-kivülem, mit dicsekedel tehát az én nevemmel? miért élsz az én bélyegemmel, és jelemmel? ha a' szolgálatban gyönyörködöl, nékem szolgálni, uralkodás; ha dicsőséget keresz, nagy dicsőség az Urat követni. én az én követőimet meg-dicsőítem, a' kik pedig engem meg-útálnak, nemtelenek léfzenek. ha jutalmat kívánsz, én-tőlem kérj, mert ugyan-is honnan várhatz nagyobb jutalmat? mert sem a' szem nem látta, sem a' fül nem hallotta, sem az emberi elme azt meg-nem foghatta, a' mit én készítettem, azoknak, kik engem szeretnek. O ha ezt a' jutalmazást gyakorra szemed-előtt viselnéd! bizonyára semmi munka nem esne nehezen. mert ha a' jutalomnak reménsége, a' munkának ősztönözője: Imé én léfzek néked nagy jutalmad.

Méltó vagy Uram a' dicfiretre, dicsőségre, és tiszteletre minden teremtet-állatoktól, miért nem tehát én-tőlem, ki a' te képedre teremtettem, és tőled nagy áron meg-váltattam, hogy téged áldgyalak, s-magasztalylalak, téged dicfirjelek, és dicsőítfelek tellyes szivemből? Kicsoda plántál gyümölcsfát, avagy szőlőt, s-a' gyümölcséből ne-egyék? engem pedig ezen a' földön te plántáltál Uram. te ezt a' szőlőt, az én lelke-met Egyiptomból áttal-hoztad, ilyen állapotban N. ilyen

Az ember
szól.

hivatalra N. ilyen tisztre állítván engem. Távul legyen én-tőlem, hogy midőn jó szöllőt várj én-tőlem, vad egreft hozzak.

Ah! olyan legyen az én lelkem, mint a' szép ékes gyümölcsös-kert, gyümölcsökkel, az-az jóságos-cselekedetekkel rakva! távul legyenek a' héjába-való virágok, az-az a' kép-mutató jó-cselekedetek, kik hirtelen meg-száradnak mint a' széna. ki-vágattasék minden gonosz plántálás, kit az igazságnak Attya nem plántált, hanem a' hiúságé, és kevélysége.

O olyan legyen az én lelkem, mint a' vizek-mentiben plántáltatott fa, ki az ő idejében az ő gyümölcsét adgya-meg! né-talántán el-jövé, és aitatóságnak gyümölcsét benné nem lelvén, meg-átkozzad, s-ki-vágasd, és a' tűzre vettesd.

Te-hozzád fohászkodik azért az én lelkem! te-reád néznek az én szemeim, a' ki mennyekben lakol! távul legyen, hogy az én fűleimet a' földre szegezsem, és inkább munkálkodgyam a' bűdös ganéjért, hogy-fem a' te tisztességedért, és szeretetedért, és az örök élet jutalmáért. balgatagság mulandó dicsőséget vadászni, mikor örökké-való ígertetik. mindeneket ganéjnak alit a' te Apostolod, hogy téged el-nyerhesen. Es bizonyára micfoda nyereségünk vagyon belőlők, midőn el-múltak, hanem csak szégyen, s-orcza-pirulás? O mennyire örvendezünk, mikor látjuk, hogy nem fáradtunk héjába éretted! Imé Uram örökösön néked adom az én szívemet, és néked szentelem minden cselekedetimet. szenteltetésék én-bennem a' te neved, és örökké áldott legyen!

A' Krisztus
szóll.

Vigyázz-reá, hogy nem mást, hanem a' te jódat keresd. vagyon másnak más java, de te keresd a' te jódat. senki sem jó, hanem az Isten, mi héjával vagy tehát, ha tiéd a' legnagyobb jó? vannak alább-való jók-is, kik-közzül, ki egynek, s-ki másnak jó. a' baromnak micfoda a' java? az étel, s-ital, álom, élet, jó egészség, nemzés. Illyen jókat keresz-é te, az Istennek örökös fia? ah! távul legyen! azon örülsz-é, hogy az oktalán-állatoknak, és barmoknak tárfa vagy? Emeld-fel magadat a' minden joknak javához. Így szóll szent Agoston, in Palm. 101.

Az ember
szóll.

Jó nékem, a' leg-nagyobb Jóhoz, az-az, te-hozzád én Iste-

Istenem ragaszkodnom, és te-benned helyheztetnem remén-ségemet; szánt-szándékból áldozom néked, és vallást téfzek a' te nevednek Uram, mert jó. mert ugyan-is mit kerefek akár az égen, s-akár a' földön kívülled?

Mind-azon-által, nem tiltom az alább-való jókat-is éppen meg, az-az, a' teremtetett-állatokat, mert nem héjába teremtettem őket. mind-az-által tanúld-meg, hogy másképpen nem kell szeretned, kerefened, és vélek élned, hanem a' mennyire téged segitnek, a' te végednek el-érésére. Boldog ember az, a' ki leg-kisfebb teremtetett-állatból-is fel-gerjed a' Teremtőnek szeretetire; és a' teremtetett-állatokból lajtorját csinál magának az égbe, kik az esztelenek lábainak tör-gyánánt vannak.

Elmélkedem mind ezekről, hogy te teremtetted Uram őket, a' te munkád, hogy olly szépek, jók, és szeretetre méltók; és eszembe jut, mentől-inkább szebb, jobb, és méltóbb vagy te azok Alkotója a' szeretetre! ha annyira szerettetik csak egy cseppecskéje a' jónak, mentől inkább a' jóságnak feneketlen tengere? Ah! mindenek-felett tégedet szeressen az én lelkem, és másokat-is te-éretted!

5. §. Magad sanyargatása, avagy külső, s-belső érzé-
kenségidnek, és indulatidnak meg-zabolázása.

Jó ugyan a' te szándékod, de héjába fohajtod az én szeretemet, ha magadat nem gyűlölsz. mert nem férnek-összfe a' testnek, és Istennek szereteti. Annak-okáért, a' ki szereti a' lelkét, el-veszti: a' ki pedig gyűlöli e' világon a' lelkét, az örök életre tartya azt. ha azért test-szerint élz, meg-halz; ha pedig lélek-szerint, a' tested sanyargatod, élz. Ez-nélkül az idvelséges gyűlölség-nélkül, nem lehet az én tanítványom. Sanyargasd azért kívánságidat, érzékségedet, és külső, s-belső indulatidat, és az egész testedet, hogy ne-cselekedd mind azt, a' mit kívánsz.

Leg-elsőben-is, nagy szorgalmatossággal óltalmazd a' szivedet, mert abból származik az élet. Drága kincset biztam én reád; de te azt, az üvegnél romlandóbb edényben, ki-után ellenség leszekedik, tudnia-illik, a' szivedben hordozod;

Vv 2

A' Krisztus
szóll.

Az Ember
szóll.

A' Krisztus
szóll.

zod; kit-is gyakorta el-árúlsz, mikor az érzékenségedet szabadon hagyod, a' hol akarnak, nyargalni.

O mely kevesen óltalmazták az ő úttököket, hogy nyelvekkel el-ne essenek! egy nyelvnek a' gonofságát pedig, nincs az a' nyelv, a' ki ki-magyarázhatta. A' ki pedig magát Keresztényennek tartja, s-a' nyelvét meg-nem zabolázta, hiúságos annak a' keresztényisége. Nem-de-nem jól tudod magad-is, hogy egy kis aítatósághoz, és én szeretetemhez nehezen jutsz, kit egy, vagy két hafzontalan szóval el-félteljesítesz? ládd-e mely hafznos, csak egy nyelvnek meg-zabolázása-is az aítatóságra? de ezt, noha sokan meg-tapasztalták magokon, de kevesen gondollyák-meg, hogy a' sok szó-szaporítás nem létszen vétek-nélkül. kevesen gondollyák-meg, hogy itélet napján, minden hivalkodó szóról számot adnak.

De a' más külső, s-belső érzékenségednek meg-zabolázása-is szükséges, ha az én szeretetemben elé akarj menni, és végig meg-maradni. O mely sokaknak el-prédálták a' lelkeket a' szemeik! Eva, Dina, Dávid, és mások példái lehetnek; mert boldog ember az, a' ki másnak kárán, és veszedelmén tanul. Fordítsd-el azért a' szemeidet, hogy hiúságot ne lássanak. sőt szent Jób-módgyára szegődgyél-meg szemeiddel, hogy azok-által a' bal-szerelem, vagy más gonofság indulat fel-ne gyuladgyon. Könnyebb addig magadat őrsz, mig a' gonofságba nem estél, hogy-sem az-után ki-tisztulnod.

Kerítsd-bé röviddel füleidet, hogy a' szivedet prédáló fenebestiák hozzájok ne-férjenek, tudni-illik, rágalmazók, átkozódók, szitkozódók, trágár, fajtalan beszédűek. Mikor az asztalhoz ülsz, hogy egyél, a' kést üsd a' torkodba, az-az, a' Torkoságot meg-zabolázd, és nem gyönyörűségre, hanem tested táplálására-valót egyél, s-igyal. sőt valami részecskéjét ételeddnek, s-italodnak, ajándékozd nekem, az én szegénységemben, és tagjaiban.

Gondold-meg, micfoda gyönyörűségeket hagytam-el, s-micfoda keferűségeket vállaltam-fel én te-éretted; vonny-meg te-is keveset magadtól, a' mi a' testednek kedves, de lelkednek ártalmas: és midőn azoktól, a' mik tilalmasok, meg-ójsd magadat, azoktól-is néha, a' mik szabadok, ódd-meg, tudván, hogy én nagyobb gyönyörűséget kéfszitettem neked ezekért a' cselekedetekért.

Nagy

Nagy orcza-pirúlással nézem Uram, hogy te iffiúságodtól-fogva mind munkában vóltál, s-mindenütt nehéz terheket viseltél, s-mi pedig kereszténynek lévén, meszse járunk a' te példádtól. mert tellyes életedben, mire tanítottál, ki nagy örömmel el-viselted a' keresztet, meg-vetvén a' csúfolást, mire tanítottál úgy-mond, hanem a' gyönyörűségeknek meg-útállására, magunk meg-tagadására, a' keresztnek viselésére, és a' te követésedre? tudtál te választást tenni a' jóban, és gonofságban. azt választottad pedig, a' mi a' testnek ellene vágyon; tehát jobb, és hafznosabb az.

De ő mely kevesen követünk téged ebben! minnyájan a' mi a' testedet a' kereszted, és nem szégyenlyük a' tövises Fő-alatt, magunkat rószával koronázni. A' te Tanítványidnak akarunk hivattanni, és láttatni, de ő mely örömesben halgattuk a' világ Fejedelmét! mely szorgalmatosfan járunk a' testnek kívánsági után! Uram te-előtted vagon az én kívánságom, és az én ohajtásom nincsen előtted el-rejtve!

Tehát ennek-utánna kövesd az én nyomdokimat, és a' keresztnek sanyargatását viseld a' testeden. Sanyargasd a' testedet, és hajtsd szolgálat-alá. imé az én kedvesim miképpen gyűlölték az ő lelkeket, hogy az örök életre megtartanák. ő ha te-is meg-ismérned, hogy el-múlik a' világ, és az ő kívánsága, a' te életed-is mint az árnyék el-múlik, és mint a' pára el-enyészik. mit kívánsz akkor, hogy cselekedtél volna? mi marad-fenn akkor a' világi örömből, hanem inség, és a' lelkednek szorongatása? ő akkor veszik észre magokat, hogy meg-csalattattak, mikor az öröm helyébe szomorúság áll-bé, a' kik most a' gonofságban örvendeznek, és a' tövis alatt-is gyönyörűséget keresnek. O ha azt a' keferűséget, mely következik ez-ilyeneknek öröme után, egy kevesé meg-következik, bizonyára fel-kiáltanál: Halál vagon a' fázékban! halál vagon a' testnek gyönyörűségében, és nem-is költöznád azt, a' mi halált hoz magával, és nem innál abból a' pohárból, kinek a' bora most ugyan édesse megyen-bé, de végtére meg-mar mint a' mérges kigyó. mert akkor tűz, és kénkö az ő pohárokbán.

Nem-de-nem ha az Orvos meg-parancsolná, hogy valamely étet ne-egyél, ámbár kedves éteted volna, mind-az-ál-

Vv 3

tal éle-

Az ember szől.

A' Kristus szől.

tal életednek meg-tartásáért, meg-tartóztatnád magadat; mentől inkább meg-kellene magadat tartóztatnod lelked, és idvességednek meg-tartásáért? meddig kívánod tehát azt, mint a' bolond, a' mi károdra vagy?

Az ember
szóll.

Aldott légy Uram örökké, hogy engem így intesz, hogy ki-ne nyújtsam kezeimet Babylonnak pohárára. azért nem gyönyörködik ez-után ezekben az én lelkem. meg-émlékezem rólad, és bővséges gyönyörűségem lészén; mert a' te jobb-kezed telyes gyönyörűséggel, és a' te gyönyörűséged, az emberekkel- való lakásod.

Sipollyanak, s-dobollyanak ám-bár mások, vendégekedgyenek, lágyban öltözzenek, kényekre heverjenek ágyokon, mindenütt jelét hadgyák vigaságoknak, én pedig az Urban gyönyörködöm, ez lesz az én leg-nagyobb gyönyörűségem, hogy kívüled más gyönyörűséget nem kedvellek, hogy meg-köszölkölhessem, mely édes vagy én Uram, s-Istenem; mellyet senkinek meg-nem mutatcz, hanem a' kik a' világi gyönyörűségnek tejétől el-váltak; nem adcz az égből manát, hanem azoknak, kik az Ægyptomi étkeket meg-úttal-ták. annyira nem lehet mennyei, és földi gyönyörűségekkel együtt élned.

Mind-az-által érzem (mert miért rejténem-el előted, ki minden belső titkokat látcz) meg-vallom érzem, mely nagy ereje legyen a' gyönyörűségnek, ki-által a' Libanus Cedrus faji-is le-dúltak, és az égnek csillági-is le-húllottak, hát én nyavalyás erőtlén ember, mit igirek magam felől?

6. §. Ne-bizárl magad erődben.

A' Krisztus
szóll.

Ez az igaz bölcseségnek, és idvességnek kezdete, hogy meg-ismérjétek, mely erőtlénen vagytok, és hogy semmit sem gondolhattok magatoktól, nem hogy cselekedhetnétek, hanem minden tehetségtek én-tőlem vagy.

En-nálam-nélkül semmit sem cselekedhettek, valamint a' szőlő-veszélő gyümölcsöt nem hozhat, ha tőn nem lészén, úgy ti sem hozhattok jó gyümölcsöt, ha én-bennem nem maradtok. ha a' kalapácsot a' kovács-nem emeli, ha az író a' pennát ne mozdította, mit viszen végbe?

Az ember
szóll.

Bizonyára Uram, ha te nem épited a' házat, héjába mún-

munkalkodniak mások rajta. Héjába igyekezzünk mi tor-nyot építeni, holott nincsen elégséges kőességünk. Te munkálsz pedig mindeneket a' mik idvességeitek. Nálad-nélkül semmit sem cselekedhetem, veled pedig mindeneket, ki engem meg-erősítesz.

Méltán el-hagyattatnak azért a' kevélyek én-tőlem, kik az ő erejében biznak, és gazdagságoknak fokaságában dicsekednek, hogy magoknak hagyattatván, lássák, hogy én nálam-nélkül semmit sem cselekedhetnek, és hogy én vagyok, ki az akaratot, és erőt adom.

Uram te-benned élünk, mozgunk, és vagyunk. Te vagy az én erősségem, és dicsőségem édes JESUS; egyedül csak te vagy az én idvességem. azért az én kéz-ijamban nem bizom, sem az én fegyverem meg nem szabadít engem. nem a' mi kezünk, hanem az Uré cselekefzi az erőt.

Semmit se búsúl azért, hanem a' te kérést add értésére az Urnak, nem az ingadozó nádban, hanem az Urban bizzál, és meg-látod az ő kezének változását, ki egyedül térszen csudákat. Láttad, hogy sokan, kevés elő-menetetl tettek a' jóban, avagy éppen el-enyésztek, az mind az imádság fogyatkozásából lett. Innen vagy, hogy mind magam, s-mind az én Apostolom által sokszor intettelek, hogy szüntelen imádkozzatok. Es noha az, sokaknak neheznek látszik, sokan mind-az-által meg-tapasztalták, hogy beszéd-közt, munkában-is könnyű volt nékiek menybe emelniék elméjüket. mert bár csak egyszer emeld-fel szemeidet fohászkodással az égbe, igen kedves imádság az én előttem. Ez ilyen fohászkodás pedig lehet szánván, s-bánván bűneidet, meg-úttalván a' világi hiúságokat, meg-úttalván e' világi életet, kívánván a' jövődöt, hálát adván az én sok jó-téteményimért, csudálkozván az Istennek munkáin, az Istenben vetvén a' reménséget, az Istent mindenek-felett szeretvén.

Ez ilyen belső indulatok, és hogy úgy szóllyak, rövid imádságoknak tűze pedig, leg-inkább fel-gyulad az elmékedésben; ezeknek pedig a' materiái-lehetnek avagy a' jó-ságos-cselekedetek, avagy vétkek, hogy ezeket el-távoztassuk, amazokat kövessük. avagy akár-mely teremtet-állatok,

A' Krisztus
szóll.

Az ember
szóll.

A' Krisztus
szóll.

tok, mellyeket látunk, vagy hallunk. E' felől mondotta amaz én szívem szerént-való férfi. Gyönyörködtettél engem Uram a' te alkotmányidban, és a' te kezeidnek munkájában örvezem.

De így élni a' teremtet-állatokkal, nem mindenek tudnak, hanem a' kik foglalatossák voltak a' jónak, és gonoszoknak meg-választásában. mert az értetlen ember ezt meg-nem fogja, és a' bolond nem érti. Annak-okáért kövesd az én Prófétaamat e' léle rövid, de buzgó, és lángadozó imádságokban, mellyek-közzül egy-néhányat, imé elődbe-adok:

Mely csudálatossák Uram a' te munkáid! mindeneket bölcsen cselekedtél, bé-tölt a' föld a' te birodalommoddal.

Ah! igazgattassanak az én útaim, a' te igazságodnak őltalmazására!

Jaj nékem! mert az én lakásom meg-hozszabittatott! Adgy én-bennem Uram tiszta szívet! &c.

Valamint a' szarvas a' hideg forrára kívánczik, úgy kívánczik Uram te-hozzád az én lelkem.

Világosítsd-meg az én szemeimet, hogy soha el-ne aludgyam az halálban, hogy ne-mondgya az én elleeségem, erőtettem rajta.

Tégedet szeretlek Uram, én erősségem, az Ur az én erősségem, és őltalmam, és meg-szabadítóm.

Az Ur igazgat engem, és semmi héjával nem lézek, a' legeltetésnek helyére helheztetett engem.

Aldott légyen az Ur neve, mostantól-fogva, mind örökké.

Egyet kértem az Urtól, s-ezt keresem, hogy az Ur házában lakjam életemnek minden napjaiban.

7. §. Mindenkor előtted-viseled az Istennek jelen-létét.

A' Krisztus
szól.

Ha mindenkor az én jelen-létemet előtted viseled, azt nyered, hogy az aitatosságbán gyarapodol, és mindeneket tekéltetessen végbe-viseled.

Járj előttem azért, és tekéltetes légy. Rofszúl akarsz cselekedni? keresz magadnak oly helyt, a' hol én nem látalak, s-akkor bátran akár mit cselekedgy. Nem tudod-é, hogy én
az eget,

az eget, és földet bé-töltöm, és hogy mindenek nyilván vannak az én szemeim előtt? mert az én szemeim fényesebbek a' napnál, és minden helyen vigyáznak a' jókra, és gonoszokra. honnan vagy az, hogy fokban mint a' délczeg ló nyakra, s-főre rohannak a' gonolzságra? innen, hogy nem hiszik, hogy én mindenütt jelen vagyok, és mindent látok. Te azért mindenütt szemed-előtt viséled engem, és én igazgatom útaidat. látod-é csak egy becsületes ember előtt-is diszeffen viseled magadat, és szorgalmatoson reá vigyálsz, hogy valami illetlen dolog ne-történnyen előtte; hogy merész tehát én előttem olyat cselekedni, a' mit nem merész az ember előtt? Tehát inkább felfiz az emberek szemétől, hogy sem az enyimektől, a' ki Istened, Urad, és Biród vagyok? és hatalmam vagy, hogy testedet, s-lelkedet az örök tűzre vessém?

Hová megyek a' te lelked-elől, és hová futok a' te szemed-elől. ki mindenütt velem vagy, és az én veseimet, és szívemet vizsgálod? de ah! miért nem élek úgy, a' mint hittem? ah! balgatag emberek úgy élünk, mint ha te az egek forgásában szorgalmatoskodván, semmit se tudnál mi felőlünk. hozzám hasonló rothadandó embertől félek, s-az én Istenemtől, Királyomtól, és Birómtól nem félek. ó balgatagság! JESUS könyörűly rajtam Davidnak Fia! és mit kívánok egyebet, hanem hogy lássak. Lássalak magam körül, mellettem, és bennem. mert nem vagy távul tőlünk. Távul légyen, hogy ez-után, az én Istenemet szemem-előtt ne-viselem, légy jobb kéz felől, hogy meg-ne mozdúlljak. O mely szükséges azért jól élnem, ki mindenkor az én Itillő Biróm-előtt forgom!

8. §. Cselekedetidnek el-rendelése, és az időnek hasznos töltése.

Arra vigyázz azért, hogy minden cselekedetid rendszerént legyenek. mert a' ki valósággal azt el-hiszi, hogy mindenütt láttya őtet az Itillő Biró, azon igyekezik, hogy mindenek rendessen legyenek, hogy az ő szemeit meg-ne bántsa. Annak-okáért az egész napot oszd-el órán-ként, a' mennyire az alkalmatosságnak engedi, és a' szerént igyekezzél
Xx végbe-

Az ember
szól.

A' Krisztus
szól.

végbe-vinni cselekedetidet. és a' mihez fogsz az ő idejében, csak egyedül azt vidd jól végbe, más dolgot félre-téven.

Csúdalkozol ezen, mint apróságon? de nem tudod-e, hogy az Isten mindenket rendessen vitt-végbe? nem tudod-e, mennyire tetszik nekem a' jó rend-tartás, holott én mindenket rendben, és mértékben teremtettem? De a' Sátán nagy ellensége a' jó rend-tartásnak, azt kívánja, hogy mindenek rendetlen legyenek, mivel maga-is oda-váló, a' hol semmi rend-tartás nincsen, hanem iszonyúság. mikor azért valamely Istenes dologhoz fogsz, azon mesterkedik, hogy azt félbe-hagyassa veled, és mást adgyon elődbe. Te pedig azon légy, hogy rend-szerint a' mihez fogtál, vidd-végbe, hadd az ő rendire a' több dolgokat. mindenket az ő idejében cselekedgy. A' mik az én dicsőségemre, és lelked idvességére nézendők, azokat az időnek a' javára rendeld, és akkor vidd-véghez. Reá-vigyázz, hogy ne-kövöld amaz eszteleneket, kik héjába-való dolgokat, az időnek jobb részére rendelnek, a' hasznosokat, alkalmatlanra. bolond, sőt gonosz ítéletűek azok, kik az időnek jobb részét a' világiakban töltik-el, s-az én szolgálatomnak, és dicsőségemnek, és lelkek idvességének csak az allyát adgyák! azért meg-szégyenítternek, és olyak lesznek mint a' részek, és minden bölcseségek elenyésznek.

Te pedig nem úgy cselekedgyél, hanem okossan, és aita-tofsan az időt el-rendelvén, először keresd az Isten országát, és igazságát, és nagy lelki békeséged leszen, mert a' jó rend oka a' békeségnek, el-intézi kinek mikor légyen ideje, másra vágyódó gondolatokat el-széllyeszti, a' fel-vett dolgot véghez-viszi, a' hivatkozást el-űzi, és órán-ként intézett dolgaikat elődbe-adgya.

Az ember
szól.

Mind igaz Uram, a' mire intesz, és igen kedves nálam, de miképpen lehet az? Magad tudod Uram, hogy akarunk ellen-is a' világi foglalatosságok az időtől meg-fosztanak. némelykor atyánk-fiai, jó-akaróink, szomszédink látogatnak, s-beszélgetnek. némelykor, hol egy, s-hol más cseléd, ki egy-gyet, s-ki mást kér. sőt látod édes J E S U S -om, hogy ez a' romlandó test-is terheli a' lelket, és a' világi lakás el-vonja elménket a' mennyieik elmélkedésétől.

Szin-

Szintén az, a' mit én sajnállok, hogy oly kevesen talál-tatnak, kik az időt, meg-tudnák becsülni, kit én penitencia-tartásra, az én malasztomnak őregbitésére, az örök életnek elnyerésére adtam az embereknek. Imé az alkalmas idő el-múlik, és soha vizsza nem tér, és senki nincs, a' ki meg-gondolja; el-múlnak az idvességnek napjai, és senki nincs, a' ki panaszolkodgyék érte.

A' Krisztus
szól.

Te pedig, a' mennyire lehet, el-keröld az időnek lopóit (barátidat, s-haszontalan beszélgetéseket) és mivel gonosz idők vannak, váltsd-meg az időt, és fordítsd az én dicsőségemre, s-lelked idvességére. De talám nehéz ez neked? tekintsd-meg mennyi idő adatik a' testnek, ételnek, álmoknak, mulatságnak, beszélgetésnek, &c. s-egy keveset nem adhatoz az Istennek, lelkednek, és örökké-valóságnak? O bizonyára balgatatag emberek! a' világiaktól nem sajnállyák az időt, sajnállyák pedig a' mennyieiktől, a' lelkiektől!

Arra-is intlek fiam, hogy igen sok dolgokba ne-ártsd magadat, mert elégséges nem leszel. mert meg-van határozva tehetséged. A' világi Bölcs-is meg-ismerte azt, hogy valaki sok dologba elegyiri magát, az el-nem éri a' bölcseséget. miképpen juthat hát te az buzgó aitatofságra, annyi dologban elegyítvén magadat. O ha látnád a' sok dolgokban el-merült embereknek szívüket, meg-tapasztalnád, hogy nem különben vólnának, mint ha a' tövis-fák-között, és hogy lassan lassan meg fojtatik az ő aitatofságok, és az ő lelke-ik mint-egy beteg ágyban úgy vannak. Innen következik a' szívnek meg-ke-ményedése; az-után a' lelki dolgoknak meg-únása, végtére éppen meg-útállása, s-innen örök veszedelem. úgy hogy az mondatik felőlők. Az idegenek meg-ették az ő erejeket, és ők nem tudták.

Ha másnak a' kárán akarsz tanulni (a' mint illendő az okos emberhez) gondold-meg, hogy én vagyok egyedül Isten, Ur, Teremtő. Meg-Váltó, Idvezítő. &c. méltó azért minden tiszteletre. Mi hasznod benne, ha a' világot mind magadévá teszed-is, ha engem, és a' lelkedet el-veszted? De úgy legyen, munkára teremtetted, nem vonhadd-meg magadat minden munkától? igen-is én sem akarom, de olyan

Xx 2

mün-

munkában légy foglaltos, mely a' te állapotodhoz, és rendedhez-való, és így bizonyára hasznossan töltöd idődet.

Mind-az-által, leg-alább egyszer napjában meny-fél Mójfessel a' hegyre, és ott beszélgecs én-velem. A' világi foglaltságoktól meny-félre egy-kevelsé, és zárd-bé magadat szobádban, és mint-egy veszedelmes szél-vészéből, a' nyugodalomnak partyára vedd magadat, és ajtó bé-téve, a' rejtékben beszélgecs én-velem, ott jelentem-meg szivednek, a' mik békeségedre vannak. Tekintsd-meg amaz Isten-félő Afzszonyi-állatot Júditot, kinek könyörgő-helye vala a' házának felső részében, a' melybe megyen vala minden-nap imádkozni, az ő szolgálóival. Mit vélsz? s-vallyon ártalmas volt-é ez Júdit dolgainak? semmi-képpen nem. sőt fenki a' Fejedelmek-közzül annyi hasznára nem volt a' közönséges jónak, mint ő.

Mi-tévő légy pedig, így el-vonván magadat az embe-
rektől, könnyen eszedbe-vehedd, tudni-illik, imádkozzál, szép aitatos lelki könyveket olvas. mikor imádkozol, én-velem szóllasz; mikor lelki könyvet olvasz, én szóllok néked. mi lehet pedig ennél becsültesebb? s-hasznosbb? &c.

Az ember
szóll.

O mely keveset kívánsz Uram tőlünk! hiszem életünknek minden idejével néked tartozunk. Mert nincsen egy szem-pillantás, a' melyben a' te jó-vóltoddal nem élünk, nem kellene tehát csak egy szempillantásnak-is lennie, a' kiben téged ne dicsírnénk. O bár a' te akaratod-szerint cselekedgyem, hogy a' te rendelésid-szerint follyanak órán-ként minden napjaim. ah! úgy foglalatostkodgyam más dolgokban, hogy soha rólad el-ne felejtkezsem; a' te dicsőséged, és a' mennyei Jerusálem emlekezete légyen az én vigasztágomnak kezdetin.

9. §. Ne-bizáral magadban, hanem Lelki Tanítótól függj.

A' Krisztus
szóll.

Meg-lásd, hogy ne-alítsd magadat bölcsnek, mert hamar el-esel. Jaj pedig annak, a' ki egyedül van, mert ha el-esik, nincsen a' ki fel-emellye. az Isten-félő, s-aitatos bölcsékkal közöld dolgodat. nincs olly bölcs, a' ki néhánkor tanács-nélkül

kül nem szűkölködne. A' bölcs másoktól értekezvén, bölcsőbb lesz, a' ki pedig gyűlöli az értekezést, bolond az.

O mely sokakat meg-csal a' magok szeretetek; mely sokan magokra-nézve vakok, s-másokra-nézve szeméssék! Ki volt szentebb, s-én-előttem kedvesebb Dávidnál? még-is el-esett, és nagy vértet cselekedett, s-még sem ismerte (noha a' júhnak el-ragadójának gonofságát által-értene) s-még sem ismerte, mondam mind addig, valameddig az én szolgám által Náthán-által nyilván meg-nem dorgáltatnék. Az én szolgám-is Móyses, noha én szóról-szóra beszélgetnék véle, mind-az-által az ipának Jethrónak, noha pogány volt, halgatta, s-követte tanácsát; hasonló-képpen az én választott Edényem, szent Pál Ananiástól, a' Candace Kiralyné szolgája szent Filep Apostoltól, a' Cornélius Százados szent Pétertől, jó szível halgatván, függött.

Válasz azért te-is okos, s-tudós Lelki Kalaúzt, kihez folyamodgyál a' kétséges dolgokban, ki a' Sátánnak incselkedést meg-ismérje, kinek eleibe-rakd szivednek titkait, és az ő tanácsán járj. De ha szád-ize szerint-való édes ireket, hanem keményeket, és keserűket ad, meg-ne utáld. mert jobbak, és hasznosabbak az ollyan febek, kik attól esnek, a' ki szeret, hogy-sem az álnoktól adatott csókok. Meg-lásd, hogy ne-kövesd azokat, kik a' gonofságot kedvelik, és lelkeket gyűlölik, annak-okáért szájok-izint-való Doktort keresnek magoknak, és az igazságtól el-forditják füleiket; meg-lásd, mondam, hogy illyeneket ne-keress, a' kik azt mondgyák, békeség, békeség, s-azonban nincsen békeség. Nem-de-nem meg-öli-é az Orvos a' beteget, ha maga kívánságára hadgya? így a' Lelki Tanítók, kik hizelkednek néked, és az igazságot ki-nem mondgyák, így bánnak veled, meg-csalnak, és el-vesztenek.

Meg-lásd azért, kire bizzad lelkedet. Ha tudatlan úton, vagy a' sötétben járnál, vallyon tudós Kalaúzhoz-é, vagy tudatlanhoz állnál? ha halálos betegségben volnál, vallyon tudós Orvos-é, vagy tudatlant választanál? vallyon azt-é, a' ki kényyén, s-gyendén banna veled, de tudnád, hogy ki-végez a' világból? vagy azt-é, a' ki keménnyen banna veled, keserű italokat adna, testedet sértegetné, és vagdalná, de bizonyos

vólnál benne, hogy elébbeni bódog állapotodra viszsza-térít? sőt az oktan-állatokat, ökrödet, lovadat, és kutyádat, ha valami nyavalyája van, nem bizod tudatlan mesterre, de ha nyavalyája nincs-is, úgy-is értelmes, jó ökréft, és lovászt keresz, kire bizzad; hogy-hogy bizod tehát a' lelkedet, az Isten képét, ki örökké meg-marad vagy az életben, vagy a' halálban, hogy bizod tudatlan Tanítóra? hogy bizod olyanra, ki mindenre, valamit akar sz reá-áll, hogy vagy meg-ne kedvetlenítsen, vagy hogy grátziából ki-ne essen? hogy bizod olyanra, ki majd inkább a' te kívánságodon, és akaratodon jár, hogy-sem te az ővé? Nem tudod-é, hogy ha a' vak vakot vezet, mind a' ketten a' verembe esnek? olyanra bizd azért lelkedet, a' ki a' magájét-is tudgya igazgatni, mert a' ki magának gonosz, kinek lesz jó?

*Az ember
szól.*

Meg-csalattatni, s-el-tévelyedni, magával hozza az ember gyarlóság. Adgy Uram nékem, olyan lelki Kalaúzt, a' ki a' te tudományod-szerint oktasson engem, ki nem azt keressé, a' mi a' magájé, hanem a' mi a' JESUS Krisztusé; ki ne-kedvezzen nékem, hanem az igazságot mondgya-ki, hogy az-után te, mind nékem, s-mind néki kedvezz. Dorgállyon-meg engem az irgalomságban az igaz, a' hizelkedőnek olaja pedig ne-kővéritse az én fejemet. az ő tudományát pedig nem úgy vegyem mint ővét, hanem mint tiédet, ki ő-általa szólasz nékem. mert akár-honnan származzon az igazság, ugyan csak tőled vagy, ki első igazság vagy.

10. §. Minden-napi Lelki szám-vétel.

*A' Krisztus
szól.*

Még egy vagy hátra, kit ha minden-nap nem gyakorlasz, hájába munkálkodol a' többiben. Az pedig nem más, hanem a' minden-napi lelki szám-vétel, ki oly szükséges, hogy az-nélkül fokáig a' jóban nem áthat, sem a' jóságos-cselekedetekbe áthatatossan elé nem mehetz. mert az idvességnek eredete, a' bűnöknek meg-ismérése, miképpen gondolkodik pedig az életének meg jobbitásáru, töredelmességről, és buzgó aitatosságról, a' ki nem igyekezik fogyatkozást meg-ismérni? miképpen könyörög az bűneinek bocsánattjáért, a' a' ki nem-is tudgya miben, s-hol bántott-meg? miképpen keres az orvosságot, ki nem érzi nyavalyáját? sőt inkább hi-

zelke

zelkedik magának, mint ha ő semmiben nem vétett volna, és azt mondgya, gazdag vagyok, és semmi-nélkül nem szűkölködöm, és nem tudgya, hogy nyomorult, szegény, vak, és mezitelen.

Ó ember, ha látnád belső titkaidat, gyűlölnéd magadat, és így nékem kedvemben vólnál, de mivel, nem ismért magadat, szereted; és nékem gyűlölségemben vagy. Ó mely sokan sokat tudnak, s-magagokat nem tudgyák! holott ez volna leg-szükségesbb. mely sokán mások-körül foglalatoslák, magokkal nem gondolnak! Te pedig, ha eszed van, hadgy békét másoknak, magadra vigyázz, és könyörűly lelkeden, mert nincsen annál drágább marhád, s-ha azt elveszted, halzontalan az egész világ minden kincseivel-együtt.

Ó Uram mindnyájan sokat vétettünk, de ki érti azt? bizonyára ha azt mondgyuk, hogy vétünk nincsen, meg csallyuk magunkat, és nincsen igazság bennünk. ő nagy balgatagság! hogy a' mi útinkat meg-nem vizsgáljuk, és ha a' mi szívünk fedd-é bennünket? De meg-általkodván lelki-isméretünk, semminek tartjuk a' bűnököt, mint-ha jól cselekednénk, semmit sem gondolunk, a' jóban elő-menetelről az Ur úttján.

*Az ember
szól.*

Ha magatokat meg-itilnétek, nem itiltetnétek, de magatokat meg-nem itilvén, nem-de nagyobb itéletbe estek-é? Arra intlek azért én, ha mi gonoszt gondolatok napjában (mert a' szivből származnak minden bűnök) ha mit vétettek szollástokkal, és cselekedetekkel, estve, minek-előtte lefeküdyetek, vizsgáljátok-meg sziveteknek rejtekét, sirásátok gonoszságokat, és jobbúlástokról gondolkodgyatok.

*A' Krisztus
szól.*

Ó mely rossz gondot viselnek azok magokra, kik napjában, e' világi foglalatosságok-közt el-sáradván, alig várják, hogy le-fekheessenek, azonban a' lelki szám-véteről nem-is gondolkodnak! Mit mondyak azokról, kik reggel refzég-ségre kelnek-fel, és egész estvélig isznak, kik tréfákban, fabulákban, és trágárságban töltik a' napot, s-estve mint a' részeg Holofernes, vagy bárom, úgy fékefznek-le. Ó balgatagok! mint jártok, ha az éjel, a' halál meg-fojt? hová megyen szegény lelketek? Nem-de-nem a' hová esik a' fa ott marad?

mit

mit gondoltok, ha az-után, az álom-után, az örök álom kö-
vetkezik, mit találnak ez ilyenek kezekben? hát ha része-
gen vitéznek az Itélő Biró-eleibe? O mely rettenes lészen ez
ilyeneknek, az elő Istennek kezébe esniek! Ertsétek-meg
ezeket, kik el-feleljtek az Urról, né-talántán meg-ragad-
gyon benneteket, és ne-légyen, a' ki ki-vegyen!

*Az ember
szóll.*

Világosítsd-meg Uram, az én szemeimet, hogy soha el-
ne aludgyam a' halálban! és ne-mondgya az én ellenségem,
erőt vettem rajta. Ismértem Uram, ismértem, hogy nem em-
berhez, hanem baromhoz illendő, Isten-nélkül kezdeni a' na-
pot, és Isten-nélkül gonofságban végezni, ki-nélkül csak
egy szem-pillántásig sem élhetünk, és mozoghatunk. Ad-
gyad nékem, hogy bé-ne húnnyam szemeimet az álomra,
minek-előtte, egész napi esetimet számba-vegyem, és siras-
sam; alázatos szível, meg-békélvén veled, békességessén a-
ludgyam, és nyúgodgyam.

*A' Krisztus
szóll.*

Ezt cselekedd, és élz. Nagy szorgalmatossággal, estve
vizsgáld-meg, mit vétettél gondolatiddal, szóllásiddal, és csele-
kedetiddel, micfoda jót mulattál-el. És a' miben vétkefnék
isméred magadat, dorgáld-meg, szánd-meg, s-bánd-meg, tégy
fogadást, hogy meg-jobbitod magadat, kérj foganatos malafz-
tot, adgy halát, azon a' napon vett jó-téteményimért. Egy
szóval, ajánlyad nékem testedet, s-lelkedet, és így bátorsá-
gossábban alhatez.

Más-képpen, igen nagy bolondság, halálos vétkekkel
meg-lévén a' lelked terhelve, és velem meg-nem békélvén,
el-alunni. Azt el-hitesd magaddal, hogy-ha minden-nap
szorgalmatossan ezt a' lelki szám-vételt végbe nem viszed,
mindenkor azon sárban heversz; egy hólnap, sőt esztendő
múlva-is azon vétkek uralkodnak benned, és meg-erősöd-
nek, annyira pedig, hogy az-után semmi-képpen ki-nem irt-
hatod, mert a' minden-napi szám-vételnek gereblyéje által,
annak idejében, a' tövisszeket, és bojtortjánokat, melyeket
szokot hozni a' ti meg-romlott állapototok, ki-nem irtottad.

*Az ember
szóll.*

Minden időben áldlak Uram téged, és a' te dicfirted
mindenkor az én számban. Aldott vagy Uram, ki engem
iffiúságomtól fogva tanítottál. és ah! vénségemig el-fe hadgy
engem! Ah! igazgattassanak az én útaim a' te befzedidnek
meg-

meg-tartására, melyeket most hallottam. Né-talántán tud-
ván a' te akaratodat, és nem cselekedvén, felettébb büntet-
tessem.

*A' Lelki szám-vételről, lásd a' Harmadik Résznek, ötödik, Ha-
todik, és Hetedik Czikkelét, és alább, a' Nyolczadik Czikkelben.*

M A S O D I K C Z K I K E L.

A' Mi-Atyánk-szerint külömb-külob-fele aitaosságoz.

*A' tekelletes életre-való Grádicsok, a' Mi-
Atyánk-szerint.*

Első Grádics, az Istennek szeretetit, Jelen-létit,
és Tifzteletit mindenkor szemünk-
előtt visellyük.

Mi-Atyánk, ki vagy mennyékben.

A' Magasságban, mint-egy Királyi-székedben lakol; de az
alatt-valókat meszsziről meg-isméred, és minden dolga-
inkat meg-vizsgálod. mert a' te szemeid fényesebbek a' Nap-
nál. Innét a' te Királyi-székedből, minden helyeken szem-
léled a' jókat, és gonoszokat. de kivált-képpen gondod va-
gyon, a' te kedvesidre. Adgyad énnékem, hogy téged sze-
resselek, és előttd járjak; légyen a' te félelmed, nem mint
Biróé, hanem mint édes Atyámé, az én szívemben; és azon
erőlködjem, hogy, a' mint az én Atyám, én-is tekelletes
legyek.

II. Grádics. Cselekedetinknek jó czéllya, avagy
szándéka, és az Isten dicsőségének
buzgósága.

Szenteltesék a' te neved.

EGyedül, és mindenek-felett azt kívánom, édes JESUS,
hogy a' te szent nevedben minden térd meg-hajollyon,
hogy én-tőlem, és másoktól-is mindenek legyenek a' te szent
nevednek dicsőségére; hogy mindenektől meg-ismértetsél,
és dicfirtetsél, ő dicsőséges világnak Meg-váltoja. O úgy
világoskodgyék a' mi világosságunk az emberek-előtt, hogy
látván a' mi-magunk jó-vifelésünket, dicsóítsék a' mi Atyán-
kat, ki mennyékben vagyon.

Yy

III. Gra-

III. Grádics. A' mennyeieknek szeretete, és
kivánsága.

Jöjjön te országod.

MErt jövevények, és szarándokok vagyunk e' földön; azért születettünk, és a' mi nagyobb, azért formáltatunk a' te képedre, azért váltattunk-meg a' te szent véreddel, hogy a' te szent országodban részefek legyünk (mert nincsen állandó városunk, hanem a' jövendőt keressük) hogy a' mennyeket keressük, és nem a' földieket, és a' mi nyájasságunk mennyekben legyen. O vaj-ha az Isten országát, és igazságát keressők elsőben, a' többiről bizonyosokká tével minket. Mi lehet tehát a' világon (ki egészzen el-merült a' gonofságban) a' mi annyira el-ragadgyon engem, hogy el-felejtkezzem a' te országodról, a' hol a' mi kivánságunk jóval bételik? mi lehet az, a' mi engem tőled el-válaszson? búcsút vesznek a' világnak minden országitól, és dicsőségétől. jobb nekem egy nap a' te országodban ezereknél, mert a' több országok hiúságosok, kevés ideig tartók, egyedül csak a' te országodnak nem leszén vége.

IV. Grádics. A' mi akaratunknak, az Isten akarat-
tyával-való meg-eggyesülése.

*Légyen te akaratod, miképpen menyben, azon-
képpen a' földön-is.*

LEgyen te akaratod én-általam, én-bennem, én-felőlem, testemre, és lelkemre-nézve. Az Angyali Seregek, az elementomok, tenger, és szelek, és minden teremtettt-állatok engednek a' te szódnak; mentől-inkább én el-vetett fergec-ke tartozom a' te szódnak engednem? ah! légyen a' te akaratod egyedül az én gyönyörűségem! sőt örök boldogságom. mert ugyan-is mire-való az ég, és föld nálad-nélkül, én Istenem, és mindenem!

V. Grádics. Mértékletesség a' teremtettt-állatokkal-
való éllésben.

A' mi minden-napi kenyerünket adgyad nekünk ma.

Nem

NEm kérünk gyönyörűségre, hanem szükségre-valót; mindeneknek szemei te-benned biznak Uram, és te adcz nekik eledelt alkalmas időben; fel-nyitod a' te kezidet, és bé-töltesz minden állatokat áldásfiddal. én-is azért minden reménségemet te-benned vetem, mert gondod vagy on reám. adgy nekem szükségemre-valót, és eledelem, és ruházatom lévén, azzal meg-elégedgyem, és hálá-adással legyek néked. Távul légyen én-tőlem, hogy a' te ajándékidal búján, és hivalkodva éllyek. Ah! mely fokban, az eledelnek, és itálnak bővségétől meg-kővéredvén, el-hagyták az ő Teremtő Isteneket! elég kerésem leszén nekem a' minden-napi szükségemre-való áldásfiddal az aitatofság.

VI. Grádics. Felebarátunknak, s-ellenségünk-
nek-is szeretete.

*Es bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket, miképpen mi-is meg-
bocsátunk ellenünk-vétetteknek.*

OMely kegyes Uram a' te lelked! úgy tanítasz minket imádkozni, hogy a' te malasztodnak, és kegyeségednek ajándéka, a' mi felebarátunkhoz-való indulatunkból fűgjön. O ki-mondhatatlan irgalmaságnak kút-feje! imé a' minéműek leszünk mi, felebarátunkhoz, olyan léssel te hozzánk. Hogy lehetek hát én kemény felebarátom vetkének meg-bocsátásában, holott azt kívánom, hogy te-is olyan légy én-hozzám, a' minémű én felebarátomhoz? sőt ez-után késelemes lézlek a' haragra, és a' nap el-nem múlik az én harag-tartásomon. Távul légyen én-tőlem, hogy én haragot tartlak felebarátom-ellen, és boszszú-állást úzzek, hogy te-is meg-emlekezzél az én régi gonofságimról, és a' te haragodban meg-emész engem. Nem-de-nem méltóé, hogy én egy fillér adófságot meg-engedgyek, hogy te számtalan talantomokat nekem meg-engedgy?

VII. Grádics. A' késértetekben-való erősfég.

Es ne-vigy minket késértetbe.

MErt micfoda az ember élete, hanem késértet? De ő Uram, ne engedd, hogy erőm-felett késértessém. mert nálad-

nálad-nélkül semmit sem cselekedhetem, mindent pedig, ha a' te szent malasztoddal, meg-erősítesz engem. Engedd kérélek, hogy a' *testnek* késértet, a' fanyargatással, és az alkalmatlóságoknak el-távoztatásával, meg-előzzem. Amaz sívó, s-rívó *Oroszlyánnak*, ki környűl-jár, keresvén, hogy kit nyelhesse-el, a' hitben erőssen ellene-álljak. A' *Világnak* illetit meg-útálljam, és a' mulandókat az örökké-valóknál nagyobbra ne-beecsüllyem. Adgyad, hogy minden késértet legyen nékem a' jóban elé-menetelemre, és nem veszedelmemre.

VIII. Grádics. Az Isten gond-viselésének vallása.

De szabadits a' gonosztól.

Mert mikor a' jóságos-cselekedetekben elé akarunk menni, sok gonoszok háborgatnak minden felől; de a' te gond-viselésed zabolán tartya őket. a' mint szól a' te Prófétád: *Nincsen semmi gonosz a' városban, kit az Ur nem cselekedett.* a' büntetésnek gonofsága tudnia-illik, úgy-mint hadakozások, éhség, betegség, és szegénység, &c. hogy ezek bűnöknek gonofsági-is ne-legyenek, arra kérünk, mert az minden gonofságnál nagyobb lenne; más-képpen egyéb-aránt gonoszok nem léznek, csak te-tőled el-ne válasszanak. Azért a' te nagy hatalmad, jóságod, és bölcséséged-szerint úgy igazgasd Uram ezeket, hogy mindenek javokra legyenek a' téged kedvellőknek. mert hatalmad vagy on reá, hogy a' gonoszt-is jóra fordítsd.

A' három Isteni, és négy fő Jóságos-cselekedetkehez alkalmaztatik a' Mi-Atyánk.

Avagy az a' hét Jóságos-cselekedet, a' Mi-Atyánknek hét kérésiben, miképpen gyakoroltathatik, meg-mutattatik.

Mi-Atyánk, ki vagy mennyekben.

O Mi mennyei szent Atyánk, ki a' te fiaidnak mennyekben örökséget készítettél; de azt kívánod, hogy ne-legyünk el-fajult fiak, hanem hivek, és a' mint ilyen Atyának fiaihoz illik, úgy visellyük magunkat, adgyad, hogy mi-is te-kélle-

kelletek legyünk, valamint te mi Atyánk tekéletes vagy. Mert magunktól semmire nem mehetünk, hanem a' mi légségünk tőled vagy on. Annak-okáért, a' te szerelmes szent Fiadnak nevében, kérünk, hogy segély minket a' jóságos-cselekedetekre, kik-nélkül se kedvedben nem lehetünk, sem a' te országodat el-nem nyerhetjük.

1. Isteni Jóságos-cselekedet a' Hit.

Szenteltesék a' te neved.

A Hol igaz, és eleven hittel tiszteltetik az Isten, ott szenteltetik leg-inkább az ő neve. Hiszem Uram, hiszem hogy mindenható vagy, hiszem, hogy felettébb bölcs, és mindennek-felett jó vagy; hiszem hogy igaz, és hiv vagy igiretidben, sőt egészízen, igazság. gyarapítsd Uram az én hitemet; hogy tégedet igaz hitben, és igazságban szentelylek.

Csudálatosak ugyan Uram a' te iteletid, és cselekedetid, de igazak ő-magokban. Csudálatos a' te neved az egész földön. és nincsen te-előtted semmi ige lehetetlen. igen hitelek a' te biznyságid, azért a' te házadat (Anyaszent-egyházadat) a' szentség illeti. Mert ugyan-is felőled minden jót hinni, ellenkezőt cselekedni, mit használ? haszontalan a' kerésztyén név, kerésztyéni cselekedetek-nélkül.

2. Isteni Jóságos-cselekedet, a' Reménség.

Jöjjen te országod.

A Ki nekünk világ kezdetétől-fogva készítettett. mert a' te véghetetlen szeretetedből, a' te országodnak örökös-fivé, a' Krisztusnak pedig örökös-társaiává tettél bennünket. Bizom azért, hogy meg-látom az Urnak javait az élőknek földén. mert ugyan-is ő véghetetlen Jóság, miképpen verhetnél engem vízfűz, holott annyi-képpen híjsz magadhoz? annyi-képpen vonsz magadhoz, miképpen engedhetnéd tehát meg, hogy el-fogynék az úton? Te-benned bíztam Uram, és soha meg-nem szégyenítettém. ez a' reménség el-rejtetett az én kebelemben. minden inségimben, ez erősít engem,

engem, hogy meg-ne győzettefsem. mert hiszem, hogy él az én Meg-váltóm, és midőn bé-víszem az ő országába, meg-elégit az ő színe engem vigasággal. O erős reménség, ki meg-nem szégyenit! a' ki a' jutalomnak meg-adásával, minden munkát könnyebbit!

3. Isteni Jóságos-cselekedet, a' Szeretet.

Légyen te akaratod, &c.

O Szerelmes Atyám! gerjezd-fel az én szívemet a' te szeretetteddel! így bizonyára könnyű lészen a' te akaratodnak engednem. mert a' szeretetnek semmi nem lehetetlen, semmi nem nehéz, mert mint a' halál, oly erős a' szeretet. Ah! ez töltse-bé, ez igazgassa az én szívemet! mert innen származik te-közted, s-én-köztem hasonlatosság, és akaratunknak meg-egyezése, hogy azt akarjam, s-nem akarjam, a' mit te; és hogy ez-után az én akaratom pártos ne légyen, a' te akaratod-ellen, hanem a' te törvényedben légyen az én akaratom. mert ugyan-is mi lehet világosabb jele a' te szeretettednek? nem-de-nem a' kinél vannak a' te parancsolatid, és azokat meg-tarttya, az szeretet tégedet? bizonyára a' szeretetet a' cselekedet mutatya-ki.

4. Az 1. fő Jóságos-cselekedet, a' Mértékletesség.

A' mi minden-napi kenyerünket adgyad nekünk ma.

VAlamint a' test eledellel, úgy a' lélek mértékletességgel tápláltatik; sőt a' józan, és mértékletes élet, nem csak a' léleknek, hanem a' testnek-is hasznára vagyon. Adgyad azért Uram, hogy a' teremtetett-állatokkal józanon, és mértékletesen éljék, és ne-terheltesse az én szívem, a' testi eledeltől, és a' rothadandó test, a' mennyieiktől el-ne vonnya lelkemet. Méltán kérünk azért minden-napi kenyeret, mert az ételben, és italban-is lefekedik utánunk a' gyönyörűség.

5. A' 2. fő Jóságos-cselekedet, az Igazság.

Es bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket.

Az Igaz-

AZ Igazságnak tisztí az, hogy kinek-kinek az ővét adgyuk-meg. mivel tartozunk pedig felebarátunknak egyébbel, a' szeretetnél? hogy tudni-illik, egyik a' másiknak terhet víszeljük, és így bé-töltjük a' Krisztus törvényét. egy szóval, hogy azt cselekedjük felebarátunknak, a' mit kívánunk, hogy nekünk mások cselekedjenek. Az igazság kívánja azt-is, hogy midőn mi tíz ezer talentom adófságát kérjük, hogy meg-engedd; az-az, száma nélkül-való nagy bűneinknek bocsánattya kérjük, mi-is felebarátunknak szaz pénz adófságát, az-az, egy kis vétkét meg-engedjük. Adgyad azért ennek az igazságnak buzgóságát nekem, hogy ne-talántán el-mulatván, a' te Igazságod kezébe essem. mert ha mi felebarátunk-ellen haragot tartunk, miképpen várhatunk te-tőled irgalmaságot? nem-de igazság-é, hogy a' minémű mértékkel mi mérünk, ugyan azzal mérelessék nekünk?

6. Az 3. fő Jóságos-cselekedet, a' Lelki Erősség,

avagy Alhatatóság.

Es ne-vigy minket kísértetbe.

SOk kísértetek-alá vagyon vettetve az ember élete, sőt egész kísértet. Annak-okáért erősítsd-meg az én szívemet, hogy se bódog állapotban, se a' kísértetekben meg-ne győzettefsem, és tőled el-ne válasszassam. mert látod az én erőtlenségemet, hogy ellenek nem álhatok; hanem te vagy Uram, az én Erősségem, és meg-szabadítom. Könyörülj azért rajtam, mert erőtlén vagyok; de az erősek-is kerestek az én lelkemet. O azért te állj-ellenek, ki erős, és hatalmas vagy a' harczon; és így nem fél az én szívem, mert te velem vagy! ha Isten velünk, ki álhat ellenünk? Mert nem engeded-meg, hogy erőnk-felett kísértetsünk, hanem hárt szabsz a' kísértetnek.

7. A' 4. fő Jóságos-cselekedet, az Okosság.

De szabadíts a' gonosztól. Amen.

Könnnyen minden gonoszt el-kerül az, a' kit az okosság igazgat. Ekefű-fel azért Uram engem, ezzel a' jóság-

gos-cselekedettel, hogy mindeneket okosán cselekedgyem, és a' végét meg-tekintsem. mert a' hol az okosság elől-jár, a' gonosz-is jóra fordul, a' hol pedig az okosság nincsen, még a' jóságos-cselekedetek-is gonoszsá válnak. Engedd azért, hogy vak módra ne-rohannyunk gonoszságra, hanem az okosság igazgassa lépésinket. Adgy nékem együgyűséget, mint a' galambnak, de előszőr Okosságot, mint a' kigyónak; hogy valamint ő testének több részeivel a' fejét óltalmazza, úgy én-is, a' testi veszedelmeket semminek alítam, hogy a' lelkemet meg-tartsam.

Mód, kiből a' Mi-Atyánk mondásakor, külömb-külob-féle Lelki indulatok származnak, egy egy-kevése közben-téve elmélkedést-is.

Mi-Atyánk, ki vagy mennyékben.

EN menyeyi Szent Atyam, ki a' te egyetlen-egy Fiaddal, és szent Lélkkel, véghetetlen méltóságú, hatalmú, bölcsességű, és jóságú vagy; annak-okáért, véghetetlen tiszteletre, szeretetre, becsületre, és dicsőre méltó; ki minden jónak kút feje vagy, kitől nagy bizodalommal várhattyuk testi, s-lelki javainkat, s-a' dicsőséget-is.

1. Szenteltesd a' te neved.

EDes Atyám, mind én-tőlem, s-mind másoktól szenteltesd, szerettesd, dicsőíttessd, minden tekelletességben, hatalmadban, bölcseségedben, irgalmasságidban, és igazságodban, és minden iteletidben, és decretomodban, melyek én-felőlem, és mások-felől-is lettek, dicsírtessd a' természetnek, malasztanak, és dicsőségnek ajándékiban, most, és mind örökké. Ah! bár mindenkor én-tőlem, és másoktól-is így dicsőítettél volna! és ez-után-is így dicsőíttessd!

2. Jöjjön te országod.

AH! én-bennem, és mindenekben, most malasztod, az-után dicsőséged-által uralkodgyál! mindének-felett, a' te dicsőségedet, és országodat keresse az én lelkem, a' menyeyekhez, és nem a' földiekhez ragaszkodgyon. meg-úrlván ezt a'

ezt a' szám-ki-vetést, a' hol a' bűn, kevélység, tisztátalanság, nagyra-vágyódás uralkodik, az örökké-való dicsőségnek hajlékába kívánnokozék. Ah! bár eddig-is azt követtem volna! bár ez-után követném, hogy veled, és a' Szentekkel együtt örökké birhassam az örökké-való boldog országot.

3. Légyen te akaratod &c.

ADgyad édes Atyám, hogy a' te parancsolatidnak, és tanácsidnak bé-töltésében légyen te akaratod mind én-tőlem, s-mind másoktól, kik e' világon szarándokoskodnak; az pedig nem másért, hanem egyedül a' te szeretetedért, életünknek minden napjaiban, valamint vagyon a' Szentektől a' dicsőségben. Ah! bár eddig-is azt cselekedtük volna, és az-után azt cselekedgyük!

4. Mi kenyerünket minden-napiat &c.

MInden-némű testi, s-lelki szükségünk-re-valókat add meg nekünk kegyes Atyánk. árazd reánk szent malasztodat, hogy e' világi jókkal úgy éllyünk, hogy az örökké-valókból ki-ne rekesztessünk.

5. Es bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket, &c.

BOcsásd-meg Uram nekünk, a' te véghetetlen irgalmasságod-szerént a' mi vétkeinket, melyeket vagy gondolatinkkal, vagy szónkkal, vagy cselekedetinkkel, avagy a' jónak el-mulatásával cselekedtünk. bocsásd-meg a' mi háládatlanságinkat, melyekkel fizettünk néked fok jó-téreményidért. bocsásd-meg, ha miben meg-bántottuk felebarátunkat, a' mint mi-is meg-bocsátunk másoknak, egyedül a' te szeretetedért.

6. Es ne-vigy minket kísértetbe.

NE-engedd édes Atyánk, hogy minket a' testnek, világnak, és ördögnek kísérteti meg-győzzenek, hanem a' te szent malasztod-által diadalmat vegyünk rajtok most, és halálunknak óráján, hogy a' te véghetetlen hatalmadat, bölcsességedet, és jóságodat világossabban ki-nyilatkoztassuk.

7. De szabadits a' gonosztól.

O Rizz-meg kegyes Atyánk minket mind testi, s-lelki gonosztól, jelen-valoktól, és jövőidőktől, a' mennnyire a' tekkellerefégtől, a' jobban-való elé-meneteltől, az idvességnek keresésétől, a' te dicsőségednek előbb-mozdításától akadályoznak. hogy minden akadály-nélkül tégedet szerezsünk, és dicsőítsünk most, és az örökké-valóságban.

A M E N.

A Mint te, s-mikor akarod, legyen-meg a' mit kérek, te nagy irgalmasságod-szerént, a' boldogságos Szűznek, és minden Szenteknek efedezői-által. Engedd, hogy mind nekem, s-mind másoknak ez legyen az ő kéréseknek kormánya, a' mint te, s-mikor akarod, szent nevednek dicsőségére!

HARMADIK CZIKKEL.

A' szent irásból öfzsze-szedett LITANIA,

a' Keresztényi jószágos-cselekedetekről.

U Ram irgalmazz nekünk. Kristus kegyelmezz nekünk.
Uram irgalmazz nekünk. Kristus halgass-meg minket.
Kristus halgass-meg minket.

Menybéli Atya Isten, } Irgalmazz mi-nékünk.
Meg-váltó Fiú Isten,
Szent Lélek Ur Isten,
Szent Háromság egy Isten,

Ur Isten, ki a' mi első Atyánkat ártatlanságban, és igazságban teremtetted,

Ur Isten, ki Abelt, és az ő áldozattyát kedvesen vetted,

Ur Isten, ki Noét, a' gonoszok-között igaznak találván, a' bábában meg-tartottad a' víz-özöntől,

Ur Isten, ki Lóthot, és Abrahámot, a' szarándokokhoz-való kegyességért, nevezetessé tette,

Ur Isten, ki Abrahámot kiváltképpen-való hittel, és engedel-mességgel fel-ékesítetted,

Ur Isten, ki Isáknak, és az ő magvának áldást ígértél,

Ur Isten, ki Jákóbot az inségekben, reménységgel, és békeséges-tűréssel meg-erősítetted,

Ur Isten, ki Józsefet kiváltképpen-való tisztasággal fel-ékesítetted,

Ur Isten, ki Móyszt, a' te népednek Vezérét, a' te házában hív-ségeinek hirdetted,

Ur Isten,

Genes. 1.

Genes. 4.

Genes. 7.

Genes. 13.

Genes. 19.

Genes. 22.

Genes. 26.

Genes. 29.

Genes. 39.

Nume. 12.

Ur Isten, ki Móyscnek, felebaráttához-való szeretetet, és id-
vefségért-való buzgóságot adtál,
Ur Isten, ki a' Lévi fiainak, a' te dicsőségedért-való boszszu-
állást adtál,
Ur Isten, ki Samuel Próféta, ki az igazságot szereti vala, és
minden ajándékokat meg-vét vala, a' te népednek Bi-
rájává tette,
Ur Isten, ki Dávid Királyt, a' te szived-szerint-való férfiat, igaz-
ságnak, szelidségnek, és aitatóságnak dicfíretivel fel-
magasztaltad,
Ur Isten, ki Salamont csudálatos bölcseséggel, békeséggel, és di-
csőséggel minden Királyok-felett meg-áldottad,
Ur Isten, ki Tóbiást békeséges-tűréssel, és felebaráttához-való
irgalmassággal fel-ékesítetted,
Ur Isten, ki a' tiszta életű, és aitos Júdithot, az imádság,
remenség, és bátorság-által nevezetessé tette,
Ur Isten, ki Esther, és Mardócheus hűsége-által, a' te népedet
a' veszedelemtől meg-szabadítottad,
Ur Isten, ki Jób Pátriárkát a' békeséges-tűrésnek példájául ad-
tad nekünk,
Ur Isten, ki Illyés Próféta a' hamis Próféta-ellen, kiváltkép-
pen-való buzgósággal, és lelki bátorsággal fel-gerjez-
tetted,
Ur Isten, ki Jólás Királyt, a' törvénynek, és igaz hitnek buz-
góságával fel-gyúlasztottad,
Ur Isten, ki Daniél Próféta, kiváltképpen-való mértékletessé-
ggel, józansággal, és bölcseséggel meg-áldottad,
Ur Isten, ki a' három ifiat, kik a' te vallásodért a' tüzes-kemen-
czébe vettettek volt, sérelem-nélkül ki-hoztad,
Ur Isten, ki Matathiást, és Makabeus Júdást, a' törvénynek, és
hazájának szeretettel fel-gyúlasztván, az ellenségek-
fel-fegyverkeztetted,
Ur Isten, ki a' hét Makabeusokat, az Annokkal-eggyütt, a'
kinok-közt meg-erősítetted,
Ur Isten, ki a' Boldogságos Szűzet minden mocsktól meg-öriz-
vén, Jegyefednek, és Anyádnak választottad,
Ur Isten, ki a' Boldogságos Szűzet, a' szűzességnek, alázatosság-
nak, és engedelmeiségnek, és más jószágos-cselekedet-
eknek ékességével, mindenek-felett fel-ékesítetted,
Ur Isten, ki az Isten-felő, és igaz Simeont, ki nagy ohajtással
várja vala Izraélnek váltását, a' te jelen-léteddel meg-
vigasztaltad,
Ur Isten, ki a' Fanuel leányát, Annát, ki szüntelen bőjtöléssel,
és imádsággal szolgál vala a' Templomban, a' te látá-
soddal meg-örvendeztetted,

Zz 2

Ur Isten,

Exodi 32.

Ibidem.

1. Reg. 7.

Gen. 12.

1. Reg. 13.

3. Reg. 4.

Tobia 2.

Judith 8.

Esther 8.

Job. 1. & c.

3. Reg. 18.

2. Paral. 34.

Daniel. 1.

Daniel. 3.

1. Macha.

2. Macha.

7.

Luca 1.

Ibidem.

Luca 2.

Ibidem.

Ur Isten, ki a' három Királyokat fel-inditottad, a' születettét
menynek, s-földnek Királya keresésére, és imádására,
Ur Isten, ki azon három Királyokat a' hit-által meg-világosí-
tottad, hogy a' kised Gyermekeket igaz Istennek, és
Embernek ilmének lenni, és a' Csillag-által hozzá-ve-
zette őket,
Ur Isten, ki Keresztelő szent Jánost, ki nagy fanyarúságban, és
bőjtölésben élt, Elöl-járóul, a' penitenciának prédikál-
lására el-küldötted,
Ur Isten, ki azon Keresztelő szent Jánost, ki az igazságnak sze-
retetből égett, az Istenelen Heródes Király gonoszsága
meg-feddésére fel-gerjesztetted,
Ur Isten, ki a' te Tanítványiddá, szegényeket, és tudatlanokat
választottál, kik-által, mind-az-által, az egész világot
meg-térítetted,
Ur Isten, ki szent Jánost, az ő tisztaságáért kivált-képpen szetted,
Ur Isten, ki a' Kánánai aszfony-állatnak hitit, és álhatatos
imádságát meg-dicsírted,
Ur Isten, ki a' Százados hitit, csuda-tétellel ki-nyilatkoztattad,
Ur Isten, ki a' Publikánusnak alázatoságát meg-dicsírted,
Ur Isten, ki a' Seregnék buzgóságát, ki harmad-napig követ va-
la, csuda-tétellel meg-tisztelted,
Ur Isten, ki Pünkösdi-napján, az Apostoloknak szívet, a' Szent
Léleknek tüzevel, szeretetedre fel-gyulasztottad,
Ur Isten irgalmazz nekünk. Ur Isten kegyelmezz nekünk.
Ur Isten irgalmazz nekünk. Ur Isten halgass-meg minket.
Ur Isten irgalmazz nekünk. Ur Isten ments-meg minket.
Hogy meg-utálván a' gonosztságot, és a' világi kívánságokat,
józanon, és igazán, és aitatoflan éllünk e' világon,
Hogy, mig időnk vágyon, jót cselekedgyünk,
Hogy a' mi hivatalunkban méltán járjunk,
Hogy egy-máshoz szeretettel legyünk, szorgalmatoflan meg-
tartván a' léleknek eggyeségét, a' békeségnek kötelében,
Hogy nem-csak hallói legyünk az igének, hanem cselekedői is,
Hogy eledelünk, és ruházatunk lévén, ezekkel meg-eléged-
gyünk,
Hogy senkinek semmivel se tartozunk, hanem hogy egy-máft
szerefsük,
Hogy a' jóban szorgalmatoflak legyünk, nem csak az Isten, ha-
nem az emberek-előtt-is,
Hogy a' mi testeinket, eleven áldozatúl, és szentül az Isten-
nek bé-mutassuk,
Hogy senkinek se fizessünk gonoszsággal a' gonoszt,
Hogy a' jóságos-cselekedetek-által bizonyosokká tegyük a' mi
hivatalunkat,
Hogy a' jó-cselekedettől meg-ne szűnnyünk,

Hogy

Matth. 2.
Ibidem.
Matth. 3.
Marci 6.
Matth. 4.
Joann. 13.
Matt. 15.
Matth. 8.
Luce 18.
Marci 8.
Aktor. 2.
Titum 2.
Galat. 6.
Ephes. 4.
Ibidem.
Jacobi 1.
1. Tim. 6.
Rom. 13.
Rom. 12.
Ibidem.
Ibidem.
2. Petri 1.
Galat. 6.

Kérünk téged halgass-meg minket.

Hogy mindenkor az Urban örvendezzünk,
Hogy mindenek-felett, nem azt, a' mi magunké, hanem a'
mi a' JESUS Krístusé keréfsük,
Hogy a' kik szájjal vallyuk az Istent, cselekedettel meg-ne ta-
gadgyuk,
Hogy valamit cselekedszünk akár szóval, akár cselekedettel, min-
deneket az Isten dicsőségére cselekedgyük,
Hogy az el-tévelyedettek szeliden, és kegyessen oktassuk,
Hogy minden cselekedetünk szeretetben legyenek,
Hogy eggyikünk a' másíknak terhet viselje, és így a' Krístus
törvényét bé-töltsük,
Hogy az Isten malasztját haszontalanul ne-vegyük,
Hogy a' Szenteknek magok-viselésüket látván, az ő hiteket, és
békeséges-tűréfeket kövessük,
Hogy az Istennek vitézkedvén, ne-ártssuk magunkat a' világi
dolgozókba,
Hogy mindenkor a' hitnek paíssát hordozzuk, mellyel a' go-
nosz ellenségnek tűzés nyíloit el-ölthassuk,
Hogy úgy fussunk ennek az életnek pályá-futásán, hogy a' Ko-
ronát el-nyerjük,
Isten Báránya, ki el-vésszed e' világ bűneit; Gyarápírd bennünk
a' Hitet.
Isten Báránya, ki el-vésszed e' világ bűneit; önts-belénk a' Re-
ménséget.
Isten Báránya, ki el-vésszed e' világ bűneit; Gerjezd-fel beunünk
a' Szeretetet.
Krístus halgass-meg minket. Krístus halgass-meg minket.
Uram irgalmazz nekünk. Krístus kegyelmezz nekünk.
Uram irgalmazz nekünk.

Mi-Arjánk, ki vagy mennyékben, &c.

I M A D S A G.

Ur Isten, mindeneket javokra fordítasz azoknak, kik té-
ged szeretnek; önsd-belé a' te meg-másolhatóan sze-
retetedet a' mi szívünkbe, hogy a' te sugarlásadból eredett jó
szándékok, semmi-némű késértetek által el-ne fordíttas-
nak.

Ur Isten ki ellene-állasz a' kevélyeknek, és malasztot
adcz az alázatosfaknak; adgy mi-nékünk tekéletes aláza-
toságot, kinek példájául adta magát a' te egyetlen-egy
Fiad, hogy a' mi kevélységünk-által soha haragra ne-gerjesz-
szünk, hanem inkább alázatoságunkal, a' te malasztodnak
áradására indítsunk.

Zl 3

Gyú-

Philip. 4.

Philip. 2.

Titum 1.

Coloss. 3.

2. Cor. 10.

Galat. 6.

1. Cor. 16.

Galat. 6.

2. Cor. 6.

Hebr. 13.

2. Tim. 2.

Ephes. 6.

1. Cor. 9.

Kérünk téged halgass-meg minket.

Gyúlad-fel Uram a' mi veséinket, és szívünket a' szent Léleknek tűzével, hogy néked mind testi, s-mind lelki tisztasággal szolgáljunk, és kedvedben legyünk.

Ur Isten, ki a' te egyetlen-egy Fiadnak békeséges-tűrésével, a' sene ellenségnek kevélységét meg-rontottad; adgyad, hogy az ő példáját előttünk-vitelén, minden ellenkező dolgokat, és inségeket békeségeffen el-szenvedgyünk.

Ur Isten, ki a' gonoszt meg-igazítod és nem akarod a' bűnösnek halálát; alázatosan kérjük szent Felségedet, hogy minket te szolgaidat, kik a' te irgalmaságodban bizunk, mennyei gond-viselésseddel óltalmaz, és szüntelen-való vigyázásoddal tarts-meg, hogy a' jóságos-cselekedetek útján ferénnyen, és farsáság-nélkül járjunk, és semmi-némű késtetetek által tőled el-ne vályunk. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak általa, ki te-véled, és a' szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

NEGYEDIK CZIKKE L.

Külömb-külömb-fele Jóságos-cselekedeteknek idvesség Nemei.

Ezekhez hasonló Jóságos-cselekedeteknek Nemeit lásd fellyebb az Első Résznek, ötödik Czikkében, a' hol hasznos oktatások-is vannak felőlök.

I. A' bűnről-való töredelmesség, a' bűnnek mcg-útállása.

Távozzál-el a' gonosztól, és cselekedgyél jót; keresd a' békeséget, és el-ne kadd. Pálmo 33. v. 15.

1. A' bűnről-való töredelmesség nem egyéb, hanem mikor az ember, az Isteni szeretettől vifeltetvén, szánnya, s-bánnya tett vétkeit, és mcg-útállja; és fel-fogadgya, hogy mcg-nyónnya, és többé azokat nem cselekszi; reménsége lévén, hogy bocsánatot nyer az Istenről.

O Irgalmas Ur Isten, imé én nagy töredelmességgel meghajtom az én szívemnek térdét, és nagy alázatossággal, mcg-ilmérvén gonfságimat, szent Felséged-előtt minden bűneimet, mellyekkel egész életemben mcg-bántottalak, mcg-vallom, tudni-illik: kevélységemet, lösvénségemet, bújaságomat, irigységemet, torkofságomat, harag-tartáfo-mat,

mat, és jóra-való retségemet, és mind azokat, a' kik ezektől származnak; mert, ah! igen el-vetemedtem vólt! szánom, s-bánom gonofságomat, nem a' jóknak kézfittetett jutalomtól, kire méltatlan vagyok, sem a' gonfszoknak végeztetett kinoktól kikre méltó vagyok vifeltetvén, hanem egyedül a' te szeretettedről, hogy tégedet minden jónak kút-fejét mcg-bántottalak.

2. Annak-okáért, a' te szeretettedről vifeltetvén, minden bűnőket mcg-útálllok, mcg-útállom a' magam, és a' teremtettt-állatoknak rendetlen szeretetét; mcg-útállom mind azokat, a' mik a' te szeretettedről akadályoztatnak, és hogy veled a' tekéletes szeretet-által mcg-ne egyesüllyek.

Valamit én Istenem, te-ellened, felebarátom, és magam-ellen, gondolatimmal, szómmal, és cselekedetimmal, akár gyarlóságból, akár tudatlanságból, akár gonfszsból, vétettem, tellyes szívemből mcg-vallom! szánom bánom, hogy vétkeztem, és hogy illendő-képpen, oly töredelmességgel nem vagyok rólok, a' mint kívántatnék, és magam-is akarnám.

3. Annak-okáért, azt a' véghetetlen gyűlölséget, mellyel te a' bűnt gyűlölted, mutatom-bé néked édes Istenem; és azt a' fajdalmat, mellyet szenvedett az én Idvezítő JESUS Krisztusom, a' te egyetlen-egy Fiad; és azt az áldozatot, mellyet a' kereszt-fán áldozott; azzal a' szeretetted-eggyütt, mellyel a' bűnnek el-rontására, adta magát a' keserves halálra.

4. Ah én kegyelmes JESUS-om! a' te irgalmaságodnak lábaihoz borúlok, alázatosan könyörögvén, arra a' szeretetre, mely téged a' mennyei dicsőségből, a' Szűznek méhébe le-hozott, hogy a' te keserves kin-szenvedésednek érdemiben, és drágalatos szent vérednek, kit a' bűnösökért ontottál-ki, ki-ontásában tégy részessé engemet, és azzal vidd-végbe, a' mi tőlem kívántatnék.

Segély azért, ő véghetetlen jóság! és noha természet-szerént romlandó, és a' bűnre hajlandó vagyok, mind-azon-által őrizz-meg a' te malasztoddal, minden nagy vétectől. tudom hogy néked-is ez szent akaratom; segély azért szent akaratomnak végbe-vitelére.

Azon-

Azon-kivül, vidd-végbe Uram azt-is, a' te nagy irgal-
maságod-szerént, hogy az elé-számlált gonofzságok helyé-
ben, minden-némű jóságos-cselekedetek plántáltassanak az
én szivemben; mely legyen néked dicsőségedre, nekem id-
vefségemre, mind örökké, Amen.

II. Jó el-tekélt szándék, avagy fogadás.

*Meg-esköttem, és fel-tettem a' te igazságodnak ütleit meg-
tartani. Psalmo 118. v. 106.*

1. **O** Nagy hatalmu Ur Isten, meg-világosítottván, a' te
malasztodtól, ismértem mennyire tartozom a' jósá-
gos-cselekedeteknek gyakorlására, és a' bűnöknek el-távoztatására. most azért, egészízen a' te malasztodban bizván,
mivel magamtól elégségtelen vagyok, fel-fogadom, hogy so-
ha többé nem vétkezem, és később vagyok ezerszer a' halál-
ra, hogy-sém szánt-szándékból tégedet meg-bántsalak nagy
vétekkel. egy-szóval, a' mit akarsz, akarom, a' mit úrálsz,
útállom.

Es hogy-ha (kitől Isten óltalmazzon) valamit találnék
vagy cselekedni, vagy el-muladni, kedved-ellen; tudo-
mányt tézek, hogy az akaratom, és fogadásom-ellen lett,
hirtelenségből. Légy segítségemmel azért én Uram, s-Istenem,
és az olyan hirtelen indulatoktól-is óltalmaz-meg, adgyad
hogy mind belső, és külső indulatimat meg-zabolázhassam.

2. Azon-kivül, azt-is fogadom, hogy a' te malasztod-
által, meg-cartom a' te parancsolatidat, és minden fogadási-
mat; és szorgalmas leszek a' jóságos-cselekedetekben,
mellyek néked kedvesek, és mindenben a' te akaratoját kö-
verem.

3. Légy segítséggel azért, én Istenem, mert a' te ki-
váltképpen-való segítségem-nélkül, nem vihetem-végbe e-
zen fogadásimat. Adgy nekem eleven hitet, és valamint te
termézet-szerént nem vétkezhetz, úgy én-is a' te malasztod
segítségéből ne-vétkezzem.

4. Végtere azon kérlek, hogy vedd kedvessen, ezen
fogadásimat, hogy legyenek a' te szent nevednek dicsőségére,
felkemnek, és felebarátomnak idvefségére, és a' te szent aka-
ratodnak bé-töltésére, kire mindenemet, és magamat bizon-
tellyesítségess, Amen.

III. Ma-

III. Magad meg-ismérése, és alázása.

A' ki magát meg-alázza, fel-magasztaltatik. Lucæ 14. v. 11.

*Az Alázatosság olly jóságos-cselekedet, ki az embernek nagy-
ra-vagyódását, és mások-felett fen-béjázását
meg-zabolázza.*

1. **A**H! miképpen vágyodhatom én nagyra, a' földnek el-
vetett fergecskéje, holott te magadat, gyalázatos
halálig meg-aláztad én-érettem! miképpen héjazhatok én
háládatlan fenn, holott, ha másnak adtad volna azokat a' ma-
lasztokat, mellyeket nekem adtál, sokkal nagyobb buzgó-
sággal szolgáltak volna hogy-sém én. sőt mivel hogy ezt
valósággal szivemben meg-nem ismértem, a' mint kellene, ki-
tettzik az én kevelységem, és gyalázatra méltó voltam; ki-
is méltán utálatos előted.

2. Ah! annyira meg-vakitott engem az én kevelysé-
gem, hogy magamat meg-nem ismérhetem, és mennél több
ajándékidat veszem, annál nagyobb az én háládatlanságom,
és napon-ként nő szám-adásom. Nem hiszem azért, hogy
valaki annyira el-távozott volna tőled, az ő gonofzsági-által,
mennyire én; és ha más bűnösöknek adtad volna azt a'
malasztot, a' kit nekem, nagyobb buzgósággal tértek volna
hozzád, hogy-sém én, és hivebben szolgálnának néked.

3. Almélkodom Uram rajta, hogy az én kevelységem-
ért, háládatlanságomért eddig elnem vetettél színed-elől.
azért méltatlannak ismértem magamat a' te ajándékidra, és
a' te hiv szolgaid közt-való lakásra-is, né-talántán az én go-
gonofzságim-miatt, ők-is meg-folztassanak a' mennyei aján-
dékok folyamjától.

4. Méltó vólnék, hogy mindenek meg-ismervén az én
el-vetett állapotomat, becstelenséggel illetnének, és meg-
utáltatnának.

5. Csudálkozom Uram, a' te hozzám-való jó-vóltodon,
hogy érdemem-szerint eddig a' pokolnak fenekire le-nem ve-
tettél, mert méltatlan vagyok a' te szeretetedre, méltatlan
gond-viseléfredre. Világosítsd-meg azért Uram az én szemei-
met, hogy ez-után, mind jobban jobban ismérjem-meg ma-
gamat, és másoknál nagyobra, ne-becsüllyem magamat. Ah!

Aaa

Uram,

Uram, az én nyomorúságomnak mélységéből, kiáltok a' te irgalmasságod mélységéhez, add nekem ezt a' szent malasztot! Amen.

IV. Az Istentől kell, ha mit akarsz, kérned.

Akár-mit kérendeték az Atyától az én nevemben, meg-adgya néktek. Joannis 15. §. 16.

1. **E**N kegyes Uram, és Istenem, noha a' teremtetésre, megváltásra, meg-igazításra, gond-viselésre, természetemre, és kivált-képpen-való hivatalomra-nézve, egészszén tiéd vagyok, mind-azon-által, magam szánt-szándékomból, és akaratomból-is, éppen tiéd akarok lenni; annak-okáért, senkinek az ajtaját, a' tiéden-kivül, ki minden jónak Eredete vagy, nem akarom zörgetni.

2. Nem-is illik mást tőled kérnem, hanem a' mi, a' te szent nevednek dicsőségére vagyok; és ha történnék, hogy mást találnék kérni, imé most azt semmivé-tésem, és akaratom-ellen lenni jelentem. Es azt kívánom szent Felségedtől, hogy az olyan kérésimben, meg-ne halgass. arra kérlek azért, hogy a' te szent akaratom tellyességgel legyen én-bennem, és semmi-képpen, ne legyen a' magamé, úgy-annyira, hogy semmi ne-legyen én-bennem, a' mi nem tiéd volna. De mivel, az én akaratom nem lehet tellyességgel hivalkodó, valahová céloz, mindenütt együtt-járjon a' te akarattal.

3. Annak-okáért, valamikor Uram valamit tőled kérek, azt a' te szent Fiadnak kívánsági-által, mellyekhez kapcsolom az enyimeket, kérem. Azért édes Atyám, ha az én kérésim méltatlanok, hogy hozzád jussanak, nem lesznek méltatlanok a' te szent Fiadé. Ő néki igazságot, s-nékem tészel irgalmasságot, magadnak pedig dicsőséget, és tisztet. A' te szent Fiad akarattya az, hogy szelid, alázatos, békeféles-tűrő, kegyes, tiszta szivú, és szeretettel lángadozó legyek, hogy magamnak meg-halljak, s-néked éllyek. Tölts-bé azért szerelmes Atyám, a' te szent Fiadnak kérésit, és így a' te akaratomnak-is eleget-tészel, és a' te, és a' Tellyes szent Háromságnak dicsősége nagyobbodik.

4. Mivel-hogy Uram, semmi jót nem cselekedhetem magamtól, te ingass engemet a' merre akarod; és a' te akaratom

tod legyen az enyim. és hogy semmi ne-találtsék én-bennem, a' mi kedved-ellen volna, ékeíts-fel engem jóságos-cselekedetekkel; adgy nekem *Eleven Hitet, Erős Reménységet, és Tekéletes Szeretetet*. azon-kivül, alázatosságot, tisztaságot, és mind azokat a' jóságos-cselekedeteket, és lelki ajándékokat, kiket tudsz nekem szükségesekeknek lenni; hogy néked inkább kedvedben legyek, hivebben szolgáljak, és tekélettebben szerezzelek. Azon-kivül arra-is kérlek, hogy segélly engem a' tekélettefségnek arra a' grádicsára, mellyet öröktől-fogva én-tőlem kívántál.

5. Azon-fellyül, adgy énnékem buzgó töredelmességet, és bűneimnek bocsánattját, és hogy ez-után kézszebb legyek ezerfzerte meg-halni, hogy-sem téged meg-bántani.

6. Ugy oktatz, és biztatz Uram, hogy nem-csak azt kérjük a' mid vagyok, hanem a' mi magad vagy. nagy alázatosan kérlek azért, hogy add-meg nekem, hogy tégedet lássalak, tégedet szerezzelek, és te-benned nyugodgyam örökkön örökké.

7. Világosítsd-meg az én elmémet, kivált-képpen három dolognak meg-ismérésére. *Először*, hogy ismerjem-meg a' te szent akaratomat, és tellyességgel bé-töltssem. *Másodszor*, ismerjem-meg magamnak méltatlanságát, és háládatlanságát. *Harmadszor*, ismerjem-meg, a' jóságos-cselekedeteket, és kövessem, hogy a' te szereteted, mind tovább, tovább gyarapodgyék én-bennem.

8. Végtere arra kérlek, hogy vedd kedvesse az én imádságimat, nem úgy a' mint tőlem származnak, hanem a' mint tőled fugaroltattak, és kösd-össze a' te szent Fiadnak, a' Boldogságos Szűznek, szent Angyaloknak, Apostoloknak, Mátyroknak, Confessoroknak, és Szűzeknek, és mind a' vi-tézkedő, s-mind az uralkodó Anya-szent-egyháznak imádságival, a' fellyül meg-irt jóságos-cselekedeteknek, és lelki ajándékoknak, és malasztoknak, el-nyerésére, mind magamnak, s-mind felebarátomnak. Es ne-nézd az én méltatlan személyemet, hanem azokét, kiknek érdemeiket, és könyörgéseket, a' JESUS Krisztus-által bé-mutatom; kitől származik minden cselekedetnek jósága, és érdeme. Mely legyen a' Tellyes szent Háromság, egy örök Istennek dicsőségére, Amen.

V. A' testi gyönyörűségek meg-útállása,

a' tiszta életért.

Ollyak lesznek mint az Isten Angyali mennyékben, és se nem házasodnak, se férjhez nem mennek. Matth. 22. v. 30.

1. **U**R Isten, tisztaságnak tüköre, néked ajánlom minden érzékenséget, minden testi gyönyörűségek-től meg-fosztván magamat; úgy-annyira, hogy-ha mind azzal a' gyönyörűséggel élhetnék, mellyel mások élnek, és kívánnak, és ha vétek-nélkül lehetne-is, mind-az-által, ellene-mondanék, hogy annál-is inkább kedvedbe lehetnék, és téged dicsőít hetnélek.

2. Sőt nem-csak a' testi gyönyörűséget vetem-meg, hanem akár-mely érzékenséget-is, hogy a' szemeim ide, s-tova ne-járjanak, és a' mik másoknak kedvessek, ne-nézzék. Azon-kivül, valami a' más érzékenségit kedves lehetne, mind meg-útállom, csak néked kedvedet talállyam. mert mikor éppen el-vonom szívemet e'-féle gyönyörűségek-től, akkor eggyesül-meg a' te sziveddel édes JESUS. és így lát-hatom-meg a' te színedet, a' mint mondottad: *Bóldogok, a' tiszta szívűek, mert ők láttyák az Istent.* Oltsd-el azért Uram én-bennem a' testnek minden érzékenségit, és gyönyörűségét.

3. Sőt hogy néked annál-is inkább kedvedben legyek, nem-csak a' testi gyönyörűségeket útállom-meg, hanem még a' lelkieken sem kapok, hanem csak a' mennyire szolgáljak, a' testieknek meg-útállására, és te-veled-való meg-eggyesülésre, és szent akaratodnak bé-töltésére, Amen.

VI. Ez világi jóknak meg-útállása, a' lelki szegénységnek szeretetiért.

Valaki meg-nem útállja azokat, a' mikkel bír, nem lehet az én Tanítványom. Lucæ 14. v. 33.

1. **E**N Uram, és én Istenem, Királyoknak Királya, és Uraknak Ura, örvendezek rajta, hogy te mindeneknek, és nekem-is a' többi-közt Uram vagy. azért nem-is akarok mástól függni, és más kincset kívüled nem kívánok, úgy-annyira, hogy ha az egész világ minden javaival, és kincsével nekem adatnék-is, meg-útálnám a' te kedvedért, hogy egyedül te lennél az én kincsem.

2. Ha

2. Ha azért minden-napi eledelemtől, s-ruházatomtól meg-akarok fosztani, kész vagyok Uram reá, hogy annál inkább hozzád közelitenék, ki érettem meztelen függőszél a' keresztfán, édes JESUS. Ha szent akaratodnak úgy tetszik, hogy lakó-helyemből ki-űzettefsem, a' vadak-közzé, kész vagyok, csak szent akaratodnak eleget-tehessek.

3. Ha jó-izű kedves eledelemtől, és gyümölcsöktől meg-fosztatom, és csak kenyérrel, s-vízzel tápláltatom, kész vagyok, és azért-is hálát adok, mert arra-is méltatlan vagyok, sok gonofságim-miatt. Légy segítség azért Uram, hogy az én szívem el-ne ragadtassék e' világi hiúságoktól, hanem minden kincsem, és gazdagságom te-benned legyen, és te-benned nyugodgyék az én szívem.

VII. Magad akaratod meg-tagadása, az Engedelmeség szeretetiért.

A' ki én-utánnam akar jöni, tagadgya-meg magát, és vegye-fel az ő keresztt, és kövessen engem. Lucæ 9. v. 23.

1. **M**indeneknek Alkotó, és Igazgató Ura, kinek mindenek engednek, gerjedsz az én szívem, valamikor meg-gondolom, miképpen lehessek a' te kedvedben, és miképpen tellyesedhessek én bennem bé a' te akaratod. annak-okaért most szánt-szándékkal néked adom az én akaratomat, mivel más nincsen az én hatalmomban. Ezt azért egész-szen, a' te szent akaratod-alá vetem, az engedelmeségnek szeretetiért, és szabadságomtól meg-fosztom magamat.

2. Es a' te malasztod segítségéből, igirem, hogy mindenben engedelmes leszek néked, a' te parancsolatidat követvén, kívánván, hogy égő-lámpási legyenek az én lábaimnak, és világossági az én ösvényimnek; édessek legyenek az én számban a' te beszédid, és azoknak bé-töltése, a' lépes-méz-felett. A' te akaratod legyen az én fejemnek koronája, és mint az arány az én nyakamban, a' te akaratodnak bé-töltése. Leg-kisfébb dologban sem akarom azért, hogy az én akaratom ellenkezzen a' tiédde.

3. Az én előtttem-járóknak akarattya-alá vetem hasonló-képpen az én akaratomat, a' te kedvedért, mindenben engedvén nekik, a' miben a' te szent akaratoddal nem ellen-

Aaa 3

keze

keznek. Es noha néhez dőlgot parancsollyanak-is, a' te kedvedért örömezt, és jó szíved végbe-víszem, a' te segítség-
ged-által.

4. Rontsd-el azért Uram én-bennem, az én akarato-
mat, úgy hogy még-árnyéka se találatsék bennem, hanem
egészíszem a' te szent akaratod uralkodgyék bennem, és én
éllyek te-benned, Amen.

VIII. Elménknék az Istenhez emelése, vagy fohászzkodása.

Fel-tátottam az én számat, és lelket vettem-bé. Pfal. 118. 7. 131.

1. **O** En Uram, és én Istenem, add a' te véghetetlen sze-
retetédért, mellyel engem szeretz, hogy én-is viszón-
tag szerezsek téged, a' mint kívántatik.

2. **O** én Istenem, én szeretetemnek tárgya, véghetet-
len jóság, ah! bár a' mint én te-benned, te-általad élek, va-
gyok, és mozgok, úgy az én életem, és mozgásom légyen
a' te dicsőségedre.

3. **O** irgalmaságnak szent Attya, olyá tégy engem,
a' minéműt érdemel a' te szent Fiad, és kíván a' szent Lélek.

4. Tellyességgel tégedet akarok szeretni, mert te min-
den jó vagy; és magamra gondot sem akarok egyéb-kép-
pen viselni, hanem hogy tiéd vagyok, és az én életemnek
meg-tartása dicsőségedre szolgál. azért minden magamra-
való gondviselem, nem úgy vagyok mint magamé, hanem
mint tiéd, az-az, nem magamért, hanem te-érted va-
gyon.

5. Vedd kedvessén azért ezt én Istenem, a' te szerel-
mes szent Fiadnak az én Meg-Váltó JESUS Krisztusomnak,
a' kiben néked kedved tölt, szeretetiért.

IX. Mikor felebarátunknak valami javát látjuk, vagy halljuk.

*Részes vagyok én azokkal, a' kik tégedet félnek, és a' te paran-
csolatodat őrzik. Pálmo 118. 7. 63.*

1. **O** Nagy örömem vagyok én Uram, és Istenem rajta,
midőn hallom, vagy látom, hogy felebarátom, de
fő-képpen N. gyarapodik a' jóban, és szent Felségedet dicsőí-
ti. és

ti. és olyba tartom az ő jó-cselekedetét, mint ha magamé
vólnának, azért bé-mutatom néked, mind azokkal a' jósá-
gos-cselekedetekkel, mellyeket eddig a' Szentek cseleked-
tek, és világ végéig cselekefznek szent nevednek dicsőségére,
mint-ha magam cselekedném azokat.

2. Hálákat adok Uram szent Felségednek azokért a'
lelki jókért, mellyeket ennek N. és másoknak-is adtál, és
adcz a' jónak gondolattára, szöllására, és cselekedésére, és
nem különben, mint-ha azokat nékem adtad volna.

3. Sőt meg-egyesülök vélek, az én szívem, és lelkem
az övékkel; hogy valami jót ők cselekefznek, én-is néminé-
mű-képpen ő-vélek cselekedgyem. mert tudod hogy azo-
nokat cselekedném én-is, ha tőlem lehetne; bizonyára
semmi-némű akadály előmbé nem állhatna.

4. Segéld azért őtet N. Uram, a' te szent malasztoddal
tőb jóknak-is végbe-vitelére, szent nevednek dicsőségére,
hogy a' mint eddig kedves volt előtted jóságos-cselekedetek-
kel, úgy ez-után-is, sőt kedvesebb légyen.

5. Egy-szóval, valaki, Uram, az ő jóságos-cselekedetét,
és jó példáit láttyá, azoknak követésére fel-indúlyon, a' te
szent akaratod-szerént, szent nevednek dicsőségére, Amén.

X. Mikor felebarátunknak valami esetit lát- tyuk, vagy halljuk.

*a' minémű itilettel itiltek másokat, azzal itiltettek; és a' minémű
mértékkal mérték, azzal mérettetik-vissza néktek.
Matthæi 7. 2.*

1. **E** N Istenem, mikor hallom, vagy látom felebarátom-
nak fő-képpen valami lelki esetit, és kárát, de kívált-
képpen ezét N. felettébb győtrődöm rajta. Mind-az-által,
nem hiszem oly nagy fogyatkozásnak, a' mint lázlik lenni,
és nem olyannak lázlik a' te szemed-előtt, mint a' miénk-
előtt. ha pedig ugyan nagy eset, szánakodom rajta, hogy
felebarátom el-esett, de annál-is inkább, hogy te meg-bán-
tattál.

2. Az én felebarátomnak esetének, és a' te meg-bán-
tásodnak le-törlésére, a' te szerelmes szent Fiadnak, a' mi Id-
vezítő JESUS Krisztusunknak drágalatos szent vérét mu-
tatom.

atom-bé, az ő szeretetivel, szelidségével, és hoszfű-tűrésével-eggyütt.

3. De ah! hányszor bántottalak én-is tégedet meg azon vétkekkel, és most-is nagyobb vétkekkel meg-bántanálak, ha a' te szent malasztod nem tartóztatna, kiért-is véghetetlen hálát adok.

4. Jól tudom Uram, hogy a' gonoszt-is jóra fordithadd, azért ezt az esetet-is fordítsd Uram szent nevednek dicsőségére, annak pedig, a' ki el-esett, maga meg-ismérésére, és alázására.

5. Azon-kivül kérlek Uram, hogy fogd-bé másoknak a' szemeket, hogy ennek az esetéből gonosz példát ne-vegyenek, és ezen gonofzságot ne-cselekedgyék. Kősd-meg nyelveket, hogy arról gonofszúl ne-szóllyanak, és egy kis esetből, ki az emberi gyarlóságból esett, nagyobbak ne-szárímozzanak.

XI. Akár-mely teremtetett-állatból, az Isteni

szeretetre fel-gerjedés.

Kik az Istent szeretik, azoknak mindenképp javokra szolgálnak.

Romanos 8: 28.

1. **N**Agy gyönyörűségem vagy én Istenem benne, hogy nem csak e' földön-lévő Szentek, és igazak gerjedeznek a' te szeretetedtől, hanem az Angyal-Károk, és dicsőült Szentek feregi-is; de kivált-képpen, a' mi Urunk JESUS Krisztusnak Embersége, és a' Bölökságos Szűz-is.

2. O vaj-ha, azoknak szeretetével szeretnélek, abban volna tellyesleges gyönyörűségem! De mivel az tőlem nem lehet, örvendezem rajta, hogy ők annyira szeretnek, és kívánom, hogy örökké tégedet szeressenek.

3. Azon pedig igen szomorkodom Uram, hogy sokán tűnyák a' te szeretetedben, sőt némelyek a' szeretet helyében boszfűszággal illetnek. Alázatosan kérlek azért Uram, légy irgalmas, s-kegyelmes nekik, és adgy malasztot nekik, hogy meg-jobbítsák magokat, és a' te szeretetedben, ők-is gyarapodgyanak.

4. De mit mondgyak Uram azok-felől, kik a' te képed-re alkottattak, különb-külömb-féle ajándékiddal meg-alkottattak.

dattattak, hogy tégedet szeretnének, s-azonban meg-sem ismertek, úgy mint a' hitetlenek, pogányok, és a' gonofzságban meg-általkodtak? ez bizonyára méltó a' könyhüllatásra. O bár mind azoknak a' szívek az én hatalmom-ban volnának, hogy fel-gyulaszthatnám őket a' te szeretetteddel!

O mely bódog volnék, ha én mind azzal a' szeretettel szerethetnék téged, a' mellyel ők tartoznak! sőt kívánnám, hogy a' gonosz Angyalok, és a' kárhozott lelkek helyett-is szerethetnék, kik tégedet átokkal illetnek. De mivel, úgy sem szerethetlek, a' mint tőlem kívántatik, minden fogatkozásimért, bocsánatot kérek.

5. Mind-az-által, az vagyon nagy lelki örömömre, hogy tudom, hogy te véghetetlen szeretettel szereted magadat, és a' mi szeretetünknek fogatkozását véghez-víszed. Azért ezen te szeretetedet, mind az én, s-mind mások szeretetinek helybe-állítására, néked bé-mutatom, én Uram! és én Istenem! és mindenem!

Ó T Ó D I K C Z I K K E L.

A' főbb Jóságos-cselekedeteknek Nemei.

1. Az eleven Hitnek módgya.

Orökké-való Igazság, ki itt, és mindenütt jelen vagy, hiszem valamiket vagy magad, vagy mások-által nekünk meg-jelentettél. hiszem, és tudományt télsz előttem, és a' mennyei Seregek-előt, és ettől semmi el-sem választ engem.

Hogy ne-hinnék néked, ki mindenképp felett hatalmas, bölcs, jó, igaz, és mindenható vagy? bizonyára a' te szavaid hitelek én-előttem, a' mint erre az okofság, a' bölcslek tanítása, és a' természet-is vezet. O bár mindenkor a' te szavaidnak hittem volna, és tégedet meg-ne bántottalak volna! O bár mindenkor téged tiszteltelek volna, és az én cselekedetimből mutattam volna meg az én hitemet!

De ez-után cselekedettel bizonyítom-meg hitemet, és mindenben, szeretetedtől víszeltetvén, a' te akaratodon járok, és valamiket az én idvességemre, és szent nevednek dicsőségére meg-jelentettél, tellyességgel követem, Amen.

Bbb

II. A

II. A Reménységnek formája.

TE tudod Uram, hogy semmit nem cselekedhetünk magunkról, a' mint ezt N. sem. te-hozzád folyamodom azért Uram, hogy te-benned bizván, meg-ne szégyenítessm. vizsgál sem űzhetcz, mert magad híjlsz, és biztatcz.

Te-benned bizván, soha meg-nem szégyenülök, noha az én testem a' lélekkel tufakodik, és méltó nem vagyok a' te malasztodra, de a' ki érettem adta szent testedet, és véredet, és ma-is kész vagy adni, ki száma-nélkül-való sok jó-téteményidet árasztottad reám, és parancsoltad, hogy bizvást kérjünk tőled, s-meg-adod, olyan reménységben vagyok azért, hogy a' mit tőled kérek, meg-adod, azért ha meg-őlsz is engem, még-is benned bizom, s-ha az egész világ ellenem támad-is, még-is benned bizom, és a' te törvényedhez ragaszkodom; mert ugyan-is hová folyamodgyunk máshová? te vagy az élet, és az örök életnek igéi vannak nálad.

III. Az Isteni szeretet regulája.

EN Istenem! én szerelmem! világosítsd-meg az én elmémet, hogy a' te parancsolatidat meg-tanúlljam; taníts-meg engem szeretetedre, ó én idvességem, és lelkeimnek élete! ki számtalan módokkal mutattad én-hozzá a' te szeretetedet.

Ugy szeretted édes Atyám e' világot, hogy a' te egygyletlen-egy Fiadat adnád érte. úgy szeretted te-is édes JESUS e' világot, s-a' többi-közt engem háládatlant, hogy a' te életedet le-tennéd az enyimért. hogy lehetnek tehát nékem nehezék a' te parancsolatid? Egyedül csak te lélsz tehát én Istenem, az én szeretetemnek tárgya, ó mely jó énnékem te-hozzá ragaszkodnom!

Mi szakaszkodhat tehát engem el a' te szeretetedtől? inség-é? éhség-é? meztelenség-é? veszedelem-é? üldözés-é? tegyver-é? Erős mint a' halál a' te szereteted, és a' sok vizek sem ölhatták azt el.

IV. Felebarátunk szeretetiért.

EN Istenem! s-én szerelmem! hiszek néked, benned bizom, és telyes szívemből szeretlek, felebarátomat pedig te-éret-

te-éretted. mert innét ísmértetünk-meg, hogy a' te tanítványid vagyunk, ha egy-mást szerettyük.

Ezt a' parancsolatot hasonlónak mondtad a' legnagyobb parancsolathoz. mert a' ki felebaráttyát szereti, a' törvényt bé-töltötte, s-a' ki pedig nem szereti, a' halálban van. ha azért mindenek-felett, egy-mást kell szeretnünk, mostantól-fogva, meg-tartom ezt a' parancsolatot, és a' te tanítványod lélek, senki-felől bal-ítleter nem tézek, senkit szóval, vagy cselekedettel meg-nem szomorítok, hanem inkább vigasztalni, és segílni igyekezem, mindenekhez szeretettel lélek, te-éretted édes JESUS-om.

Te mondtad édes JESUS, új parancsolatot adok néktek, hogy úgy szeressétek egy-mást, a' mint én szerettelek titeket. mivel-hogy azért te életedet le-tetted mi-értünk, nekünk-is, a' te kegyelmedből, nem-csak e' világi jókat, nem alkalmatosságinkat, hanem életünket-is, ha kíváztatik, le-kell tennünk felebarátunkért.

Adgyad édes JESUS, hogy nem-csak szóval, hanem cselekedettel-is szeressm felebarátomat, hogy a' mit kívánok, hogy mások nékem cselekedgyenek, én-is azt cselekedgyem másoknak, avagy inkább néked. mert a' minémű mértékkel mérek, azonnal vizsgál-mérettetik nékem, és úgy adod magadat jutalomúl, én reménységem, és én életem.

V. Lelki öröm.

Micsoda örömem lehet énnékem ennek a' világnak pusz-tájában, hanem te-benned én Istenem! de ah! távul vagyok tőled, és mint-egy tükörben, és példában látak csak. Micsoda örömem lehet tehát nékem, ki a' fetétségben ülök, és a' te világozásodat, ó *Igaságnak Napja* nem látom? mind-azáltal örvendezve örvendezem az Urban, és vigadozom az én Istenemben, és JESUS-omban, és a' fetétség-után, világozágot reménlek.

Ah! örvendezzen az én szívem, és testem te-benned Elő Isten! mert ebben a' siralomnak völgyében-is vigaságra indíthatz te. arra viszen minden teremtetett-állat, és az egek hirdetik a' te dicsőségedet, és serkengetnek a' te szeretetedre.

Mint-egy kő-falai a' te mennyei Jerusalemből városodnak,

úgy tétettek-előmbé, hogy el-ne felejtkezném róla. Szabad-
gyon az inyemhez az én nyelvem, ha rólad meg-nem emlé-
kezem. gyönyörködtettél engem Uram a' te alkotmányid-
ban, és a' te kezeidnek munkáiban örvendezem.

Es mivel-hogy irva vagy: gyönyörködgyél az Urban,
és meg-adgya néked a' te szivednek kérésit. azt kérem tőled,
hogy benned örvendezzem, és vigadozzam, hogy te dicsőit-
tessél, hogy néked minden térd meg-hajoljon. Ah! úgy
örvendgyek te-benned, hogy e' világi örömet meg-útáljam!
tiéd vagyok, és valamint a' szomjú szarvas a' hideg forrásra
kívánczik, úgy kívánczik az én lelkem te-hozzád.

VI. A' veszedelmekben-való Reménség.

O Mi óltalmunk, tekints reám Ur Isten, és légy nékem bá-
toritóm, és óltalmam, mert te-benned hiszek, te-ben-
ned bizom, és tégedet szeretlek tellyes szivemből. En lste-
nem, ne-távozzál-el én-tőlem! én lstenem, figyelmezz az én
segedelmemre! és engem, kit drágalatos szent véreddel meg-
váltottál, őrizz-meg ellenségimnek körülöttem-hánt tőritől,
és a' szeretet köteleivel vony-magadhoz.

O ki ad énnékem szárnyakat, hogy repüljek, és téged
kövesslek, és tellyes szivemből hozzád ragaszkodgyam?

Te-read bizattatott édes JESUS, ez a' szegény, légy óltal-
móm, és segedelmem nékem nyavalyás árvának, ő irgal-
magságnak szent Attya! mert te vagy az én lstenem, te vagy
az én reménségem, te vagy az én óltalmam, és idveségem,
Amen.

VII. Hála-adás.

Tellyes szivemből vallást tészek Uram felölled, beszéllem a'
te csuda-tételidet. a' te bölcseséged, irgalomságod, és
igazságod csudálatos let én-bennem. De mitől viseltetel U-
ram, hogy én-rólam meg-emlékezel, és a' te szeretetedet re-
ám árasztod?

Az inyemhez ragadgyon a' nyelvem, ha rólad meg-nem
emlékezem az én vigaságomnak elején. Mert te minden-
ható vagy, én pára, és semmi. te bölcseség, és világosság vagy,
én fetétség, és tudatlanság. te véghetetlen jóság vagy, én pe-
dig

dig minden igazságommal úndokság. még-is te ennyi javat
dat árasztod reám, és bé-töltesz engem áldással.

Azért hirdetem a' te jó-vóltodat, és egészízen néked
ajánlom magamat, és mindenemet, hogy cselekedd azt velem
mind most, mind az örökké-valóságban, a' mi tetszik a' te
szent akaratodnak, ki én-érettem adtad magadat. Viszsa-
adom néked magamat, hogy te ély én-bennem, és én te-
benned, és tégedet szeresselek mind örökké. Amen.

VIII. Más Hála-adás, az Istennek sok jó-téteményiért.

Mivel hálállyam-meg Uram azokat a' jókat, melyeket ad-
tál nékem? testet, szivet, és lelket adtál. Te-benned
hiszek, te-benned bizom, és tellyeséggel téged szeretlek.

Imé az én kívánságimat, és fogadásimat elődbe-terjesz-
tem, a' mint adtad a' jóra-való vágyodást, úgy arra-való sege-
delmedet sem vonod-meg tőlem.

Erre biztatnak engem, a' te sok jó-téteményid, ezért ad-
tad zálogul a' te szent testedet, és véredet, de mindenek-fe-
lett véghetetlen buzgó szeretetedet, hogy engemet el-nem
hagysz. Tégedet vallyanak Uram minden népek, tégedet
vallyanak.

Telleyen-meg az én szám a' te dicsíretteddel, hogy éne-
kellyem egész nap a' te dicsőségedet. Minden időben tége-
det áldlak Uram, nem-csak szóval, hanem cselekedettel-is.
Ah! bár úgy világoskodgyék az én világosságom az emberék
előtt, hogy az én jó-cselekedetimet lássák, és tégedet, ki
mennyeiben vagy, dicsőítsenek, Amen.

IX. Miképpen bizd az Istenre magadat.

Uram JESUS Kríztus, én Uram, és segedelmem, te-
benned hiszek, és bizom, és tégedet tellyes szivemből
szeretlek. Mivel-hogy pedig, te-benned élünk, mozgunk,
és vagyunk, ez szem-pillantástól-fogya, néked akarok élni,
te-benned mozgni, és maradni.

Mert ugyan-is mi hasznomra vagyon nékem az ég, és
a' föld nálad-nélkül! de ha volna-is, azt-is meg-útállom,
hogy téged tellyes szivemből szerethesselek. Ugyan-is mit
kívánunk mást, helett benned mindent fel-találunk?

Imé előmbbe-tetted itt N. a' vizet, és tüzet; a' halált, és életet; a' siralmat, és örömet; a' gonoszt, és jót; mellyikre nyújtsam-ki kezemet? nem tudom bé-jöveletemet, és ki-meneteletemet; ó édes JESUS, nem tudom, hanem te igaz-gasd engem, a' te akaratod légyen.

Az én, sorfajm a' te kezeidben vannak, mind az életre, s-mind a' halálra-nézve. te-hozzád emelem-fel szemeimet, és mind örökké tégedet áldalak.

O édes JESUS, én remétségem, légyen a' te akara-tod, a' mint mennyékben, úgy itt a' földön-is. Nem a' mit én akarok, hanem a' mit te, az légyen. Imé mint-egy barom lettem előtted, és én mindenkor veled, azért minden szorgalmatoóságomat te-benned vetem mostantól-fogva, mind örökké; mert tudom, hogy mindenekre, és reám-is szorgalmatos gondod vagy. és noha én méltatlan vagyok, őrizd engem, mint a' szemed-szennyt, és óltalmazd a' te szárnyaid árnyékában.

Ha pedig semmi gonosz nem lesz a' városban, a' mit te nem cselekszel, mit panaszkodom tehát? légyen azért, légyen a' te akaratod. és ha minden jó tőled vagy, hová folyamodgyam máshova? nagy csendességgel várom a' te id-velségedet, és tégedet én erősségemet szeretlek, Amen.

X. Alázatosságért.

O Edes JESUS, azt parancsolod, hogy szelidséget, és alázatosságot tanuljunk tőled. de ugyan-is, honnan tudnék, a' ki semmi vagyok, és nem tudom, ha szeretetre, vagy gyűlölségre vagyok-é méltó, honnan tudnék, mon-dám, fel-fualkodni? ha semmi vagyok, ha semmim sincs a' mit tőled nem vettem, hogy-hogy becsülhetem magamat másoknál-nagyobra? minden jó adomány, és minden te-kél-letes ajándék onnan fellyül vagy, a' világosságnak Attyá-tól. ah! magunktól semmi jót nem cselekedhetünk, ha-nem egyedül csak te cselekszel jót mi-bennünk.

Vallyon kérkedhetik-é a' fejsze azért, hogy véle valamit vágnak? miképpen kérkedhetünk mi-is, te-előtted, holott a' kevélyeket meg-alázod, és az alázatosságot fel-magaszta-lod? az utolsó helyt akarom azért foglalni, a' mint te ok-tattál,

tattál, és senkinél nem akarok fellyebb héjázni, mert minde-nek te-belőled, te-benned, és te-általad vannak, én lstenem, és mindenem!

XI. A' világiaknak meg-útállásáért.

O Rökké-való Bölcsesség, és Igazság, ki világ kezdetitől-fogva, el rejtett titkokat nyilatkoztattál-ki nekünk, adgyad, hogy mindenben egyet értek veled, boldogoknak alitsam azokat, tudni-illik, lelki szegényeket, szilideket, bé-keséges tőröket, tiszta szívűeket, &c. kiket te boldogoknak mondottál.

Adgyad, hogy a' világ kívánsági-felől azon itéletben le-gyek veled. nem-de-nem, valami van-é világon, mint az által-menő hajó, mint a' le-kaszáztatott virág, mint az által-repülő madár, mint a' sebessen-folyó-víz, mint a' füst, és pára olyan-é? mert ugyan-is, hol vannak azok, kik világ kez-detitől-fogva, ebben az országban, ebben a' városban, eb-ben a' faluban, ebben a' helyben laktak? hová lesznek azok, nem sokkára, a' kik most vannak? el-múltak azok, s-csak a' helyek sem látnak, s-ezek-is el-múlnak.

Mindenek hívságoknak hiúsági. Te vagy csak egyedül igazság, jóság, tégedet mindenek-felett szeretlek, és kedved-ért, mindeneket meg-útállok. mert mi haszna, ha az egész világot meg-nyerem-is, ha a' lelkemet el-vesztem? mit hasz-nál? mit használ?

Bizonyára, nem elégzik-meg a' szem látással, sem a' fül bé-nem telik hallással, sem a' lélek meg-nem elégzik a' világi jókkal. semmiben meg-nem nyugszik az én lelkem, hanem csak te-beened.

Mi haszna tehát, hogy haszontalanul futok, s-fáradok? mi haszna, hogy az emberek kedvét keresem, avagy bal-iti-letetől félek? semminek tartom azért az emberek itéletit.

Mi haszna, hogy azt keresem, a' mivel meg-nem elégit-tetem? és ha téged kereslek először, azok-is meg-adatnak. El-tevelyednek azért azok, kik a' semmiben biznak, kik hiú-ságot szólnak, és gonoszságot szűlnek. Mivel hogy te mon-dod. A' ki mindenét el-nem hadgya, nem lehet az én Ta-nítványom, mindeneket meg-útállok, és el-hagyom, és te-hozzád

hozzád ragaszkodom én Uram, és Istenem, és mindenem,
Amen.

XII. *A' lelki szegénységért.*

O Uraknak Ura, és Királyoknak Királya én JESUS-om,
ki mindenütt gondomat vifeled nekem, valósággal
mondottad-é: Bóldogok a' lelki szegények? ő meg-máfol-
hatatlan Igazság! ő hogy ne-kiváncsoznom én bóldogálen-
ni, és veled-eggyütt úlni itéletkor? bizonyára a' lelki szegé-
nyeket választottad e' világon magadnak, és azoknak kivan-
ságokat meg-fizoktad halgatni.

Fogadd kedvessen azért, imé én-is mindeneket, a' te
kedvedért, nagyokat, és kicsinyeket, meg-útállok, hogy va-
laha mondhaszam: Imé mindenünket el-hagytuk, és téged
követtünk, mi léfzen hát mi-nékünk? mi léfzen? bizonyá-
ra el-fogyhatatlan kincs mennyékben. De micfoda az a'
kincs? te vagy édes JESUS. Te vagy az én kincsem, ki-
vel az én szívem, és kívánságom meg-elégzik.

Mezitelen jöttem-ki anyám méhéből, mezitelen térek-
viszta; azért itt-is mezitelen akarlak téged édes JESUS
követni, hogy itt szaz-annyit, s-a' más világon, az örök-
életet el-nyerjem, Amen.

XIII. *Az Engedelmeségért.*

MEg-aláztad magadat én Uram, és én Királyom, enge-
delmes lévén mind a' keresztnak haláláig, hogy téled
tanúlnék, és szelid, és alázatos lennék. még-is téged ne-kö-
vesselek?

Követlek Uram, követlek, a' te malasztodnak segedel-
méből, követlek. mert jobb az Engedelmeség, az áldozatnál,
jobb a' te szódat halgatni, hogy-sem a' kofoknak háját bé-ál-
dozni. majd hasonló a' bályányozáshoz, néked engedetlen-
nek lenni. Annak-okáért engedelmes léfzek, a' te kedved-
ért, de fő-képpen Elöttem-járóknak, még a' kikben fogyatko-
zást látok-is. és szánt-szándékból áldozom néked, ki szánt-
szándékból áldoztattál a' mi bűneinkért, és meg-tőrettél go-
noszságinkért, hogy semmiben ne-találtsák az én akara-
tom.

Nem

Nem kérdezem, a' mint Abrahám, miért parancsolod
ezt, vagy amaszt, mert te örök Bölcsesség vagy, és én tudatlan
gyermek, se bé-jöveletem, sem ki-meneteletem nem tud-
ván. Te véghetetlen Jóság vagy, és olly szorgalmatos gon-
dot viselsz reám, mint-ha csak én egyedül volnék. s-tudom,
hogy az engedelmes férfi győzedelmet szöll.

Mit akarsz hát édes JESUS, hogy cselekedgyem? imé
kélz az én szívem, kélsz. parancsolly a' mit akarsz, és segélly
annak bé-töltésért. mert a' te akaratod bé-töltésére jöttem,
és az én szívem rejtekébe helyheztetem a' te törvényedet,
Amen.

XIV. *A' Tisztaságért.*

O Edecséges JESUS, Bóldog Afzfzonymnak szent Fia, én
lelkemnek Jegyefse, kinek a' Napnál fényesebb szemei
mindenkor, és mindenütt reám néznek. O bóldogok! bi-
zonyára bóldogok a' tiszta szívűek, mert ők látnak téged, én
gyönyörűségemet, és bóldogságomat.

Hallottam a' te Prédikátorodtól: A' ki a' szívnek tizta-
ságát szereti, az ő ajakinak szépségeért, baráttya léfzen a' Ki-
rály: Annak-okáért a' tisztaságot nem csak szóval, hanem
cselekedettel-is szeretem, hogy te szerelmes JESUS-om Ba-
rátom légy, ki nekem malasztot adtál, hogy meg-fognám az
ígét, kit nem sokan fognak-meg, hogy az Angyali tizta életet
választanám, és azokról lennék szorgalmatos, a' mik az Uré,
hogy az én lelkem, minden szeplő-nélkül lévén, azt hallya tö-
led: Jőj-el, jőj-el a' Libanus hegyéről, én Jegyefsem, jőj-el,
meg-koronáztatol.

De mivel tudom, hogy tisztán nem élhetek, ha te nem
segítesz, kérlek azért tégedet a' te nagy irgalmaságodért,
örizd-meg az én lelkemet, hogy minden tisztátalanságra-való
alkalmatosságokat el-kerüllyek, és ezeknek N. társaságokat,
külső, s-belső érzékenségit meg-zabolázzam, hogy attól a'
tűztől meg-menekedgyem, ki egélszen meg-emész, hanem
a' te tizta tűzedtől gerjedezzem, Amen.

XV. *A' Békeséges-tűrésért.*

O Nagy-tűró JESUS, látom a' te békeséges-tűrésednek
példáját, hallom a' te intéledet, hogy a' békeséges-tűrés-
által

Ccc

által birjuk a' mi lelkünket. halljuk, hogy azt mondod: a' ki én-utánam akar jöni, vegye-fel az ő kereszttét, és kövessen engem.

Fel-vésem azért keresztemet, és téged követlek. mert tudom, nem engeded-meg, hogy erőm-félett késértessem. te tudod az én tehetségemet. tudom hogy a' jó, és gonosz; szégyenség, és gazdagság téled vannak. mert nincsen gonosz a' városban, kit az Úr nem cselekedett. és ha a' jót téled el-vet-tük, miért ne a' gonoszt?

A' te haragodnak súllyát örömeft vífelem, mert bűneim-miatt, meg-érdemlem. örömnem tartom, mikor külbomb-külbomb-féle késérteteknek kemenczéjében égetcz engem, és meg-gondolom, hogy té én-érettem, többet szenvedtél békés-tűréssel, hogy az én békés-tűrésem-is drágább legyen az aranynál. Es olyan bizodalomban vagyok, hogy ez az egy szem-pillantásig-való szenvedésünk, az örök életnek koronáját szerzi mi-nékünk, Amen.

XVI. A' Mértékletességért.

Örökké-való Bölcsesség, lehet-é, hogy ne-zengjen amaz rettenetes első parancsolatod a' mi fülünkben, mellyet adtál a' mi első Atyánknak: a' mely nap eszel, meg-halsz? lehet-é, hogy még-is Eva szavaira halgassunk, és a' hasunkat Isten-gyanánt tartjuk? és a' disznók moslékjával töltsük hasunkat? Az igaz eszik, és meg-tölti a' lelkét, a' gonoszoknak a' hasa pedig telhetetlen.

Nem-de-nem, a' ki pályát fűt, mindentől el-vonnya magát, ez pedig hogy rothadandó koronát nyerjen, mi pedig rothadatlant?

Meg-zabolázom azért, a' te kedvedért magamat az ételben, és italban, ki én-érettem, negyven-nap éhezttél, és szomjúhoztál, a' keresztfán, méreggel, és eczettel itattattál, és örömeft, ha kedved tartya, a' Názáreusokkal bort, és sert nem iszom, a' kiben bújasag vagyon, hanem a' te szolgáliddal, Daniéllel, és Illyéssel; Keresztelő szent Jánossal, és több Szente-iddel, józanon, és szentül akarok élni, nagy bizodalommal várván, a' te dicsőségednek el-jövetelét. Ó én Istenem! én gyönyörűségem! és mindenem! Amen.

XVII. A'

XVII. A' Lelki buzgóságnak meg-újításáért.

Örök dicsőségnek Királya, én JESUS-om, te én-érettem iffiuságotdól-fogva fáradoztál, és a' te választottid hideget, és meleget szenvednek; a' Nap, és Hóld, Csillagok, és elementomok; és minden teremtetett-állatid szolgálnak nékem, hogy én-is néked szolgáljak. mit nem mivelnek a' világ fiai, a' mulandó jókért? egy kis tisztcskéért, gyönyörűségért, mennyire fárasztják magokat! még-is én te szolgád, olly drága ármon meg-váltatván, olly nagy bérrel meg-fogadtatván, egész nap hivalkodgyam? Nem cselekszem én Úram, és Királyom, hanem a' te könnyű igádat, és terhedet örömeft vífelem, és dicsőítek az én testemben, és a' te segítségdből, valamit az én kezeim fel-érnek, el-nem mulatom, a' te kedvedért, ki én-érettem most sem szűnsz-meg a' munkától. mert a' ki szűkön vét, szűkön arat. ha pedig jót cselekepszünk, nagy vigassággal bővön aratunk az ő idejében! akkor elégedünk-meg a' te házadnak bővségétől, akkor vigadozunk a' te országodban, ha itt véres-veritékkel eszszük kenyérünket, és erő-szakot teszünk a' te országodon!

A' hivalkodó kéz szűkséget hoz; az erős pedig gazdagságot. mert a' ki aratáskor gyűjt, bölcsnek mondatik; a' ki pedig nyárban hivalkodik, becstelenségnek fia. Imé most van alkalmas idő, most ebben az életben az aratás, most van az idvetségnek ideje, kiben nagy gazdagságot gyűjthetünk. El-jő a' tél, kiben senki nem munkálkodhatik. Mert a' halál nem késik, és a' vízfőz-hozathatatlan idő repült. Adgyad, hogy ezekről meg-emlékezhvén, a' jóságos-cselekedetek által bizonyosá tegyem az én hivatalomat, né-talántán, ha lágy-meleg leszek, ki-okádgy a' szádból.

XVIII. A' felettebb-való szorgalmatosságnak meg-zabolázásáért.

Úram JESUS Kristus, kiben el-rejtve vannak a' bölcseségnek, és tudománynak kincsei: ah! ismérjem magamat, s-ismérjelek-meg tégedet, ismérjem-meg a' te akaratodat! mert egyedül elégséges tudomány ez nékem, mellyel örök bölcs, és boldog lehetek, és te-benned élhetek, és annál-is inkább, mennél inkább magamat e' világi szorgalmatosságtól el-

tól el-vonom. Csak egyedül egy szükséges, tudni-illik, a' te íméreted, és az örök élet.

Ah! úgy vannak-e ezek? hiszem-e ezeket eleven hit-tel? ah! úgy vannak! még-is mint-ha nem hinném, úgy élek, olyan gondolatim, szavaim, és cselekedetim vannak! De már te-benned bizom, ó én reménségem! s-tégedet szeretlek ó véghetetlen Jóság?

Ah! te-benned hiszek Uram, te-benned; te-benned bizom, és meg-nem szégyenítettém. mert kivüled mindenek hiúságoknak hiúsági, és valamint tellyes szivemből bánom, hogy meg-bántottalak, úgy tellyes szivemből szeretlek tégedet, és semmi el-nem választ többé engem tőled. Miért vet-ném szemeimet az hiúságra, holott te-benned vagyok édes JESUS az én idvefségem. De ah! a' mi szivünk lökőszor tö-vívt, és bojtortjánt termett, jó gyümölcs helyett. ugyan-is minden bölcsesség, és tudomány héjába-való, ki az örökké-való jókra nem céloz. mindenek azért e' világon a' léleknek gyótrelemi, mert mind ezekben meg-nem nyugszik, hanem csak te-benned. Bóldog lélek azért az, ki mindenekben hozzád céloz.

*XIX. A' Lelki csendeségért, és békeségért, mellyel gyakorta éllyen a' keresztyén ember. Mert az Istennek békesége minden értelmet fellyül-halad.
Philippen. 4. v. 7.*

Tudom édes JESUS, hogy a' békeségben vagyok a' te helyed. az én békeségem pedig, és nyugalalmom egyedül csak te vagy. mit kívánok tehát kivüled? mitől félek kivüled? egyedül csak te vagy az én szeretetem, és félelmem.

Maradgy velem Uram, és vég-nélkül te-benned győnyörködgyön, és nyugodgyon az én lelkem; mert ugyan-is mindent fellyül-hallad az a' békeség, ki te-benned vagyok, és mint-egy vigaságos vendégsége vagyok annak a' leleknek, a' kiben a' te békeségeddel lakol.

Távul légyen azért Uram, hogy ez a' dolog N. engem meg-háborítsion, és mást keressek kivüled. mert semmit nem használnak nékem e' világnak javai ha a' te békeséged-nélkül

kül szűkölködöm, semmi-nélkül nem szűkölködöm pedig, ha tégedet birlak. Ah! ugyan-is illetlen, hogy azért N. a' mulandó gyönyörűségekért tégedet, én lelkemnek békeségét meg-veffelek. Látsák a' világ fiai, de én te-benned én JESUS-omban, és Istenemben örvendek, azért kérlek, ez világnak hiúságos homalyit széllyezd-el, és a' te békeségednek fényessége töltse, és fényesítse-meg az én lelkemet. Nem-de-nem, ha mindennel birnék-is, mind semmi volna, ha te-benned csendessen nem nyugodnék az én lelkem? a' világiakban keresik ugyan némelyek békeséges nyugalalmokat, de meg-csallják magokat, mert ki találta azt fel? sőt a' nyughatatlanságtól, mint-egy haboktól ide, s-tova hanyattatott az ő szívek. mert te nálad-nélkül semmi azt meg-nem elégitheti.

Ezt valósággal hiszem, valósággal tudom, ezt adgyák előmbé, az el-múlt idők, és az egész teremtetett állatok.

Távul légyen azért Uram, hogy másban keressim az én békeséges nyugalalmomat, hanem csak egyedül a' te szent akaratodban. Te tudod mik szolgálnak a' te dicsőségedre, és az én idvefségemre. én pedig mivel-hogy nem tudom, egyedül csak a' te akaratod léfzen kormányom.

Tudom azt-is, hogy csak a' hajam-szála sem eshetik-el - a' te gond-vifeléled-nélkül, akár mik történnyenek azért, mindeneket jó-kedvel vészek szent Felségedtől, mert a' te akaratod-szerént lettek, sőt enyim szerént-is, mert az én akaratomat egészífszen a' te akaratodhoz szabtam. Azon kérelek azért ó örökké-váló bölcsesség, hogy az én tudatlan akaratom-szerént, mely a' tiéddelel ellenkezik, ne-engedgy semmit hogy légyen, hanem a' te szent akaratod-szerént. Egyedül csak a' te akaratod, az csendes szél, ki az örök életnek partyára, és csendes nyugalalmára vezet bennünket, Amen.

XX. A' teremtetett-állatokkal rendes, és jó élés: mely a' gazdagoknak szükséges, és hasznos, hogy a' gazdagok jajgatása, légyen nekik a' szegények bóldogsága.

O gazdagok olvasátok, és értsetek!

O Kegyességnak Attya, Ur Isten, ki-e a' földnek kerek-sége, ki nem szűkölködöl a' mi javaink-nélkül, hanem

inkább te bővén árasztod a' te javaidat mi-reánk, a' mint én reám-is méltatlan szolgádra árasztottad.

Luc. 6.
v. 24.
Luc. 16.
v. 22.

De inkább, ô örökké-való Igazság! valóságos jók-e? mert amaz szavaid furdallyák az én szívemet: *Jaj néktek gazdagok, mert itt vagyon a' ti vigasztalástok!* és ama dús-gazdag-felől ilyen bizonytságot tészel, hogy el-vette az ô jóvait ez életben, s-az-után pokolban temettett-el.

Matt. 19.
v. 23.
Ibidem v.
24.

Ah! oly balgatatok vagyunk-e tehát, hogy ezekben a' mulandó jókban annyira gyönyörködünk, és dicsekedünk, és boldogoknak mondgyuk azokat, kik ezekkel bővelkednek? holott te örökké-való Igazság ôket fenyegeted, sőt azt mondogod: *Bizony mondom néktek, hogy a' gazdag nehezen megyen-bé mennyeknek országába.* Es ísmét: *könnyebb a' tevének a' rő-fokán által-menni, hogy sem a' gazdagnak mennyeknek országába.*

Eccli. 11.
v. 10.
1. Tim. 6.
v. 9.

De ugy vannak-e ezek? igen-is úgy vannak, mert az örökké-való igazságnak szavai. ah! miképpen fáradozunk tehát annyit érettek? tálam a' gazdagok kedvesbek előtted? de imé mást hallok. *Ha gazdag léssel, nem léssel bűn-nélkül.* Es ísmét: *A' kik gazdagokká akarnak lenni, kísértetbe, és az ördögöknek töribe esnek, és sok haszontalan és ártalmas kívánságokba, kik az embereket veszedelembé meritik.*

Matth. 6.
v. 24.
Eccli. 31.
v. 5.
Ibidem 10.
v. 10.
Ibidem 31.
v. 8.
Matth. 5.
v. 8.

De tálam a' gazdagságok alkalmasosba tészik az embert a' te szolgálatodra? de imé mit hallok? *Nem szolgálhattok az Istennek, és mammonának.* Ísmét. *A' ki az aranyat szereti, meg-nem igazul.* Mert: *Nincsen gonoszszabb, mint a' pénzt szeretni, mert az olyan a' lelkét-is áruba ereszti.* Azért, boldog ember az, a' ki az arany-után nem ment, és a' pénzben, és kincsben nem bízott. Ellenben pedig, boldogoknak mondogod, a' lelki szegényeket, mert *ővék mennyeknek országa.*

O rettenetes szók! hiszem-e ezeket, ô örökké-való Igazság! hiszem-e valósággal ezeket? miért engedem tehát, hogy ezek a' kevés ideig-tartójók oly veszedelembé kevertek, hogy majd tőled-is meg-fosztanak, és az örök veszedelembé vífznak?

Mit cselekedgyem veled, ô mindenekre vigyázó Ur? miért tettél engem oly veszedelmes állapotra? mit mivellyek, hogy a' világi jókért, az öröke-valókat el-ne vesze-
sem? azt cselekszem, ha-gazdagsággal meg-áldasz, a' szívemet
nem

nem kötöm hozzá; abban magamat el-nem bízom; az én javaimból, sőt inkább a' tiédből tisztellek; mert semmit nem hoztam ez világra, semmit el-sem vífzek. A' te Sáfárod vagyok ugyan, de ah! mikor számot-vezel szolgaidtól, miképpen találhatom!

Minden-felől szorongattatom! de imé tudom, mit cselekszem, hogy-sem el-veszlek, mindenemet el-hagyom érretted, és te jobbakat adcz érette. szoros az út! azért mindenemet előtted le-teszem, hogy-sem tőled ki-rekesztessem. mert tudom, hogy te, az én le-tett kincsemet meg-adhadd, tudni-illik magadat, én Istenem, és mindenem!

Te mondogtad, ô örökké-való Igazság, nem csak a' Szerzeteseknek, és Barátoknak, hanem minden Keresztý-
nek. *Valaki búcsút nem vészen azoktól, a' miket bir* (leg-alább
belső indulattal) *nem lehet az én Tanítványom.*

Luc. 14.
v. 33.

Búcsút-veszek azért mindenektől, hogy a' te Tanítvá-
nyod lehessék. Nem gyönyörködöl te Uram senkinek-is a' veszedelmén. Vedd-el azért én-tőlem a' szemnek kívánsá-
gát, és vedd kedvesen az én szándékomat, mert készebb va-
gyok mindenektől búcsút-venni, hogy-sem téged meg-bán-
tani, és a' Lázárral szegény lenni, hogy-sem a' dús-gazdag-
gal gazdag.

Annak-okáért néked ajánlom szívemet, és mindene-
met, úgy bánnyal vélek, a' mint tetczik, mivel-hogy a' tiéd.

Am-bár azért, a' gonosz emberek azoktól meg-fosztza-
nak, vagy a' hadak el-prédállják, vagy a' Sátán meg-emész-
sze, vagy az égi-haborúk el-rontsák, te-hozzád emelem szíve-
met, és békeséges-tűréssel, azt mondom szent Jóbbal: *Az Ur*
adta, az Ur el-vette, áldott legyen az Ur neve.

Job. 1. v.
21.

Ha a' szegény, (avagy inkább te ô-általa) alamísnát kér, örömeit adok, mert a' tiédet kéri, s-még-is te száz-anynit igirsz érette. Miképpen erefzthetek tehát csak egy szegényt-
is el alamísná-nélkül házamtól? semmi-képpen nem cselek-
szem, azt fogadom szent Felséged-előtt.

Azon-kivül valamit tudok a' te dicsőségedre lenni, azt el-nem mulatom. A' mit egyszer a' halál-által el-kell hagy-
nom, most belső indulattal, és szível el-hagyom; és a' mik
egyszer akaratom-ellen-is el-vesznek, most szánt-szándékból,
el-vesz-

el-veztem, hogy néked tartassanak-meg, és magamnak-is nálad.

Ha a' világ ezt nem érti, házakat építvén magának, cselekedet gyűjtvén, fényessen élvén, kevélyen járván, nagy nevet keresvén, bár-csak én értem, és a' te igaz és hiv Sáfárid-közzül legyek, ki igazán számot adhassak. Tudom mely keménnyen vennék én a' szolgálmtól számot, tudom te miképpen veszel én-tőlem. Távul légyen azért, hogy én tudgyam a' te akaratodat, s-ne cselekedgyem.

Egészízen azért néked adom magamat, és mindenektől (leg-alább belső indulattal, és szível) búcsút vészek. De mim léfzen az-után? te léfzel én Istenem, te léfzel az én kincsem! te léfzel az én jutalmam, te az én örökségem. sőt még most is a' te szent testedet eledelül, s-szent véredet italul adod nekünk, s-azon-sellyül száz-annyit, és az örök életet igired. Hiszek néked, mert örök Igazság vagy, minden ember pedig hazug. Hiszek néked, mert véghetetlen Jóság vagy, és a' jó-téteménnyel meg-nem győztetel. mert ugyan-is a' mik tiéd, azokat adgyuk néked viszfza, vedd kedvesen azért én Istenem, a' mint én tiszta szívből viszfza-adom néked. Es a' mikor néked tetszik, a' te örökké-való hajlékodba fogadgy-bé engem, Amen.

HATODIK CZIKKE L.

Reggeli, és Estvéli Aitatoságok.

Hogy Istenessen végezd a' napot, szükséges, hogy Istenessen kezd. Annak-okáért, reggel fel-ebredvén, leg-elsőszőr-is, az Istenről gondolkodgyál, s-az Istenhez emeld szívedet, és vigyázz, hogy gondolatidnak, és cselekedetidnek sengéjét a' test, világ, és ördög magájává ne-tegye. Istenessen, és szerencsésen foly az a' nap: melyet Istenessen kezdettél. mert ugyan-is, a' minden jóknak kút-sejtől jönál egyébb nem származik.

It pontban foglaltatik a' Reggeli Aitatoság.

1. Előszőr Istennek
Adgy hálát, s-Teremtődnek.
2. Másodszor magadat
Mutasd -bé, s-szándékidat.
3. Har-

3. Harmadszor rendeld-el
Dolgaidat, s-intézd-el.
4. Negyedszer a' büntől
örizd magad, mint tűztől.
5. Ötödször Istentől
Kérj malasztot, s-élly szentül.

1. Hálá-adás.

Örökké-való mindenható Ur Isten, áldlak, s-magasztalak, és hálákat adok szent Felségednek, hogy engem a' te képedre *teremtettél*, és a' te szerelmes szent Fiadnak drágaképes szent vérevel meg-váltottál, és a' több fok jó-téteményid-közzött, mind eddig engem meg-tartottál; de fő-képpen hogy az éjjel testi, s-lelki ellenségektől meg-oltalmaztál, és e' mai-napnak kzedetit szerencsésen érnem adcad. O mivel hálállyam-meg Uram, mind ezt, s-mind a' több jó-téteményidet?

2. Mutasd, és ajánld-bé magadat az Istennek.

EN mennyei szent Atyám, imé szent Felségednek ajánlom testemet, s-lelkemet, külső, s-belső érzékenséget; néked ajánlom e' mai-napi gondolatimat, szóllásimat, és cselekedetimet, szent nevednek dicsőségére, hogy mind ezekben dicsírtessék a' te szent neved mind örökké. vedd kedvesen azért, a' te szerelmes szent Fiadnak érdemiért, kikkel az én csekély cselekedetimet öfsze-foglalom.

3. Rendeld-el, az egész nap következendő dolgaidat.

DE mit cselekedgyem Uram, hogy néked kedvedben legyenek? Tudom Uram, hogy mikor el-jövendesz az itéletre, kemény számot veszel tőlem. azért félek, tudván, hogy nem kedvesz ha el-csem. nem tudom pedig mely órában jősz-el a' szám-vételre, ah! hát ha ma. Annak-okáért, mivel ebben az állapotban N. ebben a' tisztnben N. vagyok, az én állapotom és tiszttem Izerént-való dolgokat hiven, igazán, és Istenessen igyekezem véghez-vinni, úgy mint ezeket N. N.

Es mivel azt parancsolod, hogy előszőr az Isten országát, és igazságát keressük, úgy igyekezem a' világi dolgokat rendelni, és igazgatni, hogy a' lelkemről el-ne feleltkezzem. Tudom bizonyosan, hogy nagy balgatagság e' világi jókat keres-

kerefni, és el-nyerni, ha tégedet el-vefztünk. Sőt inkább mindenekben, és mindenek-felett téged keres az én lelkem, ô én Istenem, és mindenem!

4. *A' bűnről ójjad magadat.*

O Minden jónak kút-feje, igazgafd e' mái-napon az én lábaimat, a' te igazságodnak meg-tartására! távúl légyen, hogy a' bűnöknek nehéz úttján járjak, a' kiken egyéb nincs győtrelemnél, és bődögtalanságnál; mert noha elején jóknak látczanak, a' vége mind-az-által halálra vífzen. Dé meg-öskűttem, és el-végzettem, hogy a' te igazságodnak itilletit meg-örzöm. azt mondám, meg-örzöm az én útaimat, hogy a' nyelvemmel ne-vétsek. fordítsd-el Uram az én szemeimet, hogy hiúságot ne-lássanak, és szorgalmatosán óltalmazzam az én szívemet. Tudom Uram, hogy ezekben az alkalmatosságokban gyakorta el-estem N. N. ô miképpen elegyitem tehát ugyan azokba magamat? Nem cselekszem Uram, egyedül csak a' te szeretetedtől vífeltetvén, mert egyedül csak hozzád akar ragaszkodni az én lelkem!

5. *Kérj malasztot a' jónak el-követésére, s-a' gonosznak el-távoztatására.*

DE ô Uram, haszontalan az én akaratom, ha nincs a' te segedelmed. héjába igyekezik az ember, ha a' te malasztod véle nem munkálkodik. Te tudod az én erőtlenséget, hogy nem-hogy valamit cselekedhetném nálad-nélkül, de még nem-is gondolhatok, hanem minden tehetségünk te-tőled vagy. Kelly-fel azért Uram, az én segítségemre, és a' te foganatos malasztod-által adgy erőt, hogy a' mely jót akarok, végbe-is víhefsem.

Vigyázz reám te-is Bődögságos Szűz MARIA, Istennek szent Annya, és mutasd Anyámnak magadat. Te-is dicsőséges szent Angyal, ki az én őrzésemre rendeltettél. Ti-is Istennek dicsőült Szentel, nékem kiváltképpen-való Pátrónusim N. N. legyetek segítséggel nékem, e' mái-nap, és az id-veféségnek úttjára igazgassatok. Vigyétek-végbe, a' ti efe-dezéltek-által, hogy ezen a' világon úgy éllyek, hogy az örök-ké-való bődögságban veletek-eggyüt éllyek, örvendgyek, és az Istenet dicsírem, Amen.

Az Isten-

Az Istennek-való szövetség, mely igen kedves Isten-előtt, nekünk pedig nagy lelki hasznunkra szolgál.

A' mely Kereszttyén ember szüntelen akarja az Istenet dicsírni, és magának lelki kúcsot igyekezik gyűjteni, ilyen szövetséget vethet az Istennek: tudni-illik, bizonyos jeleket tévén magának, az Istenről meg-emlékezzen. példának-okaért: mikor óra-űtést, vagy barang-szót hall, mikor az égre tekint, mikor a' Napot, Hóldat, vagy Csillagokat nézi, &c. (mert ilyen jeleket ki-ki tetczése-szerint tehet magának) örvendgyen mind azokon a' jökon, mellyekkel világ kezdetitől-fogva dicsírtetett az Isten, és ez-után-is világ végéig dicsírtetik. Ismét mind annyiszor ajánlja magát az Istennek, szánnya, s-bánnya bűneit, újítsa-meg a' jó fel-tett szándékot, &c.

Ennek a' szövetségnek foganatos-voltát, és erejét, az ellenben-vetett cselekedetből meg-értethet: Hogy-ba valaki magában el-végezné, hogy valamikor óra-űtést, vagy barang-szót hall, vagy az eget láttya, mind annyiszor örül azokon a' gonofságokon, mellyekkel az Isten meg-bántatott, és mellyekkel meg-bántatik ez-után-is, és mind azokban részes kívánna lenni, mit gondolsz, mely nagy vétkebe esne az ilyen ember? ha azért a' gonofságban illy foganatos az ilyen szándék, mit gondolsz a' jöban? melynek imé formáját adgyuk:

Irgalmafságnak szent Attya, én Uram, és én Teremtő Istenem, kitől, ki-által, és kiben vannak mindenek, mert te benned élünk, mozgunk, és vagyunk, mindenek azért kötelesek a' te szolgálatodra. ez óráról-fogva azért kötelezem magamat a' te szolgálatodra, hogy minden indulatim áldgyák a' te szent nevedet. de mivel e' világi foglalatosságok nem engedik, hogy szüntelen áldgyam szent nevedet, azért ilyen szövetséget teszek veled.

Valahányszor az égre tekintek, vagy a' mellyemet ütöm, vagy valami szent képet látok; valahányszor az órat hallom, vagy misét halgatok, vagy olvasót, vagy aitatós könyvet kezembe vefzek; valahányszor a' test, őrdög, és világ akár-mely dologban ostromol, tudnia-illik, a' hitben, reménségben, szeretetben, tífztaságban, békeféges-túrásban, és alázatosságban, hogy azoktól el-vonván, gonofságra vigyen &c. mind an-

Ddd 2

nyi-

nyiszor valamint tölem lehet, ez következendő jóságos-cselekedeteket, és jó indulatokat akarom cselekedni, ha talám szinte akkor nem jutnának-is eszembe.

Mind annyiszor örvendek tellyes szivemből, a' te véghe-
tetlen tekéletességeden, hogy te vagy, a' ki vagy, az-az, min-
denható, véghe-
tetlen bölcseségű, jóságú, irgalmaságú, és
igazságú Isten, &c. és az okossággal-bíró teremtett-állatnak
leg-nagyobb java. hogy semmi-nélkül nem szűkölködöl, ha-
nem magadban eléggé boldog vagy.

örvendek mind azokon a' jóságos-cselekedeteken, mel-
lyek lettek, lesznek, és léendnek a' te kedvedért. sőt még
azokon-is, kik lehetnének, vagy azoktól, kik már teremtet-
tek, avagy teremthetnének.

örvendek mind azokon, mellyeket a' mi Idvezítő JESUS
Kristusunk, a' Boldogságos Szűz, a' szent Angyalok, Pátriár-
kák, Próféta, Apostolok, Mátyrok, Confessorok, Szűzek, és
minden Szentek, a' te dicsőségedre cselekedtek. Es azon-is,
hogy örökké tégedet szeretni fognak, és dicsőíteni.

Néked szentelem mind azokat a' szent Miséket, mellyek
eddig voltak, és lesznek világ végéig, azt pedig a' te Felséges
Méltóságodnak, hatalmadnak, bölcseségednek, jóságodnak,
irgalmaságodnak, és igazságodnak &c. imádására, és dicsőítésé-
re. Ímért, hogy néked hálá-adással legyek, hogy tégedet Eu-
gesztelylek, végtére, hogy a' te menyeyi ajándékodat el-nyerjem.

Szánom, s-bánom tellyes szivemből, egyedül csak a' te
szeretetedtől víszeltetvén, minden bűneimet. Bizom a' te
véghe-
tetlen irgalmaságodban, hogy bocsánatot nyerek tő-
led. Arra igirem magamat, a' te segítségedből, hogy többé
meg-nem bántalak.

Bánom azt-is, hogy világ kezdetitől-fogva, számtalan fok
vétekekkel, mások-is meg-bántottak, és világ végéig meg-bán-
tanak. azt kívánnám, hogy csak valamennyire-is, vérem-
mel-is akadályoztathatnám, és le-törölhetném. Kivánnám,
hogy csak egy vétekért-is, ezerfzerte-való ezerfzer dicsőirné-
nek a' szent Angyalok, és dicsőült Szentek.

Tellyes szivemből meg-bocsátok mindeneknek, a' kik
engem akár miképpen meg-bántottak, és kívánom, hogy
minden ellenem-lét cselekedetekért, kíváltképpen-való ma-
lasz-

lasztot, és menyeyi ajándékot adgy nekik, és hogy soha téged
meg-ne bántsanak.

Egészfzen a' te kezeidre bizom magamat, és mindene-
met, de fő-képpen életemnek végét; úgy bány én-velem
iet, és az örökké valóságban, a' mint tetszik, és a' te neved-
nek dicsőségére illendőbb.

Azon-kivül, mind azokért a' jó-téteményekért, mellyek-
kel látogattál engem, hálákat adok néked, és hálá-adásul, a'
te egyetlen-egy Fiadnak életét, szenvedését, szent halálát, és
vére ki-ontását néked ajánlom, és a' jóban-való áthatatof-
ságért, hogy soha tőled el-ne szakadgyam.

Mind ezeket kívánom mind annyiszor lenni, mennyi-
fzer, a' meg-nevezett, és meg-nevezendő jeleket cselekszem,
sőt annyiszor, a' mennyi állatok teremtettek tőled, és még te-
remtethetnének, és valamennyifzer lélekzetet vészlek, és
mind ezeket a' te szent nevednek dicsőségére.

*Elég, ha ezt egyszer napjában (mivel hofszahbacská) el-mon-
dod, reggel, vagy Mise-előtt, vagy utánna. mind-az-által, a' fel-tett
jelekre, gyakoroltatbatik, csak egy foházkodás-ál al is. példának-oká-
ért: Én Istenem, a' mit ma reggel fogadtam, s'-kivántam,
most-is azt fogadom, s'-kivánom!*

*Igen hasznos Reggeli Imádság, mellyel az ember min-
den cselekedetét Istennek ajánlja, és Kristus érde-
mivel összszve-kapcsolja.*

En Istenem, hálákat adok szent Felségednek, hogy engem
semhiból a' te képedre teremtettél, és benned-való ré-
szesülésre alkalmatof-sá tettél. És midőn az örök kárhozat-
nak rabja lettem volna, a' te szerelmes szent Fiadnak szen-
vedése, keferves halála, és szent vére ki-ontása-által meg-
váltottál.

Valamint minden jókat te-tőled vészlek, úgy mindene-
met, és magamat a' te szent neved dicsőségére ajánlom.

És midőn méltatlan vólnék a' te jó-téteményidre, sőt
méltó az örök kárhozatnak veszedelmére, a' Szent-Lelket az
ő ajándékival belém öntötted; és mind ezek felett, az örök
boldogságban, véghe-
tetlen örömet, és gyönyörűséget készi-
tettél.

Alázatosan könyörgök édes JESUS a' te véghetetlen jó-vóltodért, hogy e' mai-napon, minden bűntől őrizz-meg engem, és az én szívemet, külső, s' belső indulatimat a' te dicsőségedre rendellyem, hogy az én gondolatim, szóllásim, és cselekedetim kellemetefek legyenek nálad.

De mivel nem-hogy cselekedhetném, de nem-is gondolhatok magamtól olytat, a' mi te-előtted kedves, magamnak hasznos, és érdemes volna; azért a' te véghetetlen érdemidnek tár-házából, az én elégtelenségemet tedd elégségsé.

És így mutatom-bé néked édes JESUS, az én csekély cselekedetimet, hogy te foglald őszíre a' te véghetetlen érdemű cselekedetiddel, melyekben kedve-tölt a' te szent Atyádnak.

Egy-szóval, valamit e' mai-nap cselekszem, vagy szenvedek, vedd kedvessen, és alázatosan kérlek, a' te megtestesülésed, életed, szenvedésed, és halálod-által, hogy legyenek idvességemre, és az én életem, a' te szentséges életedhez közelítsen; és hogy ez által alkalmatosbb legyek felebarátom idvességére, és véle-való egyjűsége, és békeségre. Mindenek felett pedig hogy a' te szent akaraton járjak, tégedet dicsőírejek és szerezzelek teljes szívemből, Amen.

Estvéli Aitatófságok.

Minek-előtte este le-fekszel, vigyázz-réd, hogy el-ne felejtkezzél az Istenről, kinek segítségéből, ez mai-napot eddig érted életben; és talán nem éred éleiben reggelt, ha este az Istent meg-nem engeszteted. A' balárlól meg- emlékeztet az ágyad-is, kibe mint a' kopor-óba fekszel. Tovább, micfoda az álom, hanem a' balárlak attyafja és képe. Vak-merő az, és a' veszedelemhez közelget, valaki meg-nem követvén az Istent, álomnak meri magát adni. hanem inkább aluó-belyedre, mint-ba valaki a' fűledbe sügna: Az éjjel ki-kéri lelkedet. Azért így könyörögj a' Királyi Prófétával: Világosítsd-meg Uram, az én izemeimet, hogy valaha halálra el-ne aludgyam, és ne-mondhass a' ellenségem, erőt vettem rajta.

öt pont-

öt pontban foglaltatik az Estvéli Aitatófság.

1. Előizfőz, Istennek
Adgy hálát, Teremtődnek.	3. Harmadszor, szivedet
Vilgáld-meg, s'-életedet.
2. Másodszor, világát
Kérd, nyújtsa rád, s'-sugárát.	4. Negyedszer, Istentől
Bocsánatot kérj, sziv-ből.
5. Ötödször, magadat
Jobbitd-meg, s'-útaidat.	

1. Hála - add.

O Véghetetlen jóságú irgalmas Ur Isten, hálákat adok szent Felségednek teljes szívemből, minden jó-téményidért, melyekkel engem méltatlant születésem-től fogva mind eddig, de fő-képpen az mai-nap látogattál. Dicsőítesél, és dicsőítessél, én tölem, és a' te választottidtól, mind égfi, s'-mind földön, és minden teremtet állatoktól mind örökké, Amen.

2. Kérjed az Istent, világosítsa-meg elmédet, hogy ismérhesd meg esetedet.

O örökké-való Bölcsesség! minnyájan sokakban el-esünk! de kiveheti számba életét? világosítsd-meg azért, az én szívemnek homályát, hogy meg-ismérhessem, mi héjával vagyok. Te isméred az én szívemnek minden titkait, és minden lépésimet vizsgálod; adgyad azért, hogy valamiben, e' mai-nap, gondolatimmal, szómmal, és cselekedetimmal meg-bantottalak, az én lelkemnek keferűségébeu meg-ismérem.

3. Lelki szám-vétel.

O Veséknek, és szívek titkainak vizsgáló Istene, imé az ég ellen, és te előtted vétkeztem! s'-miképpen rejtettem-el előtted, ki az én útaimat által-láttad, és még távúlról érted az én gondolatimat? mit cselekedgyem veled, mindeket szemlélő Isten? Ah! vétkeztem Uram! vétkeztem! és az én vétkeim nincsenek el-rejtve előtted. De ha magamat meg-vilgálok, ezekben furdal engem az én lelkem-ismérete.

Itt már

Itt már végy számat magadtól, az egész napot reggeltől-fogva, estvélig fel-forgatván; tudni-illik, hol jártál, kikkel társalkodtál, mit gondoltál, szóltál, és cselekedtél. De arra is rád-vigyázz, micsoda állapotban, tisztben, és alkalmatosságban vagy, és így könnyen eszedbe veheted, ha mi jót mulattál-el, melyre köteles voltál, és mit vétetél el cselekedettel. Ismét a' jószágos-cselekedetekben, melyek néked szükségese-
sek, mennyire mentél-elé, és a' vétkeknek ki-gyomlálásában.

Itt meg-tekintedd azokat-is, a' miket fel-jegyzettünk, a' Harmadik Réfznak, Hatodik Czikkében, a' lelki szám-vétel felől.

4. Kérjed bűneidnek bocsánattját.

O Irgalmasságnak szent Attya, ki nem örülsz a' bűnösöknek veszedelmén! tekints reám a' te nagy irgalmasságod-szerént. Én e' máj-nap és tellyes életemben lett eseti-met, a' te véghetetlen szeretetednek mélységében le tesem. szánom, 's-bánom tellyes szívemből, hogy tégedet, ki annyi jó-téteményidet árasztottad reám, meg-bántottalak: Alázatos-
tossan könyörgök, hogy bocsájd meg nekem, a' te szerelmes szent Fiadnak szeretete, és érdemi-által, valamit ma, és egész életemben, ellened, felebarátom, és magam-ellen vétettem.

5. Fogadd-fel, hogy meg-jobbitod magadat.

O Hatalmas Ur Isten, ki-nélkül, semmi az ember tehet-sége, imé te-előtted, és a' mennyi Seregek-előtt azt fogadom, hogy ez-után szemeffebb lélszék a' te akaratomnak be-töltésére, magamat meg-jobbitom, tisztben hivebben el-járok, a' bűnt, és a' bűnre-való alkalmatosságokat el-kerülöm.

Es ugyan ezt fogadom de nálad-nélkül semmire nem mehetek. a' ki azért ezt az akaratot adtad, adgy erőt-is, hogy véghez-vihessim fogadásomat. hogy józanon, és szentül éllyek e' világon, és az-után a' te Szenteiddel örökké áldgyalak, és magasztallyalak.

Vedd kedvesen Uram ezen szándékomat, mint valami jó illatot, ne vedd meg ezen estvéli áldozatomat, a' te vég-hetetlen irgalmasságodért.

Ti pedig én dicsőséges Pátronusim, leg-előszőr-is Boldogsá-

dogságos Szűz MARIA, én őrző Angyalom, és te N. kegyes Pátronusom, és minnyájan dicsőült menyeyi Seregek, kik szüntelen dicsírték az Istent, midőn én aluszom, gondomat vífellyétek, az Istennek ajánlyatok, hogy meg-öriztessim az én ellenségim incselkedésitől, kik midőn aluszunk-is, veszedelmünket keresik. Az Ur Isten légyen a' mi óltalmunk, és semmi ellenség nem árthat.

En Uram, és Istenem, gyarapítsd mi-bennünk a' Hitet, Reménséget, és Szeretet. irts-ki belőlünk minden bűnt gyűkereستől, egyenetlenséget, gyűlölséget, tisztátalanságot. &c. térítsd-meg a' tévelygőket, a' hittől-szakadtakat hozd-vífsza. Az Anya-szent-egyháznak fő rendeit, és Pásztorit; világi fejedelminket, és királyunkat, az alattok-való községgel, minden testi, 's-lelki veszedelmektől óltalmazd.

A' bűnösöket gerjezd-fel igaz penitentzia-tartásra. az igazakat tartsd-meg a' jóban. az ő jó gondolatikat, szavokat, és cselekedeteket erősítsd a' jóban. könyörűly Uram mindeneken, és a' te szolgálatodban vastagítsd. tápláld a' mive-seket, vigasztald a' szomorúakat, gyógyítsd-meg a' betegeket, segítsd a' szűkölködőket, vezessd-vífsza a' szarándokokat, a' tenger hajjai közt forgóknak, add-meg a' csendeseknek partját, a' néhezkefeknek adgy csendes szűlést, a' foglyokat oldozd-meg, a' halálra váltaknak adgy csendes kimúlást.

Bocsájd meg azoknak vétkeit, kik velem-együtt vétkeztek, kiket vagy gonosz példámmal, vagy parancsolatommal a' bűnre ősztönöztem. vigasztald azokat, kik tőlem meg-bántattak, szűleimet, atyám-fiait, rokonimat, jó-akaróimat, a' kik én érettem imádkoznak, és a' kik az én imádságomat kívánták, az idveség útyára igazgald. halgald-meg őket akár-mely inségekben kiáltanak hozzád. gonosz akaróink-közt adgy csendes békeséget, és szeretetet. mindenek tündöklyenek tisztasággal, békeséges-tűréssel, kegyességgel, irgalmassággal, és szeretettel &c. Távul járjon minnyájunktól az irigység, harag, tisztátalanság &c.

Légy irgalmas, 's-kegyelmes édes Atyánk, az Urban ki-múlt hiveknek-is. leg-előszőr-is az én szűleimnek

Ece

atyám-

atyámfiaiának, rokonimnak, jó-akaroimnak, és a' kiknek most örökségit birom, és mind azoknak, kik az igaz hitben ki múltak. Adgy örök nyugodalmat Uram nékik, és az örök világosság világoskodgyék nékik, Amen.

Örök mindenható Atya Ur Isten, a' te szerelmes szent Fiadnak életéért, és haláláért, a' te véghetetlen irgalmalságodért kérlek, adgy én-nékem a' jóban végig meg-maradást, és a' te malasztodban bődög ki-mulást!

Szerelmes JESUS-om, a' te szerelmes szent Atyádnak szeretetéért, és a' keresztfán lett utolsó szavaidért, mellyekkel szent Atyádnak ajánlottad szent lelkedet, kérlek tégedet vedd-hozzá az én lelkemet, midőn testemből ki-megyen!

Dicsőséges szent Lélek Ur Isten légy irgalmas, 's-kegyelmes énnékem, és tellyes életemben, de kivált-képpen halálomnak óráján vigasztaly, és erősíts-meg engem a' te sugarlással.

Szent Háromság egy Isten, légy irgalmas, 's-kegyelmes énnékem, most, és halálomnak óráján, Amen.

Oránként-való Fohászkodás.

O Véghetetlen irgalmalságú Ur Isten! szánom, 's-bánom tellyes szivemből, egyedül csak a' te szeretetedért, hogy téged meg-bántottalak. tellyes szivemből szeretlek tégedet. Imádlak, áldlak, és magasztallak tégedet, a' te szerelmes szent Fiadnak szeretete, és véghetetlen érdme-által, és a' szent Léleknek szeretete-által, a' Bődogságos Szűzé, és minden szenteké-által; 's-azon kérlek, hogy gerjesz-fel engem mind jobban jobban a' te szeretetedre, és minden dolgaimat igazgass szent nevednek dicsőségére, Amen.

H E T E D I K C Z I K K E L.

Más rövidebb formában, a' Reggeli, és Estvéli Imádságok.

*Reggeli Imádságok, mellyek egy kevesé meg-változtatván
estvéri-is alkalmazhatók.*

Leg-elsőszóris álmodból fel-ébredvén, mondgyad: JESUS, MARIA, JOSEF! és keresziet vetvén magadra: Atyának, és Fiúnak, és Szent Lélek Istennek nevében, Amen. mondgyad e' következő Imádságokat mikor öltözől.

A' mi

A' Mi Urunk JESUS Krisztusnak nevében kelek - fel, a' ki engem az ő drágalátos szent vérével meg-váltott, ő áldgyon-meg engem, ő igazgasson, ő oltalmazzon ma, és életemnek minden napjaiban, és ez élet-után vigyen-bé az örök életbe, Amen.

Imé a' mi Urunk JESUS Krisztusnak kereszte t, távozzatok ellenkező-felek. győzedelmet vett a' Júda nemzetségből-való Oroszlyán. Idvezits minket világnak Idvezítője, ki a' keresztfán, a' te drágalátos szent véreddel minket meg-váltottál. Segélly, kérünk, minket mi Urunk, és Istenünk. Szent Isten, erős Isten, halhatatlan Isten irgalmaz minékünk. Krisztus kereszte szabads-meg engem, Krisztus kereszte őriz engem, Krisztus kereszte oltalmaz engem, most, e' mai-nap, és életemnek minden napjaiban, és halálomnak óráján, Amen.

Irgalmalságnak szent Anyja, Légy életemnek gyámola, ördögtől oltalmazója, Halálomnak párt-fogója, Amen.

Istennek hív szent Anyja, Engem ki őrzéted-alá,

Istennek rendeléséből, Bizattam anyám méhéből.

Világoddal ma látogass, őrizz, vezérelly, 's-támogass, Amen.

Mi-Atyánk, ki vagy mennyekben. Szenteltessék a' te neved. Jöjjön te országod. Légyen te akaratod, miképpen menyben, azon-képpen e' földön-is. A' mi mindennapi kenyerünket adgyad nekünk ma. Es bocsád-meg nekünk a' mi vétkeinket, miképpen mi-is meg-bocsátunk ellenünk-vétetteknek. És ne-vigy minket késértetbe. De szabads minket a' gonosztól. Amen.

Idvez-légy M A R I A, malasztal tellyes; Ur vagy te-veled: te vagy áldott az aszfzony-állatok-közöt, és áldott a' te méhednek gyümölcse JESUS Krisztus. Aszfzonyunk Szűz M A R I A, Istennek szent Anyja, imádg Isten éretünk bűnőlkért, most, és halálunknak óráján, Amen.

Hlszek egy Istenben, mindenható Atyában, menynek, és földnek Teremtőjében. És JESUS-ban Krisztusban, ő egy Fiában, mi Urunkban. Ki fogontaték Szent Lélektől, születék Szűz M A R I A-tól, kinzaték Pontius Pilátusnak alatta, meg-feszítették, meg-hala, és el-temettették. Szállalá poklokra, harmad napon halottaiból fel-támadá, méne

menyekbe, űla' mindenható Atya Istennek 'jobbjára. Onnan lézen el-jövendő, itilni eleveneket, és holtakat. Hiszek Szent Lélekben. Közönséges keresztyén Anya-szent-egyházat. Szenteknek eggyeségét. bűnöknek bocsánattyát, testnek fel-támadását, és az örök életet, Amen.

Oltóztels-fel engemet mennyei Atyám, e' mái-nap, minden ellenségim-ellen, a' bölcseségnek, és erőtségnek ruhájával; végy-körűl engem az igazságnak pánczéllával, tedd fejembe az idvességnek sisakját, add kezembe a' hitnek páisát; és a' te lelkednek, és igédnek törét, hogy díszessen, mint te fiad, az új életnek úttján járjak, és fel-fegyverkezett vitéz harczoljak az én lelki ellenségim ellen. tudni-illik, a' világnak kívánsági-ellen, a' testnek incselkedési-ellen, és a' régi álnok kígyónak hitegetési ellen, hogy minden mérges fegyvereket ősfíze-ronthassam, és láb-alá tapodhassam, hogy diadalmassan és Istenesen a' napot el-töltvén, hálákat adhassak néked a' te szent Fiad, a' mi Urunk JESUS Krisztus-által, Amen.

Midőn mosdatsz.

Mosd-le Uram, a' te mennyei malasztodnak vizével, az én lelkemről, minden gonofzságnak mocskait, melyekkel bé-mocskoltatván úndokká lett előtted.

Engedgyed Uram, hogy valamint kívűl, a' mi kezeinknek mocskait le-mossuk, úgy a' mi lelkünknek mocskai belől le-mosassanak, és a' jóságos-cselekedetek bennűnk gyarapod-gyanak. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, Amen.

Midőn törölközöl.

Adgy Uram erőt a' mi kezeinknek, hogy minden mocskot le törölvén, testi, és lelki ferteztetés-nélkül szolgáljunk néked. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, Amen.

Fel-öltözvén, a' templomban, vagy rejték szobádban, így imádkozzal.

Aldott légyen a' meg-olozhatatlan Szent Háromság egy Isten. Aldott légyen az Atya, ki engem teremtet. Aldott

dott légyen a' Fiú, ki meg-váltott. Aldott légyen a' Szent Lélek, ki engem meg-fizentelt. Aldott légyen a' mi Urunk JESUS Krisztusnak szent Anyja, Magyar-ország kegyes Pátrónája, most, és mind örökké, Amen.

Imádlak Uram tégedet tellyes szívemből, és hálákat adok szent Felségednek, minden jó-téteményidért. Hálákat adok, hogy engem a' magad képedre alkottál, szent Fiadnak drágalatos szent vérével meg-váltottál, a' Szent Lélek malaszttyával meg-fizenteltél; hogy fogontatásomtól-fogva, mind eddig gondomat viselted, és minden testi, 's-lelki ellenségek-től meg-óltalmaztál. hogy az igaz keresztyén Anya-szent-egykáznak bé-kerített kertiben plántáltál. Hálákat adok Uram, testemhez, 's-lelkemhez mutatott sok jó-téteményidért; de kívált-képpen, hogy ez étczaka testi, és lelki ellenségim-től meg-öriztél, melynek setétségében ő! ha meg-bántottalak, alázatossan kérlek, bocsásd-meg nékem!

Néked áldozom Uram, hogy sok jó-téteményidért háláadással legyek, hogy bűneimért eleget-tegyek, hogy örökkévaló szolgádnak vallyam magamat; néked áldozom életemet, és haláloamat; testemet, és lelkemet; gondolatimat, és szólásimat; cselekedetimet, és mindenemet; de fő-képpen ez mái-napot, mellyet a' te irgalmasságodból, és szent malasztod segítségéből, a' te szent nevednek dicsőségére, és lelkemnek idvességére igyekezem el-tölteni.

Vedd kedveffen azért, a' te szerelmes szent Fiadnak, a' mi Meg-váltó JESUS Krisztusunknak, a' Bóldogságos Szűznek, e' világon vitézkedő, és mennyékben uralkodó Anya-szent-egyháznak érdemiért.

A' te nagy irgalmasságodért alázatossan kérlek Uram téged, hogy a' te kíváltképpen-való fogánatos malasztoddal, végy körűl engem, az én szűléimet, Elöttem-járóimat, atyámfiat, jó-akaróimat, ellenségimet, és a' kik az én imádságimat kívánták, és óltalmaz-meg minden bűntől, testi, 's-lelki veszedelemtől, és a' te szent szolgálatodban erősíts, és tarts-meg minket, hogy a' mi ellenségink félelmétől meg-fizabadulván, életűnknek minden napjaiban, szentűl, igazán, és hiven szolgáljunk néked.

Aldott légy te-is, menynek, és földnek dicsőséges Királynéja,

néja, Bóldogságos Szűz M A R I A, én kegyes Afzfzonyom, és Szó-szóllóm. Áldottak legyetek ti-is, el-rendeltetett Ka-rokban, zengedező Angyali Seregek, fő képpen te, én dicső-séges őrző Angyalom, és szent Pátronusim N. N. Áldottak legyetek minnyájan dicsóult Szentek; esedezzetek érettem, hogy minden testi, 's-lelki ellenségektől meg őltalmaztatván, e' májnapot, Istennek dicsőségére, 's-lelkemnek idvelségére szentellyem, az-után veletek-eggyütt, örökkön örökké a' di-csőségben diclirjem, Amen.

Reggeli, és Estvéli áldás.

A' Mi Urunk JESUS Krisztusnak békesége, az ő szenvedé-sének ereje. a' szent Keresztnek jele; amaz diadalmas Titulus: *A' Názáretbéli JESUS a' 'Zsidok Királya.* A' Boldog-ságos Szűznek szeplőtelen szűzessége, a' szent Angyaloknak, fő-képpen, az én őrző Angyalomnak őltalma, minden Szen-teknek esedezése legyenek én-köztem, és az én látható, és láthatatlan ellenségim-közt, most, és halálomnak óráján, Am. Atyának, és Fiúnak, és Sz. Lélek Istennek nevében, Amen.

Szent Agoston elmélkedésből-való Imádság.

Szent Háromság, egy örök mindenható Ur Isten, ki min-denkor mindenekben vóltál, vagy, és lélszel, néked aján-lom ez májnap, és mindenkor az én lelkemet, és testemet, látásomat, hallásomat, izlésemet, szaglásomat, illetésemet. né-ked ajánlom gondolatimat, szollásimat, és cselekedetimet, egy-szóval külső, 's-belső érzékenségit, hogy azokra szem-pillantáson-ként vigyázz, szent nevednek dicsőségére, és lel-kemnek idvelségére igazgald. Halgass-meg engem, Szent Háromság egy Isten, és minden gonolztól őltalmaz-meg, minden botrányozástól, és nagy vétectől; az őrdögnek ké-sértetítől, és incselkedésitől; a' Pátriárkák könyörgése, a' Pró-féták esedezése, az Apostolok érdeme, a' Martyrok álhata-tos-sága, a' Confessorok hite, a' Szűzek tisztasága, és minden Szenteknek esedezése-által, kik világ kezdetitől-fogva néked hiven szolgáltak, és világ végéig szolgálnak, Amen.

Más

M A S I M Á D S Á G.

Hálákat adok néked én mennyei szent Atyám, hogy ez éjjel minden gonolztól meg-őltalmaztál, és hogy nem engedted, hogy bűnben hálnék-meg, hanem meg-tartottál, hogy igaz penitencia-tartás, és más jóságos-cselekedetek-által, hozzád térjek, és kedvedbe vízfíza-álljak. Néked adom azért tellyességgel magamat, és mindenemet, hogy a' te tetszésed-szerint cselekedgy velem. Igazgald az én élete-met szent nevednek dicsőségére, világoltsd-meg a' jóban el-mémet, gerjezd-fel szeretetedre akaratomat, és lelkemnek idvelségére igazgald. Alázatosan kérlek azért kegyes Atyám hogy ez májnap őrizz meg engem minden bűntől, hogy gon-dolatimmal, szollásimmal, és cselekedetimmal meg-ne bán-csalak. Fogadom, hogy ez májnap, minden bűnt, és bűnre-való alkalmatosságot el-kerülök, de fő-képpen ezeket. N. N. egy-szóval, minden cselekedetimmal a' te dicsőségedre czélo-zok, és a' jóban szorgalmatos léflek. Légy segítség azért, hogy a' mire elégtelen vagyok magamtól, elégséges legyek szent malasztodtól.

Ezzel az Imádsággal fobáskodgyál szent Pátronusidhoz.

Szeplőtelen, és makula-néikül-való szent Szűz, Bóldogsá-gos Szűz M A R I A, néked kegyes Pátrónám, esedezzel én-érettem, a' mindenható Atya Istennél, kinek kedves Leá-nya lettél; esedezzel a' mi Meg-váltó JESUS Krisztusunk-nál, a' Fiú Istennél, ki téged Annyává választott; esedezzel a' Vigasztaló Szent Lélek Istennél, ki az egész emberi-nem-zet-közzül, egyedül csak téged jegyzett el magának; ese-dezzél a' tellyes Szent Háromságnál, kinek te-benned kedve-től; hogy e' májnap, és tellyes életemnek minden napjai-ban őrizzen-meg minden testi, 's-lelki ellenségsimtől, és min-den bűntől, 's-végtére adgyon bóldog ki-múlást. Szent Mi-hály Arkangyal, és én őrző Angyalom, legyetek minden ve-szedelmimben, őltalmazóim. O dicsőséges szent Jolef, Id-vezítőnknek választott szent Attya, Keresztelő szent János, Krisztus JESUS-nak elől járója; szent Péter, és szent Pál A-postol; szent Mária Magdolna, szent Borbála, és szent Ka-talin

talán szűz, és Mátyr &c. legyetek segítségim. Ti-is én dicsőséges Pátrónusim, szent N.N. vigyázzatok életemre, és halálomra. Hálákat adok Istennek ő szent Felségének, azért a' dicsőségért, melyben már részessé tett titeket, esedeztetek azért érettem, hogy az őrdögnek minden incselkedésitől őrizzen-meg engem, s-az-után azon őrdömben, kiből már ő örvendeztek, engem-is tegyen részessé. Legyetek segítségemmel ma, és életemnek minden napjaiban. Nyérjétek bűneimnek bocsánattját, és e' világból bődög ki-múlást. Esedeztetek az én szüléimért, rokonimért, jó akaróimért, velem jót tévőkért, ellenségimért, és az egész Krisztus Anya-szent-egyházáért, Amen.

Hetedszakán - ként-való Intentio, mely-szerint minden-nap mutatd-bé Istennek a' te gondolatodat, szol-lásodat, és cselekedésidet.

V A S Á R N A P.

Örök mindenható Attya Ur Isten, a' te szerelmes szent Fiadnak, a' mi Meg-váltó JESUS Krisztusunknak, a' Böldogságos Szűznek, és minden Szenteknek érdemi-által, néked ajánlom, valamit cselekszem és szenvedek tellyes életemben, de kivált-képpen e' máj-nap. Néked ajánlom gondolatimat, szóllásimat, cselekedetimet, foházkodásimat. &c.

1. A' Szent Háromságnak, Böldög Afiszonynak, Magyar ország Pátrónájának, őrző Angyalomnak, ennek az országnak, és várasnak őrző Angyalinak, és minden Angyaloknak tisztettségére, és a' mely Szenteknek e' máj-napon nagyon emlékezete.

2. Hogy hálá-adással legyek, minden jó-téteményidért, de kivált-képpen, hogy engem a' magad képedre teremtetél, és azokért a' jókért, mellyekkel látogattál, az el-múlt héten.

3. Hogy eleven hitet, erős reménséget, tekéletes buzgó szívetet, a' jóságos-cselekedetekben elő-menetelt, és a' te szent akarattoddal-való egyesülést nyerjek.

4. Hogy némű-némű-képpen eleget- tegyek minden bűneimért, és azokért-is, kikért köteles vagyok az imádságra.

5. Hogy

5. Hogy az Anya-szent-egyházat gyarapítsd; a' Kereszttyén Fejedelmek-közt, adgy eggyeséget, és békeséget. Hogy a' mi Királyunk győzedelmet vegyen ellenségén, és Istenessen igazgassa az alatta-való kötséget. Hogy az ő Tanácsinak adgy igaz bölcseséget, és hadainak győzedelmet. Azoknak a' purgatoriumban-lévő lelkeknek, kik felől majd semmi emlékezet nincsen, adgy szabadulást, és örök nyugodalmat.

H E T F Ő N.

örök mindenható Attya Ur Isten, &c. a' mint fellyebb.

1. A' Z Attya Istennek, a' Böldogságos Szűznek az én őrrző Angyalomnak, a' szent Patriárkákknak, és a' máj Szenteknek tisztettségére.

2. Hogy néked hálá-adással legyek, minden jó-téteményidért, de kivált-képpen, hogy eddig engem meg-őrzöttél, s-őltalmaztál, és tartottál.

3. Hogy engemet őrizz, s-őltalmaz-meg-minden halálos vétektől, sőt még szánt-szándékból léendő bocsánandóktól-is; és olyan késértetektől, mellyekben el-esendő volnék. hogy bocsásd-meg minden bűneimet.

4. Hogy eleget-tegyek minden bűneimért, és restségimért, és azokéértis, kikért tartozom imádkozni.

5. Hogy ebben az életben, add szent malasztodat az én szüleimnek, atyámfiaimnak, jó-akaróimnak, jót-tévőimnek, a' kik életben vannak; a' kik pedig e' világból ki-múltak, adgy örök böldogságot nekik. Adgy szabadulást azoknak a' purgatoriumban-lévő lelkeknek-is, kik leg-közelebb vannak a' szabaduláshoz.

K E D D E N.

örök mindenható Attya Ur Isten, &c. lásd fellyebb.

1. A' Mi Urunk JESUS Krisztusnak, Mesterünknek, Vezérünknek, Fejedelmünknek, és Királyunknak, a' Böldogságos Szűznek, őrző Angyalomnak, szent Apostoloknak, és Evangélistáknak, Magyar-ország Szentének, és a' Kikezen a' napon tiszteltetnek, tisztetésekre.

2. Hogy hálá-adással legyek, minden jó-téteményidért,

Fff

ért, de kivált-képpen hogy a' te Evangeliomodnak világával meg-világosítottál, és az igaz hitbe hittál.

3. Hogy énnékem adgy végig meg-maradást, az igaz hitben, és te malasztodban; hogy a' lelki dolgokban buzgó, és ferény legyek.

4. Hogy eleget-tegyek minden bűneimért, és azokéért is, kikért köteleztem magam az imádságra.

5. Hogy minden-féle rendeknek, az ő hivatalyok szerint-való malasztot adgy. Papi-rendeknek, Szerzeteseknek, házasoknak, és özvegyeknek. Es szabadítsd-ki azokat a' purgatoriomban-lévő lelkeket, kiknek leg-tovább kellene szenvedniük.

S Z E R E D A N.

örök mindenható Atya Ur Isten, &c. *a' mint fellyebb.*

1. **A** Szent Lélek Istennek, a' Boldogságos Szűznek, szent Prófétáknak, és az én kivált-képpen-való Pátrónusimnak, N. N. őrző Angyalomnak, és a' kik e' mái-napra rendeltettek, tisztességekre.

2. Hogy hálá-adással legyek, minden jó-téteményidért, de fő-képpen igazgatásodért, és gond-viselésedért.

3. Hogy az jóságos-cselekedetekben elé-menetelt, és álhatalomságot; az imádságnak, és magam fanyargatásának ajándékát nyerjem, és tekkelltettségnek.

4. Hogy eleget-tegyek minden bűneimért, de fő-képpen az Isteni szolgálatban-való túnyaságomért, és azokért is, kik nékem ajánlottattak.

5. Hogy ebben a' házban-lakóknak, és hozzá-tartozandóknak testi, és lelki ajándékodat adgyad, és az én Előtem-járóknak-is. Adgy szabadulást azoknak a' purgatoriomban-lévő lelkeknek, kik érdemekkel fellyül-halladgyák a' többit.

C S Ő T Ő R T Ő K Ő N.

örök mindenható Atya Ur Isten, &c. *a' mint fellyebb.*

1. **A** Z óltári Szentségben-lévő Kristus JESUS-nak, a' Boldogságos Szűznek, őrző Angyalnak, és a' Kristus nemzetségéből-lévő Szenteknek, szent Confessoroknak, és azoknak a' Szenteknek, kik kivált-képpen tisztelték az óltári Szent-

Szentségben-lévő Kristus JESUS-t, és a' kik e' mái-nap tiszteltetnek, tisztességekre.

2. Hogy hálá-adással legyek minden jó-téteményidért, de kivált-képpen a' szent Sacramentomokért, és azok-által adott, vagy adandó ajándékokért, de leg-inkább az óltári Szentségért, és az-által adott, vagy adandó jókért.

3. Hogy nékem egérséget, szent életet, és bölcseséget adgy; hogy a' mi Urunk JESUS Kristusnak szent testét, és vérét méltán vegyem hozzám, fő-képpen halálomnak óráján. hogy a' bűnt meg-útálljam, hogy abban a' jóságos-cselekedetben adgy elé-menetelt, a' mely leg-inkább szükséges nékem.

4. Hogy minden bűneimért eleget-tegyek, és azokért a' fogyasztásokért, melyek estek, midőn a' Kristus szent testét és vérét magamhoz vettem, és azokért, kikért köteles vagyok.

5. Hogy szűléimnek, atyámfiainak, jó-akaróimnak, jótévőimnek, és a' Papi-Rendeknek add szent malasztodat, hogy az óltári Szentséggel méltán éllyenek. Adgy szabadulást azoknak a' Purgatoriomban-lévő lelkeknek, kik az óltári Szentségben-lévő Kristust leg-inkább tisztelték.

P E N T E K E N.

örök mindenható Atya Ur Isten, &c. *a' mint fellyebb.*

1. **A'** Szenvedő Kristus JESUS-nak, a' meg-keseredett Boldogságos Szűznek, az őrző Angyalnak, a' szent Mátyroknak, fő-képpen, a' Magyar-nemzetből, vagy Országból-valóknak, a' kiknek e' mái-napon vagyon emlékeztetek, és azoknak tisztességekre, kiknek a' napján, e' világból ki-múlok.

2. Hogy hálá-adással legyek minden jó-téteményidért, de kivált-képpen meg-váltásodért.

3. Hogy adgy békeséges-tűrést az inségekben, erősséget az ellenkezésekben, és hogy az én akaratomat, mindenekben a' te akaratodhoz szabjam.

4. Hogy eleget-tegyek minden bűneimért, de fő-képpen békételenségemért, érzékenségimnek-való engedésért, és gonosz kívánságimért.

5. Hogy a' pogányokat, eretnekeket, és tévelygőket térít-

nyisd az igaz hitre, a' bűnösöket hozd igaz penitenczia-tartá-
 ra az egész világon, de kivált-képpen Magyar-országban, és
 Erdélyben. szabadítsd a' foglyokat, vigasztald a' késértetben,
 és inségben-lévőket, adgy bődög ki-múlást a' halálra-váltak-
 nak, engeszteld ellenségimet. Adgy szent Lelket, és erőt
 azoknak, kik a' hivek idvességeért fáradoznak, fő-képpen
 Magyar-országban, és Erdélyben. A' világból ki-múlt szü-
 leimnek, rokonimnak, barátimnak, jót-tévőimnek, kik én-
 miattam, avagy hasonló vétkekért, a' minéműek az enyimek,
 szenvednek Purgátoriomban, adgy örök nyugodalmat, és
 azoknak a' Purgátoriomban-lévő lelkeknek, kik a' mi-éret-
 tünk szenvedő JESUS Krisztust, kivált-képpen tisztelték ez
 életben.

S Z O M B A T O N.

örök mindenható Atya Ur Isten, &c. a' mint Vasárnap.

1. **A'** Meg-tesztelt Igének, a' Böldogságos Szűznek, őrző
 Angyalnak, a' Böldogságos Szűz nemzetségéből-való
 Szenteknek, a' szent Szűzeknek, és özvegyeknek, minden
 Szenteknek, azoknak a' Szenteknek tisztességére, kiknek a'
 napján e' világból ki-költözöm.

2. Hogy halál-adással legyen minden jó-téteményidért,
 de kivált-képpen azokért, melyeket a' Böldogságos Szűznek
 tekéntetiért adtál.

3. Hogy a' Böldogságos Szűzhöz buzgó aitatóságot
 nyerjek, tiszta életet, alázatóságot, &c. és más jóságos-csele-
 kedeteket, melyek a' Böldogságos Szűz-előtt kellemetessék.
 és az igaz keresztyén Anyaszentegyházban bődög ki-múlást.

4. Hogy eleget-tegyek minden bűneimért, de fő-képpen
 a' Böldogságos Szűz tisztetiben-való túnyaságért, és azért
 a' vétkekért, melyeket leg-inkább gyűlöl a' Böldogságos Szűz.

5. Hogy adgy azoknak szent malasztot, kik a' Böldog-
 ságos Szűzet kivált-képpen tisztelték, és a' kik az én imádsá-
 gimban ajánlották magokat. Hogy bődög ki-múlást adgy
 azoknak, és szüleimnek, rokonimnak, barátimnak, jót-tévő-
 imnek, ellenségimnek, és a' kik az én gond-viselésem-alá van-
 nak vettette, akár testi, s-akár lelki-képpen. A Purgátori-
 omban-lévő lelkeknek, kik kivált-képpen tisztelték a' Böldog-
 sá-

dogságos Szűzet, és a' kikért köteles vagyok, adgy örök nyu-
 godalmat, Amen.

Vedd eszedbe Kegyes Olvasóm.

*Itt erre a' formára senkit nem kötelezünk, hanem módot adunk, mi-
 képpen tehesz naponként Intentiót. Te, magadnak, a' mint Isten-
 nek nagyobb dicsőségére, és lelkednek idvességére itiléd, ha tet-
 czik, formálly más módot.*

NYOLCZADIK CZIKKEL.

Ebben a' Czikkben, külömb-külob-féle jóságos-cselekedetek
 nevei, melyeknek minden-napi gyakorlása igen szükséges azok-
 előtt, vagy utánuk, vagy érettek-való könyörgések következnek.
 Azon-kivül, más szükséginkben-való imádságok-is, mivel azok-
 is a' jóságos-cselekedetekhez tartozandók.

Akár-mely cselekedet-előtt-való Imádság.

A' Szent Háromság egy Istennek dicsőségére, lelkemnek
 idvességére, és felebarátomnak épületire legyen e' kö-
 vetkezendő munkám. Kérlek azért nagy alázatósággal
 Szent Háromság egy Isten, légy segítségem énnékem, és áld-
 meg ezen munkámat, mely legyen szent nevednek dicsősé-
 gére, lelkemnek idvességére, és felebarátomnak épületire,
 Amen.

El-végezven, akár-mely dolgodat.

Dicsőség, dicsőret, és tisztesség legyen néked Szent Három-
 ság egy Isten, kinek fegedelméből ez munkámat vég-
 hez-vittem. Adgyad ez-után-is azon malasztodat, hogy
 minden dolgaimat szent nevednek dicsőségére, lelkemnek
 idvességére, és felebarátomnak épületire vigyem-végbe, Amē.

Valamely lelki Könyvnek olvasása-előtt.

Szerelmes JESUS-om nyisd-fel az én lelki füleimet, és sze-
 meimet, hogy halhassam, és érthessem a' te beszédidet, és
 a' te akaratomnak engedelmes legyenek. Jövevény, és száran-
 dok vagyok én e' földön, azért ne-rejtsd-el én-tőlem a' te pa-
 rancsolatodat, hanem hadd értem, és bé-is töltsém, Amen.

A' lelki Könyv olvasása-után.

HAlákat adunk néked kegyelmes Ur Isten, hogy a' szent Prófétáknak, Apostoloknak, és Evangélistáknak írást nekünk érnünk adtad, és a' te akaratodat nekünk azokban ki-nyilatkoztattad. Engedd azért mi-nékünk, hogy a' mint szent akaratodat meg-értettük, cselekedettel-is bé-töltsük, hogy az-után annál fulyosabban ne-büntettefsünk, értvén tudni-illik a' te akaratodat, s-mégis cselekedettel nem követ-tük, Amen.

Mikor házadból ki-méggy.

Mutasd-meg Uram nekem a' te útaidat, és taníts-meg engem a' te ösvényidre. a' te beszéded-szerént igaz-gasd az én lépésimet, hogy ne-uralkodgyék én-rajtam semmi gonoszság. tedd tökéletessé az én lábaimat a' te ösvényi-den, hogy gonoszra ne-hajollyanak. örvendezzen az én szí-vem, és félye a' te nevedet.

Mikor házadba vissz-a-térsz.

OEdes JESUS, én lelkemnek vigasága, és nyugodal-ma, téged kívánlak az én házam lakólsának, azért min-denektől meg-vonván magamat, egyedül csak te-veled, és te-benned akarok mulatozni. maradj velem azért, és én te-veled, Amen.

Midőn a' temetőben által-méggy.

ADgy örök nyugodalmat Uram nekik, és az örök vilá-gosság világoskodgyék nekik. A' hivek lelkei nyu-godgyanak az örök békeségben, Amen.

Idvezlek-titeket Krisztusban ki-múlt hiv lelkek, az ad-gyon néktek örök nyugodalmat, ki mindenkinek nyugo-dalma, a' mi Urunk JESUS Krisztus, az Istennek egyetlen-egy Fia, ki minyájunknak idvességünkért születterett a' Böl-dogságos Szűztől, és titeket velünk-együtt meg-váltott az ő drágalatos szent vérével. áldgyon-meg titeket, és szaba-díson-meg a' fájdalomtól, és dicsőségesen támaszszon-fel itélet napján, és az ő Angyali, és dicsőült Szenteli-közzé álit-ván, vigyen-bé az örömbé, Amen.

Midőn

Midőn a' temetőből ki-méggy.

NYugodgyatok a' földnek gyomrában, Istenben ki-múlt hiv lelkek, áldgyon-meg, és világoskodgyék néktek az Igazság Napja, Krisztus JESUS, és adgyon örök nyugo-dalmat, Amen.

Mikor a' Templomba méggy

ATe nagy irgalmaságod-szerént Uram, bé-méggyek a' te házadba, és ott imádlak téged, és vallást téfzek néked. Tisztíts-meg Uram engem, minden gonoszságimnak mocskaitól, hogy a' te szent helyedre töredelmes, és tiszta szível járuljak. a' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, Amen.

Mikor a' Szentelt-vízzel meg-öntöd magadat.

ONtőz-meg Uram engem Isóppal, és meg-tisztúlok, mos-meg engem, és a' hónál fejéremb lélek. mosogass-meg engem a' te szent vérednek földjében, kinek csak egy csöp-pecsékje-is nem csak az én idvességemre, hanem az egész vi-lágéra-is elégséges. távoztasd-el azért ezzel en tölem a' po-kolbéli ördögnek incselkedését, hogy tégedet tiszta szívből dicírhessék, Amen.

A' Szent Háromság egy Istennek, az Atyának, Fiúnak, és Szent Léleknek idvezlést lásd fellyebb, az Első Résznek, Hetedik, Nyolczadik, Kilencedik, és Tizedik Cikkliben.

Az Oltári Szentségnek idvezlése.

IDvez-léggy e' világnak fenyeisége, az Atyának Igéje, való-ságos Aldozat, eleven test, tellyeséges Istenség, igaz Em-ber. Idvez-léggy teremtsünknek kezdete, idvez-léggy vált-ságunknak árta, idvez-léggy szarándokságunknak költsége, idvez-léggy reménségünknek vigasztalása, idvez-léggy örök életünknek idvessége, ki mi-érettünk az oltáron áldoztatól, igaz-gasd a' mi napjainkat, és számlály minket a' te választat-tid-közzé, Amen. Uram légy irgalmas, s-kegyelmes né-kem bűnös fiadnak! Amen.

A' meg-

A' meg-feszítettett JESUS Krisztusnak idvezlése.

URam JESUS Krisztus imádunk, és áldunk tégedet, mert a' keresztt-által meg-váltottad e' világot; idvezits minket, e' világnak Idvezítője, mert a' keresztt, és drágálatos szent véred-által, meg-váltottad e' világot; kérünk, légy segítség-gel mi-nékünk, mi Meg-váltó-Urunk, és Istenünk, Amen.

A' Boldogságos Szűz idvezlése.

K ristus JESUS-nak szent An- nya, Menyország-nak Királynéja, Angyaloknak szent Afizónya, Idvez-légy MARIA.	Imádgj Istent mi-érettünk, Hogy bűnünkben el-ne vessz- zünk, Hanem szent Fiadhoz térjünk, Es vele örvendgyűnk.
---	--

Prédikátzió-előtt való Imádság, melyet mondgy magadban.

URam JESUS Krisztus nyisd-fel az én lelki szemeimet; és fűlejmet hogy érthessem a' te szent igédet, és engedelmes legyek szent akaratodnak. Jelentd-meg nekem igye-fogyott szarándoknak a' te parancsolatidat, és adgy erő-t azoknak bé-töltésére-is, Amen.

Prédikátzió-után.

HAlákat adok néked szerelmes JESUS-om, hogy a' te szent igédnek eledelével táplálni méltóztattál, adgyad, hogy méltó gyümölcsöt hozzon az én szívemnek földében, rendeld-mellém a' te szent Angyalodat, hogy őrizze-meg a' pokolbéli madártól az én szívemet, hogy a' te szent igidnek magvát el-ne ragadgya belőle. Adgy malasztot nekem, hogy szent igéd-szerént rendellyem életemet, és téged mind itt, s-mind az örökké-való boldogságban szerezfelek, Amen.

Mikor valakitől valami jó-téteményt, avagy ajándékot veszel.

KEgyelmes Ur Isten, hála-kat adok szent Felségednek minden jó-téteményidért, mellyekkel látogatcz engem há-ladatlant, de fő-képpen ezért N. Adgy malasztot azért né-kem

kem, hogy ezzel, és más jó-téteményiddel, és ajándékid-dal hiven, és szentül élyek szent nevednek dicsőségére, és egye-dül te-benned légyen minden gyűnyörűségem, Amen.

Mikor valami tiszt, vagy becsület adatik néked.

OEn Istenem, véghetetlen jóság, téged illet minden tiszt-ség, és dicsőség. Kérlek alázatozzan, ne vess-el en-gem szined-elől, hanem inkább hogy ez-után erőssebben ra-galzkodgyam hozzád, és egyedül az én örömem, és vagalsá-gom te-benned légyen. Te Felséges, és hatalmas Isten vagy, én pedig hamu, és por. mind-az-által, mivel te teremtetted, szereteteddel látogatcz, adgyad, hogy én-is szeretettel felel-lyek-meg szeretetednek, én Uram, és én Istenem! Amen.

Midőn becstelenség gel, vagy gyalázzattal illetetel.

ALdott légy Ur Isten, mert csak te vagy egyedül méltó minden tiszteletre, és dicsőségre, én pedig becstelenség-re. Edes JESUS-om, mivel-hogy te sok gyalázatot szen-vedtél én-érettem, én-is a' te kedvedért örömezt el-szenve-dem ezt a' gyalázatot, és néked mutatom-bé áldozatúl. Adgy malasztot azért, hogy ezen-kivül, akár-minémű gyalázatot, és becstelenséget erefsztesz reám, békeséges-tűréssel szenved-gyem szent nevednek dicsőségére, és lelkemnek idvességé-re, Amen.

Mikor valami kárba, vagy nyavalyába esel.

HA a' jót el-vettük az Ur kezéből, miért nem a' gonoszt? az Ur adta, s-az Ur el-vette; a' mint az Urnak tetczett, úgy lett; áldott légyen az Urnak neve. Ismérem Uram, hogy az én vétkeim hozták ezt reám, de többet érdemlettem volna. Hála-kat adok azért szent Felségednek, hogy itt lá-togatcz, és fanyargatcz, és a' meg-térésre serkengetcz, Amen.

Imádság, avagy akár-mely jóságos-cselekedet-előtt, elménknék büjdosása, és tétozáása el-tá-voztatásáért.

SZerelmes JESUS-om, zárd-bé az én szívemet, a' te győ-nyörűséges tömlőcződbe, hogy e' világnak hiúságos, s-te-
Ggg kergő

kergető útjain ne-csavarogjon. tarts zabolán az én emlékezetemet, értelmemet, és akaratomat, hogy nagy alázatossággal előtted-álván, buzgó szeretettel dicőírelek téged, és benned nyugodgyam, Amen.

Ha az Imádságban, vagy más jószágos-cselekedetben bűnös volt, és tévő az elmé, így engeszteld az Istent.

JAj nekem, nyavalyás bűnösnek, ki csak immel, ámmal, álmódóva dicőírem az én Istentemet! Imé az én Uramnak, és Istennemnek egész étszaka, nem volt én-érettem nyugodalma, s-mégis én egy óráig nem vigyázhatok ő-véle? Légy segítségemmel azért édes Meg-váltóm, hogy ez-után, minden tévőzástól meg-menekedvén, buzgó szível dicőírelek, és áldgyalak, életemnek minden napjaiban, Amen.

Hetedik Sándor Pápanak Imádsága, melyben minden jószágos-cselekedeteknek Nemei rövideden foglaltatnak, azért méltó, hogy minden-nap, fő-képpen reggel el-mondván, gyakorolgyad.

IMádlak tégedet Szent Háromság egy Istent; Atya, Fiú, Szent Lélek; három személyben, egy állatban, egy örök Istent.

Nagy alázatossággal, meg-ismérvén az én csekély állapatomat, és az én semmihez hasonló voltomnak mélységébe el-rejtezhén, le-borúlok szent Felséged-előtt.

Erős hittel hiszem mind azokat, valamiket a' szent íráshoz nekünk meg-jelentettél, és a' te Anya-szent-egyházad által előnkbe-adtál, úgy-annyira, hogy azoknak nagyobb bizonyosságára, és bé-pecsétlésére, kész vagyok életemet nemcsak egyszer le-tenni.

Minden reménségimet egyedül csak te-benned helyeztetem, és mind testi, s-mind lelki javaimat, mind ebben az életben, s-mind az örökké-valóban, csak te-tőled várom, és reménlem, én Istentem! én életem, és reménségem!

Néked adom mártól-fogva, testemet, s-lelkemet, külső, s-belső érzékenséget, emlékezetemet, értelmemet, és akaratomat égő áldozatul.

Bizony-

Bizonyosságot tételek, hogy mostantól-fogva, se most, sem ez-után nem akarok semmi olyat cselekedni, avagy véle egyet érteni, a' mi szent Felségednek, leg-kisbántódásával volna-is.

Erős hittel fogadom, hogy egészszem magamat, külső, s-belső érzékenséget, és minden tehetségemet, a' te szolgálataidra, és szent nevednek dicsőségére fordítom.

Kész vagyok minden-némű nyomorúságokat, és inséget, melyeket a' te Atyai jó-vóltod reám bocsát, jó kedvel fogadni, és békeséges-tűréssel szenvedni, hogy eleget-tegyek a' te tetszésednek.

Azt kívánom, hogy minden tehetségemet a' te dicsőségedre fordíthatnám, hogy minnyájan ismérnének-meg, téged dicőírnének, és néked szolgálnának mint Istenneknek, és Teremtőjöknek.

Örvendezem a' te örökké-való boldogságodon, és mind földön, s-mind égen-való dicsőségeden.

Hálákat adok szent Felségednek, sok száma-nélkül-való jó-tételemnyidért, melyeket mind én-reám, s-mind az egész világon-lévő emberekre árasztottál, s-most-is bővségesen árasztol.

Egyedül csak magáért szeretem tellyes szívemből, a' te véghetetlen jószágodat, és azt kívánám, ha lehetne, hogy oly tekéletessen szeretnélek, a' mint az Angyalok, és dicsőült Szentek, és e' világon-lévő Szentek, kiknek szeretetekkel öfsze-foglalom az én csekély szeretetemet.

A' mi Urunk JESUS Krisztusnak élete, szenvedési, érdemi, és halála, a' Boldogságos Szűznek, és minden Szenteknek érdemi-által, szent Felségednek áldozom minden cselekedetimet, melyek meg-molettattak, és fel-ékesítették a' mi Urunk JESUS Krisztusnak szent vérével.

Azt kívánom, hogy ez máj-napon, minden búcsúban részesüljék, az én cselekedetim-által, és azt a' Purgátoriomban-lévő lelkeknek könnyedségére be-mutatom.

Hasonló-képpen, valami tőlem ki-telik, azt az én bűne; imért-való elég-tételül be-mutatom.

En Uram, és én Istentem, mivel-hogy te, véghetetlen-való szeretetre, és szolgálatra méltó vagy, mert te vagy, a' ki

Ggg 2

vagy;

vagy; szánom, s-bánom tellyes szivemből minden bűneimet,
és alázatossan bocsánatot kérek, és fogadást tézek, hogy soha
többé meg-nem bántom szent Felségedet.

A' te mélységes sebeidhez folyamodom, édes JESUS,
azokba rejsz-el engem, és minden-némű ellenségimtől őrizz,
s-öltalmaz ma, és mindenkor, míg a' te országodba jutok, a'
hol téged örökké szemléllek, és szeretlek.

JESUS, MARIA, JÓSEF, néktek adom az én szive-
met, és lelkemet! Amen.

*Szent Ignác Pátriárkának Imádsága, mellyel magát
minden-nap az Istennek bé-mutatta.*

K Egyelmes Ur Isten, vedd kedvessén az én szabadságomat,
fogad kegyessén emlékezetemet, értelmemet, és akara-
tomat; valamit szent Felséged énnékem méltatlannak adott,
és valamivel bírok, mind visszfa-adom szent Felségednek, és
a' te szent akaratodnak igazgatása-alá hagyom. egyedül csak
a' te malasztodat, és szeretetedet add énnékem, és immár
eléggé gazdag vagyok, s-máskor nem-is kívánok, Amen.

*Ugyan azon Szent Ignác Pátriárkának, az Isteni szere-
tetől lángadozó szivének tapsolása.*

Szerelmes Istenem, szeretlek tégedet,
Mert tud, te előszízből szerettél engemet.
Minden szabadságtól magamat meg-fosztom.
A' te akaratod lesz mindenben célom.

Emlékezetemben csak te dicsőséged
Forogjon, s-elmémbe a' te tiszteleted;
Az én akaratom te úton járjon,
Ide, s-vagy amoda tőle el-ne álljon.

Valamiket nékem adtál bőv kezedből,
Mind azokat visszfa-adom vig kedvemből;
Tudom, hogy ez léfzen nekem nagy hasznomra,
Mert te szeretted céloz csak én jómra.

Csak te szerelmedet öntsd az én szivemben,
Nem kell más ajándék nekem ez életben;
Mert ez fellyül-halad minden gazdagságot,
E világi kincset, avagy Uraságot.

Xave-

*Xaverius Szent Ferencznek, az Isteni szeretettől
gerjedező szivének, öröme.*

Szerelmes JESUS-om szeretlek tégedet,
De nem azért, hogy te idvezíts engemet;
Vagy hogy örök tűzzel büntetted azokat.
Kik te szerelmedtől el-vonnyák magokat.
Hanem hogy érettem kereszttet víveltél,
Sok kint, s-fájdalmokat érettem szenvedtél;
Bűneimnek zsöldgyát halállal fizetted.
Meg-tisztítván lelkem, bűnöm el-töröltetted.
Mind ezekért méltó vagy a' szeretetre,
Méltó dicshiretre, s-méltó tiszteletre.
Méltó, mert Királyom vagy, és én Istenem,
Mind földön, s-mind égen csak te vagy mindenem.

*Azon Szent Xaverius Ferencznek imádsága, a' pogányok-
nak, eretnekeknek, és bűnösöknek meg-téréséért.*

Mindeneknek hatalmas Alkotó Istene, emlékezzél-meg,
hogy a' pogányoknak, eretnekeknek, és a' bűnösökben
meg-poshatt gonoszoknak lelkeket te teremtetted, és nem
akár-minémű-képpen, hanem a' te képedre, és hasonlatosá-
godra. Imé Uram, a' te képedre teremtetett lelkekkel, becs-
telenségedre töltözik a' pokol. Emlékezzél-meg kegyes A-
tyánk, hogy a' te szerelmes szent Fiad, azoknak idvessége-
ért, keserves halált szenvedett. Ne-engedd Uram tovább,
hogy a' te szent Fiad a' pogányoktól, eretnekektől, és bűn-
ösöktől csúfoltasék; hanem a' vitézkedő Anya-szent-egyház-
ban-lévő igazaknak, és mennyei dicsőségben uralkodó Szen-
teknek esedezését tekintvén, emlékezzél-meg a' te véghetet-
len irgalomságodról, és temesd-el feledékenségedben az ő bál-
ványozásokat, hitetlenségeket, és gonoszságokat, engedd,
hogy ők-is ismerjék-meg, félték, és szeressék a' mi Urunk
JESUS Krisztust, kiben vagyunk a' mi idvességünk, életünk,
és fel-támadásunk, ki-által meg-váltattunk, és az idveffégnék
fiai-közzé számláltattunk, kinek legyen, veled, és a' Szent Lé-
lekkel-eggyütt örök dicsőség, Amen.

A' Lelkek idvességéért-való buzgóság.

TE tudod édes JESUS, mely bősős, és drága legyen a'
mi lelkünk, kikért a' keresztnék keserves halálára adtad
magadat; adgyad, hogy én-is ezt valósággal meg-ismerjem,
Egg 3 és az

és az egész világnak nyereségénél, és kincsénél nagyobra be-
csúllyem, és csak egy léleknek idveiségét-is életemnek el-fo-
gyásával-is keressem. a' te drágalátos sebeidért, a' Bóldogsá-
gos Szűznek érdemiért kérek, Amen.

*Aquinás-béli Szent Tamásnak minden-napi Imádsága,
életünknek meg-jobbitásáért.*

ENgedd nékem irgalmas Ur Isten, hogy a' mik előtted kel-
lemetessék, azokat buzgósággal kívánnyam, szorgal-
matossággal keressem, igazán meg-ismérjem, és tekéletteffen
bé-töltsém. A' te szent nevednek dicsőretére, és dicsőségére
rendeld az én életemet, és a' mit tőlem kívánsz, hogy csele-
kedgyem, adgyad, hogy értsém, és szent nevednek dicsősé-
gére, és lelkemnek idveiségére végbe-is vigyem. Adgyad,
hogy a' bóldog állapotban fel-ne fualkodgyam, s-a' bóldogta-
lanban kétségbe ne-essém; egyébben ne-vigadgyam, hanem
a' mi a' te dicsőségedre czélok, se máson ne-búsúllyak, hanem
a' mi a' te dicsőségedtől akadályoztat. Senkinek kedvében
lenni ne-kívánnyam, se kedvéből ki-esni ne-féllyek, hanem
csak egyedül néked. útállyam-meg, e' csalárd világnak hiv-
ságit, és csak egyedül téged tegyelek szeretetem tárgyának.
Unalmas légyen az az öröm, mely nálad-nélkül vagyon, és
semmit ne-kívánnyak a' mi kívüled vagyon. minden mún-
ka gyönyörűséges légyen éretted, unalmas pedig minden
nyugodalom, mely vagyon kívüled. Adgyad Uram, hogy
gyakorta fel-emellyem hozzád az én szívemet, és meg-szán-
ván, s-bánván esetímet, jobbitfam-életemet. Adgy nékem
kegyelmes Ur Isten, minden ellenkezes-nélkül engedelmes-
séget, lelki szegénységet meg-máfolhatatlanul, tisztaságot
mocfok-nélkül, békeséges-tűrést zúgolódás-nélkül, alázatof-
ságot kép-mutatás-nélkül, vidámságot feslettség-nélkül, szo-
morúságot gyenge szív-nélkül, felelmet kétségbe-esés-nélkül,
igazságot kép-mutatás-nélkül, jó-cselekedetet, el-bizás-nél-
kül felebarátomnak meg-feddését kevelység-nélkül, jó példa-
adást tettés-nélkül. Adgy figyelmetes szívet Uram nékem,
kit semmi-némű bal-gondolatok el-ne nyomjanak tőled;
adgy nemes szívet, kit semmi-féle gonosz kívánságok le-ne
vonnyanak; adgy igyenes szívet, kit semmi gonosz szándék
félre

félre ne-vonnyan; adgy győzhetetlen szívet, kit semmi-né-
mű inségek le-ne nyomjanak, adgy szabad szívet, kin sem-
mi gonosz indulat erőszakot ne-tegyen. Adgy elmét Uram
nékem, mellyel meg-ismérjelek, szorgalmatosságot, mellyel
kereffelek, bölcseséget, mellyel meg-talállyalak, nyájasko-
dást, mellyel kedvedbe essem, álhatatosságot, mellyel hiven
várjalak, és bizodalmat, mellyel végtére téged meg-fogjalak.
Adgyad, hogy az igaz penitenczia-tartás-által a' te fájdalmid-
hoz szegeztessem, a' te jó-téteményiddel, és malasztoddal
éllyek ez-úton, és az örökké-való hazában, a' mennyei böl-
dogságban veled-eggyütt éllyek. ki az Atyával, és a' szent
Lélekkel élfsz, és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

*Külömb-külömb-féle ajándékoknak, és malasztok-
nak el-nyeréséért-való Imádság.*

MIndeneknek Teremtő Ura, és Istene, engedd, hogy az
én szívem téged kívánnyon, kívánván keressem, ke-
resvén meg-talállyon, meg-találván szerezsem, szeretvén tö-
röllye-el gonosztságit, az el-töröltekre többször vizsgálja ne-tér-
jen. Adgy igaz penitencziát az én szívemnek, töredemes-
séget lelkemnek, keserves köny-húllatást szemeimnek, ada-
kozást kezeimnek. En hatalmas Királyom öltsd-el én-ben-
nem a' testnek gonosz kívánságit, gyúítsd-fel szívemben tisz-
ta szeretetedet. En Meg-Váltóm irtsd-ki belőlem a' kevly-
ségnek lelkét, öntsd-belém az alázatosságnak kincsét. En
Idvezítőm távoztasd-el tőlem a' haragnak mérget, és add né-
kem a' békeséges tűréstnek paírsát. En Teremtőm rekezd-
ki belőlem a' boszszú-állást, és adgy nékem kegyelséget. En
kegyelmes Atyám, adgy énnékem eleven hitet, erős remén-
séget, és tekéletes szeretetet. En Alkotóm távoztasd el én-
tőlem minden hiúságot, elmémnek álhatatlanságát, szívem-
nek tétovázását, számnak fetlegését, szemeimnek csavargá-
sát, hafamnak tobzódását, felebarátomnak gyalazását, nyel-
vemnek rágalmazását, gazdagságnak kívánságát, hatalma-
soknak ragadományát, a' hiúságos dicsőségnek kívánságát
hizelkedének gonosztságit, kép-mutatásnak mérgét, szegé-
nyeknek meg-útállását, az igye-fogyottaknak le-rapodását,
a' főfővénységnek szomjúságát, irigységnek mételetét, átko-
zódás

zódásnak, és szitkozódásnak úndokságát. En kegyes Uram, irtsd-ki én-belőlem a' vakmerőséget, meg-általkodást, nyughatatlanságot, hivalkodást, túnyaságot, restséget, elmémnek tompaságát, szívemnek-vakságát, érzékenységimnek gonolz vágyódását, erkölcsömnek feslettségét, a' jóra-való restséget, a' jó tanács-ellen-való tufakodást, nyelvemnek habahurgyaságát, a' szegények húzását, s-vonását, hatalmasok erőszáktételét, az ártatlanok betstelenítését, az alattam-valóknak restségét, cseledimhez-való keménységet, jó-akaroimhoz-való hitetlenséget, felebarátomhoz-való kegyetlenséget. En Istenem, a' te szerelmes szent Fiadért kérlek, adgy nékem irgalmasságot, aitatóságot; engedd, hogy a' nyomorútlakon szánakodgyam, az el-tévelyedetteket visszsa-térítsem, a' nyavalyásokat segítsen, a' szegényeket táplállyam, a' szomorúakat vigasztaljam, az el-nyomottakat, fel-emeljem, meg-engedgyek az ellenem-vétetteknek, az én gyűlölőimet szeszeressen, a' gonoszért jóval fizessék, senkit meg-ne utállyak, a' jókat kövessen, a' gonoszok társaságát el-kerüllyem, a' jóságos-cselekedetekben szorgalmatos legyek, a' gonoszsgot el-távoztassam. Agy nékem az insígekben békeségestűrést, a' böl dog állapotban mértékletességet, a' földieknek meg-útállását, és a' menyeeiknek szomjúságát, Amen.

*Más rövidobb Imádság, ugyan azon jóknak
meg-adásáért.*

URam JESUS Krisztus, kinek mindenek hatalmában vánnak, és senki nincsen, a' ki a' te akaratodnak elleneálhatna; ki mi-érettünk e' világra születni, szenvedni, meghalni, és fel-támadni méltóztattál, a' te őt mélységes sebecidnek érdemiért, és drága látos szent vérednek ki-ontásáért könyörűly rajtunk, és úgy igazgass minket, a' mint te testi, és lelki javunkra látod lenni. Ments-meg minket az őrdögnek késértetítől, és minden testi, s-lelki veszedelmektől, és végig tártss-meg a' te szolgálatodban, adgy igaz penitenczia-tartást, és életünknek meg-jobbitását, bocsáld-meg minden bűneinket. Adgyad, hogy atyánkfiait, rokoninkat, jó-akaroinkat, felebarátinkat, és ellenséginket szeressük; azután veled, és Szenteiddel-eggyütt az örök dicsőségben ör-vend-

vendgyünk, ki az Atyával, és szent Lélekkel élsz, és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

Más imádság, ugyan azokért.

ÖRök mindenható Ur Isten, hálákat adok szent Felségednek, áldlak, s-magasztallak, hogy mind eddig illy irgalmassan bántál én-velem, bűnös fiaddal, és haragodnak boshfú-állásában engem el-nem vesztettél, sőt mind eddig tápláltál, és Angyalidnak gond-viselése-alá bízta. Ah kegyelmes Ur Isten, ki tudgya, ha estvét érem-é, vagy nem? ki tudgya, micfoda halállal szólittatom-ki e' világból? Engedd azért, hogy tőredelmes szível sirassam az én vétkeimet, mellyekkel téged haragra indítottalak. Ne-engedd, hogy az én lelkem ki-költőzzön testemből, valamig a' te irgalmasságod-által veled meg-nem békéllek, a' te malasztod-által, az igazak-közzé bé nem számláttatom, és te érdemiddel fel-nem ekesíttetem, a' te szeretetedtől fel-nem gyuladok. engedd kegyes JESUS, noha méltatlan vagyok, hogy a' te szent vérednek ferdőjében minden bűneimből ki-tisztíttassam ez életben, hogy halálom óráján, a' szeretet-által, veled meg-eggyesűlvén, te-hozzád, én Meg-váltómhoz juthassak. Mind-azon-által egész-szen a' te szent akaratodra bizom magamat, valamint akarod, hogy cselekedgyem, vagy szenvedgyek a' te dicsőségedre. egyedül arra kérlek, emlékezzél-meg az én gyarlóságomról, és nyavalyámról, és el-ne távozzál én-tőlem, hanem szent akaratod-szerint látogass, és igazgass, Amen.

Inségünk idején-való Imádság.

LEgy irgalmas, s-kegyelmes Uram énnékem szegény bűnösnek! légy irgalmas, s-kegyelmes! ki méltatlan cselekedetimért, méltán szenvedek, de ha őfsze-vetem azt, a' mit szenvedek, azzal a' mivel napon-ként meg-bántottalak, csak semminek látczik; nagyobbak az én gonoszságim azoknál, a' miket szenvedek. Igaz vagy te Uram, igaz vagy, és igazak a' te iteletid, igaz vagy, és semmi gonoszság nem talál-tatik benned, azért nem ok-nélkül és kegyetlenül fanyargatcz minket a' mi gonoszságinkért. midőn nem vólnánk, nagy hatalmaddal alkotál minket, midőn el-vesztünk vólna

Hhh

a' mi

a' mi gonofzságink-által, a' te nagy irgalmafságodból, helybe-
 állítottál. Bizonyos vagyok, hogy a' mi életünk nem csak
 akár-mi-képpen kordéra forog, hanem te-tőled igazgattatik,
 és mindenekre gondot viselsz, de fő-képpen szolgálra, kik a'
 te irgalmafságodban helyheztesz az ő reménségeket. Alá-
 zatosan könyörgök azért, hogy nem az én gonofzságim-sze-
 rint, mellyekkel a' te haragodat fel-gerjesztettem, hanem a' te
 irgalmafságod-szerint, ki az egész világnak vétkeit fellyúl-ha-
 ladgya, cselekedgyél velem. Midőn azért Uram, kívül súj-
 tolsz, adgy az én szivemben békeséges-tűrést, hogy a' te dic-
 reted soha meg-ne szűnnyön az én számban. Légy irgalmas,
 s-kegyelmes Uram nékem! légy irgalmas, s-kegyelmes! és
 úgy bány én-velem, a' mint testi, és lelki javamra itilled len-
 ni. mindeneket tudcz, mindeneket végbe-vihetcz, ki örök-
 ké élz, és uralkodol, Amen.

Inségünk idején, az Isten akarattjára bízzuk magunkat.

K Egyelmes Ur Isten emlékezzél-meg, hogy én a' te nyava-
 lyás teremtet-állatod vagyok, te pedig az én Uram, és
 Teremtőm. Imé a' te igaz itiledre, és szent akaratodra bi-
 zom magamat, kész vagyok, ha szent Felségednek úgy tet-
 czik, nem csak ettől, hanem akár-mely ellenségtől szenved-
 nem; úgy bányál velem, mind itt, s-mind az örökké-való-
 ságban, a' mint kedves akaratod tartya, akár böldeg, s-akár
 böldegatlan állapattal látogasz. Ha életemet hofszabbítani
 akarod, én-is akarom; ha halálot sietteted, arrais kész va-
 gyok; egésséggel meg-áldasz, kedvesen veszem; nyavalyá-
 val látogatcz, nem irtózom; gazdagságot adcz, el-veszem;
 viszsa-veszed, örömeit adom; tisztelgre, becsületre, és
 méltóságra emelsz, ajándéknak tartom; becselenséggel, és
 gyalázzattal illetcz, szeretetnek alitom; vigasztalást nyújtasz,
 örvendezem; szomorúságnak felyhőjével terhesz, semmi
 szél-vész meg-nem ingat; ha az emberek szeretnek, vagy
 gyűlölnék, mind egynek tartom, és az ellenségimért-is imád-
 kozom; egy-szóval, ha roppant táborok reám rohannak-is,
 meg-mozdulhatatlanul állok, és a' te dicfiredet éneklek.
 Annak-okaért, szemeimnek nem más, hanem te leszel cél-
 lyá, füleimnek beszéded tárgya, nyelvemnek rólad leszen
 szóllása,

szóllása, szivemnek te leszel szerelme, emlékezetem téged for-
 gat, elmém rólad gondolkodik, kezeim szolgálatodra, s-lába-
 im kereséfredre készek, testemnek minden izecskéi áldozatul
 lesznek. egy-szóval mindentől, sőt magamtól meg-fosztom
 magamat, s-egészízen néked viszsa-adom. Végtere, a' te
 akaratod, akaratom, s-nem akaratod, nem akartom leszen,
 hogy én tellyességgel tiéd, és te enyim légy. Mindenek-fe-
 lett azt kérem szent Felségedtől, őrizz, s-őltalmaz-meg engem
 minden bűntől. és sem haláltól, sem pokoltól, sem ördögtől nem
 félek. csak te el-ne távozz tőlem, és az élet könyvéből le-ne
 törölly, sem inség, se nyomorúság nem árthat nékem, kiért
 mostantól-fogva, mind örökké áldott légyen a' te szent ne-
 ved, Amen.

*A' Kőzönséges Keresztjén Anya-szent-egyházért-
 való Imádság.*

Ö Rök mindenható Ur Isten, ki a' te dicsőségedet a' Krisztus-
 ban, minden nemzeteknek ki-nyilatkoztatad, vigyázz
 a' te irgalmafságodnak munkájára, hogy a' te Anya-szent-
 egyházad, mely az egész földre ki-terjedet, álhatatos, és erős
 hittel, a' te szent nevednek vallásában meg-maradgyon.

Halgassd-meg Uram, a' te Anya-szent-egyházadnak kő-
 nyörgését, hogy minden viszsa-vonások, és tévelygések el-
 őltatván, bátorságos bizodalommal szolgállyon néked.

Irgalmas, és kegyelmes Ur Isten, ki az hozzád-térőknek
 gonofzságokról meg-nem emlékezel, hanem az ő ohajtásokat
 kegyessen meg-halgatod, tekints irgalmas szemmel a' te haj-
 lékidra, és templomidra, kiket a' Pogányok, és Eretnekek
 meg-ferteztettek, és a' te népedet fojtogatják. emlékezzél-
 meg, a' te örökségedről, mellyet a' te szerelmes szent Fiadnak
 drágalátos szent vérével magadévá tettél. Látogassd-meg a'
 te kezeddél plántáltatott szőlődet, mellyet a' kegyetlen vad-
 kan el-akar pusztítani, fegyverkezted-fel annak mivesit
 győzhetetlen erővel, minden ellenségi-ellen, és azoknak, kik
 benne jól munkálkodnak, az örök dicsőségben, adgy véghe-
 tetlen jutalmat. A' mi Urunk JESUS Krisztus-által, Amen.

*Ezen Imádságot alkalmazthadd alább, a' szent Dávid Zsoltárából
 észsze-fedett könyörgések-után, a' hol NB-nét látcz.*

Hhh 2

Szent

*Szent Agoston Imádsága, a' Közönséges Keresztvény
Anyja-szent-egyházért.*

A Lázatosan könyörgök szent Felségednek, irgalmas Ur Isten, hogy adgy végig-való áthatatóságot a' jóban, a' te szent gyülekezeted tagjainak, férfiaknak, és asszonyoknak; egyházi-személyeknek, és világiaknak, a' te gyülekezeted igazgatóinak, és abban, a' te dicsőségedért munkálkodóknak. Adgy kegyelmes Ur Isten tisztaságot a' Szűzeknek, makula-nélkül-való életet az egyházi személyeknek, a' házasoknak egy-más-közt-való szeretetet, és békéséget, a' megtérőknek bocsánatot. tápláld kegyessen az árvákat, és özvegyeket, viseld gondgyokat a' szegényeknek, a' szarándokat vid-viszsa hazájokba, a' szomorúakat vigasztald; adgy örök nyugodalmat a' világból ki-múlt hiveknek; a' tengeren-evezőket vidd a' csendesség partyára. a' jókat gyarapítsd, és tartsd-meg a' jóban, térítsd-meg (kik-közzül vagyok én-is eltévelyedett juh) a' gonoszokat, hogy ők-is téged örökkön örökké áldgyanak, Amen.

A' Római Pápáért.

Irgalmas Ur Isten, könyörülly a' te szolgádon, a' te gyülekezetednek Fején N. Pápán, és igazgasd őtet az örök életnek úttyára, hogy a' te segédelmedből, a' mik előtted kellemetesek, kívánnya, és a' jóban gyarapodgyék.

Ur Isten, a' te hivednek Páztora, és igazgatója, tekints irgalmas szemmel a' te szolgádra N. kit a' te gyülekezetednek Páztorává tettél, adgyad, hogy mind szóval, s-mind jó példájával tündököllyék az alatta-valóknak, és vélek-eggyütt az örökké-való boldogságba bé-vitettsék. A' mi Urunk JESUS Krisztus-által, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

Az Egyházi Magistrátusért, vagy Tisztekért.

Mindenható Ur Isten, ki a' te Anya-szent-egyházadnak gyarapodására, igazgatására, és eggyeségére bizonyos rendeket szabtal, és Elöl-járokat rendeltél; adgy az Egyházi Tiszteknek, és Gond-viselőknék foganatos malasztot, hogy a' te szent

te szent nevednek dicsőségére, és lelkünknek idvességére, a' te szent igidnek eledelével táplállyanak minket, mind tanításokkal, s-mind jó példájokkal fénylenek mi-előttünk, minden tévelygéseket irtsanak-ki a' te gyülekezetedből, az eretnekséget, és szakadásokat gyomlállyák-ki, és a' te igidnek magvát hintsék mindeneknek a' szivekben, hogy az ő pásztorságok-alatt, mint jó juhok halgassuk a' te szavadat. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

Akár-mely Püspökért.

Irgalmafságnak szent Attya, és minden vigasztalásnak Isten, ki eleitől-fogva, a' te népednek igazgatására Papokat rendeltél, leg-előszőr-is Abelt, Sethet, Enokot, Nóét, Melkisédek, és Jóbót. ki Abrahámot, és más Pátriárkákat, a' te hiv szolgáddal Móyséssel, Aronnal, Eleazárral, és Fineessel el-valasztottad; ki azok-közzül Fejedelmeket, és Papokat rendeltél a' testamentom szekrénnyéhez; ki Samuelt Papságra, és Prófétságra választottad, ki a' te szent helyedet Papok-nélkül nem hagyad, és azokban dicsőítetni akartál; Add foganatos malasztodat a' te szolgádnak, N. kit Püspökségre választottál, hogy a' te nyájadat szentül, és igazán igazgassa, és véle-eggyütt, a' dicsőséges uralkodó Anya-szent-egyházba bé-juthasson, Amen.

Valamely Apátúrért, vagy Prépostért.

Ur Isten, ki a' te szolgád, Móyses-által, a' te gyülekezetednek Igazgatókat rendeltél; alázatosán kérünk tégedet, hogy a' te szent Lélkeddel igazgasd a' te szolgádat N. hogy ő-is az alatta-valókat úgy igazgassa, hogy vélek-eggyütt az örök életet el-nyerhesse. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, ki te-veled, és a' szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké! Amen.

Akár-mely Egyházi-személyért, vagy Szerzetesért.

Ur Isten, ki nem akarod a' bűnösöknek halálokat, hanem hogy a' penitencia-tartás-által hozzád térjenek; alázatos

zatossan könyörgünk a' te szolgáért N. ki a' világnak hívás-
gától búcsút vett, hogy erősítsd-meg őtet a' te foganatos ma-
lasztoddal, hogy a' te szolgálatodban, és feregdben hiven, és
győzedelmessen harczoljon, és szentül el-végezván pálya-
futását, méltó legyen az örökké-való koronának el-vételére.
A' mi Urunk JESUS Krisztus-általa, Amen.

A' Apácák Fejedelem-A' sz szonyáért.

A Lázatossan könyörgünk néked irgalmas Ur Isten, hogy
az idvelségnek útyára igazgasd a' te szolgálodat N.
hogy az ő gond-vifelése-alá biztatott lelkeket, azon idvel-
ség útyára, jó példával vezesse, és amaz okos szűzekkel, a'
te szent Fiadnak, a' Mennyei Völegénynek menyegzőjébe,
a' te országodban, vélek-eggyütt bé-juthasson. Ugyan azon
mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, Amen.

A' Apácákért.

H Atalmas, emberi testnek formáló, és az okos léleknek
Lehellő Istene, ki az emberi életnek semmi-némű idejét,
rendét, és állapotját ki-nem rekesztet a' te szolgálatodtól,
mert mindenkinek hatalmas Teremtő, és irgalmas Meg-váltó
Istene vagy; öltsd-el a' te szolgálóidnak szíveken (kiket a'
világnak tolyongó feregiből magadnak választottál) a' világ-
nak szeretetét, és testnek gonosz kívánságát. Gerjezd-fel a'
te szeretetednek lángját az ő lelkekben, hogy az ő tisztá éle-
tek-által, a' tisztaságnak Jegyiséhez ragaszkodván, soha tőle
el-ne vállyanak, hanem ez életben, az ő nyomdokát követ-
vén, a' mennyei dicsőségben, az ő meg-hervadathatlan ko-
ronájokat el-vévén, amaz éneket, mellyet mások, a' szű-
zeken-kivül nem mondhatnak, örökkön örökké énekel-
lyek, Amen.

A' Anya-szent-egyháznak minden rendiért.

Ö Rök mindenható Ur Isten, kinek lelke-által, az Anya-
szent-egyháznak minden tagjai meg-szenteltetnek, és
igazgattatnak, halgassd-meg mind azokért nyújtott könyör-
gésünket, hogy a' te malasztoddal meg-szenteltetvén, min-
nyájan

nyájan néked hiven szolgállyanak. A' mi Urunk JESUS
Krisztusnak-általa, Amen.

Külömb-külömb-fele renden-lévő Keresztyénekért.

A ' te véghetetlen irgalmaságod-szerént, töröld-el Uram,
a' mi gonofzságinknak úndokságát. A' te gyülekeze-
tednek Elöl-járait, és fő Pásztorit szent Lelked-által igazgassd,
hogy reájok bizott nyájadat istenessen szent igidnek pásttyán
legeltessék. Szaparítsd az igazság magvának vető hív Docto-
rit; irtsd-ki, a' hamisság konkolyának hintő ámitóit. Es
mivel, te-általad uralkodnak a' Királyok, és Hatalmasok,
öltöztessd-fel őket igaz-sággal, és más jóságos-cselekedetek-
kel, hogy az alattok-való községet szentül igazgassák; de
kivált-képpen, hogy a' közönséges keresztyén Anya-szent-
egyház gyarapodásában, és csendes békeségnek meg-tartá-
sában fáradozzanak. Küldgy Uram a' te választott szőlődbe
(kit fok helyeken, az eretnekségnek, és tévelygésnek gazza,
és gonofzságoknak burjánnya majd meg-fojtot) hív, és buz-
gó mivefeket. Vigasztald a' te igaz tudományodnak val-
lásáért, üldözést, és szám-ki-verést szenvedő hiveidet. Örizz-
meg atyámfiait, jó-akaroimat dög-haláltól, éhségtől, és hada-
kozástól, és más-féle nyomorúságoktól, hogy csendességben
élvén, nagy buzgósággal áldgyák szent nevedet. Ragyogjon
köztök az atyafiúi szeretet, gyarapodgyék a' keresztyén hit,
az eretnekségek, és tévelygések ki-gyomlálatassanak, a' bete-
gek elebbeni egészségekre vízfza-hozattassanak, a' tengeren
evezők batorságossan hordoztassanak, a' fogságban, és töm-
lőczben-lévők ki-zabadíttassanak, a' halálra-váltaknak böl-
dog ki-múlások adattassanak, az élők, és holtak örök nyúgo-
dalommal meg-áldattassanak. A' mi Urunk JESUS Kri-
stusnak-általa, ki te-veled, és a' szent Lélekkel él, és ualko-
dik mind örökkön örökké, Amen.

A' Császárárt.

M Inden országoknak, uraságoknak, és hatalmaságok-
nak, de fő-képpen a' keresztyén birodalomnak hata-
mas igazgató Istene, adgy malasztot a' te szolgádnak, a' ke-
resz-

kereszttyén birodalom Fejének N. hogy szentül igazgatván az alatta-való községet, győzedelmes legyen az ő ellenségin. A' mi Urunk JESUS Krisztus-által, ki te-veled, és a' szent Lélekkel-eggyütt él, és uralkodik &c. Amen.

A' Királyért.

Uraknak Ura, Királyoknak Királya hatalmas Ur Isten; öltöztetd-fela' te szolgádat, a' mi koronás Királyunkat, kit Királyi-székeben ültettél, minden-némű jóságos-cselekedeteknek segyverével, mellyekkel mind testi, s-lelki ellenségit le-tapodvan, diadalmasson hozzád, ki igaz Ut, Igazság, és Elet vagy, az allatta-való néppel-eggyütt, juthasson. A' mi Urunk JESUS Krisztus-által, Amen.

Akár-minémű nével-nevezendő Fejedelmekért.

Örök mindenható Ur Isten, Királyoknak Királya, és Uraknak Ura, kinek kezében vannak minden biradalmok, és hatalmaságok; áldásál, és örökké dicsőíttessél, ki a' Fejedelmeket nem csak rendelted, hanem a' kereszttyén községnek igazgatására, a' jóknak őltalmazására, a' gonoszoknak rettentésére, a' közönséges békeségnek, és csendességnek meg-tartására-is meg-tartod, és igazgatod. Es mivel a' te kezeidben vannak a' Fejedelmeknek szivei, a' te szent malasztod-által igazgasd őket, hogy olyanok legyenek, a' minéműeknek kívánod lenni, tudni-illik, igazság szeretők, igaz Birák a' törvénynek meg-tartói, özvegyeknek, árváknak, és szegények párt-fogoi, a' közönséges kereszttyén Anya-szent egyháznak gyarapítói, a' pártosoknak, és a' közönséges jók háborgatóinak, eretnekeknek, és tévelygőknek ki-irtói. Engedd Uram, hogy hiven, és igazán meg-felellyenek tiszteteknek, és mi-is az ő szárnyok árnyékában-csendessen élvén, hiven, és szentül néked szolgállyunk, áldgyunk, magasztal-lyunk, és dicsőítsunk a' te szent Fiaddal, és a' szent Lélekkel-eggyütt, most, és mind örökkön örökké, Amen.

A' világi Magistrátusokért, és Fejedelmek Tanácsokért.

Alázatosan könyörgünk irgalmas Ur Isten, szent Felségednek, a' Fő rendekért, és Magistrátusért, öntsd-re-
ánk ál-

ájok áldásídat, hogy hiven, és igazán el-járjanak az ő tisztetekben, nem csak Elöl-járokknak, hanem édes atyáknak-is mutassák magokat az ő alattok-valókhöz, az ajándéktól meg-nevakittassanak, hanem minden személy-válogatás-nélkül, mindennek egy-aránt ki-szolgáltatassák az igazságot; egyenlő-képpen vífellyék magokat a' boldog, és boldogtalan állapotban, és mindenütt, és mindenben, a' te dicsőségedet vífellyék szemek-előtt. Kövessék Moysést az igazságban, a' szilidségben Dávidot, bölcsességben Salamont, és erősségben Sámfont. tellyességgel a' te dicsőségednek előbb-mozdítására és a' közönséges jónak meg-maradására vigyázzanak. A' mi Urunk JESUS Krisztus-által, ki te-veled, és a' szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

A' Kereszttyén Fejedelmeknek eggyeségért.

Irgalmasságnak Ura, és Istene, kitől származnak minden jók, de mindenek-felett a' csendes békeség, és kereszttyén Fejedelmeknek eggyesége, kit kivált-képpen testamentomban hagyál minékünk; adgy azért csendes békeséget a' te népednek, egy szívet, s-lelket a' kereszttyén Fejedelmeknek, nem csak az igaz hitnek egyenlő vallásában, hanem a' külső gologoknak igazgatásában, a' te dicsőségedre fel-vállalt hadvífelésekben-is. Csillapítsd-meg Uram, a' vízfza-vonásokat, irtsd-ki az eretnokségeket, és tévelygéseket, mellyek eddig, a' mi bűneinknek méltó büntetésire támadtak, s-ma-is újjabbak, újjabbak támadnak, és szerte-szélllyel el-oszlanak: Ne-engedd Uram, a' mi gonofzságinknak, meg-érdemlett büntetésére, tovább a' kereszttyén Fejedelmek-közt az egyenetlenséget, és vízfza-vonást, hogy ne-talántán ezt látván, a' te szent nevedet szidalmzzák, és káromlyák a' pogányok. Emlékezzél-meg Uram róla, hány-szor engedél-meg (noha nem érdemlették) az Izráél fiainak, a' te szent nevednek, a' pogányoktól következendő káromlásának el-távoztatásáért, és meg-gátolásáért; mentül inkább könyörülsz a' te választot fiaidon, azon szent neved káromlásának el-oltásáért. Tekints reánk azért a' te irgalmas szemeciddel, és légy irgalmas, s-kegyelmes nekünk, hogy a' te szent nevednek dicsősége minden nemzetekre ki-terjedgyen, és dicső-

itteffen, és a' pogányoktól-is meg-ismértetsél, vallásál, és dicsőítetsél, szent Fiaddal, és a' szent Lélekkel-együtt mind örökkön örökké, Amen.

A' Békeségért.

ADgy békeséget Ur Isten, a' mi napjainkban, mert nincsen más, ki mi-érettünk hadakozzon, hanem csak te egyedül, mi kegyelmes Urunk, és Istenünk.

℟. Légyen békeség a' te erődben. ℣. És bővség a' te tornyaiban.

Ur Isten, kitől származnak a' szent kívánságok, rendes tanácsok, és igaz cselekedetek, adgy csendes békeséget, melyet a' világ nem adhat, a' te szolgálidnak, hogy ellenségink félelmitől meg-menekedven, buzgóbb szívvel, és lélekkel szolgáljunk néked. A' mi Urunk JESUS Krisztus-által, ki veled, és a' szent Lélek: Amen.

Ur Isten, ki szeretője, és szeretője vagy a' békeségnek, és egyyességnek (kinek ismérte élet, kinek szolgálattya uralkodás) őrizz, s-őltalmaz-meg minket, fene ellenséginknek minden agyarkodástól, kik egyedül csak a' te irgalmaságodban, és őltalmadban vettyűk reménységünket. A' mi Urunk JESUS Krisztus-által &c. Amen.

Felebarátinkért.

KEgyelmes Ur Isten, ki eddig magamért (noha semmit sem érdemlettem) sokat kértem, imé most, értvén a' te parancsolatodat, alázatosan könyörgök szent Felségednek felebarátomért, halgass-meg azért az én méltatlan könyörgésemet, kit a' te tagjaidért hozzád nyújtok. A' te tested, és vered vagyunk, és annak a' testnek tagjai, ki mi-érettünk a' kereszts-lán fel-feszítettett. Adgyad énnékem, hogy felebarátimnak idvétségéket szomjúhozzam, javokat tellyes szívből keressem, szent nevednek dicsőségére. Adgyad, hogy ellenségimet-is nem csak nyelvel, hanem valóságos cselekedetekkel-is szerezsem. Rekeszsz-ki az én szívből minden irigységet, és valami az atyafiú szeretettel ellenkezik; mindenek-felől jó itéletben legyek, és senkit gonoszúl meg-ne itillyek, és mindenekhez te-éretted igaz szeretettel legyek. A' mi Urunk JESUS Krisztus-által. &c. Amen.

Szülé-

Szüléinkért, és Atyánk-fiaiért.

Örök áldott Ur Isten, ki parancsolatott adtál, hogy a' mi szüléinket, atyánkat, és anyánkat tiszteljük, s-becsüljük, és érettek könyörögjünk; árazd a' te bővséges áldásodat az én szüléimre, atyámra, anyámra, rokonimra, bátyáimra, öcséimre, nénéimre, húgaimra, és minden cseledekemre, tartsd-meg őket az igaz hitnek vallásában, szent nevednek dicfirtiben, őrizd-meg, minden testi, s-lelki nyavalyáktól, adgy foganatos malasztot nékik, hogy tőled soha el-ne vállyanak, hanem mint édes Attyokkal veled maradván, örökké áldgyanak, és magasztaljanak, A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, &c. Amen.

Jó-akaróinkért, és Barátinkért.

UR Isten, ki a' békeségnek, és szeretetnek szerzője, és szeretője vagy (kinek ismérte élet, szolgálattya országolás) adgy álhatatos erőtséget a' te szolgálidnak (kiért könyörgünk szent Felségednek) az igaz hitben, és szeretetben, hogy semmi-némű késértetektől meg-ne győzetteffen, és tőled el-ne válasszasson. A' mi Urunk JESUS Krisztus-által, &c. Amen.

Ellenséginkért.

TE parancsoltad Uram, hogy könyörögjünk a' mi gonosz-tevőinkért, erre pedig nem csak szóddal, hanem példád-al-is oktattál bennünket; alázatosan könyörgünk azért szent Felségednek, önts-belénk szent Lelkedet, hogy a' mi ellenséginknek reánk-törését, esgonosz cselekedetét békeséges-tűréssel szenvedjük, a' mint te-is szenvedted a' gonoszoknak reád-töréseket; engedd hogy minden bőszerű-állást ki-rekeszszünk szívünk-ből, hogy néked méltán fiai lehessünk, ki a' hóhéridért-is imádkoztál a' kereszts-lán. Ne-vedd őket Uram utolsó veszedelembé, mi-érettünk, hanem inkább a' mi méltatlan könyörgésünket tekintvén, térítsd őket az igaz útra. Engedd, hogy itt meg-eggyezvén, egy-más szeretetiben járjunk a' mennyei Jerusalemnak útyán, és végtére ugyan azon szeretetben veled éllyünk. A' mi Urunk JESUS

SUS Krisztusnak-általa, ki te-veled, és a' szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

A' világon-lévő Szentekért.

URam JESUS Kristus, kegyességnek tüköre, néked ajánlom e' világon-lévő Szenteket, és igazakat, de főképpen ezeket N. N. adgyad, hogy a' te életednek követésében, minden szentségben, és szeretetben naponként nevedgyenek, és az ő jóságos-cselekedetek és érdemek az egész világnak, és nekem-is hasznomra legyenek, ki az Atyával, és szent Lélekkel élsz, és uralkodol mind örökkön örökké. Amen.

A' világon-lévő bűnösökért.

KEgyelmes Ur Isten, ki minden sziveknek titkait látod, a' te véghetetlen könyörületességed-szerint, térítsd-meg mentől hamarabb azokat a' bűnösöket, kiknek meg-térésüket eleitől-fogva által-láttad, hogy ők-is mentől hamarabb (kiknek eddig bé-voltak zárva szájai, meg-voltak kötve nyelvei) a' te választottid-között áldgyanak, és magasztaljanak, és mind a' földön, s-mind az égen hirdessék a' te irgalmaságot. Alázatosan könyörgök kegyes Atyám azokért-is, kik tőled el-fajulván, a' gonofzságot, mint a' vizet úgy iván, bűneikben meg-általkodtak, és poshattak, és már az örök kárhozatnak mélységéhez közelgetnek, könyörülly Uram rajtok, előzd-meg őket a' te foganatos malasztoddal, hogy meg-ismérvén veszedelmes állapotokat, hozzád térvén nagy töredelmes szível kövessenek-meg, és a' te véghetetlen irgalmaságodban részesüllyenek, és a' te meg-szentelő malasztodban végig meg-maradgyanak. Emlékezzél-meg róla kegyes JESUS, menyit fáradtál, és szenvedtél a' bűnösökért, ne engedd azért ő kegyes JESUS! hogy a' te fáradtságod, és szenvedésed haszontalan legyen benne, mert bizonyára nem tudgyák mit cselekedsznek, midőn ellened rúgódoznak az ő gonofzságokkal. Térítsd-meg azért, térítsd-meg őket ő kegyes JESUS, és a' te véghetetlen irgalmaságod-szerint cselekedgyél vélek, ki az Atyával, és szent Lélekkel élsz, és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

A' meg-

A' meg-térő bűnösökért.

Mindeneknek véghetetlen hatalmú Teremtő, és Igazgató Ura, és Istene, ki nem akarod a' bűnösöknek halálokat, hanem hogy a' penitencia-által meg-térjenek, és éllyenek; ki a' Ninivitákra fel-vont bőszerű-álló karodat meg-tartóztatad, a' töredelmes penitencia-tartás után; ki mindeneket idvezíteni, és az igazságnak ismeretire vízfőz-téríteni akarsz; ki a' tékozló fiat, minek-utánna mindenét el-pazérlotta volna, kegyesslen vízfőz-fogadtad, tekints e' mostani meg-térő bűnös fiaidra-is, fogadd-vízfőz, a' te igaz nyájaidnak aklába, a' hol néked szentül szolgálván, mind végig dicírijenek. A' mi Meg-váltó Urunk JESUS Krisztusnak-általa &c. Amen.

A' reád-bizattakért, avagy hatalmad-alatt-lévőkért.

LEgy irgalmas, s-kegyelmes Uram énnékem bűnös fiadnak (vagy *bűnös lányodnak*) és szentelly-meg engem a' te szent malasztoddal. halgass-meg az én könyörgésimet, és az én kezem, és birtokom-alatt-lévőknek légy kegyes Attya. A' te szent őltalmadba ajánlom a' reám-bizattakat édes JESUS, vigyázz reájok, és igazgass őket szent nevednek dicsőségére, és lelkeknek idvességekre. Légy jó Pásztorok, hogy senki elne vesszen közzűlők. Visselly gondott testi, és lelki szükségekre, hogy tégedet vég-nélkül dicírijenek. Néked ajánlom azokat-is, kik az én méltatlan imádságomban ajánlották magokat, nem az én érdemem, hanem a' te véghetetlen jóságod-szerint cselekedgyél vélek. Ki az Atyával, és szent Lélekkel élsz, és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

A' keresztyén Házafokért.

Véghetetlen irgalmaságú Ur Isten, áld-meg a' keresztyén Házafokat, kiket a' szent házasság Sacramentomában részesítettél, hogy szentül, és istenesen járjanak az ő hivatalyokban, igaz szeretettel, és hívféggel legyenek egy-máshoz, valamint a' Kristus az ő Jegyességéhez, a' keresztyén Anya-szent-egyházhoz, és ismét a' Jegyes, a' keresztyén Anya-szent-egyház Krisztushoz. Adgyad, hogy úgy éllyenek egy-mással, a' mint illendő a' Szentek fiaihoz, magzattyokat Isteni szeretet-

ben, és félelemben nevellyék, hogy ez életben vélek-eggyütt szent nevedet áldván, az örök életet-is el-nyerjék. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa &c. Amen.

A' Terhes-Afzszonyért.

MEg-fontolhatatlan igazságú Ur Isten, ki az első Afzszony-állatnak vétkéért, minden afzszony-állatokra kemény sentenciát, és átkot mondottál, hogy eredendő vétekben fogadnának méhekben, az-után sok fájdalom, és halál között-is forogván, szólnék magzattyokat. Alázatosan könyörgök szent Felségednek, a' Böldogságos Szűznek, a' te szent Fiad Anyának tekintetiért, könnyebbítsd ennek a' nehéz sentenciának terhét, enyhítsd-meg haragodat, és könyörülly ez terhes állapattal-lévő afzszony-állaton, enyhítsd-meg fájdalmát, adgy néki épp-kézzel, s-lábbal-lévő, jó lelkű magzator, hogy véle-eggyütt áldgya, és magasztallya szent nevedet most, és mind örökké. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa &c. Amen.

A' Keresztyén Jegyesekért.

UR Isten, ki az embert a' te képedre teremtetted, és néki hozzá hasonló segítséget adtál, és azt olly becsülletes szent titokká tetted, hogy a' Krisztusnak, és az Anya-szent-egyháznak meg-egyesülése példájává tetted a' szent házasságnak eggyeségét; Add szent malasztodat a' te szolgádnak N. hogy szentül, és Istenesen kezdgye házasságát, szentül, és Istenesen éllyen benne, szentül, és Istenesen végezze-is-el, hogy a' te szent Fiadnak menyegzőjében, az örök életben béjuthasson.

Tekints irgalmas szemeiddel ezen szolgálódra-is N. és adgyad, hogy légyen ő-benne tiszta szeretet, engedelmeség, &c. kövesse a' szent életű afzszony-állatok, légyen kedvében az ő férjének mint Ráchel; bölcs légyen mint Rebekka; engedelmes, és hív mint Sára; magzatának gond-viselője; a' te szereteted, és félelmed ragyogjon benne, hogy a' Sátánnak semmi része ne-légyen ő-benne, végtére ő-is a' te szent Fiadnak makula-nélkül-való menyegzőjébe részesüllyön. Ugyan azon mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel él, és &c. Amen.

A' ke-

A' Keresztyén Iffiúságért.

OMinden jóknak kút-feje, szent Lélek Ur Isten, kinek világoztatása, és oktatása-nélkül mindenek rendetlenek; Te nem csak meg-világoztatod, hanem gyümölcsösödésé téved az embereknek szíveit, kik különben hajlandók a' gonofzságra iffiúságoktól-fogva. Alázatosan könyörgünk azért, hogy világoztasd-meg a' keresztyén iffiaknak elméjeiket, hajtsd a' jóra akarattyokat, és szíveket, a' te igádát iffiúságoktól-fogva örömeft viselleyek, buzgók legyenek az aitatolságban, és minden jóságos-cselekedetekben, hogy a' te dicsőségednek, és a' közönséges jónak elebb-mozdítására alkalmas eszközök legyenek. Ki az Atyával, és Fiúval él, és uralkodik mind örökké, Amen.

A' Keresztyén Foglyokért, és Rabokért.

KEgyelmes Ur Isten, ki a' foglyoknak fohaszkodást meg-halgatod, és a' vas-bilencsékekkel meg-kötöztetteket meg-öldozod, a' te szerelmes szent Fiadnak fogságáért, könyörülly a' keresztyén rabokon, kik a' pogányoknál, vagy eretnekeknél, vagy hittől-szakadtaknál fogva tartatnak; vigasztald őket az ő nyomorúságokban, hogy kétségben ne-essenek, és az inségektől meg-győztetvén, az igaz hittől el-ne szakadgyanak, és a' pogányságra, és eretnekségre el-ne hajollyanak, a' világi fogságból az örökké-valóra ne-jussanak. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, ki te-veled, és a' szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökké, Amen.

A' Szegényekért, kik utolsó szükségekre jutottak.

SZegényeknek, árváknak, és özvegyeknek kegyes Attya, erőtlenségnek erőssége, szomorúaknak vigasztalása, könyörülly, a' világnak akár-mely szegletin-lévő igye-fogyottokon, kiknek nyomorúságokat egyedül csak te látod, keferves ohajtásfokat, és fohaszkodásfokat egyedül csak te hallod. Ne utáld-meg az ő keferves kiáltásfokat, az ő inségekből, melyek majd az halálnál-is kefervesbek. Könyörülly rajtok Uram, könyörülly, mert most el-jött a' könyörületességnek ideje; nyírd-meg nekik irgalmaságodnak tár-házát, ki az Izraél

Izraél fainak, és száma-nélkül másoknak-is fokaknak, érdemek-felett, bővségeffen meg-nyitottad. A' tévelygőket térítéd az igaz útra, a' szám-ki-veretteket vidd-vízfőz hazájokba, a' betegeknek add-meg előbbeni egészségeket, a' szarandokokat a' nyugalomnak partyán nyugod-meg, a' bűnösöket, a' meg térő latorral, kinek a' keresztfán meg-igirte a' te szerelmes szent Fiad, fogadd-be a' paradicsomban. A' szegény igye-fogyott Lázárokat, ki kegyesebb vagy Abrahámnál, fogadd Aryai kebeledbe, vigasztald őket az ő keresztfelésekben, vastagítsd szent malasztoddal, hogy minden keresztekkel áthatatossan békeséges-tűréssel viselleyék szent névednek dicsőségére, és lelkek idvétségére. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, ki te-veled, és a' szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

Az előkért, és bókért-való Imádságot lásd fellyebb a' Harmadik Résznek, Harmadik Czikkében, a' minden Szentek Litániája-után.

A' szent Írásból ősz sze-szedett, Hadakozás idejére-való

IMADSAGOK.

Mivel-hogy nem tudjuk, mit kellesek cselekednünk, csak a' vagyon bátra, hogy szemeinket te-hozzád emellyük, mi Urunk, és Istenünk. 2. Paralip. 20. v. 12.

Mardókeus Imádsága, az Izraél népéért. Esther. 13. v. 9.

v. 15.

URam, Uram mindenható Király; mert mindenek a' te birodalmodban vannak helyheztetve, és nincs a' ki te akaratom-ellen álhasson, ha el-tekéled meg-szabadítani Izraélt. Te teremtetted az eget, és a' földet; és valami az ég kerektségében foglaltatik. Mindeneknek Ura vagy, és nincsen a' ki ellene-álljon Felségednek. Es most Uram királyom, Abrahám Istene könyörűly a' te népeden, mert el-akarnak minket, az ellenségink veszteni. Ne utáld-meg a' te részedet, melyet Egyiptomból váltottál-meg magadnak. Halgass meg könyörgésemet, és légy kegyelmes a' te sorfodnak, és köteleddnek, fordítsd öröme siralminkat, hogy élvén dicsírjuk Uram a' te névedet, és a' te dicsőíróid száját bé-ne dugd, mi Urunk, és Istenünk.

Az Anya-szent-egyház Imádsága, a' Pogányok-ellen. lásd alább a' Harmadik Zsoltár-után.

Jósa-

Jósaátanak, Júda Királyának Imádsága, midőn az ellenségektől szorongattaték. 2. Paral. 20. v. 6.

O Atyáinknak Ura Istene, te vagy Isten menyben, és a' pogányoknak minden országin uralkodol, kezdedben vagy az erő, s-a' hatalom, és senki ellened nem álhat. Most azért, imé a' mi ellenségink igyekeznek ki-vetni minket az örökségből, melyet nekünk adtál. O mi Istenünk, nem itil-le-d-e-meg tehát őket? mi-bennünk ugyan nincsen erő, hogy ez sokaságnak ellene-álhassunk, mely reánk rohan, de holt nem tudjuk, mit kellesek cselekednünk, csak az vagy hátra, hogy szemeinket te-hozzád emellyük.

Az Anya-szent-egyház könyörgése, akár-mely inségünkben.

NE utáld-meg Uram, a' te nepednek inségében hozzád kiáltását, hanem a' te szent nevednek dicsőségé-ért, légy segítségkel neki, és minden nyomorúságiból szabadítsd-meg. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, ki te-veled, és a' szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

Asának Júda Királyának Imádsága, hadakozásnak idején. 2. Paral. 14. v. 11.

URam nincsen semmi külömbség te-nálad, ha kevesek-által segítesz-é, vagy sokak-által. Segély-meg minket mi Urunk Istenünk, mert te-benned, és a' te nevedben lévén bizodal-munk, jöttünk ez sokaság-ellen. Uram, mi Istenünk vagy te, ne-vegyen erőt ellened az ember.

Az Anya-szent-egyház Imádsága, az üldözök-ellen.

Rontsd-meg Uram, a' mi ellenséginknek kevélységeket, és az ő fel-sualkodott meg-általkodásokat, a' te kezeidnek erejével törd-őszsze, A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, ki te-veled, és a' szent Lélekkel él, és uralkodik, &c. Amen.

Kkk

Judith

O Uram Isten tekints most az Assyriusok táborára, a' mint akkor az Aegyptiusok táborára méltottattál tekinteni, mikor a' te szolgálid-után fegyverrel futnak vala, bizván a' szekerekben, és az ő lovagjokban, és a' hadakozók fokságában. De az ő táborokra tekintettél, és a' fetétség el-fáraztotta őket, az ő lábok a' mélységben vólt, és a' vizek el-borították őket; úgy legyenek Uram ezek-is, kik az ő fokaságokban biznak és szekerekben, és az ő dárdájokban, és páisokban, és nyilaikban, és kopjájokban dicsekednek, és nem tudgyák, hogy te vagy a' mi Istenünk, ki meg-rontod a' hadakat eleitől-fogva, és Ur a' te neved. Emeld-fel a' karodat, a' mint eleitől-fogva, és rontsd-meg erejeket a' te erőd-által, elsék-el az ő erejék a' te haragodban, kik azt fogadgyák, hogy szentségedet meg-fergettetik, és a' te neved hajlékát megszeplőítik, és el-hánnják az ő fegyverekkel, a' te óltárod szarvát. Cseleked Uram, hogy az önnön fegyverekkel vágatfésék-el az ő kevélységek. Egek Istene, vizek Teremtője, és minden teremtetett-állatok Ura, halgass-meg minket nyomorultakat, kik könyörgünk, és irgalmaságodban bizunk. Emlékezzél-meg Uram szövetségedről, és adgy ígét a' mi szánkban, és a' szivünkben a' tanácsot erősítsd-meg, hogy a' te-házad maradjon-meg a' te meg-szentelelésedben, és minden pogányok ismérjék-meg, hogy te vagy az Isten, és minden más te-kivüled.

Az Anya-szent-egyház Imádsága, hadakozás idején.

UR Isten, ki a' hadakat meg-rémited, és a' benned-bízőkra agyarkodó fene-ellenségeket a' te hatalmas karoddal a' földhöz vered; halgass-meg a' mi fohászkodásinkat, rontsd-meg a' mi, ellenünk-tőrekedő ellenséginknek dühösségeket, hogy tégedet szüntelen-való halá-árással tiszteljük, és dicsőítsünk. A' mi Urunk JES US Krisztusnak-általa, ki te-veled &c. Amen

Jesuf

Könyörű rajtunk mindeneknek Istene, és tekints reánk, és mutass-meg nekünk irgalmaságidnak világosságát, és bocsáld a' te félelmedet a' pogányokra, kik tégedet nem kerestek, hogy ismérjék-meg, hogy nincsen Isten, hanem csak te, és beszéllék a' te nagy dolgaidat. Emeld-fel kezedet, az idegen pogányokra, hogy lássák hatalmaságodat; mert a' mint az ő színek-előtt meg-szenteeltté mi-bennünk, úgy a' mi színünk-előtt fel-magasztaltatól ő-bennek, hogy ismérjenek-meg téged, a' mint mi-is meg-ismértük, hogy nincsen Isten, te-kivüled Uram. Ujítsd-meg a' jeleket, és változtassd-el a' csudákat. Dicsőítsd-meg a' kezedet, és jobb karodat. Indítsd-fel a' búsulálsodat, és önts ki haragodat. ved-el az ellenkezőt, és nyomorítsd-meg az ellenséget.

*Az Anya-szent-egyház könyörgése, az Isten
gond-viseletéért.*

Mi kegyes gondunkat-viselő Istenünk, tekints irgalmas szemeiddel mi-reánk, és őrizz, s-óltalmaz-meg minket, a' mi-reánk törő ellenséginktől, hogy minden háborúságtól meg-menekedvén, csendes, és bátorságos szível szolgáljunk néked. A' mi Meg-valtó JES US Krisztusunk-által, ki te-veled, és a' szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

*Szent Dávid Király Imádsága, az ellenségek-ellen.
1. Paralip. 16. v. 35.*

Szabadíts-meg minket mi szabadító Istenünk, és gyűjts egybe minket, és ments ki a' nemzetek-közzül, hogy hálát adgyunk a' te szent nevednek, és örvendezzünk a' te dicsőiretedben.

*Ugyan azon szent Dávid Királynak Zsoltárából
őszsze-szedett könyörgések.*

Isten füleinkel hallottuk, az atyáink tették hirrre mi-nénkünk a' cselekedetet, melyet cselekedtetél az ő napjokban,
Kkk 2 és a'

és a' régi napokban. a' te kezéd vesztette-el a' nemzetségeket, és el-plántáltad őket, meg-sányargattad a' nepeket, és ki-űzted őket.

Psalmo 43. v. 2.

Isten a' pogányok a' te örökségedbe jöttek, meg-fergették szent templomodot, Jerusálemet alma-örizetté tették. A' szolgaidnak holt testeit eledül adták az égi madaraknak, a' szenteid húsát a' földi vadaknak. Ki-ontották mint a' vizet, azoknak vérét Jerusálem-körül, és nem vólt, ki eltemetné. Gyalázzattá lettünk a' szomszédinknak, nevetség, és csúfolás azoknak, kik mi-körülünk vannak. Meddig haragszol Uram mind végig; fel-gerjed-é mint a' tűz a' te búsulásod? öntsd-ki a' te haragodat, a' pogányokra, kik tégedet nem ismérnek? és az országokra, melyek a' te nevedet nem hitták segítségül.

Psalmo 78. v. 1.

Kely-fel Isten, itild-meg a' te ügyedet emlékezzél-meg szidalmidról, melyekkel az esztelen illet téged egész nap. Ne-feleltkezzél-el a' te ellenségid szavairól, azoknak kevélysége, kik téged gyűlölte, mindenkor nevedik.

Psalmo 43. v. 22.

Fordítsd ellenségimre a' gonoszokat, és a' te igaz-mondásod-szerént veszed-el őket.

Psalmo 53. v. 7.

öntsd-ki reájok haragodat, és a' haragod búsulása ragadgya-meg őket.

Psalmo 68. v. 25.

Ragadgy fegyvert, és paist, és kely-fel segítségünkre. Vond-ki a' kardot, és rekezd-meg azokat, kik minket üldöznek.

Psalmo 34. v. 2.

En Istenem, tegyed őket, mint a' kereket, és mint a' pozdorját a' szél színe-előtt. Mint a' tűz mely meg-égeti az erdőt, és mint a' hegyeket meg-égető láng, úgy üldözöd őket a' szél-vészéd-által, és a' te haragod-által ezeket vesztet.

Psalmo 83. v. 14.

Kellyen-fel az Isten, szelledgyenek-el az ő ellenségi, és fússanak-el az ő orcája-elől, a' kik őtet gyűlölik. Mint a' füst el-fogy, fódgyanak-el; a' mint el-olvad a' vialz a' tűz színe-elől.

Psalmo 67. v. 2.

Mi pedig a' te néped, és a' te legeltetésednek juhái, hát adunk néked örökké. Nemzetségről nemzetségre hirdettyük a' te dicsőretidet.

Psalmo 78. v. 13.

Dicső-

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Lélek Istennek, miképpen kezdetben vala, most, és mind örökké, Amen.

Uram irgalmaz nekünk. Krisztus kegyelmez nekünk. Uram irgalmaz nekünk. Mi-Atyánk ki vagy mennyékben, *mond végig.* v. Uram halgassd-meg az én imádságomat. R. Es az én kiáltásom jussón te-hozzád.

Az Imádságot lásd fellyebb, a' Közöséges keresztyén Anya-szent-eg-yháért-való könyörgésekben, ugyan ezen Résznek, ezen Czikkelében. NB.

A' szent írásból őz-sze-szedett könyörgések, melyek Zsoltárok-módjára, a' Mi-Atyánk, két kérés-szerint elrendeltettek, és háborúság, s-hadakozás idejére alkalmaztattak, de kívált-képpen az Anya-szent-eg-yház ellenségi-ellen.

Mi-Atyánk, ki vagy mennyékben.

I. Z S O L T Á R.

Irgalmasságnak szent Attya, és minden vigasztalásnak Istene: Te-hozzád emellyük szemeinket, ki mennyékben lakol.

Arvának szent Attya, Uram özvegyeknek Birája: te-néked jelentyünk-meg a' mi igyűnket, nagy bizodalommal.

Mert te kegyes, és szelid Atya vagy, és nagy irgalmasságú azoknak a' fiának, kik tégedet segítségül hinak.

A' mi inségünkben segítségül hívunk téged: Mi-Atyánk vagy te, mi Istenünk, és a' mi idveségünk párt-fogója.

Miért hagyod-el Uram a' te népedet? miért zárod-bé a' te irgalmasságodat, a' te méhed-fiainak?

A' mi anyánk-ellen támadott fiak, hadakoznak ellenünk: *fiotnek* a' te örökséged meg-fosztására.

El-fordultak a' te igazságodnak úttjától az idegen fiak: el-vetették magokról, az ő annyoknak igáját.

Hiúságossan dicsőkednek, hogy Attyok az Isten: az ő kevélységekben, a' hazugságnak úttját választották.

Te pedig a' magasságban, Mi-Atyánk: Kerubimon ülven, és távul a' magasságot meg-ismérvén.

Bocsásd-le a' magasságból a' kezédet, és szabadíts-meg minket az idegen fiak kezéből.

Fedd-bé árnyékkoddal a' mi fejünket, a' hadakozásnak napján, mere te mi Atyánk vagy, Uram Seregeknek Istene, Izraélnek Istene.

Valamint könyörül az atya, az ő gyermekin, úgy könyörülly Uram azokon, kik téged félnek, mert te tudod a' mi inségünket.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Lélek Istennek; Miképpen kezdetben vala, most, és mind örökké, Amen.

R. *Óltalmazd a' te fiaidat.* R. *Mi Atyánk, a' kik benned bíznak.* Kkk 3 *8332*

†. *Áldozd fel minket erővel a' magasságból.* R. *A' te szárnyaid-alatt*
örizz minket.

†. *Uram halgass meg könyörgésemet.* R. *Es az én kiáltásom jus-*
son hozzád.

I M A D S A G.

O Rök mindenható Ur Isten, ki a' mennyieket, és földieket egygyütt igazgatod, halgass meg kegyelmessen a' te fiaidnak könyörgéit, és a' mi időnkben add meg nekünk, a' te csendes békeségedet. A' mi Urunk JESUS Krisztus-által, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel él, és uralkodik, mind örökkön örökké, Amen.

Szenteltesék a' te neved.

II. Z S O L T A R.

Szent Isten, szent erős Isten, szent halhatatlan Isten, könyörülly rajtunk.

Imé a' nemzetek, a' te örökségedbe jöttek: meg-ferteztették a' te szent templomodat.

Fel-emelték az ő fejeket, a' te meg-szentelésed népe-felett, és a' ki a' te szent nevednek dicsőségét keresi.

A' te szent edényid Uram, a' földre tapodtattak, és meg-ferteztettek: a' te Papjaid meg-aláztattak, és a' firalomtól el-nyomatattak.

Hogy tégedet szentellyenek, és dicsőséget adgyanak szent nevednek, a' mi ellenségink, nagy dühösséggel jönnek, az élő Istennek szidalmazására.

Minden rokonságokkal-eggyütt mondották az ő szivekben: minden Innepit irtuk-ki az Istennek e' földről.

Meddig szidalmaznak Istenem ellenségink? meddig káromlyák ellenkezünk szent nevedet?

A' te szent nevednek dicsőségéért, szabadíts meg minket, és ne tedd becstelenné a' te dicsőségédnek székét nekünk.

Ne-engedd, hogy a' dicfiróidnek, és szeretőidnek szájok bé-záratalsék, és el-öltátsék a' te templomodnak, és óltárodnak dicsősége.

Emlékezzél-meg a' te gyülekezetedről, kit eleitől-fogva el-választottál, és eddig bírtál.

Tekints Uram a' mi ellenségink fenyegetésére, kik az ég-ellen teszik az ő szájokat, és szidalmazni merik az élő Istennek Seregét.

Ally-borítsát, a' te eggyetlen-egy Fiadnak véérért, ki le-tapodtatik a' te ellenségedtől.

Ne-mondgyák a' nemzetek-közzött, hol az ő Istenek? kellyen-sel, és segítse őket, imé hiúságos lett az ő reménségek.

Tégy jó jelt mi-velünk, hogy lássák, a' kik minket gyűlöltek, és szégye-

szégyenüllyenek-meg, mert te Uram, meg-segítettél minket, és meg-vigasztaltál minket.

Hogy vallyuk a' te szent nevedet, és dicfekedgyünk a' te dicfiredben.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c. a' mint fellyebb.

†. *Nem mi-nékünk Uram, nem mi-nékünk.* R. *Hanem szent nevednek adgy dicsőséget.*

†. *Emlékezzél-meg Uram a' te testamentomodról.* R. *Hogy meg-ma-radgyon a' te házad a' Szentségben.*

†. *Uram halgass meg &c.* R. *Es az én kiáltásom &c.*

I M A D S A G.

LEgy meg-szentelője, és óltalmazója Uram, a' te Anya-szent-egyházadnak, hogy a' te hiv népeid bátorsággal élven, szent nevedet igazságban szentellyék. A' mi Urunk JESUS Krisztus-által, ki te-veled &c.

Jöjjön te országod.

III. Z S O L T A R.

EGgyütt dicfirunk téged Isten, és Király: és segítségül hijuk a' te Fejedelemségednek hatalmát.

Mert egygyütt-állottak a' földnek Királyi, és a' Fejedelmek egybe-gyűltek.

Hogy hadakozzanak, a' te választott gyermeked, Krisztus-ellen: a' te országod fiai-ellen.

Egyenlő-képpen mondották: veszezsük-el őket a' nemzetek-közzül, gyökereitől vágjuk-ki az ő országoknak dicsőségét.

O Uram, te vagy a' mi Királyunk, és mi Istenünk, ki Jákob idves-ségére vigyázz.

Emlékezzél-meg, velünk lett szövetségédre, mikor a' te Anya-szent-egyházadnak, menyországának kulcsát adtad.

Es azt erős kö-sziclán építetted, hogy a' pokolnak kapui erőt ne-vegyenek rajta.

A' ki mennyekben lakol, esúfold-meg a' mi ellenséginket, és a' kik a' te országod-ellen támadnak, szégyenitd-meg.

Igazgass őket vas-veszfővel, és mint a' fazakas, edénnyét, törd-őszíze őket.

Széllyezd-el Uram, a' nemzetek tanácsát, rontsd-meg a' népek gondolatit, kik nem akarják, hogy rajtok uralkodgy.

Allyon-fenn a' te Anya-szent-egyházad országa, mind örökkön örök-ké: legyenek a' te éles nyilaid, a' Király ellenségi sziveben.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

†. *A' te Anya-szent-egyházad országa, Uram, örökké-valóság országa.*

R. *Óltalmazd meg azt, a' mi ellenségink hatalmától.*

†. *A' te baragódnak veszfőjével törd-őszíze őket.* R. *Kik el-akarják rontani, a' te kö-sziclán épített házadat.*

†. *Uram*

I M A D S A G.

O Rök mindenható Ur Isten, kinek kezében vannak minden hatalomságok, és minden országoknak birodalmi, tekints országunk, és nemzetünk segedelmére, hogy a' pogány, és eretnek nemzetek, kik az ő dühösségekben, és álnokságokban biznak, a' te jobb-kezednek hatalmával meg-rontassanak. A' mi Urunk JESUS Kríztus-által, ki te- &c.

Légyen te akaratod, miképpen menyben, azonképpen a' földön-is.

IV. Z S O L T A R.

O Uram, nem-de-nem a' te akaratod-alá leszfz vetve a' mi lelkünk, és a' te tetzésedben a' mi akaratunk?

Ugyan-is azoknak akaratyát cselekszed, kik tégedet félnek, és azoknak könyörgését meg-halgatod, és meg-szabadítod őket.

Kegyessen banny Uram, a' te jó-akaratod-szerint, hogy meg-öltalmazd a' te Jerusálemednek, s-Anyaszent-egyházadnak kőfalait.

O Uram, a' te akaratod-szerint, rontsd-meg, a' mi ellenünk-hadakozókat: rohannyon félelem, és rettegés, a' mi ellenséginkre.

A' te akaratod-szerint, kerítsd-bé a' pártos hadakat, a' te hiv néped kezébe: szegyenüllyenek-meg, és térjenek-vissza, kik gonofszt akarnak nekünk.

A' te akaratod-szerint, rémitsd-meg az ő erejeknek mérészségét, verd a' földhöz a' mi ellenségünknek hatalmát.

A' te akaratod-szerint, verd-le a' párt-útókat, a' téged szeretőknek fegyverével, és együtt dicírijenek téged minnyájan, kik ismérték a' te nevedet.

A' te akaratod-szerint, emeld-fel karodat, a' mint eleitől-fogva, s-el-romlik a' mi ellenségünknek ereje, a' te haragodban.

A' te akaratod-szerint, a' reánk-törő gonoszoknak veszfz-ősfz ta-nácsokat, és rontsd-el a' Fejedelmeknek tanácsit.

A' te akaratod-szerint, széllyezd-el a' nemzeteket, kik a' hadakozást akarják: örvendgyenek, és vigadgyanak, a' kik a' te szolgálid békeségét akarják.

O Uram, a' mint mennyékben vagy akaratod, úgy légyen: hogy a' mi ellenségink kezekből meg-szabadulván, félelem-nélkül szolgállyunk néked.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

†. Látegafá-meg Uram, a' te népedet, kedved-szerint. R. Fordítsd-el rólunk haragodnak veszfzsejét.

Légyen te akaratod, hogy minket meg-szabadíts. R. Es visszsa-szaladgyanak, a' kik minket üldöznek.

†. Uram balgafá-meg &c. R. Es az én kiáltásom &c.

IMAD-

I M A D S A G.

O Rök mindenható Ur Isten, a' ki akarattyának senki ellene nem állhat, nyújtsd-ki mi-reánk, a' te kegyelmességednek pálczáját, hogy a' lappangó, és leselkedő eretnkségnek dühösségétől meg-szabadulván, csendes, és békeséges birodalomban igazgattassunk. A' mi Urunk JESUS Kríztus-által, ki te-veled, &c.

Mi kenyerünket minden-napiat adgyad nekünk ma.

V. Z S O L T A R.

A Z Ur igazgat minket, és semmi hiával nem leszünk, a' legeltetésnek helyére helyeztetett minket.

Imé Uram, a' te szemeid azokon, kik téged félnek: és azokon, kik a' te irgalomságodban biznak,

Hogy ki-szabadítsd az ő lelkeket a' halálból, és tápláld őket az éhség idején,

Mindeneknek szemei te-benned biznak Ur Isten, és te eledelt adz nekik alkalmatos időben.

Miért háborodtak tehát meg a' nemzetek, és el-fordultak az országok, ősfzse-rontás; és pusztaság rohannak reánk?

Miért nyújtotta-ki az ellenség az ő kezét, a' te népednek javaira: hogy a' mi Városokat rabláfra, és prédára vessék?

Miért hervadnak-el a' mezők, az ellenségtől el-tapodtatván, a' fegyveresékek szűkölködés jön a' földre?

Siránkozott a' föld, mert el-pusztított a' búza; meg-háborodtak a' szántók, s-vetők az ő gabonájokért, mert oda van az aratás.

Ollyan leszen a' te néped, mint a' juhok legeltető-hely-nélkül, és az üldöző szine-elől, erősség-nélkül szaladnak.

A' kisddek kenyeret kérnek, és nem leszen a' ki törjön nekik, és a' szűkség-miatt, mint a' meg-sebesítették, el-fogynak az úczákon.

Az éhezőknek bőre, mint a' kemencze meg-ég: az éhségnek szél-vésze-miatt.

Ebredgyél-fel Uram, vedd-ki a' szűkölködőt az erősebbek kezéből, és a' szegényt a' ragadozókéből.

Rontsd-meg a' te erőddel, a' mi ellenséginket, a' fegyvert, és paist éged-meg tüzzel, hogy el-szaladgyon a' mi határunkról, a' dőghalál, éhség, és hadakozás.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

†. Emlékezzél-meg a' te csuda téteményidről, irgalmas, és könyörülő Uram. R. Adgy eledelt azoknak, kik tégedet félnek.

†. Szaladgyanak a' mi határunkról fegyver, és pusztulás. R. Örizz-meg minket az éhségnek inségitől.

†. Uram balgafá-meg &c. R. Es az én kiáltásom &c.

LII

IMAD-

Add-meg nekünk kegyelmes Ur Isten a' mi kérésünket, a' hadakozást, és éhséget fordítsd-el mi-rólunk, hogy testi eledellel tápláltassanak, kiket mennyeiekkal éltetni méltóztatol. A' mi Urunk JESUS Krisztus-által, ki te-veled &c.

Es bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket, miképpen mi-is meg-bocsátunk ellenünk-vétetteknék.

V I. Z S O L T A R.

Vetkeztünk a' mi atyáinkal, hamissan cselekedtünk, gonoszt cselekedtünk.

Azért vettek-környül minket ezek a' gonoszok, azért hullanak-el a' mi hadaink ellenségink színe-előtt.

De meddig haragszol Uram, végig? meddig gyulad-fel a' te buzgóságod, mint a' tűz?

Ne emlékezzél-meg Uram, a' mi régi gonoszságainkról: hamarsággal előzzenek-meg minket a' te irgalmaságid, mert igen szegényekké lettünk.

Jaj nekünk, mert el-állottunk a' te igazságodnak útaitól, és a' te haragodban reánk-gyújtottad az ostorokat.

Légy segítségvel nekünk Idvezítő Istenünk, és a' te szent nevednek dicsőségéért szabadíts-meg minket, és a' te szent nevedért, légy irgalmas a' mi bűneinknek.

Ne-mondgyák talántán a' mi Anyánknak idegen fiai, a' tévelygés fogta-el őket, és nincsen szentség, és igazság az ő Anya-szent-egyházokban.

Uram Isten téríts-meg minket, töröld-el mint a' felyhőt a' mi gonoszságainkat.

Mosk ki minket tovább-is a' mi bűneinkből, töredelmes szíved meg-aláztatott népedet fogadd-hozzád.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

℣. Légy irgalmas Uram a' mi bűneinknek. ℞. Hogy ne-mondgyák a' nemzetek, hol az ő Istenek?

℣. Ha a' gonosz-ságot fenn-tarod Uram. ℞. Ki alhatta-el Uram!

℣. Uram halgassd-meg &c. ℞. Es az én kiáltásom &c.

I M A D S A G.

Oltalmazd Uram a' te népedet, és minden bűnőkből kegyelmessen tisztítsd-ki, mert semmi háborúság nem árt neki, ha semmi gonosz-ság nem uralkodik rajta. A' mi Urunk JESUS Krisztus-által, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

Es ne-

Es ne-vigy minket a' kísértetbe.

VII. Z S O L T A R.

EBredgy-fel Isten, és szellegyenek-el a' te ellenségid; és szabad-gyanak a' te színed-elől, a' kik téged gyűlöltek.

Valamint el-enyészik a' füst, enyészsenek-el: és valamint meg-ölvad a' viasz a' tűznél, úgy veszfzenek-el a' gonoszok színed-előtt Isten.

Essen-el a' mi ellenségink ereje a' te haragodban, kik fenyegetik a' te nevednek hajlékát, hogy meg-ferteztetik.

Légyen setét, és sük az ő úttok: és az Ur Angyala üldözze őket. Miért lettünk gyalázattya a' mi szomszédainknak, bolondgya, és csúfja azoknak, kik mi-körülöttünk vannak?

Ne-engedd a' bűnőknek veszfzét, az igazaknak forsán, hogy ki-ne nyútsák az igazak az ő kezeket a' gonosz-ságra.

Öntsd-ki a' te haragodat a' pártos népekre, és boszfzú-állásodat a' tévelygők gyülekezetire. kik a' te útaidnak tudományát nem akarják.

Né-talántán a' te hiveidnek lábai meg-indúllanak, és a' te szolgálid lépési el-vetemedgyenek, és meg-környékezzé őket az ellenségnek kísértete.

Miért boldogittatik a' hamissan hadakozóknak útá; és a' Seregek Urának, és Istenének hadát-vifelők el-húlnak fegyver-által?

Talán nincsen tudomány, és gond-vifelés a' magasságban: héjában aláztuk-meg magunkat, és héjában töltöttük-ki lelkünket a' Felséges-eleibe?

Ó Uram, emeld-fel a' te kezeidet, a' mi ellenségink kevélységek-ellen. szabadíts-meg minket, a' gonosz kísértettől!

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

℣. Oltalmaz-meg Uram minket a' gonosz gondolatól. ℞. A' kétségbe-eséstől, és szél-vésztől.

℣. Sief, a' kétségben-esékhöz. ℞. Hogy a' gonosz kísértet el-ne merítse őket.

℣. Uram halgassd-meg &c. ℞. Es az én kiáltásom &c.

I M A D S A G.

LEgy segítségvel Uram a' te népednek, ki az ő inségéből hozzád kiált, hogy a' mi szívünk a' gonosz gondolatok kísértetétől hamarabb meg-szabadúllanak. A' mi Urunk JESUS Krisztus-által, &c.

De szabadíts a' gonosztól.

VIII. Z S O L T A R.

TEkintsd-meg Uram, és ne halgassd-el, mert környül-vettek minket a' gonoszok, kiknek nincsen száma.

Öltsze-gyűltek a' mi ellenségink, gonoszt gondoltak a' te Szenteid-ellen.

LII 2

Eret-

Eretnekiség, gonofzság, és fegyver el-áradtak a földön: vízfzavonás, háborgás, és párt-ütés fel-gyulattak körülöttünk, A' népeknek nemzetségi romlásra jutottak; az igazság, és békeség távul vannak a' mi határinktól.

Mit mondunk, avagy mit felel sz nekünk, holott te cselekedted ezeket?

A' szentekkel szenté léfel, a' gonofzokkal gonofzszá.

De ő mely jó az Izraél Istene! mert te nem a' gonofzságnak akaró Istene vagy.

Mi pedig gonofzt cselekedtünk a' te szined-előtt Uram, és a' mi napjainkban gonofzt hozsz.

Igaz vagy Uram, és igaz a' te itileted.

De ne-álly perben a' te szolgáladdal, és a' mi bűnünk-szerint, ne-cselekedgy velünk.

Uram őrizz-meg minket minden gonofztól. Légy mi-velünk inségünknek napján.

Hogy ne-járúlyon többé hozzánk a' gonofsz; és az ostor ne-közelgeffen a' mi hajlékinkhoz.

Meg-senyvednek a' te szolgálid a' gonofznak félelmétől, és fájdalmitól; mert a' mi ellenségink szörnyűséget szöllanak rajtunk.

Ebredgy-fel Isten, itild-meg a' te igyedet, fiesz hozzánk, a' gonofzból, és inségből meg-fzabadító Istenünk.

űldözd a' mi ellenséginket, és ragadd-meg őket, és ne térj-meg, mig el-nem fogynak.

Rontid-űfze őket, meg-ne álhasának, effenek a' mi lábaink-alá, a' kik szidalmazni merték az élő Istennek hadát.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

Ű. Tekintsd-meg Uram, mert reánk jönnek a' gonofzok. R. Háborúság, és inség reánk rohanak.

Ű. Izraélnek városa, és a' gonofzok napján az ő ldvezitője. R. Siesz, és szabadítsd-meg a' te népedet a' gonofztól.

Ű. Uram halgassd-meg &c. R. És az én kiáltásom &c.

I M A D S A G.

Ő Rök mindenható Ur Isten, engedd mi-nékünk, a' kik a' te őltalmadnak malasztyát keressük, hogy minden gonofztól meg-őltalmaztatván, bátorságos szível szolgállyunk néked. A' mi Urunk JESUS Kríztus-által, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Am.

Igen szép új Imádság, a' Pogányok-ellen.

Ó Véghetetlen irgalmaságú, és meg-fedhetetlen igazságú, mindenek Ura, és Istene, ki valamint-hogy, a' te-tőled el-pártolt népeket boszfzú-álló csapásiddal vered, és ostorozod,

zod, szintén úgy a' hozzád-folyamóknak, és töredelmes szí-vel, irgalmaságodnak kegyelségét kívánóknak, sohajtásit meghalgatod. Halgassd-meg a' mi efedezésinket, és tekints kegyelmes szímmel a' te szerelmes szent Fiadnak, a' mi Meg-válto JESUS Kríztusunknak örökségire, és igaz hiveire. Jajgatunk Uram, és sok-számú időktől-fogva siráncozunk, a' vérűnket szomjúhozó pogányságnak ereje, és dűhűsége-alatt. Nincs Uram hová-folyamodnunk, hanem csak te-hoz-zád; nincs bizodalmunk, hanem csak te-benned, minden te népednek fanyargatóinak meg-rontó Istene.

Emlékezzél-meg Uram, a' te meg-foghatatlan jó-vóltod-ról, mellyel a' te-hozzád sohajtó Izraél népét, a' Farahó dűhűskódésinek kegyetlenségéből, ki-nyújtott, nagy hatalmú kezeddél ki-fzabadítottad, és a' téjjel, és mézzel-folyó föld-re vezetted; és mi-reánk tekintvén, a' pogányságnak raj-tunk uralkodó, és mindenűnket meg-ernéftő birodalmából fzabadíts-meg minket, és a' testi, s-lelki békeségnek édesded földére, méltóztatással vezetni bennűnket.

Jussón eszedbe Uram, amaz régi, sok rettenetes jeleket, és csűdakat-tévő karod, mellyel az Amorrhust, és Getheust, és más rettentő nagy sokaságú, és hatalmú választott néped-nek ellenségit meg-rontottad, és semmivé tettetted; és gyalázd-meg, a' reánk-rohanó fene népeknek emberi erőben hely-hetett bizodalmaikat.

Irtsd-ki a' földnek határáról, a' te szent Fiad nyája-ellen tufakodó, és agyarkodó farkasokat, hogy tenéked mind telti, s-mind lelki békeségben, buzgó aitatósággal szolgálhassunk, és végtére a' mennyei dicsőségnek, és minden igaz juhaid-nak legeltető pászttyára juthassunk.

Tekints te-is ő szerelmes JESUS-om! a' mi el-nyom-rodott Országunkra, és a' te szent Anyádnak, szent István el-ső Királyunktól bé-áldoztatott örökségére. Imé a' te szent Templomid minden ékekségektől meg-fszáttatnak, szent há-zaidnak drága kincsei, és ruházati prédául el-űszáttatnak, győ-nyőű épűleti porrá, és hamuyá-tétetnek. Ebredgy-fel ke-gyelmes JESUS-om, és állj-boszfzút a' te Szenteidnek vérét szomjúhozó, és ki-ontó telhetetlen Sárkányokon; emeld-fel szent Keresztednek erejét, a' mellyen meg-váltottál bennűn-űt, és annak gyalázattyát fordítsd dicsőségre. Ne-

Ne-légyen Uram senki, a' ki csúfollya szent nevedet, és jeledet, a' mellyel még az itilet napján-is, meg-fogsz jelenni. Ne-találtásék, a' ki te dicsőült Szenteidet gyalázzal illenné, óltáridat, és képeidet káromkodásokkal úndokitaná, szűzeidet, és éretted lett szegényidet fel-fualkodott dühösséggel rablaná, avagy kinozná.

Azért ő szerelmes JESUS-om, és véghetetlen irgalmaságú Istenem, mutasd a' mi-hozzánk-való szerelmedet, és vond-ki mellettünk, a' te két-élű boszszú-álló pallosodat. Es valamint régenten, a' szent Atyáddal egyenlő erővel Abrahámot négy Király-ellen bátorítottad, Gedeont-is a' Mádiániták-ellen győzedelmessé tetted, a' Filestheusokat Jónathással, és ő egy inasával meg-verted, Góliátot a' fegyveretlen Dávid Pásztoroska parittyájával meg-öltetted; szintén úgy most-is mutasd kegyelmedet, és add kezünkbe ellenséginket, küld-előnkbe szent Angyalodat, mint Ezékiás Király idejében, a' Senácherib meg-rontására küldötted vala, és rontsd-meg azokat, kik a' te néped-ellen tusakodnak, és viaskodnak.

Most vagy Uram ideje, a' te csudákat-tévő kegyességednek, ő nagy, és véghetetlen irgalmú Istenem! és mivel a' győzelemnek tündöklő napját fel-támasztottad előttünk, imé Móyséssal te-hozzád emeltük kezeinket, és esedezünk alázatos szível előtted, adgy eggyességet a' keresztyén Fejedelmek-közt, eggyességgel bátorságot, bátorsággal erőtséget, erősséggel bölcs tanácsot, bölcs tanácsal baj-vívó győzedelmes kezet, és az éretted hadakozó vitézeknek álhatatos szívet, és eggyességet.

Ez kis Magyar-népednek pedig békeséges csendességet, testi, és lelki vigaságot, hogy a' te kegyelmednek napja mirajtunk, valamint Jósue idejében, mind addig álhatatosan álljon, és fényeskedgyen, valamедdig az igaz keresztyénségnek ellenségi, vagy egészízen meg-nem rontatnak, vagy a' jó és igaz Pásztor aklába bé nem vezettetnek, hogy ők-is mi-veitünk tégedet egyenlő szível mind örökké áldgyanak, és imádgyanak, ki egy Istenségben, és három személyben élz, és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

Igen

Igen buzgó Imádság, a' kőzönseges veszedelmek, és inségek idejére.

Ő Rök mindenható Ur Isten, irgalmaságnak, és minden vigasztalásnak kegyes Attya, imé mi méltatlan bűnösök, minden-fől, fok-féle inségektől, csapásoktól, és nyomorúságoktól környül-vétetvén, alázatosan hozzád folyamodunk, és szent színed-előtt le-borúlunk. Tekintsd-meg, mennyi-féle nyomorúságoktól nyomattatik a' Keresztyénség; a' hit-től-szakattak, és eretnekek háborgatták a' te Anya-szent-egyházadat, mind az Egyházi, s-mind a' Világi Magisztrátus-ellen pártosok támadnak; hadakozások, háborúságok, vízfza-vonások, fok ártatlan véreknek ki-ontási el-fogták az egész Keresztyénséget; innét a' te szerelmes szent Fiadnak drágalátos szent vérével meg-váltott sok ezernyi-ezer lelkek nem csak testekben, hanem lelkekben-is el-vesznek.

De mit mondunk mind ezekre ő hatalmas Ur Isten? Igaz vagy Uram, igaz vagy, és igazak a' te itiletid! valamiket reánk bocsátasz, a' te igazságod haragja oltorának ismérjük, és vallyuk lenni: mert meg-látogatod veszfzódvel a' mi gonofzságinkat, és sújtólásokkal a' mi bűneinket, mellyekkel szent Felségedet meg-bántottuk, és haragra indítottuk. Vétkeztünk Uram az ég-ellen, és te-előtте gonofzt cselekedtünk: meg-vallyuk azért, hogy nem vagyunk méltók, hogy színed eleibe járúllunk, avagy szemeinket hozzád az égbe fel-emellyük.

Mind-az-által, ne-fontold Uram annyira a' mi gonofzságinkat, hogy el-felejtkezzél jóságodról; úgy vagy Uram, de a' te irgalmaságod minden cselekedetid-felett. mert ha Uram, a' mi gonofzságinkat pöntba veted, ki álhattya-el? Enyhítsd-meg azért kegyelmes Ur Isten, a' te igazságodnak súllját, és ne-bány velünk, a' mi vétkeink-szerint, és ne-fizess nekünk a' mi gonofzságunk-szerint, hanem a' te irgalmasságodnak sokasága-szerint, fordítsd-el orczádat, a' mi gonofzságinkról.

Siránkozunk Uram rajta, hogy tégedet meg-bántottunk, és a' te haragodat reánk gyuláztottuk; annak-okáért töredelmes, és alázatos szível a' te kegyességed székihez járúllunk,

és te-

és te-előtted (nem a' magunk érdemünkben, hanem a' te irgalmaságodban bizván) le-borúlunk, és könyörgünk, hogy haragodnak fel-lobbant tűzét fordítsd-el rólunk, és ne-add, a' benned-bizóknak lelkeit a' fene bestiáknak, és a' te örökségedet ne-hadd az ellenségek torkába esni.

Tekints a' te Krisztusod orczájára, ki drágalátos szent vé-rének ki-ontásával tette maga örökségévé: emlekezzél-meg a' te igiretidről, és szövetségédről, melyet tettél a' te választottiddal, és a' te szerelmes szent Fiadnak, a' mi Meg-váltó JESUS Krisztusunknak szent halálával, és vére ki-ontásával meg-pecsételtél. Tekints szent nevednek dicsőségére, és tisztességére, mely a' te szent városodban, a' te népedtől segítségül hívattatik, és dicsírtetik; ellenben ellenségedtől csúfoltatik, és szidalmaztatik.

De mivel magunktól érdemefek nem vagyunk, hogy a' te Atyai gond-viselésedet rajtunk érezzük, magadért azért mutasd-meg nekünk a' te irgalmaságodat, és szent nevednek dicsőségéért szabadíts-meg minket, és a' te végzetetlen jószágodért, légy irgalmas, s-kegyelmes mi-nékünk! ugyan azon szeretet indítson téged, a' ki indított szent Fiadnak el-küldésére, és a' mi váltságunkra.

Ugyan azon szerelmes szent Fiadért, s-az ő keferves szenvedéséért, és haláláért, a' Böldogságos Szűznek, és minden Szenteknek esedezéséért kérünk, hajtsd-le fűleidet, és halgasd-meg a' mi kiáltásinkat: nyisd-fel szemeidet, és tekintsd-meg a' te népednek nyomorúságát: rontsd-el ellenségednek álnok, és fel-fualkodott tanácsit, melyekkel a' hamis tudományak mótelyét hinteni, és a' te igaz Anyaszentegyházadat le-tapodni igyekeznek. Emeld-fel a' te hatalmas kezeidet az ő kevélységek-ellen, kik a' te népedre hamis tanácsot tartottak, és gonosz gondoltak Szenteidre, hogy ne-dicsékedgyenek a' pogányok-előtt: hol az ő Istenek? hanem ismérték-meg, hogy te mi őltalmunk vagy, és boszú-álló Isten vagy az ő hamis tanácsfokon. Tekints-alá a' magaságból, és az embereknak szíveit, kik az őrdögnek csalárdságából, külömbkülömb-féle szakadásokra vetemedtek, az eggyeségnek, és békeségnek szeretetivel gyalúld-őszsze. Adgy mind Egyházi, mind Világi hiv Pásztorokat, és Gond-viselőket, kiknek igaz-

igazgatási-alatt, mind testi, mind lelki csendességgel, dicsírjék a' te szent nevedet.

örizz, s-őltalmaz-meg minket a' belső háborúságtól, párt-ütéstől, egyenetlenségtől, és az ártatlan vérnek ki-ontásától. Adgy a' keresztyén Fejedelmek-közt csendes békeséget, és szeretetet. Igazgasd szentül Uram őket, hogy a' te Anya-szent-egyházadat, és az egész Keresztyénséget, istenfén igazgasák, és őltalmazzák, és a' Krisztus hivei ellenségin diadalmassák legyenek.

Ellenben öntsd-ki a' te haragodnak tűzét a' nemzetekre, kik téged nem ismérték, és az országokra, kik a' te nevedet segítségül nem hitták, kik a' te örökségedet gonoszul el-fog-lalták, és a' te szent templomodat meg-fergettették. Serkeny-fel Isten, itild-meg a' te igyedet, emlekezzél-meg a' becsstelentésidről; széllyezd-el a' nemzeteket, kik nyughatatlankodnak, és az ő gonosz igyekezeteket semmivé tedd, hogy ellenségeknek minden dühösségitől, és háborúságoknak zúr-zavarától meg-menekedvén, a' te dicsíretedben bátorsággal maradhassunk.

De mivel a' mi vétkeink-miatt, a' te ajándékidnak forrásra méltatlanok vagyunk, gerjezd-fel mi-bennünk a' te félelmedet, és szeretettedet, és szent nevednek dicsőségét, hogy minden bűnöktől ójjuk magunkat; világosíts-meg minket szent Lelked-által, és igazgasd a' mi járásinkat ősvényidre, hogy a' te segedelmed-által, parancsolatidnak úttyait hibánélkül el-végezzük, s-az-után a' mi célunkat, és jutalmunkat, melyet készítettél azoknak, kik téged szeretnek, el-nyerjük, a' te szerelmes szent Fiad, a' mi Urunk JESUS Krisztus-által, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

Az ellenségeken vett diadalomért-való, hálá-adó dicsíretetek, melyek a' szent írásból szedettek-őszsze.

Es lön ezek-után, az egész nép, a' győzelem-után Jerusalembé jött, az Urat imádni. (a) Enekekkel, és dicsíretekkel áldgyák vala az Urat, ki nagy dolgot cselekedett Izraélben, és győzedelmet adott neki. (b) Ugyan erre tanít bennünket szent Pál Apostol: Hálát adgyunk az Istennek, ki győzedelmet adott minékünk, a Judit. 16.
b Mascha. 10.

Mmm

künk,

c 1. Corin.
15.
d 1. Mach.
3.
e Psa. 117.
f Ibidem.

künk, a' mi Urunk JESUS Krisztus-által. (c) Mert nem a' hadaknak sokaságában áll a' győzedelem, hanem az égből vagy az erősség. (d) Az Ur jobb-keze tette ez erőt. (e) Az Urtól lett ez, és csudálatos a' mi szemeink-előtt. (f)

Hála-adó Dicsőretek.

Aldott legyen az Ur, az ő erejében, ki semmivé tette a' mi ellenséginket, hogy soha meg-ne szűnnyön az ő dicsőre-
g Judit 13. te, az emberek szájában. (g) Dicsőrjük a' mi Istenünket, ki el-nem hagyta a' benne-bizókat, és meg-ölte az ő népének el-
h Judit 13. lenségét. (h) Meg-halgattad Uram a' mi könyörgésinket, és a' mi siralminkat örökre fordítottad, hogy élven dicsőrjük U-
i Esther 13. ram a' te nevedet, ne-zárd-bé a' te dicsőíróidnek szájokat. (i)

Mindeneknek nyelvén zengjen az Atya, Fiú, és Szent Lélek dicsőrete. Tégedet illet a' dicsőret, téged a' tiszteltet, téged az áldás, téged a' hatalom, téged a' dicsőség mi Urunk, és Istenünk. Téged el-választathatlan Szent Háromság egy Isten, tellyes szívünk-ből, és tehetségünk-ből áldunk, és ma-
gasztalunk. Antiphona Ecclesia.

Hála-adó Énekek a' szent Írásból.

A' Dicsőrendő Urat segítségül hívom, és ellenségimtől meg-
k 2. Reg. szabadulok. (k) meg-szabadított engem a' felettébb-va-
22. 1. 4. ló hatalmas ellenségemtől, és azoktól, kik gyűlölnék vala en-
l 1. 18. gem, mert erősebbek valának nálamnál. (l) Elé-vett engem
m 1. 19. nyomorúságomnak napján, és erős támaszom lett az Ur. (m)
n 1. 20. És ki-hozott engem a' széleségre, meg-szabadított engem,
o 1. 22. mert tetszettem néki. (n) Mert meg-örzöttem az Ur útait,
p 1. 24. és nem cselekedtem istentelenül Istenem-ellen. (o) Es tekélle-
q Apoc. 11. tes lélek ő-véle, és hamiságomtól meg-örzöm magamat. (p)
1. 17. Hálákat adunk néked mindenható Ur Isten, (q) ki a' benned-bizókra törekedő hadakat, és ellenségeket meg-ron-
tottad, és a' földhöz verted; és a' te irgalmaságodat kívánók-
nak segedelme lettél, hogy az ő dühösségek fel-lobbant tűz-
től meg-menekedvén, szüntelen-való hála-adással dicsőrennek
téged. Ex Collecta Ecclesia.

Hálákat adunk néked tellyes Szent Háromság egy Isten. Téged Allatodban Egynek, Személyedben Háromnak val-
lunk.

lunk. Te-hozzád folyamodunk, Téged dicsőrünk, Téged imádunk ő dicsőséges Szent Háromság! Tiéd a' dicsőret, Ti-
éd a' dicsőség, Tiéd a' hála-adás mind örökkön örökké ő di-
csőséges Szent Háromság! Ex Anti. Ecclesia.

Aldott vagy Ur Isten, ki a' benned-bizókat el-nem ha-
gyod, meg-alázod pedig azokat, kik magok erejekben biz-
nak. (r) Meg-halgattad Uram &c. Lásd fellyebb Esther 13. r Judith 5.
Ugyan ott. Mindenek nyelvén zengjen &c.

1. Aldgyuk az Atyát, Fiút, és Szent Lelket. 2. Dicsőrjük,
és fel-magasztaljuk őtet mind örökké.

1. Uram halgadd-meg könyörgésemet. 2. Es az én kiál-
tásom jussön hozzád.

Az Anya-szent-egyház hála-adó Imádsága.

UR Isten, kinek száma-nélkül-való irgalmasága, és jósa-
gának véghetetlen kincse. Hálákat adunk szent Felsé-
gednek, hogy a' reánk agyarkodó ellenségünket meg-aláz-
tad; engedd szent malasztodat, hogy itt méltó hála-adással
lévén, mind örökké dicsőrhessünk a' mennyei dicsőségben.
A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, ki te-veled &c. Am.

Az Istentől vagy az a' győzedelem, kinek kötelesek
vagyunk a' hála-adásra.

HAlát adgyunk az Istennek, ki győzedelmet adott nekünk
a' mi Urunk JESUS Krisztus-által. (s) Mert az Ur s 1. Cor. 11.
jobb keze tette az erőt, és győzedelmet. (t) Mert nem a' ha- t Psa. 117.
daknak sokaságában áll a' győzedelem, hanem az égből va-
gyon az erősség. (u) Azért énekekkel, és dicsőretekkel áld- u 1. Mac.
gyák vala az Urat, ki nagy dolgot cselekedett Izraelben, és 3.
győzedelmet adott néki. (x) Most azért mi-is dicsőrjük a' mi x 2. Mac.
Urunkat, s-Istenünket, ki el-nem hagyta a' benne-bizókat, 10.
és meg-ölte az ő népének ellenségét. (y) Mert az Urtól lett y Judit 13.
ez, és csudálatos a' mi szemeink-előtt. (z) Annak-okáért z Psa. 117.
áldott legyen az Ur, az ő erejében, ki semmivé tette a' mi el-
lenséginket, hogy soha meg-ne szűnnyön az ő dicsőrete az
emberek szájában. (a)

Dicsőség legyen az Atyának, Fiúnak, és Szent Léleknek
mind örökké. Algyuk, és magasztaljuk az egeknek Urát,
Mmm 2 és Iste-

és Istenét, és minden élő állatok-előtt vályuk, és hirdessük őtet, mert az ő irgalmaságát cselekedte mi-velünk. Dicsőség legyen néked, öröktől-fogva, most, és mind örökké, egyenlő Szent Háromság, egy Isteniség. *Ex Antip. Ecclesia.*

¶. Adgyanak téged, a' te Anygid, és Szenteid. R. Dicsőíjenek, és dicsőítsenek mind örökké.

Az Anya-szent-egyház Könyörgése.

UR Isten, ki a' benned-bizókat felettébb nyomorgatni nem engeded, hanem az ő könyörgéseket kegyessen meghalgarod: Hálákat adunk szent Felségednek, hogy a' mi könyörgésünkben meghalgattál minket, nagy alázatossan kérünk, hogy ez-után-is meghalgatván, minden gonosztól óltalmaz-meg minket. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak általa, ki te-veled, &c. Amen.

Szent Dávid Királynak hálá-adó Eneke, hogy az Isten minden-némű ellenségeitől meg-szabadította.

AZ Ur, az én kő-sziklám, és én erősségem, és én szabadítóm; az Isten az én erősségem, ő-benne bízom, én pártom, és szabadulásomnak szarva: az én fel-emelőm, és óltalmam. A' dicsőrendő Urat segítségül hívom, és ellenségimtől meg-szabadulok: Meg-szabadított engem, a' felettébb hatalmas ellenségemtől, és azoktól kik gyűlöltek engem, mert erősebbek valának nálamnál: Előlvett engem nyomorúságomnak napján, és erős támaszom lett az Ur; és ki-hozott engem a' széleségre, meg-szabadított engem, mert tetszettem néki, mert meg-őrzöttem az Ur útait, és nem cselekedtem istentelenül Istenem-ellen. Es tekéletes léfzek ő-véle, és hamiságomtól meg-őrzöm magamat. *2. Reg. 22.*

Júdiás Asz szony hálá-adó Eneke, a' Holofernesen vett diadalomért.

Judith 13. **D**icsőíjétek a' mi Urunkat Istenünket, ki el-nem hagyta a' benne-bizókat. Vallyátok őtet minnyájan, mert jó, mert örökké az ő irgalmasága. Kezdgyetek az Urnak dobokon, énekellyetek az Urnak czimbalmokon, énekellyetek néki új dicsőíretet, magasztaljátok, és híjátok segítségül az ő nevét.. *Judith 16.*

nevét. Az Urrontója a' hadaknak, Ur az ő neve. Ki az ő táborát az ő népe-közzé helyhezette, hogy ki-szabadítsa minket, minden ellenségink kezéből. Dicsőíretet énekellyünk az Urnak, új dicsőíretet énekellyünk a' mi Istenünknek. Adonai Uram, nagy vagy te, és hatalmas a' te erődben, és a' kit senki meg-nem győzhet. Néked szolgályn minden teremtettt-állatod, mert mondottad, és lettek, és bocsátottad lelkeidet, és teremtettek, és nincs a' ki ellene-álljon a' te szódnak. A' hegyek fundamentomokból meg-indúlnak a' vizekkel, a' kő-sziklák mint a' viasz, meg-olvadnak a' te színed-előtt. A' kik pedig félnek téged, nagyok léfznek nálad mindenekben. *Es lön ezek-után, az egész nép Jerusalemba méne, a' győzedelem-után, az Urat imádni.*

Móysesnek, és az Izraél fiainak hálá-adó Eneke, midőn Faraó népével-eggyütt a' veres tengerben álllyedet. Exodi 15. 7. 1.

ENekellyünk az Urnak, mert dicsőségesen fel-magasztaltatott, a' lovat, és a' rajta-ülőtt le-vetette a' tengerbe. Az én erősségem, és dicsőíretem az Ur, és lön nekem szabadulásomra; ez az én Istenem, és dicsőítem őtet, az én atyám Istene, és fel-magasztalom őtet. Az Ur, mint a' hadakozó férfi, mindenható az ő neve. Faraónak szekerit, és Seregét, a' tengerbe vetette, az ő válogatott Fejedelmi el-merültek a' veres tengerben. A' mélységek el-borították őket, alá-mientek a' fénekre mint a' kő. A' te jobb-kezed Uram, fel-magasztaltatott az erősségben, a' te jobb-kezed Uram meg-verte az ellenséget. Es a' te dicsőségednek fokaságában le-vetted az ellenkezőidet. Kicsoda hasonló hozzád Uram, az erősségben? Kicsoda hozzád hasonló, nagyságos a' szentségben, rettenetes, és dicsőíretes, csudákat cselekedő? *Exod. 14. v. 1.*

Tóbiás hálát adván az Istennek, az Izraél fiait-is azon hálá-adásra serkengeti. 13. 7. 1.

NAgy vagy Uram örökké, és a' te országod minden időben, mert te meg-ostorozsz, és meg-gyógyítasz, alá-viszel a' pokolra, és visszsa-hozsz, és nincsen a' ki el-szaladgyon kezedből. Adgyatok hálát az Urnak Izraélnek fiai, és *Mmm 3: a' nem-*

a' nemzetségek színe-előtt dicfíjétek őtet, mert azért ofzlattott-el titeket, a' nemzetek-közzé, kik őtet nem tudgyák, hogy ti hirdeftétek az ő csudálatos dolgait, és tudtokra-adgyátok nékik, hogy nincs más mindenható Isten, ő-kivüle. ő ostorozott-meg minket a' mi hamiságinkért, és ő szabadított-meg minket az ő irgalmafságáért. Tekintsétek-meg azért, a' miket velünk cselekedett, és félelemmel, s-rettegesszel adgyátok hálát néki, és az örökké-való Királyt magasztaljátok cselekedetek-által. Térjétek-meg azért bűnösök, és cselekedgyetek igazságot az Isten-előtt, el-hívén, hogy az ő irgalmafságát cselektízi veletek. En pedig, és az én lelkem ő-benne vigadunk. Adgyátok az Urat minden ő választotti, legyenek örvendetes napjaitok, és adgyátok hálát néki. Istennek várossa Jerusalema meg-ostorozott téged az Ur, a' te kezidnek cselekedetiben. Adgy hálát az Urnak a' te javaidban, és áldgyad az örökké-való Istent, hogy meg-építse újjonnan rajtad az ő hajlékát, és vízfőz-hija hozzád mind a' foglyokat, és őrály örökkön örökké. Amen. Tobia 13. V. 1.

Az Anya-szent-egyház Imádsága.

Ur Isten, minden birodalmoknak, és országoknak hatalmas Ura, ki minket sújtolván gyógyítasz, és rajtunk könyörölvén, meg-tartasz: terjezd reánk tovább-is a' te irgalmafságodat, hogy minket csendes békeségben meg-tartván, szent nevedet áldgyuk, és magasztaljuk. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, ki te-veled, és a' szent Lélekkel él, és uralkodik, mind örökkön örökké, Amen.

Ezek-után, szent Ambrus, és szent Agoston bálá-adó Enekét (mellyel él közönségesen az Anya-szent-egyház, bálá-adás idején) mondhatt, ki meg-vagyon írva, az Első Rész Nyolczadik Czikkelinek végén.

ESTVELI IMADSAGOK.

Ez következő estvéli Imádságokon-kivül, a' több estvéli Imádságokat, és lelki szám-vetést lásd fellyül, a' harmadik résznek, hatodik; és ismét a' negyedik résznek, ugyan hatodik czikkében. És a' miket, a' negyedik résznek hetedik czikkében, a' reggeli Imádságokról fel-jegyzettünk, azok-is egy kevés változással, a' betédszakai intentzióval-eggyütt ide alkalmaztathatnak.

Hasznos

Hasznos intés a' mindennapi Lelki szám-vételről.

A' minden-napi lelki szám-vétel nem csak a' lelki-isméret furdalásától, és nyugbatatlanságától menti-meg az embert, és nem-csak lelki csendesleged ad az embernek, hanem teljességgel tisztává teszi az ember szívét, kinek az Istennek látását igiri maga ldvezitünk: Böldogok a' tizta szívűek, mert ők láttyák az Istent. *Innét helyessen mondgya szent Ambrus Püspök:* Ha nem szereted a' szívednek tisztaságát, meg-nem koldolod az Istennek édeségét, s-nyájafságát. *Azon-kivül, a' lelki szám-vétel-által, a' ki lelke id-vefségét szereti, észébe-vefszi, ha joban gyarapodott-é, vagy nem; ha az elébbeni szokott bűnökbe esett-é, vagy nem; az álmok ellenségek csálárdságát könnyebben észébe-vefszi, és mint-egy által-úton, maga meg-ismérésére, alázására, Istennek szeretetére, és félelmére könnyen jut. mert (a' mint szent Bernárd szól) szereti az Isten azt a' lelket, a' ki az ő színe-előtt, magát szüntelen vizsgáltya, és kép-mutatás-nélkül itilli. Nem szükség azért, a' minden-napi szám-vételnek szükségéről, és hasznáról többet szólnunk, hanem immár miben álljon, azt lássuk: Nem egyéb azért a' minden-napi lelki-szám-vétel, hanem hogy vizsgáljuk-meg, ha a' mi gondolatunk, kívánságunk, szóllásunk, és cselekedetünk egyeznek-é, az Istennek akarattyával, és tettségével avagy nem, és mind azok, mi-végre rendeltettek mi-tőlünk. Az egész lelki szám-vetelt pedig őt pontban foglalta szent Ignác Pátriárka. a' mint meg nevezett részeknek czikkeliben, fellyebb meg-irtuk. és imé alább egy néhány imádságokat fel-jegyzünk.*

Elsőször adgy hálát Istennek minden jó-teteményiért, de kívált-képpen azokért, mellyekkel e' mai-nap látogatott, ilyen formán:

Halákat adok néked irgalmas Ur Isten, hogy engem a' te képedre teremtetél, a' te szerelmes szent Fiadnak drágalatos szent vérével meg-váltottál, a' Szent Léleknek ajándékjával meg-szenteltél: hogy az örök életre (a' mint a' te irgalmafságod biztat) el-rendeltél, hogy nékem okos lelket, és ép testet adtál, keresztyén atyát, s-anyát rendeltél, hogy a' szent keresztségnek ferdőjében meg-mos-tál (hogy a' pogányságból, vagy eretnekségből az igaz hitnek világos-

ságai a

*Matth. 5.
v. 8.*

ságára hoztál. ha talán valaki, vagy pogány, vagy eretnek volt volna az-előtt) hogy nekem időtt adtál, ily haszlas türestdel, bűneimből való meg-térésre, és szántalan testi, s-lelki veszedelmektől meg-fzabadítottál, étellel, s-itallal tápláltál, és illendő-képpen ruháztál (itt elé-hozhadd, ha valami kíváltképpen való Istennek jó-téteményéről akarsz emlékezni) mind ezekért, és több száma-nélkül való jó-tétemenyidért dicsőíttetésél, és áldásál mind örökké. Es valamint eddig kegyes Atyám fok jó-tétemenyidet reám árasztottad, úgy ez-után is azon bőv adakozó kezedet meg-ne vond tőlem mind halálomig, és az-után vigy-be a' te örömedbe. A' mi Urunk JESUS Kristus által &c. Amen.

Másodszor kérj malasztot az Istenől, hogy mind a' mai, s-mind az-elébbi esetidet meg-ismérbesd, és meg-útálhasd.

URam JESUS Kristus, meg-fedhetetlen igazságu Biró, ki minden cselekedetinkről kemény számot vészél, és valamiket a' penitencia-tartás-által le-nem törölünk, kemény büntetés-alá veted. Alázatosan kérlek, hogy a' te szent malasztod-által minden esetimet, de fő-képpen, melyekkel e' mai-napon meg-bántottottalak, ismérhessem, és útálhasam-meg: világosíts-meg a' te világosságoddal, ki-előtt semmi nincsen el-rejtve, mert ugyan-is magunktól nem csak meg-utállására, de meg-isméresére-is elégtelenek vagyunk. Engedd azért hogy minden gonofságinkat ismérjük-meg, meg-ismérvén utállyuk-meg, meg-útálván, igaz penitencia-tartás-által töröllyünk-le. Azon-kivül, az én titkos, s-el-rejtett vétkeimből-is tisztíts-meg engem, és ne-tulajdonítsd nekem, az idegen vétkeket, hogy tisztán juthasson elődbe az én lelkem. Ki az Atyával, és a' szent Lélekkel élsz, és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

Harmadszor, végy számot lelked-isméretitől, minden gondolatidról, szollásidról, és cselekedetidről; a' mint fellyebb a' harmadik, és negyedik résznek hatodik czikkéjében meg-irtuk.

Negyedszer, bocsánatot kérj esetidről.

Szent

Szent Agoston Imádsága.

NE-haragudgy Uram reánk, a' te árváidra, ha el-esünk, tudod a' mi romlott edényünket; ó Uram, tehát egy el-vetett levelecskén, kir ide, s-tova hordózz a' szél mutatod-meg a' te hatalmat, és erődet? és egy száraz pozdorját üldölsz? Tehát el-veted Izraélnek Királya, ezt a' nyavalyás ebet szined-elől? hallottuk Uram, a' te irgalmaságodat, hogy te nem szerzed a' halált, és nem örölsz a' holtaknak veszedelmén: azért kérlek Uram, ne-engedd, hogy a' mit te nem alkottál, az uralkodgyon a' te alkotmányodon, és a' bűn ne-uralkodgyon a' mi romlandó testünkön. A' mi Urunk JESUS Kristus-által &c. Amen.

Más Imádság.

Ó Rök mindenható Atya Ur Isten, a' te szerelmes szent Fiadnak, a' mi Meg-váltó Urunk JESUS Kristusnak szentséges életéért, és keserves kin-szenvedéséért, és haláláért alázatosan kérlek, hogy valamit ma ellened, felebarátom, és magam-ellen vétettem, kegyessen engedd-meg. Azon-kivül alázatosan könyörgök szent Felségednek, irgalmaságnak szent Atya, engedd nekem, hogy vétkeimet tellyésséggessen meg-ismérjem; meg-ismérvén, meg-sirassam; meg-síratván meg-útállyam; hogy ez-után új életben élvén, a' te akaratomnak, és hivatalomnak meg-felellyek, A' mi Urunk JESUS Kristus-által, ki te-veled &c. Amen.

Örödször, fogadd-fel, hogy Isten segítségéből, olyan vétkekkel meg-nem akarod bántani az Isten.

IRgalmaságnak szent Atya, engedd, hogy bűneimből kitisztulván, ez-után nem a' te betstelenségedre, s-magamnak veszedelmemre éllyek a' te ajándékiddal, és malasztoddal, hanem szent nevednek dicsőségére, magamnak, és felebarátomnak idvességére. Alázatosan könyörgök azért bocsásd-meg nekem az én bűnemet, fel-fogadom, hogy ez-után meg-jobbitom magamat. Azért-is alázatosan könyörgök, hogy ha ez étczaka, ki-szöllitász e' világból, ne-bány velem az én cselekedetim, hanem a' te irgalmaságod-szerént;

Nnn

ha pe-

ha pedig tovább halasztod életemet, add szent malasztodat; hogy józanon, szentül, és igazán éllyek e' világon. A' mi Urunk JESUS Kríztus-által &c. Amen.

Itt mondhatt már el azokat az Imádságokat, melyeket fellyebb, a' Negyedik Résznek, Hetedik Cikkében fel-jegyeztünk.

Az-után ezeket mondhatt:

Mivel már bé-estveledett, kérünk Teremtőnk tégedet; hozzánk kegyelmességedet, mutasd, s-szokott őrzé-
sedet. Gaz álmok távol essenek, rút látásink el-veszszenek, Sátánok meg-kötteiflenek, hogy testünk ne-förtözzenek. Istennek hív szent Angyala, engem ki őrzésed-alá, az Ur kegyelmességéből bizattam anyám méhéből; Fényeddel éjel látogass, őrizz, vezérelj, támogass, hogy őrdögnek álnoksá-
ga ne-árthasson, s-csalárdsága. Engedd ezt nekünk kegyes-
sen, Arya, Fiú felségeffen, szent Lélekkel egyetemben, élven örök dicsőségben, Amen.

Antiphona. Tarts-meg Uram minket vigyázásunkban, őrizz-meg minket alvásunkban, hogy a' Kríztussal vigyázzunk, és béke-ségben nyugodjunk.

✠. Őrizz Uram minket, mint a' szemed-fényét. ✠. Szárnyad árnyéka-alatt őltalmaz minket.

✠. Méltóztass Uram ez éteztaka. ✠. Minket a' büntől meg-őrizni.

✠. Uram légy kegyelmes nekünk. ✠. Légy kegyelmes nekünk.

✠. Légyen rajtunk Uram a' te irgalmad. ✠. A' mint benned biztunk.

✠. Uram halgass-meg könyörgésemet. ✠. Es az én kiáltá-
som jussön elődbe.

I M A D S A G.

Látogass-meg Uram ezt a' házat, és az ellenségnek min-
den csalárdságát távoztass-el innét. A' te szent Angya-
lid lakozzanak e' házban, kik minket békeségben őrizze-
nek, és a' te áldásod mindenkor velünk légyen. A' mi Urunk
JESUS Kríztus-által, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel él,
és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

Adgy

Adgy csendes nyugalmat Uram ez éteztaka, hogy az
éjeli fetettségéből fel-viradván, szent nevedet dicshessék. A'
mi Urunk JESUS Kríztus &c.

Szent Agoston Imádsága.

Engedd kegyelmes Ur Isten, hogy úgy igazgassam, ren-
dellyem, és végezzem az én életemet, hogy békeség-
ben aludgyam, és te-benned nyugodgyam most, és mind ö-
rökké, Amen.

*Midőn le-vetkeződöl, ezeket a' fohász-kódásokat
mondgyad.*

Vetkeztess-ki Uram engem a' régi emberből, és az ő csele-
kedetiből, és öltöztess új emberbe, ki az Isten-szerént
teremtett igazságban. A' mi Urunk JESUS Kríztus-ál-
tal. Amen.

Világosítsd-meg Uram az én szemeimet, hogy soha el-
ne aludgyam a' halálban! Te teremtettél engem magadért,
és nyugharatlan a' mi szívünk, mig benned meg-nem nyug-
szik!

Adgyad édes JESUS-om, hogy minden teremtett-állá-
tok-felett, csak te-benned nyugodgyon az én szívem!

Adgy csendes nyugalmat Uram nekem, hogy midőn
az én szemeim bé-hűnyattatnak, és a' te dicsőségedre alusz-
nak, az én elmém, és szívem minden lélekzetimben, szent
ueved dicsőségére vigyázzon!

Mikor az ágyadra mégy.

IMé életemről, és idvességemről bizonytalan, bé-hágok
koporsómba! O bár soha meg-ne bántottalak volna!
ő ki-mondhatatlan gyönyörűség! ő minden jószágok-felett-
való Jóság! szánom bánom, én Uram, és én Istenem az én
vétkeimért, és jobbúlásomat igirem!

O kegyelmes Atya Ur Isten, a' te szerelmes szent Fia-
dat, minden szenvedésével bé-mutatom néked az én vét-
keimért!

Nnn 2

O Ból

O Bóldogságos Szűz MARIA, a' mi Urunk JESUS
Krisztusnak szent Anyja, esedezzél érettem!

O dicsőséges szent Pátrónusim, és én őrző Angyalom,
őrizzetek-meg engem, az őrdőgne minden családságitól.
Atyának, és Fiúnak, és Szent Lélek Istennek nevé-
ben, Amen. JESUS, MARIA, JÓSEF,
a' ti szent kezetekben ajánlom
lelkemet!

*Azonban, az örvenedik Zsoltárt, mely fellyebb az
Harmadik Résznek, Harmadik Cikkében
vagyon, mond, el.*

ÓTÓ.

Ö T Ö D I K R É SZ. A' JESUS KRISTUSNAK,

Az Emberi-nemzet gyönyörűségének, és szerelmének,
Kinek gyönyörűsége, az emberek fiaival lenni.

A' Paradicsom közepiben plántáltatott

E L E T F A J A N A K,
Kinek gyümölcsfe, az öt évőknek halhatatlan-
ságot ad.

Az Oltári Szentségben el-rejtetett

H U S V E T I B A R A N Y N A K,
Ki az Egyiptomi fogságból, ki-jövetelnek emlékezetire éendő.

A' Menyből le-szállott

I G A Z M A N N A N A K,
Ki minden iznek gyönyörűségét magában foglalja.

A z

A N G Y A L I K E N Y E R N E K,

s-eggyütt

A Z U T O N - J A R O K E L E D E L E N E K,
Kit a' világ pusztájában bújdosó szarándokoknak
eledelül adott az Isten.

Az Igaz

S Z Ó L L Ó - T Ó N E K,

Ki mennyei harmattal, és nedvességgel gazdagította,
és gyümölcsösíti a' benne-lévő szőlő-
vesszőket.

Ki szűzeket nemző, és az emberek szívét vidámitó bort hoz.

Mely titkokat magában-foglaló

P E L L I K A N N A K,

Ki maga mellyéből ki-folyó vérrrel táplálja fiait.

Nnn 3

Az Or

Az Orvos

SAMARITANUSNAK,

Ki a' szeretet borát, és irgalomság olaját a' mi
halálos sebünkbe töltötte.

A' MELKISEDEK RENDIN-VALÓ

PAPNAK,

Ki kenyeret, és bort, sőt magát érettünk áldozta:

A' SZENT, ARTATLAN, MAKULA-
nélkül-VALÓ

A' BÜNÖSÖKTŐL EL-VAEASZTOTT

FŐ-PAPNAK,

Kinek nem szűkség a' maga vétkéért, a' mint a'
másokéért áldoznia.

A'

JOPASZTORNAK,

Ki a' legeltetésnek zsíros helyére helyeztette
az ő juhait;

Sőt maga szent TESTEVEL, és szent VEREVEB
táplállya.

O ugyan-is, mit adhatott nagyobb,

Ki MAGAT adta nekünk?

E' világra SZÜLETTETVEN,

társunká lett;

Velünk ELVEN,

eledelünké lett;

MEGHALVAN,

váltságunká lett;

A' mennyei dicsőségben URALKODVAN,
Jutalmunká lett?

ÓTÓ.

ÖTÖDIK RÉSZ.

C S Ö T Ö R T Ö K R E.

A' MISE HALGATASNAK, ES COM-
munkálásnak aitas, és hasznos
módgyáról.

ELSŐ CZIKKE L.

Krisztus, és ember-közt-VALÓ beszélgetés, hogy mi-módon,
és formán kellessek hasznossan kommunikálni.

1. §. A' szent áldozatra, avagy kommunikálásra-
VALÓ serkengetés, és hívás.

Jöjtek hozzám minnyáian, a' kik munkálkodtok, és
meg-terheltettek, és én meg-könnyebbítelek titeket.
mert én vagyok a' jó Pásztor, ki az én juhaimért adtam lel-
kemet, és drágalatos eledellel, tudnia-ilik, szent testemmel,
és véremmel táplálom őket. Mert nagy vendégséget szer-
zettem, hogy meg-mutatnám az én gazdagságomat, és az
én országom birodalmát. Jertek azért, egyétek az én kenyé-
remet, és igyátok a' bort, kit elegyítettem néktek: mert
az én gyönyörűségem az ember fiaival lenni. Az én malaz-
tomnak, dicsőségemnek, az-az, minden jóvaimnak része-
sivé kívánlak titeket tenni. Es ez az oka, hogy az égből
le-szálván e' világra jöttem, hogy Emberré lettem, hogy annyi
munkát, fáradságod, kinokat, sőt halált-is szenvedtem;
hogy oly nagy kívánsággal kívántam ezt a' Húsvétot az én
Tanítványimmal enni.

Hogy pedig ebben bizonyosabbak lennétek, magamat
adtam jegyül, és zálogul. Imé magamat egészen néktek
adtam: e' világra születvén társatokká lettem, veletek élvén,
éleds-

A' Krisztus
szól.

éledeleteké lettem, meg-halván váltságtokká lettem, végtére a' mennyei dicsőségben uralkodván, jutalmatokká lettem. Mit adhattam volna kellemetesebbet? avagy mit cselekedhettem volna többet, s-nem cselekedtem?

Az ember
szól.

Bizonyára te Uram kegyes, édes, és feletébb irgalmas vagy. O mely csudálatos a' te neved, az egész föld kerekségén! De micfoda az ember, hogy meg-emlékezel róla? vagy az ember fia, hogy oly kegyessen látogatod, és fel-magasztalod őtet? Nem-de-nem por, hamu, és hivság minden elő ember? s-még-is méltónak itilled, hogy reá fel-nyírd szemeidet? méltónak itilled, hogy hozzá bé-meny, és nála lakó-helyt készíts? Mivel hálállyam-meg mind ezeket? Te Uram mindenekre-nézve gazdag vagy, és mindenek a' tiéid, én pedig szegény, és szűkölködő; de azon-kiyül sem szűkölködöl az en javaim-nélkül. Es ha mindenemet, sőt magamat néked adom-is, micfoda ez, a' te jó-téteményid-hez-képezt?

A' Krisztus
szól.

Mutasd-bé a' dicsíretnek áldozattyát az Urnak, és töltsd-bé a' Felségesnek a' te fogadásidat. Leg-kedvessebb áldozat az én Atyám, és én-előttem, az én testemnek, és véremnek áldozattya, és vétele. Ezt azért gyakorta, de aitatósággal, és buzgósággal cselekedd az én emlékezetemre. Arra a' végre hagytam ezt a' mély titkot az én Anya-szent-egyházamban, hogy szüntelen az én szeretetemet, mellyel meg-váltottalak, szemed-előtt vífeld. Tudom ezt mással meg-nem hálálhadd, hanem rólam-való emlékezettel; s-nem vihedd-e ezt véghez? igen-is véghez vihedd, s-nem-is könnyebben, s-jobban, mint ennek a' titoknak gyakorlásával: hogy-ha pedig el-mulatod, meg-lásd, hogy amaz háládatlanokkal, ki-ne rekesztetsél az én vacsorámról.

Az ember
szól.

O mely nagy a' te édeségednek fokasága Uram, kit nyilván ki-jelentettél, a' tégedet féltőknek! és hogy a' te édeségedet a' te fiaidnak meg-mutatnád, az égből le-szállott, édes ízű kenyérrel, fok jókkal bé-töltöd. O mely édessek az én számban a' te beszédid, mellyekkel oly szerelmessen híjz magadhoz! De ő, ki vagyok én Uram, hogy a' te asztalodról egyem, életemnek minden napjaiban?

2. §.

2. §. Az Oltári Szentségnek nagy méltósága.

Ugyan azt akarom, hogy jól eszedbe vedd, ne-talántán semminek alitván, az én jó-téteményemet, mellyet az én hiveimnek mutattam, tünységgé, és a' te lelked meg-ütállya ezt az eledelt, és így én-is ki-okádgyalak téged az én számból. O mely boldog vagy keresztyén lélek, ha meg-isméred a' te gazdagságodat, ki illy zűros legeltetésnek helyére helyezettét, és a' kinek adatott, hogy illy méltóságos vendégségben részesülj! Almélkodnak ezen az egek, és az Angyalok rettegéssel csudállyák ezt a' mély titkot; midőn azt alattok látták lenni, kit felettek mindenkor imádnak. Mi-képpen meri tehát ezt hideg, ocsmány, és meg-főrtőztetett szível venni az ember? mi-képpen lehet az, hogy a' ki száma-nélkül részesül az Angyalok kenyérében, még-is a' disznók moslékját kívánja?

A' Krisztus
szól.

Bizonyára nagy méltóság az emberé, de nagy a' kötelelsége-is a' jó életre, hogy ehhez méltán járúllyon. De ah! látom Uram, mely fokban járúlnak hozzád méltatlan, s-magam-is mennyi fogyatkozásokban vagyok! látták a' te szemeid. En-is más törvényt látok az én tagjaimba, kik az én elmém törvényével tusakodnak, és bűnnek törvényében meg-kötőznek, hogy nem a' mi jót akarok, cselekezem, hanem a' mit nem akarok, a' gonoszt!

Az ember
szól.

3. §. Az Oltári Szentségnek haszna, és szűksége.

Imé én, az én malasztomat, segedelmemet, sőt önnön magamat, minden jónak kút-sejét néked adom az Oltári Szentségben. Mert tudom, hogy én nálam-nélkül semmit nem cselekedhetel, de imé én vagyok az Elő Kenyér, ki menyékből szállottam: én vagyok a' kenyér, ki az embereknek szívüket meg-erősítem, kit ha gyakorta, és buzgósággal vennél, a' Felséges jobb keze-által való változást érsz; mert akkor mint a' zűrral, és kővérséggel meg-telnék a' lelked, erős, és hathatós lenne a' jóságos-cselekedetek véghez viteleiben, és ennek az eledelnek erősségében járna, ennek a' világnak pusztáján, az Istennek hegyéig. Micfoda ellenségtől fél pedig az, a' kivel, sőt a' kiben én jelen vagyok? s-én-

A' Krisztus
szól.

Ooo

óltal-

oltalmazom? Bizvást mondhatta az én Apostolommal: *Ha az Ur mi-velünk, ki ellenünk? Mindeneket véghez vitétek az által, a' ki engem meg erősít.* Bizvást mondhatta amaz én szívem szerént-való férfival: *Ha a' balál árnyéka közepén járok-is, nem félek a' gonosztól mert te velem vagy.*

Az ember
szóll.

Aldott légy Uram mind örökké, hogy nekem asztalt készítettél; azok ellen, ki engem nyomorgatnak. O vajha innen erőt vennék, az én ellenségim ellen való harczra! Miért nem volt pedig ez, ennek-előtte, és el-bágyadott az én erőm, az én szegénységemben? miért engedtem oly könnyen a' késérteteknek? Nem-de-nem azért-é, hogy meg-úntam a' te asztalodat, és el-feleitettem enni az én kenyere-
met? ezért, ezért fogyott-el az én erőm! Nem-de-nem sok-szor aitatóság-nélkül, csak szokásból járultam-é hozzá?

A' Krisztus
szóll.

O ember helyessen mondád. Mert valamin a' test eleddel tápláltatik, úgy a' lélek-is hogy a' gonosz kívánságoktól meg ne foitasson, ezzel az eledellel kell erősíteni. akarod-é tudni. micfoda az az eledel? *Imé az én testem bizonyal étel, és az én vérem bizonyal ital.* Ez a' minden-napi kenyér, ez a' ki az égből le-szállott, mellyel ha méltán, és gyakorta élnének az én hiveim *mint egy tűzet okádó oroszlyánok*, úgy kelnének fel-ettől az asztaltól, és rettenessék lennének minden ellenségiknek, meg-az ördögnek-is. Bizonyára nincsen erősebb pais, a' ti ellenségek tűzes nyilai-ellen, fő-képpen a' testi ki-kívánságok ellen, kivel minden-napi harczotok vagyon, mint az én Asztalomhoz-való gyakori járulás. a' testi égő kívánságokat, könnyen el-oltya az a' víz, a' ki örömmel véte-rik az ldvezítő forrásból; az enyimekből tudni-illik, kiket az Oltári szentségben, mindeneknek bővségeffen meg-nyitot-tam, és szűzeket nemző bort tettem-elé; mert csak egyedül én elégitem meg az éhező lelket meg-maradandó jókkal; én adok néki minden jó izú, és gyönyörűséges Kenyeret. Ugyan-is micfoda jó-nélkül szűkölködhetik az, a' kihez én, minden jónak kút-feje bé-szállok? Jőjjetek azért én ked-vesim, egyetek az én Kenyeremet, és igyátok a' bort, a' kit elégyitettem néktek, és részegedgyetek-meg.

S. Chrysost.
homil. 61.
ap popul.
Antioch.

4. §. Az Oltári Szentséghez gyakorta kell járálnunk.

De látom Uram, hogy sokaknak kemény a' te beszéded, és nem minnyáian fogják-meg. Most hogy azokról ne-szólljak, kik a' fetétségben járnak, és az igazságnak nem hisznek, mondván: *Miképpen adhatta ez nekünk az ő testét en-nünk!* sokan vannak, a' kik a' gyakor Kommunikálistól, vagy áldozástól el-állanak.

Az ember
szóll.

Jól-tudom, mely hajlandók az ember érzékenségi a' go-noszra; mely aprólék okokra-nézve el-állanak az én tisztele-temtől, és szolgálatomtól, kik egyéb-aránt szorgalmatosak a' világ, és test, és ördög szolgáltyában. O mely könnyen hisznek az ördögnek, ki a' gyönyörűséget javallya, a' tiltot al-mát elejekbe-teszi, és nagy hamissan Istenséget igir nekik! Nekem pedig, ki az én testemet adom eledelül, ki oly kegye-
sen hívom őket, ki őket az Isteni természetnek részefivé-te-szem, nem hisznek! Nekem, a' ki *Ut, Igazság, és Elet* vagyok.

A' Krisztus
szóll.

De imé értesd-meg most-is Faraonak csalárdságát, ki iri-gyelvén az én tiszteletemet nem akarja el-eresztetni az én né-pemet, hogy nekem áldozzon a' pusztaban, hanem az Egyip-tomi fetétségben munkálkodtatta őket, sár, polyva, és té-gla-között (mert ugyan-is nem más e' világi kincs, arany, ezüst, méltóság, és gyönyörűség) hogy én-nekem ne-szol-gálhassanak: Még-is mely fáradhatatlanok az emberek ezek-ben a' munkákban, mellyekből eggyebet nem vésznek a' fájdalom kenyere-nél! holott sokkal könnyebben juthat-tak-vólna az én kenyere-mhez, ki magában foglal minden izt, és gyönyörűséget.

Nem így cselekedtek régenten az én hiveim, hanem szíveknél eggyűyűségében járnak-vala, és álhatatosak va-lának a' kenyérnek meg-szegésében, és imádságban. An-nyira nőtt, és meg-erősödött volt eleinte az én Gyülekeze-tem, ezzel az eledellel gyakor éléssel, hogy ennek buzgósá-gától vífeltevén, mindeneket meg-úrtálnának, és se kinzá-sokkal, se igirettekkel, és incselkedésekkel tőle el-nem vonat-tathatnának.

Emlékezzél-meg ő keresztyén lélek az első keresztyének-ről, mikor hiveknél egy szívek, s-lelkek-vala, csudálkozzál

Ooo 2

az ő

az ő buzgóságokon, és szereteteken. Imé mennél inkább el-távoztak a világiaktól, annál inkább közelitettek az én tisztületemhez. De ő hol-vayon most az a buzgóság? hol-vayon a léleknek meg-részegedése? hol-vayon a szent Lélektől származott békeség, és öröm? ah miképpen meghomályosodott az arany, el-változott a szép szín!

O ember fiai, meddig, meddig mentek a kemény szivel? meddig a hivatás szeretetével? meddig a hamisság keresésével? mi-ért utáljátok meg az életnek Fáját? mi-ért hadgyátok el az élő kút-forrást, és meg posztat férges tölcsás kútakat kerestek? Bizonyára, ha értenétek az Isten aján-dékját, és tudnátok azt, ki titeket hív, és magát eledelül ad-gya, nagy sietséggel járúlnátok hozzá: és nem volna szük-ség, hogy kényszerítettétek erre a nagy vacsorára, és me-nyégzőre. De el-rejtettek ezek a világ bölcsei-előtt, kik nem érzik azoknak ízét, a mik az Istené.

De tudgyák a lelki szegények, kik ebben a mennyei eledelben nagyobb gyönyörűséget találnak, hogy sem a vi-lágnak minden örömeiben.

Az ember
szóll.

Szegenylem Uram, valamikor ezeket hallom, avagy ró-lok gondolkodom: midőn az első keresttyének buzgóságo-kat a mi-énkkel öfsze-vetem: O mely nagy különbség vayon köztök! De ne-utály-meg minket mi ldvezítő Isten-nünk; tégy olyanokká, a minéműekké kívánsz. ha rúnák vagyunk, ösztönöz; ha vakok, világosíts meg; ha bennák, gyógyíts meg; ha kéfedelmessék, kényszeríts a bé-menetel-re; hogy a te asztalod meg-telleyk. Taníts meg engem a te akaratod követésére, mert a te szolgád vagyok, hogy szánt-szándékból áldozzak néked, és valyam Uram a te ne-vedet: és valamint a szomiú szarvas kívánczik a hideg for-rásra, úgy kívánczozék az én lelkem te-hozzád, és a te pit-varodba. ferényen, és buzgósággal járulok ez-után ehez az asztalhoz, hogy nagy örömmel igyam az én ldvezítőm For-rásból. Örömmel megyek az én Istenem oltárához, ki az én iffiúságomat meg-vigasztallja.

5. §. A' gyákor kommunikálásnak, és áldozás-nak akadályai.

Nagy szorgalmatossággal azért, minden akadályok köte-leit, mellyekkel másokat kötve látcz, a buzgóságnak, és szeretetnek fegyverével vágd-el. De leg-először-is e világi gondokat, és szorgalmatosságokat, mellyekkel mint egy tö-visekkel az ember elméje meg-főjtatik, tedd-félre. mert ugyan-is mi-ért fárasztod, és annyi felé terjeszted szivedet, holott annak csendes békeségében sokkal boldogabban élhet-nél? mihasznára foglalatoskodol annyiban, holott csak egy néked szükséges, nekem kellemetes: tudni-illik, a te lelked ldvefsége, melyre kevés gondod vayon? nem-de-nem be-csúlsebb a lélek a testnél? mit használ, ha e világot el-nye-red, s el-nyeled-is, ha a lelkedet el-veszted? nincs én-előt-tem unalmasbb szó ezeknél: *majort vettem, öröket vettem, és feleséget vettem*, azért nem mehetek. Nem-de-nem ezeket, és másokat e-feléket én már régen keményen meg-büntet-tem? Lásd azért, ha méltó-é, hogy engem ezekért meg-vefs.

A' Krisztus
szóll.

Meg-vallom Uram, hogy méltatlan, és éktelen dológ, ily hivatásos dolgokért tégedet, és a te asztalodat meg-vetni, mellyet szeretetedből, ily gazdagon, ily gyönyörűséggel, nem magadnak, sem az Angyaloknak, hanem az emberek-nek készítettél. De jól-tudod Uram, ennyi világi gondok között, nehéz az embernek, mindenkor csendes elmével lenni, s-ehez a méltóságos mély titokhoz járúlni.

Az Ember
szóll.

Sőt annál inkább siess én-hozzád, kinek gond-viselésé-től, és igazgatásától fügnek mindenek. Mennél nagyobbak a gondok, annál inkább siess a hailekhoz, és kérj tanácsot az Uról: Ott vayon az bölcseségnek kút-seje, ott vayon a nagy tanácsu Angyal. Ha azért bölcseség-nélkül szüköl-ködöl, kérj én-tőlem, és meg-adatik. O ha értenéd, mely sokan pók-hálóba szőnek magoknak, és haszontalanul mún-kálkodnak! sokaknak szerencsétlenül folynak dolgai, mert az Uról nem kérdezkednek! haszontalan idején-való fel-kelestek, haszontalan munkára-menéltek, ha én az igazság-nak Napja nem fénylen előttered.

A' Krisztus
szóll.

Az ember
szól.

Bizonyára Uram, mind haszontalanok, és bizonytalanok az emberek gondolati. Azért ez-után, te lélsz az én világosságom, és Vezérem; és az én tanácsom, a' te igazságod. Annak-okaért Móyses-szel egyűtt, gyakorta a' hajlékhoz folyamodom, s-tanácsot kérek az Urtól.

6. §. Illendő-é, az emberi tekintetért a' szents communio-
niót el-mulatni?

A' Krisztus
szól.

De fokban taláztatnak, kik az emberi tekintetért, és azoknak bal-ítéletéért, ritkábban járúlnak az én asztalomhoz. Te pedig, által-látván, hogy csak egyedül a' Felséges Birónak itéletitől kell félned, kinek hatalma vagyon, hogy a' gyehenna tűzére vessen. Te, ki csak egyedül az én kedvemben akar szlenni, inkább függesz-é a' világ fiai, vagy az én beszédimtől, és itéletemtől? Nem-de-nem minden ember hazug-é, s-csak egyedül én vagyok igaz? hadgy békét azért e' csalárd világ itéletinek, s-járj az én kedvem, és itéletem-szerint. Ha a' világnak akar szl teczenni, nem lélsz az én szolgám.

Azonban, ha aitatossan, és szentül élven, üldözést szenvedsz, nem szomorkodnod, hanem örülnöd kell azon, hogy méltóvá lettél, ki az én nevemért gyalázatot szenvednél; mert ez illendő az igaz keresztyénhez: azonban a' jó lelki-ismérettel vigasztald magadat, el-jön a' nap, a' mellyen én, mindeneknek igaz Birája, ki-nyilatkoztatom a' sziveknek tanácsit, és meg-feddem a' gonosz itéletű sziveket. Akkor azok nagy félelemmel meg-háborodnak, te pedig nagy álhatatossággal állasz, ha most, békeséges-tűréssel állasz. Mert a' győzedelmefnek adok el-rejtett mannát, és új nevet.

Az ember
szól.

Engedd Uram, hogy az emberek itéletit semminek tartsam, mert az a' nagy nap mindenedet ki-nyilatkoztat. azért csak neked igyekezzem kedvedben lenni.

De teczik-é az néked, ha én látván az én méltatlanságomat, és a' te Felségedet; még-is gyakortább járulok hozzád? Nem-de-nem kell attól félnem, hogy a' gyakor nyájasságból unalom következik? fokban ezt itillik. még talám magam-is nagyobb aitatossággal viszem azt véghez, a' mit ritkábban cselekszem.

7. §.

7. §. Illendő-é alázatosság szine-alatt, a' communio-
niót el-bagyni?

Kérlek titeket (szinre) hiveim, kik a' ti túnyaságtokat, és hidegségteket, a' jóságos-cselekedetnek palástyával fedezitek, meg-csalván magatokat, mert az én szemeimet, kik a' Napnál fényesebbek, meg-nem csalhattytok. Tehát azt vélitek, mentől ritkábban járútok az én asztalomhoz, annál méltóbbak lesztek? O csalárdság! Jól látom én, mi van a' ti gondolatotokban, ki a' sziveknek rejtekit-is szemlélem. Bizonyoságot téfzen nekem a' ti lelki-isméretetek, micfoda készűlettel járútok az én asztalomhoz, a' ritka kommunikálással: szinem eleibe állitalak, és meg-feddelek titeket, mert ez a' ti aitatosságtok szines gonofzság, ki a' túnyaságot aitatossággal palástyával fedezi, és az Isteni tisztetletnek szine-alatt, a' csömörben feküvő lelkert rejtegeti. De magának hazud a' gonofzság, magát csallja-meg. Ugy közelget-é tehát a' beteg egétségéhez, mennél tovább távozik az orvostól? az melegszik-é inkább még, ki távulabb áll a' tűztől? En vagyok pedig az Orvos, ki a' ti nyavalyátokat viselem; én vagyok, a' ki tüzet küldeni jöttem e' földre, mit akarok egyebet, hanem hogy égjen, és fel-gyújtja a' ti sziveteket?

De világossabban szöllok veled, hogy meg-ismérd, mely szem-látomást vétesz némellyek tanácsán járván. Tudod-é, hogy az én testemnek, és véremnek Sacramentoma mindenkör újabb, újabb malasztot ad, ha valami akadályt nem téfzel néki? Ezt meg-vallod? Nem-de-nem tehát mennél többször járúlsz hozzá, annál több malasztot vészelsz? mennél több malasztot vészelsz pedig, annál inkább nevededik a' hit, reménség, szíretet, aitatosság, Isteni tisztetlet, tisztaság, és más jóságos-cselekedetek, kik az elmét meg-világosíttyák, az akaratot felgyulaszttyák, a' szívet meg-tisztittyák, &c. ez az ékeség, ez a' menyegzős ruha, melyben kívánom, hogy az én asztalomhoz méltán járully.

Látod-é miképpen nyit egy communió utat a' másakra, annak-okaért, a' hólnapi communióra leg-jobban járul az, a' kiben a' tegnapinak gyümölcse vagyon. Ne-tarts attól, hogy innen unalom, és meg-útállás következzen. Ugy vagyon, az em-

A' Krisztus
szól.

az emberek-között, a' gyakor nyájasságból ezek követke-
nek. Oka pedig ez, mert mennél többet forganak egygyütt,
annál inkább egy-másnak fogyatkozási, eseti, és vétkei nap-
fényre jönnek, melyekből e'-féle unalom, és meg-útállás szár-
mazik; Ellenben pedig, mennél gyakortább nyájaskodol
én-velem, annál több tekelletességimet tapasztalod, azért na-
gyobb becsülettel, és tisztelettel-is illelcz.

Ezek nyilván-való tapasztalt dolgok, melyeket nem-
szükség tovább erősíteni. Mind-az-által, a' hamiságnak at-
tya sokakat el-csábít, kik az én dicsőségemre, s-magok idvef-
ségére keveset vigyáztván, az ő szívek kívánságiban járnak.
Tudgyák tudni-illik, ha gyakorta kommunikálnak, inkább
kell magokra vigyázniok, inkább kell az érzékenségekkel
harczolniok, inkább kell az Isteni szeretetet, és félelmet gya-
korlaniok, ők pedig ezeket utálván, el-mulattyák a' gyakor
communiót, hogy így bátrabban meheffenek az ő gonosz
szokások és kívánságok-után. mert néminémű szabadság-
nak tartják, a' communiótól meg-szűnni, holott nekem szol-
gálni uralkodás. Hogy-ha nagy Innepeken, kötelekségek-
szerint néha kommunikálnak, egy-kevesé, míg a' templom-
ban vannak, mutatják aitatóságot, de a' templomból ki-
menvén, mint az eb viszsza-térnek az okádásra. Hallyátok
egek, és föld, titeket hijsak bizonyosággal, mivel az emberek,
kiknek okos lelket adtam, hallani nem akarnak: *Fel-neveltem,
és magasztaltam a' fiakat, ők pedig meg-útáltak engem. Meg-ismérte
az őkör az ő Urát, és a' szamar az ő Ura jászolyát, az Izraél pedig
meg-nem ismért engem, és az én népem nem értett. Mely gonoszul
felelnek-meg nekem az emberek, kiket teremtettem, meg-
váltottam, hogy nekem szolgálnának! kiknek testi táplála-
sokra a' földnek gyümölcsét, lelki eledelre szent testemet,
és véremet adtam. Tudnia-illik hasonlónak, avagy még alább
valókká lettek az oktan-állatoknál, az ő jó-tévdőjüket meg-
nem ismervén. Az oktan-állatok meg-ismérik az ő Uro-
kat, szolgálnak néki, egy kis hulladékért, kenyér-héjért,
avagy szénáért; az emberek pedig (ő nagy háladatlanság!)
kiknek az én asztalom, mennyei eledellel ki-tétetett, nem-
is nézik az ő jó-tévdőjüket!*

8. §.

8. §. *Szent rettegéssel, és félelemmel kell az Oltári Szenttséghez járulni.*

Midőn a' gyakor communiót javallom, nem akarom, *A' Krisztus
szóll.*
hogy a' szent félelemről, és tiszteletéről el-felejtkezzél. Zakeuf-
nak kész akarattya, és szeretete kellemetes volt én-előttem,
de nem alább-való volt a' Századosnak alázatossága, szent fé-
lelme, és tisztelete. Amaz nagy örömmel bé-fogadott házá-
ban, ez az ő csekély állapotát látván, nem mert hajlékába
bé-venni. Leg-jobb ezt a' kettőt őszsze-fogni, a' *Félelmet*, tud-
ni-illik, és *Szeretetet*, és ezekkel járulni az én asztalomhoz.

A' szent Félelmet pedig a' hit nemzi benned; mert ha
erős hittel el-hiszed, hogy én mindeneknek Ura, és Isten, ki
az eget, és földet bé-töltöm Felségemmel, kit reszketvén
imádnak az Angyalok; ha mondám el-hiszed, hogy valóság-
gal jelen vagyok az oltári Szenttségben, lehetetlen, hogy ret-
tegés-nélkül ahoz járúly. Valami fogyatkozás itt esik, a'
hitnek gyengeségéből származik. Senki ehez az Asztalhoz
mocskos szível, bűnökkel meg-terheltezt lélekkel nem já-
rúl, a' ki el-hiszi, hogy En, minden tisztaságnak tüköre, s-sze-
retője, minden tisztátalanságnak meg-büntetője jelen va-
gyok.

Hald-meg, mely nyilván szóll erről, az én titkaimnak ma-
gyarázó Mestere, az én választott Edényem: *Próbálja-meg pe-
dig magát az ember, és így egyék abból a' Kenyérből, és így igyék abból
a' pohárból; mert a' ki méltatlanul eszi, és iszja, itéletet eszik, és
iszik magának, meg-nem vizsgálván az Ur testét. Mi lehet ennél
világosabb?*

Feletőbb rettentnek Uram engem ezek a' kemény szók. *Az ember
szóll.*
ugyan-is, ki olvashattya, vagy halhattya azokat ifzanyodás-
nélkül? ki mér a' te szent testednek, és vérednek asztalához
irtózás-nélkül járulni? Imé az egek nem tiszták előtted,
mentől inkább az ember, ki csak féreg, és rothadás? azért in-
kább más Apostoloddal azt mondom: *Meny-ki Uram én-tőlem,
mert bűnös ember vagyok. né-talántán méltatlan járulván a' te
asztalodhoz, kárhozatomra légyen a' te szent tested, és véred.*

Ugy vagy, kemény, de igaz szókkal él az én Aposto- *A' Krisztus
szóll.*
lom, a' ti jótokra, hogy az életnek Kenyere, a' ti gonoszság-
tok-

Ppp

tokból, halálévá ne-vállyon. Még-is ő mely kevesen vannak, kik az Apostol szavaira figyelmeznak. Mentől ritkábban, annál kézületlenebb járúlnak fokban ez Asztalhoz, és kevés külömbiséget tesznek, e' között, és más asztalok-közt.

Méltó panaszom vagyon reátok, kik engem így becstelenségetek, és illy illetlenül járúltok az én Asztalomhoz! Ti reátok, kik az Ur szekrényre mellé, a' Dágon bálványt állítottátok; az-az, az én szent testemnek, és véremnek vételéshez mocskos szível, és lélekkel járúltok. Micsoda szövetség van a' világságnak a' fetétséggel? micsoda társasága Krisztusnak Belállal? rontsd-el azért a' fősvénységnek, tobzódásnak, részegségnek, bujaságnak, jóra-való reftségnek, és hiúságnak bálványát, mert külömben nem idvésegedre, hanem veszedelmedre léssen a' szövetségnek Szekrénye. Midolgotok van néktek, ő balgatag Filistheusok (gonosz keresztyének) az Ur szekrényével? távol vagyon az én akaratom tőletek, és a' ti kezeitekből el-nem veszem az ajándékot. Mire valók a' ti áldozatok? útállatoságok előttem, mert a' ti kezeitek teli vannak gonoszsággal. Hajdan mondatott a' Papoknak: *A' Papok szentek legyenek az Isten-előtt, és meg-ne ferteztessék az ő nevét; mert az Ur fűstét, és az ő Isteneknek kenyerét áldozzák, és azért szentek legyenek.* Es ismét: *A' Papok, kik az Urhoz járúlnak, meg-szenteltesse, hogy őket meg-ne csapja az Ur, &c.* Ez parancsoltatott régente a' Papoknak, ez parancsoltatik most mind a' Papoknak, s-mind más Keresztyéneknek. Sőt akkor, mely nagy tisztaság, és szentség kívántatott másoktól-is, kik az áldozathoz járúltak, olvasd-meg: A' mely emberen makula, avagy a' testében fogyatkozás volt, nem eresztetett az áldozatra. Ezekről nagy szentség, és tisztaság kívántatott, kik csak az árnyék-körül forgottak, mentől inkább tőletek, kik valósággal a' szenteknek Szentét vesztitek? micsodák azok a' kenyerek, ökrök, és juhok az Isten Fiához? nem-de-nem méltó-é, hogy a' mint itt nagyobb a' Felség, nagyobb legyen a' Szentség?

Most pedig, az én szent testemnek, és véremnek Sacramentoma, oh mely fokaktól ocsmány szível, szájjal, és kezekkel meg-ferteztetik, még-is úgy éltek, mint a' mely nemzetiség igazságot cselekeszik. Azért nem szűntök-é tahát meg

a' go-

a' gonoszságtól, hogy a' gonoszok-ellen kérik az én boszszú-állásom? Vallyon cselekedtek-é illy nagy vétet az Aron fiai, hogy a' szent helyre bé-mentek, és idegen tűzzel áldoztak? Vallyon vétettek-é annyit a' Bethsamták, kik-közzül csak azért, hogy az Ur hajlékát tisztelenül nézték, ötven ezeren meg-öltetettek? Vallyon volt olly vétkes Oza, ki az Ur hajlékát jó szándékból meg-támáztotta? Vallyon nagyobb vétet cselekedett-é Bóldisár, hogy a' szent edényeket meg-ferteztetett kézzel forgatta? Mind-azon-által ezeket, és másokat-is, vagy a' tűz meg-emészttette, vagy a' föld őket el-nyelte, vagy más kemény csapás érte, kik illetlenül éltek az én Sacramentomimmal, és nekem szenteltetett állatokkal.

O mely bódogok vagytok, ha mások kárán tanútok, és ez-után tiszta szível, és lélekkel járúltok az én asztalomhoz. Mert az istenteleneknek áldozati útállatosak én-előttem, és ez-ilyenek inkább meg-bántanak engem áldozattyokkal, hogy-sem a' Zsidók káromkodásokkal. Mert ha ezek engem meg-ismértek volna, soha meg-nem feszítették volna a' dicsőségnek Urát. Amazok pedig engem a' szent Sacramentomban jelen lenni hívén, még-is illy illetlenül bánnak velem.

Igaz vagy Uram, és minden útaid igazságok, és nincsen a' föld-fzinén olyan ember, ki téged meg-fédhetne, és azt kérdehetné: Miért cselekezel így? mindeneknek a' te szent akaratom regulája. Mind-az-által, mivel-hogy por, és hamu vagyok, szöllok az Urnak. Intesz Uram bennünket, hogy gyakorta járúlyunk a' te asztalodhoz, ez-ilyen példákkal pedig rettentesz tőle. Hát ha úgy járok mint Oza, és a' Bethsamták? hát ha menyegzős ruhám nem lévén, ki-vettetem a' te asztalodtól? mert nincsen az az élő ember, ki ne-vétkezzék. minnyájan fokakban vétünk, hogy merjünk tehát asztalodhoz járúlni? kívánkoznám ugyan én oda, de ha a' mi gonoszságinkra vigyázz, ki álhattya-el? Előttem vagyon Uram, minden kívánságom, és az én' sohajtásim nincsenek előttem el-rejtve.

Az én beszédimből nem kétségben-esést, hanem alázatoságot tanúly. az alázatos, és töredelmes szív, kedves áldozat én-előttem, mellyel bizvást járúlhatsz az én testemnek,

Ppp 2

és vé-

Az ember szöll.

A' Krisztus szöll.

és véremnek vételéhez. Az alázatos, és töredelmes szívet én meg-nem vetem. Tudd-é, hogy a' bűnösökkel-is kegyessen ettem, és nyájaskodtam? mert nincsen az egészségeknek szüksége az orvosra, hanem a' betegeknek.

Annak-okáért, hogy méltán járúly az én asztalomhoz, először tisztítsd ki lelked-isméretit az igaz gyónás, s-vallás, és töredelmesség-által minden bűntől, és a' bűnökre-való vágyódástól. hogy pedig még méltábban járúly, és nagyobb malasztokat nyerj, a' bocsánandó bűnöktől, és azokra-való vágyódástól-is tisztítsd ki szívedet. Mert mennél tisztábban járúlsz hozzám, annál nagyobb malasztot nyersz.

Vedd eszedbe, mit cselekedtem az utolsó Vacsorán, az óltári Szentséget rendelvén. Tudod-é, hogy minek-előtte Tanítványimat asztalomhoz ereszténem, meg-mostam lábait, hogy ezzel a' titkos *ceremóniával*, a' szívnek, és léleknek tisztaságát jelenteném; mely szükséges azoknak, kik az én asztalomhoz akarnak járúlni. Mert a' ki meg-van mosva, az-az, a' halálos-vétkektől tiszta, nem szükség hogy egyébb lábainál meg-mosattassék; az-az, a' gonoszra-való vágyódást le-tegye. Mert valamin a' ki a' földön jár, ám-bár jól vigyázzon, mind-az-által lehetetlen, hogy valami mocskok ne-ragadgyon lábaira. úgy e' földön élvén, lehetetlen, hogy valami földi mocskocska reátok ne-ragadgyon. Mivel-hogy azért, a' szívnek vágyódási némelykor mocskot kapnak, szükség, hogy meg-tisztittassanak, de kivált-képpen akkor, mikor az asztalomhoz akar sz járúlni.

Azonban a' minden-napi fogatkozások, kiket én reátok ereszték, nagyobb meg-alázásokra (csak azok ne-tesse-nek) el-ne vonnyanak az én asztalomtól. Mert tudok én szánakodni a' ti nyavalyáitokon, és inkább tetszik nekem, ha szeretettel hozzám járúltok, hogy-sem mikor félelemtől visszavetvén tőlem el-távoztok.

Aldott légy Uram, ki minket illy kegyessen tanítasz. annál bizvasbb járúlok azért, ez-után hozzád, fő-képpen, a' te malasztod-által, ha halálos-vétkeket nem érzek magamban, avagy azokra el-tekélt szándékot. Ha pedig valami apró-lék vétkeket veszek eszembe, azokat mentől hamarább el-törölöm. Mert tudom azt bizonyosan, hogy az Urnál irgalmaság, és bővséges váltáság vagyon.

9. §. *A' Communióra-való közelebb-való készület,*
a' buzgó szeretet-által.

A' félelmet, ki mint-egy távúlról-való készület, félre-té-vén, a' szeretet-által járúly hozzám. Leg-először-is tégy jó intentiót, hogy nem szokásból, hanem az én szeretetemtől, és lelked idvességétől viseltetvén, nagy buzgósággal járúly ehhez a' Vételhez. Jobb-izű, és hasznosabb az az étel, melyet nagy kívánsággal vészél; izetlen, és egészségtelen, a' mely unalommal vétetik; hasonló-képpen én az éhező lelkeket jókkal bé-töltöm, az únalmas gazdagokat pedig üressen eresztém.

O mi nyavalyások! mi-ért nem öztönöz minket a' te szereteted? mi-ért nem serkenget a' mi éhségünk, és mezeitelenségünk? mi-ért nem izgatnak a' mi sebeink, és nyavalyáink?

Lásátok, mely édes, hatalmas, jó, és irgalmas vagyok. azt-is tekintsd-meg ellenben, hogy te nyomorúlt, nyavalyás, szegény, és mezeitelen vagy: azért mindeneknek szeméi én bennem bizzanak, és én nekik eledelt adok alkalmatos időben. De kevesen gondollyák ezt meg, és azért, mint egy el-vetett étkeket meg ünnyák eztet; és midőn az én asztalommal élhetnének, az Egyiptomi fazekakra sohajtnak, és midőn a' fiak kenyérével élhetnének, a' dísznők moslékára fíetnek.

Te pedig mikor le-ül sz, hogy velem egyél, jól meg-vísgáld, micfoda, és mely drága eledel az, a' ki elődbe tétetik. Régenten az Izraél fiai látván az égből bé-szállott mannát, nagy álmélkodással mondgyák vala: *Man hu? micfoda ez?* mentől inkább kérdezkedned kell néked keresztyén lélek, ki nem az Angyali kéztől készítettett mannát, hanem a' szent Lélektől formáltatott testet veszed? Nem-de-nem méltóbb-é, hogy ezen nagy álmélkodással gondolkodgyál? Tudd-é a' Hűsvéti Bárányt (ki ennek a' szentségnek példája vala) mi-képpen kellett venni? nem vőlt abból, vagy nyersen, vagy vízzel főttet venni, hanem csak sültet; így a' szeretetnek tűzével kell az én asztalomat el-készíteni, hogy jó-izű, és hasznos légyen.

Az én életemről, és halálomról-való elmélkedés itt leg-

A' Kristus szől.

Az Ember szől.

A' Kristus szől.

Az ember szől.

hasznosabb, melyben annyira gerjedezett az én szeretetem, hogy fok vizek sem ölthették el. ennek pedig örök emlékeztetire az óltári Szentséget rendeltem. ha eddig nem szeretél, leg-alább immár a' szeretetért szeretettel fizesd. Ezekre, és többekre-is e' felékre meg-tanit a' szent Lélek.

Nem-is resteléd ezeket, ha meg-gondolod mennyi czere-móniakkal, és rend-tartásokkal kellett véghez vinni az ő testamentombéli Sacramentumokat. olvasd-meg Móyses-nek harmadik, és negyedik könyveit &c. és magadban így okoskodgyál: ha ily nagy tisztelettel kellett az árnyékhoz, és példához járúlni, mentől inkább a' valósághoz?

Mi lehet pedig nékem nagyobb meg-bántódásomra, mint ha látom, hogy semminek tartatik az én szent testem-nek, és véremnek Sacramentoma, kinél nincsen az egész vi-lágon bősösbb? ki-ki a' maga házába siet, az én házam üres; a' világi foglalatosságokra készek, a' Királyok Királya asztala semminek tartatik. mit mivelnél, ha veled így banna barátod, ki vendégségbe hitt volna?

Ejthet 2. Amaz Királyi leányzók eztendeig készítették, hogy Assíverus Királynak kedvébe esnének, az én hiveim egy, vagy fél órát sajnálnak, hogy a' Királyok Királya eleibe ál-lyanak, s-előtte kedvet talállyanak.

Az ember szoll. O nagy vakság, hogy oly nagy ajándékot nem becsül-lünk! más dolgokban figyelmetesek vagyunk, e' szent asz-talhoz-való járásban szunnyadozunk. Imé Uram, meg-vallom ellenem gonofságomat, és az én fogyatkozásomat látták a' te szemeid, így beszélgetz velem (és nem-de-nem felettébb tűzes-e a' te ígéd?) mind-az-által fázik az én szí-vem, s-az én lelkem olyan előtted, mint a' víz-nélkül-való föld; rúzet hordozok a' kebelemben, még sem ég a' szívem! előttem vagyok az élő kút-forrás, még sem sietek hozzá, mint a' szarvas a' hideg forráfra!

A' Krisztus szoll. O hiv lelkek, kiket öröktől-való szeretettel szerettelek, kiket drága áron meg-váltottalak, kiket eddig oly drága eledellel tápláltalak, s- ez után-is kész vagyok táplálni. Vi-gyázzatok magatokra, mert ez az Védel életet-is, s-halált-is hoz, a' ki mint járul hozzá. Imé a' malasztanak feneketlen tengere, kiből annál többet vehet ki-ki, mennél nagyobb edényt

edényt hoz. Nyisd-fel a' szádat, s-bé-töltöm azt; nyitd-meg lelkednek ajtaját, én bé-töltöm szeretettel, aitatossággal, tekkéletességgel, és malasztal, hogy te én-bennem, s-én te-benned lakjam. ha pedig én nálad vagyok, mit kívánz egyebet? mindenek enyimek, és én-velem vannak.

Maradgy velem Uram, és tedd pecsétül magadat az én szívemre. Vonny utánnad engem, hogy a' te illatodban fussak. gyűjtsd-meg én-bennem azt a' tüzet, melyet e' földre küldöttél. O adgyad, hogy téged, én erősségem, én mentségem, én szabadítóm, téged mondám az Angyalok-nak, minden Szenteknek, és választottaknak szeretetivel szerezselek, hogy semmi tőled el-ne választhasson, mert egye-dül csak te vagy az én forsom, az én részem, örökké-való Isten, kihez ragaszkodni boldogság! Mert ugyan-is mire való nálad-nélkül az ég, és a' föld?

Az ember szoll.

M A S O D I K C Z I K K E L.

A' Kommunikálók aitatosságára, a' szent Írásból ősz sze-zedett Litania, az Oltári Szentségről.

Uram irgalmazz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk.
Uram irgalmazz nekünk. Krisztus halgass-meg minket.
Krisztus halgass-meg minket.
Menybeli Atya Isten, ki a' világot úgy szeretted, hogy egyetlen-egy Fiadat emberi testben a' keresztre adtad. Légy irgalmas nekem.
Hogy ötet buzgó szeretettel vegyem, és magamat egészen néked vízfűz-adgyam, és ez-után nem magamnak, hanem néked éllyek.
Örök Atya Isten, ki a' magad Fiadnak meg-nem engedél, hanem ötöt minnyájunkért adtad. Légy irgalmas nekem.
Hogy ily nagy szeretetért, bálá-adással legyek, és az Oltári Szentségbe-róla el-ne felejtkezsem.
Szentséges Atya Isten, ki e' világra küldötted a' te szerelmes szent Fia-dat, nem azért hogy itillye a' világot, hanem hogy ő-álatla idvezüllyön e' világ. Légy irgalmas nekem.
Hogy az ő szent teste, és vére, ne-léggyen nekem itiletemre, és kárhoza-tomra, hanem örök életre, és idvestégre.
Nagy bölcseségű Atya Isten, ki csudálatos tanácsodból, a' mi idvesté-günket, a' földnek közepiben munkálkodtad, és egyetlen-egy Fiadat, kit öröktől-fogva, magadhoz egyenlővé nemzettél, a' boldogságos Szűztől születtetni, és az Oltári Szentségben jelen lenni, és világ végéig velünk maradni akartál. Légy irgalmas.
Hogy a' te ki-mondhatatlan malasztodról, és langalló szeretetednek bő-ségéről el-ne felejtkezsem, és báládatlan ne-legyek.

Nagj

Nagy jószágú Atya Isten, kinél Szó-szóllónk vagyunk a' JESUS Krisztus, ki a' mi vétkeinkért engesztelő. Légy irgalmas nekem.
Hogy ő-általa, nálad bűnünk bocsánattját nyerjük. Mert imé az Istennek Báránya, ki el-véjszi e' világ bűneit.
Nagy hatalmú Atya Isten, ki bizonyosságot tettél felőle, hogy ő a' te szerelmes szent Fiad, kiben néked kedved tölt. Légy irgalmas.
Es mivel-hogy, az én cselekedetimből, néked nem tetszettek, tekintis a' te Krisztusodnak orcájára, hogy ő-általa, kedvet találjak szemem-id előtt.
Bőv-kező Atya Isten, ki a' te szerelmes szent Fiadnak igirete-szerint, meg-adod mi-nékünk, a' mit ő nevében kérünk. Légy irgalmas.
Hogy sóha méltatlan, és itiletemre, a' te szent Fiadnak szent testével, és vérével ne-éllyek.
Arvának szent Atya, Atya Isten, kiben biznak mindeneknek szemei, és te eledelt adsz nekik alkalmas időben. Légy irgalmas.
Hogy nekem a' minden-napi kenyeret add-meg ma. Az első Kenyeret, tudnia-illik, ki mennyékből le-szállott, hogy meg-erősítse az én szívemet, és örökké éltesse.

M A S O D I K R E S Z.

Meg-váltó Fiú Isten, ki véghetetlen-szeretetedtől víveltetvén, a' mi Idvességünket magadra vállaltad, és a' Boldogságos Szűznek tisztá méhében emberi testet vévén magadra, emberi ábrázatban találtattál. Légy irgalmas nekem.
Hogy a' te véghetetlen szeretetedről, és meg-testesüléséről meg-emlékezzem, valahányszor az Oltári Szentség-áttal. az én lelkemben színléttel.
Edecséges Idvezítő JESUS, ki nekünk asztalt készítettél, azok-ellen, kik minket sanyargatnak. Légy irgalmas nekem.
Hogy sóha rajtam, erőt ne-vegjenek ellenségim; és semmi gonosztól ne-féllyek. mert te velem vagy, kivált-képpen az Oltári Szentségben.
Szerelmes JESUS, ki azt mondottad: Jöjjetek hozzám minnyájan, kik fáradoztok, és terhelve vattok, és én meg-könnyebbitlek. Légy irgalmas nekem.
Hogy a' bűnöknek terhetől meg-szabaduljak, mert mint a' nehez terhet, meg-nehezettek rajtam; és erősítsd-meg ezzel a' mennyei eledellel, az én bádgyatt lelkemet.
Irgalmas JESUS, ki könyörültél a' téged kereső Seregen, és midőn nem volna mit enniük, csudállatos-képpen meg-elégítéd őket. Légy irgalmas nekem.
Hogy el-ne fogdjak az úton, ha ez mennyei Eledellel nem élhetek.
Bőv adakozó JESUS, ki kővér kenyeret adtál nekünk, ki a' Királynak édes izzad, és minket étet, a' gabonának Zsirjával. Légy irgalmas nekem.
Hogy mint Zsírral, és kővérséggel bé-telgy az én lelkem. és sóha el-ne száradjon az én szívem, ha el-felejténém kenyeremet ennem.

Kegyes

Kegyes JESUS, ki minket a' te vételedre fenkengetsz, mondván: Az én testem bizonynyal étel, az én vérem bizonynyal ital. Es ísmét: ha nem eszitek az Ember Fiának testét, és nem iszjátok az ő véré, nem leszen élet bennetek. Légy irgalmas nekem.
Hogy add nekem ezt a' kenyeret, és italt méltán vennem, hogy te-éhez-zem, és szomjúhozzam, és örökké meg-ne halljak.
Edes JESUS, kit Zacheus, nagy örömmel fogadott házában, a' Százados pedig, tiszteltetől víveltetvén, nem mert házában-fogadni. Légy irgalmas nekem.
Hogy mind a' kelető kővefsem, egyyiket a' szeretetben, másikat a' félelemben, mikor téged házamba fogadlak.
Alázatos JESUS, ki a' publikánusokkal, és bűnösökkel-is nyájaskodni, és enni méltóztattál, mondván: Nem szükség az egé-ségeseknek, hanem a' betegeknek az Orvos. Légy irgalmas.
Hogy én-bozzám, bűnösöm-is bé-térni méltóztass, és gyógyítsd-meg az én lelkemet, mert halálra betegedtem.
Csudállatos, és nagy Királyi méltóságú JESUS, ki hogy hatalmadat, és országodnak gazdagságát meg-mutatnád, nagy vendégséget készítettél nekünk, és arra, a' te országodnak lakosát kegyel-sen hittad. Légy irgalmas nekem.
Hogy erre a' nagy vendégségre nagy örömmel siessek, és sóha menyegzős ruha-nélkül ne-menyek.
Szerelmes JESUS, ki nagy kívánsággal kívántad, mainek-előtte szenvédnél, ezt a' Hűvértot enni Tanítványiddal. Légy irgalmas.
Hogy valamint a' szomjú szarvas a' hideg forrára kívánczik, úgy kívánczok az én lelkem te-kozád az Oltári Szentségben.
Tisztaságos JESUS, ki az Oltári Szentséget szerezvén, előszőr meg-moáltad Tanítványid lábait, jelentvén, hogy mi-is tisztán járul-lyunk ez Szentséghez. Légy irgalmas nekem.
Hogy engem moss-meg gonofságimból, és tisztíts-meg bűneimből; nem-csak a' lábaimat, hanem kezeimet, és fejemet meg-öblítvén; az-az kívánságimat, és cselekedetimet, midőn a' te asztalodhoz járlok.
Kegyes JESUS, ki az életnek Fáját, a' paradicsom közepin, az-az, az Anya-szent-egyházén, minden nyavalyák, sőt lelkünk halála-ellen tetted. Légy irgalmas nekem.
Hogy az életnek, és halhatatlanságnak gyümölcsét vegyem belőle, és meg-újíttassék tőle. mint a' Sasnak az én ifjúságom.
Bőv adakozó JESUS, ki e' világra születtetvén, magadat társul adtál nekünk, velünk élvén társul, meg-halván árul, menyben uralkodván, jutalomul adod magadat. Légy irgalmas nekem.
Hogy ezért a' jó-téteményért, minden időben áldgjon az én lelkem, és mindenek, a' mik bennem vannak, dicsíriék szent nevedet.
Igazságos JESUS, ki magadat eledelül, és italul adván, azt mon-dád: Ez az én testem, ki ti-érettetek adatik; és ez az én vérem, ki érettetek ki-ontatik. Légy irgalmas nekem.
Hogy ne-tétovázzak a' te beszédedben, és hitben, mert te Igazság vagy.

Q99

és a' te

és a' te szádban nem találtatott álnokság, és hazugság. azon-kivül hatalmas Isten vagy, kinél nincsen semmi ige lehetetlen.
Szelidséges JESUS, ki e' világból, az Atyádhoz készülvén, a' te vég-hetetlen szeretettednek emlékeztet, nálunk hattad, parancsol-ván, hogy mi-is ezt cselekedgyük emlékeztetdre. Légy irgal.
Hogy mindenkor meg-emlékezzem, a' te ki-mondhatatlan hatalmasról, bölcseségedről, és jóságodról, és soha el-ne felejtkezzem a' te ajándé-kodról.
Engedelmes JESUS, ki Júdást sem rekesztetted-ki, Tanítványid tár-faságából, és alztalodtól. Légy irgalmas nekem.
Hogy én, ah méltatlan, és pártos szolga! soha Júdással ne-vétsék, a' te szent testednek, és vérednek vételésén.
Hála-adó JESUS, ki el-végezvén utolsó Vacforádat, halát adtál Atyádnak, és éneket mondván imádkozni mentél. Légy irgal.
Hogy soha ettől a' méltóságos vendégségtől, báládatlan viszsa ne-térjek, hanem mind inkább, inkább a' te szeretettedtől gerjedezzen a' lelkem.
JESUS örökké-való Pap, és jó Pásztor, ki a' keresztnak oltárán ma-gadat fel-áldoztad, és le-tetted juhaidért életedet, és szent te-fteddel, és véreddel táplálsz őket. Légy irgalmas nekem.
Hogy engem, ki mint a' juh, el-tévedtem, keresz-fel, és vigy-viszsa vállaidon akloába, és a' legeltetésnek helyén legeltesz.
Kégyelmes JESUS, ki szarándok képiben, az Emausba-menő Ta-nítványidhoz adtad magadat, és a' kenyérnek meg-szegésében meg-ismértetted magadat. Légy irgalmas nekem.
Hogy tégedet, kit a' kenyér, és bor színe-alatt jelen-tenni hiszlek, noha testi szemeimmel nem látlak, színről-színre lássalak; azonban, mi-dőn a' te édes beszédeddel, és szent testeddel, és véreddel az úton tá-plálsz, a' te szeretettedtől, és kívánságodtól égjen az én szívem.

HARMADIK RESZ.

Szent Lélek Ur Isten, ki a' mi Urunk JESUS Krisztusnak csudállatos meg-tesztelését, csuda-képpen véghez-vitted a' Bóldogságos Szűz méhében, és azt meg-fizentelted, hogy az Isten Fiának méltó lakó-helye lenne. Légy irgalmas nekem.
Hogy én-is, azon mi Urunk JESUS Krisztust, az Oltári Szentségben, buzgó lélekkel, és tiszta szívvel fogadgyam, és jó-cselekedetimmel ki-mutatkoztassam.

NEGYEDIK RESZ.

Szent Háromság egy Isten, ki meg-nyitod a' te kezedet, és bé-töltesz minden állatokat áldásfiddal. Légy irgalmas nekem.
Hogy az a' Kenyér, ki az ember szívét meg-erősíti, nekem eledelül ada-szon, és annak az eledelnek erőségében járjak ennek a' világnak pusztájában, a' te szent heg-yedig
Szent Háromság egy Isten, ki az Izraél fainak meg-parancsoltad, hogy a' Húf-

a' Húfvéti bárányt, a' mi Idvezítőnk példáját, az Egyiptomi fogságból, ki-fzabadítátnak emlékeztetire egyek. Légy irgalm.
Hogy valamikor, az Oltári Szentséget veszem, a' mi meg-váltásunkról meg-emlékezzem, és érette bálá-adással legyek.
Szent Háromság egy Isten, ki az Izraélitáknak a' pusztában, az égből mannát adtál, és Angyali eledellel, kiből minden gyönyörű-ség volt, tápláltad; és midőn meg-únták volna, keményen meg-büntetted őket. Légy irgalmas nekem.
Hogy az én szívemnek ízt meg-tisztítóan, meg-köszöllyam, és lássam, mely édes az Ur, és soha az én lelkem ezt az eledelt meg-ne unnya.
Szent Háromság egy Isten, ki sokszor az áldozatok, és szekrény-kö-rül-való illetlenséget (kik csak példái, és árnyéki voltak az Ol-tári Szentségnek) kemény büntetéssel meg-büntetted. Légy irg.
Hogy ezeket a' példákat látván, szentebben, és tisztábban járállyak ehéz a' mélységes Szentséghez.

ÖTÖDIK RESZ.

Szentséges Szűz MARIA, ki egyedül áldott lévén az aszfzony-állatok-között, az Isten Igéjének csudállatos meg-tesztelésére vá-lasztattál, és a' Szent Lélektől el-készítettvén, az égnek, és földnek Urát, tiszta méhedben fogattad, kilencz hónapig hor-doztad, és e' világ váltságára szülted. Könyörögj érettem.
Hogy én-is méltatlan szolgád, azon mi Urunk JESUS Krisztust, a' te szerelmes szent Fiadat, tiszta lélekkel vegyem az Oltári Szentség-ben, és hordozzam.
Minnýáján szent Angyalok, és Arkangyalok, kik a' ti Uratokat, ki mi-érettünk Emberré lett, imádtátok, és a' jászolyban-lekvő Királytokat, nagy álmélkodással tiszteltétek, és örömet hirdet-tetek születésekor, és már mennyékben szolgálattára készen állotok. Könyörögjetelek érettem.
Hogy én-is ezt az Angyali kenyeret méltó tisztelettel illessm, és á-álta-lá úgy meg-erősödjön az én szívem, hogy ellenségim erőt ne-ve-gyenek rajtam.
Szent József, ki a' Bóldogságos Szűz férjénck, és a' JESUS Krisztus Attyának választattál az Istentől, és nekik gondgyokat visel-vén, tiszteletet adtál. Könyörögj érettem.
Hogy én-is mind kettőnek szüntelen szolgállyak, és kívált-képpen az Ol-tári Szentségben, Krisztusnak illendő becsületet adgyak.

HATODIK RESZ.

Szent Simeon, ki sokkáig vártad, és látni kívántad a' Messiást, és végtére szemeiddel szemlélted, és az öledbe vitted, nagy öröm-mel mondván: Most bocsátod-el Uram a' te szolgádat béke-ségben. Könyörögj érettem.
Hogy én-is nagy buzgósággal kívánnym látni a' JESUS-t a' dicső-ségben, és hasonló buzgósággal vegyem az Oltári Szentségben.

*Három szent Királyok, Gáspár, Menyhért, és Bóldsár, ki a' Csillag-
után, a' született Királyoknak Királyához mentetek, és le-
bőrülván ajándékot adtatok néki. Könyörögjetelek érettem.*

*Hogy én-is az Oltári Szentségben, azon jelen-lévő Királynak imáadására
ajándékokkal, erds bittel, és aitatósággal siessek, és a' mint ti, olly
kegyessén fogadtassam.*

*Minnyájan szent Pátriárkák, és Próféták, kik külömb-külobmb-féle
példákkal, és árnyékokkal az Oltári Szentséget példáztatok, és
a' Messiást nagy ohajtással vártatok. Könyörögjetelek érettem.*

*Hogy én, nem az árnyékok, hanem valóságot; nem példát, hanem pél-
dáztatottat; nem a' szekerényt, hanem a' szenteknek Szentét; nem
juhokat, vagy ökröket, hanem magát az Istennek Fiát szentül, és
makula-nélkül vegyem.*

*Minnyájan Apró Szentek, kik az újjonnan született Krisztusért halált
szenvetdettek. Könyörögjetelek érettem.*

*Hogy én-is ártatlanul járuljak az Ur oltárához, és ezen szent Sacra-
mentommal, magamat az Istennek élő, szent, és kedves áldozatul
bé-mutassam.*

*Keresztelő szent János, ki Krisztustól, és az ő szent Annától meg-láto-
gattatván, az Anyád méhében rőbdőstél, az-után méltatlannak
itilted magadat még csak a' Saruja-kötele meg-öldására; mind-
az-által a' Krisztus bizonyosságából, az aszfzony-állatok szűlőtti-
között, leg-nagyobnak mondattál, és a' Prófétáknál-is nagyob-
nak, és az ő szent fejét, meg-keresztelvéen illetted. Könyörögj.*

*Hogy én-is örvendozve mennek-bé az Isten oltárához, és az Istenhez, ki
meg-vigasztallja az én ifjúságomat. Mind-az-által felelemmel, és
tiszteléssel jelenyek-meg az ő Felséges méltósága-előtt.*

H E T E D I K R E S Z.

*Apostoli gyülekezet Fejedelme szent Péter Apostol, ki a' Krisztus JE-
SUS-t, nem a' testnek, vagy vérnek, hanem az Atya Istennek
jelenéséből, Isten Fiának vallottad: és ő-tőle nem-csak a' juhok
reád-bizattak, hanem a' mennyeknek külciai-is néked adattak.
Könyörögj érettem.*

*Hogy én-is ebben a' szent Sacramentomban, eleven, és erős bittel, a' mi
Urunk JESUS Krisztust jelen lenni ismerjem, és vallyam, azért il-
lendő-képpen tiszteljem.*

*Szent Pál Apostol, ki a' ragadozó farkasból, szelid báránnyá; az ül-
dőzből, az Evangéliom Prédikátorává; a' veszedelem edén-
nyéből, választott edénnyé lettél: és a' harmadik égbe ragad-
tatván, kiváltképpen-való titkokra tanítottál, melyre-nézve,
meg-mutattad, miképpen kellesek ehez a' szent Sacramentom-
hoz járulnunk. Könyörögj érettem.*

*Hogy én-is, minek-előtte ehez a' szent Sacramentomhoz járuljak, a' te
oktatásod-szerint, meg-próbáljam magamat; szorgalmatosán vi-
gázván, hogy azt itiletemre, és halálomra ne-vegyem; és ne-
vétsek a' Krisztus szent teste, és vére-ellen. Szent*

*Szent János Apostol, az Urnak kedves Tanítványa, ki az utolsó Vacfo-
rán az Ur mellére feküdtél, és onnan vettél a' mennyi titko-
kat, melyeket a' te Evangéliomokban ki-jelentettél, és mint-
egy Sas-kefelyő magallan repültél, és az Ige meg-tesztelésének
tíktát nekünk meg-magyarázad. Könyörögj érettem.*

*Hogy én-is az én Ildesztő Krisztusomból, a' szent Sacramentomban, in-
kább siessek a' szeretettől viseltetvén, hogy-sem a' felelőtől tőle el-
rettenvén; és nagy bizodalommal hajtsam magamat az én szerel-
mesemhez, és nagy örömmel igyam az Ildesztőnek forrásból, az
életnek vízét.*

*Minnyájan szent Apostolok, kik az utolsó Vacforán, magától Krisztu-
stól Papokká szenteltetvén, hatalmat-is vettetek az Oltári
Szentségnek szentelésére, és áldozására; de előszőr meg-mo-
sán lábaitokat, intetvén, hogy szükséges a' belső tisztaság, és
igy vettetek az igaz Hűvétől Bárányt, az-az, a' ti Uratoknak
szent testét, és vétét. Könyörögjetelek érettem.*

*Hogy én-is a' Papi méltóságot illendő-képpen tiszteljem, és ehez a' szent
Sacramentomhoz ne-jaruljak, minek-előtte lelkem-ismeretét meg-
mossam.*

*Minnyájan szent Evangélisták, kik ennek a' szent Sacramentomnak
rendeletét meg-irtatok. Könyörögjetelek érettem.*

*Hogy én-is ebben a' szent Sacramentomban, eleven bittel, erős remén-
séggel, és lángalló szeretettel részesüljek,*

*Minnyájan az Urnak szent Tanítványa, kik az első Keresztyénekkel
álhatatosak valatok a' kenyérnek meg-szegésében, úgy hogy
a' hűveknek egy szívek, és egy lelkek volna, és fenkinek sem
vala magának valamie. Könyörögjetelek érettem.*

*Hogy mi-is, kik egy kenyérből, és egy pohárból részesülünk, eggyessé-
ggel, és egymás szeretetivel járuljunk az eggyességnek, és szeretet-
nek Sacramentomához, minnyájan eggyet értsünk, és így egy száj-
jal áldjuk, és magasztaljuk a' mi Urunk JESUS Krisztust, ki a'
mi békeségünk.*

N Y Ó L C Z A D I K R E S Z.

*Minnyájan szent Mátyrok, kik a' Mátyrok Királyának, a' Krisztus
JESUS-nak, ki a' keresznek oltárán, és a' vég Vacforán, az ő
szent testét, és vérét nekünk adta, testetekkel, és véretekkel
áldoztatok. Könyörögjetelek érettem.*

*Hogy én-is lélek-szerint sanyargassam testemet, és az Oltári Szentséget
vévén, magamat meg-öllyem eleven kedves, szent áldozatul az Istennek.*

*Minnyájan szent Püspökök, Confessorok, és Papok, kik mint Krisztusnak
szolgái, és hív Sáfári, szentül viseltetek a' Papi-tisztet; és a'
községért gyakorta áldoztatok, és az Isten Igéjének, és Sacra-
mentomának kenyerével tápláltatok. Könyörögjetelek érettem.*

*Hogy én-is a' Keresztyén névnek híven meg-felellyek, és az Ildesztőnek
eszközit, és az Isten malasztját békában ne-vegyem.*

K I L E N C Z E D I K R E S Z.

Serafiusz szent Ferencz, ki tudván minémű tisztaság, és szentség kívántatik a' Papsághoz, arra méltatlannak ítélte magát. Könyörögi érettem.

Hogy én-is ezt a' szent Sacramentomot illendő-képpen tiszteljem, és becsüljem.

Aquinom-béli szent Thamás, ki kiváltképpen való dicfirettekkel tisztelt ez szent Sacramentomot. Könyörögi érettem.

Hogy ennek a' szent Sacramentomnak dicfirete, tisztelete, és becsülete nevedegyen az én lelkemben.

Szent Ignác Pátriárka, ki az Oltári Szentségnek tisztelgetit, és gyakorlását az egész keresztyén Anya-szent-egyházban előbb-mozdítottad. Könyörögi érettem.

Hogy én-is, illendő tisztelettel gyakoroljam ez szent Sacramentomot.

Xaverius szent Ferencz, ki a' pogányokkal, az igaz hit-által, a' szent Sacramentomot meg-ismértetted. Könyörögi érettem.

Hogy én-is erős hittel járuljak ehhez a' szent Sacramentomhoz.

Borgia szent Ferencz, ki annyira meg-világosítottát, hogy még kívül lévén-is, meg-ismérted, mellyik templomban volna az Oltári Szentség, s-mellyikben nem. Könyörögi érettem.

Hogy én-is a' hitnek világsága-által meg-világosítottatván, a' kenyér, és bor szín-alatt, a' Krisztusnak szent testét, és vért illendő-képpen ismerjem, és imádjam.

Minnyájan szent Szerzetesek, és Remeték, kik e' világi Egyiptomból ki-menvén, az-az, a' világnak meg-halván, immár nem ohajtyátok a' fazék hűfokát, hanem a' testnek kívánságit le-tapodván, Angyali kenyérrel, és égi mannával, tápláltatok lelkeiteket e' világnak pusztáján, míg a' téjjel, mézzel-folyó igiretnek földére jutottatok. Könyörögi érettem.

Hogy én-is e' világi Egyiptomnak moslékát meg-útáljam, tudnia-illik, minden gyönyörűségit, és ezt az Angyali eledelt éhezzeim, és ne-gyönyörködgyem a' disznók moslékjában, kinek eledelűi adatott a' fiak kenyere.

Minnyájan szent Szűzek, és özvegyek, kik a' tiszta élet-által, a' ti testeiteket, égő, s-eleven áldozatúl, az élő Istennek, halhatatlanság Királyának bé-mutattátok, és így vég-nélkül-váló tiszta menyegzőt tartotok, a' mennyei Jegyessel. Könyörögi érettem.

Hogy én-is a' szűzeket-nemző Bor-által, tisztaság köntösében öltözzem, és tiszta szív-által, a' ti Jegyestekhez ragaszkodgyam, és ez szent Sacramentomban vele nyájaskodgyam.

T I Z E D I K R E S Z.

Szent Maria Magdolna, ki Nénéddel-eggyütt Krisztust házatokban befogattad, és a' lábaihoz ülven igéjét halgattad. Es ísmét a' Fariseus vendégségében, az Urnak lábait köny-húllatásdiallal meg-

fogattad, haj-szálaiddal törölgetted, és így mind az Urhoz-váló szeretetedet, s-mind bűneidért-váló töredelmességedet megmutattad. Végtére a' keresztre függesztetvén el-nem hagytad, és midőn el-temettetett volna, szorgalmatosán kerested. Könyörögi érettem.

Hogy én-is e' világi foglalatosságoktól el-vonóan szívemet, az Isten igéjét halgassam; ez szent Sacramentomhoz járulóan pedig, először töredelmességgel sirassam vétkeimet, és a' meg-feszítettett Krisztus JESUS-hoz ragaszkodgyam; és nem másban, hanem az én JESUS Krisztusomnak kereszti-ben dicsekedgyem.

Istennek minden Szentéi, és választotti, kik már színről-szinre láttátok azt, a' kit mi csak tükörben, és árnyékban, és más színnek-alatt, mert ti már a' boldogságnak partyán nyugodtok, kihez mi-is, ő mely sok szél-veferek, és veszedelmek-között, evezünk! melyhez hogy békeségesen érkezzünk, szükségünk vagyon úti-költségre. Uti-költségünk, és eledelünk a' Krisztus; Utunk, Igazságunk, és Eletünk, és minden szarandokságunknak vigasztalása, és bátorsága. Könyörögi érettem.

Hogy mi-is vele tápláltsunk az úton, mielőtt vele az Isten házának boldogságával meg-elégítettünk, és a' gyönyörűségnek forrásából itatassunk a' hazánkban.

Isten Báránnya, ki el-véled e' világ bűneit; Kegyelmezz mi-nékünk. *Isten Báránnya*, ki el-véled e' világ bűneit; Halgass-meg minket.

Isten Báránnya, ki el-véled e' világ bűneit; Irgalmaz mi-nékünk. *Krisztus* halgass-meg minket. *Krisztus* halgass-meg minket.

Uram irgalmaz nekünk. *Krisztus* kegyelmezz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

H A R M A D I K R E S Z.

UR Isten, ki nekünk a' csudálatos Oltári Szentségben, kin-izenvedéfednek emlékeztet hadd: adgyad, hogy a' te szent testednek, s-vérednek szentséges titkát úgy tiszteljük, hogy meg-váltásodnak gyümölcsét szüntelen érezzük magunkban. Ki élz, és uralkodol az Atyával, és Szent Lélekkel mind örökkön örökké, Amen.

H A R M A D I K C Z I K K E L.

A' Mi-Atyánk szépen alkalmaztatik az aitasos Kommunikálásra.

Minek-előtte a' szent Asztalhoz járuljunk, kin maga vétetik Krisztus, illendő, hogy a' mi Urunk JESUS Krisztus szájából származott Imádságot, mint-egy asztal-áldást elől-bocsássuk. Mondgyuk azért nagy buzgósággal:

Mi-Atyánk

VEghetetlen hatalmú, bölcseségű, és kegyességű Atyánk, ki hogy a' te édeségedet fiainak meg-mutatnád, az égből származott édes ízű kenyérrel tápláld, és az ő éhező lelkeket bé-töltöd: és teremtetett-állatidra Atyai kegyességgel gondot viselsz. Imé én-is méltatlan fiad, nagy bizodalommal fel-emelem hozzád szemeimet, *ki vagy mennyékben*, hogy Atyai kegyes szemeiddel tekints reám nyomorult szűkölködőre; ki Evának árvái-között, e' siralomnak völgyében, számkivetett szarándok lévén e' földön, távul vagyok Atyai orczádtól, és te-hozzád édes Atyámhoz keserves sirással ohajtok. De mit kérjek egyebet tőled? hanem hogy

1. Szenteltesék a' te neved.

Mert ez az én szívemnek fő kívánsága, hogy minden gondolatim, szóllásim, és cselekedetim legyenek szent nevednek dicsőségére. de kívált-képpen most, midőn a' te szerelmes szent Fiad testének, és vérének Sacramentomához járulok; azt kívánom, hogy a' te Felséges méltóságod, hatalmad, jóságod, és bölcséged dicsírtésék, kinek tiszteletire, dicsíretire, és dicsőségére minden teremtetett-állat köteles. Mert úgy szerettél minket, hogy a' te szerelmes szent Fiadat, nekünk eledelünkre, és italunkra adtad. mely jó-téteményedért, mivel-hogy eléggé nem dicsírhetünk, maga a' te szerelmes szent Fiad dicsóítsen, mert te-is mindenek-felett fel-magasztaltad őtet, és minden nevek felettvaló nevet adtál neki

2. Jöjjön te országod.

A' mely országnak bölldogságát, és gyönyörűségét ebben a' szent Sacramentomban eléve meg-köszölközzük. mert az örök dicsőségnek zálogául adtad nekünk a' te szent Fiadnak testét, és vérét, és minket szent malasztod-által fiainak fogadván, örökösöd lettünk, a' Krisztusnak pedig örökös-társai. Azonban míg ennek a' siralomnak völgyében szarándokoskodunk, adgyad, hogy úgy éllyünk ezzel a' szent Sacramentommal, hogy naponként nevededgyen bennünk
a' te

a' te malasztodnak országa, s-az után dicsőségednek országa jöjjön-el.

3. Légyen te akaratom.

Micsoda a' te akaratom, hanem a' mi meg-szentelésünk, fő-képpen midőn ehhez a' szenteknek szentéhez járulunk? azt-is kívánod, hogy az Ember Fiának testét egyűk, és vérét igyuk, más-képpen nem leszen életünk: ki merné pedig ezt cselekedni, meg-emlékezvén gyárlóságáról, ha Te szent Fiaddal egyűtt oly kegyessen nem parancsolnád? (mert mind kettőnek egy akarattya, s-egy hatalma) mivel azért te akaratom, légyen a' mint akarod. tudni-illik azt kívánod, hogy szentek legyünk, mert te-is szent vagy, sőt szenteknek szente a' te szerelmes szent Fiad, kihez járulunk. De ki térszen minket szentekké, ha te nem? engedd, azért hogy ez szentség-körül szentül, és tisztán forogjunk.

4. Minden-napi kenyérünket adgyad nekünk ma.

Mert mindeneknek szemei te-benned biznak Uram; és te adcz eledelt nekik alkalmas időben. meg-nyitod kezeidet, és bé-töltesz minden állatokat áldásiddal, hogy-ne tehát engem-is? tudod pedig Uram, hogy valamint a' test, úgy a' lélek szűkölködik eledel nélkül. mert valamint a' testet a' belső meleg, úgy a' lelket a' gonosz kívánságok fogyatják, és emésztik. De ő mely bölldog, fiak kik ilyen Atyának házában (a' közönséges keresztyén Anyaszent-egyházban) annyira bővelkednek kenyerekkel! Itt a' malasztanak, és Isten igéjének kenyeré bőven adatik. Itt a' titkoknak kenyeré, az Elő Kenyér, ki az égből le-szállott; ki Bethlehemben, az-az Kenyérnek házában születtetett; az Angyalok Kenyeré, a' mennyei manna mindeneknek eleibe-téttetik. O drága Eledel! ő Atya Istennek nagy szeretete, és kegyelme! se nem szántok, se nem vetek, se nem aratok, se csűrőmben nem gyűjtök, még-is a' választottak eledele, és élelnek kenyere menyből adatik! Te vetetted Atyám őtet e' földön, Te arattad a' halálnak farlójával, Te tetted az Anya-szent-egyház csűrébe, fiainak táplálásokra.

Engedd azért nekem kegyelmes Atyám, hogy ezzel

Rrr

a' ke-

a' kenyérrel gyakorta méltán éllyek, sőt minden-nap (legalább lelki-képpen) mert mivel minden-nap el-elem, méltó minden-nap magamat erősítenem. Oadgyad, hogy ezzel a' mennyei kenyérrel, e' világnak pufztájában úgy tápláltassam, hogy az ő ereje-által, az Urnak hegyéig bátorsággal járjak!

5. *Es bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket.*

O édes Atyánk, bocsásd-meg száma-nélkül-való sok gonofságinkat! mert minnyájan sokakban vétettünk: kikért eléggé nem fizetünk, nem-is fizethetünk.

De imé szerelmes Atyám, bővséges nálad az irgalmaság, és a' te szerelmes szent Fiadnál a' váltság, kit könyörülvén rajtunk, érettünk adtál. ő igaz, ártatlan, és makula-nélkül-való, ő fizette-meg a' mi adótságinkat, ő szenvedett a' mi bűneinkért, és eleget-tett a' te igazságodnak, nekünk ajándékozván érdeminek véghetetlen kincsét, és szent vérenek árrát.

Ez az drága kincs pedig le-téve vagyon az Oltári szentségnek szekrényében. Ezt a' drága kincset azért most bé-mutatom néked kegyes Atyám, hogy annyit, a' mennyi elég az én vétkeimért, végy belőle. Nincsen másonnan fizetnem, hanem szerelmes szent Fiadnak érdemiből.

Azért a' te szerelmes szent Fiadnak érdemiért, *bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket, miképpen mi-is meg-bocsátunk ellenünk vétetteknek.* Meg-bocsátunk, hogy ezt a' békeségnek, és egyességnek sacramentomat méltatlan ne-vegyük egymás-ellen-való gyűlötségben; mert micfoda részünk vagyon az Ur testében, és véreben, ha az ő tagjaival, az-az félebarátunkkal egyességben nem vagyunk?

Szükséges előszórr felebarátunkkal meg-békélünk, s-az-után az oltárhoz járulunk, s-ajándékinkat bé-mutatunk. Erre tanít minket a' te szerelmes szent Fiad, s-maga-is ez cselekedte. Mert a' keresztfán fűgven, minnyájunk adótságát meg-fizetvén, meg-engedett ellenségének, és hóhériért így könyörgött: *Atyám bocsásd-meg nekik &c.* Bocsásd-meg azért nekem az én vétkeimet, kiért szent Fiad érdemit bé-mutattya, mert ha ezekre nem vigyázsz, s-a' mi vétkeinket fontolod, ki állhattya-el?

6. Es

6. *Es ne-vigy minket a' kísértetbe.*

Szerelmes Atyánk, ki asztalt készítettél nekünk, azok-ellen, kik minket öldöklenek, és olly kenyeret adoz itt fel, ki a' világnak, testnek, és ördögnek minden kísérteti-ellen meg-erősíti az ember szívet: Erősítsd-meg azért az én szívemet-is ez-által a' mennyei eledel-által, hogy semmi-némű kísértetek által tőled el-ne vályyak, hanem álhatatossan hozzád ragaszkodgyam.

Ne-kápdosak e' világnak barátságán, és ő-hozzá nem alkalmaztassam magamat, hanem csak egyedül a' te barátságodat keressém. Utálatosnak tartsam a' földet, mert itt menynék, és földnek Urát lelki szemeimmel szemlélem.

A' *testnek* gyönyörűségi távul legyenek én-tőllem, midőn a' makula-nélkül-való Báránynak teste, és a' mennyei manna adatik eledelül, kiben minden-némű gyönyörűség találtatik.

Az *ördögtől* pedig mit félek, mikor az Isten velem vagyon? ha Isten velünk, kicfoda ellenünk? &c.

7. *De szabadíts a' gonosztól.*

Mert Uram, sok-fele nyomorúságok, és inségek-alá vagyunk vettette, ez életben, mellyek a' mennyire tőled el-vonnak, annyira gonoszoknak mondatnak; mert ugyan-is milehet nagyobb gonosz, mint a' ki tőled, minden jótól el-von? ki szabadít pedig meg ettől a' gonosztól, hanem csak te egyedül? és a' kit közted, és köztünk szó-szóllónak tettél a' *Krisztus JESUS*, ki minket a' bűntől, és haláltól meg-szabadított az ő vérevel?

Ez-által, a' Szó-szólló-által cselekedd, hogy nekünk mindenek jönkra szolgálynak. Es valamint ő jelen vagyon ebben a' szent Sacramentomban, úgy velünk-is mindenütt jelen legyen, ő táplállyon, igazgasson, és vezérellyen minket mint juhait, Valami azért rajtunk történik, csak tőled minden jónak kút-fejétől el-ne távoztasson, gonosz nem léfzen. Mert jó nekem az Istenhez ragaszkodnom. &c. és mi hasznomra nekem az ég, és mit kívánhatok a' földön kívüled? &c.

Rrr 2

A' Mi-

A' Mi-Atyánk, a' Sacrificiommak, avagy áldozatnak, négy
ezéllya, és neme-szerint, a' Kommunikálóknak aitatósá-
gára, és hasznára alkalmazatik.

**Az ő Törvényben külömb-külob-mb-féle Sacrifi-
ciumok, avagy áldozatok voltak.**

*Az ő Törvényben, külömb-külob-mb-féle nével neveztetett a' Sacri-
ficium, avagy áldozat. tudni-illik: Holocaustum, Hostia, Victi-
ma, Libamentum. Ezekkel pedig vagy bálákat adtak Istennek,
jó-téteményiért; vagy új malasztot, és ajándékot kértek Istentől;
vagy bűnöknek bocsánattyaát kérték. a' mint Móyses harmadik Köny-
vének, hét első részeiben meg-vagyom írva.*

*Annak-okaért, kívált-képpen, négy neme volt az áldozatoknak,
mellyek az alább meg-irt nevekkkel nevezettek.*

1. Latreuticon. az-az: Dicfiretnak áldozattya. Ez az
áldozat, egyedül csak azért mutattatott-bé, hogy az Istennek Felsége,
Méltósága tiszteltesék, és dicfirtesék, és Jósága szerettesék. Ez
pedig az áldozat egészen meg-égettetett. Először azért, hogy
meg-mutattassék az Istennek, minden teremtetett állatokon-lévő hatal-
ma, birodalma, és urasága. Másodszor. Hogy mindeneknek az
Istent tegyék utolsó tárgyának, és végének. Harmadszor. Hogy
ezzel tanúságot tegyünk, hogy minnyájan Istené vagyunk, &c.

2. Eucharisticon. az-az: Hálá-adó áldozat. Ezzel az
áldozattal adtak bálát Istennek sok jó-téteményiért, és ajándékiért.

3. Impetratorium. az-az: Új ajándékokat, és áldáso-
kat kérő áldozat. Ezzel az áldozattal mind testi, s-mind lelki
ajándékokat, és áldásokat szoktak az ő Törvényben kérni, nem csak ma-
goknak, hanem másoknak-is.

4. Propitiatorium. az-az: Bocsánatot-kérő áldozat.
Ezzel az Istennek irgalmaságát, s-bűnöknek bocsánattyaát kérték.

Mind ezeket, az ő Testamentom áldozatának négy Nemeit, magá-
ban foglalja az új testamentomnak, vér-ontás, és makula-nélkül-való
áldozattya, kiből vér-nélkül, az Istennek Báránya, ké-el-vészi e' vi-
lágnak bűneit, áldoztatik.

Annak-okaért, a' szent Míse-balgatásnak, és Communionnak ide-
jén, igen hasznos, ez meg-irt négy rend-szerint, a' Mi-Atyánkról
elmélkednünk.

Mi-A-

Mi-Atyánk, ké vagy mennyékben.

Ő Rök Atya Ur Isten, ki az ő Törvénybéli áldozatokat, az
új Törvénynek egy áldozattyaában foglaltad; és a' te
szerelmes szent Fiad, mind a' két Testamentomnak Fő Papja-
által, a' makula-nélkül-való áldozatot, mely-szerint cseleked-
nénk mi-is, a' Calvária hegyén előnkben adtad: engedd,
hogy a' te szent malasztod-által, mi-is a' te szent Fiad képé-
hez hasonlók legyünk, a' ki mi-hozzánk hasonlóvá lenni
méltóztatott a' szolgai személyben.

Es valamint ő magát a' keresztnak Oltárán, szent vére-
nek ki-ontásával, életének le-tételével Aron rendi-szerint;
és az utolsó Vacforán, vérenek ki-ontása-nélkül, Melkifedek
rendi-szerint, néked bé-áldozta, úgy mi-is az ő példáját kö-
vetvén, a' mi testünket eleven, és szent áldozatul néked bé-
mutassuk: hasonló-képpen lelkünket az ő érzékenséggel,
mint Holocaustumot, avagy Dicfirő áldozatot, mellyel Felségedet
áldgyuk, és magasztallyuk; mint Eucharisticomot, avagy Hálá-
adó áldozatot, sok jó-téteményiért; mint Impetratoriumot,
avagy új malasztokat, és ajándékokat kérő áldozatot; mint Propi-
tatoriumot, avagy bűneinkért bocsánatot kérő áldozatot, bé-szen-
tellyük.

I. LATREUTICUM, avagy Dicfirő áldozat formájára,
Szenteltesék a' te neved.

Uram JESUS Krístus, ki az örök Atya Istennek szere-
tetitől viseltetvén, nem a' magad dicsőségedet keresvén, ha-
nem az Atyáét, kedves áldozatul magadat fel-áldoztad; áld-
lak, magasztallak, és dicfírlak a' te hatalmadért, jóságodért,
bölcseségedért, igazságodért, és irgalmaságodért, &c. mel-
lyeket ebben az áldozatban, és a' mi váltságunkban csudálá-
tos-képpen meg-mutattál.

Teljes szivemből örülök rajta, hogy ezzel az áldozattal
a' pogányoknak bálványozási el-rontattak, és az egy élő Isten-
nek tisztelete helybe-állítatott; én-is azért a' dicfiretnak ál-
dozattyaát most néked bé-mutatom. Hiszlek tégedet, hiszek
te-benned, hiszek te-néked, és te-benned bízom, és tégedet minde-

Rr 3

nek-fe-

*nék-felött szeretlek: és néked, éppen magamat külső, s-belső
érzékenységgimmel fel-áldozom: a' míg*

El-jön a' te országod.

Mellyet világ kezdetitől-fogva készítettél, ó Királyoknak hatalmas Királya, ki a' keresztfán diadalmas voltál, és e' világ Fejedelmét ki-vetted: ki minket szerettél, és szent véreddel ki-tisztítottál a' mi bűneinknek úndok mocskáiból.

En JESUS-om, én Királyom, és Istenem, imé én a' te szolgád, szolgálódnak fia; ma ebben a' szent Communióban örökké-való Királyomnak választalak, és magamat szolgálú adom néked. Ez-után néked áldozom dicfietnek áldozat-tyát, és a' te nevedet segítségül hívom. Aldott legyen Uram szent neved mostantól-fogva mind örökké.

II. EUCHARISTICUM, avagy Hálá-adó áldozat

módgyára.

Légyen te akaratos.

Uram JESUS Kristus, ki azért jöttél e' világra, hogy szent Atyádnak akarattját bé-töltsed, és a' mi idvességünket véghez-vigyed. azért engedelmes lettél szent Atyádnak mind a' keresznek haláláig. ebből az engedelmeiségből származik mi-reánk minden malaszt, ebből veszi eredetét a' mi idvességünk, életünk, és minden jónk.

De mivel hálállyam-meg Uram néked mind ezeket? tudom más-képpen nem kedvesebben, mint-ha a' te szent akaratosod mi-bennünk bé-teltyesedgyen.

Imé azért a' te áldozatodnak egygyességében, mellyel magadat szánt-szándékkal szent Atyád akarattya-alá vetted (fel-áldoztattál, mert magad akartad) ebben a' szent Communióban, én-is szánt-szándékból magamat szent akaratosod-alá vetem, és mindenben azt igyekezem keresni, hogy hálá-adással legyek a' te sok jó-téteményidért, Teremtésedért, Meg-váltásodért, Meg-tartásodért, és Igazgatásodért, &c.

Aldgyad én lelkem az Urat, és mindenek, a' mik ben-nem vannak az.ó szent nevét.

III. IM-

III. IMPETRATORIUM, avagy új ajándékot kérő áldozat rendire.

Minden-napi kenyerünket adgyad nekünk ma.

O szerelmes Atyánk, ki a' mi Urunk JESUS Kristus, véghetelen szeretettedből, és jóságodból nekünk Vezérül, Orvosul, Pálztorul, Dájkául adtad &c. Mert úgy szeretted a' világot, hogy a' te szerelmes szent Fiadat adtad néki.

A' ki azért az.ó egygyetlen-egy Fiának meg-nem engedett, hanem minnyájunkért adta őtet, hogy nem adna tehát mindent meg nekünk ő-véle? fő-képpen, midőn így biztat bennünket maga az.ó szerelmes szent Fia: *Ha mit kérendetek az Atyától, az én nevében, meg adgya nektek.* Ugyan-is ha kenyeret kérünk, vallyon követ-ád-é? avagy a' tik-tojásért scorpiót-é?

Imé azért az.ó szent nevé-ért, és véghetetlen érdemi-ért kérlek téged.órk Atya Isten, hogy minden-napi kenyerünket add-meg mi-nekünk, nem csak testünknek, hanem lelkünknek táplálására-is, és mind azokat, a' mik erre szükség-fek, hogy néked hivebben szolgálhassunk, és hazánkba bé-jutván, meg-elégíttessünk a' te hazádnak bővségétől. &c.

IV. PROPITIATORIUM, avagy bocsánatot kérő

áldozat módgyára.

Es bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket.

O irgalmaságnak szent Atya, kinél vagy a' mi szó-szóllónk, az Ur Kristus JESUS, ki engesztelő lett a' mi bűneinkért, és meg-békelterett minket veled, szent vére-által, midőn magát a' mi bűneinkért fel áldozta a' keresztfának oltárán. Ó drága ár! ó bővséges váltság nem csak az én bűneimért, hanem az egész világéért!

Ezt a' drága, és bővséges váltságot mutatom-bé néked kegyes Atyánk, ebben a' Communióban, melyben az.ó emlékezetét meg újítom.

De a' magam testemet-is, a' fanyargatás-által bé-áldozom néked töredelmes szível. Kérlek Uram, hogy a' töredelmes, és alázatos szívet meg-ne ved, hanem tekints a' te Kristusodnak őrczájára, ki a' maga testén el-viselte a' mi bűneinket, kinek a' sebei-vel meg gyógyúltunk.

De mit

De mit használ kegyes Atyánk, az el-múlt bűnöktől meg-szabadulnunk, ha a' következőktől meg-nem tartatunk? alázatosan könyörgünk azért:

Es ne-vigy minket a' kísértetbe.

Mert hajlandók az embernek érzékensége, iffiuságától fogva a' gonoszságra. Te tudod Uram a' mi nyavalyánkat, és a' te alkotmányodnak erőtlenségét, és hogy semmit nem cselekedhettünk nálad-nélkül. Alázatosan kérlek azért Uram, a' te nagy irgalmaságodért, és a' keresztnék oltárán, a' bűnökért lett áldozatért, hogy minden botránkozáfokat, kísérteteket, veszedelmeket, és alkalmatosságokat távoztass-el tőlünk, a' melyekben látod, hogy újjabb bűnökbe esnénk.

Távul légyen Uram, hogy a' te fel-gerjedett haragodnak tüzeben, a' mi szívünknek gonosz kívánságára bocsás; és a' kísérteteknek szél-vészitől, mint valami fel-háborodott tengeri haboktól, kormányos-nélkül, ide, s-tova hanyatlatni engedgy. Hanem légy velem kegyes Atyám, és Istenem minden kísértetekben, és ne-engedd, hogy erőm-felett kísértessem!

Erre a' végre, néked áldozom, a' te szent testednek, és vérednek áldozattyát, hogy adgy erőt nékem a' világnak, testnek, és ördögnek kísérteti-ellen. Ha te Uram velünk vagy; semmit sem árthatnak ezek.

De szabadíts a' gonosztól.

Kegyelmes Istenünk, ki senkinek nem kívánod veszedelmét, hanem hogy minnyájan idvezüllyenek; vedd-el rólunk a' bűnökert meg-érdemlett büntetéseket-is, úgy-mint, újjonnán a' te meg-bántásodtól, és lelkünknek kár-hozatba ejtésétől mentes-meg. A' te haragodnak ostorit, úgy-mint: hadakozáfokat, éhséget, dög-halált, és más inségeket távoztass-el tőlünk.

Meg-vallyuk, hogy ezeket méltán szenvedgyűk, mert ellened, Atyánk-fiai, sőt édes Atyánk-ellen vétettünk, s-azért nem vagyunk méltók, hogy fiaidnak hivatassunk.

Mind-az-által magadért, és szent nevedért, fordítsd-el Uram

Uram rólunk ezeket a' csapásokat, avagy leg-alább cselekedd azt, hogy a' téged szeretőknek, mindenek javokra szolgállyanak.

Erre a' végre, néked áldozom édes JESUS-om, a' te szent testednek, és vérednek áldozattyát, sőt önnön-magadat, mint minden gonosz-ellen-való orvoságot. Ha a' halálnak árnyékában járok, sem félek, mert te velem vagy.

Más aitatofság vagyon alább, a' hetedik Czikkelben, a' 12. numerusban, a' Mi-Atyánkról, mely alkalmaztatik a' Krisztusnak hét szavaiboz, melyeket mondott a' keresztfán.

NEGYEDIK CZIKKEL.

Mód, mely-szerint aitatoflan, és hasznoflan vihesd végbe a' szent Mife-halgatást, vagy Kommunikálást.

A' Mife-halgatásnak, és Kommunikálásnak gyümölcse, többire attól függ, hogy miképpen járúlsz hozzá. ha azért, mint-egy szokásból, némely közönséges imádságocskákat mondasz Mife-alatt, avagy Communion-előtt, és utánna-is, kevés gyümölcsöt, és lelki vigasztalást vészél abból. Nagyobb szorgalmatosságot kíván ez a' mélyseges titkú Sacramentom, az ő ajándékinak, és malasztinak ki-osztására, ki a' mi dispositiónk-szerint alkalmaztattya magát.

Mert ez a' szent Sacramentom a' Léleknek eledel, és valamint a' testi eledel a' testet, úgy ez a' lelket táplállyá. Bizonyos pedig, hogy ez az eledel hasznoflabb, a' kit nagy kívánsággal vészünk; erre pedig igen hasznos, az étel-előtt-való kézi-munka, ki az ártalmas nedvessegeket meg-emészt, s-az-után a' gyomrot az ételre alkalmassabbá teszi.

Hasonló-képpen, hogy a' lelki eledel (az-az, a' mi Urunk JESUS Krisztusnak szent teste, az Oltári Szentségben) hasznoflabb légyen, nagy kívánsággal kell venni; miképpen légyen pedig az, imé megmutattuk:

A' mi elménket külömb-külob-féle aitatot elmélkedésben foglaljuk, mert ez, elménknek, és szívünknek ide, s-tova-való tetovázását meg-fojtja, és az Isteni szeretetnek tűzét fel-gyújtja, hogy alkalmatosbb legyen a' lelki eledelnek vételére.

Egyéb-aránt e'-féle elmélkedések-nélkül, minden kívánságod, és éhséged el-oltatik, azért kevés izit, és gyümölcsöt érzed ennek a' lelki eledelnek. Végtere, egyéb nincsen hátra, hanem meg-ünnyá a' lelked, mint-egy el-vetett eledelt; mert meg-nem költödsz, mely édes legyen az

Ulr ebben a' mennyei eledelben, ki noha minden izt magában foglal, mind-azon-által csak azt a' lelket elégíti-meg, a' ki őtet kívánja, és ébezi.

Annak-okaért külömb-külob-m-féle módokat adunk, kívánságára, éhségére, és gyümölcseire, mellyekkel nem csak futtában, hanem elmélkedve, s-nem-is annyira szádban, mint szívvedben forgatván, ély. Mert a' belső szívbéli indálatok teszik jó-izűvé, és hasznossá.

Szabad azért kinek-kinek meg-hozs-zabbítani, vagy rövidíteni ez a'itatoságot. mert mi nem időt, hanem módot adunk kinek-kinek eleibe. mind-az-által talám némelyeknek hozs-zúnak látczik, hogy gyakorta, Misének, vagy Communionnak idején véle élyenek.

De vaj-ba ennek az áldott Eledelnek méltóságát meg-vísgálnák, és abból lelki gyümölcst kívánnának, minden analmat felre-tennének; mert a' mennyei malasztanak, és ajándékoknak (kik innen erednek) szomjúsága mind meg-győzvé ezeket.

Hogy-ba nem mindenkor, némelykor mind-az-által adatik idő, hogy ezzel hasznossan töltsd a' szent Misének, és Communionnak idejét. Mind-azon-által nem tudom, miképpen panaszkodhatik itt valaki a' hozs-zaságról, holott a' biúságos, sőt veszedelmes dolgokban, nem egy órát, hanem napokat-is el-töltnék.

Nem-de-nem minden-nap leg-alább egy órát (hogy többekről ne-szóllyak) tested táplálásában el-töltesz-e? miért nem tehat annyit, vagy csak egy fertály órát nem adhatcz a' lelkednek? fontold-meg jól: a' tested rothadaudó, fergek eledele, a' lelked balhatatlan.

Mit? a' testedre olly szorgalmatos gondot vísfelsz, majorságodra, szántó-földeidre, szőlő-hegyedre, réteidre, gyümölcösös, és veteményes kerteidre, barmaidra, s-a' lelket csak kordénak tartod?

A'itatoságok a' szent Misének, avagy Communionnak idején.

Unnek az a'itatoságnak több punctomi, kívált-képpen e' háromban foglaltatnak. Először: A' magad meg-próbállásában. Másodször: Az a'itatoságnak fel-gerjesztésében. Harmadször: Mennyei ajándékoknak, és malasztanak kérésében.

I. PUNCTOM.

Magad meg-próbállása.

A' magad meg-próbállásának szükségét elődbe-adgyák I. az ő Testa-

Testamentombéli áldozatok, kik csak jelsi, és példái valának ennek a' szent áldozatnak, még-is kíváltképpen-való tisztaság, és szentseg kívántatott azoktól, kik azok-körül forgottak. Tekintsd-meg mennyi ceremóniákkal kellett azoknak meg-tisztátniok, kik azokat bé-mutatták. Lásd Exodi 38. Levitici 22. &c.

2. Szent Pál Apostolnak amaz szavai, mellyekkel a' Kristus szent teste, és vére-ellen vétőknek mondgya azokat, kik méltatlan járúlnak hozzá, azért int, vagy inkább fenyeget: Próbálly-meg magát az ember, és úgy egyék abból a' kenyérből, &c.

3. Az okolság vífzen arra, mert a' Szentseg-körül szentül kell forgani, mi lehet pedig ennél a' szent Sacramentomnál szentebb, kiben jelen vagyou a' szenteknek Szente, a' Kristus JESUS?

I. Leg-először azért vífgáld-meg lelked-is-méretit, és ba valami nagy vétet értecz benne, az igaz penitenczia-által töröld-le, hogy né-talántán méltatlan járúlván hozzá, itiletet végy magadnak. sőt még az aprólék vétkeket, és fog yatkozásokat-is, töröld-le, hogy ebből a' Sacramentomból bővebb gyümölcst végy. az-után nagy töredelmességgel szánd-meg, s-bánd-meg bűneidet, és fogadd-fel, hogy meg-jobbitod magadat.

EN Teremtő, és Meg-váltó Istenem, szánom, s-bánom tellyes szivemből, hogy Téged én Uramat, és Istene-met szántalan sok vétkeimmel meg-bántottalak; kinek szeretetére köteles voltam, mert te mindenek-felett-való jó vagy, és sok jó-téteményidet árasztottad reám: még-is én, ah háládatlan bűnös, mind ezekért gonofszal fizettem!

Mind-az-által a' te nagy irgalmalságod-szerént, légy irgalmas, s-kegyelmes Uram énnékem, imé fel-fogadom, hogy többé meg-nem bántalak, a' bűnökre-való alkalmatosságokat el-kerülöm, és erre a' végre járulok most ehez a' szent Sacramentomhoz, hogy a' te szeretetedben meg-erősögyem, és a' bűnök ellen fel-fegyverkezzem, hogy te énbennem, és én te-benned lakjam.

II. Vífgáld-meg, micoda intentióval, és szándékkal járúlsz ehez a' szent Sacramentomhoz, nem csak szokásból-e, avagy valami bal-szándékból. Igen hasznos dolog, így meg-vífgálnunk az Intentiót, és szándékat, mert ő teszi érdemessé a' cselekedeteket; kinek imé a' mód-gyát-is fel-jegyezzük.

EN Istenem! szent nevednek dicsőségére, lelkemnek id-
vetségére, és az egész keresztyen Anya-szent-egyház-
nak hasznára, bé-mutatom néked ez áldozatot. szánt-
szándékból áldozom azért Uram néked, mert jó, és kelle-
metes.

Mert ugyan-is mit keresek kívüled én Istenem, és min-
denem? ha te enyim vagy, mire vagyok egyébre szüksé-
gem? ha téged magadért tisztellek, te léfzel nekem igen
nagy jutalmom. ha pedig te enyim vagy, mit kívánhatok
az égen, vagy földön? mert te vagy az én örökségemnek,
és poháromnak része, és te adod-meg nekem az én öröksé-
gemet. &c.

*Kiváltképpen-való bizonyos vége-is lebet a' Sacramentomnak, és
Sacrificiommak, melyekre-nézve rendeltetett. Mert:*

I. LATREUTICUM, avagy az Isteni Felségnek diczfirtire,
mellyel bizonyoságot teszünk az Istennek felséges Hatalmáról, Urasá-
gáról, és Méltóságáról.

MEltó vagy Uram, a' te nagy hatalmadért, bölcseséged-
ért, és méltóságodért, hogy minden teremtettt-állattól
diczfirtésél, és tiszteltetésél. azért tellyes szivemből vallak U-
ram téged, és örökké diczfirem a' te nevedet mind örökké,
a' diczfirtnek áldozattyát szentelem néked, és az én fogadáso-
mat meg-adom néked felséges Isten. &c. áldott, diczfirtes,
dicsőséges, és fel-magasztaltatott légy mind örökké.

II. EUCHARISTICUM, avagy Hálá-adó, melyel hálákat
adunk az Istennek sok jó-téteményiért.

OMivel hálállyam-meg mind azokat, a' miket az Ur né-
kem adott? a' ki annyiszor meg-enged az én gonosz-
ságimnak, s-azon-kivül az ő irgalmaságában meg-koronáz
engem? a' ki annyiszor bé-tölti az én kívánságomat, és oly
kegyessen gondot visel testemre, és lelkemre? alább-való
vagyok én Uram a' te irgalmaságodnál, mert nagy a' te
kegyelmességed én rajtam. &c.

En Uram, s-én Istenem! mivel-hogy engem teremtet-
tél, magammal tartozom néked, hogy pedig szent Fiad-ál-
tal, ki én-éretttem emberré lett, meg-váltottál, magamnál-is
többel tartozom.

De mi

De mi vagyok én! por, és hamu: mi tovább? szél, és
hivság. Azon-kivül tudom Uram, hogy az én javaim-
nélkül nem szűkölködöl. Imé azért a' te szerelmes szent
Fiad, őtet mutatom-bé néked hálá-adásul, mert nem-is ad-
hatok néked jobbat, vagy kedvesebet, mint azt, a' kiben
néked kedved tölt.

III. PROPITIATORIUM, bűneinknek bocsánattjáért.

HAllóm, kegyelmes Istenem, mely kegyessen híjz a' te
drága asztalodhoz, de mit mivellyek én nyavalyás me-
zitelen, menyegzős ruha-nélkül, sok vétkekkel meg-terhel-
tetvén, mellyekkel reám gerjesztettem haragodat? De imé
az Isten, és emberek-között Közben-járó, a' Kríztus J E-
S U S, őtet mutatom-bé néked, a' ki vétket nem cseleked-
hetett, hanem bűneinkért Engesztelő lett, és meg-mosott
minket a' mi bűneinkből, az ő maga vérével.

O kegyes Atya Isten, tekints a' te Kríztusodnak orczá-
jára, és nézd-meg életében mennyi munkát, szenvedése,
és halála idejében mennyi fájdalomat szenvedett mi-érettünk!
Mind ezeket néked szentelem az én vétkeimért, ebben a'
szent Sacramentomba, hogy ez-által, azok nekem ne-tulaj-
donittassanak, és bocsásd-meg az én vétkeimet, és azokért
bocszút ne-álly rajtam.

IV. IMPETRATORIUM, melyel mind testi, s-mind lelki
jókat meg-adatni, s-gonoszokat el-távoztatni magunknak, atyánk-
nak, anyáknak, atyánk-fiainak, jó-akaróinknak, ellenségeinknek,
igazaknak, bűnösöknek, eleveneknek, és holtaknak kérünk.

KEgyelmes Atyánk, ki minden jókkal bővelkedel, ki-
től, ki-által, és kiben vannak mindenek. en pedig szű-
kölködő, és szegény vagyok. De mit tagadhacz-meg né-
künk, holott minden jóknak kút-fejét, tudni-illik, a' te sze-
relmes szent Fiadat, és vele minden jókat nekünk adtál?
ő-belé gyűjtötted minden malasztanak, jóságnak, és bölcsé-
ségnek kincseit, minden meg-határozás-nélkül hogy min-
denekhez gazdag lenne.

őtet mutatom azért bé néked, hogy ő-általa, ki mi-
érettünk esedezzik, és meg-is halgattatik, adgy békeséget,

Sss 3

és gya-

és gyarapodást a' keresztyén Anya-szent-egyháznak, az igazaknak a' jóban álhatatóságot, a' bűnösöknek bocsánatot, a' holtaknak örök nyugodalmat, nekünk pedig a' te malasztodat, és végtére az örök életet.

V. Mivel ez a' Sacramentom a' Krisztustól, kivált-képpen rendeltetett az ő maga szenvedésének emlékeztire, azért igen hasznos, és Isten-előtt kedves, ha mi-is ezt a' Sacramentomot, kivált-képpen, a' Krisztus szenvedésének emlékeztire bé-mutattuk.

II. PUNCTOM.

Az Aitatófságnak fel-gerjesztése.

Ehez az el-rejtett mely titokhoz, nem csak valami közönséges szokott, hanem kiváltképpen-való aitatófsággal járulj. Sokat használ erre, a' következő jóságos-cselekedeteknek elmélkedése (mert ugyan-is az elmélkedésben gyulad-fel, az aitatófságnak tüze) tudnia-illik: ki legyen, a' kit ebben a' szent Sacramentomban veszel; ki legyen, a' ki veszi; mi-végre jön hozzád, miképpen jön, mennyiszor jön, &c.

1. A' Hitről-való vallás-tétel.

Meg-gondolván, hogy azon Krisztus JESUS vagy on itt valósgossan jelen, a' ki mi-érettünk emberi természetet vett magára, a' Böldogságos Szűztől szűkítettett, mi-érettünk szenvedett, meg-bólt, fel-tamadott, és mennyébe fel-ment.

URam JESUS Krisztus, igaz Isten, és Ember, ki egy természetű, méltóságú, és hatalmú vagy az Atyával; erős hittel hiszem, és vallom, hogy te valósgal jelen vagy mind Istenségedre, s-mind Emberségedre-nézve, e' szent Sacramentomban. Mert te magad mondottad örökké-váló Igazság: Ez az én testem. Hiszem azért valamit te mondtál. gyarapítsd Uram bennem a' hitet.

Ez a' Hitnek vallás-tétele, minden aitatófságnak, mely ehez a' Sacramentomhoz kívántatik, gyökere, és fundamentoma. Mert ha eleven hittel hiszünk, hogy a' Krisztus JESUS mind Istenségre, s-mind Emberségre-nézve jelen vagy on ebben a' szent Sacramentomban, nagyobb aitatófsággal, és bűzósággal járulunk hozzá.

2. A' Re-

2. A' Reménségnek módgya.

Gondold-meg, hogy az Isten felettébb kegyes, irgalmas, szelid, bölcs, &c.

O Minden jóknak kút-seje! Böldog az az ember, ki te-benned bizik. Miért nyomattattál tehát el én lelkem a' szomorúságtól, és miért hányattatol a' háborodásnak árjától? bizzál az Istenben, minden jónak kút-fejében, és minden malasztnak meg-adójában, ki itt jelen vagy on a' szent Sacramentomban. Nagy bátorsággal járulj hozzá, mert szelid, és kegyes, és nagy irgalmú azokhoz, kik őtet segítségül hívják. ő mindent meg-adhat, mert felettébb hatalmas; sőt kész-is meg-adni, mert felettébb jó.

O én Istenem! én reménségem! örvendezik az én szívem, midőn téged veszek e' szent Sacramentomban, mert tudom mindeneket meg-adcz, ki magadat adtad; te-benned bizom Uram, meg-ne szégyenits engem kéréfembem.

3. A' Szeretetnek formája.

Gondold-meg, hogy az Isten, véghetetlen jó, tekkéletes, adakozó, minket szerető, &c.

O Véghetetlen szeretetnek tűzével lángaló Uram JESUS Krisztus, ki szent Atyádnak kebeléből, e' siralomnak völgyébe le-fzállottál, és emberi természetet magadra vévén, ki-mondhatatlan gyalázatok, szidalmakat, és káromkodásokat szenvedtél, sőt keserves kínok-között a' keresztfán szent lelkedet le-tetted, nem másért, hanem a' mi idvessé-günkért.

O ki-merithetetlen szeretet! midőn a' kárhozatra vehetnél, az idvességre térítettél; mi voltunk az engedetlen párt-útók, s-te fizetv érettünk! hogy meg-szabadíts bennünket.

A' szeretet hozott téged e' világra, és ismét el-menvén e' világról, a' szeretetnek zálogául hattad e' szent Sacramentomot, hogy kiváltképpen-való csuda-képpen maradj ve-lünk, mert a' te gyönyörűség az emberek fiaival lenni.

Méltó vagy azért Uram, hogy mi-tőlünk szeretettsél, ki minket ennyire szeretél. Szeretlek azért Uram tégedet, én erőf-

én erősségem. Az Ur az én erősségem, és segedelmem, és meg-szabadítóm.

O égő szeretetből-álló Istenség! a' ki a' szeretetben lakik, te-benned lakik: Azért nagy buzgósággal kívánlak venni e' szent Sacramentomban, hogy annál inkább hozzád kötettessem a' szeretetnek kötelével. ki választ-el engem az én idevezítő JESUS-omnak szeretétől? Ah! engedd édes JESUS-om! hogy sem élet se hlál, se inségek, és semmi teremtet-álatt el-ne válasszon!

4. Az Alázatosság példája.

Visgáld-meg, hogy a' véghetetlen Felségű Isten, az ő dicsőségének Királyi-székiéből jön hozzád el-vetett nyomorult fergecskéhez.

EN Uram, s-én Istenem, mely csudálatos a' te neved, az egész föld kerekiségén! te vagy az egeknek, és földnek Királya, kit dicsírnak az Angyalok, imádnak az Uraságok, félnek a' Hatalmaságok.

De micsoda az ember, hogy meg-emlékezzél róla, és a' te csuda-rétélidnek emlékezetében részesíted? avagy micsoda az embernek fia, hogy ebben a' szent Sacramentomban látogatod, és hozzá jólsz? Uram, nem vagyok méltó, hogy bé-jőj az én hajlékomba. &c.

5. A' Lelki Ehséget gerjezd-fel benned.

Gondold-meg elősz-ször sok-féle basznait, és gyümölcst ennek a' szent Sacramentomnak; s-az-után magad nyomorúságodat, és szükségidet.

O Aldott, és emberi szívet erősítő Kenyér! kit a' ki eszik, örökké él, a' ki nem eszik nem leszen élete. O mely gyönyörűségesnek Uram a' te pitvarid, a' te pitvarodba ohajt Uram, az én lelkem, a' hol meg-élegited azokat, kik téged félnek.

Hajts-le füleidet, és halgass-meg engem, mert szegény, és szűkölködő vagyok, és elégítsd-meg az én éh lelkemet, hogy ennek a' Kenyérnek erejével járják ennek a' világnak pusztáján, az Urnak hegyéig, a' hol a' te háznak bővségével meg-élegíttessem.

6. A' Krisztus kin-szenvedéséről-való elmélkedés, igen hathatós az aitatosságnak fel-gerjesztésére.

III. PUN-

III. PUNCTOM.

Az Isteni Malasztnak kérése.

Mivel-hogy minden szorgalmatosságunk, és készületünk elégtelen erre a' nagy Szentségre, azért méltó, hogy az Istentől malasztot; a' Boldogságos Szűztől, az őrző Angyaltól, szent Pátronusinktól, és dicsőült Szentektől segítséget kérjünk.

I. Annak-okáért, könyörögj az Istennek, hogy az ő szerelmes szent Fiának érdemiért, és minden Szenteknek esedezésiért, adgyon malasztot, hogy méltán járulhass e' szent Sacramentomhoz.

O Irgalmasságnak szent Attya, tekints a' te Krisztusodnak orcájára, ki néked mind halálig engedelmes lett, és az ő véghetetlen érdemiért, az ő szent Annyáéért, a' szent Apostolokéért, Martyrokéért, Confessorokéért, szent Szűzekéért, és Patronusiméért N. N. és minden Szentekéért, adgy malasztot nékem, hogy kedvet találjak nálad, ez szent Sacramentomnak hozzám-vételével, és a' mit magam véghez nem vihetek, a' te kedvesid érdemi-által vihessem véghez.

II. Radd Krisztus-eleibe, a' te bűneidet, fogyatkozásaidat, és minden szükségidet, és az ő érdemiért kérj bocsánatot tőle, és malasztot, hogy aitatossan kommunikálhass.

O Világnak Meg-Váltója Krisztus JESUS, ki a' bűnösöknek idvességére jöttél, mondván: Jöjjetek hozzám mindnyájan a' kik munkálkodtok, és terhelve vattok, és én meg-könnyebbitlek titeket: imé én nyavalyás bűnös nagy bátorsággal járulok hozzád, mert bővséges nálad a' váltság.

Hozzád járulok, ki tőled el-távozván, el-tévedtem, valamint az el-veszett juh; de te ő jó Pásztor, ki lelkedet le-tetted juhaidért, ki az el-veszteknek keresésére jöttél, keresd-meg Uram a' te szolgádat, mert el-nem felejtkeztem parancsolatidról.

Hozzád járulok, sok csapásokkal meg-sebesítettven, de te Uram, ha akarod, meg-gyógyíthatcz. tudod, hogy a' nyavalyásoknak szükséges az orvos. Te vagy pedig ama' Sama-

Ttt

ritá-

ritánus, a' meg-sebhetett lelkeknek Orvossa, a' mi bádgyadáfunkat te viselted, és orvosságúl adtad a' mi lelkünknek, a' te szent testednek, és vérednek Sacramentomát.

Könyörülly azért Uram rajtam, és gyógyítsd-meg az én lelkemet, mert ellened vétkeztem, vedd kedves áldozatúl, és ne vesd-meg az alázatos, és töredelmes szívet. ezt áldozom előszfőz néked, hogy bátrabban járúlhattak szent testednek, és vérednek oltárához.

Annak-okáért szaggasd-őszfe az én bűneimnek köteleit. így méltán adhatok néked dicűretnek áldozattyát, és az Vr nevét segítségül hihatom.

III. *Kérj malasztot a' Szent Lélektől, hogy készítsen benned illendő helyt Krisztusnak, a' mint készített a' Bóldogságos Szűzben.*

O Minden lelki ajándékoknak osztogatója Szent Lélek Ur Isten, te-tőled vagy a' mi tehetségünk, nálad-nélkül semmi jót nem mivelhetünk, se tisztúnknak meg-nem felelhetünk. Légy segedelme Uram benned-bizó szolgádnak. meg-szenteltettem ugyan, az igaz hit, és malasztod-által a' szent keresztségben. De ah! azt el-vesztvén, ki adgya-vissza? Te, ó minden szentségnek osztogatója, Szent Lélek Isten, ki szenteknek Szente vagy, kitől vagy minden szentségünk.

IV. *Hidd segítségül a' Szenteket, hogy az aitos kommunikálásra malasztot nyerjenek az Istentől.*

O Istennek dicsőült Szentei, azért kérlek titeket, kit ti szinről-szinre láttok, mi pedig csak árnyékban, és példában, és ez Sacramentomban el-rejtetvén veszfűz; esedeztetek érettem, hogy úgy vegyem ebben a' szent Sacramentomban az én Idvezítőmet, hogy az-után én-is veletek-eggyütt szinről-szinre láthassam.

De te kivált-képpen malasztal tellyes Bóldogságos Szűz MARIA, ki a' Szent Lélek ereje-által méhedben fogattad a' mi Idvezítő JESUS Krisztusunkat, nyerj malasztot nékem a' Szent Lélektől, hogy én-is méltán vehessém őtet ez Szent-ségben.

Légy segítséggel te-is én őrző Angyalom, és úgy igazgass engem,

engem, hogy ezt az Angyali kenyeret, az egeknek, és földnek Urát illendő-képpen vegyem.

Ti-is a' mennyei dicsőségben uralkodó szent Pátrónsim N. N. Istennek kedves Udvar-népei, készítetek méltó szállást az én szivemben Uratoknak.

V. *Hogy-ba miud ezek-után, sem érzed magadban, azt az aitoságának égő lángját, melyt kívánnál, ne-essél kétségben, hanem alázatosin kérjed az Istent, hogy leg-alább ezt a' jó szándékodat vegye kedvéssén.*

O En szivemnek vizsgáló Istene, ó vaj-ha olly nagy buzgósággal, és aitosossággal fogadhatnálak hozzám, ez szent áldozatban, a' mint kívánnám; tudnia-illik, a' mint a' dicsőült Szentek, e földön szarándokoskodván fogadtak! Előted vagy Uram minden kívánságom! kész Uram, kész az én szivem; néked áldozom éppen őtet, és mindenemet. Halgassd-meg Uram a' szegénynek kívánságát. Vigye-végbe azt a' te irgalmasságod, a' mit nem vihet az én erőtlenségem, &c.

Communió idején-való fohászokodások.

Nagy buzgósággal, és aitosossággal kell fogadni ezt a' drága Vendéget. Annak-okáért gyakorollyad az eleven hitet, erős reménseget, és lángalló szeretetet. Az Istennek felfegét, méltóságát, jóságát, irgalmasságát, és szeretetét álmélkodva magasztallyad, magadat pedig meg-alázván, erőtlenségedet, és gyarlóságodat meg-vallyad. azért nagy buzgósággal, mint-egy beszélgefs a' Krisztussal, kire igen alkalmatosak a' Zsoltárokból, és Evangéliumokból-való fohászokodások; melyek szível inkább, hogy-sem szájjal mondassanak. Imé némellyeket alább fel-is jegyzettünk, a' Kommunikálókuk nagyobb aitososságára.

Szeretlek Uram téged, én erősségem! az Ur az én erősségem, és segedelmem, és meg-szabadítóm.

O Uram, micfoda az ember, hogy meg-emlékezel róla, és az embernek fia, hogy meg-látogatod őtet?

O mely jó az Izraél Istene azokhoz, a' kik tiszta szível vannak hozzája!

Aldgyátok az Urat, mert jó, és örökké-való az ő irgalmassága.

Dicsirjétek az Urat minden nemzetségek, dicsirjétek
ötet minden népek.

Mert meg-erősítettett rajtunk az ő irgalma-sága, és az
Urnak igazsága örökké meg-marad.

Valamint a' szomjú szarvas kívánczik a' hideg forrásra,
úgy kívánczik az én lelkem hozzád én Istenem!

Jó nékem az Urhoz ragaszkodnom, és az Ur Istenben
helyeztetnem reménységemet.

Mi hasznomra vagyon Uram az ég, és föld nálad-nélkül?

Magasztallya az én lelkem az Urat.

Es örvendezett az én lelkem az én Idvezítő Istenemben.

O bódog az a' méh, a' ki téged hordozott.

Honnan vagyon az, hogy az én Uram hozzám jöjjön?

Aldott, a' ki az Ur nevében jön. Uram nem vagyok
méltó, &c.

Ezekhez hasonlókra meg-tanította a' Szent Lélek sugarlása a' ke-
resztényen aitasos lelket.

Idé-velők ezek-is:

Ki vagy te ő Uram, és ki vagyok én?

Tehát te jósz hozzám, leg-kisfébb szolgádhoz, Felséges
Király?

Te jósz-é ebbe az ocsmány edénybe, ki az Atyának ke-
beléből, a' Bóldogságos Szűznek tiszta méhébe le-szállottál?

Tudom Uram meg-győzött téged a' szeretet, és sietett
hozzám jóni. Ah! jőj-el tehát Uram, ne-késél. De jöjjön-
el együtt a' te jószágod, kegyeséged, szereteted, és irgalma-
ságod, mellyek az én méltatlanságomat bé-fedezzék!

Imé Uram, már enyim vagy, kié mindenek. Tégedet
birlak, ki mindent birlak. O tehát én Uram, és én Istenem,
és mindenem! foszd-meg az én szívemet mindenektől, a'
mik kívüled vannak, kikben egyéb nincsen hiúságnál, és a'
lélek gyötrelménél: egyedül csak hozzád ragaszkodgyon az
én szívem, te-benned légyen nyugodalmam, kibem vagyon
minden kincsem, örökké-való igazság, és igaz bóldogság, és
bóldog örökké-valóság!

O érezze Uram, az én lelkem jelen-létednek édeségét,
hogy a' te szereteted meg-izlésétől meg-győzöttetvén, semmit
ne-ke-

ne-keressen kívüled, a' miben örömet helyezteffe, mert te
vagy az én szívemnek öröme, én Uram, és én Istenem!

Te vagy az én lelkemnek Orvosa, ki a' mi sebeinket
magadéval gyógyítottad-meg. én vagyok pedig az a' beteg,
kinek gyógyítására menyből le-szállottál, gyógyítsd-meg az-
ért az én lelkemet, mert vétkeztem ellened.

Te vagy a' jó Pásztor, ki lelkedet le-tetted juhaidért,
imé én vagyok az el-veszett juh, s-még-is szent testeddel, és
véreddel méltóztatol táplálni, végy-fel azért most vállaidra.
Mit tagadhatz-meg nékem, holott magadat nékem adtad?
igazgass engem, és a' legeltetésnek helyén, a' melyre vittél,
femmi fogyatkozásom nem léfzen, míg az örökké-való legel-
tetésnek helyére jutok.

O igaz Világosság, ki e' világra jövő embereket meg-vi-
lágosítod, világosítsd-meg az én szemeimet, hogy soha halálra
el-ne aludgyam.

O lángalló, és soha meg-nem emészten-dő Tűz; imé az
én meg-hidegedett szívem, gyújtsd-fel azt, hogy szereteted-
ről égjen. mert tüzet küldeni jöttél e' világra, és mit kívánsz,
hanem hogy meg-gyuladgyon?

O egeknek, és földnek Királya, ki gazdag vagy irgal-
ma-sággal, imé én szegény, és szűkölködő vagyok, te jól lárod
az én szegénységemet, egyedül csak te gazdagithatsz-meg en-
gem. segits azért engem az én szükségemben.

O én Uram, és én Istenem, adgy igaz értelmet szolgád-
nak, hogy értsen, és cselekedgyem akaratodat!

Te vagy a' makula-nélkül-való Isten Báránya, ki el-vé-
szed a' világ bűneit, vedd-el tőlem, a' mi néked nem tetszik,
s-nékem ártalmas; és add azt nékem, a' mi néked kellemes,
és nékem-is hasznos.

Te vagy minden gyönyörűségem, és örömem. Te vagy
én Istenem, és mindenem. Te vagy az én örökségem.

O én Uram, s-Istenem, a' te szeretetednek tüze gyújtsd-
fel az én lelkemet, hogy a' világnak meg-halván, néked él-
lyek, ki az én szeretetemtől víveltetvén, a' keresztszán meg-
hóltál. O én Uram, és Istenem, és mindenem!

Ó T Ó D I K C Z I K K E L.

Mi kívántatik a' szent Mife-halgtás, és Communikálás-után.

Vigyázz-reá, hogy azt az időt hasznosan töltsd, melyben a' te kedves Vendéged nálad mulatozik; mert nincsen alkalmasabb idő a' mi idvességünk nyeresére, mint mikor a' mi idvességünk szerzője, és adója, nálunk mulatozik.

Lib. 4. de
Imitatione
Christi.

Helyessen int erre bennünket Kempis Tamás: Nem elég, hogy Kommunikálás-előtt, aitatoosan viseld magadat, hanem szükséges, hogy utánna-is azon aitatoóságban meg-maradgy. mert a' Kommunikálás-után-való aitatoóság, a' következőre el-készít. ha pedig Kommunikálás-után, mindgyárt a' világiakra ki-ontod lelkedet, igen rosszúl készűlsz a' jövődő Kommunikálásra.

Magadról végy példát. hogy-ba valaki téged házához hina, és mihelyt hozzá mennél, mindgyárt oda bagyna, és más csél-csapokhoz adná magát, s-te-reád nem-is nézne; mit gondolnál? nem-de-nem parasztnak, és embertelennek itilnéd-e őtet? nem-de-nem méltatlannak jó-akaratra?

Mit mondgyunk tehát azokról, kik az Istent lelkek házába fogadják (ő mely nagy Vendég!) és ottan midgyárt háttal fordúlnak hozzá, és nem csak jó kedveket nem mutatták hozzá, hanem még becsületességgel illetik? O nagy balgatagság! fő-képpen, mivel-hogy ez a' drága Vendég semmidtől meg-nem fosztó, hanem inkább minden jót adó.

Hová sietez tehát? mit keresz az Istenen-kívül? minden könyveknél jobban meg-tanit ő: minden barátidnál nagyobb gyönyörűséget adbat, az egész világnál inkább meg-gazdagitbat.

Te azért (igy oktat a' meg-nevezett Kempis Tamás) vidd-bé szobádnak belső rejtekébe ezt a' Vendéget, az-az, a' szivednek rejtekébe, ójad magad a' hebe-hurgya csácsozástól, maradgy a' rejtekben, és ott nyáaskodgyál ezzel a' drága Vendéggel, kit az egész világ róled el-nem vehet.

Ennek nagyobb könnyebbségére, ime három punctomban, módgyát-is adgyuk.

I. PUN-

I. PUNCTOM.

Hálá-adás.

I. Hogy nagyobb hálá-adással lehesz, az eleven hitet, magad megalázását, az Istennek áldását, és dicsőíését gyakorolgyad, több jóságos-cselekedetekkel-eggyütt.

O En kegyelmes Idvezítő JESUS Krisztusom, mely kegyes, és szelid vagy te, és bővséges a' te irgalmaságod azokhoz, kik téged segítségül híjnak. Mert midőn nem volnánk, Isteni hatalmaddal alkottál: midőn az ördögnek rabságában kötve tartatnánk, Isteni bölcseségeddel meg-váltottál; és mivel nálad-nélkül nem élhetnénk, és mozoghatnánk, a' te véghetetlen jóságodból, a' szent Sacramentomokkal, és malasztoddal környül-vettél, és tartasz, sőt magadat, csudálatos-képpen eledelül adtad ebben a' szent Sacramentomban. O véghetetlen szeretet! ő meg-mérhetetlen kegyesség! ő hallatlan csuda!

Tehát hozzám méltóztatól jőni én Uram, és Istenem? ki-mondhatatlan méltóságú Ur, el-vetett szolgálhoz? Isten emberhez? Teremtő teremtet-állathoz?

Honnan vagy az Uram, hogy hozzám méltóztatól jőni? holott inkább el-kellene tőlem távoznod, mert bűnös ember vagyok, micfoda az ember, hogy meg-emlékezzel róla, és az ember fia, hogy meg-látogatod őtet? nem-de-nem tudod-e mi vagyok én? por, és hamu, ocsmányságnak edénnye, férgek étke; még-is ehez szállasz-le az égből? O én Uram, és Istenem, mely csudálatos a' te neved az egész földön!

II. Ebben az Istennek dicsőírete, és hálá-adás foglaltatik.

Mivel hálállyam-meg az Urnak azokat, a' mikkel látogatott? O vajha meg-nyílnának az én ajakim, és szám betelnék dicsőírettel, hogy énekellyem a' te dicsőségedet, és egész nap a' te nagyságodat, és hirdessm a' te csuda-téteményidet.

Magasztallya az én lelkem az Urat, ennyi jó-téteményiért, és az én Idvezítő Istenemben örvendezzen az én lelkem, mert meg-tekintette az ő szolgáj alázatóságát, és nagyos

nagyot cselekedett nékem, a' ki hatalmas, és az éhezött bé-
töltötte jókkal.

Aldgyad azért most én lelkem az Urat, és mindenek,
a' mik én-bennem vannak az ő szent nevét! Aldgyad én
lelkem az Urat, és el-ne felejtkezzél az ő jó-téteményiről,
ki meg-kegyelmez minden gonoszágidnak; ki meg-gyó-
gyította ez-által a' szent Sacramentom-által, minden nya-
valyaidat.

III. *Mivel-hogy magad elégtelen vagy, ily jó-téteményért-való
hálá-adásra, azért minden Szenteket, sőt minden teremtet-állatokat
bíj az Istennek dicfíretire; valamint ama' három iffiak a' Babyloniai
égő kemenczében, sérelem-nélkül meg-tartatván, az égen, földön, és
tengerben-lévő teremtet-állatokat az Istennek dicfíretire bittak mond-
ván: Aldgyátok az Urat minden alkotmányi, &c. Mentől in-
kább kötelesség vagyunk mi erre, mivel azt vettük hozzáunk, ki-által
az örök kárhoz-atnak mélységétől, és el-oltatbatatlan tűzétől meg-men-
tettünk? Ez-okaért, ugyan azon éneket, és dicfíretet szokták mon-
dani, Míse-után a' Papok.*

Nagy méltóságu vagy te Uram, és igen dicfírendő; ki
mondhattya-ki a' te hatalmadat, és ki jelentheti-ki a' te di-
cífíretedet? ha nékem minden tetemim nyelvekké válná-
nak, és minden lehellésim a' te dicfíretedre, és hálá-adásra
fordítatnának, még-is elégtelen vólnék a' te kegyességed-
nek hirdetésére. Meg-ismérvén azért elégtelenségemet,
dicfírijenek velem, s-én-érettem, minden teremtet-állatid
mind örökké!

De leg-előszőr-is vedd kedvessen, én-érettem, a' te
szerelmes szent Fiadnak, a' mi Meg-váltó JESUS Krisztu-
funknak hálá-adásit, és dicfíretit, mellyeket meg-tesztelésé-
től-fogvást, egész halálig végbe-vitt. De leg-inkább azt a' há-
lá-adást, és dicfíretet, mellyel midőn ezt a' szent Sacra-
mentot szerzette vólna, és már akkor látván, hogy mi elégte-
lenek lennénk, ily nagy jó-téteményért-való hálá-adásra,
fel-emelvén az égbe, hozzád, szent Attyához szemeit, min-
nyájunk képében, hálát adott néked.

Vedd kedvessen, kegyes Atyánk azt a' hálá-adást-is,
mellyel néked hálát adott a' te szerelmes szent Fiadnak
szent-

szentséges Anyja akkor, mikor őtet méhében fogadta, hor-
dozta, és e' világra szülte; és tellyes életében valamennyi
hálákat adott néked.

Aldgyanak, és magasztallyanak én képemben, a' dicső-
ült Angyali Karok, kik szüntelen kiáltják: Szent, szent,
szent.

Aldgyanak, és magasztallyanak a' dicsőült Szentek, és
az én elégtelenségemet azzal az aítatósággal vigyék-helybe,
mellyel vóltak ez életben chez a' szent Sacramentomhoz.
Tégy részese Uram engem azokban, kik téged félnek, és
parancsolatidat meg őrzik.

O vajha e' világon-lévő szenteknek aítatóságit mind ma-
gaméva tehetném! és így tellyes szivemből, és tehetségemből
szerethetnélek, és dicfírethetnélek azért a' nagy szeretetért,
mellyet mutattál hozzám ebben a' szent Sacramentomban!

Hogy-ha mind azokat a' dicfíretek, áldások, és há-
lá-adásokat magaméva tehetném, mellyek vóltak, és van-
nak világ kezdetitől-fogva, és lesznek világ végéig; nagy
jó-kedvel néked szentelném. Mind-az-által (meg-vallom
Uram igazán) haszontalan szolgál vólnék, és méltán téged
nem dicfírethetnélek, mert te minden dicfíretet fellyül-ha-
ladcz. De légy irgalmas, s-kegyelmes Uram nékem, mert
szegény, és szűkölködő vagyok, azért bár csak jó szándéko-
mat, és akaratomat vedd kedvessen! O áldgyák, s-magasz-
tallyák az Urat minden alkotmányi! dicfíriék, és fel-ma-
gasztallyák őtet mind örökké, Amen.

II. PUNCTOM.

Bé-mutatás, vagy Aldozás.

I. *Mutasd-bé az Atya Istennek az ő szerelmes szent Fiát, min-
den érdeminek gazdagságival-eggyütt.*

O Irgalmaśágnak, szent Attya, és minden vigasztalás-
nak Istene, mennyire szeretnél minket! annyira tud-
ni-illik, hogy a' te eggyeden-egy Fiadat egyszer váltságúl
adád, eledelül pedig minden-nap. mivel hálállyam ezt meg
néked szerelmes Atyám? azzal, a' minél te drágábbat nem
adhattál, s-én sem vehettem kedvesbbet. A' te szerelmes
VvV szent

szent Fiadat mutatom-bé néked, szerelmes Atyám, kit az én idvefélegemért te fel-áldoztál, és ebben a' szent Sacramentomban, ugyan az ő emlékezetire vennünk engedél.

Ugyan-is mit adhatok néked drágábbat, és kedvesbet a' te egyetlen-egy Fiadnál, kiből néked kedved tölt? kit választhatok Szó-fzőllőmnak, hanem azt, ki a' mi vétkeinkért Engesztelő? makula-nélkül-való Bárány, ki bűnt nem cselekedett, hanem a' világnak vétkeit el-törölte, és maga sebeiből készítettett irrel meg-gyógyította a' mi nyavalyáinkat

Imé minden reménségem, és bizodalomom, a' te egyetlen-egy Fiad, az én Idvezítő JESUS Krisztusom. Noha azért én méltatlan vagyok, de ne vesd-meg ezt az áldozatot, tekintvén a' mi Meg-váltónknak véghetetlen méltóságára. Tekints a' te Krisztusodnak orczájára, ki a' mi idvefélegünkért, a' keresztnak haláláig engedelmes lett, és magát fel-áldozta.

Nem-de-nem ez-é a' te egyetlen-egy Fiad, kit a' szolgáknak váltságáért adtál? ez az, ez kegyes Atyánk, kit minden időknek-előtte öröktől-fogva nemzettél, és az emberi természetben részesültetted, hogy ő minket az Istenben részesültesse.

Tekints azért a' te egyetlen-egy Fiadra, és midőn az ő febei meg-nyílnak, az én vétkeimnek úndoksági bé-takarassanak. És mivel az én testemnek gonosz cselekedeti haragra gerjesztettek, a' te szent Fiad testének érdemi irgalmaságot nyerjenek.

Vedd kedveffen azért örök mindenható Atya Ur Isten, ezt a' te szerelmes szent Fiadnak makula-nélkül-való áldozattyát, mellyet én méltatlan szolgád bé-mutatok, ugyan azon mi Urunk JESUS Krisztusnak érdemivel, szenvedésivel, és fájdalommal egyűtt.

Ugyan azon mi Urunk JESUS szeretetivel őszsze-foglalván, mellyel magát a' keresztnak oltárán fel-áldozta, a' te szent nevednek dicőretire, és dicsőségére, és mind azokért a' jó-téteményekért, mellyeket reám, és az egész világra árasztottál.

Még-is néked bé-mutatom, az én bűncimért-való elégtéte-

tételül, az élő, és meg-holt hiveknek vigasztalására. ugyan azon mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amé.

II. *Aldozd-bé magadat Krisztusnak, ki egész-szen néked adta magát.*

O én szerelmes Idvezítő JESUS-om, mely nagy a' te irgalmaságod én-rajtam! midőn illy méltatlan bűnőft, illy drága árron, tudnia-illik szent véreddel meg-váltottál!

Mert hogy engem az ördögnek fogságából meg-szabadítanál, te igaz Isten lévén, a' keresztnak oltárán fel-áldoztad magadat szent Atyádnak a' mi váltságunkért: hogy pedig engemet táplálnál, és ellenségem-ellen erősítenél, magadat eledelül adád.

Mivel fizessék ezt meg, én szegény, és szűkölködő? akarod-é hogy szívemet néked adgyam? ah méltán-is! nem-de-nem az Isten hatalma-alá vettette léfzen az én lelkem, kitől vagyon minden idvefélegem?

Teljesféleggel magának kívánnya lelkemet, ki a' magáért az enyimért adta. Kész Uram az én lelkem, kész! imé mind testemet, s-lelkemet néked adom. tégy egész-szen magadévá engem, ki egész-szen teremtetél, és midőn egész-szen el-vesztem volna, egész-szen magadat érettem adtad.

De micfoda? ha éretted visz-sza-adom magamat? tudnia-illik szolgát az Urért? embert az Istenért? igazért gonoszt? ártatlan Bárányért úndok bűnőft?

De ő Uram! a' ki engem méltóvá tettél, hogy érettem adnád magadat, kérlek ne fordítsd-el tőlem orczádat, és ne útály-meg én Idvezítő Istenem.

Fogadd-bé szolgádat, ki érettem szolgai személybe öltöz-tél. Ne vesd-meg az embert, ki érettem Emberré lettél. Tekints a' bűnőfre, ki az el-veszteknek keresésére, és idvefélegére jöttél, ki jó Pásztor, és makula-nélkül-való Bárány vagy, ki el-töröld e' világ bűneit.

Vedd kedveffen ezen ajándékomat, mellyet én méltatlan szent Felségednek bé-mutattam, a' te áldozatoddal őszsze-fogván, mellyel magadat a' keresztnak oltárán érettem fel-áldoztad.

Kösd-őszsze az én csekély szolgálatomat, véghetetlen ér-

demidnek kincseivel, és úgy mutatd-bé szent Atyádnak, hogy a' mely malasztot magánosan nem érdelek, te-általad meg-nyerjem.

A' te szent kezeden ajánlom lelkemet, ó igazságnak Istene, ki engem meg-váltottál. ez-után hozzád ragaszkodom, és reménségemet benned helyheztetem; mert mi hasznomra vagy az ég, és föld nálad-nélkül? mert te vagy az én örökségem, én Istenem, és mindenem!

III. PUNCTOM.

Mit, és miképpen kellesek kérned.

I. Itt minden jókat bizvást kérhetez magadnak, és felebarátodnak. mert itt vagy a' mennyei gazdagságoknak tár-báza. Tűsd-fel a' szívedet, és az Isten bé-tölti azt. Leg-előszőr-is, nagy alázatossággal bűneid bocsánatját kérjed, és azoknak a' fogyatkozásoknak, melyek estek e' mostani kommunikálásokban.

O Kegyelmes JESUS, a' te irgalmaságodnak, és jóságodnak fokasága-szerint, a' te asztalodhoz járultam, de meg-emlékeztél gonofságimról, félted hogy a' te szent tested, és véred, a' kinek életemnek kellene lennie, veszedelmemre ne-légyen.

De Te kegyes JESUS, meg-ne emlékezzél az én gonofságimról, és tudatlanságimról, hanem inkább jusson eszedbe véghetetlen irgalmaságod, és ne-szállj perbe a' te szolgáladdal, mert senki az élők-közzül te-előtted meg-nem igazul.

Mert ha a' mi gonofságunk-szerint bánfz velünk, ki állhattya-el Uram? ki mér a' te asztalodhoz járulni? ki szenvedheti-el igazságodat? ki állhat Felséged-előtt, holott még az egek sem tiszták?

Imé Uram, meg-vallom előtted gonofságimat, azért légy irgalmas, s-kegyelmes nekem. vétkeztem ellened, és gonofzt cselekedtem előtted! De ó kegyelmes JESUS! ki a' bűnösöknek idvességére jöttél e' világra, ne-vef-el színed-elől, ki magadat váltáságul adtad érettem, és az-után eledelül-is.

Mi rettenthetett volna tehát el Uram a' te asztalodtól, ki az én idvességemért menyből le-szállottál? úgy vagy, erő-

erőtlen, és igye-fogyott vagyok, de azért kellene-é szent asztalodtól irtóznom?

Sőt annál inkább bizvasbb járulok hozzád, hogy erőtlenség, és nyavalyás vagyok, mert nem az egészségeknek, hanem a' nyavalyásoknak vagy a' szükségek az orvosra, csak egyedül te vagy pedig az én lelkem Orvosa, ki a' mi sebeinket, sebeidből ki-folyt szent véredből készített flajstrommal meg-gyógyítottad. gyógyítsd tehát Uram az én lelkemnek sebeit, mert vétkeztem ellened.

Az én gonofságim, mint valami nehéz terh, le-nyomta engem, ki könnyebbíti-meg? Te édes JESUS, te, te vagy az Isten Báránnya, ki el-töröld a' világnak vétkeit; te vetted a' keresztnak terhével vállaidra bűneinket: te mondtad: Jőjjetek hozzám, a' kik munkálkodtok, és meg-vattok terhelve, és én meg-könnyebbitek: Ugyan-is, hogy ne-járulnék hozzád, holott egyedül csak te könnyebbithedd-meg az én-terhemet?

Sok gonofságokkal, és bűnre-való hajlandóságokkal környül-vétetvén, kihez folyamodgyam, hanem hozzád, mert ki tisztithat-meg ezekből, hanem csak te, ki szent vérednek ferdéjében le-mostad a' mi bűneinket? Kérlek azért kegyes JESUS, mosd-le az én gonofságimat, és tisztíts-meg bűneimből!

En vagyok a' tékozló fiú, ki téged meg-útálván, mindenemet el-pazérlottam, és végső szükségemre jutottam, hová folyamodgyam, hanem hozzád kegyes Atyám? mert te irgalmaságnak Atya vagy, és minden vigasztalásnak Istene, és hozzád-térőket kegyessen hozzád fogadod.

Nem vagyok ugyan méltó, hogy fiadnak hivattassam, mind-az-által te Atyám akarfz lenni, s-annak akarfz hivatatni. Annak-okáért légy irgalmas, s-kegyelmes nekem, fogadd-víz-sza vándorló fiadat, fedd-bé mezeitelenségét, elégitd-meg éhségét. A' mint az atya könyörül magzattyán, úgy könyörülly rajtam ó én irgalmas Atyám. Gyönyörködhet-e a' bűnösnek el-vefztében, ki azért holtál-meg, hogy én élnek?

Noha azért én nagy bűnös vagyok, mind-az-által ily nagy bizodalommal járultam hozzád. azért a' te véghetetlen

irgalmaságod-szerint, bocsásd-meg nekem, ha illendő buz-
gósággal, és aitatósággal nem járultam hozzád.

Emlékezzél-meg Uram az én gyalóférgemről, kész ugyan
a' lélek, de a' test gyarló, és az ő vágyódásával ostromol. Uram
előtted vagyok az én kívánságom, és az én fohászzkodásim
előtted nincsenek el-rejtve!

II. *Mivel nálad vagyok a' te mindenható, s-jó Istened, Idvezi-
tőd, Vezéred, Orvosod, Tanítód, Atyád, és minden Jód, ki mindeneket,
a' mik idvefségedre bízkségek, és hasznosok meg-adbat, s-kész-is meg-
adni, azért minden szükségidet terjed eleibe, és segítséget kérj tőle.*

O kegyelmes Ur Isten, tellyes szivemből, néked igyeke-
zem ez-után szolgálni, életemnek minden napjaiban. ah!
igazgattassanak az én útaim a' te törvényednek meg-tar-
tására.!

Tellyeséggel azon leszek, hogy az én szivemet a' világi-
aktól el-vonnyam, és veled meg-egyesüllyek, hogy ez szent
Sacramentom-által én te-benned, s-te én-bennem lakjál.
Te-hozzád ragaszkodom, mert te az én Idvezítő Istenem, Vi-
lágosságom, Vezérem, Orvosom, Mesterem, sőt Atyám, és
mindenem vagy.

Ah! legyen égő, és eleven áldozatúl néked az én testem!
Ellyek én, és már nem én, hanem élyen én-bennem a' Kri-
stus, kit magamhoz vettem. Fel-fogadtam, és el-rekéllettem
Uram, hogy a' te igazságodat, és törvényedet meg-örzöm.

De ő Uram, kész ugyan az én akaratom, de tehetségem
nincsen, mert az én tagaimban más törvényt találok, mely a'
lelkemnek törvényével ellenkezik, úgy hogy nem a' jót, mel-
lyet kívánnék, cselekezem. Te-hozzád emelem azért Uram
szemeimet, mert láttyák a' te szemeid az én erőtlenségemet.

Tekints azért irgalmas szemeiddel, az én gyarlóságom-
ra, mert nálad-nélkül semmit sem cselekedhetem, veled pedig
mindeneket. Vezess azért Uram parancsolatidnak ősvényi-
re, mert azokat kívánom.

Szabadíts ki Uram ellenségim-közzül, ki nekem asztalt
készítettél (kiből most, a' te irgalmaságodból részesültem)
azok-ellen, kik engem szorongatnak. Tégy irgalmaságot
velem,

velem, hogy látsák, és meg-szégyenüllyenek, kik engem gyű-
lölnek, hogy engem meg-szabadítottál, és vigasztaltál.

Adgy értelmet nekem, és a' te törvényeden elmélke-
dem, és tellyes szivemből meg-örzöm. Próbály-meg Uram
engem, és lásd-meg az én szivemet, kérdgy engem, és ísmérd-
meg az én ősvényimet, és lásd-meg, ha van-e én-bennem a'
gonofzságnak úttya, és vezérelly engem az örök úton. Igaz-
gázd az én útaimat, hogy el-kerüllyem azt az utat, ki végtére,
halálra viszen.

O sziveknek vizsgáló Istene, látod mely gyarló, és hajlan-
dó vagyok ezekre N. N. a' vétkekre, én ugyan tellyeséggel
meg-igyekezem magamat őrizni tőlők, de el-esem Uram, ha
te hatalmas kezeiddel nem támogatcz. Vastagítsd azért
Uram az én erőtlenségemet szent malasztoddal.

III. *Elnélkedgyél a' te hivatalodhoz illendő jóságos-cselekedetek-
ről, és azoknak véghez-vitelére kérj segítséget ennek a' szent Sacra-
mentomnak ereje-által.*

O szelid, és alázatos szivű JESUS, ki midőn Isteni mélt-
óságban vólnál, magadat meg-aláztad, és szolgálai személyt
vettél magadra, és most-is akár-mely méltatlan Papnak sza-
vaira meg-alázod magadat, ki a' kenyér, és bor szin-alatt fo-
kaktól illetlenül vétetel; adgyad nekem, hogy az én szivem
fel-ne fuálkodgyon, hanem inkább az alázatosságban téged
kövessen.

O csudálatos JESUS, ki midőn gazdag vólnál, sze-
génységet választál. hajtsd a' te akaratra az én szivemet,
és nem a' főlvénységre; hogy a' te akaratomnak útain örven-
dezzem, és nem a' gazdagságokban, meg-elégedvén eledel-
lel, és ruházattal.

O tisztaságnak tüköre, ártatlan Bárány, ki tisztaságos
Szűztől születettél, adgy nekem lelki, és testi tisztaságot, ez-
által a' fűzeket-nemző Bor-által. Adgy tiszta szivet nekem!

O nagy-tűrő JESUS, ki mint az ártatlan Bárány, sok
becstelenségekkel, és gyalázatokkal illettetvén, fel-nem tá-
tottad a' szídat, adgy nekem békeséges-tűrést, és szenvedést.

O én Idvezítő JESUS-om, ki szomjúságodban eczer-
tel, és méreggel itattattál, és ebben a' szent Sacramentomban
min-

minden lelki édeséget, és gyönyörűséget adtál nekünk; távoztál el én-tőlem a' torkolságot, hogy nem a' halnak, hanem néked szolgállyak.

O buzgó JESUS, ki a' kertben véres veritékkel veritezvén, nagy buzgósággal imádkoztál, adgyad, hogy én-is nagy buzgósággal könyörögve, tellyes szivemből dicírtjelek téged, és ne-szunnyadozzon az én lelkem a' te tisztelkedésben, és szolgálodban, hanem adgy nekem lelki örömet, serénységet, és buzgóságot a' te szolgálodban.

O nagy szeretettől lángadozó JESUS, ki ellenségedért imádkoztál; engedd, hogy felebarátomat szerezsem mint önön-magammat, és jót tegyek azokkal, kik engem gyűlölnék.

O sziveknek vizsgálója, édes JESUS, te tudod, mi van az emberben, ki minden útamat meg-vizsgálod, te tudod, minémű jóságos-cselekedetek szükségeselek nekem, az én állapatom, és tisztetem-szerint, melyben állítottál engem, a' te jóvóltodból.

Arazd reám azért, a' te malasztodnak forrásit, ki magadat adtál nekünk ebben a' szent Sacramentomban, és most engem részessé tenni méltóztattál. micsoda jó- nélkül szükségdik pedig az, a' kihez bé-száll a' minden jóknak kútfeje? a' Zakeus házához bé-menvén, azt monád: *Ma idvessége lett ennek a' háznak.* bé-jővén azért édes JESUS az én lelkem hajlékába, mondgad: *En vagyok a' te idvességed.* mert egyedül csak te vagy az én Idvezítő Istenem.

Légy segítségemmel azért nekem, én Idvezítő JESUS-om; és a' te szent nevednek dicsőségéért, idvezíts engem. mert ugyan-is micsoda a' JESUS, hanem Idvezítő? bizonyára nem adatott más név az ég-alatt, a' ki-által idvesség adásék.

Mivel-hogy azért édes JESUS, én-hozzám bé-térni méltóztattál, el-nem bocsátalak, míg engem meg-nem áldasz, ki meg-nyitod kezeidet, és bé-töltesz minden állatokat áldásfidal.

öntsd reám áldásfidal, hogy egyik jóságos-cselekedetről, másra tegyek grádicsot, a' míg az Isteneknek Istenét szinről-szinre látom Sionban, a' kit most árnyékban, és tükörben látok, ebben a' szent Sacramentomban, Amen.

IV. Kö-

IV. *Könyörögj felebarátidért-is, fő-képpen, a' kik kivált-képpen néked commendáltattak, és reád bizattattak, hogy ők-is ennek a' szent Sacramentomnak gyümölcsében részesüljenek.*

O kegyelmes JESUS, ki a' te irgalmaságodnak bővséges tár-házát mindeneknek meg-nyitottad, ki senkinek nem kívánod veszedelmét, hanem mindeneknek idvességét, ezért meg-is holtál a' keresztfán, ezért rendelted e' szent Sacramentomot. Légy irgalmas, s-kegyelmes benned-bizó szolgálodra; emlékezzél-meg gyülekezetidről, kit öröktől-fogva bírtál.

örizd-meg Uram a' te népedet, és áld-meg örökségedet, igazgasd, és gyámolítsd őket mind örökké.

Légy segedelme szolgálodnak, kiket drágalatos szent véreddel meg-váltottál. Küldgy segítséget nekik Uram a' te szent helyedről, és igazgasd őket Sionból.

Légy irgalmas, s-kegyelmes, az én szüléimnek, atyámfainak, jó-akaróimnak, jót-tévőimnek, és ezeknek N. N. redd részessé őket drágalatos szent véredben, kit a' mi idvességünkért ki-ontottál; hogy ebben az életben igazságban szolgállyanak néked, és az örökké-való dicsőségben szinről-szinre lássanak. Amen.

Itt emlékezzél-meg, a' meg-holt hivekről-is.

V. *Mutasd-bé a' Bölcséssé Szűz-által, az Istennek Communiódat.*

O Bölcséssé Szűz MARIA, ki azon mi Urunk JESUS Kríftust, kit én most magamhoz vettem, szent Lélektől méhedben fogattad és kilencz hólnapig hordoztad; könyörögj érettem Szent Fiadnak, hogy minden fogyatkozásimat, kik ennek a' szent Sacramentomnak hozzám-vetelésben estek, nekem meg-bocsássa.

Avagy így könyörögj szent Bernárdal.

O irgalmaságnak szent Anyja, Bölcséssé Szűz MARIA, te-általad jussunk szent Fiadhoz, te-általad fogadgyon minket magához, ki te-általad adatott nekünk. Mentse-meg a' te makula-nélkül-való tisztaságod, a' mi tisztátalanságun-

ságunkat, és a' te alázatosságod, ki-által tettezzél az Atyá-
nak, nyerjen kegyelmet a' mi dőlőfős fel-fualkodásunknak.

A' te bővséges szereteted fedezze-bé a' mi bűneinknek
fokaságát, a' te dicsőséges gyümölcsöd, gyümölcsösöd tegye a'
mi érdemünket. O mi szent Afzszonyunk, mi közben-já-
rónk, mi szó-szólónk, békeltefs-meg minket szent Fiaddal,
mutass, és ajánly-bé minket szent Fiadnak.

Cselekedd ezt velünk az-által a' malaszt-által, melyet
érdemlettél, az-által az Irgalmafság-által, kit e' világra szültél;
hogy a' ki te-általad a' mi erőtlenségünkben, és nyomorúsá-
gunkban részesült, te-általad tegyen részese az ő dicsőségé-
ben, a' te eggyetlen-egy szerelmes szent Fiad, a' mi Urunk
JESUS Krisztus, ki mindenek-felett áldott mind örökké, Amé.

VI. *A' Szentek, de fő-képpen Pátrónusid esedezési-által kérjed,
hogy gyümölcsös legyen Communiód.*

O Istennek dicsőült Szentei, kik által-eveztetek ennek
a' világnak fel-háborodott tengerén, és az örök boldogságnak
partyára érkezvén meg-nyugottatok, kik e' romlandó test-
ben élvén, úgy szolgáltatok az Urnak, hogy már vég-nélkül
véle uralkodgyatok.

A' ti buzgó szeretetetek-által kérlek titeket, mivel már
ti az örök boldogságnak bátorságos partyára jutottatok, mi-
rőlünk, kik még fok veszedelmek-között forgunk, el-ne fe-
lejtkezsetek. efedezzetek annál, ki titeket magának válasz-
tott, és már meg-elégített, hogy mi-is szerencséssen által-
evezvén, e' világ tengere fel-háborodott habjain, az örök
nyugodalomnak partyára juthassunk.

De mind-az-által, mig ez életben szarándokoskodom,
szükséges az úti-költség, hogy az úton el-ne fodgyak. A' mi
úti-költségünk pedig nem más, hanem a' mi Idvezítőnk, ki-
vel már ti meg-elégítettetek házátkban, mi tápláltatunk e'
szarándokságban, mind addig, mig az ő házának bővségével
veletek-eggyütt meg-elégítettünk.

Efedezzetek érettem, hogy az a' mennyei Kenyér, kit
most magamhoz vettem, minden testi, és lelki veszedelmek-
től, és ellenségimnek incselkedésitől őrizzen, és őltalmazzon-
meg engem; hogy annak az eledelnek erejével, ennek a' vi-
lág

lágnek pulztáján, az Isten hegyére jussak, a' hol őtet veletek-
eggyütt, mind örökké áldgyam, és magasztaltam, Amen.

Intés a' Keresztyénekhez, ennek a' szent Sacra-
mentomnak aitasos vételéről.

*A' fellyebb meg-irt módok-szerint, mind előtte, s-mind utánna a'
szent Communionak, az aitasosságban foglalatos lebet a' Keresztyén
ember, hogy ennek a' szent Eledelnek gyümölcsétől meg-ne fosztassék.*

*Ugyan-is honnan vagy, hogy némelyek, oly gyakran járúlnak
e' szent Eledelhez, még-is oly tűnyák, hidegek, és ehek? Esznek, és
meg-nem elégednek, isznak, és meg-nem részegednek, fokat
vetnek, s-keveset aratnak! Nem-de-nem a' kit ebben a' szent Sa-
cramentomban vesznek, meg-emesztő Tűz-é? nem-de-nem a' vi-
lág világossága-é? nem-de-nem az ő Teste bizonynyal étel-é,
s-az ő Vére bizonynyal ital-é?*

*Miért nem bizik tehát meg ettől a' drága eledeltől a' mi lelkünk?
miért gyönyörködünk a' disznók moslék-jával, kik az Angyalok Kenye-
rével tápláltatunk? miért nem fényeskedünk, kik annyiszor veszszük
magunkhoz a' világosságot? miért nem ragyognak a' mi cselekedetink?
miért nem gyuladunk-fel ettől az égő tűztől? miért másokat-is fel-
nem gyújtunk?*

*Azért tudnia-illik, mert csak immel-ámmal, tétovázó elmével,
és csak szokásból járúlnak e' szent Sacramentomhoz. nem elmélkedünk
róla, az elmélkedésben gyulad pedig fel az aitasosságnak tűze.*

*Gyakorta gondold-meg azért ezeket ő keresztyén lélek, hogy az
Istennek hozzád mutatott malasztját annyiszor bójában ne-vedd
magadhoz.*

*Igen, igen szép, aitasos, és hasznos Imádság,
Communió-után.*

O Irgalmafságnak szent Attya, és minden vigasztalásnak
Istene, ki a' te véghetetlen szeretetednek bővségéből,
nékünk adtad a' te eggyetlen-egy Fiadat, hogy minden, a' ki
ő-benne hiszen, el-ne veszzen, hanem örök élete legyen; és
hogy az ő ki-merithetetlen érdeminek tár-házából a' mi sze-
génységünk meg-gazdagittassék: imé én bűnöknek terhével
meg-terheltezt nyavalyás ember, de a' te irgalmafságod-ál-
tal, a' te szerelmes szent Fiadnak társaságában hivatattam,
és most-

és most-is részese lettem az ő szent testében, és vérében. Annak-okaért mint magam kincsemet birom.

Annak-okaért ugyan azon szeretetnek egygyeségében, mellyel a' kereft-fának oltárán magát érettünk fel-áldozta, és most magát az oltári Szentségben velünk közli, néked szentelem minden érdemivel-eggyütt, örökké-való dicsőségre, hogy néked kedved tellyen benne, és mi-is, kik a' mi fogyatkozásink-miat, kedved-szerint nem lehetünk, a' te szerelmes szent Fiadnak érdemi-által, kedvedben legyünk.

Néked szentelem szerelmes Atyám az ő buzgó szeretetét, aitaoságát, engedelmeiségét, alázatosságát, szegénységét, fzelidségét, békeséges-tűrését, minden jóságos-cselekedetivel-eggyütt, hogy azok az én fogyatkozásaimért tegyenek eleget.

Mivel-hogy pedig én méltó hálá-adással nem lehetek, minden hozzám mutatott jó-téteményidért, néked ajánlom mind azokat a' dicfireteket, mellyekkel ez életben dicfirt, és most-is dicfir a' dicsőségben.

Azon-kivül, mivel eleget nem tehetek az én gonofságimért, néked ajánlom az ő fíradtságát, bűjtölését, munkáit, imádságát, egy-szóval valamit cselekedett, és szenvedett meg-tesztelésétől-fogva, mind addig, a' mig a' kereft-fán szent Lelkét ki-adta; érettem ki-ontott szent vérét, érettem felvett sebeit, szent halálával-eggyütt.

Imé elődbe teszem kegyes Atyám a' véghetetlen kincset, kiben helyheztetem minden reménségemet; ez a' feneketlen gazdagság, kit az én bűneimért-való elég-tételül bé-mutatok.

Tekints a' te Krisztusodnak orcájára, és mivel-hogy ő a' te szerelmes szent Fiad, kiben néked kedved tölt, és most én-velem meg-eggyezett, alázatosan kérlek, hogy én-reám-is tekints irgalmas szemeiddel. az ő érdeminek árnyéka-alatt járulok hozzád, hogy ő-érette hozzám-is fordulj kegyes szemekkel, mint néki örökös szolgájára.

Ne-engedd szerelmes Atyám el-veszni azt a' lelket, ki annyiszor magához-vefzi a' te szent Fiadat, kit a' bűnösöknek keresésére, és idveségére küldöttél e' világra. Engedd nekem ezeket, a' te véghetetlen irgalmafságodért, Amen.

HATO-

HATODIK CZIKKEL.

Más rövidebb módok, mind előtte, s-mind utánna a' Communionnak igen hasznosok.

1. *Intentionak, avagy fel-tett szándékak módgya.*

O Nagy hatalmú Ur Isten, szent nevednek dicsőségére, a' te szerelmes szent Fiadnak, a' mi Meg-váltó JESUS Krisztusunknak, életének, szenvedésének, és szent halálának emlékezetire, a' te fok jó-téteményidért, mellyeket mind én-hozzám méltatlan bűnőshöz, s-mind az egész Anya-szent-egyházhoz mutattál, hálá-adásul, az én bűneimért, és felebarátiméért-való elég-tételül, az én, és felebarátim N. N. idveségéért, a' Krisztusban ki-múlt hiveknek nyugodalmáért N. N. én méltatlan bűnös, a' te szerelmes szent Fiadnak szent testét, és vérét magamhoz veszem, mert egyedül csak te-benned vagyon az, a' mi az én szívemet meg-elégítheti. Ugyan-is mi hasznomra vagyon az ég, és föld nálad-nélkül? nem-de-nem te leszel-e nekem bővséges jutalmom?

2. *Bűnokről-való Tőredelmesség.*

Azon-kivül a' tőredelmes szívnek áldozattyát, a' te szerelmes szent Fiadnak szent testével, és vérével-eggyütt néked áldozom. Mert tellyes szívemből szánom, s-bánom, hogy tégedet én teremő, és velem száma-nélkül jó-tévő Istene-met, és e' szent Sacramentomban táplálómat bűnimmal meg-bántottalak, de leg-inkább ezekkel N. N. mellyeket te tudcz ő sziveknek vizsgáló Istene! mellyeket én-is nyomorult bűnös, az én lelkemnek keferőségében néked meg-vallok. O vaj-ha soha meg-nem bántottalak volna! De a' tőredelmes, és alázatos szívet meg-nem veted Uram, ki mi-hozzánk-való szeretetedből el-küldötted egyetlen-egy szűlött szent Fiadat, hogy minket a' maga vérének ferdőjében meg-mosna a' mi bűneinknek ündokságából.

3. *Hit, avagy vallás-tétel.*

Erős hittel hiszem, és vallom szerelmes JESUS-om, hogy te, ki az Atyához hasonló vagy, igaz Isten, és Ember,

Xxx 3

való-

valósággal jelen vagy e' szent Sacramentomban, ki az elveszteknek keresésére-jöttel e' világra. azért valósággal szűltetted a' Boldogságos Szűztől, keserves kinokat szenvedtél, fel-feszítettél, és meg-hóltál, és hozzánk-való szeretetnek emlékeztetire, ebben a' szent Sacramentomban, nekünk haddad szent testet, és véredet.

4. Reménység formája.

O hogy ne-biznám benned, egyedül én reménységem, és idvességem? hová folyamodhatom máshoz, hanem csak te-hozzád, ő én lelkemnek bátorsága? mert te mondtad: Jöjjetek hozzám minnyajan, a' kik fáradoztok, és terhelve vagytok, és én meg-könnytlek titeket.

O édesebbek Uram ezek a' te ígéd, a' méznél az én számban, azért nagy bizodalommal járulok a' te szent oltárhoz, a' hol erős reménységgel veszek magamhoz. mert ugyan-is, ha te ennyim vagy, mi-nélkül szűkölködöm? mert te-benned vannak mindenek, és te mindenek-felett-való jó vagy.

Az Ur igazgat engem, és semmi héjával nem leszek, a' legeltetésnek helyére helyeztetett engem, tudni-illik a' hol a' jó Pásztor, ki juhaiért adta lelkét, és táplál, s-nem-is más eledellel, hanem maga szent testével, és vérével.

Midet vonod-meg tőlem, holott magadat nekem adtad? nem engeded édes JESUS, hogy azoktól meg-fosztassam, a' mik szükségessék idvességemre, ki annyiszor közlöd magadat velem, idvességnek szerzője.

5. Szeretetnek módja.

Te vagy szerelmes JESUS-om, az én Idvőzítőm, és minden jók-felett leg-nagyobb jóm, annak-okáért mindenek-felett szeretlek téged édes JESUS, ki az én szeretetemtől viseltetvén meg-teszteltél, és mind halálig szerettél engem, és lelki eledell adtad nekem magadat ebben a' szent Sacramentomban. azért csak egyedül hozzád ragaszkodom, és veled akarok meg-egyesülni, hogy semmi el-ne válasszon a' te szeretetedtől.

6. Újisd-

6. Újisd-meg el-tekelt szándékodat.

Valami édes JESUS, az én fel-tett igyekezetemmel, te akaratoddal, és ennek a' mennyei mannának édes-ségével ellenkezik, a' mint ezek a' vétkek N. N. tellyes tehetséggel el-kerülöm. Adgy fogaratos malasztot édes JESUS, ennek a' szent Sacramentomnak ereje-által, hogy a' jóban fel-tett szándékomat, szent nevednek dicsőségére, s-lelkemnek idvességére végbe-vigyem. mert ugyan-is nálad-nélkül, magamtól erőtlén vagyok.

7. Magad meg-alázásának formája.

De ő miképpen merek hozzád járulni? Nem-de-nem te vagy az én Istenem, Uram, Teremtőm, és Meg-váltóm, mennyek, és földnek Királya? én pedig mi vagyok? el-vetett férgetske, por, és hamu! de ő a' mi nagyobb, el-lened gyakorta párt-útó háládatlan bűnös! bizonyára nem vagyok Uram méltó, hogy bé-jőj az én hajlékomba; de emlékezzél-meg Uram róla, midőn mindeneknek hatalmas Ura vólnál, szolgálj személybe öltöztél, és a' publikánusokkal, bűnösökkel tárfalkodtál. egy-szóval mind halálig meg-aláztad magadat. a' te alázatosságodért tekints az én méltatlan vóltomra, és kegyeffen szálly-bé én-hozzám.

8. Kérj malasztot.

Alázatosan könyörgök neked, örök Atya Isten, annak a' szeretetnek erejéért, ki a' te kebeledből egyetlen-egy Fiadat, a' Boldogságos Szűznek méhébe szállította, hogy mi-érettünk emberré lenne.

Annak a' nagy kívánságnak-általa kérlek, mellyel kívánta a' Vég-vacsorán, az ő Tanítványival, a' húsvétet enni, és a' mi váltságunkat véghez-vinni. Annak a' nagy szeretetnek-általa-is esedezem, melytől viseltetvén, az ő szent testének, és vérének Sacramentomát rendelte emlékeztetire, és a' mi idvességünk zálogául, és magát Tanítványinak, és nekünk-is eledell adta.

Annak a' véghetetlen szeretetnek ereje-által-is kérlek, mellyel a' keresztfának oltárán mi-érettünk, neked magát fel-ál-

fel-áldozta, hogy a' te foganatos malasztoddal úgy igazgass engem, hogy ezzel a' szent Sacramentommal úgy ellyék, hogy a' testnek, világnak, és ördögnek minden erejét le-tapodgyam, és minden bűntől, de kivált-képpen ezektől N. N. magamat meg-ójjam. A' jóságos-cselekedetekben pedig, úgy-mint, Istennek, és felebarátomnak szeretetében, alázatosságban, tiszta életben N. N. gyarapodgyam, és a' te szolgálatodban, napról-napra nevelkedgyem.

9. *Mutasd-bé magadat, és mindenedet az Istennek.*

De ő mind ezeket, mivel hálállyam-meg Uram néked? nem-de-nem testemmel, lelkemmel, és mindenemmel tartozom-é néked, ki mind ezeket ingyen jó-akaratodból adtad nekem, sőt még egyetlen-egy szent Fiadat-is, ki én értem le-tette lelkét?

O vaj-ha testemet égő, és eleven áldozatúl néked adhatnám! ő vaj-ha az én lelkem néked éllyen, és minden izeim néked szolgállyanak! Imé kész Uram, kész az én szívem. ne utáld-meg Uram, a' te szegény szolgádat, ki egyébbel nem kedveskedhetik, két fillyérnél, az-az testénél, és lelkénél, mellyeket tellyességgel néked szentelem.

10. *Foglald-őszfe Communiodat, a' Christus érdemivel.*

Te pedig én Meg-Váltó, és közben-járó JESUS-om, ne utáld-meg engem, hanem az én áldozatomat (noha méltatlan bűnös vagyok) kősd-őszfe a' te érdemiddel, és úgy mutasd-bé a' te szent Atyádnak.

Foglald-őszfe az én áldozatomat, azzal az áldozattal, mellyet a' keresztlának óltarán szent Atyádnak bé-áldoztál.

Imé Uram, én igye-fogyott, nyomorult vagyok, te pedig gazdag vagy könyörületességben, de kikre őztottad inkább mint a' bűnösökre irgalmaságodnak kincseit? árazd-reám azért a' te véghetetlen gazdagságú tár-házadnak kincseit, és azt vidd véghez, a' mi az én igye-fogyott voltomtól ki-nem telik.

11. *Mutasd-bé az Atya Istennek, Kristus érdemét.*

O nagy irgalmaságú Atya Ur Isten, tekints a' te Krisztusod-

stusodnak orcájára. Imé jelen vagyok a' te szerelmes szent Fiad, kiből néked kedved tölt, mind-azon-áltál, annyira szeretted a' világot, hogy egyetlen-egy Fiadat adnád az ő idvességéért. tudnia-illik, hogy a' szolgát meg-váltanád, szent Fiadat érte adni nem sajnáltad, azon-kivül, még magad, és mi-közünk ötet Közben-Járónak tetted, hogy a' mire a' mi tehetségünk nem érkezik, az ő érdemivel azt meg-nyérjük, kik mivel minden tevékenységet magokban foglalnak, nem lehetnek nem bűnösök te előtted. azért a' mi fogyatkozásinkat, az ő véghetetlen érdemének tár-háza tegye bűnössé te-előtted.

12. *Hid segítségül a' Szenteket, fő-képpen Pátrónusidat.*

Ti-hozzátok-is folyamodom, ő Istennek meg-dicsőült Szentei. Leg-előszőr-is te-hozzád, ő Istennek szent Anny, Böldogságos szűz MARIA, ki tellyes lévén malasztal, az Isten-Embert, a' te méhedben hordoztad.

Ti-hozzátok-is én dicsőséges Patronusim N. N. kik már őtet színről-szinre láttátok, kit mi csak homályban, és túlkörben. Esedeztetek érettem, hogy e' szarándokságban, úgy éllyek véle, hogy az örökké-való hazában, veletek-együtt meg-elégedgyem véle, Amen.

Mind előtte, s-mind utánna a' Communiónak igen hasznos

Imádság, ki a' fő jóságos-cselekedeteket magában foglalja.

O En Idvezítő JESUS Krisztusom, imádlak tégedet tellyes szívemből, és hálákat adok szent Felségednek tellyes tehetségemből, hogy minket kárhozatnak fiait szent véreddel meg-váltottál; és illy nagy szeretetnek, és az örök dicsőségnek zálogául, illy csuda-képpen eledelül adtad nekünk szent testedet, és véredet, és engem méltatlan bűnöst, a' te hív szolgaid-között, részessé tenni méltóztattál.

De ő én böldogtalan ember! ki eddig hivatalomnak meg-nem feleltem, hanem téged száma-nélkül, de kivált-képpen ezekkel a' vétkekkel N. N. meg-bántottalak! De ő én kegyelmes JESUS-om csak egyedül a' te szeretetedtől víveltetvén, szánom bánom tellyes szívemből, és már ez-

Yyy

után,

után, csak egyedül hozzád ragaszkodom, és a' te kedvedben akarok élni.

Annak-okaért most a' te szent asztalodhoz járulván, a' te szent testednek, és vérednek-áldozattyát, melyet te a' keresztfának oltárán, mi-érettünk bé-áldoztál, tellyes szivemből, szent Felségednek dicsőségére, meg-testesüléshednek, életednek, szenvedéshednek, és halálodnak emlékeztérére bé-mutatom.

Azon-kivül hálá-adás-gyanánt, mind azokért a' jó-téményekért, melyeket az egész emberi nemzetre, s-reám is méltatlan bűnőkre árasztottál, ez-után-is árasztandasz. Elég-tétel-gyanánt, minden bűneimért, az igaz hiveknek idvésegekért, és az Urban el-nyugott hiveknek vigasztalás-ukért.

O vaj-ha ehhez a' nagy Szentséghez, oly nagy buzgósággal, és aitatósággal járulhatnék, a' minéművel járultak mind az dicsőségben veled uralkodó dicsőült Szentek, mind e' szarándokságban néked szolgáló igaz hivek!

Szivemmel hiszem, és számmal vallom édes JESUS, hogy az örök Atya Isten, senki-nélkül nem szűkölködik, az ő véghetetlen irgalmaságából annyira szerette e' világot, hogy téged egyetlen-egy Fiát adná nekünk váltáságul.

Hiszem azt-is, hogy te egyenlő lévén az Atyához, véghetetlen szeretetedtől vífeltetvén, az Atyád kebeléből, a' Böldogságos Szűznek méhébe szállottál, és mi-érettünk Emberré lettél.

Hiszem azon-kivül, hogy hozzánk-való szeretetedtől vífeltetvén, a' vég-vacforán ezt a' szent Sacramentomot rendelvén, szent testedet, és véredet, az-az, magadat adtad nekünk eledelül. Es mind halálig engedelmes lévén szent Atyádnak, a' keresztfának oltárán, magadat értünk fel-áldoztad.

Annak-okaért benned bízom, és nagy reménységgel járulok hozzád, ki mi-értünk illy csudálatos dolgot cselekedtél, és szenvedtél. Mit vonsz-meg tőlünk, ki magadat adtad nekünk?

Azért tellyes szivemből, és tellyes tehetségemből szeretlek téged édes JESUS, és az egész örökké-valóságban tégedet akarlak szeretetem tárgyának tenni.

De ő

De ő mivel hálállyam szerelmes JESUS-om, mind ezeket a' hozzám mutatott javaidat? Imé tellyesféggel magamat, testemet, lelkemet, minden érzékenségit, és izeimet néked áldozom.

De ő mim vagyon, a' mit tőled nem vettem? micfoda az ember, ha őszsze-vettetik Alkotójával? mit adhat, az elvetett teremtet-állat, a' földnek férgecskéje, méltatlan bűbős, és haszontalan szolgál, az ő Teremtő Urának, és Istenének?

Ísmérem Uram, hogy szegény, és igye-fogyott vagyok, azért meg-alázom magam a' te hatalmas kezéd-alatt. Te pedig édes JESUS, én Közben-járom, és Szó-szólóm, gazdag lévén irgalmasággal, légy nekem Párt-fogóm.

A' te ki-merithetetlen szeretetednek tár-házából gazdagítsd-meg az én szegénységemet; és a' te véghetetlen érdemidet mutasd-bé szent Atyádnak minden vétkeimért, és legközelebb, e' mostani communionban esett fogyatkozásokért, hogy kegyes szemmel reá-tekintvén vegye kedvesen.

A' te nagy irgalmaságod-szerint, engedd azt-is édes JESUS, hogy ezt a' te nagy szeretetednek zálogát, eleven hitet, méltó becsülettel, és hálá-adással tiszteljem, és az én alapatom-szerint, Isteni szeretetben, tiszta életben, alázatosságban, szelidségben, békeséges-tűrésben, józanságban, &c. és más, igaz keresztyénhez illendő jóságos-cselekedetekben foglaltos legyek. és nem másért, hanem hogy az én szolgálatom szent nevednek nagyobb dicsőségére, az Anya-szent-egyháznak épületire, lelkemnek, és felebarátomnak légyen idvésege.

Annak-okaért nagy alázatoosan könyörgök, hogy a' te szent testednek, és vérednek ereje-által, vond-el az én szivemet a' világnak kívánságitól N. N. kik ennek a' mennyei Eledelnek izit, és hasznát akadályoztattyák, hanem inkább magaddal meg-egyeztetvén, semmi tőled el-ne válasszon, hanem Te én-bennem, s-én Te-benned lakjam, Amen.

Buzgó aitatóságra indító imádság, kit mind előtte a' Communionnak, s-mind utánna mondhatni.

Szerelmes JESUS-om, én szivemnek Istene, honnan vagyon én-hozzám méltatlan bűnőshöz Felségednek olly buzgó

Yyy 2

buzgó szerelme, hogy én-reám irgalmaságod szeméivel, oly kegyessen tekinteni, oly szerelmeffen látogatni, oly irgalmassan legeltetni, oly atyai-képpen táplálni, oly foganatossan és csudállatossan (a' mint a' te atyai jó-vótkod biztat) az örök életre igazgatni, és vezérteni méltóztatol?

Aldott legyen mind örökké a' te véghetetlen jóságod, szereteted, és irgalmaságod, mellyel engem háládatlant, az Atyával, és Szent Lélekkel, öröktől-fogva annyira szerettél, hogy engem a' választottakkal teremtetél, meg-váltottál, ajándékoztál, meg-tartottál, igazgattál, és az örök dicsőségre (ilyen bizodalommal vagyok) el-rendeltél, és nekem e' szent Sacramentomban minden-napi lelki eledelül szent testedet, és véredet rendelted.

Ísmérem, és álmélkodva csudálom, öröktől-fogva, hoz-zám, és választottidhoz-való nagy szeretetedet, mellyért minden teremtet-állatoknak (ha lehetséges volna) tehetségével, tellyes szívemből hálákat adnék.

Ísmérem, és nagy szívbeli fájdalommal meg-vallom az én háládatlanságomat. mostantól-fogva azért téged Uramnak, és Istenemnek vallak, téged imádlak, dicírlék, dicsőítlek, és magasztallak, meg-alázván magamat Felséged-előtt.

Híszlek Tégedet, híszek néked, híszek te-benned, ó meg-csalhatatlan Igazság. Te-benned vagyon minden bizodal-mam, te vagy czéllya az én szívem lángjának. Örvezdek minden tekéletességeden, boldogságodon, és dicsőségeden, és magamat tellyességgel szent akarodra bizom, most, és mind örökké tiéd akarok lenni.

Minden jó-fzándékimat, mellyek szent Felséged dicső-ségére czéloztak, most meg-újítom, a' gonoszokat pedig, kik dicsőségeddel ellenkeztek, útállom, és a' te, és én akara-tom-kivül vallom. O vaj-ha eddig-is téged így szerettelek volna, és meg-nem bántottalak volna! ó vaj-ha ez-után így szeretlek, és meg-nem bántalak!

Szánom, bánom vétkeimet, mert te én szerelmem felette gyűlölöd, és fel-fogadom, hogy meg-jobbitom magamat, és többé, fő-képpen ezekkel a' bűnökkel N. N. meg-nem bántalak, hanem tellyes tehetséggel a' te szolgálatodban szor-galmatos léfzek, de kívált-képpen ebben a' jóságos-cseleke-désben N. Elég-

Elég-tétel-gyanánt magamat egészszén néked ajánlom, adgy végig meg-maradást a' jóban, a' mint reménségem-is vagy a' te irgalmaságodnak feneketlen mélységében.

A' te örökké-való szereteteddel állítsd-helybe az én fo-gyatozásimat, és mindenben szent akarodhoz szabj enge-met, adgy nekem foganatos malasztot, mind halálom órájáig, távoztasd-el tőlem ezeket a' vétkeket, és fogyatozásokat N. N. gyarapíts ezekben a' jókban N. N. adgy álhatatósá-got az én állapotomban, és végig-való meg-maradást szent malasztodban, hogy tégedet édes JESUS-om a' kiben hit-tem, kiben biztam, a' kit szerettem e' siralomnak völgyében, örökkön örökké a' te Szenteiddel, láthassalak, szerethesselek, dicírhesselek, és dicsőíthesselek a' dicsőségben.

II. Azon szereteted-álal, mellyel az Atyával, és a' Szent Lélekkel, ennyire szeretted e' világot, könyörülly a' te Anya-szent-egyházadon édes JESUS, adgy malasztot az ő Elöl-járóinak, mind Papi méltóságban, mind világi Felség-ben-lévőknek, igazgasd őket szent nevednek dicsőségére, és az alatta-valóknak idvességére.

Könyörülly az én szüléimen-is, atyámfiain, rokonimon, jó-akaróimon, kik az én imádságomat kívánták, a' kik en-gem meg-fzomorítottak, avagy ellenben, a' kiket én meg-fzomorítottam, meg-bántottam, és nem segitettem, kiket én-általam akartál az idvesség úttyára vezetni, egy-fzóval, könyörülly az eleveneken, és meg-hóltakon, kikért meg-halni méltóztattál.

Adgy örök nyugodalmat a' ki-múlt hiveknek, malasztot az élőknek, hogy tekéletessen élvén kedvedben legyenek tellyes életekben, a' Boldogságos Szűznek, és minden Szen-teknak érdemi-álal, kiket őzfze-foglalok a' te érdemiddel, hogy azokat mutasd-bé szent Atyádnak (hasonló-képpen az én méltatlan igyekezetimet, és cselekedetimet) kinek mind halálig engedelmes lettél, és most a' dicsőségben közte, és köztünk Közben-járó vagy.

Szerelmes Atyánk, tekints a' te szerelmes szent Fiadnak orcájára, és ő-erte légy irgalmas nekünk, és adgy malasztot, hogy Tégedet azon szent Fiaddal, és Szent Lélekkel-együtt meg-ísmérjünk, szeressünk, áldgunk, és magasztallyunk, a' dicsőült Szentekkel, most, és mind örökké. Kő-

Könyörülly Uram, könyörülly rajtunk, és mind testi, s mind lelki áldásodat terjezd reánk, a' mint te leg-jobnak itil-
led. Mindeneket tudsz, mindeneket meg-cselekedhetsz, ki élsz, és uralkodol mind örökké.

III. O mennyeknek Királyné Afiszonya, Bóldogságos Szűz MARIA, én őrző Angyalom, és szent Pátrónusim, minden jó-téteményiért, melyeket cselekedett veletek, és velem méltatlan bűnőssel, és ez-után-is cselekszik, áldgyátok velem az Urat, és magasztaljátok az ő szent nevét, Amen.

H E T E D I K C Z I K K E L.

Ebben a' Czikkelben, a' Míse hallásról-való módok
irattatnak-le.

A' szent Misének hasznáról, gyümölcséről,
és tiszteletiről

I N T É S.

A' ki, midőn tőle lehet, Misét nem balgat, avagy ba balgat-is, csak
mint-egy szokás-szerint tétovázó elmével balgat, az avagy nem érti
méltóságát, és hasznát ennek a' szent Áldozatnak, avagy ba érti,
nem becsülli.

Mert a' szent Misében, a' mi idvességünknek árja, és a' mi Id-
vezítőnk érdemének kincses tár-báza minden keresztyénnek meg-nyit-
tatik, és a' mi bűnünknek főbb mélységes titkai meg-újítatnak.

Mind Istennek báládatlan, mind idvességéről feledékeny, mind az
aitatóságban szunnyadékony az, a' ki az ő meg-váltásának jó-tétemé-
nyét bálá-adással szívében nem forgattya, és a' Krisztus szent vérével
szerzett kincset magájéva nem teszi.

Ugyan-is azt kívánja tőlünk Idvezítőnk, hogy gyakorta meg-
emlékezzünk, erről a' bozzánk mutatott szeretetről, mondván: Eze-
ket valamikor cselekedenditek, az én emlékezetemre csele-
kedgyétek.

Annak-okaért, hogy ki-ki mind méltóságát, mind hasznát, és gyü-
mölcset ennek a' drágálatos Szentségnek jobban meg-értse, imé egyné-
bány oktatásokat fel-jegyzünk.

Mert (úgy mond szent Gergely Pápa) kicsoda kételkedik
azon, hogy az áldozatnak idején, a' Papnak szavára, meg-
nyílnak az egek, hogy azon az Krisztusnak mélységes titkán,
az An-

az Angyali Karok jelen-vannak, az alatt-valók, a' fen-va-
lókka társalkodnak, a' földiek az mennyekkel meg-eggyez-
nek, a' láthatóból, és láthatatlanból egy lélsen?

Illyen-formán szól Arany szájú szent János-is: Mikor az
áldozat a' Paptól bé-mutatattik, akkor nem csak az Angya-
lok vannak a' Pap mellett, hanem az egész mennyei Ha-
talmasságoknak Seregi ének-szóval kiáltanak, és az óltár-
mellyéke rakva vagyon Angyalokkal, ki felől nem kételked-
hetni, ha azt az áldozatot meg-tekinttyük, a' ki akkor vég-
be-vitetetik. Ugyan-is az ő Urokat egyedül hadnák, azok a' ből-
dogok, és szolgáló lelkek, mint Udvar-népei a' mennyei Urnak.

De halljad, még csudálatosban, de nyilván-való igazsággal szól
e' felől Antonius Molina: Ha azt a' szeretetnek tűzét mellyel
világ kezdetétől-fogva égtek, és világ végéig égnek a' szent-
tek mind őszfe-fűződ, ha minnyájoknak jószágos-cseleke-
deteket, és érdemeket egybe-fogod, ha a' Mátyroknak
szenvedéseket, Confessoroknak, Pátriárkáknak, Próféta-
knak, Szerzeteseknek, Remetéknek, a' kik magokat bőjtő-
lésekkel, étzaki-vigyázásokkal, ostorozásokkal, vas-lánczok-
kal, sanyargatták, éjeli, és nappali könyörgésekben foglal-
ták, testi kívánságokat meg-sojtották, mondám, mind eze-
ket egy serpenyőben tennéd, még sem érnék fel azt az Isteni
tiszteletet, kit csak egy szent Míse, akár-minémű Paptól ál-
doztassék, magában foglal.

Oka pedig ennek ez. Mert minden Misében, önnön-ma-
ga Krisztus a' Fő Pap, ki ez áldozatot bé-mutatya. Annak-
okaért a' Misében kiváltképpen-való tiszteletet ad szent At-
tyának, mellyel a' mi fogyatkozásunkat helybe-vísz.

Bizonnyos dolog pedig az, hogy az egész teremtt-
állatok olly bősős, kellemetes tiszteletet az Istennek nem
adhatnak, a' minéműt maga az Isten Fia, tehát bizonyos
az-is, hogy a' szent Míse áldozattya nagyobb Isteni tiszteletet
foglal magában, hogy-sem az egész teremtt-állatok jó-
cselekedeti, akár azt tekinucsük-meg a' mi bé-áldoztatik,
akár azt a' ki áldozza. ki önnön-maga a' Krisztus JESUS,
az Istennek eggyetlen-egy szülött Fia.

Annak-okaért vegyék eszükbe a' Papok, melly nagy
kincs biztatott kezükbe. szégyen azért, a' kik csak kön-
nyen,

Libro 6.
de Sacer.

Libro de
Inst. Sacer.
Tract. 3.
Cap. 9.

Libro 4.
Dist. Cap.
86.

nyen, akár-minémű kis dologért, mind magokat, s-mind másokat ettől a nagy kincstől meg fosztanak.

Dominica 4. Advent. Con. 9. Et libr. 1. de arte bene mori. c. 14. Ugyan ezen csudálatos vér-nélkül-való áldozatról elmélkedvén Cardinalis Bellarminus azt mondgya: Visgáld-meg, melly siralmas dolog az, midőn a' Pap ezen szent áldozatot bé-matattya, (környül-vétetvén az Angyali Seregektől, kik látván azt a' mély titkot, rettegnek, és álmélkodva énekelnek) minden aitatofság-nékül viseli magát, sem arra a' mit mond, sem arra a' mit cselekszik, nem vigyáz, hanem úgy fíet, mint ha tolvajok volnának utánna.

De a' mi itt a' Papokról mondatik, a' kik Misét balgatnak, azok rá-is értetik. Mert mi lehet siralmasabb, sőt veszedelmesebb dolog, mint a' templomban jelen lenni testel, semmel pedig, sőt elmével másutt csavargani? fabulákkal, és tréfával a' szent Misének idejét tölteni? sem arra, a' mit a' Pap mond nem figyelmezní, sem arra, a' mit cselekszik, nem vigyázni? Micsoda illetlenbb keresztyén emberhez, mint az ő Meg-váltójának kin-szenvedését előtte-viselni, s-azonban fabulákban, és tréfákban az időt tölteni?

Micsoda undokabb dolog, mint a' hol a' Krisztus kin-szenvedésért hálá-adással kellene lennünk, ott becstelenséggel illettyük? Nem egyebet cselekszünk, hanem a' hol bűnökkel meg-kell vala tisztulnunk, ott többet rakunk-fel, és nagy lelkünk veszedelmével, az orvosságot, méreggé teszszük.

Nem alkhatik ez-ilyen Keresztyéneknek gonoszsága meg, az Isten házának, és oltárának Szentségével. mert az Istennek házáat szentség illeti, a' kiből tudni-illik, a' szenteknek Szente lakik. Egyebet nem illehetünk, hanem hogy az ilyenek, nem hiszik jelen-lenni ebben a' szent áldozatban a' mennyeknek, és földnek Urát, az eleveneknek, és báltnak Itillő Biráját. mert miképpen lehetne, midőn őtet az Angyalok dicfirik, imádgják az Uraságok, félik a' Hatalmaságok, hogy ők fabulákat, és tréfákat forgassanak? Arany-szájú szent János, és más szent Atyák nem más-képpen hívják ezt a' mély titkot, hanem rettenetesnek, és csudálatosnak, mely minden Keresztyéntől szent félelmet kíván.

Sessio. 22. Cap. de Missa.

Nem ok-nélkül int azért a' Tridentomi szent Gyűlekezet: Minémű nagy szorgalmatofsággal, és buzgósággal kellesek e' szent Áldozatot véghez vinni, ki-ki által-láthtttya, ha meg-gondolja, hogy a' szent írásban átkozottnak mondatik az, a' ki az Ur

az Ur szolgálattyáa restül, és csak immel-ámmal miveli.

Hogy-ha szükség-képpen azt vallyuk, hogy soha olly szent, és Isteni dologban nem foglalatzkodhatunk, mint ebben a' szent Áldozatban, a' melyben ugyan az az Oltya áldoztatik-bé minden-nap az oltáron, ki-által meg-békel-tettünk az Atyával, ki-tetzi, hogy minémű szorgalmatofsággal, és buzgósággal forogjunk e'-körül, tudni-illik, külső, s-belső szívbeli tisztasággal, aitatofsággal, és buzgósággal.

Erre a' végre azért, hogy hasznosson balgasson ki-ki Misét, egynébány módokat adunk, valászon közzülők, a' kinek mellyik tetzi. avagy mikor némellyek több Misét-is balgatnak napjában, hogy unalmas ne-légyen azon dolog, hanem hogy inkább e' különböző módokkal meg-újittassék az aitatofságnak buzgósága.

Eszebe kell azt-is venni, hogy nem szükség, mindenik részéről a' Krisztus szenvedésének, hosszú elmélkedést tenni, hanem a' mellyikben nagyobb lelki vigasztalást érez valaki, mindenkor oda értvén a' lelké Communiót.

A' Krisztus kin-szenvedésének rendi-szerint, Misc-halgatáira-való módok.

Mivel-hogy a' szent Mise áldozattya, a' Krisztus JESU S-nak, a' keresztfának oltárán lett véres áldozattyának eleven példája, azért igen hasznos a' szent Mise-halgatás-idején azokról elmélkedni, és a' szent Misében szokott Ceremoniákon, hogy mit jelentsenek. Mert noba a' szent Misében, önnön-maga Krisztus mind az Áldozat, mind a' Fő Áldozó, mind-az-által a' Pap a' Krisztus személyét viseli, azért az ő Papi-öltözeti, és Ceremoniák-is a' Krisztus kin-szenvedését jelentik, a' mint szent Pál szól, 1. Corint. 11. v. 26.

1. A' Kő-oltár, a' Cálvaria hegyét jegyzi. az oltár öltözeti, a' meg-holt Krisztus lepedőjét, és a' vég-vacforan az asztal-abroszját. Luca 22. v. 12.

2. A' gyertya-gyújtás jelenti, hogy a' Krisztus meg-fogására, égő lámpásokkal, szövétnelkekkel mentek-ki a' zsidók; és hogy délben, meg-fosztatott világától a' Nap, Krisztus halálakor. Azon-kivül jelenti hitünk világát-is, mely-nélkül a' szent áldozatnak titkait senki nem érti. Hebr. 11. v. 1.

3. Szent Jeronimus tom. 4. ad 44. Cap. Ezech. a' Papi-öltözetet azért mondgya szükségesnek, hogy a' Krisztus ebédére ne-csak úgy menynyünk, mint világi vendégségre, ne-is járjunk alább-való becsület-

csülettel a' Krisztus áldozattyához annál, a' mint a' Papok a' Móyses áldozattyához jártak. *Exodi 28. v. 3. Item 31. v. 10.*

4. A' *fejér ruháska*, kit leg-elsőször-is a' fejére tézen a' Pap, mikor öltözik, jelenti a' Krisztusnak leg-első titkát, úgy-mint Isteni természetnek, emberi gyarlósággal-való be-fedezését. Azon-kivül amaz fedelet-is, mellyel a' Krisztus szemeit be-kötötték, kérdezővén tőle, ki csapdosta őtet. *Luca 22. v. 64.*

5. Az *Alba*, avagy az *Ing* jelenti a' Krisztus fejér ruháját, mellyel Heródesnél meg-csúfoltatott. azt magához övedzi a' Pap, hogy leg-inkább a' szent Míse szolgálattában legyenek fel-övedve ágye-kink. *Luca 12. v. 35.*

6. Az *övecske* jegyzi azt a' kötelet, kivel meg-kötöztetett a' kertben Krisztus.

7. A' *Stóla* azt, mellyel nyakon kötöztetett, s-úgy hurczoltatott.

8. A' Pap bal-karján függő *Manipulus* azt, kivel a' kö-özflop-hoz kötöztetett. *Joann. 18. v. 12. & 24. Cap. 19. v. 1.*

9. A' *Casula* azt a' bársony ruhát, melyben öltöztetett csúf-képpen Pilátusnál. *Marci 15. v. 20.*

10. A' *Casulán-lévő Kereszt*, Krisztus kereszttit jelenti, kit a' vá-lán a' Cálvária hegyére vitt, és a' kire mi-érettünk fel-függesztetett.

11. A' Pap feje-tetején Pilis vagyon, a' kit Szent Agoston Koro-nának nevez. Szent Péter volt pedig első, ki feje-tetejét meg-nyir-rette, Krisztus tövis koronájának emlékezetire.

12. Deákúl mondatik a' Míse, és néha Zsidó, néha Görög-szók elegyítettnek a' Deák-közzé; mert a' meg-feszítettett Krisztus titu-lusá ezen a' három nyelven volt meg-írva. *Joannis 19. v. 20.* Azért-is, mert a' Pap a' Míse áldozatban, nem embernek szól, hanem az Istennek. *1. Corint. 14. v. 2.* Azért-is, hogy az idegen nemzet-béli Papok, minden nemzetek-közt tudgyanak Istent szolgálni. Arra-nézve mondgya szent Pál: *A' nyelveken-való szóllást meg-ne tiltsátok.* *1. Corint. 14. v. 39.*

13. Némelly imádságokat a' Pap lassan, és titkon mond, je-lenti, hogy Krisztus, Pilátus, és Heródes szavaira, és a' háromkodók kiáltására halgatván, titkon fokat imádkozott. *Matth. 27. v. 14.* *Marci 15. v. 30.*

14. Némelykor a' Pap ki-fordulván, Isten titkaihoz-való figyel-metefségre inti a' Míse-halगतokat. *1. Corint. 4. v. 1.*

15. A' Pap a' bor-közzé vizet-is tölt. mert a' Krisztus oldala-se-béből vérrel-együtt viz-is folyt. *Joannis 19. v. 34.*

16. Es mivel-hogy a' Míseben, leg-inkább a' kinoztatott Kri-stus személljét viseli a' Pap, azért hol fel-emeli, s-ki-terjeszti ke-zeit, mint-egy meg-feszült; hol öszfe-fogja, mint-ha kötve volna; hol az öltárra teszi, mint az el-esett Krisztus, a' keresztt terhe-alatt; hol balra, s-hol jobbra megyen az öltárnál, mint a' századik juhot kereső JESUS, a' ki a' végső vacsorán-is a' kenyérnek meg-fzente-lése-elött, fokat szólla szent dolgokról, a' szemeit fel-emelvén imád-kozott,

kozott, hálákat adott, meg-áldotta a' kenyeret, fel-vette, meg-szegte, ismét hálát adván diciretet mondott. *Matth. 26.* Majd szintén hasonló rend-tartással szolgálnak a' Papok-is, mert ez-ilyen külső mozgással mind magokat, s-mind másokat a' belső aitatósá-ga inditnak, szent Agoston itelete-szerint.

17. Sok kereszteket-is vét a' Pap. mert Krisztusnak egész élete kereszt volt. egy végben-is hol kettőt; mert Krisztus Lélek, és test-szerint szenvedett. hol hármát, a' három vas-szegért; hol ötöt, a' Krisztus öt mélységes sebeiért. *Galat. 6. v. 17.*

18. Az Ur fel-mutatása tájban, három végben, háromszor cse-ndit, a' ki a' Papnak szolgál, a' mely kilenczeri csendítés, a' kilencz Angyali Karokat kívánja a' Krisztus diciret-re, a' Zsidók üvöltése, kiáltása, és csattogása-helyett, mikor a' Krisztust feszíteni vitték. *Luca 23. v. 23.* Az egyfzeri magános csendítés, hogy akkor az Istenhez közelebb járjunk. *Rom. 8. v. 2.*

19. A' *Casulát-is* hátul fogják akkor; jelentvén, hogy Simon Cyrenæus Krisztust meg-legitette, a' keresztt-viselésében. *Mat. 27. v. 32.*

20. A' Míse-halगतók fel-álnak az Evangéliom olvasására, hogy annak tudománnját készek követni. *Philip. 1. v. 27.*

De noha ezek a' külső Ceremóniák, és bizonyos rend-tartások szükségese-ek ugyan, hogy mindenek diszessén, és jó rendel legye-nek, a' szent Pál intése-ként, *1. Corint. 14. v. 40.* Mind-azon-által a' Míse-nek természet-e, és valósága nem ezekben áll, hanem ez-után következő tizenkét Czikkelekben.

A' Míse Áldozatnak Természete, és valósága miben álljon.

1. Elménkben forogván az Istennek mindenhatósága, és a' te-remtett-állatokon-való urasága; azt kérdem, micfoda Isteni tiszte-lettel tehetünk róla vallást?

A' Lutheránusok, és Kálvinisták azt mondgyák, hogy arról vallást tehetünk a' szép Isteni diciretekkel. De helytelenül, mert az Isteni diciretek a' Zsidók törvényében-is meg-voltak, de azokat elégteleneknek lenni, nyilván meg-jelentette Isten, hanem más külső áldozatokat-is kívánt, *Numerorum 9. v. 13.* Sőt még a' vi-lágnak kezdetén-is. *Genesis 4. v. 4.*

A' mely külső, és látható áldozatok-által, valami élő, avagy más-féle állat az Istennek be-mutatattott, és el-változtatott, vagy meg-öléssel, vagy meg-töréssel, vagy meg-evéssel, vagy el-öntéssel, vagy meg-égetéssel. *Levitic. 1. & 2.*

2. Az áldozatnak illy el-rontásával azt jelentették, hogy min-den teremtetett-állatnak fő Ura, csak egyedül az Isten, ki mindent semmiből teremtett: valamint az áldozatban be-mutatott ajándék-is, mint-egy semmivé lészen. Mindent el-is ronthat egy szem-pil-lantásban az Isten; valamint el-romlik az áldozatban-is a' be-muta-

tott ajándék. Ezért bé-nem mutathatni áldozatot senkinek másnak, hanem csak egyedül az Istennek. *Exodi 22. v. 20.* Es így mint ha Istene sem volna annak, a' kinek ilyen külső áldozattya nincsen, mellyel a' bé-mutatott dolog, valamiképpen el-rontásék: mert e'-nélkül nem áldozatoknak, hanem csak fogadásoknak mondatnak, az Istennek adatott ajándékok. *Exodi 36. v. 3.*

3. Annál drágább volt pedig az áldozat, mennél drágább a' bé-mutatott, és el-változott ajándék. Hogy azért a' Krisztus törvényében drágább legyen az áldozat, hogy -sem a' Móyses törvényében volt; az Aron rendin-való áldozatokat Krisztus mind meg-vetette. *Hebr. 7. v. 18.* és csak az egy Melkifedek áldozattyához hasonló áldozatot szerzett. *Hebr. 7. v. 15.* Kenyeret, és bort vévén-elé Krisztus, Melkifedek módgyára. *Genesis 14. v. 18.* és mondván: *Vegyétek, és egyétek, Ez az testem, mely ti-értetetek adatik, most a' vacsorán. Ez az vérem pohára, a' mely pohár ti-értetetek ki-öntetik. Luca 22. v. 19. & 20.*

4. Ha a' pohár öntetett-ki érettünk, a' mint szent Lukács a' Görög betű-szerint nyilván mondgya, tehát olly bé-mutatott ajándék volt a' pohárban, a' mely meg-válthatott bennünket. De most már, nem azért mutatattik-bé, hogy meg-váltsón, mert azt a' kereszt-fán elégendő-képpen egyszer cselekedte Krisztus. *Hebr. 10. v. 10.* Hanem azért mutatattik-bé az öltáron, hogy a' kereszt-fán meg-érdemlett Krisztus kincse reánk terjedgyen, és tulajdonunká legyen. *1. Corint. 10. v. 16.* Es a' végre a' Krisztus végső vacsorája áldozatját minden-nap, minden szent helyeken, kívánnya Isten tőlünk. *Malach. 1. v. 11.* Azért mondgya Krisztusnak az Atya Isten, *Psalmo 109. v. 4.* *Te Pap vagy örökké (az-az, a' világ végéig) a' Melkifedek rendi-szerint.* Holott Aron rendi-szerint, vér-ontással, csak egy nap volt Pap Idvezitőnk. *Hebr. 9. v. 26.*

5. Kettő vagyon azért ebben a' szent áldozatban, a' mi bé-mutatattik; egyik alább-való, a' másik fellyebb-való. Az alább-való, úgy-mint a' kenyér, és a' bor, mindgyárt el-rontatik az ő állattyaiban, mihelyt reá mondatnak a' Krisztus igéi, az igazán fel-szenteltetett Papoktól; a' kikben helyeztette Isten a' meg-békéltetésnek, avagy a' figy levélnek, és testamentomnak igéit. *2. Corin. 5. v. 19.* a' mely új testamentom igéit, nem szabad fellyebb vinni, a' szokott értelem-kivül, *Galat. 3. v. 15.* Azért a' kenyér, és bor a' Krisztus igéi-után, azontól el-romlik, de a' külső színe meg-marad a' végre, hogy ez a' szentséges Sacramentom, a' test tápláló dolgoknak külső színeivel, a' belső lelki táplálást ki-jelentse. *Hebr. 11. v. 1.* Es így a' Krisztus szavai-által ki-jelentetett igazságra-nézve, az lesz mindgyárt a' szentelő igék-után, a' kenyér, s-bor színe-alatt, a' mi e' szent áldozatban fellyebb-való, a' Krisztus teste, és vére. *Matth. 26. v. 26.* a' kenyér, s-bor valóságosan el-romolván az igaz áldozat természetieért. *Sup. nu. 2.* úgy-mint ebben a' szent áldozatban alább-való.

6. A' mi pedig fellyebb-való a' szent Mife áldozattyában, a' Krisztus

Krisztus teste, és vére; az-is az áldozat természetieért, némi-némű-képpen el-változik. elsőben a' két színre, és a' szentelő igikre-nézve, a' mely igék egyszer csak testet neveznek, a' kenyér-felett; mászszor csak vért, a' pohár-felett; mint-ha vér-nélkül volna a' test, a' mint volt-is valóságosan a' kereszt-fán; itt pedig a' szent Mife áldozattyában, a' két különböző színnel, csak ki-jelentetik az, a' vérenek a' testől-való el-válása; egyébb-aránt mind együtt vagyon a' test, és vér, mind kenyér, s-mind bor-színben: mivel Krisztus már meg-nem hal soha-is. *Rom. 6. v. 9.* Erre-nézve a' pohárt csak az áldozó Papoknak parancsolá Krisztus. *Marci 14. v. 23.* és az egy szín-vévőknek, négyszer igir idvességet. *Joannis 6. v. 50. 52. 58. 59.*

7. Másra nézve-is, némi-némű-képpen el-változik ennek a' szent áldozatnak drágább ajándéka, a' Krisztus teste, és vére: a' mikor tudnia-illik, a' kenyér, és bor-színe meg-émészietvén, a' Krisztus meg-szűnik az áldozatban lenni, nem úgy, hogy el-fogyna: Valamint az embernek ha egy újat el-metozik, a' lelke, a' mely ott volt, sem el-nem fogy, sem hátra nem mász a' több izekbe, hanem csak meg-szűnik, az el-metozott izben lenni. *Joan. 3. v. 12.* Es így valóságos áldozat a' Krisztus utolsó vacsorája, Zlidóul *Missa. Deuth. 16. v. 10.* Magyarul, *Jó-akarati-szerint-való ajándék.* mert Krisztus az ő-maga jó-akarattyaiból áldoztatott mi-értetünk. *Isaia 53. v. 7.* és most-is áldoztatik a' szent öltáron; maga lévén a' fő Pap, a' több Papok csak szolgai, és hely-tartói. *Hebr. 7. v. 24.*

8. Noha az áldozat arra rendeltetett előszőr-is, hogy az Istennek valami teremtetett-állatot bé-mutassunk, úgy-mint Teremtőnek, és azt a' bé-mutatott állatot el-rontfuk, azzal ki-jelentvén életünkön, halálunkon, és minden teremtetett-állatokon-való Uraságát az Istennek, és ez volt régenten-is az első kar-béli éppen égő áldozat, mely *Latreuticonnak* hivattatott. Második rendbéli áldozatok voltak *Eucharisticon*, az-az, *Hála-adó áldozatok*, mellyekkel az Istennek hálaikat adtak jó-tetemenyiért. Harmadik rendbéliek voltak *Impetratorium*, az-az, *új ajándékok, avagy adományok meg-nyerésére-való áldozatok.* Negyedszer, *Propitiatorium*, az-az, a' bűnök bocsánattyaért-való áldozatok. *Levitici Cap. 1. 2. 3.*

9. Ez a' négy-féle áldozat, mind meg-találtatik a' szent Mife áldozattyában, de sokkal nagyobb tekkellétséggel, mert a' mint már meg-mondottuk, annál tekkellétebb az áldozat, mennél drágább a' bé-mutatott, és el-változott ajándék; nincs pedig semmi drágább a' Krisztus testénél, s-vérénel, a' mely mutatattik-bé, a' szent Mife áldozattyában az élő Istennek, úgy-mint Teremtőnek, és a' Krisztussal-eggyütt, minden teremtetett-állatokat-is bé-mutatunk; mint-hogy minden teremtetett-állatoknak első szülőtte a' Krisztus. *Colossen. 1. v. 15.*

Ebből vagyon nyilván, a' mit szent Agoston ír, *Lib. 20. contra Faust. cap. 24.* hogy a' Mártýrok emlékezetire áldozhatunk ugyan Istennek, hálaikat adván értek, de magoknak a' Mártýroknak nem

áldozhatunk, sem pedig az Isten Annyának; noha ugyan az édes szent Afíszonyunknak-is, Isten-után, leg-nagyobb tiszteletire esik ez a mindennapi tiszta szent áldozat, melynek a' veleje, drága Anyánk Szűz méhéből származott. *Galat. 4. v. 4.*

10. Az *hálá-adó áldozat*-is leg-kedvesebb a' szent Misé áldozatban, mert a' mikor a' víz-özdön-után, hálákat adván szent Nőé, barmokkal, és madarakkal áldozott volna az oltáron, akkor *illatozá az Ur Isten a' gyönyörűségnek illattját, és kedvesen vevé. Gen. 8. v. 21.* hogy-ne venné tehát kedvesen az ő szerelmes szent Fiát, *kiben néki jól kedve tölti. Matth. 17. v. 5.* a' kit a' szent oltáron bé-mutatnak Istennek nagy jó-téteményiért szent Dáviddal: *Psalmo 115. v. 12.* de nem-csak a' Papok, hanem a' Misé-halगतók-is. *Exodi 12. v. 6.* Azon bé-mutatott ajándékkal, újabb ajándékot vévén Istentől; s-így lévén azon egy dolog hozzánk-képest *Sacramentom*, Istenre-nézve *Aldozat. 1. Paralip. 29. v. 14.*

11. Es ha szent Dávid az ő Testamentom-béli áldozatok-által nagyot nyert az Istentől, *2. Regum 24. v. 25.* hogy-ne nyernénk mi nagyobbát az új Testamentom-béli Közben-járónk-által? *Hebr. 12. v. 24.* a' ki az oltáron bé-mutatattik értünk, meg-is halgattatik az ő becsületiért. *Hebr. 5. v. 7.* Es ha az Abel vére bofíszú-állásra gerjeszti vala az Istent, *Genesis 4. v. 10.* a' JESUS vére sokkal inkább kiált. *Hebr. 12. v. 24.* mert bűneinknek bocsánattyáért kiált a' szent oltáron, a' hol ki-öntetik *sokakért*, úgy-mond mind élőkre, s-mind holtakra-nézve. *Matth. 26. v. 28. Hebr. 9. v. 3.*

12. Imé azért a' szent Misé olly áldozat, a' melyben leg-drágább Isten ajándéka, vizontag Istennek bé-mutatattik, és fel-áldoztatik, az Istenünk fő Uraságának meg-vallására; ajándékinak meg-bá-lálására; *kérésünk meg-halगतására; és bűneink bocsánattyára.* Nem úgy, hogy az emberi nemzetnek diát, és sarcát itt fizesse Krisztus, melyet a' keresztfán cselekedett: hanem annak emlékezetire, és hasznának velünk közlésére-való áldozat a' szent Misé: minden Isteni tiszteleteknél nagyobb, és a' Krisztus híveinek leg-hafsznosbb.

Most azért lássuk a' szent Misének titkait rend-szerint, és annak halगतásának módgyait.

I. A' Misére-való Készület.

1. *Mig a' Pap a' szent Misére készülvén, és öltözvén ki-jön; gondold-meg én lelkem, mely nagy szívbeli fobászkodással várták a' Messiásnak jövetelét a' szent Atyák.*

Ő Rök mindenható Atya Ur Isten, ki annyira szeretted a' világot, hogy a' te egyetlen-egy Fiadat adnád a' mi váltságunkért; mivel hálállyam-meg ezt szent Felségednek? Imé azon te szerelmes Fiadat, kinél se kedvesbbet, se drágábbat nem adhatok, mutatom-bé néked.

O mely

O mely nagy buzgó ohajtásokkal várták őtet minden nemzetségek! minek-előtte el-küldvén őtet, szolgálai személybe öltözött, és a' mi romlandó testünkkel fedezte az Isteni Felséget, és a' Szűznek méhéből e' világra jött: és néked mind halálíg engedelmes lévén, meg-szabadított minket az örök haláltól.

Annak-okáért e' szent Misének áldozattyában, szent nevednek dicsőségére, szent Fiadnak emlékezetire, azon nagy szeretetedet bé-foglalom. Te bird, te igazgasd azért Uram, szent malasztoddal az én szívemet, hogy áratossan, és illendő-képpen, szent nevednek dicsőségére, s-lelkemnek idvességére halgassam e' szent Misét.

Ez-után, és más articulusok, avagy részek után-is e' következő fobászkodások mondattatnak a' Krisztus JESUS-hoz, kik-is fő jószágos-cselekedeteket foglalnak magokban.

O én édes JESUS-om, miket nem mivelél, miket nem szenvedtél, én-hozzám-való véghetetlen szeretetedből! de ah! mivel háláltam-meg? avagy ez-után-is mivel hálállyam-meg?

Szánom, s-bánom tellyes szívemből, hogy téged megbántottalak, ki engem annyira szeretted!

Eleven hittel hiszek té-benned ő örökké-való Igazság, mert te igaz Isten, és Ember vagy, én Uram, és én Idvezítőm.

Te-benned vagyon édes JESUS minden reménségem, te vagy az én lelkem idvességé! Mindenek-felett tellyes szívemből szeretlek téged, ő minden jóknak kút-seje! ah emélszen-meg engem a' te szeretetednek langadozó tüze, hogy semmi el-ne válasszon engem, az én Idvezítő JESUS Krisztusomnak szeretetétől! Mert ugyan-is semmi én-előttem az ég, és föld nálad-nélkül!

2. *Mikor a' Pap az oltárhoz megyen, jelenti Krisztus keirbe-menetét.*

Uram JESUS Krisztus, élő Istennek szent Fia, ki én-érettem nyavalyás bűnösért, kín-szenvedésed-előtt, az unakodástól, és szomorúságtól el-nyomattál; adgyad, hogy minden búsulásimat, és szomorúságimat te-hozzád én szívem-

vemnek Istenéhez kapcsoljam, hogy a' te keferves kinfenvedesedhez, és szomorúságodhoz kapcsolván, szent nevednek dicsőségére, s-lelkemnek idveiségére szolgállyanak. Amen.

3. *A' Pap a' Misébe kezd. Krisztus a' kertben kezd imádkozni.*

Uram JESUS Krisztus, ki imádságodkor, az Angyalról bátorittatni akartál; adgyad, hogy imádságimban, a' te szent Angyalod engem-is bátorítson. Amen.

4. *A' Pap a' ház-gyónást mondván le-bajol. Krisztus arcra leborúlván vérrel veritékezik.*

Uram JESUS Krisztus, ki imádságodban, a' halállal tulajakodván, vérrel veritékeztél; engedd, hogy akár csak könny-hullatással ástassam-meg orczámat, a' te szent kinaidról emlékeztvén. Amen.

Még-is én bűneimmel ellened támadok édes JESUS, ki miket nem mivéltél, miket nem szenvedtél, &c. *Lásd fellyebb az első számban.*

5. *A' Pap az óltárt meg-csókolván, jelenti, miképpen adta-el Júdás Urunkat csókkal.*

Uram JESUS Krisztus, ki el-szedvedted, hogy az áruló Júdás csókkal árúlta-el: ne-engedd soha-is, hogy valami csalárdsággal el-árúllyalak; hanem inkább ellenségimet-is valósággal szerezsem. Amen.

Ah! hogy lehetne az édes JESUS, hogy én egy rohadandó teremtetett-állatnak tekintetiért, tégedet el-árúllyalak, ki olly nagyra becsültél engem, hogy érettem magadat, a' gonoszok kezébe adtad?

6. *A' Pap az óltár ballyára megyen. Krisztus fogva hurczoltatik az útakon.*

Uram JESUS Krisztus, ki a' bűnösök-által meg-kötöztetni akartál; köss úgy engem, a' te szent parancsolatidhoz, hogy szabad ne-legyek arra, valami szent akarattal ellenkezik. Amen.

7. A'

7. *A' Pap a' Mise olvasásához kezd. Krisztus Annájuát vizsgál-tatik, és arczúl csapattik.*

Uram JESUS Krisztus, ki mint-egy gonosz-tévő Annás házához fogva-vitettél, és ott arczúl csapattál; fozd-meg minden bűntől testemet, s-lelkemet, és ez életben pírüllyon az orcám bűneimért. Amen.

8. *A' Pap a' Kyriét mondgya. Krisztus Kaifához vitetik, és Pétertől háromszor meg-tagadtatik.*

Uram JESUS Krisztus, ki Kaifás házában, a' te Apostolid Fejedelmétől, szent Pétertől háromszor meg-tagadtattál; őrizz-meg engem a' gonosz társaságtól, és ne-engedd, hogy valaha, a' halalos bűn-által tégedet meg-tagadgyalak, Amé.

O irgalmaságnak kút-feje, édes JESUS! ó mely áthatatlan voltam én-is a' fel-tett jó szándékimban, hány-szor tagadtalak én-is meg tégedet szent Péterrel? de ó melly ritkán sirattam gonoszságimat! Engedd azért, hogy ez-után én-is keferves könny-hullatafokkal sirassam vétkeimet, és áthatatos lévén a' jóban, énekellyem néked az Angyalokkal: Dicsőség menyben az Istennek, Amen.

9. *A' Pap a' Községhez fordul, mondván: Dominus vobiscum. az-az: az Ur ti-veletek. Krisztus Péterre tekint, és meg-téríti.*

Uram JESUS Krisztus, ki Péterre kegyessen tekintvén, bűnei keferves siralmára inditád; tekints reám-is irgalmas szemeiddel, hogy vétkeimet meg-síratván, többé azokkal meg-ne bántsalak, Amen.

10. *A' Pap az Epistola olvasására megyen. Krisztus Pilátushoz vitetik, és vádoltatik, &c.*

Uram JESUS Krisztus, ki magad engedelmeiből, Pilátushoz vitettettél, s-ott hamissan vádoltattál; add el-kerül-nöm a' hamissak csalárdságát, és a' rágalmazókat békével szenvednem, Amen.

O nagy szilidségű JESUS, mennyit, miket nem mivéltél, miket nem szenvedtél, &c. *lásd fellyebb.*

Aaaa

II. A'

11. *A' Pap az oltár közepire megyen. Krisztus Heródeshez vitetik.*

Uram JESUS Krisztus, ki Herodes csúfolásit békével tűrted; adgyad, hogy én se gondollyak az emberi tekintettel, se ne-kerelessen az embereknél dicfíretemet, Amen.

12. *A' Pap az Evangéliomot olvassa. Krisztus viszsza-vitetik Pilátushoz, &c.*

Uram JESUS Krisztus, ki Heródestől Pilátushoz viszsza-küldetted, és azzal közöttök békeséget szerzettél; adgyad, hogy a' gonosz akaróim őszsze-befélgetésitől ne-féllyek, hanem azok-által inkább hozzád-ragaszkodgyam, Amen.

O véghetetlen bölcseségű JESUS ki az égből le-fézálván, mellestünké lettél, hogy az Istennek útát igazán tanítanád, és e' földiektől a' mennyeiekre vezetnél; és hogy fogatosbb lenne oktatásod, először magad példát adtál, s-az után tanítál. s-még-is ő halhatatlan csuda! szidalmakkal, és káromkodásokkal illetted! minden szavaidban igazság vala, cselekedetidben jámborság, magad-viselésében jóság (ugyan-is ki fedhetett volna téged meg vétekről) még-is te mindeneknek Ura, Mestere, és Itillő Birája, meg engedted, hogy a' gonoszoktól itiltetnél, s-kárhoztatnál! adgyad, hogy én-is jó szível vegyem a' te evangéliomodnak magvát, és bővséges gyümölcsöt adgyam idejében, a' békéséges-tűrésben, Amen.

13. *A' Pap a' Kelyhet fel-bontja. Le-vonnyák Krisztusról ruháit.*

Uram JESUS Krisztus, ki érettem az ostromozásra meztelen vetkeztetni akartál; adgyad, hogy az igaz gyónás, s-vallás-által, az ő emberből ki-vetkezzem, és jóságos-cselekedetekkel fel-öltözve találtaffam előtted, Amen.

14. *Az Osta, és bor bé-mutattatik. Krisztus Pilátusnál ostromoztatik.*

Uram JESUS Krisztus, ki én érettem, a' kő-öszlopnál kegyetlenül meg-ostoroztatál; adgyad, hogy a' te szent bűnte-

büntetésidet, békével szenvedgyem, és ocfmány vétkeimmel többször ne-ostorozalak, Amen.

15. *A' Kelyh bé-fedetik. Krisztus tövissel koronáztatik.*

Uram JESUS Krisztus, ki tövissel akartál koronáztatni én-érettem; engeddd, hogy a' penitencziának tövissé a' szívemet úgy meg-sértse, hogy a' mennyei koronázatra méltónak találtaffam, Amen.

16. *A' Pap újait mossa. Pilátus kezait mosván, Krisztust ártatlannak mondgya.*

Uram JESUS Krisztus, a' ki szóval-is, kéz mosással-is ártatlannak jelentetted Pilátustól; adgyad, hogy ártatlanul éllyek, s-ne-is aggódgyam mások gonosz akarattján, Amen.

17. *A' Pap ki-fordúl mondván: Orate fratres. Pilátus ki-vívén JESUS-t, mond a' népnek: Imé az Ember.*

Uram JESUS Krisztus, ki csúff-ruhában a' Zsidók-eleibe vitetted, adgyad, hogy el-távoztassam a' kérkedést, és örömeft szenvedgyem gyalázatomat éretted, Amen.

18. *A' Pap a' Préfatiót, és Sanctust mondgya. Krisztus balálra itiltetik.*

Uram JESUS Krisztus, ki a' kereft halálának sentenciáját ártatlanul fel-vetted érettem; adgyad, hogy sem az haláltól, sem az hamis itiltettől ne-rettegjek, én se itillyek hamissan, Amen.

Nem-de-nem te vagy-é édes JESUS, kinek ez-előtt egy-néhány nappal, Jerusálemben mentedben, nagy ének-szóval kiálták, hosánna a' David Fiának, áldott a' ki az Ur nevében jön? nem-de-nem te vagy az, kinek az Angyalok éneklik: Szent, szent, szent? De ő imé mely hamar meg-változik a' világ kedveskedése! adgyag azért, hogy tanúllyam-meg tőled, hogy a' világ hizelkedésében, és az emberekben, kikben nincsen idvesség, ne-veffem reménségemet; hanem egyedül te-hozzád ragaszkodgyam, és te-benned veffem minden reménségemet. O nagy tűró JESUS miket nem miveltél, miket nem szenvedtél &c. *a' mint félyebb.*

19. *A' Pap az élőkről emlékezik. Krisztus a' keresztfát viszi.*

Uram JESUS Krisztus, ki a' néhez keresztfát, a' magad tulajdon válladon akartad vinni, adgyag, hogy én-is a' test fanyrrgatása keresztfét éretted minden-nap visellyem, Amen.

20. *A' Pap a' Kelyben tartja kezeit. Szent Vernik készkenőt nyújt Krisztusnak.*

Uram JESUS Krisztus, ki a' halálra menvén, a' rajtad szánakodó alfszonyokat intéd, hogy ő-magokat siratnák; engedd, hogy én-is kinaidon szánakodván, vétkeimen keseregjem, Amen.

21. *A' Pap kereszteket vét az áldozatra. Krisztus a' kereszfához szegeztetik.*

Uram JESUS Krisztus, ki én-érettem, a' kereszfához szegeztetél vas szegekkel, a' bűnnek, és halálnak adós-levelet-is azon fára fügessztetted; szegezz-hozzá engem-is az Isteni félelemmel, Amen.

Ah szerelmes JESUS-om! hová vitt téged az én gonofságom, és a' te véghetetlen szereteted? én érdemlettem vala meg a' te haragodnak ostorát? te ártatlanul ostromoztatol én-érettem? az örökké-való kinoknak kereszte vár vala engem, s-te veszed válladra, te szegecsztetel hozzá! bizonyára a' mi fájdalminkat te viselted, és a' mi lankadságinkat te hordoztad! ő kegyes JESUS, miket nem mivel-tél: miket nem szenvedtél &c. lásd fellyebb.

22. *A' Pap az Urat fel-mutattya. Krisztus a' kereszfán fel-emeltetik.*

Uram JESUS Krisztus, ki én-érettem a' kereszfán, mint leg-drágább áldozat fel-emeltetél a' földről; cselekedd, hogy a' földi kívánságokról ment legyek, és menyben helyheztessem gondolatimat, Amen.

Uram JESUS Krisztus, imádlak tégedet, ki fel-magasztaltattál a' földről, hogy mindeneket magadhoz vony. mert látom hogy ki-terjesztetted szent karjaidat, hogy minket meg-ölely, mondván: Jőjjetek én-hozzám, a' kik munkálkod-

kodtok, és terhelve vattok, és én meg-könnyebbitlek titeket.

Uram JESUS Krisztus, ha én tünán járulok hozzád, vonny magadhoz annak a' szeretetnek kötelével melyet a' kereszfán meg-mutattál. csak a' meg-feszített JESUS Krisztusnak keresésében, és tudományában légyen nekem minden gyönyörűségem. Távul légyen én-tőlem, másban gyönyörködöm, hanem csak a' Krisztusnak keresztében.

Ó irgalmas Atya Isten, imé jelen vagyok a' te szerelmes szent Fiad, kiben néked kedved tölt; tekints a' te Krisztusodnak orcájára, és fordítsd-el a' te szemeidet, az én bűneimről, kikért a' te egyetlen-egy Fiad meg-alázta magát, és mind halálig engedelmes lett. Imé Szó-fzöllőnk ő itt mi-nékünk, és engesztelő a' mi vétkeinkért. Mert ő maga testében hordozta, a' fán a' mi bűneinket, és az ő sebei vel meg-gyógyítottunk. 1. Petri 2.

Annak-okaért, a' Publicánussal, nagy szívbeli fájdalommal, sok bűnökkel meg-terheltetett szívemet verem, kik oly nagy kinok-alá vetették a' te egyetlen-egy Fiadat. Ennek a' kedvéért, azért légy irgalmas, s-kegyelmes nekem szegény bűnősnék!

Imé a' te egyetlen-egy Fiadnak szent vére hozzád kiált a' földről, de nem boszszú-állást, hanem kegyelmet kér. Az ő szenvedése, és szent halála légyen bocsánattya az én bűneimnek. az ő szent testének sebei legyenek orvossági az én lelkemnek.

23. *A' Pap a' Kelyhet fel-mutattya. Krisztus sebeitől vér foly.*

Uram JESUS Krisztus idvességes áldozat, ki a' te sebed-által, a' kegyelem forrást meg-nyitottad; adgyag, hogy minden gonosz indulatimban, azokhoz folyamodván, orvosságot vegyek, Amen.

24. *A' Pap a' balottakról emlékezik. Krisztus a' kereszfán titkon imádkozik.*

Uram JESUS Krisztus, ki az egész emberi-nemzetért, és a' meg-feszítődéért-is, a' kereszfán esedeztél; adgy nekem-is igaz szelidséget, melly-által gonosz akaraimnak-is jóval legyek, Amen.

25. *A' Pap mellyét ítvén mond: Nobis quoque. A' tolvajnak Paradicsom igértetik.*

Uram JESUS Krístus, ki a' meg-tért latornak, vétkei meg-vallása-után, paradicsomot ígértél; azon kegyes szemé-iddel tekints reám-is halálom óráján, Amen.

26. *A' Pap a' Pater noster mondgya. Krístus bét szavai a' ke-
refzt-fán.*

Uram JESUS Krístus, a' te kegyeségednek ajánlom magamat azon hittel, mellyel a' te szűz Anyádat, és szerel-
mes Tanítványodat, egymásnak ajánlád; s-az ő eszédek-
által, óltalmaz-meg minden veszedelemtől, Amen.

1. *Mi-Atyánk, ki vagy mennyékben, szenteltesd a' te neved.*

EN édes mennyei szent Atyám, adgyad, hogy téged mindnyájunknak szerelmes Attyát, tellyes tehetsé-
gemből szerezfelek, és tisztelleyelek; hasonló-képpen fele-
barátomat-is tiszta szeretettel szeressem te-éretted: sőt még
ellenkezőimet-is, a' mint magad példáddal tanítottál bennün-
ket, a' kerest-fán függén, és ellenségidért könyörögvén:
Atyám bocsásd-meg nekik. Ó hogy-ha, a' kik keresttyén nével
dicsekedünk, ebben követnénk! senki inkább nem szenteli
a' te nevedet, mint a' ki a' te példádat követvén, ellenségét
szereti te-éretted.

2. *Jöjjön te országod.*

Az a' te szent országod, mellyet a' kerest-fán függő la-
tornak ígértél mondván: *Ma velem léssel paradicsomban.* Ó
engedd, hogy én-is ezt a' drágalátos vigasztaló szót halljam
halálomnak óráján! Azon meg-terő jó latornak hitében,
reménségében, és buzgó penitencia-tartásában részeszits
Uram engem, és a' végső veszedelemtől nem fél az én szí-
vem.

3. *Légyen te akaratom, miképpen menyben, azon-
képpen e' földön-is.*

A' te szerelmesíddel-is közleni akarod édes JESUS a'
te keresttedet, sőt azt szereteted jelének teted. ki tetczik
édes

édes Anyádból, és szerelmes Tanítványodból, kik ő mely
nagy szívbeli keferűséggel szemlélték fél-feszítétedet. ugyan-
is a' te akaratom vala, hogy ezeket a' szent lelkeket a' fájda-
lomnak töre által-járja; de az-is ugyan a' te akaratom vala,
hogy mind ennyi szívbeli szorongatások-közt-is, lelki vigasz-
talás-nélkül ne-lennének. azért monád szent Anyádnak:
Imé a' te Fiad, és kedves Tanítványodnak: *Imé a' te Anyád.*
Noha nem egyenlő az Isten Fiához, a' Zebedeus
fia, de mivel az volt akaratom, meg-nyugodott rajta szent
Anyád-is. Ó édes JESUS, ha velem-is közleni aka-
rod szenvedésednek pohárát, kész az én szívem. ha édes-izű
vigasztalásodnak borát, kész az én szívem. Légyen én-
bennem a' te akaratom. mert ugyan-is, hogy vonnám én
attól meg magamat, kiben gyönyörködnek mennyékben-is
a' dicsőült Szentek? Mindenben szent akaratom légyen czé-
lom. nem irtózom keresttedtől, csak szent malasztoddal
légy mellettem.

4. *A' mi minden-napi kenyérünket adgyad nekünk ma.*

Mert ha te nem táplálsz Uram, hamar el-fogyok; a' ki
engem iffúságomtól-fogva vénségemig táplálsz, ne hadgy-el,
mikor az én erőm el-fogy. emlékezzél-meg, hogy én-éret-
tem kiáltottál szent Atyádhoz: *En Istenem, miért battál-el engem.*
Mindeneknek szemei te-reád néznek, és te adoz eledelt né-
kik alkalmas időben. En-is hozzád kiáltok mind testi, s-
mind lelki szükségemben. ha te meg-útálsz, ki tekint reám?
ha te el-hagysz, ki fogad hozzá? ha te el-űzsz, ki hiteget ma-
gához?

5. *Es bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket.*

Mert azért ontottad olly bővségefen szent véredet, hogy
bővséges legyen a' mi váltságunk. azért fizettél érettrünk olly
drága kincsel, a' minéműel senki kivüled nem fizethetett. Ó
ki-mondhatatlan nagy szeretet! azért a' mi szeretetünketől
majd meg-emésztetvén kiáltád: *Szomjúhozom.* hogy tudni-
illik a' szenvedésnek, és halálnak pohárát egész-szen meg-iván,
a' mi vétkeinket el-törlenéd.

6. *Es*

6. Es ne-vigy minket késtetbe.

Hanem mint jó Pásztor legeltefs minket mint jahaidat: mint Közben-járónk ajánly-bé szent Atyádnak, kinek ajánlad magadat halálodkor mondván: *Atyám a' te kezidben ajánlom az én lelkemet.* Ne-engedd hogy el-veszszünk, ki az elveszteknek keresésére, és idvességére jöttél.

7. De szabadíts a' gonosztól.

Mert ugyan-is mire-valók annyi munkáid, izzadásid, fájdalmid, szénvedésid egész életedben? mire-való váltságunknak munkája, kiről a' kereszt-fán azt mondad: *El-végeztetett;* ha a' gonosztól meg-nem szabadittatunk? ő csak te-benned örvendezzünk, te-benned gyönyörködgyünk. Amen úgy legyen édes JESUS! úgy legyen én lelkemnek élete, és idvessége, Amen.

27. A' Pap a' szent Olytát ketté-szege. *Kristus meg-bal a' kereszt-fán.*

Uram JESUS Kristus, a' ki hozzám-való szeretetedből, meg-akarván halni, szent lelkedet Atyádnak ajánlad, az én szegény lelkemre gond-viseléled legyen halálomnak óráján, Amen.

Tehát édes JESUS, meg-halsz te életnek adója, hogy én száfszorta-való halálra méltó élyek? Ah! ki adgya azt nekem, hogy a' világnak, testnek, és ördögnek meg-hallyak, és csak egyedül néked élyek? Ki adgya azt nekem, hogy a' pokloknek mélységéből ki-szabadulván, veled örvendgyek a' dicsőségben? O édes JESUS miket nem mivelél, miket nem szénvedtél &c. *lásd fellyebb.*

28. A' Pap a' Kehelybe ereszt egy kis darab szent olytát. *Kristus lelke poklokra le-száll.*

Uram JESUS Kristus, ki az ördög hatalmát meg-rontván, poklokra szállál, s-a' szent Atyák lelkeit meg-szabadítád; szálljon kin-szénvedélednek ereje a' meg-hólt hivekre, hogy mennél hamarább Purgatoriomból ki-menekedgyenek, Amen.

29. A'

29. A' Pap a' mellyét veri, mondván: *Agnus Dei. Kristus halálára sokan meg-térnek.*

Uram JESUS Kristus, a' kinek halálára, sokan mellyeket vervén, bűnöket meg-firatták; azon szent halálad-által, add, hogy bűneimet tellyességgel meg-bánnyam, és többször ne-is vétlek szánt-szándékkal, Amen.

30. A' Pap az Urat magához veszi. *Kristus el-temettetik.*

Uram JESUS Kristus, ki az új koporsóban akartál temettetni, adgy új szívet, kiben veled el-temettetvén, ismét veled a' fel-támadásnak dicsőségét el-vehessem, Amen.

31. A' Pap meg-öblíti a' Kelybet. *Kristus meg-kenettetik bőlta-után.*

Uram JESUS Kristus, ki halálad-után Jóseftől, és Nicodémustól meg-kenettetvén, tiszta gyócsba takartatni akartál; adgyad, hogy szent testedet az óltárról tiszta szível vegyem, és szent élet kenetével tisztellyem, Amen.

32. A' Pap az Ur-vétele-után imádkozik. *Kristus halottaiból fel-támad.*

Uram JESUS Kristus, ki dicsőséges győzelemmel halottaiból fel-támadtál, adgyad nekem-is a' rosz meg-rögzött szokásimból fel-támadnom, s-új életben veled járnom. Amen.

33. A' Pap mond: *Dominus vobiscum. Kristus meg-jelenik Tanítványinak.*

Uram JESUS Kristus, ki dicsőséges fel-támadt testeddel meg-vigasztalád az édes Anyádat, és Tanítványidat; add nekem-is az örök életben reád néznem, s-örökké vigadnom. Amen.

34. A' Pap az utolsó Imádságokat mondgya. *Kristus negyven-nap társalkodik Tanítványival.*

Uram JESUS Kristus, ki fel-támadván, Tanítványidat a' hitnek titkos dolgaiban, negyven napig tanítád; tanits engem-is a' te szent akaratod-szerént járn mindenben. Amen.

Bbbb

35. A'

35. A' Pap utólszor mond: *Dominus vobiscum. Kristus meny-
be fel-megy en.*

Uram JESUS Kristus, ki dicsőségeffen Tanítványid
láttára, fél-mentél mennyékbe, vond-el a' mulandó jóktól
lelkemet utánnad, hogy csak téged éhezzen, és szomjúhoz-
zon. Amen.

36. A' Pap áldást ad. *Kristus Szent Lelket küld.*

Uram JESUS Kristus, ki az imádságban-lévő Tanít-
ványidnak Szent Lelket küldtél; tisztítsd-meg az én szíve-
met, s-adgy Szent lelkét belé, kinek erejével buzgó, és álha-
tatos legyek Szent szolgálatodban. Amen.

H E T E D I K C Z I K K E L.

Más Szent Mise-halgatásra-való mód.

*A' több jóságos-cselekedetek közt nem utolsó a' Szent Misének
aitatos, és gyakor balgatása. Leg előszőr azért szükséges a' figyel-
metesség, és magadnak tisztességes viselése meg-gondolván az Isteni
Felséget, ki noba mindenütt, itt mind-az-által kíváltképpen jelen
vagyon.*

*Másodszor intentiodat, avagy szándékodat foglald-őszsze a' Pa-
péval, az-az a' Pappal együtt mutasd-bé az Istennek a' Szent Misét,
és így te-is részes leszel a' Krisztusnak Szent testében, és vérében.*

*Mert ugyan-is, olly nagy ereje vagyon ennek a' Szent áldozat-
nak, hogy a' kik a' Szent Misén jelen levén, az ő szándékokat a' Pa-
péval őszsze-foglallják, mind az áldozatban részesülnek a' Pappal, s-
mind annak gyümölcsét érzik magokban. nem különben, mint a' test-
nek tagi új tápláltnak azzal az eledellel, melly az embernek száján
bé-megy en.*

*Mert a' Pap mint-egy szája, nyelve, és követé a' keresztyén nép-
nek. ő szállítja-meg az Istent. ő könyörög, ő dicfiri az Istent, ő mu-
tattya-bé az áldozatot az egész község idvességéért; de leg inkább azo-
kéért, kik a' Szent Misén jelen levén, szándékokat őszsze-kötik a'
Papéval.*

*Nyilván ki tetzik ez a' Cănonból, a' bol azt mondgya a' Pap. Em-
lékezzél-meg Uram &c. a' jelen lévőkről, kiknek hitek, és
aitatóságok nyilván vannak nálad, kikért néked bé-mutat-
tyuk,*

*tyuk, avagy a' kik bé-mutattya-k ezt a' dicfirtnek áldozat-
tyát, magokért, és hozzájuk tartozandókért, az ő lelkeknek
váltságáért, idvességeknék reménségéért &c. Imé minémű
szándékkal mutattya-bé a' Pap az áldozatot a' Szent Misében, mivel
ha te-is őszsze foglald szándékodat, te-is részesülsz annak gyümöl-
csében.*

*Noba a' negyedik Résznek, betetik Czikkelében, a' minden-napi
reggeli intentioban, és szándékban fel-tettük, miképpen rendelhesse a'
keresztyén ember minden gondolatit, szölessit, és cselekedetit; mind-
az-által, más hasznos módgyát-is mutattya-kitt, a' Szent Mise előtt-
való Intentionak.*

V Edd kedvesse Szent Háromság egy örök Isten, a' mi
Urunk JESUS Kristus Szent testének, és vérének
áldozattya-t, mellyet én a' vég Vacsorán-való áldozattal, és
mind azokkal, mellyek eddig néked bé-mutattattak, és ez-
után bé-mutandatnak őszsze-kapcsolván, a' Pap keze-által
bé-mutatok Szent Felségednek dicsőségére, az Anya-Szent-
egyház intentiója, és szándéka-szerént.

1. Szent Felségednek örökké-való dicsőségére, szerel-
mére, és tétzésére.

2. A' te rajtunk-való uralkodásodnak, és töled-való,
függésünknek meg vallására.

3. A' mi Urunk JESUS Kristus szenvedésének, és
Szent halálának örök emlékezetére.

4. A' Bóldogságos Szűz, és dicsőült Szentek tisztele-
tének gyarapodására.

5. A' mi Urunk JESUS Kristus Emberségének, a' Ból-
dogságos Szűznek, a' dicsőségben uralkodó Szenteknek, e'
földön lévő igazaknak, és nekem is méltatannak adatott,
és adandó jó-téreményidnek meg-hálálására.

6. Az én bűneimnek, más élő, és Istenben ki-múlt hi-
veid bűneinek elég-tételére.

7. De kíváltképpen ezért N. a' malasztért. ennek a'
jóságos-cselekedeteknek N. el-nyerésére, ennek a' gonofz-
nak N. el-távoztatására. Szüleimért, atyámfiáért, jó-aka-
róimért &c. Másodszor, azokért, kik nekem ajánlották
magokat, a' kikért imádkozni szoktam, vagy a' kikért tar-
tozom.

Bbbb 2

tozom. hogy a' világból ki-múlt hiveknek nyugodalmat nyerjek, az élőknek pedig malasztot, hogy téged meg-ismérjenek, dicshíreszenek, és szeressenek most, és mind örökké az életben. Vedd kedvesen azért ezt az én szándékomat; és adgy bővséges malasztot, Amen.

A' szent Míse-előtt-való töredelmességnek, aitatosságnak, intentionának meg-újítása, és malasztának kérése.

O Véghetetlen szerelmű JESUS, ki az Atya Istennek akarattjából, a' szent Léleknek munkálkodásából, nem csak egyfzer méltóztattad magadat nékem társul, eledelel, áldozatul, árrul, és jutalmul adnod, hanem minden nap a' szent áldozatban; O mely nagy én-hozzám a' te szereteted, és irgalomságod! mely nagy ellenben, az én balgatagságom, és háládatlanságom, bűnökkel fizetvén mind ennyi jókért! Szánom, bánom tellyes életemben-lelt bűneimet, de fő-képpen ezeket N. N. egyedül csak azért, hogy téged minden jónak kút-fejét meg-bántottalak. Meg-jóbitásomat igirem, és mindenekért kész vagyok, a' mint kívánod az elég-tételre. Fogadgy-vízfíza azért magadhoz ennek a' szent áldozatnak ereje-által.

O vaj-ha oly nagy aitatossággal, és buzgósággal lehetnék jelen ezen a' szent áldozaton, a' minéműt kíván Felségednek jelen-léte, szent Angyaloknak fokasága, és el-rejtett mély titkoknak szentsége! Ugy kívánok édes JESUS jelen lenni, szent nevednek dicsőségére, sok jó-tetemenyidért-való meg-hálállásra, bűneimért, és másokéért-is-való elég-tételre, és malasztának nyeresére. Kit hogy végbe-is vihessek, adgy nékem bővséges malasztot, szent érdemidért, a' Boldogságos Szűzéért, és minden Szentekéért, Amen.

Míse-előtt-való Imádság.

Irgalomságnak szent Attya, és minden vigasztalásnak Istene; ki annyira szeretted e' világot, hogy egyetlen egy Fiadnak meg-nem engednél, hanem ötet a' mi váltáságunkért halálra adnád; és az ő szent halálának emlékeztet e' szent áldozatban gyakorlani kívánnád; engedd mi-nénk, hogy ezen a' mély titkú csudálatos áldozaton úgy le-

gyünk jelen, hogy a' keresztfán lett véres áldozatban-is részesek legyünk, Amen.

Keresztet vevén magadra, a' Pappal-eggyütt, mondgyad: Atyának, és Fiúnak, és Szent Lélek Istennek nevében, Amen.

Következik a' XLII. Zsoltár.

BE-megyek az Isten oltárához: Az Istenhez, a' ki iffúságotat vidámittya.

Itélly-meg engem Isten, és itild-meg igyemet, a' gonosz nemzetség-ellen, a' hamis, és álnok embertől ments-meg engem.

Mert te vagy Isten, az én erősségem, miért vetettél-meg engem? és miért járok szomorúan, midőn engem az ellenség lanyargat? Bocsásd-ki világosságotat, és igaz mondásodat: azok hordoztak engem, és a' te szent hegyedre hoztak, és a' te hajlékidba.

Es bé-megyek az Isten oltárához, az Istenhez, a' ki iffúságotat vidámittya.

Hálát adok néked a' czitáran ő Isten, én Istenem: miért vagy szomorú én lelkem? és miért háborgatcz engem?

Bizzál az Istenben, mert még hálát adok néki: az én orcám szabadítója, és én Istenem.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek; miképpen kezdetben vala, most, és mind örökké.

Bé-megyek az Isten oltárához; az Istenhez, a' ki iffúságotat vidámittya.

A' mi segítségünk az Ur nevében: ki az eget, és földet teremttette.

Itt mond-el a' köz-gyónást, a' mint meg-vagyon írva a' harmadik Résznek, a' hatodik Czikkének végén.

Az Angyal Enek.

Dicsőség menyben Istennek, Békeség földi népeknek.

Jó-akaratu hiveknek; Kik Istenben örvendeznek.

Téged Meg-váltó Királyunk, Kit Sz. Atyánknak kiáltunk,

Tisztelünk, áldunk, s-imá-

dunk, Es néked hálákat adunk.

Mert te vagy szent csak egyedül, Ki ülsz Atyád jobja-körül,

És az Ur ti-veletek.

Ezek az igék sokszor elé-bozattatnak a' szent Míseben, melyekkel a' Pap a' köz-ségnek, és a' köz-ség a' Papnak az Isten malasztjána-

Te vagy örök végetlenül, Ur a' magas égen fellyül.

Te vagy az Isten Báránya, Ki bűneinket el-hánnya,

Lelkünk válttsága arannya, Mely életünket kívánnya.

Te a' Szent Lélek Istennel, Háromság-béli személlyel,

Egyenlő szép dicsóséggel, Dichírtésél nagy felséggel.

A M E N.

Es a' te lelkeddel.

Bbb

nak segítségét kívánja, hogy a' szent áldozat Isten-előtt kedvesebben
végezhessen-miennyen.

A' Collectáról, avagy őrsze-szedett Imádságról.

A' Collecta olly Imádság, melyben a' Pap az egész népnek, avagy
Anyaszent-egyháznak könyörgését, szükségét, kívánságát, és kérését
őrsze-fogja, és az Istennek be-mutattja. Azért mondja: Kö-
nyörögjünk; mint-ha mondaná: egy szível lélekkel mutassuk-bé
az Istennek könyörgésünket.

I M A D S Á G.

ÖRök mindenható Ur Isten, alázatosan könyörgünk
szent Felségednek, hogy méltóztass tekinteni, a' te
szent-hajlékodból, a' te gyülekezetedre, és a' te Anyaszent-
egyházadnak könyörgését, melly a' Pap-által mindnyájún-
kért be-mutattik, vedd kedvesen.

Annak-okáért, a' te nagy irgalmaságod-szerént, add-
meg nekünk bűneinknek bocsánatját, elménknek épségét,
testünknek egészségét, életünknek táplálására-való eledelt,
égi háborúknak el-távoztatását, a' földnek termését, és a'
mi életünkben csendes békeséget.

Adgy eggyeséget a' közönséges keresztyén Anyaszent-
egyházban, irtsd-ki az eretnekeket, rontsd-el a' hamis taná-
csokat, gyarapítsd az igaz hitet, abban a' szeretetet, és aita-
tóságot, békeséges-tűrést, állhatatóságot a' jóban, és lelki
vigasságot. Add-meg mind azokat, a' mik testi, és lelki
javunkra szolgálnak, leg kíváltképpen, a' mik szent neved-
nek dicsőségére czéloznak. A' mi Urunk JESUS Krisztus-
nak-általa. &c. Amen.

Az Epistola, és Gradualékor.

Az Epistola, közönségesen majd mindenkor a' Próféták, és Apo-
stolok irásból vétetik; azért olly buzgósággal bálgasd, mint magától a'
Prófétától, és Apostoltól hallanád az intéseket, oktatásokat, és feddése-
ket, &c. Ha pedig az Epistolát nem érted, e' következendő imádsá-
got mondgyad.

ÖRök mindenható Ur Isten, ki minket a' te Anyaszent-
egyházadban, a' te Prófétáid, és Apostolid intései, és
okta-

oktatási-által, a' te szent nevednek dicsőségére vezérlsz,
és a' világnak, testnek, és ördögnek incselkedési-ellen taní-
tasz. Adgyad, hogy e' szent tanításokat, a' mi szívünknek
könyvébe be-irjuk, és a' mi életünket a' szerént igazgassuk.
Es hogy azok-által a' te szent akaratodnak meg-értése kár-
hozatunkra ne-legyen, adgy malasztot azoknak be-telleye-
fitésére-is, a' miket azokból, szent nevednek dicsőségére,
és lelkünknek idvességére tanulunk, Amen.

Az Evangéliom idején.

Az Evangéliomot eleitől-fogva, sen-átva szokták a' Keresztyének
bálgatni. Először, a' Krisztusnak tisztetire-nézve, mint-ha tud-
ni-illik jelen volna, és az ő szent szájából hallanók azt. Másodszor,
hogy meg-mutassuk, hogy készek, és serények vagyunk annak nem csak
hallására, hanem végezh-tételére-is. Harmadszor, hogy meg-mu-
tassuk, hogy ezzel a' fegyverrel akarunk a' Krisztus zászlója-alatt har-
czolni, és annak igazságáért készek vagyunk minden nehez dolgot-is
cselekedni, és szenvedni, sőt még életünket-is, ha az idő hozza, le-tenni.

Az Evangéliom-előtt, s-utánna-is, a' homlokunkra, szánkra, és
mellyünkre keresztet vetünk, hogy tudnia-illik, úgy vegyük a' Kri-
stus tanítását, hogy szívünkbe be-öltjük, a' szánkkal hirdessük, és cse-
lekedetünkkel kövessük. Azon-kivül, hogy a' pokolbeli madarak, az
Evangéliomnak magvát, a' mi szívünk földéből ki-ne egyék, sem a' vi-
lági szorgalmatosságoknak tövisi meg-ne fojtsák, és gyümölcsétől meg-
ne foszszák.

Az Evangéliom olvasására, az óltárnak bal-részéről jobbra által-
vitettetik a' könyv. hogy az Evangéliomnak méltósága jelentessék, és
miképpen a' Krisztus Evangélioma-által, az el-mulandó dolgoknak bal-
lyáról, az örökké-valóknak jobbjára által-vitetünk; az árnyékokból,
és példák-ból, a' világosságra, és igazságra, a' bűnből a' malaszttra. Es
hogy a' Zsidók törvényének bállyáról, a' Krisztus Evangéliomának, és
malasztjának jobbjára által-vitetetünk.

Végtere, az Evangéliomra gyertyák-is gyújtatnak, és tenjén;
ezen értsed, az Evangéliom predikálása, miképpen meg-világosította
az egész világot, és a' Krisztusnak jó illattá-ral be-töltötte.

I M A D S Á G.

URam JESUS Krisztus, ki az Istentől, Mesterül küldettél
nekünk, és az Istennek útát igazságban tanítottad, re-
genten

genten a' földön láttattál, és az emberekkel társalkodtál, most pedig a' te Evangeliomod, és szent igidnek hirdetői által tanítasz.

Adgy nekünk a' te idvességes tudományodnak értésére alkalmas értelmet, gerjeld-fel a' mi szívünket mennyei bölcseségnek buzgóságával, és taníts-meg minket szent akaratodnak követésére; hogy a' melly hitet, ki az Evangeliomnak hallásából származik, szájjal vallunk, cselekedettel is meg-mutassuk; né-talántán tudván az Ur akaratyát, és nem cselekedvén, büntetődgyünk: mert mind a' kettő a' te malasztodtól függ, hogy értsük, és cselekedgyük-is szent akaratodat, mert magunktól elégtelenek vagyunk, hanem csak te-benned vagyon a' mi elégségünk, Amen.

Az Evangeliom-után.

URam JESUS Kríztus, dicfíret légyen néked, ki mind magad, s-mind szent Apostolid által, a' világra ki terjesztetted Evangeliomodat, és a' hitetleneket az igaz hitnek világosságával meg világosítottad, Amen.

Az Evangeliom-után, igen rendesen tétetik az Apostoli hitnek vallás-tétele, mert a' hit az Isten ígéje hallásából származik, és számtalan nemzetek, az Evangeliomnak prédikálására meg-tértek. Azért te-is egygyütt a' Pappal mondgyad, de eleven bittel. mert így fel-gerjeszted magadban a' hitnek buzgóságát, és abban az álbataros meg-maradást. Es semmi mi-bennünk az Isteni szeretetet úgy fel-nem gyújtja, mint-ha eleven bittel vallyak azokat, a' mik az Apostoli vallásban foglaltatnak.

Hiszek egy mindenható Istenben, Menynek, és földnek Teremtőjében, minden állatoknak hatalmas rendelőjében, ki örökkön örökké él királyi nagy Felségében. Hiszek Kríztusban, mi egy Urunkban, az áldott JESUS-ban, Istennek egyetlen-egy áldott szent Fiában, kit az Atya Isten szült mindeneknek nagy válttságában.

Igaz szent Isten, igaz Istentől, világosság szép fényességtől, születtetett az Atya Istentől, természetben hozzá hasonló véghetetlenül, a' ki-által mindenek lettek az ő rendeléséből.

K i mi-

Ki mi-értünk, bűnös emberekért, és a' mi drága idvességünkért, menyből le-szálla hozzánk kegyelmességéért, és meg-tesztelése, a' Szent Léleknek szerelméért.

Szűz Mariától szent testet fel-vett, a' midőn Emberré lett, kit Pontius Pilátus a' magos keresztre fel-tett, kint, és halált szenvedvén, dicsőséges temetése lett.

Ottan harmad napon ő fel-támadta, a' mint az írás mondgya, és fel-méne mennyeknek szent országában, űl az Atya Istennek hatalmas erős szent jobjára. Ismét el-jöendő az itiletre, sentencziát mondgyon mindenre, országának soha nem lesz vége. Hiszek az elevenítő Sz. Lélek Ur Istenben, ki Atyától, és Fiútól származik minden időben.

Mert ez a' ki az Atya Istennel, méltán tisztelterik a' Fiú Istennel, mint a' Próféta ezt meg-írták élő nyelvekkel: Minden időben hiszem a' közönséges Apostoli gyülekezetet.

Vallom mindenkor a' keresztséget, kit a' Kríztus szerzett, mellyel bűneinknek bocsánattya engettetett. Es várom az holtaknak testben viszont elevenéseket. Es a' jöendő boldog életet, Amen.

Midőn a' Pap még a' szenteletlen Ofsyát bé-mutattya.

VEdd kedvessen szent Háromság, egy Isten, a' mi Urunk JESUS Kríztus szent testének, és vérének áldozattyát, melly a' Pap keze által néked bé-mutattatik, rajtunk-való uraságodnak meg-váltására, sok jó-téteményidért-való hála-adásul, és sok bűneinkért-való elég-tételül, és ez-után-is mennyei ajándékidnak reánk terjedéséért. A' mi Urunk JESUS Kríztusnak-általa, &c. Amen.

A' Pap ki-fordulván mondgya: Orate fratres.

A' Pap maga elégtelenségét látván, ki-fordul, és a' községet kéri, hogy könyörgések-által segítsék, hogy a' mely áldozatot, minnyájok képében bé-mutat, kedvessen vegye az Isten. Annak-okaért, a' kik a' szent Misén vannak, mind az áldozatot, s-mind a' Papot Istennek ajánlyák, mondván:

Küldgyön segítséget néked az Ur az ő szent helyéről, és Sionból óltalmazzon téged; emlékezzék-meg a' te áldozatodról, és kedves légyen a' te áldozatod.

Cccc

Vegye

Vegye kedvesen az Ur, a' te kezedből az áldozatot, szent nevének dicsíretire, és dicsőségére; nekünk pedig, és az egész Anya-szent-egyháznak hasznára.

A' Papért-való Imádság.

Oltózzanak-fel Uram a' te Papjaid igazsággal; a' többi között, a' ki most szent óltárodnál szolgál, és minnyá-junkért könyörög, hogy légy kegyelmes népednek, és ne add a' te örökségedet veszedelemre. Légyen szent, mert te szent vagy, a' kinek szolgál, légyen méltó szent óltárod szolgálattyára. Imé azon áldozatot mellyet most bé-mutat, s-ez-előtt-is bé-mutatott, s-ez-után-is bé-mutand, néked ajánlom, a' te áldozatodnak eggyeségében, mellyel áldoztál a' keresztfának óltárán, és az óltáron most-is áldoztatni kívánsz a' Papok-által, Amen.

A' Pap az áldozatnak szenteléséhez készülvén, figyelemetességre, és aitatóságra int mondván: Sursum corda, az-az, a' világiakat el-bagyván, a' mennyiekre emeljük-fel elménket, és szívünket. azért felelünk: Habemus ad Dominum. az-az, az Urhoz fel-emeltük már szívünket. vigyázzunk azért, hogy buzugságban ne-találta-sunk, midőn mást mondunk szájjal, mást mutatunk cselekedetünkkel.

I M A D S A G.

Aldott légy Uram JESUS Kristus, élő Istennek szent Fia, ki mi-rajtunk nyomorúlt bűnösökön könyörülvén, az égből alá-szállottál, és a' Bóldogságos Szűz méhében testet vévén magadnak, a' keresztfának óltárán azt fel-áldozád a' mi bűneinkért. Dicsőség, és dicsíret légyen néked, hogy azon szent testedet, és véredet, nem csak elede-lül adtad nekünk a' szent Sacramentomban, hanem áldozatúl-is rendelted a' mi váltságunkra, melly minden-nap világ végéig áldoztatik a' Papoktól, Amen.

A' Canon idején-való Imádság.

Kegyelmes Atya Isten, vedd kedvesen e' szent áldozatot, a' Pap kezéből, a' te szent Fiadnak, a' keresztnék óltárán-lelt áldozattya érdeméért, mellyet én-érettem, és az egész világért néked bé-mutatott.

Tekints

Tekints a' te Kristusodnak, és szerelmes szent Fiadnak orcájára, kiben néked kedved tölt, és a' te öröktől fogva-való szeretetedért, ugyan azon eggyetlen-egy Fiad véghe-tetlen érdemiért, a' dicsőségben uralkodó, és e' világon vi-tézkedő Anya-szent-egyházban-lévő igazak esedezésiért, em-lékezzél-meg a' te Anya-szent-egyházadról, annak Elötte-járóiról, nagy, és alacson tagjairól, Egyháziákról, és vilá-giakról, de fő-képpen ezekről N. N. az én szüléimről, atyám-fiairól, jó-akaróimról, a' kik engem meg-szomorítottak, avagy a' kiket én meg-szomorítottam, meg-bántottam, és segíteni el-mulattam. Mind ezekről meg-emlékeztvén, könyörűly rajtok irgalmafságnak szent Attya, és vezérelj őket szent nevednek dicsőségére, és az örök életre, Amen.

Az Ur fel-mutatásakor.

Mit téssen az Ur fel-mutatásakor a' melynek verése? 1. Alá-zatos eleven hitet, mivel meg-nem fogbattyuk elménkel ezt a' mélységes titkot. 2. Hogy nagy szívbeli buzgósággal, és éhséggel kívánczunk aboz a' mennyei eledelhez. 3. Bűneinkért-való töredelmességet, kik méltatlanokká tesznek, ennek a' mennyei eledelnek vételére.

Annak-okaért a' Publikánussal, nagy töredelmességgel verjük mel-lyünket, nem úgy mint némelyek, kik csak szokásból cselekszik, keve-set gondolván bűneikért-való töredelmességgel; sőt másutt bújdosik az ő elméjek.

I M A D S A G.

Idvez-légy váltságunknak árra, idvez-légy idveségünk zálogja, ki én-érettem, és az egész emberi nemzetért a' ke-resztfának óltárán áldoztatál. Ugyan azon égő szeretete-dért, ki téged a' keresztfának áldozattyára vitt, könyörűly én-rajtam nyavalyás bűnösön, és óajzz-meg minden testi, és lelki gonosztól, Amen.

M A S.

O Edes JESUS, én Uram, és Istenem, élő Istennek szent Fia. ki én-érettem a' keresztfának óltárán áldoz-tattál. imádlak, áldlak, és magasztallak Atyáddal, és Szent Lélekkel-eggyütt tellyes tehetségemből. kívánom, hogy

Cccc 2

min-

minden teremtettt-állatoktól imádrásfál, áldásfál, és fel-magasztaltsálfál mindenek-felett most, és mind örökké.

Híszlek tégedet itt jelen lenni, híszlek te-benned, híszlek néked. Te-benned bizom, Tégedet, és másokat te kedvedért szeretek. szánom, bánom tellyes szivemből, hogy bűneimmel meg-bántottalak. Töröld-el az én bűneimnek úndokságit, és légy irgalmas, s-kegyelmes énnékem!

Kegyelmes Ur Isten, tekints erre a' szent áldozatra, és légyen hasznos nékem, és azoknak, kikért a' keresztfán áldoztatott idvességekre, és az Anya-szent-egyháznak épületire. Légyen örök nyugodalmokra a' világból ki-múlt hiveknek-is, hogy örökké áldgyanak, és magasztallyanak a' dicsőségben, Amen.

Szent Tamás Imádsága.

IMádlak tégedet láthatatlan Istenség, kenyér színe-alatt el-rejtetett Emberség; noha itt létedet meg-nem tapasztallya emberi érzékenség.

Isteni erődöt el-rejted a' keresztfán, testi gyarlóságnak homályával bé-fogván; itt-is szent testedet el-rejtvén kenyernek színe-alatt mutatván.

Noha szent Tamással sebed-helyét nem látom, Uram igaz hittel jelen-létedet vallom; Tarts-meg e' vallásban, és te szent színedet add boldogúl meg-látnom.

M A S.

IDvez-légy Krisztus szent teste,
Kit világra szent Szűz szűle;
Eitűnk a' keresztre vive,
Szeretet lángalló tűze.

Szent vérednek drága bére
Légyen a' mi lelkünk ire;
Halálunkor éltetője,
Nyugodalomra vivője.
Noha mostan csak árnyékban,
Kenyer színben, és boréban

Látlak, de a' boldogságban,
Add, hogy lássalak magadban.
Ott tégedet az Atyával,
Edes JESUS, s-Alkotónkal;
Szent Lélekkel, s-ének-szóval
Aldgyalak, s-nagy vigasággal, Amen.

Mikor a' Kelyh fel-mutattatik.

IDvez-légy Krisztus szent vére,
Bűnös lelkünk drága bére;
Krisztus oldalából földre
Folyván, lel lelkünknek ire.

Te mosád-le úndokságit
Bűneinknek, fok rútságát;
Meg-gyógyítád fok sebeit
Lelkünknek, és nyavalyáit.
Szen-

Szenteld-meg az én lelkemet,
Es tisztítsd-meg a' szivemet;
Világosítsd-meg elmémet,
Vezérelj jóra életemet.

Végtére vigy az örömbé,
Dicső Szentek seregébe;
Ott lássalak színről-színre,
Hol nem lesz bődögság vége, Amen.

M A S.

VAltságomnak arra, száratt szivem ereje, én bűnös lelkemnek meg-tisztító serdöje; szomjú, s-száratt lelkem meg-vigasztalója, idvességem záloga.

Részegits-meg engem Uram szent pohároddal, öltsd-el én szivemnek gonosz lángját véreddel; szent véred pecsétit (miként Egyiptomban) vedd szivem ajtajára, Amen.

Az Ur fel-mutatása-után, a' holtakért-való Mementőig.

ÖRök mindenható Atya Ur Isten, ki annyira szeretted e' világot, hogy a' te egyetlen-egy Fiadat adnád érlette, hogy minden a' ki ő-benne hízen, el-ne vesztzen, hanem örök élete legyen. Ezért a' te szerelmes szent Fiadért kérlek téged, kinek most keserves kín-szenvedéséről, diadalmas fel-támadásáról, és dicsőséges menybe-meneteléről emlékezem, szabadítsd-ki ez tömlöczből az én lelkemet, szent nevednek dicsőretire.

Oldozd-meg az én bűneimnek keteleit, és a' ki most, gonoszságimért, a' kárhoztató sentenciától félek, a' te job-bodon-ülő szent Fiadnak érdemiért, örvendetesszen hallyam az idvezítő sentenciát.

Ugyan-is kit válasszszak Szó-szóllómnak előtted, hanem azt, a' ki job-bodon ül, a' ki engesztelő a' mi vétkeinkért; azt a' Fő Papot, ki érettünk magát fel-áldozta; azt az ártatlan Bárányt, ki a' mi bűneinket el-törölte, és a' mi sebeinket, szent véreből cfinált irrel meg-gyógyította.

Tekints azért kegyes Atyám szent Fiadnak orcájára, és bocsásd-meg nékem minden bűneimet, kiknek zsöldgyát immár ő le-tette, és igazgals engem a' te parancsolatidnak útaira, kiken kedved-szerént járván, mind örökké meg-maradgyak kedvedben, Amen.

Cccc 3

A' hól-

A' holtakért-való Mementókor.

A Lázatosán könyörgünk Uram, a' világból ki-múlt hiveléért-is, hogy a' kik még, e' világi életeknek mocskáért, a' tisztulásnak helyéből ki nem szabadultak, könyörűly rajtok, és vidd-bé az örök dicsőségnek nyugodalmába.

Légy irgalmas, s-kegyelmes Uram nekem-is bűnös fiadnak, és ne veszei-el engem a' kárhözottakkal, hanem a' te nagy irgalmaságod-szerént, a' dicsőült Szenteknek tárfa-ságában tégy részessé, Amen.

A' Mi-Atyánk idején.

O Irgalmaságnak szent Attya, noha mi arra-is méltatlanok vagyunk, hogy szolgáltnak hivattassunk, mind-az-által Atyánknak mondunk, mert a' te szerelmes szent Fiad-által, fiadnak fogattattunk, és még könyörgésinkben-is arra tanított, hogy bizvást Atyánknak hijánk. Engedvén azért, a' te szerelmes szent Fiad oktatásának, ugyan az ő érdemiért add-meg, a' mit kérünk mondván: *Mi-Atyánk, ki vagy mennyekben, szenteltesd &c.*

A' Mi-Atyánknak magyarázattját, mind a' fellyül meg-irt, s-mind a' következő Czikkelekben meg találod, ha kívánod.

A' Communiókor.

Mikor a' Pap Krisztusnak szent testét, és vérét magához-veszi, te se mulasd-el a' lelki Communiót, mely az eleven bitben, erős reménységben, és égő szeretetben áll, mely-által néminémű-képpen részesülhetcz a' szent áldozatban.

Előszőr azért gerjezd-fel magadban az eleven-bitet, hogy ebben a' szent áldozatban jelen vagy Krisztus mind Isteniségére, s-mind Emberségére-nézve. Ide-való az Isten hatalmáról, bölcseségéről, jóságáról, igazságáról, és irgalmaságáról &c. való elmélkedés.

Az-után gerjezd-fel az erős reméniséget, hogy semmit meg-nem von tőled, ki magát adta neked. Es a' ki távúl-létében meg-gyógyította a' Százados gyermekét, és másokat-is, mentől inkább most jelen lévén.

Harmadszor gerjezd-fel benned az égő szeretetet, és buzgó szí-vel kívánniad magadhoz venni Krisztus szent testét, és vérét, és abban részesülni, és annak érdemét, és gyümölcsét magadévá tenni.

Igen

Igen nagy haszna legyen e'féle lelki Communionnak, úgy-annyi-ra, hogy sokszor nem kisebb malasztban részesülteni az embert, mint-ha valósággal Communikált volna.

A' Lelki Communióért-való Imádság.

E Des JESUS, én szegény, és igye-fogyott a' te szent áldozatodhoz járulok. hiszem ő örökké-való Igazság, hogy a' Papnak szavára jelen vagy a' szent óltárón, de tudván az én fok gonofságimat, nem merlek magamhoz venni, hanem a' Századosossal, kinek távúl-létében-is meg-gyógyítád gyermekét, alázatosán mondom: Uram nem vagyok méltó, hogy bé-jő az én hajlékomba, hanem a' Pap szájá-által jő-bé az én lelkem hajlékába. Tisztítsd-meg azt minden bűntől, és a' bűnre-vonó hajlandóságtól, fő-képpen ezektől N. N. és ékestitd-fel minden jóságos-cselekedetek nemével, de kivált-képpen ezekkel N. N. és tarts-meg végig szent malasztodban, Amen.

Más Imádság a' Lelki Communióért.

U Ram JESUS Kristus, te vagy az élő kenyér, ki az égből le-szállottál, hogy minket bővségeffen táplálnál, és a' kenyér, és bor színe-alatt, csudálatosan el-rejtetted magadat.

Hiszek te-benned, és a' mennyire ebben a' szent áldozatban jelen vagy, véghetetlen lelki kincsek vannak benned el-rejtve, kikben részesülni tellyes szívemből kívánok.

Hiszem a' te beszédedet, midőn mondottad: A' ki engem éssen, él én-érettem. Imé én, ő drágalatos élő kenyér, az éhségtől el-lankadván, a' nyavalyáktól el-nyomatván, hozzád járulok, hogy téged éven meg-elégíttessem, és gyógyíttassam, azért hozzád járuló, szűkölködő éh szolgádat ne utáld-meg.

Meg-vallom, hogy méltatlan vagyok arra, hogy bé-jő az én hajlékomba, azért nem méréfzlem valósággal hozzád venni szent testedet, és véredet; de tudom, és val-lom a' Századosossal, hogy csak egy igiddel-is, a' lelki communió-által meg elégithedd, és gyógyithadd az én lelkemet.

Mert

Mert ha a' réz kigyónak olly nagy ereje vólt, hogy csak látásával-is meg-gyógyította azokat, kiket a' tűzes kigyók meg-martak, mentől nagyobb ereje lészzen az én hitemnek, a' pokolbéli kigyó fülánkja-ellen? Az csak példa vala, te igazság, a' csak árnyék, te valóság. ha a' te köntösödnek csak a' préme-is fok nyavalyákat el-öltött illet ésével, mentől inkább szent testednek, és vérednek illetése, kit noha valósággal magamhoz nem veszek, lelki-képpen mind-az-által magamhoz veszem.

Ha a' te Tanítványodnak Péternek, csak az árnyéka-is fok nyavalyákat meg-fójtott, mit nem mivel a' te dicsőségednek jelen-léte?

Térj-bé azért Uram hozzám, és gyógyítsd-meg az én bűnös lelkemet, vedd-el éhségét, vastagítsd erőtlenségét, ki az Atya akarattából, a' szent Lélek munkálkodása-által, haláloddal meg-élesztéd e' világot; Eleveníts-meg, táplálly, és szentelly-meg engem a' te szentséges szent testeddel, és véreddel. őrizz-meg engem minden bűntől, adgyad hogy a' te parancsolatid úttyán járjak, és soha tőled el-ne szakadgyak, Amen.

A' Collectára.

UR Isten, ki ebben a' csudálatos titokban, a' te szenvedésednek emlékezetit nekünk hattad, adgyad kérünk, hogy a' te szent testednek, és vérednek szent titkaival úgy éllyünk, hogy a' te váltságodnak gyűmölesét magunkban érezzük. ki az Atyával, és szent Lélekkel élsz, és uralkodol mind örökké, Amen.

Az Ite Mifsára.

ÖRök mindenható Ur Isten, légyen kedves te-előtted ennek a' szent Misének áldozattya, kiben azon szerelmes szent Fiad áldoztatott-bé, ki-felől mondottad: Ez az én szerelmes szent Fiam, kiben nekem kedvem tölt. Most azért jobboldon ülvén, légyen Szó-szóllóm, és Közben-járom, és a' mit az ő nevében kérek, add-meg nekem, mert ő maga mondotta: Ha mit kérendetek az Atyától az én nevemben, meg-adgya néktek. egyedül csak azt kérem most tőled,

tőled, hogy légyen kedves e' szent áldozat nálad, szent neved dicsőségére, nekem, és másoknak-is idvefiségére, és a' világból ki-múlt hiveknek nyugodalmára, Amen.

Mikor a' Mife végén a' Pap meg-áld, nagy alázatossággal bajtsá-le magadat, és mint-ha menyből várnád az áldást, medgyad:

Aldgyon, és óltalmazzon-meg minket, a' mindenható, és irgalmas Ur Isten, Atya, Fiú, és Szent Lélek, Amen.

Az-után keresztet vetvén a' homlokodon, szádon, és mellveden, mond-el a' szent János Evangéliumát.

KEzdetben vala az Ige, és az Ige Istennél vala, és Isten vala az Ige. Ez vala kezdetben az Istennél. Mindenek ő-általa lettek, és nála-nélkül semmi nem lett, a' mi lett, ő-benne vala az élet, és az élet vala, az emberek világossága, és a' világosság a' sötétségben világoskodik, és a' sötétség azt meg-nem fogta. Vala egy ember Istentől küldetett, kinek János vala neve. Ez bizonyosságra jött, hogy bizonyosságot tenne a' világosságról, hogy minnyájan hinnének ő-általa. nem vala ő a' világosság, hanem hogy bizonyosságot tenne a' világosságról. Igaz világosság vala, a' melly megvilágosít minden e' világra jövő embert. e' világon vala, és a' világ ő-általa lett, és a' világ őtet meg nem ilmeré. Tulajdoniba jöve, és az ővéi bé-nem fogadák őtet. Valameny in pedig bé-fogadák őtet, hatalmat ada nekik, hogy Isten fiaivá lennének, azoknak, kik az ő nevében hisznek. Kik nem a' vérekből, sem a' testnek akarattából, sem a' térfű-nak akarattából, hanem az Istentől születettek. *Es az Ige testé lén, és bennünk lakék, és lártuk az ő dicsőségét, mint az Atyának egygyetlen-egy szülöttének dicsőségét, tellyest malasztal, és igazsággal.*

Mife-után-való Imádság.

IRgalmas Ur Isten, ki e' jelen-lévő órában elődbe ereszteti méltóztattál, és e' szent áldozatban, kit rajtunk-való uralkodásodnak meg-vallására, sok jó-téteményidnek meg-hálálására, bűneinknek bocsánattyára, és mennyei ajándékid reánk terjesztésére, néked bé-mutattunk. Engedd-meg e' jelen-lé-

Ien-lévő órában esett fogyatkozásimat, hogy az én ellenségem ne dicsekedgyen, hogy még e' szent szolgálatban-is, a' te szeretetedet meg-fojtotta bennem, Amen.

Más Imádság Míse-után.

JAj nekem nyomorútnak, ki olly túnyán dicírem az én Istenemet. Imé az én Uram egész étczaka keserves kinokat szenvedett én-érettem, és nem vala nyugodalma, és én egy óráig nem vigyázhatok ő-véle?

Légy segítségem nékem én Uram, és Istenem, hogy kedved-szerint szolgálhassak néked, ki az Atyával, és Fiúval él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

Végtere, a' Boldogságos Szűznek, szent Angyalok, és minden Szenteknek kezek-által mutasd-bé e' szent áldozatot az Istennek, a' fellyúl meg-irt intentió-szerint. Vagy aítatossan mondgyad, e' következendő fobászkodásokat.

Alldgyátok az Urat minden alkotmányi. Alldgyad én lelkem az Urat, és mindenek a' mik bennem vannak, az ő szent nevét. Minden lélek dicírijen téged Uram.

Vedd kedvesse, e' bé-mutatott áldozatot Uram, és adgy malasztot nekem, hogy minden tagjaimmal, és érzékenséggimmel néked szolgáljak, Amen.

Aquinásbéli szent Tamás éneke, az Oltári Szentségről.

Mondgy éneket zengő nyelvem szentséges Ur testének, adgy hálaikat buzgó lelkem, drágalátos vérének, kit a' Szűznek méhéből vett, s-ád emberi-nemzetnek.

E' világra hogy született tiszta Szűznek méhéből, szent igivel legeltetett, hozzánk-való kedvéből, lakásának véget vetett, csudálatos rendéből.

Vég-vacforán mikor ennék kedves Tanítványival, és Innepet hogy szentelnék ő Törvénynek módgyával, kenyér, és bor színe alatt, testét adá magával.

A' test ige, kenyér testé, s-a' bor vérré változék, ha az elme, s-érzékesség ezekben meg-ütködznék, gyarlósága mi szívünknek, hitünkkel erősödjék.

Azért ezt a' nagy Szentséget, le-borúlván imádgyuk, Teste, s-Vére a' Krisztusnak mert itt vagyon jól tudgyuk; ha az elme tompa erre, hitünkkel meg-foghattyuk.

Az Atyá-

Az Atyának, és Fiúnak, dicíret, és tisztesség, szent Lélekkel egyetemben áldás, s-örök dicsőség. Háromságban egy szent Istent, áldgyon minden nemzetség, Amen.

Ugyan szent Tamásnak más éneke.

Dicírd Sion Meg-váltodat, Vezéredet, Pásztorodat, vig szível, és énekkel.

A' mint lehet, úgy tisztellyed; mert alacsonybb minden ügyed, s-nem érz tisztelivel.

Ez áldásban fel-tett célunk, első, s-éltető kenyérünk, ez napon helyhezteszik.

Teljes legyen, hangos legyen; vig, és tiszteletes legyen, lelki örvendezésünk.

Ez asztalnál új Királynak, új Hűsvéttya, ő-tartásnak hűsvéttyát el-fogyattya.

A' mit Urunk cselekedett, mi-is cselekedgyük, intett, szent emlékezetre,

Az hiveknek hit adatik, hogy a' kenyér testé válik, s-a' bor Krisztus vérévé.

A' mit nem látcz, s-meg-nem foghatcz, erős hit azt gyámolítja, természetnek-felette.

A' test étel, s-a' vér ital, de a' Krisztus épségben áll, mind egy, s-mind két szín-alatt.

Az évöktől szegettetlen, ofzlattatlan, törettetlen vétettetik egész-szen.

Vészi egy, és vészi ezer, de annyit egy, mennyit ezer, az évés sem fogyattya.

Mind jók, s-mind gonoszok eszik. de ellenző forsát veszik, éltek-re, vagy vesztettek.

Amott élet, imitt halál. nézd mely ellenző forsban áll, azon ételnek vége.

Meg-töretvén a' szent Osta, ne-tántorogj, a' hit tartya, hogy annyi van egy morsában, mennyi egész épségben.

Allattyaiban törhetetlen, tördelés van csak a' színben, mellyel szín-alatt lévőben nem esik fogyatkozás.

Imé Angyalok Kenyere, embereknek lett étel, bizony fiaknak étel, ebeknek nem vetendő.

Te jó Pásztor bizony étkünk, JESUS légy kegyelmességünk, fel-nevelőnk, meg-örizőnk, minden jókkal gazdagitonk, az élőknek földében, Amen.

NYOLCZADIK CZIKKEL.

Más rövidebb Imádságok. melyeket Communio-előtt, és utána-is mondhatni.

Mely hafznos, és szükséges a' gyakor Communio.

Valamint az Istennek sok jó-téteményi-közt nem utolsó az Oltári Szentsegnek szerzése, úgy a' több jószágos-cselekedetek-közt, nem utolsó a' gyakor Communio. Mert:

1. Valabánszor az Oltári Szentseget veszszük, mind annyiszor részesülünk a' Krisztus szenvedésben, és érdemben; és sokkal tökéletesebb módon, hogy sem akár-mely jószágos-cselekedet-által. Mert az Oltári Szentseg nem csak emlékezete a' Krisztus szenvedésnek, hanem magában foglalja a' Krisztust Istensegével, Emberségével, testestől, és lelkestől.

2. Szent Tamás-ként, az Oltári Szentsegnek vétele, a' nagy bűnök-is meg-bocsátja, ha azok soka eszünkben nem jutottak, és meg-nem gyóntuk.

3. A' bűnökért meg-érdemlett ideig-való büntetést kissebbíti, vagy éppen el-törli. azért mondgya szent Vincze: A' ki Purgatóriamtól meg-akár menekedni, gyakorta kommunikáljon.

4. Szent Bernárd mondása-szerint, sokkal inkább meg-örzi az embernek lelkét, hogy bűnbe ne-essen, hogy sem akár-mely Orvosság periss idején a' testet, hogy a' méreg ne-ártson néki.

5. Szent Ignác Mátyr tanítása-ként, a' kéferteteket meg-ronyja, a' gonosz kívánságokat, és indulatokat meg-fojtya, és erőt ad az embernek, hogy könnyebben ellene-álhasson mind világ, mind test, s mind ördög incselkedésnek. Innét nem ok-nélkül mondgya Lúgó: Hogy semmi a' gonosz szokást úgy el-nem hagyattya, mint a' gyakor Communio.

6. A' gyakor Communio az ördögnek incselkedését, és erejét semmivé teszi, mert a' mint Arany-szájú szent János mondgya: a' gyakor Communio-által, rettenetessék leszünk a' mi ellenségeinknek, mint a' tűzet-okádó Orofzlyánok.

7. A' gyakor Communio, az Istennek, tevéletességnek, és más jószágos-cselekedeteknek szeretetét fel-görjeszti az emberben. Mert ha szent Terézia-ként, csak egy Communio-által-is szenté lehet az ember, mentől inkább ha gyakorolja?

8. Az Isten akarattját meg-jelenti az embernek, mert az emberben

berben szálván Krisztus, a' szívének szöll. Innét a' Lelki Tanítók tanácsából, nincsen semmi hasznosabb azoknak, kik valamely rendbeli életet akarnak választani, a' gyakor Communiónát.

9. Kedvessebb dolgot nem cselekedhetünk a' Boldogságos Szűznek, és a' dicsőült Szenteknek, mind a' gyakor Communio-által. Sőt még az Istennek sem adhatunk nagyobb tiszteletet; azért int maga: Ezt cselekedgyetek az én emlékezetemre.

10. Semmi-által nem nyerhetjük úgy meg az Isten malasztyát, mint a' Communio-által; mert ez a' Szentseg magában foglalja a' malasztoknak két-fejét Krisztust, ki midőn a' Kommunikálóknak bőven osztotta volna malasztyát, látta szent Melchitildis.

11. Ennél kedvessebbet nem adhatunk Istennek, akár az élők idvességért, s-akár a' holtak nyugalmaért. ez a' Purgatóriomban-lévő lelkeknek fájdalmát enyhíti, sőt bizonyos bűnsük idején meg-is szabadítja.

12. A' Communio meg-eggyésíti velünk az Istent. Mert ha a' testi eledel az embernek állattává válik, az ember, a' mint szent Leo Pápa szöll, azzá válik, a' mit a' Communio-ban veszen, és így némiképpen eggyé-teszi az Istennel.

Ezeket, és több hasznait-is magadban tapasztalod, ha gyakorta élsz a' szent Communio-val. De talán azt mondogd némely hidegekkel: Nem vagyok méltó, hogy gyakorta kommunikáljak. mert irva van: A' ki méltatlan eszi, és iszja, illetet eszik, és iszik magának. Erre így felelek:

1. Felelet. A' ki nem méltó, hogy gyakran kommunikáljon, nem méltó hogy ritkán, mert a' kommunikálásnak balogatása nem tesz méltóbbá.

2. Felelet. Háromt rendben vétetik a' Kommunikálóknak méltósága. 1. Hogy egyenlő legyen a' Kommunikálóknak méltósága a' Krisztuséhoz: de ez lehetetlen. 2. Hogy olly nagy legyen, a' minémű lehet, kíváltképpen-való buzgóságából, és aitatóságból az embernek. de ez sem szükséges, noba igen hasznos; mert annál nagyobb malasztot nyér az ember, mennél nagyobb buzgósággal, és aitatósággal járul hozzá. 3. Méltóság abban áll, hogy tiszta legyen az embernek lelke balálos vétektől, és arra-való vágyódástól. Es elégfezes ez a' méltóság a' Communio-ra, és mindenképpen meg-lehet ez könnyen; azért egyebb oka nem lehet a' ritka Communiónak, hanem az Isteni szeretet tűrésnek el-alvása, a' lelki unalom, és álmoság, az aitatlanság, és hidegség.

Mely gyakorta kommunikálhasson pedig az ember, nehez el-ve-gezni. ez sok szent Atyáknak az itilete, hogy annál jobban cselekszik az ember, minnél gyakortább járul a szent Communiához. Szabad azért minden nyolczad-nap, vagy többször-is, mikor Innepek közelebb esnek egy-máshoz. Próbáld-meg kegyes Olvasóm, hogy mentől többször kommunikálsz, annál több malasztját vészed az Istennek, és nevedé-zi fogsz a' jóban.

Légyen elég a' valóságos Communióról. mert lelki-képpen, min- den-nap, mikor szent Misét hallasz (a' mint fellyebb írtuk) commu- nikálhatcz. a' mely, a' mint fellyebb fel-jegyeztük, abban áll, 1. hogy szányad, bánnyad bűneidet. 2. hogy nagy buzgósággal kíván- nád, ha szabad volna, a' Krisztusnak szent testét, és vérért magadhoz vened. 3. hogy a' minémű malasztokat akarasz kérj. 4. maga- dat, és hozzád-tartozókat ajánlyad Istennek. Es e'-szerint a' mód- szerint, sok Isteni ajándékokat nyerhetcz.

Ur-vétele előtt-való aitatofságok.

O Aldott nap! ó szerencsés nap! ó én szerelmemnek nap- ja! kiben nékem adatik az én Idvezítő JESUS-om! Kapcsolly hozzád engem édes JESUS, el-szakadhatatlan szeretnek lánczával, mert egyedül csak te-benned nyug- szik-meg az én szívem.

Mikor szemlélek téged édes JESUS, én szerelmes Je- gyefem? mikor látlak téged én lelkemnek édeslége, gyönyö- rűsleges JESUS? egyedül csak téged sohajt, téged kíván az én lelkem! add néki magadat, és egyebet semmit nem kíván.

Adgyad nékem szerelmes JESUS-om, hogy a' te szent testedet, és véredet hozzám vévén, a' szeretnek lángjával veled őszsze-olvadgyak, és a' te szereteted tűzével meg- emészteffem!

A' te szent karjaid-közzé vészem magamat édes JESUS, ott rejtezem-el, ott léssen az én nyájasságom.

Tedd jelül magadat az én szívemre, hogy egyedül csak te-read, és másokra kedvedért terjedgyen az én szeretetem, mert egyedül csak te-néked kötelezem magamat tellyes szí- vemből.

Sebesíts-meg engem szereteted nyilával szerelmes JE- SUS-om, és az én szívemnek meg-hidegedett részeit gyú- laz-d-fel idvességes szeretnek tűzével. Mu-

Mutasd-meg ma nékem a' te csuda-téteményidet Uram, és dicsőítessék a' te hatalmad, mert nincsen másban kivü- led, sem bizodalمام, sem reménségem én Uram, és én lste- nem!

Gerjezd-fel bennem édes JESUS a' lelki éhséget, és ad- gyad, hogy olly szívbeli buzgósággal kívánnyalak, a' mint té- ged el-vesztvén, harmad-napig keresett Szűz szent Anyád, és a' mint kívánta halottaiból-való dicsőséges fel-támadá- sodat.

Más szép fohászokodások.

O Bölcséges Szűz MARIA, Kristus JESUS-nak Sz. Anyja, légy segítségem nékem nyomorult bűnősnak e' jelen-való órában, melyben a' te szerelmes szent Fiadnak szent testét, és vérért magamhoz vészem, valamint azon sze- relmes szent Fiadnak kereszténél állottál, mikor mi-érettünk fel-felzittetett, és szent Lelkét ki-adta. Esfedezél érettem szent Fiadnak, hogy méltán, tiszta szível, és lélekkel, örök id- vességemre vegyem, azt az el-rejtett mannát. O szűzeknek virága, drágalatos szent Szűz, fedezd-bé irgalmaságnak palástyával, az én szívemnek, és lelkemnek mocskát, vezé- relly engem szent Fiadnak eleibe, nyerj malasztot, és ál- dást nékem tőle, hogy méltán az én lelkem hajlékába bé- fogadgyam.

Más szép fohászokodások.

O Véghetetlen szerelmű JESUS, jőj-bé az én szívem hajlékába, és a' te szentséges szíveddel egyefütsd-meg. Jőj-el fényességnek napja, világosítsd-meg az én elmémet, ki az egész világot fényességgel el-fogod. Jőj-el mennyei Szellő, és szellőztess az én lelkemet, hogy abban a' jóságos- cselekedeteknek jó illatú fű-szerfzami teremjenek. Jőj-el mennyei Eső, és szent vérednek csöpögésével öntőzd-meg az én lelkemet.

O JESUS, menyeyi ajándékoknak feneketlen tenge- re! csókolgatom tövisekkel meg-koronáztatott szent feje- det, pökösésekkel meg-úndokittatott homlokodat, nyug- hatatlanságtól bé-esett szemeidet, arcúl-csapásoktól meg- kéült

kékült szent orczádat, a' kerestnek terhe-alatt le-rokkant vállaidat, és febektől meg-szaggattatott szent testedet.

Csókolgatom szegekkel által-liggattatott szent kezeidet, és lábaidat, és a' dárdával által-verettetett szent oldalodat, melyek inkább meg-sebesíttek az én szeretetemtől, hogy sem a' szegektől, és dárdától. Ha a' vasat meg-nem útáltád, engem sem útálj meg, noha meg-keményedet szivem.

Más aítatos Kőnyörgések.

Ki vagyok én Uram JESUS Kríztus, hogy én nálam kívánczol lakni? ki vagyok én, hogy a' mennyeknek Királyát házamba fogadgyam? Nem tudod-e Uram az én eredetemet? nem vagyok a' te mennyei Sereged-közzülvaló. Nem vagyok Serafim, sem Arkangyal, sem Angyal. Ember vagyok, a' ki az-előtt semmi voltam; eredetet agyagból vettem. a' rothadás az én atyám, az én anyám, né-ném, és húgom féreg. miért sietcz tehát Uram én-hozzám? miért fenyegetcz halállal, hogy ha téged nem veendlek? Tudom Uram, hogy a' te gyönyörűségid, az emberek fiaiválvaló lakás. De én nem vagyok Móyses, sem Abraham, se Jákób; távul vagyok kerestelő szent János szentségétől, a' Bóldogságos Szűznek tisztaságától, az Apostolok szeretetétől, és a' te szenteidnek tekkéletességektől. Bűnös vagyok, méltatlan vagyok jelen-létedre, a' ki sok-fele bűneimmel, újjobban fel-lefizitettelek, és e' világi gyönyörűségért megvetettelek. De mivel tudod, ki vagyok, és még-is hozzám közelgetcz, kész vagyok, nagy örömmel téged én Teremtőm, hajlékomba bé-fogadnom. Jút eszembe Uram, hogy a' bűnösökkel ettel, és ittál; hogy kedvesbb volt előtted Magdolnának köny-húllatása, a' Fariseus eledelénél: hogy nem irtóztál amaz vér-kórságos aszfzony-állattól, a' ki prémedet illette. Tudom hogy a' hozzád-járuló vakokat, sántákat, poklosokat meg-nem vetetted. Azért jőj-el Uram JESUS Kríztus, imé én a' te szolgád, légyen nekem a' te akaratod szerént.

Eörrülly ő én lelkem! nagy örömet hirdetek néked, mert te-hozzád jön a' te Teremtőd, a' te Atyád, a' te pásztorod, a' te Jegyefed, a' te életed, Isten, és Ember, a' Kríztus JESUS.

JESUS. Siefs azért nagy örömmel a' te lelkednek édes Vendége eleibe, szerezz ajándékot, a' te kegyes Meg-váltódnak. adgy, a' mit adhatz, és sietséggel add-elé. a' te szivedet adgyad, és eleget adtál. Seperd meg, és üresítsd meg szivednek hajlékát. rekezd ki elmédből, a' hivságos, és hivalkodó gondolatokat, ne-adgy szállást a' testi kívánságoknak. adgy helyt a' te Jegyefednek, a' JESUS Kríztusnak, kinek légyen dicőfret, és tisztesség mind örökké, Amen.

II. Kőnyörgés.

Örök mindenható Ur Isten, imé a' te szent Fiadnak, a' mi Urunk JESUS Kríztusnak, áldott Szentségéhez járulok, mint beteg az életnek orvosához, mint tisztátalan, a' tisztaság kút-fejéhez, mint vak az örök fényességnek világosságához, mint szegény küldűs, a' menynek, s-földnek Urához. Kérem azért a' te véghetetlen bővséges irgalmaságodat, hogy az én betegségemet meg-gyógyítsd, szegénységemet meg-gazdagítsd, meztelen-voltomat bé-fedezzed. Hogy az Angyaloknak Kenyerét, Királyoknak Királyát, Uraknak Urát, olly becsülettel, és alázatossággal, olly töredelmes, és aítatos szível, olly hittel, és tisztasággal vegyem, a' mint leg-hasznosbb idvességemre. Engedd én Istenem, hogy nem csak testének, és vérének Szentségét vegyem, de szent teste erejének hasznát, és gyümölcsét-is érezzem. Adgyad, hogy a' te szent Fiad testét, melyet a' Szűznek méhéből vett, úgy fogadgyam hozzám, hogy ő-véle eggyesülvén, az ő tagjai-közibe számláltassam. Szerelmes Atyám engedd, hogy a' te szent Fiadat, kit most útamban fedél-alatt akarok hozzá-venni, színről-szinre láthassam, és örökké nézhessém, az örök bóldogságban, ki te-veled él, és uralkodik, és a' Szent Lélek Istennel egyetemben, most, és örökkön örökké, Amen.

III. Kőnyörgés.

Tudom Uram JESUS Kríztus, és a' mint tellyes szívből hiszem, úgy vallom számmal-is, hogy te a' Felséges Atya Istennek szent Fia, valóságosan, elevenen, Istenséged, és Emberséged-szerint, testestől az óltári Szentségben jelen vagy; Eeee és no-

és noha nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba szállj, mivel-hogy én bűnös ember vagyok: mind-azon-által kérlek, tisztítsd-meg magad az én szívemnek hajlékát, és szenteld méltó szállásoddá. A' te szentséges tested, és véred töröllye-el bennem, valamit a' test, és vér-által vétettem. Uram JESUS Krisztus nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba szállj, de csak parancsolj egy igiddel, és meg-gyógyul az én lelkem. Uram JESUS Krisztus, a' te szent kezeidben ajánlom lelkemet, mert te meg-váltottál engem a' magas kereszt-fának oltárán, igazságnak Ura, és Isten, Amen.

Mikor már színtén az Urat veszed.

Kristusnak szent Lelke szentelly-meg engem; Krisztusnak szent teste idvezits engem; Krisztusnak szent vére része-gits-meg engem; Krisztusnak szent oldalából ki-folyt víz mosogats-meg engem; Krisztusnak szenvedése erősíts-meg engem; ó édes JESUS halgats-meg engem; és rejsz-el engem, a' te mélységes sebeidben; és ne-engedd, hogy tőled el-vállyak; a' vér-szopó ellenségtől oltalmaz-meg engem; halálomnak óráján hij magadhoz engem, hogy a' te Szenteiddel, és választottiddal, örökkön örökké dicősrjelek téged a' dicsőségben, Amen.

Communio-után-való Imádságok.

Idvez-légy szerelmes JESUS-om, én lelkemnek kedves, és hatalmas Vendége, kit régtől-fogva kívántam, szorgalmatossan kerestem. Az én lelkemnek tellyes tehetségéből köszöntlek tégedet. Imádlak téged az Atyával, és Szent Lélekkel hozzám szálván. Aldgyad én lelkem az Urat, és mindenek, a' mik én-bennem vannak, az ő szent nevét.

Már enyim vagy, a' kié mindenek; tégedet birlak, ki mindeneket birsz. Mit tagadcz-meg nékem, holott magadat, minden jóknak kút-fejét meg-adtad?

Ujítsd-meg az én lelkemnek erejét, adgyad, hogy világos ísmérettel, álharatos gondolattal, és lángalló szeretettel örököké hozzád ragaszkodgyam. minden szeretetemnek, és indulatimnak te légy tárgya. Nálad legyen az én szívemnek külső, hogy kedved-szerint bé-mehess. egyedül csak te-hozzád

köttef-

köttefsék az én szívem, én szerelmes JESUS-om, ki az én szerelmemért meg-feszítettél. érezze jelen-létednek édes-ségét az én szívem, hogy a' te szeretetedtől meg-réjzedgvén, semmiben kivüled ne-örvendgyen. O Krisztusnak szent sebei, én lelkemnek paradicsoma! innen íszom Arany-szájú szent Jánossal, az én Urámnak szent vérért, és édemit! Amen.

Hála-adás.

O Kegyelmes JESUS, én kedves vendégem, áldott légy az Atyával, és szent Lélekkel egygütt mind örök-ké. O melly kevesé szerettelek, ki engem ennyire szerettél, melly kevesé tekintettelek, ki engem kegyes szemeiddel bővségeffen néztél. Imádlak teged mind itt, s-mind másutt a' kenyér, és bor színben, minden teremtettt-állatoknak tehetségekkel. Vedd hála-adásul, e' szent Sacramentomót, és azokat a' dicősrteket, mellyeket, meg-testesülésedről-fogva, egész életedben tettél, és a' mellyeket a' Bóldogságos Szűz-is tett a' te fogontatásodkor, születésedkor, és communiojakor, mellyeket azon szent Szűz-által, a' te szerelmes szent Anyád-által, néked, az Atyának, és szent Léleknek most bé-mutatok, Amen.

Magad bé-ajánlása, avagy mutatása.

Kegyelmes Ur Isten, ki én-érettem a' keresztnek oltárán fel-áldoztad magadat, és imé most, az oltári Szentségben eledelül adtad nékem magadat. én-is egészszem néked adom magamat. Meg újtom minden el-tekéltett jó szándékimat, fogadásimat. Semmi világi hívság ne-férkezzen ezután az én szívemhez, a' kiben te Isten lakol. egyedül csak te vagy szeretetem czéllya, a' te szent akaratodra bízom magamat, mind életemben, s-mind halálomban. De ő micfoda el-váltás ez, hogy az Urért szolgát, az Istenért bűnös embért adgyak? Annak-okáért kegyes Atyám, a' te, és a' Bóldogságos Szűznek szerelmes szent Fiát, kit most magamhoz vettem, az egeknek, és földnek kincsét néked adom, kiben néked tellyességgel kedved tellyen.

Néked ajánlom az ő szeretetét, tiszteletét, engedelmes-ségét, alázatosságát, ártatlanságát, szegénységét, szelidsé-

Eccc 2

gét,

gét, békeséges-tűrését, erősségét, mértékletességét, álhatatóságát, minden jóságos-cselekedetivel-eggyütt, hogy azok az én fogyatkozásimat állítsák helybe, Amen.

Kérés.

Sebefüsd-meg édes JESUS, az én lelkemet, a' te gyönyörűséges, és idvességes szerelmed febeivel, adgy az én szivembe tiszta, és fel-gerjedett Apostoli szeretetet, hogy el-ájuljak, és ugyan el-olvadgyon az én lelkem, a' te szerelmed, és kívánságod-miatt, tégedet éhezzen, tégedet szomjuhozzon, te-hozzád fohászkodgyon.

Adgyad szerelmes JESUS-om, hogy az én lelkem csak tégedet éhezzen, és szomjuhozzon Angyaloknak Kenyerét, lelkünknek táplálását, minden-napi természet-felett-való kenyeret, melyben találhatik minden gyönyörűségnek édesége. Tégedet Uram, kire kívánva néznek az Angyalok, éhen kívánnyon az én lelkem, és te szent testednek gyönyörűséges ízével töltsd-bé az én lelkemnek kívánságait. Téged szomjuhozzon életnek kút-feje, bölcséségeknek, tudomány-nak, örökké-való fényességnek forrása, minden jónak bőven folyó ár-vize, Isten házának bővsége.

Téged kívánnyon az én lelkem, te-hozzád ohajtson, téged keressen, és meg-találjon; te-utánad fusson, és el-érjen téged. Te forogj szüntelen az én elmémbe, és számban: csak te egyedül légy az én reménységem, és minden bátorságom; az én gazdagságom, és vigaságom; az én békeségem, és táplálásom; az én oltalmam, és segítségem; az én bölcségem, és örökségem, az én kincsem, és birodalmam, kiben mind végig álharatos erős gyökeret vervén, meg-maradgyon az én szivem, és lelkem, Amen.

Más Kérés.

OKegyelmes Ur Isten, a' te irgalmasságodnak fokaságaszerint bé-mentem a' te oltárodhoz, kitől tiltatnom kell vala, az én gonofzságimnak fokasági-miatt. Te-néked vétkeztem Uram, és gonofzságot cselekedtem előtted. Ne vésd el engem színed-elől, kinek idvességéért magadat a' keresztre adtad, és most ugyan önnön-magadat eledelül e' szent Sacramen-

mentomban. Engedgy-meg szerelmes Atyám, engedgy-meg a' tékozló fiúnak, bocsásd-meg az én bűneimet a' te szerelmes szent Fiadnak vére-húllásáért, és érdemiért.

Ez a' nagy gazdagság, ki az én bűneimért eleget-tészen, adgyad, hogy a' te jelen-léteddel minden bűnöktől meg-tisztuljak, és a' te malasztodnak ajándékival bé-tellességgyem, adgy foganatos malasztot nékem, hogy minden fogyatkozásoktól, és gonosz hajlandóságoktól meg-tisztuljak. én ugyan a' gonoszt igyekezem el-kerülni, de ládd az én gyarlóságomat, azért a' te hatalmas kezeddal támogass. adgyad, hogy a' világi hiúságoktól el-vonnyam szivemet, és a' gonosz kívánságokat meg-zabolázzam. engedd, hogy magamnak meghalljak, s-néked éllyek. szabadíts-ki engem, ellenségim kezeiből. erősítsd-meg a' jóban szivemet, világosítsd-meg elmém, és gerjezd fel szereteted lángjával akaratomat.

Tiszta szívet teremts bennem Isten, és igaz lelket újíts az én belső részeimben. Fojtsd-meg én-bennem a' gonosz kívánságokat, a' te mérges italod-által. O alázatos JESUS, ki a' kenyér, bor színe-alatt el-rejtettél, és fokaktól méltatlan vétetel, adgy alázatos szívet nékem, a' te alázatosságodért. ô buzgó szívé JESUS, ki a' kertben vérrel veritezvén imádkoztál, adgyad, hogy én-is tellyes szivemből dicfirjelek téged, és ne-szunnyadozzon az én lelkem a' te szolgálatodban.

O nagy tűró JESUS, a' te arczúl, s-nyakon-csapásid, ostorozásid, és becstelenségidért adgy nékem e' világi inségekben békeséges-tűrést, és szenvedést.

O én idvezítő JESUS-om, adgy nékem boldog kímülást e' világból, a' te halállal-való tusakodásodért, és a' keresztfán három óráig-való szenvedésedért, és szent halálodért.

O nagy igazságú JESUS, mikor az iteltre el-jöven-desz, tedd a' te igazságod, és az én bűnös lelkem-közzé, a' te szent vérednek érdemét.

Egy-fzóval légy nékem mindenekben mindenem. a' kételkedésben vezérem, a' tudományban Mesterem, a' ké-sértetekben Erőm, a' nyavalyákban Orvosom, az inségekben vigasztalom, a' veszedelmekben paísom, és halálomkor idvességem.

Ecee 3

Azon

Azon szeretetedért, mellyel öröktől-fogva szeretted e' világot, légy ingalmas azoknak, kikért meg-halni méltóztattál. részesítsd azokat, a' te bővséges érdemidben, a' kikért e' mai, és elébbi szándékim-szerént imádkozni szoktam, avagy tartozom. Adgy örök nyugodalmat, a' világból kimúlt hiveknek, a' hol én-érettem-is téged dicsíjjenek, és szerezzenek; adgy az élőknek foganatos malasztot, hogy a' te kedvedben meg-maradgyanak, a' Bóldogságos Szűznek, és minden Szenteknek esedezések, és érdemek-által, mellyeket a' te véghetetlen érdemiddel ölsze-foglalván szent Atyádnak bé-mutatok.

O Bóldogságos Szűz M A R I A, Krisztusnak szent Anyja, ki méltán hordoztad azt, a' kit most magamhoz vettem, nyerd-meg mind azokat nékem szent Fiadtól, a' miket ő nékem idvességeknek tud lenni. nyerj bocsánatot, e' mostani Communiómban-esett fogyatkozásimról-is.

Te-is ő én dicsőséges őrző Angyalom, szent Pátrónusim N. N. és Istennek minden Szentéi, kik ennek a' világnak meg-háborodott tengerén által-evezvén, az örök bóldogságnak partjára jutottatok, már magatok-felől bátorságossákké lévén, vigyázatok mi-reánk. Nyerjétek-meg esedezéseim-által, hogy ez a' mennyei Kenyér minden nyavalyáimban, testi, s-lelki veszedelmimben, légyen nékem erősségem, hogy ennek az eledelnek erősségében, ennek a' világnak pusztáján szarándokoskodván, az Isten hegyére, és az örök életre jut-hassak. A' hol bővség vagyon fogyatkozás-nélkül, meg-elégítés unalom-nélkül, öröm változás-nélkül, dicsőség irigység-nélkül, bátorság veszedelem-nélkül, élet halál-nélkül, és minden jó vég-nélkül, Amen.

Más Könyörgések az Aldozat-után.

I. Könyörgés.

I Mádlak tégedet, és hálákat adok néked Uram JESUS Krisztus, ki engemet alá-való bűnöst a' te szent asztalodnak idvességes lakadalmára méltóztattál erefzteni. ez-által Uram, minden lelki fogyatkozásimat állásd helyre. ez-által az én testemet, és lelkemet, változtasd-el, a' te szent szolgálatodra, világoskodgyál bennem a' te Istenségednek fényességével. Ez-által engedd, hogy tégedet tekéletesen szeresselek mind végig, és el-válthatatlanul te-veled eggyesüljek.

süllyek. Térítsd-meg Uram a' szegény bűnösöket, hidd-vízfsza az eretnekeket, világosítsd-meg a' hitetleneket, kik téged nem ismernek. Légy jelen mindeneknek, kik valami inségben, és szükségben nyavalyának. Légy jelen azoknak, kikért imádkozni tartozom. adgy az élőknek bocsánatot, és malasztot, a' holtaknak nyugodalmat, és örök világosságot. Légyen néked dicsíret Uram JESUS Krisztus mind örökkön örökké, Amen.

II. Könyörgés.

O Aldott JESUS, Atyának Igéje; téríts-meg engem.
O áldott JESUS, Istennek Báránya; tisztíts-meg engem.
O áldott JESUS; jó Pásztor; tápláld engem.
O áldott JESUS, én Mesterem; taníts-meg engem.
O áldott JESUS, Békeségnek Fejedelme; igazgass engem.
O áldott JESUS, én Meg-váltóm; idvezíts engem.
O áldott JESUS, én Oltalmom; oltalmaz engem.
O áldott JESUS, én Békeséges-szenvedésem; erősíts engem.
O áldott JESUS, én Istenem; bírd engem.
O áldott JESUS, Ut, Igazság, és Elet; eleveníts engem.
O áldott JESUS, én Erősségem; emelgy-fel engem.
O áldott JESUS, Világosság; világosíts-meg engem.
O áldott JESUS, én Igazságom; igazíts-meg engem.
O áldott JESUS, Lelkemnek Orvosa; gyógyíts-meg engem.
O áldott JESUS, én Atyám; őriz-meg engem.
O áldott JESUS, Menyből alá-szállott élő Kenyér; elégíts-meg engem.
O áldott JESUS, én Örömem; látogass-meg engem.
O áldott JESUS, én Szeretetem; változtass-el engem.
O áldott JESUS, Bűneimnek meg-bocsátója; rejsd-el engem szent sebedben.
O áldott JESUS, örök Elet; fogadgy-bé engem az el-választottak-közbe.
O áldott JESUS, én Dicsőségem; dicsíts-meg engem, Amen.

III. Könyörgés.

O Méltóságos szent lakadalom, melyben a' Krisztusnak dicsőséges szent teste vétetik, mely régen a' mi idvességünkért, ez halandóságnak úttján meg-fáradott, a' bűjtőlés-által meg-hervadott, bűneinkért ostoroztatott, el-temettetett, a' halottak-közé számlálatott, és most az Atya Isten jobján ül. O áldott JESUS örökké dicsí-

dicfirtefél a' ki mind a' te dicsőségednek székiben, s-mind az ol-
tári Szentségben jelen-lévén, az én lelkemnek eledele akartál lenni.
Kérlek Uram JESUS Krisztus, szabadíts-meg engem, e' Szentségnek
ereje-által, a' bűnnek szolgálatyától. Gyámolítsd, erősítsd lel-
kemnek erejét a' te szolgálatodra, öltsd-meg én-bennem, minden
világi, és testi kívánságnak éhségét. Erősíts az igaz hitnek tekél-
letességében, az illendő reménységben, az igaz szüntelen-való szere-
tetben. Engedd, hogy követhessem a' jókat, el-távoztathassam a'
gonoszokat, gyakoroljam a' jóságos-cselekedeteket, el-kerüljem
a' vétkeket. Ald-meg Uram az én lelkemet, hogy a' világi hiúsá-
gos gyönyörűségeket meg-utálván, az örök boldogságot szüntelen
szomjuhozza, és soha tőled el-ne távozzék. Engedd, hogy ennek
az Anyagi Kenyérnek, az én szarándokságom úti-költségének, és
az örök élet zálogjának ereje-által nevedegyem tekéletes lelki ál-
lapatra; hogy e' mulandó árnyék világ-után, a' te Isteniséged látásá-
ban részesüljek, téged örökké lássalak; lássalak, és szeresselek;
szereffelek, és dicfirjelek mind örökké, Amen.

IV. Könyörgés.

HAlát adok tenéked, én Meg-váltó Istenem, Uram JESUS Kri-
stus, hogy e' mái-napon, a' te édeséges vendégségedben része-
sítettél engem, a' holott önnön-magad gazda, es eledele vagy. Kér-
lek a' te ingyen-való könyörületességédért, hogy testednek, és vé-
rednek eledele ne-légyen itiletemre, és kárhozatomra, hanem id-
vefésemre, és lelki orvoságomra. Légyen bűneimnek bocsánat-
tyára, büntetésemnek elég-tételére, légyen minden bűnöknek el-
távoztatására, és gonosz kívánságimnak ki-gyomlálására, a' szere-
tetnek pedig, tisztaságnak, és békeséges-tűrésnek, és minden jó
cselekedetnek plántálására. Légyen az én látható, és láthatatlan el-
lenségim-ellen erős kö-fal, minden késértetemben segítség, minden
háborúságimban békeség, és öröm. Légyen a' szívemben a' szeretet-
nek gerjesztése, szőlőfőmben igazságnak ígéje, elmémben jó-akarat.
Légyen testemben a' tisztaságnak őltalma, cselekedetemben világos-
ság, és igazság, jó szerencsémben alázatosság, háborúságimban
főnvedettség.

Kérlek Uram JESUS Krisztus, adgy olly malasztot, ez men-
nyei Kenyér-által, hogy ennek erejével, meg-ne fogyatkozzam e'
szarándokságban. Ennek erejével, és a' szent Angyalok segítségé-
vel juthassak ama' nagy vendégségbe, holott a' Szenteknek fel-ő-
vedzve szolgálsz, a' holott a' te Szenteidnek igaz világosság vagy,
véghetetlen öröm, tellyes gyönyörűség, tekéletes boldogság, és
mindenekben minden, a' holott te az Atyával, és Szent
Lélekkel élsz, és uralkodol mind örökkön
örökké, Amen.

HATO-

HATODIK RÉSZ E.

A' VEREK SZERELMES, FEJÉR, ES PIROS
VÓ-LEGENNYENEK,

A' KRISTUS JESUSNAK,

Ki midőn Isteni formában vólna, nem ragadománnyal,
hanem természettel egyenlő az Istenhez;
ki-űresítette magát,
A' szolgákért szolgálai személyt vévén-fel.

EKES ABRAZATUNAK, AZ EMBEREK
FIAI-FELETT;

De a' kinek az-után nem vala ábrázattya, sem ékessége,
Midőn nem emberré, hanem főreggé lett.

AZ ÓRÓK HALMOK KIVANSAGANAK, ES
A' NEMZETSEGEK VÁRASANAK.

De a' ki meg-útáltatott az-után, és mint-egy leg-utolsó
lett a' férfiak-között.

ALDOTNAK, KI AZ UR NEVEBEN JÓTT.

De végtére, ki az embereknek gyalázattya, és a'
népnek útállatósága lett;

A' ki gonosz-ságot nem cselekedett, sem álnokság nem
találtatott az ő szájában:

Mind-az-által a' bűnösök-közzé számláltatott,
Es sokaknak a' bűnöket el-viselte.

A' JÚDA NEMZETSEGEBŐL-VALÓ
O R O SZ L Y A N N A K;

De a' ki mint a' Juh, halálra vitetett;
Es mint a' bárány az ő nyirője-
előtt meg-némúlt.

Ffff

F A J-

FAJDALOM FERFIANAK.

Ki a' Sajtót egyedül nyomta;

Es a' Nemzetek-közzül nem volt véle férfi.

A' ki, a' mi betegséginket viselte, és a' mi fájdalminkat hordozta;

Ki meg-sebesíttetett a' mi gonofságinkért, és meg-törtetett a' mi bűneinkért.

A' J O P A S Z T O R N A K,

Ki az ő juhaiért, le-tette lelkét.

A' K Ö V E T K E Z E N D Ő J Ó K

F Ő P A P J A N A K,

A' ki önnön-maga vére-által, bé-ment egyszer a' szent helybe, örök váltságot találván.

A Z E G E K N E K, E S F Ő L D N E K

H A T A L M A S K I R A L L Y A N A K;

Kinek a' szelek, és a' tenger engednek,

De a' ki meg-alázta magát, engedelmes lévén az Atya Istennek, a' keresztnék baláláig.

Méltó vagy Uram, hogy el-vedd az erőt, Istenségét,
és bölcseséget;

Mert meg-ölettettél, és meg-váltottál minket a' te véreddel az Istennek.

T E N E K E D A L D A S, E S T I S Z T E L E T, E S D I C S Ő -
S E G, E S H A T A L O M, Ő R K K Ő N Ő R K K E,
A M E N.

HA-

HATODIK RÉSZ E.

A' MI URUNK JESUS KRISTUSNAK ELE-
TERŐL, ES SZENVEDESERŐL.

P E N T E K R E.

Kristus, és ember-közt-való beszélgetés, ugyan Kristus életéről, és szenvedéséről, hogy miképpen kellesek arról elmélkednünk, és azt követnünk.

I. §. *Intés, a' mi váltságunknak elmélkedésére.*

Azt éreztétek magatokban, a' mit a' Kristus JESUS-ban-is, ki mikor az Isten formájában volna, nem alította ragadománynak, magát az Istennel egyenlőnek lenni, hanem ő-magát ki-üresítette, szolgai formát vévén-fel, az emberekhez hasonlóvá lett, és külső ábrázat-tyában úgy találtatott, mint ember. Szent Pál Apostol, a' Filippi-ekhez írt levelének, második részében, ötödik, hatodik, és hetedik verseiben.

HAlgasd-meg ő ember, ki midőn természet-szerént, szolgálj állapotban vólnál, mind-az-által nem akarván szolgálni, a' te Uradnak szabadságát, és egyenlőségét igye-kezed el-ragadni. Hald-meg, és vigyázz-reá, mert Kristus, mikor Isteni formában vólna, nem ragadománnyál, hanem természettel egyenlő az Istenhez, tudnia-illik, a' ki min-denható, minden-tudó, és örökké-való &c. ki-üresíté ma-gát. nem csak szolgai személyt vévén magára, és az emberek hasonlatosságában láttatott; hanem még a' szolgának tisz-tit-is véghez-vitte, meg-alázván magát, és engedelmes lé-vén az Atyának mind halálig.

De kicsinynek látczik a' néked, hogy Isten Fia lévén, egyenlő az Atyához, szolgált az Atyának, ha a' szolgának-

is, inkább akár-melly szolgánál nem szolgált. Arra terem-
tettél volt ő ember, hogy a' te Teremtődnek szolgálly. O mi-
csoða illendőbb, mint annak szolgálnod, a' kitől teremtettél;
ki-nélkül se nem élhetz, se nem mozoghatz, se nem lehetz?
micsoða pedig boldogabb állapot, mint a'nak szolgálni, a' kinek
szolgálattya uralkodás? s-még-is azt mondád: *Nem szolgállok!*

De imé el-jött a' te Teremtőd, el-jött a' te Urad; kész
a' pártos, és meg-általkodott szolgának-is szolgálattýára, el-
jött, nem hogy néki szolgállyanak, hanem hogy ő szolgál-
lyon. El-jött, hogy te bé-ülly, ő szolgállyon; hogy te nyu-
godgyál, ő fáradgyon, és veritezzon: hogy te meg-gyó-
gyúilly, ő meg-sebese-dgyen; sőt hogy te élly, ő meg-hallyon
éretted.

ő Jákóbnál hivebb szolga, ki nem csak hét, hanem har-
mincz három elztendeig szolgált te-éretted: O melly hiven,
melly nagy békeséges-tűréssel szenvedett! nem immel-ám-
mal, szunnyadással, mert mint az óriás örvendezett az en-
gedelmesség úttýának véghez vitelére: nem kép-mutatás-
sal, ki sok munkája-után lelkét-is le-tette; nem zúgolódás-
sal, mert ártatlanul meg-ostoroztatván, fel-nem nyitotta a'
száját. Es mit cselekedett volna még éretted, s-nem csele-
kedte? O embernek gyalázatos kevelysége! ki más-kép-
pen meg-nem aláztathatott, hanem a' maga Urának szol-
gálattýával!

A' *Krisztus*
szóll.

O ember, ha fűled van a' hallásra, hald-meg, mit mond
az én választott Edényem, és Apostolom, ki az én titkomat
által-látván, az én számból szóll. A' ki az én nevemet a' Ki-
rályok, és földnek Fejedelmi-előtt hordozta. A' ki nem
alította magát, mást tudni, hanem csak engem a' fel-feszitte-
tett Krisztus JESUS-t. ki noha a' tekkéletességnek, el-rejtett
mély titkoknak bölcsességét beszéli, néked mind-az-által en-
gem, a' fel-feszítettett JESUS Krisztust predikáll, a' hitetle-
neknek botránkozást, azoknak, kik el-vesznek, bolondsá-
got, néked pedig, és a' kik idvezülendők, az Istennek erejét,
és bölcsességét. Es imé az én alázatosságomnak példája,
mellyel én Isten, és Ur lévén, szolgáltam néktek, ifiúsá-
gomtól-fogva, mind halálomig; méltó azért, hogy innen
tanúilly alázatosságot, és szolgálatot, és hálá-adással légy az én
aláza-

alázatosságomnak, és jóságomnak. O melly nehéz szolgál-
latot adtál nékem a' te bűneidben! nehéz munkát adtál a' te
gonofzságidban! Micsoða munkát? fáradságot, éhséget, és
szomjúságot! vérrrel veriteztél, és keservesen haltál!

O Uram, micsoða az ember, hogy ennyire közlötted
magadat véle, avagy az embernek fia, hogy ennyire becsül-
lód őtet? O mennyit munkálkodtál Uram, nékem szolgál-
ván! Méltó volna bizonyára, hogy bár csak ez-után, te
nyugodnál, és a' te szolgád szolgálna néked. O melly nagy
szolgálatot tettél magadévá az én haszontalan szolgálatomat,
kinek hogy-ha szüksége volna szolgálatra, tizenkét légio An-
gyalnál több jönne szolgálattýára! ő melly ki-gondolhatat-
lan mesterséggel térített-vízíza pártos szolgádat, meg-
győzván a' jobban a' gonofzt, alázatossággal a' mi kevelý-
ségünket meg-szegyenítván, háladatlanságinkat jó-tétemé-
nyiddel ajándékozván! Így győzte-meg tudni-illik a' bölcsé-
ség a' gonofzságot. Így eleven-szenet harítottál az ellenség
fejére, mellyel fel-gyuladna a' te szeretetedre, és szolgálá-
todra.

Meg-győzted Uram, meg-győzted pártos szolgádat.
imé nyújtom kezeimet, és a' te igád-alá hajtom fejemet. En-
gedd-meg, hogy néked szolgállyak, és munkálkodgyam.
Végy szolgálatod-ala engem, imé én a' te szolgád, jól-lehet,
haszontalan, hanem a' te foganatos malasztod előzzön-meg
engem, kövessen engem, és velem munkálkodgyon. Meg-
előzött már minket, alázatosságnak, és tűrésnek példáját ad-
ván előnkbe. kövessen minket, hogy azokat, a' mik meg-
mutattatak, kövessük. O melly boldogok leszünk, ha a' te
Apostolod tanácsát halgattyuk, hogy azt érezzük magunk-
ban, a' mit te-benned, édes JESUS láttunk! ő ki adgya
énnekem, hogy ezeket meg-tartsam, szívemben forgatván,
hogy az én elmélkedésemben, a' te szeretetednek tűze fel-
lobbannyon, és ez-után utánnad fűssak, a' te jó illatodban?
El-tévedtem mint az el-veszett juh, ki térít engem az igye-
nes útra, ki víszon az örök életre, hogy azt meg-talállyam,
és birjam?

Az ember
szóll.

2. §. Krisztus követése előnkbe-adatik.

Az Atya Isten szoll. En kezdetben igyenessen teremtettem az embert, tudnia-illik magam képemre, és hasonlatosságomra: de ő mikor becsületben volna, nem értette: és a' ki arra teremtetett vala, hogy az Isteni természetben részesülne, hasonlított az oktalán-állatokhoz, és hasonlónak lett hozzájuk.

Ez pedig Adám, az első ember, ki által-hágván az én parancsolatomat, ki-űzetetett paradicsomból, és veszedelmnek, és halálnak fiává lett. Ezt veszedelmessen követtek, és azon bűnben, és büntetésben részesültek, valakik őtől természet-szerént származtak. De nem igyekezem a' nyavalyás embernek halálán, nem-is gyönyörködöm a' bűnösök veszedelmén: sőt annyira szerettem a' világot, hogy egyetlen-egy Fiamat adnám érte, hogy valaki ő-benne hiszen, el-ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Ez az második ember, mennyékből menne, ki nem földi, hanem menne életet élt e' földön. Ezt adtam azért a' nemzetségeknek Vezérül, és Tanítóul; hogy valaki őtet követné, szerettségben ne-járna, hanem az életnek világossága volna nála. Ezt adtam eleven példálul mennyékből, és külömb-külobb-fele ajándékokkal, malasztokkal, és minden-némű jóságos-cselekedetekkel fel-ékesítettem, hogy őtet követnék, a' kiket én öröktől-fogva láttam, és el-választottam, hogy az én Fiam képehez hasonlóknak lennének; és hogy néki örökös társai lennének az én országomban. Ugyan-is az első ember földből-való, földi, a' második Ember mennyéből-való menne. Azért, valamint a' földinek képét viselték (által-hágván az én parancsolatimat) úgy visellyének a' menneinek a' képét (a' Krisztus példáját követvén) tellyes életeteknek napjaiban, szentségben, és igazságban szolgálván nékem.

Nézzetek a' hitnek el-kezdőjére, és el-végezőjére JESUS-ra, ki nagy örömmel el-szenvedte a' keresztet, megvetvén a' gyalázatot.

Hebraeos 12. v. 2.

Imé ez, az emberek fiai-felett ékes, kiben lakik minden Istenségnek tellyesége, nem csak példa-szerént, hanem valósággal. Ez az én szerelmes Fiam, kiben nékem kedvem tölt,

tölt, őtet halgald, és kövesd. Az én kedvemben akarok lenni? őtet kövesd, annál kedvesebb leszel nálam, mennél hozzá hasonlóbb. Valamint Isák meg-nem áldotta Jákóbot, míg az első-születnek köntösében nem öltözött, úgy te sem áldatol-meg én-tőlem, ha a' makula-nélkül-való Báránynak, gyapjába, az-az, az én egyetlen-egy Fiamnak jóságos-cselekedetibe nem öltözl.

Vesd-el tehát, a' szerettségnek cselekedetét, és öltözzél a' világosságnak cselekedetibe, sőt a' JESUS Krisztusba. Nézd-meg, és cselekedgy a' példa-szerént, mellyet én néked mutattam, járj azon az úton, mellyen elől-ment az én szerelmes Fiam, midőn a' földön láttatott, és az emberekkel társalkodott, és példát adott néktek, hogy ti-is azt cselekedgyétek, a' mit ő cselekedett.

Aldott az Isten, a' mi Urunk JESUS Krisztusnak Atya, az irgalmasságnak Atya, és minden vigasztalásnak Istene, ki gazdag vagy irgalmassággal; a' te nagy szerettedért, mellyel minket szerettél, kik midőn a' bűnben meg-holtunk volna, meg-elevenítettél minket a' Krisztusban (kinek jó-vóltából idvezültünk) és fel-támáasztottál, és a' menneiekbe ültettél, Krisztus-által, hogy a' következendő időkben meg-mutatnád, a' te malasztodnak bővséges gazdagságit. O mely édesek, az én számban, a' te beszédid, mellyekkel minket hívsz a' te Fiadnak társaságába. De én követem-é az Istent? a' szolgál az Urat? a' földnek pora, az egek Királyát? erőtlén a' Mindenhatót?

Az ember szoll.

3. §. Az Isten Emberré lett, hogy követhessük.

En mennyékből alá-szállottam, és a' láthatatlanból látható lettem, és mivel az én dicsőségemnek fényességét el-nem szenvedhetted volna, ki-űresítém magamat, szolgálai személyt vévén magamra, emberi hasonlatosságban-találtattam, hogy így követhetnél; mert ugyan-is engem követni, nagy dicsőség, és el-érni nagy boldogság.

Mert mivel-hogy, az első ember-által, minnyájan ki-estek a' boldogságból, nem térhettek oda visszra, hanem valamely Vezér-által. De ki lehetne ez a' Vezér? valamely ember? de valamint a' természetben, úgy a' bűnben minnyájan

A' Krisztus szoll.

nyájan egyyefek. Talám valamely Angyal? de így sem lett volna elég-tétel a' bűnökért. Csak egyedül az Isten vala erre alkalmas. De ő nem láttathatott. hogy azért minde- nektől láttathatnék, és a' kit bátran követhetne az ember, én Isten lévén, *Emberré lettem*, hozzátok hasonló, és halandó, hogy énnékem minden cselekedetim, a' ti oktatástok volna, és az én Istenségem, az emberségben el-rejtetvén, néktek vi- lágoskodnék.

Mit kételkedel tehát a' kettős úton? az idveségnek igényes uttyát keresed? En vagyok az *Ut*, a' ki én-általam bé-megyen, idvezül. Még-is kételkedel? mit vélsz e' világi dicsőségek, tisztességek, méltóságok, gazdagságok, testi győ- nyörűségek, és emberek itéleti-felől? nézd-meg, mit itiltem én, és azt bátorságossan kövesd, meg-nem csalatkozol, mert én *Igazság* vagyok. félsz én-érettem a' szenvedéstől, és halál- tól? imé én *Elet* vagyok. én vagyok a' te idveséged, és min- den jód, ha meg-halasz-is, élsz. mert én azért jöttem, hogy életed legyen, és bővebben legyen. egy-szóval: En *Ut* va- gyok neked példa-adással, *Igazság* igirettel, *Elet* örök juta- lommal.

Az ember
szóll.

O édes JESUS, imádunk tégedet Izraélnek, és nem- zeteknek Királya, imádunk téged, e' földi Királyoknak Ki- rálya. dicshetnek áldozattyát áldozunk néked, a' te jósá- godnak bővségéért, melyet nekünk mutattál; gonosz mag- nak, el-veszett fiaknak. Mikor még ellenséged voltánk, meg-emlékeztél a' te irgalmaságodról. Láttad a' te néped- nek inségét, és belől a' szeretetnek édeségétől meg-találtat- ván, a' békefénynek, és meg-váltásnak módgyáról gondolkod- tál. Kevés volt a' te szeretetednek, a' mi idveségünk végbe- vitelére Kerubint, vagy Sérafont, vagy más Angyalt küldeni, magad jöttél hozzánk, az Atya akarattyából, kinek felettébb- való szeretetét meg-tapasztaltuk te-általad.

O csudálatos szeretet! a' véghetetlen dicsőségű Isten, el-vetett féreggé léfzen! mindeneknek Istene, a' szolgálknak szolga-társává lettél. Kevésnek láttatott az lenni, hogy U- runk, és Atyánk lennél, Atyánk-fiává, és rokonunká lettél.

O minémű hálá-adással tartozom néked, hogy nékem, és más hivednek-is, az örökké-való boldogságra, igényes
utat

utat mutattál! mert a' te életed, a' mi útunk, ha te elől nem mentél, és tanítottál volna, ki követne? O mely fokban há- tra-maradnának, ha a' te példadat nem látnák! imé látván a' te jeleidet, és tudományodat, még-is túnyák vagyunk, hát ha a' te példadat nem látnók, mi lenne?

4. §. *Mire int minket a' Kereszttyén név.*

O ember hálá-adó akarsz nékem lenni? tehát *köves en- gemet*. az nékem leg-kedvesebb. Nincsen az atya-előtt ked- vessébb dolog, mint ha a' fia őtet követi. légy tehát az én kő- vetőm, mint kedves fiú. Tudod-é, miért hivattatol, az én nevemről Kereszttyénnek? azért, hogy *köves engem*. Jaj azoknak, kik ezt a' dicsőséges nevet méltatlan viselik. kik Kereszttyéneknek hivattatnak, azonban nem azok; kik szá- jokkal vallyák, hogy engem ismernek, cselekedetekkel tagad- gyák. kevesen vannak, kik az én követésemről, és keresz- tyénekhez illendő erkölcsökről gondolkodnak. Jobb volt volna bizonyára azoknak, az igazság uttyát, az én hitemet meg-nem ismerniek, hogy-sem meg-ismérvén, annak meg- nem felelniek. O mely nagy keسرűség, látnom, hogy az én nevemet így becsstelenitik, és illy éktelenül élnek vele!

Ha annak, ki én-bennem mondgya magát lakni, úgy kell járnia, a' mint én jártam, mentől inkább azoknak, kik én-érettem vannak, az én követim, és az én titkaimnak ma- gyarázói? ha pedig engem nem követnek, nincsen mentsé- gek. De ő mely fokban vannak, a' kiknek leg-közelebb kel- lene hozzám járulniok, leg-távulabb vannak! és a' kik az én kenyeremet eszik, azok árulnak-el engem. Mi dolog, hogy az én szerelmemim-is, az én házamban gonofzságot csele- kesznek?

Nem-de-nem mind ezek a' testnek, és setétségnek cse- lekedeti-é? én pedig igaz világozság vagyok, és a' ki engem követ, nem jár setétségben. Micsoda szövetsége vagyon Kristusnak Béliállal? a' világozságnak a' setétséggel? véled-é, hogy méltán mondatnak azok keresztyéneknek az én ne- vemről, kik inkább szeretik a' setétséget, hogy-sem a' vilá- gozságot? az erkölcsnek hasonlatossága nemzi, és neveli a' barátságot, miképpen mondgyam tehát én azokat barátim-
nak,

A' Kristus
szóll.

nak, kik erkölcsökben különböznek? Azokat tartsam én Tanítványimnak, kik gyűlölik az én tudományomat? azokat, kik az én beszédimet láb-alá tapodgyák? az én szolgaim-é azok, kik azt kiáltyák: Uram, Uram, s-nem cseleklízik akaratomat?

*Az ember
szóll.*

Taníts-meg engem Uram, a' te akaratodnak cselekedetire, mert az Istentől jöttél Mester, és igazságban tanítod az Istent uttyát. Mert előlször cselekedni jöttél, s-az-után tanítani. adgyad, hogy a' mi életünket, a' te életed tüköréhez szabjuk. mert a' kiket a' te Atyád el-választott, azt akarja, hogy hasonlökká legyenek a' te képedhez. Adgyad nekem édes JESUS, hogy a' mint eddig a' földi embernek a' képét viseltem, úgy ez-után a' mennyeiét viseljem; és ne-szabjam magamat ehez a' gonosz világhoz, hanem te-hozzád. mindenütt téged kövessenek. mert a' ki azt meri mondani, hogy benned lakik, úgy kell néki-is járni, a' mint te jártál. De mi-képpen lehet? te mint az Oriás örvendeztél a' te utadnak futására, ki érhet te-veled?

5. §. *A' Krisztus követése dicsőséges, gyönyörűség, és hasznos.*

*A' Krisztus
szóll.*

Ha csak távúlról-is igyekezzél engem követni, és a' te hivatalodnak czélyához fietni. Imé a' világ fiai, melly nagy szorgalmatossággal keresik a' gazdagságot, tisztet, és méltóságot; mely nagy szenvedésekkel, fáradságokkal horgászsák a' hatalmasoknak, és Fejedelmeknek gratiáját, és jó-akarattját! melly nagy veszedelemre veti magát a' vitéz, egy kis becsületért, az ő hadi Vezére-előtt. De mind ezeknek micfoda jutalmok vagyon? egy darab földecske, és a' léleknek gyötrelme. Mert mindenek mint a' füst, és árnyék el-enyésznek, és semmi az ég-alatt, az ő állapottyában, meg-nem áll. Bizonyára kevesebb munkával szolgálhatz nekem, kevesebb fáradsággal el-nyerheted az örök életet, s-még sem akarod?

Miért szeretitek tehát ő emberek fiai a' hiúságot? miért kerestek a' hazugságot? Tudgyátok bizonyosan, hogy az Ur az ő szentét csudálatossá tette, engem tudni-illik különb-külömb-féle ajándékokkal fel-ékesített, hogy az én életem

tem néktek tükörötök, és példátok lenne. Engem kövessetek tehát.

Mit jártok a' világnak, és testnek nehéz uttyán? imé romlás, és bódogtalanság a' bűnösöknek útain, az én útaim pedig kellemetessék, az igám-is gyönyörűséges, és az én terem könnyű. én a' darabos utakat-is meg-igyenestem. En a' tévelygőket visszafát-eritem, a' munkálkodókat meg-könnyebbitem, az álhatatossákat meg-koronázom.

Annak-okáért, a' ki nekem szolgál, engem kövessen. nagy dicsőség, az Ur követése. mert a' hol én vagyok, ott leszen az én szolgám-is; és birni fogja az országot, melly néki készítettett világ kezdetitől-fogva; kinek dicsőségét ha tudnád e' világi munkákat, és szenvedéseket semminek alitanád, annak szeretetire, és kívánságára-nézve. mert az én országom erőszakot szenved, és az erőszak-tévők ragadgyák-el, erőszakot tenni pedig mennyéken, nem mást té-szen, hanem lelkét itt el-vesztetni, magát az embernek meg-győzni, és a' testi kívánságokat meg-zabolázni. Ez pedig nem csak nem nehéz, hanem gyönyörűséges, fő-képpen ha a' következő jutalmat nézi; mert a' jutalomnak remén-sége, a' munkának könnyesége.

De ám-bár nehéz légyen, azért állasz-é-el az én követésem-től? velem akarsz űlni az én országomban, s-nem akarsz a' pohárt meg-inni, kit én meg-ittam? Krisztus vitézének akarasz hivattatni, a' nehéz dolgot el-akarod kerülni, kit a' te Vezéred el-viselt? Meg-csalod magadat, ő ember, meg-csálod, ki a' gyönyörűségből gyönyörűségbe akarasz menni, itt-is a' világgal akarasz örvendezni, velem-is mennyékben. senki, senki a' Szentek-közzül viaskodás-nélkül, meg-nem koronáztatott. De tekints reám-is, nem-de-nem szenvednem kellett nekem-is, s-úgy mennem dicsőségemben? miképpen gondolod hát te, hogy a' más dicsőségében szenvedés-nélkül juss? munkálkodgyál azért erőssen, szenvedgy békeségesen. A' munka kevés ideig, és egy szem-pillantásig tart, a' jutalom pedig örökké.

Kész vagyok Uram, kész vagyok követésedre. A' te pa-

*Az ember
szóll.*

6. §. *A' Krisztus követése, az embernek maga meg-ta-
adásában, és sanyargatásában áll.*

*A' Krisztus
szóll.*

Leg-elsőször-is azért, ha én-utánam akarj jöni, ta-
gadd-meg magadat, és vedd-fel keresztedet, és kövess engem.
En a' te kedvedért el-hagytam dicsőségemet, és a' te csekély-
ségemben részesültem, hogy te az ő emberből, új emberbe öl-
töznél; ki az Isten-szerint teremtetett, és e' földön testedet sa-
nyargatnád. En a' keresztfán halált szenvedtem értetted, te
leg-alább feszítsd-meg a' te testedet, a' bűnökkel, és gonosz ki-
vánságokkal-eggyütt, ha így meg-nem halj, én-velem-egy-
gyütt nem élhetz a' dicsőségben.

*Az ember
szóll.*

Meg-vallom Uram, hogy méltó a' halálra, a' ki néked
nem akar élni. O ki adgya azt nékem édes JESUS, hogy
a' te kedvedért meg-haljak magamnak, és néked éljek? de
mindent meg-győz a' szeretet, mentől-inkább a' tiéd? te
mindenek-felett-való, leg-alább-való lettél mindeneknél. ki
cselekedte azt? (*így szóll szent Bernárd*) a' szeretnek láng-
ja, ki az ő méltóságáról el-felejtkezvén, indulattyában hatal-
mas, javallásában foganatos. micoda hatalmassabb, az Istent
meg-győzi, s-engem nem győzhetne-meg a' szeretet? az Iste-
ni szeretet nem vehetne diadalmat, a' magam szeretemen?

Tudnia-illik gyűlölnöm kell magamat, hogy téged sze-
resselek. azt javallod, hogy el-veszess lelkemet, hogy meg-
találjam őtet, és tégedet. Imé kész az én szívem. telyle-
séggel tiéd akarok lenni. a' kik pedig a' tiéd, meg-feszítik az
ő testeiket a' bűnökkel, és gonosz kívánságokkal. Környül-
metéld Uram az én szívemet, hogy a' te fiad-közzé számlál-
tassam. környül-metélkedésedkor vetted te-is fel az *Idvezítő*
nevet, én sem részesülhetek a' te szent vérednek érdemében,
ha a' te sanyarúságodat, mint béllyeget az én testemen nem
hordozom. O ez légyen az én gyönyörűségem, hogy nem
másban, hanem egyedül te-benned légyen az én gyönyörű-
ségem. mert a' te jobboldon végig meg-maradnak a' te gyö-
nyörűségid.

Vonny magadhoz azért engem, ki mindeneket magad-
hoz vonsz a' szeretet-által, hogy serényen járjak a' te kene-
tednek illattyában. Bizonyára azért jelent-meg a' mi Idve-
zítő

zítő Istenünknek malasztja minden embereknek, tanítván
minket, hogy meg-útálván a' gonofságot, és a' világi kíván-
ságokat, józanul, és igazán, és szentül éljünk e' világon.

Jól mondád ő ember, magadra-nézve józansággal tar-
tozol, felebarátodra-nézve igazsággal, Istenre-nézve aitatof-
sággal, és szentséggel. a' jóban a' szüntelen-való elé-menetel,
szüntelen-való Mátyróság. Héjában keresz ebben az
életben békeséget, és nyugodalmat, mert az ember élete me-
rő vitézség, és viaskodás a' földön. El-jön az ideje, mikor
meg-nyugszol a' munkától, és a' mit köny-húllatással vetet-
tél, örömmel aratod; akkor a' te kezeid munkáit efzed, ból-
dog léfzel, és jól léfzen néked; örvendezni fogsz, valamint az
aratók aratáskor, és a' harcz-után a' győzedelmefek.

De most vagyon ideje a' munkának. mit irtózol? én
iffúságomtól-fogva, munkában voltam te-éretted; én fa-
lukról-falukra, városokról-városokra fáradtam, és nem volt
semmi nyugodalmam; éhséggel, és szomjúsággal, hidegben,
és melegben munkálkodtam a' te idvességedet. meg-fosztot-
tam magamat dicsőségemtől, és minden belső vigasztalástól.

Innét, midőn a' kertben imádkoznám, a' halálnak rette-
netesege, és szívemnek fájdalma-miatt, vérrel veréjteztem,
és a' keresztfán, mint-ha el-hagyattattam volna, kiáltottam,
még-is te mindenkor vigaságot, és testi gyönyörűséget ha-
lász? vizsgál-meg az én életemet, és szálly magadba, lát-
ván, mennyire különbözik a' tiéd tőle. nem ok-nélkül
mondgya amaz én hiv szolgám, az én követésemre intvén:
Mértán pirúlhatz, látván a' Krisztus életét, mert még sem
igyekeztél magadat ahoz alkalmaztatni, noha régen vagy az
Isten úttján. nem eggyez-meg a' testi gyönyörűség az én
szenvedésemnek elmékedésével! még-is a' kik a' testi gyö-
nyörűségeket követik, csudálkoznak, hogy az én szenvedé-
semről-való elmékedésedkor, nincsen lelki vigasztalások.
bizonyára ha részesülnének az én szenvedésemben, részesül-
nének vigasztalásomban-is.

Imé mikor Dávid mezit-láb menne az olaj-fák hegyére,
azon-képpen követé egész cselédgye, és udvara. Uriás nem
akara a' maga házában, a' púha ágyon hálai, mikor Joáb az ő
hadí fő Vezére, a' Szekrénnel, és más vitézlő társaival-egy-
gyütt

*A' Krisztus
szóll.*

gyútt, Sátor-alatt volna, még-is nem szégyenled te a' Krisztus zárlója-alatt vitézkedni, és a' testi gyönyörűségeken kapdostni? nem szégyenled, hogy a' te fejed tövissel koronáztatik, te rósával?

Az ember
szóll.

El-fogta a' szégyen az én orczámat, hogy illy távúl vagyok a' te őszényidtől. O adgyad, hogy én-is ez-után, olyan itéletben legyek a' világiak-felől, a' minéműben te vóltál; mert te valóságos Igazság, és örökké-való Bölcsesség vagy, nem rétováz az, a' ki veled egyet ért, mert te sem mást meg-nem csálhatcz, sem más téged meg-nem csálhat. A' ki tégedet, ő igazságnak Uttya követ, el-nem téved. A' ki hozzád ragaszkodik, ő halhatatlan Elet, soha meg-nem hal. O élyek én, és már nem én, hanem te ély én-bennem, én Idvezítő JESUS Krisztusom!

7. §. Krisztus aláztatossága, és szelidsége követése.

A' Krisztus
szóll.

Ha azt akarod, hogy én benned lakjam, az én életemet, a' te életednek, és erkölcsödnek regulájává tedd. De mindennek-felett, az én szenvedésemet forgasd, kiben minden jószágos cselekedetek, valamint a' tövissék-közt a' rósák fénylenek.

Vigáld-meg ki vóltam, és mit cselekedtem. Mert midőn Isteni formában, és nem ragadománnyal, hanem természet-szerint egyenlő vólnék az Istenhez, ki-űresíttettem magamat, szolgálai személybe öltözvén. nem-is azért jöttem, hogy nékem szolgállyanak, hanem hogy én szolgállyak, még-is az ember fel mér fualkodni a' földön? tekintsd-meg, miképpen borúltam én le Tanítványim lábaihoz, azokat meg-moostam, és törölttem, mind ezekkel mit akartam egyebet, hanem hogy példát adnék néktek, és a' mint én cselekedtem, ti-is úgy cselekednétek?

Mit kevélykedel tehát ő por, és hamu? miképpen merész fel-fualkodni szivedben? mit horgászfátok az elsőséget? miért versengetek, hogy ki láttassék közzületek nagyobnak lenni? sőt inkább tanúlyatok én-tőlem, nem világot alkotni, nem halottakat támasztani, nem vakokat gyógyítani, nem más csudákat tenni, hanem hogy szelid, és aláztatos szívű vagyok.

Tudtam én az áruló Júdáknak gonofságát, még-is lábaihoz borúltam, kik serények valának az én vérem ontására, meg-

meg-moostam, és törölttem: sőt midőn álnokúl el-árulván, meg-csókolna, kegyessen szólitám őtet, mondván: Barátom miért jöttél? hogy lehet tehát néked nehéz, ha ellenkeződ előtt meg-kell magadat aláznod, avagy szép szót adnod?

O nagy aláztatosságú JESUS, bizonyára születésetől-fogva, egész haláلودig tanítottál az aláztatosságra. és bizonyára nem sellyebb-való a' Tanítvány a' Mesternél, se nem nagyobb a' szolga az Urnál. Miért szégyenleném tehát én, elvetett férgeske, a' te példadra, az aláztatosságot követni? bizonyára illetlen dolog, midőn meg-alázza magát a' mindegyeknek Ura, akkor fel-fualkodgyék a' földnek úndok pora.

Jobb Uram, énnékem, hogy meg-aláztaffam, az én Istenem házában, hogy-sem fel-magasztaltaffam a' bűnösök hajlékában, mert tudom, hogy a' bűnösöknek ellene-állasz, az aláztatossáknak pedig malasztot adcz.

8. §. A' Lelki szegénységet, avagy a' világi jóknak meg-utállását adgya előnkbe a' Krisztus példája.

De mivel nehéz dolog, e' világi jók, és gazdagságok-közt fel-nem fualkodni, én bátorságosbb utat mutattam néktek; mert meg-vetettem e' világi jókat, hogy ti-is a' ti sziveteket azokhoz ne-kapcsoljátok, hanem inkább ott szereznétek kincset, a' hol sem a' rosda meg-nem eszi, sem a' moly meg-nem emészti.

Nem-de-nem mikor gazdag vólnék, ti-érettetek szegénnyé lettem? nem-de-nem születésem-től-fogva haláلودig szegénységben vóltam? Nem-de-nem az enyim a' földnek kereksege, és azon-lévő minden állatok? még-is mikor a' világra születtetném, nem vala hová hajtanom fejemet, hanem a' barmok istállójában, a' jászolyba tétettem, mert nem vala helyem a' vendég-fogadóban. Az-után, boldogoknak tanítottam a' lelki szegényeket lenni: szegényeket választottam, Anyámnak, és Tanítványimnak: szegényeket mondtam, világ-szerént, de gazdagokat lelki-képpen. Szegényül élttem e' világon, mezitelen hóltam-meg a' keresztfán, végre más sírjában temettettem. Nem-de-nem ellenkezik-e a' te fősvénységed, és a' világiaknak el-ólthatatlan szomjúsága az én szegénységemmel? O balgatag emberek! bizonyára

Az ember
szóll.

A' Krisztus
szóll.

nyára, valaki meg-nem útálja azokat, a' miket bir, (legalább belső indulattal, ha az én dicsőségem, vagy maga, avagy felebaráttya idvefsége kívánná) nem lehet az én Tanítványom.

Mi vonta-vissza tőlem amaz iffiat, ki engem akar vala követni? nem más, hanem a' gazdagság, mert halván, hogy hadgya-el mindenét, nagy búsulva, és szomorúan el-mene tőlem. Mi az oka, hogy most-is illy kevesen követnek engemet? nem-de-nem az-é, hogy kicsinytől-fogva nagyig a' világi gazdagság-után eredtek? és midőn a' gazdagság-után fáradnak, engem el-hagynak; mert senki nem szolgálhat két Urnak.

O utálatosság! az én nevemet viseled, s-távul vagy erkölcsömtől; és mint-ha a' világi jóknak szolgálattya teremtetél volna (mely bálványok szolgálattya) egészen utánnok vetetted magadat, és a' te gazdagágod sokaságában gyönyörködöl; és mint a' pogányok, kik az Istent nem ismerik, olly szorgalmatos vagy e' világi mulandó kincsek gyűjtésében. O embereknek fiai, meddig lesztek illy nehéz szível? meddig szeretitek a' hiúságot, és hamiságot haláftok? Hogy hihetitek ti, hogy az élőknek földén, az Urnak javaiban részesültök? Igy ohajtyátok-é az örökké-való jókat, kiket azoknak készítettem, kik engem szeretnek, és követnek? ez-é az út, kit néktek mutattam? emlékezzél-meg azért ember az én szegénységemről.

Az ember
szól.

O Királyoknak Királlya, kié a' föld kereksege, és a' mik rajta vannak, még-is mi érettünk szegénnyé lettél. Bizonyára boldog, a' ki érti a' te szegénységedet. Méltán boldogoknak mondottad a' lelki szegényeket, mert az ővők a' mennyeknek országa. O adgyad, hogy veled szegény legyek, hogy a' te szegénységeddel meg-gazdaguljak. Adgyad, hogy mindenek-előtt, az Isten országát, és az ő igazságát keresssem, és tegyek-félre minden szorgalmatosságot a' világiak keresésében, mert nagy terhek ezek, azoknak, kik téged akarnak követni. adgyad, hogy tudgyak bővelkedni, és szűkölködni.

9. §. *Krisztus békeséges-tűrését kell követnünk.*

Igen-is boldog ember az, kinek az Ur, Istene. Az Uré a' föld, és a' mik ő rajta vannak. mi-nélkül szűkölködnék tehát az, kinek az baráttya, ki mindennel bir? annál gazdagabb léssen menyeyi jókkal, mennél inkább el-vonnyá magát a' földiektől. Ha te-is azért, mindeneket el-hagysz, legalább szived indulattyával, és engemet követesz, száz-annyit veszel helyébe, és az örök életet bírod.

A' Krisztus
szól.

De ha engemet akarsz követni, szükség, hogy el-készítsd a' lelkedet a' késértetre: mert valakik szentül akarnak én-velem élni, szükség, hogy üldözést szenvedgyenek. mert ugyan-is, miképpen koronáztatik-meg, hanem a' ki végig harczol? Tekints az én békeséges-tűrésemre, és nincs olly nehéz dolog, kit békeségesen el-nem tűrsz, ha az én szenvedésemet forгатod.

Gondold-meg, miket szenvedtem én, és mindeneket könnyen el-szenvedtél. hogy pedig az én testemnek fájdalmat elé ne-hozzam, holott tetétül-fogva, talpig nem vala épség bennem, gondold-meg, mely sok gyalázatot, szidalmat, és becstelenséget szenvedtem, de micfoda gonofzságomért? én betegeket gyógyítottam, éhezőket meg-elégítettem, vakoknak szemek világosságát adtam, és ollyakat cselekedtem mindenekkel, a' miket mások nem cselekedtek, s-nem-is cselekedhettek. Es ki fedhetett engem meg a' bűnről? senki sem. még-is mint a' tört reám élesztették az ő nyelveket. egy-felől részegesnek, és tobzódónak mondatam, más-felől káromkodónak szidattam; egy-felől publikánusnak, más-felől ördöngösnak, ámítónak, háborgónak, és Samari-tanufnak káromoltattam, sőt a' gonofzok-közzé számláltattam, a' tolvajnál gonofzszabnak tartattam, és az embereknek csúfjává, és becstelenségévé lettem. még-is én ezeket, mind békeséggel tűrtem, és szenvedtem, példát adván néktek, hogy ti-is az én nyomdokimat kövessétek. Mit dúltok-fúltok tehát ő emberek, mit zúgolódtok, mit háborgotok, mit átkozóttok csak egy ellenkező szóra-is? Gondoljátok-meg, miket nem szenvedtem én a' bűnösöktől, és e' féleket könnyebben fogtok szenvedni.

Hhhh

Mikép-

Miképpen kívánnátok ti, hogy mindenek jó-akarói-
tok legyenek, holott nékem annyi ellenkezőim voltak? mi-
képpen koronáztatik-meg a' ti békeséges-tűréstek, ha semmi
ellenkezést nem szenvedtek? Es mindenekben ártatlan lé-
vén, miket nem szenvedtem, hogy keresel hát te magadnak
nyugodalmat? nékem szenvednem kellett, úgy kellett bé-
mennem dicsőségembe, mentől inkább néked?

Meg-csálod, meg-csálod magadat, ha más út keresz-
selyebb-való-é a' Tanítvány a' Mesternél? nagyobb-é a' szol-
ga az Uránál? látván azért az én szenvedésemet, ne-búsully,
ne-szomorkodgy, hanem inkább örülly, hogy méltóvá lettél
én-érettem a' szenvedésre. Leg-először-is ezt kell meg-tanul-
ni az én iskolámban; mert erőssen munkálkodni, és gonoszt
én-érettem szenvedni, keresztyénhez illendő, és az én barát-
ságomnak bizonyos jele. Mert ha gonoszt szenvedni gonosz
vólna, nem választottam volna, sem az én édes Anyámra,
és kedvesimre a' szenvedésnek pohárát nem köszöntem völ-
na. Meg-tudtam én a' jót a' gonosztól választani. én pedig
örömmel szenvedtem a' keresztest. azért nem gonosz gonoszt
szenvedni. gonoszt pedig soha nem szenvedni, leg-gonosz-
szabb; leg-jobb pedig velem lenni a' kereszt-alatt.

Mert a' kiket szeret az Ur, fanyargattya; és azt a' fiát
ostorozza, a' kit magának választott. hogy ha te ezen-kivül
akarsz lenni, kiben az igaz fiak részesültek, meg-lásd, hogy
idegen fiú ne-légy. Ugy vagy, most a' szenvedések, szo-
morúsággal láttatnak elegyesek lenni, de az-után, örömmel
elegyítettik, mikor az igazság koronája meg-adatik.

*Az ember
szóll.*

Igen-is Uram, a' te fiad-között akarok lenni, azért nem
irtózom a' szenvedéstől; és ez lesz az én vigasztalásom, ha itt
fanyargatcz engem, hogy az örökké-valóságban meg-nyu-
godgyam. A' te szenvedésednek tárfa akarok lenni édes
JESUS, hogy mennyei vigasztalásidnak-is tárfa lehessék.
mert tudom, ha veled-eggyütt szenvedünk, veled-eggyütt-
is uralkodunk.

10. §. *Kristusnak szeretete méltó csudálkozásra,
és követésre.*

*A' Kristus
szóll.*

De mindenek-felett, gondold-meg az én szeretetemet,
mellyel

mellyel végbe-vittem a' ti váltságokat, oly nagy vólt, tud-
nia-illik, hogy a' sok fájalmoknak az ő árjai el-nem ölhat-
ták. Ti-érettetek az én Atyám, az ő tulajdon fiának sem en-
gedett-meg, de még magam sem engettem-meg magamnak:
végig szerettelek titeket, és mint a' jó Pásztor le-tettem az én
juhaimért lelkemet; nagyobb szeretete pedig senkinek lints,
mint ha a' maga lelkét le-teszi felebaráttyáért.

Sőt nagyobb szereteted vólt Uram néked ennél-is, mert
ellenségidért-is le-tetted lelkedet. mert mikor ellenségid-
vólnánk, a' te halálad-által mind magaddal, s-mind az Atyá-
val meg-békéltettél. hová lehet ennél nagyobb szeretet?
mások az igazért-is alig szenvednek, te ellenségidért-is meg-
hóltál. a' bűnösöket meg-igazítád, a' szolgákat atyafiakká té-
véd, a' rabokat örökös társaiddá. Kit ne gerjesztene-fel a'
te szereteted édes JESUS, ki mindeneket meg-világosít?
mert senki az ő melegsége-elől el-nem rejtheti magát. A' pu-
blikánusokat, és bűnösöket sem útállod-meg, hanem magad-
hoz fogadod, és vélek eszel. az ellenségidnek bocszúval ille-
tésiért, jóval fizetcz. O ki-mondhatatlan nagy szeretet!

*Az ember
szóll.*

11. §. *A' Kristus kereszte minden jóságos-cselekedetek
Sommáját magában foglalja.*

De talám mind ezeket a' jóságos-cselekedeteket sommá-
ban akarnád meg-tanulni? imé a' Kálvária hegye, minden
jóságos-cselekedetnek, és tökéletességnek iskolája: prédi-
kálló-szék pedig a' kereszt-fa. Erre hágtam én fel, és ki-
nyújtván kezeimet, mindeneket magamhoz hijtam, mond-
ván: Jöjjetek hozzám minnyájan, a' kik munkálkodtok, és
terhelve vagytok, és én meg-könnylek titeket, és fel-ma-
gasztaltatván a' földtől, mindeneket magamhoz vontam, ok-
tatásommal, jó példámmal, és szeretetemmel.

*A' Kristus
szóll.*

Tekintsd-meg, mennyire ment ebben az iskolában az én
választott edényem, és kedves Apostolom, ki azt vallyá,
hogy egyebet nem tud, a' fel-feszítettett JESUS-nál; innét
az én bélyegemet az ő testén viselte, és bátran intett másö-
kat: Legyetek az én követőim, valamint én Kristusé lettem.

Menny-fel azért te-is a' myrrha hegyére, és a' temjén
halmára; de ő mely kevés gondgya vagyon némellyeknek
arra,

Hhhh 2

arra, hogy én-velem oda fel-mennyenek! több társait találom én alztalomnak, hogy-sem keresztemnek! O hány ezereket elégittem én meg kenyérral? hány betegeket gyógyítottam? hány vakoknak, s-bénnáknak adtam látást, és épiséget? de ő hol voltak, mikor a' Kálvária hegyére vinném a' keresztet? ki fogta akkor pártomat? bizonyára én egyedül nyomtam a' Sajtót, és a' nemzetek-közzül nem volt csak egy férfi-is velem. egyedül én hordoztam a' ti lankadtságokat, minnyájan az én ismerőim el-futottak tőlem, el-felejtkeztek rólam, mint a' hóltról. Tanúly azért az én példamból, és az Fejedelmekben, avagy az emberek fiaiban ne-helyheztesd reménségedet, kikben nincsen idvesség.

Azon-kivül a' gonoszok, és latrok-közzé számláltattam; mind-az-által, még-is meg-aláztam magam, és mind a' kereszti engedelmes lettem; s-mégis te nem akarod magadat meg-alázní, és leg-kissebb dologban-is engedelmes lenni, holott én nehéz, és súlyos dolgokban-is engedelmes voltam?

Mezitelen függöttem a' kereszten, és egy-cseppig ki-on-tottam a' te idvességédért véremet, még-is te gazdagságokhoz kapcsolod szívedet? egy ital hideg vizet, vagy egy pénzt nehezen adcz az én szegényimnek?

Tekints-meg az én tisztaságos testemet, mennyi csapásokkal, és sebekkel szaggattatott, még-is te gyönyörűségekben, gyengén tartod a' te rothadandó, és férgek-től, kigyóktól, s-békáktól meg-emészten-dő testedet?

En meg-ostoroztattam, vészszóztattam, tövissel koronáztattam, a' keresztre szegezttettem, csúfoltattam, szidalmaztattam, és halálra sentenciáztattam, mind-az-által mind ezekben fel-nem tátottam a' számat, vagy panaszra, vagy ment-ségre, vagy fenyegetésre, vagy átkozódásra, hanem mint a' juh a' halálra vitettem, és valamint a' bárány az ő nyíróje-előtt meg-némulván, fel-nem tátottam a' számat, miképpen háborodol tehát te meg, és miképpen gyuladcz-fel meg-olt-hatatlan haragnak tűzére, csak egy kis szóért-is?

Engem eczettel, és méreggel itattak szomjúságomban, te drága, és gyenge étkekkel, és italokkal töltöd magadat?

Mely nagy szeretetet mutattam pedig nem csak az én követőimhez, hanem még ellenségimhez-is, ki-tetczik abból, mikor

mikor érettek könyörgöttem, és az én halálomat szettetők-ért, meg-halni méltóztattam.

O mely kegyes vagy a' bocsánatra! ő mely bővséges a' te irgalmaságod Uram! ő mely távul járnak a' te gondolatid a' miénktől! O mely igen meg-erősödött még a' gonoszokon-is a' te irgalmaságod! ő hallatlan csuda! ő kiált-tyák: *szítsd-meg, szítsd-meg őtet.* te azt kiáltod: *Atyám bocsásd-meg nekik.* O áldott szók, kikhez hasonló világ kezdeti-től-fogva nem hallatott!

De mind ezektől a' kinoktól sem győztettem-meg, hogy a' te idvességédet véghez nem vinném: te-is azért jó harczot harczolj, pallya-futásodat vidd-végbe, és légy álhatatos mind végig, ha azt akarod, hogy az igazság koronáját el-nyerjed.

Nézd-meg azért ő ember, és cselekedj a' példa-szerint, mely néked a' hegyen mutattatott. Nézd-meg, a' réz kigyón példázottat Idvezitőt fel-emelve, és a' pokolbéli kigyónak mardosásától könnyen meg-gyógyúlsz.

Ismerem Uram, hogy leg-nagyobb, és hasznosbb tudomány, a' meg-feszített JESUS-t tudni. Annak-okáért távul légyen tőlem, másban dicfekednem, hanem az én JESUS Krisztusomnak kereszti: mert a' kereszti igéje, valamint az el-veszendőknek botránkozás, és bolondság, úgy az idvezülendőknek, Isten ereje, és bölcsesége. O adgyad édes JESUS, hogy te-általad a' világ énnékem, és én a' világnak meg-feszíttem! egyebet ne-tudgyak, hanem csak téged, kiben vannak az Isten bölcsességének kincsei. boldog ember az Uram, a' kit te oktatsz! adgyad, hogy ne-csak értsem, hanem cselekedgyem-is a' te akaratodat!

Bizonyára akkor léssel az én igaz tanítványom, mikor nem csak szóval, hanem cselekedettel-is bé-töltöd az én akaratomat. De ő mely kevesen vannak, kik engem igazán szeretnek, és követnek! nem-is csuda, mert kevesen elmélkednek az én tanításomról, és cselekedetemről, azért ezek feledékenségekben temettetnek, a' ki pedig mit nem ért, miképpen szereti?

Te azért hited-el magaddal, hogy nincsen foganatosbb az én szeretetemre, nincsen hasznosbb idvességedre, mint az

Hhhh ;

én éle-

Az ember
szóll.

A' Krisztus
szóll.

Az ember
szóll.

A' Krisztus
szóll.

én életemnek, és szenvedésemnek gyakor elmélkedése. igen kemény, és aczél szívú az, kit a' szeretetnek illy nagy tűze meg-nem lágyít. Ki mérészel bűnt tenni, ha meg-gondol-lyá, hogy mely rettenetes kinokat szenvedtem én, hogy az embert a' bűnnek igája-alól, és az örök halálnak fogságából ki-szabadítanám? ezt pedig mindgyárt láb-alá tapodod, mi-helyt szánt-szándékból, halálos vétet cselekszel. olly el-ve-tett leszsz-é tehát a' te lelked, kiért én harmincz három ez-tendeig fáradtam, és szenvedtem e' világon? tehát olly ki-csinyért el-adod te őtet, kit én drága árron vettem; tudni-illik, drágalátos szent véremen; és a' kit én életemnél-is na-gyobra becsültem?

Lássad azért mit cselekszel ember, az örök jutalomnak, és kárhozatnak úttya-közt lévén; ezt a' gonoszok magok nyelik magoknak, amaszt én nagy munkával készítettem. azoknak, kik engem szeretnek. Ha bódog akarsz lenni, *kö-vefs engem.* Mit unalkodol? mit rettegsz? az én útaim, szép utak, mellyen mikor jársz, meg-nem törődnek lábaid. én a' darabos utakat igyenefekké tettem. az én igám édes, és az én terhem könnyű. En nem csak Vezéred, hanem segitőd-is leszek, és végtére nagy jutalmad.

12. §. *Bé-fejezés, és hála-adás a' Krisztus életéért, és szenvedéséért.*

Hálákat adgyon néked minden nyelv, hatalmas Atya Ur-Isten, a' te feletrébb-való szeretettedért, ki a' te egyyetlen-egy Fiadnak meg-nem engedté, hanem halálra adtad mi-érettünk, hogy ő lenne te-nálad a' mi hiv Párt-fogónk, és Szó-szóllónk mennyekben.

Mert imé dicsőséggel, és tisztességgel meg-koronáztat-ván, a' te jobboldon ül. Tekints Uram a' te Krisztusodnak or-czájára, ki néked mind halálíg engedelmes volt; tekints az ő mély sebeire, és emlékezzél-meg az ő elég-tételéről.

Mivel hálállyam-meg néked-is ezeket édes J E S U S -om, én a' földnek el-verett pora? Mert mit kellett az én idvesé-gemért cselekedni, a' mit nem cselekedté? tetétől-fogva tal-pig el-merültél a' nyomorúságoknak árjában, hogy engem, ki-vonnál, a' lelkedet halálra adtad, hogy az enyimet a' halál-tól meg-szabadítanád.

Imé

Imé két-képpen köteles vagyok néked. köteles vagyok, mert a' te lelkedet érettem adtad; köteles vagyok a' magam lelkemért, mert előlször nékem adtad; mikor teremtetted; másodszer, mikor meg-váltottad; mit adhatok tehát néked kedvesbb ajándékot, mint ha őtet néked vízfzsa-adom?

A' te meg-keseredett lelkedért pedig nincesen mit adnom. mert ha az eget, és földet minden ékességivel adom-is, mind semmik ezek-is. Azt adom mind-azon-által, a' mivel tar-tozom, és tőlem meg-lehet.

Telleyes szívemből, telleyes lelkemből, és telleyes tehetsé-gemből szeretlek téged Uram, és a' te nyomdokidat köve-tem, ki én-érettem meg-halni méltoztattál. De miképpen lehet az én-tőlem, hanem te-általad? te-hozzád ragaszkod-gyon az én lelkem, mert minden ereje te-tőled vagyon. Té-ged imádlak én Meg-váltó Istenem, hozzád ragaszkodom, te-benned bizom, te-hozzád fohászkodom, csak légy nékem segedelmem. A' te szenvedésednek bélyegibe, kikben mún-kálkodtad az én idveségemet, hajtom magamat. a' te Ki-rályi kereftednek zárlóját, a' te nevedben imádom én Kri-stusom, a' te tővis koronádat, szent véreddel festett szege-ket, a' te szent oldaladban merült dárdát, a' te sebeidet, a' te szent véredet, a' te temetésedet, a' te dicsőségedet, és győ-zedelmes fel-támadásodat, meg-dicsőítésedet imádom édes J E S U S -om, és dicsőitem.

Mert az életnek illattya illatozik mindeneben; ezek-nek élelftő illattyával támazd-fel Uram az én lelkemet a' bűnnek halálából. ezeknek ereje-által őrizz-meg engem a' Sátánnak csalárdságától, és erősíts-meg, hogy a' te parancso-latidnak igája édes, és a' kereftnek terhe könnyű legyen az én lelkemnek.

Mert nem elégséges arra az én erőm, hogy e' világnak fok háborúságit győzedelmessen el-vifelhessem. Vallyon vannak-é olly ferények az én lábaim, hogy az én gonosz in-dulatimat el-érjem, és a' földre tapodgyam?

De halgasd-meg az én beszédemet, és hajtsd a' te szolgál-ra azt a' kereftet, ki életnek fája azoknak, kik hozzá ragaszkodnak, azon leszek, hogy serényen vihessem utánad. Aze az áldott kereftet tedd az én vállamra, kinek szélesége sze-
retet,

retet, kinek hofzszafsağa örökké-valóság, kinek magafsağa mindenhatóság, kinek mélysege meg-foghatatlan bölcsesség. szegezd ahoz az én kezeimet, és lábaimat, és egészszén a' te szenvedéfedhez szabd Uram a' te szolgádat, Amen.

M A S O D I K C Z I K K E L.

A' Mi-Atyánk külömb-külob-féle-képpen alkalmaztatik a' Krisztus kin-szenvedéséhez.

ELSŐ MÓDGYA A' MI-ATYANKNAK.

Elé-forgatván a' Krisztusnak főbb titulust.

Mi-Atyánk, ki vagy mennyékben.

O Szerelmes Atyánk, mi Idvezítő JESUS Krisztusunk, ki minket Adámtól származott, haragnak, és veszedelemnek fiait, újonnan Isten fiaivá szültél, és az örök életnek örökösévé tettél, a' te véred-által: úgy-annyira, hogy nem ok nélkül *jövendő idő Atyának* hij téged a' te Prófétád, tudnia-illik, új teremtet-állat, avagy a' mi újonnan születésünk Atyának, új szeretet Atyának ismérünk, és vallunk lenni. Es imé mely jó Atya vagy, mely kész, a' mi segítségünkre, ki az imádságnak, és kérésnek módgyát-is előnkbe-adtad, mellyekkel, ha valamit tőled, avagy a' te szent Atyádtól kérünk a' te nevedben, meg-nyerjük.

O mi Urunk JESUS Krisztusnak szent Attya, tekints a' Krisztusnak, a' te egyetlen-egy Fiadnak orczájára, valamikor az ő tanításából, az ő nevében tőled valamit kérünk!

Halgass-meg te-is minket, mi kegyes Atyánk, mi Idvezítő JESUS Krisztusunk, valamikor téged, a' te szavaiddal szólítunk, mondván:

Szenteltesék a' te neved.

O édes JESUS, dicsőséges Fő Papunk, ki a' te napjaidban tetczettél az Istennek, és igaznak találtattál lenni, és a' haragnak idején engesztelő lettél. ki nem másnak, hanem magadnak véred-által bé-mentél egyszer a' szent helyre. Ugyan-is illendő vala, hogy ilyen Fő Papunk lenne, szent, ártatlan, makula-nélkül-való, a' bűnösök-közzül ki-választott,

tott, kinek nem volna szükség, mint más Papoknak, először a' magok vétkekért áldozniok, s-az-után a' községéért.

Imé szent vagy te, és szent a' te neved. Illyennek hirdettetél születéfedkor, sőt még születéfed-előtt-is az Angyaloktól; és az örök Atya Isten olyan nevet adott néked, ki minden nevek-felett-való, hogy a' te nevedre minden térd meg-hajoljon. azért nap-kelettel-fogva nap-nyugotig, dicfírendő a' te neved.

Micfoda szentséget adhatunk hát mi a' te nevednek, a' földnek el-vetett fergecskéi? azt tudnia-illik, hogy a' te neved, ki magában szent, mi-tőlünk szenteltesék, tiszteltesék, és hirdettesék, de kivált-képpen szent étellel, és jó erkölccel. mert te szavaid ezek: szentek legyetek, mert én szent vagyok. ki tehet pedig minket, kik tisztátalan magból fogongattunk tisztákká, és szentekké, hanem te ő örökké-való Fő Pap, ki mindeneket meg-szentelsz? ki minket szerettél, és magadat érettünk adtad áldozatul az Istennek, hogy a' te Anya-szent-egyházadat, ki makula, és ráncz-nélkül-való, meg-szentelnéd. szentelly-meg azért minket igazságban, hogy mi-is tégedet szentellyünk, és úgy világoskodgyék a' mi világosságunk az emberek-előtt, hogy a' mi jó-cselekedetinket látván, dicfírjenek téged, és a' te Atyádat, ki mennyékben vagy.

Jőjjön te országod.

O édes JESUS, minden Királyok-felett-való, dicsőséges nagy Király. O dicsőségnek Királya, ki első el-jövedledkor, szeliden, és alázatosan jöttél hozzánk, nem rettentvén bennünket a' te Felségeddel, és hatalmaddal; hanem inkább vidámitván szelidségeddel. királyi nemből születvén, Jákób házában uralkodol, és a' te országodnak nem lészen vége. Noha a' te országod nem e' világon vagy, mind-az-által Pilátus-előtt Királynak vallod magadat. sőt még a' keresztfán-is királyi titulust viselsz. Azon-fellyül, dicsőséggel, és tiszteltséggel meg-koronázott téged szent Atyád, és mind az égen, s-mind a' földön hatalom adatott néked.

Adgyad dicsőséges Királyoknak Királya, hogy most szent malasztoddal, az-után dicsőséggel jőjjön-el a' te országod.

god. Távúl legyen mi-tőlünk, hogy mint a' Béliál fiai meg-
utállunk tégedet; sőt azt kívánnyuk, hogy te uralkodgy
mi-rajtunk: mert igazsággal, és kegyességgel támasztatik-
meg a' te királyi-széked. Uralkodgyál a' te ellenségid-közt-is,
és igazgafd őket vas vefszővel, hogy mi az ő kezeiktől meg-
szabadittatván, életünknek minden napjaiban, szentül, és
igazán szolgállunk néked. és így a' te országodnak dicsősé-
ge naponként nevededgyen, terjedgyen, és gyarapodgyon.

Légyen te akaratom.

O édes JESUS, mi *Urunk*, és *Mesterünk*, ki azért jöttél,
hogy a' te szent Atyádnak akarattját bé-töltsed, és minket-is
arra taníts. O Uram, imé én a' te szolgád, és a' te szolgáld
fia. mit akarsz hát, hogy mivellyek? kélsz az én szívem, kélsz,
parancsolatodnak bé-töltésére, kélsz annak, a' mit tiltasz el-
távoztatására. Mert tudom, nem minden tetszik az néked,
a' ki mondgya *Uram, Uram*, hanem a' ki a' te akaraton jár.
O édes JESUS, én *Mesterem* kegyelmezz nékem, és taníts-
meg engem a' te akaratomnak követésére, né-talántán tud-
ván a' te akaratomat, és nem cselekedvén, meg-büntettefsem.
Segélly parancsolatodra, és parancsolly, a' mit akarsz.

Minden-napi kenyereinket adgyad nekünk ma.

O édes JESUS *Jó Pásztor*, ki azért jövel e' világra, hogy
meg-látogatnád a' te juhaidat, valamint a' pásztor meg-láto-
gattya az ő nyáját. De még kövér pásitokon-is legelteted a'
te juhaidat. Kicsoda pedig az, a' ki legelteti nyáját, és az ő
tejével, és húsával nem tápláltatik? Te pedig, a' te juhaidat
tulajdon testteddel, és véreddel tápláld. sőt le-tetzed lelke-
det a' te juhaidért.

O *Jó Pásztor*, imé el-tévedtem, mint az el-veszett juh,
szélllyel csavarogván, és legeltetést nem találván. Keresd-
meg a' te el-tévelyedet juhodat, és vállaidra vévén, vigy-
visz engem, a' legeltetésnek helyére, a' melyre helyezettél
vólt engem, és sem testi, sem lelki jók-nélkül nem szűkölkö-
döm. A' testemnek táplálására adgy kenyeret a' földből, a'
lelkemet erősítsd-meg mennyei kenyérrel, hogy el-ne lan-
kadgyak az úton.

Es bo-

Es bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket.

O édes JESUS, mi kegyes *Meg-váltó*nk, ki szeretttél
minket, és érettünk adtad magadat, hogy minket minden
gonofságinktól meg-szabadítanál, és kedves népeddé tennél.
Minden ár-nélkül el-adattunk, és minden ezüst-nélkül meg-
váltandók valánk, még-is ő mely nagy árron vétettünk-meg!
mert nem rothadandó ezüsttel, vagy arannyal, hanem a' te
drágalátos szent véreddel váltattunk-meg. Bocsásd-meg
azért a' mi vétkeinket, kikért olly drága árral fizettél. ha pe-
dig te a' mi gonofságinkat meg-fontolod, ki állhattya-el; ho-
lott nincsen más a' ki meg-váltón, és idvezítsen? mert ki bo-
csáttya-meg a' bűnöket kivűled? sem atyánk-fia, sem más
meg-nem válthat kivűled, mert csak nálad vagyon (ő mi ke-
gyes *Meg-váltó*nk!) az irgalmaság, és bővséges meg-váltás.

Es ne-vigy minket késértetbe.

O édes JESUS, mi *Idvezítő*nk, és kegyes *Orvosunk*, ki a'
bűnösöknek idveségére jöttél; ki magad vífelte a' mi lan-
katságunkat, és a' mi fájdalominkat hordozta, bűn-nélkül lé-
vén, minden-képpen késértettél, hogy a' késértetteken tud-
nál könyörölni. azt mondád, nem szükséges az egészségek-
nek az Orvos, hanem a' betegeknek. Imé a' nyavalyáloknek
Serege, ki segítséget vár tőled. Látod mely erőtlenek, és nya-
valyások vagyunk, sem a' gonosznak ellene nem állhatunk,
sem jót nem cselekedhetünk magunktól; annyira hajlan-
dók az ember szívének gondolati, és érzékenségi a' gonoszra.
Kélsz ugyan a' lélek, de a' test erőtlén, ah! mely könnyen meg-
győztetetik a' késértettől! De te ő kegyes *Idvezítő*nk sza-
badíts-meg! te pedig ő mennyei *Orvos* adgy erőt, és légy se-
gítséggel. a' te malasztod, hathatós orvolság. mindeneket
véghez-vihetek a' te malasztoddal.

Imé (ő kegyes Samaritanus!) itt fekszik az ember, ki a'
tolvajok-közzé akadván, és fok febekbe esvén, haló-félben,
mindenektől el-hagyattatott. Imé az én házamban fekszik
az ina-fzakatt, az én lelkem, ki elégtelen a' jóságos-cseleked-
teknél követésére, hanem jőj-el, és gyógyítsd-meg őtet.

Mind-az-által, ha néked úgy látczik, itt égels, itt süfs:

mert gyakorta e'-félét nem gyűlölségből, hanem szeretetből cselekedeznek az orvosok. rólts bort, és olajt az én sebeimbe, a' bor ha csípi-is, de az olaj enyhíti. nem kedvez az orvos a' betegnek, hogy el-ne veszeffe. sőt sújtollya, hogy meg-gyógyítsa: keferű italt ad, hogy meg-tisztítsa.

Keferű ital ugyan a' késértet, de ő bölcs Orvos, tudod, ki megnyit visélhet-el, és határt vetcz a' késértetnek. annak-okaért én-is kész vagyok a' te pohárodnak italára, veled-egygyűtt; mert te elébb meg-ittad.

Imé a' te kezeden vagyok én, ha akarod, meg-gyógyíthatcz engem. gyógyíts-meg Uram, és meg-gyógyulok. szabadíts-meg engem, és meg-szabadulok.

De szabadíts a' gonosztól.

O édes JESUS, kegyelmes *Bíró*, kinek minden itéletet adott az Atya, nem-hogy meg-ítlye e' világot, hanem hogy ő általa idvezüllyön a' világ. annak-okaért, mikor nyilván eljövendefz az egek felyhőiben, nagy erővel, hogy meg-ítilyed e' világot, hogy kinek-kinek az ő érdeme-szerint meg-fizess, akkor édes JESUS, légy kegyelmes *Bíró*m énnékem, és ne-fzálly perben a' te szolgáddal, mert senki az élők-közzül meg-nem igazul előtted: akkor a' te haragodban meg-ne fedgy engemet, hanem haladgya-meg az irgalmaság az igazságot, hogy az én gonofságom-szerint ne-fizess nekem.

O édes JESUS, azon a' rettenetes napon, szabadíts-meg engem a' gonosztól, ki minden gonoszokat fellyül-halad; mert a' gonoszoknak halála leg-gonoszabb, mert te-tőled, minden jónak kút-fejétől meg-foszt, és el-választ. O ki adgya énnékem, hogy azon a' rettenetes napon, a' gonosz hallástól ne-féllyek: *Távozzatok-el tőlem átkoztak?* mert jó nekem te-hozzád ragaszkodnom, ah! adgyad, hogy soha tőled el-ne vállyak! Amen! Amen! Amen!

MAS MÓDGYA A' MI-ATYANKNAK,
mely a' Krisztus vérenek hét ki-ontá-
sához alkalmaztatik.

*Az Isten, ki más-képpen, kész a' mi könyörgésünk meg-balgatásá-
ra, azt mondgya a' Prófeta-által, hogy ítéllye a' mi könyörgésünket,*
mert

mert *egy-mond a' ti kezeitek tellyesek vérről. De most, leg-
inkább meg-balgattya könyörgésünket, ha a' mi kezeink, és elménk tel-
lyes a' Krisztus JESUS vérevel. mert így szól az Apostol: Az új
Testamentomnak Közben-járójához, a' Krisztus JESUS-hoz
járultatok, és a' vérnek öntözéséhez, ki jobban szól, hogy-
sem az Abel vére. jobban bizonyára, mert az Abel vére boszszu-
állást kiált; a' Krisztus vére pedig bocsánatot, és irgalmaságot. hasz-
nosban akar sz azért imádkozni? vedd az idveségnek pohárát, és úgy
bíjad segítségül az Ur nevét.*

Mi-Atyánk, ki vagy mennyékben.

Irgalmas Ur Isten, a' mi Urunk JESUS Krisztusnak szent Atya, ki a' te egyetlen-egy Fiadnak sem engedtel-meg, a' mint maga sem engedett-meg magának, mi-érettünk adván magát, és mind végig szeretett minket. O nagy erejű szeretet, ki még az Istent-is, kinél nagyobb nincsen, meg-győzi; kit még a' vizeknek sokasága sem ölthatott-el. Imé elé-állok, hogy örömmel igyam vizet az Idvezítőnek forrásból, az ő szent vérében mártott kezeimet emelem te-hozzád. imé ez a' te szerelmes szent Fiad, kiben néked kedved tölt. te-kints a' te szent Fiadnak orcájára, nézd-meg, ha a' te Fiad köntöfe-é, ki illy drága vérről meg-vagyon festve. Gondold-meg miért veres az ő öltözete, és ez-után fordítsd reánk, Evának árva fiaira, de már a' te egyetlen-egy Fiadnak vére-által, te fogadott-fiaidra, a' te irgalmas szemeidet. Jó reménségben vagyunk, hogy meg-nem vetcz bennünket, kikért sem nem Abel, sem bakok, vagy borjak vére kiált, hanem a' makula-nélkül-való Báránynak, a' te egyetlen-egy Fiadnak, a' mi Urunk JESUS Krisztusnak vére kiált.

O édes JESUS, véreknek fejér, és piros Vő-legénnye, ki meg-váltottál minket az Istennek, a' te tulajdon véreddel. erefsz-bé engemet a' szent helyre, a' te véred-által. Imé az idveségnek (szent vérednek) pohárát veszem, és az Urnak nevét segítségül hívom. mindenek-előtt azért azt kerem, hogy

1. Szenteltesék a' te neved.

Mert nincsen, ő édes JESUS szentebb nev az ég-alatt,
mely

mely által kellesék idvezülnünk, és a' ki méltóbb volna tiszteletre, a' te szent nevednél, ki minden nevekét fellyül-hallad, mely a' *környél-metélkedéskor* adatott néked, a' mikor leg-előszőr véredet ki-ontottad érettünk. O adgyad, hogy felgyuladgyon ez az szent vér a' mi szivünkben, és gerjesztesse fel a' te szent neved dicsőségének terjesztését mi-bennünk. Aldott légyen a' te neved, ó édes JESUS, mostantol-fogva mind örökké.

2. Jöjjön te országod.

Mert te minden földi királyok, és Istenek-felett-való nagy, és hatalmas Király vagy édes JESUS. De ah! minek tartanak a' gonoszok? miképpen tisztelnék téged! micsoda koronát tesznek fejedbé! mely csúfsággal imádnak! és *tővissel* koronáznak!

Ez-által, a' szent véred ontása-által, adgyad, hogy jöjjön el a' te országod, a' hol minket, a' te irgalmafságod-szerént, meg-koronázz. Egy-szóval az a' te országod jöjjön, a' hol dicsőséggel, és tisztességgel meg-koronáztatunk. Nyerjem ezt nekünk, a' te szent véred, mely a' *tővissel* koronáza'skor mi-érettünk ki-ontatott.

3. Légyen te akaratod.

O édes JESUS, ki mi-érettünk, a' te akaratodat, szent Atyád akaratyához szabta, engedelmes lévén néki mind halálig; mikor a' *halállal tusakodván*, az olaj-fák hegyén, annyira szorongattatott a' te szived, hogy az egész tested vérrel veriteznék.

Imé én-is az én akaratomat, a' te akaratodhoz szabom, hogy nem az én akáratom, hanem a' tiéd légyen; noha annyira szorongattatnék az én szivem, hogy veriteznem kellené, mind-azon-által, azt kívánom, hogy *Légyen a' te akaratod*. O adgyad ezt nekem, hogy a' te véres veritéked-által.

4. Mi kenyerünket minden-napiat adgyad nekünk ma.

O édes JESUS, a' te hátadon szántottak a' bűnösök, és mint valami szántó-vassal, és boronával, a' te szent testednek földét, az veszfűvel fel-szaggatták. De ő ebből a' kenyeret-

gyetlen szántásból, mely bővséges aratás következett! tudni-illik, hogy midőn itt köny-hullatással, és véres veritékkel elfszűk kenyerünket; az életnek kenyerével-is tápláltunk, és mint-egy kővérséggel bé-töltetik a' mi lelkünk; a' míg annak az éledelek erejével, ennek a' világnak püfztáján járunk; s-az-után együnk, és igyunk a' te asztalodon, és elégitte'sünk-meg, a' te házadnak bővségétől. Engedd ezt nekünk, ó édes JESUS, a' te szent véred-által, melyet mi-érettünk, *ostorozásodkor*, ki-ontottál.

5. Es bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket.

O nagy-tűró JESUS, kinek szent vére száma-nélkül, ki-ontatott a' mi bűneinknek bocsánattyára. mert a' kégyetlen hóhéroktól szokszor le-vonattattak rólad kőntősid, és mindenkor meg-újittattak sebeid; mert az ember az ártatlanságnak kőntősét a' bűn-által el-vesztette, és viszontag vissz-a-adatván újabb bűnökkel bé-mocskolta.

Alázatoson könyörgök néked, a' te *rúháid le-vonásával* meg-újttatott *sebeidért*, és azokból ki-folyt szent *véredért*, bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket. mert a' te kedves Apostolod-ként: A' JESUS Krisztusnak vére ki-tisztit minket minden bűnből. Adgyad, hogy az előbbeni embert le-tévén az ő cselekedetivel, új emberbe öltözzünk, ki a' Isten-szerént teremtetett igazságban, és szentségben. O édes JESUS, a' te szent véred tisztítsa-meg a' mi lelkünket a' holt cselekedektől, az Istennek szolgálattyára.

6. Es ne-vigy minket a' késértetbe.

O édes JESUS, kinek szent *kezzei, és lábai, a' szegkekkel által-ligattarván*, a' keresztfára függesztettél, és mint-egy bővséges forrásokból szent véredet ki-ontottad. Imé a' te kezeidben vannak az én soraim. mert ha el-esem, fel-elmész, ha fen-állok, meg-támasztasz. A' te szent kezeidben ajánlom magamat. a' te szárnyaid árnyékában óltalmaz-meg engem azoktól, kik engem üldöznek. Adgyad, hogy minden késértetek-ellen erőssen álljak a' hitben, veled együtt szegesztetvén a' keresztre; hogy a' te szeretetedtől, se halál, sem élet, se semmi teremtetett-állat el-ne szakaszha'sson.

7. De szabadíts a' gonosztól.

O édes JESUS, nyomorúltaknak óltalma, imé a' gonofságoknak tőri-között iár, s-forog az ember, s-miképpen szabadulhat-meg tőlök? hól talál magának óltalmat, a' hól bátorságossan nyughatik, hanem a' te szívednek rejtekében, kire ajtó nyitott szent *óldalodon a' dárdával*, hogy hozzá járulhassunk? oda megyek-bé, és ott bátorságossan, mint a' galamb a' kősziklák likában lakom. ott rejtetett-el az én erősségem. jó lesz nekem ott hajlékot vonnom, a' hol semmi-fele gonosztól nem félek. mert onnan *vér, és víz* folyt, hogy mind meg-mosása lenne a' bűnöknek, mind erőssége az erőleneknek, mind orvossága a' nyomorúságoknak, s-mind pedig minden veszedelmek-ellen óltalom. O édes JESUS, szabadíts-meg engem minden *gonosztól*, mikor olly kegyessen meg-nyitod a' szeretetnek tár-házát, a' te édes-szívedet; minden jónak kút-fejét, Amen. Amen. Amen.

HARMADIK MÓDGYA A' MI-ATYANKNAK,
mellyel hét kérést alkalmaztatnak a' Krisztus hét
szavaihoz, kiket mondott a' keresztfán.

Mi-Atyánk, ki vagy mennyékben.

1. Szenteltesék a' te neved.

URam JESUS Krisztus, Szenteknek Szente, ki egyenlő dicsőségű, és felségű vagy az Atyával; nem csak egész életedben volt arra gondod, hanem halálodkor-is, hogy mindenütt, és mindenben szent Atyád dicsőségét terjesztesd, és hirdetned. úgy láttattál ugyan halálod idején, mint-ha el-hagyattattál volna szent Atyádtól, mikor azt kiáltottad: *En Istenem, én Istenem, miért hagytál-el engem!* (tudnia-illik, egy-kevelsé, Istenséged az emberi természetet magának hagyván, hogy a' halálnak mérgét inkább érzené) de az az el-hagyás, szent Atyádnak, és magadnak-is dicsőségedre szolgált. mert engedelmes lévén mind halálig; azért fel-magasztalt téged az Isten, és olly nevet adott, mely minden nevet félyül-halad.

O édes JESUS, ki én-érettem így el-hagyattattál, ne-hagy-el engem, fő-képpen halálomnak óráján, a' te szent ne-vednek

vednek dicsőségéért; ne-mondhassa az én ellenségem, el-hagyta őtet az Isten; bizvást üldözöm őtet, és kézbe keritem, mert nincs a' ki ki-vájja kezemből. O édes JESUS, ne távozzál-el én-tőlem, és ne úráll-meg engem, én Idvezítő Istenem. Adgyad, hogy minden szorongatásomban, téged kegyes Atyámnak ísmérjelek, és mondgyam amaz békeséges-túrénak tükörével: A' mint Istennek tetszett, úgy lett. áldott légyen az Ur neve.

2. Jöjjön te országod.

Az az országod jöjjön-el édes JESUS, kinek téged Urának ísmért lenni a' keresztre feszítettetett lator, mondván: Uram emlékezzél-meg rólam, mikor országodba jutcz; kinek te kegyessen azt ígíred: *Ma velem leszel paradicsomban.* Adgyad édes JESUS, hogy én-is oda ohajtsak, a' hol te az Atyád jobján ülsz, s-azt keresslem, és nem a' földieket. de mindenek-felett, adgy énnékem töredelmes, és alázatos szív-et, kit meg-ne utálsz, hogy halálom óráján, nagy bátorsággal mondhasam: *Jöjjön-el a' te országod.* Emlékezzél-meg Uram rólam, ki hajdan, a' keresztfán függöttél a' latrok-között, most, most a' mennyei Seregektől dicsírtetel a' dicsőségben! ő adgyad, hogy én-is azt halljam: Ma velem leszel, az én országomban!

3. Légyen te akaratod.

O engedelmes JESUS, ki mi-érettünk, mind a' keresztnak haláláig engedelmes lettél szent Atyádnak. Innét nyilván bizonytságot tettél, mondván: *Végbe-vitetődött.* tudnia-illik, a' mi válságunknak munkája, mely szent Atyádtól reád biztatott volt.

O édes JESUS, adgyad, hogy az én tisztemben hiven, és igazán el-járjak, hogy az én harczomat jól harczolván, pályá-futásomat el-végezván, tőled várhasam az igazságnak koronáját. mert ha én, a' te akaratodon járok, te bé-tellyesíted, a' mit ígírtél.

4. A' mi minden-napi kenyerünket adgyad nekünk ma.

O mi idvességünket szomjúhozó édes JESUS. mert
Kkkk mit

mit szomjúhoztál a' kereft-fán, mikor azt kiáltád: *Szomjúho-*
zom! hanem a' mi idveségünket? Bizonyára kívánva ki-
vántad ezt az étet enni, és ezt a' pohárt innia. Illy nagy
szomjúsággal kellett-e a' mi torkolságunkat pótolni?

O ha én úgy szomjúhoznám a' magam idveségemet, a'
mint te a' másét! mert ugyan-is mi halznod benne, ha en-
gem idvezitesz? tudni-illik, a' te hozzám-való szereteted
túze gyújtotta-fel azt a' nagy szomjúságot. Ó adgyad, hogy
én-is mind magam idveségemre, s-mind felebarátoméra,
olly szorgalmatos gondot viselleyek! mért felebarátunk idvel-
ségére-való vigyázást-is meg-parancsoltad, és a' községnek
bűnét a' Papokra biztad: adgyad, hogy meg-ne únnják ők
ezt, mint el-vetett étet. Engedd, hogy a' te házadnak buz-
gósága emélsz-e meg őket, és a' világjakon ne-kapjanak, ha-
nem a' te Anyaszentegyházadat igazán, és szentül igazgassák.

5. *Es bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket.*

O kegyelmes JESUS, ki a' mi gonofzságinkért, meg-
sebesítettél, és meg-hóltál, ki nem akarod a' bűnösnek halá-
lát, úgy annyira, hogy még a' hóhéridat sem akarnád ki-re-
keszteni a' te irgalmafságodból, sőt érettek imádkozál,
mondván: *Atyám bocsásd-meg nekik.* Ó ki-mondhatatlan irgal-
mafság!

Ezért, a' te nagy irgalmafságodért kérlek, *bocsásd-meg ne-*
kem az én vétkeimet, imé én-is a' te példádat követvén, kész
vagyok ellenségimnek meg-bocsátni; hogy héjába ne-ke-
ressen a' te irgalmafságodat.

6. *Es ne-vigy minket a' kísértetbe.*

O édesleges JESUS, ki vétek-nélkül lévén, minde-
nekben kísértettél, te pedig senkit nem kísértesz; sőt min-
deneknek, kik kísértetnek óltalma, és ereje vagy, és a' nyo-
morúságban segedelme. kit-is nyilván meg-mutattál a' ke-
reft-fán, midőn szorgalmatos lévén szerelmes Anyád, és
Tanítványod-felől, *egy-másnak ajánlád őket*, hogy egy-másnak
segétsége lennének a' nyomorúságokban, és a' kísértetek-
ben óltalma.

O viselley illy szorgalmatos gondot én-reám-is édes JE-
SUS,

SUS, hogy sem a' gonofz embernek reám törésétől, sem a'
pokolbéli ördögnek incselkedésétől ne-felleyek, és mint-ha a'
te szent kereszted-alatt álván, téged szemem-előtt viselleyek,
mert te jobbomon vagy nekem, hogy meg-ne mozdittassam.

7. *De szabadíts a' gonofztól.*

O nagy erősfégű JESUS, mert erős mint a' halál a'
szeretet: ez kényszerített téged a' halálra; sőt még a' halált-
is, és minden nyomorúságokat ez győzttetett-meg-veled.
Te azért ennek a' mulandó életnek inségiből ki-költözendő
lévén, bátorságossan, szent *Atyád kezében ajánlád lelkedet*; tud-
ván, hogy hatalma volna olly életre fel-támasztani, kihez
az-után sem halál, sem semmi inség nem férhetne.

Adgyad nekem-is, ó édes JESUS, hogy ez életnek
nyomorúságin, és inségin úgy mennek-által, hogy midőn
halálom órájára jutok, nagy bizodalommal *neked adgyam az én*
lelkemet. Te pedig az örökké-való kárhozatnak gonofzságá-
tól szabadíts-meg, a' ki engem meg-váltottál. Amen, Amen,

HARMADIK CZIKKEL.

A' *Szent írásból öfzfe-szedett* LITANIA, mely a' mi Meg-
váltó JESUS *Kristusunknak életét, és szenvedését*
magában foglalja.

Uram irgalmaz nekünk.	Kristus kegyelmezz nekünk.
Uram irgalmaz nekünk.	Kristus halgass-meg minket.
Kristus halgass-meg minket.	
Menybéli Atya Isten,	} Irgalmaz mi-nékünk.
Meg-váltó Fiú Isten,	
Szent Lélek Ur Isten,	
Szent Háromság egy Isten,	

JESUS.	{ Ki minden nemzetektől kívántattál,	} Irgalmaz mi-nékünk.
	{ ki az Atyától e' világra küldettél,	
	{ ki a' Szent Lélektől fogontattál,	
	{ Testé-lelt Ige,	
	{ ki szolgai személyt vettél magadra,	
	{ ki még az Anyád méhében lévén Jánost meg-látogattad, és	
	{ vigasztalád,	
	{ ki a' szentséges Szűz MARIA-tól születtettél,	
	{ ki posztóban takartattál,	
	{ ki a' jászolyban helyeztettél,	

Kkkk 2

Aggai 2.
Galat. 4.
Luc 1.
Joann. 1.
Philip. 2.
Luc 1.
Luc 2.
Ibidem.
Ibidem.
ki a'

J E S U S,
 Ki menybe fel-emeltettél,
 ki az Atyának jobbjára ültél,
 ki dicsőséggel, és tisztességgel meg-koronáztattál,
 Királyoknak Királya, és Uraknak Ura,
 ki nekünk helyt készítettél, a' te Atyád házában,
 ki nekünk az Atyánál Közben-járónk vagy,
 ki a' Szent Lelket a' Tanítványoknak küldötted,
 ki az eleveneket, és holtakat meg-ítélendé,
 ki a' gonoszokat az örök tűzre küldendé,
 ki a' válasszottaknak, az el-készítettett országot meg-
 adándod.

J E S U S irgalmaz nekünk. J E S U S kegyelmezz nekünk.

J E S U S irgalmaz nekünk. J E S U S halgass-meg minket.

Minden gonosztól, Ments-meg minket J E S U S.

A' hirtelen, és véletlen haláltól,

Az ördögnek csalárdságától,

Haragtól, gyűlöléstől, és minden gonosz akarattól,

Az örök haláltól,

A' te meg-tesztésülésed-által,

A' te el-jöveleled-által,

A' te születésed-által,

A' te környül-metélkedésed-által,

A' te szent neved-által,

A' te meg-keresztelésed, és bűjtölésed-által,

A' te munkáid, és fáradságid-által,

A' te halállal-való tufakodásod, és véres veritéked-által,

A' te arczúl-csapdosásid, és ostorozásid-által,

A' te tövissel-való koronázásod-által,

A' te keresztid, és szenvédésid-által,

A' te szomjúságod, köny-húllatásod, és mezeitelenséged-által,

A' te öt mélységes sebeid-által,

A' te halálod, és temetésed-által,

A' te dicsőséges fel-támadásod-által,

A' te csüdalatos menybe-meneteled-által,

A' Szent Léleknek el-küldése-által,

Az Itilet napján,

Mi bűnösök. Kérünk halgass-meg minket.

Hogy a' bűnöknek meg-halván, igazságnak éllyünk,

Hogy másban ne dicsekedgyünk, hanem a' mi Urunk J E S U S

Kristusnak keresztiben,

Hogy a' te szeretetédért, a' világ nekünk meg-feszíttesék, és

mi a' világnak,

Hogy a' keresztnek sanyargatását a' mi testünkön visellyük,

Hogy a' mi testünket a' bűnökkel, és gonosz kívánságokkal

meg-feszítsük,

1. Pet. 1.
 Psal. 109.
 Psalm. 8.
 Apoc. 19.
 Joann. 12.
 1. Joan. 2.
 1. Tim. 2.
 2. Tim. 4.
 Matt. 25.

Irgalmaz mi-nékünk.
 Ibidem.

Ments-meg minket J E S U S.

1. Pet. 2.
 Galat. 6.
 Ibidem.
 2. Cor. 4.
 Galat. 5.

Hogy

Hogy te a' testben szenvedvén, mi-is azon gondolattal fel-
 fegyverkezzünk,

Hogy a' mi keresztünket minden-nap fel-vegyük, és tégedet
 kövessünk,

Hogy a' mi itt nyereségünk, azt semminek tartfuk te-retted,

Hogy tégedet meg-feszítettett J E S U S-t, mindenek-előtt tud-
 gyunk,

Hogy a' te véred tisztítsd-minket a' holt cselekedetekből,
 az élő Isten szolgálattára,

Hogy drága áron meg-vétetvén, dicsőítsuk az Istent a' mi
 testünkben,

Hogy a' bűnnek meg-halván, ez-után veled új életben járjunk,

Hogy egyszer ki-tisztulván a' holt cselekedetekből, ímét tége-
 det az Istennek Fiát meg-ne feszítsünk, és csúffá ne-
 tegyünk,

Hogy a' te példát látván, a' te nyomdokodat kövessük,

Hogy a' mint szenvédésednek tárfai vagyunk, úgy vigasztalá-
 sodnak-is tárfai legyünk,

Isten Báránnya, ki el-véssz e' világ bűneit; Irgalmaz mi-nékünk.

Isten Báránnya, ki el-véssz e' világ bűneit; Halgass-meg minket.

Isten Báránnya, ki el-véssz e' világ bűneit; Kegyelmezz mi-nékünk.

Kristus halgass-meg minket. Kristus halgass-meg minket.

Uram irgalmaz nekünk. Kristus kegyelmezz nekünk.

Uram irgalmaz nekünk.

Mi-Atyánk &c. Ildex-légy Maria &c.

A' Kristus kin-szenvedéséről-való Imádságok, melyek
 a' hét Kánonok-órákkal eggyeznek.

A' M A T U T I N O M R A.

U Ram J E S U S, Kristus, azért a' szeretetért, mellyel a'
 a' tieidet végig szeretted, a' te véres veritékedért, ki
 a' kertben rólad le-folyt, a' te szidalmazásidért, káromlási-
 dért, és fájdalmidért. midőn az áruló Judástól el-adattál, a'
 zsidoktól meg-kötöztetted, és kinoztattál, öldözd-meg az én
 bűneimnek köteleit, és kötözd-meg az én lelkemet a' te sze-
 retettednek köteleivel. Ki az Atyával, és Szent Lélekkel
 élsz, és uralkodol, mind örökkön örökké, Amen.

A' P R I M A R A.

U Ram J E S U S Kristus, ki a' napnak első óráján Pilá-
 tushoz vitetted, mennyei Biró, földihez; és a' Papi
 Fejedelmektől hamissan vádoltattál; légy segítségül né-
 künk

1. Pet. 4.
 Matt. 16.
 Philipp. 3.
 1. Cor. 2.
 Hebr. 9.
 1. Cor. 6.
 Rom. 8.
 Hebr. 6.
 1. Petr. 2.
 2. Cor. 1.

Kérünk halgass-meg minket.

künk nyavalyás bűnösöknek itélet napján, hogy a' gonoszokkal örök kimokra ne-vettefsünk, hanem a' te hiveid-közzé számláltassunk mennyékben. Ki az Atyával, és Szent Lélekkel élz, és uralkodol, mind örökkön örökké, Amen.

A' TERTIARA.

URam JESUS Kristus, ki a' napnak harmadik óráján, meg-ostoroztattál, és tövissel koronáztattál; adgyad nekünk szolgaidnak, hogy a' mi testünket sanyargatván, a' tövissel koronázott Főnek méltó tagjai legyünk. ki az Atyával, és Szent Lélekkel élz, és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

A' SEXTARA.

Ulam JESUS Kristus, ki a' napnak hatodik óráján, szent kezeid, és lábaidd, a' szegekkel által-ligattatván, a' keresztre fügessz, és azon szegekkel, a' mi bűneinknek adós levele a' kereszthez szegessz: engedd, hogy az én lelkem, a' bűnnek szolgálatyától meg-szabadulván, a' te szenvedésedet, mint az én váltságomnak jeleit, mindenkor az én szívem közepén vífellyem. ki az Atyával. &c.

A' NONARA.

URam JESUS Kristus, ki a' napnak kilencedik óráján, mindeneket el-végezván, szent fejedet le-hajtván, az Atya Istennek adtad szent lelkedet, és újjonnan a' meg-hólt emberi-nemzetre, új életet leheltettél; adgyad énnékem nyavalyás bűnösnek, hogy a' ki tellyességgel azért tiéd vagyok, hogy teremtetted, ísmét tiéd legyek, hogy újjonnan alkottál; és ez-urán nem magamnak, hanem néked, ki én-érettem meg-hóltál, éllyek mind örökké. ki az Atyával, és szent Lélekkel. &c.

A' VESPERASRA.

URam JESUS Kristus, ki estvéli órakor, a' keresztről, szent Anyádnak kezei-közzé le-tétetted; adgyad, hogy tellyes életemben, az én keresztemet, kit reám bocsátandasz, soha el-ne hadgyam, halálomkor arról le-tétetvén, a' te szerelmes

relmes szent Anyádnak kezei-által, elődbe-viteffem. ki az Atyával, és szent: &c.

A' COMPLETORIOMRA.

URam JESUS Kristus, ki a' Completoriumnak idején a' sírban nyugodtál, és szent Anyádtól, és más alfszony-állatoktól sirattattál; adgyad, hogy mi-is a' te szenvedésedet sirassuk, és soha többé azt ne-cselekedgyük, mi-által ísmét újjonnan meg-szegtetnél. ki az Atyával, és szent Lélekkel élz, és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

NEGYEDIK CZIKKEL.

Rosárium, avagy Olvasó, mely rövid versekkel magában foglalja a' Kristus életét, és szenvedését.

Intés, e' következő Rosáriumnak módgyáról.

Keresztyénnek nem a' pusztán névről, hanem Istenes életéről mondattnak. Dicsőséges ugyan az a' név, de semmit sem használ az örök dicsőségre, ha az életed véle nem egyez.

A' mi életünk regulájának pedig, a' Kristus életének kell lenni. Sokan hivattatnak Keresztyéneknek, de az ebez illendő névről semmit sem gondolkoznak, még-is nagy méresszen a' Kristus társai akarnak lenni a' dicsőségben, holott nem akarnák követni az életben. O mely sokakat (kik csak nével keresztyének) meg-csal ez a' reménység! kik ezt a' szent nevet, nem tudgyák szent élet ösztönének lenni; mi azért inkább igyekezzünk élettel keresztyénekké lenni, hogy-sem nével mondatni.

Mit cselekedgyünk tehát? imé a' Kristus élete Tükör. Ezt nézzed keresztyén ember, és a' te életedet vesd-öszsze véle. Abban minden jószágos-cselekedeteknek neveit találod, a' tiédben sok-féle makulákat; de annál könnyebben le-töröltetnek, mennél szorgalmatofban nézsz ebben a' makula-nélkül-való Tükörben.

Mindenkor tehát arra vigyázz, hogy éjjel, és nappal elmélkedgyél a' Kristus életéről, hogy a' te életednek mocskait, és a' Kristusénak szépségit meg-ismérhesd; ezeket követni igyekezz, amasokat távoztatni, és ki-irtani. Mert az elmélkedés az elmét meg-világosítja, az akaratot a' jóra fel-gyulasztja. Mivel pedig a' mit nem ismériünk, s-nem tudunk, azt nem kívánnyuk; nem csuda azért, ha olly kevesen

vannak a' Krisztus követői, mivel kevesen vannak, a' kik az ő életéről elmélkednek.

Hogy azért e' következendő Rosáriumot jobban meg-érted, vedd osztedbe.

Ez a' Rosárium egész-szen, noha rövideden, a' Krisztus életét elődbe adgya, ki-is elég matériát ad az elmélkedésre. Az első Strófában a' Krisztus életének titka hozattatik-elé, a' másikkban, valamely jóságos-cselekedetet kérünk.

Öt Décáfra osztatik pedig az egész Rósárium.

Az első Décás, Krisztusnak gyermekségét, ifjúságát foglalja magában, a' keresztségig.

A' második a' Krisztus életét írja-le szenvedéséig.

A' harmadik Krisztusnak kín-szenvedését hozza-elé, fel-feszítéséig.

A' negyedik szól Krisztus fel-feszítéséről, és azokról a' dolgokról, melyek a' keresztfán lettek, haláláig.

Az ötödik emlékezik azokról a' dolgokról, kik történtek Krisztus halála-után, fel-támadásról, és menybe-menetelről, &c.

Nem csak Communio idejére, de Misa-balgatásra-is igen hasznos készen ez a' Rósárium; mivel mind a' kettő Krisztus kín-szenvedésének emlékezte, ez pedig annak titkait adgya elődbe.

Hogy pedig ennek a' Rósáriumnak gyakorlása hasznosabb legyen, valabánszor Krisztusnak valamely jóságos-cselekedetét olvasod, gerjed-fel magadat, annak követésére.

Külömb-külömb-fele belső indulatok vannak pedig, kikkel magadat arra fel-gerjeszthedd, és hasznosan elmélkedhetel Krisztus életéről, cselekedetéről, és szenvedéséről, kiknek imé alább módgyát-is mutatynk.

1. Mikor a' Krisztusról szomorú dolgot olvasz, akkor szánakodgyál rajta; mikor pedig örvendetést; akkor örülly rajta, ilyen-képpen: Telyes szivemből szánlak édes JESUS-om, ki én-érettem méltatlan bűnösért, illy nagy kinokat szenvedtél &c.

2. Szállj magadba, szánnyad, s-bánnyad bűneidet. Jaj én-énnekem, ki az én bűneimmel ilyen kinokat készíttettem néked! Olly el-vetetnek tartom-é magamat, ki illy drága árron váltattam-meg? kicsinre becsülöm-é lelkemet, kinek az árra, egyedül csak a' Krisztus vére? ísmét vízfő-térek-é az okádásra, kinek vétkeiért illy nagy kinokat szenvedett az Isten Fia?

3. In-

3. Indítsd-fel magadat reménségre, és lelki örömmre. Jó én-nékem az Istenhez ragaszkodnom, és ő-benne helyheztetnem az én reménségemet. Ugyan-is mit reménlhetek tőled én Uram, és Istenem, ki ennyit szenvedtél én-érettem?

4. Adgy hálát, és dícsíretet Krisztusnak. Mivel hálállyam-meg Uram mind azokat, a' miket én-velem háládatlannal cselekedtetél? Aldgyad én lelkem az Urat, és mind-nek, a' mik én-bennem vannak az ő szent nevét.

5. Kivánczozzál követésére. Példát adtál Uram nekünk, hogy a' te nyomdokidat kövessük. Segélly arra, a' mit parancsolsz, és parancsolly, a' mit akarasz.

6. Alméldogdgyál a' Krisztus cselekedetén. Ki vagy te Uram, és ki vagyok én? Te a' ki szenvedtél Isten, és Ur vagy, igaz, és ártatlan. En haszontalan szolga, földnek férge, és úndok bűnös, ki azokat a' kinokat érdemlettem, kiket te szenvedtél. O ki mondhatatlan csuda!

7. Gerjed-fel magadban a' Krisztus szeretetét. O édes JESUS, én idve-ségem, és életem, minden cselekedetid hoz-zám-való szeretetedet hirdetik! az égből le-húzott a' szere-retet, és az Szűznek méhébe szállított: a' szeretet szegezett a' kereszthez, ki választ tehát el engem, a' te szeretetedről? Adgyad, hogy sem élet, sem halál, se semmi teremtet-állat el-ne szakaszson a' te szeretetedtől.

Ezekben, és ezekhez hasonló fohászokodásokban (a' mint a' materia kívánnya) kell foglalni elmédet, és a' Krisztus életétől, és szenvedé-séről-való elmélkedést elegyíteni; a' mint a' következendő Rosárium-is meg-mutattya, és a' Szent Léleknek sugarlása bővebben meg-tanít. Mindenek-felett mind-az-által, fő-képpen, a' kik még a' lelki dologban gyengék, a' Töredelmességnek, és követésnek formáját forgassák. Mert a' bűnnek meg-útállása, és a' jóságos-cselekedeteknek gyakorlása, leg-főbb gyümölcse, a' Krisztus kín-szenvedésének. Mert ugyan-is mi le-bet, a' bűnöknek el-távoztatására fogantatott, mint-ha meg-gondolod: Mennyit kellett Krisztusnak szenvednie, hogy minket a' bűntől meg-mentene? Mi gerjeszthet inkább fel, a' jóságos-csele-kedetek gyakorlására, mint-ha meg-gondolod: Az Isten Emberré lett, és testben láttatott, hogy nekünk példát adna a' jóságos-cselekedetek gyakorlására.

Végtere ebben a' Rósáriumban, ezekre a' jóságos-cselekedetekre vigyázz:

LIII 2

vigyázz : Alázatosságra, Engedelmeségre, Szelidségre, Békeséges-tűrésre, Irgalmasságra, Szeretetre, &c. Ha ezeket gyakorlani igyekezel, jelen lesz Idvezítőnk malasztásával, a' ki nem csak példát adni, de segítséggel lenni-is kész azoknak, kik valósággal akarják az ő nyomdokait követni, és végtére, az örökké-való dicsőségnek koronáját-is meg-adgya.

A' mi Urunk JESUS Krisztusnak Rósiarimja, ki a' Krisztusnak életét, és szenvedését rövideden magában foglalja, és bővséges materiát ad az elmélkedésre.

A Tya Isten, mi Alkotónk,
Fiú Isten, mi Meg-váltónk,
Szent Lélek Istennel,
Mi meg-szentelönkel,
Mind örökké áldott légy.
Teremts bennem tiszta szívet,
Szent lángodtól égő lelket;
Hogy Urunk halálát,
Ertünk fáradságát
Méltán forgassam, s-értsem.
Szent Lélektől fogontattál,
Szűztől világra hozattál;
A' kigyónak fejét,
Halálos méhelyét
Meg-töréd, s-sojtád mérgét.
Az Angyali dicső Karok,
Szentek Seregeinek számok
Tégedet dicírnék,
Vigan énekelnek
Szent, Sz. Sz. vagy, kiáltván.
Adgyad, hogy én-is áldgyalak,
Vélek-eggyütt imádgyalak;
Ne-nézd esetemet,
Es csekély létemet.
Ne vesd meg kérésemet.
Mond-el a' Hízek egy Istent.

I. D E C A S.

A' mennyei dicsőséget
El-hagyod; s-az Istenséget
Az emberi testben,
Mint romlott edényben
El-rejted, és bé-fedéd.

Add, hogy ez szeretet tűze
Légyen lelkünk idvessége
Menyben, az életben
Szentek Seregében
Bóldog lelkekkel, Amen.
Mond-el a' Mi-Atyánkat.
Az Angyaltól köszöntetvén
Szent Szűz, méhében bé-vévén:
Szent Lélek ereje
Illy dolgot vin vepbe;
Kit az ember nem hallot.
Adgyad, én-is tiszta szível,
Buzgó, és igaz lélekkel
Lelkem tár-házába,
Szívem hajlékába
Fogadgyalak JESUS-om.
Mond-el az Idvezlőgy Mariát.
Szent Szűz veled, hogy terhes lett
Nagy hegyeken ő által-ment
Ersébetet látni,
s-Jánost vigasztalni,
Még az Anya méhében.
Adgyad szerelmes JESUS-om,
En idvezítő Krisztusom,
Hogy Szűz szent Anyádtól
Mi nagy Afzszonyunktól;
s-Tőled látogattassam.

Idvez-lőgy Maria &c.
A' természetnek folyását
Fellyül-haladván, s-járását
Szűzen szent Anyád szül,
(Kin meny, és föld örül)
Minden fájdalom-nélkül.

Te szállj

Te szállj engem édes JESUS
Ujjonnan, Meg-váltó Krisztus;
Szent Anyád kedvéért,
Es ő szerelméért,
Bűnök-ből fel-támasztván.
Idvez-lőgy Maria &c.
Noha a' föld kereksege
Tied, s-minden ékeisége;
Még finsz hová hajtsad
A' Fejed, s-nyugoszlád
Születésed idején.
Tehát ezen a' világon (gon
Mit kapdofunk, s-nagy hiúsá-
Mi földnek porai,
s-El-vetett fergei;
Krisztus példáját látván.

Idvez-lőgy Maria &c.
Az Angyalok békeséget
Hirdetvén, és nagy örömet;
Hozzad Pásztorokat
Mint Udvariakat
Küldnek, vig ének-szóval.
Adgyad, én-is vig énekkel
Dicírnélek, s-szép versekkel,
E' földi életben,
s-Az-után mennyekben
ő-vélek egyetemben.

Idvez-lőgy Maria &c.
Noha azzal nem tartozál,
Mivel vétek-nélkül valál;
Hogy így meg-sértetnél,
s-Környül-meteltetnél;
Még-is ennek engedel.
Add, hogy testi kívánságom,
Es gonofra vágyódásom
Környül-meteltessék,
Es meg-köttetessék
Szerelmed kötelével.

Idvez-lőgy Maria &c.
Királynak, Papnak, Istennek
Téged valnak, és jelentnek
Három ajándékkal,
s-Drága illatokkal
A' szent három Királyok.

Adgyad, én-is mind Királynak,
Vallyalak, s-mind pedig Papnak;
Mind pedig Istennek,
En szent Teremtőmnnek,
Szóval, és életemmel.

Idvez-lőgy Maria &c.
Szent Szüléid a' törvénynek
Engedvén, s-mindgyárt Istennek
Téged bé-mutatnak;
s-Ajándéku adnak
Szívek nagy örömében.
Adgyad, én-is mind testemet,
Mind pediglen a' lelkemet
Isten törvényéhez
Szabjam, s-jó kedvéhez
Magam néked ajánlván-

Idvez-lőgy Maria &c.
Heródes téged üldöztén,
Halálra kerefvén, s-űztén;
Idegen országra
Szaladcz, de halálra
A' kisddek vitetnek.
Adgyad, én-is el-kerüllyem
Azokat, és szentül félljem;
Kik szent malasztodtól
En gazdagságomtól
Meg-fosztani kívánnak.

Idvez-lőgy Maria &c.
Szent Szüléid a' templomban
El-vesztének; nagy bánatban
Mind addig keresnek,
A' meddig meg-lelnek;
Tanítván a' templomban.
Bóldog, ki téged meg-tarthat,
Vagy el-vesztvén, meg-találhat
Szívefőn kerefvén,
Reád figyelmeztvén
Veled végig meg-marad.

Idvez-lőgy Maria &c.
Dicsőséges Atya Isten,
Dicsőséges Fiú Isten,
Es dicső Szent Lélek,
Áldgjon minden lélek.
Halgass meg kérésemet.

Dicsőséges Isten Anyja,
Tőled szolgál azt kívánja,
Szent Fiad engeszteld,
s-Néki gondjait viseld
Mig hozzád jut mennyékbe, Am.

II. D E C A S.

Meg-kereftél a' Jordánban
Szent János. mindgyárt azonban
Az Atya Fiának
Jelent, s-mi Urunknak
Szent Lélek ott létében.
Mofd-meg engem fient véreddel
Bűneimből; s-érdemiddel
Gazdagítsd lelkemet,
Erősitd szívemet,
Es a' jóban gyarapítsd.

Mi-Atyánk &c.

A' pusztaban hogy bőjtölél,
A' Sántától késértetél:
De földre tapodád
Erejét, s-meg-fojtád
Győzedelmessen mérget.
A' Sántának családságát
Add, hogy én-is álnokságát
A' földre tapodgyam,
Szívöböl meg-útálljam
Minden hizelkedését.

Idvez-légy Maria &c.

Az-után az haláfszokat
Hijván, mindgyárt hálójokat
El-hagyván, bölcsékké
Tefzed, s-elméfeikké
Világ bölcséi-felett.
Külső, s-belső intéfidnek
Szivem, s-lelkem engedgyenek.
Te-veled járásom
Légyen, és lakásom,
s-Végig meg-maradásom.

Idvez-légy Maria &c.

A' menyegzőt meg-tiszteléd,
A' vizet, hogy borrá téved,
Szent Anyád szavára,
s-Ott-lévők javára,
Mindenek csudájára.

Add, hogy én-is kegyes legyek.
Másokhoz, és ne-restelljek
Ertek fáradozni,
Es vélek jót tenni
Ertékem, s-erőm-szerint.

Idvez-légy Maria &c.

O mennyit értünk fáradtál,
Ehez-tél, és szomjúhoz-tál,
Falun, és városon,
Es nehéz útakon
Midőn jártál, s-tanítál.
Adgyad, érted mind hideget
Vigan visellyek, s-melget;
Mind pedig izzadást,
Akár-mely faradást;
Szomjúságot, s-éhséget.

Idvez-légy Maria &c.

A' szeretnek tűzétől,
Lángadozván, s-erejétől;
Mely fok bűnnek rabját,
Es pokolnak foglyát,
Vízíza-fogadcz kedvedbe.
Adgyad előfizör magamnak,
Oltán felebarátomnak
Az idveségére
Vigyazzak lelkére,
Es te dicsőségre.

Idvez-légy Maria &c.

A' pusztaban hét kenyérrel,
(Midőn tanítod igiddel)
Sok nemzetségeket,
Hozzád gyűlt népeket
Eppen meg-elégitesz.
JESUS tápláld én testemet,
De annál inkább lelkemet;
E' világ pusztáján
Mig lakom, s-határán
Szarándokságnak úttján.

Idvez-légy Maria &c.

Valahol jársz, mind tanítasz,
Sok betegeket gyógyítasz;
Sok csudákat-is téfesz,
De azzal csak csűff léfész,
A' gonosz népek-előtt.

Adgyad,

Adgyad, midőn én jól téflek
Mással, ha érte csűff léflek;
Jó szível visellyem,
s-Békével szenvedgyem;
Te szentséges példadra.

Idvez-légy Maria &c.

El-változol a' színédben
Tábor hegyén, s-dicsőségben
Egészízen öltözől,
Mint nap úgy tündöklől,
Tanítványid láttára.
E' világ darabos hegyén,
Es szám-ki-vetésnek völgyén,
Előtted úgy járnak,
Hogy a' boldogságnak
Hegyén koronám légyen.

Idvez-légy Maria &c.

Sok vétkekkel midőn rakva
Jerusalem, ládnád, volna,
Sirál veszedelmén,
Meg-nem térne, értvén
Undok gonofzságiból.
Add, könyveim forrásival,
Szivemnek zokogásával
Meg-ízánnyam bűnőmet
Minden életimet,
Bocsánattát hogy nyerjem.

Idvez-légy Maria &c.

Júdás azon mesterkedik,
Mint veszeffen, s-gondolkodik.
Azért csak kevésen,
Ugy-mint harmincz pénzé
El-ád téged Zsidóknak.
Adgyad, az egész világnál,
Es minden gazdagságinnál,
Nagyobra tartálak,
Drágábnak vallyalak,
Idvezítő JESUS-om.

Idvez-légy Maria &c.

Dicsőséges Atya Isten,
Dicsőséges Fiú Isten,

Es dicső Szent Lélek

Áldjon minden lélek.

Halgasd-meg kérésemet.

Dicsőséges Isten Anyja &c. a' mint
az első Dicsásban vagyon.

III. D E C A S.

Vég-vacsorán meg-alázád
Magad, s-lábait meg-mosád
A' Tanítványoknak,
Ur lévén szolgálknak,
Meny, és föld csudájára.
Bűneimnek üdokságit
Mofd-le, s-lelkemnek mocskait;
Hogy szentségnek úttján
Járjak, és nyomdokán
Te szent akarodnak.

Mi-Atyánk &c.

Az-után te szent testedet
Atdad, szentséges véredet
Nékünk eledelül,
Italul, s-vég-nélkül
Velünk-eggyütt maradván,
O adgyad, hogy méltán egyem
Szent testedet, s-véred vegyem
Lelkemnek hasznára,
Es orvofságára,
Ördög, világ, s-test-ellen.

Idvez-légy Maria &c.

A' kertben hogy imádkozni
Kezdél, vérrel veritezni,
Nagy fájdalom miatt,
Bú, és bánat miatt;
Az Angyal meg-bátorit.
Minden bűmben bátoritóm,
s-Bánatimban vigasztalom
Légy szent Angyaloddal,
Az én párt-fogómmal,
E' siralom völgyében.

Idvez-légy Maria &c.

Mint a' juhót a' farkasok,
Téged úgy vífznak a' latrok,
O Isten Báránnya,
Mi lelkünknek dija,
Hogy meg-fogtak a' kertben,
Hogy-ha én-is meg-fogatom,
Vagy érted szorongattatom;
Add, hogy békeséggel,
Érted csfendességgel

El-visellyem JESUS-om.

Idvez-légy Maria &c.

Miköz

Mikor téged meg-kötöznek,
Tanítványid el-féltednek;
Nincsen a' ki szánna,
Avagy vigasztalna,
Illy nyomorult igyeden.
Add, hogy én-is álhatatos
Legyek, példád foganatos
Légyen én szívemben,
Hogy magam mindenben
A' te példádhoz szabjam.

Idvez-légy Maria &c.

A' Papok-előtt vádolnak,
Es gonosz-tévőnek mondnak;
De csak halgatással
Tűréd; se haraggal
Magad ottan nem mentéd.
Add, én-is meg-zabolázzam
A' nyelvemet, s-kötve tartsam;
A' haragnak lángját,
Fel-lobbant villamát
s-Egő tűzét el-oltám.

Idvez-légy Maria &c.

Péter háromszor meg-tagadt
Mig a' kakas ott meg-fzöllalt;
De reá tekintvén,
s-Kegyelmeddel érvén
Nagy sirással meg-követ.
Hogy-ha én meg-tagadtalak,
Bűnőmmel meg-bántottalak,
Add, hogy meg-sirassam;
s-Ez-után jobbitfam-
Meg az én életemet.

Idvez-légy Maria &c.

Rólad le-vonnyák a' ruhád,
Es más fejért adnak reád,
Csúf-ként tárgyul tesznek
Rajtad nevetkeznek,
Mint oktalant úgy tártnak.
O ne-tartfak senkit csúfnak,
Se ne-alítsak magamnak
Sokat máfok-fölött,
Mert az Isten-előtt,
Kárhozatos ez dolog.

Idvez-légy Maria &c.

Kegyetlenül ostromoznak,
Arczúl, s-nyakon vernek, s-csap-
nak.

Mint rút fene-vadak
Rád úgy agyarkodnak
Kegyetlenség eszközi.
Add, hogy érted kézf akartván,
En testemet fanyargatván,
Az örök büntetést,
Bűnőként fel-tett ként
El-kerüllyem holtomkor.

Idvez-légy Maria &c.

Tővissel meg-koronáznak,
Nád-szálat kezembe adnak,
Csúf-ságból imádnak,
Es Istennek mondnak.
Orczádra pöknek, s-szidnak.
Adgyad, hogy én valósággal,
s-Nem-csak kép-mutató szóval
Téged Istenemnek,
s-Kegyes Teremtőmnek
Tartfálak, és áldgvalak.

Idvez-légy Maria &c.

A' nép-közzé ki-vitel
Pilátustól, de kértel
A' néptől halálra,
Késerves kinokra.
Barrabást el-eresztik.
Ne-engedd, hogy e' világi
Mulandó jókat, és testi
Rút kívánságokat,
Es szabadságokat
Nálad inkább becsüllyem.

Idvez-légy Maria &c.

*Dicsőséges Atya Isten &c. Lásd az
első Dicsóban.*

IV. D E C A S.

Mint lator egyedül víszed
A' kereszttet, (terhét érzed
Súlyos bűneinknek,
Kik téged terhelnek;)
A' Golgotha hegyére.

En-is kerestem fel-véven,
Adgyad, utánnad sietvén,
Te szent nyomdokidra
Járlak, s-útaidon
Végig álhatatosán.

Mi-Atyánk &c.

Meg-fosztatol ruháidtól,
O mely lelki fájdalomtól
Belől gyötörtetel,
Mikor ki-tétetel
Mezitelen a' népek.

Adgyad, hogy szemérmetség
Bé-fedezzen, és tisztesség
Engem mind éteczakán,
Mind pedig nap-jártán;
Meg-ne bántsam Sz. szemed.

Idvez-légy Maria &c.

Szent kezeidet ki-nyújtják,
s-Lábaid által-liggattyák,
Kereszthez szegezvén,
s-Ofztán fel-emelvén
Az egész nép láttára.
Ne-légyen nekem-is másban
Dicsőségem, e' világban;
Te szent keresztednél,
Mi dicső jelünknel
Diadalmas fegyvernél.

Idvez-légy Maria &c.

Görög, Zsidó, s-Deák nyelven,
Hogy Király vagy, rövideden
Pilátus fel-jegyzi,
s-A' keresztre teszi
Zsidók pirulására.
O Názáret-béli JESUS,
Es kegyes Meg-váltó Kristus,
Légyen óltalmomra,
Es lelki hafznomra,
Ez dicsőséges neved.

Idvez-légy Maria &c.

Hóhéridért könyörgöttél
A' keresztfán, s-esédeztél
Hogy légyen kegyelmes
Szent Atyád, és kegyes
Meg-bódult gonosz népek.

Ellenségimet szerezsem,
Add, vétkeim el-felejtsem;
A' te szent példádra
Kit oktatásunkra
A' keresztfán mutatál.

Idvez-légy Maria &c.

O el-tévedt szegény bűnös,
Ki már-bűszött vagy, és bűdös,
Ne-féll, mert latornak
A' paradicsomnak
Lakása igirtetik.

Adgy, nekem-is bűneimért,
Sok undok gonofságimért
Tördelmes szívet;
Hogy mikoron inner
Ki-fzólítsz, vigy menybe.

Idvez-légy Maria &c.

Szent Anyádat szent Jánosnak,
Es szent Jánost szent Anyádnak
Kegyessen ajánlád,
Es egy-másnak hagyád,
Mikor keresztnél álnak.
Engemet-is szent Anyádnak
Ajánlyál, és szent Jánosnak;
Hogy legyek kedvekben,
s-Gond-viselésekben
E' siralom völgyében.

Idvez-légy Maria &c.

Nagy fel-szóval fel-kiáltál:
Edes Atyám, miért hagytlál-
El ilyen nagy kinban,
Es nagy fájdalmokban.
Ellenségim láttára,
O el-ne hadgy sóha engem,
Hanem inkább erősségem
Légy késértetimbem,
A' halál kezében
Mikor esem, s-torkában.

Idvez-légy Maria &c.

A' keresztfán szomjúhozol,
De méreggel itattatol,
O fene gonofság!
s-Kegyetlen hamiság!
Illy módon kinoztatol.

Mmmm

Méltó,

En-is

Méltó, hogy a' torkoságtól
Tartózkodgyunk, s-tobzódástól,
Kiért te így fizetesz,
Keferveden fzenvedez,
Meg-epedvén nagy kintől.

Idvez-légy Maria &c.
Adám vétkéért fizetvén,
Mindeneget el-végezvé;
Minket a' halálnak,
Es a' kárhozatnak
Ki-hozál a' torkából.
Adgyad, hogy én-is bé-töltsém,
Es tellyességgel kövessém
Parancsolatodat,
Szent akarodat,
Es belső tanácsodat.

Idvez-légy Maria &c.
Halálod-előtt Atyádnak
Lelked ajánlád, s-halálnak
Engedel mérgének,
Hol meg-fetétednek
A' Nap együtt a' Hóddal.
Adgyad én-is halálomkor,
Es végső ki-múlásomkor,
Lelkemet örömmel,
Szivbéli jó kedvel
Néked adgyam JESUS-om!

Idvez-légy Maria &c.
Dicsőséges Atya Isten,
Dicsőséges Fiú Isten,
Es dicső Szent Lélek,
Alágyon minden lélek,
Halgasd-meg kérfemet.
Dicsőséges Isten &c. mint feljebb.

V. DECAS.

Artatlanul a' halálra
Itiltetvén, és kinokra;
Bűnök bocsánattját,
Nem nézed fokságát,
Adád a' gonoszoknak.
Nékem-is add bocsánattját
Bűneimnek, üdökságát
Ne-nézd; kárhozatra
Es végső kinokra
Ne-váld értek lelkemet.

Mi-Atyánk &c.

Mikor által-liggattatik
A' szived, akkor nyitattik
Szeretet forrása;
Reánk-áradása
Azóltától nem szűnik.
Ez szeretetnek forrása,
Lelkemre-is áradása
Légyen, hogy örömmel
Igyam, vig, s-jó kedvel
A' JESUS forrásából.

Idvez-légy Maria &c.
Mikor a' keresztén nézett
Szent Anyád, mely nagy kint
érzett
Siralmas szivében,
Meg-epett lelkében
Kit hegyes-tör által-vert.
Add, a' keresztre szegezzem,
Edes JESUS, az én szivem,
Téged ismérjelek,
s-Méltán becsüljelek
Meg-feszítettet JESUS-t.

Idvez-légy Maria &c.
A' keresztől le-vétetél,
Es új Sirba temettetél,
Drága kenetekkel,
Jó-ízágú füvekkel
Meg-kenetvén, s-töltetvén.
Te-benned temettetésék
Az én szivem, s-ott nyughassék,
Es a' Szent Lélektől,
Mi meg-szentelőkntől
Malasztal meg-töltesék.

Idvez-légy Maria &c.
A' limbusba alá-izállál,
Fogylyokat onnan ki-hozál,
Nagy dicsőségeffen,
Es győzedelmessen;
Es poklokat meg-rontád.
Szabadits-meg minden bűntől,
Hogy pokolnak kén-kövétől,
s-örök kinnyaitól,
Rettentő átkától
Holtom-után ment legyek.

Idvez-légy Maria &c.

Midőn

Midőn az halált meg-győzted,
Es erejét őszsze-törted;
Nagy diadalmassán,
Es nagy hatalmassán,
Az halálból fel-támadcz.
Adgyad én-is fel-támadgyak
A' bűnökből, s-meg-ne hallyak
Többfőz lelki-képpen,
Illy veszedelmessen;
Hanem örökké éllyek.

Idvez-légy Maria &c.
Mikor Emausba mennének
Tanítványid, s-törödnének;
Akkor vélek menél
Együtt vélek evél,
Meg-jelentvén magadat.
Járully JESUS én-hozzám-is,
Beszélgefs én szivemmel-is,
Jelents-meg magadat,
Mutasd jó-vóltodat
Szomorú, s-bús igyemben.

Idvez-légy Maria &c.
Fel-menél nagy dicsőséggel
Menybe, a' hol nagy örömmel
Szent Atyád fogadott:
Le-borúlván áldott
Szentek dicső Serege.
Adgyad én-is ez életben
Ugy füllak; hogy jövendőben
Pállya-futásomnak,
Es fáradságomnak
Koronáját el-vegyem.

Idvez-légy Maria &c.
A' Szent Lelket Pünkösdi napján
El-küldéd, s-együtt találván
A' Tanítványokat;
s-Bőv ajándékokat
Mindeniknek ő osztja.
Azon Szent Lélek malasztja
Töltsé-bé, és vigasztallja
Az én bús szivemet,
s-El-bágyatt lelkemet
Drága ajándékival.

Idvez-légy Maria &c.

Szent Anyádat magas menybe
Fel-vivéd, és dicsőségbe,
Kit fel-magasztalál,
Es meg-koronázál
Szentek Serege-felett.
Vigy-fel engem-is mennyékbe,
A' Szenteknek örömébe;
A' hol szent Anyádat
Veled, s-Afzszonyunkat
Vég-nélkül szemléhessem.

Idvez-légy Maria &c.
Itiletre el-jövendő,
Kinek-kinek fizetendő
Biró, jóknak jóval,
Máfoknak gonofszal
Erdemek-szerint fizetcz.
Légy énnékem kegyes Biróm,
O én kegyelmes Meg-váltóm,
Mikor itilnie,
El-jősz fizetnie
Kinek-kinek vég napon.
*Dicsőséges Atya Isten &c. Lásd fel-
lyebb az első Decásban.*

Szép aitasos Fohász-kodások,
a' meg-feszített JESUS
Kristusnak Tagjaiboz.

I. DECAS.

Vasárnapra.

A' JESUS Lábaihoz.

Idvez-légy Szentek Királya,
Angyaloknak Nemes Ura,
Elet, és Igazság,
Ut, és Világosság,
Es e' föld Fejedelme.
Te vagy a' mi idvességünk,
Es örökös békeségünk,
Kiket haláloddal,
Es fok kináiddal
Ujjonman szűlsz életre.
Mi-Atyánk &c. Idvez-légy &c.

Mmmm z

A' ke-

A' kereszt vala fegyvered,
 Kivel ellenséged vered;
 Add, én-is vífellyem,
 Hozzád én Istenem,
 Hogy jussak dicsőségbe.
 Noha rettentnek bűneim,
 Sok álnok cselekedetim;
 De te biztatcz engem,
 Hogy lélsz idvétségem
 Kereszt-fán függő JESUS.
 Mikor látom vas-szegeid,
 Sok-séle kínzó-szerzámid;
 Magamon vigadok,
 Rajtad firáncokozok,
 Hogy szenvedez, s-én gyó-
 gyulok.
 Ezeket hogy háláljuk-meg,
 Es miképpen fizessük-meg;
 Hogy így meg-váltottál,
 s-Fogságból ki-hoztál
 Idvezítő JESUS-unk?
 Te vagy nekem minden kincsem
 Edes JESUS, s-reménységem;
 Hogy-ha e' világot
 Birom, s-ez hívságot
 Nálad-nélkül mind semmi.
 Szent Lábad mély sebébe,
 Hogy mennek-bé rejtékébe?
 Hogy haragnak napján
 Bátran benne lakván,
 Ne-felleyek a' haláltól.
 Keresztred-előtt le-esém,
 Lábad el-nem ereszttem,
 Rám, mint Magdolnára
 Mig bűnös fiadra
 Kegyes szemmel nem fordúlsz.
 Tekints reám a' keresztről,
 Mint diadalmas székedről,
 Valamint Péterre,
 El-esett bűnösre
 Kegyes szemmel tekintél.
 A' szent keresztnél kereslek,
 JESUS, tudom ott meg-lellem,
 Magamhoz kapcsolak,
 Többé el-nem hagylak
 Mig földön leiz lakálom.

Szent Lábad sebeiért,
 Kérlek JESUS, s-fájdalmiért,
 Igazgald a' jóra,
 Szent akaratodra,
 Lábaímnak lépésit. Amen.

II. D E C A S.

Hétfove-való.

A' JESUS Térdeihez.

Idvez-légy Szentek Királya, &c.
Lásd fellyebb.

Szent Térdeid meg-horgadnak,
 s-Fájdalmaktól kizoztatnak,
 Midőn a' kereszt-fán,
 Feszítve vagy nyilván,
 Mindeneknek láttára.

O ki-mondhatatlan csüda,
 Kit eddig ember nem halla,
 Isten Emberré lett,
 Es a' keresztre ment,
 Szánt-szándékkal érettünk.

JESUS lelkünk reménysége,
 Idvétségünknek szerzője;
 Hová vitt tégedet
 Az égő szeretet,
 Menyből földre, s-keresztre?

Mit adgyak ez szeretetért
 Menyből le-szállott jó-kedvért,
 Szerelmes JESUS-om,
 Meg-váltó Krisztusom
 Illy jó-téteményidért?

Nem-de-nem a' földieknek,
 Sőt még a' mennyeknek,
 Poklok-lévdőknek
 Térdek meg-görbednek
 Te szentséges nevedre?
 Erőtlenek erőisége,
 El-fáradtak pihenése

Te vagy. El-lankadtak
 Térdeid, s-horgattak
 O még-is a' keresztfán!

A' fájdalmoknak vizei
 Reád-rohant sok ársai
 Szerelmednek tűzét,
 Fel-lobbant erejét,
 Meg-nem tudák oltani.

Hogy

Hogy én az örök halálnak
 Rabja ne-lennék, s-kinoknak;
 Magadat nem szánád,
 s-En-érettem adád
 Nagy kinokra, s-halálra.
 Szerelmedtől meg-győztem,
 Immár utánnad eredtem;
 De méltó nem vagyok,
 Mert vétkeim nagyok;
 Meg-ne vés még-is kérlek.
 Tudod a' test nem engedi,
 A' léleknek jóra menni
 El-végzett szándékát,
 s-Jóra vágyódását;
 Mind-üntalan harczolván, A.

III. D E C A S.

Kedre-való.

A' JESUS Kezeihez.

Idvez-légy Szentek Királya &c. a'
mint az első Decásban vagyon.

O mi kegyes jó Pásztorunk,
 Rajtad méltán csüdálkozunk,
 Kezeid ki-nyújtva
 Vannak, és liggatva;
 A' keresztfán érettünk.

O szentséges, s-áldott Kezek,
 Kiket szegrek által-verték.
 Nem ezt érdemlétek,
 Kik sok jot tettek
 Az emberi nemzettel.

Aldott Kezek, kikből folynak
 Vér-források, s-ránk áradnak;
 Lelkünknek ferdője
 Meg-mosó szép vize
 Mely szépen folydogalnak.
 Noha meg-szegezettetek,
 De meg-nem kötöttetek,
 Hogy jót ne-tegyetek,
 s-Ránk ne-terjedgyetek
 Egi ajándékokkal.

Az egeknek alkotói,
 Ti vagytok, s-föld teremtoi;
 Azért gazdagsággal,
 Mennyei sok jókkal
 Tellyetek, s-bővek vagytok.

Ezen Kezek gyógyítottak
 Sokakat-meg, s-vigasztaltak;
 Engem-is gyógyíts-meg
 Uram, s-vigasztally-meg
 Ezen szent Kezek-által.
 Tudom, meg-nem csalatkozom,
 Uram, benned annyit bízom;
 Hanem orvosággal
 Ertetcz, s-jó flastrommal
 Meg-gyógyítod sebeim.
 Kötözz engem keresztedhez,
 Diadalmas fegyveredhez,
 Te szent Kezeiddel,
 Kegyes eszközzel;
 Es ott légyen lakálom.
 Aldott Kezek alkotatok,
 Sebünk-ből, meg-gyógyítatok
 Halálból életre,
 Vízont idvésségre
 Miként vízfőz-hozatok!
 Szent Kezeid fegyvereddel
 Örizzenek, s-nagy erőddel;
 Világ, és test-ellen,
 Es az ördög-ellen,
 Minden gonofság-ellen, Am.

IV. D E C A S.

Szeredára-való.

A' JESUS Oldalához.

Idvez-légy Szentek Királya, &c.
Lásd fellyebb.

Kegyes JESUS, Idvezítő,
 Ki mindenkor vagy jó-tévő,
 Mi vitt a' keresztre,
 Ertünk sérelemre;
 Hanem szeretet tűze?
 Szent Oldalad a' dardával
 Altal-veretik, s-kopjával;
 Melyből élet vize
 Foly, bora, és ire
 Meg-fáradott lelkünk-re.
 Ez szent Oldalnak nyílása,
 Lett Tamárnak orvosága,
 Kezét belé-tévén,
 Nyilván már el-hívén
 Krisztus fel-támadását.

Mmmm ;

En-is

En-is már ide járulok,
 Ki bűnökkel rakva vagyok,
 Itt lefűz orvosságom,
 Jó irem, s-flaстромom,
 Meg-tisztító Jordánom.
 Aldott Oldalnak nyílása,
 Kiből lelkünkre forrása
 Örömmünk borának,
 Sebünk olajának
 Lett, és bőv áradása.
 Szomjú szívek fiesfetek,
 Im folydogal szép vizek.
 O adgy csak egy cseppet,
 Nem kérek mély tengert,
 Szomjú, s-epett szívemnek.
 Tudom mást nem szomjúhozom
 Ha csak egy cseppéből iszom,
 Szerelmed vizének,
 Mert ő minden iznek
 Edeségét meg-győzi.
 Rejts-el engem mély fébébe
 Oldaladnak, s-rejtekebe;
 A' mérges Sárkánytól,
 Pokol haragjától
 Tellyességgel ment léfzek.
 Bátoraságos nyugovásom
 Benne léfzen, s-mulatásom,
 Csendes vigaságom,
 Minden boldogságom,
 Végig-való lakásom.
 Adgyad, halálom óráján,
 s-Eletemnek végső napján
 Oldad szerelme.
 Szivednek kegyelme
 Környül-vegyen ereje, Amē.

V. DECAS.

Csőtörőkre-való.

A' JESUS Mellyéhez.

*Idvez-légy Szentek Királlya &c. a'
 mint fellyebb vagyon.*
 Szent Mellyed-elibe állok,
 Ott zörgetek, s-kolompozok;
 Tudom kegyelmedet,
 s-Buzgó szerelmedet
 Kérésémre meg-nyitod.

Itt van a' nyomorúltaknak
 Oltalma, s-el-bádggyattaknak,
 Csendes nyugodalma
 Minden bizodalma
 Özvegyeknek, s-árváknak.
 Zabolázd-meg kívánságim,
 Es gonoszra vágyódálím;
 Adgyad, ohajtálím,
 s-Belső indulatim
 Te Mellyed tegyékj tárgyul.
 Rekeszfűz-ki minden hívásot
 En mellyemből, s-ündökságot;
 Hogy tisztán ragyogjon,
 Es világoskodgyon,
 s-Máznak jó példát adgyon.
 Mint mennyei harmatokkal
 Foly te Mellyed, malasztokkal;
 Kikkel elevenit,
 A' joban erősit,
 Egi kincsel gazdagit.
 A' te Mellyed azon vigad,
 Ha belőle reánk árad
 Idveség forrása,
 s-Kegyelem járása,
 Minket azzal gyarapit.
 O áldott JESUS-nak Mellye,
 Minden jósnak mű-helye
 Oltalmaz gonosztól,
 Büntől, s-kárhozattól
 A' Sátán rabságától.
 Bölcseségnek iskolája,
 Ki Jánosnak meg-nyitatta,
 Kiből mély titkokat,
 s-El-rejtett dolgokat
 Reá-fekvén tanúla.
 Itt vagyon a' lelki jószág,
 Mennyei kincs, és gazdagság;
 Azért ide fiesf,
 Hogy a' mi kell, vehess
 A' mennyei tár-házból.
 Idvez-légy Isten temploma,
 Szentséggel meg-arakott háza,
 Ki szépen tündöklefz,
 Mindeneknek fénlesz,
 Lelki vigaságára, Amen.

VI. DE-

VI. DECAS.

Péntekre-való.

A' JESUS Szivéhez.

*Idvez-légy Szentek Királlya &c.
 Lájd fellyebb.*

Idvez-légy Krisztus szent Szive,
 Kit szeretet mire vive,
 Az ég, s-föld csudállya,
 Mert meg-nem foghattya;
 Csak álmélkodik rajta.
 En szívem-is álmélkodik,
 Mert utánnad nem érkezik.
 De ah! kívánczik,
 Benned gyönyörködik,
 s-Utánnad igyekezik.
 O kegyetlen halál nyila,
 Ki addig nem szűnék, s-állá.
 Míg JESUS-nak Szívét
 Ő belső rejtekét
 Altal nem járja, s-veré.
 JESUS te Szived fájdalom,
 En szívemet által-járja;
 Hogy már a' világra,
 Ő gyakor kárára
 Többé vízfűza ne-térjen.
 Szent Szivednek szeretetét
 Egő, s-lángadozó tűzét
 Őnts az én szívembe,
 Es meg-hűlt lelkembe;
 Hogy ő-is lángadozzék.
 A' szeretetnek határa
 Nincsen, semmi akadállya;
 A' mint meg-mutatta
 Benned, s-nyilván látta
 Meny, és föld kereksege.
 Az égő szívet élteti
 A' szeretet, s-legelteti;
 Nem szán fáradságot,
 Semmi nyugodalmot
 Nem vehet ő-magának.
 Leg-első gondgya szívemnek
 Te légy JESUS-om, Szivednek
 Hogy valamennyire,
 Csak egy kicfinnyire
 Meg-felellyek tűzének.

Imé szívem néked adom,
 Magamat tőle meg-fosztom;
 Vedd azért kedvesen,
 JESUS-om kegyessen,
 Es már bird örökössen.
 A' te Szived szerelmében
 Akar élni, s-halni éppen;
 A' testet meg-veti,
 Világot gyűlöli,
 Csak benned akar élni, Amē.

VII. DECAS.

Szombatra-való.

A' JESUS Fejéhez, és
 Orczájához.

*Idvez-légy Szentek Királlya &c. a'
 mint az első Decásban van.*

Idvez-légy JESUS szent Feje,
 Kit tövis korona hegye
 Rútul meg-liggata,
 Sebekkel marczonga;
 Epp nem lévén te-benned,
 A' kit ő mennyei lelkek,
 Ti nagy örömmel néztetek,
 Im tövis liggattya,
 Pökdösés rútittya
 Sok csapdosás szaggattya.
 A' mint a' Nap meg-fosztatik
 Fényétől, úgy fetetedik
 Egek fényessége,
 Krisztusnak szent Feje,
 Szent Orczája veretik.
 A' te Orczád, s-Fejed-febe
 Lett én lelkemnek szépsége,
 Mikor liggattatik
 Es koronáztatik;
 En lelkem sebe gyógyul,
 Köny-húllatástól vizelek,
 A' sok sebekből vérelek
 Szemeid, és orczád;
 Es mézzel-folyó szád,
 Keferedik epével.

Szent Fiadnak Orczájára
Tekints szent Atyánk, s-kiányára
Szent Feje tövissel,
Kit a' fején visel,
Miként van koronázva.
Szent Fejednek kinnyaiért
Adgyad JESUS, sérelmiért;
Hogy én tagod legyek,
Veled méltán éllyek,
Te pedig légy én Fejem.
Adgyad, hogy egyűtt szenved-
gyek
Veled, s-kerefszetet viselleyek,
Hogy légyen halálom,
Innen ki-múlásom,
Böldogságra jutásom.
Midőn el-jön végső óráim,
Ne-légy kemény JESUS hozzám,
Hanem vigasztalom,
Légy nékem párt-fogóm,
Örömem, s-vigasztágom.
Mutasd-meg te szent Fejedet,
Ki értünk tövissel szenvedett,
Es te szent Orczádat
Mutasd; s-országodat
Add, böldögül meg-látnom.
Amen.

**A' JESUS Kristus szent vé-
rének bétszerte-való ki-öntéséhez
fobázkodások, a' bét fő
bűnök-ellen.**

**1. A' Környűl-metélke-
déskor.**

A' Bujaság-ellen.

Edes JESUS nyolczad napra,
Móyses törvénye mint hatta;
Környűl-metéltetél,
Vérredel festetél,
Törvény-alá vettetél.
Fajtalan kívánságoktól
örizz bennünk, s-bujaságtól,
Mind belől szívémben,
s-Mind kívül restünkben;
Mind egész életünkben.

**2. A' halállal-való tufako-
dáskor.**

A' Kevélység-ellen.

Edes JESUS veritezél
Kertben, s-vérben keveredél,
Buzgón imádkozván,
Szived meg-fojtatván,
Halállal tufakodván.
Adgyad, hogy a' Kevélységtől,
Fen-héjazó dőllyfőtségtől
Magunkat meg-őjjük,
Es meg-oltalmazzuk,
Es határunkban tartfuk.

3. Ostorozásakor.

A' Harag-ellen.

Edes JESUS tövissel,
Ostorokkal, és veszfőkökkel,
Rútul szaggattatál,
Es marczongattatál
Majd fel-mészároltatál.
Ha mi érted mit szenvedünk,
Adgyad, hogy szelidek legyünk,
Haragot ne-tartsunk,
Es ne-zúgolódyunk
s-Gonofzra ne-fakadgyunk.

4. A' tövissel koronázásakor.

A' Torkoság-ellen.

Edes JESUS tövissel
Koronáznak, s-nagy erővel
A' fejedbe nyomják,
Rútul által-járják
Tövisek, s-meg-liggattyák.
Oltalmaz a' Torkoságtól,
Es éktelen tobzódástól;
A' hasunk Istenünk,
Ne-légyen mi-nékünk,
s-Végső gyönyörűségünk.

5. A'

**5. A' ruháitól meg-fosz-
táskor.**

A' Fősvénység-ellen.

Edes JESUS meg-fosztanak
Köntösödtől, s-meg-újjulnak
Sebeid testeden.
Hátadon, s-kezeden.
Szent mellyeden, s-fejeden.
Adgyad, hogy lelki szegények
Legyünk, s-csak mint jövevé-
nyek;
Szívünket el-vonnyuk
E' földtől, s-úgy tartfuk
Mint ganéjt, s-meg-útálljuk.

6. Fel-feszítésakor.

A' Jóra-való Restég-ellen.

Edes JESUS a' Golgothán
Kerefsztre tétel nyilván.
A' szegek kezeid
Liggattyák, s-lábaid
Sokasúlnak sebeid.
A' Jóra-való Restégtől
örizz-meg, és kemény szívűtől;
Ösztönözd lábaim
A' jóra, s-kezeim,
Es minden indulatim.

**7. Az oldalának, és szívének
által-verésekor.**

Az Irigység-ellen.

Edes JESUS, a' dárdával
Oldalad ki-nyil, s-kopjával
Örömlőknek bora,
s-Idvétség olaja
A' honnan foly, s-flastroma.
Add, máfra ne-irigykedgyem,
Se pedig ne-törekedgyem;
Hanem mint magamat,
Felebarátomat
Ugy tartfám, szomszédimat.

**A' Kristus JESUS öt sebei-nek id-
idvezlése, a' fő Jóságos-cseleked-
eteknek kérésével-eggyűtt.**

1. Kristus jobb lába sebéhez.

Alázatoságért.

Idvez-légy jobb lábnak sebe,
Lelkünknek gyógyító ire,
Alázatos szívet
Adgy, és szelid lelket,
Másokkal egygyeséget.
Mi-Atyánk. Idvez-légy &c.

2. A' Kristus bal lába sebéhez.

Tisztaságért.

Idvez-légy bal labon esett
Seb, kit vér bőven meg-festet.
Add, hogy tiszta legyek,
Bujaságtól félljek;
Tőle mezfize kerüllyek.
Mi-Atyánk. Idvez-légy &c.

3. A' jobb-kezének sebéhez.

Engedelmeségért.

Idvez-légy Kristus jobb-keze,
Kit a' vas-szeg által-vere;
Add, akaratodnak,
s-Parancsolatidnak,
Engedgyek szándékidnak.
Mi-Atyánk. Idvez-légy &c.

4. A' bal-kezének sebéhez.

Szelidségért.

Idvez-légy bal-kéznek sebe,
Kit a' Kristus igen érze;
Add, hogy szelid legyek,
s-Békeségben élljek;
Mindeneket becsüllyek.
Mi-Atyánk. Idvez-légy &c.

5. Kristus oldala sebéhez.

A' Szeretetért.

Idvez-légy szeretet kútya,
Idvezitők szent oldala;
Kit által-járt dárda,
Szeretetre nyita;
Minket arra fel-gyújta.
Mi-Atyánk. Idvez-légy &c.

Nann

A' mi

**A' mi Urunk JESUS Krisztusnak, öt mélységes sebeiről-
való hasznos, és foganatos Olvasó.**

1. A' Kereszten mondgyad: Meg-alázta önnön-magát, a'
mi Urunk JESUS Krisztus, engedelmes lévén mind halálig,
a' keresztnék haláláig pedig. *Phil. 2. v. 8.* Mond-el az-után
a' Hiszek egy Istent.

2. A' Krisztus szentséges orczája emlékezetire, a' keresz-
tán-való nagy szemén, mond e' következő igéket:

Mi óltalmazó Istenünk tekints, és nézz a' te Krisztusod-
nak orczájára. *Psalmo 83. v. 10.* Mond-el a' Mi-Atyánkat.

A' következő kis három szemeken, mond-el az Angyali id-
vezletet. a' három szegek emlékezetire, kikkel a' Krisztusnak szent
kezeli, és lábai által ligattattak. A' harmadik idvezlet után mond
ez igéket.

O szűz szeretetnek kútya engedd, veled együtt tart-
sa szivem szivednek kinnyát.

3. A' Krisztus szent oldala sebénel, kérj magadnak lakó
helyt, és a' Krisztus JESUS-nak, a' Bóldogságos Szűznek szeretetét
mondván:

O édes JESUS halgafs-meg engem, és a' te szent sebe-
idben rejs-el engem! Mond-el a' Mi-Atyánkat.

A' következő kis szemeken, mond-el az Idvez-légy Ma-
riát. az ötödik idvezlet-után, ismét mond-el: O szűz szeretetnek
kútya &c. a' mint feljebb vagyon.

4. A' Krisztus JESUS bal lába sebénel, kérj igaz szívbeli
tőredelmességet, és bűncidnek bocsánattját, mondván:

O édes JESUS halgafs-meg engem. Mond utánna a'
Mi-Atyánkat.

A' következő kis öt szemeken, mond-el az Angyali idvezle-
tet. az utolsó Idvezlet-után, mondgyad: O szűz szeretetnek &c.

5. A' Krisztus jobb lába sebénel, fogadd-fel, hogy minden
bűntől meg-örzöd magadat, és kérj foganatos malasztot, a' késértetek
meg-győzésére, és a' jószágos cselekedetekben-való elő-menetelre, mond-
ván: O édes JESUS halgafs-meg engem, és a' te szent se-
beidben rejs-el engem. Mond-el a' Mi-Atyánkat.

A' következő kis öt szemeken, mond-el az Idvezletet. az
utolsó idvezlet-után mond: O szűz szeretetnek kútya &c.

6. A'

6. A' Krisztus bal-keze sebénel, kérj Isteni félelmet, és az
örök haláltól-való meg-menekedést, mondván:

O édes JESUS halgafs-meg engem, és a' te szent sebe-
idben rejs-el engem. Mond-el az-után, a' Mi-Atyánkat.

A' következő kis szemeken, mond-el az Idvezletet. az-
után: O szűz szeretetnek kútya &c.

7. A' Krisztus jobb-keze sebénel, kérj örök életet, mondván:
O édes JESUS halgafs-meg engem, és a' te szent sebe-
idben rejs-el engem. az-után mond-el a' Mi-Atyánkat.

A' következő kis szemeken, mond-el az Idvez-légy Mariát.
az ötödik Idvez-légy Maria után mondgyad: O szűz szeretet-
nek kútya &c.

Es így viszsa-térvén a' Krisztus JESUS szent Szívéhez,
mondgyad:

Imé édes JESUS-om, viszsa-tér az én bűnös lelkem,
a' te szent Szívédhez, mint a' Nőé galambja a' bárkához.
Mert ugyan-is, hová térhet bátorságosbb helyre? Viszsa-
tér, mondám, az én bűnös lelkem, a' te kedves galambod, ki
te-tőled, a' földre küldtetett volt, viszsa-tér a' kőszikla li-
kaiba, a' gyp hafadékjába. *Canticorum 2. v. 14.*

KEGYES OLVASÓ.

Ezen Rósáriomban foglaltatott Urunk Imádsága, és az An-
gyali Idvezlet számában, elődbe-tettük, a' mi Urunk JESUS Kri-
stus esztendeinek számát-is. Ki-is harmincz három esztendőket bé-
röltvén, életének harmincz negyedik esztendejére fordúlván, vitte
véghez a' mi Válságunkat.

ÖTÖD IK CZIKKEL.

Külömb-külömb-féle Imádságok, a' Krisztus
Kin-szenvedéséről.

A' Krisztus szentséges öt sebeinek aitaros emlékeze-
tiért, és bóldog ki-múlásért.

O Kegyes JESUS, imádlak téged, és hálákat adok
néked mind azokért a' munkákért, fáradságokért, és
ellenkező dolgokért, melyeket iddvességemért fel-vettél,
és szenvedtél. Mind azokat a' te jobb-kezednek sebében
Nnnn 2 aján-

ajánlom, hogy azon idvességes sebeddel, Isteni szereteted által egyyefütsd-meg az én munkáimat, faragságimat, és ellenkező dolgaimat, hogy legyenek bűneimnek bocsánattýára, és az örökké-való jóknak meg-nyerésére, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-légy Maria &c.

O kegyelmes JESUS, imádlak téged, és hálákat adok néked, mind azokért a' csúfolásokért, meg-vetésekért, és gyalázatokért, melyeket idvességemért fel-vettél, és szenvedtél. Mind azokat a' te bál-kezednek sebében helyheztetem, hogy azon idvességes sebeddel, véghetetlen szereteted által egyyefütsd, minden csúfolásimat, meg-vetélimet, és gyalázatimat, hogy legyenek bűneimnek bocsánattýára, és az örök dicsőségnek el-nyerésére, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-légy Maria &c.

O irgalmas JESUS, imádlak téged, és hálákat adok néked, minden fájdalomért, sebeidért, és kinaidért; melyeket váltságomért fel-vettél, és szenvedtél. Mind azokat a' te jobb-lábad sebében helyheztetem, hogy azon idvességes sebeddel, örökké-való szereteted által egyyefütsd, minden fájdalommat, betegségimet, és nyavalyáimat, hogy legyenek bűneimnek bocsánattýára, és az örök életnek meg-nyerésére, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-légy Maria &c.

O áldott JESUS, imádlak téged, és hálákat adok néked, szent vérednek minden csöppéért, melyeket kinszenvedéskor én-érettem, ki-ontani méltoztattál. Mind azokat teszem a' te bál-lábadnak sebében, hogy azon idvességes sebeddel, ki-mondhatatlan szereteted által egyyefütsd életemnek minden cselekedetét, és szenvedését, hogy legyenek bűneimnek bocsánattýára, és az örök boldogságnak meg-nyerésére, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-légy Maria &c.

O szerelmes JESUS, imádlak téged, és hálákat adok néked minden fohászkodásidért, szomorúságidért, és szorongatásidért, melyeket életemben, szenvedéledben, és kiváltképpen halálra-vált tusakodásodban, a' te szivedben szenvedtél. Mind azokat teszem a' te szent oldalad sebében, hogy azon drágalátos sebeddel, lángalló szereteted által egyyefütsd minden szomorúságimat, és halálom óráján-való szoron-

szorongatásimat, hogy szegény félelmes lelkem, ki-múlásom után, szent oldaladban, el-rejtven, örök nyugodalmat talállyon, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-légy Maria &c.

A' Krisztusnak hét szavairól, kiket a' keresztfán fűgven, mondott.

I M A D S A G.

Uram JESUS Krisztus, élő Istennek szent Fia, ki a' keresztfán fűgven, mondottad: *Atyám bocsájd-meg nekik, mert nem tudják mit mivelnek.* adgyad, hogy a' te kedvedért, mindeneknek meg-engedgyek, kik gónosfszal voltak hozzám. Es a' ki a' latornak mondád: *Ma velem leszel paradicsomban.* adgyad, hogy úgy rendellyem életemet, hogy halálom óráján ezt mondhasd nékem: *velem leszel ma a' paradicsomban.* Es a' ki az Anyádnak mondád: *Asszony, ibon a' te Fiad.* az-után a' Tanítványnak: *Ibon a' te Anyád.* adgyad, hogy engem, a' te valóságos szereteted, a' te szent Anyád társaságához kapcsollyon. Es a' ki mondád: *Eli, Eli, lamazabachtani.* az-az: *En Istenem, én Istenem, miért hagytál-el engem.* Adgyad, hogy minden nyavalyámban, és háborúságomban, ezt mondgyam: *En Atyám, én Uram, könyörűly rajtam szegény bűnösön, és légy segítségem nékem, én Királyom, és én Istenem, ki engem tulajdon véreddel meg-váltottál.* Es a' ki mondád: *Szomjúhozom.* Adgyad, hogy mindenkor tégedet, élő víznek forrását szomjúhozzalak. Es a' ki mondád: *Atyám, kezeidben ajánlom az én lelkemet.* Fogadgy-bé engem, midőn hozzád térek. A' ki mondád: *Bé-teljesedett.* Adgyad, hogy méltó legyek hallanom ezt a' te gyönyörűséges szózatodat; tudnia-illik: *Jere én kedvelém, én szeretöm, én jegyefem: Jőj-el velem-együtt menyországba, az én Atyammal, és Szenteimmal a' lakadalomra, az örven-dezésre, és örökkön örökké-tartó boldog lakásra, Amen.*

A' mi Urunk JESUS Krisztus tagjainak idvezlése.

Idvez légy a' mi Urunk JESUS Krisztusnak, minden hatalmagságokat meg-rettentő szent feje, ki mi-érettünk tövissel koronáztattál, és náddal meg-verettettél. Idvez-légy a' mi Urunk JESUS Krisztusnak ékes orczája, ki mi-érettünk meg-pögdöltettél, és csapdostattál. Idvez-légy, a' mi Urunk

JESUS Krisztusnak kegyes két szeme, kik mi-értünk, a' köny-húllatásoktól el-borítottatok. Idvez-légy a' mi Urunk JESUS Krisztusnak mézzel-folyó szája, ki mi-értünk epével, és eczettel itattattál. Idvez-légy a' mi Urunk JESUS Krisztusnak nemes két füle, kik mi-értünk szidalmazásokkal és káromkodásokkal meg-töltettetek. Idvez-légy a' mi Urunk JESUS Krisztusnak alázatos nyaka, ki mi-értünk kötelekkel meg-kötöttetted, és szentséges háta, ki mi-értünk meg-ostoroztattál. Idvez-légy, a' mi Urunk JESUS Krisztusnak két szent keze, és kárjai, kik mi-értünk, a' keresztfán, ki-nyújtattatok. Idvez-légy a' mi Urunk JESUS Krisztusnak szelid mellye, ki mi-értünk a' szenvedésnek idején meg-háborítottál. Idvez-légy a' mi Urunk JESUS Krisztusnak dicsőséges oldala, ki mi-értünk, a' dárdával által-verettetted. Idvez-légy a' mi Urunk JESUS Krisztusnak szent két térdei, kik mi-értünk az imádságban meg-hajtottatok, és koptattatok. Idvez-légy, a' mi Urunk JESUS Krisztusnak szent két lába, kik mi-értünk szegekkel a' keresztre szegeztetted. Idvez-légy a' mi Urunk JESUS Krisztusnak, egész szent teste, ki értünk a' keresztre fel-feszítettetted, meg-sebesítettetted, meg-hóltál, és el-temettetted. Idvez-légy a' mi Urunk JESUS Krisztus drágalátos szent vére, ki mi-értünk ki-ontattál. Idvez-légy a' mi Urunk JESUS Krisztusnak szentséges lelke, ki mi-értünk a' keresztfán, az Atya Isten kezében ajánltattál. Azon ajánlásnak egygyességében ajánlom ma, és életemnek minden napjaiban, néked az én lelkemet, életemet, szívemet, és testemet, belső, és külső érzékességimet, minden cselekedetimet, minden jó-akaroimat, és velem jót-tévőket, atyámfiait, szüleimnek, rokonimnak, jó-akaroimnak, és ellenségimnek lelkeit, hogy minket minden láthatatlan, és látható ellenséginknek incselkedésitől, őrizni, őltalmazni, és meg-szabadítani méltoztasál, most, és mind örökké, Amen.

Ajánlás, mellyel a' halálra-vált Krisztusnak ajánlyad magadat

URam JESUS Krisztus, élő Istennek szent Fia, ki e' világnak váltságáért, hát órákor a' keresztfára függettél,

tettél, eczettel, és epével meg-keferítettven itattattál, és a' halállal-való tusakodáson levén, a' te drágalátos szentséges lelkedet, szent Atyádnak ajánlad, és mint az ártatlan áldozat, bűneinknek bocsánattyáért, éppen mind a' véreder, bővségeffen ki-ontád. En N.N. viszontag magamat éppen égő áldozatul, néked bé-mutatom, és szentelem. Es el-tökeltet szándékkal igirem, hogy szentséges kin-szenvedésedről, soha el-nem felejtkezem, hanem arról hálá-adó szível, lélekkel, és elmével emlékezem, annak emlékezetére másokat-is indítani igyekezem. Azért alázatosan kérlek ő kegyes JESUS, ne-engedd, hogy szent véred-húllásának, és halálodnak drágalátos-volta én-bennem el-veszszem: hanem halálomnak óráján, a' te szentséges sebeidben rejts-el engem, és szent kezeidbe fogad-bé lelkemet, hogy szent kereszted, és halálod által oda vigyed, a' hová a' keresztfán függő latornak lelkét, noha késő, de töredelmes szívből származott meg-térése-után, vitted. Es e' világból ki-múlt hiveket-is, kin-szenvedésednek véghetetlen érdémében részesítetted, hogy a' purgatóriomnak kinnyából, meg-szabadulván, téged a' mennyei dicsőségben szüntelen dicsírjenek, és mi-értünk-is szegény bűnösökért hívén esedezzenek, ki élz, és uralkodól, az Atyával, és a' szent Lélekkel, egyenlő Isten-ségben, mind örökkön örökké, Amen.

Szép aítatos, a' Feszület-előtt mondandó Imádság.

URam JESUS Krisztus, menynek, és földnek Királya, és mi kegyes Meg-Váltónk; imádlak és ádlak téged, mert engem, és az egész világot, a' te szent kereszted-által, illy csudalatos-képpen meg-váltottad. O mely drágalátos áldozattal áldoztál a' keresztnak oltárán mi-értünk! O mennyit munkálkodtál, mennyire szorongattattál, míg ezt az áldozatot véghez-vitted! A' fa-által győztettünk meg régenten a' sátántól, de ugyan a' fá-által, győztettetted-meg téled, és mi meg-váltattunk, és az örök életnek örökösivé lettünk.

O drágalátos fá! ô foganatos jel! ô dicsőséges, és tisztelendő titok! ô drágalátos fa, a' ki az életnek gyümölcsét hozta nekünk!

De ô szerelmes JESUS-om, mely nagy munkával, és faratsággal kellett vinned a' Cálvária hegyére! mely nagy keserves fájdalmokat érzettél, mikor szent kezeid, és lábaid a' szegekkel által-liggattattak, és a' keresztre szegezettek! mely nagy kinoktól gyötörtettél, mikor minden izeid egymástól el-váltak, inaid meg-szakattak, és majd minden csontaid meg-olvastathattak! Mind ezekre mi vitt téged szerelmes JESUS-om, hanem hogy a' mi ellenünk-írott sentenciát le-törölnéd, és a' keresztre függészenéd? hogy a' te ártatlan véreddel a' mi vétkeinket le-mosnád, és mindeneiket meg-békéltetnéd a' keresztnék vérével, mind a' mik a' földön, mind a' mik az égen vannak. *Coloss. 1*

Annak-okaért ô én Idvezítő JESUS Krisztusom, én lelkemnek hiv Pásztor, fogadgy magadhoz engem méltatlan teremtettségű állatot, és el-tévelyedett juhok, nyisd-meg nékem a' te szivedet, és a' te sebedben minden bűneimmel el-rejtettefem, óltalmaztassam, és meg-tisztíttassam. Feszítsd-meg az én testemet a' bűnökkel, és gonosz kívánságokkal. gyomlálly-ki én-belőlem gyökerektől minden hivságot, és kevélységet, és újítsd-meg én-bennem az igaz lelket; gerjesz-fel engem a' te szeretetedre, és szolgálatodra; hogy távul legyen másban dicsőkednem, hanem a' te keresztedben, ki-által a' világ énnékem meg-feszítettett, és én a' világnak. Azt mondád: Mikor fel-magasztaltatom a' földtől, mindeketek utánam-vonok, vony-uránnad engem, hogy soha semmi el-ne válasszon tőled, ki a' keresztre fel-menvén én-érettem, le-sem szállottál addig, a' mig mindenek bé-nem tellyestek, Amen.

*Szép buzgó fohászkodások, a' meg-feszítettett
J E S U S-hoz.*

1. **O** En Idvezítő JESUS Krisztusom, kérlek, hogy ne legyen haszontalan én-bennem nyomorult bűnösben, a' te keserves kin-szenvedésed, és halálad. A' te becsutelenítésed, szidalmazásod, meg-sebesítettett szived, és keserves halálad-által, adgy foganatos malasztot nékem, most, és haláloznak óráján, Amen.

2. **O** én meg-feszítettett JESUS Krisztusom, e' világnak

nak Meg-váltója, a' te keserves fájdalmidat, drágalátos szent véredet, haláladat, és könyörületességedet, tedd a' te kemény itéleted, és az én szegény bűnös lelkem-közzé, Amen.

3. **O** én JESUS Krisztusom, és jó Pásztorom, ki drágalátos szent véreddel táplálad, és meg-tisztítod a' te juhaidat. A' te szent vérednek bővséges ki-ontása, és egész szenvedésed, légyen nékem, és minden bűnösöknek vigasztalására, és idvességére, Amen.

4. **O** Istennek ártatlan Báránya, ki a' te kereszted, és halálad-által töröld-el a' világnak bűneit. A' te ártatlanságod, kinaid, és szivednek szorongatási-által, légy irgalmas, s-kegyelmes énnékem a' rettenetes itélet napján, és könyörűly az eleveneken, és holtakon, Amen.

5. **O** szent Atyádnak, engedelmes Fia, ki a' rettenetes szenvedésnek pohárát bátran meg-ittad, és szomjúságodban epével, és eczettel itattál. A' te ifjanyu kinaid, és sebedért adgyad, hogy én-is az örök Atya Istennek engedelmes legyek mind halálig, Amen.

6. **O** Fő Pap, édes JESUS, ki az Atya Istennek tiszta, és foganatos áldozatot mutattál-bé, a' bűnösöknek kegyelmebe-való vitelére. A' te véghetetlen érdemid, szenvedésid, és halálad-által adgyad, hogy a' világnak meg-hallják, és egyedül csak néked éllyek, és békeségben költözzem-ki hozzád e' világból, Amen.

7. **O** Názáretbéli JESUS Zsidók Királya, a' te diadalmos győzedelmedért melyet a' te és mi ellenséginken vettél a' kereszt-fán. Őrizz-meg engem testi, és lelki ellenségitől. Óltalmaz-meg engem mind testemben, s-mind lelkemben minden veszedelmektől. Adgy csendes békeséget a' te Anya-szent-egyházadnak, a' meg-holt hiveknek csendes nyugodalmat, a' bűnösöknek igaz penitenciát, és bűnőknek bocsánatját, mindeneknek szent malasztodat, és irgalmaságodat, Amen.

Szent Gergely Pápnak, aitas fohászkodási, a' meg-feszítettett JESUS Krisztushoz.

1. **O** Uram JESUS Krisztus, imádlak tégedet, ki a' kereszt-fán függöttél én-érettem, és tövis koronát viseltél,

Qooo

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y Maria &c.

Mi-Aiyunk &c. Idvez-lég y &c.

Mi-Atyánk I. c. Idvez-lég y I. c.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

M A S I M A D S A G.

nek né-

M A S.

Imádsági, a' meg-feszítettett J E S U S
Krisztushoz.

I. I M A D S A G.

Qooo 2

tatál,

ratál, választott népedtől meg-fogatál, hamis tanúktól vádoltatál: három hamis Biráktól íteltetél; az Istentől választott városban, Húsvét napján, életednek virágzó iffúságában, ártatlanul halálra kárhoztatál, tulajdon ruháidtól megfosztatál, idegenek ruházattába öltöztetél, szemed, és orczád bé-köszörve, nyakon veretél, arczúl csapdostattál, meg-ostoroztatál, tövis koronával koronáztatál, a' te szent fejed náddal vereték, és egyéb számlálhatatlan káromlásokkal illetetél. Ezek Uram Istenem, a' te felszítésed előtt-való kin-szenvedésidnek, emlékezetieért, kérem szent Felségedet, adgy, ki-múlásom-előtt, bűneimről-való igaz töredelmességet, tiszta gyónást, méltó elég-tételt, és minden bűneimnek bocsánattát, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-légy &c.

II. I M A D S A G.

O Uram JESUS Kristus, e' világnak Alkotója, kit semmi mérték igaz környékkel bé-nem foglalhat, ki markokban hordozod e' földet, emlékezzél-meg kérlek, amaz te keserves fájdalmidról; mellyeket szenvedtél, midőn a' Zsidók szentséges kezéidet meg-ligatván, tompa-hegyű szegekkel, a' kereszthez szegezték, nagy erővel ki nyújtottatván, lábaidat-is kemény szegekkel szaggaták, és szent testedt kegyetlenül, a' keresztfán, úgy ki-terjeszték, hogy megmeredvén gyenge tested, minden csontaidnak egybe-ragasztási, és forrasztási el-szagattatának, kérem szent Felségedet, ezért a' drágalátos keserves kin-szenvedésidnek emlékezetieért, öntsd szivembe a' te félelmedet, és szerelmedet, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-légy &c.

III. I M A D S A G.

O Uram JESUS Kristus, mi mennyei orvosunk, emlékezzél-meg a' sok vereségek miatt el-szakadott erőtlenségidről, sebeid kék helyeiről, és szived bánatiról, mellyeket a' magas keresztfán fel-emeltetvén szenvedtél, meg-szagattatott tagaidban, kik-közzül csak egy sem maradott éppen, úgy hogy semmi fájdalom nem találathék hasonló a' te fájdalmidhoz, midőn tetőtől-talpig, egésség, és épség nem volt benned. Es mind-az-által, fájdalmidról el-felejtkezvén,

kezvén, szent Atyádnak kegyessen könyörgöttél tulajdon ellenségidért, mondván: *Atyám bocsásd-meg nekik, mert nem tudgyák mit cselekedeznek.* Ezért az irgalmatságért, és fájdalomért, engedd Uram, hogy ezek a' te keserves kin-szenvedésid emlékezetie, legyenek bűneimnek tellyes bocsánattáira, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-légy &c.

IV. I M A D S A G.

O Uram JESUS Kristus, Angyaloknak igaz szabadsága, gyönyörűségnek paradicsom kerte, emlékezzél-meg arról a' bánatról, és rettegéstől, mellyet szenvedél, midőn ellenségidről nem külsőben, mint a' fene Oroszlyánoktól környül-vetetél, nyakon-verésekkel, pökdősésekkel, kőrömlésekkel, rúgdosásokkal, és egyéb hallatlan kinokkal illetetél. Ezekért Uram, a' kin-szenvedésekért, és egyéb káromló gyalázatidért, mellyekkel téged illetének ellenségid, kérem szent Felségedet, hogy szabadíts-meg engem, az én látható, és láthatatlan ellenségimtől, és helyheztets szárnyad árnyéka-alá, hogy amaz örökké-való jóknak bővelkedő földére juthassak, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-légy &c.

V. I M A D S A G.

O Uram JESUS Kristus, örökké-való szerelemnek fényes tüköre, emlékezzél-meg arról a' szomorúságról, mellyet szenvedtél, midőn láttad tisztaságos Istenséged tükörében, a' te kin-szenvedésed érdeméért, ki-választottak idvességét, és a' pokolba vetendőknek, magok gonofságából származott örök veszedelmeket. Emlékezzél-meg, a' te véghetetlen irgalmatságodnak tengeréről, mellyel mi-rajtunk, kétségbeesteken, és el-veszett bűnösökön, halálad óráján szived meg-efett, és mellyet a' keresztfán függő latorral-közlél, mondván: *Ma velem leszel paradicsomban.* Kérem te szent Felségedet, Uram JESUS Kristus, ez-által tégy irgalmafságot velem-is halálad óráján, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-légy &c.

VI. I M A D S A G.

O Uram JESUS Kristus, szerelmes Királyunk, és tekéllertes jó Barátunk; emlékezzél-meg arról a' bánatról, mellyet

mellyet szenvedtél, midőn meztelen, nagy kinokban, és szanyarúságokban, a' keresztfán függöttél, mikor minnyájan a' te barátid, és ismerőid távul állottak tőled, egy vigasztalód sem volt, az egyetlen-egy Szülőden-kivül; kit meg-epedett keferéségében, Tanítványodnak ajánlál. Kérlek téged kegyes JESUS, amaz fájdalomnak hegyes-tőréért, mely akkor szent Szüléd lelkét meg-szaggatta, hogy én-rajtam-is esék-meg szived, minden testi, és lelki nyomorúságimban, és adgy vigasztalást háborúságim idején, leg-fő-képpen pedig haláломnak óráján, Amen.

Mi-Atyánk &c. Időz-légy &c.

VII. I M A D S A G.

O Uram JESUS Krisztus, aítatóságnak ki-merithetetlen kút-feje, ki a' te szivednek mélységéből, a' keresztfán mondád: *Szomjúhozom.* tudni-illik, a' mi idveségünket, gyújtod-fel kérünk, szivünk kívánságait, minden tekéletes jószágos erkölcsökre; hidegítod-meg bennünk a' testi kívánságog szomjúságát, és öltöd-meg, e' világi gyönyörködésnek lángját, Amen.

Mi-Atyánk &c. Időz-légy &c.

VIII. I M A D S A G.

O Uram JESUS Krisztus, szivünk édesége, lelkünknek ki-mondhatatlan vigasága: az épének, és eczernek keferő-voltáért, mellyet érettünk meg-köszöltél, engedd nekünk halálunk óráján, szent tested, és véred méltó vételét, lelki nyavalyáink el-távoztatására, és szivünk vigasztalására, Amen.

Mi-Atyánk &c. Időz-légy &c.

IX. I M A D S A G.

O Uram JESUS Krisztus, lelkünk tekéletes öröme, emlékezzél-meg azokról a' fájdalomokról, és lelki szorongatásokról, mellyeket szenvedtél, midőn halálodnak keferősége, és a' Zsidók ingerlése-miatt, nagy fel-szóval kiáltád, hogy szent Atyádtól el-hagyattattál, mondván: *En Istenem, miért hagytál-el engem?* Ezekért a' lelki fájdalomért, kérem szent Felségedet, hogy szomorúságinkban el-ne hadgy minket, mi Urunk JESUS-unk, Amen.

Mi-Atyánk &c. Időz-légy &c.

X. I M A D S A G.

O Uram JESUS Krisztus, Alfa, és Oméga, élet, erősség, és tekéletesség, emlékezzél-meg, hogy tetőtől-fogva talpig, magadat kin-szenvedésidnek vizébe mártottad. A' te sebeid hosszú, és széles-voltáért, taníts-meg engem szent parancsolatidnak igaz szeretetiből-való meg-tartására, ki a' bűnnek mélységében tellyeséggel bé-merültem, Amen.

Mi-Atyánk &c. Időz-légy &c.

XI. I M A D S A G.

O Uram JESUS Krisztus, irgalmasságnak feneketlen tenger, kérem szent Felségedet, drágalátos szent sebeid mélységeért, mellyek által-haladták cfontaid velejét, testednek, és szivednek belső részeivel egyetemben: engemet, ki bűneimben el-merültem, tisztíts-ki minden álnokságimból, és rejtse-el szent sebeidnek mélységes rejtekibe haragod-előtt, mind addig, míg el-múlik bűneim-ellen fel-gerjedett haragod, Amen.

Mi-Atyánk &c. Időz-légy &c.

XII. I M A D S A G.

O Uram JESUS Krisztus, igazság tüköre, egység jele, szerelem kötele; emlékezzél-meg sebeidnek számlálhatatlan sokaságiról, mellyek-miatt, tetőtől-fogva talpig, nem taláztatott épség szűz testedben; mely drágalátos szent vérednek ki-omlásával, tellyeséggel bé-volt boritva, kegyes JESUS, mit kellett egyebet cselekedned, a' mit meg nem cselekedtél volna? ird-bé kérlek kegyes JESUS-om, szent sebeidet drágalátos véreddel, az én szivembe, hogy azokban olvashassam fájdalmidat, és halá-adásban végig meg-maradgyak, Amen.

Mi-Atyánk &c. Időz-légy &c.

XIII. I M A D S A G.

O Uram JESUS Krisztus, erős Oroszlyán, halhatatlan, és győzhetetlen Király, emlékezzél-meg fájdalomidról, mellyet szenvedtél, midőn szived, és tested ereje tellyeséggel meg-fogyatkozik benned; és meg-hajtván szent fejedet, nagy fel-szóval mondád: hogy immár mindenek bé-telleyedtek. Ezekért Uram JESUS Krisztus, a' te fájdalomid-ért,

ért, légy irgalmas nékem üdömnem utolsó bé-telylestétekor,
midőn lelkem szorosságban, érzékenségem háborúságban
lesznek, Amen.

Mi-Atyánk &c. Ildoz-légy &c.

XIV. I M A D S A G.

O Uram JESUS Krisztus, a' felséges Atya Istennek eg-
gyetlen-egy Fia, és az ő Isteni állatjának ábrázattya;
emlékezzél-meg, amaz te szorgalmas könyörgéledről,
mellyel szent Atyádnak ajánlád lelkedet, mondván: *Atyám*
kezében ajánlom lelkemet. Jussón eszedbe, hogy tested meg-
szakadván, irgalmaságodnak belső részeit ki-nyilatkoztat-
ván, váltságunkért, nagy kinokban meg-halál. Ezért a'
drágalátos ki-múlásért, kérlek téged Szenteknek Királya,
erősíts engem az ördögnek, világnak, testnek, és vérnek tu-
fakodási, s-incselkedési-ellen, hogy meg-halván a' testnek,
néked éllyek, és ki-múlásomnak utolsó óráján, fogadd ma-
gadhoz, hozzád menendő szarándok, és szám-ki-vetett lel-
kem, Amen.

Mi-Atyánk &c. Ildoz-légy &c.

XV. I M A D S A G.

O Uram JESUS Krisztus, igaz, és gyümölcsös Szőlő-tő,
emlékezzél a' te bővséges ki-folyó mértékkel öntött szent
véred-húllásáról, mellyet te, mint a' szőlőből ki-sotúlt mustot
bővségeffen ki-ontál. midőn a' keresztfán csak egyedül ma-
gad, a' préselő-sotút nyomád, és amaz kegyetlen katoná dár-
dájával által-ütött szent oldaladból, reánk vért, és vizet ön-
tél, úgy-annyira, hogy csak egy csepp vér se maradna ben-
ned: és végre mint mirrhából öfzfze-kötött kéve, magasan
fel-függesztetél; holott a' te gyenge tested meg-hevadt,
belső tagjaid nyers-volta meg-fzáradt, csontod veleje a' fok
fájdalmak-miatt, telylestéggel ki-afzott vala. Ezért a' keferő
kin-szenvedésidért, és drágalátos szent véred ontásáért, légy
irgalmas, kegyelmes nékem, édes JESUS-om, és fogadd
hozzád, ki-múlásom óráján lelkemet, Amen.

Mi-Atyánk &c. Ildoz-légy &c.

Ezek-

Ezeknek bé-fejezése.

O En Uram JESUS Krisztusom, sebesítsd-meg az én szí-
vem, hogy a' penitencia-tartásnak, és szerelmemnek
köny-húllatási, legyenek nékem kenyerem éjjel, és nappal.
Térits engem telylestéggel magadhoz, hogy az én szívem
mind örökké lakó-helye légyen Felségednek; magam-vifelé-
se kedves légyen előtted; életemnek vége olyan légyen,
hogy az árnyék világból ki-múlásom-után, méltónak talál-
tassam, ki Felségedet a' több Szentekkel, örökkön örökké a'
mennyei boldogságban dicshírhessék, áldhassam, imádhaf-
sam, Amen.

*Végtere őc Mi-Atyánk-után, mond-el ez követke-
zendő Könyörgést.*

O Uram JESUS Krisztus, élő Istennek szent, és egyetlen-
egy Fia, azzal a' tüzes szerelemnek lángjával, mellyel
ennyi fájdalmakat, és sebeket szenvedtél, a' te gyenge, és ár-
tatlan testedben, erezd szent színed eleibe, ezeket az én kö-
nyörgésimet, és légy irgalmas nékem meg-nyomorodott szol-
gádnak. Légy mind eleveneknek, és holtaknak kegyelmes,
és adgy örök életet nekünk, Amen.

Imádság a' Krisztusnak egész életéről, és szenvedéséről.

Uram JESUS Krisztus, ki a' világ váltságáért születni,
környül-meteltetni, a' Zsidóktól meg-vettetni, Júdástól
csókkal el-adatni, meg-kötöztetni, mint az ártatlan Bárány
az áldozatra vitetni, és Annás, Caifás, Pilátus, és Heródes
eleibe illetlenül vitetni, a' hamis tanúktól vádoltatni, meg-
ostoroztatni, csúfoltatni, pökdöztetni, tövissel koronáztatni,
nyakon-csapattatni, náddal verettetni, szemed bé-kötöttetni,
ruháidtól meg-fosztattatni, szegekkel a' kereszthez szegeztet-
ni, a' kereszten fel-emeltetni, a' latrok-közzé számláltatni,
epével, és eczettel itattatni, és a' dárdával meg-sebesítettetni
akartál. Azért Uram a' te keferes kin-szenvedésed-által,
melyről én most méltatlan bűnös emlékezem, a' te szent ke-
reszted, és halálad-által, szabadíts-meg engem a' pokolnak
kinnyától, és méltóztass oda vinni, a' hová vitted a' veled
Pppp meg-

meg-feszítettetett, meg-tért latrot. Ki az Atyával, és Szent Lélekkel él, és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

HATODIK CZIKKEL.

Külömb-külömb-fele aitaofságok, a' mi Urunk JESUS Krisztus öt mélységes sebeinek, és bétszerte-való szent vére-nek ki-öntése tisztességére.

A' mi Urunk JESUS Krisztus Rósárioma két-féle.

Az első, a' mi Urunk JESUS Krisztus szent Vérenek, bétszerte-való ki-öntésének emlékeztetire.

A' második, ugyan azon mi Urunk JESUS Krisztus öt mélységes sebeinek emlékeztetire.

Az első Rósáriomnak hét Décássa vagyon, melyet ilyen-formán mondgy:

Előszőr mond-el a' Hízek egy Istent. Az-után mindenik Décáson mond-el egyszer-egyszer, a' Mi-Atyánkat. és tízszer a' következendő Idvezletet.

Idvez-légy Uram JESUS Krisztus, malasztal tellyes, irgalmaság te-veled. Aldott a' te szentséges életed, szenvedéd, és haláloed; és áldott a' te drágalatos szent véred, kit mi-érettünk ki-ontottál.

Ez-után a' szó-után, mindenik Décásban mondgyad, a' mint következik.

Az első Décásban: A' te környül-metélkedésedkor.

A' második Décásban: A' halállal tufakodásodkor.

A' harmadik Décásban: Ostorozásodkor.

A' negyedik Décásban: Tövissel koronázásodkor.

Az ötödik Décásban: Ruháidnak le-vonásodkor.

A' hatodik Décásban: Meg-feszítésedkor.

A' hetedik Décásban: Szent oldalad által-veréfedkor.

Ezek-után a' szó-után pedig, mindenik Décásban mondgyad e' következendő fobázkodást a' Bölcséges Szűzből.

A' szönyunk Szűz Maria, Istennek meg-keferedett szent Anyja, a' te hegyes-töröd-áttal, ki által-járta a' te lelkedet, nyerd-meg mi-nékünk, a' mi Urunk JESUS Krisztus, a' te szerel-

mes szent Fiad, szent vérenek gyümölcsét, most, és halálunknak óráján, Amen.

Más szép fobázkodások-is ide tétethetnek, tudnia-illik, vagy mindenik Décás eggyen-eggyen, egy-egy fő bűnök-ellen tétetéseik, vagy kívált-képpen a' Krisztus hét jóságos-cselekedetinek meg-nyertésére, és követésére. tudni-illik:

Az első Décásban: Hog' a' Kriszt' Alázatóságát követhed.

A' második Décásban: Hogy a' Krisztus Szelidségét.

A' harmadik Décásban: Hogy a' Krisztus Békeséges-tűrését.

A' negyedik Décásban: Hogy a' Krisztus Engedelmeségét.

Az ötödik Décásban: Hogy a' Krisztus Kegyeségét.

A' hatodik Décásban: Hogy a' Krisztus Szeretetét.

A' hetedik Décásban: Hogy a' Krisztus Adakozását.

Hogy-ba azért ilyen módon akarod a' Rósáriomot mondani, mindenik Décásban add ezeket az illendő szokot az Idvezlethez. példának-okáért, az első Décásban: Idvez-légy Alázatos Uram JESUS Krisztus &c. A' másodikban: Idvez-légy Szelid &c. A' harmadikban: Idvez-légy Békeséges-tűrő &c. A' negyedikben: Idvez-légy Engedelmes &c. Az ötödikben: Idvez-légy Kegyes &c. A' hatodikban: Idvez-légy Szerelmes &c. A' hetedikben: Idvez-légy bőv Adakozó &c. Azon-kívül a' Szent Léleknek hét ajándékiért-is mondadd ez Rósáriomot. tudnia-illik: Bölcségesért, Ertelemért, Tanácsért, Tudományért, Aitaofságért, Isteni Tiszteletért, és Isteni Félelemért. Hasonló-képpen azokért a' hét jókért, melyek a' Mi-Atyánkban foglaltatnak. Végezetre, mivel a' Szentségeknak az ő foganatos erejek, a' Krisztus szenvedésétől származnak, azért azokért mondhattuk, a' kik ez Szentségekkel élnek. példának-okáért: Az első Décásban azokért, kik Meg-keresztelkedtek. A' másodikban, kik Meg-bérmáltattak. A' harmadikban, a' kik Igaz penitenciát tartottak, és tartanak. A' negyedikben, a' kik a' Krisztus szent testével, és vérével élnek. Az ötödikben, az Egyházi-rendért. A' hatodikban, a' Házasok-ért. A' hetedikben, a' Halálra-váltakért.

A' második Rósáriomnak öt Décássa vagyon, tudnia-illik, a' Krisztusnak öt mélységes sebeinek emlékeztetire. Annak-okáért azok-után a' szó-után: Kit mi-érettünk ki-ontottál. ezeket mondgyad:

Az első Décásban: A' jobb lábad Sebéből.
A' második Décásban: A' bal lábad Sebéből.
A' harmadik Décásban: A' jobb-kezed Sebéből.
A' negyedik Décásban: A' bal-kezed Sebéből.
Az ötödik Décásban: A' te öldalad, és szived Sebéből.

Mindenik Décásnak a' végén mond-el a' Boldogságos Szűzből az a' fobázkodást, mely fellyebb vagyon: A' szfzonyunk szűz Maria &c.
Es így mind magadnak lelki basznodra, mind a' Krisztusnak dicsőségére, mind az ő szenvvedése titkainak értelmére mondhatod ez Rósi-riomot.

Hét hálá-adó Könyörgések, a' Krisztus hétszerte-való
szent vérenek ki-ontásáért, a' hét fő bűnök-ellen,
és azokkal ellenkező hét jószágos-
cfelekedetekért.

I. Imádság a' Bújaság-ellen, Tisztaságért.

O Tisztaságos véreknek Vő-legénye Uram JESUS Krisztus, igaz Isten, és Ember. Légyen néked örökké-való dic-
sfiret, és hálá-adás, hogy mi-érettünk kisdé-korodban, az-
az, életednek nyolczad napján környül-meteltetni, és szent
véredet ki-ontani méltóztattál. Ezért a' te szent véred ki-
ontásáért, kérlek téged, hogy adgy énné-kem szivbéli, és testi
tisztaságot; és távoztas-el tőlem minden bújaságot, Amen.
Mi-Atyánk &c. Idvez-légy Maria &c.

II. Imádság Alázatofságért, a' Kevélység-ellen.

O alázatofságnak Mestere, Uram JESUS Krisztus, igaz
Isten, és Ember. Örökké-való dicsfiret, és hálá-adás légyen
néked, hogy a' kertben, nagy szived szorongatásával a' föld-
re le-borúlván imádkoztal, és vérrel verizeztél mi-érettünk.
Ezért a' te szent véred ki-ontásáért kérlek téged, adgy né-
kem valóságos alázatofságot, és távoztas-el tőlem minden
hiúságot, és kevélységet, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-légy &c.

III. Imádság Szelidségért, Harag-ellen.

O szelid Bárány, Uram JESUS Krisztus, igaz Isten, és
Ember. Örökké-való dicsfiret, és hálá-adás légyen néked,
hogy

hogy a' Pilátus házánál, meg-engedted, hogy az oszlophoz
kötözzenek, és kegyetlenül meg-ostorozzanak. Ezért a' te
szent véred ki-ontásáért kérlek téged, adgy nékem igaz sze-
lidséget, és távoztas-el én-tőlem minden haragot, és boz-
szú-állást, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-légy &c.

IV. Imádság Mértékletességet, Torkosság-ellen.

O mértékletes Vendégünk, Uram JESUS Krisztus, igaz
Isten, és Ember. Örökké-való dicsfiret, és hálá-adás légyen
néked, hogy tövissel koronáztatni, és náddal veretni akartad
szent fejedet. Ezért a' szent vérednek ki-ontásáért, kérlek
téged, adgy nékem józan mértékletességet, és távoztas-el
tőlem minden torkosságot, és tobzódást, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-légy &c.

V. Imádság Adakozásért, a' Fősvénység-ellen.

O kegyes Pellikánusunk, Uram JESUS Krisztus, igaz Isten,
és Ember. Örökké-való dicsfiret, és hálá-adás légyen néked,
hogy ruháidtól meg-fosztadni engedted magadat, a' hol min-
denkor meg-újultak a' te sebeid. Ezért a' te szent vérednek
ki-ontásáért kérlek téged, adgy nékem bőv adakozást, és tá-
voztas-el tőlem minden fősvénységet, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-légy &c.

VI. Imádság Buzgóságért, a' Jóra-való Restség-ellen.

O nagy buzgósággal lángadozó fő Papunk, Uram JESUS
Krisztus, igaz Isten, és Ember. Örökké-való dicsfiret, és hálá-
adás légyen néked, hogy mi-érettünk a' keresztre feszítettetni
méltóztattál. Ezért a' te szent vérednek ki-ontásáért, kér-
lek téged, adgy nékem lángalló buzgóságot, és serénységet a'
jóban, és távoztas-el tőlem minden jóra-való restséget, Am.

Mi-Atyánk &c. Idvez-légy &c.

VII. Imádság Szeretetért, az Irigység-ellen.

O hívő Samaritanusunk, Uram JESUS Krisztus, igaz
Isten, és Ember. Örökké-való dicsfiret, és hálá-adás légyen
néked, ki a' mi szeretetünktől lángadozván, meg-engedted,
Pppp 3 hogy

hogy szent oldalad, a' dárdával meg-nyitattnék. Ezért a' te szent vérednek ki-ontásáért kérlek téged, hogy adgy nékem mind Isteni, s-mind felebarátomhoz-való szeretetet, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

Más fohász-kodások, a' Kristus öt mélységes sebeihez.

I.

O Kegyes JESUS, a' te idveséges jobb lábad sebéért kérlek, bocsásd-meg nékem minden gonosz gondolatimat, mellyekkel ellened vétettem, és a' te véghetetlen érdemiddel állítsd-helybe, a' mely jó gondolatokat el-mulattam; hogy ez-után csak rólad gondolkozzam, téged kereffelek, és megtalállyalak, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

II.

O édes JESUS, a' te áldott bal lábadnak sebéért, bocsásd-meg nékem, valamit szent Felséged-ellen, külső, s-bel-ső érzékenséggimmel vétettem; zabolázd-meg azért ez-után, a' te félelmeddel őket, hogy a' világnak, és az ő kívánságának meg-halván, mást ne-kivánniak, hanem téged, én-érettem meg-feszítettett JESUS Kristust, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

III.

O édes JESUS, a' te jobb-kezednek szent sebéért kérlek, bocsásd-meg nékem, valamit cselekedetted-ellened vétettem, és jót cselekedni el-mulattam; és adgyad, hogy ez-után a' reám-bizott talentomokat szent nevednek dicsőségére fordítsam, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

IV.

O édes JESUS, a' te bal-kezed sebéért, kérlek, bocsásd-meg nékem, minden hirtelen haragomat, harag-tartá-fomat, és adgy szelidséget énnékem, hogy a' szelideknek igir-tetett előknek földét el-nyerjem, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

V.

O édes JESUS, a' te szent oldalad sebéért kérlek, bocsásd-meg nékem, az én szivemnek gonosz cselekedetit, köld-öszve, a' te szent sziveddel, hogy ez-után semmit ne-kiván-

kivánnyon, ne-kereffien, hanem a' mi a' te szived-szerént va-gyon, és végig abban meg-maradgyon, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

Urunk keserves kin-szenvedésének, és öt mélységes sebei-nek bé-ajánlása az Atya Istennek.

Kegyelmes örök Atya Ur Isten, bé-mutatom néked, a' kerefft-fán függött egyetlen-egy Fiadat, az én, és az egész világ bűneiért. Bé-mutatom néked, az ő szentséges se-beit, mellyeket mi-érettünk, az ő szent testén szenvedett. Bé-mutatom néked, az ő kin-szenvedését, fájdalmat, szorongatá-sit, szent vére ki-ontását, és halálát, azon szeretetnek lángjá-val, mellyel ő-magát, a' kerefft-fának oltárán, mi-érettünk fel-áldozta; és magamat-is, a' te örökké-való szolgálatodra, szent nevednek dicsőlégre bé-mutatom, és kötelezem, Amé.

I.

Kegyelmes örök Atya Ur Isten, a' te szerelmes szent Fiad jobb-kezének sebét, fájdalmat, és belőle ki-folyt vért, szent Felségednek bé-mutatom, az én akaratomnak engedetlen-ségeért; azon kérvén, hogy onnan taníts-meg engem, a' késedelem nélkül-való engedelmességre, hogy ez-után, olly serénnyen kövessém a' te szent akarodat, valamint az ár-nyék a' testet, azt keressem, és véghez-vigye, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

II.

Kegyelmes örök Atya Ur Isten, a' te szerelmes szent Fiad, bal-kezének sebét, fájdalmat, és alázatosságát, szent Felségednek bé-mutatom az én kevélységemért, hiúságom-ért, és onnan származott gonoszságimért, alázatossan könyö-rögvén, hogy gyökereftől irts-ki én-belőlem minden kevély-séget, és néked nagy örömmel szolgállyak alázatosságban, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

III.

Kegyelmes örök Atya Ur Isten, a' te szerelmes szent Fiad, jobb-lábának sebét, fájdalmat, és vérét, és békéséges-tűrést, bé-mutatom néked az én békételenségemért; azon kérvén, hogy minden inségeket, nyomorúságokat, és há-borúságot, nem csak békéséges-tűréssel, hanem hálá-adással vegyek

vegyek szent Felségedtől; és tellyességgel a' te szent akaratodra bizzam magamat, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

I V.

Kegyelmes örök Atya Ur Isten, a' te szerelmes szent Fiad, bal-lábának sebét, és irgalmaságát bé-mutatom néked, az én keménységemért, és irigységemért, alázatosan könyörögvén, hogy adgy énnékem könyörületes szívet, kiváltképpen azokhoz, kik engem meg-sértettek, hogy ő-hozzájuk szeretettel legyek, segétfem őket szükségekben, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

V.

Kegyelmes örök Atya Ur Isten, a' te szerelmes szent Fiad, szent oldalának sebét, és szeretetét bé-mutatom szent Felségednek, az én jóra-való reftségemért; azon kérven, hogy buzgó szívet teremts én-bennem, hogy téged tellyes szivemből szeresselek, és mindenben a' te szent nevedet áldgyam, és magasztaljam, és mindenekben téged keresselek, és a' te dicsőségedre szenteljem magamat, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

Vedd kedvesfen, örök Atya Ur Isten, az én bé-mutatott fázándékomat, és a' te szerelmes szent Fiadnak, a' mi Urunk JESUS Krístusnak sebébe fogadd-bé, hogy az ő őltalmok-alatt éllyek, és hallyak, végtére a' dicsőült Szentekkel, a' te dicsőségedben áldgyalak, és imádgyalak, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

A' Krístus JESUS sebeinek idvezlése.

I.

Idvez-lég y a' mi Urunk JESUS Krístus jobb-kezének sebé, ki a' mi idveségünkért szegekkel által-liggattattál, és vérrel folytál. Szabadíts-meg engem Uram a' te jobb-kezeddél, hogy ne-mondgya az én ellenségem: Erőt vettem rajta, a' kit te szent véreddel meg-váltottál. csudálatosan vezérellyen engem a' te jobb-kezed, hogy minden gondolatim, szólálásim, és cselekedetim te-hozzád czélozzanak. Adgyad, hogy mindenkor a' szeretetnek égő lámpásával fenyeskedgyem, hogy te-hozzád a' mennyei menyegzőbe bé-bocsátassam,

tassam, és mikor az iteltre el-jövendesz, a' te jobb-kezednél hallyam: Jöjjetek Atyámnak áldottai, vegyétek-el az országot, mely néktek világ kezdetétől-fogva készítettet, Am.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

I I.

Idvez-lég y a' mi Urunk JESUS Krístus bal-kezének vérrel meg-festett sebe. O Uram a' te erős kezeddél, és felséges karoddal, tedd semmivé, a' kik gonoszszal törekednek ellenem, és a' kik nékem gonoszt gondolnak. Rontsd-őszve az én ellenségimnek erejét, kik az én lelkemet keresik. Őrizz-meg engem minden veszedelmektől. Ragadgy-ki engem az én üldözőim kezéből, és a' kik engem ok-nélkül gyűlöltek. Mondgyad az én lelkemnek: En vagyok a' te idveséged. veszfzenek-el, a' kik el-veszteni sietnek: hogy az én ellenségimnek kezeitől meg-szabadittatván, életemnek minden napjaiban, szentségben, és igazságban szolgállyak néked, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

I I I.

Idvez-lég y a' mi Urunk JESUS Krístus jobb-lábának sebé, ki az ártatlan Báránynak vérével, ki el-vészi a' világ-nak vétkeit, meg-festettél. Készítse-el Uram az én lábaimat, mint a' szarvasokét, hogy fáradhatatlanul járják a' te parancsolatidnak úttján, és mindenkor azokat keressim, a' mik szent akaratodnak kedvesek. Igazgasd az én lépésimet a' te parancsolatidnak ősvényire, hogy egy jóságos-cselekedetről, másra mennyek, mig az Istenek Istenét meg-látom Si-onban. Egő lámpás az én lábaimnak a' te igéd, és világosság az én ősvényimen, hogy másoknak-is jó példával világoskodgyam, hogy te mindenek-felett, és mindenekben dicsőíttesél, most, és mind örökké, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

I V.

Idvez-lég y a' mi Urunk JESUS Krístus bal-lába sebé, kit a' vér el-fogott. Szabadíts-meg Uram, az én lábaimat a' törtől, kiket előmbe hánytak az én ellenségim. Őltalmazd-meg az esétől az én lelkemet, hogy az én ellenségimnek prédája ne-legyek. Ne-járullyon én-hozzá a' kevélység, se

Q q q q

fel-ne

fel-ne fualkodgyék az én szivem, se az én szemeim, hanem együgyűségben, és alázatosságban járjak előtted minden időben. Vezérelly engem Uram az igazságnak ősvényin, és taníts-meg engem a' te útaidra, hogy tudgyam mindenkor, micfoda nálad kellemetes, és cselekedettel végbe-vigyem, a' miket nékem parancsoltál, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-léggy &c.

V.

Idvez-léggy a' mi Urunk JESUS Krisztus, dárdával megnyittatott oldalának sebe, ki a' mi bűneinknek le-mosására vérrel, és vízzel folytál. Sebesítsd-meg az én oldalamat, és szivemet, a' te szeretetednek nyilával, hogy mindenek felett, téged keressem, tiszteljen, és szeressen, és felebarátomat te-éretted. Tisztítsd-meg az én szivemet, a' te tisztaságos szent vérednek, és belőled ki-folyt viznek ferdőjében, hogy tégedet, kit csak a' tiszta szivűek látnak, örökké lássalak, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-léggy &c.

*Fohász-kodások a' Krisztushoz, hogy adgyon buzgó aita-
tóságot, mellyel az ő szent sebeit tisztelheszük.*

I.

O Edes JESUS airtatos lelkeknek Vő-legénnyé, gerjezd-fel az én szivemet a' te lángalló szereteted, és szent sebed tűzével, hogy téged tellyes szivemből szeresselek. része-gítsd-meg az én elmémet a' te szent malasztoddal, mert egyedül csak téged kíván az én lelkem. O mennyei Tűz! ki édesdeden égsz, titkon világoskodol, erőssen fel-gyulasztasz, foglald-el egészszem az én elmémet, a' te szent sebed emléke-zetivel, hogy tégedet, ki én-érettem szenvedtél, meg-sebesít-tettél, éhezzelek, és szomjúhozzalak, te-hozzád fohász-kod-gyam, és ohajtsak, és a' te gyönyörűséges orczád lásására ki-vánkozzam, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-léggy &c.

I I.

Szerelmes JESUS-om, sebesítsd-meg a' te szerelmednek nyilával az én lelkemnek belső részeit, hogy lángadozzon az én lelkem, a' te szerelmednek, és szent sebednek tűzétől, és éppen el-olvadgyon, és el-válthatatlanul hozzád ragaszkod-gyon, Amen

Mi-Atyánk &c. Idvez-léggy &c.

III. Vond-

I I I.

Vond-el Uram az én szivemet a' világiaktól, hogy egye-dül a' te szent sebedhez, mellyeket én-érettem fel-vettél, kapcsollyam magamat, és egyedül csak te, mint valóságos Ura, lakjál benne. Hassa-által a' te sebednek emlékezete, ki gyulasztson-fel engem, hozzád-való ohajtásokra, hogy vala-mint a' szomjú szarvas, a' forrásra, úgy kívánkozzék hozzád az én szivem, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-léggy &c.

I V.

Uram JESUS Krisztus, adgyad, hogy a' te szent sebed-nek szerelmétől fel-gyuladván, tellyes szivemből szeresselek téged: a' mint te szeretted engem, úgy szeresselek téged, ő én lelkemnek egy idvesége! Szeretlek téged, mert te előbb szeretted engem, és le-tetted érettem lelkedet, hogy a' te sebed, és halálod-által én éllyek, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-léggy &c.

V.

O szerelmes JESUS-om, mi lelkünknek gyönyörűsé-ges Vő-legénnyé, ki őt mélységes sebeddel el-jegyzettél min-ket. Ird-le, az én szivemnek rejtekiben, a' te szent sebed-nek szeretetét, hogy soha el-ne felejtkezsem rólok, hogy min-denkor a' te szeretetedtől lángadozzam, a' míg a' mennyei di-csőségben, a' te szent színedet, és dicsőséges sebedet meg-lá-tom, Amen.

Mi-Atyánk &c. Idvez-léggy &c.

*Igen airtatos Imádságok, a' Hada'knak, Ehségnek, Dög-
balálnak, és más gonoszoknak el-távoztatásáért,
a' Krisztus őt mélységes sebei érdemi-által.*

I.

UR Isten, ki nem halálát, hanem meg-térését kívánod a' bűnösöknek, halgassd-meg, a' te szentséges sebednek li-kaihoz, alázatos szível folyamodott népedet; és hadakozáso-
kat, éhséget, dög-halált, és fel-gerjedett haragodnak más osto-
rit kegyelmessen fordítsd-el róla. Ki az Atyával, és Szent Lé-
lekkel élsz, és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

I I.

Ur Isten, ki a' töredelmes, és alázatos szivűeknek sirán-

Q 999 2

kozó-

kozáfokat meg-nem veted, és a' szomorúaknak fohászzkodást meg-nem ítálod; halgald-meg a' mi könyörgésinket, melyeket a' te szent febeid-előtt le-telzünk, és kegyelmessen fogad hozzád; és a' világnak, és őrdögnek minden incselkedési el-szélledgycnek, és semmivé legyenek; hogy minden késértetektől, és inségektől meg-szabadulván, a' te Anya-szent-egyházadban néked hálá-adással legyünk. Ki az Atyával, és Szent Lélekkel &c. Amen.

III.

Bocsásd-meg Uram nekünk a' mi vétkeinket, és a' te szent febeidből árazd reánk irgalmafságodat, tekintsd-meg a' mi alázatosságunkat, a' mi inségünket, és nyomorúságinkat fordítsd-el rólunk, és kegyessen halgass-meg minket kérésinkben; és a' te szent febeiddel bé-fedezvén, minden gonosztól óltalmaz-meg minket. Ki az Atyával, &c. Amen.

IV.

Irgalmas Ur Isten, ki a' hozzád-térőknek gonofságiról meg-nem emlékezel, hanem az ő zokogásokat kegyelmessen meg-halgatod; Tekints régenten szent nevednek dicsőségére építetett templomokra, oltárookra, és más szent helyekre, kiket az eretnekségnek ocsmánysága meg-fergettetett; Tekins, a' te szent febeid, és dtágalátos szent véred-ontásával szerzett örökségre; és a' te szőlődet, melyet a' fene vadkan el-akar pufztítani, kegyessen látogasd, és az miveffeit, az ő-reájok törő fene ellenségek dühösége-ellen, a' te erőddel vastagítsd, tedd győzedelmessé, és hiv szolgáltyok-után, a' te dicsőséges országodban tedd részessé. Ki az Atyával, és Szent Lélekkel &c. Amen.

V.

Ur Isten, ki a' hadakat meg-rontod, és a' benned-bizókra agyar-kodókat, a' te óltalmaznak hatalmával semmivé teszed; Légy-segítséggel a' te hivednek, kik a' te győzhetetlen febeidnek rejtekéhez folyamodnak, hogy minden dühöségeknél tüze el-oltatván, és gonosz szándékok le-tapodtatván, téged szüntelen-való hálá-adással dicsídjunk. Ki az Atyával, és Szent Lélekkel élz, és uralkodik mind örökkön örökké,

A M E N.

HETE-

H E T E D I K R É S Z. A Z Ö R Ö K A T Y A I S T E N,

Választott, és szerelmes LEANYANAK,

A' M E G - T E S T E S Ű L T I G E,

Szent ANNYANAK,

A' S Z E N T L E L E K I S T E N

Kedves MATKAJANAK,

A' tellyes

S Z E N T H A R O M S A G, E G Y I S T E N

Ekes TEMPLOMANAK,

A Z A N G Y A L I K A R O K,

Méltóságos ASZSZONTANAK,

Az emberek bizonyos OLTALMAZÓJANAK,

A' bűnösök hatható SZÓ-SZÓLLÓJANAK,

Az igye-fogyottak-valóságos REMENSEGENEK,

Mennynek, és földnek hatalmas KIRALYNEJANAK

A' B O L D O G S A G O S S Z Ű Z

M A R I A N A K.

Ki malasztal tellyes, és áldott az Asz szony-állatok-között;

Az Eva boldogtalan nevét jobbra fordítván

Valósággal, az E L Ő K N E K A N N Y A lett.

Q9993

Ki mint

Ki mint a' fel-tetezett piros HAINAL a' s'erétségben,
és a' halál árnyékában-ülőknek

AZ IGAZSÁG NAPJÁT

fel-hozta.

A'ki, mint az el-rendeltetett Táborok Seregi, rettenetes,
Az Eretnekségeket, és a' s'erétség Fejedel-
mit meg-rontya.

Ki az

ITILLÓ BIRONAK
ANNYA lett.

(Mit tagadna pedig meg, a' BIRÓ, az Ő
ANNYANAK?)

Könnyen bocsánatot nyer a' bűnösöknek,
Ki szent FIA halálakor, a' KERESZTNEK
állott.

Ah! de mely keserveffen, által-verte az Ő SZIVET
a' FAJDALOMNAK HEGYES-TÖRE.

De ezzel a' többi-között (ha így szabad szólnunk?)

Bóldog,

Hogy szerelmes FIATÓL meg-fosztatván,
A' szerelmes TANITVANY, FIÚL
adatik néki.

EGGYERT, EGYBEN sok FIAKKAL meg-aján-
dékoztatván; hogy minnyájunknak
ANNYA lenne.

HE-

HETEDIK RÉSZ.

A' BOLDOSÁGOS SZŰZNEK TISZTE-
LETIRÓL.

Es a' bóldog ki-múlásra-való készületeiről.

A' Bóldogságos Szűznek tiszteletit, és a' bóldog ki-múlásra-való
készületet, hetedik Részre, és napra, az-az Szombatra hagytuk.
Mert hat napon, az-az egész életünknek folyásán, a' hetedik
napra, és Szombatra, az-az, az örök nyugalomra sietünk. Mert
az ő Törvénynek szombattya, annak a' nyugalomnak, kit ez élet-
után, a' hűvek várnak, példája vala. (a) Valamint azért hat-napi
munka-után, meg-nyugodtak a' Zsidók, úgy mi telyes életünknek
munkája-után, szombatot, az-az, örök nyugalomnak napját álljuk.
Imé bóldogok a' holtak, kik az Urban múlnak-ki. mostan-
tól-fogva, azt mondgya a' Lélek, hogy meg-nyugodgyanak,
az ő munkájoktól. (b)

(a) Hebr.
4. 9.

(b) Apoca.
14.

Azon-ki-vül tudgyuk, hogy a' Szombatot, a' Bóldogságos Szűznek
tiszteletire rendelte az Anya-szent-egyház, és a' hűvek szokásban vet-
ték, hogy azon a' napon, kiváltképpen-való aitatóságokkal tisztelik a'
Bóldogságos Szűzet; hogy az-által, a' kinek méhében meg-nyugodott
az Ur, annál bóldogabban juthassanak a' örök nyugalomra.

Ne-csudáld azért Kegyes Olvasóm, hogy az Eletnek Annját, és
a' Halált, egy napra rendeltük. Illendő bizonyára, hogy az irgal-
masságnak, és életnek Annját, Isten-után, mi reményeinket, ki né-
künk az Eletnek szerzőjét adta, a' bóldog ki-múlásra készülőnek,
a' halál-ellen, Pátrónának tegyük. Az első Anyánk-által, a'
halálnak fogságában estünk; de a' Második-által (ki méltabban
az Előknek Annja) az életnek gyümölcsében részesülünk. An-
nak-okáért, az egész földön, méltán tiszteltetik, mint Eletnek, és
Halálnak Pátrónája. Erre-nézve, sokaknak bé-vett szokása, hogy
minden-nap egy-másért, a' bóldog ki-múlásnak meg-nyerésére, a' Ból-
dog Afzszonynak Litániáját el-mongyák.

Ez-

Ez-okaért, az ötödik Pál szentséges Pápa, száz-napi búcsút engedett azoknak, kik az óra-útéskor, az Angyali Idvezletet el-mondják; melynek a' be-fejezésén, kivált-képpen bódog ki-múlást kérünk, halálunknak óráján. Nem-is léfzen segítség-nélkül halálunkor, ki jelen volt a' kereszt-fánál, szerelmes szent Fiának halálakor: innen a' halálra-váltaknak, kivált-képpen-való Patrónája lett.

Méltó azért, hogy kivált-képpen tisztellyük a' Bódogságos Szűzet, ki az ő tisztelőit halálokkal segít. O mely fokakat ki-ragadott ő pokolnak torkából! mely fokakat vízfzálított az ő szent Fiának kedvébe! teli vannak az Anyaszent-egyháznak írásai példákkal. Annak-okaért te-is nagy alázatossággal járulj a' Bódogságos Szűzhöz, nagy buzgósággal mondván:

Irgalmasságnak szent Anya,
Légy életemnek gyámola,
ördögtől óltalmazója,
Halálomnak párt-fogója.

EL S Ó C Z I K K E L.

A' bódog ki-múlásról-való beszélgetés, a' Krisztus, és ember-közt.

1. §. A' bódog ki-múlásról-való szorgalmatosság.

Minden test széna, és minden dicsősége, mint a' mezei virág. meg-aszott a' széna, és el-bervadott a' virág. Isaia 40. v. 6.

A' Krisztus
szól.

O Ember, micfoda a' te életed e' világon? ma tündöklő virág, hónap meg-aszott széna: hamar el-cnyéző szél, és árnyék; kevés ideig-tartó fűst, és pára: Halljátok minden nemzetek, vegyétek fületekbe, kik a' földön laktok, és a' földi lakosoknak fiai, gazdagok, és szegények: iffiak és vének, vénnek iffiakkal-eggyütt, hallják az én számnak ígét. mert minnyájakra ki-mondatott a' halál sentenciája: El-vagyon végezve, hogy minden ember egyszer meg-haljon; és az-után iteltre mennyen. Minnyájaknak meg-kell az én itillő székem-elött jelennetek, hogy ki-ki a' mint a' testben jót, vagy gonoszt cselekedett, el-vegye jutalmát. Mindene-

Viga-

Vigadozz azért iffiú, a' te iffiúságodban, és e' világi jókután bocsáld a' te szivedet, a' te szivednek útait kövesd, és a' te szemeidnek kívánsági-után indulj. de el-hidgyed, hogy mind-ezekért iteltre von téged az Ur. Sőt ha eszeffen akariz cselekedni, jó idején rendeld-el a' te házadat, mert meg-halsz te, és nem élsz. Ne-bizzál iffiúságodban, vagy erődben. Nem látod-e minden-nap, mely erős, s-nyakas iffiak múlnak-ki e' világból? a' föld-edény, akár ő, akár új legyen, mind egyaránt el-török, ha a' földre le-esik. héjában várod vénségednek esztendeit, kiket kevesen érnek-el.

O én Uram, és Istenem, te teremtetted az embert képedre; te dicsőséggel, és tisztességgel meg-koronáztad őtet, és te helyheztetted őtet minden állatok-feliben, és illy hamar porrá tészel engemet, és midőn kezdetit veszem életemnek, már meg-fosztasz tőle? emlékezzél-meg Uram, micfoda az én mi-voltom, héjában rendelted-e mind az emberek fiait? mé minnyájan meg-halunk, és mint a' vizek, a' földbe enyészünk, a' kik vízfza nem térnek.

Micfoda az az ember, a' ki él, és a' halált nem látja, és ki ragadgya-ki az ő lelkét a' halálnak torkából? De bátor bétöltsem őtet napoknak hoszfzaságával, mit tesznek azok? ha sok esztendőig él-is az ember, és ezekben vigad-is, nem-de-nem meg-kellé neki emlékeznie a' halálnak idejéről, és sok esztendőkről, a' kik midőn el-jövendnek, hiúságnak iteltetnek az el-múltak? mert azok mind el-múltak mint az árnyék, és mint a' vizeken által-menő hajó, kinek a' nyomát nem találhatni. ő mely bódogok azok, a' kik meg-emlékeznek róla, hogy ők ezen a' világon csak jövevények, és szarándokok; és hogy Sáfárokká tétettek az ő Urok jószágára, a' ki mely órában nem-is vélnék, el-jön, hogy számot vegyen szolgaitól.

Bódogtalanok azok, kik el-selejtekeznek az én el-jövelemről, melyben kemény szám-adásra vonom őket, bújálkodnak az én jószágomban. Illy értetlenek-e tehát az emberek, kik én-tőlem nagy tiszteletben állittattanak volt, hasonlónak lettek az oktalan állatokhoz? mint-ha egyenlő ki-múlása volna az embernek a' barmokkal, és fellyebb-való sorfa nem volna az embernek a' barmoknál, holott én őtet magam

Rrrr

képem-

Az ember
szól.

A' Krisztus
szól.

képemre, és hasonlatosságomra teremtettem, és alkottam, és az örök halálnak fogságából, szent véremmel meg-váltottam, hogy velem örökösü legyenek a' mennyei dicsőségnek. miért rohannak tehát mint a' vakok, hanyat-homlok az örök halálra, kiker én olly drága árron meg-váltottam, és azért jöttem, hogy bővséges életek legyen?

O mely kevesen vannak, kik ezt valósággal meg-fontolják, és ennek elmélkedésében helyheztesék a' bölcseséget. O mely fokban vannak, kik mint-ha meg-alkuttak volna a' halállal, és meg-békéltek volna a' pokollal, azt merik mondani: A' halálnak ostroma midőn által-megyen, nem jön mi-re-ánk. így tudnia-illik el-fordítottak az ő orozájokat, hogy a' végső dolgokat ne-lásák. nincs az Istennek félelme, sem a' bődlog ki-múlásnak gondgya az ő szemek-előtt. azért vigan töltik idejeket, és egy szem-pillantásban poklokra szállanak.

Az ember
szóll.

Mit mivellyek előtted, ő embereknek őltalmazó Istene? a' te kezeid alkottak engemet, még-is illy hirtelen el-enyész-tetcz engemet? könyörülly rajtam Uram, mert semmikké lettek az én napjaim. mi haszon vagyon benne, ha az örök rothadásra jutok? vallyon vall-é tégedet a' por, avagy hirdeti-é a' te igazságodat? beszéli-é valaki a' Sirbán a' te irgal-masságodat? avagy a' veszedelemben, a' te igazságodat? nin-csen, a' ki a' halálban meg- emlékezzék rólad, pokolban pedig ki vall tégedet? jónak láttzik-é, ha engem kezeid munkáját el-vesztet? hamarabb el-folynak-é az én napjaim, a' szűz póstánál, és jóban nem részesülnek? hamarabb el-futnak-é, hogy-sem a' takácstól el-metczetik a' vászon, hogy minden reménség-nélkül meg-enyészteffenek? szűnnyl-meg-tőlem, hadd pihenjem, minek-előtte el-mennek, és többé nem lélezek!

2. §. A' bődlog ki-múlásnak értéke, és tudása
leg-szükségesbb.

A' Krisztus
szóll.

En a' halált nem alkottam, hanem az őrdög irigységéből jött-bé e' világra, mert az ő incselkedéséből, egy ember-által jött-bé a' világra a' bűn, és a' bűn-által, a' halál, a' kiben minnyáján vékeztek. azért el-végeztetett, hogy minden ember egyfzer meg-hallyon. De ez egyedül a' te vigasztalásod, hogy

vala-

valamint Adámban minnyáján meg-halnak, úgy én-bennem minnyáján meg-elevenítettnek. de meg-láld, ha ezzel, az én ajándékommal akarsz élni, hogy a' második halálba ne-es, mert a' bűnösöknek halála leg-gonoszabb. De ő honnan vágyon, hogy ennek az életnek rövid-volta, ki csak a' bődlog ki-múlásnak készületire-is kevés volna, még-is fokaktól hiúságos, s-el-mulandó dolgokra fordittatik!

Nem-de-nem méltán, ha tőid volnának azok az esztendők, napok, és órák, melyekben állott, és álni fog a' világ, ha minden bölcseséggel, gond-vifeléssel, minden mesterséggel, és gazdagsággal birnál-is, méltán azokat arra kellene forditanod, hogy az utolsó ki-múlásod, szentül lenne, kitől függ vagy örökké-való kárhozatod, vagy örökké-való bődlogságod?

Mikor az emberek munkáira, melyekben haszontalanul fáradoznak, forditom szemeimet, egyebet hiúságnál, és a' léleknek gyötrelménél, nem-találok, és hogy semmi nem állandó az ég-alatt; melyekre-nézve meg-untam életemet. O hiúságoknak hiúsága! és mindenek hiúságok!

Az ember
szóll.

Miért vagy tehát olly szorgalmatos e' világiakban? mit használ mély dolgokról okoskodni, s-a' hasznókat el-mulati-ni? imé egy szükséges, hogy tudgy meg-halni. Ez minden Mesterségek Mestersége, minden tudományok tudománya, tudni meg-halni. elég ez, a' ki ezt tudgya, ha egyebet nem tud-is. a' ki pedig ezt nem tudgya, haszontalan, ha másokat mind tud-is. mert egyebek, a' kevés ideig-tartó élethez való, ez pedig az örökké-való bődlogságához.

A' Krisztus
szóll.

Annak-okáért, a' mig élsz, tanully Meg-halni. annál-is inkább pedig, mert ezt a' mesterséget nem próbálhatni többször, hanem csak egyszer, és ha akkor roszszul esik, nem szabad meg-máfolni. más mesterségekben, ha az első próba héjánof-san esik, a' másokban meg-jobbíthatni, de ha itt egyszer hiba esik, másodszor helybe nem állithatni; mert már akkor be-vagyon az én irgalmasságomnak ajtaja téve, és minden reménség ki-rekesztetik. a' hová dül a' sa, akár délre, akár északra, ott marad. az igazán bölcs, a' ki gyakorta gondolkodik az ő végső napjairól, és most úgy víveli magát, a' mint kívánná halála óráján. De kicsoda az a' bölcs, a' ki ezt meg-tartya?

Bizonyára, ez leg-nagyobb bölcsesség, magát az ember-nek

Rrrr 2

nek meg-isménni, hogy tudni-illik érte-meg, *miéoda az ember,* kinek a' teste földből, a' lelke pedig égből-való; és hogy a' test a' halál-által földé léfzen, kiből alkotott; a' lélek pedig az Istenhez tér, ki őtet teremtetete, hogy jutalmát vegye jó, vagy gonosz cselekedetinek.

Ezekről emlékezzél-meg ő ember, ezekről elmélkedgyél gyakorta. emlékezzél-meg a' te utolsó dolgaidról, és soha nem vétekezel. semmi úgy meg-nem zabolázza a' vétekeket, mint a' halálnak gyakor emlékezete. Mert ugyan-is, miképpen fualkodol-fel, miképpen kevélykedel, holott por, és hamu vagy, és ísmét majd porrá léfzel? miképpen kapcsolod szivedet e' világi mulandó gyönyörűséghez, gazdagfagokhoz, és méltóságokhoz, kiktől, ma, vagy az éteczaka, akarated-el len-is meg-foszt a' halál? s-akkor kié lefzének, a' miket gyűjtöttél? ő mely könnyen meg-veti az, a' világnak hiúságit, a' ki magát valósággal halandónak ísméri lenni! ő vaj-ha ezt értenék az emberek, és az ő utolsó dolgokról gondot vífel-nének!

Az ember szoll. Ísmérem Uram, hogy rövidék az ember napjai, és az ő hólnapinak száma nálad vagyon, kinek határt vetettél, kinél tovább nem mehetni. tudom halálnak fia vagyok én, a' holi minden élőnek ház rendeltetett. és ki vagyok én, hogy néked meg-felellyek, és veled perben álljak? igaz vagy Uram, ha veled versengek: de ha meg-nem háborodol Uram, az én könyörgésem, egyet kérek tőled: Jelents meg nekem az én utolsó napomat, és az én napjaimnak számát, hogy tudgyam mi vagyon még hátra, mennyiek a' te szolgádnak napjai, mellyeken vitézkedem e' földön, meddig el-jön az én el-változtatásom?

3. S. Idején készítsd-el magadat a' halálra.

A' Krisztus szoll. Nem illet a' téged, ő ember, hogy az időnek forgáfokat, és végeiket tudgyad, kiket az Atya, az ő hatalmában tart. A' te *tisztad a' vigyázás,* hogy minden órában készen találtafs. El-vagyon rejtve az utolsó nap, hogy mindenikben vigyázzatok, mert akár-mellyik utolsó lehet náked. Váltsd-meg azért az időt, és mig nappal vagyon, munkálkodgyál; mert el-jön az éj, kiben senki nem munkálkodhatik. szorgalmas

légy,

légy, hogy a' te jóságos-cselekedetid-által, bizonyosá tedd a' te hivatalodat. imé most kedves az idő, most vannak az id-vefésnek napjai: igen balgatag az, a' ki ezeket haszontalanul el-szalasztja, s-máfokat ígér magának, azonban az hiúságok-után veti magát. De miért akarod azt tudni, a' mi hasznodra nem szolgál? azt hitefd-el magaddal, hogy kiváltképpen-való irgalmasfagomból cselekedtem azt, hogy bizonytalaná tettem a' halálnak óráját. Mert sokan ha bizonyosfag volnának halálok órájáról, el-felejtkeznének mind én-rólam, s-mind a' jóságos-cselekedeteikről, és id-vefésnek kereséséről; el-merülnének a' gonofságokban, és csak az utolsó órára halasztanak jobbúláfokat! Nem-de nem sokan azt cselekszük most-is, noha se napját, se óráját nem tudgyák ki-múláfoknak? Ah nem tudgya az ember utolsó végét, s-még is gondot reá nem vífel! Innet valamint a' halak horoggal, és a' madarak törrel meg-fogatnak, úgy meg-fogatnak az emberek a' gonofs időben, mikor hirtelen reájok jön.

Te pedig ő ember emlékezzél-meg a' te Teremtődről, a' te iffiúságodnak napjaiban, minek-előtte el-jőjjön a' te szorongatáfodnak ideje; tudván azt, hogy jó az embernek iffiúságitól fogva hordozni az Ur ígáját: mert az Isten-félőnek jól lefzsz dolga, a' végső napon, és az ő halála napján meg-áldatik.

Meg-lásd azért, hogy nem mint oktan, hanem mint okos vigyázva járj. Mi lehet pedig nagyobb balgatagság, mint arra a' végső napra nem vigyázni, kítől vagy örök boldogságod, vagy örök kárhozatod függ? máfokra szorgalmatlan: vigyázni, a' kire leg-inkább kellene azt el-mulátni? Miért keres az ember sokakat, az ő szarándoksága napjaiban, kiket nem tud hasznára vagynak-é, vagy nem, kik mint az árnyék el-múlnak?

Ő embereknek fiai, miglen lefztek kemény szível? miglen kedvellitek a' hiúságit? miglen kerestek a' hazugságit? Mind-az-által mint az árnyék el-múlik az ember, de héjában háborodik-is. A' mi esztendeink alittatnak mint a' pók. mert valamint az, nagy munkával csinállyá az ő há-lóját, kiben dongó-legyeket vadáfz, úgy sokan az emberek közzül, éjel, s-nappal fáradoznak e' világi mulandóságitért, de ő *miéoda haszonnal?*

Rrrr 3

Imé

Az ember
szóll.

Imé mértékben vetetted az én napjaimat, és az én mi-
vóltom csak olyan mint a' semmi te-előtted. Mert ezer ez-
tendők a' te szemeid-előtt csak olyanok, mint a' tegnapi nap
a' ki múlt. Könyörűly rajtam Uram, mert semmik az én
napjaim. Emlékezzél-meg, hogy én jóvevény vagyok ná-
lad, és szarándok, valamint az én atyáim.

A' Krisztus
szóll.

Azért intelek én titeket mint jóvevényeket, és szarán-
dokokat, hogy meg-tartóztassátok magatokat a' testi kíván-
ságoktól, és a' világi szorgalmatosságoktól, kik a' lélek-ellen
harczolnak. Imé a' szarándok nem mulatoz az úton, nem
tér-ki az útból, hogy virágokat, és gyönyörűségeket keres-
sen, hogy henyéllyen, és hivalkodgyon, hanem hazájának,
és kedvesének kívánságától gerjedezvén, nagy hamarsággal
fiet; ha pedig nyugszik, vagy eszik, azt nem gyönyörűség-
nek okáért cselekszi, hanem hogy testét táplálván, erejét va-
sztatván, alkalmasabb legyen az útazásra.

Te-is hasonló-képpen cselekegy, és vond-el e' világi
mulandóságoktól az időt, és a' boldog ki-múlásnak szorgal-
matos gondgyára fordítsd; mert nem tudod, meddig terjed
életed, és mikor szállit-meg a' te Alkotód. Annak-okáért
valamit fél-érsz erőddel, álhatatossan munkálkodgy, mert
el-jön az éj, kiben senki nem munkálkodhatik. Mert sem
munka, sem okosság, se bölcsesség, se tudomány nem leszén
a' sirban, a' hová te fietcz. Most azért cselekedd azt, a' mit
akarnál akkor cselekedni.

Az ember
szóll.

O Uram, ki gazdag vagy irgalmasággal; ne hagy-el
engem, mert minden-felől szorongattatom; Nyújtsd-ki keze-
det a' te alkodmányodnak, és vonny-ki engem a' mocsárnak
sárjából, hogy el-ne sillyedgyek; mert imé a' melységből
kiáltok hozzád; el-végzem ugyan magamban életemnek
jobbitását, de ah! napról-napra hallogatom, s-tovább nem
mozdulok! En Uram, s-J E S U S-om, meddig tanácskozom
igy lelkemről? mi hasznod van az én véremben, ha a' rotha-
dásba esem! Világosítsd-meg Uram az én szemeimet, hogy
soha a' halálnak színéről el-ne fordítsam őket, hogy a' követ-
kezendő veszedelmeket észre-vegyem, és hogy a' halálban el-
ne aludgyam, hogy az én ellenségem ne-dicsékedgyék: erőt
vettem rajta.

O ha

O ha tudnád mennyire győtri az, a' halálra-vált em-
bernek a' szívét, hogy az időt, kiben lelki kincset szerezhetet
vólna, és azon a' végső órán nagy bátorságot, el-vesztegette!
ő ha erről hallanád a' kárhoztaknak panaszokat, ohajtá-
sokat, és síkoltásokat! imé azt sirattyák, azt jajgattyák ők,
hogy azoktól a' szörnyű kinoktól, egy kis munkával meg-
menthették vólna magokat, de el-felejtkezvén a' halálról, a'
jóságos-cselekedeteknek olajával nem égtek, az idvességnek
napjait el-vesztegették. A' világi jókban töltötték ideje-
ket, valamint most-is fokban; de ő mely kevesé, és egy szem-
pillantásban pokolra szállottak, a' hol most-is győtrődnek. O
mely boldog vagy, ha ezeknek kárán tanulsz!

Tekints a' Dús-gazdagra a' kinokban, ki már bújául nem
vendégeskedik, hanem a' pokolbéli gyötrelmekben kinlódik.
Ki ne-választotta vólna inkább az-előtt a' Dús-gazdagnak ál-
lapattyát, hogy-sem a' nyomorult Lázárét? de imé a' Lázár
a' dicsőségben vigadozik, a' gazdag pedig a' kinokban sirán-
kozik. el-vette a' gazdag a' világi jókat, midőn Lázár gono-
szokat; de immár ez az örök életnek, amaz a' halálnak lakó-
sa. De ő emberek! nem értitek ti ezeket, vagy érteni sem
akarjátok, mig magatok kárával meg-tapasztalljátok.

O mely jó az Izraelnek Ura, s-istene azokhoz, a' kik
igaz szívűek! De igaz-is vagy Uram, és igaz a' te iteleded.
De hogy halgassam-el? (te vizsgálod az én szívemet, és veséi-
met) sokszor reszkettek az én lábaim, és meg-tántorodtak
lépésim, midőn bolygondtam a' gonoszokra, látván a' bú-
nósoknak békeféséget; mert nincsen tekintet az ő halálokra.
Most pedig a' te irgalmaságodat, és itelededet éneklek Uram,
mert az ő idejében, kinek-kinek az ő cselekedete-szerint
meg-fizetcz.

De mivel-hogy illy külömb ki-múlások legyen ezeknek,
és szabad-akarat hagyattatik néked, hogy válassz a' kettő-
nek sorsából, miképpen akarsz a' Lázárral boldogulni, a' ki
itt a' Dús-gazdag életét követed? miért tartod olly gyengén
testedet? miért vagyon nagyobb gondod egy ebre, mint az
igye-fogyott szegényre, és szűkölködőre?

Mit gondolsz, ha én a' kinokban-lévő Dús-gazdagot víz-
sza-ereszténém e' világra, vallyon ísmét gonosz kívánsági-
után

A' Krisztus
szóll.

Az ember
szóll.

A' Krisztus
szóll.

után indúlna-é? vallyon biborban, s-bársonyban öltözne-é? vallyon bújául vendégeskedne-é? vallyon meg-engedné-é, hogy a' küszöbe-előtt, éhel halna-meg Lázár? bizonyára zsákban öltözvén, és hamuval meg-hintvén fejét, tartana penitencziát, egy szem-pillantásnyi időt héjában nem töltené, sőt valamenyi kin, és fájdalom e' világon vagyon, mind magára vállalná, és örömeit el-szenvedné, csak arra az örök kínoknak helyére, viszsa-mennie ne-kellene, a' hol ezer esztendőktől-fogva, egy-csepp vizet kíván, és véghetetlen ezer-nyi ezer esztendőig fog kívánni, de meg-nem nyeri.

Ki ne rettenne-meg, ezeket halván, és meg-rettenvén, magát meg-ne jobbitaná? ki lakhatik közületek, a' meg emészto tűzzel? ki lakhatik az örökké-való égessel? mindenek-felett, leg-méltóbb az álmélkodásra; hiszitek, hogy a' bűnösöknek örök kínok készítették, mind-az-által, olly bátrán heverték a' bűnökben, mint-ha soha meg-nem halnának. ki vakította-meg annyira szeméiteket, hogy a' végső dolgokat ne-lásátok? hánnyan vagynak olyanok, kik most úgy viselik magokat, a' mint akarnák halálok óráján? holott azt nem tudod, ma, vagy holnap, vagy ez jelen-lévő órában szóllit-meg a' halál.

O hány példákat, hány intéseket, hány fenyegetéseket hoztam-elé, hogy titeket a' vigyázzátok, a' készen-való lételekre meg-tanítanálak! ugyan-is mire-valók, minden rendbéli embereknek, minden-napi példájok? mire-valók, annyi hirtelen-való történetek, és külömb-külobb-féle esetek? mit kiáltanak ezek egyebet, hanem hogy vigyázz? Készen légy, készítsd-el házadat, mert meg halálsz? emlékezel-meg, hogy rajtad-is meg-történhetik az, a' mi másokon. Ma, ma, ha az Ur szavát hallod, ne keményítsd-meg a' szivedet. Hadgya-el a' gonosz az ő útait, és az ő gonosz gondolatit, és térjén hozzám, és meg-kegyelmezek néki; mert most vagyon ideje a' kegyelemnek, s-az-után a' büntetésnek.

Igaz vagy Uram, de engedd-meg nékem, ha esztelenül talállok szólni az én Uramhoz, mivel por, és hamu vagyok. Akarod-é a' gonosznak halálát? nem-de-nem te mondatad-é: *Nem akarom a' bűnösnek halálát, és nem árt a' gonosznak az ő gonoszsága, valamely nap hozzám tér az ő gonoszságából?* és ísmét:

Valami

Valami hozzám jön, nem vessem-ki? hogy-ha azért késén, és estve, vagy tizen-egy órákor térek hozzád, el-vetcz-é engemet? hogy-ha halálom óráján térek hozzád, meg-útállod-é a' töredelmes, és alázatos szívet?

Mit hallok? te-is mint az esztelen úgy szóllasz, és gonosz szókra fordítod szivedet, a' bűnök-ből-való meg-térének halogatására? tehát a' bűnökben akarod életedet tölteni, s-haláldkor akarod meg-térni? az-é az igaz penitenczia-tartás, akkor el-hagyni a' bűnt, mikor téged a' bűnök el-hagynak? mikor már bűnt nem tehetcz? mely nagy balgagság ez, akkor akarod életedet jobbitani, mikor életednek vége szakad? Ah meg-csálod! meg-csálod magadat! úgy vagyon, a' meg-térőknek bocsánatot ígertem, de azoknak, kik meg-jobbitásokat halogattak, holnap napot nem ígertem.

Hogy pedig meg-érted, az az igaz penitenczia-tartás, midőn valaki az én szeretetemtől viseltetvén, sirattya bűneit, és azokat el-hadgya. erre pedig százból-is egy, vagy kettő halálakor alig érkezik; mert akkor nem az én szeretetemtől, hanem magájától viseltetvén szánnya, s-bánnya bűneit. bányá vétkeit, nem hogy engem meg-bántott, hanem hogy fél a' következő kárhozattól; kit ha egy halállal meg-válthatna, kész volna az elébbeni okádásra, az elébbeni bűnökre viszsa-térni. miképpen tér az meg halálakor, ki egész életében vétkezni akar?

Igaz dolog, nem akarom halálát a' bűnösnek, nem akarom, hogy te, vagy más-is kétségbe-essen, de azt kívánom, hogy bátorságosbb utat válasszatok. mert halálodkor kevesen érik-el az igaz penitenczia-tartást, hogy-hogy ígírheted tehát te magadnak, hogy te el-éred? O ha látnád, mely sok szorongatási vannak a' halálra-vált embernek, kívált a' bűnösnek, kik meg-súlyosították az akkori penitenczia-tartást! egy-felől a' beteget a' fájdalmak rontják, más-felől a' lelki-isméret furdallja, és a' bűnösnek sokasága nyomja, mellyek, ha valaha, akkor leg-inkább forganak elméjében. Egy-felől az időnek el-veszteglése, és hiúságokban-való el-töltése szaggattya a' lelki-isméretet, más-felől minden gondolatokról, szóllásokról, és cselekedetekről-való szám-adásnak félelme

Ssss

faggat-

A' Krisztus
szóll.

Az ember
szóll.

faggattya, és győtri. egy-felől az őrdögnek incselkedési, ki a bűnöket eleibe rakván rettentí; más-felől a' kemény itéletnek, és az örök kárhozatnak félelme szorongattya; úgy-annyira, hogy egyebet végső veszedelménél alig reménlhet. Láttya sok gonofzságit, majd kétségben-esvén irgalmalságom-felől, kit-is akkor el-akar előle rejtteni a' gonofz lélek.

Mit vélsz? micfoda állapattya lesz akkor a' nyomorúlt bűnősnak? láttya hogy mindenét el-kell hagynia, kiből bizott életében, és már azoktól semmi segítséget, vagy vigasztalást nem várhat. bűneinek sokasága rettentí, a' kemény számadás rémiti, és meg-változtathatatlan sententzia esztől meg-fosztja. magát el-rejtteni lehetetlen, az Itilő Biró-eleibe menni rettenetes. ha életének el-múlt napjairól gondolkodik, egy szem-pillantásnak láttatnak, ha a' jövődőkrol, az-az, az örökké-valóságról, ő mely szörnyű fájdalmak szorongattják, hogy egy kevés ideig-tartó mulandóságért az örökké-való boldogságot el-vesztette! ezek annyira meg-háboríttják, hogy alig jut egy idvességes gondolat eszébe. Innen következik, hogy minek-előtte az én itéletemre jutna, már magát meg-itilli, hogy meg-nem ismerte az ő látogatásának idejét, és így kétségben-esvén, a' Kain útára indul, mondván: Nagyobb az én gonofzságom, hogy-sem bocsánatot nyerjek.

*Az ember
szól.*

Szorongattatik Uram, én-bennem az én lelkem, meg-háborodott az én szívem, és minden cfontaim meg-háborodtak, a' te beszédednek rettenetessége-miatt. O mely rettenetes lészén, az Elő Istennek kezébe esni! Ki álhattya-el, a' te rettentő szavadnak menydörgését azon a' rettenetes napon? mert tudom, nem csak rettentésekre-valók ezek a' te szavaid, mert ki tudgya jobban nálad, a' halálra-vált embernek állapattját? O édes JESUS, engedd nékem, hogy megelőzzem azt a' napot, az igaz penitencia-tartással, hogy a' szorongatás, és háborúság el-ne borítson!

*A' Krisztus
szól.*

Azért intelek tégedet, hogy ne-halogasd; hanem mondyad: *Most kezdtem.* Imé ma hallod az én szómat, ne-keményítsd-meg a' szivedet, ne-halogasd hólnapra, mert nem tudod, ha hólnapot éred-é, vagy nem; annál-is inkább halálod órájára, vagy betegségedre: mert az alkalmatlan a' halálra-való készültre, mert akkor mind testedben, s-mind lel-

ked-

kedben meg-fogyatkozol, a' fájdalmak; és szorongatások annyira el-nyomnak, hogy alig gondolkodhatol azokról, a' mik a' boldog ki-múlásra szükségeselek.

O hány betegeket láttál, kik halálok-előtt, eszektől meg-fosztatván, sem a' világiakról, sem a' lelkiekről semmi rendeltést nem tehettek! hány-szor tapasztaltad, hogy némelyeknek csak a' feje, vagy foga, vagy szeme, vagy valamely más tagja fájt, és noha másképpen, jó, jámbor, isten-felő volt-is, mind-az-által, a' nyavalyáktól meg-győzöttetvén, alig tultak az Istenes dolgokról gondolkodni. ott forog tudni-illik, egész elméje embernek, a' hol a' fájdalom súllyá forog. mit alitasz tehát magad-felől halálad óráján?

Ezt, a' te szeretetedtől víszeltetvén, bővebben ádtam elődbe, hogy idejét napról napra ne-halogasd idvességednek, és a' boldog ki-múlástól idején gondolkodgyál. Miért veted magadat veszedelemre, holott előtted a' bátorságos alkalmatosság? Miért bizod olly veszedelmes dologra lelkedet, és idvességedet, holott e' világi dolgokban, leg-bizodalmasbat, és bátorságosbat választasz? Imé most az én malasztomat nyújtom, mellyet ha most meg-vetesz, talám más-szor nem adatik. Ez, méltó büntetése a' bűnősnak, hogy halála óráján el-felejtkez-zék magáról, ki életében, én-rólam el-felejtkezett. hogy gondolod, hogy én kegyes szemmel tekintek reád halálad óráján, holott te életedben el-fordítottad rólam szemeidet?

Ertsétek-meg ezeket a' népnek oktalani, és valaha jöjjetek eszetekre balgatagok! ő vaj-ha meg-ismértél volna azon a' napon, ki békeségre, és idvességre engedtetett néked! ő vaj-ha most-is az én irgalmasságomnak, és malasztomnak napját el-nem mulatnád! El-érkezik az én igazságomnak ideje, a' mely nap, vagy órán nem-is véléd, és ha jót cselekedtél, jutalmad lészén; ha pedig gonofzúl, ne-csüdüld, ha a' te cselekedeted-szerint büntetlek téged? Es akkor héjában kéred életednek hoszszabbítását, héjában kiáltasz a' gonofszokkal az Urhoz, mert meg-nem halgattatol. Mert ah hány-szor hittalak, s-nem hallottad? az én tanácsomat meg-úrtaltad, és dorgálásomat meg-vetetted? Nem-de-nem tehát méltán nevetek a' te veszedelmeden, és csúfollak, midőn az a' veszedelem, a' kitől féltél, reád rohan? midőn a' hertelen-való

Ssss 2

nyo-

nyomorúság reád omlik, és a' veszedelem, mint valami szél-
vélz körül-vészen? midőn az utolsó inség, háborúság, és
szorongatás öldököl?

Életedben a' világnak, a' testi kívánságoknak, gyönyörű-
ségeknek, és ördögnek szolgáltál, miképpen járult tehát
utolsó inségedben én-hozzám? nem-de-nem szemtelenség-é
nyomorúságodban ahoz folyamodnod, kit bődög állapotod-
ban meg-útáltál? hát ha az mondatik néked: hol vannak
a' te Istenid, kikben vetetted reménségedet? kellyenek-fel,
segítsenek, és nyomorúságidban óltalmazzanak. Nem-de-
nem az az oryos forgolódik híven a' beteg-körül, kinek egé-
séges-korában sok jó-akarattya mutatja? mi jót várhat pe-
dig attól, kit egészséges-korában sok gyalázzattal illetett, és
becstelenített? Nem-de-nem minden-napi példákban ta-
pasztalod-é, mikor valaki mással perel, csak egy kis dolog fe-
lől-is, semmi-képpen nem nyughatik, hanem most a' Próká-
torokhoz fűt, most a' Tanács-béliekhez, most a' Birókhöz,
most azoknak attyafiaihoz, jó-akaróihoz, hogy segítséggel
legyenek néki? az ember pedig, kinek leg-nagyobb ügye va-
gyon, az-az, örök élete, vagy halála forog az igaz Biró-előtt,
semmit sem gondol ügyivel? Tekintsd-meg, micfoda rekefz-
tette-ki amaz őt bolond szűzeket mennyeknek országából?
aluttak, késtek, olajt a' lámpásokba nem szerzetek, avagy az
okosoktól késén kértek, azért azt hallák: nem ismerlek tite-
ket. a' kik pedig készen voltak, bé-mentek a' Vő-legénnyel
a' menyegzőbe. Miért nem vigyázt, miért idején Szó-szól-
lókat nem szerezsz az én Választottaim-közzül, kik velem ül-
vén, itilni fogják az Izraél nemzetségit? miért nem folyamo-
dol az én szerelmes Anyámhoz, ki igen hatalmas én-előttem?
(mert nem illendő, hogy valamit meg-tagadgyak az én édes
Anyámnak) hogy kegyelmet találj az én szemeim-előtt? Er-
tsétek-meg ezt, kik az Istenről el-felejtkeztek, né-talántán
meg-ragadgyon, és ne-legyen, a' ki kezéből ki-vegyen. A'
kinek füle van, hallja-meg, és hát-megé ne vessé az én be-
szédimet, né-talántán az ő keménysége, és meg-általkodott
szíve-szerint, haragot gyűjtsön magának, a' haragnak, és az
én igaz itileremnek napján!

O én szívemnek vaksága, és keménysége, ki gyakorta
hallom

Az ember
szól.

hallom ezeket, s-mégis illy szunnyadozva visélek gondot lel-
kemnek idvességére! O vaj-ha Uram, a' te élő, fogantatos,
és minden két-élű pallosnál hathatósbb beszéded, az én szí-
vemnek, és lelkemnek belső részeire bé-hatna! O vaj-ha
azt mivelné én-bennem, a' mit mivelte a' te Szenteidben, kik-
nek halálok becsülletes lett előttem! és immár meg-részeged-
nek a' te házadnak bővségétől, és a' gyönyörűségnek patak-
jából itatod őket. O mely bődögok Uram, kik a' te házad-
ban laknak, mind örökkön örökké dicírnék téged! O mely
bődögok a' holtak, kik az Urban halnak-meg! Ah hallon-
meg az én lelkem az igazak halálával, és az én végső dolgaim
legyenek hasonlók az övékhez!

Hogy-ha ezek, a' miket itt mondtunk, keményeknek láttatnak,
tudni-illik a' penitenczia-tartásnak, utolsó órákra-való halogatásá-
ról, olvasd-meg szent Agostonnak 41-dik Homiliáját az 50-nek közzől.
Ismét a' penitencziáról írt könyvének 17-dik részét. Es másoknak
írásit-is, kik a' négy utolsó dolgokról irnak.

4. §. A' jó élet, leg-jobb út, a' jó halálra.

De miért azok bődögok, kik az én házamba laknak? Nem-de-nem azért-é, hogy által-mentek a' tűzön, és vizen,
és bé-vitettek a' nyugodalomba? ott tovább se halál, se sívás,
s-rívás, se semmi fájdalom nem léssen. Mert már meg-nyu-
gottak az ő munkájoktól, és az ő cselekedetek követik őket.
Múltán kívánod ugyan az ő sorsokat; de okosabbban cselek-
szed, ha az igazak életét követed, hogy az ő halálokkal hally-
meg. ha te-is a' szoros úton jársz, ha erőszakot teszel men-
nyeknek országán, mert az erőszak-tévők ragadgyák azt el.

Amaz istentelen Proféta-is kívánnya vala az igazak ha-
lálát, de nem követte életeknek az útát. az isten-felőknek
halálát kívánniak a' gonoszok, de életeket útálják; tudván,
hogy bűcsős én-előttem az igazak halála, utállatos pedig a'
gonoszké. Nem-de-nem bolond kívánság-é az, Lázárral
kívánni meg-halni, és a' Dús-gazdaggal élni? ő balgatag! jó
halállal akarsz meg-halni, egész életedben torkig úszkálsz a'
bűnökben? Nem szednek, nem szednek a' tövisfokról szól-
lót, sem a' bojtortánokról fűgét. Nem mennek a' világi gyö-
nyörűségről, a' mennyei gyönyörűsége, hogy itt a' testedet

A' Krisztus
szól.

hizlald, menyben a' lelkedet vigasztald. bódogúl akarsz meghalni? imé leg-igyenesebb út, a' bódog halálra, ha életedben gonosz kívánságidnak meg-halsz. Sőt egyedül csak ez az igaz élet, ha meg-halsz a' világnak, és testnek, és élsz az Istennek. Mig élsz azért, tanulj így meg-halni, és bátorságossan várod a' halált.

Ennek pedig a' halálnak képét, a' testi halálnak formájától vedd. Mikor a' halál a' testhez közelget, minden érzéken-ségitől, és gyönyörűségeknek kívánságától meg-fosztya, befogja szemeit, be-dugja füleit, be-zárja a' száját; kedvesitől el-választya; és a' világnak minden kívánságát el-ölttya. Ezeket pedig életedben, szánt-szándékból, és jó-akaratedből véghez-vihedd idvességesen, a' mit a' halál erőszakkal véghez-vísz.

*Az ember
szóll.*

De micfoda halálról szóllasz Uram, mikor a' szánt-szándékból származott lelki halálról szóllasz?

*A' Krisztus
szóll.*

Még-is értelem-nélkül vagy; és nem veszed észedbe; hogy-ha test-szerint élsz, meg-halsz; ha pedig a' testnek cselekedetét fanyargatod, és a' lélek szolgálattya-alá veted, élni fogsz. fanyargasd a' testedet, és szolgálat-alá hajtsd; fanyargasd tagjaidat a' földön. vetkezzél-ki a' régi emberből, és öltözz új emberbe; zabolázd-meg nyelvedet, fordítsd-el szemeidet a' hiúságokról &c. Ne-szerefsd a' világot, sem azokat, a' mik a' világon vannak; ójjad magad a' gonosz társaktól, mert vélek-eggyütt az én barátságomban nem maradhatcz. Mert igen ártalmas barátság az, a' ki velem-eggyütt nem állhat: a' boszszúságokat szenvedd-el, és a' gonoszért gonoszszal ne-fizess. a' gyalázatra halgass, mint-ha nem volna a' szádban ellene felelet. Hadd az előttd-járónak akarattýára, mint a' holt, ki senkinek se nem szóll, se nem áll ellene. veszed-el idvességes halállal, e' világon a' lelkedet, és az örök életre meg-tartod őtet.

Ha ezt cselekszed, olyanak tartatol mint a' holt, de a' te életed el-rejtetik velem, az Istenben. Nem láttatol dicsőségesnek e' világon, de belől léfzen a' te dicsőséged, az-az, a' te lelked-isméretinek bizonyosságában. szomorúnak láttatol, s-mindenkor örülsz; semmid nem léfzen, s-mindenekkel bízsz; mint-ha nem élnél, úgy élsz e' világgal. Ez a' halál előtt-való halál, hogy rövideden meg-fejtsém. Min-

Mindenek-felett a' büntől irtózzál, és nem félsz a' haláltól: mert a' halálnak őstőne a' bűn. semmi meg-nem háborithat, ha távúl jár tőled a' bűn, nem következhetik ott rosz halál, a' hol elől-járó a' jó élet. Jóban foglald magadat, s-a' hirtelen, és véletlen haláltól nem retteghsz, mert az Istenes élet, az Istenes halálra-való készület. ha szintén meg-előztetik-is az igaz a' haláltól, nyugalomban léfzen.

De ő mely retteneres a' halál azoknak, kik a' világnak, és az ő kívánságának szogáltak! mely szörnyű-képpen meg-sebesíti azokat, kik okosak a' gonoszságra, tudatlanok pedig a' jóra! a' kik most a' világi jókban töltik idejeket, akkor meg-láttýák, hogy az öröm-után siralom következik. akkor a' mely bor édesdeden be-folyt a' szájokba, meg-marja mint a' mérges kigyó.

Ő ki adgya azt énnékem, hogy a' világnak, és testnek meg-hallyak, és néked élyek, ki én-érettem meg-holtál, és így mindenkor kész legyek a' halálra. Ellyek én, nem már én, hanem te ély én-bennem ő édes JESUS! Ismérem, hogy senki bódogabban meg-nem hal, mint a' ki Istenessen él. Mind-azon által nem tudom, mitől vagy, hogy a' halál félelme annyira környűl-vett, holott tudom, hogy el-nem kerülhetem. De nem csuda, mert még a' Szentek-is féltek a' haláltól.

De mit mondgyak Uram felőled-is? Nem-de-nem te-is félni láttattál a' haláltól, mikor szivednek szorongatásában, a' kertben vérrel veriteztél? és mikor azt mondottad: szomorú az én lelkem mind halálíg, és a' halálnak pohárát el-múltni kívánod vala?

5. §. A' halál félelme-ellen-való orvosságok.

A' ti erőtlenségteket vállaltam vala magamra, hogy meg-ismérnéd-mennyit szenvedtem érettetek, és hogy mely igazán viseltem a' ti lankadságtokat. Nem annyira retteghet a' haláltól, mint a' ti-bűneitektől. kiket halállal kell vala el-törtenem, és az forog vala szemeim-előtt. Mind-az-által magamra vettem a' halál félelmét, hogy a' te félelmedet könnyebbíteném. tudnia-illik, az én halállomnak érdéméből, a' halál végét szakasztya a' bűnnek, és ajtót nyit az életre.

*Az ember
szóll.*

*A' Krisztus
szóll.*

De most

De most jól vizsgál-meg, miért félnek fokban közzületek annyira a' haláltól: ennek fok okai lehetnek, de ha jól megfontolod, eggyik sem helyes. Azt vedd inkább észrebe, hogy nem a' haláltól, ki semmi gonoszt nem foglal magában, hanem a' gonosz élettől kell félned, mindenek-felett, mert ő nemzi az örökké-való gonoszokat. Noha más-képpen látszik a' világ fiainak, kik bátran élnek a' bűnökben, s-a' haláltól iszanyú-képpen félnek. Ilyen tudni-illik, a' balgatagoknak dolgok, kik a' tetéségekben járnak, hogy attól félnek, a' mitől nem kellene, a' mitől pedig kellene, ezekben sem jutt a' félelem. Mert ugyan-is micfoda a' halál, kitől annyira félnek az emberek, hanem a' léleknek a' testtől el-válása? a' bűn pedig kitől nem félnek, a' léleknek az Istentől el-válása, mely annál nagyobb, melynél nagyobb a' lélek a' testnél.

De mond-meg igazán, mi vagyon a' halálban, kitől annyira rettegsz, és iszanyodol? Nem-de-nem jobb-é a' halálnak napja a' születésnek napjánál. Hidgy énnékem, avagy magad meg-tapasztalván, valdd-meg: Mert az aszfonyállattól születettetett ember, kevés ideig élven, fok nyomorúságokkal meg-terhelhetik; ki mint a' virág alig nevededik, már őszve-töretik, és mint az árnyék el-enyészik, és soha egy állapotban meg-nem áll. Valameddig él, török-közdött jár a' világon, ki egészzen gonofságban tétetett; a' hol egyéb nem uralkodik, hanem a' szemeknek kívánsági, a' testnek kívánsági, és az életnek kevélysége. Innen a' léleknek törvénye-ellen rügódó törvényt érez az ő tagjaiban. O rettenetes harc, kibén nehéz, és ritka a' győzedelem!

Ez oly iszanyú volt az én Szenteimnek, hogy az életet meg-únván, a' halált kívánnák. Innét származott az ő főhászkodások, és óhajta: Jáj nékem, mert meg-hosszított az én földi lakásom! Meg-únta az én lelkem földi életemet! O én bódogtalan ember, ki szabadít-meg engem, ennek a' testnek halálától!

Azon-kivül, nem egyéb az ember élete, hanem út, fogház, tömlőcz, szám-ki-vetés, még-is itt akar mulatozni, a' ki a' haláltól fűt. Micfoda dolog az, el-fárad az úton, s-még sem akarod el-végezni? rettenetes tömlőczbe vettetel, s-még sem akarsz onnan ki-szabadulni? Kicfoda oly balgatag, a' ki idegen

idegen földön, fok ellenségek, és veszedelmek-közt szarándokoskodik, s-ne-kivánnyon hazájába jutni? ki ne alitja magát bódognak, ha a' számkivetésből ki-szabadul? Az nem akar meg-halni, a' ki inkább nyomorult, hogy sem bódog akar lenni, a' ki nagyobbra becsülli a' szám-ki-vetést hazájánál, a' tetéséget a' világosságnál, a' földet a' mennyei bódogságnál.

Bizonyára Uram, nem egyéb a' mi életünk, hanem vitészség, késértet, és szüntelen-való harc, a' földön. Jaj nékem, mert az én földi életem, igen meg-hosszított, a' világnak, testnek, és bódognak töri, és késérteti-közdött! a' ki hosszú életet kíván, nem kíván mást, hanem különb-külömb-féle veszedelmektől ostromoltatni. Mert kívül harc, belől félelmek veszik környül. A' mi szarándokságinknak napjai kevesek, és gonoszak; s-még-is mely nagy vakság, fokkáig kívánunk élni; a' haláltól rettegnünk, tovább akarjuk halasztani, a' kinek egyszer meg-kell lenni: holott a' halál, nyomorúságinknak végét szakasztja, a' bűn-tételt elveszi, az életnek kapuját meg-nyitja, és a' mennyei hazába bé-vísz.

Valamig élünk, nyomorultak vagyunk; de annál nyomorultabbak, hogy esztendeink nevededvén, alig, vagy igen ritkán jobittyuk életünket; vagy hogy nyomorúságinkat meg-nem ismerjük, avagy talám még kedvellyük-is. Nyitd-fel Uram, az én szememet, hogy ismerjem-meg, hogy szám-ki-vetésben vagyok, és hogy hazámba kíváncsozzam, és ezután, a' haláltól ne-féllyek, hanem inkább kívánnyam kimúlásomat, és veled léteimet. Mert te nálad-nélkül nincsen, s-nem-is lehet jól dolgom. O mikor szabadítsz-ki engem ebből a' tömlőczből! mikor menekedem-meg a' testnek halálából!

De fokban rettegnék a' haláltól, mert e' világon, gazdagságokkal, méltóságokkal, és nagy tisztekekkel fenylenek, és gyönyörűségekkel bővelkednek, és bódognak mondgyák, a' ki ezekkel bővelkedik. O mely rettenetes a' halál annak, ki az ő jovaiban, békeségben vagyon, és mindenek kedveszerént folynak! de ő balgatagok, és kéfedelmes saivűek! ő kicsin hitűek, nehéz néktek, a' világi jókat el-hagynotok, kik a'

Tttt

Az ember
szól.

A' Krisztus
szól.

kik a' mennyei dicsőséget várjátok, minden jóknak kútfejét? Imé sem a' szem nem látta, sem a' fül nem hallotta, sem az ember szívében nem foghatta, a' miket az Isten készített azoknak, kik őtet szeretik: sőt én léfzek az ő dicsőségek, örökségek, gyönyörűségek, és jutalmok.

*Az ember
szóll.*

El-híszem, hogy meg-látom, az Urnak javait, az élőknek földén, a' hol meg-részegedünk a' te házadnak bővségétől, és egy nap jobb léfzen ezereknél. de ő miért olly aluszékony az én hitem, hogy egy darab földcskét nagyobra becsüllök mennyeknél? Miért nem kívánczik Uram, az én lelkem te-hozzád, valamint a' szarvas a' hideg forráfára? avagy a' mint a' napi-mives az ő bérét, és jutalmát? holott te én Uram, az én jutalmam vagy az Előknek országában. te vagy az én örökségemnek, és poháromnak része; te meg-adod nekem az én örökségemet. Gyarapítsd Uram bennem a' hitet, serkentd-fel az én szívemet, és kívánságomat.

*A' Krisztus
szóll.*

Látod azért, hogy a' halál-által, fokkal többet nyersz, hogy-sem vesztessz. bizonyára az én hiveimnek nem károokra, hanem hasznokra van a' halál. mert ez-után, a' sok nyomorúságokkal meg-terheltezt élet-után, minden inség-nélkül-való örök, és boldog élet követi őket; az el-mulandó jókért, örökké-valókat vesznek, az élőknek földén. a' testnek hiúságos gyönyörűségért, az örök gyönyörűség patakjából itattatnak.

Micsoda tartóztat tehát még-is a' világon? talám atyádat, anyádat, hites-társodat, fiaidat, leányidat, atyádfiait, jó-akaróidat nehéz el-hagynod? De tekintsd-meg, hová viszen a' halál? az örökké-való hazába, a' hol téged az Angyaloknak, Apostoloknak, MártYROKNAK, Confessoroknak, Szűzeknek, és minden Szenteknek Seregi kézzen várnak, kiknek a' társasága ezernyi ezerfzer gyönyörűségesb, hogy-sem a' világiaké, s-még sem kívánczol inkább azok társaságába? felejtse-el tehát az apád házát: meny-ki földedből, és rokonságidból, mert a' te részéd, az élőknek földén vagy. Nem akarsz tehát a' téjjel, s-mézzel-folyó földre bé-jöni, és velem-együtt lenni paradicsomban?

Mit félsz a' testből ki-költözni? az én választottaim, a' halálnak közelítését értvén, örvendeztek. Imé az én Választott

tott Edényem, miképpen kívánczik ez életből ki-költözni, s-velem-együtt lenni, és a' halált nyereségnek tartja.

O hogy ne-kiváncznék szent Pál a' testnek tömlőczéből ki-szabadulni? mert ő jó harczot harczolt, a' hitet megtartotta; pálya-futását jól végbe-vitte, és tudta hogy el-tetett néki az igazság koronája, mellyet te meg-adcz néki igaz Biró. sőt bizonyos volt, hogy semmi őtet töled el-nem választja. én pedig nagy bűnös lévén, félek, és rettegek a' haláltól, tudván, hogy gonosz a' bűnösöknek halálok. ugyan-is hogy ne-vólna gonosz, ki-után nem élet, hanem örök halál következik? hogy ne-félnék ki-költözni, holott nincsen a' ki magához fogadna? hogy ne-rettegnék, ha te Uram, nem örözd az én ki-meneteletem? ah csúffja, és prédája léfzek a' latroknak, ha nem léfzen a' ki pártomat fogja? boldogok bizonyára a' holtak, kik az Urban halnak-meg! De ah Uram, nem tudgya az ember, ha szeretetre-é, vagy gyűlölségre méltó, és micsoda sors követi őtet halálakor! s-hogy ne-rettegne az a' haláltól, kinek állapattya illy bizontalan?

*Az ember
szóll.*

Ne-félsz azért a' haláltól, hanem a' gonosz élettől. hová futcz az-elől, kit el-nem kerülhetcz? miért élsz tehát úgy, hogy illy nagy veszedelmet hozsz magadra? Ugyan-is azt akartam én, hogy félelemmel, és rettegéssel keresd idvességedet, és a' szoros úton igyekezz bé-menni, és sanyarú életet élsz, a' ki az életre viszen. Semmi úgy meg-nem enyhíti a' halálnak félelmét, mint az én félelmemben élni, és a' menyieiknek reménségéért, a' világi jókat meg-vetni. Sanyargasd azért te-is szent Pállal a' testedet, és szolgálat-alá vedd. Imé ő-néki a' világ meg-feszítettet, és ő a' világnak, s-hogy ne halna-meg tehát örömezt? Hidd-el, hogy örömezt meghal az, a' ki már az-előtt a' bűnösöknek, és a' világnak meg-holt. Mert mitől fosztja azt meg a' halál, a' ki semmit sem szeret a' világon, hanem mennyekben vagy az ő kincse?

*A' Krisztus
szóll.*

Sőt, ki csudálkozásra méltó, még a' hirtelen, és véletlen haláltól sem kell az olyanoknak félniük, kitől mások úgy félnek. Ugyan-is miért? talám gonosz a' halál? semmiképpen nem; hanem hogy készületlen, és bűnökben talál némelyeket; az igazaknak pedig nem csak nem gonosz, hanem nyereség, ebből a' nyomorúságokkal meg-terhelt életből, az örök nyugalomra menniek.

Tttt 2

O

O mely örömeft, és bátran meg-hal az, a' kit kötve nem tartanak a' világi kívánságok! mely örömeft megyen minden testeknek az útokra, a' ki a' testnek kívánságát láb-alá tapodta! az olyannak nem lesz keferü a' halál, hanem mint egy édes álom, kiben a' világi fáradságokról meg-nyugszik. Innét mondatnak az én Szenteim az Urban meg-halni, mert én voltam életekben tárgyak, kihez czéloztak minden dolgaikban, és már halálukkor engem el-érnek, és békeségben el-alusznak, és meg-nyugodnak; a' hol már sem éhség, sem szomjúság, sem sívás-s-rivás, sem semmi fájdalom nem szorongattya őket. Innét neveztetik az ő haláluk békeségnek.

Mert mivel-hogy vitézség az ember élete e' földön, és nehéz viaskodások vagyon a' sötétség fejedelmével; azért békeség az én Választottaimnak haláluk, mert halálukkor mind meg-fűnnek ezek a' harczok, ez pedig azért, mert életekben erőssen harczoltak az én záfzlóm-alatt, és engem, mint fő Vezéreket követtek, ki halálom-által, a' ti haláloto-
kat el-rontottam, és fel-támadásom-által, új életet szerzettem, és azért immár a' békeségben jutalmokat el-vettek.

De nem így, nem így vagyon a' gonoszoknak dolgok, kik e' világon az ő gazdagságokban, és a' bűnökben vetették békeségeket, haláluk óráján rettenetes félelemmel, és a' pokolnak, reájok rohant gyötrelmével kell viaskodniok.

Az ember
szól.

O ha én méltó-lennék, amaz Isten-felő Simeonnak mon-
dására: Most bocsátod-el Uram, a' te szolgádat békeségben, mert látták az én szemeim, sőt a' füleim is hallották a' te Id-
vezitődöt. Ugyan-is miért félnek a' haláltól, holott ő-általa megyek az Atyámhoz? miért örömeft nem hagynám-el ezt a' sárból építettett házat, holott tudom, hogy ha ez a' földi házunk le-omlik, nem kéz-által, hanem az Isten-által építettett örök házunk vagyon mennyékben? O mikor szabadúlok meg ennek a' testnek halálából? mikor jutok az én Istenem színe-eleibe?

6. §. A' világi jóknak el-rendelését, és testamentomát idején kell véghez-vinni.

A' Krisztus
szól.

De hogy annál-is csendesebben, és bátrabban meg-hal-
hatsz, idején rendeld-el házadat, és javaidat, mikor még esze-
den

den vagy. az-az, idején tégy testamentomot, ha valakinek tartozol, fizessd-meg, ha hamissan el-vetted, add-visszá. mert gyakorta, nagy veszedelembe ejtik ezek, nem csak a' lelket, hanem a' testet-is, ha az utolsó órára halasztatnak.

Mert az utolsó órákor, vagy a' nyavalyának súllya, vagy életed hoszszabbításának reménsége, vagy eszedtől-való hirtelen meg-fosztás, alkalmatlanhá tesznek azoknak végbe-vitelére. O mely sokan meg-csúfoltak itt (ki nem tudja pedig, hogy ezek az ördög mesterségi?) kik vagy restségekből, vagy más hiúságos okokból (mint-ha valami gonosznak elől-járója, és jele volna, az idején-való el-rendelés, és testamentom) utolsó órájukra halasztják, és akkor akarnak a' világiakról rendelést tenni, mikor a' világot el-kell hagyni, és az idvefégről kellene gondolkodni. mert így az alkalmatlan szorgalmatosság el-vonnyá az ember esztét, és szívét az Isten-től, és a' léleknek idveféges gond-viseléséről, és a' világiakhoz csúfoltlyá, és így az a' drága idveféges idő csak héjában vész-el.

Arra-is vigyázz, hogy a' testamentomot igazán, Istenes-
sen, és világosan tedd, hogy békeségnek, és nem viszá-
vásnak eredete legyen. Leg-először-is, úgy rendeld-el vi-
lági javaidat, mellyeket én reád-biztam, hogy nem Urának, hanem Sáfárának ísmérd magadat lenni. Mert bizonyára, ha meg-nem emlékezel rólam, kitől minden javaidat vetted, igen háládatlan vagy. ha magadnak, és a' lelkednek nem vagy jó-akarója, kinek léfzel? leg-jobban rendeled világi javaidat, ha azok-által nem csak el-nem vesztet, hanem inkább meg-nyered az örökké-való jókat.

7. §. Halálod-előtt, az alamisnákat vidd-végbe.

Mezítelen jöttem-ki anyám méhéből, és mezítelen térek
visszá; semmit sem hoztam e' világra, el-sem viszek semmit-
is. Mit használ tehát énnékem halálom óráján, hogy ezüst-
tel, s-arannyal, sőt a' világ kincsével bírok-is, ha a' lelkemet el-vesztetem? O az én lelkem váltsága legyen az én gazdag-
ságom! De te Uram nem szűkölködöl az én javaim-nélkül, hiszem tiéd az ezüst, és arany, tiéd a' földnek kereksege, mit adhat tehát az ember, az Istennek, ki mindenekkel bir, és min-
deneket ad?

Tett 3

Azért

Az ember
szól.

*A' Krisztus
szóll.*

Azért vannak veletek a' szegények, a' mit azoknak adtok, nekem adgyátok azt. A' szegények kezei, az én tárházaim, a' mit oda le-teszel, meg-találod azt. A' gazdagságnak férfiai pedig az ő álmokat alusznak, és semmit sem találnak kezeikben. Halálod-előtt azért jól tégy barátoddal, és tehetséged-szerint nyújts a' szegényeknek javaidból. csinálly barátokat magadnak, e' világi gazdagságoknak, és mamonnak kincseiből, hogy midőn el-fogyz, az örök hajlékba befogadgyanak.

De ő nagy vakság, és balgatagság! kincset gyűjtenek a' fősvények, s-nem tudgyák kinek; nem tudgyák, ha eszes lesz-e maradékjok, vagy bolond, ki az ő kereshményekben uralkodik. Mi lehet ennél nagyobb hiúság? Mind-az-által meg-nem szűnnek a' nyughatatlan munkától, sem a' szemek meg-nem elégednek gazdagságokkal; meg sem gondollyák: kinek gyűjtők? miért csalom-meg az én lelkemet? Es imé el-jön egy idegen, és mind el-tékozzolja, valamit a' fősvénység őszve-gyűjtött, és a' szegényektől meg-vont; a' pedig az én igaz itéletemből léfzen, hogy a' fősvények őszve-gyűjtött kincseiknek, hasznokat ne vegyék, hanem a' nagy szorgalmatosság-miatt száradgyanak-el, és végtére hadgyák másoknak az ő gazdagságokat.

*Az ember
szóll.*

Hát ha az ember úgy rendeli alamisnáját, hogy holt után adassék a' szegényeknek, templomoknak, és klastromoknak építésére? &c.

*A' Krisztus
szóll.*

Ez csak olyan, mint mikor valaki jól lakik, és többet már nem ehetik, s-úgy veti másnak a' maradékot. Nem derék dolog azt másnak adnod, a' mit magaddal el-nem vihetcz, és vagy akarod, vagy nem, csak ugyan el-kell hagynod. Ugy vagyon kedves én-előttem minden alamisna, de nagy külömbséggel, mert kedvesebb én-előttem egy pénz kit életedben, s-jó egészségedben adcz, hogy-sem száz, holtod után. Mert inkább tekintem én a' jó-akaratot, hogy-sem az ajándékot; mikor azért egy pénzt adcz életedben, nagyobb jó-akarodat mutatod, hogy-sem mikor százat holtod után, mert itt a' szükségűtől kényszerítettetel, és vagy akarod, vagy nem; csak el-kell hagynod. Vigyázz reá azért, hogy meg-ne csalatkozzál azokkal, kik másra bizzák alamisnájokat, s-magok mikor lehetne, el-mulattgyák.

O hányat ismértem én, kik látván a' szegényeket, nem hogy segítették volna, de még keményen meg-feddették: még-is testamentomot tesznek, hogy haláluk-után tápláltassanak. De mit vélsz, valóságos könyörületesség-e ez a' szegényeken? vallyon igazán, az én szeretetemből származik-e ez ilyen alamisna? Bizonyára mondom neked (mert által-látom, mi vagyon az emberben) a' kik életekben kemények a' szegényekhez, és haláluk-után bőv-kezűek; akkor sem adnák a' szegényeknek, ha magok még tovább birhatnák. De imé mivel-hogy mást magokkal el-nem vihetnek, kik fősvényül éltek a' világon, leg-alább, a' halál-által akarják híreket, s-neveket ki-terjesztetni.

O nyavalyások! ki vont ilyen pók-hálót a' szemeitekre, hogy ily nagy hiúságot, kinél nagyobb nincs, eszre nem vehettek? meg-csalhattyátok ugyan az embereket, de vallyon meg-csalhattyátok-e az én szemeimet, kik fényesebbek a' napnál, kik minden belső titkait láttgyák sziveiteknek? Mikor láttgyátok a' szegényeket, s-nem könyörültök rajtok, vallyon vagyon-e az Isteni szeretet bennetek?

Ha nem könyörültök a' szegényeken, kiknek nyomorúságokat, éhségeket, szomjúságokat, és meztelenségeket láttgyátok, miképpen könyörültök, holtotok-után azokon, kiket soha sem láttok? talám inkább biztok, mások szemeinek és kezeinek, hogy-sem a' magatokénak? ő mely okosabban cselekednél, hogy-ha az előtted-forgó szegényeket segitnéd, hogy-sem az utánnad-valókat!

Ugy de, nem te tanítottál-e Uram, hogy abból adgyunk alamisnát, a' mi felettébb való? hát ha én bőven kiosztom javaimat a' szegényeknek, s-az-után, magam szűkölködöm? ez sem láttatnék okoságnak. akkor adok azért, mikor magam meg-elégedem, mikor nem szűkölködöm, ez pedig előbb nem lehet, hanem halálomkor.

Mit gondolsz? véled-e hogy az téged el-hadgyon, ha engem az én tagjaiban táplálz, a' ki az égi madarakat táplálly, a' ki meg-elégíti az oktan-állatokat, a' ki a' hollók fiainak eledelt ad? ő kicsiny hitű, miért kételkedel? tudnia-illik, ez a' testnek, és világ fiainak okosága: de az adakozók az Istenben bizznak, a' szegényeknek adakoznak, még-is magok-

*Az ember
szóll.*

*A' Krisztus
szóll.*

gok-főlől kétségbe nem esnek. Nem-de-nem én mondot-
tam-é: *Adgyatok, és adatik néktek? A' ki a' szegénynek ad, meg-
nem szűkül. Költőn ad az Urnak, a' ki a' szegényen könyörül, és meg-
fizet neki az Ur. A' ki fősvényen vet, fősvényen arat. A' ki az
áldásban vet, áldásban arat. A' ki pedig magot ad a' vetőnek, ke-
nyeret-is ad, és meg-sokasítja a' ti magotokat.* Mit felsz tehát,
ilyen igiretit vévén az Istennek? ha valami Zsidóval, vagy
Publikánussal volna igyed, és az ő keze-írását vennéd, hin-
nél néki; s-az én igiretemnek, kit kezem-írásával, az-az,
a' szent írással bé-pecsétlettem, nem hiszel? De legyen úgy;
szabad legyen kinek-kinek maga szükségére vigyázni, az ala-
misnálkodásban. Nem kárhoztatom, a' rendes gond-vise-
lést, sem azt nem parancsolom, hogy egyszer-s-mind, minde-
nedet ki-ozd. De ő hányat találának, a' ki nem a' testnek,
hanem az igaz okoságnak rendi-szerént mérné, a' mik szük-
ségek az életnek, és állopottyának táplálására? Innen so-
kan vannak, magokra-nézve tékozlók, midőn haszontalan
dolgokra költik költségeket, a' szegényekre-nézve pedig
fősvények.

Te pedig, a' mennyi tőled ki-telik, annyit adgy a' sze-
gényeknek; ha sok, sokat; ha kevés, keveset; és már né-
kem kedvemet leled.

A' mit azért kívánsz, hogy holtód-után mások éretted
cselekedgyenek, most életedben, magad vidd végbe. Mert
ha te halálodkor, az örök kárhozatra mégy (igy szól Lásper-
gius) mit használ néked a' pompás temetés? mit használnak
alamisnáid? mit használnak a' szent Mife szolgáltatói? An-
nak-okáért, mig élsz, ezeket áldozd-bé nekem, hogy nem
csak a' bűnöktől meg-szabadittasál, hanem az én malasztom-
ban nevedvén, el-kerüld az örök kárhozatot, és így a' bű-
nöktől meg-tartatván, végig meg-maradgy a' jóban.

Lás-hozzá azért most ő ember, és valamit véghez-vi-
hetez, vidd-véghez: ne-bizzál atyádfiaiban, jó-akaróidban,
ne-halogasd idveiségedet, mert hamarabb el-selejtkeznek ró-
lad az emberek, hogy-sem véled. Jobb most idején elől el-
küldened, hogy-sem másokra biznod. Hogy-ha te most nem
vagy magadról szorgalmas, ki léfzen ez-után jóvendőben?
Még-is arra-intelek: most, most vilelly gondot magadra, és
idején küld-el elől, és ne-bizd másokra. Most

Most azért egérséged lévén, alamisnával váltsd-meg bű-
neidet. Hogy-ha a' sötétben, egy ízövetneket, vagy fáklyát
visznek előtted, több világosságot ad az, hogy-sem ha többet
visznek-is utánnad. Mig a' világi jók a' tiéd, addig add,
mert halálod-után nem tiéd, hanem másoké, és oly hiven
ki-nem szolgáltatták, a' mint te gondolnád.

Mindenek el-maradnak tőled, egyedül csak az irgal-
majság, több jóságos-cselekedetekkel léfzen úti-társod. Ha
most azt el-mulatod, talám a' bűnök követnek, és oda visz-
nek, a' hol sem az alamisnák, sem más jók nem segítnek. az
alamisna pedig minden bűntől, és a' haláltól-is meg-ment,
és nem engedi, hogy a' sötétségbe mennyen a' lélek, hanem
irgalmajságot, és örök életet nyér. Bizonyára bődög, a'
ki a' szegényen, és szükölködőn könyörül, mert a' gonosz
napon meg-szabadította őtet az Ur. Ez-okáért bátran, és
igazán mondotta az én szolgám: Soha sem olvastam, hogy
gonosz halállal holt volna meg, a' ki örömeit könyörült a'
szegényeken. S. Hieronymus.

Mind igazak Uram, a' miket mondasz, és nincs mit
felelnem reájok; noha a' fősvények nehezen hallják ezeket,
és szomorúan félre-állanak, mondván: Kemény beszéd ez,
s-ki foghattya-meg? valamint az a' gazdag, a' kinek mon-
dottad, hogy-ha tekéletes akar lenni, adgya-el mindenét,
és adgya a' szegényeknek, és úgy kövessen tégedet.

Ládd-é, illy nehéz ám a' gazdagnak mennyékbe mennie.
Jaj a' gazdagoknak, kik a' világiakban vetik vigasztalásokat,
és kemények a' szegényekhez. bizonyára nincsen nagyobb
gonoszság, mint a' pénzben vetned reménségedet, mert ez
el-árúlla lelkedet. Bődög akarsz lenni? ne-vedd magadat
az ezűst, és arany-után, és ne-bizzál a' pénznek gazdagságá-
ban. De ő mely kevesen vannak ilyenek! te légy azért a'
kevesek-közzül. te, úgy-mond, mennyékben keresz magad-
nak kincset, a' hová sem a' lopó nem férkezik, sem a' moly-
nak helye nincs, sem a' rosdának ereje. Am-bár mások a'
földön gyűjtsenek kincset, és magasztallják-fel az ő neveket,
elég néked, ha mennyékben irva leszfz a' neved. A' kik
nagy nevet akartak magoknak szerzeni, a' világi jókból a'
földön, és a' testet, és vért fel-akarták magasztalni, egy szem-

Vvvv

pillan-

Az ember
szól.

A' Krisztus
szól.

pillantásban el-veszett, az ő emlékezetek. Nem úgy az irgalmasfoké, kiknek igazságok feledékenségből nem esnek: mert az ő nevek áldásban vagyon: és az ő alamifnájokat hirdetni fogja az egész Szenteknek gyülekezete.

Az ember
szól.

Hajtsd a' te parancsolatidra Uram, az én szívemet, és ne-engedd, hogy el-ragattatassék a' fősvénységtől. Fordítsd el az én szemeimet, hogy hiúságra ne-vetemedgyenek. Sőt világosítsd-meg őket, hogy meg-ismérjem e' világnak hiúságit, melyeknél nagyobb hiúság nincsen; tudni-illik, egy kevéssé bővelkedni, s-örökké szűkölködni: egy kevéssé-tartó dicsőséget horgászni, s-örök szűgyen-vallást szenvedni.

A' ki az idején-való alamifnáról, többet akar érteni, olvassa Arany-szájú szent Jánosnak 60-dik bomiliáját ad populum, és a' 18-dik levelét, szent Pálnak a' Rómaiakhoz írt levelére. Azon-kivül szent Basiliusnak, második bomiliáját, a' gazdagok-ellen. Ismét Jesusnak Sirák fiának, 14-dik részére írt Commentáriusát, a' 13-dik versre.

8. §. Halálod-előtt békély-meg ellenséggel.

A' Krisztus
szól.

Valamint a' szegényeken-való könyörületesség kedves én-előttem, és hasznos, a' boldog ki-múlásra, úgy szükséges, hogy ellenségednek, tellyes szivedből meg-engedgy. Mert ha az ember, az embernek meg-nem bocsát, miképpen várja az Istentől bűneinek bocsánatját? Te meg-nem engeded egy kis vétkeket felebarátodnak, hogy kívánhatod tehát, hogy én számtalanokat néked meg-engedgyek?

Hát ha majd itillő-székem eleibe híjlok, hogy minden cselekedetidet világosságra hozzam, miképpen állhatc-meg? felelhetc-é csak egyet-is ezerre? a' mely irgalmasfógot vársz akkor én-tőlem, mutasd-meg azt most felebarátodhoz; mert a' mely mértékkel most mérsz, azon mérettetik viszfá néked. miképpen várhatod irgalmasfógot, ki illy irgalmatlan, és kemény szívű vagy felebarátodhoz, és szolgál-társodhoz?

Vesd-őszve, mind azt, a' mivel téged felebarátod megbántott, s-mind azt, a' mivel te engem meg-bántottál. O mely nagy különbség vagyon köztök! ha ezt ugyan való-sággal meg-hányod, s-veted, azt cselekszed, a' mit kívánsz, hogy én cselekedgyem veled halálodkor. engedgy-meg azért

feleba-

felebarátodnak, és a' te vétkeid-is meg-engedtetnek. Mert minden irgalmasfó-nélkül meg-itiltetik az, a' ki irgalmasfógot nem cselekedett felebaráttyával.

Meg-vallom, hogy naponként, minnyájan sokat vétünk; de engedgy-meg nékem Uram, és ne-száll perbe a' te szolgáddal, mert senki meg-nem igazul a' te színed-előtt, az élők-közzül. Mert ha a' mi gonofságunkra vigyázz Uram, ki állhattya-el? Bocsájd-meg nékem az én vétkeimet, s-én-is örömet, tellyes szivemből, a' te szeretetedért meg-bocsátok ellenem-vétetteknek. Mert illyen halálra tanítottál engem, mikor a' kereszt-fán halálodkor, ellenségedért, és hóhéridért imádkoztál, és mi-érettünk minnyájunkért, mikor még ellenséged voltánk.

9. §. Ujjonnan elé-hozott intések, hogy gondunk légyen a' jó halálra.

O ember, imé előtted vagyon, a' boldog ki-múlásnak tudomány. vedd szivedbe azért, annak idejében, az én intésimet; né-talántán, meg-haragudván az Ur, el-veszsz az igaz útról. Semmire nincs néked olly nagy szükséged, mint hogy meg-tanuld, miképpen kellyen jól meg-halnod; mert halálodtól függ vagy örökké-való boldogságod, vagy örökké-való kárhozatod. Hogy pedig boldogul hally-meg, semmi arra nincs olly szükséges, mint a' jó élet. Ezeknek pedig például adtam én mind életemet, s-mind haláloamat. Mert harmincz három esztendeig társalkodván az emberek-közz, példát adtam néked, hogy az én nyomdokimat kövesd. Vérral veriteztem én a' halál-előtt, hogy te a' haláltól ne-félnél. Altalmentem a' halálon, hogy tégedet az örök haláltól, kire érde-mes valál, meg-mentenél. Tekintsd-meg azért ember, menyit munkálkodott te-éretted az Isten. bizonyára a' világ teremtésében nem fáradott annyit, mert a' világot csak egy szóval teremtette. A' te válságodban pedig, tanításomnak el-lene-mondottak, cselekedetimet kárpálták, fájdalomiban csúfol-tak, halálomkor szidalmaztak, mind ezek pedig te-éretted lettek. Tekintsd-meg, menyire szerettelek téged. Meg-lásd azért, miképpen kellesek élned, miképpen meg-halnod,

Vvvv 2

hogy

Az ember
szól.

A' Krisztus
szól.

hogy az én meg-váltásomnak bére el-ne veszfzen benned, és minden munkáim haszontalanokká ne-legyenek.

*Az ember
szól.*

O Uram, méltó az a' halálra, a' ki néked nem akar élni. Méltó vagy szeretetre, ki-által vagyok, élek most, és mind örökké. Mivel hálállyam-meg Uram néked ezeket? Ha Adámtól-fogva, a' világ fiainak életek, világ kezdetitől-fogva, világ végéig-való napok, és a' világ fiainak munkájok, fárad-ságok, szenvedések, a' kik vóltak, vannak, és léfznek, azok mind a' vállaímra rakatnának, micfodák vólnának azokhoz-képest, a' miket te én-érettem cselekedtél? valamint az egek fel-magasztaltarnak a' földtől, úgy fel-magasztaltatik a' te éle-ted a' mi életünkétől, s-még-is az-le-tétetett a' mi életünkért. Ha szintén magamat, és mindenemet ezekért adom-is Uram, micfoda ez? csak olyan, mint egy Csillag a' Naphoz-képest; egy csepp viz, a' tengerhez; egy darab kövecske egy hegy-hez, egy szem búza, egy asztaghoz-képest. Ugyan-is micfoda hasonlítás lehet a' vége-szakadt, és véghetetlen-közt? Nincs egyebem, két minútómál, tudni-illik, a' testemnél, és lelkemnél; vagy inkább csak egy minutumom vagyon, az-az, az akaratom, s-azt nem adom annak, ki egészízfzen éret-tem adta magát?

Imé egészízfzen néked adom magamat édes JESUS, az-ért vedd kedveffen az én életemnek hátra-maradott kevés esztendeit. Az el-veszett napjaimért pedig ne vesd-meg Uram, az én töredelmes, és alázatos szívemet. Az én napja-ím, mint az árnyék el-múltak, és gyümölcs-nélkül el-vesztek, s-lehetetlen már azokat viszfza-hoznom. Tessen szent Fel-ségednek, hogy számba vegyem őket, az én lelkemnek kefe-rűségében. Annak-okáért alázatosan kérlek, hogy adgy nékem bődlog ki-múlást, hogy örökké énekellyem a' te ir-galmasságodat!

*A' Krisztus
szól.*

En a' romlott nádat öfzve nem töröm, és a' fűstől-gő szőft el-nem óltom. csak hiv légy mind halálig. mert nem győ-nyőtködöm a' holtaknak veszedelmeken. Nyilatkoztatd-ki az Urnak útadat, és bizzál ő-benne, ő gondot visel reád, ki-nélkül csak egy haj-szálad sem esik-le fejedről.

10. §. *Egészízfzen Isten akaratyára bizd magadat.*

Látván Uram a' te hozzám-való nagy szeretetedet, bé-keségben aluszom-el, és meg-nyugszom, és sem életem, sem halálom-felől nem nyughatatlankodom. A' te kezeidben-vannak az én sorfaim. minden szorgalmatosságitmat reád bi-zom, mert gondod vagyon reám, és minden haj-szálaím számban vannak előtted. harárt vetettél énnékem, kin által nem mehetek.

*Az ember
szól.*

Ur vagy, azért a' mik jók szemeid-előtt, cselekedgyed; ugyan-is ki vagyok én, hogy azt mondgyám néked, miért cselekszel úgy? mondhattya-é a' sár a' fazakasnak, mit mi-velsz? nem-de-nem úgy vagyunk-é mi a' te kezekben, mint a' sár a' fazakasában? Annak-okáért, a' te akaratod, az enyim léfzen. Ha azt akarod, hogy éllyek, kész az én szívem, én Istenem, de gyarapítsd bennem szent malasztodat, hogy hi-vebben szolgállyak néked: Ha azt kívánod, hogy meg-hal-lyak, kész az én lelkem, csak adgy békeséges ki-múlást. Te vagy nékem édes JESUS mind-életemben, s-mind halálom-ban nyereségem. Ha tovább terjeszted életemet, a' te dicső-ségednek, és tiszteletednek élek; ha halálomat sietteted, nye-reségemnek tartom a' halált; mert te-hozzád jutok, kit en-nyi időtől-fogva keres az én lelkem. Annak-okáért, ha az halál árnyéka-között járok-is, semmi gonosztól nem félek, mert te velem vagy. Fogadgy-hozzád azért, a' te beszéded-szerint (mert te mondottad, nem akarom a' bűnőfnek halá-lát) és élek, és ne foszsz-meg engem az én reménségemtől. Egyedül csak ezt az egyet kérem Uram tőled, hogy akár-mikor szállits-ki engem a' világból, akár ma, akár hólnap; akár iffiúságomban, akár vénségemben; engedd, hogy a' te malasztodban müllyak-ki e' világból. Világosítsd-meg az én szemeimet, hogy sóha a' halálban el-ne aludgyam; hogy ne-mondhassá az én ellenségem, erőt vettem rajta. A' te keze-idben ajánlom Uram lelkemet, mert te meg-váltottál engem igazságnak Istene. Tiéd vagyok Uram, akár éllyek, akár hallyak, légyen a' te szent akaratod: de ne-enged, hogy tőled el-vállyak örökké, ő én Istenem, és mindenem!

Imé előtted vagyon, Kegyes Olvasóm, a' bődlog ki-múlásnak
V V V V 3 *regulá-*

regulája, és tudománya, és idején-való el-készületnek módja, ki-is szükséges a' boldog ki-múlásra. A' közel-való el-készület pedig, az Eleven Hitnek, Erős Reménységnek, és Buzgó Szeretetnek &c. nemeiből, és gyümölcsiből áll; és a' szent Sacramentomokkal-való élésből, tudnia-illik: A' Penitenciának, Oltári Szentségnek, és Utolsó Kenetnek éléséből. Mellyekről tekintsd-meg az alább-való Czikkeket.

M A S O D I K C Z I K K E L.

A' Mi-Atyánkról-való elmélkedés, mely a' Boldogságos Szűznek tisztelertihez alkalmaztatik.

Mi-Atyánk, ki vagy mennyekben.

O örökké-való Atya Istennek Igéje, és egyetlen-egy Fia édes JESUS, ki midőn Isteni formában, az Atyának kebelében vólnál, nem tulajdonítottad ragadománynak, egyenlővé lenni az Istenhez, semmisé tévéd magadat, alá-szálván az égből, és a' Boldogságos Szűznek tiszta méhében fogontatván, Ember Fiává, és mi Atyánk-fiává lenni méltóztatál; sőt szolgálai személyt vévél magadra, és úgy tárfalkodván az emberekkel, a' mi idvességünket keresed vala, a' földnek közepén. Végtere, végbe-vívén a' mi idvességünket, visszsa-térél a' te szent Atyádhoz, ki téged küldött vólt, hogy nekünk-is, mint Istennek örökösinek, s-magadnak pedig örökös-tárfaidnak, utat mutatnál a' mennyei dicsőségbe.

Annak-okáért, a' te szent Anyád-által, ki-által nekünk adattál, hozzád járulunk édes JESUS. mentse-meg az ő tisztasága, a' mi tisztátalanságinkat; és az ő alázatósága nyerjen kegyelmet, a' mi kevélységünknek, és az ő buzgó szeretete fedezze-bé a' mi bűneinknek sokaságát: és az ő dicsőséges gyümölcsözése, tegyen gyümölcsösé minket a' jó-ságos-cselekedetekben. Leg-előszőr-is pedig kérjük ő-általa, hogy

Szenteltesék a' te neved.

Mert nagy, és igen dicfirendő vagy Uram: csak-hogy nem kellemetes a' bűnösnek szájában a' dicfirt. Annak-okáért, a' te szerelmes szent Anyád, a' Boldogságos Szűz MARIA segéllye a' mi méltatlanságunkat. Mert ugyan-is, nem csak
az em-

az emberek-közzül, hanem az Angyalok-közzül-is, kicsoda alkalmasabb a' te szent nevednek dicsőítésére, mint a' te szerelmes szent Anyád?

Es imé magasztallya az ő lelke az Urat, mert nagyot cselekedtél ő-néki, és ő-általa nekünk-is, a' ki hatahmas, és mindenható vagy, és szent a' te neved, hogy most boldognak mondgyák őtet minden nemzetségek. Ez a' Szentséges Anyának dicfirete, és dicsősége, a' Fiúra-is ki-terjed. Es midőn a' te csudálatos szent Anyád nevét, minden gyülekezetek dicfirtik, a' te szent Neved, édes JESUS dicsőíttetésék; hogy a' vizek, az ő helyekre, a' honnan folynak, visszsa-térjenek, és ismét bővebben follyanak.

Jöjjön te országod.

O szerelmes JESUS, Dávidnak Fia, ki a' Boldogságos Szűztől, menynek, és földnek Királynéjától Zsidók Királya születtettél, hogy minket szám-ki-vettetteket országunkba visszsa-térítenél, és mi Királyunk lennél, ki uralkodandó vagy Jákob házában, kinek soha vége nem lészén. Mert mikor a' te Királyi kegyeségednek tetczett, hogy a' te népedet meg-látogatnád, egyedül csak ez a' tiszta Szűz találattott, az egész emberi nemzet-között, kinek szűzeséges, és tisztaságos udvarában, Királyi-széket, és lakó-helyt választanál magadnak.

Annak-okáért, az a' te szent országod jöjjön-el, kinek, hogy minket örökösivé tennél, a' Boldogságos Szűz méhébe szállottál, és semmisé tévéd magadat, szolgálai személyt vévén magadra, kiben szidalmakat, boszszúságokat, becstelenségeket, ostorozásokat, és halált-is szenvedtél, és úgy mentél-bé dicsőségbe. **O** dicsőségnek Királya, rontsd-el mi-bennünk, a' bűnnek, és ördögnek országát, és te uralkodgy most mi-bennünk, szent malasztoddal; hogy az-után mi-is veled uralkodgyunk az örök dicsőségben.

Légyen te akarod.

Adgyad Uram mi-nékünk, hogy a' Boldogságos Szűznek példájára (ki noha, az Angyalnak köszöntésére. megháborodott ugyan, mind-azon-által, nagy ferénységgel, szent akara-

akaratra bizta magát mondván: *Imé az Urnak szolgáló leánya légyen nékem a' te igéd-szerént*) Adgyad Uram, úgy-mond, mi-nékünk, hogy mi-is serényen engedgyünk szent akaratodnak. Sőt hogy Téged-is kövessünk ebben, ki noha igaz Isten volna, mind-az-által szent Anyádnak, és a' te fogadott, Atyádnak, szent Józsefnek engedelmes vóltál; *Es engedelmes valál nekik.*

Annak-okáért, ez-után engedelmes léssen az én lelkem az Istennek, sőt még az embernek-is Isten kedvéért, mivel az Isten Anyja-is, sőt maga-is az Isten, az engedelmeség gyakorlásában serény vólt.

A' mi minden-napi kenyerünket adgyad nekünk ma.

Mind testünknek, s-mind lelkünknek táplálását tőled várjuk Uram. Mert tudod édes Atyánk, hogy mind ezek-nélkül szűkölködünk. De a' te szent Anyád-is tudod, hogy szorgalmatos fiairól. Mert valamint régente, a' menyegzőben, a' bornak szükségét meg-jelentette, úgy most-is a' mi szükségünket néked meg-jelenti. Halgald-meg azért kegyes JESUS, értünk-való esedezésit. De inkább nem adnál-é a' te szent Anyád kérésére, nekünk kenyeret, ki a' pusztában, a' Seregen könyörülván, egy-nehány ezer embert meg-elégítettél?

De leg-előszőr-is a' mely kenyeret kívánok, szent Anyádtól származott. Emlékezzél-meg Uram, hogy a' mi testünk-ből-való test vagy, Berthelemben, az-az, a' kenyérnek házában születtetett; és a' jászolyban, mint barmoknak, nekünk eledelül adattál. Mert ugyan-is, nem-de-nem mint a' barom olyan lettem-é előtted? O ki adgya nékem, hogy gyakorta, és méltán vegyem, azt a' szent méhnek Gyümölcsét, melyet az a' szent Föld, a' mennyei Harmatoktól öntöztetvén hozott? tudni-illik, az Angyalok Kenyerét, és az örök életnek édesességét? Tápláld ezzel a' szent Eledell az én testemet, és lelkemet, ki mindeneket, sőt a' hollók fiait-is táplálsz. Meg-nyitod a' te kezeidet, és bé-töltesz minden álatokat áldásfiddal.

Es bo-

Es bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket.

Mert fok adófságot raktunk-fel, többel tartozunk neked tíz ezer tálemtomnál. Ah édes JESUS, nem vagyunk elégségesek a' fizetésére. De te-nálad Uram bővséges az irgalmafság. Es imé előtted a' mi Szó-szóllónk, szerelmes Anyád. Nincs-is erre oly alkalmas, mint szent Anyád, a' mi Közben-járónk, ki-által vettük leg-előszőr-is irgalmafságodat. Ez az a' Szűz, kiben öröktől-fogva, a' mi válságunkért el-végzetted irgalmafságodat. Ez az a' Szűz, kinek méhében kezdetett a' mi idvességünk. Ott hanyatatott-el az ellenkezésnek kő-fala, kit az ég, és föld-között rakott vólt, a' mi első szüléinknek engedetlensége. Ott vetett szövetséget az ég, a' földel, és az irgalmafság, az igazsággal meg-eggyezett, mikor az Istenség, és Emberség egy személybe öltözött.

Annak-okáért valamint szent Anyád-által, akartál a' mi erőtlenségünkben, és nyomorúságinkban részesülni, úgy az-által tégy részesekké minket, a' te irgalmafságodban. Halgald-meg azért édes JESUS, a' te szent Anyádnak esedezésit, és ne vedd-meg az ő kérésit. Halgald-meg, és idvezíts minket kegyes JESUS, a' kikért szent Anyád könyörög.

Es ne-vigy minket a' késértetbe.

Mert félünk, hogy valamint az ő álnokságával megcsalta Evát a' kigyó, úgy meg ne csallyanak minket a' mi érzékenységink. De ebben vagyon vigasztalásunk, hogy mindgyárt a' büntetés után, az Isteni Bölcsesség, szorgalmatos lévén idvességünkről, a' kigyó, és az Ászfzoný állat magva-közt, ellenkezést tett. Ő pedig az ő Magva, vagy méhének Gyümölcse-által, a' kigyónak fejét meg-rontotta, és törte. Mert hogy a' kigyó-által sugartatott bünt el-rontánád, a' Bölcsőséges Szűztől, kiben semmi része nem vólt a' késértőnek, születtetni akartál.

Azért a' te szent Anyád-által kérünk kegyelmes JESUS, rontsd-meg a' Sátánt a' mi lábaink-alatt: Verd-földhöz, késértetinek, és incselkedésinek minden erejét, hogy ne-uralkodgyék mi-rajtunk ellenségünk. Világosítsd-meg az én

Xxxx

szemei-

szemeimet, hogy a' bűnnek álmában, soha el-ne aludgyam; hogy az én ellenségem ne-mondhassa: Erőt vettem rajta!

De szabadíts a' gonosztól.

A' ki tudnia-illik (akár-minémű legyen az) lelkemet veszedelembe ejtené, és idveségemet meg-gátolná. Mert hogy a' testi alkalmatosságoktól éppen mentek legyünk, azt kérni nem merjük. Mert a' te szerelmes szent Anyád sem volt azoktól ment. Mert a' fájdalomnak keserves töre által-járta az ő lelkét: részesnek kellett néki-is lennie a' te keresztedben. Ki kívánhatna hát ezektől meg-mentetni?

Erefsz-reánk azért, akár-minémű gonoszokat, csak a' lelkünknek ne-ártanak; hanem úgy igazgass minket, hogy mindenek jónkra szolgállyanak, Valamint azért szent Anyádat, szerelmes Tanítványodnak ajánlottad, és viszontag, Tanítványodat, szent Anyádnak; úgy minket-is azon kegyes Szűz szent Anyádnak ajánlly, vigyázz reánk, és szárnyaid árnyékában óltalmaz minket, hogy gonosz hozzánk ne-férkezzen; és az ostor ne-közelgessen a' mi hajlékinkhoz, Amé.

Az Angyali Köszöntésről-való Elmélkedések.

A' Mi Urunk Imádsága-után, közönségesen gyakorlani szokták a' Keresztyének az *Angyali Idvezletet*. Am-bár az Eretnekek fennyék, és csikorgassák fogokat az Istennek szent Anya tiszteleti-ellen; mind-az-által, méltó, hogy gyakorta *köszöntsük* őtet azokkal az igékkel, mellyekkel a' *mennyei Kővet idvezlette*, kiket nem-is mástól tanúlt, hanem a' tellyes Szent Háromságtól. Mert ki nem tudgya, hogy a' reá-bizattott követséget adta-él a' szent Szűznek?

Helyessen tiszteltetik azért a' szent Szűz most-is azzal az *Idvezlettel*, mellyel tisztelte őtet a' *mennyei Kővet*, az Istennek hagyásából. Annak-okáért, az *Angyali Idvezletnek* módgyát, és czéllját rövideden ki-teszszük. Mert noha kevés szókból áll, de mély titkok vannak benné el-rejtve, kik melynél többet gyakoroltatnak, annál inkább fel-gyulasztanak.

Semmi nincs illendőbb a' Keresztyén emberhez, mint az *ő válságáról-való gyakor elmélkedés*. A' mi *válságunknak* pedig elsőbb, és főbb titka, az *Isten Fiának meg-tesztelése*; ezt pedig, a'

Böldog-

Böldogságos Szűzből, az égből küldetett követség-által akarta végbe-vinni az Isteni Bölcsesség. Ki tagadhattya tehát méltónak, és Isten-előtt kedvesnek lenni, azon igékkel a' Böldogságos Szűzet köszönteni, mellyekkel az a' mély titok (kit annyi ezer esztendőktől-fogva vártak, és ohajtottak a' szent Atyák) az Angyal-által izentetett, és ki-jelentetett? Ki tagadhattya kellemetefnek lenni azt a' köszöntet, mellyel a' menyből küldetett Kővet, leg-előszőr köszöntötte a' Böldogságos Szűzet? és illy nagy dolgot vitt általa végbe? kivált-képpen tudván azt, hogy mikor a' Böldogságos Szűzet, kit az egész emberi nemzet-közzül *Anyává* választott, *köszönti*, a' mi *Válságunknak*, nagy jó-téteményéről, és az Igének meg-teszteléséről emlékezik.

Azon-kivül, mikor a' Böldogságos Szűzet *köszöntjük*, ő-tőle-is idvezlésünket, az-az, idveségünk segedelmét várhatjuk. Mert hogy ne-lenne segítségkel ez a' kegyes Anya, látván, hogy az ő szerelmes Sz. Fiának örökös-társai leszünk, kivált-képpen mikor arról a' mély titokról, mely ő-általa ment végbe, emlékezünk? akkor bizonyára, hogy az a' mély titok nekünk idveséges legyen, az ő szent Fiának esedezni el-nem mulattya.

Mert mi lehet kedvesebb néki, mint ha azt meg-nyerheti, a' miért Isten Anyává lett; avagy a' miért ő-benne az Isten Emberré lett? Hájában lett volna pedig ő az Isten Anya, hájában lett volna, az Isten Emberré, ha mi az Isteni természetben nem részesülnénk, ha idveségünket meg-nem nyernénk, hogy pedig azokat meg-nyerjük, kérjük a' mi Idvezitőnket szent Anya-által mondván, és a' szent Szűzet köszöntvén tellyes szívünkéből:

Idvez-légy MARIA.

Idvez-légy ő Böldogságos, tisztaságos, dicsőséges, és szentes Szűz MARIA! Idvez-légy tengernek Csillaga, ki ennek a' világnak fetéségében, a' többi-között leg-világossabban sénélsz; ki olly becsületeffen köszöntettél a' mennyei Kővettől, és a' Szent Lélek-által tanittatott Ersébettől, és most-is a' hiveknek gyülekezetitől: Imé én-is dicírlék, és köszöntelek ő dicsőséges Szűz MARIA, Istennek szent Anya. Es

Xxxx 2

a' te

a' te dicširetedben dicširem az Atya Istent, ki azt cselekedte, hogy az ő egyetlen-egy Fia, a' te Fiad-is lenne, és minékünk Atyánkfia. Dicširem a' te dicširetedben, a' Fiú Istent, ki téged Annyának választott, hogy te-áttalad lenne, a' mi Idvezitőnk. Dicširem a' te dicširetedben, a' Szent Lélek Istent, ki az ő csudálatos ereje-áttal, a' te méhedben, ezt a' ki-mondhatatlan csudát végbe-vitte.

Malasztal vagy tellyes.

Ki-öntetett volt a' haragnak, és átoknak árja az Adám fiaira; te pedig kegyelmet nyertél volt az Istentől, sőt malasztal tellyes vagy, és semmi ocsmánysága nem taláztatott benned a' bűnnek, hanem minden jóságos-cselekedetekkel, és mennyei ajándékokkal fel-ékesítettél. Nem csuda, hogy malasztal tellyes vagy, mert az Istennek tellyesége, test-szerint benned lakott. Mikor minden malasztanak kút-feje, és idveségnek Eredete beléd-öntetett; és te-áttalad, mint-egy folyamás, avagy csatorna-áttal, minnyájunkra ki-áradott. Más Szentekbe alább-való mértékben, beléd pedig tellyeséggel öntetett az Isteni malaszt. Es noha mások-is tellyesek mondatnak malasztal, de még-is te félyebb-való mértékben, tellyes vagy. Mert valamint nagyobb, és kissébb edények meg-töltetnek, mindenik teli vagy; a' nagyobbban mind-az-áttal több vagy, hogy-sem a' kissébbikben; úgy te minden Szenteknél nagyobb lévén, ki az Isten Fiár-is magadban foglalván, kit az egész föld meg-nem foghat, több malasztot vettél magadban. Nagyobb mondam, mert Isten Anya lettél, egeknek Királynéja, Angyaloknak Afšzonya, és az embereknek Szó-szóllója.

Miért lettél pedig *malasztal tellyes*, hanem hogy mi-reánk-is árasztanád? Öntsd-ki mi-reánk-is az élő kút-főnek forrását, tudnia-illik az Isteni malasztanak, hogy mi-is annak bővségében részesüllyünk!

O Böldogságos Szűz, a' bűnösök vegyék bűnöknek bocsánattyát, a' betegek orvosságokat, a' kételkedők szívnek erőségét, a' szomorodtak vigasztalásokat, a' veszedelemben-forgók szabadulásokat. Bár csak egy cseppet örefsz a' te malasztodból, az én meg-száradott szívemre!

Ur va-

Ur vagy te-veled.

O Nagy gazdagság, a' ki az egeknek Urát, és Istenét bírja! micsoda gonosz lehet ott, a' hol maga a' minden jönnek kút-feje lakik? bizonyára mivel mindenek az Istené, minden jóval bír az, a' ki az Istent bírja. Noha minden igazakkal vagy az Ur, de te-veled kivált-képpen; kivált-képpen lelkedben, kivált-képpen testedben. A' magasságban-lévő Atyának ereje környül-vett téged, a' Szent Lélek beléd-szállott, az Ige testé-lelt benned. Veled, és benned vagy az Ur, mint Király Királyi-széki-ben, Vő-legény ágyában, barát baráttyában, sőt fokkal tellyesfebben. Cselekedd azért ő kegyes Afšzonyunk, hogy velem légyen az Ur, malasztya-áttal, ki veled, és benned volt meg-testesülésében; mert minden jók véle lesznek azzal, a' kivel vagy az Ur, és semmi gonosztól nem félek, ha az Ur velem lézen.

Aldott vagy te az afšzony-állatok-között.

Bizonyára áldott vagy az afšzony-állatok-között, ki egyedül választattál közölők, hogy Isten Anya lennél. Melrán áldott vagy, kit annyi fohászzkodásokkal kértek, annyi ezer esztendőig vártak, annyi jövendőlések-áttal meg-prófétáltak. Bizonyára áldott vagy, a' ki az afšzony-állatoknak közönséges átkából ki-vétettél, úgy-annyira, hogy se magtalan nem maradtál, se szűzeiségedtől meg-nem fosztattál, se fájdalommal mint más afšzony-állatok nem szűltél.

Más-képpen nehéz iga-alá vettettek Evának minden leányi, hogy szűlésekkor, nagy kinokon kellesek által menniek. *Genesis 3.* ha pedig magtalanok, átok száll rájuk. *Exodi 23.* De te egyszer s-mind Anya-is, szűz-is vagy, és fájdalmat nem érzes, és Evának átkát áldásá változtattad.

Atkozott vala Adám munkájában a' föld, ki töviffe-ket, és bojtörjányokat hozt vala. De most áldott Meg-váltónknak munkájában, a' ki bűneinknek bocsánattyát, és az életnek gyümölcsét hozta minnyájunknak, és az eredendő bűnnek sententziáját el-óltotta.

O áldott vagy Böldogságos szűz MARIA, élő Isten Fiának szent Anya, kiben meg-áldatnak minden népek, és

Xxxx 3

azért

azért bóldognak mondanak téged minden nemzetségek, mert nagyot cselekedett veled a' mindenható Ur Isten. Fiat fogadt méhedben, de testi kívánság-nélkül; terhben esél, de terh-nélkül. szűlő, de fájdalom-nélkül, Férjet nem ismértél, s-anyá lettél. De ő micfoda Fiúnak lettél Anya? a' kinek az örök Isten Attya! az Istent Istentől méhedben fogván, szűlőd. szűzességben Anya, Anyaságodban szűz vagy. Hogy ne volnát tehát áldott az aszszony állatok közt?

Es áldott a' te méhednek Gyümölcse.

Aldott,mondám, a' te méhednek Gyümölcse, mert az Isteni malasztanak Eredete, és mennyei áldásnak kút-feje, ki által meg-áldattak minden nemzetségek. Ezt áldgyuk, és magasztaljuk te-benned ő áldott szűz, a' kit áldott, és magasztalt a' te lelked, mert csudálatos dolgokat, kiket benned csudálunk, cselekedett te-veled, a' ki mindenek-felett mindenható, és áldott mind örökkön örökké.

Eva a' halálnak gyümölcset meg-ette, s-nékünk-is torunkat meg metczette. Te az Eletnek Gyümölcset hoztad, és minnyájan meg-éledtünk. ő bóldog az a' méh, a' ki nekünk ilyen Gyümölcset hozott!

Ma immár más formában látván a' te méhednek Gyümölcset, örvendezel ő áldott szűz. Bé-töltetel szent Fiadnak dicsőségével, ő áldott szűz, de nyújts nekünk-is árváidnak, bár csak egy szikrát abból a' dicsőségből. Te már az asztalnál nagy Aszszony vagy, mi az asztal-alatt, mint éh kőlykecskék. Valamint a' szolgáló leánynak szemei, az ő aszszonyára vigyáznak, úgy a' mi éh lelkünk, te-tőled vár eledelt. Te-általad lettünk részefek az életnek Gyümölcseiben, az ő titkos asztalán; Te-általad vegyük, és birjuk az örök dicsőségben, a' te méhednek Gyümölcset, és az áldott JESUS-t! Amen.

Az ötödik Pál, szentséges Pápa, száz esztendeig-való bácsút engedett azoknak, a' kik az óra-útéskor az Angyal-i Idvezletet el-mondgyák.

HAR-

HARMADIK CZIKKE'L.

A' szent írásból öszve-szndet LITANIA, mely jobbára hasonlatos értelemben alkalmaztatik, a' Böl-dogságos Szűzből.

URam irgalmazz nekünk. Kristus kegyelmezz nekünk.
Uram irgalmazz nekünk. Kristus halgass-meg minket.
Kristus halgass-meg minket.
Menybéli Atya Isten, } Irgalmazz mi-nékünk.
Meg-váltó Fiú Isten,
Szent Lélek Ur Isten,
Szent Háromság egy Isten,

Szentséges Szűz M A R I A, Kőnyörőgj érettünk.

Istennek szent Anya,
Szűzeknek szent Szűze,
Szentséges szűz M A R I A *előknak Anya,*
Szentséges szűz Maria, ki öröktől-fogva el-rendeltettél,
Szentséges szűz Maria, Jerusálemnek dicsősége,
Szentséges szűz Maria, ki a' szent Atyáknak meg-igirtettél,
Szentséges szűz Maria, ki el-rejtett csudákkal példázattal,
Szentséges szűz Maria; ki a' Proféták-által meg-jövendöltettél,
Szentséges szűz Maria, ki a' kigyónak fejét meg-törted,
Szentséges szűz Maria, ki Dávid nemzetségéből származtál,
Szentséges szűz Maria, Jákóbtól fel-tetezett Csillag,
Szentséges szűz Maria, az embereknek adatott Isten hajléka,
Szentséges szűz Maria, ki a' tövisflek-közt-való Liliom vagy,
Szentséges szűz Maria, égő, s-meg-nem eméltetett csipke-fa,
Szentséges szűz Maria, Gedeonnak gyapja,
Szentséges szűz Maria, Salamonnak Királyi-fzéke,
Szentséges szűz Maria, erős Aszszony-állat,
Szentséges szűz Maria, ki minden leányokat fellyül-haladtál,
Szentséges szűz Maria, makula-nélkül-való tükör,
Szentséges szűz Maria, Hajnali Csillag,
Szentséges szűz Maria, fel-tetezett Hajnal,
Szentséges szűz Maria, el-választatott Nap,
Szentséges szűz Maria, el-rendeltetett táborok Serege,
Szentséges szűz Maria, Elefánt csontból-való Torony,
Szentséges szűz Maria, édes lépes-méz,
Szentséges szűz Maria, bé-kerített Kert,
Szentséges szűz Maria, bé-peccéltetett Kút,
Szentséges szűz Maria, élő-vizek forrása,
Szentséges szűz Maria, ki az igaz Jóseftól el-jegyeztettél,
Szentséges szűz Maria, ki a' szűziséget választottad,
Szentséges szűz Maria, ki az Ur szolgálójának mondottad magadat,

Genesis 3.
Prover. 3.
Judit. 15.
Isaia 7.
Exodi 3.
Isaia 7.
Genesis 3.
Matth. 1.
Num. 24.
Apoca. 21.
Cantic. 2.
Exodi 3.
Judit. 6.
2. Reg. 1.
Prover. 31.
Ibidem.
Sapient. 7.
Eccli. 50.
Cantic. 6.
Ibidem.
Ibidem.
Cantic. 7.
Cantic. 4.
Ibidem.
Ibidem.
Matth. 3.
Luca 1.

Kőnyörőgj érettünk.

Szentsé-

Szentséges szűz MARIA, ki az Angyaltól köszöntettél,
 Szentséges szűz Maria, ki malasztal tellyes vagy,
 Szentséges szűz Maria, ki az aszfony-állatok-közt áldott vagy,
 Szentséges szűz Maria, ki a Szent Lélektől meg-környékeztettél,
 Szentséges szűz Maria, az Urnak Anyja,
 Szentséges szűz Maria, az igaz Salamonnak Anyja,
 Szentséges szűz Maria, a Naptól környül-vétetett Aszfony,
 Szentséges szűz Maria, ki Ersébetet meg-látogattad,
 Szentséges szűz Maria, áldott föld, ki az Idvezitőt hoztad,
 Szentséges szűz Maria, csak a Fejedelemnek meg-nyitattandó
 Ajtó,
 Szentséges szűz Maria, Aronnak virágzó veszfjeje,
 Szentséges szűz Maria, nagy Hegy, kiből kéz-nélkül metczet-
 tetett kő,
 Szentséges szűz Maria, ki szent Jóseffel Berlehembe mentél,
 Szentséges szűz Maria, ki szent Fiadat szűvén. a jászolyba
 helyeztetted,
 Szentséges szűz Maria, ki szent Fiaddal, a Pásztoroktól, és há-
 rom Királyoktól látogattattál,
 Szentséges szűz Maria, ki meg-engetted, hogy a törvény-sze-
 rint, szent Fiad környül-meteltetnék,
 Szentséges szűz Maria, ki a tisztuláfra magadat bé-mutattad,
 Szentséges szűz Maria, ki szent Fiaddal, és szent Jóseffel Egyi-
 ptomba szaladtál,
 Szentséges szűz Maria, ki Egyiptomból, Izrael földre vízfza-
 tértél,
 Szentséges szűz Maria, ki el-vefztvén szent Fiadat, harmad-
 napig kerestéd,
 Szentséges szűz Maria, ki szent Fiadat a templomban meg-ta-
 láltad,
 Szentséges szűz Maria, ki szent Fiaddal-együtt, a menyegzőt
 meg-becsülted,
 Szentséges szűz Maria, ki a bornak el-fogyását, a menyegző-
 ben szent Fiadnak meg-jelentetted,
 Szentséges szűz Maria, ki szent Fiad kereszte-alatt állasz vala,
 Szentséges szűz Maria, ki a szerelmes Tanítványnak ajánlta-
 tol vala,
 Szentséges szűz Maria, kinek a szivét a fájdalomnak töre ál-
 tal-járta,
 Szentséges szűz Maria, ki Pünkösöd napján, bé-töltöttél a Szent
 Lélekkel,
 Szentséges szűz Maria, ki minden nemzetségektől áldotnak
 mondatol,

A te öröktől-fogva, Isten Annyának el-választásod-által, Ké-
 rünk halgafs-meg minket.

A te sze-

Luc. 1.
 Ibidem.
 Ibidem.
 Ibidem.
 Jerem. 31.
 Luc. 1.
 Matt. 12.
 Apoca. 12.
 Luc. 1.
 Isai. 45.

Ezech. 44.
 Num. 17.

Daniel. 2.
 Luc. 2.

Ibidem.
 Luc. 2. &
 Matth. 2.

Luc. 2.
 Ibidem.

Matth. 2.

Ibidem.

Luc. 2.

Ibidem.

Joann. 2.

Ibidem.

Joann. 19.

Ibidem.

Luc. 2.

Affor. 1.

Luc. 1.

A te szerelmes szent Fiadnak szeretete-által,
 A te szerelmes szent Fiadnak születésekor, az Angyaloknak lett
 öröme-által,
 A te szerelmes szent Fiadnak vére-által, kit előzfzör ki-on-
 tott, környül-metellésekor,
 A te szereteted-által, mellyel apólgattad szent Fiadat, és szent
 emlőddel szoptattad,
 A szent három Királyoknak imádása, és ajándékja-által,
 Az-által a bé-mutatás-által, mellyel szent Fiadat a templom-
 ban bé-mutattad,
 A te szereteted, örömed, dicfired, és álmélkodásid-által,
 mellyek lettek, mikor szent Fiadnak, külömb-kü-
 lömb-féle csudálatos cselekedetit láttad,
 A te inségid-által, mellyeket szenvedtél, attól-fogva, mikor
 Berlehemben, helyed nem volna a vendég-fogadó-
 ban, s-az-után Egyiptomba szaladtál,
 A te szerelmes szent Fiadnak engedelmeisége-által, ki néked,
 és szent Jósefnek engedelmes volt,
 A te keserves fájdalomid-által, midőn szent Fiadnak szenvedé-
 sét láttad,
 A te ifzonyú keferúséged-által, midőn a kereszte-alatt, a fá-
 dalomnak töre lelkedet által-járta,
 A te örömed-által, mikor szent Fiadnak dicsőséges fel-táma-
 dását hallottad,
 A szentek Seregi öröme-által, mikor mennyékbe fel-vitetnél,
 Hogy minket a te szerelmes szent Fiadnak kedvébe ajánlj,
 Hogy mi-nékünk szerelmes szent Fiadnak parancsolattára en-
 gedelmes szívet nyerj,
 Hogy a mi szűkséginkben, és inséginkben, szent Fiadtól se-
 gítséget nyerj nekünk,
 Hogy minden nyomorúságinkban, vigasztalást nyerj nekünk,
 Hogy minket szám-ki-vetett fiaidat oltalmaz,
 Hogy halálunk óráján légy segítségvel, és a Sátán incselkedé-
 sit távoztasd-el tőlünk,
 Hogy a te kegyes szemeidet fordítsd reánk,
 Hogy a te méhednek Gyümölcsével örökké éllünk,
 Isten Báránya, ki el-vefzed e világ bűneit; Kegyelmezz
 mi-nékünk.
 Isten Báránya, ki el-vefzed e világ bűneit; Halgafs-meg
 minket.
 Isten Báránya, ki el-vefzed e világ bűneit; Irgalmaz
 mi-nékünk.
 Krisztus halgafs-meg minket. Krisztus halgafs-meg minket.
 Uram irgalmaz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk.
 Uram irgalmaz nekünk.

Mi-Arjánk &c. Idvez-ly Maria &c.

Yyyy

x. Ad-

Kérünk halgafs-meg minket.

- ✠. Adgyad, hogy téged dicfirjelek szentséges Szűz MARIA. *R.*
Adgy erőt nekem, ellenségid-ellen.
✠. El-ofzlott a' malaszt, a' te ajakidon. *R.* Azért meg-áldott té-
ged az Ur mind örökké.
✠. Szüled-után, makula-nélkül-való Szűz maradtál. *R.* Isten-
nek szent Anyja efedezél érettünk.

I M A D S A G.

Oltalmazd-meg Uram a' te szolgaidat, és a' Bóldogságos Szűznek efedezéseért, minden ellenségektől, és vesze-
delmekről őrizd-meg.

A' Bóldog-Afzszonyak Laurétomi LITANIA-ja.

Uram irgalmazz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk.
Uram irgalmazz nekünk. Krisztus halgass-meg minket.
Krisztus halgass-meg minket.

Menybéli Atya Isten,
Meg-váltó Fiú Isten,
Szent Lélek Ur Isten,
Szent Háromság egy Isten,

Irgalmazz mi-nékünk.

Szentséges Szűz MARIA,

Könyörögj érettünk.

Istennek szent Anyja,
Szűzeknek szent Szűze,
Krisztusnak szent Anyja
Isteni malasztnak Anyja,
Tisztaságnak Anyja,
Szeplőtelen szűz MARIA,
Makula-nélkül-való Anya,
Szeretetre méltó Anya,
Csendálatos szent Anya,
Teremtőknek szent Anyja,
Meg-váltóknak Sz. Anyja,
Nagy okosságú szent Szűz,
Tisztelendő szent Szűz,
Dicshiretes szent Szűz,
Hatalmas szent Szűz,
Kegyelmes szent Szűz,
Igasságnak tüköre,
Bölcsességnek Királyi-széke,
A' mi vigasságunknak oka,
Isteni ajándékok edénnye,
Becsülletes edény,
Aitatoságnak edénnye.
Lelki, és titkos értelmű Rósa,
Dávid Királynak Tornya,

Könyörögj érettünk.

Elcsánt-csontból csinált To-
rony,
Aranyból építettett Ház,
Békeségnek Szekrényje,
Menyországának Ajtaja,
Hajnali Csillag,
Betegeknek egélsége,
Bűnösöknek oltalmazója,
Nyomorúltak vigasztalója,
Kereszténynek segítsége,
Magyar-ország oltalmazója,
Angyalok Királyné Afzonya,
Pátriárkák Királyné Afzono-
nya,
Próféták Királyné Afzszonya,
Apostolok Királyné Afzono-
nya,
Mártýrok Királyné Afzonya,
Confessorok Királyné Afz-
szonya,
Szűzeknek Királyné Afzszono-
nya,
Minden Szenteknek Király-
né Afzszonya.

Könyörögj érettünk.

Isten

Isten Báránnya, ki el-vészed e' világ bűneit; Kegyelmezz mi-nékünk.
Isten Báránnya, ki el-vészed e' világ bűneit; Halgass-meg minket.
Isten Báránnya, ki el-vészed e' világ bűneit; Irgalmazz mi-nékünk.
Krisztus halgass-meg minket. Krisztus halgass-meg minket.
Uram irgalmazz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk.
Uram irgalmazz nekünk.

Mi-Atyánk &c. Idvez-legy Maria &c.

Oltalmazd-alá futunk Istennek szent Szüleje, meg-ne-vedd
könyörgésinket szükségünk idején, hanem oltalmaz
minket minden veszedelmektől, mindenkoron dicsősé-
ges, és áldott Szűz; mi Afzszonyunk, mi Párt-fogónk,
mi Szó-szóllónk, engeszteld-meg nekünk a' te szent Fia-
dat; a' te szent Fiadnak ajánlj minket; a' te szerelmes
Fiadnak mutass-bé minket.

✠. Könyörögj érettünk Istennek szent Anyja. *R.* Hogy méltók
legyünk a' Krisztus igiretíre.

I M A D S A G.

Alázatosán kérünk Uram tégedet, öntsd lelkünkbe szent
malasztodat, hogy a' kik Angyali izenet-áttal, szent Fi-
adnak, a' mi Meg-váltó JESUS Krisztusunknak testesülését
meg-ismértük, kin-fzenvedése, és kereszte-áttal, a' fel-táma-
dásnak dicsőségébe vitessünk. Ugyan azon mi Urunk JE-
SUS Krisztus-áttal, Amen.

✠. Könyörögj érettünk bóldogságos szent József, *R.* Hogy
méltók legyünk a' Krisztus igiretíre.

I M A D S A G.

A' Te szentséges szüled Jegyessének érdemi-áttal, kérünk
Uram segéts-meg minket, hogy a' mit meg nem nyer-
hetünk, magunk tehetséginkkel, az ő efedezése áttal, ada-
sék-meg nekünk. ki az Atyával, és a' szent Lélekkel élsz,
és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

Minden-napi magad-ajánlása a' Bóldogságos Szűznek.

OEn dicsőséges Afzszonyom, Bóldogságos szűz MA-
RIA, Istennek szerelmes szent Anyja, a' te áldott, és
kivált-képpen-való oltalmazd alá; és irgalmas voltodnak ke-
gyességébe ajánlom magamat, ma, és minden nap, de kivált-
képpen halálomnak óráján, lelkemet, és testemet, minden
reménységemet, és bizodalomomat, minden szükségimet, és

Yyyy 2

nyava-

nyavalyáimat, egész életemet, és életemnek végét reád bízom, és néked ajánlom: hogy a' te buzgó esedezésed, s-érdemid-által, minden gondolatim, beszédim, és cselekedetim, a' te kedved, és szent Fiad kedve-szerént szükségemhez-képest rendelkezessenek, Amen.

*A' boldog ki-múlásért, minden-napi három idvességes
Imádságocskák, kik-előtt egyszer-egeter mond-el
az Angyali Idvezletet.*

Ezekre maga tanította a' Bóldogságos Szűz szent Mech-tildis szűzet, igirvén neki, ha mindennap el-mond-gya, halála óráján el-nem hadgya.

I. Idvez-légy MARIA.

O En hatalmas szent Afzszonyom, Bóldogságos szűz MARIA, a' mint az Atya Isten, az ő mindenhatósága által, te-néked Felséges hatalmat adott: úgy mellettem légy kérlek, halálomnak óráján, minden-némű ellenkező hatal-mat el-űzvéen tőlem, Amen.

II. Idvez-légy MARIA.

O En dicsőséges szent Afzszonyom, Bóldogságos szűz MARIA, a' mint a' te szerelmes szent Fiad, téged an-nyira-való fenyelegéssel, és elmédnek világosságával, meg-világosítani méltóztatott, hogy az egész menyországot meg-világosítanád: úgy halálom óráján, az én lelkemet-is, a' hitnek világosságával meg-erősítéd, hogy semmi-némű té-velygés, vagy tudatlanság-miatt el-ne veszfzen, Amen.

III. Idvez-légy MARIA.

O En szerelmes szent Afzszonyom, Bóldogságos szűz MARIA, a' mint a' szent Lélek Isten, az ő szeretetét tellyességeffen beléd öntötte: úgy te-is halálomkor, az Isteni szeretethez édesfését csöpögéssé belém, a' kitől minden-némű keferűségem édesfésé vályyon, Amen.

Szentséges szűz MARIA, Istennek szent Anyja, a' te szerelmes szent Fiadnak, a' mi Meg-váltó JESUS Krisztu-funknak, keserves kin-szenvedésinek érdemiért, alázatossan kérlek téged, hogy ha talám ma, vagy ebben az órában,

vagy

vagy ez szem-pillantásban történék halálom, emlékezzél-meg rólam!

O szerelmes szent Anyám, a' te szent kezeidben aján-lom lelkemet, s-estemet, és életemnek végső óráját, és szem-pillantását!

O édesféséges szent Afzszonyom, Bóldogságos szűz MA-RIA, irgalmaságnak szent Anyja, légy segítségem nékem szegény bűnőfnek; minek-előtte a' véletlen halál környül-venne, hogy hirtelen, és kézfűletlen ki-ne müllyak e' világ-ból. Esedezél érettem, a' te szerelmes szent Fiadnak, a' mi Meg-váltó Urunk JESUS Krisztusnak, keserves halálá-ért, hogy bűneimet meg-útálván, az őrdögöt, és az ő csele-kedetit meg-tapodván, igaz töredelmességet, tisztá, és aláza-tos gyónált tévéen, bűneimért eleget tévéen, a' szent Sacra-mentomokkal méltán élvéen, felebaráttommal meg-eggyez-vén, és szent Fiaddal meg-békélvéen, müllyak-ki e' világ-ból. Cselekedgy irgalmaságot velem, ő Bóldogságos szűz MA-RIA, Istennek szerelmes szent Anyja, azon a' rettenetes órán, mikor érzékenségit el-fogynak, és el-száradott nyel-vem nem mozdithattya magát, a' te segítségül-való hívásod-ra, se szemeim nem emelhetik magokat hozzád; és az én meg-fiketűlt fűleim semmi szózatot bé-nem veszfzenek.

Emlékezzél-meg akkor alázatos könyörgésműről, ő irgal-maságnak szent Anyja, mellyeket most kegyes fűleidbe-eresztek; és légy segítségül nékem azon az utolsó szűksé-gemnek óráján, hogy az őrdögnek incselkedésitől meg-öriz-tessem, és a' te szent Fiadnak, a' Krisztus JESUS-nak hív szolgai, és baráti-közzé helyheztessem.

O Bóldogságos Szűz, te Anyja vagy az Istennek, Anyja vagy a' bűnőfnek; te Anyja vagy a' Birónak, Anyja vagy a' szám-ki-vetett fogolynak; mivel pedig mind a' kettőnek Anyja vagy, ne-engedd, hogy a' Fiad-által, a' ki Isten, kárho-zatra vettefésék bűnős fiad: hanem Anyai kegyességeddel vidd-végbe, hogy a' bűnős fiad, a' Fiaddal Istennel meg-bé-kéllyen, és a' Biró Fiad-által, a' szám-ki-vetett fogoly fiadat fogadd-bé az örök bóldogságnak hazájába, Amen.

*Más hét idvességes Imádságok, a' boldog ki-múlásért,
a' Boldogságos Szűzből, kik hetedszázakra,
naponként el-öföztattak.*

V A S A R N A P R A.

Idvez-légy, s-áldott légy, örülly, s-örvendezz, én dicsőséges szent Afzszonyom, Boldogságos szűz M A R I A, irgalmaságnak szent Anyja, hozzád folyamodtaknak vigasztalója, mennyeknek Királynéja, ki a' Szenteknek vig éneklésével vitettél-bé a' mennyei paradicsomba; Te-általad ő szentséges szűz M A R I A, halálomnak óráján, az igaz közönséges keresztyén Anya-szent-egyházban meg-erősíttessem, igaz gyónás, s-vallás-által bűneimből ki-tisztíttassam, és a' te szerelmes szent Fiadnak, a' mi Urunk J E S U S Krisztusnak, szent testében, és vérében részesültessem.

H E T F Ő R E.

A' Te dicsőséges Anyai neved tiszteletért, és szűzességes szüléfed szerelméért, alázatosan kérlek téged, dicsőséges Istennek szent Anyja, hogy halálomnak óráján, kegyelmesen vífeld gondgyát az én bűnös lelkemnek; óltalmazd őtet a' tisztátalan lelkeknek vádolófoktól, rettentésektől, incselkedésektől, és késértetektől.

K E D R E.

O Irgalmas szívű szent Afzszonyom, jőj segítségemre nékem, a' mennyei Seregekkel, halálomnak óráján, és könyörülly az én bűnös lelkemen: szerezz bátorságos utat néki, mikor az Itillő Biró-eleibe, a' te szerelmes szent Fiad-eleibe vitettetik: Es mivel-hogy akkor téged irgalmaságnak szent Anyja, segítségül nem hijhatlak; Annak-okáért valamint az irgalmas Atya Isten néked ajánlotta az ő egyetlen-egy Fiát, hogy tőled venné-fel szent testét; úgy én-is most néked ajánlom az én lelkemet: Valamint a' te szerelmes szent Fiad, a' mi Urunk J E S U S Krisztus, a' kereft-fán függvén, néked ajánlotta szerelmes Tanítványát, és vízonrag Téged, a' Tanítványnak; úgy én-is most néked ajánlom az én lelkemet. Valamint a' tellyes Szent Háromság, egy örök Isten, a' te szent lelke-

lelkedet kedvesen vette, és a' dicsőségbe helyheztette; úgy te irgalmaságnak szent Anyja, Boldogságos szűz M A R I A, mind addig ne-hadd az én lelkemet, valamедdig a' te esede-zéfed, és érdemid-által, bűneinek bocsánattját nem nyeri, a' te szerelmes szent Fiadtól, a' mi Urunk J E S U S Krisztustól; és a' mire nem érkezik az én erőtlenségem, vigye-végbe a' te irgalmaságod, mert te vagy az én Idvezítő J E S U S Krisztusommal-együtt az én reménségem.

S Z E R E D A R A.

Kelly-fel tehát irgalmas Szűz, kelly-fel kegyelmes Szűz; meny-bé az irgalmaságnak belső szobájába, terjezd-ki a' te tiszta kezeidet, az emberi vétkeknek engesztelésére készítettett óltár-előtt. Mert tudom, meg-nyerem, a' mit általad kérek, meg-menekedem attól, a' mitől félek. Nem vet-heti-meg kéréledet, kit te édes Anya gyakorta vigasztaltál írásában: Néked ajánlya azért magát az én bűnös lelkem, ki a' bűnök mérgétől meg-sebhedett, a' gonoszságoknak fenéjétől meg-rothadott, és búszódott; néked mondam, ő életnek szent Szüléje, ő idvességnek dicsőséges Anyja, ő irgalmaságnak tár-háza, néked ajánlya magát, hogy a' te esede-zéfed-által nyerd-meg gyógyulását, és szent Fiaddal-való meg-egyesülését.

C S Ő T Ő R T Ő K R E.

O Irgalmas? ő kegyes! ő édes Szűz! Boldogságos szűz M A R I A! a' te meg-becsülhetetlen irgalmaságodért, és szűzességes szüléfedért, alázatosan kérlek, hogy halálomnak óráján, óltalmazd-meg az én bűnös lelkemet, az ördögnek minden hatalmától, és ostromlásától, hogy azokkal a' kárhozott lelkekkel, az örök tűzre ne-vettefsék, hanem a' te ki-mérhetetlen irgalmaságod-által, térítsd-vízfsza az örök dicsőségnek paradicsomába.

P E N T É K R E.

O Boldogságos szűz M A R I A, légy segedelmem nékem halálomnak óráján; légy mellettem, azon a' rettenetes órán, mikor meg-száradott nyelvemet, segítségül hívásodra, nem

nem mozdithatom; és mikor homállyal bé-borúlt szemeimet hozzád fel-nem emelhetem; emlékezzél-meg akkor méltatlan könyörgésimről, melyeket most kegyes füleid-eleibe bocsátok.

S Z O M B A T R A .

Jőj segítségemre, halálomnak óráján, ô én kegyes szent Afzszonyom, hogy a' fetétségnek Fejedelme reám ne-rohannyon, és a' pokolnak ereje hatalmat ne-vegyen rajtam; ne-engedd, ô Istennek szerelmes szent Anyja, az én lelkemet a' gehenna tüzére vettetni, hanem szabadítsd-meg, az örök halálnak fetétségétől, a' te szerelmes szent Fiadnak, a' mi Urunk JESUS Krisztusnak irgalmasága, és segítése-által, kit te méhedben fogadtál, e' világra szültél, szent emlíddel szoptattál; ki az Atyával, és Szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

*Ismét más hét idveséges Imádságok, a' boldog kimúlásért, melyek minden-napra el-
osztattak.*

Első Imádság. Vasárnapra.

Idvez-légy MARIA, menynek, és földnek Királyné Afzszonya, ki minden időknek-előtte Isten Anyává választattál. Te vagy az az áldott Afzszony-állatt, kitől az emberi nemzet idveségéért, a' mi Urunk JESUS Krisztus, emberi testet méltóztatott fel-venni. Te-általad köttetik az ég ôszve a' földel, te-általad szerkesztetnek-ôszve a' magoságbanvalók, az alatt-valókkal. Te vagy a' mi életünknek vezére, te vagy az Isteni malasztnak kapuja: te vagy ennek a' zúr-zavaros világ tengerének bátorságos partya: Te vagy az egeknek öröme, te vagy a' földnek vigasága, te vagy a' bűnösöknek bátorságos helye. Te vagy hozzád folyamóknak bizonyos ótalma. Annak-okáért, illy bizodalommal bátorittatván, hozzád járulok irgalmaságnak szent Anyja, ne úrály-meg engem, ki a' te fiaid boldog forsa-közzé akarok által-menni. Meg-vallom, hogy gyakorta, bűneimmel meg-bántottam a' te szerelmes szent Fiadat, és azért mind az ô, s-mind a' te malasztodra méltatlannak ismérém magamat lenni;

lenni; de tellyes szivemből szánom, s-bánom, hogy minden jómat, az én Teremtő, és Meg-váltó JESUS Krisztusomat, kit most mindenek-felett szeretek, meg-bántottam; te-előtted sódodom azért, ô kegyes Anya, hogy életemet meg-jobbitom, és az eddig lett gonofságimért, tehetségem-szerént, eleget-teszek. Alázatosan könyörgök azért néked, ô kegyelmes Afzszonyom, hogy nyerj bocsánatot az én bűneimnek, és szentelő malasztott lelkemnek; mert a' te tisztod, ô áldott Szűz, azon malasztban, másokat-is részesekké tenni, a' melyet te az Urnál találtál.

Második Imádság. Hétfőre.

Idvez-légy MARIA, Isten-után, leg-hatalmassabb Afzszonyunk, a' mi Meg-váltónknak csudálatos szent Anyja, kit szűzen, csudálatos-képpen, a' természet-felett szűlél e' világra. Idvez-légy Szent Léleknek szentelt helye. Idvez-légy dicsőséges szent Szűz, ki mint a' piros hajnal fénylesz, ékes vagy mint a' Hóld, gyönyörű mint a' Nap, rettenetes vagy az ôrdögöknek, mint az el-rendeltetett Seregek tábora, méltó vagy az Angyaloknak, és embereknek dicsfetére, ki minden Szenteket fellyül-haladcz. Idvez-légy, szent Fiad-után, az emberi nemzetnek hatalmas segítsége, nyomorútnak bizodalmas vigasztalója, emberi-nemzetnek dicsősége, és az egész világnak ékesége. Minden nemzetségek áldgyanak téged: minnyájan hozzád folyamodunk, s-tőled segítséget kérünk. Ô kegyes Anyánk, fordítsd reánk ebben a' szám-ki-yetésnek völgyében siránczó fiaidra, a' te kegyes szemeidet. mutasd emlíddet szent Fiadnak, kikkel ôtet szoptattad, mutasd karjaidat, kikkel ôtet ôlelgetted, rakd-eleibe fáradságidat, és fájdalmidat, melyeket érette szenvedtél, mutasd néki szeretet tüzével lángalló szivedet, hogy ezekre-nézve könyörüllyön rajtunk, és minden gonoszt távoztasson-el tőlünk, melyektől környül-vétettünk, Amen.

Harmadik Imádság. Kedre.

Idvez-légy MARIA, mennyeknek öröme, a' földnek vigasága. Te vagy a' világosságnak fényes Anyja, ki meg-világosítod a' téged szeretőknek lelkeiket. Te vagy

Zzzz

az í-

az irgalmaságnak édeséges Anyja, ki a' te szolgaidat, a' mennyei örömben bé-víszed. Te vagy az az ékes galamb, ki az vizeknek folyása-mellett ülsz, kinek öltözeti jó szaggal illatoznak; te-hozzád emelem orcámat, menynek Királynéja, te-hozzád fordítom szemeimet, te-benned bizik az én lelkem. Te erős vára vagy azoknak, kik hozzád folyamodnak, te erős bástya azoknak, kik téged dicírnék. Te a' paradicsomnak kulcsa, ki meg-nyitod, ha bé-tétedik. Aldlak, és magasztallak, tisztellek, és dicírlék ô dicsőséges Szűz MARIA. Engedd, hogy mikor e' világi inségektől szorongattatom, a' te Anyai kebeledben talállyak magamnak bátor-ságos helyet; engedd, hogy én a' te szerelmes fiaid-közzé számláltassam, kiket Anyai kegyeségeddel óltalmazsz, és minden-némű igyekben igazgatsz, Amen.

Negyedik Imádság. Szeredára.

IDvez-légy MARIA, örökké-való Királynak szent Anyja: Te uralkodol mindeneken, szent Fiad-után. Minden nemzetségek meg-hajtyák néked fejeket; a' te lábaidhoz borúl a' földnek kéréksége! mert a' ki-mondhataatlan Sz. Háromság egy Isten-után, semmi méltóbb, s-ékeffebb, az égnek lakó-he-lyeiben nem találtatik. Te Jegyesse, Te Leánya, Te Anyja vagy a' mindenhatóIstennek. Egészen ékes, egészen gyönyörű vagy. A' te nevedre reszketnek a' pokol-béli seregek, és a' te világosságod-előtt, a' fetétség el-széllyed, és az egeknek kapui akaratodra meg-nyilnak. Te vagy az egész Keresztységnek Sz. Fiad-után reménsége; te vagy az irgalmaságnak Királynéja. Te vagy életünknek édesége, minnyájan hozzád kiáltanak, és mindenekért esedezel. Ne-hadgyon-el engem a' te segítséged, és el-ne felejtkezzél rólam. Ha te el-hagysz szent Afzszonyom, ki fogja pártomat? ha el-felejtke-zel rólam, ki emlékezik-meg? ha te bűnösöknek fényes Csil-laga meg-nem világosítasz, hová megyek! mit mivellyek, ha te meg-útálsz? Halgass-meg azért kegyes szent Szűz az én ohajtásimat, emlékezzél-meg róla, ha az Isten Fia, a' bűnös-ökért választott téged Annyának. Annak-okáért hozzád folyamodom, ô irgalmaságnak szent Anyja, hogy az irgal-maságnak Attyánál, és minden vigasztalásnak Istenénél, ir-galmas-

galmaságot nyerjek, és a' te szent Fiadnál, mi Meg-váltónk-nál, és a' Vigasztaló Szent Léleknél, Amen.

Ötödik Imádság. Csöörtökre.

IDvez-légy MARIA, idvez-légy minden Szentek-közzé leg-szentebb, ô Istennek szent Anyja! ô makula-nélkül-való szent Szűz! miképpen érkezzem a' te dicíretedre, mert mindenek dicsőségefek te-benned. Méltán mondanak ál-dotnak minden nemzetségek, Istennek szent Szüléje, e' világ-nak Afzszonya, menynek Királynéja, ki minden nemze-teknek életet, és dicsőséget szültél. Te benned az Angyalok vigaságot, az igazak dicsőséget, a' bűnösök bocsánatot ta-lálnak. Méltán néznek reád mindeneknek szemei, mert te-általad, s-te benned újjonnan teremtték a' mindenható-nak kezei, a' miket teremttetek volt. Te vagy bizonyára, a' szabadságnak vára, a' hajó-tórést szenvedőknek bátor-ságos partya, benned bizóknak vigasztalása; Te vagy az egész teremttett állatoknak ékesége. Te nagy Afzszony vagy, mi szolgaid vagyunk: Te Felséges Királyné vagy, mi jobbágyid: Te vagy az egész földnek reménsége, a' te emlé-kezetedre, a' hiv lelkek örvendeznek; Te vagy Jerusale-mnek dicsősége, te Izraelnek öröme, te dicsősége a' mi népünk-nek. Sok leányzók gazdagságokat gyűjtöttek, te mind fel-lyúl-halattad ôket. Te Anyja vagy, a' tiszta szeretetnek, és félelemnek, és isméretnek, és szent reménségnek; Te (vala-mint Ester Affvéruft) az Atya Istent meg-engesztelted, és malasztot találtál az ô szemei-előtt. Te (valamint Judith Ho-loferneft) az ördögöt meg-győzted, ô hatalmas szent Szűz! El-fogy erőm, és lélegzetem a' te dicíretedben; Ti azért ô Istennek szent Angyali, és dicsóult Szentei én-helyettem, örökké dikírljétek szent Afzszonyotokat. O mikor jön-el az idő, hogy én-is veletek-a' tellyes Szent Háromságot, és Böl-dogságos szent Szűzet, mind örökkön örökké dicírhessém! a' te esedezéssid-által azért, ô dicsőséges szent Szűz, a' tiétek-által, ô Istennek szent Angyali, a' tiétek-által, ô dicsóult Sze-tek nyerjétek-meg azt nekem, a' kegyelmes Istentől! Amen.

IDvez-légy **M A R I A**, ki a' Napnál fényesebb vagy, ékefebb a' Hódnál: idvez-légy ragyogó szép Csillag, kitől született az igazságnak Napja, a' mi Urunk **J E S U S** Krisztus. Te minden szépségeknél szebb vagy; te minden méltóságoknál méltoságosabb vagy, ki kegyes szemeiddel, szent Fiadnak gyűlekezetre, a' világnak minden részein vigyázsz: a' te édes neved, a' fíradtaknak nyugodalmat ad; a' te világosságod a' vakokat meg-világosítja, a' te jó illatod az igazakat vidámittya, és a' te áldott Gyümölcsöd a' Krisztus **J E S U S**, a' dicsőült Szenteket meg-elégíti. Te Isten-után, leg-nagyobb tiszteletre vagy méltó: makula-nélkül-való Szűzzé teremtett téged az Úr, téged minden teremtetett-állatok-felett leg-inkább szeretett: Te vagy az emberi nemzetnek dicsősége, te az Angyali Karok-felibe helyezettével, minden teremtetett-állatoknak ékessége. Ne fordítsd-el azért rólam, nyomorult bűnösömről, kegyes szemeidet; mert kicsoda az, a' ki téged segítségül hajt, s-meg-nem halgattatott? ki kért valamit tőled, s-meg-nem nyerte? ki szolgált néked, s-bérét el-nem vette? szűnnyék-meg annál dicfireted, a' kinek szükségében, könyörgését meg-vetted. Alázatosan könyörgök azért, ó kegyes Szűz, nyerj nékem töredelmes szívet, és bűneimnek bocsánattját, és hogy e' világnak csalárdságát, a' testnek hízkelkedését, és ördögnek incselkedését meg-útválván, a' te szerelmes szent Fiadban, a' mi Urunk **J E S U S** Krisztusban legyen minden gyönyörűségem, Amen.

Hetedik Imádság. Szombatra.

IDvez-légy **M A R I A**, irgalmaságnak szent Anyja. Idvez-légy, el-vesztett malasztunknak vizsgáló-térítője, ó ki ne-szereffen tégedet? ki ne-tisztellen? ki ne-ajánlja magát néked? Te vagy a' kétséges dolgokban világosságunk, a' szomorúságokban, vigasztalásunk, szorongatásunkban, mulatásunk, veszedelmünkben, és késértetünk idején segítségünk. Te vagy szent Fiad-után remétségünk. O mely bölbögök azok, kik tégedet szeretnek, és a' szent élet-által, néked kedvedben vannak. bölbögök, a' kiket te szárnyad-alá veszel.

veszel. Azért fogadgy szárnyad-alá engem-is, ó kegyes Szűz, a' te szent kezeidbe ajánlom testemet, és lelkemet most, és halálomnak óráján, igazgass, taníts, és óltalmaz engem minden-némű gonosztól. Tekints reám, méltatlan szolgádra, és minden szükségimre. Hozzád folyamodom, mint bizodalmas óltalmamhoz, fedgy-bé engem óltalmadnak palástyával. Ne vész-meg engem, ó irgalmaságnak szent Anya, mert nálad-nélkül nem élhet az én lelkem! Amen.

Minden-némű inségeken, igen foganatos Imádság.

ALázatosan köszöntlek téged, dicfirelek, és dicsőítlek, ó szentséges szűz **M A R I A**! én kegyes, tisztaságos, szentséges, és Böldegságos Afzszonyom: Angyaloknak hatalmas, Pátriárkáknak, Próféta-knak, és Apostoloknak dicsőséges, MártYROKNAK erősséges, Confessoroknak bölcseséges, Szűzeknek, és özvegyeknek hívseges, és minden Szenteknek tisztaságos Királyné Afzszonya, és Istennek valóságos szent Anyja. Te tudod az én nyomorúságimat, nyavalyáimat, és sebeimet, az én szegénységemet, és mezeitelenségemet, te tudod: imé az én sirásimat, és kívánságimat elődbe terjesztem. Valamint a' Sasok a' testhez gyűlnek, úgy a' hol nyomorúságot érzel, oda terjed irgalmaságod. Annyira tellyesek a' te emlíd kegyességgel, hogy valami inséget látván, mindgyárt kegyességnak tejét bocsáttják, alig érted-meg nyomorúságinkat, mindgyárt kegyelemre hajlász. Imé a' te lábaidhoz le-borúlok, ó nyomorultaknak segedelme! ó bűnösöknek kegyes Szó-szóllója! alázatosan könyörgök a' te Anyai jó-vóltodnak, azért a' szeretetért, mellyel szent Fiadat szereted; azért a' kegyességért, mellyel minket méltatlankat szolgáliddá, sőt fiaiddá fogadtál, nyerd-meg nékem bűneimnek bocsánattját, s-azoknak meg-útválását, és tedd gyümölcsössé én-bennem, az igaz penitencia-tartást: nyerd-meg nékem, külső, és belső érzékenségimnek fanyargatását, és minden késérteteknek meg-győzését. Nyerj nékem eleven hitet, erős reménséget, tékélletes buzgó szeretetet, és az Isten akarattjával-való eggyességet, tiszta szándékot, buzgó aitatosságot, az én Idvezítő **J E S U S**-omhoz, a' kenyér, és bor színe-alatt el-rejtetett Krisztushoz, és te-hozzád, kegyes Anyámhoz, s-Afzszonyomhoz. Nyerd-

Nyerd-meg nékem, hogy engedelmes legyek Előttem-járóimnak, szelid felebarátimhoz, alázatos mindenekben, az ellenkező dolgokban békeséges-tűrő. Végte, nyerj nékem a' jóban, és az Isten malasztjában, végig-való meg-maradást, és ez életből boldog ki-múlást.

O mi kegyes Szó-szóllónk, légy mellettem halálomnak óráján, és az igaz Itillő Birónak haragja-előtt, a' te árnyékkal fedezz-bé engem, s-igy leszel nékem kegyes Afzszonyom, s-Királyném mindenkor, és szerelmes Anyám; és a' te tiszteletedet, tehetségem-szerint, tőled segítettvén, elébb-mozdítani igyekezem.

Emlékezzél-meg róla, ô kegyes, és dicsőséges szűz MARIA, irgalmasságnak, és minden vigasztalásnak szent Anyja; hogy világ kezdetitől-fogva nem hallatott, hogy a' ki ôltalmaz-alá folyamodott, a' ki segítségedet kívánta, s-tőled el-hagyatott volna. Annak-okáért, illy bizodalomam lévén benned, te-hozzád folyamodom, bűnökkel meg-terhel-tetett szegény bűnös, ô szűzeknek szent Szűze, mennyeknek Királynéja, és Angyaloknak nagy Afzszonya, ô mi Urunk JESUS Krisztusnak szent Anyja, te-hozzád folyamodom; te-hozzád tengereknek fényes Csillagja, és előtted nagy rettegéssel meg-állok. Ne vesd-meg ô világnak nagy Afzszonya, ne vesd-meg, ne vesd-meg az örök Igének szent Anyja, ne vesd-meg az én könyörgésimet, hanem kegyessen halgass-meg. Halgass-meg engem, most, és halálomnak óráján, ki ennek a' szám-ki-vetésnek völgyéből hozzád kiáltok. ô kegyelmes, ô kegyes, ô édeséges szűz MARIA! Amen.

*A' Boldogságos Szűzhöz, és szent Annához-való
I M A D S Á G.*

Idvez-légy MARIA, malasztal vagy tellyes, Ur vagyon te-veled, a' te malasztod legyen én-velem, áldott vagy te az Afzszony-állatok-között, és áldott a' te szent Anyád, szent Anna Afzszony, a' kitől te minden bűn-nélkül származtál; Idvez-légy mindeneknél szentebb MARIA, Istennek szent Anyja, mennyeknek Királynéja, paradicsomnak ajtaja, világnak Afzszonya, minden szűzek-között, leg-tisztább vagy te, te minden bűn-nélkül fogadtad a' Krisztust, te szűzted e világ-

világnak Teremtőjét, és Idvezítőjét, a' kiben semmi kétségem nincsen. ments-meg engem Afzszonyom, minden gonosztól, és könyörögj a' bűnösökért, Amen.

Más foganatos Imádság a' Boldogságos Szűzhöz.

SZentséges Szűz MARIA, mindenható Istennek szent Anyja, Krisztusnak Jegyefse, minden Szenteknek reménsége, menynek, és paradicsomnak Fejedelem-Afzszonya, Istennek dicsőséges szekrényje, Angali Seregeknek előttök-járója. O mi Idvezítőnknek szent Anyja, te-általad kérem alázatosán bűneimnek bocsánattját, és hogy engem minden lelki, és testi, és örögi késértetektől méltóztassál kegyessen meg-óltalmazni, ez-után pedig engedgyed, a' te meg-foghatatlan irgalmasságodnak segédelmét, és el-nevess, a' te szentséges jó-vóltod, és kegyes szemeid, és kezeid-elől. Adgyad nékem mentől hamarább, a' te kegyel-mednek malasztját, hogy mind én, s-mind az egész keresztényen hives, veled az örökké-való boldogságban, örökké élhessünk, és uralkodhassunk, Amen.

Meg-térő bűnösök Imádsága, a' Boldogságos Szűzhöz.

O Edecséges szűz MARIA, kérlek tégedet, az én szívemnek nagy alázatosságából, hogy taníts-meg engem annak kérésére, a' mit te kedvelsz, és kívánsz hallani. noha méltatlan vagyok a' te kegyelmedre, és még méltatlanabb arra, hogy rajtam könyörülly, az én fok bűnéim-miatt, és nem érdemlem, hogy tőled, és a' te szerelmes Fiadtól, meghalgatassék az én könyörgésem, de te kegyes Anya, ne úzz-el előled, mert hozzád kiáltok, olly szándékkal, hogy életemet meg akarom jobbitani, mivel-hogy te hajlandó vagy, a' te kezeden kegyelmét ki nyújtani azokra, a' kik te-hozzád fohászkodnak, és könyörgésekkel hozzád folyamodnak. O kegyes Szűz emlékezzél-meg arról, hogy öröktől-fogva nem hallatott, hogy a' ki tégedet segítségül hajt, és benned vetette bizodalmat, a' te kegyelmedet, és segítségedet kívánta, tőled el-hagyatott volna; azért illyen bizodalommal folyamodom én-is hozzád, áldott, és mindenek-felett kegyes Szűz,

Szűz, hozzád ohajtók, hozzád járulok, s-előtted könyves
szemmel állok. O makula-nélkül-való Szűz, ne fordítsd-el tő-
lem, a' te kegyes orczádat, hanem kegyelmessen halgass-meg.
O MARIA Istennek szent Anyja, ne utállj-meg, hanem hal-
gassd-meg az én szómat kegyelmessen. O minden híveknek
Anyja, ne rekeszsz-ki, a' te kegyelmességéből, hanem ter-
jezd reám inkább, a' te szent nevedért. O kegyelemnek
Anyja, nyerd-meg nékem szent Fiadnak kegyelmét, és azt-
is, hogy azokért méltó hálát adgyak. O tengernek fényes
Csillagja, ne-hadgy tétovázni, a' világosságnak útain-kivül,
hanem világosíts-meg, a' te tisztaságos világoddal, és szaba-
díts-meg, a' te imádságod-által, a' bűnöknek ferétségéből. O
menyországnak ajtaja, ne-légy énnékem bé-zárva, hanem
vigy a' kegyelemnek kapujához, a' kitől én méltatlan el-tá-
voztam. Ő áldott kapu, a' ki a' világnak életet hoztál. Ő tisz-
teletre méltó Anya, a' te nagy alázatosságodért, és érdemed-
ért, ne felejtkezzél-el rólam, hanem gondold-meg sok fogyat-
kozásomat, és segits-meg, a' te dicsőségednek nagy vőltáért.
O irgalmaságnak Királynéja, ne veszéssd-el rajtam, a' te régi
irgalmaságodat, hanem bővségedből irgalmazz énnékem.
O szűkölködőknek reménsége, ne fordítsd-el rólam a' te
irgalmaságodnak szemeit ne vedd-el rólam, a' te könyö-
rületes kezeidet, bocsássd-meg énnékem, hogy tégedet,
és a' te Sz. Fiadat olyan igen meg-bántottam. O MARIA,
kinek méhének gyümölcse-által, mi meg-igazultunk, és meg-
váltattunk: Jaj az én vétkeim meg-terheltek engem, e' vi-
lág hiteget, a' test gyönyörködött, az ellenség lefekedik, hogy
meg-csallyon, és törébe ejtsen, halálomnak óráján, az utolsó
ítélet rettent engem, mert sok bűnt cselekedtem ellened, és
femmi jóra-való érdemet nem tudok nálam. Annak-oká-
ért, nagy alázatoosan kérlek, Istennek szent Anyja, segits
engem az én szükségimben, segits keferőségimben, mert
Isten-után bizonyosbb segítséget, kívüled nem tudok. O
áldott Szűz, vedd-el rólam, a' te könyörgésed, és esede-
zésed-által, az én sok vétkeimet, tisztíts meg minden álnok-
ságimból, lágyítsd-meg az én szívemet, élezd-meg, az én lel-
kemet, erősítsd az én testemet, tarts-meg a' jóban, űzd-el
tőlem a' gonosz lelket, engedgy énnékem ártatlan életet,
végy

végy ismét a' kegyelemnek kebelébe, vezérelly engemet;
hogy a' halálnak tömlőczében ne-essék az én lelkem, vagy
világi gyalázatba; ha pedig gyarlóságból, vagy gonofság-
ból el-esném, végy-fel ismét engemet, és segits-meg minden
szükségimben, oktas engem, taníts-meg mind azokra, a'
mik Istennél kedvessek, nyerj nékem időt, és alkalmatossá-
got az igaz penitenzia-tartásra. O irgalmaságnak szent
Anyja, légy mellettem, az én halálomnak óráján, mikor a'
te szent Fiad ki-kéri az én lelkemet, az én gyarló testemből,
és változtassd a' te könyörgésed-által, az igaz Birónak rette-
netes ítéletét, kegyes irgalmaságra, mutassd-meg énnékem
a' szent Háromságnak gyönyörűséges színét, hogy részesül-
lyek a' te szent Fiadnak érdemiben. O édes-séges, kegyes szűz
MARIA, segits minden szükségimben, és nyavalyáimban,
esedezzél érettem a' te áldott szent Fiadnak, hogy ez-után, a'
nyomorult élet-után, vigyen az ő szent színének boldog lá-
tására, a' hol veled-együtt dicshessék, áldhassam, és imád-
hassam mind örökkön örökké, Amen.

N E G Y E D I K C Z I K K E L.

E L Ö L J A R O B E S Z E D.

A' Boldogságos Szűz MARIA-nak, a' dög-halál ellen-való őt
Zsoltári, melyek szent Bonaventúra Zsoltáriból szedettenek-ki. A'
mely őt Zsoltárokat, ha erős bittel, és magad életednek meg-jobbitása-
val-való igyekezettel el-mondod, a' mit kérsz, a' te Uradtól, s-Istened-
től, minden kétség-nélkül, az Istennek az ő el-rendelt akaratiya-sze-
rint meg-nyered, hogy ez így legyen. Ennek példáját vedd: Midőn
1470. esztendőben irnának, nagy dög-halál esett vőlt a' szent Agoston
Szérzetin-lévő Barátok-közibe, mely Barátok Romában, a' Boldog Asz-
szony Kalasstromában laktak; nem sokkára, hogy közikben akadt vőlt
na a' dög-halál, nagy hirtelenséggel, ketten egy-más-után, meg-bólta-
nak, ugyan azon dög-halálban, tudni-illik, a' P. Custos, és a' mellé-
rendeltetett Fráter; látván azért, a' több Barátok, a' két embernek,
a' dög-halál-miatt, olly hirtelen ki-múlások, meg-rettenének. An-
nak-okáért, egyben-gyűlvén, tanácskozáának, mit kellene cselekedniük,
azt találák közönségesen, hogy e' következő Zsoltárokat, minden
időben, a' Conventben, egy személy-által el-mondattatnák, az Istennek,
és a' Boldogságos Szűznek tisztességére, ha Isten ő szent Felsége, el-fordi-

Aaaaa

taná

taná rólok azt a dög-balált; ezt végezvén, és nagy biven bé-tellyesít-
vén fogadásokat, meg-szűnt a dög-balál; nem csak akkor pedig, ha-
nem ez máj-napig, soha sem uralkodott köztök.

K Ö N Y Ö R G E S.

A' Te segítséged-alá folyamodunk Istennek szent Anyja,
meg-ne útald a' mi könyörgésinket, szükséginknek ide-
jén, hanem minden veszedelmektől, szabadíts-meg minket,
minden időben! Ó Bóldogságos szent Szűz!

A' Bóldogságos, és dicsőséges Szűz M A R I A-nak esede-
zéfe óltalmazzon Uram minket, és az örök életre jutassunk,
a' mi Urunk J E S U S Krisztusnak-általa, Amen.

I. Z S O L T A R.

NAgy Afzszony vagy, és felette dicfiretes, az Istennek városában,
és a' Közönséges Keresztyén Anya-szent-egyháznak választot-
tai-közt.

A' te irgalmasságod, és malasztod mindenütt hirdettetik; az Isten-
is meg-áldotta kezeidnek munkáit.

Irgalmaz nekünk mi Afzszonyunk, és gyógyítsd-meg a' mi nyava-
lyainkat, vedd-el a' mi szívünknek fájdalmait, és szorongatásait.

Küld mi-előnkbe a' jó Angyal, kinek-általa meg-óltalmaztassunk,
az ellenségektől.

Könyörülly rajtunk, a' mi szorongatásainknak napján, végy-környül
minket a' te fényességeddel.

Irgalmaz mi-nékünk, irgalmaz ó mi Afzszonyunk, mert te vagy
reménségek, vigasságok minden te-benned bizóknak.

Emlékezzél-meg mi-rólunk, el-vesztekről, szabadító Afzszonyunk,
halgásd-meg a' mi siralminkat, és fohászkodásainkat.

Könyörülly rajtunk Afzszonyunk, és esedezzel érettünk: fordítsd
vigasságra, a' mi szomorúsaginkat.

O mi Afzszonyunk légy irgalmas, és ne-hadgy szorongattatni késér-
tetünkben.

Könyörülly rajtunk dicsőségnek, és tisztettségnek Királyné Afzszon-
ya, és őrizd-meg életünket, minden-nemű veszedelmektől.

Könyörülly rajtunk Meg-váltónknak Anyja, vigasztalys-meg min-
ket, a' mi háborúságinkban.

Adgy orvoságot, idvességeknek Anyja, a' töredelmes sziveknek, és
tápláld őket az aitatóságnak kenetivel.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Lélek Istennek; Miképpen
kezdetben vala, most, és mind örökkön örökké, Amen.

II. Z S O L T A R.

TE-hozzád kiáltok Afzszonyom, és meg-halgás engem, a' te di-
cfiretednek szavában, meg-vigasztalys engem.

Te-hoz-

Te-hozzád kiáltottam, midőn az én szívem szorongattatnék, és
meg-halgattál engem, a' te szent hegyedről.

M A R I A-nak nyomdokit kövessük mi bűnösök, és az ó szent lá-
baihoz borúllunk.

Járúllatok hozzá nagy becsülettel, és aitatósággal, és örvendez-
zék a' ti szivetek az ó köszöntésében.

Járúllatok hozzá, nagy háborúságokban, és meg-vaftagit titeket
az ó személlének vidám-volta.

Azoknak az ordítóknak, a' kiknek eledelül kézfittettünk volt,
azoknak kezeiből, a' kik minket keresztenek, meg-szabadul-
tunk, az ó malasztja-által.

Istennek parancsolattyára figyelmezzetek, Istennek nézői, és a' men-
nyei Királyné Afzszonyról el-ne felejtkezzetek.

Nyífsátok-fel füleiteket, ó-felőle tudakozván, az ajakatokat az ó
dicfiretetre.

Gyuladgyon ó-hozzá a' szivnek belső indulattya, és a' mi ellensé-
ginket meg-fzégyeniti.

El-veszi szívünkéből a' bánatot, és keferőséget, és az ó gyönyörűsége-
vel meg-édesíti a' mi szívünket.

Imádgátok őtet az ó ékekségében, magasztalysátok, az ó ékekségé-
nek teremtojét.

Az ó szent segítségé-által, meg-menekedtünk a' halálnak veszedel-
métől, és a' kegyetlen dög-haláltól meg-szabadulunk.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

III. Z S O L T A R.

TE vagy mi Afzszonyunk segedelmünk háborúságinkban, és az
ellenségnek meg-rontó hatalmas ereje.

Ti minden Szerzetesek tisztelleyetek őtet, mert ó a' ti segítőtok, és
lelki Szó-szóllótok.

Folyamodgyunk ó-hozzá, a' mi háborúságinkban, és ki-szabadit ben-
nünket, a' mi veszedelmünkéből.

Emlékezzél-meg rólunk, mi Afzszonyunk, hogy mi-érettünk Szó-
szólló légy, és a' te Fiadnak reánk-való haragját fordítsd-el
rólunk.

Tekintsd-meg a' mi nyavalyainkat, ó dicsőséges Szűz; ne-késsél el-
távoztatni tőlünk a' szorongatást, és háborúságot.

Emlékezzél-meg rólunk, mi kegyes Afzszonyunk, hogy meg-ne
nyerjenek bennünket a' gonofságok; jőj segítségül minékünk,
utolsó időnkben, és meg-lellyük az örök életet.

Hintsd-meg a' mi szívünket a' te édeségeddel; hadd el-selejtenuink,
a' világnak szorongatásait.

Tekintsd-meg a' te szolgáidnak, és szolgálóidnak alázatóságát, és
ne-hadgy a' veszedelemnek uralkodni rajtunk,

Tölts-bé minket szent malasztoddal; és az Istennek kegyelme kö-
zelgeffen hozzánk.

Aaaaa a

Te-

Tekintsd-meg, mi édes Afzszonyunk szívünknek alázatosságát, és szabadíts-meg bennünket a' gonosz lanyargatástól.
Emlékezzél-meg Afzszonyunk, a' te szánakodásidról, és könnyeb-
bitd-meg, idegen földön-való szarándokságinkat.
Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

IV. Z S O L T A R.

TE-benned bizom Afzszonyom, a' te nevednek bővséges irgal-
mallságáért.
Itilly-meg engem Afzszonyom, mert az én ártatlanságomtól el-tá-
voztam, de mivel-hogy benned biztam, meg-nem erőtlennülök.
A' te kezdedben ajánlom testemet, és lelkemet; e' világban tellyes
életemet, és az én utolsó napomat.
Öntsd belénk a' te aitatosságodnak fényességét, és világosíts-meg
minket, a' te irgalmasságodnak fényével.
Ujítssd-meg a' jeleket, és változtassd-meg a' csudákat, hogy érezzük
a' te karjaidnak segedelmet.
Efedezzél érettünk Istennek szent Anyja, mert te szülted az Angya-
loknak, és az embereknek Teremtőjét.
Önts malasztot belénk, a' te drágalátos kincsedből, enyhítsd fájdal-
minkat drága kenetekkel.
Hasson színed-eleibe, a' mi imádságunk, és a' zokogásokkal sirán-
kozóknak szavokat meg-ne utáld.
A' te kezdedben vagy, ő bődög Szűz, az idvesség, és élet, és az
örökké-való öröm, és véghetetlenség.
Ellyenek malasztot kérlek Istennél, a' kik tégedet az ő szükségek-
ben segítségül híjnak.
A' veszedelmekben, kétségekben, és minden szükségekben, édes-
séges segítséget találván.
Mert csak te vagy Orvos Afzszonya a' töredelmes sziveknek; te
táplálsd őket, az aitatosságnak kenetével.
Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

V. Z S O L T A R.

Midőn háborgattatnám, a' Szűz MARIA-hoz kiáltottam; és az
ő kegyelmességéből meg-halगतott engem.
Te-hozzád emeltem Afzszonyom lelkemet, az én Istenemnek itile-
tiben, és a' te efedezésidben, meg-nem szégyenültem.
Idvez-légy malasztal tellyes, Isten veled; kinek-általa e' világnak
idvessége fel-építettik.
Fel-mentél mennyekbe, az Angyaloknak zengedező éneklési-között,
könyűl-vétetvén, az Arkangyaloknak rósáitól, és lilomok-
kal meg-koronáztatván.
Mosd-el, én édes Afzszonyom minden bűneinket; gyógyíts-meg
minden betegséginkből.
Vedd-el rólunk minden háborúságinkat, és édesítsd-meg minden
keserves fájdalminkat.

Forúl

Fordúljon-el rólunk, te-általad az Urnak haragja, engeszteljed a'
te érdemid, és imádságid-által.
Nyillyanak-fel mi-nékünk, te-általad a' jósnak kapui; hogy hir-
dethessük mindenütt nagyságos dolgainkat.
Járulj az Urhoz, efedezvén érettünk, hogy te-általad legyen sza-
badulásunk nyomorúságinkból.
A' mi segedelmünk legyen a' te nevednek erejében, te-általad ve-
zéreltessenek minden cselekedetink.
Oltalmazd-meg szolgálóidat, és szolgáló-leányidat, minden hábo-
rúktól, hogy élhessenek a' te oltalmazd-alatt.
Imádkyának téged, minden nemzeteknek cselédei; magasztalja-
nak téged minden rendbéli Angyalok.
Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c. a' mint feljebb.
Uram irgalmazz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk.
Uram irgalmazz nekünk.

Mi-Atyánk &c. Idvez-légy Maria &c.

✠. Tartd-meg Uram a' te szolgálóidat. R. A' kik benned biztak
én Istenem.
✠. Adgy segítséget mi-nékünk én Istenem. R. Es Sionból óltal-
mazz bennünket.
✠. Efedezzél érettünk Istennek szent Anyja. R. Hogy méltók
legyünk a' Krisztus igiretire.
✠. Halgassd-meg Uram az én imádságomat. R. Es az én kiál-
tásom hozzád jusson.

I M A D S A G.

Oltalmazd-meg Uram, kérünk, a' bődögságos szűz MA-
RIA-nak efedezése-által, ezt a' gyülekezetet, és te-hoz-
zád tellyes szivekből meg-tért bűnösöket, minden féle beteg-
ségtől, dög-haláltól, és minden veszedelmektől kegyessen
örizd-meg, a' Krisztusnak szent nevéért, Amen.

*Antiphona a' Bődög Afzszonyhoz, dög-halál-
nak idején.*

A z egeknek szép Csillaga,	Efedezzél mi-érettünk,
Ki az Urat szoptatta,	O mi kegyes Szó-szóllónk;
A' halálnak meg-fojtotta	Noha nem érdemi bűnünk;
Mérgét, kit Adám hozta.	De légy nekünk párt-szögönk,
Azon Csillag, dög-halálnak	Mert tudjuk, hog' meg-halgattya
Enyhítsd-meg a' mérgét;	Szent Fiad kérésidet,
Kik most minket ostromlanak	Jó kedvét ő meg-nem vonja,
Fordítsa-el erejét.	Ha láttya jó kedvedet.
Tengereknek szép Csillaga,	Szabadíts-meg dög-haláltól,
Könyörűly te népeden,	Szent Anyád kéréséért.
Mi szívünknek vigassága	Kegyes JESUS, s-nyavalyától,
Légy kegyes Seregeden.	ő drága érdemiért.

Aaaaa 3

✠. Imádky

Ű. Imádj mi-érettünk, Istennek szent Anyja. R. Hogy a' Krisztus igiretűre méltókká legyünk.

I M A D S A G.

Irgalmafságnak Istene, kegyefségnek Istene, engedelme-ségnek Istene, a' ki könyörűlél a' te népednek csapásán, és azt mondad, a' te népedet üldözö Angyalodnak, vond-meg a' kezedet: Annak a' dicsőséges Csillagnak szeretetiért, a' kinek az ő drágalatos említi, a' mi vétkeinknek mérge-ellen, ő melly édesen szoptad; Nyújtsd a' te malasztodnak segítségét, hogy minden-némű dög, és hirtelen haláltól bá-torságossan meg-szabadúlljunk, és minden veszedelmek-nek, reánk-való eredetítől, irgalmassan meg-menekedgyünk. Te-általad JESUS Krisztus, dicsőségnek Királya, ki az Atyával, és szent Lélekkel él, és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

M A S I M A D S A G.

Mellyet szent Damascenus bizonyítása-szerint, midőn Constanti-nápoly városában, a' dög-balál el-batalmazott volna, és közönségesen könyörögenének, hogy az Isten őket meg-szabadítaná, egy gyermek fel-ragadtatván a' levegő-égbe, az Angyaltól tanult, és az-után minnyá-jan így imádkozván, meg-szabadultak.

I M A D S A G.

Szent Isten, Szent. és erős Isten, Szent, és halhatatlan Isten: Irgalmazz mi-nékünk.

Őket vévén, ez rövid Imádságból, így szoktak sok helyeken kö-nyörögem közönségesen, a' Keresztyén bűvek, kívált-képpen, a' dög-ba-lál-ellen. Hasznos pedig ezen Imádság más veszedelmek, és inségek-ellen-is, ha buzgó szível el-mondod.

I M A D S A G.

Fel-életünk, a' halál torkában léven, kit hijhatunk leg-fő-képpen segítségül, hanem tégedet Uram, a' ki igazán haragszol a' mi bűneinkre. szent Isten, szent, és erős Isten, szent, és halhatatlan Isten, irgalmas Idvezítőnk, és kegyes szabadtőnk, ne-adgy minket a' keferű halálnak.

Ne vés-él minket a' vénségnek idején, midőn meg-fogyatkozunk erőnkben, ne-hadgy-el minket Uram viszon-tag!

tag: szent Isten, szent, és erős Isten, szent, és halhatatlan Isten, irgalmas Idvezítőnk, és kegyes szabadtőnk, ne-adgy minket a' keferű halálnak.

Ű. A' méregtől, és gonosz hirtelen haláltól, ments-meg min-ket Uram. R. A' kárhozattól, és örök haláltól, szabadíts-meg minket Idvezítő Krisztus JESUS.

I M A D S A G.

Mindenható, és irgalmas Isten, tekints kegyelmessen, a' te szent Felséged, és hatalmad-alá vettetett népre, és hogy minket a' kegyetlenkedő dühösség meg-ne környékez-zen, a' te irgalmafságodnak jobba előzzön meg minket. A' Krisztus JESUS érdeme-által, Amen.

A' Názáretbéli JESUS † Zsidóknak † Királya † öl-talmazzon minket, minden gonosztól. Imé az Urnak ke-refzte † szaladgyatok ellenkező felek, győzedelmet vett a' Juda nemzetségéből-való Oroszlyán, Dávidnak Gyökere: dicfíret Istennek, Amen.

A' makula-nélkül fogantatott Böldogságos Szűznek

Kis Solosmája.

A' MATUTINOMRA.

Idvez-légy MARIA (kinek a' tellyes Szent Háromság-után, leg-nagyobb öröme vagyón mennyékben, minden teremtet-állatok-felett) Malasztal vagy tellyes, Ur vagyón te-veled, te vagy ál-dott az aszszony-állatok-között, &c, mond-el egészíszén az Angyali Idvezletet.

Ű. Most én ajakim vigan hirdessétek. R. Dicfíretit, és méltósá-gát a' Böldogságos Szűznek.

Ű. Aszszonyunk figyelmezz segítségemre. R. Oltalmaz engem ha-talmassan ellenségim kezeiktől.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek. Miképpen kez-detben vala, most, és mindenkoron, és mind örökkön örök-ké, Amen.

H Y M N U S.

I dvez-légy világ Aszszonya,	Isten öröktől Annának
Menyországának Királynéja,	Téged választott Fiának,
Idvez-légy hajnal Csillagja	Ki-által minden állatnak
Szent Szűzeknek Szűz virágja,	Létele van, s-e' világnak.
Idvez-légy tellyes malasztal,	Menynek, földnek, és tengernek
Fényléz Isteni világgal,	Szépségét adta ez Szűznek;
Tégy jót emberi-állattal,	Isten maga Jegyefsének,
Mi Aszszonyunk hamarsággal.	Kiben mérge nincs a' bűnnek.

Ű. Az

✠. Az Ur választotta őtet, és eleinte választotta őtet. R. Az ő hajlékának lakosává tette őtet,
✠. Afzszonyom halgasd-meg az én könyörgésemet. R. Es az én kiáltásom jussön elődbe.

I M A D S A G.

Szentséges szűz MARIA, menyországnak Királynéja, a mi Urunk JESUS Krisztusnak Anyja, és e' világnak Afzszonya, ki senkit el-nem hagyysz, és senkit meg-nem utálsz; Tekints reám Afzszonyunk kegyes szemeiddel, és nyerd-meg nekem bűneimnek bocsánattját, hogy a' ki most, a' te makula-nélkül-való fogantatásodról, szívbéli aitatósággal emlékezem, jövődében, az örök boldogságnak jutalmát el-nyerjem, az-által, a' kit te szent Szűz e' világra szültél, a' mi Urunk JESUS Krisztus-által, ki az Atyával, és szent Lélekkel él, és uralkodik, a' tellyes szent Háromságban, igaz Isten, mind örökkön örökké, Amen.

✠. Afzszonyom halgasd-meg az én könyörgésemet. R. Es az én kiáltásom jussön elődbe.

✠. Aldást mondgyunk az Urnak. R. Hálákat adgyunk az Istennek.

A' hivek lelkei Isten irgalmaságából, békeségben nyugodgyanak. Amen.

A' PRIMARA.

Idvez-légy MARIA (ki szűzességednek koronájával mind az Angyaloknak, s-mind a' mennyei Szenteknek Seregit, fellyül-baldod) malasztal vagy tellyes, Ur vagy te-veled &c.

✠. Afzszonyom figyelmezz segítségemre. R. Oltalmaz-meg engem hatalmasan ellenségim kezeiktől.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c. A' mint fellyebb.

H T M N U S.

Idvez-légy bölcs Szűz MARIA, Te élőknek kegyes Anyja, Istennek szentelt hajléka, Es Szenteknek vagy kapuja, Ekefített szép oszlopa, Jákób fel-támadt Csillagja, Isten házának, s-asztala. Szent Angyaloknak Afzszonya. Anyádtól még nem született, Rettenetes Zabulonnak, Méhében már senteltettél, Erősege táboroknak, Tisztán e' világra jöttél, Partya vagy a' hajózóknak, Bűn-előtt meg-előztettél. Oltalma hozzád-futóknak.

✠. ő teremtetted őtet a' Szent Lélek-által. R. Es ki-öntötte őtet minden akotmányira.

✠. Afzszonyunk halgasd-meg az én könyörgésemet. R. Et az én kiáltásom jussön elődbe.

Az Imádság az, a' ki a' Matutinomban.

A' TER-

A' TERTIARA.

Idvez-légy MARIA (ki a' te dicsőségednek világosságával, mint a' Nap, az egész mennyet meg-világosítod) malasztal vagy tellyes, Ur vagy te-veled &c.

✠. Afzszonyunk &c. a' mint a' Primában vagyon.

H T M N U S.

Idvez-légy Frigynek ládája, Isten Fia hozzád illett, Salamonnak palotája, Meg-tartanád hogy ez Szűzet, Egeknek szép Szivárványa, Tőle úznél minden vétket, Egő clipke-bokor lángja. Mely Evától ki-eredett. Bimbós veszfzeje Aronnak, Kit választott volt Annának, Nedves gyapja Gedeonnak, Nem hagyá, hogy a' Sátánnak, Bé-zárt kapuja Krisztusnak, Rabja lenne, s-a' pokolnak; Lépes-méze nagy Sámsonnak. Hanem mondatnék tisztának.

✠. En a' magasságban lakom. R. Es az én Királyi-széke, a' felyhő oszlopán.

✠. Afzszonyunk halgasd-meg &c. a' mint a' Primában vagyon, az Imádsággal-eggyütt.

A' SEXTARA.

Idvez-légy MARIA (ki az egész mennyei Seregektől, mint Istennek Anyja, és menyeknek Királyné Afzszonya, tiszteltetel) malasztal vagy tellyes, Ur vagy te-veled &c. a' mint fellyebb.

✠. Afzszonyunk &c. Lásd fellyebb,

H T M N U S.

Idvez-légy szülő szent Anya, Papi föld vagy, de meg-áldott, Szent Háromságnak hajléka, Mert Isten bűn-nélkül adott, Angyalok vig Koronája, Mindenkör tisztán meg-tartott Szentnek, s-áldottnak hivatott. Tisztaságnak épp czéllája. Várossa vagy nagy Istennek. Vigáfsága könyvezőknek, Kapuja a' Nap-keletnek, Kerte szent gyönyörűségnek, Bőv forrása kegyelemnek, Pálma-fája szenvedésnek, Tiszta tüköre Szűzeknek, Czédruffa a' szűzességnek.

✠. Mint a' Liliom a' tövissek-között. R. Ugy az én szerelmesem az Adám leányi-között.

✠. Afzszonyunk halgasd-meg &c. a' mint fellyebb.

A' NONARA.

Idvez-légy MARIA (ki hatalmat vettél szent Fiadtól, kérésidnek bé-telleyesítésére) malasztal vagy tellyes, Ur vagy te-veled &c. a' mint fellyebb vagyon.

✠. Afzszonyunk &c. Lásd fellyebb.

Bbbbb

H T M.

U T M N U S.

Idvez-légy erős várofunk, O afzszonyok erőssége,
Dávid tornyának mi vallunk, Júdith afzszony vitézsége,
Erős bátyánknak-is mondunk, Abisai füzzezsége,
Fegyverrel serény bajnokunk. Igaz Dávid melegsége.
Tisztán mikor fogontátál, Ráchel Egyiptusnak Urát
Sátánnal mindgyárt harczoltál, Hordozta, s-szabadítóját;
De győzedelmessen vittál, De MARIA Meg-valtóját
Mert szeretettel lángoztál. Szülte, s-világ Alkotóját.
✧. Mindeneftől-fogva szép vagy én szerelmesem. R. Es az ereden-
dő bűnnek mocska soha sem volt benned.
✧. Afzszonyunk &c. *a' mint a' Primában vagyon.*

A' VECSENYERE.

Idvez-légy MARIA (*ki a' te hív, és aitasz szolgaidat, a' te szent*
Fiadról készítettett ki-mondhatatlan dicsőségnek koronájára segit-
ted, valamint te-is e' földön, ki-mondhatatlan malasztal ajándé-
koztattál-meg) malasztal vagy tellyes &c.
✧. Afzszonyunk &c. *a' mint felgyebb.*

H T M N U S.

Idvez-légy Acház órája, MARIA-nak lelke fénylik,
Vízszá-térő Nap-árnyékja, Midőn teste fogontatik,
Tíz grádicfál; ki mutattya, Mint piros hajnal fel-tetczik,
Fogontatnék Isten Fia. s-A' Napnak fénye tündöklök.
Ember pokolból mennyékben Tővissék-közt Liliom-fizál,
Hogy vitene, s-dicsőségben; Mint a' tellyes Hóld lázczattál
Testesülven Szűz méhében, Mi-nékünk világoskodtál,
Angyálnál kissébb lett Isten. Mérges kigyót meg-rontottál.
✧. En cselekedtem, hogy az égen fel-támadna, az el-fogyathatat-
lan világosság. R. Es mint a' kőd be-fedeztem az egész földet.
✧. Afzszonyunk &c. *a' mint oda-fel vagyon.*

A' COMPLETARA.

Idvez-légy MARIA (*kinek dicsősége, és tisztelése, világ végéig meg-*
marad e' földön, és szüntelen gyarapodik) malasztal vagy &c.
✧. Térítsen-meg miakat Afzszonyunk, a' te könyörgésed-által en-
gefzteltetvén, a' te szent Fiad a' mi Urunk JESUS Kristus.
R. Es fordítsa-el rólunk az ő haragját.
✧. Afzszonyunk &c. *Lásd felgyebb.*

H T M N U S.

Idvez-légy ki-nyílt Szűz virág, Tisztább vagy szent Angyaloknál,
Epp füzzezségben Anyaság, Méltóságosbb Királyoknál;
Egyes Királyné Afzszonyság, Fényes arany ruházzattal,
Egyes fenyő bődögség. Fiad jobbjára állattál.

Alta

Altalad Annát malasztanak, Meg-nyílt ajtaja menyeknek,
Reménsége van raboknak, Gyógyítója betegeknek,
Csillaga vizen-járóknak, Királyát Fejedelmeknek,
Csendes partya habozóknak. Altalad lássuk Szenteknek;
✧. Ki-öntetett Olaj MARIA a' te neved. R. Felettébb szerettek
téged a' te szolgaid.
✧. Afzszonyunk halgasd-meg könyörgésem. R. Es az én kiál-
tásom jussön elődbe.
IMADSAG. Szentséges Szűz MARIA, &c. *a' mint oda-fel vagyon.*

A J A N L A S.

EZ el-rendelt órákat, Vezérelly utainkban,
Nagy alázatossággal s-A' keserves halállal,
s-Mondjuk imádságinkat Hogy meg-ütközzünk bátrán
Néked Szűz buzgósággal. Segélly imádságiddal, Amen.
Antiphona. *Ez a' vesztés, melyben sem az eredendő bűnnek gőrt se,*
sem a' cselekedendőnek kerge nem volt.
✧. A' te fogontatásodban makula-nélkül vóltál szent Szűz. R. Kö-
nyörögj érettünk az Atyának, kinek szent Fiát szülted.

I M A D S A G.

UR Isten, ki a' szent Szűz makula-nélkül-való fogontatása-
által, a' te szent Fiadnak méltó hajlékot készítettél: ké-
rünk, hogy a' mint ugyan azon szent Fiad eléve látása-által,
minden mocfoktól meg-tartottad: úgy engedd, hogy mi-is,
az ő fedezési-által, te-hozzád tisztán juthassunk, ugyan azon
mi Urunk JESUS Kristus-által, Amen.

Szent Ambrús, és Szent Agoston énekének, Szent Bona-
ventura-által, a' Bődögséges Szűz tisztelése-
gere-való alkalmaztatása.

Teged Istennek Anyja dicfirunk, tégedet Szűz Anyának vallunk.
Teged az örök Atya Isten Jegyessének, minden földi állat tisztel.
Néked minnyájan az Angyalok, néked az egek, és minden hatal-
masságok.
Néked a' Kerubim, és Serafim Angyalok, szüntelen szóval énekelnek.
Szent MARIA, Szent Isten Anyja, Szent szűzeknek Szűze, veled
van a' Seregeknek Ura, s-Istene.
Tellyesek a' föld, és az egek, Fiad Felségének dicsőségével.
Teged az Apostoloknak dicsőséges Karok.
Teged a' Próietáknak dicfiretes számok.
Teged a' Mártiroknak fényes Seregi dicfirnek.
Teged szélyes e' világon vall, és dicfir az Anya-szent-egyház.
Végetlen Felségű Istennek Annát.

Bbbbb

A' ki

A' ki méhedben fogattad, tiszteletes, igaz, és egyetlen-egy Fiadat, Szent Lélek meg-szálván.

Te szülője dicsőség Királyának Krisztusnak.

Annak te vagy Anyja, a' ki az Atya Istennek örökké-való Fia.

Te az emberi nemzetnek meg-szabadításáért, Isten Fiának adad szűz emlídet.

Te szüled JESUS-t, a' ki meg-győzvén a' halál füláncját, megnyitá hiveinek a' menyországot.

Te szent Fiaddal, Atya jobján üliz a' dicsőségben.

JESUS Krisztus, a' te Fiadat, e' világra jövendő Birónak hiszszük lenni.

Téged azért kérünk, légy segítség a' te szolgaidnak, kiket azon szent Fiad, vérével meg-váltott.

Engedd, hogy az örök boldogságban, minden Szentekkel-eggyütt, meg-ajándékoztaffunk.

Idvezítse JESUS az ő népét, áldgya-meg az ő örökségét.

Es igazgasson minket Idvezítőnk, és fel-magasztalyon most, és örökké.

Minden-apon, áldunk tégedet Afzszonyunk.

Es dicírnék a' te szent nevedet örökké, és mind örökkön örökké.

Méltóztassál édes Afzszonyunk, e' máj-apon, és mindenkor minden bűntől, esedezéssed-által, meg-örizni.

Könyörülj rajtunk, kegyes Afzszonyunk, könyörögi éretünk Szűz MARIA.

Légyen általad, Istennek irgalma rajtunk, a' mint te-benned bízunk.

Te-benned bízam Afzszonyom, könyörögi érettem, hogy örökké meg-ne szégyenüllyek, Amen.

†. Szent Szűz méltóztassál tégedet dicírnem. R. Adgy erőt nekem ellenséged-ellen.

I M A D S A G.

Dicíret, és tisztelet, és dicsőség légyen néked, ő hives ges szűz MARIA, a' te szolgaidhoz-való nagy kegyelmességedért, kiket számtalan veszedelmekben, a' látható, és láthatatlan ellenségek-ellen, meg-óltalmaztál. Ennek-után-na-is kérünk, a' mi életünket az idvességre, igazgatni méltóztassd, hogy a' te esedezéssed-által, meg-lévén segítve, úgy mehefsünk-által, az el-mulandó életben, hogy el-ne vesze-sük az örökké-valót, és hogy a' mi szívünk oda legyen ragasztva, a' hol az igaz öröm vagyon. Végtére, légy segítségünk nekünk, hogy a' mostani életünk-után, az örök dicsőségre méltók legyünk. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, Amen.

A' Ból-

A' Boldogságos Szűz más Solosmája, mely szent Casimirusnak Hymnuszából (ki 1604. esztendőben, midőn a' Siria meg-újították, a' feje-alatt talál-tatott) rendben foglaltatott.

A' M A T U T I N O M R A.

†. Afzszonyom nyírd-fel az én ajakimat. R. Es az én szám a' te dicíretedet hirdeti.

†. Vigyázz az én segedelmemre Istennek szent Anyja. R. Afzszonyom sies az én segítségemre.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Lélek Istennek; Miképpen kezdetben vala, most, és mind örökkön örökké, Amen.

H T M N U S.

Mondgy napon-ként, és órán-ként

Lelkem dicíreteket.

MARIA-nak, szűz Anyának

ülly vigan Innepeket.

Gondolkodgyál, s-álmékkodgyál

Felségén Afzszonyodnak;

Mond boldognak, és áldot-nak;

Mond Istenünk Annának.

Engesztelleyed, és tisztelleyed,

Hogy a' bűntől meg-mentsé,

Ehez fordúlly, s-arczal borúlly,

Hogy ördög meg-ne ejtsen.

Erre szemlélly, mert e' személy

Drága gyümölcsöt hozott,

Nekünk menyből, Sz. méhéből

Irgalmasságot adott.

Győzedelmét, és védelmét

Nyelvem ennek énekeld;

Antiphona. Magasztalja az én lelkem az Urat, és örvendezett az én lelkem az én Idvezítő Istenemben. Luc. 1. 46.

†. Könyörögi éretünk Istennek szent Anyja. R. Hogy méltók legyünk a' Krisztus igiretire.

I M A D S A G.

Engedgy mi-nékünk szolgaidnak, kegyelmes Ur Isten, testi, és lelki csendességet, és a' boldogságos Szűznek esedezése-által, a' jelen-való szomorúságtól meg-szabaditta-funk, és örökké-való örömben részesek legyünk. A' mi Urunk JESUS Krisztus-által, ki te-veled, és a' szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

A' PRIMARA.

✧. Vigyázz az én segedelmemre &c. *a' mint a' Matutinomban vagy.* Dicsőség Atyának &c.

H T M N U S.

Minden vallya, s-magafztallya
Mint Szüléjét Istennek;
De ne-véllye, hogy fel-érje
Senki felségét ennek.
Mind-az-által, alázattal
Illik hozzája mennünk,
Sok irgalmú, s-nagy hatalmú
Szűz őltalmát keresnünk.
Tudom fenki olyan nincs, ki
Szűzet méltán tisztelné,
De meg-kábúlt, s-esze-fordult
Ki ezt ne-énekelné.
Kinek fénylő, s-ég érdemlő
Elte meg-áldatott;
Rút kevélység, s-eretnekség
Altala meg-rontatott.
Szűz Anyával, mint fáklyával,
Isten nyája tündöklük;
Antiphona. *Meg-tekintette az ő szolgálójának alázatosságát: mert imé ettől-fogva, minden nemzetségek áldotnak mondanak engem.*
Luc. 1. 48.

A' verset, és Imádságot láss a' Matutinomban.

A' TERTIARA.

✧. Vigyázz az én segedelmemre &c. *Láss a' Matutinom elein.*

H T M N U S.

O Nagy nemű, s-győzedelmű
Afszonyok dicsősége;
Kit Annyának, s-Afszonyának
Vall, a' föld kereksege.
Nézd kegyessen, s-kegyelmessen
A' te tisztelőidet;
Tedd méltókká, s-állandókká
A' jóban hiveidet.
Jesse ága, s-szép virága
Epett szívek orvossá
Föld épsége, s-ég szépsége;
Es Istennek titkosá.
Elet fája vagy, s-példája
Minden szent erkölcsöknek;

Palotája, és formája
Egi kegyességeknek.
Idvezléssel, s-engedéssel
Kitől ég fel-nyitattott;
A' kit amaz régi ravasz
Kigyó meg-nem csálhatott.
Tekéntetes, s-nevezetes
Dávid Király leánya;
El-választott, s-ki alkotott
Téged egek Afszonya.
Gyémánt fényű, s-rósa színű
Tisztaság Lilioma;
Kivel épül, vigad, s-szépül
Menyország birodalma.

Egi jól

Egi jókkal, (ékes szókkal
Kérlek) engem nemelíts;
Hogy te kedved-szerint, neved
Dicshíressen, bátorits.

Leg-elsőben, add szívemben
A' te szeretetedet;
Hogy terjeszsz, és gerjeszsz
Lelkem tisztelenedet.

Antiphona. *Nagyot cselekedett nekem, a' ki hatalmas, és áldott az ő neve.* Luc. 1. 49.

A' vers, és Imádság a' Matutinomból.

A' SEXTARA.

✧. Vigyázz az én segedelmemre &c. *a' mint a' Matutinomban.*

H T M N U S.

Noha béna nyelvem, s-néma;
Ajakim fertelmesek;
De szentséged, s-dicsőséged
En-nálam szerelmesek.
Örülly, vigadgy, és hálát adgy;
Mint méltó dicshíretre;
Mert te hittél, s-igy ok lettél
Nékünk az új életre.
Tisztasággal, s-igazsággal
Bővelkedő drága Szűz;
Mint virágra, palma-ágra,
Isten rád gyümölcsöt fűz.
Jóságoddal, s-jóságoddal
Bőldögülni akarunk;
Kinek magva jókkal rakva;
s-Nékünk szerelmes Urunk.

Antiphona. *Nemzetségről nemzetségre az ő irgalmassága, az őtet felöklök.* Luc. 1. 50.

A' verset, és Imádságot láss a' Matutinomban.

A' NONARA.

✧. Vigyázz az én segedelmemre &c. *a' mint feljebb.*

H T M N U S.

Meg-fordúlnak, és újulnak
Altalad rosz szokások;
Meg-pirúlnak, és borúlnak
A' sok hamis vallások.
Tanítottál, s-példát adtál
Világ útállására; (nek
Délczeg testnek, s-rosz erkölcs-
Meg-zabolázására.
Szemeinket, s-elméinket
Hogy menybe igazgassuk;

Tagainknak, s-szokáfunknak
Indulatit fogyassuk.
Táplálgattad, s-apólgattad
A' mi Idvezítőnket;
Szűz méhedben, s-kebeledben
Hordoztad életünket.
Anyá lettél, szűzen szültél
Fiat mi válságunkra;
Dicsőségnak, s-fényességnek
Urát, vigasságunkra.

Áldott

Aldott személy, kitől kevély
Halál meg-tapodtatott;
Bűnös ágnak, s-menyországnak
Kapuja meg-nyittatott.

Aldott légyen, s-velünk tegyen
Jót, kit Anyáknak hiszünk,
Mert született, ki teremtett
Minket, tőled szent Szűzünk.

Antiphona. *Hatalmaságot cselekedett, az ő karjával, és el-széllyesztette a' kevélyeket az ő szívek elméjében. Luca 1. 51.*

A' vers, és Imádság ugyan az, a' ki fellyebb.

A' VECSE RNYERE.

✠. Vigyázz az én fegedelmemre &c. *a' mint fellyebb.*

H T M N U S.

IM dicírlék, s-azon kérlek
Gyógyítsd-meg sebeimet;
Erdemedből, s-kegyelmedből
Töröld-el vétkeimet.

Tízta, s-olly szűz, mint a' szép
tűz

Leheffek, s-mértékletes;
Igaz, s-kegyes, és kegyelmes,
Irgalmas, s-szerelmes.
Nagy szerelmű, s-gyors értelmű
Az égi tudományban;
Isten-felő, s-szentül élő
Mennyei hagyományban.

Aitatos, s-álhatatos
Szelid, és kellemetes;
Jozan, tűrő, sok jót tévő
Nyájas, elmés, s-értelmes.

Antiphona. *Le-vetette a' hatalmasokat a' székből, és fel-magasztalta az alázatosokat. Luca 1. 52.*

A' versét, és Imádságot lásd fellyebb.

A' COMPLETARA.

✠. Afizonyunk, a' te esedezéssed-által meg-engeszteltetvén, térít-
tlen-meg minket a' mi Idvezítő Istenünk. *Rg.* Es az ő ha-
ragját fordítsa-el rólunk.

✠. Vigyázz az én fegedelmemre &c.

Elcsztöje, s-ébreftöje
Ki vagy kétes szívünknek;
Légy vesztöje, s-lillyesztöje
A' mi ellenségünknek.

A' mint kértem, imádg értem.
Vigy Abraham keblébe,
Hogy ne-essém, s-ne-vitéstem
A' kárhozat tűzébe.

Igaz-mondó, a' romlandó
Világon alázatos;
Tűt gyűlöló, bűnt kerülő
s-A' jobban szorgalmatos.

Te őrzőjök, s-segitőjök
Légy a' kereftényeknek;
Idvességet, s-békeftéget
Nyerj az igaz hűveknek.

O egeknek, tengereknek
Tündöklő szép Csillaga;
Kin a' föld, s-meny, sőt a'
Nap-fény
Almélkodik ő-maga.

Szent érdemed, és kegyelmed-
Altal szívem támogatd;
A' mi fáraszt, bűnt meg-áraszt,
Rólunk azt le-rázogasd.

H T M N U S.

Órdög kézből, s-örök tűzből
Az embert meg-mentetted;
Igaz testben, s-terméftetben
Midőn Istent nemzetted.

Tisztaságban, s-igasságban
Noha fiat fogadtál;
Ekeftégtől, s-szüztéftégtől
De te meg-nem foftattál.

Mert szűz voltál, s-szűz marad-
tál
Midőn tőled született;
Azt szoptatván, s-apógtatván
A' ki téged teremtett.

Méltóztasál, szent áldással
Fiadnak ajánlani;
Fejem tűzre, s-örök bűzre
Hogy ne-kezdgyen szállani.

Lágy szívűje, s-egyűgyűvé
Engemet tégy végtelen;
Antiphona. *Az ébeftöket jókkal bé-töltötte, és a' gazdagokat üref-
sen bocsátotta. Luca 1. 53.*

A' vers, és Imádság a' Matutinombéli.

A J A N L A S.

VEdd kedvesen, s-kegyelmesé
Szent Szűz imádságimat;
Hogy szeressén, s-meg-ne vessé
Arra kérd szent Fiadat.

A' bűn-ellen, s-ördög-ellen
őrizz, kérlek, szűntelen.
Meg-ne ejtsen, s-szégyenítsen
E' világnak szerelme;

El-ámittyá, s-meg-vakittyá,
Kit meg-cfalhat őrdöme.

Rút dőlyfőftég, és gyűlöftég
Elmém meg-ne foghassa;
Pokol mérge, s-űndök ferge
Szívemet ne-rághassa.

Reménkedgyél, s-tőrekedgyél
Fiad-előft érettem;
Hogy tekintsen rám, s-meg-
mentfen

Kintől, kit érdemlettem.
Légy őftalmok, s-diadalmok,
Kik űftlik Innepedet;

Vig verséftkel, s-énekeftkel
Tífttelik szent nevedet, Am.

ÖTÖDIK CZIKKEL.

A' Bóldogságos Szűznek életéből, és dicíretiből őftve-
szedett Rósfárium, vagy Olvasó.

Intés, ezen Rósfáriomnak czélfyáról, és
gyakorláfáról.

A' mi Idvezítő Kriftusunknak életét, rythmusokból-álló rósfá-
riomban elődben-tettük a' hatodik Réftnek, negyedik Czikkelében.
Gondolván, hogy ha az ő szent Annya életét-is, olyan verséftben foglal-
tatott rósfáriomban elődbe adgyuk, Kriftusnak, és szent Annjának
kedves, s-néked pedig idvesséftes dolgot cselektűnk, azért imé azt-is
elődbe-tesztűnk.

Mind a' kéttőben a' vala czélunk, hogy mind a' Kriftusnak, s-mind

Ccccc

az 8

H T M

az ő szent Annyának életét, mint-egy csomóban számlélnéd, s-azokból lelked vigasztalására, és táplálására-való elmélkedéseket vehetnél.

A' Krisztus életéről, felgyebb, a' meg-nevezett helyen szállottunk, most a' Böldogságos Szűzét rajszolljuk-le szent Ambrús Doctornal, ki-is így szoll: Mint-egy képben írva legyen nálatok, a' Böldogságos Szűznek szüzessége, és élete, kiben mint-egy tükörben látsék az ő tisztasága, és a' jóságos-cselekedeteknek formája. Innen vegyetek életetek rendelésére-való példát, kiben meg-láttátok mit kellyen meg-jobbítanotok, mit kellyen távoztatnotok, mit kellyen követnetek. Szűz vala nem csak testében, hanem elméjében-is, alázatos szívű, Istenes beszédű, okos elméjű, ritka szavú, az olvasásban gyakorlatos, munkában foglaltos, szemérmetes beszédében, nem embert, hanem az Istent viseli vala előtte. A' szemei nem csavargók, nem vándorlók, beszédi nem fajtalanok, cselekedeti nem szemérmetlenek. Utánna veti: Egy szóval, olyan volt a' Böldogságos Szűz, hogy egyedül az ő élete, minden jóságos-cselekedeteknek, elégséges példája lenne. A' ki azért véle akar jutalmaztatni, ne-restellye életében követni. &c. *Hac Ambrosius libro 2. de Virginibus.*

Innét mondgya szent Bernárd Apátur-is: Ne fordítsd-el a' te fzeleidet ennek a' Csillagnak (a' Böldogságos Szűznek) lényességétől, ha el-nem akarsz borítani a' szél-véftől: ha ellened támadnak a' késérteteknek szél-vefzei, tekints a' Csilagra, hidd segítségül a' szűz M A R I A-t &c. Mert ötet követvén, nem tévelygefsz; ötet kérvén, nem esel kétségbe; ő-róla gondolkodván nem tébolygasz; ha ő tart el-nem esel; ha ő őltalmaz, nem félsz; ha ő vezet, el-nem íaradtz. és így magadban meg-tapasztalod, melly méltán mondatik: *Es a' Szűznek neve M A R I A. Homilia 4. super Missus.*

I. D E C A S.

Idvezitőnknek szent Anya,
Szent Háromságnak Leánya,
Kit öröktől-fogva,
Az Isten választa;
Hogy Fiának légy Anya,
s-Bűnösök párt-fogója.

Mi-Atyánkat mond-el.

Örvendezzenek az egek,
Es a' földi nemzetségek,
Az Istent dicfirjék,
Aldgyák, és tisztellyék;
Ki kegyelmét mutattya
Emberhez, s-vigasztallya.

Idvez-légy Maria &c.

Tisztán

Tisztán méhében fogada
Szent Anyád, s-világra hozza;
Kin az ég örvendez,
Es a' föld zengedez;
Magtalan hogy téged szűl,
Kin minden igen örül.

Idvez-légy Maria &c.

A' Limbusban-lévő Atyák,
Ezért az Istent imádgják;
Mert látták nem kélik
s-Hozzájok érkezik
Az Istennek szent Fia,
Világnak Meg-váltója.

Idvez-légy Maria &c.

O mely böldog volt az óra,
Melyben fel-költ a' hajnala
Az élet Napjának;
s-Mérge a' halálnak
Mert éppen el-öltatott,
s-Mételye meg-fojtatott.

Idvez-légy Maria &c.

Természet-szerint te Anya
Lól, s-Istennek táplálója;
Malaszt-által nekünk
Anyánk, s-remenségünk
Lettél, és bizodalmunk
s-Bánatban vigaságunk.

Idvez-légy Maria &c.

Szüléid templomban visznek,
s-Bé-mutatnak az Istennek;
A' hol szüzességet
Fogadcz, szent életet
Te Teremtő Uradnak,
s-Tellyes Sz. Háromságnak.

Idvez-légy Maria &c.

Mind éjjel, s-nappal imádod
Az Istent ott, s-magasztalod;
Ekes énekekkel,
Szívbeli versekkel
Másoknak példájokra,
s-Lelkek gyuladásokra.

Idvez-légy Maria &c.

Férfiak, s-aszfzonyok látván
Szüzességed, fel-indulván
Szent követésedre;
Szent Léleknek tüze

Egvén az ő szivekben,
Lángadozván lelkekben.

Idvez-légy Maria &c.

Azért az Istennek Annyát
Dicfirjük, s-világ őltalmát;
Ki világ Orvosát
Hozta, s-táplálóját,
Szüzesség virágával
Anyai méltósággal.

Idvez-légy Maria &c.

Adgy nekünk-is tisztaságot.
Testi, s-lelki úndokságot
Távoztass-el tőlünk,
s-Törbe ne-esünk
A' kigyónak, ki fejét
Meg-rontád, és erejét.

Idvez-légy Maria &c.

Hatalmas Teremtő Isten,
Es Meg-váltó Fiú Isten;
Aldgy-meg ő Szent Lélek
A' földön mig élek,
Szentséges malasztoddal
s-Drága ajándékkal.

II. D E C A S.

Mihelyt az Angyal köszönte,
Szent Lélek meg-környékeze;
Az Istennek Fiát,
s-Világ Meg-váltóját
Méhedben bé-fogadád;
Szüzességed meg-tartád.

Mi-Atyánk &c.

A' természetnek folyását
Fellyül-haladád, s-járását;
Midőn Emberré lett
Az Ige, s-testet vett,
Szüzességes méhedben,
Öltöztetvén a' testben.

Idvez-légy Maria &c.

Szent Jöseftől el-jegyzetél,
A' Krisztussal terhbe esél;
Kin Jösef törődék,
De meg-tanítotték
Angyaltól ez titokra,
Es így meg-bátoroda.

Idvez-légy Maria &c.

Ccccc 2

Vala-

Valamint a' Csipke-bokor
Eg vala, de tüztől akkor
Meg-nem eméltetett,
Hanem ékefőbb lett;
Ugy a' te szüzességed
Eppen maradt, s-ízepséged.
Idvez-lég y Maria &c.

O csudálatos szűz virág,
Kit Adám vétke meg-nem rág;
Hanem Eva átkát
Le-törled, s-rút mocsát
Szűzen midőn Fiadat
Szüld, mi Meg-váltónkat.
Idvez-lég y Maria &c.

Evának tiltott gyümölcse
Halált hoz, méhed Gyümölcse
Az élet csiráját
Hozza, s-meny kapuját
Szerencséslen meg-nyitja,
s-Aldásunk fel-állitja.

Idvez-lég y Maria &c.
O csudáknak nagy csudája!
Leánya leszfz Atya Anya,
Isten az embertől
Midőn leszfz, és Szűztől;
Kit meny, s-föld meg-nem
Im Szűz világra hozza. (foga,
Idvez-lég y Maria &c.

Eggyütt lakik az Oroszlány
Benned, és a' szelid Bárány.
Mennyei, és földi,
Uri, és szolgálai
Személyt mikor az Isten
Benned fel-vett szűzen.

Idvez-lég y Maria &c.
Nincs olly elme, ki meg-fogja
Ez mély titkot, vagy ki-mond-
gya;

De hogy ez így meg-lett,
Isten Emberré lett,
Nagy hittel bizonyitja
Isten maga, s-tanitja.

Idvez-lég y Maria &c.
O hát ki ne-örvendezne?
Teljes szívűből ki ne-zengne?

Mikor Isten Fia
Ember leszf, hogy szolgál
Menne nagy méltóságra,
Egi nagy Uraságra.

Idvez-lég y Maria &c.
Szent Szűz szívemből köszöntlek,
Kiben illy nagy csudák lettek;
Irtó-d ki mi szívűnkéből
A' bűnt mindeneftől;
Hogy itt hiven szolgáljunk,
s-Az-után menyben lássunk.
Idvez-lég y Maria &c.
Hatalmas Teremtő Isten. *Lásd
feljebb.*

III. D E C A S.

Idvez-lég y Krisztus szent Anna,
Kiben a' bűn úndoksága
Soha sem láttatott,
Se nem találtatott;
Noha szent Fiad hozád,
Szüzesség meg-tartád.
Mi-Atyánk &c.

Terhes lévén, nagy hegyeken
Altal-menél, s-ligeteken
Ersébetet látni,
s-Jánost vigasztalni;
Ki még annya méhében,
Malasztal meg-tölt éppen.

Idvez-lég y &c.
Mikor egy-mást meg-ölelnék
Szűz, s-Ersébet, köszöntének;
Akkor nagy örömmel,
János vig kedvével
A' Krisztust-is köszönti,
Szentségét ki-jelenti.

Idvez-lég y &c.
Im a' Próféták mondási,
Bé-teljesedtek irási;
Ersébet szívében
Igy szöll, s-a' méhében
János-is bizonyitja,
Rebdeívén azt kiáltja.

Idvez-lég y &c.

A' ki

A' ki ezeket szemléled,
s-Méllyen szivedbe erefzted;
Mennyei áldását
Várhadd, s-ajándékát
Ez drágálatos Szűznek,
Kiben kincse van menynek.
Idvez-lég y &c.

Meg-rontá a' kigyó fejét,
Meg-fojtá mérge erejét;
Nem találta benne
Az ördög mētelye
Sem részt, sem lakó-helyet,
Kin építne mű-helyet.
Idvez-lég y &c.

Aron virágzó veszfzeje,
Idvezitő nemző földé;
Mennyei harmattal,
Es égi mannával
Táplállyá eh lelkűnkét,
s-Vigasztallá szívűnkét.
Idvez-lég y &c.

Bé-pecsételtetett Kút vagy,
Es bé-kerítettetett Kert vagy;
Gedeonnak gyapja.
Kit Isten malasztja
Bőven meg-öntözött volt,
s-Mi-reánk-is árasztott.

Idvez-lég y &c.
Salamon Királynak széke,
Kinek mássa nincs, szépsége
Ennek a' tisztaság,
s-Mennyei gazdagság;
Tündöklök mint a' Nap-lény,
Es tisztaságos edény.

Idvez-lég y &c.
Frigy szekrényre, s-crős tornya,
El-rendeltetett tábora,
Az életnek fája,
Menynek lajtorjája,
Es leg-crősebb vára,
Az Istennek szent Anyja.

Idvez-lég y &c.
Mennyeknek meg-nyílt kapuja,
Istennek ékes temploma,
Evezőknek partya,
s-Bűnösök gyámola,

Es kegyes Szó-szóllója,
s-Kegyelmes Párt-fogója.
Idvez-lég y &c.
Hatalmas Teremtő Isten. *Lásd
feljebb.*

IV. D E C A S.

Uj erkölcsnek tanítója
Te vagy szent Szűz, s-szép példája;
Kiben gonofzságnak
Nincs helye, s-rűtságnak
Sem mérge a' kigyónak,
s-Emberi gyarlságnak.
Mi-Atyánk &c.

A' békeség Fejedelme,
A' halálnak meg-győzője,
Pállya-futásának
Es erős harcának
Jött végbe-vitelére.
s-Ellenség szégyenére.
Idvez-lég y &c.

O mely csudálatos dolog!
A' ki-által az ég forog,
Im az istállóban
A' barmok jászlában
Fekszik; csak a' pásztorok
Udvarollyák, és barmok.
Idvez-lég y &c.

Afzfzony-állat Isten szűli.
Kézében hordozza, s-viszi;
Ki az eget tartja,
s-Földet igazgattya;
A' szent Szűz azt táplállyá,
s-Emlőjével szoptattya.
Idvez-lég y &c.

E' világra hogy született,
Ottan nekünk tárfunká lett;
Magát értünk adá,
Bűnűnkét el-rontá;
Es hogy lenne jutalmunk
Mennýékben, a' mi Urunk.
Idvez-lég y &c.

Mójses törvényét bé-töltéd,
Midőn magad meg-jelentéd
Szent Szűz a' templombá;
Noha nem mocfokban

Szent Fiadat szülted volt;
A' ki-által bűn meg-holt.

Idvez-légy &c.

Engedelmeség czimered,
Es Szegénység volt életed;
Ragyogó Tisztaság,
Kin az egész világ
Mindenütt csudálkozik,
Es az ég álmélkodik.

Idvez-légy &c.

Adám, aszszony-nak-általa
E' világra halált hozta.
De az aszszony-által
Mindent meg-vigasztal
Az Istennek szent Fia,
Es életet hoz-vízfia.

Idvez-légy &c.

Ne vesd-meg a' bűnösöket,
s-Hozzá-járó szegényeket;
Kikért emberré lett,
Szent Fiad, s-téged tett
Aszszonyává mindennek,
Kivált a' bűnösöknék.

Idvez-légy &c.

Valamint a' menyegzőben
Bor el-fogyván, a' vedrekben
Szent Fiad bort ada,
s-Téged meg-halgata;
Ugy reánk-is jó kedvét
Arafsza, s-bőv kegyelmét.

Idvez-légy &c.

Szivünknek vigasztalása
El-száradott, s-a' forrása.
Ertünk szent Fiadat
Kérjed, s-mi Urunkat;
Hogy mi-hozzánk fordulj, s-
Lelki örömet adgyon.

Idvez-légy &c.

Hatalmas Teremtő Isten &c.

V. D E C A S.

Szent szived meg-szomorodott,
Midőn víszik szent Fiadot
Keserves halálra;
De Tanítványára

Tekint, téged Anyának
Ajánl, s-ötet Fiadnak.

Mi-Atyánk &c.

Szent Fiad hogy fel-támadá,
Téged mennyékbe állita,
Angyalok feliben
Szenteknél fellyebben;
Mindenek örömkre,
s-Nékünk segítségünkre.

Idvez-légy &c.

Szent tested el-ne rothadna,
Kitől Isten teste vala;
Menybe vitettéttél,
s-örömbbe tétettél,
Mind testestől, s-lelkestől,
Kin az egész meny örül.

Idvez-légy &c.

O mely nagy örömben vala
Szentek Seregének száma;
Midőn téged láta
Igy fel-magasztalva,
Mennyeknek Királynéja,
s-Bűnösök Párt-fogója.

Idvez-légy &c.

Már dicsőségedben ülven,
Illy méltóságra vitetvén,
Tekints árváidra,
s-Igye-fogyattidra;
Nyújtsd Anyai kedvedet,
s-Oltalmazd hivedet.

Idvez-légy &c.

Ez szám-ki-vetés völgyében,
Itt nyavalygunk nagy inségben;
Azért tekints reánk
Mi kegyes szent Anyánk;
Hogy ördög meg-ne csálljon;
Világ, s-test meg-ne rontson.

Idvez-légy &c.

A' test a' lélek-ellen van,
Világ, s-ördög ostromon van;
Most bárány bőrében,
Most maga képében
Ostromol, hogy vihetne
Örök halál tűzébe.

Idvez-légy &c.

Ezek-

Ezek-ellen nem álhatunk,
Nincsen rajtok diadalmunk;
Hogy-ha nem léfz velünk,
s-Nem segítesz bennünk;
Szent Fiaddal J E S U S-sal,
Mi kegyes Meg-váltonkal.

Idvez-légy &c.

Szentséges Szűz benned bizunk,
Tudod, hogy tiéid vagyunk;
A' Sárkány torkától
Ments-meg, s-haragjától,
Es pokolnak kinnyától,
s-Az örök kárhozattól.

Idvez-légy &c.

Az Angyal Idvezletről-való Elmélkedés, mely 15. Strófából áll, a'
Bóldogságos Szűz tizen-ötödik esztendőjének emlékeztetire, mert
tizen-öt esztendő volt a' Bóldogságos Szűz, mikor az Angyaltól
köszöntetett, és szent Fiát méhében fogadta.

Idvez-légy szűzek virága,
Bűnösöknék bizodalma;
Epa átkot hozza
Mi-reánk, s-meg-ronta;
De te idveséget hozál
Mi-reánk, helybe-állítál.

O MARIA bűnösöknék
Légy gyámola, s-el-csteknek;
Kik hozzád járulunk,
Keserveffen sirunk;
Halgasd-meg mi sirásinkat,
Es buzgó ohajtásinkat.

Mert te tellyes vagy malasztal,
Es mennyei ajándékkal;
Tengernek Csillagja,
s-Eletünk csirája

A' te méhedből születik;
Es mi-nékünk adattatik.
Tellyes lévén minden jókkal;
Jól téfz te, tudom a' jókkal;
Meg-nem vetez senkit-is,
s-Nem útálz bűnös-is;
Hogy-ha hozzád hiven meg-
tér,
Bűn hozzá, az-után nem fér.

Első vagy a' dicsőségben,
A' mennyei Seregekben;
Szent Háromság-után
Kit érdemléz, méltán;
Minket-is vigy-bé menybe,
A' Szentek Seregébe.

Idvez-légy &c.

Szent sebeit az Attyának
Fiad mutattya, s-te annak
Mutasd szent emlédet,
Fáradt, s-bús szivedet;
Hogy nekünk kegyelmezzon
s-Mindé bűnt meg-engedgye.

Idvez-légy &c.

Hatalmas Teremtő Isten &c.

Eleitől-fogva veled
Ur volt, s-a Szent Lélek benned
Malasztával lakott,
s-Benned mulatozott;
El-választa, hogy Jegyessé
Légy, és az Urnak Szülséje.

Veled lévén Ur malasztya,
Szivedet meg-bátorította;
A' kigyónak fejét
Meg-töréd, és mérgét
Eppenséggel meg-fojtottad,
Es lábad-alá tapodtad.

Aldott vagy az Aszszonyok-közt,
Es az Isten, s-emberek-közt
Hívseges Szó-szólló,
Es kegyes Párt-fogó;
Kinek mássa nem hallott
Senkitől, mert nem adatott.

Edes izü lépes-méz vagy
Minden méregtől tisztá vagy;
Nincs benned a' mérge
Sátánnak, s-mételye;
Sem a' bűnöknék rút mocs-
ka,

Sem az Evának nagy átka,
Nincs

Nincs semmi a' te szivedben
Rendetlen, sem a' lelkedben;
Mert egek szépsége,
s-Minden ékeisége
Tellyeffen beléd öntetett,
Ki téged fel-ékesített.
Fellyül-haladcz minden aszszont,
Mert nincs senki, kit meg-nem
vont

A' bűnnek kötele;
Rút ocsmány fekéllye
A' kit meg-nem sebesített;
De hozzád nem közelgetett.
De kinek van olly elméje?
Kinek van olly ékes nyelve?
Ki méltán dicirne,
s-Tégedet tisztelne
O mennyeknek Királynéja,
Es e' földnek szent Aszszonya?
Adott te méhed Gyümölcse,
Mi lelkünknek csemetéje;
Ki Adámnak átkát,
s-Ránk fordult rút szitkát
El-fordítá mi nyakunkról,
s-Aldást hozza jó-vóltából.
Ez szent *Gyümölcs* eledelül
Adatott, nagy kegyelemből
Mi bádgyatt lelkünknek,
s-El-hervatt szívünknek;
Uj életre hogy fel-keljen,
Es Istennel végig éljen.
Te méhed *Gyümölcse* vala
Ki-által a' bűnnek átka
Belőlünk ki-aszott,
s-Meszfze el-távozott;
Elébbi áldásunk viszfza-
Tére, s-velünk meg-marada.
Mi-is te fiad vagyunk,
Noha méltatlanok vagyunk;
O Istennek Anyja,
Lelkünknek gyámola;
Vigyázz reánk ez életben,
Az-után vigy az örömben.

Ave mundi spes MARIA &c.
Harmadik *Innocentius* szentséges
Pápnak *Hymnusa*, a' Böl-
dog *Aszszonyhoz*.

I Dvez-légy világ reménnye,
Kegyeiségnek szép Nap-sénye,
Isten tár-háza edénnye,
Abban bé-várt drága kincse.
Egyedül te választattál
Isten Annjának, s-hivattál;
Férfi-nélkül Fiat hoztál,
s-Egi Gyümölcsöt szoptattál.
Angyaloknak Királynéja,
Bűnösök vigasztalója,
Kegyeiségem rám áraszfza
Kegyelmet, és rajtam tartsa.
Ments-meg engem szent Fiadnál,
Mi Meg-váltó JESUS-unknál,
Mert ha ő tőlünk meszfze áll,
Minden gonosz nyakunkra
száll.
Ugy-van: ellene vétettem,
Bűneimmel meg-sértettem:
De im hozzá, s-hozzád tértem.
Kegyelmedet hogy értettem.
Örizd-meg az én szívemet,
Szent félelemmel lelkemet
Kerítsd-bé; hogy bűneimet
Sirassam, s-ne-rakjak többet.
Adgy nekem eleven hitet,
s-Fgygyűtt erős reménséget,
Lángadozó szeretetet,
s-Halálomkor bődög véget.
Tövis-nélkül-való rófa,
Bűnösöknek vagy orvosá;
Szent Fiad kérd, hogy le-mossa
Bűneim, s-lelkem tisztítsa.
Világnak az ostromlása,
Testnek gonosz vágyódása
Azon van, hogy a' gonoszra
Vigyen, s-örök kárhozatra.

Azért

Azért végy-körül erőddel,
Erősíts-meg kegyelmeddel;
Hogy bátran vijak a' testtel,
Világgal, és az ördöggel.
Midőn el-jön végső napom,
Es közelget ki-múlásom;
Te légy akkor én paifom
s-Fiad légyen bődogságom,

A M E N.

A' Bődogságos Szűznek
bét örömről.

Örülly, s-vigadgy Szűz MARIA,
Mert mihelyt Angyal meg-állda
Fiat fogadcz méhedben.
Efedezzel, kérünk, értünk,
Hogy bűnünkben el-ne vesz-
szünk,
Hanem élylünk szentségben.
Idvez-légy Maria mond-el mind.
örülly, mert malasztal tellyes,
Es Isten Fiával terhes
Lévén, őt szüléd nekünk.
Adgyad, hogy mi gerjedezzünk
ő szeretetből égyünk;
Hozzá kapcsollyuk szívünk.
Idvez-légy Maria &c.
örülly, mert három Királyok,
Kiknek Csillag Kalaúzzok,
Ajándékokat hoznak.

*A' Bődogságos Szűznek hét fájdalomról, és síral-
miról-való kis Solosma.*

A' te Anyádnak síralmiról el-ne felejtkezzél. Ecclesiastici 7. v. 29.

A' M A T U T I N O M R A.

*Első síralma, és szívbéli fájdalma a' Bődogságos Szűznek, Simeon jó-
vendörléséből.* Lucæ 2. *Idvez-légy Maria &c. mond-el mind,*
x. Aszszonyom nyisd-fel az én ajakimat. y. Es az én szám hir-
deti a' te diciretedet.
x. Ur Isten figyelmezz az én segítségemre. y. Uram fies, az én
segedelmemre.
Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek. Miképpen kez-
detben vala, most, és mind örökkön örökké, Amen.

Dddd

H T M.

Elő hitet, s-reménséget,
Adgy langalló szeretetet,
s-Szépségét tisztaságnak.

Idvez-légy Maria &c.

örülly, mert halála-után,
Ördögnek mérgét meg-sojtván
Szent Fiad fel-támadta.
Add, hogy mi-is bűneinkből,
Rút, s-fertelmes erkölcsünkől
Fel-támadgyunk szent Anya.

Idvez-légy Maria &c.

örülly, mert mennyékbe megyen
Szent Fiad, és a' szent hegyen
ül az Atya jobbjára.

Ottan meg-nyitá az eget,
s-Arra ébrefzté lelkünket,
Hogy utánna ohajtna.

Idvez-légy Maria &c.

örülly, mert Szent Lelket küldé,
Kinek tüze fel-gerjeszté
Az Apostolok szívét.
Gyuladgyon-fel mi szívünk-is
ő tüztől, s-mi lelkünk-is;
Öntse ránk szeretetét.

Idvez-légy Maria &c.

örülly, mert te-is mennyékbe
Fel-vitetél, s-az örömben,
Az Angyalok-felibe.

Add, hogy szent Fiadat lássuk,
Szerefsük, s-éppen birhassuk.
A' Szentek Seregébe, Amen.

Idvez-légy Maria &c.

H T M N U S.

I Dvez-lég y keserves Anya,
(Mint Simeon prófétált)
Kit a' keferűség árja,
s-Hegyes-tőre által-járt.
Ezért a' nagy epeségért,
Kérlek, könyörűlly rajtam,
Es illy nagy keferűségért,
Add, a' meñyet, hogy lássam.
Antiphona. Kibez hasonlitsalak téged? vagy kibez mondgyalak hasonlónak téged Jerusalemléány? mivel vesszelek-össze téged, és vigasztallyalak téged, Sionnak szűz Leánya? mert nagy, mint a' tenger, a' te nyomorúságod. Threnorum 2. v. 13.
v. A' te lelkedet által-járta a' fájdalomnak töre. R. Hogy ki-nyilatkozzanak fok szivekből a' gondolatok, Luc 2. v. 35.

I M A D S A G.

U Ram JESUS Kristus, kérünk tégedet, hogy most, és halálunknak óráján, legyen szó-fzőllónk, a' te szentséges Anyád, a' Bóldogságos szűz MARIA, a' te kegyeséged-előtt; kinek szentséges lelkét, a' te szenvedésidnek idején, a' fájdalomnak töre által-járta: Te-általad mi Urunk JESUS Kristus, világ Meg-váltója, ki az Atyával, és szent Lélekkel élz, és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

A' P R I M A R A.

Második fájdalma, Egyiptomba szaladáskor. Matth. 2. v. 14.
Idvez-lég y Maria &c.
v. Ur Isten figyelmezz &c. a' mint a' Matutinomban.

H T M N U S.

I Dvez-lég y Heródes-elől
Ki Fiaddal szaladál
Egyiptomba, s-minden-felől
A' dűhűség lesben áll.
Add, e' világ Egyiptomát
s-Hagymáját meg-útállyuk,
Szent Fiadnak az országát
Tellyeséggel kívánnjuk.
Antiphona. Lássad Uram, mert háborgattatom, meg-haborodott az én basam: fel-fordúlt az én szívem én-bennem, mert rakva vagyok keferűséggel, otkin a' fegyver öl-meg, és otthon hasonló balállal vagyon. Threnorum 1. v. 20.
v. Uram előttd minden kívánságom. R. Es az én fohászzkodásom előttd el-nem rejtetett. Psalm 37. v. 10.
Az Imádság a' Matutinomban-való.

A' T E R T I A R A.

Harmadik fájdalma, mikor tizenkét esztendő Fiát el-vesztette.
Luc 2. v. 43. Idvez-lég y Maria &c.
v. Ur Isten figyelmezz &c. lássa fellyebb.

H T M

H T M N U S.

I Dvez-lég y, ki keserveffen
Szent Fiadat kereséd,
Viszfa-térvén nagy febeslen,
A' templomban meg-leléd.
Adgyad, hogy én-is keressém
Szeretnek tűzével
Szent Fiadat, és meg-lellyem;
s-Meg-ne bántám bűnűmel.
Antiphona. Sirván sirt éjjel, és az ő köny-búllatási az ő orczáin: nincs a' ki vigasztallya őtet minden szerelimesi közzül. Threnorum 1. v. 2.
v. Pufztává tett engem. R. Egész nap bánattal emésztett engem. Threnorum 1. v. 13.
Az Imádság ugyan az, a' ki a' Matutinomban.

A' S E X T A R A.

Negyedik fájdalma, Kristusnak meg-fogásakor, és ostromozásakor.
Matthai 26. v. 57. &c.

Idvez-lég y Maria &c.

v. Ur Isten figyelmezz &c.

H T M N U S.

I Dvez-lég y, ki szent Fiadat
Fogva, s-kötözve látád,
Ki mondhatná-ki kinodat,
Midőn szidalmát hallád?
Add, hogy az ő szenvedése
Mentse-meg a' kinoktól
Mi lelkűnk, és szent vére
Mossa-meg a' mocoktól.
Antiphona. Lássad Uram az én nyomorúságimot, mert fel emelkedett az ellenség. Az ellenség kezét vettette minden kívánatos dolgaimra. Threnorum 1. v. 9. & 10.
v. Ki ad az én fejemnek vizet, és a' szemeiműek, köny-húllatá-foknak forrását? R. Es éjjel, s-nappal firok. Jerem. 9. v. 1.
Az Imádság a' fellyebb-való.

A' N O N A R A.

Ötödik fájdalma, Kristusnak fel-feszítésekor. Luc. 23. v. 33.
Idvez-lég y Maria &c.

v. Uram figyelmezz &c.

H T M N U S.

I Dvez-lég y, ki kereszt-alatt
Keserűséggel állál;
Szomorkoda minden állat,
Hogy Fiadtól meg-válál.
Szivednek nagy fájdalomért
örizd-meg én szívemet;
s-Lelkednek epeségéért,
Igazgasd életemet.
Antiphona. O ti minnyajan, a' kik által mentek az úton, figyelmezzetek, és lássátok, ha vagyon-e fájdalom, mint az én fájdalomom. Threnorum 1. v. 12.

Dddd 2. &c. Kc.

✱. Kézekkel tapsoltak te-rajta, az úton-járók. R. Sűvöltöttek,
és hajtogatták fejeket, a' Jerusalemlányán. *Thren. 2. v. 15.*
Az Imádságot lásd a' Matutinomban.

A' V E C S E R N Y E R E.

Hatodik fájdalma, mikor a' Kristus teste, a' keresztről le-vétetett.
Marci 15. v. 46.

Idvez-légy Maria &c.

✱. Ur Isten figyelmezz &c.

H Y M N U S.

I Dvez-légy, ki szent Fiadat Adgyad, hogy én mind halálig
A' keresztről le-véved, A' kereszttel vísellyem;
Es drága gazdagságodat Es ő-rajta, éppen végig
Tízta gyólcfa! bé-fedéd. Fűgve legyen a' szívem.

Antiphona. Ne bijatok engem Nőtimnek (az-az szépnek) hanem
bijatok engemet Márának (az-az keserűnek) mert keserű-
séggel igen meg-töltött engem a' Mindenható. Ruth 1. v. 20.

✱. Kötés Myrrha nekem az én szerelmem. R. Az én emléim-
között fog mulatni. *Cantic. 1. v. 12.*

Az Imádság a' Matutinombéli.

A' C O M P L E T A R A.

Hetedik fájdalma, Kristus el-temetésekor. Marci 15. v. 46.

Idvez-légy Maria &c.

✱. Téríts-meg minket, mi szabadító Istenünk. R. Es fordítsd-el
rólunk a' te haragodat.

✱. Ur Isten figyelmezz &c.

H Y M N U S.

I Dvez-légy, ki koporsóban. Illy fok keserűségidért
Szent Fiadat bé-zárád, Adgy erőt inséginkben;
Kőből ki-vágott új sirban Es drága szenvedésidért,
Testét téved, s-ott hagyád. Vitefsünk-fel mennyékben.

Antiphona. Az-okáért sírok én, és az én szemem vizeket ereszt;
mert távol lett én-tőlem a' vigasztaló, az én lelkemnek meg teri-
tője. *Threnorum 1. v. 16.*

✱. El-fogyatkoztak, a' köny-hullatások-miatt, az én szemeim.
R. Meg-háborodtak az én belső részeim. *Threnor. 2. v. 11.*

A' fellyül meg-irt Imádság mondatik itt-is.

A J A N L A S.

Engedd, azért keserves Szűz, Veled-együtt kesergeni,
Hogy a' mennyei jókban Es szenvedni kész vagyok;
Részem legyen, nincs befed bűz Minden fájdalmat viselni,
s-Fiad boldogságában. Mivel-hogy tiéd vagyok.

Imádság

Imádság a' Boldogságos Szűzhöz,

SZentséges szűz M A R I A, szűzeknek örökké-való szűze,
irgalmasságnak, és malasztnak Anyja, minden el-ha-
gyattaknak reménsége, minden kétségben esendőknak vi-
gasztalója, az-által a' bánatnak fegyvere-által, melly a' te lel-
kedet által-járta, midőn a' te egyetlen-egy Fiad, a' mi U-
runk J E S U S Kristus a' halálnak kinnyát szenvedné, a' ma-
gos kereszt-fán; és amaz fiúi indulat-által, mellyet ő, a' te
Anyai siránkodásodon, és bánkodásodon szánakodván, az
ő tőkélletes szereteti hely-tartójának, szent Jánosnak aján-
lotta a' te gondviselésedet: szánakodgyál kérlek az én szo-
rongatásimon, ellenkedésimen, erőtlenségimen, szegénysé-
gimen, szorgalmatosságimon, és mindennemű szükségimen.
O nyomorultaknak könyörülője, lanyarodtaknak édes vi-
gasztalója, árváknak minden szükségikben kész segítője,
halgassd-meg az én könyörgésimet, és tekints árvaságomnak,
és nyomorúságomnak köny-hullatására, mert sok féle insé-
gek, és szorongatások köziben helyheztettem az én bűneim-
ért, és Isten után, senkihez bátrabban nem-folyamodhatom,
mint te-hozzád kegyes szűz M A R I A, a' mi Urunk J E S U S
Kristusnak szüléjéhez, és a' mi emberségünk meg-újítójá-
hoz. Annak-okáért, a' te szokott kegyelmednek, és irgal-
masságnak fűleit, jó-kedvel hajtsd-könyörgésemre, a' te
irgalmasságos Fiadnak könyörületességéért, és hozzánk-való
gerjedezéséért, a' midőn az Atyával, és szent Lélekkel, el-
végzette fel-venni a' gyarló testet, a' mi idvességünkért, és
az Angyalnak izeneti-által, és a' szent Léleknek meg árnyé-
koz-á-által, a' te tisztaságos méhedben meg-testesült, és a' te
méhedben rekesztve Isten, és Ember hordoztatott, és ki-
lencz holnapnak el telefe-után, a' szent Lélek cselekedeti-
által, a' te Szűz méhednek dicsőséges udvarából ki-jővén,
nem irtózott e' világnak meg-látogatásától. Az-által, a' szo-
rongatás-által, melyben volt a' te Fiad, a' mi Urunk J E S U S
Kristus, az olaj-fáknak hegyén, kérvén az Atyát, hogy ha-
lehetséges volna, múlték-el tőle a' szenvedésnek pohára.
A' három útbéli imádságáért, az ő rettenes szenvedésére, és
halálára-való menetelért, a' hová őtet köny-hullatásiddal

Dddd 3

követ-

követted. A' gyalázatokért, pökdösésekért, csúfolásokért, hamis vádolásokért, és hamis iteletekért. Az ő kötözési, és ostorozásiért, az ő köny-húllatásiért, és véres veretekiért, az ő halgatásiért, rettegéséért, unalmáért, és szívének szomorúságáért. Azért a' szemérmetségéért, melyben volt, midőn meztelen függött a' keresztfán, te-előtted kegyes szűz MARIA, és minden nép-előtt. A' náddal veretett Királyi fejéért. az ő tövis koronájáért, és szomjúságáért, az epével egyeltetett eczetnek kóftolásáért. A' dárdával által verettetett szent oldaláért, a' vérnek, és víznek oldalából ki-folyásáért, és mi-reánk ki-öntetett bővséges irgalmafságiért, kezeinek, és lábainak, a' szegekkel által-liggetéséért. Az ő drágálatos szent lelkének az Atya kezébe ajánlásáért, midőn nagy kiáltással azt mondaná, Hely, Hely Lamma Sabaethani, és fejét le-hajtván, lelkét ki adá; mondván: El-végződött. A' superlátnak két-felé hasadásáért, a' kő-szikláknak repedésekért, a' földnek meg-indulásáért, a' napnak, és hódnak meg-homályodásiért. Az ő keresztiért, és haláláért, az ő pokolra szállásáért, és minden lelkekért, kiket el-jövetelivel meg-vidámitott. Az ő öröméért, győzedelmiért, és dicsőséges fel-támadásáért. Az ő meg-jelenéséért, melly által negyven napig fel-támadása-után, te-tőled el-valasztott szűz MARIA, és az Apostoloktól, s-egyebektől-is láttatott. Az ő dicsőséges menybe-meneteléért, midőn tőled, és a' több hivektől láttatván fel-emeltetett. A' vigasztaló szent Léleknek malasztja-által, mellyet tűzes nyelvek-által öntött az Apostolok szívekben, és ő-általok az egész földnek kerektségére ki-öztott. A' rettenetes iteletnek napjáért, mellyen ő el-jövendő léfzen, itilni eleveneket, és holtakat, és a' világot tűz-által. Minden veled közlött bánatiért, és szenvedésiért e' világon: Az ő meg-mondhatatlan örömiért, midőn azon szent Fiadnak eleibe vitettél, a' holott vég-nélkül örülsz. és örvendeszsz, vigasztald az én szívemet, és halgass-meg engem; és a' mint bizonyos vagyok benne, hogy téged becsúll, semmit néked meg-nem tagadván, úgy könnyebben, tökéletesebben, gyorsábban, s-hasznosabban érezzem a' te segítségedet, és vigasztalásodat, a' tennen, és a' te Fiad irgalmafságos szívének édesége-által, ki akarattyokat cselekszi az ötet félőknek, és az ő-benne

benne gyönyörködőknek szívek kívánságát meg-adgya..

Alázatosan könyörgök, és segítségül hívom a' te nevedet, hogy nyerj énnékem az Istennél, a' te édes Fiadnál, a' közönséges keresztyén hitben álhatatos reménységet, tökéletes szeretetet, igaz szívbeli töredelmességet, könyhúllatásomnak forrást, bűneimnek éppen-való meg-gyónását, méltó, és igaz elég-tételt, és szorgalmatos őrzést a' bűnköktől, e' világnak meg-útállását, az Isteni, és atya-fiúi szeretetet, a' te szent Fiadnak ostorozását az én testemben, békeséges-tűrést, a' te szent Fiadnak szeretetéért, még a' gyalázatos halált-is, ha szükség volna: az én fogadásimnak bé-töltését, a' jó-cselekedetekben álhatatóságot, tulajdon akaratomnak fojtogatását, előtted kedves nyájaskodásmat, bódog ki-műlást, az én végső órámon igaz penitentiát, és az én szűleim, atyám-fiai, és minden élő, és ki-múlt jó-tévőimnek örök életet, Amen.

Más Imádság, a' keresztfalatt álló keserves Szűz MARIA-hoz, és szent János Evangéliáshoz.

O Szeplőtelen, és örökké áldott, kivált-képpen-való, és hasonlíthatatlan Szűz, Istennek szent Annya MARIA, Istennek kedves temploma, szent Léleknek tár-háza, menyországnak ajtaja; ki-által Isten után, él e' világnak egész kereksege. Hajtsd-hozzá irgalmafságnak Annya, a' te kegyességed fűleit, és vedd-bé méltatlan könyörgésimet, és légy nékem, igen nagy bűnőfnek, mindenkben kegyes, és kegyelmes segítőm. O bódogságos szent János, Krisztusnak szerelmes barátja, ki önnön magától Urunk JESUS Krisztustól szűzen választatál, és a' többi-között, inkább szerettettél, és a' mennyei titokban, bővebben részfeltettél; mert te igen fő-Apostollá, és Evangéliává tétettél. Téged-is segítségül hilak, azon mi Idvezítő Urunk JESUS Krisztus, szent Anyával MARIA-val, hogy együtt ő-véle segélly-meg engé. O mennyei ékes két gyöngy, MARIA, és János! ő Isten-előtt világoskodó két szövetnek; a' ti világosságtok fényével, széllýeszfétek-el, az én gonofságimnak folyhóit; mert ti vattok ketten, kikben az Istennek egyetlen-egy Fia, a' te-kéletes, és tiszta szűzességnek érdemeért, az ő szeretetének privilé-

privilegiomát, a' keresztfán függén, meg-erősítette; egyi-
teknek így mondván: *Aszszony-állat imé a' te Fiad*: másíknak
pedig így: *Imé a' te Anyád*. Annak-okáért, ennek a' szentsé-
ges Izeretnek édeségében, mellyel akkor az Ur szájából,
mint Anya, és Fiú, egy-máshoz kapcsoltattatok; mind ket-
tőtöknek, én igen nyomorúlt bűnös ember, ajánlom ma
testemet, és lelkemet; hogy minden órában, és szem-pillan-
tásban, kívül, és belől, nékem erős őrzőim; Isten-előtt pedig
kegyes szó-szóllóim lenni méltóztatatok. Kérjetelek nékem,
kérek, testi, és lelki egészséget. Tőrekedgyetek, kérek,
tőrekedgyetek, a' ti dicsőséges könyörgéste-álat; hogy szí-
vem méltóztatásuk meg-látogatni, és benne lakni a' malaszt
osztó Sz. Lélek; ki engem minden bűnök rútságából ki-tisz-
titson; szent, és jóságos erkölcsökkel fel-ékesítsen, Isten,
és felebarátom Izeretiben, állandóvá, és álhatszósá tegyen, és
ez élet-után engem a' választottak örömjére juttasson, a' ke-
gyességes Vigasztaló. ki az Atyával, és Fiúval, él, és ural-
kodik mind örökkön örökké, Amen.

Hymnus a' Bóldog Aszszony sralmiról, és keserűségiről.

Alla a' keserves Anya,
Kereszt-fánál sralmába,
Midőn fűgne szent Fia.
Kinek meg-epedett szívét,
Tőredelmes, és bús lelkét
Hegyes-tőr által-járta.
O mely keseredett ügyben,
Akkor vala, s-győtrelemben
Egyetlen-Egynék Annya.
Ki sir vala, és kinlódék,
Retteg vala, és finlódék;
Szent Fiának halálán.
s-Vallyon van-é, ki ne-sirma,
Krisztus Annját hogy-ha látná,
Illy nagy keserűségben?
s-Ki tűrhetné, hogy ne-szánná,
Ez szűz Anyát, hogy-ha látná
Fiával illy nagy kinban.
Az ő népének vétkeért,
Látta JESUS-nak győtrelmét,
Es meg-ostorozását.

Látta az ő édes Fiát,
s-Holt-számán ő el-hagyását,
Szent Lelke ki-adását.
O Szűz Izeretnek kútya,
Engedd, veled-eggyűtt tartsa,
Szivem szivednek kinnyát.
Add, hogy szivem fel-gerjedgye,
JESUS Izerelmétől éngen.
Hogy néki kedveskedgyen,
O szent Anya ezt mivellyed,
Meg-feszültnek belém messed,
Mélységeffen sebeit.
Meg-febelsített Fiadnak,
Ertem kinzott Magzatodnak,
Kinnyát velem közöllyed.
Engedd, veled hogy sirhassak,
Fel-feszültön jajgathassak,
Mig nyújtom életemet.
Kereszt-alatt veled álljak,
Ottan társul fogadgyalak
Sralmomban kívánlak.

Ah szű-

Ah szűzeknek nemes Szűze!
Ne-vály itt sovány izemre.
Add, hogy veled sirhassak.
Krisztus halálának kinnyát,
Kin-szenvedésének súlyát
Add, szent Szűz viselhessem.
Sebeivel febelsíts-meg,
Keresztével részegíts-meg;
Szent Fiadnak kedvéért.

Fel-gerjesztett, és gyulasztott,
Szűz általad meg-tartatott
Itéletkor lehessek.
Krisztus kereszte őrizzen,
Szent halála el-készítsen;
Sz. malasztja meg-tartson.
A' test midőn földé lészén,
Add, a' lélek bé-meheffen,
Paradicsom fényébe, Amen.

H A T O D I K C Z I K K E L.

*A' Bóldog Aszszonynak közönséges Rósiarimjáról,
avagy Olvasójáról.*

A' több aítatóságek-között, közönséges a' Bóldogságos
Szűznek *Rósiarimja*, *Koronája*, és *Olvasója*, ki közönségeffen, egy
Hízek egy Istenből, hét *Mi-Atyánk*ből, és hatvan három *Angyali Id-*
vezletből áll. A' *Hízek* egy Isten, hitünk ágazatit foglallya
magában, kikről-is leg-előszőr tudományt teszünk, mikor
az Olvasónak mondásához fogunk. A' hét *Mi-Atyánk*, vagy
a' Bóldogságos Szűznek hét örömit, a' mint az *örvendetes* Olva-
sóban: vagy hét *fájdalmit*, és *sralmit*, a' mint a' *sralmas* Olva-
sóban: vagy hét *dicsőséget*, a' mint a' *dicsőséges* Olvasóban, fog-
lallya magában. A' hatvan három *Angyali Köszöntés* pedig, a'
Bóldogságos Szűz *M A R I A*-nak hatvan három esztendeinek
emlekezetit adgya előnkbe, a' mellyekben élt e' világon.

Az Olvasó három részre oszlik. 1. *örvendetes*; mert a'
Bóldog Aszszonynak örömit foglallya magában. 2. *Sralmas*;
ki a' Bóldog Aszszony sralmit, és fájdalmit hozza-elé. 3. *Di-*
cőséges; ki a' Krisztus JESUS-nak, és a' Bóldogságos Szűz-
nek dicsőségét adgya-elé.

Az *örvendetes* mondatik Advent első Vasárnaptól-fogva,
hamvazó Szeredáig. A' *Sralmas*, Húsvétig. A' *Dicsőséges*,
Szent Háromság napjáig. Szent Háromság napjától-fogva
pedig, hetedszaka naponként el-osztatik, ez a' három rend-
béli Olvasó, egész Adventig. úgy-hogy, az *örvendetes*, Hét-
főn, Kedden, és Szombaton. A' *Sralmas*, Szeredán, és Pén-
teken. A' *Dicsőséges*, Vasárnap, és Csőtörtőkön mondatik.

Az *örvendetesben*, a' három kis szemeken, három jóságos-
cselekedetet kérünk. 1. Eleven Hitet. 2. Erős Reménységet.
3. Tekéllertes Szeretetet.

Eeeee

A' Si-

A' Siralmasban-is hármat kérünk. 1. Elmenknek megvilágosítását. 2. Akaratunk jóra hajlását, és tökéletességét. 3. Emlékezetünknek erősségét.

A' Dicsőségesben-is hármat kérünk. 1. Gondolatinknak igazgatását. 2. Szóllásinknak jó el-intézését. 3. Cselekedetinknek jó el-rendelését.

Mind a' három rendbéli Olvasó pedig öt öt Mystériomot, avagy titkokat, kik vagy Krisztusról, vagy a' Boldogságos Szűzről emlékeztetnek, foglal magában.

Az öröndetesben első mystériom, a' Krisztus meg-tesztelése. 2. Ersébet látogatása. 3. Krisztus születése. 4. A' templomban való bé-mutatása. 5. A' templomban meg-találása.

A' Siralmasnak első mystériomja, a' Krisztus keserves imádása a' kertben. 2. A' Krisztus ostromozása. 3. A' Krisztusnak tövissel való meg-koronázása. 4. A' keresztnek a' Kálvária begyére vitele. 5. A' Krisztusnak fel-feszítése.

A' Dicsőségesben ezek a' mystériomok vannak. 1. Krisztusnak fel-támadása. 2. Menybe-menetele. 3. A' Szent Léleknek elküldése. 4. A' Boldogságos Szűznek menybe-vitele. 5. A' Boldogságos Szűznek menyben meg-koronázása. Mellyeket rövideden im így jegyzünk-fel.

Az öröndetes Olvasóban, im ezek a' Jóságos-cselekedetek.

1. Ki mi-bennünk az eleven Hitet gyarapítja.
2. Ki mi-bennünk az erős Reménységet gyarapítja.
3. Ki mi-bennünk a' buzgó, és tekiéletes Szeretetet gyarapítja.

A' Mystériomok pedig, az öröndetes Olvasóban ezek.

1. A' kit szűzen méhedben fogadtál.
2. A' kit szűz méhedben hordoztál, midőn Ersébetet látogatnád.
3. A' kit szűzen e' világra szűltél.
4. A' kit a' templomban Istennek bé-mutattál.
5. A' kit a' templomban, a' Doctörök-közt meg-találtál.

A' Siralmas Olvasóban, ezek a' Jóságos-cselekedetek.

1. A' ki világosítja-meg a' mi elménket.
2. A' ki a' mi akaratunkat igazgassa.
3. A' ki a' mi emlékezetünket meg-erősítse.

Ugyan

Ugyan azon Olvasóban, ezek a' Mystériomok.

1. A' ki mi-érettünk vérrel verítezett.
2. A' ki mi-érettünk meg-ostoroztatott.
3. A' ki mi-érettünk tövissel koronáztatott.
4. A' ki mi-érettünk a' keresztet a' vállán vitte.
5. A' ki mi-érettünk fel-feszítettetett.

A' Dicsőséges Olvasóban, ezek a' Jóságos-cselekedetek.

1. A' ki a' mi gondolatinkat igazgassa.
2. A' ki a' mi szóllásinkat igazgassa.
3. A' ki a' mi cselekedetinket igazgassa.

Ugyan azonban, ezek a' Mystériomok.

1. A' ki halottaiból fel-támadott.
2. A' ki dicsőségesen mennyékbe ment.
3. A' ki a' Szent Lelket el-küldötte.
4. A' ki téged mennyékbe fel-vitt.
5. A' ki téged mennyékben meg-koronázott.

Illyen-képpen mondgyad azért az Olvasót: A' keresztten mond-el a' Hízek egy Istent. Az-után mond ez igéket: Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek. Miképpen kezdetben vala, most, és mind örökkön örökké, Amen. Az-után, a' nagy szemén, mond-el a' Mi-Atyánkat. Esísmét utánna. Dicsőség Atyának, és Fiúnak &c. Ezt a' dicíretet minden nagy szemén, a' Mi-Atyánk előtt, és utánna-is mond-el. A' három kis szemnek elsőjén így imádkozzál: Idvez-légy M A R I A, (Atya Istennek kedves Leánya) Malasztal vagy tellyes, Ur vagy te veled, te vagy áldott az Aszfzony-állatok között, és áldott te méhednek gyümölcse JESUS (A' ki mi-bennünk az eleven hitet gyarapítja) Aszfzonyunk szűz M A R I A, Istennek szent Annja, imádgj Istent érettünk bűnösökért, most és halálunknak óráján, Amen.

A' második kis szemén: Idvez-légy M A R I A, (Fiú Istennek szent Annja) malasztal vagy tellyes &c. A' harmadik kis szemén: Idvez-légy M A R I A (szent Lélek Istennek szerelmes mátkája) malasztal vagy tellyes. Ezeket a' három igéskéket, akár mellyik rendbéli olvasót mondgyad, mindenkor mond-el a' három kis szemeken. Vedd észedbe pedig, hogy valamin az-után a' szent Név-után, JESUS, tettük: A' ki mi-bennünk az eleven

Eeeee 2

hitet

bitet gyarapítsa, s-az-után tovább mentünk az idvezletben: Afz-
szonyunk szűz MARIA &c. így azon szent Név után tedd
a több jószágos-cselekedeteket; akár örvendetes, akár Siralmas, akár
Dicsőséges olvasót mondgy. Hasonló-képpen, a' mystériomokat-
is azon szent név után, JESUS, tedd, s-az-után menny tovább az
Idvezletben.

Vedd eszedbe azt-is, hogy mivel minden Mi-Atyánk között
tiz-tíz aprószemek vannak, s-a' mystériom pedig csak öt; annak-
kéért, midőn az első öt apró szemek el-mondod mind az öt mystério-
mokat, ismét a' más öt apró szemeken, ugyan-azon öt mystériomokat
mond-el újonnan. Az első mystériomot, a' tíz első kis szemeken repe-
táld, a' másodikat, a' más tizen, a' harmadikat, a' harmadik tizen,
a' negyediket, a' negyedik tizen, az ötödiket, az ötödik tizen. Mivel-
hogy pedig, még az olvasón tíz apró szem marad-el; azért az első
mystériomot, mond-el a' két első kis szemek; a' másodikat a' harmadi-
kon, és negyedikén; a' harmadikat az ötödiken, és hatodikon; a' ne-
gyediket, a' hetedikon, és nyolczadikon; az ötödiket a' kilenczediken,
és tizediken.

Végére (a' mint fellyebb mondottuk) a' kereszten, Hiszek egy
Istent kell mondani, a' nagy szemeken, Mi-Atyánkat, az aprókon,
az Angyali Idvezletet. Es hogy a' Mi-Atyánknak mind előtte,
s-mind utánna, iméz igéket: Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és
szent Léleknek &c. Ezek-után az igék után, az első nagy szemek
mond-e' következendő igéket:

Az első nagy szemek, a' Mi-Atyánk-után, és amaz igék-után:
Dicsőség Atyának: mond ez igéket: Tíz ezerfzerte dicfirje-
nek, dicsőítsenek, áldgyanak, és magasztallyanak téged
szentséges szűz MARIA, Istennek szent Anyja, minnyájan
a' szent Angyalok, és Arkangyalok; kikkel adgyad, hogy
mi-is lássunk, és dicfirjünk téged a' mennyei boldogságban.
Amen.

A' második nagy szemek: Húsz ezerfzerte dicfirjenek, di-
csőítsenek, áldgyanak, és magasztallyanak téged szentséges
szűz MARIA, Istennek szent Anyja, minnyájan a' szent
Patriárkák, és Proféták; kikkel adgyad, hogy mi-is lássunk,
és dicfirjünk téged a' mennyei boldogságban, Amen.

A' harmadik nagy szemek: Harmincz ezerfzerte dicfirje-
nek &c. minnyájan a' szent Apostolok, és Evangélisták;
kikkel adgyad &c.

A' negye-

A' negyedik nagy szemek: Negyven ezerfzerte dicfirjenek
&c. minnyájan a' szent Martyrok, és Confessorok; kikkel &c.

Az ötödik nagy szemek: Ötven ezerfzerte dicfirjenek &c.
minnyájan a' szent Szűzek, és özvegyek; kikkel adgyad &c.

A' hatodik nagy szemek: Száz ezerfzerte, dicfirjenek
&c. minnyájan az Istennek Szentek; kikkel adgyad &c.

Hogy pedig hasznosabb legyen imádságod, leg előszőr-is bizo-
nyos intentiót, szándékot, és véget tégy-fel; az-után kevesse' elmél-
kedgyél a' mystériomokról, a' melyek az akkori olvasóban mondatnak.

Ennek a' közönséges Olvasónak Authori, és kezdői voltak, Sera-
ficus szent Ferencz, és szent Domokos.

H E T E D I K C Z I K K E L.

Afzszonyunk szűz MARIA-nak nagy Solosmája.

A' M A T U T I N O M R A.

Idvez-léggy Maria, malasztal vagy tellyes &c. mond-el mind.

†. Uram nyisd-fel az én ajakimat. gy. Es az én szám a' te dicfire-
tedet hirdeti.

†. Ur Isten figyelmezz az én ségedelmemre. gy. Uram siess az én
segítségemre. Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és szent Lélek-
nek. Miképpen kezdetben vala. most, és mindenkoron, és
mind örökkön örökké, Amen. Alleluja.

Igy mondatik az Alleluja, mindenik órára, a' Nagy-szombati Vecsernyé-
től-fogva, a' Septuagesima Vasárnap-eltől-való Szombatnak Complé-
tájáig. Mert akkor a' Nagy-szombati Vecsernyéig, az Alleluja-be-
lyett ez mondatik: Dicfiret Uram néked, örök dicsőségnék Ki-
rályra.

I N V I T A T O R I U M. az-az, Isteni dicfiretre-való

H I V A T A L.

Idvez-léggy MARIA malasztal tellyes, Ur vagyon te-veled. Csak
eddig mondgyad. Még egyszer repetáld: Idvez-léggy
MARIA, malasztal tellyes, Ur vagyon te-veled.

X C I V. Z S Ó L T A R.

Jertek örvendezzünk az Urnak; vigadgyunk a' mi szaba-
ditó Istenünknek: előzzük-meg az ő orcáját hálá-adás-
sal, és Zsoltári dicfiretekkel vigadgyunk néki. Idvez-léggy
MARIA, malasztal tellyes, Ur vagyon te-veled.

Mert az Isten, nagy Ur, és nagy Király minden Istenek-
felett: mert el-nem veti az Ur az ő népét, mert ő kezében

Eeeee 3

van-

Es kedvesek lesznek az én szám beszédi: és a' szívem elmélkedése te-előrted mindenkor.

Uram én segitőm: és én Meg-váltóm.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c. *Minden Zsoltár után úgy mondatik, a' mint feljebb.*

Antiphona. *Mint a' választott myrrha, gyönyörűséges illatot adal, Istennek szent Szűlője.*

Antiphona. Ez Szűznek.

XXIII. ZSOLTÁR.

AZ Uré a' föld, és annak tellyesége: a' föld kereksege, és minnyájan, a' kik abban laknak.

Mért ő a' tengereken fundálta azt: és a' folyó-vizeken kékítette azt.

Ki megyen-fel az Ur hegyére? avagy ki áll az ő szent helyén?

Az ártatlan kezű, és a' tiszta szívű: a' ki a' lelkét héjában nem vette, sem álnoksággal nem eskütt felebaráttjának.

Az vérszen áldást az Uról: és irgalmaságot az ő szabadító Istenétől.

Ez az ő keresőinek nemzetsége: a' Jákob Istene orczája keresőinek.

Emellyétek-fel Fejedelmek, a' ti kapuitokat, és emelkedgyetek-fel örökké-való kapuk: és bé-mégyen a' dicsőségnek Királlya.

Kicsoda ez a' dicsőségnek Királlya? az erős és hatalmas Ur: a' hatalmas Ur a' harczon.

Emellyétek-fel Fejedelmek, a' ti kapuitokat, és emelkedgyetek-fel örökké-való kapuk: és bé-mégyen a' dicsőségnek Királlya.

Kicsoda ez a' dicsőségnek Királlya? az öröknek Ura, és a' dicsőségnek Királlya.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c. *Ísű feljebb.*

Antiphona. Ez Szűznek ágyas-háza-elött, gyakorollyatok nekünk, az egymásnak felelő édes énekeket.

℣. El-terjedett a' nyájasság a' te ajakidban. ℞. Azért áldott-meg téged az Isten örökké.

Mi-Atyánk &c. mond-el egészben.

Absolutio, az-az végezet. A' boldog, és mindenkor szeplőtelen Szűz MARIA, és minden Szentek könyörgési, és érdemi-által, vigyen-bé minket az Ur mennyeknek országába. ℞. Amen.

℣. Uram parancsolly áldást. Benedictio, az-az Áldás. Aldgyon-meg minket, az ő kegyes Fiával, a' Boldogságos szűz MARIA. ℞. Amen.

Ezek után, mond a' Leczkéket, kik alább következnek.

Ez három következő Zsoltár, Kedden, és Pénteken mondatik, a' Nocturnomra.

Antiphona. Ekecségeddel.

XLIV. ZSOLTÁR.

AZ én szívem jó beszédet öntött-ki: én meg-mondom cselekedetimet, a' Királynak.

Az én nyelvem az írónak pennája: a' ki gyorson ír.

Ekes ábrázatú az emberek fiai-felett, a' nyájasság el-terjedett a' te ajakidban: azért áldott-meg téged az Isten örökké.

Közd-fel öldalodra kardodat: leg-hatalmasbb.

A' te ékecségeddel, és szépségeddel indúll-meg: szerezcséssen járj, és országolly.

Az igaz-mondásért, és engedelmeségért, és igazságért: és el-vezet téged csudálatos-képpen a' jobb-kezed.

A' nyilaid élesek, el-esnek alattad a' népek: a' Király ellenségeinek szivekbe.

A' te széked Isten örökkön örökké: igazgató pácza a' te országod páczája.

Szeretted az igazságot, és gyűlölted a' hamisságot: azért kent-meg téged Isten, a' te Istened, a' vigasság olajával, a' társaid-felett.

Myrrha, és Albés, és Kália a' te ruházatidból, az elefánt-tetem házakból: mellyekkel gyönyörködtek téged a' Királyok Leányi, a' te tisztességében.

A' Királyné jobb-kezed-fől állott, a' fanyas ruházatban: környül-vétetvén sok-színű ékecségekkel.

Hallyad leányom, és lássad, és hajtsd ide füledet: és felejtsd-el a' népedet, és az atyád házat.

Es meg-kivánnya a' Király a' te ékecségedet: mert ő a' te Urad, s-Istened, és imádgják őtet.

Es az Tyrus leányi ajándékokkal: könyörögnek a' te orczádnak; a' községnek minden gazdagi.

Minden dicsősége a' Király leányának belől vagyon: arany-prémekkel, sok színű ékecségekbe öltözött.

Szűzek vitetnek a' Királynak ő-utánna: az ő társai hozzád vitetnek. Bé-vitetnek vigassággal, és örvendezéssel: bé-hozzattatnak a' Király templomába.

Az atyáidért fiak születtek néked: Fejedelmekké rendeléd azokat az egész földön.

Meg-emlékeznek a' te nevedről: minden nemzetségről nemzetségre. Annak-okáért a' népnek hálát adnak néked örökké: és örökkön örökké.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak &c.

Antiphona. Ekecségeddel, és te szépségeddel, indúll-meg, szerezcséssen járj, és országolly.

Antiphona. Meg-segíti őtet.

XLV. ZSOLTÁR.

A' Mi Istenünk általom, és erő: segítő a' háborúságokban, kik igen fel-találtak minket.

Azért nem félünk, midőn a' föld meg-háborodik: és a' hegyek a' tenger közepibe vitetnek.

Zúgtak, és fel-zavarodtak az ő vizei: meg-háborodtak a' hegyek, az ő erőssége-által.

A' folyó-víz sebessége örvendezteti, az Isten városát: meg-szentelte az ő hajlékát a' Felséges.

Az Isten annak közepette, meg-nem indul: meg-segíti őtet Isten reggel hajnalkor.

Fel-háborodtak a' nemzetségek, és meg-hanyotlottak az országok: szózatját adá, és meg-indula a' föld.

Az erők Ura mi-velünk: a' mi őltalmazónk a' Jákób Istene.

Öjjetek-elé, és lássátok az Ur cselekedetét, minémű csudákat tett a' földön: lé-szállítván a' hadakat a' föld végéig.

El-töri a' kéz-iját, és el-rontya a' fegyvereket: és a' paisokat meg-égeti tűzzel.

Szünyetnek-meg, és lássátok, hogy én vagyok az Isten: fel-magasztaltatom a' nemzetségek-között, és fel-magasztaltatom a' földön.

Az erők Ura mi-velünk: a' mi őltalmazónk a' Jákób Istene.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak. &c.

Antiphona. *Meg-segíti őtet Isten, az ő országával: az Isten annak közepette, meg-nem indul.*

Antiphona. *Olly mint vigadóké.*

LXXXVI. ZSOLTAR.

AZ ő fundamentomi a' szent hegyeken: szereti az Ur a' Sion kapuit, Jákóbnak minden hajléki-felett.

Dicsőséges dolgok mondatnak felőled: Isten várassa.

Meg-emlékezem, az engem ismérő Ráhábról: és Babylonról.

Imé az idegenek, és Tyrus, és a' Szerescenek népe: ezek voltak ott.

Mondgya-é Sion? Ember, és Ember született ő-benne; és maga fundálta azt a' Felséges.

Az Ur meg-befzéli ezt, a' népek, és Fejedelmek irásiban: azokéban, a' kik benne voltak.

Mint minden vigadóknak: lakása vagy benned.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

Antiphona. *Olly mint vigadóké, minnyájunk lakása te-benned vagy, Istennek szent Széleje.*

✱. El-terjedt a' nyájáság a' te ajakidban. R. Azért áldott-meg téged az Isten örökké. *Mi-Atyánk &c. mond-el végig.*

Absolutio, áldás &c. úgy mondatik, a' mint fellyebb.

Ez következendő bárom Zsoltárok, Szeredán, és Szombaton mondatnak, a' Nocturnomra.

Antiphona. *Öröly szűz MARIA.*

XCV. ZSOLTAR.

ENnekellyetek az Urnak új éneket: énekellyetek az Urnak minden föld.

Enekellyetek az Urnak, és áldgyátok az ő nevét: hirdessétek napról napra, az ő meg-szabadítását.

Hirdessétek a' pogányok-között, az ő dicsőségét: minden népek-között az ő csudáit.

Mert nagy az Ur, és igen dicfiretes: rettenetes minden Istenek-felett.

Mert a' pogányoknak minden Isteni, ördögök: az Ur teremtetted pedig az egeket.

Hála-adás, és szépség az ő színe-előtt: szentség, és méltóság az ő szentelésében.

Adgyatok az Urnak nemzetségek házai, adgyatok az Urnak dicsőséget, és tisztet: adgyatok az Ur nevének dicsőséget.

Vigyetek áldozatokat, és mennyetek az ő pitvariba: imádgjátok az Urat, az ő szent pitvarában.

Mozdúlyon-meg országja-előtt az egész föld: mondgyátok a' pogányok-között, hogy az Ur országolt.

Mert meg-igazitotta a' föld kerekességét, mely meg-nem mozdul: igazságban itilli-meg a' népeket.

Vigadgyanak az egek, és örvendezzen a' föld; indullyon-meg a' tenger, és annak téllyes-volta: örülnek a' mezők, és mind a' benne-valók.

Akkor örvendeznek az erőknek minden fáji, az Ur színe-előtt, mert el-jött: mert el-jött a' földet itilni.

Meg-itilli a' föld kerekességét igazságban; és a' népeket igaz mondasában.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

Antiphona. *öröly szűz MARIA, minden eretnekséget egyedül őltél-meg, e' széles világon.*

Antiphona. *Tégy méltóvá engem.*

XCVI. ZSOLTAR.

AZ Ur országolt, örvendezzen a' föld: vigadgyanak a' fok szigetek. Felyhő, és homály ő-körüle: igazság, és itilet az ő székeinek igazgatása.

Tűz jár előtte: és meg-égeti körüle az ő ellenségét.

Fénylettek az ő villámái, a' föld kerekéséin: látta, és meg-indult a' föld.

A' hegyek, mint a' viaz, meg-olvadtak, az Ur színe-előtt: az Ur színe-előtt az egész föld.

Hirdették az egek az ő igazságát: és látták minden népek az ő dicsőségét.

Szégyenüllyenek-meg minnyáján, a' kik faragott-képeket imádnak: és a' kik dicfékednek az ő bálványokban.

Imádgjátok őtet minden ő Angyali: hallotta, és vigadott Sion.

Es örvendeztek a' Júda Leányi: a' te itéletidért Uram.

Mert te Felséges Ur vagy az egész földön: igen fel-magasztaltattal minden Istenek-felett,

A' kik szeretitek az Urat, gyűlölytök a' gonoszt: meg-őrzi az Ur az ő Szenteinek lelkeit, a' bűnös kezéből meg-szabadítja őket.

Világosság támadott az igaznak: és az igaz szívűeknek vigasság.

Vigadgyatok igazak az Urban: és dicfirtétek az ő szentségének emlékeztet.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

Antiphona. Tégy méltóvá engem, szent Szűz, a' te dicfiredre: adgy erőt nékem ellenségid-ellen.

Antiphona. Szülésed-után.

XCVII. Z S O L T A R.

ENekellyetek az Urnak, új éneket: mert ciuda dolgokat cselekedett.

Szabaditást adott néki az ő jobja: és az ő szent karja.

Meg-jelentette az Ur, az ő meg-szabadítását: a' nemzetségek szine-előtt, ki-nyilatkoztatva az ő igazságát.

Meg-emlékezett az ő igazságról: és az ő igaz mondásáról az Izraél házához.

Látták a' földnek minden határi: a' mi Istenünknek meg-szabadítását.

Örvendeztetek az Istennek minden föld: énekellyetek, és vigadgyatok, és dicfirtet mondgyatok.

Dicfirtet mondgyatok az Urnak czitárával, czitárával, és Zsoltár-szavával: vert-trómbitákkal, és a' szaru-kürt szavával.

Örvendeztetek az Ur Király szine-előtt: indüllyon-meg a' tenger, és az ő tellyes-völta; a' föld kereksege, és a' kik azon laknak.

A' folyó-vizek kézzel tapsollyanak, egyetemben örvendezzenek a' hegyek az Ur szine-előtt: mert el-jött a' földet itilni.

Meg-itilli a' földnek kerekseget igazságban: és a' népeket tökéletességben.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

Antiphona. Szülésed-után, szepistelen szűz maradtál; Istennek Szülsége könyörűgy érettünk.

* El-terjedett a' nyájasság a' te ajakidon. R. Azért áldott-meg téged, az Isten örökké.

Mi-Atyánk ki vagy mennyekben &c. mond-el mind. Absolutio, és áldás, a' mint fellyebb, a' három első Zsoltár-után vagyon.

Advent-előtt, és ugyan Advent-után-való Leczkék.

I. L E C Z K E. Ecclesiastici 24. v. 11.

MIndenekben nyugodalmat kerestem, és az Ur örökségében lakom. Akkor parancsola, és monda nékem, a' mindeneknek Teremtője: és a' ki engem teremtet, meg-nyugo-

nyugovék hajlékomban, és monda nékem: Jákóbban lakjál, és Izraélben birj örökséget, és az én választottim-között verj gyökeret. Te pedig Uram könyörűlly rajtunk. R. Hálá Istennek.

Responsorium. Szent, és makula-nélkül-való szűzesség, nem tudom micfoda dicfirtetekkel, magasztaltalak-fel téged. Mert a' kit az egek meg-nem foghatnak vala, őledben viseléd. V. Áldott vagy te az Afzszony-állatok-között, és áldott a' te méhednek gyümölcse. Mert a' kit az egek meg-nem foghatnak vala, őledben viseléd. V. Uram parancsolly áldást. Áldás. A' szűzeknek Szűze, ő esdedezék érettünk az Urnál. R. Amen.

II. L E C Z K E.

ES így Sionban meg-erősítetttem, és a' meg-szentelt várospan, hasonló-képpen meg-nyugodtam: és Jerusalemben, az én hatalmom. és meg-gyökereztem, a' becsülletes nép-között, és az én Istenem részében az ő öröksége, és a' Szenteknek tellyes-völtában, az én lakásom. Te pedig Uram, könyörűlly rajtunk. R. Hálá Istennek.

Responsorium. Boldog vagy szűz MARIA, ki az Urat hordozád, a' világ Teremtőjét: szűléd, a' ki téged alkotott, és örökké szűzen maradcz. V. Idvez-légy MARIA, malasztal tellyes, Ur vagyon te-veled. szűléd, a' ki téged alkotott, és örökké szűzen maradcz.

Mikor a' Téged Isten dicfirunk, el-mondatik, ezeket-is a' Responsorium-után kell mondani: V. Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek. szűléd, a' ki téged alkotott, és örökké szűzen maradcz. V. Uram parancsolly áldást. Áldás. A' Szűz Anya-által, engedgyen nekünk az Ur egészséget, és békeséget. R. Amen.

III. L E C Z K E.

MInt a' czedrus a' Libanuson, fel-magasztaltattam, és mint a' cziprus a' Sion hegyén; mint a' pálma fel-magasztaltattam Kádesben, és mint a' rósa plántálása Jerikóban. Mint a' szép olaj-fa a' mezőkön, és mint a' platanus-fa fel-magasztaltattam a' viz-mellett az úczákon. mint a' fa-héj, s-a' szépen illatozó balsamom illatoztam: mint a' válogatott myrrha, adtam a' jó illat gyönyörűségét. Te pedig Uram, könyörűlly rajtunk. R. Hálá Istennek. Mikor

Mikor el-mondatik a' Hymnus, Tégéd Isten dicfirunk, e' következendő Responsorium el-bagyatik.

Responsorium. Mert bődög vagy szentséges szűz MARIA, és minden dicfíretre méltóságos. mert belőled támadott-fel az igazság Napja. Krisztus a' mi Istenünk. *Ű.* Imádkozzál a' népért, esedezzél az Egyházi rendekért, törekedgyél az aitatatos Afzszony-állatokért, érezzék mindenek a' te segítségdet, a' kik tisztelik a' te szent emlékezetedet. Mert belőled támadott-fel az igazság Napja, Krisztus a' mi Istenünk. *Ű.* Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek. Krisztus a' mi Istenünk.

Adventben pedig, és Gyümölcs-öltő Bődög Afzszony napján, e' következendő három

Leczkék mondatnak.

Antiphona. Az Ur Angyala idvezlé MARIA-t, és méhedben fogada Szent Lélektől. *Alleluja.*

Ű. El-terjedett a' nyájasság a' te ajakidban. *Ű.* Azért áldott-meg téged az Isten örökké.

Mi-Atyánk ki vagy mennyekben, mond-el mind.

Absolutio, az-az végezet. A' bődög, és mindenkor szeplőtelen Szűz MARIA, és minden Szentek könyörgési, és érdemi-által, vigyen-bé minket az Ur mennyeknek országába. *Ű.* Amen.

Ű. Uram parancsolly áldást. *Benedictio, az-az Áldás.* Aldgyon-meg minket, az ő kegyes Fiával, a' Bődogságos szűz MARIA. *Ű.* Amen.

I. L E C Z K E. Luc 1. Ű. 26.

EL-küldetett Gábriel Angyal, az Istentől, Galileának városába, melynek Názareth neve, egy szűzhöz, ki férfiúnak vala el-jegyveztetve, kinek neve vala Jófsef, a' Dávid házából; és a' szűznek neve MARIA. Es bé-menvén az Angyal hozzá, monda: Idvez-légy malasztal tellyes; az Ur te-veled: áldott vagy te az Afzszony-állatok-között. Te pedig Uram könyörülly rajtunk. *Ű.* Hálá Istennek.

Responsorium. Gábriel Angyal küldeték szűz MARIA-hoz, ki Jófsefnek jegyeztetett, jelentvén néki az Igét: és megrettene a' szűz a' világosságtól. Ne-félly MARIA, kedvet találtál az Urnál, imé méhedben fogadcz, és szűlsz, és a' Magasságbéli fiának hivattatik. *Ű.* Néki adgya az Ur Isten, Dávid-

Dávidnak, az ő Attyának székit, és a' Jákób házában örökké országol. Imé méhedben fogadcz; és szűlsz: és a' Magasságbéli fiának hivattatik. *Ű.* Uram parancsolly áldást. *Aldás.* A' szűzeknek Szűze, ő esedezzék érettünk az Urnál. *Ű.* Amé.

II. L E C Z K E.

KI mikor hallotta volna, meg-háborodék, az ő beszédén; és gondolkodik vala, minémű volna ez a' közföntés. Es monda az Angyal néki: Ne-félly MARIA, mert kedvet találtál az Istennél: imé méhedben fogadcz, és Fiat szűlsz, és az ő nevét JES UIS-nak hivod. Ez nagy léfzen, és a' Magasságbéli Fiának hivattatik: és néki adgya az Ur Isten, Dávidnak az ő attyának székit; és országol a' Jákóbnak házában örökké, és az ő országának nem léfzen vége. Te pedig Uram könyörülly rajtunk. *Ű.* Hálá Istennek.

Responsorium. Idvez-légy MARIA, malasztal tellyes, Ur vagy te-veled. a' Szent Lélek száll te-reád, és a' Magasságbelinek ereje meg-árnyékoz téged: mert a' szent, mely tőled szűlendő, Isten Fiának hivattatik. *Ű.* Mint léfzen ez, mert férfiat nem ismérek? és felelvén az Angyal, monda néki: a' Szent Lélek száll te-reád, és a' Magasságbelinek ereje meg-árnyékoz téged; mert a' szent, mely tőled szűlendő, Isten Fiának hivattatik. *Ű.* Uram parancsolly áldást. *Aldás.* A' szűz Anya-által, engedgyen nekünk, az Ur egétséget, és békéséget. *Ű.* Amen.

III. L E C Z K E. Ű. 34.

Monda pedig MARIA az Angyalnak: mint léfzen ez, mert férfiat nem ismérek? és felelvén az Angyal monda néki: a' Szent Lélek száll te-reád, és a' Magasságbelinek ereje meg-árnyékoz téged, és azért a' szent-is, mely tőled szűletterik, Isten Fiának hivattatik. Es imé Ersébet a' te rokondod, ő-is fiat fogad vénségében: és ez, hatodik hólnapja annak, a' ki magtalannak hivattatik: mert nem léfzen lehetetlen az Istennél semmi ige. Monda pedig MARIA: Imé az Ur szolgálója, legyen nekem, a' te igéd-szerint. Te pedig Uram könyörülly rajtunk. *Ű.* Hálá Istennek.

Responsorium. Vedd-bé az igét szűz MARIA, mely néked az Urtól, az Angyal-által küldetett: méhedben fogadcz, és szűlsz Istent, és Embert: hogy áldottnak mondassál, minden

den Afzfzony-állatok-között. *V.* Fiat szűlsz ugyan, de szű-
zességben kárt nem vallasz: meg-terheseled, és minden-
kor szűz Anya leszel. hogy áldotnak mondásál, minden Afz-
sfzony-állatok-között. Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Sz.
Léleknek. hogy áldotnak mondásál, minden Afzfzony-ál-
latok-között.

Itt mond-el szent Ambrús, és szent Agoston Püspököknek énekét,
ki fellyebb az Első Résznek, Nyolczadik Czikkele végén írva va-
gyon, ki így kezdődik: Téged Isten dicfirunk &c.

Vedd eszedbe: Ez az ének Karácsonról-fogva, Septuagesima Va-
sárnapig, és Húsvétől-fogva Adventig mondatik; és midőn ő monda-
tik, a' harmadik Responsorium el-bagyattatik, és a' második Responso-
riomban, Dicsőség Atyának, mondatik; a' mint elebb fel-jegyez-
tük. De Adventben, és Septuagesimáról-fogva, Húsvétig, el-nem
mondatik, hanem csak a' Bódog Afzfzony Innepein.

A' LAUDES RE. az-az,
A' Dicfiretekre.

V. Ur Isten figyelmezz az én segedelmemre. *R.* Uram siefs az én
segítségemre. Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Lélek-
nek. Miképpen kezdetben vala. most, és mindenkoron, és
mind örökkön örökké, Amen.

Advent-előtt Antiphona: *Fel-vitetett.* Adventben: *Gábrriel*
Angyal. Advent-után: *O csudálatos váltság.*

XCII. ZSOLTAR.

AZ Ur országlott, éketségbe öltözött: erőtségbe öltözött az Ur,
és fel-övedzette magát.

Mert meg-erősítette a' föld kerektségét: mely meg-nem mozdúl.
El készítettett a' te széked attól-fogva: öröktől-fogva vagy te.
Fel-emelék Uram a' folyó-vizek: fel-emelék a' folyó-vizek a' sza-
vokat.

Fel-emelék a' folyó-vizek az ő habjokat: a' fok vizek zúgásítól.
Csudálatosák a' tenger dagadási: csudálatos az Ur a' magóságban.
A' te bizonyosság-tételid igen-hihetőkkelé lettek: a' te házatad szentség
illeti Uram, hofzszu napokig.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és szent Léleknek: Miképpen kezdet-
ben vala &c.

Advent-előtt Antiphona. *Fel-vitetett MARIA mennyékbe;*
örülnek az Angyalok, dicfirván áldgyák az Urat.

Adventben. *Gábrriel Angyal küldeték szűz MARIA-hoz, ki*
Jósefnek jegyeztetett.

Advent-

Advent-után. *O csudálatos váltság! az emberi nemzet Teremtője,*
lelkes tester vévén-fel, egy Szűztől születettni méltóztaték, és
Ember jövéen-elé, mag-nélkül, velünk közlé az ő Istenéget.

Advent-előtt Antiphona: *Szűz MARIA.* Adventben: *Id-*
vez-légý MARIA. Advent-után: *Midőn ki-mondhatatlanul.*

XCIX. ZSOLTAR.

ÖRvendeztetek az Istennek minden föld: szolgállyatok az Urnak
vigafsággal.

Mennyetek az ő színe eleibe: örvendezéssel.

Tudgyátok, hogy az Ur, ő az Isten: ő alkotott minket, és nem
mi magunkat.

ő népe, és az ő legeltetése juhai: mennyetek-bé az ő kapuin, hálá-
adással, az ő pitvariba dicfiretekkel, adgyatok hálát néki.

Dicfirjétek az ő nevet: mert édes az Ur, örökké az ő irgalmasága:
és nemzetségről nemzetségre, az ő igaz mondása.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek &c.

Advent-előtt Antiphona. *Szűz MARIA fel-vitetett, a' men-*
nyei ágyas-bázba, a' hol csillagos székben ül a' Királyok Királya.

Adventben. *Idvez-légý MARIA, malasztal tellyes, Ur vagyon*
te-veled, te vagy áldott az afzfzony-állatok-között. Alleluja.

Advent-után. *Midőn ki-mondhatatlanul, egy Szűztől születék, ak-*
kor telének-bé az írárok: le-szállottál mint az első a' gyapjába,
hogy az emberi nemzetet idvezitenéd: dicfirunk téged mi Iste-
nünk.

Advent-előtt Antiphona: *A' te kenetid.* Adventben: *Ne-selly*
MARIA. Advent-után: *A' csipke-bokrót.*

LXII. ZSOLTAR.

IStenem, én Istenem: te-hozzád vigyázok virradtakor.

Te-hozzád szomjúhozott az én lelkem: fok-képpen téged az én
testem.

A' puszta, és járatlan, és vizetlen földön: mint a' szent helyen jele-
ném-meg néked, hogy látnám a' te erődöt, és dicsőségedet.

Mert jobb a' te irgalmaságod, az életeknél: az én ajakim dicfirnek
téged.

Igy áldlak téged életemben: és a' te nevedben fel-emelem a' kezei-
met.

Mint a' zfirral, és kövérséggel tellyék-meg a' lelkem: és vigadásnak
ajakival dicfirni fog az én szám.

Ha rólad emlékeztem, az ágyamon, reggel rólad emélekdem: mert
én segitőm voltál.

Es a' te szárnyaid árnyéki-alatt vigadok, az én lelkem hozzád regafz-
kodott: a' jobb-kezed fel-vett engem.

Ggggg

Azok

Azok pedig héjában keresték az én Jelmemet: a' föld alsó részeire mennék, a' kard kezébe adarnak, a' rókák részei lesznek.
A' Király pedig vigadni fog az Istenben, dicfirtetnek minnyájan, a' kik reá esküsznek: mert bé-dugátott a' hamiságot szőlők szája.

LXVI. ZSOLTAR.

Könyörüllyön rajtunk az Isten, és áldgyon-meg minket: világossítsa-meg reánk az ő orcáját, és könyörüllyön rajtunk.

Hogy meg ismérjük a' földön a' te útadat: minden nemzetségek között, a' te szabadtásodat.

Hálát adgyanak néked Isten a' népek: hálát adgyanak néked minden népek.

Örüllyenek, és vigadgyanak a' nemzetségek: mert meg-itilled a' népeket igazságban, és a' nemzetségeket igazgatod a' földön.

Hálát adgyanak néked Isten a' népek, hálát adgyanak néked minden népek: a' föld meg-adta az ő gyümölcsét.

Aldgyon-meg minket az Isten, a' mi Istenünk, áldgyon-meg minket az Isten: és félyék ötet a' földnek minden határi.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek &c.

Advent-előtt Antiphona. *A' te kenetid illatgyára fatunk, a' leányzócskák igen szerettek téged.*

Adventben. *Ne-felly MARIA, kedvet találtál az Urnál: imé méhedben fogadcz, és Fiat szűlsz. Alleluja.*

Advent-után. *A' csipke-bokrot, melyet látott vala Móyses meg-égettetni, meg-ismétük a' te meg-tartatott dicfirtes szűzességedet: Istennek Szűléje, könyörögj érettünk.*

Advent-előtt Antiphona: *Aldott Leány.* Adventben: *Néki adgya az Ur.* Advent-után: *Csemetézett a' Jesse gyökere.*

A' H A R O M G Y E R M E K E K E N E K E.

Danielis 3. §. 57.

Aldgyátok az Urnak minden alkotmányi az Urat: dicfirtétek, és fel-magasztalljátok ötet örökké.

Aldgyátok az Urnak Angyali az Urat: áldgyátok egek az Urat.

Aldgyátok minden vizek, mellyek az égen fellyül vagytok, az Urat: áldgyátok az Urnak minden erősségi az Urat.

Aldgyátok Nap, és Hőld az Urat: áldgyátok égnek Csillagi az Urat.

Aldgyátok minden zápor-első, és harmat az Urat: áldgyátok Istennek minden lelkei az Urat.

Aldgyátok tűz, és hévség az Urat: áldgyátok hideg, és hévség az Urat.

Aldgyátok harmatok, és zúzmaráz az Urat: áldgyátok fagy, és hideg az Urat.

Aldgyátok jegek, és havak az Urat: áldgyátok éjjek, és napok az Urat.

Aldgyá-

Aldgyátok világosság, és fetétség az Urat, áldgyátok villámlások, és felyhők az Urat.

Aldgya a' föld az Urat: dicfirtje, és fel-magasztallja ötet örökké.

Aldgyátok hegyek, és halmok az Urat: áldgyátok minden földön termő állatok az Urat.

Aldgyátok kútak az Urat: áldgyátok tengerek, és folyó-vizek az Urat.

Aldgyátok czet-halak, és vizekben úszó minden állatok az Urat: áldgyátok minden égi madarak az Urat.

Aldgyátok minden vadak, és barmok az Urat: áldgyátok emberek fia az Urat.

Aldgya Izraël az Urat: dicfirtje, és fel-magasztallja ötet örökké.

Aldgyátok az Urnak Papjai az Urat: áldgyátok az Urnak szolgálai az Urat.

Aldgyátok igazaknak szivei, és lelkei, az Urat: áldgyátok szentek, és alázatos szívűek az Urat.

Aldgyátok Anániás, Azáriás, Missaël az Urat: dicfirtétek, és fel-magasztalljátok ötet örökké.

Aldgyuk az Atyát, és a' Fiút, a' Szent Lélekkel: dicfirtük, és fel-magasztalljuk ötet örökké.

Aldott vagy Uram az egeknek erősségében: és dicfirtes, és dicsőséges, és fel-magasztaltatott örökké.

Itt nem mondatik, Dicsőség Atyának, &c. Sem az Amen.

Advent-előtt Antiphona. *Aldott Leány vagy te az Uról: mert te-áttalad részesültünk, az élet gyümölcsében.*

Adventben. *Néki adgya az Ur, Dávidnak az ő Attyának székit, és örökké országol.*

Advent-után. *Csemetézet a' Jesse gyökere; Jákóbból Csillag támadott; a' Szűz Idvezitőt szült; dicfirtük téged mi Istenünk.*

Advent-előtt Antiphona: *Szép vagy.* Adventben: *Imé az Urnak szolgálója.* Advent-után: *Imé MARIA Idvezitőt.*

CXLVIII. ZSOLTAR.

Dicfirtétek az Urat mennyekben: dicfirtétek ötet a' magosságbán. Dicfirtétek ötet minden ő Angyali: dicfirtétek ötet minden ő erei.

Dicfirtétek ötet Nap, és Hőld: dicfirtétek ötet minden Csillagok, és a' világosság.

Dicfirtétek ötet egeknek egei: és minden vizek mellyek az égen fellyül vagynak, dicfirték az Ur névét.

Mert ő mondotta, és lettek: ő parancsolta, és teremtettek.

El-rendelte azokat örökké, és örökkön örökké: parancsolatot adott, és el-nem múlik.

Dicfirtétek az Urat, a' földön: sárkányok, és minden mélységek.

Tűz, kő-első, hó, jég, forgó-szelek: mellyek az ő igéjét cfeleltik.

Gggg 2

Hegyek,

Hegyek, és minden halmok: gyümölcs-fák, és minden czedrusok.
Fene-vadok, és minden barmok: kigyók, és tollas madarak.
A' föld Királyi, és minden népek: Fejedelmek, és a' földnek minden birái.

Iffiak, és szűzek, a' vénék az iffiakkal dicfirjék az Ur nevét: mert csak az ő neve magasztaltatott-fel.

Az ő dicfirete az égen, és a' földön: és fel-magasztalta az ő népe szarvát.

Dicfirt minden ő Szenteinek: az Izraél fiainak, az ő hozzá közelgető népeknek.

CXLIX. ZSOLTAR.

ENekellyetek az Urnak új éneket: az ő dicfirete a' Szentek gyülekezetében.

Vigadgyon Izraél abban, a' ki őtet teremttette: és a' Sion fiai vigadgyanak, az ő Királyokban.

Dicfirjétek az ő nevét, az éneklő karban: dobbal, és orgonával énekellyenek néki.

Mert gyönyörködik az Ur, az ő népében: és fel-magasztallya a' szelideket, a' szabaduláfra.

örvendeznek a' Szentek, a' dicsőségben: vigadnak az ő ágyas-házokban.

Istennek fel-magasztalási, az ő torkokban: és két-élű kardok az ő kezekben.

Hogy boszszút állyanak a' nemzetségeken: meg-fedgyék a' népeket.

Hogy azok Királyit békőba verjék: és a' nemest vas bilincsekbe.

Hogy a' meg-irt itéletet tegyék ő felőlők: dicsősége ez minden ő Szenteinek.

CL. ZSOLTAR.

Dicfirjétek az Urat, az ő szenteiben: dicfirjétek őtet az ő erejének vastagságában.

Dicfirjétek őtet az ő ereiben: dicfirjétek őtet, az ő nagy-voltának sokasága-szerént.

Dicfirjétek őtet trombita szóval: dicfirjétek őtet orgonával, és czi-tarával.

Dicfirjétek őtet dobbal, és az éneklő-karban: dicfirjétek őtet húrokkal, és musika-szerzőmmal.

Dicfirjétek őtet hangos-szavú czim-balmokkal, dicfirjétek őtet vigaságos czim-balmokkal: minden lélek dicfirje az Urat.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

Advent-előtti Antiphona. Szép vagy, és tisztes, Jerusalemnnek Leánya: rettenetes mint a' rendeltetett tábornak Serege.

Adventben. Imé az Urnak szolgálója, legyen nekem, a' te igd-berint.

Advent-után. Imé MARIA Idvezitőt szül nekünk; kit János látván, fel-kiáltva mondván: Imé az Isten Báránya; imé a' ki a' világ bűneit el-vészi. Alleluja. Advent-

Advent-előtti, és Advent-után Capitulum. Cantic. 6. v. 8.

LAtták őtet a' Sion Leányi, és igen bódognak mondták; és a' Királynék dicfirték őtet. R. Hálá Istennek.

Adventre-való Capitulum. Isaia 11. v. 1.

Veszszó jön-ki a' Jesse gyökeréből, és virág nevededik, az ő gyökeréből, és meg-nyugszik azon az Ur lelke. R. Hálá Istennek.

Ez a' Hymnus mind Advent-előtti, mind Adventben, s-mind Advent-után mondatik.

O Dicső Szűz ki szűzeket Fellyül-műlod, s-az egeket; A' kisdedit fel-neveled, Ki teremttet, és élteted. A' mit el-vett tőlünk Eva, Meg-téríte méhed magva; Hogy menybe, búbul vigadva Mehetnénk, lel meny kapuja. Aldott vagy te az aszszony-állatok-között. R. Es áldott a' te méhednek gyümölcse.	Te vagy a' nagy Ur ajtaja, Te fényesség palotája; Őrülly ment ember, meg-hozza Mert életünket MARIA. JESUS-nak legyen dicsőség, Szűztől szültnek nagy tisztesség Atyának, és Szent Léleknek Eggyütt, egy örök Istenek, Am. R. Es áldott a' te méhednek gyümölcse.
--	---

Advent-előtti Antiphona: Istennek bódog Szűléje. Adventben: A' Szent Lélek. Advent-után: Csudálatos titok. Húsvétkor, el-hagyván a' fellyebb-való Antiphonat, imez mondatik helyette: Menynek Királynéja.

ZAKARIAS ENEKE. Luca 1. v. 68.

Aldott az Ur, Izraélnek Istene: mert meg-látogatta, és meg-váltotta, az ő népet.

Es fel-emelte nekünk az idvesség-szarvát: Dávidnak az ő szolgájának házában.

A' mint szóllott az ő Profétái szája-által: kik eleitől-fogva voltak. Szabadulást a' mi ellenséginktől: és mindeneknek kezéből, kik minket gyűlölték.

Hogy irgalmaságot cselekednék, az atyáinkal: és meg-emlékez-nék, az ő szent testamentomáról.

Az esküvéstől, mellyel meg-eskütt Abrahamnak, az Atyánknak: hogy meg-adná nekünk.

Hogy félelem-nélkül, ellenségink kezéből, meg-szabadulván: szol-gálynunk néki.

Szentségben, és igazságban ő-előtte: minden mi napjainkban.

Es te gyermek, a' magasságbéli Profétájának hivatattol: mert az Ur orczája-előtti mégy, el-készíteni az ő útait.

Hogy az idvesség tudományát adgyad az ő népének: az ő bűnök meg-bocsátására.

A' mi Istennünknek nagy irgalmasága-által: mellyel meg-látogattat minket, a' magasságból támadó. Meg-

Megvilágosítani azokat, kik a' fetéségben, és a' halál árnyékában
ülnek: a' mi lábainkat igazgatni, a' békeségnek útára.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak. &c.

Advent-előtt Antiphona. *Istennek bódog Szűlje, mindenkor
szűz MARIA, az Ur temploma, a' Szent Lélek szentség-tartó
helye: csak egyedül tetszettél, példa-nélkül, a' mi Urunk JE-
SUS Krisztusnak: imádkozzál a' népért, esedezzel az Egyházi
rendekért, járj-közben, az aítatos aszszony-állatokért.*

Húsvéti Antiphona. *Menynek Királynéja örüll, Alleluja. Mert
a' kit méltó lettél viselni, Alleluja. Fel-támadott a' mint mon-
da, Alleluja. Imádd Istent értünk, Alleluja.*

Adventben. *A' Szent Lélek száll te-reád MARIA. Ne-felly,
mébedben az Isten Fia léssen, Alleluja.*

Advent-után. *Csudálatos titok jelentetik ma; meg-ízittatnak a'
természetek; az Isten Emberré lett; a' mi volt, meg-maradott;
a' mi nem volt, magára vette, sem öszve-eleg yedést, sem öszlást
nem szenvedén.*

✠. Uram irgalmazz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk. Uram
irgalmazz nekünk.

✠. Uram halgassd-meg könyörgésemet. *R.* Es az én kiáltásom
jussön elődbe.

IMADSAG, mely Advent-előtt, és Adventben-is mondatik.

UR Isten, ki a' Bódogságos szűz MARIA méhéből, aka-
rád, hogy az Angyali izenet-által, emberi testbe öltöz-
nék a' te Igéd: engedgyed a' néked aláztatossan könyörgő
szolgaidnak, hogy annak esedezése-által, kit bizonyossan hi-
szunk Isten Annjának lenni, te-előtted segittessünk. Ugyan
azon mi Urunk JESUS Krisztus-által. *R.* Amen.

Advent-utánra-való IMADSAG.

UR Isten, ki a' Bódog Aszszony gyümölcsös szűzessége-ál-
tal, örök bódogságnak jutalmát adtad az emberi nem-
zetnek: adgyad kérünk, hogy annak érettünk-való esede-
zését érezzük, ki-által idvességünk meg-adóját vettük. A'
mi Urunk JESUS Krisztust, a' te szent Fiadat. *R.* Amen.

A' Szentek segítségéért, Antiphona, Advent-előtt, és

Advent-után.

Istennek minden Szentei, méltóztassatok mi-érettünk, és
minnyájunk idvességéért esedezni. *✠. Vi-*

✠. Vigadgyatok az Urban, és örvendezetek igazak. *R.* Es dicse-
kedgyetek minden igyenes szívűek.

I M A D S A G.

Oltalmazd Uram a' te népedet, és a' te Sz. Apostolidnak,
szent Péter, és szent Pálnak, és a' több Apostoloknak
gond-viselésekben bizót, tartsd-meg örökké-való óltalomban.

Kérünk Uram, segítsenek minket, a' te Szenteid minde-
nütt, hogy midőn az ő érdemeikről emlékezünk, óltalmokat
érezzük: és a' te békeségedet add-meg a' mi időnkben, és a'
te Anya-szent-egyházadtól, távoztass-el minden gonofságot:
rendeld-el a' mi útainkat, cselekedetinket, és akaratinkat, és
minden szolgaidét, a' te idvezítésednek bódogságára. a' ve-
lünk jót-révőknek, adgy örökké-való jókat: és minden hiv
keresztényen halottak lelkeinek, örök nyugodalmat. A' te szent
Fiad, a' mi Urunk JESUS Krisztus-által, ki te-veled, és a'
Szent Lélekkel egyetemben él, és uralkodik, mind örökkön
örökké, Amen.

✠. Uram halgassd-meg könyörgésemet. *R.* Es az én kiál-
tásom jussön elődbe.

✠. Aldást mondgyunk az Urnak. *R.* Hálákat adgyunk az
Istennek.

✠. A' hivek lelkei Isten irgalmaságából, békeségben nyugod-
gyanak. Amen.

Adventben Antiphona, a' Szentek segítségéért.

Imé az Ur el-jön, és minden Szentei ő-véle, és azon a' napon,
nagy világosság léssen. Alleluja.

✠. Imé meg-jelenik az Ur sejer felyhő-felett. *R.* Es ő-véle a' Szen-
tek ezeri.

I M A D S A G.

Kerünk Uram tisztítsd-meg látogatásoddal lelki-isméretin-
ket: hogy a' te szent Fiad, a' mi Urunk JESUS Krisztus
el-jöven, minden Szenteivel, kész lakó-helyet találjon ma-
gának mi-bennünk. Ki te-veled él, és uralkodik, a' Szent
Lélek Istennel egyetemben, mind örökkön örökké, Amen.

✠. Uram halgassd-meg könyörgésemet. *R.* Es az én kiáltá-
som jussön elődbe.

✠. Aldást mondgyunk az Urnak. *R.* Hálákat adgyunk az
Istennek.

✠. A' hivek lelkei, Isten irgalmaságából, békeségben nyu-
godgyanak. *R.* Amen.

Ha itt

Ha itt végzed-el a' Solosmát, azokkal fejezd-bé, a' mik alább következnek. De ha más óra következik, az utolsó óra végén, a' kin meg-szűn-sz a' Solosma-mondásától, a' Mi-Atyánkat mond-el egész-szen. az-után mond ezt:

✠. Adgya nekünk az Ur az ő békességét. R. Es az örök életet. Amen.

Az-után ez következendő Antiphonának egyike mondatik, és azt térden-álva kell mondani (Vasárnapoktól, Szombatnak első Vespernyétől-fogva, és az egész Húsvéti időktől-fogva) hasonló-képpen, a' Completa végén-is.

Gyertya-szentelő Bóldog Afiszony napjának Complétájától-fogva, éppen a' Nagy-szombati Nónájának végéig, ez az Antiphona mondatik.

Menyországnak Királynéja, örülly dicsőség virága,
Angyaloknak Sz. Afiszonya; Kinél szebb nem jött világra.
Aldott gyűker szűz M A R I A, Aldott légy drágalátos Szűz,
Idvez-légy Krisztus szent Anya. Isten veled, szép virág Szűz;
Te-általad ez világra Menyben szent Fiad-mellé ülsz;
Uj világosság virrada; Tudjuk rajtunkis könyörülz.
✠. Tégy méltóvá engem szent Szűz, a' te dicfiredre. R. Adgy erőt ellenségid-ellen.

I M A D S A G.

Adgy irgalmas Isten gyarlóságunknak őltalmat: hogy a' kik az Isten szent Annyának emlékezetit tisztellyük; az ő könyörgésének segítségével, vétkeinkből fel-kellyünk. Ugyan azon mi Urunk JESUS Krisztus-által, Amen.

✠. Isten segítsége mindenkor velünk maradgyon. R. Amen.

Nagy-szombatnak Complétájától-fogva, éppen Pünkösd-után-való Szombatnak Nónájáig, ez az Antiphona mondatik.

Menynek Királyné Afiszonya, A' mint meg-mondotta vala,
örülly szép Szűz, Alleluja. Fel-támadott, Alleluja.
Mert kit méhedben hordozni Imádgj Istent, hogy le-mossa
Méltó vóltál, Alleluja. Bűneinket, Alleluja.
✠. örülly, és örvendezz szűz M A R I A. R. Mert bizonynyal fel-támadott az Ur, Alleluja.

I M A D S A G.

Ur Isten, ki a' te szent Fiadnak, a' mi Urunk JESUS Krisztusnak fel-támadásával, e' világot meg-vigasztalád: adgyad kérünk téged, hogy az ő szent Anya szűz M A R I A-által, az örök életnek örömébe jussunk. Ugyan azon mi Urunk JESUS Krisztus-által, Amen.

✠. Isten segítsége mindenkor velünk maradgyon. R. Amen. Pün-

Pünkösd-után-való Szombatnak Complétájától-fogva, éppen Advent-előtt-való Szombatnak Nónájáig mondatik ez következendő Antiphona.

Menyországnak Királynéja, Hozzád ohajtunk meñyék Ben,
Irgalmasságnak. Sz. Anya, Hol vagy örök dicsőségben.
Elet, édeség, s-remenség, Azért Sző-fzöllönk szemedet,
Idvez-légy szép szűz M A R I A. Forditd hozzánk kegyelmedet;
Evának árva fiai, Es a' te bűnös népedet
Szám-ki-vetett maradéki, Oltalmazd hivedet.
Siralminak örökösfi, O édes Szűz irgalmadat (dat:
Sok nyavalyáknak hajléki. Mutasd-meg, s-kegyes vólto-
Ez siralomnak völgyében, Holtunk-után szent Fiadat
Kik nyavalygunk nagy inségbe Mutasd-meg, s-böldogságotat.
✠. Imádkozzál érettünk Istennek szent Anya. R. Hogy méltók legyünk a' Krisztus igiretre.

I M A D S A G.

Örök mindenható Ur Isten, ki a' dicsőséges szűz M A R I A-nak testét, és lelkét, a' Szent Lélek-által fel-ékesítéd, hogy a' te szent Fiadnak méltó hajléka, és lakó-helye lenne: engeddd, hogy a' mely Isten Annyának emlékezetiben örvendzünk, kegyes könyörgése-által, minden következendő nyavalyáinktól, és az örök haláltól meg-öriztessünk. Ugyan azon mi Urunk JESUS Krisztus-által, Amen.

✠. Isten segítsége mindenkor velünk maradgyon. R. Amen. Ez az Antiphona Adventben mondatik, térden-álva. (Vasárnapokon-kivül.)

Idvezitőnknek szent Anya, Fellyül-haladád, s-nagy átkát
Meñyeknek meg-nyílt kapuja, Minden szüléknek igáját.
Tenger evezők Csillaga, Mert Angyali köszöntéstül
Böldogságos szűz M A R I A. Terhes lél a' Szent Lélektül;
Légy segítséggel népednek, Szűzen terh, s-fáradtság-nélkül
Az el-esett bűnösöknek, Szülél, és fájdalom-nélkül.
Ki Szülője Istenednek, Te azért Istennek Anya,
Anyja lél te Teremtődnek. Légy bűnösöknek gyámola,
A' természetnek folyását, Nyavalyánk vigasztalója,
Es a' szüléknek szokását, Idveségünknek kapuja,
✠. Az Ur Angyala idvezlé M A R I A-t. R. Es méhedben fogada Szent Lélektől.

I M A D S A G.

Kerünk téged Ur Isten, öntsd lelkünkbe szent malasztodat; hogy a' kik Angyali izenet-által, szent Fiadnak Krisztusnak testesülését meg-ismértük, az ő kin-szenvedése, és ke-
Hhhh reszte-

refzte-által, a' fel-támadásnak dicsőségébe vitefsünk. Ugyan azon mi Urunk JESUS Kristus-által, Amen.

✱. Istennek segítségé mindenkor velünk maradgyon. R. Amen.

A' P R I M A R A. az-az:

Első Orára.

Idosz-légy Maria &c. mond-el mind.

✱. Isten figyelmezz az én segedelmemre. R. Uram fies, az én segítségemre.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek. Miképpen kezdetben vala, most, és mindenkoron, és mind örökkön örökké, Amen.

H T M N U S.

Emlékezzél-meg Teremtőnk, Légy lelkünk őltalmazója,
Hogy fel-véd, régen mi te- s-Vég-órán bé-fogadója.
stünk, JESUS-nak légyen diszóság,
Egy Szűz méhéből; életünk Mind égen, s-földön tisztel-
Lél, s-kárhozattól meg-men- ség,
tőnk. Atyának, és Szent Léleknek

Malasztanak Annja MARIA, Együtt, egy örök Istennek.
Irgalmafságnak Ázfszonya, A M E N.

Advent-előtt Antiphona: *Fel-vitetett.* Adventben: *Gábrüel Angyal.* Advent-után: *O csudálatos váltság.*

LIII. Z S O L T A R.

Istenem a' te nevedben szabadíts-meg engem: és a' te erődben itilly-meg engem.

Istenem halgaí-meg imádságomat: vedd füleidbe, az én szám ígét. Mert az idegenek fel-támadtak ellenem, és az erőfiek kerefték az én lelkemet: és nem vették Istent szemek eleibe.

Mert imé az Isten segít engem: és az Ur, az én lelkem őltalmazója. Fordítsd ellenségimre a' gonoszokat: és a' te igaz monnáfod-szerént vészeld-el őket.

Szadad-akaratomból áldozom néked: és hálát adok a' te nevednek Uram: mert jó.

Mert minden háborúságból meg-mentettél engem: és ellenségimre alá-nézett az én szemem.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

LXXXIV. Z S O L T A R.

Meg-áldottad Uram a' te földedet: el-forditottad a' Jákób fogságát. Meg-bocsáttad a' te néped hamiságát: bé-földözted minden ő bűnökét.

Meg-enyhitetted minden haragodat: el-fordultál a' te búsulásod haragjától.

Térits-meg minket, mi szabadító Istenünk: és fordítsd-el rólunk a' te haragodat.

Vallyon

Vallyon örökké haragszol-e reánk? vagy ki-terjesz ed-é haragodat nemzetségről nemzetségre?

Isten te meg-térvén, meg-elevenítesz minket: és a' te néped örven-
dez benned.

Mutasd-meg Uram nekünk irgalmafságodat: és szabadításodat ad-
gyad nekünk.

Meg-hallom, mit szól bennem az Ur Isten: mert békeséget szól az
ő népének

Es az ő szenteinek: és azoknak, kik szívekhez térnek.

Bizony az ötet féldkhöz közel az ő szabadítása: hogy dicsőség lak-
jék, a' mi földünkön.

Az irgalmaság, és az igaz-mondás elé-találák egy-mást: és az igaz-
ság, és a' békeség meg-csokolák egy-mást.

Az igaz mondás a' féldből nevedek: és az igazság menyből alá-
tekinté.

Mert az Ur jót ad: és a' mi földünk meg-adgya az ő gyümölcsét.

Az igazság előtte jár: és az Urbau helyzetteti az ő lépéfit.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

CXVI. Z S O L T A R.

Dicsíjétek az Urat minden pogányok: dicsíjétek ötet minder né-
pek.

Mert meg-erősödött rajtunk az ő irgalmafsága: és az Ur igaz-volta
örökké meg-marad.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak &c.

Advent-előtt Antiphona. *Fel-vitetett MARIA mennyékbe,*
örülnek az Angyalok, dicsírvén áldgyák az Urat.

Adventben. *Gábrüel Angyal küldeték szűz MARIA-hoz, ki Jó-
sefnek jegyeztetett.*

Advent-után. *O csudálatos váltság! az emberi nemzet Teremtője,*
lelkes testet vevén-fel, egy Szűztől születettvi méltóztaték, és
ember jövéen-elé mag-nélkül, velünk közlé az ő Istenségét.

Advent-előtt, és Advent-után Capitulum. Cantic. 6. V. 9.

Kicsoda ez, a' ki elé-jön, mint a' fel-kező hajnal; szép mint
a' Hóld, válaszott mint a' Nap, rettenetes mint a' tá-
boroknak el-rendelt Serege? R. Hálá adásék Istennek,

Adventben Capitulum.

Imé egy Szűz méhében fogad, és Fiat szül, s-a' neve Emmá-
nuelnek hivattatik. Vajat, és mézet eszik, hogy tudgya
a' gonoszt meg-venni, és a' jót választani. R. Hálá adásék
Istennek.

Hhhhh

✱. Tégy

- ✱, Tégy méltóvá engem szent Szűz, a' te dicsőretdre. R. Adgy erőt nékem ellenséged-ellen.
✱. Uram irgalmazz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk. Uram irgalmazz nekünk.

Advent-előtti-való Imádság.

UR Isten, ki a' Boldogságos szűz M A R I A-nak, szűz udvarát, lakó-helyül választani méltóztattad: kérünk engedgyed nekünk, hogy az ő őltalmával meg-erősítettvé, az ő emlékezetin, jelen-létünkben örvendezzünk: ki élsz, és uralkodol, az Atyával, és a' Szent Lélek Istennel egyetemben, mind örökkön örökké, Amen.

✱. Uram halgass meg könyörgésemet. R. Es az én kiáltásom jusson elődbe.

✱. Áldást mondgyunk az Urnak. R. Hálákat adgyunk az Istennek.

✱. A' hivek lelkei, Isten irgalmasságából, békeségben nyugodgyanak. R. Amen.

Az Adventre, és Advent-után-való Imádságokat láss fellyül a' Landesben.

A' T E R T I A R A. az-az:

a' Harmadik órára.

Idvez-légy Maria, malasztal vagy &c. mond-el egészszén.

✱. Ur Isten figyelmezz &c. a' mint a' Primában vagyon.

A' Hymnus ugyan az mondatik, a' ki a' Primában vagyon.

Advent-előtti Antiphona: Szűz M A R I A. **Adventben:** Idvez-légy M A R I A. **Advent-után:** Midőn ki-mondhatatlanul.

CXIX. Z S O L T A R.

AZ Urhoz kiálték, midőn háborgattatnám: és meg-halgata engem.

Uram szabadítsd meg lelkemet a' hamis ajakoktól: es az álnok nyelvtől.

Mi adattassék néked: vagy tétessék néked az álnok nyelvhez?

A' hatalmainak éles nyilai: a' pusztító szénnel együtt.

Ah! nékem, mert az én szarándokságom meg-hozfiszabbított: és a' Czedár lakosival laktam: midőn szöllok vala nekik, ok nélkül ostromolnak vala engem.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és szent Léleknek: Miképpen kezdetben vala &c.

CXX. Z S O L T A R.

A' Hegyekre emeltem szemeimet: onnan jön nékem segítség. Az én segítségem az Urtól: ki a' mennyet, és földet teremtette.

Ne csuszamodtassa meg a' lábadat: se ne-szunnyadozzon a' ki téged őriz.

Imé

Imé nem szunnyodoz, se nem aluszik: a' ki Izraelt őrizi.

Az Ur őriz téged: az Ur a' te őltalmad, a' te jobb-kezédnél.

Nappal a' nap nem sűt téged: sem a' hold éjjel.

Az Ur meg-őriz téged minden gonosztól: őrizze-meg az Ur a' te lelkedet.

Az Ur őrizze-meg bé-meneteledet, és ki-jöveteledet: mostantól-fogva, és mind örökké.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak &c.

CXXI. Z S O L T A R.

Vigadtam azokban, a' mik nékem mondattak: az Ur házába megyünk.

Fen-álva voltak a' mi lábaink: a' te pitvaridban Jerusalelem.

Jerusalelem, mely mint egy város építettik: melynek gyülekezete egyenlő-képpen vagyon.

Mert oda-fel-mentek, a' nemzetek, az Ur nemzeti: az Izraél bizonyosága, az Ur nevének hálát adni.

Mert oda-tétettek a' székek, az itéletre: a' David házában-való székek.

Kérjétek, a' mik Jerusalelem békeségére vannak: és bővség a' te szeretődinek.

Légyen békeség a' te erődben: és bővség a' te tornyaidban.

Az atyámfiaiért, és barátimért: békeséget szállottam felőled.

A' mi Urunk, s-Istenünk házáért: jókat kerestem néked.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak &c.

Advent-előtti Antiphona. Szűz M A R I A fel-vitetett, a' menyeyi ágyas-bázba, a' hol a' Királyok Királya csillagos széken ül.

Adventben. Idvez-légy M A R I A, malasztal tellyes, Ur vagyoni te-veled, te vagy áldott az asz-szony-állatok-között. Alleluja.

Advent-után. Midőn ki-mondhatatlanul, egy Szűztől születél, akkor telének-bé az irások: le-szállottál mint az eső a' gyapjába, hogy az emberi nemzetet idvezitenéd: dicsőrünk téged mi Istenünk.

Advent-előtti, és után Capitulum. Eccli. 24. 15.

ES így Sionban meg-erősítettem, és a' meg-szentelt városban hasonlő-képpen meg-nyugodtam, és Jerusalemben az én hatalmam. R. Hálá adassék Istennek.

Adventre-való Capitulum. Isaia 11. 1.

Veszszó jön-ki a' Jesse gyökeréből, és virág nevekedik, az ő gyökeréből, és meg-nyugszik azon az Ur lelke. R. Hálá adassék Istennek.

A' Versket, és az Imádságokat láss a' Landesben.

Hhhhh 3

A' SEX-

A' S E X T A R A. az-az:

a' Hatodik órára.

Idvez-légy Maria &c. mond-el egészszén.

✱. Ur Isten figyelmezz &c. a' mint fellyebb.

Hymnus ugyan az, a' ki a' Primában.

Advent-előtt Antiphona: A' te kenetid. Adventben: Ne-felly
MARIA. Advent-után: A' csipke-bokrot.

CXXII. Z S O L T A R.

Hozzád emeltem az én szemeimet: ki mennyékben lakol.

Imé mint a' szolgák szemei: az ő Urok kezeiben.

Mint az szolgálok szemei, az ő Afzszonyok kezeiben: úgy a' mi
szemeink, a' mi Urunkra Istenünkre, mig rajtunk könyörül-
lyön.

Könyörülly rajtunk Uram, könyörülly rajtunk: mert igen el-töl-
tünk gyalázattal.

Mert igen meg-tölt a' mi lelkünk: gyalázat a' bővelkedőknek, és
meg-útállás a' kevélyeknek.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak &c.

CXXIII. Z S O L T A R.

HA az Ur köztünk nem lett volna, mondgya-meg most Izraél:
ha az Ur köztünk nem lett volna.

Midőn reánk-támadnának az emberek: talám elevenen el-nyeltek
vólna minket.

Midőn az ő haragjok reánk búsúlha: talám az víz el-nyelt volna
minket.

Patakon ment-által a' mi lelkünk: talám szenvedhetetlen vizen
ment volna által a' mi lelkünk.

Aldott az Ur: a' ki minket nem adott az ő fogok fogságába.

A' mi lelkünk ki-ragadtatott: a' vadászok töréből.

A' tör el-rontatott: és mi meg-szabadultunk.

A' mi segítségünk az Ur nevében: ki a' mennyet, és földet terem-
tette.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak &c.

CXXIV. Z S O L T A R.

A' kik az Urban biznak, mint a' Sion hegye: nem mozdál-meg
örökké, a' Jerusalemben lakik.

A' hegyek ő körülé: és az Ur az ő népe-körül: mostantól-fogva,
és örökké.

Mert nem hadgya az Ur, a' bűnösök veszfűjét, az igazak forrásán:
hogy hamiságra ne-nyútsák az igazak az ő kezeket.

Tégy jól Uram a' jókkal: és az igaz szívűekkel.

A' kötelezésekre hajlókat pedig, elé hozza az Ur a' hamiság cfele-
kedőivel: békeség Izraélén.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak &c.

Advent-

Advent-előtt Antiphona. A' te kenetid illattýára futunk, a' le-
ányzócskák igen szerettek téged.

Adventben. Ne-felly MARIA, kedvet találtál az Urnál: imé
méhedben fogadcz, és Fiat szűsz. Alleluja.

Advent-után. A' csipke-bokrot, melyet látott vala Móyses meg-éget-
tetni, meg-ismérték a' te meg-tartatott dicfíretes szűzeségedet:
Istennek Szűléje, könyörögj érettünk.

Advent-előtt, és utánna-is Capitulum. Eccli. 24. ✱. 16.

ES meg-gyökereztem a' becsületes nép-között, és az én
Istenem részében az ő öröksége, és a' Szenteknek tellyes
vóltában, az én lakásom. ✱. Hálá adásék Istennek.

Adventben Capitulum. Luca 1. ✱. 32.

NEki adgya az Ur Isten Dávidnak, az ő Attyának székit:
és országol a' Jákob házában örökké: és az ő országá-
nak nem leszén vége. ✱. Hálá adásék Istennek.

✱. Aldott vagy te az afzszony-állatok-között. ✱. Es áldott
a' te méhednek gyümölcse.

Uram irgalmazz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk. Uram
irgalmazz nekünk.

✱. Uram halgafid-meg könyörgésemet. ✱. Es az én kí-
tásom jussón elődbe.

Advent-előtt Imádság.

ADgy irgalmas Isten gyarlóságunknak óltalmat, hogy a'
kik az Isten szent Annyának emlékezetit tisztellyük; az
ő könyörgésének segítségével, vétkeinkből fel-kellyünk.
Ugyan azon mi Urunk JESUS Krisztus te szent Fiad-által,
ki te-veled él, és uralkodik, a' Szent Lélekkel egyetemben,
mind örökkön örökké, Amen. Lásd a' többi a' Laudesben.

Az Adventre, és Advent-utánra-való Imádságot, lásd a' Laudes-
ben, a' Versékkel-eggyütt.

A' N O N A R A. az-az:

a' Kilenczedik órára.

Idvez-légy Maria &c. mond-el mind.

✱. Ur Isten figyelmezz &c. Lásd fellyebb.

Hymnus azon, a' ki a' Primában.

Advent-előtt Antiphona: Szép vagy. Adventben: Imé az
Uruak szolgája. Advent-után: Imé MARIA Idvezitőt.

CXXV.

CXXV. Z S O L T A R.

MEg térítvén az Ur Sion fogságát: lettünk mint-a' meg-vigasztaltattak.

Akkor meg-telék örömmel a' szánk: és a' nyelvünk vigassággal. Akkor mondgyák a' nemzetségek-között: hatalmasan cselekedett az Ur azokkal.

Hatalmasan cselekedett az Ur mi velünk: vigadókká lettünk. Térítfd-meg Uram, a' mi fogságunkat: mint az patak a' déli tartományban.

A' kik könyv-hullatással vetnek: örvendezéssel aratnak. Menvén mennek, és firnak vala: el-vetvén az-ö magvokat. Meg-jövéen pedig örvendezéssel jönnek: hozván az ö kévéjeket. Dicsőség Atyának, és Fiúnak &c.

CXXVI. Z S O L T A R.

HA az Ur nem építi a' házat: héjában munkálkodtak, a' kik azt építik.

Ha az Ur nem őrzi a' várost: héjában vigyáz, a' ki azt őrzi. Héjában néktek virradta-előtt fel-kelnetek: kellyetek-fel, minek-utánna le-ültök, kik a' fájdalom kenyerét eszitek.

Midőn az ö szerelmefinek álmot ad: imé az Ur öröksége, a' fiak, jutalom, a' méhnek gyümölcse.

Mint a' nyilak a' hatalmas kezében: úgy a' serénynek fiai. Bódog férfit, a' ki bé-töltötte kívánságát azokból: meg-nem szégyenül, midőn az ö ellenségivel szól a' kapuban.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

CXXVII. Z S O L T A R.

BOldogok minnyájan, a' kik az Urat félik: kik az ö útain járnak. Mivel-hogy kezeid munkáját eszed: bódog vagy, és jól lé-szen néked.

A' te feleséged, mint a' bőven-termő szőlő-tő: a' házad falai-között. A' fiad, mint az olaj-fa fiatal: az asztalod-körül.

Imé így áldatik-meg az ember: a' ki az Urat féli.

Aldgyon-meg téged az Ur Sionból: és lássad Jerusálemnek javait, életednek minden napjaiban.

Es lássad fiaidnak fiai: a' békeséget Izraëlen.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

Advent-előtt Antiphona. Szép vagy, és tisztes, Jerusálemnek Leánya: rettenetes mint a' rendeltetett tábornak Serege.

Adventben. Imé az Urnak szolgálója, legyen nékem, a' te igád-berint.

Advent-után. Imé MARIA Idvezitöt szült nekünk; kit János látván, fel-kiáltá mondván: Imé az Isten Báránya; imé a' ki el-vészi a' világ-bűneit. Alleluja.

Advent-

Advent-előtt, és Advent-után Capitulum. Eccli. 24. V. 20.

AZ üczákon, mint a' fa-héj, s-a' szépen illatozó balsamom illatoztam: mint a' választatott myrrha, adtam a' jó il-latnak gyönyörűségét. R. Hálá adásék Istennek.

V. Szüléfed-után, szeplőtelen szűz maradtál. R. Könyörögj érettünk Istennek Szüléje.

Adventben Capitulum. Isaia 7. V. 14.

IMé egy Szűz méhében fogad, és Fiat szül, s-a' neve Emmá-nuelnek hivattatik. Vajat, és mézet eszik, hogy tudgya a' gonoszt meg-vetni, és a' jót választani. R. Hálá adásék Istennek.

V. Az Ur Angyala idvezlé MARIA-t. R. Es méhében fogad a Szent Lélektől.

Uram irgalmaz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk. Uram irgalmaz nekünk.

V. Uram halgasd-meg könyörgésemet. R. Es az én kiáltásom jussön elődbe.

Advent-előtt-való Imádság.

BOcsásd-meg Uram, kérünk, bűnös szolgálid vétkei, hogy a' kik néked magunk cselekedetinkből, nem kedveskedhetünk; a' te szent Fiad, mi Urunk szent Annyának könyör-gése-által idvezüllyünk. Ugyan azon mi Urunk JESUS Krisztus-által, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel egyetemben él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

V. Uram halgasd-meg könyörgésemet. R. Es az én kiáltásom jussön elődbe.

V. Aldást mondgyunk az Urnak. R. Hálákat adgyunk az Istennek.

V. A' hivek lelkei, Isten irgalmasságából, békeségben nyugodgyanak. R. Amen.

Az Adventre, és Advent-után-való Imádságokat láss fellyül a' Lauderben.

A' V E C S E R N Y E R E.

Idvez-legy Maria &c. mond-el mind.

V. Ur Isten figyelmezz &c. a' mint fellyebb.

Advent-előtt Antiphona: Midőn a' Király. Adventben: Gá-briel Angyal. Advent-után: O csudálatos válság.

CIX. Z S O L T A R.

Mondá az Ur az én Uramnak: üll az én jobomra.

Mig az ellenségedet: sámollyá téstem a' te lábaidnak.

A' te erőd pálczáját ki-bocsáttya az Ur Sionból: uralkodgyál a' te ellenségednek közepette.

Liili

Tc-vc-

Te-veled az elsőség, a' te erődnek napján, a' Szentek fényességében: méhemből a' hajnali csillag-előtt szültelek téged.

Meg-esküött az Ur, és meg-nem bányá: te Pap vagy örökké, a' Melkifedek rende-szerént.

Az Ur a' te jobb-kezed-felől: meg-rontotta haragja napján a' Királyokat.

Itiletet teszen a' nemzetek-között, meg-tölti a' romláfokat: fokaknak öszve-rontya fejeket a' földön.

Az ár-patakból ifzik az úton: azért magasztaltya-fel a' fejét.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek: Miképpen kezdetben vala &c.

Advent-előtt Antiphona. *Midőn a' Király az ő le-telepedésében volt, gyönyörűségnek illatját adá az én nárdusom.*

Adventben. *Gabriel Angyal küldeték szűz MARIA-hoz, ki Jósfnak jegyeztetett.*

Advent-után. *O csudálatos válság! az emberi nemzet Teremtője, lelkes teftet vővén-fel, egy Szűztől születettni méltóztaték, és ember jővén-elé mag-nélkül, velünk közlé az ő Istenségét.*

Advent-előtt Antiphona: *Az ő bal-keze.* **Adventben:** *Idvez-légý MARIA.* **Advent-után:** *Midőn ki-mondhatatlanul.*

CXII. Z S O L T A R.

Dicsíjétek gyermekek az Urat: dicsíjétek az Ur nevét. Legyen áldott az Ur neve: mostantól-fogva, és mind örökké. Nap-kelettről-fogva, nap-nyugtáig: dicsíretes az Ur neve. Fel-magasztaltatott minden népek-felött az Ur, és az egek-felett az ő dicsősége.

Kicsoda mint a' mi Urunk Istenünk, ki a' magótságban lakik? és az aláztatókat nézi menyben, és a' földön.

Fel-emelvén a' földről a' nyomorúttat: és a' ganéjból fel-állítván a' szegényt.

Hogy a' Fejedelmekkel helyheztesse őtet: az ő népének Fejedelmivel.

Ki a' magtalant a' házban laktattya: a' fiakon örvendező annyává. Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

Advent-előtt Antiphona. *Az ő bal-keze fejem-alatt, és a' jobb-keze meg-ölel engem.*

Adventben. *Idvez-légý MARIA, malasztalt tellyes, Ur vagyon te-veled, te vagy áldott az aszszony-állatok-között.* *Alleluja.*

Advent-után. *Midőn ki-mondhatatlanul, egy Szűztől születel, akkor telének-bé az írások: le-szállottál mint az eső a' gyapjába, hogy az emberi nemzetet idvezitenéd: dicsíránk téged mi Istenünk.*

Advent-

Advent-előtt Antiphona: *Fekete vagyok.* **Adventben:** *Ne-féltý MARIA.* **Advent-után:** *A' csipke-bokrot.*

CXXI. Z S O L T A R.

Vigadtam azokban, a' mik nékem mondattak: az Ur házába megyünk.

Fen-álva voltak a' mi lábaink: a' te pitvaridban Jerusálem.

Jerusálem, mely mint egy város építettik: melynek gyülekezete egyenlő-képpen vagyon.

Mert oda-fel-mentek, a' nemzetek, az Ur nemzeti: az Izrael bizonyossága, az Ur nevének hálát adni.

Mert oda-tetettek a' székek, az itiletre: a' David házában-való székek.

Kérjétek, a' mik Jerusálem békeségére vannak: és bővség a' te szeretődnek.

Légyen békeség a' te erődben: és bővség a' te tornyaidban.

Az atyámfiaiért, és barátimért: békeséget szóllottam felőled.

A' mi Urunk, s-Istenünk házáért: jókat kereftem néked.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak &c.

Advent-előtt Antiphona. *Fekete vagyok, de szép Jerusálem Leányi, az-okáért szeretett engem a' Király, és bé-vitt engem az ő szobájába.*

Adventben. *Ne-féltý MARIA, kedvet találtál az Urnál: imé méhedben fogadcz, és Fiat szűlsz.* *Alleluja.*

Advent-után. *A' csipke-bokrot, melyet látott vala Móyses meg-égetettni, meg-ismétük a' te meg-tartatott dicsíretes szűzségedet: Istennek Szűléje, könyörögj érettünk.*

Advent-előtt Antiphona: *Immár a' tél el-múlt.* **Adventben:** *Néki adgya az Ur.* **Advent-után:** *Csemetézt a' Jesse gyökere.*

CXXVI. Z S O L T A R.

HA az Ur nem építi a' házat: héjában munkálkodtak, a' kik azt építik.

Ha az Ur nem őri a' várost: héjában vigyáz, a' ki azt őri.

Héjában néktek virradta-előtt fel-kelnetek: kellyetek-fel, minek-utánna le-ültök, kik a' fájdalom kenyerét eszitek.

Midőn az ő szerelmefinek álmot ad: imé az Ur öröksége, a' fiak, jutalom, a' méhnek gyümölcse.

Mint a' nyilak a' hatalmas kezében: úgy a' serénynek fiai.

Bóldog férfú, a' ki bé-töltötte kívánságát azokból: meg-nem szégyenül, midőn az ő ellenségivel szöll a' kapuban.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

Advent-előtt Antiphona. *Immár a' tél el-múlt, a' zápor-eső el-ment, és el-távozott, kelly-fel én kedvesem, és jőj-el.*

Adventben. Néki adgya az Ur, Dávidnak az ő Attyának székét, és örökké országot.

Advent-után. Csemetézet a' Jesse gyökere; Jákóbból Csillag támadott; a' Szűz Idvezitőt szült; dicfirunk téged mi Istenünk.

Advent-előtt Antiphona: Ekes tekintetű lettél. Adventben: Imé az Ur szolgálója. Advent-után: Imé MARIA Idvezitőt.

CXLVII. ZSOLTÁR.

Dicsird Jerusalelem az Urat: Dicsird Sion a' te Istenedet. Mert meg-erősítette a' te kapuid zárjait: meg-áldotta fiaidat te-benned.

Ki békefégsé tette határidat: és a' gabona zafirával meg-elégít téged.

Ki el-bocsátta az ő szőlését a' földre: gyorsan fűt az ő beszéde. Ki a' havat, mint a' gyapjat adgya: a' ködöt mint a' hamvat hinti. Az ő Krisztályát darabonként erefzti: ki tűrheti-el annak hidegségét?

Ki-bocsátta az ő igéjét, és meg-olvastya azokat: az ő szele fűj, és vizek folynak.

Ki az ő igéjét Jákóbnak hirdeti: az ő igazságát, és itilletit Izraélnek. Nem cselekedett így semmi nemzetséggel: és az ő itilletit nem jelentette-meg azoknak.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek &c.

Advent-előtt Antiphona. Ekes tekintetű lettél, és a' te gyönyörűségidben édes, Istennek Szent Szűlje.

Adventben. Imé az Urnak szolgálója, legyen nekem, a' te igéd-Berint.

Advent-után. Imé MARIA Idvezitőt szült nekünk; kit János látván, fel-kiálta mondván: Imé az Isten Báránya; imé a' ki el-vészi a' világ bűneit. Alleluja.

Advent-előtt, és utánna Capitulum. Eccli. 24. v. 14.

Kezdettől-fogva, és az idők-előtt teremtettem, és mind a' jövőendő világig meg-nem szűnöm; és a' szent lakóhelyben előtte szolgáltam. R. Hála adásék Istennek.

Adventben Capitulum. Isaia 11. v. 1.

Veszűz jön-ki a' Jesse gyökeréből, és virág nevededik, az ő gyökeréből, és meg-nyugfzik azon az Ur lelke. R. Hála adásék Istennek.

Hymnus, ki minden időben mondatik.

Idvez-lég MARIA
Tengetnek Csillaga;
Mindenkor Szűz; Annya
Istennek, s-meny zárja.

Kit Gábriel menyből
Idvezle, Istenből;
örizz háborútól.
Evától vett jajtól.

Old bű-

Old bűnünk békóját,
Add szemünk világát,
Mold-el lelkünk moeskát,
Kérjed jónk áldását.
Mutasd Anyaságod,
Vegye imádságod,
A' ki értünk magod
Akart lenni, s-árod.

O szűzek nemessé,
s-Szelidek jelesse;

v. El-terjedett a' nyájaság a' te ajakidban. R. Azért áldott-meg téged az Isten örökké.

Advent-előtt Antiphona: Bóldog Anya. Adventben: A' Szent Lélek. Advent-után: Örökségünknek nagy titka ez.

Húsvétkor pedig ez mondatik: Menynek Királynéja örűlly, Alleluja. a' mint a' Laudesben vagyon.

A' BOLDOGSÁGOS SZÉZ ENEKE.

Lucia 1. v. 46.

MAgasztallya: az én lelkem az Urat. Es örvendezett az én lelkem: az én Idvezitő Istenemben.

Mert meg-tekintette az ő szolgálójának alázatoságát: mert imé mostantól-fogva, bóldognak mondanak engem minden nemzetségek.

Mer nagy dolgokat cselekedett nekem, a' ki hatalmas: és szent az ő neve. (nek.)

Es az ő irgalmasága nemzetségről nemzetségekre, az őtet féltő. Hatalmaságot cselekedett az ő karjával: el-széllyesztette a' kevélyeket, az ő szívek elméjében.

Le-vetette a' hatalmasokat a' székből: és fel-magasztalta az alázatosfakat.

Az éhezőket bé-töltötte jókkal: és az gazdagokat üressen bocsátotta.

Fel-vette Izraëlt, az ő szolgálóját; meg-emlékezven, az ő irgalmaságáról.

A' mint szállott az atyáinknak; Abrahámnak, és az ő magvának örökké.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak. &c.

Advent-előtt Antiphona. Bóldog Anya, és széplőtelen Szűz, e' világnak dicsőséges Királynéja, esedezzel érettünk az Urnál.

Adventben. A' Szent Lélek száll te-reád MARIA. Ne-felly, méhedben az Isten Fia leszen, Alleluja.

Advent-után. Örökségünknek nagy titka ez, hogy Isten templomává lett, a' Szűz mébe, mely férfit nem ismért, meg-nem ferteztetett,

liiii 3

ő-töle

8-10-le vévén testet, minden pogányok el-jönek, mondván: Dicsőség Uram te-néked.

✠. Uram irgalmaz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk. Uram irgalmaz nekünk.

✠. Uram halgassd-meg könyörgésemet. R. Es az én kiáltásom jusson elődbe.

Advent-előtt Imádság.

Engedd Ur Isten, nekünk szolgaidnak, hogy lelki, és testi egészséggel vigadhassunk; és a' dicsőséges szűz MARIA-nak esedezése-által, ez mostani szomorúságból ki-menekedvén, örök vigassággal örvendezhessünk. A' mi Urunk JESUS Krisztus-által, Amen.

Adventre, és Advent-utánra-való Imádságokat, lásd a' Laudesben. Hasonló-képpen, a' Szentek segítségére-való Antiphonákat, és Imádságokat is, kik itt egészen úgy mondatnak, mint a' Laudesben.

A' COMPLETARA.

Idvez-légy Maria &c.

✠. Téríts-meg minket, mi szabadító Istenünk. R. Es fordítsd-el rólunk a' te haragodat.

✠. Ur Isten figyelmezz segedelmemre. R. Uram fiesz, az én segítségemre.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

CXXVIII. ZSOLTAR.

Gyakorta ostromlottak engem, iffúságomtól-fogva: mondgya-meg most Izraél.

Gyakorta ostromlottak engem, iffúságomtól-fogva: de semmit nem tehettek nékem.

A' hátamon Kovácsoltak a' bűnösök: az ő hamisságokat meg-ho-fszabbitották.

Az igaz Ur el-vágta a' bűnösök nyakait: szégyenüllyenek-meg, és térjenek-hátra minnyájan, a' kik Siont gyűlölik.

Legyenek mint a' héjazatok szénája: mely minek-előtte ki-szaggat-tatik, el-száradott.

Mellyel bé-nem töltötte markát, a' ki arat: sem az őlet, a' ki ké-vét köt.

Es nem mondák, a' kik elé-mennek vala: az Ur áldása legyen raj-tok, meg-áldottunk tikteket az Ur nevében.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek &c.

CXXIX. ZSOLTAR.

A' Mélységből kiáltottam Uram hozzád: Uram halgassd-meg az én szómat.

Legyenek figyelmeztessék a' te fáleid: az én könyörgésem szavára.

Ha a' hamisságokat meg-tartod Uram: Uram ki állja-meg?

Mert

Mert nálad vagyon a' kegyelem: és a' te törvényedért vártalak té-ged Uram.

Várakozott az én lelkem az ő igéjéért: az Urban bizott az én lel-kem.

A' reggeli vigyázattól-fogva éjjelig: bizzék Izraél az Urban.

Mert az Urnál az irgalmaság: és bővséges ő-nála a' meg-váltás.

Es ő szabadította-meg Izraelt: minden ő hamisságiból.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak &c.

CXXX. ZSOLTAR.

Uram nem sualkodott-fel az én szívem: sem a' szemeim fel-nem emelkedtek.

Se nem jártam nagyokban: se felettem-való csudálatos dolgokban. Ha alátoztlán nem gondolkodtam: hanem fel-magasztaltam lel-kemet.

Mint a' ki az annytól el-választatott: úgy az én lelkemnek fize-tése.

Bizzék Izraél az Urban: mostantól-fogva, és örökké.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, és szent Léleknek: Miképpen kezdet-ben vala. &c.

H T M N U S.

Emlekezzél-meg Teremtőnk &c. *Lásd a' Prima elején.*

Advent-előtt, és utánna Capitulum. Eccli. 24. V. 24.

En a' szép szeretetnek Anyja, és a' félelemnek, és az ismé-retnek, és a' szent reménységnek. R. Hálá adáséék Istennek.

✠. Imádkozzál érettünk Istennek szent Anyja. R. Hogy méltók legyünk a' Krisztus igiretire.

Adventben Capitulum.

Imé egy Szűz méhében fogad, és Fiat szűl, s-a' neve Emmá-nuelnek hivattatik. Vajat, és mézet eszik, hogy tudgya a' gonoszt meg-venni, és a' jót választani. R. Hálá adáséék Istennek.

✠. Az Ur Angyala idvezlé MARIA-t. R. Es méhében fogad a Szent Lélektől.

Advent-előtt Antiphona: *Óltalmazó-ala.* Húsvétkor ez Anti-phona helyében mondatik: *Menynek Királynéja örökké.* lásd a' Laudesben. Adventben: *A' Szent Lélek.* Advent-után: *örökségünknek nagy titka ez.*

SIME-

Most bocsátod-el Uram a' te szolgádat: a' te igireted-szerént békességben.

Mert látták az én szemeim: a' te Idvezitődöt.

Kit szerzettél: minden népnek színe-eleiben.

Világossággul a' pogányoknak meg-világosítására: és dicsőségül a' te népednek Izraelnek.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak &c.

Advent-előtti Antiphona. *Óltalmad-alá folyamodunk Istennek Sz.*

Szűléje, meg-ne vesd könyörgésünket, szükségünk idején, hanem óltalmaz minket minden veszedelmektől mindenkoron, dicsőséges, és áldott Szűz. A' Húsvéti antiphonát lásd a' Laudesbē.

Adventben. *A' Szent Lélek száll te-reád M A R I A, ne-selly, méhedben az Isten Fia léssen. Alleluja.*

Advent-után. *örökségünknek nagy titka ez, hogy az Isten templomává lett a' Szűz méhe, mely férfiat nem ismért, meg-nem fertőztetett, ő-tőle vevén testet, minden pogányok el-jönek, mondván: Dicsőség Uram te-néked.*

Uram irgalmazz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk. Uram irgalmazz nekünk.

✠. Uram halgass-meg könyörgésemet. R. Es az én kiáltásom jusson elődbe.

Advent-előtti Imádság.

Kerünk Uram téged, hogy a' bődlog, és dicsőséges, mindenkor szűz M A R I A-nak dicsőséges efedezése minket óltalmazzon, és az örök életre vigyen. A' mi Urunk JESUS Krisztus, te szent Fiad-által, ki te-veled, és a' Szent Lélekkel él, és uralkodik, mind örökkön örökké, Amen.

Az Adventre, és utánna-való Imádságot lásd a' Laudesben.

✠. Uram halgass-meg könyörgésemet. R. Es az én kiáltásom jusson elődbe.

✠. Aldást mondgyunk az Urnak. R. Hálákat az Istennek.

Aldás. Aldgyon, és örizzen-meg minket, a' mindenható, és irgalmas Ur, Atya, Fiú, és Szent Lélek Isten. R. Amen.

Ezek-után mondatik egy, a' Laudesnek végére-tett Antiphonák-közzül, az időköz-képest, az ő Versével, és Imádságával-eggyütt. Es el-mondván ez Verset: Az Ur segítsége maradgyon velünk. R. Amen. mond-el a' Mi-Atyánkat, Idvez-légy Mariát, és Híszek egy Istent. **As-után mondgyad:** Dicfirt adásék az Istennek, békeség az élőknek, egétség a' betegeknek, és örök nyugalom a' holtaknak. Te pedig Uram légy irgalmas nekünk. R. Hálá adásék Istennek.

✠. Ból-

✠. Bődlog a' szűz M A R I A-nak méhe, a' ki az örök Atya Istennek Fiát hordozta. R. Es bődlogok az emlői, a' kik szoptatták a' Krisztus JESUS-t.

✠. Aldgyon-meg minket, az ő szent Fiával, a' Bődlogságos szűz M A R I A. R. Amen.

I M A D S A G.

LEgyen örök dicfirt, tisztesség, és dicsőség minden terem-tett állatoktól, a' tellyes Szent Háromságnak, a' meg-se-szitterett mi Urunk JESUS Krisztus Emberségének, a' Böldogságos szűz M A R I A tenyésző szűzességének, és minden Szentek Sereginek; a' mi bűneinknek pedig légyen bocsánattya, most, és mind örökké, Amen.

A' HETEDIK RÉSZNEK, MASODIK OSZLATTYA.

A' bődlog ki-múlásra-való készületet, és annak módgyár adgya előnkbe.

A' KEGYES OLVASÓHOZ.

A' Hetedik Résznek, második oszlattya, vagy ize, a' bődlog ki-múlásra-való készületet, annak módgyait, és azokhoz alkalmatos imádságokat, intéseket, és oktatásokat foglal magában, mellyek mind egésségeknek, mind betegeknek, s-mind pedig a' baláltra-váltaknak nem csak hasznosok, hanem szükségsek-is. Annak-okáért, az egésségek meg-ne vessék, mint-ha csak a' betegek, és baláltra-váltakra nézendők volnának ezek.

Sőt inkább el-bitesd azt magaddal, hogy leg-bátorságosabb út az, az idvességre, ha azokat gyakorta forgatod elmédben, egésséges állapotban, a' miket akarnál forgatni beteg ágyadban.

Melynél gyakrabban forgatod ezeket, egésséges-korodban, annál nagyobb hasznát, és gyümölcsét veszed beteg-korodban. Félek pedig rajta, hogy-ha meg-veted egésséges állapotban, semmi hasznát ne-vegyed a' balállal tusakodásodban.

Annak-okáért, gyakorta olvasd ezeket, s-elhímelkedgyél rólok. Sőt néha meg-is bálly, az-az, úgy tedd magadat, mint-ha már baláltra-váltál volna, és a' balállal tusakodnál, mikor még épp az erőd, és az eszed helyén vagyon. Azokat cselekedd, a' miket kívánnál haláladkor csele-

Kkkkk

kedned.

kedned. Könnyen eszedbe jutnak baláldokor, ha mi jobban foglaltad magadat egészségedkor. Nebezen jutnak pedig azok eszedbe, a' mikről vagy talám soha sem, vagy igen ritkán gondolkodtál jó szerencsédben. Nem csak ezek pedig erre alkalmasok, de azok-is, a' miket meg-irtunk a' több Részekben, főképpen a' Krisztus, és ember-közt-való beszélgetésekben.

Intés, mihez tartsa magát a' keresztyén ember, mihelyt a' nyavalyát érzi.

Mihelyt a' nyavalyát érzed, hited-el magaddal, hogy az, az Isten-től-jött reád, azért bálá-adással vedd, az Isten kezéből, hogy ő téged, mint fiát látogat. sőt még nagyobb fájdalom el-viselésére-is késznek mutasd magadat, és egészen az Isten gond-viselésére bíz magadat. Ne-vedd pedig bizodalmat az Orvosokban, mert tudod-e Asának, Júda Királynak élete meg-rövidített, azért, hogy inkább bizott az Orvosokban, hogysen az Istenben? 2. Paralip. 16. v. 12.

Mind-az-által, nem kell éppen az Orvost el-mulatnod, de kiváltképpen a' lelki Orvost, az-az, a' gyóntató Atyát. Illendő mind testi, s-mind lelki Orvosodra gondodnak lenni, de annál inkább a' lelkire, mennél böcsőbb a' lélek a' testnél.

Első gondod legyen azért lelkednek gyógyulására, mert sokszor a' léleknek nyavalyája, az-az a' bűnöknek mérge, a' testet-is meg-sebesíti. az Istennek kiváltképpen-való gond-viseletéből, sokszor juttattunk nyavalyákkal testünkben, mert a' gonosz kívánságoktól meg-sértettünk lelkünkben. Ezekről-való meg-szabadulásunkra legyen azért első gondunk, s-az-után a' testire.

Erre tanított bennünket az orvosok Orvossa a' Krisztus JESUS, ki először a' lelki, s-az-után a' testi nyavalyákat gyógyította-meg. Ezt kövessük mi-is. gondunk legyen testi egészségünkre, de először a' lelkire. De ő nagy balgatagság! némelyek mindeneke ki-adgyák, hogy e' mulandó életet meg-tartsák, s-az örök életről semmit sem, vagy igen keveset gondolkodnak! Első gondod legyen azért keresztyén lélek, ha okossan akarsz cselekedni, hogy mihelyt a' nyavalyát érzed, békély-meg Isteneddel, az igaz gyónás, s-vallás-által, és ha testedben meg-nem gyógyulsz-is, elég az, ha lelkedben meg-gyógyulván, a' bálál-által, az örök életre által-költösz.

ELSŐ

ELSŐ CZIKKEL.

A' szent Írásból össze-fűzött LITANIA, ki mind egészségeseknek, mind betegeknek, s-mind bálálra-váltaknak alkalmas, és igen hasznos.

Uram irgalmazz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk.
Uram irgalmazz nekünk. Krisztus halgass-meg minket.
Krisztus halgass-meg minket.
Menybéli Atya Isten,
Meg-váltó Fiú Isten,
Szent Lélek Ur Isten,
Szent Háromság egy Isten,

Irgalmazz mi-nékünk.

UR ISTE-
Ki az embert képedre, és hasonlatosságra teremtetted,
ki az életnek lehellését, az ember orczájára lehelted,
ki az életnek fáját, a' testi halál-ellen, a' paradicsom közepiben helyheztetted,
ki az első atyáink esete-után, a' kigyó mérge-ellen állítottad az Afiszony-állat magvát,
ki az emberi nemzetet, vétkeért, külfömb-külfömb-féle nyomorúságok, inségek, nyavalyák, és halál-alá vetvén, vigasztalás-nélkül nem hagytad,
ki az Egyiptombélieknek első-szülötteteket egy éjjel meg-öletted, és az Izraelitákat meg-tartottad,
ki Móysét, és Aront, kételkedékekért, az igiret földéből ki-rekefztetted,
ki a' kigyótól meg-sebesített Izrael fiait, a' réz kigyó nézése-által meg-gyógyítottad,
ki a' Betfamták-közzül, őt ezernél, halállal többet el-vesztettél, hogy a' Szekrényt illetlenül nézték,
ki hetven ezer férfiakat, harmad-napi dög-halál-által meg-öltél azért, hogy Dávid számba vette a' népet,
ki könyörülvén a' népnek nyomorúságán, az öldöklő Angyalnak parancsolál, hogy meg-szűnnyön,
ki Námánt Elifeus-által, a' poklofságtól meg-gyógyítottad,
ki Illyes könyörgésére, halottaiból fel-támasztottad a' gyermekeket,
ki Ochoziás Királyt, hogy a' bálványokhoz folyamodott, egészsége-felől tudakozni, halállal büntetted,
ki Elifeus-által, a' gazda-afiszonya fiát fel-támasztottad,
ki Elifeus csontyai illetté-által, a' holt embert fel-támasztottad,
ki Afa Királynak életét meg-rövidített, azért hogy inkább bizott az orvosokban, hogy-sen te-benned,
ki Ezekias Királyt a' betegségtől, és haláltól meg-mentetted, midőn keserves írással könyörgne,

Genes 1.
Ibidem.

Genes 2.

Genes 3.

Job. 14.

Exod 12.

Num. 20.

Num. 21.

1. Reg. 6.

2. Reg. 24.

Ibidem.

3. Reg. 8.

3. Reg. 17.

4. Reg. 1.

4. Reg. 4.

4. Reg. 13.

2. Paralip. 16.

Isaia 38.

Irgalmazz mi-nékünk.

Kkkkk 2

Ki a'

Ki a' Sátán-által Jóbot meg-probáltad, és békeséges-tűréssel meg-erősítetted,
 ki fájdmok-által, az ágyon fedded az embert, és a' cson-
 tait meg-hervasztod,
 ki mások példájára, Tóbiást vaksággal meg-probáltad,
 ki Orvofokat, és külömb-külsőmb-féle orvosságokat rendel-
 tél az emberek szükségekre,
 ki a' halált nem alkottad, s-nem-is gyönyörködöl az élők
 veszedelmén,
 ki a' töredelmes szívűeknek orvosságokra, és a' foglyoknak
 bocsánatot hirdetni, és a' szomorúakat vigasztalni
 küldettél,
 ki az öreg Simeont, meg-mutatván néki a' Messiást, béke-
 ségben bocsátottad-ki e' világhól,
 ki a' Királyocska fiát Cafarnaumban meg-gyógyítottad,
 ki a' harminez nyolcz esztendeig-való beteget meg-gyógyi-
 tottad,
 ki a' hideg-lelésből Péter Napát meg-gyógyítottad,
 ki mindeneket jól eslekedtél, a' fiketeknek hallást, és a'
 némáknak szózatot adtál,
 ki kegyessen társalkodtál a' Publikánusokkal, és bűnösök-
 kel, mondvan: hogy nem az egészségeknek, ha-
 nem a' betegeknek szükséges az Orvos,
 ki a' ház-héján bé-bocsáttatott ina-szakadtat meg-gyógyi-
 tottad,
 ki a' tizenkét esztendeig vér-folyást szenvedő aszfszonyt meg-
 gyógyítottad,
 ki sok vakoknak látást adtál,
 ki sok poklofokat meg-tisztítottál,
 ki Jairi leányát halottaiból fel-támasztottad,
 ki a' tizen-nyolcz esztendeig meg-görbedett aszfszonyt meg-
 gyógyítottad,
 ki a' Lunaticust, (havi-kór beteget) az ördögtől meg-fzaba-
 ditottad,
 ki a' Százados szolgáját meg-gyógyítottad,
 ki az özvegy-aszfszony fiát halottaiból fel-támasztottad,
 ki a' Kánánai aszfszony leányát az ördögtől meg-fzabadítottad,
 ki Lázárt negyed-napra a' firből elevenen ki-hoztad,
 ki a' Lunaticusokat, ina-szakattakat, viz-körságosokat, és más
 nyavalyáfsokat elébbeni egészségekre vízf/za-hoztad,
 ki a' halállal tufakodáfsodkor, szomorú lévén mind halálig,
 vérrel veritezétf,
 ki a' fzenyedéfsnek, és halálnak pohárát el-múltni kérted,
 mind-az-által, szent Atyád akarattyára biztad ma-
 gadat,
 (ki a' fel-felzittetett latornak paradicsomot igírted,

Ki mi-

Job. 1. &c.

Job. 33.
Tobia 2.

Eccli. 38.

Sapient. 1.

Isaia 61.

Luca 2.

Joann. 4.

Joann. 5.

Luca 4.

Marci 7.

Matth. 9.

Luca 15.

Marci 5.

Euca 8.

Matth. 9.

Matth. 8.

Luca 8.

Luca 13.

Matt. 17.

Matth. 8.

Luca 7.

Matt. 15.

Joann. 11.

Luca 4.

14.

Luca 22.

Ibidem.

Luca 23.

Ki mi-érettünk, mind halálig engedelmes lettél szent A-
 tyádnak,
 ki halálodkor szent Atyád kezében ajánlottad lelkedet,
 ki meg-hajtván fejedet, nagy fel-fzóval, szent lelkedet ki-
 adtad,
 ki szent haláloddal el-rontottad azt, kinél volt a' halál bi-
 rodalma,
 ki meg-febelsítettél a' mi gonofzságinkért, és meg-tőrettél
 bűneinkért,
 ki a' mi nyavalyáinkat, és betegséginket magadra vállaltad,
 ki dög-halált, és más nyavalyákat erefsztf a' bűnőkért,
 ki a' nyavalyákat nem csak büntetésül, hanem az Isten di-
 csősége ki-nyilatkoztatására bocsátod,
 ki azokat, kiket szeretcz, fanyargatod, és ostorozod,
 ki azokat, kik nem becsüllek szent ttfkaidat, nyavalyákkal,
 és véletlen halállal büntetted,
 ki Péternek árnyékával, fok-betegeket meg-gyógyítottál,
 ki Pálnak kezkenőjével fok-betegeket meg-vigasztaltál,
 ki a' te Apostolid-által, a' halottaknak életet, a' betegeknek
 egéséget adtál,
 ki a' te választottaidnak köny-húllatásokat el-törlötted,
 ki életnek Ura vagy, és hatalmad vagyon a' halálon,
 ki a' mi életünknek őltalmazó Ura vagy,
 Irgalmasságnak Attya, és minden vigasztalásnak Istene, ki
 minket minden nyomorúságinkban vigasztalsz,
 ki hiv Isten vagy, és nem engeded, hogy erőnk-felett ké-
 sértésünk, hanem határt vetettél a' késértetnek,
 hogy el-vifelhesűk,
 ki meg-febelsztf, és meg-gyógyítasz, sújtolsz, és a' te ke-
 zeid meg-vigasztalnak,
 ki mindeneket idvezíteni, és az igazság ílméretire akarsz
 vinni,
 ki meg-ölsz, és meg-elevenítesz; a' firba vízfzel, és onnan
 ki-hozsz,
 ki el-jövendesz eleveneket, és holtakat itilni,
 Ur Isten irgalmaz nekünk. Ur Isten kegyelmezz nekünk.
 A' lelki dolgokban-való túnyaságtól. Ments-meg Uram minket.
 A' hirtelen, véletlen, és gonofz haláltól,
 A' te könnyű-metélkedéfsdör-való fájdmid-által,
 A' te fájdmid-által, mellyeket a' kertben, vérrel veritezvén
 fzenvedtél,
 A' te szeretted-által, mellyel a' mi fájdminkat magadra
 vállaltad, és a' mi lankadságinkat meg-gyógyítottad,
 A' te fzíved szorongatáfsi-által, mellyeket a' keresztfan fzen-
 vedtél, midön szent Atyádtól el-hagyattatni fel-kiál-
 tottál,

Kkkkk 3

Philip. 2.
Luca 23.

Joann. 19.

Hebr. 2.

Isaia 53.

Matth. 8.

Ezech. 28.

Joann. 9.

11.

Habr. 12.

1. Cor. 11.

Astor. 5.

Astor. 19.

Astor. 9.

Apocal. 7.

Sapient. 16.

Pfal. 26.

2. Cor. 1.

1. Cor. 10.

Job. 5.

1. Tim. 2.

1. Reg. 2.

2. Tim. 4.

Luc. 2.

Luca 22.

Isaia 53.

Matt. 27.

Irgalmaz nekünk.

Ments-meg Uram minket.

A' te

A' te szerelmes szent Anyád szíve fájdalommal, kit a' fájdalom tö-
re által-járt, a' te szenvedésednek idején. Ments-meg U-
ram minket.

Mi bűnösök. Kérünk halgass-meg minket.

Hogy mint jövevények, és szarándokok viseljük magunkat e'
földön,

Hogy nem lévén itt maradandó városunk, a' következőket
keressük,

Hogy ez életnek szél-vésziből, és veszedelmiből, a' mennyei
nyugodalomba siessünk,

Hogy ez a' kis, és szempillantásig-tartó nyomorúságunk, az örök
dicsőségnek koronáját munkálkodgya mi-bennünk,

Hogy az Urnak feddését el-ne mulassuk,

Hogy a' fájdalomokban békeséges-tűrők legyünk,

Hogy femminemű nyavalyáinkban, bolondul ne-szólljunk az
Ur-ellen,

Hogy valamint a' jót, úgy a' gonoszt-is jó kedvel vegyük az
Urtól,

Hogy az én fájdalom-szerint, vigasztaljanak engem a' te vi-
gasztalásid,

Hogy valamint a' Krisztus szenvedési bővelkednek bennünk, úgy
az ő vigasztalási-is bővelkedjenek mi-bennünk,

Hogy mindenkör a' Krisztus szenvedését a' mi testünkön viseljük,

Hogy a' JESUS-ra, mi hitünk kezdőjére nézvé, ki örömmel
visselte a' keresztet, békeséges-tűrés-áttal, célunkhoz
siessünk,

Hogy fel-magasztaltság a' Krisztus a' mi testünkben, akár éle-
tünkben, s-akár halálunkban,

Hogy mi-értünk szenvedvén Krisztus testében, mi-is azon gon-
dotokkal fel-fegyverkezzünk,

Hogy ezt az időt, és idvességünk napjait héjában ne-töltsük,

Hogy a' mi lelkünknek keferőségében, a' mi esztendeinkről
meg-emlékezzünk,

Hogy nem tudván halálunknak, és az Itillő Birónak el-jöve-
lét, idején a' mi házunkat el-rendeljük,

Hogy a' mi ellenségink kezeiktől meg-szabadittatván, életünk-
nek minden napjaiban, szentségben, és igazságban szol-
gáljunk néked,

Hogy a' testől meg-szabadulni, és a' Krisztussal lenni-kiván-
kozzunk,

Hogy a' mi betegségünknek ágyát igazgatni-méltóztass,

Hogy az Istent szeretőknek, minden nyavalyák, és gonoszok
javokra legyenek,

Hogy nyavalyáinkból meg-gyógyulván, hogy roszszabbul ne-lé-
gyen dolgunk, többé ne-vétkezzünk,

Lucá 2.

Psal. 38.

Hebr. 13.

Hebr. 4.

2. Cor. 4.

Hebr. 12.

Eccl. 2.

Job. 1.

Job. 2.

Psal. 93.

2. Cor. 1.

Ibidem.

Hebr. 12.

Philip. 1.

1. Petri 4.

2. Cor. 6.

Isaia 38.

Ibidem.

Lucá 1.

Philip. 1.

Psal. 40.

Rom. 8.

Joann. 5.

Hogy

Hogy Isteni fegyvert fel-vévén, ellene-álhassunk ellenségünknek
a' gonosz napon, és tüzes fegyverét el-ólthassuk,

Hogy valamint Adámban, minnyájan meg-halunk, úgy Kri-
stusban meg-eleveníttessünk,

Hogy mind életünkben, s-mind halálunkban, az Urnak éllyünk,
és hallyunk,

Hogy sem élet, se halál, se semmi-némű teremtetett-állat a' Kri-
stustól el-ne válasszon,

Hogy mind életünkben, s-mind halálunkban, Krisztus legyen
nyereségünk,

Hogy-ha a' halál árnyéka közepin léfzek-is, ne-féllyek a' gonosz-
tól, mert te velem vagy,

Hogy halálunknak óráján, a' hívó-rívó Oroszlyánnak, erősen el-
lene-álljunk a' hitben,

Hogy az igazak halálával hallyunk-meg, és a' mi-utolsó vé-
günk hasonló legyen azokéhoz,

Hogy meg-világosítsd a' mi szemünket, hogy főha a' halálban
el-ne aludgyam, és az én ellenségem erőt ne-vegyen
rajtam,

Hogy minket ennek a' halálnak testétől meg-szabadíts,
Hogy ebből a' vigyázásból, vidd-ki az én lelkemet, a' te neved
vallására,

Hogy minket halálunk óráján, a' jó latorral, édes igireteddel
vigasztal,

Hogy ne-szállj perbe a' te szolgáladdal, mert senki az élők-köz-
zül te-előttes meg-nem igazul,

Hogy a' mi bűnünk-szerint ne-cselekedgy velünk, sem a' mi go-
noszságunk-szerint ne-fizess nekünk,

Hogy az Ur házában lakjam, életemnek minden napjaiban,
Hogy e' földi házunk le-omolván, nem kézzel építettett házunk
legyen mennyékben.

Isten Báránnya, ki el-vésszed e' világ bűneit; Kegyelmezz minékünk.

Isten Báránnya, ki el-vésszed e' világ bűneit; Halgass-meg minket.

Isten Báránnya, ki el-vésszed e' világ bűneit; Irgalmaz minékünk.

Krisztus halgass-meg minket. Krisztus halgass-meg minket.

Uram irgalmaz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk. Uram
irgalmaz nekünk.

I M A D S A G.

U R Isten, kinek egyetlen-egy Fia békeséges-tűrése, a'
pokolbéli sáttánnak kevélységét meg-rontotta, adgyad,
hogy az ő szenvedéséről méltán elmélkedgyünk, és az ő pél-
dájára, minden ellenkező dolgokat, békeséges-tűréssel vi-
selyünk.

O em-

Ephes. 6.

1. Cor. 15.

Rom. 14.

Rom. 8.

Philip. 1.

Psal. 22.

1. Petri 5.

Num. 21.

Psal. 12.

Rom. 7.

Psal. 142.

Lucá 23.

Psal. 142.

Psal. 102.

Psal. 26.

2. Cor. 8.

O emberi nemzetnek hatalmas Teremtő, és Meg-váltó Istene, ki az őrdög irigységéből, e' világra bē-szállott vétek-által, az örök életnek boldogságából, ki-esett nyavalyás embert, egyetlen-egy szerelmes szent Fiadnak ki-ontatott drágalátos szent vérével Meg-váltottad, és azon örök boldogságnak úttára visszaterítetted; eleveníts-meg minket, halál árnyékában bádgyadozó szolgálodat, szent malasztodnak hathatós sugárral, nyújtsd-ki a' te hatalmas, és idvezítő kezeidet, töltsd-bé a' mi sziveinket lelki örömmel, és csendességgel, távoztasd-el tollunk testi, és lelki ellenségeinknek minden fene dühöségeket, és incselkedéseket, és küld-el a' békeségnek Angyalát, ki minket minden keferőséges igyünkben, nyomorúságinkban, és szorongatásinkban, vigasztalásával bátorítsd, hogy ez életben, a' te idveséges ösvényiden járván, az örökké-való boldogságnak országába jussunk.

O nagy hatalmú Ur Isten, kinek kegyes kezeitől függ a' mi életünknek folyása, halgassd-meg alázatos fohászkodásinkat, hogy minden nyomorúságoktól, és nyavalyáktól meg-oltalmaztatván, örökké-való halál-adással dicshirjűk szent nevedet. A' mi Urunk JESUS Krisztusnak-általa, ki teveled, és a' Szent Lélekkel egyetemben él, és uralkodik mind örökkön örökké. Amen.

Más Imádság, ugyan azon jökört.

URam JESUS Krisztus, alázatosan könyörgök néked, azért az lángalló szeretetért, melytől vífeltevé, a' mi terhünket válladra vetted, engedd énnékem, hogy minden nyomorúságimat, szorongatásimat, és szomorúságimat, a' te Atyai kezedből halál-adással vegyem, és mind addig vífellyem, meddig szent Felséged kedves jó-akarattyanak tetszik. De fogadatos szent malasztoddal-is erősítsd-meg az én szívemet, hogy leg-kisfébb dologban se hájjon-ki a' te szent akaratodnak ösvényéből.

O vaj-ha mind azokat a' nyavalyákat, és fájdalmaikat el-vífelhetném, mellýeket a' te kedvesí szénvedték, hogy csak valamennyire, meg-felelhetnék a' te véghetetlen szeretédnek! Engedd azért, édes JESUS-om, hogy az én akara-

akaratom annyira meg-eggyesüllyön a' te szent akaratoddal, hogy semmit egyebet ne-kivánnak, hanem a' mi eggyez szent akaratoddal, Amen.

MASODIK CZIKKEL.

A' boldog ki-múlásra-való hét GRADICS-ok, kik minden-napra, Urunk imádságából öszve-rakattattak.

Mi-Atyánk, ki vagy mennyékben.

OMi Urunk JESUS Krisztusnak természet-szerent-való örök Atya, nekünk pedig szent malasztod-által-való édes Atyánk. Mert midőn nem volnánk, semmiből teremtel minket a' te képedre, és midőn gonoszságink-által, haragnak fiai lettünk volna, a' te szerelmes szent Fiadnak, drágalátos szent vérével meg-váltván, fiaddá fogadál, és az örök életnek örökösivé tévé. Es noha a' te Felséges dicsőségedben ülsz, mind-az-által kegyes atyai szemeiddel reánk vigyázz, és igazgatsz.

Te-hozzád emelem azért szemeimet, ó kegyes Atyám, ki mennyékben lakol, a' honnan segítségem érkezik. Te-hozzád kívánczik az én lelkem, valamint a' szarvas a' hideg forrástra. Magadért teremtetél minket, és nyughatatlan a' mi lelkünk, míg benned meg-nem nyugszik. Mert a' hol az édes Atyám vagyon, ott vagyon az én hazám, ott vagyon bizodalom, ott vagyon örökségem az élőknek földén. Te-hozzád óhajz az én szívem, hozzád ragaszkodik lelkem. O fogadgyon-bé engem a' te jobb-kezed; mert jobb a' te irgalmasságod az életeknél. O mikor szabadulok-meg ebből a' szám-ki-verésből? mikor vétettetem-ki ebből a' tömlőczből, melybe eresztettem, loppa el-ragadtatván házamból? mikor jutok-bé az én Atyám hazába, kiben fők lakó-helyek vannak? mikor vigasztalssz-meg engem? mikor veszel-ki a' nyomorúságnak setét barlangjából, és az ocsmánságnak sárjából? mikor jutok az én Atyámnak, és Istenemnek színe-eleibe? mikor elégítez-meg engem a' te színednek vidámságával, hogy már nem csak tükörben, hanem színről-színre láthassalak? Boldogok Uram, a' kik a'

te házában laknak, mind örökkön örökké dicširnek tégedet. Imé ez siralomnak völgyében, kit szerzett első atyáknak vétke, az én szívemet fel-emelem hozzád. a' te szent malasztoddal segítettén, a' jóságos-cselekedetekben mind addig nevedem, míg tégedet Isteneknek Istenét Sionban meg-látlak!

Első GRADICS, a' bődög ki-múlásra.

Eleven Hit.

Szenteltesék a' te neved.

Leg-elsőször-is az eleven, és igaz hit-által szenteltesék a' te neved; mert igaz és eleven hit-nélkül, Isten kedvében nem lehetünk: A' ki az Istenhez akar járúlni, szükséges, hogy hidgye, hogy Isten vagyon, és hogy azoknak meg-jutalmazója vagy, kik téged keresnek. Ugyan-is nem egyéb e' földön a' mi életünk, hanem két láb-által, tudnia-illik, az igaz, és eleven Hitnek, és erős Reménységnek lábai-által az Istenhez-való közelgetés. mert amaz buzgósággal égő szeretet, mellyel az Istent birjuk, az örök életnek hazájába tartatik. Ott megszűz földről vízfőz-térő fiadat meg-őleled, és az elébbeni új stólával fel-öltözteted.

Azonban, hiszem Uram, hogy te vagy, a' ki vagy; az-az, hiszem, hogy te Mindenható, Mindent Tudó, és mindenek-felett jó Isten vagy; és-hogy azoknak, kik téged szeretnek, magad vagy igen nagy jutalmok. Hiszem, hogy az én Meg-váltóm él, és az utolsó napon, a' földből fel-támadok, és az én testemben meg-látom az én Idvezítő Istenemet. Ebben a' hitben akarok élni, és halni. Ehez a' hithez támaszkodván, minden nyomorúságot, inséget, nyavalyát, sőt a' halált-is bátran el-viselem, és mind bődög, s-mind bődögtalan állapotomban, a' te szent nevedet dicšírem, semmit sem kételkedvén, a' te Isteni hatalmadról, és Atyai jóvoltodról, mellyel meg-tarthatsz, és meg-is akarsz tartani.

O gyarapítsd Uram bennem az eleven hitet, szentnevednek dicšőségére, ki-is akkor szenteltetik leg-inkább meg-állunk, mikor cselekedetidben mindenhatónak, beszédidben igaz-mondónak, igiretidben meg-csalhatatlannak eleven hittel hiszünk. Azért rekesztettek-ki az igiretnék földéből

Móyses,

Móyses, és Ááron, hogy a' te szent nevedet nem szentelték a' nép-előtt, nem híven hogy a' közfiklából viz eredne. *Numero. 20.*

Abrahámnak eleven hite pedig mindenütt dicšírtetik, ki a' te igiretidben nem kételkedett, hanem meg erősödven a' hitben, dicšőséget adott az Istennek. Mert mihelyt értette szándéodat mindgyárt nagy fietséggel, ki költözött lakó földéből, és rokonsága-közzül, és ment a' mely földet mutattál néki, tudván hogy valamit meg-igirt az Isten néki meg-adgya. *Roman. 4.*

Hiszem, hogy ez életből, ki-költözésem-után, meg-látom az Előknek földén az Urnak javait. A' mikor akarod, szollits-ki e' világból, de adgyad, hogy eleven hittel kövesselek, erős hittel valván azt, hogy te hatalmas, és jó vagy: és a' te jó lelked, bé-viszen engem, a' téjel, és mézzel-folyó földre, és a' te szent nevedért meg-éllesztesz Uram engem, a' te igazságodban.

II. GRADICS, az erős Reménység.

Jöjden te országod.

A'Te országod, kit világ kezdetitől-fogva készítettél; kivettél minket a' setétségnek Birodalmából, és által-vittél, a' te szeretetednek országába, hogy annak örökkősi legyünk, az örök életnek reménységében. Az Ur, az én örökségemnek része, te vagy, a' ki meg-adod nekem az én örökségemet. O de mikor leszen az? mert itt csak jövények, és szarándokok vagyunk, nem lévén maradandó várasunk, hanem a' jövendőt kereszük.

Dicšekedünk azonban, az Isten fiai dicšőségének reménységében; sőt még inségünkben-is, tudván, hogy az inségek békeséges-tűrést szereznek, a' békeséges-tűrés pedig meg-próbálást, a' meg-próbálás reménységet, a' reménység pedig meg-nem szégyenit *Roman. 5.* tudni-illik, sok inségek-által kell az Isten országába bé-jutnunk; de a' reménység minden munkánkban vigasztalásunk. Mert a' mi szenvedésünk nem vettethetnek-őlve a' dicšóséggel, a' ki nekünk meg-jelentetik.

Azért mindenkor szemem-előtt visselek Uram, mert

LIII 2

jobb

jobb-kezem-felől vagy, hogy meg-ne mozdúlljak. azért örvendez az én szívem, sőt az én testem meg-nyugszik a' reménységben. békeségben aluszom, és nyugzom, mert te kivált-képpen a' reménységben helyheztettél engem. Es mi-csoda az én várásom, nem-de-nem az Ur-é? és az én kin-csem te-nálad vagyom. fogadgy-hozzád engem, a' te beszeded-szerént, és élek, és ne-foszsz-meg engem az én várá-somtól.

Te-benned biztam Uram, és soha meg-nem szégye-nittertem. a' te igazságodban szabadíts-meg engem.

III. GRADICS, Lángalló Szeretet.

Légyen te akaratom.

Micsoda pedig a' te akaratom ô szerelmes Atyám, hanem hogy téged szereffelek? Te parancsolod, hogy telyes szívemből, telyes tehetségemből, és lelkemből szereffelek. De adgy erőt-is ennek véghez-vitelére. Mert im látod, mely fok akadályok gátolják a' te szeretetedet, midőn ez rothadandó test terheli a' lelket. gyönyörködöm ugyan, a' belső ember részéről, a' te szeretetedben, és törvényed-ben, de más törvényt érzek az én tagjaimba, ki az én lel-kemnek törvényével tufakodik, hogy a' jót, kit akarnék, nem cselekszem.

O én nyavalyás bődögtalan ember, ki szabadít-meg engem ennek a' halálnak teitétől? a' te szent malasztod, a' mi Urunk JESUS Krisztus-által. Segélly azért, hogy itt ne-szereffem lelkemet, hogy el-ne-veszessém, hanem inkább gyűlölyem, hogy az örök életre meg-tartsam.

Sőt imé még mit hallok: hogy a' ki a' világot, és a' mik ô-benne vannak szereti, abban meg-hűlt az Istennek szeretete. Fojtsa-meg tehát én-bennem a' világnak szeretete-t, a' te szereteted, hogy semmi ne-találtasson bennem, fő-képpen, e' világból ki-múlásomkor, a' mi a' te szeretetedtől el-választana.

Emélszen-meg engem a' te szeretetednek tüze, hogy a' te szeretetedtől fel-gyuladván, meg-halljak e' világnak, mert te az én szeretetemtől lángadozván, én-érettem meg-holtál, a' magos keresztfán.

IV. GRA-

IV. GRADICS, a' szent Sacramentomokban- való részesülés.

Minden-napi kenyérünket adgyad nekünk ma.

O Mi gond-vifelő jó Istenünk, ki engem iffiúságomtól-fogva táplálsz mind-eddig; kérlek alázatosan, ez-után se hagy-el vénségemig, midőn erőmben meg-fogyatkozom. mert ennek a' világnak pusztáján szarándokoskodván, és az igiret földére utazván, nem csak testi, hanem lelki ele-delre-is szükségünk vagyom, hogy el-ne-fodgyunk az úton. Mert nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igi-vel, mely a' te szádból származik. A' te szent igéd, a' szent Sacramentomok de kiváltképpen az Angyali Kenyér, a' mi lelki eledelünk. az igaz mennyei manna, tudnia-illik, a' mi Urunk JESUS Krisztusnak szent teste, és vére, a' mint ma-ga mondgya: Az én testem bizonynyál étel, s-az én vérem bizonynyál ital, kiből a' ki eszik örökké meg-nem hal.

Engedd azért én Istenem, hogy mikor ennek a' vilá-gnak pusztájából ki-költözöm, és az örök igiret földére indú-lok, ezzel a' lelki eledellel meg-erősítessém, tudni-illik szent testednek, és vérednek eledelével, hogy annak erősségével, a' te dicsőségednek szent hegyéig meheffek, a' hol a' te szen-teidet (kiket ez életben, kéves ideig könyhullatásnak ke-nyérével tápláltál) a' gabonának kővérségével éteted, és a' te házadnak bővségével meg-elégited.

V. GRADICS, Bűnőknek bocsánattya.

Es bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket.

TUdom Uram, hogy semmi meg-főrtőztetett bé-nem me-het mennyeknek országába, és senkit oda nem eresztet, ha te-veled, és felebaráttyaival meg-nem békellik. O én nyavalyás mely fok adófságokat raktam-fel, s-nincsen honnan eleget-tennem? mit cselekedgyem tehát? imé Uram a' te irgalmalságodhoz, és szerelmes szent Fiadnak bőv-séges meg-váltásához folyamodom, ô a' mi adófságinknak meg-fizetésére, és a' bűnösöknek meg-váltására jött. Ne-száll perbe azért a' te szolgáddal, mert senki az élők-közzül te-előtted meg-nem igazul, hanem tekints a' te Krisztusod-nak orcájára.

LIII 3

Tel-

Teljes szívemből szánom, s-bánom, hogy tégedet, én Teremtő, és Meg-váltó Istenemet, és minden jómat megbántottalak. Annak-okaért, a' te szerelmedtől víveltetvén, mindeneknek, kik ellenem vétettek, tellyességgel meg-bocsátok, hogy én-is bűneimnek bocsánattját nyerjem tőled. Bocsásd-meg azért nekem az én bűneimet, a' te szerelmes szent Fiadnak igirete-szerént, ki azt mondotta. (bocsásátok-meg felebarátotoknak vétkei, hogy a' tiétek-is meg-bocsátassanak) kiváltképpen pedig halálomnak óráján, mikor az itillő Biró-eleibe állittatom. Jáj nekem, ha az én gonofságimat fen-tartod Uram! Ah töröllye-le a' mi Idvezítő Urunk JESUS Kristushnak szent vére, ki a' mi vétkeinknek bocsánattjára ki-öntetett a' magos keresztfának oltárán! Amen.

VI. GRADICS, a' Késérteteknek meg-győzése.

Es ne-vigy minket a' késértetbe.

Mert ugyan-is micfoda a' mi életünk e' földön, hanem késértet, és szüntelen-való vitézkedés? hatalmas, és erős ellenségekkel vagyon ígyünk, kik-ellen nem állhatunk ha te együtt nem harczolsz velünk, és a' te oltalmaddal nem segítesz.

O hűség Ur Isten, ne engedd, hogy erőnk-felett késértetűnk, hanem vés határt a' késértetnek, hogy meg-ne győzzetűnk; kiváltképpen halálunknak óráján. mert akkor leg-mérgesebb ellenségünk.

Legy velem kegyes Atyám, végső ki-múlásomkor, kitől függ az örökké-valóság, és a' te szerelmes szent Fiad farságának, szenvedésének, és drágalatos szent vére ki-ontásának gyümölcse. Jáj nekem, ha ezek haszontalanoknak találtnak én-bennem lennie! Erősíts-meg engem, hogy semmiféle késértet erőt ne-vegyen rajtam. Világosítsd-meg az én szemeimet, hogy soha el-ne aludgyam a' halálban, hogy ne-mondhassa az én ellenségem, erőt vettem rajta. Adgyad, hogy Isteni fegyverrel fel-fegyverkezvén, ellene-álhassak ellenségimnek a' gonosz napon, és minden szikrázó tűzes fegyverét el-ólthassam, hogy az igazság koronáját el-ne nyerje tőlem. Ha te velünk vagy, ki mit árthat? Ha a' halál árnyé-

ka-kő-

ka-között járok, sem félek a' gonosztól, mert te velem vagy. Ha roppant táborok támadnak-is reám, nem fél, s-nem retteg az én szívem.

VII. GRADICS, az Örök haláltól-való

meg-szabadítás.

De szabadíts a' gonosztól.

NOha fok gonoszok terhelnek naponként bennünket, kiktől meg-szabadíttatni kívánunk; egy-felől a' Világ ostromol, ki el-borított a' gonofságtól, más-felől a' Sátán incselkedik, és a' Test gonosz vágyódással rúgódozik, és többek e'-félék a' bűnnek maradéki. De nincsen mind-az-által nagyobb gonosz, mint a' Léleknek örökké-való halála, a' bűnőknek keferes Zsoldgya. Mert a' bűn, mikor el-végeztetik, halált hoz. Annak-okaért, a' bűnösöknek haláluk leg-gonoszabbak. Tudni-illik, a' minden jóknak javáról meg-fosztattatni, minden gonoszok-felett-való, leg-nagyobb gonosz. O szabadíts-meg Uram engem, amaz gonosz napon, ettől a' gonosztól! mert a' holtak nem dicírnak Uram téged, sém a' kik pokolra szállanak, hanem az élők vallanak téged.

Irgalmas, és igaz Isten, szabadítsd-meg az én lelkemet! ragadd-ki a' halálból az én lelkemet, szemeimet a' könny-hűlatástól, és lábaimat az el-esésből, hogy néked új éneket énekellyek, és néked áldozzam a' dicíretnek áldozattját.

Az Ur az én erőségem, és dicíretem, és idvességemmé lett nekem. Az Urnak jobb-keze erőt tett, az Urnak jobb-keze fel-magasztalt engem. Meg-nem halok, hanem élek, és beszéllem az Ur cselekedetét. Sanyargatott engem az Ur, és a' halálnak nem adott. El-szaggattad az én köteleimet. El-nyelettetett a' halál a' győzelemben. Az én lelkem, mint a' veréb, ki-ragadtatott a' vadászok töréből. öfzve-törtetett a' tör, és én meg-szabadíttattam. Vallást teszek az Urnak, mert jó, mert örökké meg-maradandó az ő irgalmasága, Amen.

Hafznos aitafofságok, betegségnek idején.

Békeséges-tűrésért-való Imádság, betegségünk, és fájdalmaink idején.

AZ én Uramnak szóllok, mivel-hogy por, és hamu, el-enyésző árnyék, és kevelség-tartó para vagyok. Emlé-

kezzél-

kezzél-meg Uram, az én-mi-vóltomról. Emlékezzél-meg, hogy mint a' sárt, úgy alkottál engem, és porrá tefél engem. Ne-fegyverkezz ellenem nagy erővel, mert micfoda az én erőm, hogy ellened álhaszak? mert nincsen én-bennem a' kö-szıkláknak erejék, se nem ércz az én testem. Miért sebefed-nek tehát ellenem az Ur nyilai, kik az én lelkemet el-fogyat-tyák, és az Ur félelmi sérteget nek engemet?

De ah! fel-tátom-é az ég-ellen a' számat? avagy ellene-mondok-é beszédidnek? sőt nagy hálá-adással mondom: az Ur adta erőmet, és egészségemet, s-az Ur el-vette, a' mint az Urnak tetczett, úgy lett. áldott légyen az Ur neve. Igaz vagy Uram, és igaz a' te ítéleted! ó bizonyára többet érdem-lettem, ha magam meg-bíráltatnám, sem mondhatnék ellene ennek a' büntetésnek.

Ísmérem azért kegyes Atyámnak, atyai-képpen sújtoló, s-nem fel-gerjedett haragjában büntető kezét. De arra kér-lek szerelmes Atyám, ísmérd-meg a' te romlandó-edényedet, hogy meg-ne győzetteffen, és noha magától semmire nem mehet, mind az-által, a' te malasztoddal mindent el-víselhet.

Annak-okaért adgy erőt, hogy ezen nyavalyát békésé-ges-tűréssel szenvedgyem. Szükséges nekem a' békéséges-tű-rés, ezt add-meg ennékem, és imé kész Uram, kész az én szí-vem mindeneket el-víselni, és ez léfzen vigasztalásom, hogy engem sújtolván, nem kéméllel. O adgyad Uram, hogy a' békéséges-tűrésben birjam az én lelkemet. Annak-okaért gyakorta nézek a' te Krisztusodnak orcájára, és az ő keferves kin-szenvedéséből veszek magamnak bátorító fegyvert. ő engedelmes lett néked a' kerefztnek haláláig; én még csak egy csepp véretem sem ontottam. Erőszakot érzek mind-az-által, midőn a' fájdalmaimnak, és halálnak nyilai öldöklenek.

Annak-okaért benned helyhezterem erőmet, mert te vagy az én erőm, és védőm. Te vagy az én életemnek őtal-ma. Próbálly-meg Uram engem, égessd az én veséimet, és szí-veimet, hogy méltónak találtaffam, valamint az arany pró-báltatik a' kemenczében. Noha tudom, hogy nem méltók, e' világi szenvedések, a' jövődő dicsőségre, mely ki-nyilat-koztatik nekünk; mind-azon-által az-is tudva van nálam, hogy valamint szenvednie kellett Krisztusnak, s-úgy kellett a'
maga

maga dicsőségebe bé-menni; úgy szenvedni, és által kell menni a' kerefztynének a' tűzön, és vizen, hogy a' nyugoda-lomba jusson. Imé Uram, most a' szenvedésnek tűzében va-gyok, s-mind addig, a' meddig néked tetczik. Szabadíts-meg Uram engem, ki a' három iffiakat a' Babilonai égő ke-menczéből meg-szabadítottad. Végy-ki engem-is súlyos szenvedésfennnek égő kemenczéből, a' mikor kedved tartya, hogy én-is téged örökké dicfirhesselek, mondván: Aldgyá-tok az Urat, az Urnak minden teremtet-állati &c.

Nyavalyánkban, és inségünkben hasznos Fohász-kodások.

1. **O** örökké-való Bölcsesség, ki mindeneket eleitől-fogva igazgatcz, sújtolly bár engem testemben, fájdalmaim, és nyavalyák-által, csak hogy igazgassd szent nevednek dicső-ségére, s-lelkemnek idveségére; ki mindeneket mértékbe, és rendes számba állitasz.

2. **O** szerelmes Atyám, kitől származnak minden jók, nem-de-nem, a' te ajándékod-é ez az én súlyos betegségem-is? annak ísmérem kegyes Atyám, ki mindeneket igazgatcz, és a' mi cfontainkra-is gondot vífelsz, hogy hired-nélkül csak egy se törettefsék-meg, azok-közzül. sőt még a' haj-szálaime-kat-is számban tartod. A' te kezeidben vannak az én sorfa-im. Te sújtolsz, és meg-gyógyitasz, meg-ölsz, és meg-eleve-nítesz. Akár éllünk, s-akár hallyunk, a' tiéd vagyunk, min-denekben szent akaratod légyen. Ha a' jót örömmel vettük tőled, miért ne a' gonoszt? mely nem lesz gonosz, ha békésé-ges-tűréssel vesszük a' te kezeidből. Mert azoknak, kik az lltent szeretik, mindenek javokra szolgálnak.

3. **O** én Uram, én a' te szolgád, a' te szolgálód fia vagyok, cselekedgy velem a' te tetczésed-szerint; mert ugyan-is mi vagyok én, hogy ellened-álljak? ki állott-ellened, s-béke-ségben maradott? Imé én sár, te Fazekas vagy. úgy bán-nyál azért velem, a' sújtolófoknak kemenczében, hogy tisz-teletre-való edény legyek.

4. **O** kegyes Orvosom, ki nem csak lelkünknek sebeit, ha-nem testünknek lankatságait is csak egy szóddal meg-gyógyi-tod, mikor azt lelkünknek javára látod. Gyógyíts-meg U-ram, és meg-gyógyulok lelkemben, vigasztally-meg, és meg-gyafz-

Mmmmm

vigafz-

vigasztaltatom testemben-is. Noha meg-nem vetem ugyan az orvosokat, de te-benned vetem reménségemet; mert ha te helybe nem állítod testemnek meg-romlott házát, mind héjában munkálkodnak mások körül.

Ha orvosságokkal élek, te tedd azokat hasznosokká, ha pedig akarod, hogy haszontalanok legyenek, adgy békeséges-tűrést az én lelkemnek, mert az bizonyos orvosság minden nyavalyák-ellen.

De imé ismérem a' te orvosló kezedet; az orvosnak az a' tisztja, hogy keserű italok-által, az ártalmas nedvességeket ki-űzze a' betegek testeiből; ugyan azont cselekszed te, ó mennyei Orvosom, midőn súlyos fájdalom-által testemet fonnyasztod. Keserű ital ugyan ez, de a' világi kívánságoknak nedvességétől meg-tisztította a' lelket.

Mert mit tagadom? sokszor kedveztem testemnek, és gonosz kívánságoknak veszedelmes nedvességgel meg-töltem. Szenvedgyen Uram a' testem, csak erősödjön a' lelkem. A' test kedve-szerint járván, vitt a' gonoltságra, ah most fájdalomtól szaggattatván, vigyen igaz penitencia-tartásra! Itt súfs, itt égefs Uram, csak az örök fájdalomtól meg-ments! Amen.

A' kertben imádkozó Kristus J E S U S-hoz-való Imádság, halálunk óráján-való malasztért, és vigasztalásért.

Szomorú az én lelkem mind balálig; és elébb menvén egy keveset, or-czájára esék, imádkozván, és mondván: Atyám, ha lebetéges, miellyék-el ez a' pohár tölem. Mind-azon-által, nem a' mint én akarom, hanem a' mint te. Matth. 26. v. 38. Es a' halállal tusakodván, hosszabbán imádkozik vala. Es lőn az ő veritékje, mint a' földre folyó vérnek cseppei. Luc. 22. v. 43.

O Mennyen, és földön uralkodó Uram JESUS Kristus, Mátyroknak erőlsége, kik te-általad győzedelmefek a' halálon. honnan származik tehát te-reád a' félelem? honnan űt reád a' szorongatás? honnan foly a' véres veriték? Nem-de-nem fel-áldoztattál, mert magad akartad? nem-de-nem szánt-szándékból áldoztad-bé magadat az Atyának?

Ki ne-

Ki ne-félne tehát Uram a' haláltól, holott te-is félsz, kitől mindenek félnek? ki ne-ájúllyon-el a' halál színe-előtt, holott te-is, kinek minden térd meg-hajol, orczádra esel?

De áldott légy mind örökké édes JESUS, mert a' te romlandó tagaidnak, az-az hiveidnek, vigasztalásokra vállaltad magadra ezt az erőtlenséget, hogy midőn a' lélek kéz a' szenvedésre, és halálra, a' testnek erőtlensége kétségbe ne-ejtse.

Emlékezzél-meg Uram arról az ifzonyú szomorúságról, lankadtságról, és szorongatásról, kik mint a' sebes ár-vizek elborították a' te lelkedet, mikor a' te keserves kin-szenvedésednek elejére jutottál, a' földre arczal le-borúltál, és a' pohárnak el-múlásáért szent Atyádnak könyörgöttél.

Emlékezzél-meg a' halállal-való rettenetes tusakodásod-ról, mely szent testedből véres veritéket ki-sajtott; mind ezeket nem másért, hanem a' mi idvességünkért cselekedted. Tudom, hogy nékem-is reá kell mennem erre a' harcra, tudnia-illik a' halállal-való tusakodásra. O Uram mint lé-szen akkor dolgom! Te-nálad-nélkül itt diadalmassan nem álhatok, ha te velem-együtt nem harcolsz.

Kész vagyok a' te keserves pohárodnak meg-italára; mert ugyan-is miképpen távoztathatnám én ezt el nyavalyás bűnös, holott te ártatlan Bárány elébb meg-ittad? Annak-okáért a' te malasztodnak, és vigasztalásodnak folyamjával édesítéd-meg, hogy irtózás, és rettegetés-nélkül igyam-meg öter; mert mindent véghez-vihetek a' te malasztoddal. De a' te dicsőségednek meg-részegítő pohára, ó mely jó, és édes! O Isten házának bővsége, kivel meg-elégittetnek a' választottak! mit nem édesítene-meg ennek a' gyönyörűségnek reménsége? bizonyára minden nyomorúságinknak terhét meg-könnyebbiti.

Mind-az-által Uram, nem az én akaratom, hanem a' tiéd légyen; akár csendes, akár szorongató halálom legyen, csak legyen szent nevednek dicsőségére, és lelkemnek idvességére. Ha nékem tusakodó, s-fájdalmas halált rendeltél, légyen szent akaratod. Kész Uram az én szívem; csak-hogy tartsd-meg bennem az igaz hitet, erős reménséget, és buzgó szere-tetet; és ne hadgy-el engem én Idvezítő Istenem, valamint

Mmmmm 2

téged

téged szent Atyád el-nem hagyott. Küld segítségemre szent Angyalodat, ki engem abban a' végső szorongatásomban vigasztalásával erősítsen, és minden incselkedését el-űzze tőlem a' Sátánnak, míg harczomat győzedelmesen véghez-víszem, és az örök életnek koronáját el-nyerem, melyet ígértél azoknak, kik téged szeretnek, és szeretetedben végig hiven megmaradnak, Amen.

Minden-napi új foganatos Imádság, az idvességes ki-múlásért.

Bizonyosan tudom, hogy meg-kell halnom! De mikor, hol, miféle halállal, semmi-képpen nem tudom! Föld földből vagyok, földé, és porrá lézen az én testem! Halhatatlan lelkem vagyok, és a' testből ki-költözvén, az én örökké-valóságomnak házába megyek! O véghetetlen örökké-valóság! Ó, halálnak utolsó szem-pillantása, kitől függ a' véghetetlen örökké-valóság!

Egyedül te vagy én Istenem, az én életemnek Ura, és Istene. Az élettől nem futok, de úgy, hogy éppen a' te dicsőségedre, és szolgálatodra szentellyem. Ha haláloamat akarod, ma sem irtózom a' haláltól. Kész vagyok a' halálra, hogy téged lássalak! halljak-meg te-veled, hogy örökké éllyek veled! Ah legyen én-bennem, én-rólam, s-körülettem, és mindenem-körül a' te szentséges-akaratom, most, és mind örökké!

Kész az én szívem, kész, én Istenem! Valamit akarsz Uram, hogy cselekedgyem, valamit akarsz Uram, hogy szenvedgyek, valamit akarsz Uram velem cselekedni! Vedd kedvesen azért én Uram, és én Istenem, az én szívemnek kész-voltát! és ha talám ellenkeznek az én kemény akaratom, kényszerítsd őket a' te akaratomnak kívánságára!

Teljes szívemből szánom, s-bánom, hogy tégedet én Istenem meg-bántottalak! Te vagy nekem minden jóm, te vagy én szerelmem, én Istenem!

Vonnya-el az én szívemet, a' te lángalló szerelmednek ereje, én Istenem mindenektől, a' mik az ég-alatt vannak, hogy a' te szerelmednek élljek, és halljak, ki az én szerelmemért, emberi testet vévén, éltél, és meg-haltál.

Uram

Uram JESUS Kristus, a' te keserves halálodért, melyet én-érettem szenvedtél a' keresztfán, de kivált-képpen, midőn szent lelkedet ki-adtad, könyörülly az én bűnös lelkemen, midőn a' testből ki-költőzik, és vidd-bé az örök életbe, Amen.

Oltalmaz-meg Uram minket a' hirtelen, és véletlen haláltól. A' te nagy irgalmaságod-szerint.

Oltalmaz-meg Uram minket halálunkor, a' gonosz haláltól.

Oltalmaz-meg Uram minket halálunkor, minden bűntől.

Oltalmaz-meg Uram minket halálunkor, az ördögnek incselkedésitől.

Oltalmaz-meg Uram minket halálunkor, minden félelemtől, és rettegetől.

Oltalmaz-meg Uram minket halálunkor, a' kétségbe-eséstől.

Oltalmaz-meg Uram minket halálunkor, a' vakmerő bizodalomnak lelkétől.

Oltalmaz-meg Uram minket halálunkor, szívünknek meg-keményedésétől.

Oltalmaz-meg Uram minket halálunkor, a' te haragodtól.

Oltalmaz-meg Uram minket halálunkor, az ördögnek hatalmától.

Oltalmaz-meg Uram minket halálunkor, a' pokolnak kínyaitól.

Oltalmaz-meg Uram minket halálunkor, a' testnek gyönyörűségétől.

Engedgy Uram nekünk halálunkor, a' szent Sacramentomokkal élnünk.

Engedgy Uram nekünk halálunkor, bővséges, és foganatos malasztot.

Engedgy Uram nekünk halálunkor, bűneinkről-való tekkellertes töredelmességét.

Engedgy Uram nekünk halálunkor, igaz hitet, és erős reménységet.

Engedgy Uram nekünk halálunkor, buzgó szeretetet.

Engedgy Uram nekünk halálunkor, békéséges-tűrést fájdalminkban.

Engedgy Uram nekünk halálunkor, az ördög incselkedési-ellen erősséget.

Engedgy Uram nekünk halálunkor, a' te szent akaratoddal-való egyesülést.

Engedd Uram nekünk halálunkor, szent színed látásának kívánsát.

Engedd Uram nekünk halálunkor, a' Boldogságos Szűznek oltalmazását, szent Angyaloknak őrzéseket, és minden Szenteknek esedezéseket.

Engedd Uram nekünk halálunkor, a' Lelki Atyáknak jelen-léteket, segítségeket, és könyörgéseket.

Uram

A' te nagy irgalmaságod-szerint.

Uram JESUS Kristus élő Istennek szent Fia, a' te meg-tesztelésed-ért. Bocsásd-meg Uram nekünk a' mi vétkeinket, és idvezíts minket.

A' te születésedért.

A' te meg-kereszteltetésedért, és bűntörlésedért.

A' te szentséges életedért.

A' te éhségedért, szomjúságodért, és nyughatatlanságodért.

A' te fohajtásidért, és fohászzkodásidért.

A' te keserves köny-húllatalidért.

A' te szivednek dobogásidért, és fájdalomidért.

A' te véres verítékidért.

A' te szent kezeidnek meg-kötözésidért.

A' te csúfolásidért, káromlásidért, és arczúl-verésidért.

A' te ostorozásidért.

A' te tövissel-való koronázásidért.

A' te szent vérednek ki-ontásáért.

A' te szent kereszted, és szénvedésedért.

A' te eczettel, és méreggel-való itatásodért.

A' te őt mélységes sebeidért.

A' te halállal-való tusakodásodért.

A' te szent Atyád kezeibe ajánlottátott, és szent testedtől meg-vált szent Lelkedért.

A' te szent haláloed, és temetésedért.

Menybéli Atya Isten. Az igazak halálával hallyon-meg a' mi lelkünk.

Meg-váltó Fiú Isten.

Szent Lélek Ur Isten.

Szent Háromság egy Isten.

A' te irgalmaságod-által.

A' Böldogságos Szűznek érdemi, és esedezési-által.

A' szent Angyaloknak, és Arkangyaloknak esedezési-által.

A' szent Apostolok, és Evangélisták érdemi, és esedezési-által.

A' szent Mátyrok érdemi, és esedezési-által.

A' szent Confessorok érdemi, és esedezési-által.

A' szent Doktorok érdemi, és esedezési-által.

A' szent Szerzetesek, és Remeték érdemi, és esedezési-által.

A' szent Papok, és Léviták érdemi, és esedezési-által.

A' szent Szűzek, és özvegyek érdemi, és esedezési-által.

Szent Mihály Arkangyal, dicsőséges őrző Angyalink, és Istennek minden Szentel, és dicsőséges szent Pátrónusink N. N. N. N. N. legyetek segítségül halálunknak óráján, hogy el-ne vesszünk irilletnek napján.

O Böldogságos szűz MARIA, Istennek szent Anyja, csudálatos Anya, nyomorúttak vigasztalója, és minden Szentek Királynéja, esedezél mi-érrettünk, hogy a' mi lelkünk minden

minden mocfok-nélkül ki-múlván e' világból, a' szent Angyaloktól, a' menynei Paradicsomba, az örökké-való bődögságba vitessék! Amen! Amen! Amen!

HARMADIK CZIKKEL.

Mind jó egészségnek, s-mind betegségnek idején gyakorlandó szükséges bizonyosság-tételek azoknak, kik idvességesen akarnak e' világból ki-múlni.

L Eg-előszőr-is bizonyosságot teszek, hogy ezt a' nyavalyát, fájdalmokat, és szorongatásokat sőt a' halált-is jó-kedvel veszem én Istenem, szent Felséged kezeiből, egészen szent akatatodra bizván magamat; mert tudom, és nagy alázatossággal meg-vallom Uram, hogy nem csak ezekre a' fájdalmokra, hanem a' pokol kinnyaira-is méltó volnék, az én számtalan bűneimért.

Azért nagy hálá-adással veszem én Istenem, nem csak ezt a' nyavalyát, hanem a' keserves halált-is, őszve-foglalván a' mi Urunk JESUS Kristusnak keserves fájdalomival, kinnyaival, és szent halálával; alázatosan kérvén, hogy vegye-bé azokat, azokért a' szénvedésekért, melyeket kellene szénvednem a' purgatorium tűzében, az én fok gonofságimért.

2. Bizonyosságot teszek, hogy valamint eddig a' közönséges keresztyén Apostoli Anya-szent-egyházban éltem, és erős hittel vallottam mind azokat, a' miket ő vallott, és előnkbe-adott, kivált-képpen az Apostoli vallásnak ágazatit; úgy ugyan azon szent Hitnek vallásában-akarok e' világból ki-múlni; azért erős hittel mondom: Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában &c. Mind ezeket azon értelembe vevén, a' melyben vette a' közönséges keresztyén, és Apostoli Anya-szent-egyház.

3. Bizonyosságot teszek, hogy töredelmes szível kívánom minden bűneimnek bocsánattát, melyekkel vagy az én Istenem-ellen, vagy felebaratom-ellen, vagy magam-ellen vétettem gonosz gondolatimmal, szóllásimmal, és cselekedetimmal, az Isten, és az Anya-szent-egyház parancsolatának el-mulatásával, és el-vesztettségével: ha felebarátomat testi, vagy lelki szűkségében segíteni el-mulattam, ha a' szent

szent Sacramentumokkal méltán nem éitem, ha külső, s belső érzékenséget meg-nem zaboláztam. egy-szóval, akár-minémű nével nevezendő bűneimnek bocsánatját alázatosan kérem az Istennek véghetetlen irgalmaságáért, az én Meg-váltó Uram JESUS Krisztusnak keserves kinszenvedésért, és haláláért, a' Bóldogságos szűznek és a' mennyei dicsőült Angyaloknak, és Szenteknek esedezéséért. Ugyan ezek-által engedgye-meg azokat a' fogyatkozásokat, melyek estek az én gyónásimban, és adgyon nekem igaz töredelmes szívet, hogy az én bűneimet meg-síráshassam,

4. Bizonyoságot teszek, hogy tellyes szivemből meg-bocsátok azoknak, a' kik engem valaha meg-bántottak, és azon jókat kívánom nekik, a' kiket az én tulajdon lelkemnek. azon-kivül azon kérem az én irgalmas Istenemet, hogy ezt ne számmal mondgyam, hanem szivemben-is úgy érezzem, hogy igazán mondhasam: Bocsásd-meg nekem az én vétkeimet, valamint én-is meg-bocsátok ellenem vétetteknek.

5. Bizonyoságot teszek, hogy alázatosan bocsánatot kérek azoktól, kiket gonosz példa-adásommal, szómmal, cselekedetimmal, avagy más-képpen meg-botránkoztattam, tudva, vagy tudatlan, és kész vagyok azokat meg-követni, és ha valakit meg-csáltam, vagy károsítottam, kész vagyok azoknak eleget-tenni.

6. Bizonyoságot teszek, noha elégtelen vagyok, én Istenem, reám árasztott sok jó-téteményidet meg-hálálni, mind az-által szentséges lábaidhoz le-borulván, minden testi, és lelki jó-téteményidért, tellyes szivemből hálákat adok.

Annak-okáért alázatosan kérem a' mindenkor szeplőtelen szűz MARIA-t, a' dicsőséges Angyali Karokat, és Istennek minden Szentait, kiváltképpen az én szentséges őrző Angyalomat, és szent Pátrónusimat N.N.N. hogy ők vigyék azt végbe én helyettem. O vaj-ha annyi nyelvem volna, néked-való hálá-adásomra, a' mennyi teremtetett-állat vagy on a' világon, a' mennyi Csillag az égen, a' mennyi levél a' fákon, a' mennyi fűvény a' tengerben, hogy néked hálákat adván, a' te kedvesíddel énekelhetném:

Aldgyátok az Urat, az Urnak minden alkotmányi, dic-sírlétek, és fel-magasztaljátok őtet mind örökké.

Dicsírlé-

Dicsírlétek az Urat mennyekben, dicsírlétek őtet a' magasságokban.

Aldgyad én lelkem az Urat, és mind a' mik én-bennem vannak az ő szent nevét.

Aldgyad én lelkem az Urat, és el-ne felejtkezzél az ő jó-téteményiről.

Minden időben áldom az Urat, mindenkor az én számban az ő dicsírete.

Hasonló-képpen hálákat adok mind azoknak, valakik testi, vagy lelki jó-téteménnyel voltak hozzám. Azon-kivül, a' kik engem jóra oktattak, esetemben meg-feddettek, és intettek, vagy akár-mi-képpen alkalmatosságot adtak szolgálodra.

7. Bizonyoságot teszek, hogy az én Idvezítő JESUS Krisztusom, keserves kinszenvedésnek, szent halálának, és drágalátos szent vére ki-ontásának érdemiben akarok élni, és hálát: A' Bóldogságos Szűznek, és minden Szenteknek, kik voltak, s-vannak, és lesznek, óltalmokban, és mind azokat az érdemeket, bűneimnek bocsánatjáért az irgalmas Atya Istennek bé-mutatom, és hálá-adásul azokért a' jókért, melyekkel látogatott az irgalmas Ur Isten.

8. Mostantól-fogva alázatosan könyörgök a' mindenkor szeplőtelen szűz MARIA-nak, az én dicsőséges őrző Angyalomnak, és Istennek minden Szentének, hogy az ő fogantatos esedezések-által, tellyes életemben, de kivált-képpen halálomnak óráján, nyerjenek nekem igaz eleven hitet, erős reménységet, buzgó szeretetet, álhataros erőtséget, valóságos alázatosságot, győzhetetlen békéséges-tűrést, és más jóságos cselekedeteket, kik még hátra maradt életemnek kevés napjaira, és halálom órájára szükségesekek. azért most, és halálom óráján nagy alázatosan mondom:

Irgalmaságnak szent Annya,

Légy életemnek gyámola,

ördögtől óltalmazója;

s-Halálomnak párt-fogója.

Istennek minden Szentei esedezetek értem, hogy az Isten malasztyában müllyak-ki e' világból.

Nnnnn

9. Bi-

9. Bizonyságot teszek, hogy-ha Isten engedelmeiből történék, hogy a' gonosz lélektől késértetném halálomnak óráján, hogy én se jellel, se szóval, se cselekedettel, egy-szóval, semminémű-képpen egyet vele nem akarok érteni. azért most ellene-mondok azoknak, a' mikkel késértetni akarna a' gonosz lélek: és egyedül az én kegyelmes Istenemhez akarok ragaszkodni, s-néki akarok végig hív szolgálattában élni. azért ismét újonnan ellene-mondok az ördögnek, és minden pompájának, és minden cselekedetinek.

10. Végére, az én Teremtő Istenemnek ajánlom az én lelkemet, ki azt semmiből teremtette: Az én Idvezítő Krisztus JESUS-omnak, ki azt szent vérével és halálával megváltotta: A' Szent Lélek Istennek, ki a' szent kereltségben meg-szentelte. En Uram, s-én Istenem, a' te szent kezekben ajánlom az én lelkemet! Légy kegyelmes Uram nékem szegény bűnösnek!

Hasonló-képpen bizonysgot teszek, hogy-ha halálom óráján, nyelvemmel nem lehet-is, szívemmel, az én Istenemhez akarok ragaszkodni: és most az akkori fájdalommat, és szorongatásimat, az én Uram JESUS Krisztusnak fájdalommal, és szorongatással öfve-foglalom, az én bűneimnek bocsánatjára, és az én Idvezítő JESUS-omnak dicsőségére, kérvén azon a' mennyei Seregeket, hogy legyenek óltalmazóim, ki-múlásomnak végső óráján.

Igen hasznos Tudomány-tétel, mikor a' beteg halála-előtt a' Krisztus szent Testét, és Vérért magához veszi. Ha maga nem mondhatta, más mondja előtte.

O Irgalmasságnak szent Attya, és minden vigasztalásnak Istene, imé én a' te szegény teremtett-állatod, kit képedre teremtettél, ki a' te egyetlen-egy szerelmes szent Fiadnak drágalatos szent vérével meg-váltott, előtted le-borúlok, kitől, s-kiért teremtettem; kinek malasztából eddig éltem, és szent akaratod-szerint, ez-után-is akarok élni, s-kiben akarok meg-halni; imádlak tégedet teljes tehetségemből, kihez sáfázkodik, és ohajt az én lelkem. **O** én lelkemnek nyugalma! reménsége! szeretete! kívánsága! és minden java!

O én

O én szerelmes Atyám, noha nem vagyok méltó, hogy fiadnak hivattassam, mivel nem becsültelek úgy, mint Atyámat illette volna; mind-azon-által a' te véghetetlen szeretetnek, és irgalmasságnak kegyes karjai-közzé folyamodom; teljes szívemből bánom, hogy tőled kegyes Atyámtól el-pártoltam, és rólad el-felejtkeztem, ki minden szem-pillantásban, mint-ha csak én egyedül voltam volna, meg-emlékeztél rólam.

O én kegyelmes Istenem, szánom, s-bánom minden bűneimet! vedd kedvesen azért ezen jó szándékomat, és mig a' kegyelemnek ideje vagyon, kegyelmezz nékem! Tudod, hogy mindenek-felett szeretlek tégedet. Tudom, kinek hittem, mert hatalmad vagyon, az én jutalmomnak meg-adására: tudom, hogy a' töredelmes, és alázatos szívet meg-nem utállod én Uram, és én Istenem!

Olly reménségben vagyok, hogy el-nem vetcz engem előled, ki illy kegyessen hívz magadhoz: Jöjjetek hozzám, kik el-szárdattok, és meg-terhelkettetek, és én meg-könnyebbitlek titeket. Imé én hozzád járúlok Uram, és a' ki ki-nem veted azokat, a' kik hozzád mennek, végy hozzád engem-is a' te beféded-szerint, és élek, és na-tedd hűjába-valóvá az én reménségemet. Vidd-ki ebből a' tömlőczből az én lelkemet, hogy áldgya a' te nevedet.

O boldog óra! mikor szabadúlok-meg ennek a' testnek halálából? mikor jutok te-hozzád én Istenem? mikor jössz-el az én vigasztalásomra? mikor leszen az, hogy nem csak tükörben, hanem színről-színre láthatlak? mikor teszem-le ezt a' rothadandó testet, ki terheli a' lelket, és minden unalom-nélkül dicfírek tégedet? mikor ereszted-el a' te szolgádat békességben, hogy vég-nélkül szolgállyon néked?

De minek-előtte a' testből ki-költözzem, dicfíretnek áldozatját akarok néked bé-mutatni, hogy az-után örökkön örökké dicfírjelek téged.

Hálákat adok azért néked én Istenem, hogy öröktől-fogva meg-emlékeztél én-rólam, és idő-jártában a' magad képedre teremtettél: és midőn az idők bé-töltek, a' te szent Fiadnak drágalatos szent vérével meg-váltottál a' bűnőknek foglágából, és száma-nélkül a' bűnőkből vízfőz-vontál engem.

Nnnnn 2

De mi-

De mivel hálállyam-meg néked édes JESUS, hogy keresves haláloddal meg-váltottál, szent testeddel, és véreddel tápláltál? mivel hálállyam-meg néked ezeket, én lelkemnek Vő-legénnye édes JESUS?

Tudod az én szegénységemet, azért a' te véghetetlen irgalmafságodnak feneketlen tengeréhez, és ki-merithetetlen gazdagsághoz folyamodom, azokat mutatom néked háladásul, hozzám mutatott fok jó-téteményidért.

O ki adgya azt nekem, hogy a' te Boldogságos szűz szent Anyáddal, a' dicsőséges Angyali Karokkal, a' dicsőült Szentek feregivel együtt dicshajlelek, és néked hálákat adgyak?

Imé édes JESUS-om, egészízen néked adom magamat. Néked adom szemeimet, hogy csak rád nézzenek, és benned mindeneket lássanak. Néked adom füleimet, hogy a' te igidet halgassák. Néked adom számat, nyelvemet, és ajakimat, hogy a' te dicsőireddel meg-telleyenek, és nap-eltig énekeljék a' te dicsőségedet. Néked adom kezeimet, hogy éretted készek legyenek a' szegényeknek adandó alapisra. Néked adom lábaimat, hogy a' te parancsolatidnak ösvényin járjanak. Egy-fzóval, mind-tagaimat, és izeimet néked adom, hogy mondgyák: Kicsoda Uram hozzád hasonló?

Aldgyad én lelkem az Urat, és a' mik én-bennem vannak, az ő szent nevét. Aldgyad én lelkem az Urat, és el-ne felejtkezzél az ő jó-téteményiről. Ellene-mondok a' világ-nak, és minden pompáinak, mert te-benned mindenem van; meg-tagadom magamat, mert már egészízen tiéd vagyok, és élek én, nem már én, hanem te élsz én-bennem édes JESUS, és egyedül tellyes szivemből, tellyes lelkemből, és tellyes tehetségemből, csak téged teszek szetetétem tárgyának.

Véggy melléd édes JESUS engemet, és semmi féne ellenségnék agyarkodásról nem félek. És ha történnék, hogy vagy a' fájdalmokról meg-győzöttetvén, vagy a' gonosz lélekedől ostromoltatván, ezekkel ellenkezőt gondolnék, vagy mondanék, most ellene-mondok azoknak, és azokat semmi-vé hagyom; és most bizonyoságot teszek te-előttem én Istenem, és a' te szűz szent Anyád, a' Boldogságos szűz-előtt, az én szent őrző Angyalom, és Pátrónusim-előtt, hogy a' kő-

zóns-

zónséges keresztyén, Apostoli szent-egyházban akarok élni, és meg-halni; és egészízen az én Idvezítő JESUS Krisztusomban, és az ő érdemiben helyheztetem minden reménségimert. Most és halálom óráján ötet akarom szeretni.

Valamire azért, vagy a' Sátán incselkedése, vagy a' fájdalomnak súlya ezekkel ellenkezőre vinne engem, halálom óráján, semmivé teszem édes JESUS, a' te itilő széked-előtt; és most mind annak ellene-mondok. Ezen testamentomat, és bizonyoság-tételemet akarom, itílet napján helyben-hagyni, kit véremmel-is bé-pecsétleni kész vagyok, és ezért, te-éretted kész vagyok édes JESUS halálra-is menni, ki én-érettem keresves halált szenvedtél.

Minek-utánna a' beteg az Urat magához vette, maga mondgya ha lehet, vagy más elbte. Az egészeknek-is hasznos.

Dicsőség legyen néked, én Idvezítő JESUS Krisztusom, ki az én szegény bűnös lelkemet, a' te édeségeddel meg-látogatni, és táplálni méltóztattál. Most bocsátod el Uram, a' te szolgádat, a' te igid-szerént békeségben.

Meg-fogtalak immár tégedet én szerelmem, és már többé el-nem eresztetek; örömeft búcsút veszek már a' világtól, és nagy örömmel megyek te-hozzád én Istenem!

Semmi már ezen-túl el-nem választ engem te-tölled édes JESUS, meg-eggyeztem már te-veled, te-benned élek, s-te-benned halok, és örökké te-benned maradok. Már nem én élek, hanem Krisztus én-bennem.

Meg-únta már az én lelkem e' világi életet; nyereségnek tartom ki-múlásomat, hogy Krisztussal legyek, mert mind-életemben, s-mind halálomban, Krisztus az én nyereségem!

Ha a' halál árnyékában járok, sem félek, mert te velem vagy Uram, és valamint a' szomjú szarvas kívánczik a' hideg forrásra, úgy kívánczik te-hozzád az én lelkem: az élő kút fejét, az Istent szomjúhozta az én lelkem, mikor jutok az én Istenem színe eleibe?

Aldgy-meg engem, édes JESUS-om, és ereszsz-el békeségben, mert tiéd vagyok, és már soha téged el-nem eresztetek!

Nnnnn 3

O en-

O engedd, hogy egészen te-benned temetődgyem-
el, te-benned nyugodgyék az én lelkem, és te-benned élyen
mind örökké!

Mit kívánhatnék már egyebet e' világon, édes JESUS?
sőt még mennyekben-is mit kereshetnék kívüled?

A' te szent kezeidben ajánlom édes JESUS az én lelke-
met. Fogadgy hozzád engem édes JESUS, hogy békeség-
gel aludgyam, és nyugodgyam te-benned!

*Mind az egészségeseknek, s mind a' betegeknek igen hasz-
nos Imádságok, a' boldog ki-múlásért, kik a' halálra-
váltaknál-is hasznosan mondathatnak.*

I. I M A D S A G.

Uram JESUS Kríztus, a' te halállal-való tusakodásodért,
az olaj-fák hegyén-való imádságodért, és vérrel ve-
ritezésedért; kérlek téged, hogy a' te véres veritékidet, kiket
mi-érettünk bőségesen ki-ontottál, mutasd-bé szent Atyád-
nak, az én számtalan vétkeimért, (vagy, ennek a' keresztyén
atyámsiának vétkeiért) és szabadíts-meg engem (vagy, ezt a' ke-
resztyén atyámsiát). halálomnak (halálának) óráján, azoktól a'
büntetésektől, melyektől félek fok büneimért. (fél fok bünei-
ért) Ki az Atyával, és Szent Lélekkel élz, és uralkodol mind
örökkön örökké, Amen.

Mi-Atyánk &c. Ildvez-lég y Maria &c.

II. I M A D S A G.

Uram JESUS Kríztus, ki mi-érettünk a' magas keresz-
tán, meg-halni méltóztattál, kérlek tégedet, hogy min-
den fájdalomdat, és keserves kinaidat, melyeket mi-érettünk
a' keresz-
tán szenvedtél, kivált-képpen midőn a' te szent lel-
kedet ki-adtad, mutasd-bé a' te szent Atyádnak, az én bűnös
lelkemért, (keresztyén atyámsiának lelkéért) és szabadíts-meg
engem halálomnak óráján (őtet halálának óráján) azoktól a'
kinoktól, kiktől félek fok büneimért. (kiktől fél fok bünei-
ért) Ki az Atyával, és Szent Lélekkel élz, és uralkodol mind
örökkön örökké, Amen.

Mi-Atyánk &c. Ildvez-lég y &c.

III. I M A D S A G.

III. I M A D S A G.

Uram JESUS Kríztus, ki a' Próféta-által azt morcottad:
öröktől-fogva-való szeretettel szerettelek téged, azért
könyörülven rajtad, vontalak hozzám tégedet: kérlek tége-
det azért a' véghetetlen szeretetedért, ki téged a' mennyei di-
csőségből, e' földre le-hozott, keserves kin-szenvedésidnek
végbe-vitelére, mutasd-bé szent Atyádnak, az én bűnös lel-
kemért, (keresztyén atyámsiának lelkéért) és szabadíts-meg en-
gem (őtet) azoktól a' kinoktól, melyektől félek, számtalan
büneimért, (fél büneiért) és vidt-bé az én lelkemet (az ő lel-
két) az örök boldogságba, Ki az Atyával, és Szent Lélekkel
élz, és uralkodol, mind örökkön örökké, Amen.

Mi-Atyánk &c. Ildvez-lég y &c.

IV. I M A D S A G.

Uram JESUS Kríztus, ki minket drágalátos szent véred-
del meg-váltottál, ird-le az én lelkemben (ez keresztyén
atyámsiának lelkében) a' te szent sebeidet, hogy tudgyam (tudgya)
azokban szemlélni a' te keserves kin-szenvedésidet, azok-
ellen a' kinok-ellen, kiktől félek az én vétkeimért (fél az ő vét-
keiért) öntsd-belém (bélé) a' te szeretetedet, hogy soha el-ne
válljak (válljon) a' te szeretetedről.

Uram JESUS Kríztus, tégy részessé engem (őtet) ki-
mondhatatlan meg-tesztülésedben, szentséges életedben, ke-
serves kin-szenvedésidben, dicsőséges fel-támadásodban, és
csudálatos menybe-meneteledben.

Uram JESUS Kríztus, tégy részessé engem (őtet) a' te
titkos Sacramentomidban.

Uram JESUS Kríztus, tégy részessé engem (őtet) a-
zokban a' szent áldozatokban, és imádságokban, melyek
minden-nap vannak a' te Anya-szent-egyházadban.

Uram JESUS Kríztus, tégy részessé engem (őtet) a-
zokban az áldásokban, malasztokban, érdemekben, és örö-
mökben, melyekben részessé tette a' te választottaidat, és
adgyad nekem (néki) hogy örvendezhessem (örvendezhessem)
velek-eggyütt az örökké-való dicsőségben, Amen.

Mi-Atyánk &c. Ildvez-lég y &c.

Lelked

Lelked ajánlása az Istennek.

A te szent kezeidben ajánlom Uram az én lelkemet!

Mivel-hogy még meg-nem vált testemtől a' lelkem, azért most a' te szent kezeidben ajánlom Uram, és mikor számat fel-nem táthatom, annak ajánlására, akkor ajánlva legyen nálad. Félek attól az időtől, kiből az élk-közt lesznek, s-nem tudom magamat köztök lenni; a' mint fokaknak példáiból tapasztallyuk. Iehelnek, zúgnak, fújnak, és élnek, s-nem tudgyák magokat élni. Ki fogadgya akkor bé a' testből lélelemmel készülő lelket, ha te ki-rekezted, ó hatalmas teremő Istenem?

Emlékezzél-meg róla, ó keferves kinokat Izenvedő JESUS-om, hogy te-is nagy fel-szóval kiáltván, szent Atyádnak ajánlván, adtad-ki szent lelkedet.

Te-hozzád kiáltok én-is most szerelmes JESUS-om, hogy akár-mely időben, akár-minémű nyavalya-által vállyék-el az én lelkem testemtől, fogadd-hozzád!

Emlékezzél-meg róla édes JESUS-om, hogy a' keresztfán szegekkel által-liggattatott kezeidet ki-nyújtád, szent óldaladat, szeretetnek forrását meg-nyitád, szent sejedet aláztóssan meg-hajtád. Imé az én szegény lelkem minden teremtet-állatoktól el-hagyattatván, óltalmat keres; a' te szent kezeid-közzé-folyamodik, a' te szent óldalad likába rejtezik, fogadd-bé, és ne rekezd-ki-ötet, míg a' te haragod el-múlik! itt bátorlágosan meg-marad a' pokolbéli Sárkánynak torkától.

Annak-okáért a' te szent kezeidben ajánlom Uram az én szegény bűnös lelkemet! sőt a' tiédet, mert te teremtetted ötet magad képedre, te állítottad helybe, midőn meg-romlott volna. Ne utáld-meg Uram, a' te alkotmányodat!

Végezetre, mivel az embernek, vagy étczaka, vagy nappal kellezik e' világból ki-múlni, a' melynek folyása huszon négy óra-alatt végződik-el, és az embernek idvejsége Krisztus Urunk szenvedéstől függ, hogy annak emlékezetében ki-múltságok a' balandó ember, szükségesség, hogy abban foglallya elméjét.

Huszon négy óra, a' melyben a' mi édes Meg-váltónk, az ó keferves kin-szenvedését, és végtére az ó szentséges halálát-is végbe-vitte, a' melyekről, mind az egészséges, s-mind pedig a' beteg ember gyakran, idvejségesen, és szükség-képpen tartozik elmélkedni.

Estve

Estve öt órakor.

Krisztus Urunk az ó Tanítványinak, s-a' többi-között Júdásnak-is lábait meg-mossa, ugyan azoknak, az ó szent testét, és vérét eledelül adgya a' vég-vacsorán.

URam JESUS Krisztus, ó melly nagy a' te szeretetted, a' te önön-magad szent testedet, és véredet adád nekünk eledelül, hogy úgy magadat mi-velünk éppenségeffen egytennéd: mely nagy a' te alázatóságod, még a' te ellenségedhez-is, midőn Júdásnak meg-mosád úndok lábait, és ötet, valamint a' több Tanítványodat szent testeddel, és véreddel tápláltad; miképpen tarthassak hát én, ó én édes JESUS-om, az én ellenségim-ellen, valami ellenkező akaratot szívemben? miképpen tulajdonithatok én akár lelki, s-akár testi, avagy pedig más világi jókból valamit magamnak sajátul? néked ajánlom ó édes JESUS-om lelkemet, s-testemet, és valami birodalmom-alatt vagyon, csak egyedül a' te szolgálatodra, rendelve, és ajándékozva legyenek, Amen.

Estve hat órakor.

Krisztus Urunk meg-inté az ó Tanítványit, és mindenek-felett, az atyafiai szeretetnek meg-tartását bővebben ajánlya nekik.

OMelv kevelsége igyekeztem, édes JESUS-om, az egygyefségnek, és szeretetnek meg-tartásában, bocsás meg nekem ó szerelmes JESUS-om, a' mint én-is meg-bocsátok mind azoknak, kik engemet valamikor meg-bántottak, erős fogadást tévén, hogy a' te szeretetről, és egygyefségről-való utolsó intésedet, holtomig szorgalmatoosan megtartom.

Estve hét órakor.

Krisztus Urunk a' kertbe-való be-menetelkor meg-szomorodik, és lelkében szorongattatik.

ODrága JESUS-om, azért vettél-fel magadra, minden, ideig-való lelki szorongatásokat, és szomorúságokat, hogy én az-által örökké veled vigadozhassam; és az el-mulandó világi hiúságokhoz, és gyönyörűségekhez, ne-legyek kötötten: O szerelmes JESUS-om, örömeit el-lefekt minden világi örömek-nélkül, csak azon kérlek tégedet, hogy

Ooooo

hogy jövendőben engemet részese tégy a' te örömidben, és vigasztalásidban, Amen.

Eftve nyolcz órákor.

Kristus Urunk, nagy szomorúsága, és lelki szorongatási-miatt, véres veritékkel veritezik, a' bolott az Angyaltól batorítottatik.

Arra várakoztál ő én édes JESUS-om, ha volna-e valaki, a' ki veled szomorkodnék, és senki nem találkozik vala; mely miatt, a' halálnak szorongatása szent testedből, a' véres veritéket ki-fajtolta. Mellyet látván a' te mennyei szent Atyád, végtére könyörülvén rajtad, küldé az ő szent Angyalát, vigasztalásodra. O édes JESUS-om ne-hadgy engem, erőm-felett lelkemben szorongattatni: küld-el a' te szent Angyalodat, az én segítségemre; avagy méltóztatásal magad (mely nékem minden Angyali vigasztalásnál kedvezőbb léfzen) engem nyomorúttat meg-látogatni, Amen.

Eftve kilencz órákor.

Kristus Urunk Júdásiól, álnokúl meg-csókoltatik, el-árúttatik, és a' Zsidóktól meg-fogattatik.

Mi-képpen csókoltalak én meg tégedet ő édes JESUS-om, tisztátalan szájjal, és szível, a' tisztelendő őltári Szentségben; sőt az én bűneimnek kötelivel meg-is fogattattál, és kötöztettél ő ártatlan JESUS; kérlek a' te végzetetlen jó-vóltodért, ő édes JESUS-om, ne-hadd az én lelke-met bűneinek köteliben, ez árnyék világból ki-múlni, hanem méltóztatád Uram őtet, a' te szentséges szádnak csókjával meg-csókolni, és Atyai kegyelmedbe fogadni, Amen.

Ejjel tíz órákor.

Kristus Urunk a' Czedron patakán által-burczoltatik, és elsőben Annás-eleibe vitetik.

Tisztítsd-meg Uram JESUS, az igaz penitencia-tartás-által, az én bűnös lelkemet, minek-előtte a' te szent színed-eleibe vitetik; Vond-által őtet, a' te keserves kínszenvedéfednek patakján, hogy a' hónál se-jér-bnek láttasék, és te-tőled vigassággal öröködbe bé-fogadtasék, Amen.

Ejjel

Ejjel tizen-egy órákor.

Kristus Urunk Kaifás, akkor-béli Fő Pap-eleibe vitetik, és ott mindenek-előtt arczúl csapatik.

Sok arczúl-csapásokkal meg-bántattál ő JESUS, az én bűneim-miatt, még sem szüntem-meg ellened-való vétke-zésim-től, s-a'-mellett még-is tűrhetetlennek merem magamat mutatni, a' te Atyai csapásidban, mellyekkel ebben a' betegségemben látogattál. O édes JESUS bocsásd-meg az én gyarlóságomat, csak jól csapkold, és büntesd itt szolgádat, hogy az-után az örökké-valóságban meg-vigasztald, Amen.

Ejjel tizen-két órákor.

Kristus Urunk az istentelenek tanácsának, és istentelenségek kezében adatik, midőn Kaifás, és az őszve-gyűlt tanács magokat nyugalomnak adták.

Melly rettenetessen rohannak reád. ő ártatlan Bárány, az istenteleneknek tanácsai, ellened tátván kegyetlen szájakat, mint a' sívó-rivó Oroszlánok. és ezt mind el-szenvedted, hogy az én lelkem, a' pokolbéli Oroszlánnak torkából ki-hozzattatnék; hogy lehetne tehát ő édes JESUS-om, hogy én te-éretted ne-szenvednék valamit? és hogy tiszta szíveimből ne-szeretnék? Amen.

Ejjel egy órákor.

Kristus Urunk Pétertől meg-tagadtatik először.

O Melly nagy tűréssel, és szelidséggel szenvedéd-el, ő szelid JESUS-om, hogy a' leg-főbb Tanítványod Péter el-hagyott, és meg-tagadott; még-is én azon panaszkod-gyam, s-zokogjak, ha az ényimektől hasonló-képpen el-hagyatom? adgyád ő édes JESUS-om, hogy én tégedet, és te engem soha el-ne hagy, ha szintén minden teremtet-tálatok el-hagynának-is, Amen.

Ejjel két órákor.

Kristus Urunk orczája rútul bé-fedetik, és úgy undokúl mindenektől veretik, és csapdosztatik.

Ooooo 2

Hány-

HAnyszor tartottam a' te szent ábrázatodat bé-fedve, az én elmémben, ó drága JESUS-om? és úgy minden irtózás-nélkül vétkeztem. Miképpen fogok állani azon a' napon, Uram a' te szemeid-előtt? azért most kérek a' te kegyelmes kin-szenvedésidért, hogy akkor irgalmazz, és kegyelmezz nékem! Amen.

Ejjel három órákor.

Szent Péter másodszor meg-tagadgya Krisztus Urunkat, és barmadszor-is, s-a'-mellett hamissan esküszik.

OMelly kegyessen bánol Uram JESUS a' bűnösökkel, kiket első vétkek-után, azonnal az örök kárhozatra vethetnél; kérek Uram tégedet, hogy azt a' te kegyelmedet, mellyet Péteren (ki tégedet háromszor meg-tagadott) meg-mutattál, én rajtam-is szegény bűnösön mutasd-meg, és ne-hadgy engem az én bűneimben, hanem szent malasztodban meg-halnom! Amen.

Reggel négy órákor.

Krisztus Urunk az új tanácsoktól, kik valami keveset nyugodtak volt, meg-verettetik, pökdösztetik, és baja ki-tépetik.

Most tellyefedett-bé ó JESUS, a' mit Isaiás, a' te személyedben szóllott: *Az én testemet a' verőknek adtam, és az én orcámat, a' szidalmazóktól, és a' reám pökdösőktől, el-nem fordítottam.* ezt szenvedted ó kegyes JESUS-om, egész éjjel csendes tűréssel, és én panaszolkodgyam, ha némelykor éjjeli nyugodalmam nem lehet?

Reggel öt órákor.

Kaifás ismét elé-fogja JESUS-t, az egész tanács-előtt, és ötet halálra itilli.

OMely nagy tűréssel szenvedted édes JESUS-om, a' hamis tanú-bizonyosságokat, kik tégedet bé-vádoltak; mely alázatosan vetted-fel, a' halálra-való hamis itéletet; és én semmi végét a' panásznak ne-vefsem; s-mindenkor gyűlölséget, és ellenkező akaratot hordozzak-é szivemben? ha talántán valami bal-itélet esett ellenem, az ellenkező dolgokban?

ban? Ó édes JESUS-om, a' te szeretetedért, mind ezeknek most véget vetek, téged kérvén: hogy engem az örök kárhozatra ne-itilly, Amen.

Reggel hat órákor.

Krisztus Urunk Pilátus-eleibe vitetik, hogy ő-általa halálra sentenciáztatnák, és meg-ölettetnék.

Mind igaz hitben-lévőktől, s-mind pedig a' hitetlenektől, mind Zsidóktól, s-mind pogányoktól szenvedned kellett ó édes JESUS-om, mindenektől ártatlanul bé-vádoltattál, meg-úráltattál, és halálra itiltettél. Mellyeket örömeft mind el-szenvedtél, az én-hozzám-való szerelmedből, hogy az örökké-való idvességet el-nyerhetném. én pedig nagy fen-szóval kiáltok, és panaszolkodom, ha valami ellenkező, és akaratom-ellen-való dolog történik. Kérek Uram, ne-hadd többé, a' te kin-szenvedésidet szivemből, és emlékezetemből ki-esni, Amen.

Reggel hét órákor.

Pilátus Heródeshez küldi JESUS-t, kitől fejér ruhában meg-csúfoltatik.

OSzerelmes JESUS-om, a' ki mindenek láttára, és csudájára, a' Jerusalemi utcákon hurczoltattál, és csúfoltattál, hogy minékünk az ártatlanságnak ruháját, mellyet mi paradicsomban el-vesztettünk, ismét vízfőz-adnád. Engedd édes JESUS-om, hogy az én bűnös lelkem itélet napján, az ártatlanságnak ruhájában fel-ékesítve legyen, és a' választottak-közzé számláltsék, Amen.

Reggel nyolcz órákor.

A' gonosz-tévő Barrabás, az ártatlan JESUS-nál nagyobra becsültetik.

OMely nagy volt édes JESUS-om a' Zsidóknak, ellened-való gyűlölségek, és dühösségek, hogy ők még egy gyilkost-is nagyobra becsülték. ezt pedig mind az én idvességes példámra szenvedted, hogy én-is el-tűrjem, és el-szenvedgyem, midőn más emberek nálamnál nagyobra becsültetnek; adgyad Uram, hogy mindenek nálamnál nagyobra becsülteffenek, csak te-nálad kedves legyek, Amen.

Nappal kilencz óraker.

Krisztus Urunk rubázattya le-vonatik, és rettenetessen meg-ostoroztatik.

EBben az órában, bé-tellyefedett Isaiás prófétállása: *A' lábatalpától tetejéig, nincs ő-benne egétség, seb, és kétség, és meg-dagadott kelevény, bé-nem kötözött, se orvossággal nem gyógyított.* és én testemen semmi alkalmatlanságot, avagy fájdalmat né-szenvedgyek? O édes JESUS-om bocsájd-meg gyarlósá-gomat, és engedgyed, hogy a' te ostorozásodkor le-húzott ru-hádat, és azzal-eggyütt, a' te véghetetlen érdemedet-is reám vehessem, és úgy a' te mennyei szent Atyád (valamint Isák az ő fiának Jákóbnak) az örökké-való áldást, ennek a' te ru-hádnak szépsége, és kellemetességéért, reám-adgya, Amen.

Nappal tíz óraker.

Krisztus Urunk tövissel koronáztatik, és a' népnek mutattatik Pilátustól; ezen szókkal: Ecce Homo: Imé az Ember.

MIképpen panaszkodhatom ő én édes JESUS-om, az én fejemnek fájásáról, ha a' te tövissel koronáztatott fejedet szemeim-előtt hordozom? meg-kell vallanom, ő édes JESUS-om, hogy méltó a' meg-feddéstre, az olyan tag, ki az ilyen Fő-alatt, fő tisztokról, és testi gyönyörűségekről gondolkodik. Mutasd-meg Uram gyakran magadat ebben, a' tövissel koronádban, az én szívemnek, és elmémnek, és mondgyad, nagy hatalomsággal: *Ecce Homo. Imé az Ember.* a' ki majd el-jön itilni eleveneket, és holtakat, Amen.

Nappal tizen-egy óraker.

Krisztus Urunk, Pilátus itilő-bázától, a' Calvária hegyére, a' keresztfát viszi.

VAlóban nehéz terh ez, ő édes JESUS-om, mellyet egy-gyütt a' keresztfával, fel-vállaltál. Mivel azzal-eggyütt, meg-terhelte válladat, a' te mennyei szent Atyád, minnyájunknak vétkeivel. O mely boldog lett volna Uram, a' Círénus-béli Simon, ha azt kész akarattal, vállára vette volna, és veled-eggyütt, hordozta volna; ezt a' keresztfát Uram, mellyet most reám bocsátottál, úgy veszem-fel, mint a' te Atyai

Atyai kezedtől adottat; mind ezekkel meg-elégsem, ő szerelmes JESUS-om, csak azon kérlek, hogy nekem annyi erőt adgy, hogy el-viselhessem, Amen.

Délben tizen-két óraker.

Krisztus Urunknak kezei, és lábai, nagy vastag szegekkel, a' keresztfára szegeztetnek.

AZ egek álmélkodtak rajta, a' Nap az ő fényességét bé-homályosította; a' föld-is meg-rendült, ő édes JESUS-om, a' nagy kegyetlenség-miatt, mely a' te feszítésedkor történt. O édes Meg-váltóm, mely kemény volt a' te ágyacskád, a' mellyen a' te szent Lelkedet meg-adtad mennyei szent Atyádnak, és én még-is, ez beteg ágyacskámról panaszolko-dom? O édes Meg-váltó JESUS-om, nem vagyok erre a' fekvő-helyre méltó, mivel sokszor meg-érdemltem, a' pokolbéli fizikrákon süttetni. A' te jó-vóltodnak köszönöm, hogy ez napig engem, a' te malasztodban meg-tartottál; úgy reménlem, hogy azon te jó-vóltodból, az örök életet-is el-nyerem, Amen.

Dél-után egy óraker.

Krisztus Urunk az ő ellenségeiért imádkozik; a' jó latornak paradicsomot igéri, és szent Annyát, szent Jánosnak, s-nékünk-is minnyájunknak ajánlja.

UGyan akkor nekem-is (szegény bűnösnek) ő édes JESUS-om kértél kegyelmet a' te mennyei szent Atyádtól, a' keresztfán, miképpen kételkedhessem tehát bűneimnek bocsánattjáról, mivel a' te szent Atyád néked semmit meg-nem tagadhat. a' te könyörgésednek hatalmát, és erő-ségét mindgyárt meg-érzette a' keresztfán függő lator, midőn te-tőled hallotta, hogy azon nap veled fog lenni paradicsomban. Engedgyed Uram, hogy én-is azt a' régen kívánt szót halljam; engedgyed, hogy én-is a' Boldogságos szűz MARIA-nak fia legyek; és abban az órában örömeft meghalok, Amen.

Dél-után két óraker.

Krisztus Urunk fel-szóval kiáltja, hogy őtet az ő szent Atya el-hagyta, és hogy szomjúhozik, meg-is jelenti, hogy mindeneket bé-tellyesített.

Ha a' te

HA a' te belső, és külső kin-szenvedésed olly nagy volt, **Ő** szerelmes JESUS-om, hogy nagy szóval panaszkodva, fel-kiáltani kinszerítettél; miért hogy a' mennyei szent Atyádtól el-hagyattattál? Nem méltó hogy én szegény bűnös, a' ki annyiszor meg-érdemlettem, örökké el-hagyattatni, mind elmémnek belső, s-mind pedig testemnek külső fájdalmi-miatt panaszkodgyam. **Ó** édes JESUS adgy malasztor, és erőt nékem, hogy mindeneket állandó-képpen el-szenvedhessek. Indíts-fel bennem egy idvességes szomjúságot, hogy a' te szent akaratodat éppenségesen bé-tölteni igyekezzem; hogy úgy én-is mindeneket a' te szent akaratod-szerént, bé-telylestsek, Amen.

Dél-után három óraker.

Kristus Urunk az ő szent Lelkét, szent Atyának ajánlja, és meg-hal.

Ó Edes Meg-váltó JESUS-om, fejezzem-bé én-is; ugyan ezen szókkal életemnek folyását; Atyám a' te kezeidben ajánlom az én lelkemet! a' te ártatlan halálodra hagyom, és bizom Uram magamat, ez távoztattya-el-én-tőlem, az örökké-való halált; te-veled édes JESUS-om, örömezt az ideig-való halálra adom magamat, hogy te-veled menyben örülhessek, és a' te választottaiddal, örökké dicsheszelek téged, Amen.

Dél után négy óraker.

KRISTUS URUNK el-temettetik.

NEm fokot gondolok véle Uram, hová, és miképpen temetik-el testemet, csak azon könyörgök, hogy az én lelkem a' te malasztodból, békeségesen múlhasék-ki, és tőled a' boldogságban fogadtasék. **Ó** én szerelmes JESUS-om, azt remélem, és abban bizom, hogy a' te véghe-tetlen szereteted, és a' te szentséges véred, melyet olly bőven én-érettem ki-ontottál, bé-helyhezretnek a' te szent országodban, Amen.

Okra-

Oktatások, mellyek-szerint kellesték a' beteg, és halálra-vált emberek-körül forgolódni.

A' kiből keresztyéni szeretet vagy, azt leg-inkább, a' beteg, és halálra-vált emberek-körül mutassa-meg. Akkor tudnia-illik, mikor az örökké-valóság kapuja-előt forog az ember; mert ettől a' szempillantástól függ boldog, vagy boldogtalan örökké-valósága.

Annak-okaért, felre kell állítani a' beteg, és halálra-vált ember-mellől, a' bájába-való, és haszontalan látogatókat; hanem olyanok legyenek mellette, a' kik bátorítsák, biztassák, imádkozzanak véle, és a' boldog ki-múlásra segítsék.

Leg-elősz-ször-is pedig azon legyenek, kik a' beteg, és halálra-vált emberek-körül forgolódnak, hogy fel-indítsák, a' bűnökről-való töredelmességre, a' hitnek, reménységnek, és Isteni szeretetnek vallására, az Isten akaratyára-való maga-bizására, az Isten irgalmaságában-való bizodalomra. Mellyekről mind ebben a' hetedik Részben, mind a' más hatban eleget talál a' Keresztyén Olvasó, nem csak a' Kristus, és ember-közt-való beszélgetésekben, hanem másutt-is helyel-hellyel. Mind-az-által, imé ide-alább, egy-nébány módokat hozunk-elé.

Mind-az-által, vedd észre (kiváltképpen ha a' beteg igen bádogyatt) nem kell a' beteget sokkal terhelni, hanem csak néha-néha, helyel-hellyel, egy, vagy két fobászkodásra kell indítani, az-után hadd nyugodgyon, és a' mik mondattak, azokról elmélkedgyen lelki vigasztalására; az-után ismét többet-többet kell neki mondani. Mert valamint-hogy, ha az olajat hirtelen öntöd a' lámpásba, nem éleszted, hanem el-öltöd a' tüzet, úgy a' sok szóval, és boszszas imádsággal unalmasá teszed a' beteget. Es valamint a' zápor-eső nem járja úgy meg a' földet, mint a' csendes eső, úgy a' sok szó nem bátorítja, és vigasztallja a' beteget, hanem el-nyomja; a' rövid fobászkodások pedig vigasztalására, és bátorítására szolgálnak. Leg-elősz-ször azért ezekről kell kérdezni a' beteget.

1. Jó szível, kedvesen, örömezt, és hálá-adással veszed-e ezt a' betegséget az Istentől? *Felelet:* Ugy veszem.

2. Kész vagy-é mind életre, s-mind halálra, az Isten akaratyára, és tetczése-szerint? *Felelet:* Kész vagyok.

3. Bántottad-é-meg Istenedet, a' fájdalmok súlya-miatt békételenséggel? *Felelet:* Bántottam. *vagy:* Nem bántottam.

Ppppp

4. Meg-

4. Meg-bocsátasz-e mindeneknek, tellyes szivedből, a' kik valaha téged meg-bántottak? *Felelet:* Meg-bocsátok.

5. Kivánod-e, hogy azok meg-bocsássanak néked, kiket valaha életedben meg-bántottál? *Felelet:* Kivánom.

6. Szánod, bánod-e bűneidet, hogy a' te Uradat, s-Istenedet, Teremtődet, Meg-váltódat, Meg-szentelődet, és édes Atyádat meg-bántottad? *Felelet:* Szánom, s-bánom.

7. Bé-akarod-e mind azokat tölteni, a' mikre köteles vagy? *Felelet:* Bé-akarom.

8. Hiszed-e mind azokat, a' miket az Isten az ő Anya-szent-egyháza-által előnkbe-adott? *Felelet:* Hiszem.

9. Hiszed-e bűneidnek bocsánattját, és az örök életet? *Felelet:* Hiszem.

10. Szereted-e az Istent mindenek-felett? *Felelet:* Szeretem.

11. Akarsz-e részesülni a' szent búcsúban? *Felelet:* Akarok.

12. Akarsz-e halálod óráján, bűneidről töredelmesség jelét adni, és bűneidtől meg-öldoztatni? *Felelet:* Akarok.

13. Fel-akarod-e venni az utolsó kenetet, ha a' nyavalyád süllyeszodik? *Felelet:* Fel-akarom.

14. Ha valakinek kárt tettél, vagy adós vagy, eleget akarsz-e tenni? *Felelet:* Eleget akarok.

15. Akarod-e a' mi Idvezítő JESUS Krístusunkat, lekednek, és testednek örök Urává hagyni? *Felelet:* Akarom.

Ezek-en-kivül, a' miket ebben a' hetedik Részben le-irtunk, igen hasznosak a' következendők a' betegek, és halálra-váltak vigasztalásokra, és segítségekre.

Az igaz Hitről-való vallás-tétel. *Lásd az 1. Részben.*

Az erős Reménységről-való vallás-tétel. *Ugyan ott.*

Az Isteni szeretetnek módgya. *Ugyan ott.*

A' bűnökről-való Töredelmességnek módgya. *A' harmadik Résznek, a' Krístus, és embernek beszélgetésében, a' 9-dik §-ban.*

Miképpen kellefsék a' bűnöst, az Isten irgalmasságával biztatni. *Ugyan ott.*

A' szent Írásból őszve-szedett penitencia-tartók Lita-niája. *Ugyan azon harmadik Részben.*

Szent Bernárd Imádsága, bűnöknek bocsánattjáért. *Ugyan azon Résznek harmadik Cikkében.*

Mi-A-

Mi-Atyánk, bűnök bocsánattjára alkalmaztatott. *Azon Részben, a' negyedik Cikkében.*

A' bűnöknek meg-útállása. *A' negyedik Résznek, negyedik Cikkében.*

A' Hitről, Reménységről, és Szeretetről vallás-tétel. *A' negyedik Résznek, ötödik Cikkében.*

Az Isten akarattjára magunk bizása. *Ugyan ott, azon ötödik Cikkében.*

A' világiak meg-útállása. *Ugyan ott.*

A' békeséges-tűrééről. *Ugyan azon Részben, és Cikkében.*

Az Istennel-való szövetség. *Azon Résznek, hatodik Cikkében. A' hatodik Részben-is sokat találsz ide-valót, kivált-képpen, a' Krístus, és ember-közt-való beszélgetésben, és a' mi Idvezítőnk szenvedéséről-való Litániában.*

A' Krístus tagjaihoz-való fohászkodások, és rithmusok. *Ugyan azon Részben. Es más Imádságok-is, a' Krístus keserves kínszenvedéséről.*

Egy-szóval ebben a' Részben eleget találsz, a' betegek segítségére-való fohászkodásokat, mind a' Krístus, és ember-közt-való beszélgetésben, s-mind az Imádságokban.

Mind-az-által, imé egy-néhány fohászkodásokat, mind a' szent Írásból, s-mind másuttan elődbe-adunk.

Az igaz Hitnek vallása.

Hiszek a' mindenható Atyában, ki engem semmiből, maga képére, és hasonlatosságára teremtett.

Hiszek az én Idvezítő JESUS Krístusomban, ki engem drágalatos szent vérével meg-váltott.

Hiszek a' Vigasztaló Szent Lélek Istenben, ki engem a' szent keresztségnek Sacramentomában meg-szentelt.

Hiszek Uram, hiszek, gyarapítsd bennem a' hitet.

Hiszem, hogy az én Meg-váltóm él, és az utolsó napon, a' földből fel-támadandó vagyok, és az én testemben látni fogom, az én Idvezítő Istenemet.

Hiszem, hogy az Istentől mindenek meg-lehetnek.

Hiszem, valamiket mondott az Isten Fia, mert ennél az Igazság Igéjénél nincsen semmi igazabb.

Hiszem Uram JESUS Krístus, hogy te vagy a' Krístus.

Ppppp z

az elő

az élő Istennek Fia, ki nem veszteti, hanem idvezíteni jöttél e' világra.

Hiszem, valamiket a' közönséges keresztyén Apostoli Anya-szent-egyház hiszen, Krisztus, és az Apostolok idejétől fogva, és nekem előmbé-adott, a' mely Anya-szent-egyház-nak Kő-sziklája, és fundamentoma a' Krisztus JESUS, ki mondá: Te vagy Péter, és ezen a' Kő-sziklán építem az én Anya-szent-egyházamat, és a' pokolnak kapui erőt nem vesznek rajta.

Itt a' Hiszek egy Isten-is el-mondhadd a' beteggel. A' végén mond im-ez igéket: Ebben a' hitben születtettem, ebben keresz-tettem-meg, ebben éltem, s-ebben-is akarok Isten segítségéből élni, és meg-halni. Segéllyen, és erősítsen-meg engem, az én Idvezítő JESUS Krisztusomnak szeretete, és malasztja, a' Sátánnak minden incselkedési-ellen. *Ha többet kívánsz a' hit vallásáról, eleget találsz fellyebb helyel-hellyel.*

Istenben-való Reménségünknek formája.

Ezzel teli vannak a' Zsoltárok, Próféták, és Evangélisták irási. mi egy-néhányat hozunk-elé.

AZ Ur az én világosságom, és idveségem, kitől félek tehát?

Az Ur az én életemnek őltalmazója, ki előtt rettegek? *Psalmo 26.*

Ha a' halál árnyéka közepén járok, sem félek semmi gonosztól, mert te velem vagy. *Psalmo 22.*

Te-benned bízam Uram, soha meg-nem szégyenülök, a' te igazságodban szabadíts-meg engem. *Psalmo 30.*

Az Ur az én örökségemnek, és poháromnak része, te vagy, a' ki még adot nekem az én örökségemet. *Psalmo 15.*

Mindenkor szemem-előtt visélem vala az Urat, mert nekem jobb kezem felől vagy, hogy meg ne mozdúlyak. *Psalmo 15.*

Azért vigadozott az én szívem, és örvendezett az én nyelvem, azon-fellyül az én testem meg-nyugszik a' remén-ségben. *Psalmo 15.*

Ebredgyen-fel az Isten, és széllyedgyenek-el az ő ellen-ségi, és szaladgyanak-el az ő színe-elől, kik őtet gyűlölik; vala-

valamint el enyészik a' füst, úgy enyészszenek el; valamint el-olvad a' viaz a' tűznél, úgy veszfzenek-el a' bűnösök az Isten színe-elől. *Psalmo 67.*

Mellettek van az Ur azoknak, a' kik háborodott szível vannak, és az alázatos lelkeket meg-szabadította. *Psalmo 33.*

Miért vagy szomorú én lelkem, és miért háborítasz-meg engem?

Bizzál az Istenben, mert még vallást tészek néki, az én Istenem, az én orczámnak Idvezítője. *Psalmo 41.*

Ugy szerette az Isten, a' világot, hogy az ő eggyetlen-egy Fiát adná érte, hogy minden a' ki ő-benne hiszen, el ne veszfzen, hanem örök élete legyen. Mert nem azért küldötte az Isten az ő Fiát e' világra, hogy meg-itillye e' világot, hanem hogy idvezüllyön ő-általa. *Joannis 3.*

De ha valaki vétkezik-is, szó-szöllőnk vagy az Atyánál, a' JESUS Krisztus, és ő engesztelő a' mi bűneinkért, nem csak a' miénkért pedig, hanem az egész világéért. *1. Joannis 2.*

Bizony, bizony mondom néktek, hogy a' ki ez ígét hallja, és hiszen annak, a' ki engem küldött, örök élete legyen, és nem jön iteltre, hanem a' halálból az életre által-megyen. *Joannis 5.*

Valamit az Atya nekem ad, hozzám jön, és azt, a' ki hozzám jön, ki nem vetem. bizony, bizony mondom néktek, a' ki én-bennem hiszen, örök élete legyen. *Joannis 6.*

En vagyok a' fel-támadás, és élet, a' ki én-bennem hiszen, ha meg hal-is, él, és minden, a' ki él, és én-bennem hiszen, soha meg-nem hal. *Joannis 11.*

Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk? a' ki a' tulajdon Fiának meg-nem engedett, hanem minnyájunkért adta ő-ret, mi-képpen nem adott volna mindeneket véle mi-nékünk? ki vádollya az Istennek váasztottait? az Isten, a' ki meg igazit. kicsoda kárhoztattya? a' Krisztus JESUS, a' ki meg holt, sőt a' ki fel-is támadott, a' ki az Atya jobján van, a' ki esedezik-is érettünk. *Roman. 8.*

Senki se nem él, se nem hal magának. Mert akár éllyünk, az Urnak élünk, s-akár hallyunk, az Urnak hal-lunk. akár éllyünk azért, akár hallyunk, az Ur-é vagyunk. *Roman. 14.*

Ppppp 3

Mert

Mert tudgyuk, hogy-ha a' mi földi házunk, a' melyben lakunk, el-bomol, hogy épülésünk vagyon az Istenből, nem kézzel csináltatott, örökké-való házunk mennyékben. Mert ezért-is foházkodunk, hogy a' mi mennyei lakó házunkba kívánczunk fel-öltözni, de úgy ha fel-öltözve, s-nem meztelenek találhatunk. 2. *Corinth. 5.*

Most fel-magasztaltatik Krisztus az én testemben, akár az élet, s-akár a' halál-által. Mert mind életemben, s-mind halálomban, Krisztus az én nyereségem. A' Krisztussal lenni sokkal jobb. *Philipp. 1.*

A' mi társaságunk mennyékben vagyon, azért a' mi Idvezítő JESUS Krisztusunkat várjuk, ki meg-újítja a' mi testünket. *Philipp. 3.*

Hiv bészéd, és minden bé-vételre méltó, hogy a' Krisztus JESUS a' bűnösök idveségére jött e' világra, kik-közzül én első vagyok. 1. *Timoth. 1.*

A' ki végig hiven meg-marad, idvezül. *Matth. 24.*

Légy hiv mind végig, és meg-adom néked az életnek Koronáját. *Apocal. 2.*

Hadgya-el az istentelen az ő úttyát, és a' gonosz sérí az ő gondolatit, és térjen az Urhoz, és meg-kegyelmez neki; és a' mi Istenünkhez, mert felettébb irgalmas. Mert nem olyak az én gondolatim, mint a' ti gondolatitok; sem az én útaim, mint a' ti útaitok. Mert valamint fel-magasztaltatnak az egek a' földtől, úgy fel-magasztaltatnak az én útaim, a' ti útaitok-felett, és az én gondolatim, a' ti gondolatitok-felett. *Isaia 55.*

Vallyon inkább akarom-é én az istentelennek halálát, hogy-sem hogy meg-térjen az ő gonosz útairól, és éllyen? Térjete meg, és tartfátok penitenciát a' ti gonofzságaitokról, és nem leszen veszedelmetekre a' gonofzság; mert nem akarom halálát a' hólnak, térjete meg, és éllyetek. *Ezechielis 18.*

Elek én, azt mondgya az Ur Isten: Nem akarom az istentelennek halálát, hanem hogy meg-térjen az ő úttyáról, és éllyen. Térjete meg a' ti felettébb gonosz útaitokról. Es miért haltok meg Izraél háza? *Ezechielis 33.*

Könyörülő, és irgalmas az Ur, hosszú-as-rúró, és igen-irgalmas. Vala-

Valamint az atya könyörül az ő fiain, úgy könyörül az Ur az ötlet felőkön, mert ő meg-ismérte a' mi gyarlóságinkat. *Psalmo 102.*

Mindenekhez szelid az Ur, és az ő könyörületessége minden cselekedetén.

Fel-veszi az Ur azokat, a' kik el-esnek, és fel-állítja az el-eszteket. *Psalmo 144.*

A' Fariseusok azt mondgyák vala JESUS Tanítványinak: miért eszik a' ti Mestertek a' publikánusokkal, és bűnösökkel? halván JESUS, monda: Nem szükséges az egészségeknek az orvos, hanem a' betegeknek. Mert nem az igazakat, hanem a' bűnösöket hívni jöttem. *Matth. 9.*

Jöjjetek hozzám, kik el-sáradtatok, és meg-terheltetve vagytok, és én meg-könnyebbítelek titeket, és nyugodalmat találtok a' ti lelkeiteknek. *Matthai 11.*

En vagyok a' jó Pásztor, és meg-ismérem az én juhaimat, és meg-ismérnek engem az enyimek. Valamint ismért engem az Atyám, én-is ismérem az Atyámat, és az én lelkemet le-teszem az én juhaimért. *Joannis 10.*

Ajánlya mi-bennünk az ő szeretetét az Isten, mert mikor még bűnösök volnánk, Krisztus mi-érettünk meg-hólt. Azért sokkal inkább meg-igazultunk most az ő véreben, meg-szabadulunk a' haragtól ő-által. Mert ha akkor, mikor el-lenségi volnánk, meg-békéltettünk az Istennel, az ő Fia halála-által, sokkal inkább meg-békélvén, idvezülünk az ő életében. *Roman. 5.*

Ezekhez hasonlók többeket-is találsz, mind ebben a' Részben, s-mind az elsőben, és a' többiben-is.

Az Isteni szeretetnek módgya.

Szeretlek téged Uram, én erősségem, az Ur az én erősségem, és óltalmam, és szabadító. *Psalmo 17.*

Jó nékem az Urhoz ragaszkodnom, és az Ur Istenben helyheztetnem az én reménségemet.

Mert mi hasznomra vagyon nékem az ég, és a' föld nálad-nélkül?

El-fogyott az én testem, és szívem, én szívemnek Istene, és az én részem Isten mind örökké. *Psalmo 72.*

Vala-

Valamint a' szomjú szarvas a' hideg forráfra kívánczik, úgy kívánczik te-hozzád én Istenem az én lelkem.

Az Istent, az élő kút-fejét szomjúhozta az én lelkem, ő mikor jelenek-meg az én Istenem színe-előtt? *Psalmo 41.*

A' te kezeidben ajánlom Uram az én lelkemet, meg-váltottál engem Uram, igazságnak Istene. *Psalmo 30.*

Ki szakaszt-el minket a' Krisztus szeretetétől? inség-é? szorongatás-é? éhség-é? meztelenség-é? veszedelem-é? üldözés-é? fegyver-é? De mind ezekben győzedelmek vagyunk az-által, a' ki minket szeretet. Mert bizonyos vagyok, hogy se halál, sem élet, sem Angyalok, se Fejedelemségek, sem Erősségek, se jelen-lévők, se jövődők, sem erő, se magasság, se mélység, se semmi-némű teremtettség állat el-nem választhat az Isten szeretetétől, ki a' mi Urunk JESUS Krisztusban vagyunk. *Romanorum 8.*

E'-felét többet találsz mind ebben a' Részben, mind az elsőben, és másutt-is. Az Isten akarattjára-való magunk-bizását, lásd az első Részben.

A' bűnökről-való töredelmességnek formája.

Könyörülly rajtam Uram, mert beteg vagyok, gyógyíts meg engem Uram, mert meg-háborodtak az én csontaim. *Psalmo 6.*

Ki érti a' bűnöket? tisztíts meg engem Uram, az én titkos vétkeimből, és az idegen bűnöket ne-tulajdonítsd nekem. *Psalmo 18.*

Meg-ne emlékezzél Uram, az én ifiúságomnak, és tudatlanságomnak vétkeiről. *Psalmo 24.*

A' te nevedért meg-engeded Uram az én bűnömet, mert sok. *Ugyan ott.*

Tekintsd meg az én alázatosságomat, és munkámat, és bocsázd meg minden bűneimet. *Ugyan ott.*

Uram előtted vagyunk az én kívánságom, és az én siránkozásom nincs el-rejtve előtted. *Psalmo 37.*

Ne távoztasd-el Uram tőlem a' te könyörületességedet, a' te irgalmaságod, és igazságod, mindenkor befogadnak engem. *Psalmo 39.*

Mert környül-vettek engem a' gonoszok, kiknek nincsen

csen számok, meg-ragadtak engem az én gonofságim, és nem láthattam. *Ugyan ott.*

Könyörülly rajtam Uram, a' te nagy irgalmaságod-szerépt. *Psalmo 50. Ide való mind az egész Zsoltár.*

Meg-ne emlékezzél Uram, az én gonofságimról, előzenek-még engem a' te irgalmaságid, mert igen szegényé lettem. *Psalmo 78.*

Segélly meg engem, én Idvezítő Istenem, és a' te neved dicsőségéért szabadíts meg engem, és légy kegyelmes az én bűneimnek, a' te nevedért. *Ugyan ott.*

Mutasd meg Uram nekem a' te irgalmaságodat, és a' te idvességedet, add meg nekem. *Psalmo 84.*

Ne-szállj perbe Uram a' te szolgáladdal, mert senki az élők-közzül, a' te színed-előtt meg-nem igazul. *Psalmo 142.*

A' mélységből kiáltottam Uram hozzád, Uram halgass meg az én imádságomat. *Psalmo 129.*

Ha a' gonofságra vigyázz Uram, ki álhattya-el? *Ugyan ott. Ide-valót eleget találsz, kívált-képpen a' barmadik Részben.*

A' halálra-vált ember, vagy más előtte tartsa a' Feszületet, és e' következendő rövid szóházakadálakat mondja.

Uram JESUS Krisztus imádlak, és áldlak tégedet, mert a' te kereszted-által meg-váltottad-e' világot. O világnak Idvezítője idvezíts engem, ki a' te drágalátos szent véreddel meg-váltottál engem. Vonny-magad-után engem édes JESUS, ki azt mondottad: Mikor fel-magasztaltatom a' földtől, mindeneket magamhoz vonok. Vonny magadhoz engemet, és tarts erőssen, hogy senki ki-ne ragadhasson a' te kezedből: hogy soha semmi el-ne válaszson engem te-tőled.

O kegyes JESUS, a' te drágalátos szent véredért kérélek, kit a' bűnösökért ki-ontottál, hogy mosd-le nekem minden bűneimet.

Krisztusnak szent Lelke szentelly meg engem &c. *Lásd feljebb az ötödik Részben.*

O Uram JESUS Krisztus én Alkotóm, és Meg-váltóm, imé egészszem neked adom magamat, ne-úrállj meg engem: hozzád járulok, ne-vefsz el engem!

Qqqqq

Ne vefs-

Ne vész-el engem színed-elől, és a' te szent lelkedet ne vedd-el én-tőlem. Ne veszessen-el engem az én gonofzságom, a' kit alkotott a' te mindenható Jóságod!

Uram JESUS Krisztus, örök dicsőségnek Királya, igaz Isten, és Ember, ki az emberekért a' magas keresztfára felfeszítettél, tekints reám szegény bűnőfőre, a' te irgalmas szemekkel. Halgass-meg engem, a' te irgalmaságodban bizót. Könyörülly rajtam szegény bűnösön, ki a' te irgalmaságodnak forrását soha bé-nem zárod. Idvez-légy én-érettem, és az egész világért, a' keresztfának oltárán fel-áldoztatott áldozat.

Idvez-légy drágalátos szent vér, ki a' mi Idvezítő JESUS Krisztusunknak sebéből ki-folytál, és az egész világ bűneinek úndok mocskát le-mostad. Emlékezzél-meg Uram a' te romlandó alkotmányodról, kit a' te drágalátos szent véreddel meg-váltottál.

Távúl légyen nékem másban gyönyörködőm, hanem a' mi Urunk JESUS Krisztusnak keresztfében, ki-által nékem a' világ meg-feszítettett, és én a' világnak

Imé lárom édes Idvezítő JESUS-om, hogy a' keresztfán ki-terjesztetted kezeidet, hogy engem magadhoz fogadgy, és meg-ölelly, mondván: Jöjjetek én-hozzám, a' kik el-fáradtatok, és meg-terheltettek, és én meg-könnytök titeket.

Imé hozzád sietek édes JESUS-om, cselekedgy velem a' te ígéd-szerint: könnyítsd-meg az én bűneimnek terhét. Tégy jól a' te szolgálóddal, ki a' mi lankaságinkat, és fáradságinkat a' keresztfán hordoztad.

Más Fohász-kodások, az Idvezítő JESUS

Krisztushoz.

Uram JESUS Krisztus, irgalmaságnak kút-seje, mutasd-meg nékem szegény igye-fogyott alkotmányodnak, a' te irgalmaságodat. Légy segedelmem nékem, ebben az utolsó szükségemben! En kegyes Teremtő, és Meg-váltó JESUS-om, tedd a' te keserves kin-szenvedéfedet, és halálodat, a' te iríleted, és az én bűnös lelkem-közzé.

Cselekedgy irgalmaságot velem édes JESUS, a' te szent akaratom-szerint, és vedd hozzád békeségben az én lelkemet, meg-váltottál engem igazságnak Istene. Zengjen
amaz

amaz édes szavad az én füleimben, édes JESUS: Ma velem leszel paradicsomban!

Fogadgy a' te karjaid-közzé engem, meg-feszítettett JESUS Krisztus, kiket ki-terjesztve látok a' keresztfán, és vond utánad az én lelkemet; vedd-hozzád a' te irgalmaságod-szerint békeségben az én lelkemet, Amen.

Világosítsd-meg édes JESUS az én szemeimet, hogy soha el-ne aludgyanak a' halálban, hogy valaha ne-mondhasa az én ellenségem, erőt vettem rajta. *Psalmo 12.*

Uram JESUS Krisztus, a' te keserves kin-szenvedéfedért, irj-bé engem a' te választottaid-közzé!

Egyet kértem az Urtól, s-ezt keresem, hogy életemnek minden napjaiban, az Ur házában lakjam.

Vidd-ki ez tömlőcből az én lelkemet, a' te nevednek vallására, az igazak várnak engem, míg meg-jutalmazsz engem.

Végy-hozzád engem, a' te beszéded-szerint, és élek, és ne-szégycnits-meg engem, az én várásomban.

Más szép Fohász-kodások.

Ö Rök mindenható Atya Ur Isten, én vagyok az a' méltatlan szolga, kit annyira szerettél, hogy a' te egyetlen-egy Fiadat adnád érette. Tégy irgalmaságot véle ebben az utolsó órában, hogy haszontalan ne-legyén ő-benne a' te szerelmes szent Fiadnak drágalátos szent vére. Mert mi hasznom-ra lesz nékem az én Meg-váltómnak szent vére, ha a' vesze-delemre vettetem?

O Uram JESUS Krisztus, én vagyok az az el-veszett juhocska, kit (a' kilenczven kilenczet el-hagyván) a' pusztában, olly szorgalmatoosan kerestél, és a' válladra vévén, a' nyájak-közzé visszavittél. Te jó Pásztor vagy, ki juhaidért életedet le-tetted. El-tévedtem, mint az el-veszett juh! keressd-fel Uram a' te szolgálódat. Ne-engedd, hogy az a' gonofz lélek el-ragadgya, a' ki mint a' sívó-rívó Oroszlyán környúl-jár, keresvén, kit nyelleyen-el. szabadíts-meg Uram engem az Oroszlyán torkától!

O Uram JESUS Krisztus, én vagyok az a' nyomorúlt ember, ki Jerusalemből alá-menvén, a' latrok-közzé akadtam,

Qqqqq 2

és isza-

és ifzanyú-képpen meg-sebesítettén, holt-fzámban hagyattam. Te pedig az én Orvosom, és igaz Samaritanusom. vagy, ki rajtam könyörülvén, bé-kötöztet sebeimet; sőt szent véredből, és sebeidből készítettél nekem flastromot. Te vagy a' ki a' mi lankaságinkat hordoztad, és a' kinek sebeivel meg-gyógyultunk. Könyörülly rajtam Uram, ebben a' végső órámban. Siesd Uram az én segítségemre, hogy ki-múlván az én lelkem, el-ne vesszen!

O Uram JESUS, Krisztus, én vagyok amaz bűnöknek úndokságában meg-poshatt nyomorult ember, Te pedig Szó-fzólom vagy az Atyánál, és engesztelő az én vétkeimért. Mert nem akarod a' bűnösnek halálát, hanem hogy éllyen. A' bűnösöknek idvésegeikért jöttél e' világra. Mutasd-meg azért én-hozzám a' te irgalmaságodat végső órámban. Légy Szó-fzólom, és Párt-fogom az Atyánál. O Uram JESUS Krisztus légy irgalmas, s-kegyelmes nekem szegény bűnös fiadnak! A' te szent kezeidben ajánlom az én bűnös lelke-met! Amen.

Szent Jeronimus fohász-kodási, a' halálra-váltaknak.

O Edes JESUS-om! én erősségem! én oltalmam! én Meg-váltóm! te-benned hittem, te-benned bízam, téged szerettelek. En édeségem, erősségemnek tornya, ifjú-ságotól-fogva, én reménségem. szőlits engem életemnek Kalaúzza, és én meg-felelek néked. Nyújtsd-ki Uram, a' te irgalmaságodnak kezét, a' te alkotmányodnak, kit a' földnek sárjából alkottál, kit csontokból, és inakból öszve-állítottál, kinek szent haláloddal életet adtál.

El-jött az ideje, hogy a' por ímét porrá légyen, és a' lélek te-hozzád Teremtőjéhez, és Idvezítőjéhez vízfzátérjen. Nyisd-meg Uram néki az életnek kapuját, ki én-érettem a' keresztfán, latrok módgyára függőtél; fogadgy-bé engem irgalmas Ur Isten, a' te könyörületességednek lokasága-szerint, ki a' hozzád-térő latrot, a' keresztfán kegyessen bé-fogadtad: meg-erőtlenedett az én életem, azért te-hozzád, mint Orvoshoz folyamodom.

Gyógyíts-meg Uram, és meg-gyógyulok. és mivel-hogy benned bízom, meg-nem szégyenülök. Te-benned bízam Uram, és soha meg-nem szégyenülök. De

De ki vagyok én, ó édes Istenem, hogy olly mérézfzzen szóllok néked? bűnös vagyok, bűnben fogontattam, és neveltettem. rothatt dög, bűdös edény, és a' férgek eledel-e. Légy irgalmas, s-kegyelmes Uram nekem, mert micoda dic-sőség engem meg-győznöd, ki olyan vagyok előtted, mint a' polyva a' szél-előtt? bocsásd-meg nekem minden bűneim-et, és a' ganéjból vond-ki a' szegényt.

Serkeny-fel, és légy segítségem Uram nekem, serkeny-fel, és ne-vess-el engem végtére. Hasson elődbe az én könyörgésem, és a' te kezed szabadíts-on-meg engem. Imé az ember, ki Jerikóba indulván, meg-fogattatott a' latroktól, meg-sebesítettet, és holt-fzámban hagyattatott. Tekints reám azért kegyes Samaritanusom, és fogadgy hozzád engem. vétkeztem ellened, és gonoszt cselekedtem előtted, tetétől-fogva, talpig nincs én-bennem épség.

Bizonyára ha a' kerest-fán nekem segítségem nem lettél volna, pokolra szállott volna az én lelkem. én-érettem öntötted-ki szent véredet édes JESUS, azért ne vess-el engem előled. En vagyok az el-vesszett juh, vigy-vízfza azért engem, a' te aklodba, hogy meg-bizonyosodgyanak a' te beszédid, mert meg-igirted, hogy valamikor a' bűnös hozzád tér, kegyelmet nyer. Nagy töredelmességgel ismérem az én gonofzságimat, és elődbe-rakom.

Bizonyára nem vagyok méltó, hogy fiadnak hivatassam, mert vétkeztem az ég-ellen, és te-előtted gonoszt cselekedtem. Fordítsd-el a' te orczádat, az én bűneimtől, és a' te nagy irgalmaságod-szerint, töröld-el az én gonofzságimat. Ne vess-el engem színed-elől, sem az én bűneim-szerint ne-cselekedgy én-velem, sem az én gonofzságim-szerint ne-fizess én-nékem. Kegyeffen bány én-velem, hogy életemnek minden napjaiban, a' te házadban lakjam, és azokkal, kik abban laknak, mind örökkön örökké dicírfjem szent nevedet, Amen.

A' halálra-vált embernek a' lelkét, a' mellette-lévő keresztyének, le-térdepelve, így ajánlyák az Istennek.

Uram irgalmaz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk.
Uram irgalmaz nekünk. Krisztus halgass-meg minket.
Krisztus halgass-meg minket.

Szentséges szűz MARIA. Könyörögj érte.
 Minnyájan szent Angyalok, és Ankangyalok. Könyörögjetek érte.
 Szent, és igaz Abel. Könyörögj érte
 Minnyájan az igazak Seregi. Könyörögjetek érte.
 Szent Ábrahám. Könyörögj érte.
 Keresztelő szent János. Könyörögj érte.
 Minnyájan szent Pátriárkák, és Próféta. Könyörögjetek érte.
 Szent Péter Apostol. Könyörögj érte.
 Szent Pál Apostol. Könyörögj érte.
 Szent András Apostol. Könyörögj érte.
 Szent János Apostol. Könyörögj érte.
 Minnyájan szent Apostolok, és Evangélisták. Könyörögjetek érte.
 Minnyájan Krisztusnak szent Tanítványi. Könyörögjetek érte.
 Minnyájan Apró-Szente. Könyörögjetek érte.
 Szent István Mátyr. Könyörögj érte.
 Szent Lőrincz Mátyr. Könyörögj érte.
 Minnyájan szent Mátyrok. Könyörögjetek érte.
 Szent Sylvester Pápa. Könyörögj érte.
 Szent Gergely Pápa. Könyörögj érte.
 Szent Agoston Püspök. Könyörögj érte.
 Minnyájan szent Püspökök, és Confessorok. Könyörögjetek érte.
 Szent Benedek Apáta. Könyörögj érte.
 Szent Ferencz Confessor. Könyörögj érte.
 Minnyájan szent Barátok, és Remeték. Könyörögjetek érte.
 Szent Maria Magdolna. Könyörögj érte.
 Szent Lucza Szűz, és Mátyr. Könyörögj érte.
 Minnyájan szent Szűzek, és özvegyek. Könyörögjetek érte.
 Istennek minden Szent. Könyörögjetek érte.
 Uram légy irgalmas néki. Uram kegyelmezz néki. Uram irgal-
 mazz néki. Uram irgalmezz néki.

A' te haragodtól.
 A' halálnak veszedelmétől.
 A' gonosz haláltól.
 A' pokolbéli kinoktól.
 Minden gonosztól.
 Az ördögnek hatalmától.
 A' te születéfed-által.
 A' te szent keresztet, és ki-fzenvedé-
 fed-által.
 A' te-halálad, és temetéfed-által.
 Dicsőséges fel-támadásod-által.
 Csudálatos menybe-meneteled-által.
 A' Vigasztaló Szent Lélek malasztya-
 által.
 Az Itélet napján.

Mi bűnösök. Kérünk halgass-meg minket.

Hogy

Hogy néki meg-boesáfs. Kérünk halgass-meg minket.
 Uram irgalmezz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk. Uram ir-
 galmazz nekünk.

K Ö N Y Ö R G E S.

Irgalmas, és kegyelmes Isten, ki a' te irgalmaságodnak so-
 kasága-izerént, a' penitencia-tartók bűneit el-töröld, és
 az el-múlt bűnöknek terhet, a' te engedő bocsánatoddal ki-
 üresited; tekints kegyelmessen erre a' te szolgádra (vagy
 szolgálódra) és mivel bűncinek bocsánatját teljes szívéből-
 való gyónással kéri, halgass-meg. Ujtsd-meg benne ke-
 gyes Atya, mind azt, a' mit ő-benne, a' földi gyarlóság meg-
 vesztegetett, vagy valamit az ördögi csalárdság meg-rontott;
 és az Anya-szent-egyháznak eggyeségéhez Meg-váltó irgal-
 maságodnak eggyik tagját foglallyad. könyörülly Uram az
 ő foházkodáson, könyörülly az ő köny-hullatáson, és mivel
 nincs másban reménsége, hanem csak a' te irgalmaságod-
 ban, a' te veled-való meg-békéllésednek szentségéhez bo-
 csásd-bé, a' mi Urunk JESUS Krisztus-által, Amen.

Ajánlak tégedet a' mindenható Istennek, szerelmes a-
 tyámia, és arra bizlak, kinek alkotmánya vagy, hogy mi-
 nek-utánna, a' halál-által az emberi adófságot meg-fizeted,
 a' te Alkotódhoz, ki tégedet a' földnek agyagából formált,
 vízfza-térj. A' te testedből ki-menő lelked-eleibe jöjjenek
 az Angyal fenylő karok. Az Apostoli irillő tanács jöjjön-el.
 Fejérbe öltöztetett Mátyrok győzedelmes serege, néked
 elődbe érkezzék. A' lilomos tündöklő Confessorok sokasá-
 ga tégedet körül-vegyen. Tégedet az örvendező Szűzek-
 nek karja fogadgyon-bé, és a' bődög nyugalomnak olé-
 ben, a' Pátriárkák öszve-ölelése, tégedet magához szorít-
 son. A' ízelid, és vigaságos Krisztus JESUS tekintette né-
 ked jelenyék-meg, ki tégedet, a' maga mellett-valók-közzé
 rendellyen. Ne-tudgy arról semmit, a' mi iszanyú a' setét-
 ségben, a' mi csikorgó a' lángban, a' mi kinzó a' győtrelem-
 ben. Allyon-felre előtted, az iszanyatos Sátán, az ő szolgál-
 val. A' te innét-való ki-meneteledet látván, a' tégedet kö-
 vető Angyalokat, az örökké-való étczakának iszanyatos
 mélységébe szaladgyanak.

Kellyen-

Kellyen-fel az Isten, és szelgyedgyenek-el az ő ellenségi, és füllanak-el a' kik gyűlölték őtet, az ő színe-elől. A' mint hogy el-fogy a' fűst, fodgyanak-el. A' mint el-foly a' viz, a' tűz-előtt, így veszfzenek-el a' bűnösök, az Isten színe-elől, és az igazak vendegeskedgyenek, és őrvendgyenek az Isten színe-előtt. Szegyenyllyenek-meg azért, és pironkodgyanak minnyájan, a' pokolbéli légiók, és a' Sátán tárfai, a' te útatad ne-merjék háborgatni. Mentlen-meg téged a' kintől, a' Krisztus, ki te-éretted, a' kereszt-fára feszítettett. Mentlen-meg tégedet, az örök haláltól, a' Krisztus, ki te-éretted meg-halni méltóztatott. Helyhezteszen tégedet, a' Krisztus, az élő Istennek szent Fia, az ő mindenkor zódelő paradicsomának gyönyörűségébe, és a' maga juhái-között, ismérjen-meg téged, az igaz Pásztor, ő tégedet minden bűneidből oldozzon-meg, es jobb-keze-felől, az ő el-váloztortinak sorsába helyhezteszen. A' te Meg-váltodat színről-színre lássad, és mindenkor véle jelen-lévén, böl dog szemeiddel, az igazságot lássad. Annak-okáért, lévén a' böl dogok serege-között, az Isteni látásnak gyönyörűségét nyerd-meg örökkön örökké, Amen.

K Ö N Y Ö R G E S.

Fogadd-bé Uram, a' te szolgádat (vagy szolgálódat) a' te irgalmaságodból reménlendő idvetségnek helyébe, Amen. Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgád (szolgáló) lelkét, a' pokolnak minden veszedelmétől, és a' büntetésnek törétől, és minden nyomorúságtól, Amen.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgád (szolgáló) lelkét, a' mint meg-szabadítád Hénokot, és Illyést a' világnak közönséges halálától, Amen.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgád (szolgáló) lelkét, a' mint meg-szabadítád Nőét a' viz-özöntől, Amen.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgád (szolgáló) lelkét, a' mint meg-szabadítád Abrahámot a' Káldeusok földéből, Am.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgád (szolgáló) lelkét, a' mint Jóbot ki-szabadítád a' szívenvedésből, Amen.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgád (szolgáló) lelkét, a' mint meg-szabadítád Isákot az áldozattól, és az attyának, Abrahámnak kezétől, Amen. Sza-

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgád (szolgáló) lelkét, a' mint ki-szabadítottad Lótót Sodomából, és a' tűznek langjából, Amen.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgád (szolgáló) lelkét, a' mint meg-szabadítottad Móysést, Faraó, Egyiptomi Király kezétől, Amen.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgád (szolgáló) lelkét, a' mint meg-szabadítottad Danielt, az Oroszlyának verméből, Amen.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgád (szolgáló) lelkét, a' mint ki-szabadítád a' három szent iffiat, az égő tűzes kemenczéből, és az Istentelen Király kezéből, Amen.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgád (szolgáló) lelkét, a' mint meg-szabadítottad Sufánát, a' hámiflan reá-fogott bűntől, Amen.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgád (szolgáló) lelkét, a' mint meg-szabadítottad Dávidot, a' Góliáth, és Saul Király kezétől, Amen.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgád (szolgáló) lelkét, a' mint meg-szabadítottad Pétert, és Pált, a' tömlőczökből, Am.

Es a' mint, a' te böl dogságos szűz Tékla Mátyrodat három ifzanyú kinoktól meg-szabadítottad: úgy méltóztatd meg-szabadítani ennek a' te szolgádnak (szolgálódnak) lelkét, és engedd-meg, hogy veled-eggyütt, a' mennyei jókban részesülvén, vigadgyon, Amen.

K Ö N Y Ö R G E S.

Ajánlyuk néked Uram, a' te szolgád (szolgáló) lelkét, és kérünk téged Uram JESUS Krisztus, világ Meg-váltója, hogy a' kiért e' földre irgalmaságodból viseltetvén, le-szállottál, a' te Pátriárkáid kebelébe helyheztetni méltóztatssad.

Ismerd-meg Uram, a' te alkotmányodat, kit nem idegen Istenek teremtettek, hanem te egyedül élő igaz Isten, mert nincs más Isten kivüled. Vigasztald-meg Uram az ő lelkét, a' te színed-előtt, és meg-ne emlékezzél az ő régi hámiflágiról, melyeket fel-indított a' gonosz kívánságnak fel-gerjedett dühösége. Mert noha vétkezett, mind-az-által, az Atyát, és a' Fiút, és a' Szent Lelket meg-nem tagadta, hanem hitte,

Rrrrr

és az

és az Istenhez-való buzgóság benne vőlt, és az Istent, ki mindeneket teremtet, hívén imádtá, Amen.

K I N Y V R G E S.

Iffiuságának vétkeiről, és az ő tudatlanságiról, kérünk, meg-ne emlékezzél, Uram, hanem a' te nagy irgalmaságodból, jusson elődbe, a' te világosságodnak dicsőségébe. Nyitassanak-meg néki az egek, és együtt örvendezzenek néki az Angyalok. A' te országodban Uram a' te szolgadat (*szolgálodat*) fogadd-bé. Fogadgya-bé őtet szent Mihály, az Istennek Angyala, ki a' mennyei vitézek-közt Fejedelemséget érdemlett. Jőjjenek eleibe néki, az Istennek szent Angyali, és vigyék-bé őtet, a' mennyei Jerusalem városába. Fogadgya-bé őtet szent Péter Apostol, kinek Istentől, menyországnak külsőai adattak. Segéllye-meg őtet szent Pál Apostol, ki érdemes vőlt, hogy Istennek választott edénnye lenne. Esedezzek érette szent János, Istennek el-választott Apostola, kinek a' mennyei titkok meg-jelentettek. Imádkozzanak érette minnyájan, az Istennek szent Apostoli, kiknek az Urtól hatalom adatott, a' bűnöknek meg-oldozására. Esedezzenek érette, az Istennek minden Szentjei, és el-választott hivei, kik a' Krisztus nevéért, e' világon kinokat szenvedtek, hogy a' testnek köteleiből ki-felvévén, méltó legyen a' mennyi dicsőségnek el-vételére. A' mi Urunk JESUS Krisztus által, ki az Atyával, és Szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

Három Könyörgés, a' halálra-vált embernek boldog ki-múlásáért.

I.

Uram irgalmazz néki. Krisztus kegyelmezz néki. Uram irgalmazz néki.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y Maria &c.

URam JESUS Krisztus, a' te kezes haláloddal-való tulajdonkodásodért, és szentséges imádságidért, mellyel mi-érettünk szent Atyádnak, az Olaj-fák hegyén esedeztél, midőn lőn a' te veréted, mint a' földre-folyó vérnek cseppei; kérlek tégedet, hogy a' te véres verétednek sokaságát, mellyet a'

lyet a' szorongatások-miatt, mi-érettünk szegény bűnösökért, ki-öntöttél, mutasd-bé a' te mindenható Atyádnak, ennek a' szegény halála óráján-lévő szolgádnak (*szolgálódnak*) minden bűneiért, és mentsd-meg őtet minden kinoktól, szenvedésektől, veszedelmektől, és késértetektől, mellyektől föl-bűneiért. Ki az Atyával, és Szent Lélekkel él, és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

II.

Uram irgalmazz néki. Krisztus kegyelmezz néki. Uram irgalmazz néki.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

URam JESUS Krisztus, élő Istennek szent Fia, ki mi-érettünk a' magos keresztfán meg-hóltál; alázatosan kérem szent Felségedet, hogy minden keferúségedet, szenvedésedet, mellyet mi-érettünk, szegény bűnösökért szenvedtél, fő-képpen abban az órában, midőn a' te Szentséges Lélekedet ki-adtad, mutasd-bé a' te mindenható szent Atyádnak ennek a' szegény halálán-lévő szolgádnak (*szolgálódnak*) minden bűneiért, és óltalmazd-meg őtet minden kintől, szenvedéstől, késértettől, mellyektől retteg, tudván ellenvaló vétkeit. Ki él, és uralkodik az Atyával, és Szent Lélekkel örökkön örökké. Amen.

III.

Uram irgalmazz néki. Krisztus kegyelmezz néki. Uram irgalmazz néki.

Mi-Atyánk &c. Idvez-lég y &c.

URam JESUS Krisztus, élő Istennek szent Fia, ki a' te szent Prófétád-által mondottad, hogy örökké-való szeretettel szerettél minket, és meg-fánván magadhoz vontál szent malasztoddal, kérlek ugyan azon szeretetedért mely téged a' mennyi boldogságból, a' földre hozott, a' kin-szénvedésre, keferúségekre mi-érettünk bűnösökért; mutasd-bé azokat a' te mindenható Atyádnak, ennek a' szegény halálán-lévő szolgádnak (*szolgálódnak*) vétkeiért, és szabadítsd-meg őtet minden veszedelmektől, mellyeket meg-érdemlett, és idvezítsd az ő lelkét. Uram JESUS Krisztus, ki a' te

Rrrrr 2

szent

szent véredde! Meg-váltottál minket, irgalmazz ennek lelkének, es vidd-bé, a' te gyönyörűséges paradicsomodnak dicsőségébe. Ki az Atyával, és szent Lélekkel élz, és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

Ki-múlásakor a' beteg, vagy mások mondgyák

szívesen érte, és fel-szóval:

J E S U S ! J E S U S ! J E S U S !

Uram a' te kezeidben ajánlom az én bűnös lelkemet! Uram JESUS Kristus vedd hozzád az én lelkemet! Szűz MARIA, Istennek szent Anyja, imádgj érettem halálomnak óráján. Istennek szent Angyali, legyetek segítségemmel.

A' Lélek ki-múlása-után.

Tenéked ajánlyuk Ur Isten, a' te szolgádnak (szolgálódnak) lelkét, hogy a' világnak meg-halván, néked éllyen, és a' mi bűnt emberi gyarlóságból tett, te irgalmas kegyelmségedből töröld-le. A' mi Urunk JESUS Kristus-által.

örök nyugalmat adgy Uram ő-néki, és az el-enyészhetetlen világosság fényeskedgyék néki. Nyugodgyék békeségben, Amen.

El-végezven, Isten kegyelméből, azokat, mind a' mik. az Istennek imáadására, fel-magasztalására, és dicsőítésére; a' Bóldogságos Szűznek, és dicsőült Szenteknek tiszteletire; mind a' mik az egészségeseknek intésekre, oktatásokra, meg-térésekre, a' jószágos-cselekedetekben élé-menetelekre, lelki vigasztalásokra; mind pedig a' mik, a' halálra-váltaknak, bóldog ki-múlásokra szükségeseeknek láttatnak. Azért KEGYES OLVASÓ,

Lelked éppűtetire, kedved-szerint élly vélek,

és Istent dicsőíj.

A' KE-

A' K E R E S Z T Y É N O L V A S O H O Z.

Mivel ebben a' tövel-s-heggyel fel-fordúlt, és sok eretnek-ségektől meg-vesztegetett Országunkban, Istennek nagy mely titkából, olly bóldogtalanságra jutottunk, hogy nagy szűkit érezzük a' lelki Tanítóknak, kik az Isten igijével legeltetnék az éhező, és szomjúhozó lelkeket; úgy-annyira, hogy keservesen kényszerítettünk Jeremiással fel-kiáltani: A' kidedek kenyeret kértek, és nem vólt, a' ki nekik törne. (a) tudnia-illik, a' ki az Isten igéjének eledelével táplálná az éhező, és szomjúhozó lelkeket. Annak-okaért a' cselédes-gazdák, és gazda-aszszonyok, vagy magok elől imádkozván (kivált-képpen Vasárnapokon, és Innep-napokon) vagy másokkal imádkoztatván, ki-ki az ő aitatossága-szerint olvasson, vagy olvastasson, a' Kristus, és Ember-kőzt-való beszélgetésekből, kik jobbára mind a' szent Írásból vannak őszve-szedve; és ezek (bár próbáld-meg) prédikáció-helyett, mind a' jónak követésére, s-mind a' gonosznak el-távoztatására; mind Istennek tiszteletire, és dicsőítésére fel-inditnak; mind pedig lelki vigasztalással bétöltenek, a' mi a' prédikációnak-is a' czéllya. De azon-kivül, szűkség, hogy nem csak magatok, hanem cseléditek-is értsék a' hitnek ágazatit, és a' keresztyéni tudományt, kik szükségese az idveségre. Azért imé e' következő rövid kérdésekben, és feleletekben, előtökben adgyuk; hogy ezekre-is Vasárnapokon, és Innep-napokon, cseléditeket oktasátok. Ezért dicsőíri amaz Istenfelő Electa Aszszonyt szent János, hogy Isteni szeretetre, s-félelemre, és az Isten parancsolatira tanította magzatit, és cselédit. (b)

a Threnor.
4. 8. 4.

b 2. Joann.
kat a'

Rrrrr 3

Kat a' cselédes-gazdákat, és gazda-aszszonyokat, kik a' bar-
mokra nagyobb gondot viselnek, hogy sem cselédgyekek lelkeikre,
igy szólván: A' ki az övéire, és fő-képpen háza-népére
gondot nem visel, a' hitet meg-tagadta, és a' hitetlennél
alább-való. (c) Hogy azért nem átok, hanem áldás szál-
lyon mind magatokra, s-mind cseléditekre, Vasárnapokon, és
Innep-napokon, cseléditeket ezekre tanítsátok.

I. CONTROVERSIA.

A' Krisztusnak igaz Anya-szent-egyházáról, és Hitről.

I. K E R D E S.

Micsoda a' Krisztusnak igaz Anya-szent-egyháza? FELELET.
Nem egyéb, hanem azoknak gyülekezete, kik a' Krisztus hi-
tit, és tudománnyát vallyák; mely gyülekezet egy Fő Pász-
tor-alatt, Krisztus-után, e' földön igazgattatik; mely Fő Pász-
tor Krisztus önmön-maga tett, mondván szent Péternek: Legeltesd az én
bárányimat, legeltesd az én bárányimat, legeltesd az én ju-
haimat. (a) a' mint meg-igirte szent Máténál: Te vagy Péter,
és ezen a' kö-sziclán épitem az én Anya-szent-egyházamat,
&c. (b)

II. K E R D E S.

Micsoda jelekből ismértetik az igaz Anya-szent-egyház igaz-
nak lenni? FELELET. I. Az igaz Anya-szent-egyháznak lát-
hatónak kell lenni, Urunk mondása-ként: Ha ugy-mond, felebarátod
vét, előszőr magánossan, az-után mások-előtt fedd-meg, és ha az sem
használ néki, mond-meg az Ecclesiának, ha pedig az Ecclesiát
sem halgattya, olyan legyen előtted, mint az eretnek, és pu-
blikánus. (c) Míképpen mondgya pedig az Ecclesiának, míképpen
bálya ötet, ha látható nem lesz? Azon-kivül a' szent Írás sok helyen
használtja az Ecclesiát látható dolgokhoz. tudnia-illik: Nagy hegy-
hez, és az egész földet b4-rdította. (d) Országhoz, ki a' tengertől,
a' tengerig ki-terjedet. (e) Ismét, a' tellyes Naphoz, és Hóldhoz.
(f) Azon-kivül maga Idvezitünk, hol Varsához hasonlítottja, ki-
ben jó, és gonosz balak fogattatnak. (g) hol Menyegzőhöz, kibe jók,
és gonoszok bé-gyűltek. (h) hol tiz Szűzekhez, kik-közzül öt okos,
öt bolond volt. (i) hol Akolhoz, kiben a' jubokkal egygűtt vannak a'
gödd-

göddölyék. (k) ezek mind láthatók, tehát a' Krisztus Anya-szent-egyhá-
zais. Erről szól Arany-szájú szent János, mondván: Könnyeb-
ben meg-fosztatik a' Nap világától, hogy-sem az Anya-szent-
egyház meg-fetédgyék. (l) Így szól szent Agoston-is; szent
János második levelére írván.

2. Tévelyegbet-e az igaz Anya-szent-egyház a' hit dolgaiban?
Nem. mert Az élő Istennek Ecclesiája, az igazságnak oszlópa,
erősege, és támasza. (m) Ha igazság oszlópa, míképpen tétováz-
hatik tehát? Idvezitünk pedig azt mondgya, hogy a' pokolnak ka-
pui erőt nem vesznek rajta. (n) ha erőt nem vesznek, tehát nem
tétvelyeg. vagy ha tétvelyeg, erőt vettek rajta. Es ismét: Imé én
minden napokban veletek vagyok világ végéig. (o) Péternek
pedig így szól: En könyörögtem éretted, hogy el-ne foggyon
a' te hited, (p)

3. Micsoda jeleit adod még a' Krisztus Anya-szent-egyházának?
Az Apostoli Crédóból, avagy a' Hízek egy Istenből, 4. az-után
meg 2. Noha még többek-is vannak, de rövidségnek-okáért, azokat
el-hadgyuk. ha kívánod, a' Pázmány Kalauzzában fel-találsz. A'
Hízek egy Istenben azért azt vallyuk: Hízem a' Közönséges
Keresztýén, Apostoli Anya-szent-egyházat. 1. Jele, hogy
Egy. Egy, mert egy látható Fő-alatt igazgattatik Krisztus-után.
Egy, mert a' széles világon egy tudománnyal vagyon.. 2. Jele, hogy
Szent, a' kiben a' jóságos-cselekedetek nagyra bocsúztatnak, és gyako-
roltatnak. 3. Jele, hogy Közöntéges, az-az, az egész világra
ki-terjedett. 4. Jele, hogy Apostoli; az Apostolok idejétől-való
tudni-illik. 5. A' Nemzeteknek csudálatos meg-térése; kire
csudálatos-képpen meg-tértek minden nemzetekből. 6. A' csuda-
tételeknek valósága. Ezeket már vizsgál-meg, melyik Religióban
találsz. A' Catholikában-e, az Arriánusokéban-e, Lutheránusoké-
ban, avagy Calvinistákéban, és meg-látod az igazságot.

III. K E R D E S.

Micsoda a' Hit? FELELET. Isten ajándéka, világossága,
kivel az ember meg-világosítottván; erősen ragaszkodik
azokhoz, kiket az Isten meg-jelentett, és minékünk az Anya-
szent-egyház-által előnkbe adott, hogy hidgyúk, akár legyen
nyilván-való írás azokról, akár ne-legyen.

IV. KER-

c 1. Timó.
5. §. 8.

a Joan. 21.
§. 15. 16.
17.
b Matthai
16. §. 13.

c Matthai
13. §. 17.
d Danielis
2. §. 35.
e Psalmo
71. §. 8.
f Psalmo
88. §. 38.
g Matthai
13. §. 47.
h Matthai
22. §. 10. i Matthai 25. §. 1.

k Matthai
25. §. 32.

l Homil. 4.
in cap. 6.
Ista.

m 1. Tim.
3. §. 15.

n Matthai
16. §. 13.

o Matthai
23. §. 20.

p Luc. 22.
§. 32.

IV. K E R D E S.

Mit kell tartanunk az igaz Hitről? FELELET. Csak egy a' Hit, a' kiben idvezülhetni. Egy test, és egy lélek, egy hit, egy kerefzttség, egy Isten, és mindeneknek Atyja. Valamint azért, a' ki egy Istenen kívül mást hiszen, nem idvezül, úgy a' ki az egy igaz hiten kívül vagyon, nem idvezül.

2. Szükséges-e tehát általlýában az idveségre? Igen-is. Mert idvezítónk mondása: A' ki hiszen, és meg-kerefztelkedik, idvezül, a' ki pedig nem hiend, el-kárhozik. (q) Es szent János; A' ki pedig nem hiszen, immár meg-itiltetett (r) Szent Pál pedig így szól: Hit nélkül lehetetlen, Isten kedvében lenni (s) Nem elégséges pedig csak binni az Isten. Mert az ördögök-is hiszik, és rettegnek (t) De mi hasznokra vagyon?

3. Elégséges-e a' hit magánossan, jószágos-cselekedetek-nélkül az idveségre? semmiképpen nem, hanem a' jószágos-cselekedetekkel-eggyütt. Bizonyította ezt Szent Jakab Apostol: Láttátok-e, hogy a' cselekedetekből igazul-meg az ember, és nem csak a' hitből (u) Es tovább: Mert valamint a' test lélek-nélkül holt, úgy a' hit-is cselekedetek-nélkül holt (x) Szent Pál azt mondgya: Mert a' Krisztus JESUS-ban, sem a' környül-metélkedés nem használ semmit, sem a' környül-metéletlenség; hanem a' hit, melly a' szeretet-által munkálkodik (y) Szent János pedig: Mert ez az Istennek szeretete, hogy az ő parancsolatit meg-örizzúk, és az ő parancsolati nem nehezek (z) Idvezítónk-is világossan szól erről: Nem minden, a' ki nékem mondgya, Uram, Uram, megyen bé mennyeknek országába, hanem a' ki az én Atyám akarattját cselekszi

(a) Végtere azt mondgya a' tőle kérdez-kedő iffiúnak: Ha bé-akaríz az életbe menni, tartsd-meg a' parancsolatokat (b) ELLEN-VETES. Szent Pál mondgya: Mert az embert hit-által alittyuk meg-igazulni, a' törvény cselekedeti-nélkül. (c) FELELET. Szent Pál itt nem szól azokról, a' cselekedetokról, kik az igaz hittől számaznak (külömben ellene-mondana mind Krisztusnak, mind magának, mind szent Jánosnak, és szent Jakabnak, a' mint fellyebb meg-mutatók) hanem azokról kik az igaz hit-előtt lettek. Azt akarja azért itt az Apostol meg-mutatni, hogy sem a' Zsidók nem igazúlhattak-meg azok-által a' cselekedetek-által, kik a' Móy-

a' Móyses törvénye-szerént vóltak, az igaz hit-előtt, sem a' pogányok: Lásd szent Agostont. libro de predestinatione sanctorum, c. 7. & in praefatione psalmi 31. és másutt-is.

4. Meg-vannak-e mindenek írva a' szent írásban, az igaz hithez tartozandók? avagy szükségessék-e a' Traditiók-is? Igen-is szükségessék, szent Pál tanítása-ként: Az-okáért atyámfiai legyetek álhatatosflak, és tartsátok-meg a' hagyományokat, a' mellyeket tanúztatok, vagy beszéd-által, vagy a' mi le-velünk-által. (d) Szent János-is bizonyította: Vannak pedig fok egyebek-is, mellyeket JESUS cselekedett, mellyek ha meg-iratnának eggyenként, alitom, hogy a' világ sem foghatná-bé a' könyveket, a' mellyeket írni kellene. (e) Ebben az értelemben vannak a' szent Atyák: Chrysostomus, Epiphanius, Basilius, Damascenus, Tertullianus, és a' többi. Két rendbéliék pedig a' traditiók, avagy hagyományok. Az első Apostoli, a' másik Ecclesiai. Ezek-is nagy autoritásban vannak ugyan, de az első egyenlőben a' szent írással.

V. K E R D E S.

Világos-e, vagy homályos a' szent írás? avagy könnyű értelmű, hogy akár-ki-is könnyen meg-érti? FELELET. Sok helyen homályos, és nehéz értelmű, a' mint maga meg-vallja szent Péter, szent Pál levelei-felől: Mellyekben némelyleket nehéz meg-érteni, mellyeket a' tudatlanok, és álhatatlanok meg-hamisítanak, mint egyéb iráfokat-is, a' magok veszedelmekre. (f) Midőn szent Filep kérdené a' Kandaces Királyné Komornyikjától, ha értene-e a' mit olvasna, felele amaz: Hogy érthetem, ha valaki meg-nem magyarázza nékem? (g) Azon-kivül, ha olly világos volna a' szent írás, bounnan volna a' sok szakadás? egy, egy-felé, más, más-felé húzza, s-vonnya, és csigázza. mert ha világos volna, mind egy-aránt értenék, és magyaráznák. Végtere teli vannak az Evangelisták írási, a' hol a' Tanítványok nem értették Idvezítónk beszédit. Olvasd-meg szent Pálnak a' Corinthus-béliékhez írt levelét, (h) lássad, ha könnyű értelmű vagyon-e. Egy-szóval, hány helyen láttatik a' szent írás magával ellenkezni, könnyű-e annak értelmű? Vessd-őszve szent Jánosnak 5-dik részét, 31-dik verset, és ugyan 8-dik részét, 14-dik verset. Vessd-őszve ugyan 5-dik részének 34-dik verset, a' 15-dik résznek 27-dik versével. Vessd-őszve szent Pálnak a' Rómaiakhoz írt levelé-

SSSS

nek

d 2. Thess.
2. §. 14.

e Joannis
21. §. 25.

f 2. Petri
3. §. 16.

g Actuum
3. §. 31.

h 1. Corin.
3. §. 12.
1. Corinthe.
15. §. 29.
Hebra. 6.
§. 4.

nek 9-dik részét, 19-dik verset, és az Apostoli cselekedetek Könyvének 7-dik részét, 51-dik verset. Vessd-össze szent János 7-dik részének, 28-dik verset, ugyan 8-dik részének, 19-dik versével. Ezekből, és más több színes ellenkezésekből meg-tapasztalbad, ha könnyű-e a szent írást érteni.

ELLEN-VETES. Szent Dávid égő lámpásnak, és világosságnak mondgya a szent írást, tehát könnyű értelmű: Egő lámpás az én lábaimnak, a' te igéd, és világosság az én ösvényimnek. (i) FELELET. Nem hozhatni ebből ki, hogy a' szent írás magában, általlgyában könnyű értelmű volna; mert ugyan azon Zsoltárban könyörög, hogy az Isten világosítsa-meg őtet, hogy az ő igéit érthesse: Nyisd-fel az én szemeimet, és a' te törvényednek csudálatos bölcseségéről elmélkedem. (k) Es ismét: Adgy nékem értelmet, hogy tudgyam a' te bizonyosság-tételeidet. (l) Ugyan ott: Világosítsd-meg a' te orzádat, a' te szolgálodon, és taníts-meg engem a' te parancsolatidra. (m) A' hol malasztot kér, hogy az írást érthesse, mely-nélkül nem érthetné, a' mint ki-tetczik. Azokból az igékből azért a' jön-ki, hogy a' kinek az Isten az írást kíváltképpen meg-jelentette, annak égő lámpás, és világosság, a' mint maga meg-magyarázza: A' te beszédidnek meg-magyarázása világosít-meg. (n) A' hol nem mondgya, hogy a' te beszédid világosítanak-meg, hanem a' te beszédidnek meg-magyarázása.

De még-is azt mondod: Könnyű annak, azokat meg-érteni, a' mik szükségesek az idvességre, a' ki az Istent kéri. FELELET. A' fellyúl említett Kandaces Királynénak Komornyikja kérte az Istent, s-ollyan dolgot olvasott, a' ki szükséges az idvességre, tudni-illik, a' mi Idvezítőnk szenvedését, még sem értette, míg szent Filep néki meg-nem magyarázta.

ELLEN-VETES. Azt vetik szemünkre az Ujítók, hogy tiltjuk az írásnak olvasását. holott Idvezítőnk parancsolja: Tudakozzatok az írásokat, mert néktek úgy tetczik, hogy azokban örök életetek legyen. (o) A' Beróciek-felől azt mondgya az írás, hogy minden-nap tudakoztak az írások-felől, ha úgy volnának-é. (p) FELELET. Nem igaz, hogy sobais tiltotta volna az Anya-szent-egyház, sőt javallotta az igaz szent írásnak olvasását. Hanem tiltotta, s-ma-is tiltattya az eretnekektől hamissan fordított, és magyarázott bibliákat; hogy a' kárbozatnak tágas úttýára ki-ne tántorodgyanak a' hívők.

VI. KER-

VI. KERDES.

Kicfoda, a' szent írásban-lévő kétes dolgoknak Birája? FELELET. Ezeknek se maga a' szent írás, se kinek-kinek az ő magános vélekedése birája nem lehet, hanem az Anya-szent-egyház, az ő Fejével, és szent Gyűlekezetek, a' mint az Apostolok idejétől-fogva volt.

VII. KERDES.

Vagyon-é Kristus-után, e' földön látható Feje az Anya-szent-egyháznak? FELELET. Igen-is nagyon. Es a' mint az első Controversiában, az első Kérdésben mondom, szent Péter volt első. Te vagy Péter, és ezen a' Kő-sziklán épitem az én Anya-szent-egyházamat. (q) Es ismét: Legelted az én bárányimat, legelted az én juhaimat. (r) Szent Péter-után voltak eddig 252. Pápák.

ELLEN-VETES. Szent Péter soha sem volt Romában; miképpen volt tehát Romai Pápa? miképpen az ő successori a' több Romai Pápák? FELELET. Meg-hamisította ezt szent Ambrús Püspök, és Doctor, (s) meg-hamisította szent Agoston Püspök, és Doctor, (t) kik első Romai Pápának vallják szent Pétert. Sőt szent Jerónimus azt írja, hogy 25. esztendeig lakott szent Péter Romában, és Simon Magust meg-győzte, és első levelet Romában írta, Kristus Urunk halála-után 13. esztendőben. (u) Ezt tartják más több szent Atyák, és Doctorok, az egész Anya-szent-egyházzal.

II. CONTROVERSIA.

Az Isten parancsolatinak meg-tartásáról, és a' jószágos-cselekedetekről.

I. KERDES.

Meg-tarthatni-é az Isten parancsolatit? FELELET. Igen-is az Isten malasztja segítségével meg-tarthatni. Mert Idvezítőnk azt mondgya: Mert az én igám gyönyörűség, és az én terhem könnyű. (x) Szent János pedig így szól: Es az ő parancsolati nem nehezek. (y) Szent Pál-is bizonyítja: Mindeneket meg-cselekedhetem az-által, a' ki engem meg-erősít. (z) Meg-tartották sokan, a' mint az írás bizonyítja. Noé igaz, és tekéletes férfiú vála az időben-való emberek-között, az Istennel járt. (a) Jósás Király-felől illyen bizonyosságot tesz az írás: Es nem volt hozzá hasonló Király előtte, ki meg-tért volna

Sssss 2

az Ur-

q Matthaei
16. §. 18.
r Joannis
21. §. 15.

s Libro 3.
de Sacra.
cap. 1.
t Libro 2.
contra lit.
Petil. c. 5.
u De viris
illustr. in
Marco.

x Matthaei
11. §. 30.
y 1. Joann.
5. §. 3.
z Philipp.
4. §. 13.
a Genes. 6.
§. 9.

1 Psalms
118. §.
105.

k Ibidem
§. 18.

l Ibidem
§. 125.

m Ibidem
§. 135.

n Ibidem
§. 130.

o Joannis
5. §. 39.

p Actorum
17. §. 11.

az Urhoz, tellyes szívéből, és lelkéből, és tellyes erejéből, Móy-
 4. Regum 23. §. 25. *Lukács Zakariás, és Ersébeth-felől: Igazak valának pedig mind ketten az Isten-előtt, járván az Urnak minden parancsolati-*
 c Luca 1. *ban, és rendelésiben fedhetetlenül. (c) Simeon-felől hasonlóképpen. (d) Többek felől-is teszen ilyen bizonytságot az irás, tehát meg-tarthatni.*

ELLEN-VETES. Szent Péter így szól a' Zsidóknak: Miért akartok a' Tanítványok nyakára terhet tenni, mellyet sem az atyáink, sem mi nem viselhettünk. (e) Felelet. Szent Péter itt nem szól az Istennek parancsolatiról, kikről van itt a' kérdés, hanem a' Fariseusok ceremóniáiról.

2. Az igazak kötelesek-e a' parancsolatok meg-tartására? Felelet. Igen-is. Vegyétek magatokra az én igámat. (f) Es alább: Ha bé-akarj az életbe menni, tartsd-meg a' parancsolatokat. (g) Ti az én barátim vagytok, ha cselekszitek, a' miket néktek parancsolok. (h)

ELLEN-VETES. Szent Pál azt mondgya: Krisztus meg-váltott minket a' törvény átkából. (i) Felelet. Ebből nem következik, hogy nem kötelesek az igazak a' törvény meg-tartására, hanem az, hogy Krisztus az érdemi-által malasztot szerzett minkünk, mellyel meg-tarthatjuk az Isten parancsolatit, és így a' törvény átkától meg-menekedünk.

ELLEN-VETES. A' törvény az igaznak nem adatt, hanem az igazság-nélkül-valóknak, és gonoszoknak. (k) Felelet. Két-fele a' törvény. Egyik a' jóra igazgató, és ez az igazaknak-is adatott. A' másik kényszerítő, ez a' gonoszokra czéloz.

II. K E R D E S.

1. Szükségesek-e a' jóságos-cselekedetek az idvességre? Felelet. Szükségesek, a' mint fellyebb, az első Controversiában, a' negyedik Kérdésben meg-mutattuk, hogy nem csak a' hit-által, hanem együtt a' jó-cselekedetek-által igazul-meg az ember.

Innen immár ki-tetozik, hogy az örök élet jutalomul adatik a' jóságos-cselekedetekért. Minden irgalmasság kinek-kinek helyt kélzit, az ő cselekedeti érdemi-szerint. (l) Szent Pál-is bizonyítja

nyittya ezt: Meg-fizet (az Isten) kinek-kinek az ő cselekedeti-szerint, azoknak, a' kik a' jó cselekedetekben-való álhatalossággal, dicsőséget, tisztességet, és halhatatlanságot keresnek, meg-fizet örök élettel. (m) Ismét: Ki-ki az ő jutalmát, munkája-szerint el-vérszi. (n) A' ki lélekben vét, lélekben arattya az örök életet. (o) Maga-felől így szól Szent Pál: Jó harczot harczoltam, pályá-futáomat el-végzettem, a' hitet meg-tartom, végtére el-téretett nékem az igazság koronája. (p) Imé hamar el-jövök, és az én jutalmom velem vagyok, kinek-kinek meg-fizetni az ő cselekedete-szerint. (q) Magais állittya ezt Idvezítőnk: Akkor meg-fizet (az Ember Fia) kinek-kinek az ő cselekedete-szerint. (r)

1. ELLEN-VETES. Isaiás így szól a' mi igazságunkról: Es minnyájan olyanokká lettünk, mint a' tisztátalanok, és mint a' meg-ferteztetett ruha minden igazságink. (s) Felelet. Nem áll itt a' Próféta az igazakról, hanem a' gonoszokról, kivált-képpen a' Zsidókról. Azoknak sem minden cselekedetéről, hanem csak áldozattokról, kikben biznak vala, a' mint maga meg-magyarázza a' Próféta: Ne-áldozatok tovább haszontalanul, útálatos en-elöttem a' ti áldozatok. (t)

2. ELLEN-VETES. Nincsen a' földön igaz ember, a' ki jót cselekedgyen, és ne-vétkezzen. (u) Felelet. Nem a' halálos vétkekről szól itt a' Szent Lélek, hanem a' bocsánandókról. Mert szent Jánosnál írva vagyok: Minden a' ki az Istentől született, nem vétkezik. (x) az-az balálosképpen. Mert meg-vagyon írva a' bocsánandókról: Hét-szer napjában el-esik az igaz, és fel-kél. (y) Szent Jakabnál-is így vagyon a' bocsánandókról: Minnyájan fokakban vétettünk. (a)

3. ELLEN-VETES. Az örök élet örökség, de az örökség nem adatik jutalomért. Felelet. Az örök élet örök seg a' kisdedekre-nézve. Az öregekre-nézve pedig jutalom-is, s-örökség-is. azért mondgya szent Pál: Valamit cselekszitek, szívből cselekedgyétek, mint az Urnak, és nem embereknek; tudván, hogy az Urtól el-vezsitek az örökségnek meg-adását. (b)

4. ELLEN-VETES. Szent Lukácsnál vagyon: Mikor mind meg-cselekszitek azokat, a' mik néktek parancsoltattak, mondgyátok, haszontalan szolgák vagyunk (c) Felelet. Haszontalan szolgák vagyunk, mert nem magunk erőnkől, hanem Isten

m Roman. 2. §. 6.
 n 1. Corin. 3. §. 8.
 o Galatas 6. §. 8.
 p 2. Timo. 4. §. 7.
 q Apocal. 22. §. 12.
 r Matthai 16. §. 27.

s Isai. 46. §. 6.

t Isai. 1. §. 13.

u Eccles. 7. §. 21.

x 1. Joan. 3. §. 9.
 y Proverb. 24. §. 16.
 a Jacobi 3. §. 2.

b Colossen. 3. §. 23.

c Luca 17. §. 10.

malasztából cselekedjünk. 2. Hasontalanok vagyunk, mert akár-mit cselekedjünk, az Istennek semmi hasznára nem vagyunk, vagyunk pedig magunknak, azért hasznosok-is vagyunk. 3. Hasontalanok vagyunk, mert ha az Isten, jutalmat nem ígért volna, és mint-egy meg-nem segődött volna velünk, semmit nem várhattunk volna tőle. De már meg-igirván, és mint-egy meg-segődvén velünk, nem vagyunk hasontalanok. Innét mondgya Idvezítőnk: örülly jó, és hiv szolga, mert a' kevésen hiv voltál, fokakat bizok reád, menny-bé a' te Urad örömébe. (d)

d Matthai

25. §. 22.

c Roman.

8. §. 18.

f 2. Thess.

1. §. 5.

5. ELLEN-VETES. Szent Pál mondgya: Nem méltók ez időnek szenvedési, a' következendő dicsőségre. (e) Felelet. Ugyan azon Szent Pál mondgya: Hogy méltók legyetek az Isten országára, kiért szenvedtek-is. (f) Ha azért az időt tekintjük, a' kiből szenvedünk, nem méltók, mert ez, ideig-való, amaz örökké-való. Ha pedig az Isten malasztát tekintjük, kiből származnak a' jó-cselekedetek, igen-is méltók, a' mint fellyebb meg-értők Szent Páltól. Hogy pedig az nem szükséges, hogy a' szenvedés annyi ideig tartson, mint a' dicsőség, hanem elég az, hogy az Isten malasztájából származzon, azon Apostol állítja: A' mi szenvedésünknek egy szem-pillantásig-való könnyűsége, az örök dicsőségnek állandóságát munkálkodgya mi-bennünk. (g)

g 2. Corin.

4. §. 17.

III. CONTROVERSIA.

A' szent Sacramentokról, avagy Szentségekről.

K E R D E S.

Hány Sacramentom vagyon? Felelet. Hét. 1. Kereszttség. 2. Bérálás. 3. Oltári Szentség. 4. Penitencia. 5. Utolsó kenet. 6. Egyházi-rend. 7. Házaság.

Micsoda a' Szentség? Felelet. Láthatatlan malasztnak látható jele, ki a' mi meg-szentelésünkre Istentől rendeltetett.

Honnan mutatod-meg, hogy a' Kereszttség Szentség? Felelet. Idvezítőnk szavaiból: El-menvén azért, tanítátok minden nemzeteket, meg-keresztelvén őket Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek nevében. (b) Ez pedig olly szükséges, hogy nála-nélkül az idvelességre nem juthatunk, amaz Idvezítőnk mondásaként: Valaki újonnan nem születetik a' víz, és a' Szent Lélek-által, bé-nem mehet az Isten országába. (i)

h Matthai

28. §. 19.

i Joannis

3. §. 5.

Matasd-

Matasd-meg, hogy a' Bérálás Szentség. Felelet. Ez világossan ki tetszik az Apostoli cselekedetek könyvéből. Imádkoztak (Péter, és János) érettek (kik Samariában az Isten ígését bé-vették) hogy el-vennék a' Szent Lelket, mert még senkire nem jött volt, hanem csak meg-kereszteltettek volt az Ur JESUS nevében. Akkor reájok tévén kezeiket, és elveszik vála a' Szent Lelket. (k) Es ímért: Es mikor Pál reájok tette volna kezeit, reájok szállott a' Szent Lélek. (l) A' ki pedig meg-erősít (bérál) minket a' Krisztusban vele-tet, és a' ki meg-kent minket, Isten, ki meg-is bélyegezett minket, és a' léleknek zálogát adta a' mi szívében. (m)

k A'forum

8. §. 15.

l A'forum

19. §. 6.

m 2. Cor.

1. §. 21.

Próbáld-meg, hogy a' Penitencia Szentség. Felelet. Idvezítőnk szavai meg-próbálják. Reájok lehelle, és mondá nekik (az Apostoloknak) Vegyétek a' Szent Lelket, a' kiknek meg-bocsáttátok bűneiket, meg-lesznek bocsátva, és a' kiknek meg-tartátok, meg-lesznek tartva. (n) Valamiket meg-kötendetek a' földön, kötve lesznek mennyékben-is, és valamiket meg-öldozandotok a' földön, öldva lesznek mennyékben-is. (o) Vedd észrebe: A' ki mondotta: El-menvén tanítátok minden nemzeteket, meg-keresztelvén őket Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek nevében, ugyan az mondotta: A' kiknek meg-bocsáttátok bűneiket, meg-lesznek bocsátva. Miért tartod tehát a' keresztiséget szentségnek, s-nem a' Penitenciát? Az Apostoli cselekedet-is nyilván szól erről: Sokan a' hivek-közzül jönnek vala, meg-valván, és hirdetvén az ő cselekedeteket. (p)

n Joannis

20. §. 22.

o Matthai

18. §. 18.

ELLEN-VETES. Ki bocsáthattya-meg a' bűnöket, hanem csak egyedül az Isten? (q) Felelet. Az Isten maga hatalmával bocsáttya-meg, az igaz Papok pedig, az Istentől adott hatalommal. a' mint fellyebb ballánk.

p A'forum

19. §. 18.

q Marci

2. §. 7.

Meg mutatod-e, hogy az Utolsó kenet Szentség. Felelet. Igen-is meg. Beteg valaki köztetek, hivafla az egyházi Papokat, és imádkozzanak felette, meg-kenvén őtet olajjal az Ur nevében, és az hitből származott imádság meg-tartya a' beteget, és meg-könnyebbíti őtet az Ur, és ha bűnben vagyon, meg-bocsáttatnak neki. (r) Szent Márk azt mondgya, hogy az Apostolok fok betegeket meg-kennek vala olajjal, és meg-gyógyították vala. (s)

r Jacobi

§. 14.

s Marci

6. §. 13.

A' Pa-

A' Papi-Rendet, *honnan értibettyük Szentségnek?* Felelet. *Szent Pál tanításából:* El-ne mulasd a' malasztot, a' ki benned vagy, a' ki néked adatott a' prófétálás-által, a' papoknak kezek reád tétele-által. (t) *Es ismét:* A' kezeidet hirtelen senkire ne vessd. (u) Minek-okáért, intlek tégedet, hogy gerjezd-fel az Isten malasztját, ki benned vagy, az én kezeimnek reád tétele-által. (x) *Az Apostoli cselekedetek könyve-is beszéli, hogy két Diaconusok választattak, és azokra kezeiket tették az Apostolok.* Az Apostolok eleibe vitték, és imádkozván, reájok-tették kezeket. (z)

A' Házaság Szentség-e? Felelet. *Igen-is az.* Ezért el-hadgya az ember attyát, és anyát, és a' feleségéhez ragaszkodik, és ketten egy testben lesznek. ez nagy szentség, én pedig mondom Krisztusban, és az Anya-szent-egyházban. (a)

IV. C O N T R O V E R S I A.

Az Oltári Szentségről.

I. K E R D E S.

Jelen vagy-e Krisztus valósággal az Oltári Szentségben? Felelet. Jelen vagy. *Ezt maga mondgya Idvezítőnk:* Vegyétek, és egyétek, ez az én testem. (b) *Szent Márknál:* Vegyétek, és egyétek, ez az én testem. (c) *Szent Lukácsnál:* Ez az én testem, mely ti érettetek adatik. (d) *Az Apostol így szól:* Vegyétek, és egyétek, ez az én testem, mely ti érettetek adatik. (e) *Es ismét Szent Mátévál.* Mert ez az én vérem, az új testamentomé, mely fokakért ki-ontatik a' bűnök bocsánattyára. (f) *Szent Jánosnál pedig azt mondgya:* Az én testem bizonyval étel, és az én vérem bizonyval ital. (g)

Hogy ezeket a' szókat tulajdon, és nem idegen értelemben kell venni, és hogy Idvezítőnk tulajdon szent testét, és vérét adta az Apostoloknak, és nem csak puszta kenyeret, és bort, nyilván vagy. Mert Idvezítőnk azt adta az Apostoloknak, a' mi a' keresztre menendő volt mi-érettünk, (a' ki ti-érettetek adatik. (b) de a' keresztre Idvezítőnk teste volt menendő. Ez az én testem, mely ti-érettetek adatik, tehát valóságos szent testét adta. De ha akkor valóságos testét adta, most-is

most-is az adatik az Oltári Szentségben, mert maga mondgya: *Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. (i)*

Másodszor, hogy Urunk a' vég-vacsorán, valóságos testét adta, nyilván vagy. Mert azt a' kenyeret adta, a' ki mennyékből le-szállott. Ez a' kenyér, ki mennyékből le-szállott, hogy a' ki ő-belőle eszik, meg-ne hallyon. En vagyok az élő Kenyér, ki mennyékből le-jöttem, a' ki ez kenyérből eszik, örökké él. Ez a' Kenyér, melyet én adok, az én testem, a' világ életéért. (k) De Krisztus teste volt az a' Kenyér, ki mennyékből le-szállott, és nem más puszta kenyér. Hogy az ő teste volt az a' Kenyér, ki mennyékből le-szállott, maga mondgya: *En vagyok az élő Kenyér, ki mennyékből le-jöttem. Es a' Kenyér, melyet én adok, az én testem, a' világ életéért.* Hogy pedig puszta kenyér nem szállott-le mennyékből, ezt ki tagadhattyá? tehát valóságos szent testét adta a' vég-vacsorán.

Hogy pedig Krisztus az égből szállott-le, Istenségére-nézve, azt minden igaz keresztyén valya, mert Az I G E T E S T E L Ő N. (l) Ezt vallyuk az Apostoli Crédóban-is, hogy le-szállott mennyékből, a' Szent Lélektől fogontatott, és a' Bóldogságos Szűztől születettet.

Emberségére nézve-is mondhattuk, hogy mennyékből szállott-le, eredetire-nézve, mert nem embertől nemzette-tett, mint más emberek, hanem a' Szent Lélektől, a' mint ugyan azon Crédóban vallyuk: *Ki fogontaték Szent Lélektől, születék szűz MARIA-tól.* Az Angyal-is ezzel biztatá a' Bóldogságos Szűzet, midőn azt mondaná: *Miképpen lesz en ez?* (m) *A' Szent Lélek száll te-reád, és a' Felségesnek ereje meg-ármnyékoztéged.* (n) Mivel azért a' Krisztus Emberségére, és testére-nézve a' Szent Lélektől fogontatott, mondhattuk, hogy arra-nézve-is mennyékből szállott-le. Es ezt a' mennyékből le-szállott Kenyeret, szent testét adta a' vég-vacsorán, és nem más puszta kenyeret, ki mennyékből le nem szállott.

ELLEN-VETES. Szintén ez meg-foghatatlan dolog, hogy már kenyérnek, s-már testének mondgya; miért kell azért inkább itt valóságos testét érteni, hogy-sem más puszta kenyeret? Felelet. 1. Azért, mert szent testét mondgya adandónak a' világ életéért, és nem puszta kenyeret; tehát inkább kell érteni valóságos szent testét, hogy-sem puszta kenyeret.

Tttt

i Luca 22.
v. 19.

k Joannis
6. v. 50.

l Joannis
1. v. 14.

m Luca 1.
v. 24.
n Ibidem
v. 35.

t 1. Tim.

4. v. 14.

u 1. Tim.

5. v. 22.

x 2. Tim.

1. v. 6.

z Aflorum

6. v. 6.

a Ephes. 5.

v. 31.

b Matthai

26. v. 26.

c Marci

14. v. 22.

d Luca

22. v. 19.

e 1. Corin.

11. v. 24.

f Matthai

26. v. 28.

g Joannis

6. v. 56.

h Luca

22. v. 19.

Ibidem.

nyeret. 2. Mert azt a' kenyeret, menyből le-szállott Kenyerének mondgya, az pedig az ő szent teste, és nem pufzta kenyér, tehát inkább kell érteni szent testét, hogy sem pufzta kenyeret. 3. Mert a' meg-szentelés-előtt közönséges pufzta kenyér volt, és a' szentelés, és áldás-után Krisztus testévé vált, azért mondatik, hogy mennyékből szállott-le. Ugyan erre-nézve, mennyei, Angyali, és élő Kenyerének mondatik. 4. Kenyerének neveztetik *ampliativè*, az-az, a' mi előbb kenyér volt. Így a' Kána Galileai menyegzőben a' vizből lett bor, borra változása-után is viznek neveztetik. (o) Hasonlóképpen a' Móyses veszfzeje minek-utánna kigyóvá vált, veszfzőnek mondatik, az-az, a' mi ez-előtt veszfző volt. (p) Valamint szent Lukácsnál írva vagyon: *A' vakok látnak, a' bennák járnak, &c.* (q) az-az, a' kik vakok, és bennák voltak, azok látnak, és járnak. úgy itt is.

Harmadszor, az ő testamentomi példákban bizonyítatik, a' Krisztus testének jelen-léte. A' példákknak alább-valóknak kell lenniük a' példázott dolgoknál, de ha Krisztus teste jelen nem volna az oltári Szentségben, hanem csak kenyér volna, nem volna alább-valók a' példák, a' példázott dolgoknál, tehát jelen vagyon a' Krisztus teste. Az első részt próbállyá szent Pál, mert a' példákat hasonlítottá árnyékhoz, a' példázott dolgot pedig testhez, kié az árnyék. (r) Másutt pedig a' példákat árnyéknak mondgya, a' példázott dolgokat pedig képnek. (s) A' második része is világos. Mert ha az oltári szentségben csak pufzta kenyér vagyon, annál alább-való, a' Melchisedek kenyere. (t) Nem alább-valók a' kített kenyerek, kik csak a' tisztáknak, és meg-szenteltetteknek adattak. (u) Nem alább-való vala az új kenyér áldozattya. (x) Nem alább-való vala az Angyali kenyér, ki nek ereje-által negyven nap járt Illyes Próféta. (y) Ezek pedig mind példái valának az Oltári Szentségnek.

Sőt még nemelly példák főbbek, és nemesebbek voltak volna az Ur vacsorájánál, ha csak pufzta kenyér volt volna, és nem a' Krisztus teste. Főbb volt volna a' Húsvéti bárány. mert a' bárány állattyaiban nemesebb a' kenyérnél, mert ő lelkes állat, a' kenyér nem. (z) Nemesebb volt volna a' testamentomnak, avagy szövetségnek vére, ki a' népre ön-

tőztetett. (a) Nemesebb volt volna a' manna, kit a' pufztában adott a' népnek. (b) Ezek pedig mind példái az Ur vacsorájának. Hogy pedig a' manna nemesebb volna, világos. mert a' manna az Angyalok-által lett, innét mondatik Angyali kenyérnek. (c) az Ur vacsorájában-való kenyeret, emberek sütik. 2. A' manna az égből esett, a' vacsorában-való kenyér, a' kemenczében sült. 3. A' mannában minden iz volt, a' vacsora kenyérben, csak kenyér iz. Idvezítőnk pedig az Oltári Szentséget Nemesebbnek mondgya a' mannánál. (d) tehát nem csak pufzta kenyér volt ott, hanem a' maga tulajdon teste.

A' Lutheránusok ebben a' dologban valóságára-nézve, egyet értenek velünk, hanem a' módgyára-nézve különbeznek, és két-felé szakadnak. Egy része azt tartja, hogy a' meg-áldás-után jelen vagyon ugyan a' Krisztus szent teste, és vére, de a' kenyérrel, és borral-együtt, úgy hogy mind kenyér, s-mind bor meg-marad az ő állattyaiban. De ez tévelygő tudomány. Mert azt, a' mit Idvezítőnk kezébe vett, és mutatott, nem kenyérnek, hanem testének mondotta lenni: *Ez az én testem.* Sem azt nem mondotta: *Itt vagyon, és ez az én testem a' kenyérrel-együtt;* hanem általlyában: *Ez az én testem.* Mi azért azt vallyuk, hogy az áldás-után, a' kenyér Krisztus testévé, és a' bor vérévé válik; valamint a' Kána Galileai menyegzőben a' viz borra vált, és a' Móyses veszfzeje kigyóvá. Külömben, ha a' kenyér meg-maradott volna állattyaiban, s-azt mutatván, testének mondotta volna, nem volt volna igaz a' Krisztus szava. ki távúl légyen.

Végte: Noha a' kenyér, és bor mi-volta, és állattya, a' Krisztus teste, és vére állattyaivá válik, meg-marad mindaz-által, a' kenyérnek, és bornak külső színe, és ize: Valamint a' Lót felesége só bálvánnyá válván. (e) az aszfzöny mi-volta, és állattya só-állattyaivá vált, meg-maradott mind-az-által a' külső színe; úgy hogy aszfzönynek látczott, azonban só volt; úgy az oltári Szentségben, meg-marad a' kenyérnek, és bornak külső színe, és ize, de az állattya nem kenyér, és bor, hanem Krisztus teste, és vére.

Más Lutheránusok azt vitattyák, hogy az áldás-után sincs ott a' kenyérrel, és borral a' Krisztus teste, és vére, hanem

a Exodi
24. v. 8.
Hebræo. 9.
v. 20.
b Exodi
16. v. 14.
c Psal. 73.
v. 24, 25.
Sapien. 16.
v. 20.

d Joannis
6. v. 49.

e Genesis
19. v. 26.

o Joannis
2. v. 9.
p Exodi 7.
v. 12.
q Luca 7.
v. 22.

r Colossen.
2. v. 17.
s Hebræor.
10. v. 1.
t Genesis
14. v. 28.
u Exodi
40. v. 21.
x Levitici
23. v. 14.
y 3. Regü
19. v. 8.

z Exodi
12. v. 2.

csak akkor vagyon ott, mikor az ember a' szájába veszi. De ez még balgatagabb vélekedés. Mert Kríztus minék-előtte az Az Apostolok szájába adta volna, a' meg-áldott kenyeret, és bort, testének mondotta. 2. Idvezítőnk nem mondotta: Ez az én testem, mikor a' szájába veszték. hanem általlýában: Ez az én testem. 3. Ebből a' vélekedésből az következik, hogy semmiképpen nincs ott a' Kríztus teste. Mert vagy az ígék, vagy az ember szája ereje-által kellene ott lenni a' Kríztus testének, de egyikre-nézve lints, tehát semmiképpen nincs ott a' Kríztus teste. Az ígék erejére-nézve nincs ott, mert már akkor el-múltak az ígék, mikor az ember a' szájába veszi. A' száj erejére-nézve lincs, mert az ember szájának olly ereje nincsen, hogy a' Kríztus testét a' kenyérrel-eggyütt oda hozza. s-nem-is adott Kríztus az ember szájának olly hatalmat. másképpen, valamikor az ember kenyeret a' szájába venne, s-meg-émlékezne a' Kríztus kin-szenvedéséről, mindenkor Kríztus testét venné. a' ki balgatagság. tehát semmiképpen nincsen ott jelen a' Kríztus teste.

1. ELLEN-VETES. Urunk mondgya: *A' Lélek, a' ki elevenit, a' test nem használ semmit.* (f) *Felelet.* Urunk itt azoknak szóll, kik az ő szávaiban meg-botránkoztak, vélvén hogy úgy éendenék a' Kríztus testét, és vagdálnák, mint a' tehén-húst, és ezt test-szerint értették; ezeket azért oktató, hogy az ő teste, nem testi, hanem lelki eledel, jelen lévén a' kenyér szín-alatt. Itt azért nem értetik a' Kríztus teste, mert az sokat használt minékünk, a' keresztfára fel-felzittetvén, hanem érterik a' testi értelem. A' mint ki-tetctzik Idvezítőnk szavaiból, szent Mártnál, szólván szent Péternek: *Nem a' test, és vér jelentette-meg néked.* (g) Innét mondgya Arany-szájú szent János: *Micsoda az, a' test nem használ semmit? a' maga testéről mondotta-e a' távúl légyen. hanem azokról, a' kik test-szerint veszik, a' mik mondatnak, és a' testi hallásról.* (h)

2. ELLEN-VETES. Szent Márk azt mondgya, hogy *Kríztus az Isten jobján ül,* (i) tehát nem lehet az Oltári Szent-ségben. *Felelet.* Isten ereje-által meg-lehet az, hogy több helyen-is legyen a' meg-dicsőítetett test. *A' mint Saulnak meg-jelent, és a' földön hallattatott a' szava.* (k) Es ísmét: *A' jővő étczakán pedig meg-jelenék neki* (Pálnak) az Ur &c. (l)

3. EL-

3. ELLEN-VETES. Kríztus mondgya: *Ezt cselekedgyétek az én emlékezetemre.* (m) Hasonlóképpen szent Pál. (n) tehát nincsen jelen a' Kríztus teste. *Felelet.* Kríztus Urunk, nem csak azt mondgya, hogy ezt cselekedgyétek az ő emlékezetire, hanem azt-is, hogy vegyék, és egyék, a' mint az Apostolok-is vették, és ették a' Kríztusnak szent testét. A' mint szóll szent Pál-is: *mert valamikor éenditek ezt a' kenyeret,* (tudnia-illik, az élő Kenyeret, ki az égből le-szállott, (o) és a' pohárt iandgyátok, az Urnak balálát birdesfetek, miglen el-jő. (p) Erre a' végre vannak, a' szent Misében a' Czeremóniák, kiket fellyebb meg-irtunk az 5-dik Résznek 5-dik, és 7-dik Czikkelében.

4. ELLEN-VETES. Némely szent Atyák az Oltári Szentséget csak bélyegnek, és pecsérnek vallyák, tehát nincs ott jelen a' Kríztus teste. *Felelet.* Azon egy dolog jel-is lehet, valóságos dolog-is, a' mint mind a' szent írásból, s-mind a' világi dolgokból ki-tetctzik. Midőn Idvezítőnk szent János meg-keresztelte, a' Szent Lélek galamb képiben látczott, az a' galamb jele-is volt a' Szent Léleknek, s-valósággal Szent Lélek-is volt. (q) Hasonló-képpen Pünkösdi napján, a' tizes nyelvek jelei valának a' Szent Léleknek, egyszer-s-mind Szent Lélek-is valának, (r) Látrjuk világi mód-szerint-is, a' Kalmároknál; ki-tetetik valamely szőnyeg a' táblára, az jele, az el-adó marbának, s-azonban egyszer-mind el-adó marba-is. Többet irtunk erről fellyebb az 5-dik Részben.

5. ELLEN-VETES. A' Kríztus tífztelete-ellen vagyon az, hogy az ő teste fogakkal rágatassék, avagy valami állattól meg-étessék. *Felelet.* Ezt a' vastag, és balgatad vélekedést, a' Capharnaitáktól lopták az ellenkezők. Hízem a' meg dicsőítetett test semmit se nem szenvedhet, sem fogyaszt nem érezhet, a' mi-némű a' Kríztus teste; a' mint szenvedhet, és érezhet a' mi testünk. Valamint ajtók bétéve bé-mehetett, a' Kríztus teste minden sérelem-nélkül, úgy az Oltári Szentségben sem érez semmi sérelmet. Egyedül csak a' bűn ellenkezik ő-véle. Meg engedte Kríztus a' Sátánnak, hogy a' pusztaban késértené, a' hegyre, és a' templom terejére fel-vinné. Meg-engedte a' Zsidóknak, hogy éktelenül bánnának véle.

6. ELLEN-VETES. Szent Agoston mondgya: *A' Tttt 3 ki ő-*

m Lucæ
22. v. 19.
n 1. Corin.
11. v. 24.

o Joan. 6.
v. 50. 51.
59.
p 1. Corin.
11. v. 26.

q Matthæi
3. v. 16.
r Actorum
2. v. 3.

f Joannis
6. v. 64.

g Matthæi
16. v. 17.

h S. Chrys.
hom. 46. in
Joannem.

i Marci
16. v. 19.

k Actorum
9. v. 4.
Actorum

s Traſtatu
26. in Jo-
annem.

t Luca 8.
ſ. 45.

ki ő-benne hiszen, az eſzi. (s) tehát csak hittél, és nem való-
sággal vétetik. *Felelet.* Szent Agoſton itt azt mondgya,
hogy akkor eſzſzük gyümölcsöſſön, mikor eleven hittel veſz-
ſzük, és a' nélkül haſzontalan, ſőt kárhozatos vétele. Ezt
tovább meg-magyarazza amaz vér folyásban lévő aſzſzony-
állatnak példájával, ki Kriſtus köntöſe prémét illette, kér-
dezvén Kriſtus: *Ki illett engemet?* (t) Jelentvén, mint-ha
csak attól illettetett volna, holott a' tolyongó ſeregtől taſzi-
gáltatott. De mivel az-az aſzſzony-állat eleven hittel illette,
csak a' láttatott illetni, és nem mások, kik úgy nem illették.
úgy azok haſzontalanul veſzik, a' kik hit nélkül járúlnak
hozzá, a' kik pedig hit-által, azok veſzik haſznoffan.

II. K E R D E S.

Szabad-é, egy ſzin-alatt communicálni? *Felelet.* Igen-
is szabad. 1. Ezt így állittyuk. Mert egy ſzin-alatt, ſzin-
tén olly egéſzſzen vétetik Kriſtus, miht kettő-alatt. Mert
noha az igék ereje-által, a' kenyér ſzin-alatt, csak Kriſtus
teſte tétetik, és bor ſzine-alatt, csak a' Kriſtus vére; Mind-
az-által, az Iſteni eggyeſülésnek ereje-által, mind a' két ſzin-
alatt egéſzſzen jelen vagy on Kriſtus. 2. A' mi a' két ſzin-
nek tulajdonittatik Kriſtustól, ugyan az tulajdonittatik az
egy ſzinnek. *Mert az Iſten Kenyere, ki az égből le-ſzállott, és éle-
tet ad a' világnak* (u) Es iſmét: *Ez az égből le-ſzállott Kenyér,*
hogy a' ki ő-belőle eſzik, meg-ne hallyon. (x) Alább-is: *A' ki*
eſzik ebből a' Kenyerből, örökké él. (y) 3. Idvezitőnk önnön-maga,
*csak egy ſzin-alatt adta, tudni-illik a' kenyér ſzine-alatt, az Emaus-
ba menő Tanítványoknak.* (z) *a' mint ezt tanítták ſzent Jero-
nimus, ſzent Agoſton, Arany-ſzáj ſzent János, és más ſzent*
Atyák. 4. Az első keréſztyének csak egy ſzin-alatt com-
munkáltak, a' mint az Apoſtoli cſelekedetek könyvében ya-
gyon. *Valának pedig álbátatofſak az Apoſtolor tudományában, és*
a' kenyér meg-törésének réſzeſülésében. (a) 5. Nincſen az egéſz
ſzent irásban parancſolat róla, hogy a' közſég két ſzin-alatt
vegye.

Hogy pedig a' Papok, a' ſzent Miſe áldozattyában két
ſzin-alatt veſzik, oka ez, mert a' ſzent Miſe Melchiſedek ren-
di ſzerént-való áldozat, *ki kenyeret, és bort mutatott-bé:* (b)
Ez az

Ez az áldozat pedig az egéſz Anya-ſzent-egyházban, kivált-
képpen, a' jelen-valók képében mutatatik-bé. Egyéb-
aránt, a' Papok-is mikor Communicálnak, s-misé nem
mondanak, a' mint nagy csötörſőkön, csak egy ſzin-alatt ve-
ſzik, tudni-illik a' kenyér ſzine-alatt. Nem-is foſztatnak
azok ſemmitől-is meg, a' mit Kriſtus parancſolt, a' kik egy
ſzin-alatt veſzik, mert a' Kriſtusnak eleven teſtét veſzik, ki
vér-nélkül nem lehet. Helyeſſen cſelekſzi azért az Anya-
ſzent-egyház, egy ſzin-alatt adván, fok illetlen dolgoknak
el-távoztatására, mellyek történnének a' bor ſzine-alatt-
való adásban.

1. ELLEN-VETES. Urunk mondgya: *Ha az em-
ber Fiának teſtét nem eſzitek, és vérét nem iſzſzátok, nem leſz ſz élet*
benneetek. (c) *Felelet.* Ugy vagy on, hogy itt Kriſtus ſzent
teſtének, és vérének vételét parancſollja, de nem parancſol-
lja hogy két ſzin-alatt. Meg-mutatánk pedig fellyebb,
hogy egy ſzin-alatt-is mind teſte, s-mind vére vétetik.

2. ELLEN-VETES. Kriſtus parancſollja: *Ezt cſe-
lekedgyétek az én emlékezetemre.* (d) *Felelet.* Ezt a' kenyér-
ſzine vetele-után mondotta, s-nem a' bor-ſzine vetele-után.
Innen azért nem következik, a' pohár vételéről-való paran-
cſolat.

3. ELLEN-VETES. Idvezitőnk parancſolatgya:
Igyatok ebből minnyájan. (e) *Felelet.* Ez az Apoſtolornak mint
jelen-való Papoknak ſzóll, a' mint utánna vagy on: *Es ittak*
abból minnyájan. (f) az az, az Apoſtolor, kik jelen voltak.

4. ELLEN-VETES. Némely Pápák, úgy-mint *Leo, és*
Gelaſius, mind két ſzinről-való parancſolatot értettek. *Felelet:*
Igaz dolog, hogy ezeknek a' Pápáknak idejekben meg-en-
gedtetett, a' két ſzin-alatt-való vétel, de nem azért, hogy űk
a' két ſzinről-való parancſolatot iſmérték, és vallották vol-
na; hanem a' Manicheuſoknak dögletes tévelygéſeknek
meg-czáfolására, kik azt tanítták vala, hogy a' bor nem az
Iſten, hanem az ördög alkotmánya, azért a' bor ſzine-alatt,
nem lehet a' Kriſtus ſzent vére.

Noha a' ſzent Miſe Aldozaſtyának tulajdonságit, és mi-
völtát, eléggé meg-magyaráztuk, az 5 Réſznek 3. 4. 5. de
kiváltképpen a' 7 cikkélében, mind-az-által, itt egy ſzüksé-
ges kérdéſt teſzünk-fel.

K E R -

c Joannis
6. ſ. 54.

d Luca
22. ſ. 19.

e Matthai
26. ſ. 27.

f Marci
14. ſ. 23.

u Joannis
6. ſ. 33.
x Ibidem
ſ. 50.
y Ibidem
ſ. 52.
z Luca
24. ſ. 30.

a Actorum
2. ſ. 42.

b Geneſſ
14. ſ. 18.

KERDES. Valóságos áldozat-é, a' szent Misé áldozat-
tya? *Felelet.* Valóságos.

1. Mert az ő testamentomban, valóságos áldozatok vól-
tak, a' mint fellyebb mondánk, a' *Melchisedech kenyere, és bora.*
A' Húsvéti Bárány. Az új kenyér áldozattya. De ezek példái
valának a' szent Misé áldozattyának. tehát a' szent Misé
áldozattya, valóságos áldozat. Mert a' példázott dolognak
fellyebb valónak, és nemessebbnek kell lennie, hogy sem a'
példának, a' mint ugyan ott meg-mutatánk.

2. Malachias Prófeta meg-jövendölte, hogy az új testa-
mentomban, minden helyen, tiszta áldozat áldoztatik az
Istennek, az ő testamentomi áldozatnál nemesebb. Az ő
testamentombélieléről így szól: *Meg-főrtőztetett kenyeret ál-*
doztok az én óltáromon. (g) Es ísmét: *Vakot, bennát, és ina-*
szakadtat áldoztok. (b) Az új testamentom tiszta áldozat-
tyáról pedig így emlékezik: *Nap-kelettől-fogva, nap-nyugottig,*
nagy az én nevem, a' nemzetek-között, és minden helyen áldoztatik,
és bé-mutatattatik az én nevemnek tiszta áldozat. (i) az-az, a'
Kristus JESUS szent testének, és vérének áldozattya.

Nem-is értheni itt. (a' mint némelly eretnekek vitat-
tyák) a' jóságos-cselekedetek áldozattyát. 1. Mert Mala-
chias tiszta áldozatról szól. az eretnekek pedig minden jó-
ságos-cselekedetünket tisztátalanoknak, és meg-főrtőztet-
teknek mondgyák. 2. Itt a' Prófeta olyan áldozatról szól,
ki az ő testamentom áldozati helyébe állittatik, a' jóságos-
cselekedeteket pedig, nem az ő testamentomi áldozatok-
után rendelte az Isten, mert azok a' Zsidók idejekben-is
meg-voltak. 3. Az első részében, a' Zsidóknak valóságos
áldozattyokról szól a' Prófeta, tehát a' másik részben-is.

A' pogányok meg-téréséket sem érthetni itt, a' mint
azon eretnekek vakoskodnak. 1. Mert a' Zsidók idejek-
ben-is sok pogányok meg-tértek. 2. A' Prófeta azt mond-
gya, hogy minden helyeken áldoztatik, tehát ott-is, a' hol
pogányok nincsenek. tehát nem érti Malachias a' pogányok
meg-térését, hanem a' szent Misének áldozattyát.

3. Daniel Prófeta azt mondgya, hogy az Anti-Kristus
idejében meg szűnik a' minden-napi áldozat. (k) de a'
jóságos-cselekedetek meg-nem szűnnek. Sőt a' hívek mint
az arany a' tűzben, úgy meg-próbáltatnak. (l) 1. EL-

1. ELLEN-VETES. Az Áldozatot az Istennek kell
bé-mutatni, és nem kell meg-enni, de az óltári Szentség meg-
étetik, tehát. *Felelet.* A' Húsvéti Bárány valóságos áldozat
völt, még-is meg-étettetett. Hasonlóképpen a' békeségnek
áldozattya.

2. ELLEN-VETES. Az a' mi Sacramentom, nem
lehet egyszer-s-mind áldozat, de az óltári Szentség Sacra-
mentom, tehát nem lehet áldozat. Az első rész ki-tet-
szik. Mert a' Sacramentomban az Istentől veszünk ajándékot, az
áldozatban az Istennek adunk. *Felelet.* A' Húsvéti Bárány
egyszer-s-mind Sacramentom-is, s-áldozat-is völt. Hogy pe-
dig a' mit az Istentől veszünk, s-azt bé-mutathattuk az
Istennek, nyilván vagyon: *Mindenek a' tiéd, és a' miét a' te ke-*
zedből vettünk, azokat adtuk néked. (m)

3. ELLEN-VETES. Kristus örökké-való Pap, te-
hát nincsen Succësora, és Vicáriussa a' Papságban, de ha Pap
nincs, áldozat sincs tehát. *Felelet.* Más a' Succësor, és Vicá-
rius. A' Succësor egyenlő méltóságú azzal, a' kinek succé-
dál, vagy helyében vagyon; a' Vicárius pedig nem. 2. Suc-
cësor nem lehet, hanem az meg-hal, a' kinek succédál, vagy
helyében áll; a' Vicárius akkor-is meg-lehet, mikor az meg-
nem hal, a' kinek Vicáriussa, a' mint a' Királyokban ki-tet-
szik, s-ilyen Vicáriusi a' Kristusnak az igaz Papok.

4. ELLEN-VETES. A' Kristus áldozattya véghetet-
len érdemű, tehát nem szükséges más áldozat. *Felelet.* Vég-
hetetlen érdemű, úgy vagyon, s-nem-is szükség hogy Kristus
többször meg-haljon, a' mint meg-sem hal. Szükséges mind-
az-által, hogy arról meg-emlékezzünk, a' mint Kristus int.
2. Szükséges, hogy azt magunkévá tegyük, s-ezeket a' szent
Misé áldozattyában véghez-visszűk.

5. ELLEN-VETES. Mikor Idvezitőnk az óltári
Szentséget rendelte, nem mondotta, *Aldozzatok-bé,* hanem
Vegyétek, s-egyétek, tehát nem áldozat. *Felelet.* Noha nem
mondotta: *Aldozzatok,* mondotta mind-az-által: *Ezt cseleked-*
gyétek az én emlékezetemre. az-az, a' mint én most bé-áldozom
az Atyámnak, úgy ti-is.

Végére, mai napig-is az Anya-szent-egyházban tartat-
nak, az Apostoloktól irattatott Misé-mondó könyvek. *Szent*

VVVVV

Péteré,

g Malach.

1. 7.

h Ibidem

7. 8.

i Ibidem

7. 12.

k Danielis

8. 7. 11.

9. 27.

l Danielis

11. 7. 31.

11. 7. 10.

11.

m 1. Pa-

talipo. 29.

7. 14.

Péteré, kit irt Romában. Szent Jakabé, kit Jerusalemben irt. Szent Márké, kit irt Alexandriában. Szent Matheé, kit Æthiopiában, avagy Szerecsen országban irt.

V. CONTROVERSIA.

A' Szentek tiszteliről, és segítségül-hívásáról.

K E R D E S.

Szabad-e a' Szenteket tisztelni, és segítségül hívni? *Felelet.* Szabad. 1. Mert az Anya-szent-egyházban, eleitől-fogva, bé-vett szokás volt, az Anya-szent-egyház pedig, ki az igazságnak oszlopa, és támasza, a' hit dolgában, nem tévelyeghet. 2. A' szent Atyák eleitől-fogva, ezt tanították. 3. Szabad, és hasznos e' földön-lévő Szenteket, tehát a' menyeeiket-is. Erről így szól szent Pál: *Az imádságban szorgalmatossá legyetek, mi-érettünk-is egyetemben imádkozván.* (n) Es ismét: *Atyámfiai imádkozzatok mi-érettünk, hogy az Isten igéje gyarapodgyék, és meg-dicsőítsetek, a' mint ti-nálátok.* (o) Tovább még a' szent irás bizonyítja, hogy az Angyalok, és dicsőült Szentek imádkoznak e' földön-lévő hívekért, a' mint Zakariásnál irva vagyon: *Felelt az Ur Angyala, és monda: Seregeknek Ura, meddig nem könyörölsz te Jerusalemen, és Júda városán, kikre meg-baraguttál?* ez immár betyenedik ez tündő. (p) Rásael azt mondá Tobiasnak: *Mikor könyv-bírátsággal imádkozol vala, és a' balottakat temeted vala, és a' te ebédedet felben-bagyd vala, én bé-mutattam a' te imádságodat az Urnak.* (q) Szent Jánosnál-is így vagyon írva: *A' tizenkét Vének le-borúlának a' Bárány-előtt, kinél-kinél ciztharák, és jó illattal teli arany csészék valának, kik a' Szentek imádsági.* (r) A' Babylóniai kemenczében így könyörögnek vala amaz három iffiak: *Ne-vedd-el tőlünk a' te irgalmasságodat Abrahamért a' te kedvesedért, és Isákért, a' te szolgádért, és Izraélért, a' te szentédért.* (s) Jákóbról olvassuk: *Az Angyal, ki engem minden gonoszból ki-szabadított, áldgya-meg ezeket a' gyermekeket, és hívattassék reájok az én nevem, és az én atyáimnak Abrahamnak, és Isáknak nevék.* (t)

1. ELLEN-VETES. Az Angyalok, és Szentek nem tudgyák mit cselekezzünk e' földön, tehát héjába hívjuk segítségül; így szól Iaiás: *Abraham nem tudott minket, és Izraél nem ismért*

ismért minket. (u) Jóbnál így vagyon: *Akár nemessek, akár nemtelenek lettek az ő fiai, nem tudgya.* (x) Másutt: *Az élők tudgyák hogy meg-bálnak, a' bóltak pedig semmit sem tudnak tovább.* (y) *Felelet.* Tudgyák az Angyalok, és Szentek e' földön-való dolgokat, a' mint fellyebb meg-mutatók. Idvezitőnk-is azt mondgya: *hogy az Angyalok őrlnek mennyékben, csak egy hűndűnek meg-térésen-is.* (z) A' mit pedig Iaiás Abraham-felől mond, *nem tudott minket, ismértünk kell, hogy az a' szó: Nescio vos.* Nem tudlak, nem ismértlek titeket, hogy mikor valakire haragszunk, avagy nem akarjuk segiteni, ezzel a' szóval élünk: *Nescio vos.* Nem tudlak, s-nem ismértlek titeket. így szól Idvezitőnk-is amaz őt bolond szűzeknek: *Nescio vos.* Nem ismértlek titeket, nem tudlak titeket. (a) holott bizonyára ismerte, és tudta őket. Annyit teszen azért, ez a' szó: *Nem tudlak.* nem vagytok méltók, hogy magaménak ismértjelek titeket. Mert ugyan-is Abraham jól tudta, miket cselekedet életében a' Dűs-gazdag, s-mit szenvedet Lázár. Tudta a' Dűs-gazdag-is miképpen élnének az ő atyafiai. (b) De ám-bár hadgyuk reá, hogy akkor Abraham nem tudta, nem következik, hogy most ő, és mások nem tudgyák; mert akkor még Limbusban volt, s-az Isten színét nem látta, most pedig mind ő, s-mind a' több Szentek látták az Istent, s-az Istenben mindeneket.

Még-is tovább kérde: Ugy de miképpen látták az Angyalok, és Szentek e' földön-lévő dolgokat? *Felelet.* Miképpen látták e' földön-lévő Szentek másoknak titkait? Samuel Próféta látta, és tudta Saul Királynak minden titkait. (c) Elifeus tudta szolgájának cselekedetét. (d) Tudta a' Syrusok Királynak titkait. (e) Daniel tudta Nabugodonozor Király álmának magyarázatját. (f) Szent Péter tudta Ananiásnak, és Safirának csalárdságát. (g) Ha a' földön az Isten meg-jelenthette ezeket, miért nem mennyékben a' földiek dolgait? Szent Jób, és Salamon szavai vagy czéloznak az örökké meg-hóltakra, az-az, a' kárhozattakra; vagy hogy magoktól, az Istennek meg-nyilatkoztatása-nélkül nem tudgyák; vagy hogy már semmit többet nem tanulnak; vagy hogy (a' mint gyakorta szokása az írásnak) szól a' tudatlanok képében.

2. ELLEN-VETES. Szent Pál mondgya: *Egy, az Isten,*

VVVVV 2

u Iaias 63.
x. 26.
x Jubi 14.
y. 11.
y Eccli. 9.
x. 5.

z Luca 15.
x. 7.

a Matthai
25. x. 12.

b Luc. 16.
x. 25. 28.
29.

c 1. Regum
9. x. 19.
d 4. Reg
5. x. 26.
e 4. Reg
6. x. 9.
f Danielis
2. x. 26.
g Actorum
5. x. 1.

- h 1. Tim.** Isten, és emberek között, a' Közben-járó, az Ember JESUS Krisztus. (b)
- 2. 1. 5.** Felelet. Alnokul hozzák ezt elé az Újitók, mert el-hagyák azt, a' miben a' dolognak veleje legyen, tudni-illik: *Ki váltáságul adta magát mi-érettünk.* Illyen Közben-járónak az Anyaszent-egyház-is, egyedül csak a' Krisztust valya. De ezzel ki-nem rekesztetnek az alább-való közben-járók, kik magokat, váltáságul mi-érettünk nem adták, a' mint maga szent Pál Mőf-selt közben-járónak mondgya (i) **2. Felelet.** Egyedül Krisztus a' Közben-járó, tehát nem szabad e' világon-lévő hiveket segítéségül hívni, szent Pál tanítása-ellen. A' mit az újítók erre felelnek, mi-is azt felellyük az ő ellen-vetésekre.
- 3. ELLEN-VETES.** Az Angyal nem engedte szent Jánosnak, hogy őtet imádgya. (k) **Felelet.** Méltán tiltotta, mert szent János azt vélte, hogy Krisztus jelent-meg néki, kit imádni akart Isten-gyanánt.
- 4. ELLEN-VETES.** A' Catholicusok nem csak azt mondgyák: *Szentséges szűz MARIA könyörög-értettünk:* hanem: *könyörűly rajtunk, ingalmaz mi-nékünk, mi reménységünk, mi szó-szóllónk, &c.* **Felelet.** Mind ezek a' szók csak azt teszik, hogy legyenek segítség-gel az Isten-előt, és hogy esedezzenek érettünk. A' mint szent Jób könyörög barátinak: *Könyörűlyetek rajtam, könyörűlyetek rajtam bár-csak ti barátim.* (l) **1. Job. 19. 21.** Mind-az-által, az Isteni tiszteletet nem adgya barátinak.
- KERDES.** Szabad-é tehát a' Szenteket imádni? **Felelet.** Két-féle értelemben legyen az imáadás. Első tulajdon értelemben, midőn valakit Teremtőnknek, Meg-váltónknak, és természet-szerént-való Urunknak vallunk. Es ez egyedül csak az Istent illeti, és nem a' Szenteket, s-igy nem szabad imádnunk, mert írva legyen: *A' te Uradat, s-Istenedet imádgad.* (m) Más érteleme nem tulajdon, hanem csak valami tiszteltért vétetik. Igy imádták Jofeset a' bátyjai. Es mikor imádták őtet az ő bátyjai. (n) Igy imádták Amánt az Assvérus szolgálai. Minnyájan a' király szolgálai, kik a' palotában forganak vala, meg-bátyják vala térdeiket, és imádgák vala Amánt. (o) Es így szabad a' Szenteket imádni, avagy tisztelni.
- 3. 2.**

V I.

VI. CONTROVERSIA.

I. KERDES. Szabad-é a' Szentek tetemét tisztelni? **Felelet.** Szabad. Mert a' Szentek tetemi, a' szent Léleknek hajléki, és templomi. (p) és választott edényi, kik-által csudákat tett az Isten, és a' kiket maga tisztel az Isten, különb-külömb-féle ajándékot adván általok. Igy Eliseus csontyait illetvén a' holt ember, fel-támadott. (q) Szent Pál készkenője, és ővedzője illetésével meg-gyógyultak a' betegek. (r) A' vér-folyásban-lévő aszfzony-állat Urunk könnye prémét illetvén, meg-gyógyult. (s) Azért mondgya szent Dávid: *Meg-örzi az Ur azoknak minden csontait.* (t) Innét az Isten maga temette-el Mőf-snek a' testét. (u)

ELLEN-VETES. Idvezitők fenyegeti az Írás-tudókat, és Fariseusokat: *Jaj néktek Írás-tudók, és kép-mutató Fariseusok, kik a' Próféta-kirjait építitek, és az igazak temetéseket ékecsítitek.* (x) **Felelet.** Itt Krisztus az Írás-tudóknak, és Fariseusoknak kép-mutatását feddi, a' mint ki-tetcsik szent Lukácsnál: *Bizonyára meg-bizonyítottatok, hogy a' ti atyáitok cselekedetekkel egyet értetek, mert ők meg-ölték ugyan őket, ti pedig az ő temetéseket építitek.* (y)

2. KERDES. Szabad-é képeket tartani? **Felelet.** Szabad. Mert az Isten nem tiltotta általlyában a' képeket, hanem az imáadásokat, hogy tudni-illik Isten gyanánt ne-imádtassanak; a' mint némely bálványozók cselekedtek. Mert az Isten önnön-maga parancsolta Mőf-snek, hogy két Kerubínokat csinállyon, a' szent hely-eleibe. (z) Salamon-is Kerubínokat, Oros-lyánokat, és pálma-fákat csináltatott az Isten templomában. (a) A' végét kell azért tekinteni, mellyre-nézve csináltatnak a' képek, ha jó-végre, jök a' képek; ha gonoszra, gonoszok. Jól cselekedte azért Salamon, hogy a' képeket csináltatta, Jeroboam pedig gonoszúl; mert ez azért csináltatta, hogy imádtassanak. (b) amaz nem azért.

3. KERDES. Szabad-é tehát tisztelni a' képeket? **Felelet:** Szabad. Mert a' tisztelet, nem a' kőnek, fának, és fésztéknek adatik, hanem annak, a' kit a' kép jelent, kinek tiszteletet adni szabad; mivel a' Szentekben-is az Isten tiszteltetik, kiben az Isten ereje, jósága, és hatalma világoskodik.

VVVVV 3

1. EL-

p 1. Corin.

3. 1. 16.

1. Corin.

6. 1. 19.

q 4. Regu

13. 1. 21.

r Actorum

19. 1. 12.

s Matthai

9. 1. 20.

t Psalmo

33. 1. 21.

u Deutoro.

34. 1. 6.

x Matthai

23. 1. 29.

y Luc. 21.

1. 48.

z Exod

25. 1. 18.

a 3. Regum

7. 1. 36.

b 3. Regum

13. 1. 1.

c 1. Joann. 5. §. 21. 1. ELLEN-VETES. Szent János mondgya: *Fiaim káim őjjátok magatokat a' bálványoktól. (c) Felelet.* Szent János azokat inti, kik a' pogányságból meg-tértek, hogy viszontag a' bálványozásra viszsa ne-térjenek.

d Isaia 40. §. 18. 2. ELLEN-VETES. Leg-alább abban vét az Anya-szent-egyház, hogy az Istent, és Szent Háromságot le-irattya, melly tiltatik Isaiásnál: *kibez basonlitottátok az Istent? avagy micfoda képet adtok neki? (d) Felelet.* Az Isten itt nem tiltja a' maga képét, hanem csak azt mondgya, hogy az Istent le-nem írhatni állattyaiban, és természetében, a' mint vagyon; a' mit mi-is hiszünk. Mert mi nem akarjuk a' Szent Háromságot az ő állattyaiban, és természetében úgy le-írni, a' mint vagyon, hanem csak az ő emlékezetit, és tiszteletit akarjuk előnkbe-tennünk. Erre-nezve az Isten maga más képekben meg-jelent. *Igy az Atya Isten vén ember képében jelent-meg Danielnek. (e) A' Fiú Isten az emberek hasonlatosságában jelent-meg. (f) A' Szent Lelek Isten galamb képében öltözött. (g)*

e Danielis 7. §. 9.
f Philipp. 2. §. 7.
g Matthai 3. §. 16.

h Psalmó 93. §. 5.

3. ELLEN-VETES. Leg-alább az Isten-ellen va-gyon, hogy a' képek-előtt meg-hajtyuk magunkat, és imád-gyuk azokat. *Felelet.* A' képek, fák, kövek, és festsékek-előtt nem hajtyuk mi meg magunkat, a' mint az együgyű köz-ség-előtt orditanak reánk, a' hamis farkasok; hanem mi azok előtt hajtyuk-meg magunkat, kiket azok jelentenek, és ez az tisztelet az Istenre, mint utolsó végre czéloz. a' mint a' felső controverfiában meg-mutatánk. 2. *Felelet.* Nem-de-nem parancsolta-é az Isten az ő törvényben, hogy imádrassék az ő lábainak sámolya, úgy-mint a' szekrény? &c. *Imádgátok az ő lábait sámolját? (h)*

VII. CONTROVERSI A.

i 2. Mach. 12. §. 46. 1. KERDES. Szabad-é a' holtakért imádkozni? *Felelet.* Szabad. Judas Machabeus-is imádkozott, és áldozta-tott azokért, kik a' harczon él estek; és így fejezi-bé: *Szent, és idvességes gondolat a' halottakért imádkozni, hogy a' bűneiktől meg-öldoztassanak. (i)* De talám azt mondod: Nem Canoni-cus könyv ez? De ezt az egész Anya-szent-egyház meg-hamissította. Meg-hamissították a' szent Atyák, a' többi-között szent

szent Agoston (ki idejében, Eretnekek-is makula-nélkül vallyák az Ecclesiát) ki Canonicus könyvnek vallyá. (k) De am-bár, ne-legyenek Canonicus könyvek, meg-tetczik mind-az-által, hogy Krisztus Urunk-előtt-is a' Zsidók, szent, és idvességes dolognak tartották a' halottakért-való imádsá-got. Szent Pál-is azt mondgya, *hogy a' hűvek meg-keresztel-tetnek a' halottakért. (l)* a' melly nem egyebet teszen, a' szent Atyák értelme-szerént, hanem imádságokat, bűntöket, és e'-féle jószágos-cselekedeteket. Szent Agoston-is arra kéri Euodiuft, hogy az annyáról meg-emlékezen a' szent őltáron. (m) Azon-kivül most-is meg-vannak szent Péternek, szent Ja-kabnak, szent Máténak, szent Andrásnak liturgiájban az holtakért-való imádságok, kikről szözlöttünk fellyebb a' szent Miséről.

k Eib. 18.
de Civit.
cap. 36.

l 1. Corin. 15. §. 29.

m Lib. 9.
Confession.
cap. 11.

2. KERDES. Vagyon-é purgatorium? *Felelet.* Va-gyon, kiben eleget kell tenni a' bűnökért, mellyekért e' világon eleget nem tettünk, minek-előtte az Isten színe-eleibe jussunk. Erről szözl Idvezitőnk: *Bizony mondom né-ked, hogy ki-nem még onnan, a' míg meg-nem fizet sz az utolsó fer-tályig. (n)* Es ismét: *A' ki pedig a' szent Lélek-ellen vét, meg-nem bocsáttatik neki, sem ezen a' világon, sem a' másikon. (o)* Te-hát vagyon a' más világon olly hely, a' kiben némely vétke-kért eleget-tehetni; Ez nem menyország, mert oda semmi meg-főrtőztetett bé-nem megyen. (p) se nem pokol, mert pokolból nincsen szabadulás. (q) Tehát harmadik hely-nek kell lennie, kit mi purgatoriumnak hívunk, hiják mások a' mint akarják. Ebben az értelemben vagyon szent A-goston, és más szent Atyák.

n Matthai 5. §. 26.
o Matthai 12. §. 32.

p Apocal. 21. §. 27.
q Matthai 25. §. 46.

ELLEN-VETES. Idvezitőnk csak két helyről emlé-kezik, a' hová a' lelkek mennek, tudnia-illik: *menyországról, és poklóról. (r)* tehát nincsen purgatorium. *Felelet.* Csak két helyről emlékezik, a' hol örökké meg-maradandók a' lelkek, a' mint mi-is vallyuk. A' purgatoriumban pedig nem örökké maradandók.

r Matthai 25. §. 34.
41.

VIII. CONTROVERSI A.

KERDES. Mit kell az Indulgentiák, avagy Búcsúk-felől tartanunk? *Felelet.* Az Anya-szent-egyházban, a' Kri-stus

flus kin-szenvedésinek, és érdeminek véghehetlen kincse va-
gyon, a' ki soha el-nem fogy. Mert mivel-hogy Krisztusnak
nem vólt szükséges az elég-tétel magának (ki vétet nem
cselekedett, s-nem-is cselekedhetett. (s) mi-nékünk tu-
s 2. 20. in. lajdonttathatnak az-által, kinek mondotta Urunk: *A' mit*
s. 21. *meg-öldandasz e földön, meg-lészen öldozva menyékben-is.* (t) a'
t Matthai melly igiret mindenekre ki-terjed, a' mik akadályoztathat-
16. 21. 19. nak az idvességnek el-nyerésében. Melly igiret, nem csak
a' bűnőknek meg-bocsátására terjed, amaz-ldvezitők sza-
va-ként: *A' kiknek meg-bocsátjátok bűnőket, meg-bocsátatnak*
u Joannis *nekik.* (u) hanem a' bűnőkért meg-érdemlett büntetések-
20. 23. re-is. Ugyan-is miért nem adhatott volna hatalmat a' bű-
nőkért meg-érdemlett ideig-való büntetések bocsánattyá-
ra, holott a' bűnőknek, és azokért meg-érdemlett örök
büntetések bocsánattyára hatalmat adott? Meg-mutatta
ezt szent Pál, meg-engedvén annak ideig-való büntetését,
2. Cor. 2. ki a' mostoha annyával vétkezett vólt.

A' K I S D E D E K O K T A T A S A R A,

A' Keresztyén Tudományak Summáját, rövid

Kérdésekben, és Feleletekben,
imé le-irtuk.

E L S Ő R E S Z.

A' Keresztyén Hitről.

KERDES. Keresztyén vagy-e? FELELET. A' vagyok Isten
kegyelméből.
K. Honnan neveztetel keresztyénnek? F. Krisztusról, ki az ő meg-
szentelésének olajával meg-kent.
K. Kik, s-hol neveztettek leg-elsőszőr keresztyéneknek? F. Az
Antiöchiai hívek.
K. Miképpen hivattattak az-előtt? F. Tanítványoknak, és At-
tyafiaknak.
K. Miképpen még? F. Galileusoknak, és Názáreusoknak, a' Ga-
lileai. és Názáretbéli JESUS-ról.
K. Vagy-on-e valami külömbség a' keresztyének-között, hogy né-
mellyek Dominikánusoknak, Franciskánusoknak, &c. hivat-
tatnak? F. Nincsen: mert szent Domokos, és szent Ferencz,
azon Krisztus-alatt, a' tekkellétségre vezető Kalaúzok vóltak.
K. Mire kötelez bennünket a' keresztyén név? F. Ha a' szükség
hozza, a' Krisztusért-való halálra.

K. Mu-

K. Mutasd-meg ezt példákbl? F. Szent Sebestyén, és sent Blam-
dina, a' keresztyén nével bátorították magokat a' mártýromságra.
K. Kötelez-e még máfra, a' keresztyén név? F. Kötelez halá-adá-
ra, az igaz hitre-való hívásért.
K. Mire még? F. Hogy valamint a' Krisztus nevét viseljük, úgy
az ő szentségét-is kövessük.
K. Micfoda a' keresztyén embernek minden-napi tüköre? F. A'
Krisztus JESUS élete, és cselekedeti.
K. Sokan vannak-e a' keresztyének? F. Sokan nével, de kevesen
valósággal.
K. Miért mondd azt? F. Azért, mert kevesen követik Krisztust.
K. Micfoda a' Krisztus jele? F. A' szent Kereszt.
K. Mi hafna van a' keresztyének? F. Magában foglallya a' hitnek,
Szent Háromságnak, az Ige meg-tesztelésének, és szzenvedé-
sének vallását.
K. Micfoda még? F. Nagy ereje vagy az őrdög incfelkedési-ellen.
K. Micfoda jószágos-cselekedet kívántatik leg-elsőszőr a' keresz-
tyénben? F. A' Hit.
K. Micfoda a' hit? F. Isten ajándéka, mellyel erőssen ragaszkod-
unk azokhoz, a' miket az Isten meg-jelentett.
K. Mi kívántatik a' tekkellétes hithez? F. Az Istennek belső meg-
világosítása.
K. Micfoda még? F. A' mi akaratunk részéről aitasos hajlandóság.
K. Miképpen hja az Isten a' pogányokat az igaz hitre? F. Belső
sugarlásokkal, és külső eszközökkel, maga, vagy mások-által.
K. Mely erőinek kell lenni a' hitnek? F. Öllýannak, hogy min-
den vélekedést, és tévelygést ki-rekesztzen.
K. Miért azt? F. Mert az Istent veti fundamentomul, ki se meg-
nem csalhat, se meg-nem csalathatik.
K. El-veszténé-e az a' hitet, a' ki csak egy ágazatot nem hinne?
F. Igen-is el, ha meg-általkodásból cselekedné, mert a' hitnek
egésznek kell lennie.
K. Elég-e csak azokat hinni, a' mik világossan a' szent írásban van-
nak? F. Nem. Hanem szükségesek a' Traditiók, avagy ha-
gyományok-is.
K. Meg-mutathadd-e azt példával? F. Meg, mert az eretnekek
együtt hízik velünk az Apostoli vallást, a' ki nincsen a' szent
írásban. Azon-kivül a' cseccsemősöket meg-kereztelik, Vasár-
napot szentelik.
K. Micfoda véték ellenkezik ilyenefen a' hittel? F. Az eretnekség.
K. Nagy véték-e az eretnekség? F. Igen-is az.
K. Miért nagy? F. Azért, mert el-rontya a' hitet, ki Istennek el-
ső ajándéka, és a' több ajándékoknak fundamentoma.
K. Miért még? F. Azért, hogy az embert atheusmufra, az-az,
az Isten tagadására viszi.
K. Kell-e magunkat ójnunk az Eretnekektől? F. Felettébb mint
a' pestistől.

Xxxxx

K. Hon-

- K. Honnan vette eredetét az eretnokség? F. Kaintól, ki első volt, ki az Istennek gond-viseletét, és itéletit nem hitte.
- K. Miféle vétkekből származnak most leg-inkább az eretnokségek? F. A' kevélységből, és bújaságból. A' mint Luthertől, és Kálvinustól.
- K. Miért engedi-meg az Isten az eretnokséget? F. Vagy a' bűnöknek büntetésére, vagy az igazaknak próbálására.
- K. Kik fundálták az igaz hitet? F. Krisztus-után, az Apostolok.
- K. Miképpen fundálták? F. Az egész világon-való tanítások-által.
- K. Miképpen még? F. Vérekké bé-pecsételvén tanításokat.
- K. Kik fundálták az új világon az igaz hitet? F. Az Apostoli férfiak.
- K. Miképpen fundálták? F. A' mint az Apostolok, tudományokkal, és ha kívántatott vérekké-is.
- K. Kik szerzették az Apostoli Crédót? F. Az Apostolok.
- K. Mikor szerzették? F. Mikor az egész világra el-szélednének, Krisztus Urunk 41-dik esztendejében.
- K. Miért szerzették? F. Hogy mindenütt egyenlő-képpen hinnének a' hitek.
- K. Szerzett-e ki-ki egy-egy ágazatot? F. Ez nem bizonyos. Elég az, hogy egyenlő akaratból szerzették.
- K. Miért parancsoltatik annak gyakorlása? F. Azért, mert az a' hitnek tükröje.
- K. Használ-e a' Sátán-ellen? F. Igen-is, minden incselkedési-ellen.
- K. Szükség-e tudni a' Hízek egy Isten? F. Nem csak tudni, hanem valamenyire érteni-is.

M Á S O D I K R E S Z.

A' Hízek egy Istennek, első részének magyarázattya, mely a' Szent Háromságnak első személyét illeti.

- K. Mellyik a' Hízek egy Istennek kezdete? F. Hízek egy Istenben.
- K. Meg-ismérhetni-e, mi légyen az Isten? F. Tekelletesen se meg nem ismérhetni, se meg-nem magyarázhatni.
- K. Sok-e az Istennek tekelleltsége? F. Száma-nélkül-való.
- K. Számlálly-elé egy-néhányat? F. Örökké-valóság, Meg-mérhetetlenség, Mindeneknek tudása, Mindenhatóság, Gondviselet, Irgalmasság, Igazság.
- K. Miért mondatik az Isten örökké-valónak? F. Mert öröktől-fogva volt, vagy, és léfzen.
- K. Miért mondatik meg-mérhetetlennek? F. Azért, hogy mindenütt jelen vagy, állatyaiban, és hatalmával.
- K. Miért mondatik minden-tudónak? F. Azért, mert mind az el-múltakat, mind a' jelen-valókat, s-mind a' következőket látta, és tudja.
- K. Tudgya-e minden gondolatinkat? F. Minden titkait szívünk-ack.

K. Mi-

- K. Miért mondatik mindenhatónak? F. Azért, hogy semmi fíncs ő-nála lehetetlen.
- K. Teremthetne-e több világot? F. Száma-nélkül-valót.
- K. Miben áll az Isten gond-viselete? F. A' teremtett-állatoknak igazgatásában; az Angyaloktól-fogva, leg-kissebb férgesekéig.
- K. Miben még? F. Az embereknek el-választásában, és meg-vevésében.
- K. Meg-vét-e az Isten valakit, minek-előtte látná, mi cselekedendő lenne? F. Semmi-képpen nem.
- K. Miben fénlík leg-inkább az Isten irgalmasága? F. Minden cselekedetiben, de kivált-képpen az emberek idvefétségében.
- K. Miben látzik az Isten igazsága? F. A' gonoszok büntetésében.
- K. Bizonyítsd-meg ezt példákkal? F. A' gonosz Angyaloknak, a' viz-özönnök, Sodomának, és más gonoszoknak büntetésében.
- K. Többen vannak-e az idvezülendők, vagy a' kárhozandók? F. Ha az egész világon-lévő embereket mind fel-veszszük, többen vannak a' kárhozandók, mert az eretnekek, és pogányok mind el-veszendők: azon-kivül, a' Krisztusnak igaz Anya-szent-egyházából-is fókán vannak kárhozandók. Ha pedig csak az igaz Anya-szent-egyházban-lévőket veszszük, többen vannak az idvezülendők; mert a' kisédedeken-kivül, az öregek-is fókán idvezülendők.
- K. Csak egy-e az Isten, avagy többen-is vannak? F. Csak egy.
- K. Miért neveztetnek tehát hárman: Atya, Fiú, és Szent Lélek? F. Mert az Isten, noha egy állatyaiban, de három személyében.
- K. Világosítsd-meg ezt, valami példával? F. Az ember lelkének három tulajdonsága vagy, értelem, akarat, és emlékezet, és ez a' három egy lélek. Azon-kivül, fogj-őszve három gyertyát, három léfzen a' gyertya, s-egy a' lángja.
- K. Mond-el a' Hízek egy Istennek első ágazattját. F. Hízek egy Istenben, mindenható Atyában, menynek, és földnek Teremtőjében.
- K. Mit teszen ez a' szó: Hízek? F. Azt teszi, hogy minden této-vázás-nélkül vallom, és tartom.
- K. Mit teszen ez: Hízek egy Istenben? F. Nagy külömbsege vagy, ezeknek: Hízem az Istent, Hízek az Istennek, Hízek az Istenben.
- K. Magyarázd-meg ezeknek külömbsegeket? F. Hízem az Istent, annyit teszen, hogy hízem, hogy Isten vagy. Hízek az Istennek, azt teszi, hogy mind el-hízem azokat, a' miket az Isten mond, hogy igazak. Hízek az Istenben, azt teszi, hogy hízek az Istenben, mint Alkotóban, Meg-váltóban, Meg-szentelőmben, és meg-jutalmazóban, kitől várom, nem csak e' világi áldásokat, hanem az örök életet-is.
- K. Mit teszen az Atya Istenben hinni? F. Az Atya-által értetik a' Szent Háromságnak első személye.
- K. Miért mondod ötet mindenhatónak? F. Azért, mert noha, a'

mindenhatalóság mind a' három személlyel közönséges, mind. azáltal, kiváltképpen az Atyának tulajdonittatik, mint mindenek kút-sejének.

- K. Miért hozatik leg-elsőszőr-is elé, a' hiszek egy Istenben, a' mindenhatóság? F. Hogy annál inkább hitelt adgyunk azoknak, a' mik benne foglaltatnak.
- K. Miben mutatta-meg leg-elsőszőr az Isten mindenhatóságát? F. Menynek, és földnek teremtésében.
- K. Mi vitte az Istent ezeknek teremtésére? F. Egyedül csak az ő jósága, mert nem szűkölködött a' teremtett állatok-nélkül.
- K. Nagy kötelessége van-e az embernek az Istenhez, a' teremtésért? F. Felettebb nagy, mivel az ember az Istenért teremtetett, és a' több teremtett-állatok az emberért.
- K. Mikor teremtette Isten az Angyalokat? F. Első nap, mikor az eget teremtette, mert nem teremtette azt úresen.
- K. Nagy-e az Angyaloknak száma? F. Felette nagy, és sokkal nagyobb az emberekénél.
- K. Nagy-e azoknak száma, kik az égből le-vettettek? F. Igen-is nagy, mert minden rendből estek-le, és azok helyébe rendeltettek az igazak.
- K. A' jó Angyalok igazgattyák-e a' világot? F. Igen-is, az elemmentomokat, tartományokat, templomokat, őltárokat, városokat, és embereket.
- K. Micsoda jókat vesznek az emberek, az őrző Angyaloktól? F. Mind testi, s-mind lelki jókat.
- K. Mutasd-meg a' testi jókat? F. Sok veszedelmektől őltalmazlak a' mi életünket, és inséginkben segítenek.
- K. Lelkünkre-nézve, miben segítenek? F. Hogy bűnökbe ne-esünk, és az Istennek bé-mutattyák a' mi könnyörgéinket, és más jó cselekedetünket. Ha pedig bűnben vagyunk, a' penitenciára ferkengetnek.
- K. Kikhez vannak leg-nagyobb gond-viseléssel? F. A' kik a' tisztaságot szeretik, és követik.
- K. Mikor kezdődik az őrző Angyal gond-viselése? F. Születésünktől-fogva.
- K. Meddig tart az ő gond-viselése? F. Halálunkig.
- K. Hát halálunk-után vannak-e valami jóval? F. Vannak, mert vagy mennyékbe, vagy purgatóriumba viszik lelkeinket.
- K. Mikor teremtette Isten az embert? F. Hatodik nap.
- K. Miképpen teremtette? F. A' maga képére, és hasonlatosságára.
- K. Miben áll az a' hasonlatosság? F. Abban, hogy az ember lelkére-nézve, tiszta lélek, halhatatlan, és részese lehet az örök életben.
- K. Természet-szerint-való tökéletességben teremtetett-e az ember? F. Igen-is abban. Illendő állatgyában, tudományban, a' több teremtett-állatokon-való uraságban, és más ajándékokban.

K. Ha

- K. Ha az ember nem vétkezett volna, meg-holt volna-e? F. Nem. Hanem az élet fájának segítségével, és az Istennek kivált-képpen-való ajándékából élt volna.
- K. Mint lett volna tehát dolga? F. Mikor az Istennek tetszett volna, halál-nélkül az Angyalok társaságába vitettetett volna.

HARMADIK RÉSZ.

A' Hiszek egy Istennek, második részének magyarázatja, mely a' Szent Háromságnak, második Személyéről szól.

- K. Miről vagyon a' Hiszek egy Istennek második része? F. A' megtestesült Isten Igéjéről, és annak nagy mély titkairól.
- K. Miért mondod nagy, és mély titoknak? F. Azért, mert más titkoknak fundamentoma, és titka.
- K. Miképpen háláljuk ezt meg az Istennek? F. Gyakorta róla elmélkedvén.
- K. Micsoda gyümölcse vagyon arról-való elmélkedésnek? F. Az Isten szeretetinek bennünk fel-gyűladása.
- K. Mi szükségé volt az Isten Igéje meg-testesülésének? F. Az, hogy a' nélkül nem szabadulhatott-meg az ember az ördögnek, és bűnnek fogságából.
- K. Hát-ha az ember nem vétkezett volna, meg-testesült volna-e az Ige? F. Nem.
- K. Hát az Atya, vagy Szent Lélek meg-testesülhetett volna-e, és az emberi nemzetet meg-válthatta volna-e? F. Mind kettő meg-lehetett volna.
- K. Miért testesült tehát inkább a' Fiú, hogy-sem az Atya, vagy Szent Lélek? F. Illendő vala, hogy a' természet-szerint-való Fiú-által, fogadott fiakká lennénk, és örököljék az örök életnek, a' honnan ki-estünk volt.
- K. Annál, hogy szent Fiát a' világért adta, nagyobb szeretetét mutathatta volna-e az Isten a' világhoz? F. Nem.
- K. Miért váltotta-meg inkább az Isten az embert, hogy-sem az Angyalokat? F. Az emberi természetnek gyarlósága indította arra.
- K. Eleget-tehetett volna-e az Angyal az ember vétkéért? F. Illendőképpen, és tekéletesen nem tehetett volna.
- K. Miben áll az az illendő, és tekéletes elég-tétel? F. Abban, hogy azon méltóságúnak kellett annak lenni, a' ki eleget-tett, a' minémű volt az, a' ki meg-bántatott.
- K. Fel-vitethetett volna-e nagyobb méltóságra, annál az emberi természet, hogy az Isteni természettel egyesült. F. Nem.
- K. A' régi Atyák nagy ohajtással várták-e az Ige meg-testesülését? F. Felettebb, a' mint sok helyen jelenti az írás.
- K. Miért halasztatott tehát olly fokkára? F. Azért, hogy Krisztus az időknek közepin akart el-jöni.

Xxxxx 3

2. §.

2. §.

- K. Mond-el a' második ágazatot. F. *Es JESUS-ban Krisztusban, ő egyetlen-og y Fiában mi Urunkban.*
- K. Miért hajtá sz' tédet a' JESUS neve említésére? F. Mert az leg-főbb neve a' meg-tesztült, Isten Fiának, és arra meg-hajlannak, a' mennyen, földön, és poklokön-lévőknek térdek.
- K. Kitől adatott az a' név neki? F. Az örök Atya Istentől.
- K. Nem-de-nem az Angyal adta-é azt a' nevet neki? F. Nem, hanem ő csak meg-jelentette a' Bölcsőságos Szűznek, és szent Jóságnak.
- K. Miért mondatik minden nevek-felett-való névnek? F. Mert a' több nevek fellyül-haladgya.
- K. Miért hivattatik JESUS Krisztusnak-is? F. Azért, hogy meg-kenettetett.
- K. Miképpen kenettetett-meg? F. Mint Pap, Király, és Próféta.
- K. Miért hivattatik Krisztus, az Isten egyetlen-egy Fiának? F. Mert az örökké-való születésben nincs több atyafia.
- K. Nem-de-nem mi-is az Isten fiai vagyunk-é? F. Ugy vagyón, fogadott fiai vagyunk, de ő természet-szerint-való Fia.
- K. Miért hivattatik mi Urunknak? F. Azért, hogy kivált-képpen magájává tett, szent vérével meg-váltván.

3. §.

- K. Mond-el a' harmadik ágazatot? F. *Ki fogontaték Szent Lélektől, születék szűz MARIA-tól.*
- K. Mikor fogontatott? F. Az Angyal közföntése, és szűz MARIA r'pondása-után: *Imé az Urnak szolgáló-leánya.*
- K. Mi szükség volt az Angyal követségére? F. Az, hogy tudná jövendő Fiát, minek-előtte méhében fogadná.
- K. Miért lett az a' követség az Angyal-által? F. Hogy az lenne, az embernek meg-újításában eszköz, a' mi volt veszedelmében.
- K. Mit értesz ezen? F. Azt, hogy a' gonosz Angyal Evával beszélgtevén, eredete volt a' bűnnek, és halálnak; A' jó Angyal beszélgetvén a' Bölcsőságos Szűzzel, kezdete volt a' malasztának, és életnek.
- K. Miért tulajdonittatik a' Szent Léleknek kivált-képpen a' Krisztus fogontatása? F. Mert a' jóságnak cselekedeti kivált-képpen neki tulajdonittatnak.
- K. Miért akart Krisztus Bethlehemben születetni? F. Egyért azért, hogy Dávid nemzetségéből volt; másért azért, hogy alacsony helyt akart választani.
- K. Miért akart jászolyban tétetni? F. Ezt akarta első oltárnak tenni, mellyen magát szent Attyának bé-áldozná.
- K. Miért akart akkor születetni, mikor az egész világon békeség volt? F. Hogy meg-mutassa, hogy ő a' békeségnek Fejedelme.
- K. Miért születtetett éjfélnél? F. Mert ő igaz Világosság lévén, a' mi fétéségünknek világosítására jött.

K. Mit

- K. Mit munkálódik mi-bennünk a' Krisztus születése? F. A' hitet, reménységet, és szeretetet gyarapította bennünk.
- K. Mit még? F. A' jászolyból, mint-egy prédikáló-székből tanít minket a' jóságos-cselekedetekre.
- K. Miért mondatik, hogy szűztől született? F. Azért hogy a' Bölcsőság Afzóny születése-előtt, születésekor, és születése-után szűzen maradt.
- K. Fájdalom-nélkül szült-é a' Bölcsőságos Szűz? F. Nem csak fájdalom-nélkül, hanem nagy örömmel-is.
- K. Kivántatott-é az ő születésekor bába? F. Semmiképpen nem, mert az ő születése minden fájdalom, és mocok-nélkül volt.

4. §.

- K. Mond-el a' negyedik Ágazatot? F. *Kinztaték Pontus Pilátusnak alatta, meg-fészítették, meg-bala, és el-temették.*
- K. Hol kezdte Krisztus az ő, szenvedését? F. A' Getsemani kertben.
- K. Miért kezdte a' kertben? F. Azért hogy a' kertben kezdődött a' mi nyavalyánk, és halálunk, az első Adam-által, tehát a' kertben kellett kezdődnie a' mi orvosságunknak, és életünknek-is, a' második Ádám-által.
- K. Valóságos vérről verített-é ott Krisztus? F. Valóságossal.
- K. Természet szerént volt-é az a' veritek? F. Természet-szerént, a' nagy szorongatás-miatt.
- K. Mit szenvedett Krisztus leg-előszőr Pontius Pilátus-alatt? F. Kegyetlen ostromozást.
- K. Miért mondod kegyetlennek? F. A' külömb-külobb-féle eszközökért, mert vezűzőkkel, kötelekkel, ostromokkal, sőt még vas-lánczokkal-is veretett.
- K. Mennyi számú ütés lehetett? F. Némelylek, jelenésből, azt tartják, hogy több volt őt ezernél.
- K. Mit szenvedett még? F. Tövis-féle keferes, és becstelen koronázatot.
- K. Miért hívod keferesnek? F. Mert nincs keferesebb fájdalom, mint mikor a' tövis-féle által-ligatták az ember fejét.
- K. Miért mondod becstelenné? F. Mert a' tövis koronát csűsságból tették a' fejébe.
- K. Mivel szaporították még ezt a' becstelenséget? F. Nádat, mint királyi pálczát adtak a' kezébe, és veres bársony köntöft, mint királyi öltözetet adtak rá.
- K. Mit szenvedett az-után? F. Nagy fájdalmokat a' kereszti vitéleiben.
- K. Miképpen azt? F. A' kereszti vitél, vérről öntözte az úczákat.
- K. Miért mondod a' kereszti, nagy terhnek? F. Egyért azért hogy nehéz volt, másért, hogy az egész világ vétkenek terhe rajta volt.

K. Mit

- K. Mit teszen az, hogy Simon Cyrenus Krisztust segítette a keresz-
vitelében? F. Hogy meg-mutassa, hogy minnyájunknak a' Kri-
stussal a' kereszttet kell viselnünk.
- K. Micsoda fájdalmi voltak még Krisztusnak? F. Szent kezeinek,
és lábainak által-liggatásiban.
- K. Miért akart fel-emeltetni a' keresztre? F. Hogy azon, mint ól-
táron fel-áldozná magát szent Attyának.
- K. Micsoda titok foglaltatik a' kereszttben? F. Az egész keresz-
tyéni tökéletesség.
- K. Miképpen? F. Az alsó része jelenti a' hitet a' felső része, a' re-
ménséget, a' szélesége a' szeretetet, hosszúsága, az áthatatóságot.
- K. Meztelen volt-e Krisztus egészszén a' kereszten? F. Bizonyos-
sabb, hogy az.
- K. Miért holt-meg Krisztus nagy kiáltással? F. Hogy meg-mutassa,
hogy hatalmas legyen az életben, és halálban.
- K. Miért hajtja-meg a' fejét halálakor? F. Hogy meg-mutassa,
hogy engedelmeiségből hal-meg.
- K. Miért akarta, hogy halálakor, a' dárdával meg-nyitassék szent
oldala? F. Hogy meg-mutassa hozzánk szívének belső szere-
tetét.
- K. Fájdalmas volt-e szent oldalának meg-nyitása? F. Nem volt
Krisztusnak, mert már meg-holt volt. Az volt pedig a' keresztt-
alatt álló Böldegságos Szűznek.
- K. Tisztességes volt-e a' Krisztus temetése? F. Igen-is az.
- K. Miképpen? F. Mert Fejedelmi emberek temették új sírba, és
a' testét tiszta gyölcsebe takarták, fű-szermámokkal meg-rakván.
- K. Miért választott tisztességes temetést, holott a' halála becstelen
volt? F. Mert meg-volt jövőndölve: *Dicsőséges léjzen az ő
temetése.*
- K. Miben áll a' Krisztus temetésének, leg-nagyobb dicsősége? F.
Abban a' szent testben, ki soha nem volt el-válva az Istenségtől.
- K. Miben még? F. A' sok csuda téteményekben, kik minden
időkben ott lettek.

5. §.

- K. Micsoda az ötödik Agazat? F. Szálla-alá poklokra, harmad-na-
pon halottaiból fel-támadá.
- K. Miképpen mondatik, hogy poklokra le-szállott? F. Azért
hogy az ő szent Lelke valósággal le-szállott Limbusba, ki a' föld-
nek alsó részén vagyon.
- K. Miért szállott Limbusba? F. Hogy a' szent Atyák lelkeiket
onnan ki-szabadítsa.
- K. Miért még? F. Hogy a' fetétség Fejedelmén diadalmat vegyen.
- K. Le-ment-e purgatóriomban-is? F. Le-ment, mert ha nem
mind-is, sokakat szabadított-ki onnan.
- K. Le-ment-e a' kárhozattak helyére-is? F. Nem, és onnan sen-
kit ki-nem szabadított.

K. Mi-

- K. Mikor támadott-fel Krisztus halottaiból? F. Harmad-nap, a'
pedig Vasárnap vala.
- K. Miért nem támadott-fel mindgyárt? F. Hogy el-hinnék; hogy
valósággal meg-holt.
- K. Hány óra volt, halála, és fel-támadása-között? F. Mint-egy
negyven.
- K. Mely-tájban támadott-fel? F. Vasárnap hajnal-tájban.
- K. Fel-vette-e testének minden részeit? F. Fel-vette, még szél-
lyel el-hullott haj-szálaits.
- K. Fel-vette-e ki-ontattatott vérét? F. Fel-vette.
- K. Miképpen az, holott a' kezikenőjén, a' dárdán, a' szegeken,
most-is látczik a' vére? F. Nem vér az állattyában, hanem
csak a' vének színe.
- K. Miért tartotta-meg Krisztus kezén, lábain, és oldalán a' seb-he-
lyeket? F. Hogy fel-támadásának valóságát meg-mutatná, és
azokat az Atya Istennek, mi-érettünk bé-mutatná.
- K. Micsoda gyümölcseink vagyon Krisztus fel-támadásából? F. A'
mi hitünk, és reménségünk meg-erősítettetik, hogy mi-is véle-
eggyütt fel-támadunk.
- K. Miért mulatott Idvezítőnk olly sokkáig e' földön fel-támadása-
után? F. Hogy annál inkább meg-erősitené, a' mi hitünket, a'
fel-támadásról.
- K. Kinek-jelent-meg leg-elsőszőr? F. A' Böldegságos Szűznek.
- K. Kinek másodszor? F. Maria Magdolnának.
- K. Kinek harmadszor? F. Más afizony-állatoknak, kik kenete-
ket visnek vala.
- K. Kinek negyedszer? F. Péternek, ki bűneit sirattya vala.
- K. Kinek ötödször? F. Az Emausba menő Tanítványoknak.
- K. Kinek hatodszor? F. Az őszve-gyűlt Tanítványoknak, Tamás-
nak ott nem létében. Es ismét nyolczad-nap múlva, Tamás
jelen-létében.

6. §.

- K. Mond-el a' hatodik ágazatot. F. *Méne mennyékre, üle a' min-
denható Atya Istennek jobbjára.*
- K. Micsoda helyről ment-fel? F. Az Olaj-fák hegyéről, a' hol je-
leket-is hagyott.
- K. Miért ment-fel arról a' hegyről? F. Hogy ott kezdené fel-ma-
gasztalását, a' hol meg-aláztatott volt.
- K. Mely-tájban ment-fel? F. Dél-tájban, mikor ebédelt volna Ta-
nítványival.
- K. Miképpen ment-fel? F. Fel-emelvén kezeit, meg-áldá Tanit-
ványit.
- K. Minémű pompával ment-fel? F. Az Angyalok ének-szóval
jöttek eleibe mint Királyoknak; a' szent Atyák lelkei pedig vi-
gasággal követik vala őtet.

Yyyyy

K. Mi-

- K. Miért ment mennyékbe? F. Hogy az írásokat, bé-töltené, és oda vonná a' mi szíveinket.
K. Miképpen akarja oda vonni? F. A' hit, reménség? és szere-
tet-által.

7. §.

- K. Micsoda a' hetedik ágazat? F. *Onnan léfzen el-jövendő itilni ele-
veneket, és holtakat.*
K. Nem-de-nem ki-ki mindgyárt ki-múlása-után meg-itiltetik?
F. Ugy vagyon meg.
K. Mi szükség tehát utolsó itilletnek lenni? F. Azért, hogy akkor
az egész emberi nemzet meg-itiltetik egyszer-s-mind, hogy ne
csak a' lélek, hanem a' test-is vegye vagy jutalmát, vagy bün-
tetését, a' mint a' lélekkel viselte magát.
K. Mond még más okát? F. Hogy meg-ismérjék a' gonoszok,
kit utáltak itt meg.
K. Hol léfzen az az utolsó, és közönséges itilet? F. Jósáfat völgyén.
K. Micsoda jelek lefznek az utolsó itilet-előtt? F. El-jön az An-
ti-krisztus, és fokakat el-csábit.
K. Kik lefznek elől-járói az Itillő Birónak? F. Illyés, és Enók,
kik még meg-nem holtanak.
K. Hol vannak most azok? F. A' földi paradicsomban, vagy más
olly dicsőséges helyen, kit csak az Isten tud.
K. Mit fognak azok akkor cselekedni? F. Sokakat a' penitencia-
ra térítnek; végtére a' Krisztus hitiért meg-halnak.
K. Micsoda jelek lefznek még az itilet-előtt? F. Jelek lefznek a'
Naphan, Holdban, és Csillagokban.
K. Mi lefz az-után? F. Az Ember Fiának jele, az-az, a' szent Ke-
refzt meg-látczik.
K. Mi-végre látczik? F. Az igazaknak vigasztalására, s-a' gono-
szoknak pirulására.
K. Kik hivattatnak az itiletre? F. Az egész emberi nemzet, még
a' gyermekek-is.
K. Külön állittatnak-é az igazak, a' gonoszoktól? F. Külön, az
igazak jobb-kézre, s-a' gonoszok bal-kézre.
K. Miről léfzen az itilet? F. Minden vétkekről, még a' titkon-
valókról-is.
K. Meg-itiltetnek-é a' jóságos-cselekedetek? F. Meg, hogy ki-nyi-
latkoztassék, ha valóságossan jók voltak-é, vagy nem.
K. Miről lefz még az itilet? F. Az Isten ajándékiról, ha jól él-
tünk-é vélek.
K. Micsoda Sententzia mondatik ott? F. Az igazaknak ez: Jöjje-
tek Atyámnak áldottai, vegyétek az országot, mely néktek vi-
lág kezdetitől-fogva készítettett.
K. Ki mondja ezt a' Sententziát? F. Krisztus Urunk, az Angya-
loknak sokaságától környül-vétetvén.

K. Mi-

- K. Micsoda Sententziájok lefz a' kárhozandóknak? F. Mennyetek-
el átkoztak az örök tűzre, ki az ördögnek, és az ő Angyali-
nak készítettett.
K. Micsoda léfzen a' kárhoztaknak leg-nagyobb büntetése? F. Az
Isten színetől-való örökké ki-rekelztés.
K. Mik következnek a' Krisztusnak rettenetes Sententziája-után?
F. Száma-nélkül-való átkozódások.
K. Mutasd-meg azt? F. Az atya, anya, fiát, s-leányit átkozzák,
vizontag a' fiak, s-leányok attyokat, s-anynyokat szidgyák, a'
lélek a' testre támad, a' test a' lélekre. Azon-kivül, mennyet,
és földet, sőt még magát az Istent-is átkozzák.
K. Miért mondatik az a' tűz örökké-valónak? F. Mert soha sem
lefz vége.
K. Mit teszen az, hogy meg-itilli az eleveneket, és holtakat? F.
Azt, hogy mind azokat meg-itilli, a' kik most élnek, s-mind
azokat, a' kik meg-holtak.
K. Mond más magyarázattyát? F. Az eleveneken értetnek az
igazak, a' holtakon a' kárhoztak.
K. Még-is add más magyarázattyát? F. Az eleveneken értetnek
azok, kik csak szintén itilet napjakor hálnak-meg; a' holtak-
kon, kik már az-előtt holtak-meg.

NEGYEDIK RESZ.

*A' Hízek egy Istennek harmadik része, mely czéloz a' Szent Három-
ságnak harmadik személyére, az-az, a' Szent Lélekre, és
abban foglaltatott más ágazatokra.*

1. §.

- K. Mond-el a' nyolczadik Ágazatot? F. *Hízek a' Szent Lélekben,*
K. Miről vagyon ez az ágazat? F. A' Szent Máromságnak harma-
dik személyéről, az-az, a' Szent Lélekről.
K. Egyenlő-é az Atyával, és Fiával a' Szent Lélek? F. Egyenlő
minden tekelletességekben.
K. Honnan mutatod azt meg? F. A' szent írásból, és az egész
Anyaszent-egyház váltásából.
K. Az Atyától, és Fiától származik-é a' Szent Lélek? F. Mind ket-
tőtől.
K. Miért mondatik elevenítő Léleknek? F. Azért, hogy lelki éle-
tet ad a' mi lelkeinknek, és az egész Anyaszent-egyháznak.
K. Miképpen mutatod azt meg? F. Valamint a' test holt lélek-
nélkül, úgy a' lélek-is holt, a' Szent Lélek-nélkül.
K. Jelent-é-meg valaha a' Szent Lélek? F. Sokszor, külömb-kü-
lömb formákban.
K. Mutasd-meg azt? F. Idvezítőnk meg-keresztelésékor galamb
képében, és azért irattatik gyakorta galamb képében.
K. Miért jelent-meg galamb képében? F. Azért, hogy a' galamb
tisztasága, jele a' Szent Lélek ajándékinak.

Yyyy z

K. Mi-

- K. Miképpen jelent még meg? F. Fényes felyhő képében, Krisztus színe változáskor.
- K. Miért jelent tüzes nyelvek képében, Pünkösd napján? F. Mert mint a' tűz fel-gerjesztette az Apostolok szíveket, és nyelveket, az Isten titkainak prédikálására.

2. §.

- K. Micfoda a' kilenczedik ágazat? F. *Hiszem a' közönséges keresztyén Anya-szent-egyházat, Szenteknek eggyesítségét.*
- K. Mi értetik az Anya-szent-egyházon? F. A' hiveknek gyülekezete, ki Krisztus-után, e' földön egy Fő Pásztor-alatt igazgattatik.
- K. Látható-e az Anya-szent-egyház? F. Olly látható mint a' Nap.
- K. Miért mondgyák tehát az eretnekek láthatatlannak? F. Mert vakok, kik mint a' baglyok, nem nézhetik a' világosságot.
- K. Miképpen nevezetik az írásban, az Anya-szent-egyház? F. Hol Isten országának, hol Krisztus Jegyességének, hol bé-kerített kertnek, hol titkos testnek.
- K. Sok-e, vagy csak egy az Anya-szent-egyház? F. Csak egy Főre, és tudományra-nézve.
- K. Kik hasogattyák, és vesztegetik ezt az eggyesítséget? F. Az eretnekek.
- K. Miképpen? F. Mert külömb hamis tudományt hintetnek.
- K. Mutasd-meg azt? F. Tagadgyák a' Sacramentumokat, és a' hitnek más ágazatit.
- K. Miért mondatik az Anya-szent-egyház szentnek? F. Azért, hogy szentséget tanít mind tudományában, s-mind erkölcsiben.
- K. Miért még? F. Mert benne vannak a' meg-szentelésnek eszközei, a' szent Sacramentumok, és az ő Feje Szenteknek Szente.
- K. Miért még? F. Mert ő-kivüle se szentség nem adatik, sem idvesség.
- K. Idvezülhet-e ki-ki az ő vallásában? F. Nem. Valamint a' Nőé bárkáján-kivül senki nem idvezülhetett, úgy az Anya-szent-egyházon-kivül senki nem idvezülhet.
- K. Miért hívod közönségesnek az Anya-szent-egyházat? F. Azért, hogy ki-terjedett az egész földre, és annak minden tartományra, és határra.
- K. Magyarázd-meg ezt világosabban? F. Mert nincsen az az ország, az a' nemzet, a' kiben nem volt volna eddig, vagy most nem volna, avagy most nem prédikáltatnék, a' közönséges keresztyén Anya-szent-egyháznak vallása.
- K. Miért mondod az Anya-szent-egyházat Apostolinak? F. Azért, hogy az Apostoloiktól fundáltatott, és mind eddig fen-maradtott.
- K. Miért nevezed az Anya-szent-egyházat Romainak? F. Azért, mert a' Romai Anya-szent-egyház Annya a' többinek, kinek Krisztus az elsőséget adta.

3. §.

3. §.

- K. Mit értefz azon: *Hiszem a' Szenteknek eggyesítségét?* F. Azt, hogy a' Szentek, és igazak-között ollyan eggyesítség, és egymással-való közlés, és szövetség vagyon, a' minémü szokott lenni azon testnek tagjai-között.
- K. Mit értefz még? F. Azt, hogy az Anya-szent-egyházban közönségesek a' szent dolgok.
- K. Micfodák azok a' szent dolgok, kikben közösülünk? F. A' Krisztus szent vérének, és szenvedésének érdemi, szent Sacramentumok, malasztanak ajándéki, és az Isten igéje.
- K. Közösülünk-e egy-más jó-cselekedetiben-is? F. Közösülünk, mert mivel egy testnek tagjai vagyunk, ha valaki imádkozik, vagy bőjtöl, &c. nem csak magáért bőjtöl, vagy imádkozik, hanem mindenkért.
- K. Mutasd-meg azt valami hasonlatossággal? F. Mikor a' fül hall, a' szem lát, a' száj eszik, nem csak magának, hanem az egész testnek, és abban-lévő tagoknak használ.
- K. Részesülnek-e ez illyen jó-cselekedetekben a' gonoszok-is? F. Valamennyire.
- K. Miképpen? F. Ugy hogy az igazak gyakorta malasztot nyerne nékiek. Azon-kivül, az igazakra-nézve, sokszor az Istennek bocsizú-állásától meg-menekednek.
- K. Vagyon részek, és hasznok a' jóságos-cselekedetekben, a' purgatóriomban-lévő lelkeknek? F. Vagyon. Mert mivel a' hit, reménség, és szeretet-által velünk öfve vannak kötve, segítetnek az élőknek jóságos-cselekedetek-által.

4. §.

- K. Mond-el a' tizedik ágazatot? F. *Hiszem a' bűnőknek bocsánattját.*
- K. Van-e olly nagy véték, a' ki természet-szerint bocsánatathatlan volna? F. Nincsen.
- K. Miért? F. Azért, hogy a' Krisztus érdemi, irgalmasága, és malasztja fellyebb-valók, és méltóságosabbak, a' bűn gonofságának nagyságánál.
- K. Lehet-e olly nagy sokaságú véték, a' ki meg-nem bocsáttathatik? F. Nem lehet, csak az ember igazán, és valóságossan meg-térvén, tartson penitencziát.
- K. Miért mondatnak tehát, a' Szent Lélek-ellen-való vétkek bocsáttathatlanoknak? F. Azért, hogy nehezen bocsáttatnak-meg, mivel-hogy ellene-állanak a' Szent Lélek malasztjának, és sugarlásának.
- K. Meg-bocsáttatják-e egy-egyik halálos bűn, a' máfik-nélkül? F. Semmi-képpen nem.
- K. Miért? F. Azért, hogy a' bűnnek meg-bocsátása, az Isten-nel-való barátság, ha pedig egy bűn meg-nem bocsáttatik, nem lehet az ember az Isten malasztjában, és barátságában.

Yyyy 3

K. Tud-

- K. Tudhattya-e valaki, hogy bizonyosan meg-bocsáttattak a' bűnei? F. Az Istennek kiváltképpen-való meg-jelentése-nélkül, nem tudhattya bizonyosan.
- K. Miképpen nyughatik tehát meg az embernek lelki-ismérete, ha bizonyosan nem tudhattya? F. Elég a' meg-nyugovásra, ha csak hihető fundamentoma van-is, bűneinek bocsánattjáról, ki mindenkor meg-van, ha azt az ember véghez-vízi, a' mire köteles.
- K. Bizonyos lehet-e az igaz ember, a' jóban végig meg-maradásáról? F. Nem, ha csak az Isten kivált-képpen ki-nem jelenti.

5. §.

- K. Micfoda a' tizen-eggyedik Agazat? F. *Hiszem a' testnek fel-támadását.*
- K. Mit értesz a' testnek fel-támadásán? F. Azt, hogy a' test fel-támad, és ismét azon lélek meg-eggyesül véle.
- K. Miképpen támadhat-fel, a' porrá-lelt test? F. Könnyen az Isten hatalmával.
- K. Mutasd-meg ezt valami hasonlatossággal? F. A' földbe vetett búza-szem meg-rothad, és mint-egy meg-hal, az-után kicsírázik, meg-újul, és mint-egy fel-támad.
- K. Azon test támad-e-fel? F. Ugyan azon, noha külömb tulajdonsági léfznek.
- K. Micfoda tulajdonsági? F. Szenvedhetetlenség, Fényesség, könnyűség, és vékonyság.
- K. Micfoda forma állatban támadunk-fel? F. Ollyanban, a' minéműben Krisztus fel-támadott.
- K. Micfoda nagyságban támadunk-fel? F. A' minéműben léendő volt ki-ki leg-jobb erejében, illendő-képpen.
- K. Miért mondod illendő-képpen? F. Azért hogy akkor sem Oriások, se törpék sem görbe-hátúak, se csónkák, és bennák nem léfznek.
- K. Tehát a' kisderek nem támadnak-fel? F. Sőt igen-is, de nem gyermeki, hanem tekéletes állapotban.
- K. Miképpen lesz a' fel-támadás? F. Az Arkangyal szavára, ki lesz, az Isten trombitájával.
- K. Miért lesz trombita szóra? F. Hogy az Angyalok kézfek legyennek, a' testeknek őszve-szedésére.
- K. Mi lesz az-után? F. A' halottak hallani fogják a' firokban, mint az Isten erejének szavát.
- K. Micfoda helyen léfzen a' fel-támadás? F. Azon a' helyen, a' hol nagyobb része léfzen a' testnek, a' hová a' több részeket-is elé-vízik az Angyalok.
- K. Nappal-e, vagy éjjel léfzen a' fel-támadás? F. Hihetőbb hogy hajnal-tájban, a' mikor Krisztus-is fel-támadott.

6. §.

6. §.

- K. Micfoda a' tizen-ketődik Agazat? F. *Hiszem az örök életet.*
- K. Miért hozatik elé utólszor ez az ágazat? F. Azért, hogy az örök élet utolsó végünk, és jutalmunk, kit most a' hit-által mint utólsót várunk.
- K. Az örök életre teremtetek-e minnyáján? F. Minnyáján.
- K. Bé-mennek-e tehát minnyáján az örök életre? F. Nem minnyáján.
- K. Miért nem minnyáján? F. Azért, hogy nem minnyáján követik azt az utat, és eszközöket, a' mellyeket az Isten elejekbe adott.
- K. Az Istenben vagyon-e tehát, és az ő malasztjában a' fogyatkozás, hogy némelylek az örök életbe nem jutnak? F. Nem.
- K. Honnan vagyon tehát a' fogyatkozás? F. Az embernek szabad-akarattjától, ki nem él, az Isten malasztjával, és eszközökkel.
- K. Miben áll az örök élet? F. Először az Istennek színről színre látásában.
- K. Látunk-e valamit mást mennyékben, az Istenen-kivül? F. Az Istennek minden tökéletességit, és ő benne, mint tükörben a' teremtetett-állatokat.
- K. Mi következik ebből a' látásból? F. Az Istennek örökké-való szeretete, és benne-való gyönyörűség, és öröm.
- K. Mi következik még az Isten szeretetéből? F. Dicfirt, és vég-nélkül-való ének-szó, kinek soha vége nem léfzen.
- K. Miért nem léfzen vége? F. Azért, hogy az Isten látásának, szeretetének, s-benne-lévő örömnének soha vége nem léfzen, kitől származik a' vig ének-szó.

Ö T Ö D I K R E SZ.

A' Reménységről.

1. §.

- K. Micfoda jóságos-cselekedet kívántatik a' keresztyénben a' hit-után? F. A' Reménység.
- K. Micfoda a' reménység? F. Istentől belénk öntetett lelki jóság, mely-által bizonyos hiedelemmel (az-az, erős bizodalommal) várjuk idvességünknek, és az örök életnek javait.
- K. Micfoda gyümölcsöt hoz mi-bennünk a' reménység? F. Bátorit az Isten útain-való járásra.
- K. Mit még? F. Vigasztallya a' mi lelkeinket, e' világi inségekben.
- K. Mit még-is? F. Halálunkor, minden félelemtől, és rettegéstől meg-ment bennünket.
- K. Miképpen ellenkezik a' világi reménységgel? F. Ugy hogy a' világi meg-csállya az embert, és végtére félelemmel bé-tölti, ez pedig nem.
- K. Miért mondod, hogy a' reménység, erős bizodalommal-való várása az örök életnek? F. Azért, hogy az igazak nagy bizodalommal várják a' következendő jókat.

K. Mi-

- K. Miben fundáltatik az a' bizodalom? F. Az Isten igiretében, ki meg-igirte, hogy annak el-nyerésére segítséget, és erőt-is ad.
- K. Miben fundáltatik még? F. A' mi jóságos-cselekedetinkben-is; mert azok-által-is némünémű-képpen bizonyosá tesztük az örök életnek el-nyerését.
- K. Erdemefek-e tehát a' mi cselekedetink az örök életre? F. Erdemefek.
- K. Szabad-e az örök életre-nézve jót cselekednünk? F. Szabad.
- K. Szabad-e biznunk a' mi jó-cselekedetinkben? F. Szabad annyira, a' mennyire az Isten malasztjából származnak.
- K. Miképpen erősíttetik még meg a' mi reménségünk? F. A' jóban végig-való meg-maradáással.
- K. Honnan származik a' jóban-való végig meg-maradás? F. Az Istentől, és ez kiváltképpen-való ajándéka az Istennek.
- K. Miért? F. Mert a' kinél az az ajándék vagyon, el-választatott.
- K. Vannak valami jelei az el-választásnak? F. Vannak hihető jelei.
- K. Számlálly-elé egy-néhányat? F. Az Isteni dolgokban gyönyörködés, a' világiaknak meg-átállása, az örök életre-való óhajítás.
- K. Ellenkezik-e az Isteni félelem a' reménséggel? F. Nem; sőt közönségesen együtt-jár vele.
- K. Miképpen lehet az, holott a' reménség bizodalom, a' félelem pedig bizonytalanság? F. A' reménség az Isten segítségére néz, a' félelem pedig a' mi erőtlenségünkre.
- K. Mi ellenkezik a' reménséggel? F. A' kétségbe-esés, és az Isten irgalmaságáról-való vakmerő bizodalom.
- K. Nagy vétek-e, a' kétségbe-esés? F. Felettből nagy, és veszedelmes.
- K. Miért? Mert ellenkezik az Isten irgalmaságával, Mindenhatóságával, és érdemivel.
- K. Miért mondatik felettből veszedelmes véteknek? F. Azért hogy utat nyit minden gonofságokra.
- K. Magyarázd-meg ezt? F. Mert közönségesen ez, a' kétségbenesteknek szavok: *Ha el-kell kárboznom, tehát minden gyönyörűségekben, és gonofságokban élek, a' mig élhetek.*
- K. Miért ellenkezik a' reménséggel, az Isten irgalmaságában-való vakmerő bizodalom? F. Azért, hogy szabadon viszi az embert a' gonofságra, mint a' kétségben-esés.
- K. Miképpen lehet az? F. Mert a' kiből a' vakmerő bizodalom vagyon, szabadon rohan minden gonofságra, minden Isteni félelem-nélkül.
- K. Micsoda itéletben vannak az ilyen vakmerők? F. Ebhen: *Jó, és irgalmas az Isten, ha vétkezem-is, és minden gonosz kívánságomat bé-öltöm-is, meg-bocsátja bűneimet.*
- K. Szabad-e, a' bűnök meg-bocsánattya reménsége-alatt, a' penitencia-tartást halasztani? F. Nem szabad, mert fokszor meg-csallja az embert.

- K. Micsoda első cselekedete az reménségnek? F. Az imádság.
- K. Micsoda az imádság? F. Az elmének az Istenhez fel-emelése, mellyel vagy az Istent dicídjuk, vagy jót kérünk meg-adatni, vagy a' gonoszt el-távoztatni.
- K. Jó, és hasznos-e az imádság minden helyen? F. Igen-is az.
- K. Miért parancsoltatik tehát hogy a' templomba járjunk imádkozni? F. Azért hogy a' templom kiváltképpen az Istennek szenteltetett, és imádságnak, és a' templom az Isten, és imádságnak háza.
- K. Kedvesebb-e az imádság a' templomban? F. Kedvesebb.
- K. Miért? F. Azért, hogy a' Krisztus jelen-léte-előtt vagyon, ki jelen vagyon az óltári Szentségben.
- K. Miért még? F. Azért, hogy mikor közönségesen imádkozunk a' templomban, az Anya-szent-egyház érdeméből bősöföbbé leszén.
- K. Kell-e minden időben imádkozni? F. Minden időben.
- K. Miképpen lehet az? F. Ugy ha minden cselekedetinknek tárgyul tesztük az Istent.
- K. Micsoda idő leg-alkalmasabb az imádságra? F. A' reggeli, és estvéli.
- K. Miért a' reggeli? F. Azért, mert a' reggeli idő el-szálllyesztí a' fetétséget, és fel-nyittya a' mi szívünket az Isten világosságának.
- K. Miért az estvéli idő? F. Azért, hogy az estvéli idő bé-teszt a' mi szívünket a' pokol fetétsége-előtt.
- K. Mit kell estve mivelnünk? F. Lelkünk-isméretit meg-kell vizsgálunk, és bűneinkről bocsánatot kérünk.
- K. Mit kell még? F. Hálákat kell Istennek adnunk, azon napon vett javaiért, és ajándékiért.
- K. Mit kell cselekednünk reggel? F. Hálákat adnunk, az étczaki gond-viselésünkért.
- K. Mit még? F. Az napi minden cselekedetinket bé-kell az Istennek mutatnunk.
- K. Mikor kívántatnak leg-inkább a' közönséges, és magánosan-való könyörgések? F. A' közönséges inségekben.
- K. Mit értezz a' közönséges inségekben? F. Az egész népnek ostromozását.
- K. Micsoda ostromozások azok? F. Dög-halál, éhség, és háborúságok.
- K. Van-e ereje az imádságnak, azoknak el-fordítására? F. Felettből nagy, ha a' penitencia-tartással öszve-foglaltatik.
- K. Miért mondod, ha a' penitencia-tartással öszve-foglaltatik? F. Azért, hogy azok a' bűnöktől származnak, a' penitencia-tartás által pedig el-rontatnak.
- K. Micsoda leg-nagyobb az Isten ostromi-között? F. A' háborúság.

- K. Miért? F. Azért, hogy minden gonofzságokat magával hordoz.
 K. Add még más okát? F. Azért, hogy többire, a' kik a' hadakban meghalnak, örökké el-vesznek.
 K. Mond még-is más okát? F. Mert magával hordozza a' háborúság a' dög-halált, és éhséget.
 K. Mik kívántatnak a' jó imádsághoz? F. Sok kívántatik.
 K. Mondgy egyet? F. Előszőr az elmének tétovázása-nélkül kell lenni, és a' szívnek fohászkodásával.
 K. Honnan vannak az elmének tétovázási az imádságban? F. Hol a' mi romlott állapotunkból, hol a' gonofz szokásból, hol a' gonofz léleknek incselkedéséből.
 K. Hát ha akaratunk-ellen vannak elménknek tétovázási? F. Akkor nem akadályoztatják az imádságnak gyümölcsét.
 K. Mi kívántatik még az imádsághoz? F. Alázatosság, magunkban-való nem bizás, hanem az Istenben-való erős bizodalom.
 K. Miben áll az Istenben-való erős bizodalom? F. Az Isten irgalmaságában, és a' JESUS Krisztus érdemiben.
 K. Mi kívántatik harmadszor az imádsághoz? F. Az imádságban-való álhatalosság.
 K. Miért? F. Mert gyakorta el-végzette az Isten, hogy meg-nem halgat, hanem ha álhatalossan főkkáig imádkozunk.
 K. Miért cselekszi azt? F. Hogy meg-próbálja a' mi békeségtúrásunket, és mi-is inkább meg-ismérjük a' mi nyomorúságinkat.

3. §.

A' Mi-Atyánkról.

- K. Mellyik leg-főbb imádság? F. A' Mi-Atyánk, avagy Urunk imádsága.
 K. Miért? F. Azért, mert a' mi Urunk JESUS Krisztus szájából származott.
 K. Kik tanulták azt meg leg-előszőr? F. Az Apostolok önnön-magától Kristustól.
 K. Miért tanította arra az Apostolokat? F. Azért, hogy főmájok lennie az imádságban, mely-szerint tanitanának másokat-is, ki meg-maradna világ végéig.
 K. Miént adott illy rövid imádságot? F. Azért, hogy senki nem-menthetné magát, hogy meg-nem tanulhatná.
 K. Kell-e azt kinek-kinek a' maga nyelvén tudni? F. Igén-is, hogy annál inkább az elméje fel-gerjedgyen.
 K. Hány része vagon a' Mi-Atyánknak? F. Három.
 K. Mit foglal az első része magában? F. Az Istenben-való bizodalmat, kit Atyánknak nevezünk.
 K. A' második részében mi vagon? F. Négy-féle jó, kit Istenből kérünk.
 K. A' harmadik része miről szól? F. Három gonofsról, kiktől meg-oltalmaztatni kívánunk.

K. A'

- K. A' Mi-Atyánknak hány kérdés vagon? F. Hét.
 K. Mi vagon abban a' hét kérdésben? F. Minden, valamit Isten-től kell kérnünk.

4. §.

- K. Mond-el a' Mi-Atyánknak elejét? F. *Mi-Atyánk, ki vagy mennyekben.*
 K. Miért kezdetik így? F. Hogy fiúi bizodalommal legyünk az Istenhez, mint Atyánkhoz.
 K. Miért mondatik az Isten, *Mi-Atyánknak*? F. A' teremtetéért, meg-váltásért, meg-szenteletéért, és meg-dicsőítéért.
 K. Miért nem mondd: *En Atyám, ki vagy mennyekben*, hanem, *Mi-Atyánk*? F. Azért, hogy minnyájunknak egy Attya vagon mennyekben, és minnyájunkért, mint atyánkháért kell imádkoznunk.
 K. Jelen van-e az Isten mindenütt? F. Jelen vagon állatnyában, jelen-vóltával, és hatalmával.
 K. Miért mondd tehát, *ki vagy mennyekben*? F. Azért, hogy ott vagon kivált-képpen, és ott mutattya-meg dicsőséget.
 K. Mire intenek még azok az igék: *ki vagy mennyekben*? F. Hogy a' mi szívünket, és lelkünket odá emellyük.

5. §.

- K. Mond-el az első kérést? F. *Szenteltessék a' te neved.*
 K. Mit kérünk itt? F. A' mi örök Atyánknak, az Istennek tisztetletit, és dicsőségét, mert ugyan-is, a' jó fiaknak leg-előszőr-is azt kell kérniek, és keresniek.
 K. Miképpen szenteltetik az Isten neve? F. 1. Dicshiretek-által. 2. A' mi jó erkölcsünk, és jó magunk-viseleté-által. 3. A' hitelenek, és eretnekek meg-téríté-által. 4. A' bűnökből ki-térés-által.
 K. Miképpen még? F. Az ő szentségéről, jószágáról, szeretetről, &c. való elmélkedés-által.
 K. Kicsodák szentelik leg-inkább az Isten nevét? F. A' kik érette üldözéseket, és mártýromságokat szenvednek.
 K. Miképpen szenteli az együgyű község? F. Nagy tisztetlennel említvén az Isten nevét, és mindenekben, az ő dicsőségére czélolván.
 K. Kik becstelenítik az Isten nevét? F. Az átkozódók, szitkozódók, hamissan, és ok-nélkül esküdők. Azon-kivül, a' bűnökből meg-általkodtak, az eretnekek, a' pogányok.

6. §.

- K. Micsoda a' második kérdés? F. *Jöjjen te országod.*
 K. Hány-féle ország értetik itt? F. Három-féle. 1. A' természetnek országa. 2. Malasztanak országa. 3. Dicsőségnek országa.

Zzzzz z

K. Mi

- K. Mi értetik a' természetnek országán? F. Az, mellyel minden teremtetett-állatokon országol Isten.
- K. Micfoda a' malasztnak országa? F. Az, mellyel Isten országol az emberekben, kivált-képpen a' jókban, a' malaszt-által, és igazgattya a' jora.
- K. Mit értesz a' dicsőségnek országán? F. Azt, mellyel Isten minden ellenségit az örök tömlöczben rekesztvén, és kedves hiveit, és barátit mennyekben bé-fogadván, egyedül örökké uralkodik.
- K. Miképpen uralkodik mi-bennünk? F. A' Szent Léleknek malasztja-által, a' belső szívbeli békeség-által, lelkünk-ismérete csendesége-által.
- K. Miképpen juthatunk a' dicsőségnek országába? F. Sok-féleképpen.
- K. Számláld-elé azokat? F. Némellyek erőszakkal, mások kereskedéssel; némellyek lopással, mások kényszerítéssel.
- K. Kicsodák azok, a' kik erőszakkal ragadgyák? F. A' kik külbömb-külbömb-féle testi fanyargatásokkal mind magokon, s-mind menyországokon erőszakot tesznek.
- K. Kik veszik-el kereskedéssel? F. Kik javaikat a' szegényeknek ki-osztják.
- K. Kik lopják-el? F. Kik titokban cselekszik a' jóságos-cselekedeteket.
- K. Kik hajtatnak oda erővel? F. A' kik külbömb-külbömb-féle inségeket, nyomorúságokat szenvedvén, az Istenhez folyamodnak.

7. §.

- K. Mond-el a' harmadik kérést? F. *Légyen te akaratod.*
- K. Mit kérünk itt? F. Hogy az ő parancsolatit, és tanácsit betölthessük.
- K. Mit még? F. Hogy az Istennek kedves akarattya, és tetczése mi-bennünk bé-telleyesedgyék.
- K. Tartozunk-e azt akarni, a' mit az Isten? F. Tellyességgel a' mint neki tetczik.
- K. Miért? F. Azért, hogy tartozunk az Isten akarattyának engedni.
- K. Miért mondgyuk: *Légyen te akaratod, miképpen mennyekben, azon-képpen e' földön-is?* F. Azért, mert hogy a' mi engedelmeiségünk tekéletes legyen, az Angyalokét kell követni.
- K. Miképpen lehet az? F. Valamint az Angyalok tekéletesen, ferénnyen, és fáradszhatatlanul engednek az Isten akarattyának, úgy mi-is.
- K. Miképpen éri-el az ember ezt a' tekéletesiséget? F. Ha mindenben egyet-ért az Isten akarattyával, még az ellenkező dolgokban-is.

8. §.

8. §.

- K. Micfoda a' negyedik kérdés? F. *A' mi minden-napi kenyerünket add-meg nekünk ma.*
- K. Mit kértünk a' fellyebb-való három kérdésben? F. Lelkünkre nézendő jókat. 1. Az Isten dicsőségét. 2. A' mi lelkünk javait.
- K. Mit kérünk hát ebben a' kérdésben? F. Testünkre nézendő jót kivált-képpen.
- K. Mi értetik itt a' kenyéren? F. Minden, valami szükséges az ember táplálására. úgy-mint, étel, ital, ruházat, &c.
- K. Miért mondatik *mi kenyerünket?* F. Azért, hogy azt adgya, a' mit igaz munkánk-által miénk-é teszünk, és nem hamis ragadomány-által, mert ez nem a' miénk.
- K. Miért mondgyuk *minden-napinak?* F. Azért, hogy minden-nap szükségünk, mert ám-bár el-tett javaink legyenek, de ha az Isten el-veszi áldását, mind semmik.
- K. Miért mondgyuk *nekünk?* F. Azért, hogy ne-csak magunkért, hanem másokért-is kérjünk.
- K. Miért mondgyuk, *ma?* F. Azért, hogy meg-emlékezzünk az Isten gond-viseléséről.
- K. Mi értetik még itt a' kenyéren? F. Lelki eledel.
- K. Micfoda a' lelki kenyér, vagy eledel? F. Valami lelkünket táplállyá.
- K. Számláld-elé azokat? F. Az Isten Igéje, akár halljuk, akár olvassuk, könyörgések, belső fugarlások, a' Sz. Lélek ajándéka &c.
- K. Micfoda még leg-főbb lelki eledelünk? F. A' Krisztusnak szent teste, az öltári Szentségben, ki *Angyalí Kenyernek* neveztetik.
- K. Kérjük-e ezt-is ebben a' kérdésben? F. Igen-is.
- K. Miképpen mondatik ez minden-napi kenyérnek? F. Azért, hogy eleinten minden-nap vették a' keresztyének, s-ma-is ilendő, hogy lelki-képpen vegyék.

9. §.

- K. Mond-el az ötödik kérést? F. *Es bocsásd-meg nekünk, a' mi vétkeinket, miképpen mi-is meg-bocsátunk ellenünk vétetteknek.*
- K. Mit foglal magában, ez a' harmadik rész? F. Három gonofztól-való meg-fzabadulást.
- K. Számláld-elé azokat a' gonofzokat? F. 1. A' bűn. 2. A' ké-sértet. 3. A' bűnökért-való büntetés.
- K. Mit kérünk ebben a' kérdésben? F. Bűneinknek bocsánattyát.
- K. A' bocsánandóknak-e, vagy a' halálofoknak? F. Mind két rend-bélinek.
- K. Miért kéred a' bocsánandóknak? F. Azért, mert mivel ezektől alig menekedhetünk-meg, ezeknek-is bocsánattyát kérjük.
- K. Micfoda eszközökkel bocsáttatnak-meg azok? F. A' szentelt víz öntözésével, mellyünk útásával, a' Sacramentumok gyakorlásával.

- K. Miképpen kérjük itt a' halálos vétkeknek meg-bocsátását? F. Hogy az Isten adgyon malasztot, hogy meg-fizánhafluk, és bán-hafluk bűneinket, és igaz penitenciát tarthaflunk.
- K. Miért mondatnak a' bűnök adófságoknak? F. Azért, hogy méltókká tefznek az örök kárhozatra, és adófsókká azokért-va-ló fizetéfre, ha halálosok.
- K. Miért mondod: *a' mi vétkeinket*? F. Azért, hogy mint egy Atyá-nak fiai kötelesek vagyunk, mások bűnökért-is könyörögni.
- K. Miért mondod: *miképpen mi-is meg-bocsátunk &c*? F. Azért, hogy meg-nem bocsáttya Isten a' mi vétkeinket, ha mi-is má-sóket meg-nem bocsáttyuk.

10. §.

- K. Mond-el a' hatodik kérést? F. *Es ne-igy minket késértetbe.*
- K. Mentek lehetünk-e minden késértettől, ebben az életben? F. Nem; mert ez az élet késértet.
- K. Mutasd-meg azt? F. Mert nincsen az a' szent rend, és hely, a' hová a' késértet bé-ne férkezzen.
- K. Mutasd-meg azt példák-ból? F. Krisztus önnön-maga késértetet szentvedet, szent Pál, és más Szentek-is.
- K. Miért kérjük tehát, hogy késértetbe ne-vitessünk? F. Azt kérjük itt, hogy a' késértetektől meg-ne győzettefsünk, kire szükséges az Isten malasztja.
- K. Hasznosnak-e a' késértetek? F. Gyakorta.
- K. Miképpen? F. A' késértetekben ismérjük-meg gyarlóságinkat, és azokban alázzuk-meg magunkat, és az Istenhez folyamodunk.
- K. Hasznosnak-e még? F. Nevelik bennünk az érdemet, ha elle-nek-állunk.
- K. Vannak-e orvosságok a' késértetek-ellen? F. Nem csak egy.
- K. Számláld-elé azokat? F. 1. Buzgó imádság. 2. A' Krisztushoz, és az ő sebeihez-való folyamodás. 3. A' Böldegságos Szűzhöz-
való fohászzkodás. 4. A' Szentekhez-
való járulás, kivált, a' kik a'-féle késérteteket szentvedtek. 5. A' négy utolsó dolgok-ról-
való elmélkedés. tudni-illik: Halálról, Itéletről, Pokolról, és az örök dissóségről. 6. A' szent gyónásnak, és communió-nak gyakorlása. 7. Eleinte, a' késértetek-ellen-
való állás. 8. A' gonofzra-
való alkalmatofságoknak el-távoztatása.

11. §.

- K. Micfoda az hetedik, és utolsó kérés? F. *De szabadíts-meg min-
ket a' gonofztól.*
- K. Mit kérünk itt? F. A' gonofz ellenségtől, az-az a' Sátántól-
való meg-örzést.
- K. Miért mondod gonofznak? F. Mert felettébb gonofz, és min-den gonofzság két-feje.
- K. Jó lehet-e valaha? F. Soha sem.

K. Mi-

- K. Miért? F. Azért, hogy meg-általkodott a' gonofzságban, és elcitol-fogva, mind örökké vétkezni fog.
- K. Mit kérünk még itt? F. Az ördög tagjaitól meg-öriztetni, a' kik nem mások, hanem a' gonofz emberek.
- K. Miért mondatnak az ő tagjainak? Mert az ő gonofzságit közli vélek.
- K. Kik leg-inkább közelebbek a' fejéhez? F. A' kevélyek.
- K. Kikkel közli nyelvét? F. Az átkozódókkal, szitkozódókkal, és hamisan esküdőkkel.
- K. Kiknek adgya fogait? F. A' rágalmazóknak.
- K. Kik veszik a' füleit? F. A' kik örömeft halgattyák, a' trágár beszédeket, rágalmazásokat, és fajtalan énekeket.
- K. Kik járúlnak a' nyakához? F. Az eretnekek.
- K. Kiknek nyujtya kezeit? F. ragadozóknak, húzóknak, fosztók-nak, árvák és özvegyek nyomorgatóinak.
- K. Kik közelgetnek a' hasához? F. A' tobzódók, és búja életűek.
- K. Kik ragaszkodnak a' szívéhez? F. A' harag-tartók, és gyűlöl-séggel forrók.
- K. Kik követik lábait? F. A' kik minden gonofzságra serények.
- K. Mit kérünk itt végtére? F. Minden-némű gonofztól-
való meg-szabadulást.
- K. Micfodák azok? F. A' bűnökért meg-érdemlett büntetések. Az el-múlt, jelen-
való, és következendő gonofzok. Ez élet-ben, purgatoriumban, és pokolban-
való gonofzok.
- K. Miért fejezed ezzel a' szóval bé: *Amen*? F. Azért, mert ez azt teszi. *Ugy légyen.* az-az, légyen-meg a' mit kérünk, Amen! úgy légyen!

12 §.

Az Angyali Idvezletről, avagy Idvez-légy MARIA-ról.

- K. Kiben vagyon Krisztus-után reménségünk? F. Az ő szent An-nyában.
- K. Miért? F. Mert anyák, és Szó-szóllónk.
- K. Anya-e az igazaknak, és gonofzoknak? F. Mind két rész-nek.
- K. Miképpen lehet a' gonofzoknak? F. Ugy, hogy viszfza-teriti az igazságra, és kegyelmet nyer nekik, szent Fiától.
- K. Miképpen annya az igazaknak? F. Malasztjával táplállya őket, Valamint a' bűnösöket irgalmával hija.
- K. A' kinek igaz fiúi aitatofsága vagyon a' Böldegságos Szűzhöz el-veszhet-e az? F. Nem veszhet.
- K. Miért? F. Azrt, hogy az Isten fiai számából ki-nem rekesztet-hetik az, a' ki Böldegságos Szűznek Fia.
- K. Mit híjz igaz fiúi aitatofságnak? F. A' ki őszve van kötve az ő cselekedetinek követésével.

K. Elég-

- K. Ellég-e, ha minden-nap az olvasót el-mondod, a' Bóldogságos Szűzhöz- való aitatofságra? F. Nem ha bűnökben maradsz.
- K. Mi kívántatik hát több? F. Hogy az őaitatofságát, és tisztaságát, kövefd.
- K. Tehát a' ki bűnökben vagyon, el-hadgya-e az olvasó mondást? F. Nem; hanem kérni kell a' Bóldogságos Szűzet, hogy nyerjen töredelmességet; és meg-térést neki.
- K. Micfoda imádság leg-kedvessebb a' Bóldogságos Szűz-előtt? F. Az Angyali Idvezlet.
- K. Az Angyal szerzette-e azt? F. Nem.
- K. Kicfoda tehát? F. A' tellyes szent Háromság, Atya, Fiú, és Szent Lélek.
- K. Miért mondod tehát Angyali Idvezletnek? F. Azért, hogy az első részét, a' Szent Háromság parancsolatlyából, az Angyal hirdette.
- K. Régi-e az Angyali Idvezlet? F. Az Anya-szent-egyház kezdetitől-fogva.
- K. Miért mondod, hogy kedves, a' Bóldogságos Szűz-előtt? F. Azért, hogy meg-újítja a' Bóldogságos Szűz örömit, melly az Ige meg-tesztelésekor volt.
- K. Hasznos-e ez az Idvezlet? F. Igen-is a' Sátán-ellen.
- K. Hány része vagyon az Idvezletnek? F. Három.
- K. Mond-el az első részét? F. *Idvez-lég y malasztal tellyes.*
- K. Ki mondotta ezt? F. Az Angyal.
- K. Mellyik a' második része? F. *Aldott vagy te, az Afzszony-állatok-közzött, és áldott a' te mébednek gyümölcse.*
- K. Ki mondotta ezt? F. Szent Ersebeth, tellyes lévén Szent Lélekkel.
- K. Mond-el a' harmadik részét? F. *Afzszonyunk szűz MARIA, Istennek szent Anyja imádg y érettünk bűnösökért, most és halálunknak óráján.*
- K. Ki adta ezt hozzá? F. Az Anya-szent-egyház, a' Szent Lélektől tanittatván.

13. §.

- K. Mit teszen az első szó: *Ave*? F. Azt teszi, hogy: *Idvez-lég y, örülly, és örvendezz.*
- K. Miért indittatik örömré a' Bóldogságos Szűz? F. Mert ki-mondhatatlan örömré oka, az Isten Fiának meg-tesztelése.
- K. Mit teszen, vizfíza-fordúlt bötűkkel *Ave*? F. *Eva.*
- K. Mi jelentetik ez-által? F. Az, hogy az Evának átka, áldásunkra vált a' Bóldogságos Szűz-által.
- K. Mit teszen ez az név: MARIA? F. Azt teszi: *Tengernek Csillagja.*
- K. Méltán mondatik-e annak? F. Méltán, mert ennek a' világ-nak tengéren, fényeskedik nekünk, mint a' Csillag.

K. Mi-

- K. Miért mondatik: *malasztal tellyes*? F. Azért, hogy nem csak a' Szenteket, hanem az Angyalokat-is felyül-haladgya malasztal.
- K. Völt-e mindenkor a' szent Szűzben az a' mala/zt? F. Völt fogontatásától-fogva, noha nevededett benne, az Ige meg-tesztelésével.
- K. Mit teszen ez: *Ur vagyon te-veled*? F. Az-az, hogy az Isten kiváltképpen vagyon veled, áldásával, és malasztlyával.
- K. Miképpen vagyon véle az Isten kivált-képpen? F. Az Atya Isten véle vagyon, mint Leányával, a' Fiú Isten, mint Annnyával, a' Szent Lélek Isten mint Jegyességével.
- K. Miért mondatik: *áldott vagy te az afzszony-állatok-közzött*? F. Mert az egész afzszony-állatok-közzül ő választatott Isten Annnyának.
- K. Miért még? F. Mert el-törölte azt az átkot, kit Eva hozott völt reánk.
- K. Áldandó-e a' Bóldogságos Szűz minden rendbéli afzszonyoktól? F. Igen-is.
- K. Miért kell áldani a' házas afzszonyoknak? F. Azért, hogy áldást nyer nekik a' magzatok hozásfa.
- K. Miért kell áldani a' szűzeknek? F. Mert tisztaságot nyer nekik.
- K. Miért kell áldani az özvegyeknek? F. Azért, mert vigasztalást, és öltalmat nyer nekik.
- K. Mit teszen az: *áldott a' te mébednek gyümölcse*? F. A' mi Urunk JESUS Krisztust, ki minden áldásoknak kút-feje.
- K. Miért mondatik a' MARIA méhe gyümölcseinek? F. Azért, mert valamint a' gyümölcs a' fától, a' fának minden sérelmenélkül származik, úgy Krisztus a' Bóldogságos Szűztől, szűzességgel sérelmenélkül származott.
- K. Mond más okát? F. Azért, hogy Krisztus életnek gyümölcse, ki ellenkezik a' halál gyümölcseivel, mellyet Eva hozott.
- K. Kitől áldatott-meg ez a' gyümölcs? F. Az Atya Istentől, Emberi természetire-nézve, magától, Isteni természetire-nézve.
- K. Kiktől mind örökké áldandó? F. Az Angyaloktól, a' dicsőült Szentektől, az emberektől, és minden teremtetett-állatoktól.
- K. Micfoda áldást várhatunk tőle? F. Földit, lelkit, és örökkévalót.
- K. Miképpen nyerhettyük-el, ezeket az áldásokat? F. Ha mi-is tellyes szívünk-ből, és lelkünk-ből ötet áldgyuk.
- K. Micfoda a' bé-fejezése ennek az imádságnak? F. *Afzszonyunk szűz MARIA Istennek szent Anyja, imádg y érettünk bűnösökért, most és halálunknak óráján.*
- K. Mikor adta ezt hozzá az Anya-szent-egyház? F. Az Efésümi Gyülekezetben, Nessórius hamis tanítála-ellen, ki tagadgya vala, Isten Annnyának lenni a' Bóldogságos Szűzet.
- K. Miképpen hamisítottatott-meg ez az eretnek? F. A' kisdedek szájjával, kik egyenlő-képpen Isten Annnyának éneklették a' Bóldogságos Szűzet.

Aaaaaa

K. Mi-

- K. Miért mondgyuk: *Imádg'y Istent éretünk bűnösökért?* F. Azért, hogy minnyájan bűnösök lévén, bűnünk bocsánattárára szükségünk vagyon, kit kivált-képpen meg-nyér a' Böldogságos Szűz.
- K. Miért mondgyuk: *Halálunknak óráján?* F. Azért, hogy akkor leg-nagyobb szükségünk vagyon.
- K. Miért vagyon leg-nagyobb? F. Azért, hogy a' mi ellenségünk akkor leg-inkább incselkedik, hogy kétségbe ejthesse.
- K. Mit segít akkor a' Böldogságos Szűz? F. Vigasztal a' halál félelmé-ellen.
- K. Mit még? F. Böldög ki-múlást nyér szent Fiától.
- K. Mit még végtére? F. Az ő méhének gyümölcsét, a' mi Idvezítő JESUS-unkat meg-mutattya nekünk.
- K. Mutasd-meg azt példákból? F. Szent Antalnak, Tolentinomi szent Miklósnak, és másoknak, sokaknak jelen volt halálókkor.

H A T O D I K R E SZ.

Az Indulgentziákról, avagy Búcsúkról.

- K. Micfoda a' Búcsú? F. A' bűnökért meg-érdemlett büntetésnek el-törlése, az Anya-szent-egyháznak kincse-által.
- K. Magyarázd-meg ezt világosabban? F. Mert a' penitencia Sacramentomában, nem mindenkor töröltetik-el a' bűnökért meg-érdemlett büntetés; hanem vagy itt, vagy purgátoriomban kell érette eleget-tenni.
- K. Honnan vagyon a' búcsúknak ez az ereje? F. A' Krisztus érdeminek, és elég-tételének kincseiből, és a' Szentekéből.
- K. Hol vagyon az a' kincs? F. Az Isten színe-előtt, az Anya-szent-egyházban.
- K. Miképpen vagyon ez? F. Mivel Krisztus, ki bünt nem cselekedett, annyit szenvedett, nekünk hagyta az ő elég-tételét, és nekünk tartya az Isten.
- K. El-fogy-é valaha ez a' kincs? F. Soha sem.
- K. Miért nem fogy? F. Azért, hogy a' Krisztus elég-tétele véghetetlen érdemű, és nem csak ezért a' világért, hanem számanélkül-valókért, elégséges volna.
- K. Kinél vagyon ennek a' kincznek a' kúlfá? F. A' szentséges Római Pápnál.
- K. Kitől adatott néki? F. Krisztus Urunktól.
- K. Mikor adatott? F. Mikor szent Péternek mennyek kúlfá, mert az utánna-valókra-is ki-terjedett ez.
- K. Ez a' hatalom, a' mennyeknek kúlfához tartozandó-é? F. Igen-is ahoz.
- K. Mutasd-meg ezt? F. El-törli a' büntetésre-való köteletségünket, ki a' menybe-menetelről akadályoztatott.
- K. Eltek-é az Ecclesia elején a' búcsúval? F. Eltek, noha nem olly gyakran.

K. Mi-

- K. Miért nem éltek olly gyakran? F. Mert akkor nem volt olly szükséges.
- K. Miért nem volt? F. Azért, hogy akkor nem vétkeztek annyira, és leg-kissebb vétékért-is nagy penitenciát tartottak.
- K. Mutasd-meg azt? F. Csak egy halalos vétékért-is, hét esztendőig-való penitenciát tartottak.
- K. Adhat-é a' szentséges Római Pápa akár-mikor-is búcsút? F. Nem adhat.
- K. Mi kívántatik tehát, hogy adhasson? F. Bizonyos igaz ok.
- K. Miért kívántatik bizonyos ok? F. Azért, hogy ő csak Sáfár, azért az Ur akarattya-szerint kell néki-is osztogatnia.
- K. Micfoda az Ur akarattya? F. Hogy bizonyos okra-nézve engedtsék a' bűnökért érdemlett büntetéseknek bocsánattya.
- K. Bizonyoslak-é tehát minden búcsú? F. Azt kell tartanunk, hogy elegendő okra adattak.
- K. Miért? F. Azért, hogy azt kell itilnunk, hogy elegendő ok nélkül nem adta a' szentséges Pápa.
- K. Mi kívántatik a' búcsú el-nyerésére? F. Előszőr hogy azt bétöltsük, a' mi ott kívántatik.
- K. Micfodák azok? F. Imádság, böjtölés, alamisna, és más e'félék.
- K. Az Isten malasztjában kell-é az embernek lenni, mikor mind ezeket cselekedzi? F. Mikor a' búcsú meg-nyerésére-való cselekedeteket egészízen véghez-vizsi, és bétölti, akkor az Isten malasztjában kell lennie, ha az-előtt nem volt-is.
- K. Segithetik-é a' búcsú, a' purgátoriomban-lévő lelkeket? F. Igen-is.
- K. Használhatnak-é a' dicsőült, avagy kárhozott lelkeknek? F. Nem.
- K. Miért nem? F. Azért, hogy a' dicsőült lelkek semmivel nem tartoznak; a' kárhozottakért pedig semmi elég-tétel nem elégséges.
- K. Miképpen segittetnek a' purgátoriomban-lévő lelkek? F. Ugy, hogy mi az Anya-szent-egyház kincseiből bé-mutattjuk érette az elég-tételt.
- K. Használ-é nékik bizonyosan ez az elég-tétel? F. Igen-is, mert meg-igirte Krisztus.
- K. Hát ha az a' lélek nincsen purgátoriomban a' kiért könyörgünk? F. Annak tulajdonittya az Isten, a' kinek akarja.

H E T E D I K R E SZ.

A' Szeretetről.

- K. Micfoda a' harmadik jószágos-cselekedet, ki leg-szükségesebb a' kerefsztyén embernek? F. A' Szeretet.
- K. Miért mondod leg-szükségesnek? F. Azért, hogy első a' több jószágos-cselekedetek-közt.

Aaaaaa z

K. EL

- K. El-lehet-e a' hit, és reménség a' szeretet-nélkül? F. El-lehet.
- K. El-lehet-e a' szeretét, a' hit, és reménség-nélkül? F. Nem lehet.
- K. A' kiből a' szeretet *vagyon*, idvezül-e? F. Igen-is, ha végig benne meg-marad.
- K. Miért? F. Azért, mert a' ki a' szeretetben *vagyon*, az Istenben *vagyon*, és az Isten ő benne.
- K. Micsoda állak a' több jóságos-cselekedetek a' szeretet-nélkül? F. Hóltak, mint a' test lélek-nélkül. mert a' szeretet ad nekik életet.
- K. Micsoda a' szeretet? F. Olly jóságos-cselekedet, mellyel az Istent mindenek-felett szerettyük, felebarátunkat pedig mint magunkat.
- K. Mit teszen, az Istent mindenek-felett szeretni? F. Azt, hogy az Istent mindeneknél nagyobra becsüljük, és kézszebbek vagyunk mindenünktől, sőt életünktől-is meg-fosztatni, hogy sem az Istent meg-bántani.
- K. Szeretheti-e ki-ki az Istent mindenek-felett? F. Igen-is, egyaránt a' tudatlan, mint a' tudós.
- K. Miképpen ismerhetjük meg, ha szerettyük-e az Istent tellyes szívünkből? F. Azon jelekből, a' melyekből meg-ismérjük, ha szerettyük-e felebarátunkat.
- K. Micsoda jelek azok? F. Ha felebarátunkról gyakorta gondolkodunk, jól szöllum, titkainkat neki meg-jelentyük.
- K. Ugy van-e az Istenről-is? F. Majd éppen úgy.
- K. Mutat-e meg ezt? F. Ha gyakorta az Istenről gondolkodunk, róla szöllum, az ő házat gyakoroljuk, az ő szent asztalához gyakorta járulunk, és a' mi sziveink titkait meg-nyitjuk neki, a' szent gyónásban, akkor szerettyük.
- K. Kicsoda mutatják hozzá leg-nagyobb szereteteket? F. A' kik készek érette meg-halni, mint a' Mátyrok.
- K. Miért tartozunk felebarátunkat szeretni? F. Azért, hogy eleven képe az Istennek.
- K. Miért még? F. Azért, hogy a' Krisztus szent vérével meg-váltattak, és az Istentől szerettettek.
- K. Add okát még-is? F. Mert azon testnek tagjai vagyunk, és egy Atyának, és anyának fiai, tudnia-illik: az Istennek, és az Anya-szent-egyháznak.
- K. Mit teszen az, felebarátunkat úgy szeretni, mint magunkat? F. Azt, hogy jót akarjunk neki mint magunknak, segítsük, a' mint kívánnuk, hogy mások minékünk segítsenek.
- K. Miképpen tetszik-ki felebarátunhoz-való szeretetünk? F. Ha nem csak szóval, hanem cselekedettel-is segittyük.
- K. Miképpen még? F. Ha az ő szerencsén örülünk, és kárán bánkodunk.
- K. Miképpen szerettyük leg-inkább? F. Ha tehetségünk-szerint, a' tévelygésből, és a' bűnből ki-téríteni igyekezzünk.

K. Tar-

- K. Tartozunk-e ellenséginket szeretni? F. Igen-is.
- K. Miképpen, holott csak felebarátunk szeretete parancsoltatik? F. Itt a' felebarátunk-által, nem csak jó-akaróink, hanem mások-is értetnek, kiknek szövetségek vannak velünk.
- K. Miképpen *vagyon* ellenségünk szövetsége velünk? F. Atyánk-fia Ádámról, és Krisztusról.
- K. Micsoda jelét kell ellenségünkhez mutatnunk a' szeretetnek? F. Tartozunk szükségekben segitenünk, és érettek imádkoznunk.

2. §. A' Tíz Parancsolatról.

- K. Ki-által adta nekünk az Isten a' Tíz Parancsolatot? F. Móyses-által.
- K. Hol adta? F. A' Sinai hegyen, meny-dörgésekkel, és villám-félekkel.
- K. Miért adta ezekkel a' rettenetes jelekkel? F. Hogy annak megtartására retentéssel-is kötelezné a' népet.
- K. Min adta-ki a' tíz parancsolatot? F. Kő-táblákon.
- K. Ki irta a' tíz parancsolatot? F. Az Isten keze.
- K. Tartoznak-e a' keresztyének tudni? F. Tartoznak leg-alább valóságát.
- K. Miért? F. Mert a' tíz parancsolat regula, melyre ki-ki kötelezi magát, a' keresztségben.
- K. Miképpen tarthatni azt meg könnyebben? F. Ha az ember szeme-előtt viseli, mint életének tükörét.
- K. Miért mondatik élet tükörének? F. Mert ezekben láttyuk lelkünk-isméretét, ha tiszta-e, vagy mocskos.
- K. Miképpen lehet az? F. Meg-vizsgálván, ha meg-tartottuk-e azokat, vagy nem.
- K. Meg-tarthatná-e minden ember? F. Meg Isten malasztyából, mert könnyűnek mondgya maga Idvezítőnk.
- K. Micsoda haszna *vagyon* a' parancsolatoknak? F. Az, hogy megzabolázzák az embernek, a' gonoszra vágyódását.
- K. Micsoda még? F. Ösztönözik a' jóra, mint az ösztön.
- K. Még-is micsoda? F. Mind világi, mind lelki áldásokat hoznak az emberre.
- K. Miképpen érted azt? F. Mert áldást ígért az Isten azoknak, a' kik meg-tartják; átkot pedig azoknak, a' kik által hágyák.
- K. Miben áll az az áldás? F. A' lelki-isméretnek csendességében.
- K. Miben áll külső-képpen? F. A' világi jóknak meg-adásában.
- K. Micsoda gyümölcse *vagyon* még a' parancsolatok megtartásának? F. Ha bé-akar sz az életbe menni, tartsd-meg a' parancsolatokat.

Aaaaaa 3

3. §.

- K. Hány parancsolat vagy on, az első táblán? F. Három.
- K. Ez az három parancsolat mire czéloz? F. Az Istenre igyeneffén, és az ő tiszteletére.
- K. Mond-el az első parancsolatot? F. *En vagyok a' te Urad, s-Istened, Idegen Istenid ne-legyenek, én-előttem. Faragott képet ne csinálly magadnak, hogy azt imádgjad.*
- K. Mi parancsoltatik itt mi-nékünk? F. Az, hogy az Istent imádgjuk, egyedül néki szolgállunk.
- K. Miért tartozunk néki szolgálni? F. Azért, hogy ő teremő Istenünk, és Urunk, ő Gond-vifelőnk, Meg-váltónk, meg-szente-lőnk &c.
- K. Elég-e őtet imádnunk? F. Nem elég. Hanem ő-hozzá kell a' hit, reménség, és szeretet-által czéloznunk.
- K. Kik vétének ez-ellen a' parancsolat-ellen? F. A' kik a' hitben tévelyegnek, és kételkednek.
- K. Kik még? F. A' kik szivekben tartják ugyan a' hitet, de szájjakkal meg-tagadgyák a' halál félelme-miatt.
- K. Kik még-is? F. A' kik eretnek könyveket olvasnak.
- K. Tiltatik-e itt a' babonaság, varáslás, és több e'-félék? F. Igen-is.
- K. Mit értef ez-által? F. Azt, hogy némelyek bizonyos szók-által, olyat akarnak véghez-yinni, a' mi természet ereje-felett vágyon.
- K. Mutaftd-meg ezt példából? F. A' kik vagy ígék, vagy íráfok-által, vagy más-képpen külömb-külob-m-féle nyavalyákat gyógyitnak.
- K. Még-is más példából? F. A' kik olly íráfokat hordoznak, kiknek tulajdonittyák, hogy a' fegyver nem fog rajtok.
- K. Halálos-képpen vétkeznek-e ez illyenek? F. Igen-is, kivált az intés-után.
- K. Szabad-e tehát ereklyéket hordozni, avagy Agnus Deit? F. Szabad.
- K. Miért? F. Mert az Anya-szent-egyház rendelte ezeket, a' babonák-ellen.
- K. Szabad-e szent János Evangeliumját hordozni? F. Igen-is aita-tófságból.
- K. Szabad-e szita, vagy rosta-által valamit cselekedni, hogy a' lopót meg-találljuk? F. Nem szabad, mert ez őrdőgi dolog.
- K. Szabad-e hinni az álomnak? F. Nem szabad.
- K. Szabad-e e'-féle mesterségekkel, az iffiakat, vagy leányzókat sze-retetre hajtani? F. Nem szabad. sőt halálos véték.
- K. Szabad-e, ez illyen mesterségekkel a' házasságot akadályoztatni? F. Senni-képpen nem, mert ez-is őrdőgi praktika.
- K. Mi tiltatik itt: *Faragott képet ne-csinálly magadnak, hogy azt imádgjad?* F. bálványoknak imádása. K. Til-

- K. Tiltatnak-e az Istennek, és Szenteknek képei? F. Ném. sőt kedves dolog.
- K. Mire valók ez illyen képek? F. A' tudatlanoknak oktatáfokra, és a' jóra fel-gerjesztésekre.
- K. Mutaftd-meg ezt? F. Kríftus szent Verónika kezkenőjén, és lépedőn, mellybe takartatott volt a' koporsóban, rajta hagyta a' képét.
- K. Miért cselekedte ezt? F. Hogy az Anya-szent-egyházban mint drága zálogok tartatnának.
- K. Tiltatik-e itt a' Szentek teteme tisztelete? F. Nem tiltatik.
- K. Miért? F. Mert ezek a' Szent Lélek hajléki, kiket méltó tiszte-lőnk.
- K. Honnan mutatod ezt-meg? F. Mert még az Angyalok-is tiszte-liek a' Szentek tetemét.
- K. Mutaftd-meg azt? F. Az Angyalok szent Katalin testét el-te-mették.
- K. Kik gyűlölik a' Szentek tetemét? F. Az őrdög, és az ő fiai az eretnekek.
- K. Hogy tudod, hogy az őrdögök gyűlölik? F. Mert sokszor az emberekből ki-mentek, Szentek tetemi jelen-létére.

4. §.

- K. Mond-el a' második parancsolatot? F. *A' te Uradnak, s-Istened-nek nevét bójába ne-vegged.*
- K. Szabad-e valaha esküni? F. Szabad ezekre a' három okokra-nézve.
- K. Mellyik az első ok? Ez, hogy igazsággal legyen.
- K. Mond-meg a' második okát? F. Hogy szabados dologról legyen.
- K. A' harmadik ok mellyik? F. Hogy igaz okból legyen.
- K. Halálos véték-e, hamissan eskünni? F. Igen-is az.
- K. Miért? F. Mert az Isten, mint hamis bizonyság, bizonyságúl hivattatik.
- K. Ha valaki meg eskünnék, hogy mást meg-öl, tartoznék-e bé-tölteni? F. Nem, mert ez az esküvés tilalmas dologról vágyon.
- K. Halálos véték-e, szokásból esküni? F. Nem mindenkor.
- K. Szabad-e ezt mondani: *Ez a' dolog olly igaz, valamint ez Isten?* F. Nem.
- K. Miért? F. Azért, mert semmit sem szabad az Istenhez hasonli-tani, és nincsen semmi olly igaz mint az Isten.
- K. Szabad-e így eskünni: *Az őrdög el-vigyen, ha igazat nem mondok?* F. Nem szabad.
- K. Kik vétének ez-ellen a' parancsolat-ellen? F. A' kik hiteket meg-nem tartják.
- K. Kik még? F. A' kik az Istent, vagy Szenteket átkozták.
- K. Kik még-is? F. A' kik Kríftus sejére, halálára, és vérére esküsz-nek.

K. Kik

- K. Kik végtére? F. A' kik szájokban, miad-untalan, az Isten, ör-
dög, és halál forog.
- K. Hát a' kik valamit fogadnak az Istennek? F. Halálos-képpen
vétkeznek, ha fogadásokat bé-nem töltek.
- K. Mutasd-meg példából? F. Sokan fogadgyák, hogy szent helyek-
nek látogatására mennek, azonban véghez nem vízik.
- K. Hát a' kik hallászttyák fogadásoknak bé-töltését, úgy mind-az-
által, hogy véghez akarják vinni? F. Ezek-is vétkeznek, ha-
nem ha a' szükség menti-meg őket, és alkalmatlanság.
- K. Honnan mutatod azt meg? F. Mert meg-van írva: *Ha vala-
mit fogadtál az Istennek, ne-késsél véghez-vinni.*

5. §.

- K. Micfoda a' hatmadik parancsolat? F. *Meg-emlékezzél róla, hogy
a' Szombat-napot meg-szenteld.*
- K. Mikor kezdődött a' Szombat-napnak szentelése? F. Világ te-
remtéfelekor.
- K. Mutasd-meg azt? F. Mert az Isten meg-áldotta, és szentelte
a' hetedik napot, melly Szombat volt.
- K. Miért? F. Azért, hogy azon szünt-meg minden munkájától.
- K. Nem-de-nem Móyses-által adatott-é, a' Szombat-napnak meg-
szenteléséről-való parancsolat? F. Akkor csak meg-újított, és
nagyobb köteletség adatott róla.
- K. Miért újított-meg? F. Mert a' bálványozások idején, és az
Egyiptomi fogságkor, mint-egy feledékenységekben volt.
- K. Míképpen adott akkor rólok, nagyobb köteletséget? F. Ugy,
hogy halál vala a' büntetése az által-hágóknak. Sőt még főzni
sem vala szabad Szombaton.
- K. Miért változtatott Szombatra az állás Vasárnapra? F. Kri-
stus Urunk fel-támadása emlékeztetére, ki Vasárnap volt. 2.
Hogy a' Zsidóktól különböznénk.
- K. Mikor lett ez a' változtatás? F. Még az Apostolok idejében.
- K. Mutasd-meg azt? F. Mert szent János azt mondgya, hogy Va-
sárnap ragadtatott-el lelkében.
- K. Van-é még, valami titkos értelmé Vasárnapnak? F. Vagyon.
- K. Micfoda? F. A' teremtetésnek első napja volt, Urunk-is ezen na-
pon születtetett, Pünkösdi napja-is ezen volt; és a' mint sokan
vélekednek Vasárnap léfzen az itélet napja-is.
- K. Miért tiszteltetik Szombaton, kiváltképpen, a' Boldogságos
Szűz t. F. Mert azon a' napon, mikor mindenkben a' hit meg
fogyatkozott volna, Krisztus-felől, ő-benne tellyességgel meg-
maradt.
- K. Míképpen kell Vasárnapot szentelni? F. Először hálákat kell
adni Istennek, az el-mult héten, hozzánk mutatott jó-tétemé-
nyéért. 2. Szenteltetik bűneinknek meg-vallásával, vagy leg-
alább azok-ról-való töredelmességgel. 3. Aitatos szent Misé
halga-

- halgatással. 4. A' Krisztus JESUS-nak, szent testének, és vé-
rének hozzánk-vételével. 5. Az Isten igéje halgatásával, imád-
ságokkal, a' bűnőktől-való magunk meg-tartóztatásával.
- K. Kik vétének ez-ellen a' parancsolat-ellen? F. 1. Az Urak, kik
Vasárnapot vadászásban töltik. 2. Az aszfony-népek, kik
fok órákat vesztenek, a' magok cziffrázásán. 3. A' kereskedő
emberek, kik kereskedéseknek nyereségét számlállyák. 4. A'
Mester-emberek, és köz-népek, kik hetedezakai munkájoknak
bérét, a' kocsmákon meg-ísfák. 5. A' kik tánczolófokban,
és hajja-hujjában töltik a' napot.
- K. Kitől van eredete a' táncznak? F. Az ördögtől, és álnok ki-
gyótól.
- K. Miért? F. Azért, mert valamiht a' kigyó ide-s-tova hajtogat-
tya magát, úgy a' tánczofok-is.
- K. Miért tiltatik a' táncz? F. A' bujaságra-való-nézve, mert kö-
zönségesen együtt-jár a' bujaság a' tánczal.

6. §.

A' második táblára irattatott parancsolatokról.

- K. Hány parancsolat vagyon, a' második táblán? F. Hét.
- K. Mire czéloznak ezek a' parancsolatok? F. Felebarátunk sze-
retetire.
- K. Mond-el a' negyedik parancsolatot? F. *Atyádat, és anyádat tisz-
tellyed, hogy bocsfű-életű légy e' földön.*
- K. Mit értesz ezen? F. Szeretetet, engedelmeiséget, és tiszteletet.
- K. Micfoda szeretettel tartozunk szüléinknek? F. Külsővel, és
belsővel.
- K. Miért mondod ezt? F. Mert nem elég, hogy őket nem gyü-
löld, hanem szeretettednek jelét-is kell mutatnod.
- K. Kik vétének ez-ellen? F. Kik keményen, és durván bán-
nak vélek.
- K. Kik még? F. A' kik vénségekben, az ő fogyatkozásokért zú-
golódnak.
- K. Micfoda engedelmeiséggel tartozunk nekik? F. Mindenkben,
a' mik az Istent meg-nem bántják.
- K. Mivel tartozunk még? F. Tartozunk szükségekben segitenünk.
- K. Meddig tart szüléinkhez-való köteletségünk? F. Hóltokig, és
hóltok-után-is.
- K. Míképpen hóltok-után? F. Bé-kell tellyesitenünk az ő hagyá-
sokat, és testamentomokat.
- K. Míképpen még? F. Tisztefégesen kell temetnünk, és érettek
imádkoznunk.
- K. Kik vétének ez-ellen? F. A' kik szülőjektől reájok maradt
jószágokat el-pazérollyák, és meg--sem emlékeznek szülé-
jeikről.

Bbbbbb

K. Kik

- K. Kik még? F. A' kik az ő hagyásokat, és testamentumokat bé nem töltik.
- K. Micsoda áldások vagyon az engedelmes fiaknak? F. Földi, lelki, és örökké-való.
- K. Micsoda földi áldások vagyon? F. Hofzszá élet igértetik nekik.
- K. Micsoda még? F. Meg-áldatnak magzatokkal, ha házafok.
- K. Micsoda lelki áldást nyernek? F. Az Istennek fok áldását veszik.
- K. Micsoda örök áldást várhatnak? F. Az ő áldások örökké megmarad az örök életben.
- K. Micsoda átok száll az engedetlen fiakra? F. Földi, lelki, és örökké-való, mert gyakorta gonoszúl hálnak-meg.
- K. Kik értetnek még itt az atyákon? F. A' lelki Atyák.
- K. Kicsodák azok? F. A' Papok, a' Gyóntató Atyák.
- K. Mivel tartozunk nekik? F. Tisztelettel, szeretettel, és intéseknek engedelmeiséggel.
- K. Mivel még? F. Tartozunk érettek imádkozni, és rólok jól szólni.
- K. Kik vétene ez-ellen? F. A' kik ellenek zúgolódnak, és rólok gonoszúl szólnak.
- K. Micsoda átok száll ez-ilyenekre? F. A' mi Chámra Nőé fára, ki az attya mezeitelenségét nevette.
- K. Tartozunk-e tisztelni a' gonosz Papokat? F. Tartozunk Krisztusért, kinek személyét viselik.
- K. Várhatunk-e áldást a' Papoktól? F. Igen-is, mert azt Krisztus képében adgyák.
- K. Kik értetnek tovább az atyákon? F. Akár-mely rend-béli Elöttünk-járóink.
- K. Tartozunk-e nekik engedelmeiséggel? F. Tartozunk.
- K. Kiket értesz itt az Elöl-járókon? F. A' Mestereket, Urakat, Fejedelmeket, és Tiszt-viseleket.
- K. Kik vétene ez-ellen? F. A' kik meg-vetik őket, csúfollják, és gonoszúl szólnak felőlők.
- K. Mivel tartóznak az Elöl-járók, az alattok-valókhöz? F. Tartoznak őket oktatni, tanítani, meg-feddeni, és jó példát adni.
- K. Miképpen vétene itt az Urak? F. Ha valami gonofságot cselelkeznek előttök, ha gonoszt parancsolnak, bősztű-állásra, lopásra, és más gonofságra erőltetik.
- K. Miképpen vétene a' szolgák, és szolgálók Urok-ellen? F. Gonoszúl szólván rólok, és a' mik a' háznál történnek, ki-hirdetvén.

7. §.

- K. Micsoda az ötödik parancsolat? F. Ne-öly.
- K. Mi tiltatik itt? F. Gyilkosság, és igazság-ellen-való vér-ontás.
- K. Miért mondd, igazság-ellen-való vér-ontás? F. Mert némelykor, nem csak vért ontani, hanem ölni-is szabad.
- K. Mutasd-meg azt? F. Szabad a' Birónak a' gonoszokat meg-öletni.

K. Ha-

- K. Halálos vétek-e a' gyilkosság? F. Felettebb.
- K. Miért? F. Mert az égben kiált.
- K. Miért? F. Mert a' hamissan ki-ontott vér az égben kiált.
- K. Mutasd-meg azt? F. Az ártatlan Abel vére, az égbe kiáltott.
- K. Mutasd-meg a' gyilkosságnak gonofságát? F. A' lelki-isméretnek furdalása.
- K. Miképpen mutatod ezt meg? F. Kain példájából, ki sohúls nem talált nyugodalmat.
- K. El-titkoltathatik-e a' gyilkosság? F. Mikor nem-is vélné a' gyilkos, az Isten ki-nyilatkoztattya.
- K. Mellyik gyilkosság leg-gyűlölségefebb? F. Mikor az atyák, s-anyák, és atyafiak-közt esik.
- K. Szabad-e az embernek valaha magát meg-ölni? F. Nem szabad.
- K. Kivánhattya-e az ember magának halálát? F. Bizonyos okra-nézve.
- K. Micsoda ok lehet az? F. Ha az Istentől, az Istenért kívánnjuk, hogy a' bűnök-től meg-mentessünk.
- K. Mikor nem szabad magának halált kívánni? F. Ha valaki túrheterlenségéből, kétségbe-esésből, vagy valami e'-féle okból kívánná.
- K. Kik vétene ez-ellen a' parancsolat-ellen? F. A' kik szánt-szándékkal gyermekeket vesztenek, születések-előtt.
- K. Kik még? F. Az anyák, kik noha nem igyekeznek el-vesztetni gyermekeket, mind-az-által okot adnak reá.
- K. Miképpen lehet az? F. A' kik mértékletlenül élnek, minden kis okból haragra pattannak, és magokat igen meg-terhelik.
- K. A' férfiak miképpen véthetnek itt? F. A' kik kegyetlenül bánanak terhes feleségekkel.
- K. Miképpen vétene még ez-ellen az aszfzonyok? F. A' kik gondviseletekből éjjel meg-nyomják gyermekeket.
- K. Kik még-is? F. A' kik másokkal visztá-vannak, és nagy gyűlölségben.
- K. Szabad-e a' baj-vivás a' keresztyének-közt? F. Semmiképpen nem.
- K. Miért? F. Azért, hogy nem csak testeket, hanem lelkeket-is meg-ölik.

8. §.

- K. Micsoda a' hatodik parancsolat? F. Ne-paráználkodgyál.
- K. Mi tiltatik itt? F. Minden tisztátalanság.
- K. Miért útálatos vétek ez? F. Mert meg-fergeztedti bennünk a' Szent Lélek templomát.
- K. Miért még? F. Azért, hogy a' mi tagjaink a' Krisztus tagjai, kik nem méltó, hogy az ocsmányságnak szolgállyanak.
- K. Minek tesznek bősztűt, a' paráznák? F. Annak a' meg-szentelelnek, mellyet a' keresztségben, és bérnálásban vesznek.
- K. Miért kell meg-irtózni ettől a' vétektől? F. Azért az ocsmányságért, és szégyen-vallásért, mellyet magával szokott hordozni.

Bbbbbb 2

K. Mi-

- K. Miért még? F. A' lelki-isméret nyughatatlanóságáért, melyet szerez.
- K. Nagyobb-é a' házasság-törés, a' paráznaságnál? F. Igen-is az.
- K. Miért? F. Azért, hogy meg-ízegi a' házasságot, és meg-becc-teleníti a' Sacramentomot.
- K. Hamis-hitű-é, a' házasság-törő? F. Az, mert meg-ízegi a' hitit.
- K. Micfoda gonofzságok származnak még, a' házasság-törésből? F. Veszekedések, a' magzatnak bizonytalansága, gyűlölségek, és gyilkosság.
- K. Micfoda büntetése van a' házasság-törőnek? F. Az Isten orzá-gábl- való ki-rekesztés, és az örök kárhozatnak tüze.
- K. Micfoda büntetések vagyon ez életben? F. Az atyáknak, és magzatoknak meg-átkozása.
- K. Micfoda még? F. Az ő Törvényben, kövel verettettek-agyon, a' házasság-törők.
- K. Micfoda nemei vannak még a' bujaságnak? F. Atyafiak-közt- való véték, erőszak a' szüzön, szentség-törés, el-ragadás, és természet-ellen- való bűn.
- K. Mit értesz az atyafiak-közt- való vétken? F. Mikor az atyafiak, vagy sógorok egy-mással vétkeznek.
- K. Micfoda az erőszak-tétel? F. Mikor valamely szűz erőszakkal meg-szeplősttetik.
- K. Micfoda a' szentség-törés? F. Egyházi rendel- való vétkezés. Avagy mállal-is, ha szent helyen vagyon a' véték; példának- ckáért, templomban, &c.
- K. Micfoda az el-ragadás? F. Mikor valamely személy el-ragad- tatik más hely-re, bujaság kedvéért.
- K. Micfoda a' természet-ellen- való bűn? F. Sodomai bűn, avagy kész-akartván- való maga meg-fergettetése.
- K. Halálos vétkek-é mind ezek? F. Felettből azok.
- K. Honnan mutatod azt meg? F. A' büntetésekből, melyekkel büntette Isten ez-ilyen vétkeket, a' mint Sodomát, és Gomorrát.
- K. Micfoda büntetések azok? F. Az egész emberi nemzetnek el-törlése víz-özön- által, és Sodomának el-filyledése, tüzes, és kénköves víz-áttal.

9. §.

- K. Mond-e a' hetedik parancsolat? F. Ne-oro23.
- K. Halálos véték-é a' lopás? F. Az, ha nagy-érő a' lopott-marha.
- K. Hogy mutatod azt meg? F. Az Apostol mondgya, hogy a' lo-pók, és ragadozók az Isten országát nem bírják.
- K. Miért veszedelmes ez a' véték? F. Azért, hogy a' ki egyszer ebbe kévéredik, nehezen tér-ki belőle.
- K. Micfoda kötelessége van a' lopásnak? F. Az, hogy tartozik a' lopott-marhát vissz-aadni.
- K. Miért? F. Azért, mert meg-nem-engedtetik a' bűn, ha a' lo-pott-marha vissza nem adattatik.

K. So-

- K. Sokan kárhoznak-é-e, ezért a' vétékért? F. Felettből sokan.
- K. Miért? F. Mert sokan meg-károltanak másokat, és noha meg-bánnák, de a' kárt vissza nem fordították.
- K. Miért fok gazdagok meg-szegényednek? F. Az Istennek kivált-képpen vagy akarattából, vagy engedelmeiből esik.
- K. Miért? F. Mert vagy igen hirtelen gazdagodtak, vagy hamis úton.
- K. Mi viszi az embert leg-inkább szegénységre? F. Ha a' hamissan gyűjtött kincs, az igaz-közzé elegyedik.
- K. Van-é fok neme a' lopásnak? F. Sok vagyon.
- K. Számláld-el? F. Lopás, Erővel- való el-ragadás, Szentség-törés.
- K. Micfoda a' lopás? F. Más jószágának titkon- való el-lopása, és meg-tartása.
- K. Micfoda a' ragadomány? F. Más jószágának, ura jelen-létében, erőszakkal- való el-vévése.
- K. Micfoda a' szentség-törés? F. Isten tisztességére szentelt dolog-nak el-vétele. Avagy ha nem szent dolog-is, de szent hely-ről vétetik-el.
- K. Mi értetik még itt a' lopás-által? F. Minden igazságtalan nye-reség, és keresmény.
- K. Kik vétének ez-ellen a' parancsolat-ellen? F. Nagyok, és ki-clinyek, gazdagok és szegények, és minden rendbéli emberek.
- K. Miért mondod: Nagyok? F. Mert a' nagy Urak, és Fejedel-mek gyakorta felettből- való adózással terhelik a' községet.
- K. Mit vész a' Fő-tisztekről? F. Ők-is sokszor a' községen, közön-séges jóra szedett pénzt, magok hasznokra fordították.
- K. Hát az alább- való Tisztek? F. Közönségesen húzó, vonók, és vér-szópók szöktak lenni a' községen.
- K. Mit mondasz a' Birákról, és Prókátorokról? F. Azok ki-szjják a' perlekedőknek velejeket, és sokszor felettből- való fizetést kérnek.
- K. Vétének még mások, ez-ellen a' parancsolat-ellen? F. Gyakorta a' kereskedők hamis nyereséggel táplálják cselédgyeket.
- K. A' fiak, szolgák, és szolgálók vétének-é ez-ellen? F. Sokszor a' fiak szüleiktől, szolgák, és szolgálók Uroktól, s-aszszonyok-tól lopnak.
- K. Mondgy még másokat kik ez-ellen vétnek? F. A' mester-ember, és a' napi-mivesek sokszor másokat meg-csálnak.
- K. Vétének-é a' parasztok-is ez-ellen? F. Sokszor, egyik a' má-siknak földét meg-ízántya, rétét meg-kaszállya, el-tagadgyák a' dézmát, és meg-csállják Urokat.
- K. Hát a' küldők vétének-é ez-ellen? F. Ők-is a' szegénység színe-alatt, sokszor hamissan veszik az alaminnát.

Bbbbbb 3

10. §.

- K. Micfoda a' nyolczadik parancsolat? F. *Hamis tanú bizonyosságát ne-fölly felebarátod-ellen.*
- K. Nagy vétek-é, a' hamis-tanú-bizonyosság? Felettébb nagy.
- K. Miért? F. Azért, hogy a' hamis-tanú, az Isten-ellen, a' Bíró-ellen, felebaráttya-ellen, és a' közönséges jó-ellen vétkezik.
- K. Miképpen szereztetnek hamis-tanúk? F. Szeretettel, gyűlölséggel, félelemmel, és pénzel, avagy adománnyal.
- K. Meg-bünteti-é az Isten a' hamis-tanúkat? F. A' más világon örökké-való kinokkal, ezen a' világon-is sokszor rút szegény-vallással.
- K. Csak a' hamis-tanúk tiltatnak-é itt? F. Minden hamis itélet.
- K. Kik-által van az? F. A' hamis bírák-által.
- K. Mitől kell ezeknek félnek? F. Az igaz Itiltó Bírótól, és bosszú-állásától.
- K. Kik-által van még a' hamis itélet? F. A' Prókátorok, és Nótáriusok-által.
- K. Vétkeznek-é mind ezek, ez-ellen a' parancsolat-ellen? F. Igen-is, sőt sokszor tartoznak a' kárnak meg-fordítására.
- K. Mi tiltatik még ezeken-kivül, ebben a' parancsolatban? F. Felebarátunk-felől-való gonosz itélet.
- K. Miképpen tiltatik az? F. Mert némű-némű-képpen, hamis-tanú-bizonyosságot tészén az ember magánál, mikor bal itélettel vagy felebaráttya-felől.
- K. Halálos vétek-é ez? F. Az, ha nagy dologban vagy bal-itélettel, csak kis jelekből.
- K. Miért? F. Azért, hogy felebarátodat, elégtelen okból, magadnál meg-veted.
- K. Honnan szokott származni a' bal-itélet? F. Vagy gyűlölségből, vagy irigységből, avagy a' gonofsággal meg-tölt szívből.
- K. Add még más gyűkerét? F. Sokszor számazik kevélységből, mikor másoknál jobb, és nevezetesebb akar valaki láttatni.
- K. Micfoda orvossági vannak a' bal-itéletnek? F. Magának, és vétkeinek meg-ismérése.
- K. Miért mondád ezt orvosságnak? F. Mert bolondság más szemében a' szálkát meg-látni, s-magájában az gerendát nem.
- K. Miért nem szabad mások-felől bal-itéletet tenni? F. Azért, hogy az Istené az Itélet, nem szabad pedig azt az Istentől el-venni.
- K. Miért még? F. Azert, hogy azok a' jelek, melyekből más bizonyosan meg-itillunk, sokszor nem úgy vannak, a' mint láttatnak.
- K. Vannak-é még más vétkek, ez-ellen a' parancsolat-ellen? F. Ellene vagy minden hazugság.
- K. Miért? F. Mert némű-némű-képpen, hamis-tanú-bizonyosság.
- K. Halálos vétek-é mindenkor a' hazugság? F. Nem mindenkor, úgy-mint a' tréfából, és valami haszonra-nézve lett hazugság.

K. Mit

- K. Mit értesz, a' haszonra-való hazugságon? F. Azt, a' ki senkinek kárára nincsen, magadnak pedig hasznodra vagyon, vagy másnak-is.
- K. Micfoda a' tréfából-való hazugság? F. Az, a' ki se hasznára, se kárára nincs senkinek, hanem csak mulatságból mondatik.
- K. Nagy bűn-é ez a' két-féle hazugság? F. Nem hanem csak bocsánandó.
- K. Van-é még-is más vétek, ez-ellen a' parancsolat-ellen? F. Igen-is ellene vagyon az alattomban-való futtogás, és hízelkedés.
- K. Micfoda az alattomba-való futtogás? F. Az, mikor valaki mások-közt fel-bontya az egyetiséget, és barátságot.
- K. Nagy vétek-é az? F. Nagy, mert gyűlöli az Isten az egyenlenségnek hintőit.
- K. Miért tiltatik itt a' hízelkedés? F. Azért, hogy hamis-tanúból áll, azt mondván másról, a' mi nincs.
- K. Nagy vétek-é? F. Igen veszedelmes, a' nagy emberek-közt.
- K. Miért? F. Mert gyakorta, a' gonofra ingerli őket, vagy a' bűnökben meg-tartya.
- K. Micfoda vétek vagyon még ez-ellen? F. A' rágalmazás.
- K. Micfoda a' rágalmazás? F. Mást hírében, s-nevében-való bestelenítés.
- K. Nagy vétek-é ez? F. Felettébb nagy.
- K. Miért? F. Azért, hogy meg-sérti másnak a' hírét, kit némel-lyek életelnél-is nagyobra becsülnek.
- K. Micfoda gonofzok szoktak belőle következni? F. Gyűlölség, veszekedés, és gyilkosság.
- K. Elég-é meg-gyónni a' rágalmazást? F. Nem elég, hanem vizs-fa-kell adni másnak a' hírét, nevét.
- K. Miért? F. Azért, hogy a' más kárát tartozunk meg-téríteni.
- K. Miképpen kell másnak jó hírét, s-nevét vizsfa-téríteni? F. Ugy, hogy ha valamit ellene hamissan mondottál, mond-vizsfa.
- K. Ugy de, ha valaki másról igazat mondott? F. Ha mások nem tudták, tartozik vizsfa-mondani.
- K. Miképpen lehet az? F. Azt a' gonofz itéletet, mások elméjéből ki-vévén.
- K. Vétkezik-é az, a' ki a' rágalmazást halgattya? F. Igen-is ha örömeft halgattya.
- K. Miért vétkezik? F. Azért, hogy a' rágalmazót, mint-egy biztattya a' rágalmazásra, és maga gyönyörködik benne.
- K. Miért ez nagy vétek? F. Azért, hogy más gonofzszán gyönyörködni, meg-sérti a' szeretettet.
- K. Mit kell hát cselekedni, mikor valaki mást rágalmaz? F. Hasznos valami külső jellel meg-mutatni, hogy nem örömeft halljuk.
- K. Elég-é ez? F. Ha véled, hogy használhatcz, illendő meg-feddeni a' rágalmazót.

Ugy de,

- K. Ugy de, ha nagyobb ember a' rágalmazó? F. Akkor-is mutat-
sa az ember, hogy nem örömeft halgattya.
- K. Honnan vagyon, hogy némellyek oly hajlandók a' rágalmazá-
ra? F. Némellyek kevélységből cselekedzik, hogy magokat job-
baknak mutatásák.
- K. Honnan vagyon még? F. Némellyek irigységből, gyűlölség-
ből, és haragból cselekedzik, hogy máson boziszt állyanak.
- K. Honnan származik még-is? F. Némellyek alhatatlanságból,
és hiúságból cselekedzik, kik ha mit hallanak, alig várják,
hogy másnak be-súgják.
- K. Nagy vétkeket cselekeznek-e ez-ilyenek? F. Igen-is, mert más
meg-sértetik.

11. §.

- K. Mond-el a' kilenczedik parancsolatot? F. *Felebarátodnak felesé-
gét bűnre ne-kivánnjad.*
- K. Micsoda a' tizedik parancsolat? F. *Sem ákért, se számárát &c.
és semmi-némű jószágát ne-kivánnjad felebarátodnak.*
- K. Mikképpen különbözik ez a' két parancsolat, a' hatodiktól, és
hetedikről? F. Ugy, hogy azokban, a' külső cselekedet tiltá-
tik, ezekben pedig, a' belső kíváns-is.
- K. Vétke-e minden fajtalan, és ocsmány gondolat? F. Vétke;
ha az ember szánt-szándékkal, és akarván mulatozik, és gyö-
nyörködik benne.
- K. Miért volna vétke, ha nincsen akarattya az embernek reá, hogy
külső-képpen a' gonofzságot meg-cselekedgye? Példának-
okáért, hogy szabad, vagy házasság-izeméllyel vétkezzen? F.
Azért hogy meg-vagyon tiltva.
- K. Vétkezik tehát az ember mindenkör, mikor olyan gondolat
ötlik a' szívébe? F. Nem vétke, ha akarattya-ellen vagyon,
sőt érdeme van az embernek.
- K. Hát ha az ember resten áll-ellene az olyan gondolatnak? F.
Akkor bocsánandó vétke, ha akarva nem gyönyörködik benne.
- K. Mikor tehát halálos vétke, az olyan ocsmány gondolat? F.
A' ki kézf akartván, szánt-szándékkal mulatoz benne, és gyö-
nyörködik.

NYOLCZADIK RESZ.

A' Szentségekről.

1. §.

- K. Ki szerzette a' Szentségeket? F. Krisztus önnön-maga.
- K. Micsoda a' Szentség? F. Láthatatlan malasztnak látható jele;
ki a' mi meg-szentelésünkre rendeltetett Istenről.
- K. Mikor szerzette Krisztus a' szentségeket? F. Némellyeket szen-
vedése-előtt, némellyeket szenvedése-után.

K. Mi-

- K. Miért szerzette? F. Az ő hozzánk-való szeretetinek bizonyosá-
gára, és idvefségünknek meg-nyerésére.
- K. Hány Szentség vagyon? F. Hét. 1. Kereszttség. 2. Bérma-
lás. 3. Penitentzia. 4. Oltári Szentség. 5. Utolsó Kenet.
6. Egyházi-Rend. 7. Házasság.
- K. Miből állanak a' szentségek? F. Látható dolgokból, mint ma-
teriából, és szökből, mint formából. Példának-okáért: A' ke-
reszttségnek materiája, a' természet-szerint-való víz, a' formája
pedig ezek a' szökö: En tégedet keresztellek Atyának, és Fiú-
nak, és Szent Léleknek nevében.
- K. Ki szerzette a' szentségek materiáját, és formáját? F. Krisztus
önnön-maga.
- K. Micsoda leg-főbb gyümölcse a' szentségeknek? F. Az Isten
malasztja.
- K. Váltak-e minden törvényben szentségek? F. Váltak mind a'
természet törvényében, s-mind a' Móyses törvényében.
- K. Micsoda a' második gyümölcse a' szentségeknek? F. A' lélek-
ben be-öntetett character.
- K. Micsoda a' character? F. Lelki le-törülhetetlen jegy.
- K. Hány szentség-által öntetetik a' lélekbe ilyen character? F.
Három-által, tudnia-illik: A' kereszttség, bérmlás, és egyhá-
zi-rend-által.
- K. Micsoda a' szentségek ministere? F. Közönségesen a' Papok.
- K. Mi kívántatik abban, a' ki a' szentséget akarja venni? F. Az
öregekben szándék, és akarat.
- K. Mit alitasz a' gonofz minister-felől? F. Ő-is ki-szolgáltattya
ugyan a' szentséget, de vétkezik, ha bűnben szolgáltattya.

2. §.

A' Keresztsegről.

- K. Micsoda a' Kereszttségnek materiája? F. Természet-szerint-való
elementomi víz.
- K. Mi használva a' szentelt viznek? F. A' bocsánandó vétkek
meg-bocsátatnak általa, és az ordögi praktikákat el-űzi.
- K. Micsoda a' kereszttségnek formája? F. En tégedet keresztellek
Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek nevében.
- K. Kik vehetik-fel a' kereszttséget? F. Minden emberek, még a'
kisdédek-is, és a' nélkül nem idvezülhetnek.
- K. Hány-féle a' kereszttség? F. Három-félének tartják a' Theolo-
gusok: 1. Viz-béli kereszttség. 2. Szeretet-béli kereszttség.
3. Mátyromság-béli kereszttség.
- K. Micsoda a' szeretet-béli kereszttség? F. Az, mikor az öregek
töredelmességéből, és Isteni szeretetből kívánniak a' kereszttséget.
- K. Micsoda a' Mátyromság-béli kereszttség? F. Mikor Istenért, és
az ő hitiért, s-tudományáért véreket ki-ontyák.

Ccccc

K. Mi-

- K. Micsoda haszna van a' keresztségnek? F. Az eredendő, és cselekedett bűnnek bocsánattya, az Isten malasztjának bé-öntése, és minden bűnöknek el-törlése.
- K. El-törlé-e a' keresztség a' gonosz kívánságot, és a' bűnre vágyódást? F. Nem.
- K. Szükségek-e a' keresztt-atyák, és anyák? F. Igen-is, az Anya-szent-egyház rendelkezésből.
- K. Micsoda tisztetek vagyon, a' keresztt-atyáknak, és anyáknak? F. A' keresztt-fiúnak nevet adnak, és ha az idő kívánnya, tartoznak az igaz hitben tanítani, és nevelni.
- K. Hány-féle czeremoniái vannak a' keresztségnek? F. Három-félék. 1. A' keresztség-elött-valók, úgy-mint: reá-lehellés, a' homlokára, és mellére keresztt-vetés, a' szájába só-tévés, imádságok, a' nyáknak fülébe, és orrába-tévés. 2. A' keresztségben-valók, ezek: Ellene-mondás a' Sátánnak, szent olajjal való meg-kenés, kérdés, ha hiszen-e az Atyában, Fiúban, és Szent Lélekben, és ha meg-akar-e kereszttelkedni. 3. A' keresztség-után: A' szent Chriszmával-való meg-kenés, fejér ruha adása, és az égő gyertyáé.

3. §. A' Bérmlásról.

- K. Szentség-e a' Bérmlás? F. Az.
- K. Kitől, és mikor szereztetett? F. Kristustól a' vég-vacsorán.
- K. Micsoda a' matériája? F. A' Püspöktől meg-áldattatott, olajjal össze-elegyítettett balsamom.
- K. Micsoda a' bérmlásnak formája? F. Ez: Meg-jegyezlek téged, a' keresztt-jegyével, és meg-erősítlek téged, az idvesség Chriszmájával, Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek nevében.
- K. Micsoda haszna van a' bérmlásnak? F. Az Isten malasztja, és a' Characternek bé-öntése.
- K. Kicsoda itt a' Minister? F. Egyedül csak a' Püspökök.
- K. Kik vehetik-fel a' bérmlást? F. Minnyájan, a' kik meg-vannak kereszttelve.
- K. Micsoda czeremóniák vannak itt? F. A' Püspök keze reá-tétele, arczul-csapás, és keresztt-atyák, s-anyák.

4. §. Az Oltári Szentségről.

- K. Ki, és mikor szerezte ezt a' szentséget? F. Kristus a' vég-vacsorán.
- K. Mi okai voltak ennek a' szentségnek? F. 1. A' Kristus hozánk-való szerzetetinek emlékezete. 2. Az ő, és új testamentumnak titkai.
- K. Jelen vagyon Kristus ebben a' Sacramentomban valósággal? F. Jelen vagyon.

- K. Micsoda csuda dolgok vannak ebben a' Sacramentomban? F. 1. A' kenyérnek, és bornak, Kristus testvé, és vérévé válása. 2. A' kenyér, és bor színe meg-maradnak, a' kenyér, és bor állattya-nélkül. 3. A' Kristus teste, ezek-alatt a' színek-alatt, színtén olly nagy, mint mennyekben. 4. Egész-szen meg-vagyon Kristus, az egész ostyában, és akár-mely részében. 5. Egyszer-s-mind fok helyeken vagyon.
- K. Micsoda az Oltári Szentségnek matériája? F. Kenyér, és bor.
- K. Micsoda a' formája? F. Ez az én testem, ez az én vérem.
- K. Micsoda tisztelettel kell Kristust tisztelni az Oltári Szentségben? F. Isteni tisztelettel.
- K. Helyes-e rendeltetett-e az Oltári Szentségnek, kivált-képpen-való innep? F. Helyes-e. 1. Hogy a' külső tisztelettel, a' belsőt, és hitünket meg-bizonyítsuk. 2. Hogy a' Kristus szent-vedéséről, és haláláról világosan emlékeztet tennénk. 3. Hogy azt a' nagy Solennitást kövessük, a' mely léfzen mennyekben, a' Báránnyal.
- K. Kik kötelesek ennek vételére? F. Minnyájan az igaz keresztt-tyének.
- K. Micsoda készület kívántatik, az Oltári Szentség vételére? F. Az, hogy az ember Isten malasztjában legyen.
- K. A' bocsánandó bűn akadályoztattya-e az Oltári Szentséghez-való járulást? F. Nem. mind-az-által nem olly gyümölcsös, mint ha az ott nem volna.
- K. Miképpen kell az embernek magát viselni Communio-után? F. Hálát kell adni, rövid fohászkodásokkal, az Istenhez kell elméjét emelni, és más e'-féle aitaoságokban foglalni.
- K. A' világiaknak két szin-alatt kell-e kommunikálni? F. Nem, mert egy szin-alatt-is egész-szen veszik a' Kristust, valamint két szin-alatt, noha némelykor meg-engedte az Anya-szent-egyház, hogy két szin-alatt vegyék.
- K. Miért nem engedi most meg? F. 1. Hogy a' Kristus vére el-ne öntessék. 2. Mert némelyek bort nem isznak. 3. Némely helyeken szűk a' bor. 4. Hogy az együgyűek, ne-legyenek abban a' tévelygésben, hogy a' Kristus egész-szen egy szin-alatt nem volna.
- K. Aldozat-e egyszer-s-mind az Oltári Szentség? F. Az igenis, a' mit mi Misének hívunk.
- K. Honnan mutathatni azt meg? F. Mind az ő, s-mind az új Testamentomból.
- K. Miért szereztetett ez az Aldozat? F. Azért, hogy ez-által, legnagyobb tisztelet adassék az Istennek. 2. Ezzel nevezkedik a' szenteknek tisztelete, és öröme-is.
- K. Nagy méltóságú áldozat-e ez? F. Igen-is, mélt. 1. Ezzel mutatjuk-meg az Istennek, mindeneken-való hatalmát. 2. Ezzel adunk Istennek hálát, jó-téteményiért. 3. Ezzel új malaszt-

lasztokat, és ajándékokat nyerünk. 4. Ezzel eleget-teszünk vétkeinkért; avagy inkább, ez-által tesszük magunkévá a' Krisztus elég-tételét.

5. §.

A' Penitentiáról.

- K. Ki, és mikor szerzette ezt a' Szentséget? F. Krisztus fel-támadása-után.
- K. Szükséges-e ez a' Szentség? F. Igen-is az azoknak, kik a' keresztség-után bűnben estek.
- K. Micsoda haszna van a' penitentiának? F. A' bűnöknek bocsánattya, az előbbeni jószágos-cselekedeteknek vízfőz-térése, és malasztanak.
- K. Mi indította-fel az embert a' penitentiára? F. Az Isten malasztja, ki-nélkül az ember meg-nem térhet; ez pedig mindennek elégségesen adatik.
- K. Hány része vagyon a' penitentiának? F. Három. 1. A' bűnokról-való töredelmesség. 2. Igaz gyónás, s-vallás. 3. A' bűnökért-való elég-tétel.
- K. Micsoda a' töredelmesség? F. A' bűnökért-való szívbéli fájdalom, őszve-foglaltatván a' jó szándékkal, hogy többé meg-nem bántya az ember az Istent.
- K. Mi kívántatik a' tekéletes töredelmességhez? F. Szívbéli fájdalom, és a' bűnöknek meg-útállása. 1. Hogy tellyes szívből származzék. 2. Hogy Isteni szeretetből. 3. Bűnök bocsánatjáról-való reménységből. 4. Olly el-tekéllet szándékból, hogy ez-után meg-jobbította életét.
- K. Mikor kell a' töredelmességgel élnünk? F. Mihelyt az Istent meg-bántyuk.
- K. Micsoda a' gyónás? F. Az igaz Papnak, a' bűnöknek egész meg-vallása, arra a' végre, hogy meg-öldoztassanak.
- K. Micsoda hasznai vannak a' gyónásnak? F. 1. A' bűnöknek meg-bocsátása, és az idvességre vízfőz-térés. 2. Az embernek kevélysége meg-aláztatik. 3. A' közönséges jónak-is hasznára szolgál, mert az egy-más-közt-való társaság, és tisztaság megtartatik.
- K. Mikor vagyunk kötelesek a' gyónásra? F. 1. Mikor a' halálnak veszedelmében forgunk. 2. A' kommunikálás-előtt. 3. Minnyájan esztendőben egyszer tartoznak, kivált Húsvét-tájban.
- K. Micsoda gyümölcsei vannak a' gyónásnak? F. A' gyakor gyónás-által, 1. A' szív meg-tisztul. 2. Az Isten malasztja, és dicsőség öregbedik. 3. A' jószágos-cselekedetek szaporodnak. 4. Bátoros az ember idvessége-felől.
- K. Mi kívántatnak a' jó gyónásra? F. 1. Jól meg-visszálly a' ember lelke-isméretit. 2. Hogy alázatos legyen. 3. Tiszta, és valóságos. 4. Egész legyen, a' bűnöknek nemére, és számára-

mára-nézve, és más környül-álló dolgokra-nézve, kik meg-súlyosították a' bűnt.

- K. Micsoda akadályi vannak az egész gyónásnak? F. 1. A' szemérmetség. 2. A' félelem. 3. A' hamissan gyűjtött jóknak vízfőz-adása, és emberi tekintet. 4. Kétségben-esés, életének meg-jobbitásáról.
- K. Micsoda az elég-tétel? F. Az a' penitentzia, mellyet a' Gyónatató Atya ad.
- K. Mond-ei a' formáját a' penitentiának? F. En tégedet meg-öldozlak minden bűneidtől, Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek nevében.
- K. Mi kívántatik a' gyónás-után? F. Adgyon hálát az Istennek, 1. Hogy a' penitentiára fel-gerjesztette. 2. Hogy olly könnyű eszköz-által, bűneitől meg-szabadította. 3. Mingyárt vigye-végbe a' hagyott penitentiát. 4. Valósággal végezze-el magában, hogy többé az Istent szánt-szándékból meg-nem bántya. 5. Illendő dolog, hogy az ember maga-is valami penitentiát válallyon magára.

6. §.

Az Utolsó Kenetről.

- K. Micsoda az Utolsó Kenet? F. A' Krisztustól szerzetetett Szentség, mely a' Püspöktől meg-szenteltetett olaj kenésével, és a' Pap imádságával, a' betegeknek alkalmaztatik, lelkeknek, vagy testeknek-is idvességekre.
- K. Miért mondatik Utolsó Kenetnek? F. Azért, hogy a' keresztyének három szentségben kenettetnek-meg: A' keresztségben Olajjal, a' mellyén, és nyakán, és Chrismával a' feje tetején. A' bérálásban Olajjal, a' homlokán. Az Utolsó Kenetben pedig, az öt érzékenségnek helyein. Végtere, Utolsónak mondatik; mert más Szentségek-után adatik.
- K. Kik vehetik ezt fel? F. Minden keresztyén, súlyos betegségben lévén.
- K. Micsoda ennek a' Szentségnek Minifere? F. A' Pap.
- K. Micsoda ennek a' matériája? F. A' Püspöktől meg-szenteltetett Olaj.
- K. Micsoda az Utolsó Kenet formája? F. Ez-által a' szent Kenet-által, és az ő kegyes irgalmasága-által bocsássa-meg néked az Ur, valamit vétettél látásoddal, hallásoddal, izlésoddal, szaglásoddal, és illetésséddel.
- K. Micsoda hasznai vannak a' Meg-erősített a' beteg a' halál félelme-ellen. 2. A' bocsánandó vétkek meg-bocsáttatnak. 3. Meg-tér az egészség, ha lelkünk idvességére szolgál.

7. §.
Az Egyházi-Rendről.

- K. Micsoda az Egyházi Rend? F. Olly szentség, melyben, az Egyházi szolgáknak kiváltképpen-való hatalom adatik; hogy az Egyházi tisztekben, jó módon, és méltán el-járhassanak.
- K. Ki szerezte, az Egyházi Rendet? F. Önnön-maga Krisztus.
- K. Hány graditfa vagyon az Egyházi Rendnek? F. Hét. Ostiarius, Lectoratus, Exorcistatus, Acolythatus, Subdiaconatus, Diaconatus, és Presbyteratus.
- K. Micsoda tiszti van az Ostiariusnak? F. A' templom külsőfai vannak nála, s-az ajtókat nyitva, és őrzik.
- K. Hát a' Lectornak? F. Az, hogy az ő, és új testamentomot nagy szóval olvassa.
- K. Mi van az Exorcistának? F. A' gonoszoktól meg-szállottakon imádkozik.
- K. Az Acolythusnak micsoda a' tiszti? F. Az áldozatra-való eszközöket készíti-el.
- K. A' Subdiaconusnak? F. Az epistolákat olvassa, és a' szentelt edényeket készíti-el.
- K. A' Diaconusnak? F. Az evangéliomat olvassa, és az áldozatot a' községnek osztja.
- K. Micsoda a' Presbyternek? F. Az áldozatnak véghez-vitele, és a' szentségeknek ki-szolgáltatása.
- K. Hát az első tonsúra-felől mit mondasz? F. Az nem Egyházi Rend, hanem csak arra-való készület.

8. §.
A' Házasságról.

- K. Kitől, és hol rendeltetett a' házasság? F. Az Istentől paradicsomban.
- K. Hát Krisztus mikor rendelte? F. Hihetőbb, hogy a' Cána Gallileai menyegzőben.
- K. Mit adott a' házassághoz Krisztus? F. Három dolgot. 1. A' férfinak, és aszfszonynak egy-mástól-való el-válthatatlanságát. 2. A' Krisztus, és az Anya-szent-egy-ház-közt-való szeretnek jelét. 3. Kiváltképpen-való malasztot, ki a' házafoknak adatik.
- K. Miért rendelte ezt a' Sacramentomot? F. 1. A' házafok terhének könnyebségére. 2. A' gonosz kívánságoknak orvólására. 3. Egymáshoz-való szeretetre, és kötelezésre.
- K. Miben áll a' házasság? F. Egymásnak egyenlő akarattyában, ha szintén egymással nem közösülnek-is.
- K. Főbb-é a' tisztság a' házasságnál? F. Igen-is, mert ez tökéletesebb, és bátorságosabb.
- K. Honnan származik a' boldogtalan házasság? F. 1. Hogy meg-

nem vizsgálják a' személyt, kit el-akarnak venni. 2. Hogy nem kérik az Istent, hogy jó házas-társot adgyon. 3. Hogy nem egy-arányuak a' házafok, egyik vén, s-másik ifjú. 4. Mert az-előtt gonoszul éltek.

- K. Miképpen kell az embernek magát, a' házasságra készíteni? F. 1. Mikor a' házasságra megyen, az Isten maliztyában kell lenni. 2. Jó szándékot kell tenni. 3. Külömb-külömb-féle jó-ságos-cselekedetekkel kell magát készíteni.
- K. Mi kérdezik a' házasság-előtt? F. 1. Ha nem fogadott-é tiszta életet. 2. Ha másnak nem tett-é igiretet. 3. Ha a' szülei nem neheztellik-é.
- K. Micsoda ceremoniak szoktak lenni a' házasságban? F. 1. A' házafoknak jobb-kezek öfve-köttetnek a' Stólával. 2. Egymásnak a' gyűrűje a' negyedik úba tétetik. 3. Egymásnak egyenlő akarattyá ki-mondatik. 4. A' Pap meg-áldgya a' házafokat. 5. Végtere lakadalmat tartanak.
- K. Vagyon-é lelki házasság? F. Vagyon. midőn a' lélek Krisztusnak el-jegyeztetik.
- K. Miképpen lesz ez? F. A' lélek, a' tiszta élet-által, Krisztusnak el-jegyeztetik.
- K. Micsodának kell lenni, a' házafok-közt-való szeretnek? F. Ollyannak, hogy egyik a' másinak kedvét keressék, egymás-felől, jó itéletben legyenek, és jól szölyanak, és jó más fogatkozását békefességgel tűrjék, egy-mást vigasztallják, és segítsék.
- K. Lehet-é véték, a' házasságbéli szeretben? F. Igen-is. 1. Ha az ollyan szeretből az Isten parancsolattya által-hágattatik. 2. Ha egymásra gyanóságban vannak.
- K. Micsoda tisztság kívántatik a' házafok-közt? F. 1. Az, hogy más személynek kívánsága ki-rekesztessék. 2. Meg-határozza az egymással-való élet, hogy barom-módra ne-éllyenek.
- K. Micsoda javai vannak a' házasságnak? F. Három: 1. A' magzat. 2. Egymásnak adott hit, hogy egymással laknak, és egyik, a' másinak az övét meg-adgya. 3. Egymással-való végig maradás, és szeretet.
- K. Mi kívántatik a' magzatok-körül? F. 1. Kívánhatnak a' házafok magzatot. 2. Az annya méhében lévén, vigyázni kell, hogy el-ne vesztessék. 3. E' világra születettvén, mindgyárt azon kell lenni, hogy meg-kerefteltesék.
- K. Micsoda kötelefességgel vannak a' szülek magzattyokhoz? F. 1. Kisded-korában az aitatofságra kell tanítani. 2. Meg-kell feddeni, ha vét.
- K. Micsodának kell lenni a' feddésnek? F. Okosnak, és a' feddés mellett jó példát kell adni.
- K. Mit kell még a' szüleknek cselekedniek? F. 1. Az Istennek ajánlyák magzattyokat. 2. Tanítsák imádkozni. 3. Oktassák a' hit dolgaiban. Tudni-illik; a' tiz parancsolatra, és gyónásra.

K. El-

- K. El-válhatnak a' házafok egy-mástól úgy, hogy ismét meg háza-
fodhassanak? F. Ha egy-mással közösültek, semmiképpen nem.
Ha pedig egymással nem közösültek, el-válhatnak úgy, ha egyikik
szerzetbe megyen.
- K. Meg-lehet-e, hát úgy el-válni, hogy meg-ne házasodgyanak? F.
Meg úgy, 1. ha egyik házasság törésbe esik. 2. Ha egyikik
rész igen dühös. 3. Ha egyikik eretnokségbe esik. 4. Hogy
ha valamelyiknek a' lelke nagy veszedelemben forogna.
- K. Mikor szabadúlnak-fel a' házafok egy-más köteléből? F. A'
halál-által.
- K. Szabad-e férjhez menni, vagy meg-házafodni, ha a' férj, vagy fe-
leség meg-hal? F. Szabad.
- K. Az özvegy élet kedvesebb-e, a' házasságnál? Az, ha Istenért,
és a' tiszta életért választatik.

K I L E N C Z E D I K R E S Z.

A' Fő Bűnökről.

I. §.

A' Kevélyiségről.

- K. Hány fő bűn vagyon? F. Hét.
- K. Mellyik az első? F. A' kevélység.
- K. Micfoda a' kevélység? F. A' fen-héjazásra-való felettébb ren-
detlen vágyódás.
- K. Miért mondod fő bűnnek? F. Mert fok vétkeknek a' feje, és
gyökere.
- K. Miért mondatik, a' több fő bűnök-között elsőnek? F. Mert
első bűne volt az Angyalnak mennyekben, és az embernek para-
dicfomban.
- K. Mivel bünteti az Isten a' kevélységet? F. Mivel az ő követőit
az égig akarja fel-emelni, az Isten pokolig veti-le.
- K. Miért hivattatik felső bűnnek a' kevélység? F. Mert éppen az
Istenig emeli-fel magát, meg-vetvén az Istent.
- K. Miért mondatik mély bűnnek? F. Mert a' bűnöknek mélységé-
be süllyesztí az embert.
- K. Mutasd-meg azt? F. A' kevélység eretnokségre, és az Isten meg-
tagadására viszi az embert, ki a' bűnöknek végső centroma.
- K. Vannak-e más nevei a' kevélységnek? F. Sok vagyon.
- K. Számlálly-eléhennek? F. Hiúságos dicsőség, kérkedés, nagyra-
vágyódás, és kép-mutatás.
- K. Micfoda a' hiúságos dicsőség? F. Rendetlen kívánsága az em-
berek-től-való dicfiretnek.
- K. Micfoda a' kérkedékenség? F. Hiúságos maga dicfirete, többet
mondván maga-felől, hogy-sem a' mint a' dolog vagyon.
- K. A' hiúságos dicsőség, és a' kérkedékenség, halálos vétek-e kö-
zönségesen? F. Nem az.

K. Mi-

- K. Mikor tehát halálos vétek? F. Mikor valaki halálos vétekről
kérkedik.
- K. Mikor még? Mikor másnak nagy kárára vagyon.
- K. Mutasd-meg azt? F. Ha a' tudatlan Orvos dicfiri magát, fokát
árthat a' betegnek.
- K. Micfoda a' nagyra-vágyódás? F. Tisztettségnek, és méltóságnak
rendetlen kívánsága.
- K. Veszedelmes-e ez-ilyen nagyra-vágyódás? F. Felettébb az, ki-
vált ha valaki érdemetlen, és méltatlan, akár Egyházi, s-akár vi-
lági tisztre, még-is rendetlen kívánnya.
- K. Micfoda a' kép-mutatás? F. Olly tettetés, mellyel magát va-
laki jónak, és szentnek mutattya, holott más-képpen van a'
dolog.
- K. Micfoda leányi vannak még a' kevélységnek? F. Fel-sualko-
dás, magának el-bizása, és másoknak meg-útállása.
- K. Miért hívod kevélység leányinak? F. Mert a' kevélységtől,
mint annyától születtenek.
- K. Micfoda a' fel-sualkodás? F. Vakmérő-képpen-való maga nagy-
zása.
- K. Micfoda a' maga el-bizása? F. Az mikor valaki fel-sualkodott
szíüből, erején-felett-való dologhoz fog.
- K. Kihez hasonlók azok, a' kik másokat meg-útálnak? F. Amaz
kevély Phariseushoz, ki azt mondgya vala: *Nem vagyok olyan
mint más emberek.*
- K. Számláld-elé még a' kevélység maradékait? F. Meg-általkodás,
Viszsa-vonás, Háborúság, Engedetlenség, Háládatlanság.
- K. Közönséges vétek-e a' kevélység? F. Igen közönséges.
- K. Mutasd-meg azt? F. Igen meg-fenekezett a' Nemeselekben, U-
rakban, gazdagokban, és az alfizonyokban.
- K. Mutasd-meg tovább-is? F. A' fel sualkodás, és kérkedékeny-
ség közönséges az iffiakban, a' tudós emberekben, sőt még néha
az aitatofásokban-is.
- K. Miképpen az? F. Mert dicfikednek tudományokkal, és aita-
tofságokkal.
- K. Micfoda orvosfagok vannak a' kevélység-ellen? F. 1. Hogy
az ember vizsgálly-meg magát, eredetét, és el-vetett állapottyát.
2. Jussón észébe hogy magától semmié nincs, hanem valamié
vagyon, mind az Istentől-való. 3. Azt vegye észébe, hogy rö-
vid idő múlván, vége leszzen mindeneknek, a' halál-által. 4.
Gondolkodgyék, a' kevélyek jövőndő büntetésekről. 5. Vi-
s-sellye-előtte azokat az átkokat, mellyek érik mind életében,
s-mind halálában.
- K. Micfoda jóságos-cselekedet ellenkezik a' kevélységgel? F. Az
Alázatofság.
- K. Ki tanított előfizőrr arra? F. Krisztus Urunk szóval, és példával.
- K. Mikor szóval? F. Mikor azt mondotta, tanúlljunk tőle, mert
ő alázatos.

Dddddd

K. Mi-

- K. Mikor példával? F. Egész életével, a' jászoltól-fogva, a' keresztfáig.
- K. Micsoda leányi vannak az alázatosságnak? F. 1. Maga meg utállása. 2. Az emberektől-való dicfirtnek el-távoztatása. 3. Maga vétkeinek gyaroltságának, és a' gonofzra hajlandóságának meg-ismérése.
- K. Számláld-elé a' többit? F. 1. Másfól-való meg-bántásban be-keséges-tűrés. 2. Beszédében, és járásában szemérmetség. 3. Maga itéletének, és akarattyának, másé-alá vetése.

2. §. A' Fősvénységről.

- K. Mellyik a' második fő bűn? F. A' Fősvénység.
- K. Miért hivattatik fő bűnnek? F. Azért, hogy sok gonofzságoknak feje.
- K. Micsoda a' fősvénység? F. Rendetlen kívánsága a' világi jóknak.
- K. Hány-féle a' fősvénység? F. Két-féle.
- K. Magyarázd-meg azt? F. Egyik ellenkezik az adakozással, s-másik az igazsággal.
- K. Mellyik, és mikor ellenkezik az igazsággal? F. Mikor valaki, a' rendetlen kívánságtól meg-győzöttetvén, másét-is el-vonnya, s-ragadgya, és hamissan meg-tartya.
- K. Mikor ellenkezik az adakozással? F. Mikor valaki annyira szereti a' maga jószágát, vagy kincsét, hogy se szegényt, se mást nem részelket benne.
- K. Halálos véték-é a' fősvénység? F. Mikor valaki másét hamisan vagy el-veszi, vagy meg-tartya, igen-is az.
- K. Miért hivattatik a' fősvénység bálványok szolgálattyának? F. Mert a' fősvények inkább szeretik a' kincset, hogy-sém az Istent.
- K. Miképpen azt? F. Mert a' pénz szeretetiért, az Istent, és az Isteni dolgokat el-mulattyák, és meg-vetik.
- K. Micsoda gonofzságokat hoz magával a' fősvénység? F. 1. Hamis hitet. 3. Szentség-törést. 3. Gyilkosságot. 4. Árúttást, és más több e'-féle gonofzságokat.
- K. Számláld-elé a' fősvénység neveit? F. 1. Meg-keményedés, és a' szegényekhez-való irgalmatlanság. 2. Nyughatatlanság. 3. Az Isteni dolgoknak el-mulatása. 4. A' világi kincsekben-való bizodalom.
- K. Beszélde-elé a' többit-is? F. 1. Ufóra. 2. Hamissan-való meg-csalás. 3. Hazugság. 4. Hamis esküvés.
- K. Miért mondod ezeket a' fősvénység neveinek? F. Azért, hogy tőle származnak.
- K. Mond-e a' fősvénységnek egész nemzetségét? F. A' dézmáknak el-tagadása, és vonása. 2. Lopás. 3. Ragadomány. 3. Szentség-törés. 5. Felebarátunknak meg-nyomorítása. 6. Béreszek, és napi-miveszek bérének el-vonása. 7. Simónia.

K. Kő-

- K. Közönséges véték-é a' fősvénység? F. Igen az.
- K. Mutasd-meg példákból? F. A' nagy Urak, és Nemesiek fojsgattyák jobbadgyokat.
- K. Kik mások? F. A' Birák, Prókátorok meg-melleyesztik az igye-fogyottakat.
- K. Hát a' kereskedők? F. A' fősvénységtől viseltetvén, nagy veszedelmekre vetik magokat.
- K. Hát a' gazdagok? F. Jőszághoz jőszágot, kinshez kincset hamissan gyűjtenek.
- K. Hát a' szegények-közt vannak-e fősvények? F. Sokan.
- K. Miképpen lehet az, holott semmiek sincs? F. Mert gonofzúl kívánnák a' másét, és ha lehetne, el-is vennék.
- K. Számláld-elé, a' fősvénység-ellen-való orvosságokat? F. 1. Azokról az átkokról-való gondolkodás, mellyeket a' szent irás, a' fősvények-ellen szór. 2. A' halálról-való elmélkedés, ki minden kincstől, és jőszágtól meg-foszt. 3. A' maradékok háladatlanságáról-való gondolkodás, kiknek a' kincsek gyűjtetnek. 4. Az örökké-való boldogságról-való elmélkedés, melyre teremtetünk. 5. A' lelki-isméret furdalásáról, és gonofz halálról-való gondolkodás, mely a' fősvényeket győtri, és követi. 6. Az örök kinokról-való elmélkedés.
- K. Beszélde-elé azokat a' jóságos-cselekedeteket, kik ellenkeznek a' fősvénységgel? F. 1. Az adakozás, mely a' kincset ki-osztja. 2. Az igazság, mely kinek-kinek az övét meg-adgya, és másét nem-kívánja. 3. A' szegényeken-való könyörületesség, ki itt a' kincset ki-osztja, hogy mennyei kincset gyűjtsön. 4. A' lelki szegénység, ki e' világiakat meg-utálja, és hozzájuk nem ragaszkodik.

3. §. A' Bujaságról.

- K. Mellyik a' harmadik fő bűn? F. A' Bujaság.
- K. Micsoda a' bujaság? F. A' testi fertelmességnek rendetlen kívánsága.
- K. Miért mondatik fő bűnnek? F. Mert sok vétkeknek feje, és eredete.
- K. Nagy véték-é a' bujaság? F. Mind Isten, s-mind emberek-előtte igen utálatos.
- K. Honnan mutatod azt meg? F. Azokból a' büntetések-ből, mellyekkel büntette Isten, úgy-mint viz-özönnel, kénköves tűzzel, mint Sodomát, és Gomorrhát.
- K. Micsoda gráditái vannak a' bujaságnak? F. Fajtan gondolatok, azokban-való gyönyörűség, el-tekéllet szándék, a' gonofzságnak végbe-vitelére, a' gonofzságnak gyakorlására.
- K. Mi következik az-után? F. A' gonofzságnak meg-fozakása, úgy hogy szükségének láttatik a' gonofzságnak cselekedete.

Dddddd a

K. Mi

K. Mi még-is? F. A' jobb életről-való kétségbe-esés, és az örök veszedelem.

K. Számláld-elé a' bűjaságnak neveit? F. 1. Szabad személyné-közt-való fertelmesség. 2. Házaság-törés. 3. Szűznek erővel-való meg-szeplőtése. 4. Szentség-törés. 5. Valamely személyné, egy helyről, másra, erővel-való el-ragadása, fajtalanságnak kedvéért. 6. Atyafiak, avagy Sógorok-közt-való fertelmesség. 7. Sodomiai bűn. 8. Púhaság, avagy maga meg-ferteztetése. *Ezekről többet irtunk, fellyebb a' 6-dik parancsolatban.*

K. Beszéld-elé a' többit-is? F. 1. Fajtalan, és ocsmány nézések. 2. Trágár beszédek. 3. Buja, és szerelem énekek. 4. Csókolások. 5. Ölelgetések, és ocsmány illetések, vagy tapogatások.

K. Halálos vétkek-é mind ezek? F. Gyakortább azok.

K. Miért? F. Azért, hogy a' bűjaságnak véghez-vitelére czéloznak.

K. Közönséges-é a' bűjaság? F. Felettébb az, mert a' Királyokat, Fejedelmeket, bölcseket, tudatlanokat, férfiakat, és aszfzonyokat el-borította; sőt még a' szentek-közzé-is, némelykor bé-fúrja magát, úgy-mint a' Papok, és Szerzetesek-közzé.

K. Honnan vagyon az? F. Onnan, hogy a' mi természetünkbe bé-vagyon oltva a' gonosz kívánság.

K. Meg-győzheti-é az ember ezt a' gonosz kívánságot? F. Meg, Isten malasztával.

K. Ad-é az Isten mindennek malasztot, és erőt meg-győzésére? F. Ad, a' kik igazán kéri az Istent.

K. Micfoda orvoságok vannak a' bűjaság-ellen? F. 1. Azokról az átkokról-való elmélkedés, mellyeket szór az irás, a' bűjakra. 2. A' bűjaságnak ocsmányságáról-való gondolkodás. 3. Arról a' gonofságról-való gondolkodás, mellyel a' kerefsztyen embernek meg-szentelesét, és kenését el-rontja. 4. A' lelki-isméretnek furdalásáról-való elmélkedés, mely követi a' bűjaságot. 5. A' halálról, iteletről, pokolról, és mennyei dicsőségről-való gondolkodás. 6. Buzgó könyörgés Krisztushoz, és a' Boldogságos Szűzhöz. 7. Az Itillő Birónak, és a' szent Angyaloknak jelen-létéről-való elmélkedés, kik láttyák gonosz cselekedetünket.

K. Micfoda jóságos-cselekedet ellenkezik a' bűjasággal? F. Az embernek maga meg-tartóztatása, és tisztaság.

K. Ki tanított arra? F. Krisztus önnön-maga, és mindenkor szeplőtelen szűz MARIA.

K. Micfoda a' meg-tartóztatás, és tisztaság? F. Olly jóságos-cselekedet, mely meg-zábolazza a' gonosz kívánságot.

K. Miért kedves a' tisztaság, az Isten, és Angyalok-elött? F. Azért, hogy az Angyali életnek követése.

K. Miképpen tarthatni-meg a' tisztaságot? F. Imádsággal, bűjtőléssel, alázatossággal, és testi lanyargatással.

K. Hány-féle a' tisztaság? F. Három-féle. A' Szűzeké, özvegyeké, és házasoké.

4. §.

4. §.

Az Irigységről.

K. Mellyik a' negyedik fő bűn? F. Az Irigység.

K. Micfoda az irigység? F. Másnak elő-meneteléről, és jó szerencséről-való szomorúság, vélvén, hogy azzal a' maga dicsősége meg-kiffibbedik.

K. Miért mondatik fő bűnnek? F. Mert sok gonofság származik tőle.

K. Kicfoda az irigységnek eredete? F. A' Sátán.

K. Miképpen ő? F. Mert irigylette az embernek paradicsomban a' dicsőséget.

K. Miért irigylette? F. Mert az embernek kellett abba a' dicsőségbe helyeztetni, a' kit ő el-vezített.

K. Nagy bűn-é az irigység? F. Felettébb nagy.

K. Miért? F. Mert az irigység, és kevélység első jelei az ördög tagjainak.

K. Micfoda jelből ismértetnek-meg az Isten fiai? F. Az alázatosságból, és szeretetből.

K. Micfoda gonofságokat szerez az irigység? F. Szüléknek, és atyafiaknak meg-ölését.

K. Honnan mutatod ezt meg? F. Cainból, ki irigységből meg-ölte az ötcset, Abélt.

K. Mutasd-meg más példából? F. Jósefet a' bátyjai irigységből meg-akarták ölni, és ugyan el-adták.

K. Még-is hozz más példát? F. Idvezitőnket irigységből feszítették-fel a' Zsidók.

K. Vannak nevei az irigységnek? F. Vannak. 1. Gyűlölség. 2. Rágalmazás. 3. Gonosz itélet. 4. A' jónak gonoszra magyarázása.

K. Vannak-é még mások? F. Vannak. Viszsa-vonás, veszekedés, háborgás, meg-útállás, el-pártolás, szidalmazás, és más több e'-félék.

K. Micfodák leg-közönségesebbek az irigyeknél? F. Az, hogy örülnék felebaráttyoknak kárán, jó szerencsájén pedig szomorkodnak.

K. Közönséges-é az irigység? F. Igen az.

K. Mutasd-meg azt? F. Mert a' hol a' kevélység uralkodik, uralkodik az irigység-is.

K. Kik leg-inkább irigykednek? F. A' nemes nemesnek, tudós tudós, gazdag gazdagnak irigyi elő-menetelét.

K. Miért van az? F. Mert azt vélik, hogy másoknak nemességével, tudományával, vagy gazdagságával az övék kiffibbedik.

K. Kiknél vagyon még az irigység? F. A' mester-embereknél; fazekas fazekást, kovács kovácsot, varga vargát gyűlöli.

K. Mitől vagyon az? F. Attól, hogy egyiknek nyeresége, másnak kárára látzik.

Dddddd 3

K. Mi-

- K. Micfoda orvossági vannak az irigységnek? F. 1. Az irigyekre mondatott átkokról-való gondolkodás. 2. Arról-való elmélkedés, hogy egy-másnak atyafiai vagyunk, egy természetűek, az Isten malasztjának részesei. 3. Hogy az irigység hasonlónak tetszen az ördöghöz. 4. Hogy az irigy magának többet árt, hogy-fem másnak.
- K. Miképpen érted ezt? F. Mert az irigy meg-emészti magát.
- K. Micfoda jó-ságos-cselekedet ellenkezik véle? A' szíretet.
- K. Miképpen? F. Ugy, hogy a' szíretet ki-rekeszti az irigységet.
- K. Honnan mutatod azt meg? F. Mert a' szíretet kegyes, nem ellenkezik, nem fuvalkodik-fel, gónoszt nem gondol.
- K. Mit cselekszik tehát? F. Jóval fizet a' gónosért, örül mások elé-menetelen. és a' mint lehet, segíti.

5. §.
A' Torkoságról.

- K. Mellyik az ötödik fő bűn? F. A' Torkoság.
- K. Micfoda a' torkoság? F. ételnek, és italnak rendetlen kívánsága.
- K. Miért mondd fő bűnnek? F. Mert más fok vétkek származnak tőle.
- K. Nagy vétkek-e? F. Nagy azokra a' vétkekre-nézve, kiket szeresz.
- K. Micfoda gonofságot szerez? F. Azt, hogy a' torkosok, a' hasokat tartják Isteneknek.
- K. Miért? F. Azért, mert csak a' hasoknak eleget-teheffenek, nem gondolnak, az Isten malasztja el-vesztésével.
- K. Mi következik még a' torkoságból? F. Veszekedések, szitkozódások, hamis esküések, és gyilkosságok.
- K. Honnan mutatod azt meg? F. A' bölcs mondásából: *Többet vesztek-el a' részekség-által, hogy sem a' seggyer-által*
- K. Meg-mutathatod-e azt? F. Meeg mutatták a' minden-napi példák.
- K. Micfoda gonofságok származnak a' torkoságtól? F. Rendetlen vigaság, hebe-hurgya fok szó, trágár beszédek, tisztatalanság, az elmének, és testnek nehézsége.
- K. Miképpen mutatod azt meg? F. Minden-napi példákból tapasztaljuk ezeket.
- K. Mit értesz itt a' tisztatalanságon? F. A' fok bőszögeft, bűdösséget, és okádást.
- K. Honnan származnak azok? F. Kivált-képpen a' részekségtől.
- K. Halálos vétkek-e a' részekség? F. Az, tellyességgel-való részekség.
- K. Mit értesz a' tellyességgel-való részekségen? F. Azt, mikor az ember szánt-szándékkal meg-fosztja magát eizétől.

K. Hát

- K. Hát ha eizétől meg-nem fosztja magát? F. Akkor-is halálos lehet, ha tudva az ember, olly veszedelemre adgya magát.
- K. Kicsodák az ollyanok? F. A' kik éjjel, s-nappal tobzódnak, nem gondolván véle, ha meg-részegednek-is.
- K. Mellyik parancsolat-ellen vétkeznek a' részegesek? E. Mindenik ellen.
- K. Miképpen vétkeznek az első, és második parancsolat-ellen? F. Ugy hogy az Istennel nem gondolnak, az Istent szidgyák, s-át-kozzák, eizküsznek. &c.
- K. Miképpen vétnek a' harmadik-ellen? F. Innep-napokon, az ital-miatt, az Isteni szolgálatot el-mulattják.
- K. A' negyedik-ellen, miképpen? F. Mert a' részeges fiak, engedetlenek szülékeknek, és az aszszonyok pártosok férjeknek.
- K. Mi-módon az ötödik-ellen? F. Ugy, hogy veszekedésre, és gyilkosságra fakadnak.
- K. A' hatodik-ellen, mi módon? F. Mert hajlandók a' trágárságra, és bűjaságra.
- K. Miképpen a' hetedik-ellen? F. Gyakorta a' másét el-költik, és adóssággal terhelik magokat.
- K. A' nyolczadik-ellen miképpen? F. Másokat rágalmaznak az ital-közt.
- K. Mi-módon, a' kilenczedik-ellen? F. Mert a' részekségben mások feleségét, és jószágát kívánnják.
- K. Közönséges-e ez a' vétkek? F. Minden rendék-közt, a' mint izemeinkkel láttuk.
- K. Micfoda orvosságok vannak a' torkoság-ellen? F. 1. Azoknak az átkoknak meg-gondolása, mellyek követik a' torkosokat. 2. A' Krisztus bűjtöléséről-való elmélkedés, ki a' torkosok gonofságáért fizetett. 3. A' Szentekről-való elmélkedés, kik meg-feszítették az ő testeiket, a' gónos kívánságokkal. 4. Arról a' kevés ideig-tartó gyönyörűségről-való gondolkodás, ki a' torkoságból származik. 5. A' lelki isméretnek furdalásáról-való elmélkedés, ki a' torkoságból származik, és a' nyavalyákról, kik követik.
- K. Micfoda jó-ságos-cselekedet ellenkezik a' torkosággal? F. Jó-zanság, és mértékletesség.
- K. Micfoda a' mértékletesség? F. Olly jó-ságos-cselekedet, ki meg-zabolazza az ételnek, és italnak rendetlen kívánságát.
- K. Ki tanított arra? F. Krisztus önnön-maga.
- K. Ki Krisztus után? F. Minden Szentek, kik Krisztus nyomdokait követték.
- K. Mit használ a' mértékletesség? F. Testi, és lelki egésséget ad.

6. §.

- K. Mellyik a' hatodik fő bűn? F. A' Harag.
- K. Micfoda a' harag? F. A' gonofz harag nem más, hanem bofzszu-állásra való rendetlen vágyódás.
- K. Miért mondd gonofz harag? F. Mert nem minden harag gonofz.
- K. Miképpen lehet az? F. Ugy, hogy velamint nem minden büntetés, és bofzszu-állás gonofz, úgy a' harag sem mindenik gonofz.
- K. Mutasd-meg? F. Az atya haraghatik fiára vétkéért, a' gazda szolgájára, a' mester tanítványára, nem jó maga-viseletéért.
- K. Micfoda harag tehát vétkes? F. Igazságtalan, és rend-kivül-
való
- K. Nagy éték-é ez? F. Némelykor igen nagy, mert mind Isten, mind Szentek, s-mind felebaráttya-ellen átkozódik, zúgolódik, és szitkozódik.
- K. Miért hivattatik fő bűnnek? F. Mert sok vétkeknek oka, úgy-mint, gyilkosságnak, és többeknek-is.
- K. Számlálly-elé még más vétkeket, kik tőle származnak? F. Gyűlölség, fenyegetés, fel-fualkodás, veszekedés, kegyetlenség, kiáltás, átkozódás, bofzszúság-tétel. &c.
- K. Közönséges véték-é ez? F. Igen az.
- K. Miért? F. Mert minden emberben meg-van a' haragnak gyökere.
- K. Hány rendbéliek a' haragosok? F. Négy. 1. Rendbéliek, kik hamar meg-haraguszna, s-hamar el-mulattyák. 2. rendbéliek, kik későre haraguszna-meg, de fokkáig el-tartják a' haragot. 3. rendbéliek, kik hamar meg-haraguszna, és későre engedztelődnek-meg. 4. rendbéliek, kik későre haraguszna-meg, és hamar el-mulattyák a' haragot.
- K. Micfoda orvosági vannak a' haragnak? 1. F. A' haragosokra ki mondott átkoknak meg-gondolása. 2. Azokról a' gonofzokról-
való gondolkodás, mellyeket hozz az ember szívére, a' harag. 3. Az Isten kegyességéről-
való elmélkedés, ki minket a' haragnak le-tételére int. 4. A' Krisztus békeséges-tűréséről, és más Szentékről-
való gondolkodás. 5. Felebarátunk atyafiúságról-
való elmélkedés.
- K. Micfoda jóságos-cselekedet ellenkezik a' haraggal? F. A' Békeséges-tűrés.
- K. Micfoda cselekedeti vannak a' békeséges-tűrésnek? F. A' nyelveket meg-zabolázza, az elmét igazgattyá, a' békeséget megtartya.
- K. Micfoda még? F. Másoknak fogyatkozást békeséggel tűri, a' gonofzért jóval fizet, minden gyűlölséget el-ölt, hamar meg-enged másnak.

- K. Mellyik a' hetedik fő bűn? F. A' jóra-
való restzség.
- K. Micfoda a' jóra-
való restzség? F. Az elmének tompasága, kia' jőhoz nem fog, vagy ha fog-is, félbe-hagya.
- K. Micfoda nevekkal neveztetik meg? F. Lelki szomorúságnak, unalomnak, aitatofságnak, és lankatságnak mondatik.
- K. Halálos véték-é, a' jóra-
való Restség? F. Igen-is az, ha olly jól el-mulattunk, melyre köteleffek vagyunk.
- K. Miért mondatik fő bűnnek? F. Mert többeknek feje.
- K. Micfoda bűnöknek? F. A' penitencia-tartás halogatásának, az Isten gyűlölségének, kétségbe-esésnek, és a' lelki dolgoknak, meg-
utalásának.
- K. Micfoda nemei vannak a' jóra-
való restségnek? F. Unalom, aluszékonyság, henyellés, aitatlanság, és többek e'-félék.
- K. Közönséges véték-é? F. Igen az.
- K. Miképpen mutatod ezt meg? F. Mert néha még azokhoz-is bé-sérkezik, a' kik buzgók az aitatofságban.
- K. Honnan származik a' jóra-
való restség? F. Onnan, hogy az Isten malasztjának nem engedünk.
- K. Micfoda orvosági vannak a' jóra-
való restségnek? F. 1. Ha meg-gondollya az ember azokat az átkokat, mellyeket az Isten a' jóra-
való restekre ki-mondott.
- K. Micfoda átkok azok? F. Atkozott az az ember, a' ki az Isteni dolgokat resten, és tünnyán miveli.
- K. Micfoda orvosága vagyon még? F. 1. Ha az ember jól megfontollya az időnek böcsös, és drága-voltát, melyben az örökké-
való boldogságot meg-nyerheti. 2. Ha azokat a' vétkeket e-szünkben forgattuk, mellyekkel az Istent meg-bántottuk, kik a' penitencia-tartásra buzgóságot kívánnak. 3. Ha meg-gondoltyuk, mely serénnyen futunk a' világi mulandóságoknak meg-nyerésére. 4. Ha meg-fontoltyuk vagy az örökké-
való ki-nokat, vagy az örök dicsőséget.
- K. Micfoda jóságos-cselekedet ellenkezik véle? F. Serénység, és buzgóság a' lelki dolgokban.
- K. Micfoda nemei vannak? F. Készség az Isten akarattjának be-töltésére, az Isten dicsőségének, és felebarátunk idvességének buzgó kívánsága. Aitatofság az imádságban, álhatatofság a' jőban, és a' mennyieieknek kívánsága.
- K. Ki tanított erre? F. Önnön-maga Krisztus Urunk, születésétől-fogva haláláig.
- K. Kik még? F. A' szent Mátyrok, és más Szentek-is.
- K. Mit szerez ez-ilyen serénység? F. A' jőban-
való végig meg-ma-radást, és örök dicsőséget; mellyet minnyájunknak adgyon a' tellyes Szent Háromság, Atya, Fiú, és Szent Lélek Isten, Amen!

§. Az Anya-szent-egyház Parancsolatiról.

- K. Vannak-e még más parancsolatok, a' tiz parancsolatokon-kivül? F. Vannak.
- K. Ki adta azokat? F. Az Anya-szent-egyház.
- K. Van-e arra hatalma az Anya-szent-egyháznak? F. Vagyon.
- K. Honnan mutatod azt meg? F. A' szent írásból. Mert az Anya-szent-egyház, a' Krisztus Jegyese, a' Krisztus pedig Vő-legény. (a) A' Jegyes pedig részes a' Vő-legény javaiban, tehát a' parancsolat-adásban-is. 2. Az Anya-szent-egyház, az Igazság Oszlopa (b) tehát őtet illeti az igazgatás, és parancsolat-adás. 3. Az Anya-szent-egyház mi Anyánk, tehát tartozunk tőle halgatni, s-néki engedni; a' mint Urunk mondgya: *Mond-meg az Anya-szent-egyháznak, ha pedig az Anya-szent-egyházat nem halgattya, olyan legyen néked, mint a' pogány, és publikánus.* (c) Hallyad tovább mit mond az Anya-szent-egyház Fő Pálfőtorának: *A' ki titeket halgat, engem halgat; a' ki titeket meg-útáll, engem útáll-meg.* (d) Innen mondgya szent Pál-is: *Engedj-ye-tek a' ti Előttek-járóitoknak, és birtokok-alatt leg-yetek, mert ők vigyáznak, úgy-mint, kik számot adnak, a' ki lelkeitekért.* (e) Ezen-kivül, az Anya-szent-egyháznak adattak a' mennyeknek külsői (f) hogy törvényt szabjon, kötözzön, és oldozzon. Így azért törvényt szabhat az Anya-szent-egyház, és tartozunk neki engedni, mint Anyánk-nak, a' Bölcs tanitása-ként: *Fiam el-ne badgyad az Anyád tör-vényét.* (g)
- K. Köteleztetünk-e vétek-alatt, az Anya-szent-egyház parancsolatit meg-tartani? F. Igen-is. a' mint fellyebb hallád.
- K. Hány parancsolati vannak az Anya-szent-egyháznak? F. Öt.
- K. Számláld-elé azokat? F. 1. Bizonyos napokra rendeltetett Innepeket meg-szeneelly. 2. A' szent Misének szolgálatását, innep na-pokon, becsületessen meg-halgasd. 3. Bizonyos napokon, parancsolt böjtöket meg-tarts, és némely eledelektől magadat meg-tartóztasd. 4. Minden esztendőben, tulajdon Papodnak, vagy az ő engedelme-ségéből, másnak meg-gyónnyál. 5. Minden esztendőben, leg-alább egy-szer, úgy-mint Húsvét-táján, a' Krisztusnak szent testét, aita-toljlan magadhoz-vegyed.
- K. Mit térsen az első parancsolat? F. Azt, hogy azokon á' napo-kon meg-füznnyünk a' munkától, és foglalatosság legyünk az imádságban, és Isteni szolgálatban.
- K. Mi okból rendelte az Anya-szent-egyház az innepeket? F. Hogy az Istennek jó-téteményiről meg-emlékezzünk, és azok-ért hálaakat adgyunk. úgy-mint, Karácson, Húsvét, és Pün-kösöd napján &c.
- K. Miért rendelte a' Szentek innepit? F. 1. Hogy a' Szentek pél-dájával fel-indíttassunk a' jónak gyakorlására. 2. Hogy az ő érdemeikben részesüllyünk. 3. Hogy az ő könyörgések-által segíttessünk.
- K. Mit

- K. Mit foglal a' szent Misé áldozattya magában? F. Ezt eléggé meg-magyaráztuk az 5-dik Résznek, 4-dik Czikkében; azért lárd ott.
- K. Hány része van, a' harmadik parancsolatnak? F. Kettő. Egy-gyik, *Abstinencia.* az-az, bizonyos eledelektől magunk meg-tartóztatása. 2. *Jejunium.* az-az böjt.
- K. Micsoda különbség vagyon ezek-közt? F. Az, hogy az ab-stinentián, nem csak egyszer, hanem többször-is szabad enni napjában, úgy-mint Pénteken, és Szombaton; a' böjton pedig nem szabad, hanem csak egyszer.
- K. Szabad-e tehát böjt-napon, estve Collátziót enni? F. Szabad bé-vett szokásból, és az Anya-szent-egyház engedelmeiből.
- K. Menyit szabad Collátziót enni? F. Negyed, vagy ötöd részét, a' szokott mértékletes vacsorának.
- K. Honnan vette az Anya-szent-egyház, a' negyven-napi böjtöt? F. Az Apostoli hagyományból. a' mint szent Jerónimus bizo-nyítja, (h) és Arany-szájú szent János. (i)
- K. A' negyedik parancsolatban, ki értetik a' tulajdon Papon? F. A' ki a' Püspöktől, a' te lakó-helyedre rendeltetett, a' Szentsé-gek ki-szolgáltatására. úgy-mint Plebánus, vagy Parochus.
- K. Szabad-e többször gyónni esztendő-által? F. Szabad, és igen hasznos.
- K. Hány-szor gyónhatni esztendőben, vagy egy hónapban? F. A' menyiszer itilli a' Lelki Atyád, azért tőle kérj tanácsot.
- K. Ki adta a' hatalmat, a' gyónásban, a' bűnök meg-öldözására? F. Krisztus önnön-maga. (k)
- K. Nem vét-e az az ötödik parancsolat-ellen, a' ki többször-is ma-gához-veszi a' Krisztus testét esztendő-által? F. Semmi-képpen nem, sőt melynél többször veszi, annál több malasztot nyér, a' mint fellyebb mondtuk. De ebben-is a' Lelki Atya tanácsá-tól kell függeni.
- K. Miképpen kell ehhez járulni? F. Ugy, hogy meg-próbállyuk magunkat, szent Pál tanitása-ként. (l) az-az, igaz penitentiát tartunk bűneinkről, és igaz gyónást, s-vallást tegyünk, ha ha-lálos bűnben vagyunk.

§. A' Szentelt Állatokról közönségesen.

- K. Honnan vette az Anya-szent-egyház, hogy némely állatokat meg-szentel? F. Krisztustól, önnön-magától, ki a' kenyereket meg-akarván szaporítani, meg-áldotta. (m)
- K. De az csuda-tétel volt, tehát nem szabad nekünk azt cseleked-nünk. F. A' kenyérnek meg-szaporítása, csuda-tétel volt, de nem a' meg-áldása, és szentelése; ezt követtyük, nem amazz.
- K. Honnan vette még? F. Az Apostoloktól; mert szent Márk azt mondgya, hogy az Apostolok sok betegeket meg-kentek olajjal, és meg-gyógyultak. (n)

Eccccc 2

K. Hon-

h *Epist. ad Morul.*
i *Homil. 2. in Genes.*

k *Joannis*
20. §. 23.

l *1. Corin.*
11. §. 28.

m *Matth.*
14. §. 19.
Luca 9.
§. 16.

n *Marci*
6. §. 13.

K. Honnan még-is? F. Szent Pál Apostoltól, ki azt mondgya, hogy minden teremtetett-állat jó, ki hálá-adással vétetik, mert meg-szenteltetik az Isten Igéje, és imádság-által. (o)

K. Mutasd-meg még másunnan? F. Szent Dienes Areopagita bizonyosságából; kiről emlékezik az Apostoli cselekedetek Könyve. (p) ki azt írja, hogy az ő idejében, meg-szokták a vizet szentelni, könyörgés-által, és a' szent kereszt jele-által.

p *Actorum*
17. §. 34.

K. Van-e még több bizonyosságod? F. Szent Kelemen-is, ki szent Péter Tanítványa volt, és utánna harmadik szentséges Romai Pápa, kiről szöll szent Pál (q) azt írja, hogy szent Máté meg-szokta vala szentelni a' vizet.

q *Philipq.*
4. §. 3.

K. Mi okra szentel-meg némely állatokat az Anya-szent-egyház? F. 1. Hogy ezek-által az ördögnek ártalma el-fordittassék, egyébb gonoszok el-távoztassanak, és a' nyavalyák meg-gyógyittassanak. 2. Hogy a' bocsánandó vétkek meg-bocsáttassanak. 3. Hogy a' szentelt állatok, valami el-mulandó, vagy jelen-való dolgokra emlékeztessenek; nem úgy mint a' Zsidók czeremoniai, kik jövődó dolgokat-is példáztak. 4. Hogy az új keresztyének az ördögi tisztelttől el-vonassanak.

K. Micsoda hasznai vannak a' szentelt állatoknak? F. Azok a' mi-ket elé-hozánk a' fellyebb-való kérdésben.

§. A' Szentelt Állatokról magánossan.

K. Miért szenteltetik-meg a' Viz? F. 1. Azért, hogy azzal hintezvén magunkat, meg-emlékezzünk a' keresztségről, ki-által bé-irattattunk a' keresztyének számába, és a' Krisztus zárlója-alá. 2. Hogy azokról-is meg-emlékezzünk, a' miket igértünk Istennek, a' szent keresztségben. 3. Hogy hálá-adásra, és más jókra, és a' bűnöknek meg-útállására fel-indíttassunk.

K. Mond valami hasznát a' szentelt Víznek? F. A' fellyebb meg-irt hasznokon-kivül, Theodoretus írja, hogy egy Afrates Remetétől meg-szenteltetett vízzel, valahol meg-öntözték a' mezőt, semmi Sáska nem mehetett oda, és kárt nem tehetett.

K. Völt-e ennek valami példája az ő Testamentomban? F. Völt. Mert a' meg-áldattatott Víz-által, nem csak meg-tisztíttatnak vala (a' mint *tisztulás vízének-is* hivattatik vala.) (r) hanem csüdák-is lettek általa. A' többi-között: ha valamely férfi gyánakodott feleségére, a' házasság-törés-felől, a' templom pádi-mentomából vett egy kis földet, és azt e'-féle vízben meg-elegyítette, s-innya adta feleségének, és ha vétkes volt, ottan mindgyárt dagadással, és ágyék rothadással ki-jelentette házasság-törését; ha pedig ártatlan volt, semmit sem ártott neki. (s)

r *Numero.*
19. §. 13.
20.

s *Numero.*
5. §. 17.
c.

K. Mi okra szenteltetik-meg a' Só? F. A' Só meg-szenteltetik, és a' szentelt vízzel elegyítetik, hogy minket emlékeztessen-meg, az Isten Igéjének testben öltözéséről, és hogy az Isteni Bölcseségnek favával elegyítsük beszédinket, és cselekedetinket. Innen az ételben-is élnek véle.

K. Van-

K. Vannak-e a' szentelt Sónak hasznai? F. Igen-is; valamint a' szentelt víznek. Béda írja, hogy egy aszfzony, ki ördögi gonofságtól meg-fugorodott vala, szentelt Sóval meg-gyógyittatott.

K. Mit jelent a' Nagy-Szombaton szenteltetett Gyertya? F. Idvezítőnk dicsőséges fel-támadását. A' belé-tett öt-darab temjén pedig öt mélységes febeit.

K. Hát Gyertya-szentelő Bódog Aszfzony napján, mire-való a' Gyertya-szentelés? F. Ezis Idvezítőnket jelenti, ki a' Nemzetségek világossága, a' mint Simeon bizonyította, azon a' napon. (t)

t *Lucá 2.*
§. 32.

2. Jelenti a' Boldogságos Szűzet, ki fok-féle jóságos-cselekedetekkel fénlett. 3. Az eleven hittel, és szeretettel fénlő embert.

K. Mit kér a' gyertya szentelésben, az Anya-szent-egyház? F. 1. Testi, s-lelki egészséget. 2. Az Isteni szeretetre fel-gerjedést, és az ő dicsősége templomába bé-menetelt.

K. Miért szokták a' halálra-váltaknál, a' szentelt gyertyát meg-gyújtani? F. 1. Az ördög incselkedési-ellen. 2. Hogy szent Simeon példájával biztassa magát a' halálra, ki azt mondgya vala: *Most bocsátod-el Uram a' te szolgádat &c.* (u)

u *Lucá 2.*
§. 29.

K. Vannak-e hasznai a' szentelt gyertyának? F. Vannak, a' mint fellyebb meg-mondók.

K. Mit példáz, Nagy-Szombaton, a' tűz-kőből ki-űttetett, és templomon-kivül meg-szenteltetett Tűz? F. Krisztus Urunknak, a' városon-kivül szenvedett érdemét, melyeket a' hóhérok pörlyi, mint Igaz Kösziklából (x) ki-űttettek, és a' kikből vé-

x *1. Corin.*
10. §. 4.

szik érdemeket a' mi cselekedetink. Mit jegyez Hamvazó Szeredán, meg-szenteltetett Hamu? F. A' halált, és penitentzia-tartást; mert minnyájan porrá (y) és hamvává (z) leszünk. A' penitentiát pedig, mert a' régiak hamuban, és czilicziomban szoktak völt penitentiát tartani. (a)

y *Genesis*
3. §. 19.
z *Job.* 3.
§. 15.

K. Miért hintetik fejünkre? F. Hogy meg-értsük, hogy a' böjt penitentiának ideje, és hogy mindgyárt a' penitentzia-tartáshoz fogjunk.

Genes. 18.
§. 27.

K. Mit tesznek Virág Vasárnap szenteltetett pálma ágak, avagy berke? F. 1. Krisztus győzedelmét. 2. Annak a' nagy pompának emlékeztetét, mellyel Jerusalembé bé-vitetett (b) 3. Hogy mi-is az ördög-ellen győzedelmessen vitézkedgyünk. 4. Hogy jóságos-cselekedetek zöld ágaival mennyünk Krisztus-eleibe.

a *Job.* 42.
§. 6.

b *Matthai*
21. §. 8.

K. Mit Kér a' berke szentelésben, az Anya-szent-egyház? F. Hogy a' kik abból vesznek, vegyenek magoknak lelki, és testi őltalmat, áldást, és idveségre orvosságot. 2. Hogy valahová azok a' szentelt ágak bé-vitetnek; az ott lakosok minden ellenkező dolgoktól, az Istennek jobbjával őltalmaztassanak.

K. Van-e még valami hasznok? F. Vagyon a' meny-kövek, és égi háborúk; és az ördögnek praktikái-ellen, úgy-mond P. Gretserus. Ezért szokták a' keresztyének égi háborukban meg-gyújtani.

Eeeee 3

K. Mit

K. Mit jelent Húsvét napján meg-szenteltetett Bárány? F. I. A' makula-nélkül-való Isten Bárányát, ki Húsvétkor fel-áldoztatott érettségünk. 2. Hogy a' hús-ételt, böjt után, áldással kezdgyük.

K. Mire emlékeztet, a' kenyér szentelés? F. A' Vég vacsorára, kin szent testét, és vérét adta Tanítványinak Idvezítőnk; és az Oltári Szentségre, kit a' puztában meg-áldatott kenyerek-is példázta (c)

e Matthai

14. §. 19.

K. Mit ad előnkbe, szent János napján szenteltetett Bor? Az ő nagy szeretettét felebarátjához, hogy az igaz hitre téríthesse. De ugyan a' méreg nem ártott neki. 2. emlékeztet, a' Vég vacsora, és Oltári Szentségben nekünk adatott Krisztus véréről-is. 3. A' Krisztus szenvedése poháráról.

K. Nagy Böldeg Afizony napján szenteltetett illatozó fűvek mit példázna? F. A' Böldeg-ságos Szűznek jóságos-cselekedetét kiknek illati az egész világra el-terjedtek.

K. Mit kér azoknak szentelésén, az Anya-szent-egyház? F. Hogy az Isten nevének segítségül hívása-által, legyenek testi, és lelki orvosságink.

K. A' Harangok miért szenteltetnek-meg? F. Azért, hogy lelki szolgálatra alkalmazzanak.

K. Mit jelentnek a' szentelt Harangok? F. Az Evangeliomi trombitának zengését, mely az Apostolok-által az egész világon halatott (d)

d Psalmo

18. §. 5.

K. Van-e haszna a' harangok szentelésének? F. Nagy, az égi háborúk ellen, kiváltképpen, a' kik bűbájosság-által indittatnak. Azt írja Grillandus afféle kanta-ires bűvösöknek vizsgálója, hogy 1524. esztendőben (a' mint maga a' boszorkány meg-vallotta) az Angyal Idvezlet harangozására (midőn az éjjeli gyülekezetből haza vitetnék) meg-rettentvén az ördög, le-tette, és egy tövifés parton hagyta. 2. Használ a' nép aitatóságára; kivált midőn templomba, vagy halottaknak harangoznak; a' mint hogy azt-is kéri az Anya-szent-egyház azok szentelésében: Ne-vedegyek benne az aitatóság.

K. Mit jegyez, az Agnus Dei; az-az, a' fehér viaszból csináltatott Bárány-kép? (kit a' Pápa szokott meg-szentelni, mikor Pápaságra választatik, és az-után minden hetedik esztendőben, Húsvét-után, első Vasárnap) F. Az igaz Isten Bárányát, ki el-vé-zi e' világ bűneit. (e) 2. Arra int minket, hogy mi-is igaz bárány legyünk a' mi Jó Pásztorunknak.

e Joannis

1. §. 29.

K. Micfoda hasznai vannak, az Agnus Deinek? F. Meny-köveket el-űz, bűnünk bocsánatjára segít, és a' bocsánandókat le-törli, gyermek-szülőket vigasztal, gyuladáfokat el-ölt, vízi veszedelmekből meg-ment, hirtelen haláltól meg-óltalmaz, és az ördögi praktikáktól (az-az, bűbajos ártalmaktól, melyeket hivei-által mivel az ördög) próbálva ismérték ezeket sokszor a' hivek.

Hason-

Hasonlóképpen, más szentelt állatok-által szokta meg-adni Isten, a' miket azok szentelésében kér az Anya-szent-egyház, a' JE-SUS nevében. (f)

K. Miért nem értik tehát mindenkor a' hivek a' szentelt állatoknak hasznait? 1. Azért, hogy a' szentelt állatoknak ereje, nem úgy vagyon az Istennek nyilvánosságos kötéséből, és fogadásából, mint a' szentségeknek fogantatja; hanem az Anya-szent-egyház könyörgéséből, és a' kik azokkal élnek, hitékből, s-aitatóságokból: Így az imádság-által sem mindenkor nyerjük-meg, a' mit kérünk, fok okokra-nézve.

1. Oka azoknak bűne, kik azokkal jól nem élnek, úgy-mint ha babonáságra fordították (ugyan-is miképpen használnak a' szent dolgok, az ördög tiszteltével? Micfoda társasága vagyon a' világosságnak a' sötétséggel) (g) Avagy hanem fordították-is babonáságra, de halálos vétkekben vannak, mikor élnek vélek. kikerül szent David? Távol vagyon tőlök az idvefűség. (h)

2. Oka Némelyeknek kicsiny hitek. Mások meg-vetik a' szentelt állatokat, és babonásághoz folyamodnak; kikkel méltán történik, a' mi régen Okozás királlyal; ki meg-betegedvén, nem az Istenhez, hanem Belzebubhoz folyamoda (i) és azért az Illyés prófétálása-ként meg-hala

3. Oka, azoknak nagyobb javok, kik e'-féle szentelt állatokkal élnek: midőn tudni-illik, hasznosabb nekik tovább maradni betegségekben, és egyéb e'-féle csapásokban; vagy a' bűnök eltávolítására, vagy azokért elég-tételre, vagy a' békéséges-tűrés érdemének öregbítésére, vagy másoknak jó példájára.

K. Nem babonáság-e az állatoknak meg-szentelése, s-vélek élése? F. Semmi-képpen nem. Valamint az ő törvényben, nem volt babonáság, a' Vizek (k) Kenyérnek (l) Ruhának (m) Edényeknek (n) meg-szentelése, úgy itt-is. Babonáság volt-e, hogy Elizeus Náamánt, a' Jordán-vízébe küldötte, hogy abban hétíz meg-mosná magát, a' pokloságból-való ki tisztulására? (o) Babonáság volt-e, hogy a' vizek meg-gyógyítására, sőt vetett béléjek Elizeus? (p) Babonáság volt-e, hogy ugyan azon Elizeus, a' paréjnak halálos, mérges keferűségét, egy kis lisztet vetvén-belé, el-öltötte? (q) Babonáság volt-e, hogy Móyses, a' Mára vízébe, egy némű-némű fát vetvén, jó italtá tette? (r) Ha azért ezek nem babonások, miképpen lenne az állatok szentelése? holott Idvezítőnk meg-igirte az Anya-szent-egyház-nak, hogy maga (s) és a' szent Lélek (t) véle léfzen világ végéig, és igazgattya.

2. Ha az állatok meg-szentelése babonáság (a' mint hamisan vitatták az eretnekek) miképpen fordítottak-el általok az ördögi praktikák, és bűbajos ártalmak? Ha az ördög az ördög-samad, miképpen áll az őrszága? (u) A' Phariseusok követői

f Joannis

16. §. 24.

g 2. Corin.

6. §. 14.

h Psalmo

118. §.

155.

i 4. Regum

1.

k Numer.

5. §. 17.

l 1. Regum

21. §. 4.

m Exodi

28. §. 2.

n Numer.

31. §. 6.

o 4. Regu

5. §. 10.

p 4. Regu

2. §. 21.

q 4. Regu

4. §. 41.

r Exodi

15. §. 25.

s Matthai

28. §. 20.

t Joannis 16. §. 13. u Matthai 12. §. 26.

szavai ezek, kik Krisztus csudálatos gyógyítást, Belzebub erejének tulajdonították (x)

ELLEN-VETES: Ugy de a' pogányok-is némelykor éltek e'-féle vizekkel babonáságból? **F.** Meg-felel erre Cyrillus: A' mint hogy azok az állatok, a' kik a' pogányok óltárin áldoztatnak, noha természetekben tiszták, de az ördögnek reájok hívásával, tisztátalanokká lesznek; úgy ellenben, a' tiszta víz, az Atya, Fiú, és Szent Lélek segítségül hívásával, erőt vévén, meg-szenteltetik. (y) **2.** Ha abból, a' következnek, hogy a' szentelt állatok babonáságok, mert a' pogányok babonáságra fordították a' vizet; következnek, hogy a' ti imádságtok-is babonáság, mert a' pogányok az imádságot-is babonáságra fordították; sőt még most-is arra fordították a' Canta-ires asziszonyok. Ládd-e mi következik, a' ti okosság-nélkül-való okoskodásokból?

2. ELLEN-VETES: A' Catholikuskok-között-is találkozunk, a' kik e'-féle szentelt állatokkal babonásan élnek. **F.** Ha cselekedszik, gonoszúl, és Istentelenül cselekedszik, és nem az Anya-szent-egyház rendelése-szerint. De ezért nem kárhoztathatni a' szentelt állatokkal-való élést, hogy némely gonoszok gonoszúl élnek véle; valamint nem kárhoztathatni az imádságot azért, hogy némelyek az imádságot bűbájoságra fordították.

3. ELLEN-VETES: Az Isten mindent jól teremtett, és meg-áldott, nem szükség azért meg-szentelnünk. **F.** Igaz dolog, hogy teremtéskor meg-áldotta Isten az ő teremtett-állatit; de Adám vétke-után meg-átkozta: *Atkozoót a' föld a' te munkádban.* (z) Azon-kivül, hiszük azt-is szent Pál mondása-ként, hogy *Istennek minden teremtett-állattya jó.* (a) de azt-is hiszszük ugyan azon Apostol mondása-szerint: hogy *meg-szenteltetik az ige-által.* Jók ugyan a' teremtett-állatok természet-szerint-való szükségünkre; de mikor az ige-által az Egyház szolgától meg-szenteltetik, már valami egyéb természet-felett-való erő adatik-néki.

Azon-kivül, ha semmit sem használ az emberi áldás, miért áldgátok-meg az asztalt étel-előtt? ha pedig használ, és kedves Istent-előtt, miért kábáskodtok? Es ha jó, feketé téntával fel-jegyzett írás-által, az Istennek jó-téteményiről emlékezni, miért volna babonáság, gyertyák világosságával, és pálma ágak hordozásával, &c. a' hiveket ugyan azokra, és más dolgokra emlékeztetni?

K. Micfoda a' Babonáság? **F.** Deákul *Superstitio*. Ki nem egyéb, hanem: *Hamis Isteni tisztelet; az-az. vétkes tisztelete vagy az igaz Istennek, vagy hamis, és idegen Istennek.*

K. Hány-féle ez ilyen Babonáság? **F.** Két-féle.

K. Mellyik az első? **F.** Az, mellyel az igaz Isten rendetlenül tiszteltetik, az-az, vagy *hamis tisztelettel; vagy a' ki szer-felett-való.*

K. Mi-

K. Miképpen vagyon hamis tisztelettel? **F.** Ha valaki most, az ő törvény, ceremoniáival, úgy-mint Környül-metélkedéssel, hűsvéti Bárány áldozattával &c. tiszteli Istent: mert ezzel jelenti, hogy MESSIÁS még el-nem jött, hanem jöendő, mely merő hamiság. **2.** Ha valaki áll-ereklyéket tisztelne, vagy ki-gondolt csuda-tételeket hirdetne, vagy hogy ő ilyen, vagy amolyan jeleket, hogy-már látott.

K. Micfoda a' szer-felett-való tisztelet? **F.** Nem egyéb, hanem az Anya-szent-egyház rendelése, és ellen-való; vagy a' kívül tértovázó tisztelet.

K. Hány-féle ez ilyen tisztelet? **F.** Két-féle. **1.** Ha valaki nagyobb erőt adna, nap-kelet-előtt a' mise halgatásnak, hogy sem azután; vagy ennyi, vagy amannyi gyertyánál. **2.** Ha valaki Vasárnap, vagy bátoros innepekben böjtöl, azonban az Anya-szent-egyházról rendeltetett böjtöket meg-nem tartja.

K. Micfoda a' másik babonás tisztelet, avagy idegen Istenneknek tisztelete? **F.** Az, midőn valaki azt az tiszteletet az idegen Istenneknek adja, mellyel tartozik az igaz Istennek.

K. Hány-féle ez? **F.** Sok-féle. **1.** Bálványozás. **2.** Varásló jövendőlés. **3.** Hiúságos, avagy bájos orvoslás. **4.** Ördögös ártalom. **5.** Szem-sény-vesztés, avagy tündérség.

K. Micfoda a' Bálványozás? **F.** Az, midőn a' teremtett-állatnak Isteni tisztelet adatik. *Lásd fellyebb a' Szentek segítségül hívásában.*

K. Micfoda a' varásló jövendőlés? **F.** Az, midőn valaki nyilván, vagy alattomban, az ördöggel szerződik, hogy a' törtéendő, vagy egyéb titkos, és természet-szerint nem ismérendő dolgokat meg-tudhassa.

K. Micfoda a' nyilván-való, ördöggel-való szerződés? **F.** Az, mikor valaki vagy szóval hja arra segítségül az ördögöt; vagy egyéb olly dolgot mivel; melyre tudja, vagy véli-is, hogy az ördög jelen lesz, és fedelmét adja: és ez mindenkor halálos vétek; mert az Istennek halálos ellenségével-való cziimborálás.

K. Micfoda az alattomban-való szerződés? **F.** Az, mikor valaki annyira el-nem merült benne, hogy az ördöggel nyilvánosságos szövetséget vetett volna; mind-az-által hiúságos, és magában elégtelen eszközökkel él arra a' végre; úgy-mint, midőn a' kezek *lineáiból*, az-az, némely *vonásból*, vagy *madarak szőléséből*, &c. olly dolgott jövendől, kire azok nem elégséges jelek. Mert e'-félékbe-is szokta magát elegyíteni az ördög, hogy meg-csálhasson, és magához hódithasson. Így ha valaki a' *Csillagoktól*, és *álmoktól* annyira függ, hogy csak-nem minden dolgait azokhoz szabja, halálos-képpen vétkezik.

K. Micfoda a' bájos orvoslás? **F.** Az, midőn egészséget, tudományt, gazdagságot keres ember olly hiúságos eszközök-által, kik arra természet-szerint nem elégségesek, se pedig Istentől ar-

FÁH

ra nem

ra nem rendeltettek. *Példának-okért*: Ha valaki nem tudom micfoda betűkkel írott czédulákat, és egyéb e'-féle szekszamentát hordoz nyakán, *fegyver, tűz, víz, és birtelen halál*-ellen, &c. Ha ki varásló afzszonyokkal olvastat betegségében, a' nyavalya el-üzésére, és egyéb babonás orvosságokkal él.

K. Nem ide való-é, ha nyavalyájában, a' szentelt állatokkal él ember? F. Semmiképpen nem. Mert az Anya-szent-egyház könyörgése-által, valami természet-felett-való erő adatik nekik Istentől. 2. Ugy élünk azokkal, hogy azonban, Istenben vetjük reménységünket; bizván, hogy azok szentelésében, kért jókat meg-adgya nekünk. Hogy pedig némelykor azoknak erejét, és hafznát nem érezzük, az okait fellyebb fel-jegyeztük.

K. Micfoda az ördögös ártalom? F. Az, mikor valaki az ördög-gel szerződik, másnak ártalmára, vagy testében, annak megvesztésével; vagy javaiban károkkal; vagy lelkében, annak gyűlölségre, vagy gonosz szeretetre gerjesztésében: nem tudom, micfoda képzéseket forgatván az ördög embernek elméjében. Noha szabad-akarattját, kit Isten adott, nem kényszeritheti: és azért, ha követi azokat a' meg-vesztett elméjű ember, csak szabad-akaratból miveli, és így vétkezik.

K. Miben különbözik a' szem-fény-vesztés az ördögi ártalomtól? F. Abban, hogy az ördögi ártalom másnak kárára vagyon, és ártalmára; amaz pedig valami csuda tűnéseket, tündéres változásokat, ugyan az ördög praktikái, és szövetségi-által mutogat, és mivel.

K. Nagy vétek-é ez-ilyen ördög-gel-való szövetség, és czimborálás? F. Felettébb az. Ochoziást, az Izraél Királyságát, halállal büntette azért az Isten, hogy a' Belzebubhoz küldött tudakozni, ha meg-gyógyúl-é nyavalyájából, vagy nem. (b) Saul, mind magát, s-mind maradékát a' Királyságból ki-vetette, és halállal büntette, hogy a' jövendő-mondóhoz, és nem az Isten-hez folyamodott. (c) Azért int szent Pál Apostol: *Nem akarom, hogy az ördög társai legyetek.* (d) Erre-nézve, maga az Isten ellenkezést vetett az ember, és az ördög-között. (e) még-is te, ó pártos szolga, véle közösödöl? Tudd-é mit fogattál a' keresztségben, hogy *ellene mondasz az ördögnek, és minden pompáinak?* mint-ha a' te Urad Istened, ki semmiből teremtet, nyavalyádból meg-nem gyógyithatna, ha akarna? mint-ha másban meg-nem segíthetne? Czimborály csak véle, vízre vízzen, mert *ő hazug, és hazugságnak Attya.* (f) pénzt mutogat, szemet ad; jó-ízű étkeket fitogat, azonban ganéjjal, moslékkel, és más ocsmányságokkal hizlal. Szemeinket tapasztalljuk; hogy a'-féle ördög-gel czimboráló mind szegények, rongyosok, és szakadozottak; azonban szárazak mint a' forgács.

K. Ugy de meg-tapasztaltuk, hogy a'-féle bájos ezkőzők használ-
tak? F. O balgatag! azért fimogat az ördög, hogy annál-is
inkább

inkább magához csátolhasson, és pokolra ragadhasson. Am-bár hafznállyanak ideig, de mit használ, ha a' lelket el-vesz-
ted? (g) Nem-de-nem jobb volna-é, Istenesen nyavalyádban
ki-mulnod, hogy-sém ördögnek éljed? Nehéz a' fájdalom? de nehezebb a' gychenna tüze. Mondgyuk azért Jósáfáttal il-
lyen alkalmatosságbán: *Mivel nem tudgyuk, mit kellesék csele-
kednünk, csak e' vagyon hátra, hogy szemeinket te-bozzád emel-
lyük.* (h) Te légy Ur Isten, betegségünkben Orvosunk. (i)
Nyomorúságunkban, Vigasztalónk. (k) Te légy örök
Jutalma szenvedésünknek, (l) és Koronája
álhatatos pályá-futásunknak! (m)
A M E N!

g Matthae
16. §. 26.

h 2. Para.

20. §. 12.

i Matthae

3. §. 7.

k Joannis

15. §. 26.

l Genesis

15. §. 1.

m 2. Tim.

4. §. 7.

V E G E

b 4. Regū
1. §. 4.

c 1. Paral.

10. §. 13.

d 1. Corin.

10. §. 20.

e Genesis

3. §. 15.

f Joannis

8. §. 44.

Olly fontos, és fundamentomos tizen-öt rövid *Argumentom*, melyekből nyilván meg-mutattatik a' *Catholica Religiónak* igazsága, s-a' *Lutherános*, és *Cálvinista* vallásoknak pedig *tévelygések*.

I.

A' *Lutherános*, és *Cálvinista* *Ecclésiák*, és *Vallások*, vagy *régiek* vagy *újak*? Ha *régiek*? hol voltak *Luther Márton*, és *Cálvinus János*-előtt? ki tartotta? ki vallotta? ki téfzen emlékezetet felölők a' régi *Históricusok*-közzül? hol? micsoda városban? micsoda helyen? micsoda Országban? s-micsoda *Pásztori*, és *Doctori* voltak? hol voltak templomi? hol volt nyilván-való *Cultusok*? hol szolgáltatták a' *Sacramentumokat* az ő szokások-szerint? Miért semmi emlékezet nincs felölők (a' mint a' *Catholica Religio*-felől) *szent István* első *Keresztyén Királyunk*, *szent László*, és más *Királyok* *Decretomiban*? hanem csak második *Lajos Király* 54-dik *Articulussában* 1523-dik *esztendőben*, a' holott, mint *új tévelygés*, és *eretnecség*, a' *Lutheránusok* vallása (még akkor hire sem lévén, Magyar Országban, és Erdélyben, a' *Cálvinistáknak*) ki-tiltatott, és kárhoztatott, és sejeken, s-jóizágokon maradtak azon *tévelygésnek* követői. Es az-után a' *Törökkel* *czimboráló* *Pártosok* *kényszerítésére* (kiknek *Feje* vala *Bocskai István*) engedte szabad *exercitziomát*, mind a' két *Eretnecségnek*, második *Mátyás Király* 1606-dik *esztendőben*, az-az, 94. *esztendővel* *cz-előtt*. Ha pedig a' *Lutherános*, és *Cálvinista* *vallások újjak* (a' mint azok-is) tehát nem *szerezettek*, és *fundáltattak* *Kristustól* 1600. *esztendővel* *cz-előtt*.

II.

A' Magyar Orzági, és Erdélyi *Lutheránusok*, és *Cálvinisták*, vagy mind a' ketten *Evangelicusoknak* mondatnak, vagy nem mind a' ketten. Ha mind a' ketten *Evangelicusoknak* mondatnak, miképpen ellenkeznek tehát egy-mással, sok helyen, a' hit ágazatiban? miképpen kárhoztattya egyik a' másikat? miképpen tartya egyik, a' másiknak tudományát hamiságnak? mert így mind a' kettő az *Evangeliummal* nem egyezne. Annak-okaért nem volnának mind a' ketten *Evangelicusok*; mert az *Evangelium* magával nem ellenkezik. Ha pedig mind ketten a' *Lutheránusok*, és *Cálvinisták* *Evangelicusoknak* nem mondatnak; miért kell inkább a' *Lutheránusokat*, hogy-sem a' *Cálvinistákat* *Evangelicusoknak* mondani? vagy ellenben,

FIFIF ;

ben, inkább a' Calvinistákat, hogy-fem a' Lutheránusokat? Miért akarnak tehát, mind ketten ennek a' névnek (*Evangelicus*) palástyával be-fedeztetni? Azon-kivül ennek a' névnek (*Status Evangelicus*) eleinte hire sem volt Magyar Országban, és Erdélyben, se fohúlt az Ország Státusi-közzé nem számláltatott, hanem egy-néhány esztendőktől-fogva koholtatott. Tehát ez a' név *Evangelicus*, *újonnan* koholt név, tehát a' *vallások-is*, a' kikből áll *újjak*, és nem *Kristusfól-valók*.

I I I.

A' Magyarok szent István Király idejében, a' pogányságból *ki-térvén*, vagy igaz hitre tértek, vagy nem. Ha nem igaz hitre tértek; tehát a' Magyarok meg-térését, az igaz hitre, nem kell 700. esztendőktől számlálni, hanem csak száz egy-néhány esztendőktől-fogva, mellyekben, a' fok Istentelenség, gonofzság, átkozódás, szitkozódás, hamis hit, húzás-vonás el-áradtak az Országban, ki nem meg-térés, hanem az Istentől el-fajulás. Tehát száz egy-néhány esztendőktől-elött, a' mi eleink, és szent Királyink meg-csalatkoztak, midőn a' pogányságból, a' Kristus hitire tértek, és abban álhatalatosan meg-maradtak? tehát mind el-kárhoztak? Ha pedig a' Magyarok, szent István Király idejében, a' pogányságból *ki-térvén*, igaz hitre tértek, igaz a' Catholica Hit, mert arra tértek az első Magyarok, szent István Király idejében.

I V.

A' Catholica Religióban, vagy idvezült valaki, és most-is vagy idvezülhet, vagy sem. Ha senki sem idvezült, s-nem-is idvezülhet; miért állik tehát meg a' Lutheránusok némely helyeken szent Márton, és szent Miklós napját, holott ezek Catholicus Páspókók voltak? Hasonló-képpen: miképpen tartják a' Calvinisták szent Ambrúst, szent Agostont, szent Jerónimust, szent Benedeket, szent Bernárdot Szenteknek? holott az első, Catholicus Páspókók; s-az utolsó (nem Lutherános, sem Calvinista) Barátok voltak? tehát ezek minnyájan igaz hitben voltak. Mert igaz hit-nélkül, lehetetlen az Isten kedvében lenni, szent Pál-ként. Ezek pedig mind Catholica Religióban voltak, tehát a' Catholica Religio igaz Hit. Tehát az azzal ellenkezők mind hamisak. Mert valamin: Egy az Ur, egy a' Hit, egy a' Kereszttség, egy az Isten, mindeneknek Attya: ugy egy az igaz, és idveséges Hit. Ha pedig a' Catholica Religióban idvezült valaki, s-most-is idvezülhet, miért kárhoztatták a' Lutheránusok, és Calvinisták teli torokkal? miért pártoltak-el tőle?

Hebr. 11.

11. v. 6.

Ephes. 4.

v. 5. 6.

V.

A' Lutherános, és Calvinista vallásban, vagy voltak valakik szentek, vagy senki sem? Ha senki sem volt szent az ő vallásokban, tehát

104
—
25
25
88
104